Decisiones Rote noue ⁊ antique cum additionibus : casibus dubijs ⁊ regulis cancellarie apostolice. diligentissime emendate.

Nouarum decisionū magna cū diligētia: correcta nuper: ⁊ emendata tabula.

¶ De his que vi metusue causa fiunt. Rubrica.

¶ De restōne in integrum. Rubrica.

¶ De alienatione facta cā mutandi. Rubrica.

¶ De arbitris. Rubrica.

¶ Liber secundus.

¶ De iudiciis. Rubrica.

¶ De foro competenti. Rubrica.

¶ De libelli oblatione. Rubrica.

¶ De litis contestatione. Rubrica.

¶ De

Tabula

¶ De unione beneficiorum. Rub.

¶ De collationibus et reservationibus beneficiorum. Ru.

¶ De institutionibus. Ru.

¶ De concessione prebende. Ru.

¶ De his que fiunt a prelatis.

¶ De rebus ecclesie non alienandis. Ru.

¶ De locato et conducto. Ru.

¶ De rerum permutatione. Ru.

¶ De feudis. Rubrica.

¶ De donationibus. Ru.

¶ De testamentis. Rubrica.

¶ Pater

Tabula

Finis

¶ Incipiunt decisiones seu cōclusiones nove dominorum de Rota.

In nomine do

mini amen. Anno nativitatis eiusdem. Millesimo tricētesimo septuagesimo sexto die Mercurii. xx. mēsis Januarii. Pontificatus domini Gregorii pape. xi. Anno sexto. De mandato voluntate et unanimi consensu oium dominorum meorum Coauditorum sacri Palatii Apostolici pro tunc in Rota sedentium: vz Roberti de Stratō. legum Arnoldi Terreni decretorum Galhardi de nova ecclesia decretorum Joānis de Vayrolis legū Nicolai de cremona decretorum Petri chambonis decretorum: Egidii Bellemere utriusq3 iuris Bertandi de alamo legum: et Joānis de Amelia legum, pfessorum sedentium et tunc in Rota cum dictis dnis Auditoribus. Et consentiente Reverendo in xpo patre dno Bertando epō Pampilonen. legū doctore: olim predicti palatii causarum: tunc vo ptradicarum Audientie dni nri pape Auditore. Ego Guilhelmus horborch Alamanus decretorum doctor minimus: et inter dominos meos Auditores minor. Conclusiones seu determinationes aut decisiones infrascriptas quorumdam dubiorum: in quibus finaliter: vel maior pars dnorum meorum predictorum: et aliorum postea supervenientium remanserunt: Ad ppetuam rei memoriam cepi colligere et scribere continuando usq3 ad Annum dni Mccclxxxi. Ad mēsem maii Et hoc sub correctione et emēdatione oium dnorum pdictorum et aliorum supervenientium et melius sentientium.

¶ De appellatione et de attemptatis Rubrica.

¶ Sequens decisio duo dicit. Primo q attēptata appellatione pēdente post eius desertionem p modum attēptati non venit revocanda. Et rō est: qr tūc fingitur non appellatum et ideo appellatione non existe in rez nāa: non dicit aliqua attēptata sed legitime facta: et vt attēptata revocari non debent. h.d. usq3 ad. v. Postea vo. qui. v. h intendit attēptata appellatione pendente añ ipsius desertionem: si de ea notorie constat ex actis vel aliunde dū tñ legitime revocari non debent. ¶ Ex quo infertur q exceptio desertionis est exceptio preiudicialis materie attēptatorum sm compilatorē decisionum. Scdz vo maiorem partem dnorum de Rota. h.d. ¶ Velic de desertione appellationis tanq3 de preiudiciali ē prius de attēptatis cognoscendum: si de ea notorie cōstat ex actis: sed si non cōstat: vt qr non est pbata: sed pbāda: tūc attēptata sunt ante oia revocanda. h.d. I

Attemptata

appellatione pēdente a diffinitiva post ipsius desertionem non veniunt p modum attēptati revocanda. p. l. furti. in pn. ff. de his q no. infa. et p. c. l3. de sen. ex. li. vi. a cōtrario: cum ibi no. et no. in. c. veniētes. de iure iur. Factum. n. legitime revocari non dz. de rest. spo. audita de regu. iu. factū legitime. li. vi. et. xxi. q. i. ad limina. ¶ Preterea sublato pncipali sublata videtur et oia pncipalia que pñt accessōe seq ex illo. C. dposit. l. iii. et. C. de fruc. et lit. ex. l. terminato. de pcur. audit) ō appel. cū cessante. cū mult) si. Cum igr in casu nostro cesset et sublatū sit pncipale: vz appellatio: g et oia ex illo secuta: p iura supius allegata. Tū et qr eos devenit ad eum statū: a quo potuit hēe efficax pncipiumtum & qr paria sunt non appellare vel appellare et appellationem non psequi: vel appellationi renūciare: de appel. sollicitudinē. et. c. cū sit. co. ti. et. c. cōquis rigor et. c. sicut e. ti. i de. Postea vo in qbusdam aliis cōsiliis fuit dubitatū. Utrum si pstaret ex actis de desertione appellōis: et de aliqbus ante ipsius desertionē attēptatis constaret p pbationes. Utrum ante pnunciationem iudicis sup pdicta desertione deberēt huiusmodi attēptata terminari. Et fuit determinatuz et

conclusum q non: si ex actis constaret de ipsius desertione p regulam iuris. dolo petit &c. et p. l. filio a quo. ff. vt in poss. le. hodie cōstat hodie agamus de re iudi. cū olim. de rest. spo. literas. cum & qr cōstat appellōem desertam. g ipse non ē iudex sed ille qui tulit pmam sniam p dicta iura cum sit &c. Si igr sup attēptatis pnunciet sua snia tanq3 a non suo iudice lata non tenet. C. si a non cōpe. iud. l. i. de iud. c. at si clerici. Secus vo si ex actis non notorie cōstaret de predicta desertione: sed pars ipsam allegans vellet pbare: tunc. n. ppter privilegiū attēptatorum q in cursu oium aliarum cāurum sunt revocāda. Dixerunt dni q iudex potest ea revocare: non obstante desertione appellationis allegata et pbāda: sed non pbata. ar. c. non solū. de appel. li. vi. et p no. in. c. cupientes. de elec. li. vi. per Jo. mon. Mihi tñ videbatur q cum dicta exceptio desertionis esset preiudicialis petitioni attemptatorum q de illa esset pnunciandum et cognoscendum. de or. cog. intellerimus. et. c. tuam. cum ibi notatis.

Additio prima.

Quia appellatione deserta fingitur non appellatū vt no. Jo. an. in. c. l3 de sen. ex. li. vi. et ideo sicut factū per iudicem nulla interposita appellatione non debet vt factum legitime revocari: ita et factum post appellationem ipsa deserta que pro non facta habetur.

Secunda additio.

Dic circa istum articulū q aliqñ sunt aliqua attēptata ante diffinitivam: sed post appellationē interpositam ab interlocutoria: et tunc non revocantur p modum attēptati: nisi prius iustificata appellatione: vt in. c. non solum. § illa vo. de appel. li. vi. vbi casus. et in. c. significāte. c. rodulfus. et. c. significavit. de iudi. c. exhibita. et de excep. dilecti. et. c. dilecte. et. c. significaverunt. et de appel. dilecto. c. ex pte et. c. significantibus. in qbus hī clausula irritans: vz revocādo in irritum &c. ff rō est quare revocantur per modum attēptati: qr p appellōem legitimā iudicio a quo erat suspensa iurisdictio: ideo p non iudicē facta fuerūt: et sic nulla sunt merito declaranda et tanq3 nulliter attēptata decernenda. Aliqñ sunt p iudicem attēptate post appellōem a diffinitiva interiectam: et tūc non cognito de iustitia appellōis: nec pbata veritate cause ipsius: predicta per modum attemptati revocantur de iure iurando. Clementes. de appel. non solum in pan. lib. vi. est casus singularis sm unam lec. in. c. ex parte. Ade de testibus.

Tertia additio.

Dic de hoc vt not. bar. i. l. plurimus. §. et si placeat. ff. de ver. ob. vbi examinat istud gnale. Utrum res videatur si pervenit ad casum a quo potuit incipere.

De restitutione in integrum. Rubrica.

Infrascripta decisio. h. d. q adversus tres sentētias conformes non est restitutio concedenda nisi iudici parus constiterit de iniustitia earundem. II

Adversus tres

snias diffinitivas cōformes non est danda restitutio in integrum nisi parus constet Auditori de iniustitia sniarum: alias de iniustitia sniarum: seu aliqua earundem: qr alias non cēsetur lesio: sine qua non datur restitutio: imo anteq3 audiatur volens intendere iudicium restitutionis adversus tres snias siue diffinitivas sine interlocutorias. pro opus est q summarie de aliqua causa nova doceat. ppter quā sit verisimile ipsuz fore lesuz. vt. ff. de mino. l. minor. cum sua glo. Faciunt notata pro hac cōclusione. per Inno. in. c. auditis. et. c. ex litteris. de rest. in integ.

De rescriptis gratiosis. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. q statuta gnales cōsuetudines ecclesiarum per gnales clausulas derogatorias in litteris spālibus positas sublata vel saltē dilata cēsentur. Secus de statutis singularibus et pticularibus et adiectis in fundatōe ecclesiarum qbus minime derogatur nisi spālis mētio habeatur. h. d. pmo. Scdo clausula gnalis in lris gratiosis insta l3 firmet gratiā et vitiū surreptionis tollat īpedimētū tñ seu inhabilitatem persone non removet nec dispensationem in-

ducit.h.d. vsq; ad finem. III

I statutum. Esset aliqua ecclesia & certa pbenda non pferenda nisi actualiter in sacerdotio constituto fuit dubitatum. Utrum impetrans apostolicus non existens in tali ordine posset huiusmodi pbendam acceptare: sibiq; facere, puideri de eadem pdicto statuto non obstante. Et videbatur q non per.c.de psti.li.vi.e i hanc partem videbatur declinare Archid.in.c.cu aliqbus.de rescri.li.vi. Fuit decisu & pclusu p oes 3 aium cu hac limitatione: vz dumodo dictus acceptans tpe acceptationis & puisionis huiusmodi fuerit in tali etate q infra annu posset promoueri in sacerdotem per.c.ei cui. de prb.li.vi.cu ibi no.per Jo.an. Hanc pclusione vr ponere Jo.mo.in.c.si p clericis pauperibus.e.li. de prb. motus ex clausulis derogatoriis hodie in gratiis coib9 & spalibus poni psuetis p quas sublata vel saltem dilata: oia statuta in 3aium esse censetur put inuunt hec clausule non obstantiarum si bene inspiciantur. & per has clausulas satisfit .d.c.i.o psti.li.vi.pro 3rio inducto. Et respondetur motiuis Archi.per motiua fortiora Jo.an. & Jo.mo.in locis pcallegatis. Dñs vo Robertus allegauit vnum dictu3 Guil. de mo meland.positu in extrauaganti sedes apostolica. Jo. xxii.contra predictam pclusionem: q lz per non obstante hodie in gratiis poni psuetis derogetur statutis generalibus omnia beneficia ecclesie respicientibus: tamen non derogatur per eas statuto alicui singulari super certo beneficio edito: nisi de illo certa expressaq; mentio fiat per.c.i.de pst.supra allegatum in 3aium. Et sic dixit se dñs Galhardus post publicas relationes in quadam cã de Aragonia obtinuisse sententiam: & q5 alii dñi recordantes ad hec dixerunt de illo. Uerum esse in statuto apposito in pma fundatione certi beneficii per fundatorem siue clericu siue laicum. Uel i statutis eorum in qbus papa non intendit preiudicare nec derogare per hmoi clausulas gñales: ne retrahantur a fundatione & ordinatione beneficio; ar.c.tñ dilectus. de iure pa. & cor; que leguntur & no.in.c.i.; de prb.li.vi. Quam pclusionem crederem indubitater vera in statuto seu ordinatione laici. Secus vo si clerici qbus Papa vult & potest licite pudicare arg.c.cu dilectus: antedicta. & vi.q.i.decernimus. Secus vo dicebant dñi de statuto facto de certo beneficio p ordinarios collatores prelatos qbus papa vult & potest preiudicare ex sua gñali & ordinaria ptate & dare ius ad vacatura beneficia ad collationem cor; spectantia. de pcessio.px. pposuit. Ipse enim in pferendo oes ordinarios potest preuenire. de prebe. dudum. & c. qñuis.ii.li.vi. & claudere eis manus p suum decretum. de pces.prb.c.i.& c. si soli.li.vi.& c.cum ei quem.e. ti.in cle. Et fuit obtentum & sniatum in quadam causa Tornacen.pro quodam apostolico acceptante prebendam actu sacerdotium regrentem ex statutis epi & capituli illius ecclesie non habente ordinem presbyteratus existente tñ in etate legitima.s.tali q infra annum poterat pmoueri & pmotus fuit & ante litem motam.lz ad hoc forte non teneretur ante adeptam possessionem pacificam. de elec.lz canon. & c.commissa.e. ti.li.vi. Que dña intelligas qñ in gratia sunt sublata statuta & psuetudines per non obstantias hodie in gratiis spalib9 poni psuetas. Secus crederem in forma pauper; in qua nõ tolluntur statuta nec psuetudines: put expresse notant Jo. mo. & Archi.in.d.c.si pro clericis pauperibus.q5.c.intellige de beneficio regrente sacerdotium vel aliu sacrum ordine aptitudine sed non actu siue actualiter: q tunc non sunt sublata statuta: nec potest puideri impetranti de beneficio actu sacerdotium regrente ex statuto nisi sit in tali ordine pstitut9 vt ibidem notatur. Ex hoc insurrexit aliud dubium: pone q predictus expectans apostolicus tpe acceptationis nõ esset legitime etatis. Utrum valuisset acceptatio vr velle Jo.an. in.c.ei cui superius alleg.in.i.gl.q sic. Sed 3aium fuit obtentum: q nõ per obstantias supradictas nõ perimuntur statuta: lz apposita sit clausula firmãs gratiam vt non obsit ex: & iccirco non perimitur qualitas prebende per statutum inducta modo qualitate durante & si non obstat statutum gratie: obstat tñ

dispositio iuris cois que non vult sacerdotale beneficiu conferri patienti defectum etatis vt in pdictis iuribus.ei cui.& c. lz canon.contra q ius coe papa in dubio per tales clausulas non intendit dispensare: vt no.per Jo.mo.in.c.cum aliqbus.de rescri.li.vi.& c.i. de fil.psi.co.li.& per Jo. an.i.c.si motu.o pb.e.li.facit.c.nõ pot.e.li.& e.ti. Et per hoc tollitur vna subtilitas quam ponit Jo.an.ad saluandu glo.suam predictam in.d.c.ei cui.in nouel. ad materiam supradictam. vide Archi.in Rosario.xxv.q.ii.in suma in fi.& per eunde3. Jo. an.de rescriptis.si propter.li.vi.

Additio. Decisio & pclusio dñor; de rota qui sequitur opi.Jo.mo.& Jo.an.ptra Arc. & que istar; opi.sit verior. Uide in repe.c.ei cui.de prb.li.vi. & in quodam psi.dñi laurentii de Ridolfis posito in lib.reportationu.do. Ant.de but.super.iiii.li.decretal.& vtrobiq; declaratur intellectus huius decisionis.

Alia additio. Hoc puto ver; si apparet de intentione mandantis q tali patienti in etate defectu voluerit prebenda sacerdotale3 pferri de qua intentione vr apparere cum in lris papalibus apponitur clausula non obstantibus aliqbus per que effect9 nre gratie impediri valeat vel differri: na tunc satis apparet de intentione scribentis q ipse voluit dari sibi sacerdotale3 prebeda ordine aut recipiet cum erit etatis legitime ad illam habendam. Ubi vo in dictis litteris non eet adiecta dicta clausula sed simpliciter esset mandatu puideri de pbenda. tunc de sacerdotali non poterit prouideri tali impetranti in etate defectum patienti.

Alia. Clausula gñalis non obstantiu3 qñuis tollat impedimenta gra;: defectu tñ psone nõ tollit nisi de eo spalis mentio habeatur: q nõ e verisimile q p tale gñale clausula papa voluerit fraudare ecclesia3 seruitio vnius sacerdotis. Et de effectu huius clausule vide plene per Jo.an.in.c.i.de excess.pla. li.vi.per Lapum abbate.in.c.ei cui de prb.e.li.& plenissime per do.Barto.in extrauaganti.ad reprimendum col.x. super verbo non obstantibus.

¶ De causa possessio.& ppriet. Rubrica.

¶ Possessor beneficii eius titulo & et pensionis eide3 beneficio debite plenarie non probato potest agere noie dicti beneficii pditione.c.qrela.de elec.ad pensione subtracta qñuis ipse agens in pcipiedi possessione non fuerit.h.d. IIII

Possessor beneficii potest agere noie beneficii sui ex pditione decr. qrelam de elec.pro annua pensione diu p decessoribus soluta: & postmodu sibi subtracta: lz ipse nunq; fuerit in possessione percipiendi eandem: iuxta no.per. Inno. in.c.cu litteris. de rest.spo. Ubi. Inno.in fi.pc. glo. & et in.c. cum super.de ca pos.& ppue.tenet ibide in prelato q nondum est adeptus possessionem dignitatis dumodo sit pfirmatus vel alias habeat bonum ius: vel titulum in platura. Ratio q: non ipse q non possidet sed ecclesia que possidet agere videtur: & sic non noie suo sed noie ecclesie agere vr: & per hoc soluitur ad.l.cum heredes.ff.de acq.pos.cuius dictum intelligit Inno.in casu quo alius non possideat: q cum effectus possessionis psistat in pceptione fructuum.ff.de acq.re.do.l. bone fidei. Si vellet non possessor fructus pcipere possessorem sine dubio spoliaret q5 non licet per.l.extat.ff. q me.ca. & .C.vnde vi.si qs in tantu.xvi.q.i.placuit.de rest.spo.c.olim & c.item cum qs.de prb.cum qui.& c.lz.li.vi. Sed vtr; predictus agens possessorio extra decre.qrela3.teneretur plene vel semiplene docere de suo titulo ad restitutionem pensionis subtracte psequenter fuit dubitatum: & videbatur q nõ.p.l.eos q3 C.de peti.here.& c.in litteris.de rest.spo. ¶ Propter hoc distinguebatur sic: q aut agens possessorio modo quo supra possidet aut non possidet. Si non possidet tunc oz q titulum pbet.vt no. Inno.in.c.transmissam. de elec. & dico plene q actor est: & non h3 p se psumptionem q ipsu3 ab onere pbandi relevaret.l.actor.C.de pba. de edi.l.qui accusare vt ecclesiastica beneficia.i.c.vt nostrum.& de iureiu.c.fi.nec a iur.q interest illor; 3 quos agitur: q soluendo nõ liberatur fm Inn.

de quo vide plenius p cu.in.c.nihil. de elect. Si possideret aut est recens eius possessio: et tunc idem: vt notauit Inn.de praes. probata quod cunctis.in gl.cu plures.in ver.nec ob. Ratio est quod ex tali recenti possessione non presumitur bonafides nec iustus titulus: vt no. Inn.de in integ. rest.c.ii.in gl. p monachos. ad fi.idem si longo tpe.possedit in casu q aliqua presump.fuerit contra eum vtputa quod competitoribus et litem sup beneficio pati tur: vt no.inn.in.d.c.quod cunctis. Alioqui sufficit probare possessio nem et cōem reputationem fm inno.in.c.transmissam. et c. quod cunctis.p h et faciunt no.p eunde de eo q furti.ordi.rece. c.innotuit nec oz tunc probare titulum p.l.cogi possessorem.C. de peti.he.et.l.fi.§ pe.l.e.ti. Et sic intelligitur lex illa. Fateor tn quod in casibus in quibus doceri oporteat de titulo non requirit ita exacta probatio sicut si ad id principaliter ageretur iuxta ea que de notorio notauit inno.de verbo.signi.c.veniens.lib. vi.et de presump.c.illud.

additio. Conditio cōpetit qn si ē pmissio p ius de iure et mō agēdi.vt no.in.l.i.ff.de condi. ex.l.et in.c.sepe.ð resti.spo.vel agetur vtili interdicto si dicere quod nō ppetit p iuribus incorporalibus.vt.l.i.et.ii.ff.de vi et vi ar. Vel pōt agi offō iudicis qd loco actionis succedit:vt in.c.ii.de offi.iudi.

alia additio. Ex sola.n.confirmatōe plat⁹ hz ius administrandi et agendi tam petitorio ḡ possessorio. Sed ḡ istud opponitur et vr quod cōfirmatus administrare nō possit nec possessorio agere nisi fuerit in possessionem inductus: quod si ex confirmatione dnium acquirit: non tñ possessio.vt.l.cu hēdes.ff.de acq.pos. vbi tex. dicit quod lz in hēdem transeat dnium adita hēditate: possessio tñ non transit nisi nāliter fuerit apprehensa: hoc idem probat tex.in.c.in pntia.de proba.ibi dum dicit: bonis eius inuaserat tc. Rñdeo ad pmum quod possessorio noie ecclesie agi pōt vt dicit ista decisio quod mortuo plato vacat possessio plature i sz non possessio bonorum ecclesie ḡ si quis occupat iconomus ecclesie vel successor pōt agere noie ecclesie p illa recuperanda interdicto vñ vi non tñ crimine expilate hēditatis. Vel interdicto adipiscende possessionis. Et est ratio quare pt agere quod ecclesia est in anima viuentis q nunqz moritur.ar.in auc. quo ops epos.in fi.et no.in.l.et quod.ff.de iur.om.iudi.dissimilis est ecclesia hēditati iacenti quod hēditas non est in anima viuentis.ff.de fideiuss.l.mortuo.ff.de stipula.seruo.l. vsufructuo.et.l.i.§ scæuola.ff.si quis te.liber.esse iussus et minoribus.l. et q nondum.fm inno.in.c.cum sup.de causa posses.et proprie.noie autem proprio agere non posset vt in contrario.

alia additio. Ubi dicit tex.quod lz in hēdem trāseat dnium adita hēditate possessio tñ nō trāsit nisi nāliter fuerit apprehēsa:h idē probat tex.i.c.i pñtia.de pba.ibi dū dicit: bonis eius inuaserāt tc.et adde hic qd hētur in libro psiliorum coopto corio rubeo.char.cxxvij.

alia additio. Subaudi in plato existenti in platura malafide: et intellige h verum quod non liberantur soluentes eidem nisi cum ipso plato contraxissent: quo casu hñ liberarentur soluentes eidem.sic intelligitur.l.si vrbana.ff.de condi.inde. Et ex hoc no. quod p solutionem factam putatiuo plato non liberantur soluētes qñ obligatio descendit ex contractu veri platis: sz qñ obligatio descendit ex ꝯctu plati putatiui tunc soluentes falso plato hñ liberarentur fm bal.in.d.l.si vrbana: quod bene not.

alia additio. Vide quando qs cogatur dicere titulum sue possessionis. Circa quod breuiter sic conclude quod si possidenti resistat ius cōe tunc cōpellitur dicere titulum sue possessionis ēt si solo possessorio agat: vt quod laycus possidens decimas dicit se spoliatum. nā non oz rñderi nisi titulum probet cum ius cōe faciat contra eum: vt in.c.causamque.de pscrip.et p inno.in.c.constitutus. de fil.psby.et in.c.ex insinuatione.de pcura. Si possidenti non resistit ius cōe si possessio non pōt haberi sine titulo: vt in beneficialibus.idem si possessio pōt haberi sine titulo: quibus casibus ad petitionem ptis non compellitur dicere titulum sue possessionis: vt in.l.cogi.hic allegata. Sz ad petitionem

iudicis ḡ cum ex suo offō ingrentis bene cogitur ostendere titulum: vt in.c.ordinarii.de offi.ordi.li.vi.et no.in regula.i. li.vi.qd est verum nisi tacite vel expresse visus sit iudex in cā consensisse.arg.c.ex ore.de his que fi.a ma.par.ca.quo casu superior ḡ eum ingerere poterit: sz tunc artabitur ad probandum non canonicam institutionē: vt no.p io.an.in.c.i.z hdi. de symonia.et p gl.in.d.regula.i.et p Archi.in p alle.c.ordinarii.in gl.sup verbo.exhibere.circa medium.in ver.qd verum intelligo indistincte.et p inno.in.c.ex insinuatiōe.sup⁹ allega.qd singulariter no.et tene menti. Et adde quod habetur in consilio domini Petri de perusio posito in libro consiliorum cooperto corio rubeo.folio.ccc.xcv.

¶ De testibus articulis et interrogatoriis. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. Si post conclusionem ad instātiā actoris facti in cā beneficiali admittantur articuli tacite cēsetur conclusio reuocata.h.d. V

I post Conclusionē in cā beneficiali factā ad instantiam actoris admittuntur articuli rei tacite conclusio reuocari censetur q nō est necessaria in beneficiali cā.secus in pphana iuxta ea que le.et no.in clemē.sepe.de ver.signi.idem in cā pphana fz aliquos: quod ista est natura contrariorum quod vno posito eodem actu censetur reliquum esse reuocatum: vt.ff.de acq. hered.l. illud.in casu tamē renunciatur de p hen. De multa.et in reg. iur.ius nrm tc. Et hoc intelligo si auditor sciuit esse cōclusum.secus si ignoraret.insti.q.tu.de a.poss.in pn.de parr.c.i. iu clem.psumitur tamen sciuisse si ipsemet admittens est ille q conclusit: vt.ff.pro socio.l.fi.de fil.psb.yt.c.veniens. Sec⁹ si aliter q sibi forte surrogatus post conclusionem per alium factā non viso registro admisisset articulos rei supradictos. Nam q in ius alterius succedit iustam hz ignorantie cām. de reg.iur.is q in ius.li.vi. Sz quod non esset verisimile de aliquo auditore quod procedat ad hmōi admissionem non viso registro: nō talem psumptionem ignorantie non credo faciliter admittēdā.ar.in simul.de psump.li.vi.et.c.quod nō ē verisimile.de resti.spo.sollicite.ð renū.sup h cū si.et ð pcu.audisti.

additio. In qua reiecta solemnitate iuris ciuilis mere statim cuz liquet iudici de cā sine cōclusione aliqua: de iure nāli sniam ferre pōt: vt pz in illa snia lata p salomonē.iii. Reg.iii.ca.et h ar.in extrauaganti ad reprimendum.in verbo.et figura iudicii. Et adde quod quando de beneficiis agitur maxime curatis.superior ēt post conclusiz in cā et ēt ptibus inuitis ex offō suo nouas probationes recipit et negotium ac sniam examinat propter animarum periculum: et ne qs p surreptionem ad dignitatem ascēdat fac.ð dolo.et ꝯtu.cū olī.et p inn.ð renū.cū bertol.et probatur ex decisa.ðcre.ad petitionē de accusa.fz dnz Petrū ð peru.

alia additio. In gl. super verbo.conclusione. Et sic vr aperte decisio ista tenere quod in cā pphana conclusio sit necessaria: et dicatur esse de essentia iudicii.idem tz dominus in repertorio super inno. vbi dicit.in verbo renunciare.quod adeo est de substantia conclusio in cāis pphanis quod eius ommissio reddit processum nullum.allegat.c.qm.cōtra falsam.de proba.c.cum dilect⁹. de fide instru.et auc.iubemus.de iudiciis.

¶ De testibus Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d.quod post conclusionem possunt recipi testes super habilitatibus impetrantis et super recognitione sigillorum et signorū notariorum pro informatione iudicis de cā cognoscentis.h.d. VI

Ex eadem. Motiua fuit determinatum et conclusum postea per omnes dominos quod post ꝯclusionē possunt recipi testes super habilitate impetrantis: presertim propter informationē iudicis: quod tales testes magis recipiūt ex offō iudicis ḡ ad instantiam partis.de offi.del.iudices.in clem. cū ibi no.quod offm snum iudex pt ēt impendē post conclusionem in causis factam si sibi videbitur expedire.de cā poss. et propr.c.pastoralis.in fi.de fide.instru.cum ioannes. Et quod talia non requirūt probationez nisi leuez propter psumi

ptioné iuris q̃ h3 q̃ qlibet p̃sumit idone⁹ ꝛc.de p̃sump.du dum.maxime si semel facta fuit inquisitio p executoꝛẽ ipsi⁹ impetrantis.de vita moꝛibus ꝛ conuersatione ꝛc.iuxta foꝛ mam.p̃calle.cleñ.iudi ces.ꝛ cle.cu3 ci q̃.de conces.p̃bẽ.Et q̃ maxime hec p̃cedunt cum nihil impetranti. de inhabili tate opponatur.Facit quod no.Jo.an.in.c.i.de lit.ↄt.li.vi. ꝛ de reg.iur.infamibus.in q̃ne ibidem p cum disputata: ꝛ idem dicebant dñi obseruandum.de p̃batione signoꝝ ꝛ sigilloꝝ nõaꝛioꝝ p p̃tẽ aduersam:interdum maliciose negatoꝝ.ar.ad hoc.per ea que le.ꝛ not.per Inno.de p̃e sump.illud.ꝛ de verbo.signi.ꝛ tiens.

¶ De appellatione ab interlocutoꝛia. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d.q̃ appellans ab vno vel duobus grauaminib⁹ ꝛ gñaliter ab oib⁹ q̃ colligi p̃nt ex actis ñ p̃t p̃seq̃ grauamia nisi i appellatõe expressa noiati.h.d. VII

I appelletur Ante sniam a grauamine vno vel pluꝛib⁹ in appellatiõe expressis secutã clausula gñali ꝛ ab oib⁹ aliis grauaminib⁹ q̃ ex actis seu p̃cessu cause colligi p̃nt. Fuit dubitatum. Utrum hmõi appellãs posset p̃seq̃ grauamina non expressa vigoꝛe clausule gñalis an dicte. Et videbatur aliqb⁹ q̃ sic p.c.q ad agendum. de p̃cur.li.vi. Et dñs Amarici. Cardinalis olim sacri. Palatij audit. dixit olim hoc fuisse de stilo:q̃ oia acta sunt publica. Et qcqd continetur in eis.de p̃ba.qm.ꝛ no.p Inno.in .c.cum in iure.de offi.dele.q̃ tanq̃ notoꝛia ꝛ publica ꝛ se ipsa exhibentia nõ sunt alias exprimẽda:vt lit.non ↄt. accedẽs. de accusa.euidentia.cũ si.ꝛ in hanc p̃tẽ vr̃ declinare Paul⁹ in.d.cleñ. Contrariũ vo fuit p oẽs dños determinatum ꝛ conclusum p̃dcm̃ appellantem audiri non debẽ nisi sup expressis:vt sit litium finis:ꝛ ne vagetur in incertum.de dolo. ꝛ contu.finẽ.cum si.ꝛ h vult.c.coꝛdi.de appel.li.vi. iũcta cle. appellanti.e.ti.ꝛ h dixit q̃ qdẽ dñs Guiel.Galteri se vidisse seruatum tpe Joannis Rebinelli. Dñs vo Egydi⁹ belli mere distinguebat ꝛ placuit aliqb⁹ dñis distinctio sua: q̃ aut appellatur a certo grauamie sp̃aliter noiato ꝛ p cã grauaminis iustificanda allegatur gñaliter illud qd colligitur ex actis nil sp̃aliter exprimendo: ꝛ tunc posset habere locu3 opinio dñi Pauli.ꝛ aliis antiquis.q: satis certũ est: cu⁹ certitudo ex actis colligitur que sunt publica:vt supra dcm̃ est.ff.de re iudi.in summa.C.de sen.q̃.sine cer.q̃ti.p̃fer.l.iii. de resti.spo.cũ ad sedẽ.de resti.in inte.cũ ex lris. Aut appellatur nullo grauamine exp̃sso sp̃aliter.v3 si appellat̃ ab oib⁹ ꝛ singulis grauaminibus q̃ p̃nt colligi ex actis: ꝛ tunc non valet appellatio pp nimiam ei⁹ gñalitatem ꝛ incertitudinẽ q̃ reprobatur a iure.de rescrip.ad hec.ꝛ.c.si.de libel.oblã.c. .i.e.ti.ꝛ de appel.c.ii.ꝛ.c.consuluit. Si.n.relatio ad acta sufficeret fatu⁹ esset q aliud grauamen exprimeret immo nũq̃ cancellaria super tali appellatione rescriptũ daret. Que q̃ l3 multa grauamina sint in appellatione noiatim expressa.nũq̃ dat rescriptum appellationis nisi super vno grauamine qd appellans duxerit ab oib⁹ eligendum per eũ exp̃ssu3. p vt no.per Jo.an.de appel.cũ cls. ¶ Preterea expressio cãe grauaminis ẽ inducta duplici de cã. Primo vt deferatur honoꝛi iudicib⁹.de appel.c.vt debit⁹:vt iudex possit cognoscere si ꝛ in quo grauauit ꝛ quales apostolos dare d3. vt in .c.coꝛdi.e.t.li.vi. Scdo vt pars nõ possit ampli⁹ variare:sed gñaliter in appellatione se referendo solũ ad acta nõ satisfit alicui p̃dictaꝝ rõnũ:g ꝛc. ¶ Et idem putauit dñs Egydi⁹ si a certo ꝛ exp̃sso grauamie:ꝛ cũ h ex aliis q̃ ex actis colligi p̃nt appellatur quo ad nõ exp̃ssa q̃ tñ ex actis p̃nt colligi: q̃ quo ad alia censetur idem ac si ex illis solum fuisset appellatum.ar.ff.de vb.ob.l.scire debemus.de sp̃o.ex litte: nec ob. p̃dicta decre.q ad agendum allega.p̃ oꝛo:q̃ ibi nõ agitur de p̃iudicio p̃curatoꝛis constituti cu⁹ voluntas ibi solum requirit.e.ti.ꝛ ibi cũ constet de eius voluntate q̃ sibi p̃iudicat non curatur.hic vo agitur nedum de p̃iudicio suo:s3 ꝛ partis ꝛ iuris ꝛ iudicis qb⁹ posset cludi per hmõi incertã vagam ꝛ gñalem ꝛ obscuram appellationẽ. ¶ Et iõ ne hmõi elusio ꝛ variatio fiat certus modus statuitur appellandi q

si non seruetur reputabitur non appellatio:vt in.c.coꝛdi. iũcta cle.q̃uis.de appel. ¶ Ex hoc insurrexit aliud dubiũ.v3 si appelletur ab interlocutoꝛia alicui⁹ iudicis simpliciter nulla cã iniq̃tatis nullitatis ꝛ iniusticie exp̃ssa:nũqd valet talis appellatio. ¶ Scdm dñm Egidium vr̃ q̃ sic q dixit se audiuisse a quodam magno viro non obstan.cle.appellanti.q̃ intelligitur in casu quo aliqua cã grauaminis fuerit exp̃ssa: ꝛ alias non. ¶ S3 hanc opinionẽ non putat ide3 dñs Egydi⁹:vam:q̃ s̃m eu3 consideratis rõnib⁹ p̃dictis q̃ mouerũt ad condendum cle.appellanti magis fauendum est appellãti qui in aliquo appellatum ꝛ iudicem certificat. Nullas vo exp̃mens in nullo certificat:ergo ꝛc. Preterea vba cle.si p̃ pꝛe recipiant̃ dicto intellectui repugnant:ergo ꝛc. ¶ Item si p̃dicta opinio p̃cederet non eẽt dñia inter appellationem p̃ponendam a diffinitiua vel ab interlocutoꝛia q̃ tñ est magna:vt in.c.sepe.de appel.ꝛ.c.coꝛdi.e.t.li.vi.ꝛ.ff.e.ti.l.ii.ꝛ.iii. Et breuiter ergo reperio textum clarissimum in.d.c.coꝛdi. post p̃ncipiũ:ubi dũ dicit:ab interlocutoꝛia vel a grauamine ꝛc.

additio. Hoc non vr̃ verum:q: l3 notoꝛietas excusat ab onere p̃bandi:q: de se dat finẽ p̃bationis:non tñ excusat a necessitate foꝛm aliter opponendi ꝛ exprimendi:q: notoꝛium sui nã nõ dat hunc finem exp̃ssionis:vt dicit gl.nõbilis in.d.cle.appellanti:ꝛ no.doctoꝛes.in .c.accedẽs.hic allegato. Uel dic subtilius:vt.I.in fine apostille sequentis:q̃ incipit. Dic circa istã mãm in ver.nec obstat.

alia additio. Dic circa ista3 mãm q̃ aliqñ iniquitas interlocutoꝛie detegit ex allegationib⁹ iuris:ꝛ tunc non reqrit̃ expressio iniusticie cãe in appellatione exp̃sse:ꝛ ita intelligatur ꝛ saluetur opinio Innocẽ.q̃ ponit ꝛ recitat gl.in cleñ.appellanti.de appella. in gl.ii. Et rõ est q: ex tenoꝛe snie apparet iniquitas eius: vt no.in cleñ.pastoꝛalis.de re iudi. Aliqñ iniq̃tas d3 detegi ex allegationib⁹ ꝛ p̃bationib⁹ facti q̃ ita q̃ qd est facti non iuris:ꝛ tunc est necesse q̃ cã exprimatur in appellatione ab interlocutoꝛia.ecce p̃mo.ꝛ q̃ exprimatur cã quare sit iniusta. ecce secundo:ꝛ ita intelligatur gl.ii.in p̃calle.cleñ.appellanti. Et opinio dñi.Pauli ibidem ꝛ q̃ Lapi q concoꝛdat cum eis. Ex qb⁹ infertur q̃ vbicunq̃ ex actis appet iniquitas interlocutoꝛie q̃ tunc sufficiat dicere appello p iniq̃tatẽ snie que euidens est ex actis. Nec ob.qd dicit gl.in.d.cleñ. appellanti.q̃ notoꝛietas nõ excusat ab exp̃ssione:q: intelligentia est de alio notoꝛio q̃ de notoꝛio ex actis constante vel ex tenoꝛe sententie quod est valde notandum s̃m dominum Antonium de Butrio in dicta clemen.appellanti.

alia additio. Ratio quar̃ i appellatõe ab interlocutoꝛia reqrit̃ exp̃ssio cãe:ad de q̃ nõt.p.ant.ꝛ bu.i.c.ex p̃te. Adde.ꝛ testi.i sua repe.ipi.

alia additio Quñ illa artant appellantem ad expressionẽ cãe noiatim ꝛ exp̃sse sõ non sufficit q̃ in genere vel tacite exprimat. Et rõ põt esse vt supius dcm̃ est:q: talis interlocutoꝛia non iustificat̃ nisi p cãm in ea allegatam ꝛ cã non iustificat̃ nisi p eadem acta.nã appellare ab interlocutoꝛia est appellare a p̃cessu:q: interlocutoꝛia est de p̃cessu cãe.at p̃cessus non põt impugnari nisi p cãs extrinsecas que non sunt incluse in p̃cessu:ꝛ h de causis facti:s3 cãe iuris sunt liquide p aperturã libꝛoꝝ:de qbus non loqt̃ cleñ.appellanti.ita no. Inn.in.c.si.de noui op.nũ. Ipse tñ iudex q fuit interlocutus:bñ põt ex nouis actis suã interlocutoꝛia3 reuocare:vt.ff.ne fiat ei.l.i.§.hec vba.ꝛ.l.quinsit.ff.de re iudi.ꝛ in.c.cum cessante.de appel. Et idẽ in sup̃ioꝛe interloqnẽtis q ẽ adit⁹ p viã q̃rele.ꝛ officij iudicis:q̃ p viã appellatõis vt.l.arbit.ff.q̃ sansd.co.qd bñ no.ꝛ tene tũ. ¶ De appel.a diffinitiua. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d.q̃ in cã appellationis interposite a diffinitiua vna pte absẽte ñ est necessaria litis ↄtest. Secus si vtraq̃ pte p̃nte:ꝛ i p̃ncipali ↄtestatõe.p̃coꝛ. decis.cccc. lxv.vbi simile dubiũ mouet̃ ꝛ deciditur. VIII

Uit Dubitatum vtrum in cã appellationis interposite a diffinitiua eẽt necessaria litis ↄtest. Et videbat q̃ non erat necessarius libellus

fm Inno.in.c.cū contingat.de offi.dele.z.c.sup q̄onum:ḡ ſi dz fieri lit.cōteſta.iii.q.iii.offeraſ.de lit.ꝯt.c.vno.de elec.dudum.Si igitur non def libell⁹ non erit neceſſaria lit.ꝯteſta. Preterea aut lis eſt conteſtata in principali cā:aut non. Si non tunc eſt nulla ſnia:q2 caret fundamento:vt lit.non ꝯteſ. in rubro z in nigro:ergo ab ea non fuit neceſſarium appellare.de re iudi.c.i.Si vo lis fuit ꝯteſtata in pncipali cā h vſ ſufficere in cā appellationis:q2 lz ſint diuerſe inſtantie tñ eſt eadē cā.de fi.inſtru.cū Jo.de iura.calū.c.ii.li.vi.Ubi Arch. tz libellū neceſſarium in cā appellationis:z p ꝯñs litis ꝯteſt. neceſſariam in cā appellationis:remittēs ad ſpecu.ti.de lib. ꝯcep.§.nunc dicendum.v.ſz nunqd in cā appellationis.vbi dñs Spe.dicit dñm Clem.iiii.ita mandaſſe obſeruari auditoribus. Hoſti.ēt in ſumma ti.de appel.in.§.qs ſit effect⁹. dicit q vbi appellaſ a diffinitiua daſ libellus pu niſi ſit contumax:q2 tunc ꝓceditur lite nō ꝯte.vt in.c.p tuas.de appel. Per q̄s decre.dicebant z ꝯcludebant oēs dñi q ſi vna ps vocaſ p iudicem ad rñdendum z litem ꝯteſtandum ſup eo z p contumaciā ſe abſentat poſſe ꝓcedi lite non ꝯteſtata dūmō fuerit ſemel in cā lis ꝯteſtata:z h ſiue pñs ſit in curia ſiue abſens:q2 eadē eſt ratio vtrobiq3.Et ſic intelligunſ not. Inno.poſita in.d.c.cum contingat.z ꝓbaſ.C.de tēp.appel. l.fi.§.illud.Si aūt ps non eſt abſens p contumaciam:z tūc ſiue ſit in curia ſiue extra ꝓcedi non pōt lite non ꝯteſtata:z ſic ꝓcedit ꝯriūs intellectus.c.interpoſita.in fi.z Archidi.z Spec.vbi ſupra.Simile quod notauit Spe.de offi.iudi.§ imploraſ reſtō.in integ.ti.de reſti.in integ.§.ii.in fi. Et facit q2 termini ſunt inſtantie z non cāe.Ad māim vide no.in.c. Raynal.de teſta.p ber.z Jo.an.in nouella. ¶ Dñs vo z pr me⁹ Jo.de ling.in.d.c.p tuas.videbaſ diſtinguere ſicut diſtīxit glo.in.c.p vt.de dolo.z ꝯtu.z in.c.ſepe.de appel. q2 aut liquet aut liquere pōt de cā ſtatim:z q tunc ꝓcediſ lite non ꝯteſtata:alias non.Teneas diſtinctionem ſupi⁹ poſitam q̄ verior eſt.Ex q̄ poſtea inſurrexit aliud dubium. Si a ſnia appellationis lata p reo in cā iniuriarū p vtranq3 ptē appellatur:z in cā appellationis p ambas ptes deſ libelli appellatorii:puta vna ptium q̄ habuit ſniam p ſe in prima inſtantia petat eam confirmari alias infirmari z termino ſignato vtriq3 ad rñdendum libello hinc inde z lite cōteſtata ſup eiſdem ambe ptes litem ꝯteſtantur ſup libello dūtaxat confirmationis z non ſup alio:z ſi pars illa ſup cui⁹ libello non fuit lis ꝯteſtata.ꝓducat teſtes ſup articulis z mā libelli ſui deſcendentibus ꝓbantes clare intentionez ſuam:ita q ſnia veniat ferenda p ipſo. ¶ Dubitaui ego q̄ habui cām in ſcōa inſtantia.Utrū valeret receptio teſtium ꝓdictorū ad effectum ſnie ferende p ipſo.Et videbaſ mihi q non:q2 lite non conteſtata ſuper libello partis illos producentis p rubrum z nigrum:vt lite non conteſtata p totum recepti ſunt. Unde non valentium ēt p ſupius.in.ſ.ꝓxi.ꝯcluſione dcā z allegata. Fuit ꝯcluſum z determinatū p oēs dños meos ꝯriūm. ¶ Mouebanſ.q2 lis fuit ꝯte.in prima inſtantia lite ſup libello dato tunc p iſtum:q ēt tunc pp defcm̄ ꝓbatiōis ſuccubuit:z nunc q2 lite ꝓbauit ſuum intentuz dz obtinere:tum ēt q2 libelli erāt ꝯdictorii z ambo appellatorii:ita q ſz aliq̄s hoc ſolum videbaſ ſufficere p lite ꝯteſtata:p q̄ fuit allegatum.c.oblate.in fi.de appella.Et qd notauit Inn.in.c. ex inſinuatione.de ꝓcur.circa fi.tum ēt q2 ex q̄ aſſignat⁹ fuit terminus vtriq3 pti ad rñdendum libello hinc inde z litem ꝯteſtandum ſup ipſo ſi vna ps obmiſerit litem ꝯte.vel non petiit imputet ſibi z poterit ꝓcedi lit.non ꝯte.in ei⁹ ꝯtumaciā.p.c.p tuas.de appella.z.C.de tēp.appel.l.vltima.Que rō ſumme mihi placuiſſet z placeret ſi teſtes fuiſſent ꝓducti ꝯ committentem litis ꝯteſtationem:z p illo q litem fuit ꝯteſtatus.Sz totum ꝯriūm fuit fcm̄:ḡ mihi videbaſ q tot⁹ proceſſus fuit nihil habit⁹ corā me. ¶ Uex tñ pp dicta motiua dñorum z ꝯcordantia ꝯſilia.Ego tulit ſniam infirmatiuam prime ex nouiter actitatis corām me nihil eidem adiudicando.ꝯdēnationez tñ expenſarꝝ obmittendo a qua ſnia itez p vtranq3 ptē fuit appellatū z p me delatum.Et in tertia inſtantia lite legitime ꝯteſt.ſnia mea fuit ꝯfirmata z ſuppleta.

additio. Tu dicas meli⁹ q qñ a diffinitiua ſnia appellaſ.in cā appellationis non ſit litis ꝯte. ēt vtraq3 pte pñte.Rō eſt q2 in tali cā articul⁹ de iuſticia appellationis non eſt ſeparat⁹ a negocio principali:z iō ſufficit lit.ꝯte.facta in principali cā corā iudice q de pncipali cognouit.Ubi vo appellaſ ab interlocutoria:tunc hñ ſit lit.ꝯte.ſup articulo appellationis:aut ſup grauamine z libell⁹ offerſ ſm Gofre.in.d.c.p tuas.Et idem tz Jo.an.in.c. Raynal. de teſta.plus ēt dicit dñs Pet.de peru.doctor me⁹.in.c.interpoſita.de appel.q ēt lite non ꝯte.ſup appellationis articulo:nec ēt ſup principali:pōt in cā appellationis ad ſniam ꝓcedi:z ſi iuſtificata fuerit appellatio ab interlocutoria non poterit ſup principali ad ſniam ꝓcedi:niſi ſup eo ſit fcā ꝯteſtatio z ita intelligiſ ſm euz ꝓdictū.c.p tuas.Quid ſi agatur cā nullitatꝫ ſnie:an poſſit eo mō ꝓcedi q̄ ꝓcediſ in cā appel. Dic q ſic.vt in.c.in noſtra.i glo.fi.ō ꝓcura.z facit.qd not. abbas.in.c.cauſam que.de reſcriptis.

¶ De reſtitutio.in integrum:z de litis conteſta. Rubrica.

¶ Sequēs deciſio.h.d.q in peti.reſti.in integ.pp lapſuz fatalium non eſt neceſſaria litis ꝯteſt. IX

J pctatur. Reſtitu.in integ.pp lapſuz fatalium non eſt neceſſaria lit.ꝯteſt.Rō q2 non principaliter ſz incidenter petitur.de offi.iudi.c.ii.h no.Inn.in.c.ſuſcitata.ō reſti.in inte. Sz qd ſi alias ſup reſtōne offm̄ iudicis intentetur principaliter vī caſus q lit.ꝯteſt.ſit neceſſaria in.d.c.ii. Falit fz ber. ibidem in caſu aut.ſi oēs.C.ſi minor ſe ab here.abſtinet.vz ſi minor ſe petat ſolum reſtitui ad factum ſuum z ꝯ pſonaz incertam.de qua mā ſatis diffuſe p Cy.z Butri.q ponūt ꝓ regula in omni offō non requiri lit.ꝯteſt.niſi cum minor petit aduerſus incertam pſonam ſe reſtitui:vt aliquid ſibi detur vel fiat.Jdeo ſi expulſus.de ſocietate petit ſe reduci ſi requiriſ lit.ꝯteſt.ſm Jac.de but.O doff.in tractatu ſuo.de offi.tenet cum Butri.Spe.in ti.de reſti.in integ.§.ii.in fi.diſtinguit cum contra certam perſonam agitur:aut ſi abſens per contumaciam z tunc non requiritur litis ꝯteſtatio.ꝓ.l. ſi cauſe.§.cauſa cognita.ff.de mino.z p dictaz aut.ſi omnes alleg.aut nulla partium eſt abſens contumaciter:z tunc neceſſaria eſt lit.ꝯteſt.vt in.d.c.ii.de offi.iudi.ſupra.allega.

¶ Audiui ſemel in Bononia dominum Ricardū de Saliceto maximum legiſtam.in materia predicta diſtinguere ſic.Aut imploratur dūtaxat offm̄ iudicis reſcindens etiam principaliter:vt q2 petitur ſententiam contra minorem ferri vel contra maiorem abſentem latam reſcindi:vt de ꝓcura. .c.querelam.de re iudi.cum Bertoldus.de maio.z obe.inter quattuor.de conſtitu.eccleſia ſancte marie.z tunc nō eſt neceſſaria litis ꝯteſtatio.Aut imploratur principaliter offm̄ iudicis:nedum reſcindens ſed reſciſſorium:vt puta q2 nedū petitur reſcindi ſententia ſed res adiudicari:z tunc eſt neceſſaria litis conteſt.Et ſic intellexit ſecundam partem.de offi. iudi.c.ii.pro qua diſtinctione faciunt nota.in ſimili p Inno. in.c.cum ex literis.ſuper verbo preſentib⁹:de reſti.in integ.

additio In cauſa romane reductionis ad arbitriū boni viri que coram me pendebat. Fuit inter dominos meos dubitatum an lis eſſet conteſtanda.ita q ea omiſſa ſententia iudicis reducentis ſit nulla.Circa quod concilia dominorum fuerunt varia z diuerſa. Nam quidam dixerunt q cum offm̄ iudicis in dicta cauſa principaliter imploratur.q lis omnino erat conteſtanda:vt in.c. fi.de offi.iudi.Alii dixerunt contrarium.ſ.q non principaliter ſed incidenter fuit iudicis offm̄ imploratum:ideo ꝯteſt. non erat neceſſaria:vt.d.c.fi.z in hac opinio.ego fui. Nam offm̄ iudicis tunc dicitur incidenter implorari:quando petitur aliquid non propter ſe ſed propter aliud. Uel quādo lite pendente illud imploratur:vel ſi petitur propter ſe tñ rōne rei poſtea habende petitur:ex qua petitione petens nil cōſequitur.nec ſibi aliquid iuris acquirit in reita notabiliter dicit Inno.in.d.c.fi.in fi.Sed in caſu noſtro executores teſtamenti ſe ſencientes grauatos:de parua quantitate eſtimationis rei pro executione teſtamenti vendende iudicis offm̄

implorarunt: ut estimatio dicte rei facta p arbitrium seu arbitratorem ad iustum precium reduceretur: et ita reductum fuit: ex qua reductione nihil novi iuris consecuti sunt executores. Igitur incidenter fuit dictum officium imploratum: et sic contestatio non fuit necessaria: et posito sine preiudicio quod fuisset principaliter imploratum. Considerato quod petens nil sibi dari vel fieri petit: sed solum: ut removeatur obstaculum sine cuius rememoratione sibi contra absentem per missionem in possessionem: ex primo et secundo decreto consuli non pot. adhuc dico quod non est necessaria contestatio: ita tenent Pet. Cy. Butri. et Bar. in aut. si omnes hic allegata. Et ideo si lata sententia contra ecclesiam vel minorem nondum executioni mandata: adversus quam tanquam lesa et lesus peteret se restitui: quia eis non posset contra actorem absentem consuli per missionem in possessionem bonorum ipsius actoris certe: in dicta causa procederetur lite non contestata: ut .l. in causa. § causa cognita. ff. de mino. et per docto. in preallega. aut. si omnes et in aut. qui semel. C. quomodo et quando iu. per Specu. in titu. de in integ. restitu. § 1. v. si. et per Joannem andream in. d. c. si. Cum ergo dictis executoribus contra dictam dominam agentem et absentem consuli non potuisset per missionem in possessionem cum tamen peterent sententiam arbitratoris reduci ad equitatem et iusticiam precii: merito contestatio non fuit necessaria: et sine ea potuit ad sententiam procedi: et ita puto de iure salva sententia meliori. ¶ Dominus autem Bal. in preallega. aut. si omnes in. iiii. q. dicit: quod petita restitu. in integ. si adversarius non comparet procedit ad diffinitivam: sed si comparet semper est necessaria contestatio. Ego credo: quod aut adversarius comparet: et clarum est quod contestatio requiritur. Aut non comparet: et tunc si potest aliter consuli minori quam per diffinitivam sententiam: et tunc lite non contest. non proceditur. Sed si aliter consuli non potest: ut in casu dicte aut. Vel quando minor petit restitutionem adversus sententiam nondum executioni mandatam: tunc semper lite non contest. proceditur quod bene nota. Et adde pulchram limitationem Baldi que habetur in repertorio. in verbo. restitu. § v. Nec distingunt ipse an petatur aliquid dari vel fieri pro hac opinio. Specu. facit glo. in. c. per venerabilem: qui filii sint legi. et. l. si. § illud. C. de temp. appel. ubi in causa appellationis similis distinctio fit: an pars sit presens vel absens. Sed dclato sue reverentie: ipse videtur minus bene intelligere hec verba. An partes sint presentes vel non: quoniam nemini dubium est quod in casu appellationis citari debent absentes: qui si non venerunt sunt contumaces: et proceditur ad diffinitivam contra eos lite non prest. etiam si aliquid petatur dari vel fieri a parte in negocio principali: licet in appellatione petatur solum pronunciari sententiam iniquam: et bene appellatum et male iudicatum: et per dandum vel faciendum: ut patet: ut. l. eos. C. de appel. et si comparent tunc presentes dicuntur: ut in dicta aut. si omnes. et tunc litem contestantur tam in causa appellationis quam restitutionis. Sed hoc est plus quod eis non comparentibus in causa appellationis proceditur: ad diffinitivam etiam si aliquid petatur dari vel fieri a parte. Sed in causa principali si petatur aliquid dari vel fieri ad diffinitivam: non proceditur lite non contest. sed ad alia iuris remedia: et isto respectu est speciale in causa appellationis. Sed ubi non petitur aliquid dari vel fieri: tunc ad diffinitivam proceditur absque litis contest. quia per alia remedia actori non providetur: et de hoc est casus in. d. aut. si omnes. et hoc ubi restitutio petitur per viam principalis petitionis. Sed ubi peteretur incidenter super occursis in iudicio: non est dubium quod lit. contestatio non est necessaria: quia super ea non proceditur ordinarie: et debet expediri: ita quod principalis causa terminetur infra sua tempora: ut cum petitur restitutio adversus lapsum termini secundum dominum Bar. de Saliceto. i. d. aut. si omnes. pro quo vide. J. decisio. huius.

¶ De fide instrumentorum. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Quod instrumenta extracta in partibus in vim compulsorie non faciunt fidem parte non vocata. h. d. primo. Super articulis admittendis ad probandum tam in curia quam extra partes citanda est: secundum in decreto remissionis. h. d. usque ad finem. X

Fuit dubitatum Utrum instra exemplata i scriptis extracta in partibus parte ad hoc non vocata in vim compulsorie: hic parte vocata facerent fidem. Et breviter fuit conclusum: et dictum per omnes dominos quod non si fuerunt extracta sive exemplata per alium notarium quam per illum qui illa alias recepit: et confecit: quia tunc secus: nam illis bene staretur tanquam originalibus sine vocatione partis. Ratio dominorum quo ad primum dictum fuit: quia testes et instrumenta pari passu ambulant. C. de fide instr. l. in exercendis. et eo. ti. cum Joannes. de testi. cog. pervenit. Et presertim ubi viget uniformis. ff. ad. l. acquil. l. ita. alias illud. de transla. inter corporalia. Modo recepto vel publicatio testium facta parte non vocata non valet: de testi. c. ii. C. de testa. .l. publicati. igitur idem de instrumentis. Hinc est quod productio instrumentorum facta in iudicio non prodest nisi pars vocetur ad dicendum contra. Potest enim instrumentum ille falsum vel abrasum. et c. de fide instru. inter dilectos. et de probatio. tertio loco. cum si. Preterea sicut in publicatione dictorum testium omnes sunt vocandi: quorum interest: ut legitur et no. de testi. significavit et c. albericus: ita et in publicatione sive exemplatione instrumentorum etiam vetustate consumptorum. de fide instru. c. si. quia alias reputantur exemplata: et non publicata nec auctentica: quibus nulla fides in iudicio adhibetur. de fide instru. c. i. C. de proba. si quis in aliquo. nec secundum dominos meos valet vocatio partis acta in curia ad videndum decerni compulsoriam: sicut in simili si obstan. quod ad decernendum remissionem super articulis ad partes: fuerit in curia pars vocata vocanda est: nihilominus coram iudice remissionis ad videndum testes recipi: et iurare. de testi. cogen. c. dilectorum. de testi. presentium. lib. vi. Que similitudo mihi non placuit: nam pars ad videndum decerni remissionem non vocatur in curia: sed bene ad videndum admitti articulos ad probandum in curia. et extra super quibus admissis ad probandum extra. sine alio decreto papa dat remissionem ad partes et non auditor: nisi de consensu utriusque partis: de quo tamen dubito: an auditor id facere poterit. Preterea aliud est enim ex toto novum facere quod regulariter prohibetur: aliud antiquum reficere. de no. op. nun. per totum. de iudicis consuluit. Sic in proposito: quia testes de novo recipiuntur et de novo deponere debent et iurare: nimirum si requiratur maior solemnitas. s. vocatio ad videndum eos iurare: et etiam ad reprobandum eos si voluerit et ad cognoscendum personas. Secus vero in extractione seu explanatione instrumentorum iam antea confectorum et publicatorum per auctenticam personam: quam et etiam contenta in illis potest in curia reprobare cum citabitur ad dicendum contra illa sic exemplata et reportata: potest etiam esse quod pars contra quam debet fieri huiusmodi extractio sive exemplatio in partibus mansit in curia. Quando ergo citabitur ad hoc in partibus. Respondent domini quod debet tunc procedi secundum formam. c. si adversarius. de eo qui mitti. in posses. et debent requiri procuratores et amici et citari ad domum. Et per dictum in loco debet fieri huiusmodi extractio: si domicilium non habet. ar. c. ex t ne. de cle. non resi. quam primum et tandem credebam et dicebam illos compulsores non habere tum quia sunt meri executores mandati per nos facti: ut apparet ex forma compulsorie: tum etiam quia nos auditores non possumus eis hanc potestatem extra curiam dare. ar. eorum que leg. et not. in clemen. auditor. de rescriptis. Si igitur per huiusmodi extractionem requiritur vocatio partis recurratur ad ordinarium pro vocatione huiusmodi facienda. de fide instr. cum p. tabellio: quia meo iudicio compulsores nostri non tenentur ad hoc nec id possunt. Cum ipsi habeant duntaxat requirere habentes et tenentes instrumenta ad causam necessaria ad tradendum parti id petenti sub penis et censuris per nos latis et non per eos fulminandis: nec deputantur per nos ad compellendum citandum et c. sed duntaxat ad requirendum tradendum: et etiam sub sigillo eorum vel publica manu remittendum hiis remotis meis non obstantibus predicta conclusio fuit semper ipse

meo in curia obseruata que est satis dura ⁊ rigorosa: ⁊ vidi multos propter hoc in curia succumbere.

additio Scilicet quod pars sit citanda in publicatione vel exemplatione instrumentorum ⁊ aliter non valeat: sufficit tamen quod pars cuius tangit negocium sit presens quamuis non sit citata: vt not. Inno. in. c. fi. de fide instru. Item quod producentem statur sumpto: vt. l. ad hec. C. de fide instru. Item statur contra eum qui transumi fecit. ff. de admi. tuto. l. cyrographis. Et ideo contra tutorem probatur ex inuentario licet non appareant instrumenta originalia debiti quod est bene notandum. Et aduerte quod quando petitur publicari aliquod instrumentum quod tangit certam personam: nulla nominatim est citanda: vt in. c. cum. p. tabellio. de fide instru. Si vero non tangit certam personam: vt quia petitur publicari priuilegium: vel indulgentia in genere tunc proposito edicto generali fiet publicatio: vt. l. c. cum inhibitio. de clan. despon. ⁊ in. c. cum in ma. qui ma. accu. pos. aliter non valeret priuilegii publicatio: nisi fiat per illum qui concessit: quia tunc valeret publicatio nullo premisso edicto quod est verum: nisi tale priuilegium sit suspectum: quia tunc requiritur citatio: vt in. c. cum dilecta. de confirma. vti. vel inuti.

alia additio Differentia est inter publicationem ⁊ exemplationem. publicatur enim quod priuatum erat: puta testimonia. Exemplatur autem id quod est publicum ⁊ publica auctoritate innitur: vt testamentum ⁊ instrumentum secundum Inno. ⁊ Host. in. d. c. fi.

¶ De appellationibus. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Quod auditor datus in causa appellationis interposite in partibus cum negocio principali statim potest inhibere constituto de appellatione: ⁊ quod per eam sit causa ad sedem apostolicam deuoluta. h. d. vsque ad. §. Sed pone. Secundo. Auditor cui commissa est causa appellationis non deuoluentis ⁊ negocii principalis cum potestate citandi ad partes iudici a quo statim inhibere potest secundum equitatem canonicam. ⁊ stilum palatii. h. d. vsque ad. §. Sed quid. Tertio. Auditor cui commissum est negocium principale de speciali mandato pape cum potestate citandi ad partes potest inhibere citatione decreta. licet non executa. h. d. vsque ad. §. In causis vero. Quarto. Auditor palacii in causis appellationum ab auditore camere vel aliis iudicibus statim parte citata ad dicendum contra commissionem inhibere potest: ⁊ causas nunquam remittit: sed penes se remanet. h. d. vsque ad finem. XI

Fuit dubitatum Utrum auditor datus in curia cum negocio principali in causa appellationis interposite in partibus siue ante sententiam siue post fuerit appellatum: statim possit inhibere iudici a quo extitit appellatum. Et fuit conclusum per omnes dominos quod sic dummodo auditori constet appellatum: ⁊ per appellationem causam ad curiam deuolutam. Uel si appellationem recipiens incipit tanquam deuoluentem de veritate cause appellationis: aut. de negocio principali ex certa scientia cognoscere. de appella. c. Romana. §. quod si obiiciatur. li. vi. alias non: vt in. c. non solum. eo. ti. ⁊ li. §. illa vo. Ratio est quia antea super principali negocio iurisdictio non censetur esse fundata cum interim super deuolutione. de exceptione que habetur in. d. c. romana. §. si vero vocatis valeat disputari super quibus partis defensio non est auferenda maxime: quia tales commissiones non dant iurisdictionem sine speciali mandato: nisi in casibus deuolutis cum super aliis committendis vicecancellarius sine speciali mandato non habet potestatem: quia contra ius esset secundum no. per Joannem mo. de reg. iur. in generali ⁊. Compo. de elec. statuimus. li. vi. ¶ Sed pone quod committitur causa appellationis ⁊ negocii principalis auditori cum potestate citandi ad partes de speciali mandato: quia forte appellatio non deuoluit. Utrum statim ante decretum citationis possit inhiberi iudici a quo dicitur esse appellatum. Per rigorem iuris dicebant dominum quod non per clem. ii. vt lite penden. De equitate canonica ⁊ stilo palacii dicebant seruari contrarium. maxime si dicatur post sententiam diffinitiuam appellatum: quia tunc statim ius inhibet: vt in. c. non solum. prio Respon. supra alle ga. Igitur iud. ⁊ datus ad iuris executionem pot etiam inhibere: cum factum suum hoc casu non sit nisi quedam iuris executio vel declaratio. probatur argu. quia quando papa causam quam scit esse coram vno auditore ex certa scientia ad manum suam recipiens eam committit in audientia sua: vt ibi in omnem euentum remaneat: infra ipsam aduocando ad se reuocat totam causam ab illo iudice sibique ⁊ partibus inhibere vi: vt de appella. vt nostrum. per Inn. ⁊ de constitu. cum. M. cum ibi no. per Inno. Modo sic est in proposito. per hoc enim quod dicitur ibi appellatum esse apparet quod scit causam esse apud illum a quo dicitur esse appellatum. Intelligas per hoc quod conceditur potestatem citandi ad partes apparet quod ex certa scientia vult causam in auditorio suo perpetuo remanere tamen si appellatio non deuolueret frustra daret potestatem citandi ad partes. cum ipsa appellatio sine termini prefixio citaret: vt in. c. sepe. de appella. ⁊. c. cordi. eo. ti. li. vi. Et ideo stilus curie habet quod etiam in casu predicto auditor datus tam in causa appellationis quam negocii principalis citatis partibus. de appellatione cognosceret ⁊ forte si ad instanciam importunam partium bene processum per iudicem a quo ⁊ male ab ipso appellatum pronunciaret: nihilominus causa in curia remaneret: nec remitteretur ad partes: ⁊ hoc per appositionem manus pape ⁊ aduocationem cause principalis: ⁊ hoc habet stilus. licet de iure forte esset contrarium asserendum per. c. cum in ecclesia. ⁊. c. vt debitus. de appella. cum ibi not. ¶ Sed quid si nulla appellatione interiecta committatur causa principalis in curia. de speciali mandato cum potestate citandi ad partes ⁊ decreta citatione licet non executa. Utrum auditor statim ante executionem huiusmodi citationis possit inhibere. Et videbatur aliquibus quod non: quia ante executionem ius non inhibet: vt lite penden. c. ii. in cle. nec ex certa scientia videtur papa auferre velle iudici iurisdictionem quam ignorat. ff. de iur. om. iudi. l. i. nec ante lapsum termini dicendi contra commissionem dicitur fundata iurisdictio: quia excipi poterit in termino causa pendente coram illo iudice: a quo papa ignorans in dubio non videtur velle iurisdictionem auferre: vt probant communiter iura. Quibus ⁊ etiam rationibus supradictis non obstantibus fuit per maiorem partem saltem de equitate dictum ⁊ conclusum contrarium: quia in casu proxime conclusionis ita bene deberet ⁊ posset opponi de surreptione commissionis sicut in casu isto: tamen propter manus pape appositionem ⁊ aduocationem cause a quocunque equum est: quod inferior de cetero de huiusmodi causa se non intromittat. maxime hec equitas procedit quando totus tenor commissionis cause. de qua agendum est in inhibitione fienda inseritur: immo secundum aliquos simplex intimatio que induceret perfectam notitiam predictorum ex iuris dispositione inhiberet. per cle. ii. vt litis penden. Licet magni viri de hoc forte dubitant: quia intimatio nec vim citationis nec inhibitionis habet: sed in eodem instanti si inhibitio cum citatione emanaret: non posset ibi notari grauamen per dictam clemen. nec tolleretur per hoc defensio partis: quia surreptio postea opposita in termino bene inficeret inhibitionem sicut commissionem cum citatio ⁊ inhibitio ex commissione descendant. destructo igitur principali ⁊ omnia que sequuntur ex illo. de elec. qualiter. de procuratoribus audito. de re iudicata pastoralis. in clemen. cum simil. ¶ In causis vero appellationum interpositarum ab auditore camere vel aliis iudicibus in curia etiam ante sententiam ⁊ in commissione in palatio statim citata parte ad dicendum contra commissionem auditor inhibet. Ratio quia papa ⁊ alias sacrum palatium nunquam causas huiusmodi ad eos remittit. etiam si auditor pronunciauerit bene processum ⁊ male appellatum. saluis dominis. Cardinalibus ⁊ Coauditoribus sacri palacii ad quos bene remittuntur cause in quibus pronunciatum fuerit bene processum ⁊ male appellatum: seruatis tamen tribus terminis videlicet antea consuetis: ante quorum terminorum obseruationem nunquam inhiberent auditores coauditoribus suis vel dominis. Cardinalibus a quibus si appellatur ante sententiam siue post: raro huiusmodi causas appellationum vidi committi in palatio sed semper consueuerit committi aliis dominis. Cardinalibus.

Additio Et differt istud principium a. §. Sz pone. immediate sequenti. qz hic appellato erat talis q devolvit negociu ad curia. In. §. sequen. no fuit talis appellatio. cu data fuit auditori citadi ptas hic. sz si ibi.

alia additio. Triplice cause cognitione iudex appellationis dz premittere antequam principale negocium aggrediatur. Prima an sit appellatum et an sit talis appellatio que devolvat puta qz sit interposita infra decem dies et an in scriptis. Item an ex ca rationabili et si in hoc iudex male fuerit arbitratus puta qz frivola erat causa expressa in appellatione vel econtra potest ab eo appellari et hec est prima cognitio quam facit iudex appellationis. Unde consueverunt appellantes portare instrz sententie a qua appellatum est ut sic appareat appellatuz infra decem dies et etiam instrm appellationis p quod iudex cognitionez appellationis recipiat quo facto iudex poterit inhibere inferiori. ut no. in. c. non solum. de appellatio. li. vi. si tn poterit adhuc de principali cognoscere et tunc assumet cause cognitionem secundam. Hoc est citabit appellatum nisi esset casus in quo esset citatio a iure. ut in. c. sepe. de appellatio. et eo citato fiet litis contestatio in articulo appellationis: ut in. c. Raynaldus. §. dilectus. de testame. qua contestatione facta recipiat probationes appellantis super veritate gravaminis vel oblatione probationis vel super delatione. et altero ipsorum probato pronunciabit se iudice appellationis et removebit gravamen et si aliquid esset innovatum revocabit illud per moduz nullitatis et attemptati et dicet se debere in principali procedere et hec est secunda cognitio. Demum citabit partes ad principale et assumet causaz in eo statu in quo erat remoto gravamine: ut no. per gl. i. d. c. sepe. et hec est tertia cognitio. Si vero appellans non probaret alterum istorum tunc iudex ad quem deberet appellantem remittere ad iudicem a quo secundum dispositione. c. ut debitus. de appellatio. et. c. cordi. eo. ti. li. vi. Sed secundu stilum non fit remissio immo remanet in curia et ibi terminabitur et decidetur: ut infra i hac eade decisione notatur. et quando dicatur canonica inhibitio: ut post eam factuz revocetur. Vide infra decisio. cccc. xii.

alia additio. Quia causa deberet remitti ad iudicem a quo fuit appellatum nisi partes essent contente q omissio appellationis articulo iudex appellationis cognosceret: qz etiam tunc non fieret aliqua remissio: ut in. c. cordi. hic alleg. qd intelligas in papa. et in alio iudice qui posset per querelam adiri. In aliis autem iudicibus secus. unde non possent subditi episcopi consentire q metropolitanus ad que fuit appellatum cognosceret. de negocio principali omissio appellationis articulo. cu illo omissio nullam iurisdictionem habeat metropolitanus in subditos sui suffraganei etiaz ipsius volentibus: nisi suffraganei consensus accedat. ut in. c. romana. de foro compe. li. vi. alias esset facile partibus confugere appellationes. forte ad hunc finem suorum ordinariorum iurisdictionez eludendi. Conclude ergo q pronunciatio male appellatum. Iudex appellationis de iure regulariter causam remittit. Fallit in iudice qui potest per querelam adiri qui non tenetur remittere partibus consentientibus q de ipse de principali cognoscat. ut in. d. c. cordi. Secundo fallit. quando stilus palacii q pro iure habetur: ut in. c. ii. de preben. li. vi. prohibet talez remissionem fieri: ut hic. Sed hic datur dubitatio eo casu quo remissio fieri debet puta quia appellatio a gravamine non fuit iustificata secundum formam. capitulo ut debitus. An iudex a quo possit cognoscere: non facta sibi verbali remissione per iudicem ad quem. Dic q aut iudex a quo non detulit appellationi: et tunc cum sit finita causa appellationis: statiz potest de principali cognoscere quamvis non sit ei facta verbalis remissio: etiam si iudex appellationis pendente appellatione inhibuerit ipsi iudici a quo ne in causa procederet. Aut iudex a quo detulit appellationi. tunc per hoc abdicavit a se iurisdictionez. necessaria erit verbalis remissio, ut in capitulo cum appellationibus. de appella. li. vi.

De litis contestatione. Rubrica.

Infrascripta decisio. h. d. q si reus negat narrata in libello: prout narrantur vera esse: et petita prout petuntur fieri non debere: litis contestatio facta censetur absqz eo q dicat animo litem contestandi. XII

I pars rea Respondendo libello actoris neget narrata prout narrantur: et dicat petita fieri non debere: si no addat et dicat animo litem contestandi: fuit dubitatum. Utru per huiusmodi responsionem fuerit lis contestata. Et breviter sine argumentis fuit determinatum et conclusuz q sic. per. l. rem non novam. C. de iudi. et per. l. ii. C. de iuramen. calum. § patroni. de litis contestatione. c. unico. de elect. dudum. ii. et no. per Specu. ti. de lit. contesta. § i. §. quid ergo si proponuntur. ubi hanc qonem pertractando eam sic decidit. Immo interdum sufficit respondere narratis in libello licet non petitioni: prout legitur et notatur in. c. uno. de lit. contesta. in novel. per Jo. an. Nec iuvaret protestatio facta in contrarium videlicet q per huiusmodi responsionem non intenderet litem contestari. prout legitur et notatur in capitulo sollicitudinem. de appella. Nec mirum quia predicta iura loquuntur simpliciter et talem animi expressionem non requirunt. Facit qz presumitur q quis verbo non exprimat quod mente no cogitavit. ff. de suspelec. lega. l. in ambiguo. de regu. iur. in obscuris. li. vi. Alioquin simili ratione in contractibus privilegiis et rescriptis non valeret qd fieret nisi adderetur huiusmodi animi expressio quod esset absurdu. Pro conclusione faciunt ea que le. et notan. in. c. intelligentia. et. c. preterea. de verbo. signi.

Additio. In quo petitio continetur. si autem in libello fieret sola narratio absqz petitione et conclusione: tunc per responsionem non intelligeretur contestatio facta. fallit in papa coram quo sola narratio facta et responsio ad eam secuta induceret contestationem: quia eius presentia supplet omnem defectum: quod est notandum sz docto. in. d. c. unico. de lit. contesta.

alia additio. Hoc verum quando iudex et adversarius dissentiut protestationi. Si autem consentirent tacite vel expresse: tunc non fit contestatio: qz contestatio dependet ab animo rei: ut in auct. de exhi. reis. § illud. quo aio caret q sic protestat: et ab ipsa protestatione recedere n vr p expressione vboz habentiu inducere protestatione qz protestatio in principio litis facta videtur in quolibet actu iudicii repetita. dummodo actus sequens fiat in continenti. secus si ex intervallo: secunduz q notatur in regula. in generali. et regula. exceptionem. de regu. iur. li. vi. et ex hac rone concluditur q etiam si iudex et adversarius non consentiut protestationi. contestatio impeditur per dictam protestationem. cuius contrarium visus suz voluisse supra in principio huius apostille. cogitabis.

alia additio. Ista ratio posset in contrariu retorqueri. s. q non est verisimile q quis mente gerat aliud quam id quod verbis expressit: qz verba sunt note earu que sunt in anima passionu. de spon. ex literis. et. c. intelligentia. et. c. preterea hic allega.

De sententia et de revocatione attemptatorum. Rubrica.

Sequens decisio. h. d. q si iudex in sententia revocatoria attemptatoz omisit condenationem expensaz id postea facere poterit. h. d. Adde hic decisione. lxxxv. que infra. XIII

I iudex Quedam attemptata revocet an omnia lite pendente: et tunc si condenet in expensis. Dubitat utz posset postea huiusmodi condemnationem expensaz face. Et videbat q non: qz vim diffinitive hz: et sic eadem die hmoi condenatio eet fienda. p. l. paulus. ff. de re iudi. et p. c. cuz appellationibus. de appella. li. vi. tum et qz quo adhuc articulum functus est officio suo: ut in. c. in litis. de offi. deleg. qd offim vendicat sibi locuz in diffinitiva. Sz hec sententia sive pronunciatio lz habeat vim diffinitive quo ad quedam puta quo ad effectum. c. de appellati. de appella. tn quo ad premissa censet habere effectum interlo

catorie ꝛ non diffinitiue: tum qꝫ per eam non decidit negocium principale: tum etiam quia simpliciter sine ordine solē ni ex puro ꝛ mero offō iudicis procedit sup hmōi attemptatis: p vt notat Inn. de rescrip. ex parte. ꝛ persone. de maio. ꝛ obe. dilecti. ꝛ de exceptio. dilecti. ꝛ Jo. an. de appella. non solum li. vi. Ubi dicit expresse: qꝫ est interlocutoria: ꝛ intelligimus semp quo ad premissum effectū: ꝛ etiam quo ad effectum c. cordi. de appella. li. vi. secus quo ad effectum. c. de appellanti. que non habet locum in interlocutoriis vim diffinitiue habentibus: vt in casu nostro ꝛ in articulis desertionis ꝛ absolutiōis ab instātia iudicii ꝛ huiusmodi: qꝫ nimis graue preiudicium tales snie parerent. nec ob. qꝫ c. cordi. locum sibi vendicat in huiusmodi causis: qꝫ facilius est parti statī inferere causam grauaminis ꝛ appellare in scriptis: vt in c. cordi. quam subito infra duos vel tres terminos in vna septimana forte seruatos probationes super dictis articulis coram iudicibus adducere. Et ego ītelligo predictam conclusionem in principio positam si huiusmodi interlocutoria in rem transiuit iudicatam. Nā tunc huiusmodi ꝯdēnatio expensaꝝ non est nisi quedam predicte interlocutorie executio ꝛ non noua snia secundum Inno. in c. sepe. de appel. nec potest secundum eum ab huiusmodi condemnatione expēsarum appellari. qꝫ hoc tēpus condēnationis trahitur ad tēpus snie. p quo optim: facit qd no. Jo. mo. in c. licet. super verbo. conualescat. circa medium. ꝛ in c. is qui. in fi. vlti. gl. circa fi. de senten. ex. li. vi.

Additio. Scilicet vt possit iustificari ab appellante vel impugnari ab appellato ex nouis allegationibus vel probationibus: vt sic sit par ratio appellandi in ista sicut in diffinitiua: ergo par ratio probandi: ꝛ sic ñ allegatum allegabo ꝛ non probatum probabo. vt. l. p hanc in fi. C. de tēp. appe. ꝛ no. in c. fraternitatis. de testi. Et adde infra decisione. lxxxv. ꝛ ſ. decisione. cxii. Sed queritur que est ratio qꝫ appellatio a diffinitiua iustificatur ex nouiter pductis ꝛ non ab interlocutoria. Dic qꝫ appellatio ab interlocutoria lꝫ aliqñ tolleretur: tñ semper est odiosa: qꝫ derogat ordinarie iurisdictioni. Sed appellatio a diffinitiua est fauorabilis: ideo magis iuuanda p quascūqꝫ pbationes: ꝛ ista est ratio de. appellanti. sm Bal. in l. eos. § si quid aūt. C. de appella. Itē appellatio ab interlocutoria hꝫ oculos retro: ff. de mino. l. ait pretor. § pmittitur. sed appellatio a diffinitiua hꝫ oculos in supremum finem sm eum. Item cause nō intentate in appellatione ab interlocutoria remanent in iurisdictione iudicis a quo. vt. l. generaliter. § si iudex. C. de iureiuri. Et hoc verum in allegationibus que consistunt in facto: sed allegationes que consistunt in iure scripto non oꝫ exprimere in libello: vt. l. ornamentorum. ff. de auro ꝛ argē. lega. Unum tamen scias. qꝫ si iudex allegantes non curauit audire non pbatum: adhuc poterit pbare. vt. l. ait pretor. § qd si. ff. de mino. Et rō huius est: qꝫ p iudicem stetit quo minus probatio facta fuerit. de appella. interposita. ꝛ ideo non est parti aliquid imputandum.

Alia Scilicet: vt ab ea appelletur in scriptis ꝛ cum expressione cause. ꝛ ita tꝫ vna decisio in antiquis q̄ incipit. Item no. qꝫ snia lata super attemptatis. ꝛ est in numero in meis. cxx. Contrarium tenent. Abb. ꝛ Jo. an. post eū in c. peruenit. el. ii. de appella. Ubi dicunt: qꝫ sicut tꝫ appellatio a diffinitiua sine expressione cause ita tꝫ mādato iudicis quod hꝫ vim diffinitiue: quod est no. dignum. Item tꝫ oñs Bal. i. l. minoribus. C. ō his qbus vt indignus. ꝛ facit quod no. in. l. ait pretor. § permittitur. ff. de mino. Et vim diffinitiue ōt habere: qñ lite pendente: vel post appellationē est aliquid attemptatum circa possessionem rei de qua agitur. quo casu snia lata sup reuocatione talium attemptatorum hꝫ vim diffinitiue: qꝫ sapit naturā veri possorii. Sed si eēt attemptatum circa psonam. ꝛ non circa rem super qua lis pendebat tunc snia reuocatoria attemptatorum vi esse interlocutoria ꝛ ñ diffinitiua: ꝛ vt ita sentire decisio q̄ eēt infra numero. cxxii.

Alia Hoc dictum non capio qꝫ condemnatio expensaꝝ sit executio prime snie: cū in ea nulla de expensis mētio facta fuit: sed si fuisset facta condemnatio expensaꝝ ꝛ nō taxatio. tunc declaratio posset fieri etiam post. x. dies: qꝫ est executio prime snie in qua fuit facta condemnatio: s. non taxatio. ꝛ ab illa appellari non posset pp dictā rationem: ꝛ ta intelligo Inno. c. sepe. hic allegato. ꝛ in c. si. qꝫ metus cau.

Alia Sed a snia elapsis. x. diebus non pōt appellari. ergo nec a condemnatione expensaꝝ q̄ est executio prime snie. ita sentit glo. in sm̄li. in. l. si cum exceptione. § hec autem actio. ff. qꝫ metus cā. ꝛ intellige istam apostillā sm aliam que est infra in eadē decisione in verbo. executio.

¶ Hic superuenerunt duo noui Auditores: vꝫ dominus. Petrus gastonis: ꝛ Francisc° de laud. vtriusqꝫ iuris doc.

¶ De restitutio spol. ꝛ vt lite pendente nil debeat innouari. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. qꝫ petenti reuocari attēptata lite pendente sufficit probare se in possessionem fuisse tempore mote litis: ꝛ spoliatum fuisse. h. d. ¶ Uel sic: attemptata circa possessionem iudicis officio reuocantur probato solū qꝫ petens lite pendente fuit in possessione: licet aliter possio non coloretur. ꝛ in hoc est magis priuilegiatum remedium attēptatoꝝ q̄ sit interdicti vñ vi. XIIII

Uit dubitatum vtrū petenti se restitui ad possionem suam per viam attēptatorum qui dicit se lite pendente spoliatū sufficiat probare se possedisse tempore litis inchoate: ꝛ ea pendente spoliatum fuisse: lꝫ alit suam possionem non coloret. ꝛ videbat qꝫ nō pp notata p Archi. in c. eū q. de eo q mit. in pos. li. vi. ꝛ Inn. in c. ex ptē. de resti. spo. ꝛ p eundē. de fil. psb. ꝯstitutus. ꝛ p Jo. an. in cle. vnica. de cā pos. ꝛ ppae. q oia in ra: ꝛ note doctoꝝ loquunt qñ agit possorio recupande directo: ꝛ principaliter p interdictum vñ vi. tunc. n. non dabit restitutio bñficii ad possionē sine colorato titulo ne det viciosus ingressus. vt in d. c. eum q. supius alleg. tum ēt bñficium ecclesiastice sine institutione canonica possideri ñ pōt. de ex insti. frequētib°. ꝛ de reg. iu. c. i. li. vi. arg. simile optimū ff. de interdictis. l. ii. § qdā. ꝛ ff. de aqua quoti. ꝛ estiua. l. i. § pmittit. ꝛ de resti. spo. c. ad decimas. li. vi. ¶ Sec° vo qñ petitur restitutio p viam attēptatoꝝ: tum qꝫ illa petit incidēter: tum ēt qꝫ nullo iuris ordine seruato in hoc casu pcederet. Immo iudex ex mero ꝛ puro offō suo illa in pristinū statuꝫ reuocabit. ꝛ sic non iure actōis sꝫ ponti° offō iudicis in hmōi negocio erit pcedēdū. Et est rō: qꝫ plus offendit iudex cui° iudicium cōtēnit q̄ ps. Immo lex offendit phibens ne lite pendente aliqd innouet: p vt apparet in rubro ꝛ nigro: vt lite pendente. Merito igit ꝯ ipsum pcedit grauiꝰ q iūs in dicē ꝛ ptē cludit q̄ ptē m̄. argu. c. cordi. in fi. de appel. li. vi. ꝛ pp hoc est interdicti attēptatoꝝ plus q̄ interdictū vñ vi. priuilegiatū: p vt no. Inn. pulchre in c. dilecti. de maio. ꝛ obe. ꝛ de appel. bone. ꝛ vide p eundem in c. cū teneamur. eo. t. ꝛ p Hostiē. ꝛ Jo. mona. in c. cupientes. de elec. sup vbo. a gra. ꝛ p eundē in c. cordi. ꝛ c. ñ solū. de appel. li. vi. ꝛ in clem. ii. vt lit. penden. p Jo. an. Sꝫ si ꝯstaret clare: ꝛ notorie. de ñ iure petēns reuocari hmōi attēptata: crederē talē nūc ñ audiēdū: ꝛ ita vidi obseruari in palatio. Rō est: qꝫ eo ipso qꝫ ꝯstat. de nō iure suo: eo ipso ꝯstat qꝫ ñ interest petēns reuocari attēptata: qꝫ attēptata reuocent: mō illud est regulare qꝫ in iudiciis illi quoꝝ ñ interest ñ audiunt. ii. q. vi. ñ solent. ō elec. cū inter canonicos. de accusa. sup his. cū simi. ergo ꝛc. daret ēt occasio peccato mortali: ꝛ ita locū hēret rō Inn. notata ꝛ posita in c. significasti. de diuor. ꝛ in c. ꝯstitut°. de fil. psby. Uide infra ꝯclusionē. lv. sub litera. aa. ibidē q̄ intelligas: verū qñ ps petiit reuocari attēptata. Sec° vo si iudex pp ꝯtēptū iuris sui ꝛ iurisdictionis siue legis ex puro ꝛ mero officio suo non pmoto illa vellet reuocare eū penam attemptatis ꝛ contēnentis ñ offendentis ius ꝛ iudicem: quod posset: sed per hoc ñ restitueretur possessio illi de cuius non iure constaret. Sed pcedendum esset tertio per huiusmodi ptātem. arg. notatorum supra in pma conclusione. faciunt ea que leguntur: ꝛ notantur in c. cum. M. de consti. per Inno. ꝛ de cā. ad petitionem: ꝛ de diuor. porro. hanc conclusionem videt ēt tenuisse

dñs Oldra. in questionibus suis.

Additio. Cessante ergo possessione titulata non habet locum possessorium in beneficialibus. Simile videmus qñ petitur restõ liberi hois que denegatur nisi titulus pbetur qr tali possessioni sine titulo ius resistit: et ideo non datur possessorium nisi titulus ostendatur. Sic et in matrimonio carnali non datur possessoriuz nisi pbetur titulus matrimonii: vt in.c.ex trãsmissa. et c.ex parte. de rest. spo. sunt enim hec possessoria mixte nature in quibus absqz titulo non concludit possessio: nec datur in eis possessorium: vt in simili notatur in.l.ii.§.quedam.ff.de interdictis. Et in hoc differt interdictum vnde vi. a remedio prodito in materia attemptatorum in qua non requirit pbatio tituli et colorati: sed sufficit pbare solum statum. Et hic est mirabilis effectus et dña materie attẽptatorum ab interdicto vnde vi. Alia dña ponitur in.c.ex parte. supra. de rescriptis. per Inn. vbi dicit: qp cum oia restitui debent in pristinum statum: retractabuntur in materia attẽptatoruz sententie censure que alias valerẽt: licet essent iniuste. Tertia dña est qr prosequenti viam attẽptatorum non obstabit excõicationis exceptio: que alias obstaret agenti possessorio recuperande: vt in.c.cum inter. et c. significauerunt. de exceptio. et in.c. pia. eo. ti. li. vi. Quarta dña est qr qñ agitur per viam attẽptatorum sufficit quedam summaria informatio ex mero et puro iudicis officio: vt in.c. cupientes. super verbo gfa. de elec. li. vi. per Jo. mo. Si vero ageretur possessorio tunc oporteret litem contestari et ordinario iure procedi. Et nota qp qñ aliquid reuocatur per officium iudicis lite pendente oz qp procedat diligens cãe cognitio: vt no. in spe. de ap. § pe. v. sed quero. Et no. bene supradictos mirabiles effectus et dñas mãe attẽptatorũ ab iterdicto vñ vi.

Alia additio Notorius ergo defectus iuris petentis reuocationem attemptatorum impedit reuocationem ipsorum: et que exigant ad reuocationem ipsorum attemptatorum. vide plene per Jo. mo. in preallc. c. cupientes. et s. decisione. cc. lvii. que incipit. Item si quis dicat. et deci. cccxxiii. que incipit. Item si A conferatur. etc.

De probationibus. et de sen. prola. Rubrica.

Sequens decisio. h. d. qp si vtraqz pars in cã beneficiali nil probat: possessor absoluitur etiã si sit actor. Vel si actore et reo nil probantibus. Vel equaliter probantibus: si actor possidet absoluitur: non ex eo vt qr sit actor: sed quia possessor. h. d. XV

I in causa beneficiali actor et reus ambo nihil: vel nõ plene probauerint intentionem suam: fuit dubitatum vtrum pro actore possidente et tenente beneficiuz posset et deberet snia absolutoria ferri. Et videbatur qp non: quia actore non probante etc. vt in.l. actor. C. de proba. et de iureiur. c. fi. et de ca. pos. et propric. cum ecclesia sutrina: vt ecclesiasti. benefi. c. vnico. Fuit determinatum et conclusum per oẽs dños sic distinguendo. Aut vterqz scilicet actor possessor et reus non possessor petat sibi adiudicari beneficium: et tunc si neuter probat quilibet absoluetur ab impetitiõe alterius. Ratio: qr vterqz est actor et reus in casu predicto. ar. c. licet. de proba. et c. ex lris. de ca. pos. et ppric. c. vnico. in cle. nullus. tñ eorum condẽnabitur in expensis sed fiet compensatio binc inde. Fuit tñ quedam no. Inno. alle. in cõtrarium in c. cum contingat. de offi. deleg. videlicet. qp in casu predicto reus est absoluendus ab obseruatione et impetitiõe rei de qua agitur: quam notam intelligas reo rem quam actor petit detinente et possidente: vel neutro tenente: tunc enim habet locum regula actore non pbante etc. Si vero actor possessor petit titulum suum pronunciari canonicum sibi adiudicari beneficium et reus non possessor petit solum se absolui ab impetitiõe actoris possidentis. Vel nil petit: tunc cuius snia ferenda est pro reo et absente absolutoria actore nil probante: per.l. actor. et alia iura in cõtrarium alle. et facit. C. de edendo.l. qui accu. et l. fi. C. de rei ven. et l. ii. de proba. ff. et notata per Bar. in.c. per tuas. de ap. Fatuus aũt eẽt possessor qui cõtra non possessorem petitorium intentaret pp difficultatem probandi dñium nisi hret paratas probatiões et promptas in petitorio: deberet enim potius intentare interdictũ vti possidetis: si in possessione turbaretur: vel interdictum vnde vi. Si de possessione expelleretur: ar.l. is qui destinauit. supius alle. ff. de rei vendi. de proba. licet. de iudi. examinata. et hoc est consilium Ber. in.c. cum ecclesia sutrina. de ca. pos. et proprie. in glo. ii. Si vero reus possidet vel neuter possidet: tunc iterum stat regula actore non probante etc. Et sic põt intelligi. no. Inno. in.c. cum contingat. superius alleg. ibi vide qd no. Jo. an. et Inno. in.c. ex conquestione. de resti. spoli. et de offi. vica. c. i. post Inno. et Host. et in.c. mandatum. de rescriptis. post compostolanum.

De restitutione spolia. Rubrica.

Infrascripta decisio. h. d. qp agenti possessorio super beneficio obstat papalis reseruatio vt restõ impediat. Vel sic papalis reseruatio obstat agenti possessorio ex vi decreti tituli et possessionẽ inficientis. h. d. XVI

I contra agentem possessorio pducatur papalis reseruatio. Fuit dubitatum vtrum obstaret agenti et deneganda esset restõ: videtur qp non per iura vulgaria: quia agenti interdicto non põt obiici proprietatis questio. vt in.c. in lris. de resti. spo. nec põt reconueniri. nisi de alia spoliatione. de or. cog. c. fi. ac predicta reseruatio concernit mere petitorium siue proprietatem. ergo etc. Fuit decisum et conclusum per oẽs dños cõtrarium. Rõ: qr decretum pape in reseruatione appositum nedum afficit et inficit titulum sed et possessionem. ar. contra. que le. et no. de ap. vt nñm. de elec. si eo tpe. li. vi. facit enim decretum pape qp possessio cõtra reseruationem pape obtenta caret oi effectu et adminiculo iuris sine quo in beneficialibus possessio non procedit: et est inualida pro vt legitur et notatur per Inno. de resti. spo. ex parte. de eo qui mit. in pos. cã rei seruan. c. vno. lib. vi. per archi. et in cle. vnica. de ca. pos. et propric. per Jo. an. Et qr per dictum reseruationem constat clare de non iure agentis interdicto: nec põt nec potuit apud ipsum esse vlla possessio que requiritur in hoc interdicto: vt fiat restõ: vt in.c. consultationibus. de offi. dele. Merito igitur denegabatur sibi restõ. ar. c. accepta. de resti. spo. et c. ad decimas. c. ti. li. vi. Pro quo et faciunt notata optime per Inno. de diuor. significasti. de fil. presby. constitutus. de resti. spo. in lris. in fi. Et sic dicebant dñi in palatio semper obtentum: dũm ille agẽs possessorio non innitatur et reseruatione sed veniat ex collatione inferioris a papa non hñtis specialem ptãtem conferendi huiõi beneficium reseruatum: vel ex collatione et executoris deputati a papa in forma cõi qr aliter cessaret ratio antedicta sm eos. Mihi autem in primo casu videbat distinguendum: vtrum agatur principaliter possessorio tñ: vel possessorio et petitorio simul ab initio: et suspendatur postea petitorium: et in vtroqz casu si producatur reseruatio: videlicet post suspensionem huiõi. Vel qñ actũ est tñ possessorio: qp tunc non procederet dicta cõclusio. Mouebat qr ex quo huiõi reseruatio tangit petitorium: qp nil hz cõe cum possessorio. ff. de acqui. pos. l. naturaliter. § nihil. de illo igitur suspẽso: vel principaliter intẽtato: iudex nõ põt cognoscere nec pnũciare: qr de qua re etc. de ca. pos. et ppric. cũ sup. nisi etiã quia per suspensionem huiusmodi petitorii est suspensa eius tota iurisdictio quo ad illud: ideirco nullaz potuit super hoc probationem recipere. de ca. pos. et proprieta. pastoralis. quod si faceret: nil ageretur. de iudi. at si clerici. Preterea si tempore suspensionis huiusmodi nõ fuit producta reseruatio: ergo adhuc non constabat clare et notorie de non iure suspendentis: ergo non procedunt rationes Inn. superius alle. et per eum posite in capitulis significasti. constitutus. et in litteris. super alle. Post vero suspensionem petitoriz pars non potuit obiicere nec producere nec iudex recipere pro vt superius deductum est etc. Secus vero si ante suspensionez eo tempore quo de vtroqz agebatur produceretur: qr tunc

super vtroq3 reus s: defendere poterat sicut factum fuerat in.c.cum ecclesia.τ.c.cum super.de ca.pos. τ proprieta. tunc crederem predictam conclusionem verissimam τ aliter nõ. ¶ Quam quidem distinctionem meam dicebant domini m.i posse procedere τ locum sibi vendicare in quocūq3 obiectu non notorie inficiente possessionem sed dūtaxat ꝓprietatem: τ requirente aliqualem discussionem. secus vero in obiectu specialis vel generalis reseruationis de quo statim sine discussione potest notorie τ clare ꝯstare de non iure agētis: quia bene obstat agenti possessorio.in.c. litteras. de resti. spo.quod crederem verum quando notorietas hec non ex iure agentis insurgeret: v.l. ex confessione vel ꝓbationibus τ productis agentis τ non rei defendentis. ¶ Et sic dicebam intelligenda notata per Inn.in.c.constitutus.τ.c.significasti. superius alle. vbi reputabam τ reputo tex. pro huiusmodi intellectu: pro quo etiā facit optime.c.ad decimas. de resti.spo.li.vi. Secus vero fm me si insurgeret huiusmodi notorietas ex productis post suspensionem petitorii intelligo ipsius rei qui etiam excipiendo de crimine: vel de proprietate: vel de non canonica institutione: aut de non canonico titulo non auditur: vt in.c.in literis.τ.c.item cū quis. de resti.spo. Cui intellectui videntur obstare aliqua verba Inno.posita. in.c. constitutus. superius alleg. Videlicet si constaret per confessionē eius: vel per ꝓbationes admissas de non iure ipsius petentis restitutionem ꝙ non est facienda restitutio.ergo nedum per confessionem partis. Immo etiam per probationes potest constare de non iure ipsius actoris.probationes enim in iure legitime recepte: bene inducunt notorietatem.de ver.signi.cum olim.τ ibi per Inn. Ad quam obiectionem potest responderi ꝙ Inno.loquit. de probationibus legitime admissis: puta ante suspensionem petitorii alias factis per agentem. Et si sic soluatur restat adhuc intellectus meus. Nec obstat ꝙ materia reseruationis est defensiua in possessorio sicut renunciatio spontanea: τ multe alie defensiue exceptiōes: que bene sunt admittēde in possessorio de quibus per glo.in.c.i.vt lit. non contest. τ in.c.x.cōquestione.de rest.spo.ergo admissibilis sicut ille. Ad quod respondeo dupliciter vt prius: videlicet ꝙ sunt admittende per iudicem competentem: sed in casu nostro non est iudex competēs vt supra probatū est ergo τc. Preterea fateor instantiam.de exceptionibus insurgentibus ex facto agentis: τ in iure expressis: vt in.c.accepta.de restitu. spo.τ in.c.significasti.de diuor.τ in.c.constitutus.de fil.pſb. τ in.c.ad decimas.de resti.spo.li.vi.supra alle. Secus vero de exceptionibus insurgentibus ex facto alterius puta non canonice institutionis: vel beneficii reseruati quam reseruationem: quia vt plurimum fit occulte potuit verisimiliter ignorare: vt in.c.si beneficia.de preben.li.vi. Quam saluo meliori iudicio non dicerem obstare agēti interdicto nisi in casu antedicto: nec vnq3 reperi iure tactum seu cautum ꝙ reseruatarius posset propria auctoritate possessionem beneficii per alium detenti apprehendere τ detentorem eiicere quantūcunq3 notorie ius non habentem. qui sine ordine iuris non est remouendus.de prebē. licet.si.li.vi. facit optime quod no.Inn.in.c.veniens.de fil.presby. super verbo ammoto. Ex quo infero ꝙ reseruatarius apprehendens possessionem beneficii per alium occupati etiā iniuste cadit in penam.c.eam qui.de preben.li.vi. ¶ Non obstantibus predictis meis in omnibus semper vidi seruari predictam conclusionem. videlicet ꝙ agenti interdicto etiā principaliter vel suspenso petitorio semper obstat τ admissa fuit papalis reseruatio: τ impedita restitutio: dico de speciali. de generali raro vidi τ de illa magis dubitarem nisi esset notoria τ cū decreto facta: sicut in.c.licet.de preben.li.vi.de qua si cōstaret crederem idem: secus vero de aliis generalibus reseruationibus beneficiorum puta.capellanorum: coll. etiā3.sub collectorum τc. Nam cum de illis posset esse dubium vtrū3 essent vel fuissent tales: τ sic beneficia: dicerem illam nō obstare agenti interdicto.ar.notatorum per Inno.in.d.c.constitutus.per archi.viii.q.i.c.super verbo facti.

Additio Vide infra deci.cccxi.in antiquis incipit. Item no. ꝙ vbi beneficiato. τ limita vt ibi.

alia addi.io. Item in possessione beneficii litigiosi que si est tradita per ordinarium nullo iuris adminiculo iuuatur propter decretum appositum in.c.ii.vt lite pēdente.li.vi. Unde non dicit possidere ille cui talis possessio tradita est. Et ideo seruat rota ꝙ talis possessor beneficii litigiosi debet amoueri a detentione seu possessiōe ipsius de facto: τ perinde tractari: ac si esset beneficium reseruatū ita determinat vna decisio in antiquis numero.

alia additio. Eo ꝙ sine peccato talis possessio teneri non posset nec comparari agenti viciosus ingressus. vt in.c. ex frequentibus. de instit. τ in.d.c. vnico. de eo qui mit.in pos.causa rei seruande.

alia additio. Pone ꝙ aliquis tenuit duo beneficia incompatibilia vltra tempus statutum in decre. execrabilis τ vno illorum sit spoliatus vel dicat se spoliatum: an debeat restitui: dic ꝙ non: quia cum appareat ꝙ de iure cōmuni talia beneficia teneri non possint: non est restitutio facienda nec articulus admittendus super restitutione: τ licet quis per dispensationem possit talia beneficia tenere: tamen cum illud sit ex accidenti τ de gratia speciali in dubio attendi non debet: vt.l.vi.§.si.ff.de annuis le.τ.l. sed τ si per pretorem.§.si.ff.ex quibus causis maiores.pro quo facit.l.si cui vinum.ff.de vino triti.τ oleo lega. vbi testator legandū3 vinum videtur legare vinum quod ex vinea naturaliter nascitur: non quod sit accidentaliter extritico: vel aliqua alia materia: Quis contra hoc videbatur facere.c.referente. de prebē.τ in spe.de peti. pos. Ex predictis patet ꝙ sicut per sniam hominis impeditur restitutio vt quia agēti possessorio obstat hominis sententia: vt.vii.q.i.pastoralis. τ de causa poss.τ propie. cum dilectus. sic τ sententia iuris obstabit eidem agenti que non est minoris efficacie q̄3 sententia hominis quod est verum quando probatum est aliquē3 sententiam iuris incurrisse: vt no. Inno.in.c. testimonium. de testi.τ de testi.cogen.c.i. Sed in hoc est differentia inter sententiam iuris τ hominis: quia sententia iuris expectat probationes post se: per quas declaretur aliquem incidisse in eā3: τ ideo super hoc cause cognitio adhibeatur alias sicut dicit Jo. mona. ex sola maiori propositione concluderetur vt ipse notat in.c.statuimus.de sen. excom.li.vi. Sententia autem hominis non expectat probatiōes post se: quia ipse eam precedunt. Et ideo cum sententia iuris quantum ad nos pendeat ex probandis: licet in se non pendeat: non impedit restitutionem spoliati. Sententia autem hominis cū ex probandis non pendeat sed iuste appareat ex probatis impedit restitutionem: quam iam probata non probanda impediunt.de diuor.significasti.τ per Inn. in.d.c.constitutus.de fil.presby.τ hoc modo debet itelligi quod no. in.iii. q.i.in summa.fm Oldra.in.q.cccvi. Sed opponitur cōtra predicta τ videtur ꝙ indistincte sententia lata super proprietate τ titulo beneficii tollat τ abdicet etiam possessionē3 sicut τ renunciatio ipsius beneficii.de resti.spo.c.solicite.vnde sicut exceptio renunciationis obstaret agenti possessorio: vt no.per Inno.in.c.super hoc.de renuncia.sic τ sententia super beneficio lata: vt in casu constitutionis execrabilis. Ad hoc respondetur dupliciter. primo quia non est verū3 ꝙ snia lata super beneficio tollat possessionē executione no facta: quia snia est actus iuris ciuilis. possessio autē3 facti est. Res autem facti iure ciuili infirmari non possunt: vt.ff.de aqui.poss.l.i.§.si vir.τ.ff.quibus ex causis maiores.l.denique. Nec obstat comparatio snie τ renunciationis: quia non est verum: nam snia non presupponit animum eius contra quem fertur. Immo fertur τ in inuitum: vt.ff.de ver.obli.l.inter stipulantem.§.i.τ de peculio.l.τ summa cum ratione.§.si.renūciatio autē presupponit animum renunciantis: vt.ff.de ed l. edic.l.queritur.§.si.C.de iureiu.l.si quis iusiurandum.τ.vii. q.i.q̄3 periculosum. Jure autē multiores aio τ ꝯsensum τ eos qui multos exercent q̄ti ad eorū efficaciā τ operationē voluntaté cōstat diuisam esse: vt colligi potest ex coniunctione duarum

legum.s.legis prime.C.de pigno.ꝛ.l.non est mirum. Et hu
ius differentie ratio pōt esse quia qui renunciat beneficio
per actum renunciationis videtur habere rem pro dereli
cta.ꝛ sic possessionem amittit:vt.ff.de acqui.pos.l. si quis vi.
§.differentia quod non est in priuato per sententiam ſm
Oldra.vbi supra.

¶ De rescriptis ꝛ de prebendis. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. ꝙ impetrans in forma pauperū
qui infra mensem super purificanda gratia diligentiā suas
fecit: potest post mensem vacans beneficium acceptare.
¶ Uel sic acceptare potest beneficium habens gratiam in
forma pauperum illa non purificata. si per eum non stetit
quo minus purificatio facta foret. XVII

Uit dubitatum

Utrum accepta-
tio valeret infra
mensem facta per impetrantem apostolicum in
forma pauperum ante purificationem gratie sue quaȝ licet
ipse per executorem suum ante acceptationem petierit puri
ficari:tamen idem executor purificare eam renuit. videbat
ꝙ non.per.c.cum ei quem.de conces.preben.ꝛ de rescrip.si
pro te.li.vi.ꝛ in hanc partem multi dñi Auditores tpe dñi
Innocentii declinauerunt dicentes non cōpetere remediū
impetranti:nisi contra executorem per.c.pastoralis.de iure
patro.de fil.presby.veniens. Pro hac parte etiaȝ ſm dñm
Egydium optime faciunt leges.ff.de condi. ꝛ demon.l.in
testō.ꝛ.C.de condi.inser.l.i. ꝛ.l.legatum. que volunt ꝙ de
fectus ē conditionis mixtus sine culpa ꝛc̃.impedir legato
sive actum implendum. Tñ his non obstantibus dñs In
no.a dñis Auditoribus tunc cōsultis declarauit predictā
acceptationem valuisse: ꝛ valere:ꝛ collationem factaȝ per
ordinarium infra mensem post dictam acceptationeȝ: ꝛ an
te purificationem hmōi gr̃e:nil valuisse:dūmodo constaret
dictum impetrantem adhibuisse diligentiaȝ quam potuit
vt gr̃a sua purificaretur: ꝛ non stetisset per eum quo minus
purificata esset sed per executorem per regulam quod per
me non stat ꝛc̃. facit.de constitu.c.ii.de regu.iur. sine culpa.
li.vi.facit ē.c.cōmissa.de elec.lib.vi.pro hac parte allegatur
ē tunc.l.iuris ciuilis.de ꝯdi.ꝛ demon.ꝛ notata per Pau.
ꝛ Henzeñ.in cle.predicta.cum ei quem. Que non obstant
huic conclusioni:q: loquuntur qñ stat per impetrantem: ꝛ
non per executoreȝ quominus gr̃a purificetur:ac in casu no
stro stetit per executorem ꝛ non per impetrantem. ergo ꝛc̃.
Et sic ab illo tpe citra semper sic fuit obseruatum in pala
tio:dūmodo eȝ post ē post mensem constaret vel constare
posset de habilitate ꝛ bona conuersatione impetrantis tpe
impetrationis ꝛ acceptationis predicte. Sed pp.l.in ꝯtrū
alle.de mixta conditione que eȝ meo ꝛ mei fauore ꝛ eȝ alte
rius facto dependet.dñs Egydius distinguit sic multum
pulchre:q: aut deficit in casu contingente in personaȝ illius
in cuius personam debet impleri aut eȝ cōditione alterius
recusantis consentire conditionis implemento. Primo ca
su conditio habetur pro defecta: vt in.l.i. ꝛ .l.legatum.C.
de cōdi.inser. Scdo casu habetur pro impleta.C.de insti.
ꝛ substi.sub condi.facta.l.i. Si vero impeditur per illū qui
implere debet imputet sibi. Si per tertiū distinguitur: aut
fit soluendo:aut non. prout ista notantur per glo. ꝛ Cy.in
.d.l.i.C.de insti.ꝛ substi.sub condi.fac.ꝛ in.d.l.legatum.per
eundem. Modo hic non deficit conditio per casum contin
gentem in personam impetrātis: sed per contradictionem
executoris.ergo ꝛc̃.qui ē soluendo non est: cuȝ illa spiritua
lia non capiant interesse nec estimationem .i.q.i. ꝙ̃ pio. de
symo.querelam.ꝛ ibi notatur : ergo ad id agi non pōt per
impetrantem ꝯ executorem: ꝛ sic non procedit rō.c. in ꝯtra
rium alle.videlicet.c.pastoralis.de iure patro.ꝛ.c. veniens.
de fil.presby.

Additio

In forma vero. Dignum arbitramur.
Infra mensem acceptatio facta valet ē
si executor non recusauerit purificare dūm post mensem se
quatur purificatio:sed collatio ante purificationem non va
let:vt infra decisione.ccc.xvii.

¶ De consuetudine. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio .h.d. ꝙ valet consuetudo ꝙ vxor
succedat viro in bonis mobilibus: ꝛ imobilibus liberis
extantibus. ¶ Uel sic consuetudo valet ꝙ vxor succedat vi
ro in immobilibus iuribus: ꝛ actionibus:etiam liberis ex
istentibus.h.d. XVIII

Uit dubitatum

Et i relationibus
positum vtrū va
leret consuetudo qua cauetur ꝙ vxor marito ha-
benti bona mobilia succedat in oībus bonis mo
bilibus:ē debitis ꝛ creditis liberis existentibus. Et vide
batur aliquibus ꝙ non: q: consuetudo nō preualet iuri na
turali: ꝛ est irrationabilis que potius dicenda est corrupte
la: ꝛ per ꝯñs non est prescriptibilis: ē si oēs hoīes de mun
do eam obseruarent per infinita tpa.xxxiii.q.ii. flagitia. de
consue.cum tante.cum ibi no. Sed hereditas debetur filio
de iure nature.ff.de regu.iu.l. iura sanguinis: ꝛ de pactis.l.
iura agnatiōis iuncta.l.filius.ff.de suis.ꝛ.l. heredes meliꝰ.
.ff.vnde liberi.l.scripto.ꝛ.i.di.ius naturale. ibi dum dr li-
berorum successio : cum iuri naturali per consuetudinem
derogari non pōt: vt supra probatum est:ergo ꝛc̃. quod est
verum in toto:sed non in parte:vt no. Dy.in propria mate
ria.de reg.in.indultū.li.vi. Pro qua cōclusione facit no.
per Ber.ꝛ Jo.an.post eū in nouel.in.c.ma.ꝛ.c.a nobis.de
decimis.ꝛ de consue.super rubrica.ꝛ per Inno.in.c.si. Ac
in proposito nostro consuetudo non tollit ius successionis
liberorum in toto puta in oībus bonis: sed dūtaxat in mo
bilibus ergo ꝛc̃. Et sic fuit determinatum ꝛ conclusū post
publicas relationes ipsam consuetudinem valuisse ꝛ vale
re. Pro conclusione ego allegabam notam Abbatis pali.
in.c. Raynutius.super verbo cōsuetudinem. vbi ipse Ab
bas notat.pretextu consuetudinis ē partem tertiam legiti
mam ꝛ debitam iure nature diminui posse: quod dicit ali
bi melius non haberi sic.ꝙ ſm eum esset ibi clarus textus
pro dicta conclusione. Immo ſm dñm Egydium quidaȝ
dñs Petrus Bertrandi:qui fuit Cardinalis sancte Ro
mane ecclesie fecit quandam lecturam super .vi.li. decre.te
nuit in.c.ii.de consue.valere statutum adimens ē in totum
legitimam appellatam bonorum subsidium debitū filio.
Ratio sua fuit fortissima: q: de iure naturali volitus testa
toris dȝ impleri insti.de rerum diui.§.tradtionem. ff.si quis
a patre manu.fuerit.l. non vsqȝ.ꝛ.xiii.q.iii.vltima volūtas.
que tñ sepe per ius ciuile minuitur per querelam inoffi.te.
que est iuris ciuilis.ff.de inoffi.test.l.ꝛ si post mort.§.si post
heredem.iuncta.l.filio.§.vlti.C.de inoff.test.ꝛ quod ibi no.
Item ius dicendi testm̄ nulluȝ rōne preteritionis est iuris
ciuilis:q: non competit nisi in prīte constitutis:vt.ff.de lib.
ꝛ posthu.l.virilem.§.ex his apparet . que tñ patria ptās de
iure ciuili est.vt institu.de patri.pote.§.i.ꝛ ita ante ius ciuile
cuilibet ciui romano licebat de bonis suis disponere pro li
bito voluntatis. ꝛ ita in primo capite.l. falcidie cauebatur.
vt.ff.ad.l. falci.l.i. in prin. ergo hec oīa alio iure ciuili tolli
pñt.vt insti.de leg.agna.tute.§.fi.ꝛ.ff.de capi.dimi.l.hec ois
in eadem opi.est Dy.per idem motiuum in effectu.in.d.c.
indultum.licet id per alia motiua. ꝛ multum aperte decla-
cit.pro hac opinione facit.c. Raynaldus.de testa.in fi.cum
ibi notatis per glo.ibi cum dicit ꝙ ꝯ voluntatem testatoris
.l.falcidia sit inducta.qd qño hoc intelligitur ibi vide. Ite
ruiter cōcludendo putat dñs Egydius ſm ꝙ in prin.est cō
clusum ꝙ hoc ius naturale in totum tolli non pōtest bene
minui vel augeri pōt. Primum probat:q: talis cōsuetudo
expresse militaret ꝯ rōnem nālem que clamat ꝛ dicit vbiqȝ
ꝙ filius saltem in aliqua portione succedat patri: vt.l.scri
pto superius.ff.de inoffi.testa.ꝛ in auct. de heredi.ꝛ falc.§.
.i.ꝛ.§.si quis aūt non implens.coll.i.ratio huius ponitur.ff.
de libe.ꝛ posthu.l.in suis.ꝛ ex quibus cau.ma. in integrū
restitu.l.cum miles. Quid enim legalius : ꝙ̃ proprium fi
lium ad paternam successionem admittere . in auct. qui
bus mo.natu.effi.sui.§.est ergo sciendum.in principio facit
optime.xvi.q.iii.c.si.ꝛ de iuriuran.quintanalhe: ꝛ ꝙ no.

.C.de epis. ꝛ cle.l.si quis ad declinandum. ergo non valet consuetudo contraria: vt. C. que sit lon.consue.l.ij.ꝛ in dicto.c.fi.de consue. Fallit hoc ex causa ex qua fieri potest exheredatio: vt in auct. vt cū.de appel.cogno.§.aliud.ꝛ.§.causa.ꝛ notata in.dicto.c.quintavallis. tunc enim cessat ratio naturalis propter rationem naturalē fortiorem contrariā: que hꝫ ꝙ delicta non remaneāt impunita.ff.ad.l.aquil.l.ita: vulneratus.de senté.exco.vt fame.nec ob. motiuum Pet. Bertrandi.ꝛ By.qꝛ lꝫ cessarent oia remedia iuris ciuilis tñ nihilominꝯ quod inter oēs dictat rō nālis esse debite executioni de mādandū: sicut solet dici in ꝯtcibus ꝛ iuregentiū introductis.argu.ff.de mino.l.quod si minor.§.fi.ſm Jo.de are. Sicut.n. ciuilis constō non tollit ꝯtcus iurisgentiuꝫ in totum.arg.insti.de iure natu.§.sed nālia.igitur nec hoc casu ꝓbaꝭ ſm scꝫ ꝙ ꝑ ꝯsuetudinem eius nāle pōt minui vel augeri: qꝛ quota a iure ciuili simpliciter est introducta: ḡ alio iure vel consuetudine: que vim legis hꝫ pōt augeri vel minui: vt in iuribus supius allegatis: quod intelligo vez: dūmō diminutio non esset ita notabilis: ꝙ censeretꝭ esse peremptioi vel nimis enormis: qꝛ tunc esset irrationabilis per predicta. ꝛ per.c.suggestum.de decimis.

addítio Et in bonorꝭ sanguinis: vt in.l.i.§.largiꝯ.ff.de succes.edic.sed iura sanguinis nullo iure ciuili tolli possunt: ergo nec statuto: qđ nō est aliud quā quedam ciuium ꝯuētio: vt.l. oēs populi.ff.de iusti.ꝛ iure.ꝛ.l.de quibus.ꝛ.l.sed ea.ff.de legibus.

alía addítio Ubi ius agnatiōis pacto tolli nō potest.

alía addítio. Ubi ascendētis successio debeꝭ ꝑrimiori descendenti ratione cognationis.

alía addítio. Quia iura nālia immutabilia sunt: vt insti. de iu.natu.gen.ꝛ ciui.§.sꝫ nālia.nec ea iuris ciuilis ratio corrūpere pōt: vt insti.de legi.agna.tu.§.fi. Sꝫ rñde ꝙ lꝫ successio filiorum ꝛ eius legitime portionis ꝓcesserit ex iure nāli tñ ex ea nāli rōne que est variabilis in quanta ꝛ quota: ꝛ in mō portionis ꝑdicte: vt.j.dicam: vel potes dicere ꝙ legitima debeꝭ filio de iure ciuili non nāli. vt ꝓbaꝭ in auc. de heredi.ꝛ falci.§.i.ꝛ.§. si quis aūt. vbi dicit ꝙ lex imponit necessitatem parentibus vt relinquant filiis legitimā: sꝫ ꝯstat legem esse ius ciuile: vt.ff.de iusti.ꝛ iure.l.ius autem ciuile. Item a iure ciuili quota est aucta: vt dicta auc. nouissima: vnde nomine origine quotitate ꝛ entitate de iure ciuili dicēda est ꝛ secundum hoc omnia contraria cessant.

alía addítio. Et sic ius rumpendi ꝯtām trahit a iure ciuili: qꝛ añ ipsum ius ciuile non erat via aliqua ꝓdita: seu apta ad rumpendum testatoꝝ dispositionem. Similiter: via petende: supplementum legitime data est a iure ciuili: vt.l.omnimoda.C.de inoffi.testa. Si ḡ hec iure ciuili sunt inducta mirum si statuto quod est ius ciuile illa tollātur: vt.l.de qbꝯ.ꝛ.l.non est noui.ff.de legibus.ꝛ no.gl.in.d.l.i. in pain.ff ad leges fal.ꝛ ꝑ hꝯ cessant rōnes oēs ꝯtrie supra facte ꝛ fundate sup iure sanguinis ꝛ nature: que intelliguntꝭ in successione intestati nullo subsistētꝭ statuto. Preterea ius ciuile priuat filios ex certis causis descriptis in.§. aliud ꝗꝗ capitulum hic allegatū.ꝛ in auc.non lꝫ.C.de libe. ꝑte. igitur ꝛ statutuꝫ poterit priuare. vt.d.l.oēs populi.de iusti.ꝛ iu. nā rō statuti fuit fauor publicus ꝯseruandoꝝ familiarum cū inuentus ſm bal.in.l.maximum vitium.C.de libe.ꝑte.videmus in super ꝙ lꝫ iure nature hereditas pr̄is sit debita filio: vt sapiunt argumenta in ꝯtrium facta tñ quota ꝛ quāta non est de iure nāli: sꝫ de ciuili. vt.l.lege.xij.tabulaꝝ.C.de legi.heredi.in auc.de trien.ꝛ semis.§.i.ꝛ in auc.de heredi.ꝛ fal.§.i.ꝛ.§.si qs autē.ꝛ hec rō ꝯcludit quo ad diminutionē. Plus dico ꝙ siue de iure nāli: siue de iure ciuili hēditas: ꝛ ē cꝯ portio bonis patris sit debita filio: tñ circa hꝯ varie reperitur in iure dispositum: nam antiquis debebatur totū patrimonium pr̄is filio: vt.l.in suis.ff.de libe.ꝛ posthu.ꝛ insti. de hēdi.que ab intesta.§.sui.postea superuenit ius codicis: totum illud restringit ad quartam.l.cū quaeritur.ꝛ.l. famꝯ.C.de inoffi.testa.ꝛ demum supuenit ius auēticoꝝ alterāst

ꝛ limitans dictam portionem ſm numerū filioꝝ: vt in auc. nouissima.C.de inoffo.testa.ꝛ in corpore vñ sumitur. Si hꝯ facere potuit ius ciuile: cur ꝛ hꝯ non pōt ius municipale: scꝫ detrahere: alterare: diminuere: ꝛ tollere: rō diuersitatis mihi ꝓ nunc non occurrit. Non ob.si dicaꝭ ꝙ tale statutū tollens filio: vel diminuens portionem suam foret iniquum ḡ non valet cū lex dēat esse: equa: iusta: rōnabilis: ꝛ honesta vt in.di.ſm.erit aūt lex. Nam certum est ꝙ ꝑ actum iuramēto vallaꝝ renunciatur future successioni: vt in.c.ꝙuis. de pac. lib.vi.iuncto.c.non est obligatorium.de regu.iur.li.vi.sꝫ nemini dubium ꝙ iuramentum non est vinculuꝫ iniquitatis: vt in.c.quāto.de iureiur.poterit ḡ lex vtpote nō iniqua: queꝫ future successione priuare: sicut pōt pactum iuratum: vt.l.si impossibile.ff.de pac.ꝛ no.in rubrica.C.de decre.decurio.li.x. Preterea nonne videmꝯ iura diuino ꝓcepto stabilita alterari ꝛ restringi ꝛ minui: certe sic.vt est cathedraticuꝫ. in.c. conquerente.de offi.ordina. Itꝫ decime: vt in.c.tua. de deci. ꝑ Inno.ḡ multo fortius facultas successionis priuate ꝑsone tolli poterit minui: ꝛ restringi. In hanc ꝑtem declinant By.in regula indultum.ꝛ Jo.an. ibidēꝫ in mercurialibꝯ. Idē tꝫ Cy.in .l.sancimus.C.de nupt. Idem Abbas: ꝛ Jo.an.in.c.Raynu.de testa. Idem ipse Jo.an.in addi. Spec. in ti.de succes.ab intest.sup rubrica.ꝛ allegat ibi legem longobardā idēꝫ disponentem: hꝯ ēt expresse tꝫ bar.in.l. tuꝯ.§.fi.ff.de ꝯdi.ꝛ demon.in.l.i.ff.de suis ꝛ legi.ꝛ.l.si ita quis: in fi.ff.de lega.ij. Idē Bal.in.l.cunctos populos.C.de sūma.tri.in.xij.colū.ꝛ supponit ꝓ indubitato ita esse: ꝛ in.l. maximū vitiū. Idem Oldradus in ꝯsiliis suis ꝯsi.cc.v.ꝛ ita sequūꭍ oēs moderni legētes: ꝛ ita fere ꝑ totā Italiā obſuāꭍ.

alía addítio. Conclusio que communiter tenetur. Sꝫ huic conclusioni obstare videntur duo. primo ꝙ legitima succedit loco alimētoꝝ: vt in auc.de trien.ꝛ semis. §.ꝓhibemus.ver.vnde enim: sed educatio liberorum est ō iure naturali: vt.l.i.§.ius naturale.de iusti.ꝛ iure.ergo tolli non potest: cum iura naturalia non tollantur: vt superius dictum est. Item quia alimenta non debent filiis denegari.argu.l.filium.de patria potestate.secundo videtur obstare textus in dicta auc.de trien.ꝛ semis.que videtur habere clausulam derogatoriam ad quācunqꝫ consuetudinem ꝛ legem cuiuscunqꝫ inferioris: ex quo ratio sic disponendi est vniformis vbiqꝫ locorum per quam statueretur contrariū: ꝛ sic leges municipales non debentꝯ valere: vt in auc. nauigia.C.de fur.ꝛ in auc.omnes peregrini.C.communia.de successi.cogitabis.

alía addítio. Quod propter delictum filius excluditur a legitima ꝛ potest ratio assignari: quia delinquendo filius videtur consentire in penam vt legitima sibi auferatur: ꝛ alia pena etiam corporalis imponatur. arg.l.i.§. bestias.ff.de postulan: ꝛ sic nō tam ex lege quam ex suo consensu surgit ꝑuatio dicte legitime. Cogita ḡ placuerit tibi ista ratio.nec ne.

alía addítio. Uidelicet statutum municipale tollit legitimā: ꝛ ideo statuta que hodie communiter sunt in.Italia prohibentia feminas extantibus masculis non succedere: nec legitimam petere posse prouident eis vt dotentur arbitrio propinquorum. Nam dos tunc succedit loco legitime licet forte diminute: ꝛ si dictum statutum non prouideret in aliquo non teneret tanquam irrationabile ꝛ contra legem tam nature quam diuinam canonicam ꝛ ciuilem.de quo per Bar.in.l.liberorum.ff.de verb.signi.ꝛ pꝯ dominum Bal.in.d.l.maximum vitium.

¶ De procuratoribus. Rubrica.

¶ Sequens decisio.hoc dicit ꝙ si post factam commissionem de speciali mandato pape cum potestate citādi ad partes reus constituat ꝓcuratorē ad cās dūtaxat legitime deuolutas ꝑt in cā cū dcō ꝓcuratore ꝓcedi. XIX

Utrum dubitatum vtrum cū ꝓcuratore constituto ꝑ reum ad causas dūtaxat ad romanam curiam legitime deuolutas post cōmissionem factam de spāli mādato pape. An

ditor possit pcedere in cã. Et fuit breuiter conclusum ꝛ sic fem per obseruatum q sic: quia papa cõmittendo cãm ex certa scia auditori voluit eam in sua curia agitari. de offi. deleg. pastoralis. de appel. vt nostrum. Faciunt pro hoc ea que leguntur ꝛ notantur in. c. cupientes. de elec. li. vi. Fortius pcedit hec conclusio si post citationem decretam ꝛ legitime executam iuxta formam. c. cãm. de elec. in cle. fiat huiusmodi pcuratoris cõstitutio: quia tunc est psumptio q sciuit cãm in curia cõmissam sub forma pdicta: qd solum sufficit vt in dicta cle. in fi. Ad que et faciunt notata in. c. cum p bellicam. xxx. q. ii. ꝛ in. c. scribam. de presump. Idem dicebant domini obseruandum si pars appellata constitueret pcuratorem cum pdicta. limitatione post appellationem sibi legitime intimatã iuxta formam cle. cãm. de elec. quia tunc esset verificata limitatio pdcã: quia tpe constitutionis pcuratoris fuit cã p citationem iuris legitime deuoluta. Secus vero si constitueretur pcurator cũ pdicta limitatione ante appellationem legitime intimatam vel commissionem de spãli mandato factam: quia cum huiusmodi tpe constitutionis cã non erat ad curiam legitime deuoluta: ꝯ mentem ꝛ voluntatem ꝯstituentis pcederet cum tali pcuratore: cuius voluntas seruanda est de pcuratorib* . c. querelam. ꝛ. c. constitutus. cum ibi notatis per Inno. ꝛ. c. ti. si quẽ. li. vi. de accusa. c. veniens. Et si cum dicto pcuratore pcederetur non valeret processus: tum quia non habuit potestatem in causis non deuolutis pcedendi: tum quia excederet fines mandati. de rescrip. ex pte decani. de pcura. in pñtia. ꝛ. c. ex insinuatiõe. Hoc verum nisi esset constitutus ad causas et deuoluendas: quia tũc si postea cã in curia siue p appellationem legitime deuoluatur: siue p commissionem de spãli mandato pape introduceretur cum tali procuratori vlterius in cã ite ꝛ legitime ac debite ꝛ bene pcederetur: quia iam appet de mente constituentis q tam in causis deuoluendis q deuolutis voluit talem esse pcuratorem: quia et ad futuras cãs potest constitui. vt. ff. de pcura. l. ii. ꝛ. iii. ꝛ de pcur. non iuuste. ꝛ ibi no. Quam quidem conclusionem vz primã putauit dñs Egydius veram: si cã committeretur cum potestate citandi ad ptes: quia tunc appet de certa scia pape: vz q ipse vult oĩno cãm huiusmodi in curia tractandam ꝛ terminandam: ꝛ per consequens q cã ad curiam deuoluatur. secus vero credebat si simpliciter lz de spãli mandato pape cã commissa esset dicendo de mãdato dñi nostri pape audiat talis ꝛ iusticiam faciat: omissa predicta ptãte citandi. Ratio sua fuit ista: quia tunc cũ papa non dat ptãtem citandi Auditori ptem ream ad veniendum legitime de ptibus coram eo apparet q non est de certa scia ꝛ mente ipsius q cã statim ad curiam suam deuoluatur: qd non est presumendum nisi hoc exprimatur. ar. notatorum p io. an. in regula generali. de reg. iu. li. vi. Ad quid ergo se refert dicta signatura: certe ad casum quo casu alias legitime reperiretur ad curiam deuoluta vel si pars reperiretur in curia psens: sed psentia dci pcuratoris limitati non sufficeret: quia talis pcurator non reperit hoc casu cãm deuolutam nec cã deuoluere potest: quia hoc eet contra mentem sue limitationis ꝛ nil ageret p iura superius allegata: nec obsunt pdictis q cã deuoluitur p intimationem factam iuxta formam dicte cle. cãm. de elec. quia illud verum est de deuolutione q vim citationis importat: ꝛ tunc iuris citat: ꝛ per consequens cãm ad curiam deuoluit, vt in. c. statuimus. de elec. li. vi. nos enim loquimur ð eo q solũ verbum sonat: vz. Audiat si est legitime deuoluta. Et si dicatur p verba que sequuntur: datur Auditori potestas citandi: vz iusticiam faciat in curia si reperiat ptem psentem vel per contumaciam absentem: sed non potest dici contumax: nisi vno de tribus modis notatis in. c. qm frequenter. vt lit. non contest. ꝛ. xi. q. iii. certum est. ergo ꝛc. Posset esse et q cã sit in curia de iuris necessitate tractanda: ꝛ q nihilominus citatõ seu intimatio fit ad ptes facienda. vt in. c. sepe. de appel. ꝛ. c. cordi. eo. ti. li. vi. Sz pone q pcurator constituatur ante appellationem intimatam vel commissionem de spãli mandato vt supra factam in omnib* ꝛ singlis causis motis ꝛ mouendis ad romanam curiam legitime deuo

lutis fuit p maxime altricatum. Utrum cum tali procuratore possit in cã postea legitime ðuoluta pcedi. Et videbatur aliquis dominis q non: quia verbum deuolutum respiciat durataxat tẽpus psens: ꝛ non futurum. vt sic referatur ad causas tũc motas legitime deuolutas: ꝛ non ad cãs mouẽdas: nisi postea addatur deuoluendas p iura communia. de rescrip. c. si. ꝛ. c. ad hec. Alii domini ꝛ maior pars dixerunt: ꝛ vnanimiter concluserunt q verbum deuolutum referatur nedum ad motas: sed et ad mouendas: lz postea deuoluendas. Pro quo fuit allegata no. inno. in. c. dilecti. de except. Ubi ponit versum vz. Quod psens confusum psentis nõ tenet vsum. immo refertur sepe nedũ ad psens: sed et respicit pterita ꝛ futura: ꝛ hoc maxime pcedit si talis pcurator dedit articulos: ꝛ pduxit iura domini sui: quia p hoc vz mittẽdo sibi informationem ꝛ iura videtur tacite ratificare acta habita cum tali pcuratore sic limitato: que ratificatio sufficit: vt legitur ꝛ no. per inno. in. c. ex parte decani. de rescrip. Quam conclusionem crederem indubitanter veram si in dicto pcuratorio essent psona ꝛ cã sup qua nũc lis vertitur expressate alias reuera bene dubitarẽ ð ꝯclusione antedcã.

Additio. Pono q constituo te pcuratorem ad lites meas seu cãs nũquid videaris constitutus ad lites futuras. Guil. de cu. in. l. item. ꝛ ad lites. ff. de pcura. dicit q aut ego qui te pcuratorem constitui habebam lites psentes: aut nullas lites psentes habebã. Primo casu non videor te ꝯstituere ad lites futuras. Secũdo casu sic. vt constitutio aliquid operetur. ar. l. si ita. ff. de auro ꝛ arg. le. ff. de fun. instru. l. fundus. ꝛ. l. pedicul. §. cum quereretur. de au. ꝛ arg. le. ꝛ adde quod no. infra. deci. cxlvii.

alia addirio. De virtute signature audiat tales auditor ꝛ iusticiã faciat: ꝛ vide ð hac signatura. J. deci. lxvii.

De appellationibus. Rubrica.

Infrascripta decisio. h. d. q si cã appellationis interposite a sñia. Auditoris camere: vel alterius iudicis ordinarii vel delegati cõmittatur in Rota omnes termini debent vt in prima instantia obseruari. XX

Anno Domini millesimo tricentesimo septuagesimoseptimo die tertia mensis Aprilis. Fuit in Auditorio p oẽs dños concorditer ordinatum: q si a sñia diffinitiua Auditoris camere: vel alteri* cuiuscũq3 iudicis ordinarii: vel delegati in curia vel extra ad sedem apostolicam appellari: ꝛ cãm appellationis huiusmodi alicui de Auditoribus sacri palacij cõmitti cõtingat: q omnes termini in cã appellationis huiusmodi vt in prima instantia consueta seruari sunt seruandi. Mouebantur dñi principaliter ad huiusmodi ordinationes faciendam pp executionem executorie: que alias p cancellariam non transiret. Preterea lz reuera sit hec scda instantia vt in. c. cum Jo. de fide instr. ꝛ de teste. Raymundus: ꝛ Raynal. ꝛ in. l. per hanc. C. de tẽpo. app. tñ quia coram auditore camere: vel aliis iudicibus in partibus raro: vel nunq3 termini palacii seruantur: ideirco ne pp defectum ordinis iudiciarii sñia tam prima q secunda posset impugnari: ꝛ eiusdem executio impediri. Ideirco domini taliter ordinauerunt vt premittitur ꝛ voluerunt sic de cetero obseruari: ꝛ pcedit h verum: nisi ꝯstet corã dictis dñis iudicibus in dicta prima instantia omnes ꝛ singulos terminos palacii fuisse ꝛ esse seruatos: que tñ ordinatio scdm dñm Egydium magis de vna bona ꝛ grossa equitate q de iuris rigore pcedit. hinc est q si Auditor non seruat terminos sicut in scda instantia non credebat q pp hoc grauaret. vel ob hoc ab eo posset appellari: quia in ptibus: ꝛ ante dictã curiã auditoris Camere ali* mos siue consuetudo pcedendi est: q in palatio: quia mos siue consuetudo dũmodo substantialia iudicii seruentur tolleratur in iudiciis pro vt legitur ꝛ no. in. c. cum venissent. de eo qui mit. in pos. causa rei. seruan.

De procuratoribus. Rubrica.

Sequens decisio. h. d. q si dñs in secunda instantia sine protestatione aliũ pcuratorẽ constituat. Primũ qui litẽ sue rat contestatus reuocasse censetur. XXI

I dominus Principalis in sa instantia alium constituat procuratorem quam in prima sine protestatione quod citra revocationem alterius hoc faciat: primum licet ipse in prima instantia fuerit litem contestatus censetur revocasse. ita quod sententia lata cum primo procuratore revocato in secunda instantia est nulla si revocatio ad ipsum vel ad iudicem pervenit. de procu. ex insinuatione. in nostra. et c. mandato. et de rescri. ex parte decani. Ratio: quia licet principalis causa et appellationis cause sint eedem tamen sunt diverse instantie prout legitur et notatur de testi. venientes. de fide instru. cum Ioannes. sic quod prima instantia est finita quo ad primum procuratorem qui licet teneatur a sententia contra dominum suum lata appellare. tamen non tenetur ipsam appellationem prosequi nisi velit prout legitur et no. de procu. non iniuste. Et si forte immo si vellet predictus procurator causam appellationis prosequi opus est novo procuratorio: et tunc non est querendum de expressa revocatione: vel tacita: quia finita prima instantia per sententiam appellatione interposita ab ea per procuratorem illius instantie functus est officio suo: prout no. i. d. c. non iniuste: et per doctores in c. petitio. e. ti. Et hoc nisi datus fuerit ad prosequendum appellationem tunc. n. si procuratorium sine protestatione recepit tenetur prosequi. ar. eorum que le. et no. in cle. i. de procura. et tunc procedit dubium supius tactum. sed quid si in prima instantia lite per ipsum procuratorem contestata fieret revocatio ante quam veniret revocatio sive novi procuratoris constitutio huiusmodi ad iudicem. vel ad ipsum procuratorem. certe puto idem nisi revocationi fuerit contradictum: et hoc sive loquamur de expressa revocatione per c. ii. de procu. li. vi. propter verbum volentem. ibi posita a contrario: sive de tacita quando fit alio constituendo procuratorem vel cum causa fuit tractanda adessendo. ut i. c. si quem. e. ti. et li. et ibi no.

Additio Immo videtur quod requiratur certificatio adversarii quando ipse certificatus fuit de mandato procuratoris: alias eius certificatio non requiritur. ut no. in c. mandato. hic alle. Super isto arti. quod dubius est sic dicas: quod in iudicialibus certificato adversario de procuratoris mandato numquam revocatio valet ad preiudicium adversarii: nisi eodem modo certificetur de revocatione ipse vel iudex. Si vero non est certificatus de mandato semper valet revocatio solo procuratore certificato. ita intelligitur. quod no. in d. c. mandato. et ita etiam no. gl. in c. i. de procu. li. vi. In extraiudicialibus dic quod si agitur cum certa persona: ut quia certificatur alicui cuius quod vult contrahere ut secum contrahat: et quod constituat procuratorem ad contrahendum: tunc non valet revocatio nisi certificetur de revocatione ille cum quo contrahere debebat. l. si fideiussor. §. i. ff. man. Si vero actus geritur non cum certa sed cum incerta persona ut quia mando procuratori ut contrahat non dico cum quo: tunc valet revocatio: licet non transeat in notitiam contrahentis: et imputet sibi qui cum procuratore contrahit si non exquirat an mandatum sit revocatum: agere tamen poterit contra procuratorem. ar. l. in. §. falsus. ff. de fur. et ar. l. si procurator falso. ff. de condi. ob causam. et l. falsus. C. de fur. Forma autem faciende revocationis est. ut si est generalis institor debeat generaliter et publice fieri revocatio. ut. l. si pupillus. §. proscriber. ff. de institor. secus si sit specialis procurator: quia tunc requiritur specialis revocatio. secundum Mar. syl. et Io. an. Et ideo si recte inspicis non est differentia inter actus iudiciales et extraiudiciales: sed solum an actus geratur cum certa persona vel non quia sit certificata: vel non de mandato. Sed illa potest esse differentia que communiter fit a glosis et procedit quia communiter contingit tales actus iudiciales fieri cum certa persona. Extraiudiciales vero cum incerta secundum d. Anto. de bu. in c. ex parte. hic alle. et vide per Io. de ligna. in cle. i. de renuncia.

alias Subaudi: cum causa alias non contradicente: ut in c. quamvis. de procu. li. vi. Sed licet sine causa revocari non possit. potest tamen adesse cum causa fuerit sicut potest omnis cuius interest: ut. l. si suspecta. ff. de in offi. te. proderit autem ista assistentia: quia poterit testes et instrumenta producere et alia allegare. ut ibi. et per Inno. in c. cum sup. de re iud. Et adverte quod adesse causa eo casu quo revocare non potest textus in d. c. quamvis. relinquit in arbitrio domini. Invitus quidem non compellitur nisi ex causa. ut l. si actor malit. ff. de procu. et l. fi. C. e. Ex quo infert alibi do. bar. quod si citaretur dominus et non procurator ad aliquem actum: puta ad videndum iurare testes: vel publicari: vel ad audiendam sententiam si dominus non compareat: vel procurator sententia nulla erit: quia talis citatio non arctavit dominum: debuit. n. citari procurator: quia erat dominus in instantie: et ita tenuit disputando d. Lambertinus de Rampo nibus. ut refert Bar. in l. furioso. ff. de re iud. et bal. in l. procuratoribus. C. de procu. et p. d. Pe. de pu. in c. ii. de testib. Isto quidem casu posset esse utilis subtilitas legistarum: dum disputant in cuius persona sint incipienda iudicia sententie. Canoniste. n. tenent nihil referre. de elec. querela. Nam immo multum posset referre: si inciperetur in illum quod non erat dominus instantie: nec cum ea citatus tenebatur necessario comparere: de quo plene per Bar. in d. l. furioso.

¶ De fide instrumentorum. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio h. d. quod litteris Episcopi suo sigillo sigillatis sine notarii et testium subscriptione creditur in hiis que ad suum spectant officium h. d. Vel sic. Litteris assertivis Episcopi suo dumtaxat sigillo munitis in extraiudicialibus ad eius officium spectantibus creditur: quamvis eis pro collatione ordinaria non fietur in preiudicium apostolici impetrantis: nec pro facto proprio ipsius Episcopi. h. d. concordat decisio. cccxlviii. que est infra. XXII

Fuit dubitatum. Utrum credatur litteris Episcopi solo sigillo suo sigillatis sine tabellione: et testibus super resignatione beneficii ex causa permutationis facte in manibus suis: et per eum admissa: et collatione subsecuta. Et licet in hoc dubio possent fieri plura argumenta: et allegari rationes doctorum pro et contra recitate in c. post cessionem. de proba. et xi. q. iii. cure. per Io. archi. tamen attenta generali consuetudine totius orbis in qua reputatur sigillum. Episcopi autenticum: quod etiam servat palacium apostolicum in hiis que spectant ad suum officium et que inter subditos suos extra causam eius propriam fidem facit: dummodo non procedat ut iudex: quia tunc secus: ut in c. quoniam contra. de proba. et de testi. cum a nobis. Fuit per omnes dominos determinatum et conclusum quod in casu predicto littere episcopi facerent plenam fidem: dummodo predicta omnia in suis litteris contenta coram eo et per eum uno et eodem tempore facta: et completa existant: alias non facerent fidem nisi de ultimo actu suo vel primum: prout no. per Inno. in d. c. quoniam: ratio predicte conclusionis patet per supius dicta: quia omnia: et singula premissa spectant ad officium suum et inter subditos suos extraiudicium expediuntur per eum. de renun. c. admonet. de rer. permu. c. quesitum: et c. ii. c. unico. li. vi. Pro qua conclusione faciunt expresse notata per Innoc. et Host. in c. i. et ii. de fide instru. et notata per Host. in d. c. post cessionem. Non obstat stilus palacii quo cavetur quod non creditur litteris Episcopi contra impetrantem apostolicum in quibus Episcopus diceret se primo contulisse beneficium quam Papa seu eius executor: non quia sigillum eius non sit autenticum: quia immo est: ut supra dictum est. Sed propter fraudem: que timetur: quia sepe immo frequenter accidit quod episcopi: vel eorum Cancellarii anticipant datam contra apostolicos impetrantes: et quia fraus et dolus nemini debent patrocinari: et ut maliciis obvietur. de rescriptis. sedes. et c. ex tenore. et ff. de rei ven. l. in fundo. est illud in palatio apostolico inventum: in quo etiam servatur quod litteris episcopi in causa propria nullatenus fides adhibetur. C. ne quis in causa sua. in rubro et nigro. et iiii. q. iii. §. nullus. Sed in hoc casu videlicet ultimo collationis facte per episcopum contra apostolicum impetrantem quodammodo episcopus videtur ferre testimonium in causa propria: ut ipse collationem suam propriam factam forsan persona fratris nepotis: vel consanguinei: aut familiaris collationi apostolice facte alteri persone extranee preferret: et ita solebat semper dicere in consiliis Reverendissimus in Christo pater dominus dominus Petrus de Sarsenato: alias de raccio. Sancte romane ecclesie Cardinalis dum erat in Rota. Preterea posset etiam assignari alia ratio diversitatis: quare in primo casu nostro creditur litteris episcopi: et non in secundo: quia in primo casu non potest fieri collatio alteri: quam permutanti per cle. unica. de rer. permu. et sic quodammodo illa collatio est necessaria: quia de necessitate iuris non potest fieri alteri. in secundo vero casu est locus gratificationis: et potest conferre cui vult: ut legitur et notatur. de preben. relatum. et de rescriptis tibi q. li. vi. Sed plurimi modernis temporibus plus sequentes carnalitatis affectum: quam rationis iudicium: sepe ex inordinata affectione promovent suos in vitium. c. grave. de preben. et machinantur omnes fraudes: quas possunt contra apostolicos impetrantes. de renun. c. ii. li. vi. de conces. preben. c. i. e. li.

Additio Si ille cui ordinarius contulit reperiretur in possessione fuisse ante datam litterarum predicti apostolici impetrantis: vel ante insinuationem litterarum

ipsi⁹: tunc excluderetur fraudis et anticipationis presumptio et staretur tunc lris ordinarioꝝ et ita seruat rota: et sic fuiami in quadā cā q̄ habui de concordi consilio oīuz dñoꝝ de rota.

De rerum permutationibus. Rubrica.

Sequēs decisio. h. d. q̄ bñficia reseruata et ex cā pmutationis resignata in manibus ordinarii vere vacant. sed p ipm ordinarium conferri non psūt. Ratio q: per talem reseruationem papa ad se ordinationem dictorum bñficiorum aduocauit: ergo eorum dispositio est qbuscunqꝫ aliis inferioribus interdicta. h. d. vsqꝫ ad. ver. in tertio. qui. ver. q̄ ad bñficia taliter resignata non possunt resignantes ppria auctoritate redire. h. d. vsqꝫ ad fi. XXIII

Fuit dubitatum vtrum bñficia reseruata p Papaꝫ resignata in manibus epi vacēt et p ipm conferri possint. et si non. Utrū pmutātes possint ad sua beneficia ppria auctoritate redire. Et sic sunt tria dubia: in primo casu videbatur aliquibus dominis q̄ non: per notata per ioannem mo. in. c. vno. de reꝝ pmuta. li. vi. super verbo fraude: in questione: sed quero: vbi vī dicere q̄ in pmutationib⁹ non ē vera vacatio fictione iuris: sed ē qdā cōmutatio iuris pcedētis ministerio psidētis. alle. l. tres: et vnā decre. et fi. decre. lꝫ. e. t. li. vi. q̄ decre. magis facit ɔtra eum: q̄ pro eo dum dicit ibi: resignent p quā resignationem beneficia vere vacant: saltē quo ad ipsos resignantes: q: p eam amittunt tam ppriatatem q̄ possessionem: p vt legitur et notatur in. c. admonet. q̄ in dubiis. et. c. sup hoc. de renuncia. facit. c. q̄ periculosum. vii. q. i. Ad hoc quod io. mo. nitebatur respondere: dicens pdictum verbū resignent appositum in. d. decre. lꝫ. q: non est ppria resignatio: sed totum potestati superioris reseruatur: qui trāsfert psonas de loco ad locum: vt in. c. quesitum. de rerum pmuta. volens innuere q̄ in pmutatione non est necessaria collatio: sed est quedā psonaꝝ translatio: preterea vno phibito: omne id censetur esse phibitum: p quod deuenitur ad illud p. l. oratio. ff. de spon. sed pp reseruationes inhibetur: et irritatur collatio. vt in. c. si eo tpe. de dec. li. vi. ergo et resignatio. Ad qd vltimum respondebatur q̄ lꝫ reseruatio beneficii impediat collationem ipsius. vt in. c. si eo tpe. et in. c. vt nostrū. de app. tamen non impedit resignationem. ratio: q: non artat nec impedit resignationem: sed conferentem p vt apparet per verba resignationis. Et ideo in hoc primo dubio fuit conclusum p oēs dominos meos concorditer q̄ resignatio beneficij reseruati: ēt ex cā pmutationis facta: veram renunciationem inducit ratio: q: ipsam sequi dꝫ vera collatio: et institutio: vt in. c. vno de reꝝ pmutatione li. vi. et meli⁹ in cle. vnica. e. ti. in fi. q̄ fieri non possent de beneficio non vacante. de pces. pben. c. nulla. et. c. i. ergo est vera vacatio: quod ēt notat glo. in. c. si pp ma. super verbo vacabunt. de rescriptis. li. vi. in scdo dubio vꝫ: vtrū epi admittētes renunciationes huiusmodi beneficiorum reseruatorum resignatorum valeant ea pmutantibus conferre. et videbatur q̄ sic p dicta iura: vꝫ p. c. quesitum. et. c. lꝫ. et cle. vnica. de rerum pmutatione: que iura artatur epus ad conferendum duntaxat pmutantibus. et non aliis. ergo et̄c. Quod est verum in non reseruatis. secus vero in reseruatis p papam: que ēt non possunt optari vigore consuetudinis: de qua in. c. fi. de consue. lib. vi. Nec p executorem siue legatum conferri. de preben. dudum. e. li. ratio: q: reseruatio pape afficit beneficium sup et de q̄ fit: et inficit totum qcquid disponitur in ɔtrium ergo aufert ptātem conferendi et omnem modum disponendi circa id: de quo agitur. vt in. c. fi. et. c. si eo tpe. de ele. li. vi. et de pben. c. ii. et. c. dudum. e. li. Baruiter p pdicta conclusione est hodie extrauagans Benedicti. xi. q̄ incipit dudum. vbi expresse disponitur q̄ beneficia gñaliter reseruata puta p affecitionē: vel munus consecrationis impendendum et c. non possunt impediri p aliquem: nec conferri nisi per papam: recurrant ergo isti resignantes ad papam pro pmutatione pficienda: et collatione eis facienda: put consulit: et concludit Frede. de senis in tractatu suo de rerum pmutatione. q. v. in quo qdē ēt tractatu ꝫ expresse q̄ beneficia resignantiuꝫ ēt ex cā pmutationis in Curia in manibus epi ibidem degentis antea ēt non reseruata solus papa conferat: et non epūs: ratio quia hmōi beneficia vacant p resignationem factam in Curia: de quibus beneficiis papa sibi reseruauit dispositionem. vt in. c. ii. de preben. lib. vi. In tertio dubio vꝫ vbi predicti resignantes nollent ire ad papam p pmutatione perficienda: sꝫ vnusquisqꝫ vellet habere recursum ad bñficium suū. Queritur vtrum poterunt do. Frede. in tractatu suo. de rerum pmu. q. viii. et io. an. in. c. lꝫ. e. ti. li. vi. in nouel. et do. Alexand. de anella ibidem in repeti. sua tenent q̄ sic de equitate. p rationem. c. si beneficia. de prebendis. li. vi. et per notata ibi p Archi. super verbo libere. iuncto eo quod notatur per Io. an. e. ti. lꝫ. scdo sup v̄bo liber̄. Ubi dī q̄ ēt ppria auctoritate redire poterunt. Quia sine culpa fuerūt ex quo reseruationē ignorarunt: ergo puniri non debent de consti. c. i. cū fi. facit eqtas p q̄ vitatur circuit⁹ incōmoditatis ac bñficioꝝ vacatio. ar. de. audi. roꝫ. ō rescri. tollitur occasio expēsaꝝ: et laboꝝ: qbus semp de iure ōpcendum. de dolo et ɔtu. finem. de offi. ordi. vt litigantes. li. vi. Et q: ob vtilitatem ecclesiaꝝ et nō psonaꝝ iurisqꝫ beneficio illud fecit: ideoqꝫ laqus sibi inicienduo non vꝫ. xvii. q. i. de viduis iurisqꝫ occasio ad dispendiū trahi non dꝫ. C. de vsucap. p emp. l. cuꝫ q. de puil. q̄ nō nulli. Quibus non obstantibus fuit determinatum ɔtrium: de qua ēt infra in ɔclusione. Est. n. ratio: q: cum bñficium vere vacauit p resignationē: vt pbatū est supra in pmo casu: sine dubio recuparari fine rchā non posit: sine noua collatōe. Nā bñficium vacans ecclāsticum: sine canonica institutiōe per cū q iuis in eo non hꝫ b̄ñ: vel si ius hūerit illudqꝫ p pmutatiōeꝫ seu liberam resignationē pdidit illud recuparari non pt: vt in. c. ex frequētib⁹. ō insti. et re. iur. c. i. li. vi. pbatur hoc ēt in cle. vnica. in fi. q qdem rigor iuris cōis scriptus equitati pdicte allegate p dictos. d. doctores ē merito pferendus: vt no. Cy. in. l. placuit. C. de iudi. et guil. de monte laud. in. cle. q̄uis. ō ap. plenius. p Io. de lig. in. c. qsitum. de re. pm. in. q. materie nostre: vꝫ vtꝝ beneficia reseruata gñaliter: vel spāliter p papā valeant pmutari. In qua. q. respondēdo cuidaꝫ obiectioni q̄ fit de eqtate. c. lꝫ. de re. pmu. li. vi. tractat pulchre: q̄ñ eqtas pferatur rigori et eꝫ. Item cū p liberā resignationē pmutātis ius in eo beneficio vere pdidit: vt in. c. q̄ piculosum. vii. q. i. et no. in. c. admonet. et. c. q̄ in dubiis. de renun. Aut ius aliqd posituū sibi illud restituit: et non reperitur in toto corpe iuris: q: si in toto corpe iuris reperiretur non eēt qstio aut collatio supioris: et sic hēmus ppositum: q̄ collatio superioris fit necēā: vt pbatū ē supra clare in fo dubio: ergo et̄c. Et p h̄ posset responderi ad. c. si beneficia: q: ibi eqtas ē scripta: q̄ pfertur rigori iuris scripti: put notant doc. ibi. S. Sed in casu nrō non reperitur hec eqtas scripta: ergo standuꝫ erit rigori iuris scripti. Posset ēt alio modo rñderi ad. c. si beneficia: q̄ idem eēt dicēdum in casu illo sicut in casu nrō non obstāte opi. archi. Nam tutius ē sm Io. an. ibidem q̄ in casu illius decre. q̄ auctē superioris ad sua beneficia dimissa reuertatur: nō ppria pp penam. c. cum q. vi. de pben. li. vi. cuius ɔsiliū est iuridicū et optimū: illudqꝫ seruat palacium in beneficiis occupatis. secus vō de vacantibus de iure et de facto: q: tūc pcedit archi. opinio: et sic ad ɔcordiam predicti doctores reducantur: quod expedit de elec. cum expediat. li. vi.

Additio. Salꝫ. ff. de ɔsti. pec. l. et lꝫ. ff. de diuor. l. di uortiū. et ō iure do. l. qd dī. §. miles. ad fi.

Alia additio Salicet. c. quesitum de rerū permutatio.

alia In beneficiis reseruatis non hꝫ locū optio sm consuetudinē. An aūt hēat locum in beneficiis vacantibus ex cā permutationis: vide plene per do. Pe. de perusio in. c. qsitum de re. permu. in vlti. q. sui tractatus. Ubi ɔcludit q̄ nō possit optari: et an talis ɔsuetudo preiudicet impetrantibus apostolicis. Uide decisionē. ccxi. in antiquis. vbi dicitur q̄ non: et ista fuit cōis opinio Rote.

alia Utꝝ in beneficiis deuolutis ad Papā per negligētiam inferioꝝ hēat locū optio. Io. an. in. c. fi. ō ɔsue. super verbo vacantibus. li. vi. i nouella. tenet q̄ sic. qd mihi

vt mirabile: cũ talis deuolutio fieri nõ possit: nisi p anni spa cium: vt in.c.ij.de supplẽ.neg.pla. ⁊ in.c.ii.de pcel.pben. ⁊ op tio fieri debeat infra.xx.dies: vt in.d.c.ii.§.ne aũt: sed ista se non compatiũtur: maxime qꝛ tps optionis currit a tpe scie: vt no.gl.antepenul.in cle.cũ ci quẽ.de pcel.pben. Nec iuuat si dicatur ꝙ toto anno optans potuit ignorare: ⁊ tñ deuolu tio facta et anqꝛ tps currit a tpe vacationis note in ecclesia: vt in.d.glo.antepe.quo casu postea ignorantia apud ecclesiã deuolutionem locus non esset. Cogitabis.

alia Subaudi ⁊ puram ⁊ liberã: vt no. Frederi. in suo tractatu.in.v.q. ⁊ idem do. Petrus de Perusio in c.quesitum.de rerum permutatio.

alia Dicit Abbas.c.inter cetera.de pben.ꝙ non dꝫ va care beneficium simpliciter propter renunciationẽ factam animo permutandi: quod est notabile: si est verum cogita. Sed contrarium videtur tenere vna decisio in anti quis que sic incipit. Item dicebatur aliud dubium.

alia De hoc vide latius per do. Pe.de peru.in suo tra cta.permutationũ: quẽ composuit in.c.qsitũ.de re.p muta.in secundo pncipali quesito.q.i.ii. ⁊.iii.

alia Sed hic restat dubium si permutantes credẽtes p mutationem tenere que fuit nulla administrẽt in be neficiis pmutatis ⁊ postea moriũtur post quoꝝ mortẽ appa ret ꝙ collatio facta ex cã pmutatiõis non valuit: an dicta be neficia censeantur vacare per mortẽ an per renunciationeꝫ: ⁊ est hoc vtile scire propter.c.susceptum.de rescrip.li.vi. ⁊ videtur ꝙ vacent per renunciationem qm̃ tenuit renuncia tio. Collatio vero sequens qꝛ fuit nulla non fecit illos per mutantes rectores ecclesiaruꝫ ⁊ sic remanserunt beneficia in eo statu in quo erant post renunciationem: non ergo põt dici ꝙ vacent per eorum mortem ex quo titulum nõ habe bant in beneficiis. Sed videtur ꝙ vacent per mortem: qꝛ ille renunciatio fuit facta sub conditiõe tacita vel expressa saltem ob causam que non fuit secuta: vel impleta: ⁊ sic cuꝫ permutatio non fuerit perfecta ante mortem perinde est: ac si nil factum fuerit: ⁊ hec opinio placet Joãni an. in.d.c. vno.de re.permu.li.vi. Quidam dicunt ꝙ aut permutan tibus nulla potuit culpa ascribi: ⁊ tunc talia beneficia mor te dicuntur vacare. Si aũt eis põt culpa ascribi: qꝛ sciebant causam permutationis prohibite tunc nec morte: nec renũ ciatione vacant: sed iuris dispositione per iuris priuationẽ scilicet a iure inductam per.c.cum qui.de preben.li.vi. Di cas fm dñm Pe.de peru.ꝙ vbi permutantes ad eorũ be neficia auctoritate propria redierunt eo casu quo poterant: tunc quia non titulus redit ad titulum ex dispositione iuris dicantur beneficia per mortem vacare. Sed vbi permutã tes ad eorũ beneficia non potuerũt redire: qꝛ eis potuisset culpa ascribi in permutatione facta: tunc talia beneficia va cent per renunciationem: qꝛ legitima precessit renunciatio: non aũt vacent morte: qꝛ non hñt titulum in eis. Et adde hic quod no. Joã.de ligna.in.c.quia quesitum.de re.pmu. ⁊. sed qualiter dicuntur vacare. ⁊ per Fred.de senis in suo tractatu permutationis questione.vi.

¶ De restitutione spolia. Rubrica.

¶ Si constat de iniusta occupatione beneficij sit condem natio in fructibus perceptis a tempore occupationis: licet tps occupatõis nõ sit deductũ nec fructuũ pceptoꝝ valor p batus.h.d.vsqꝫ.ad.§.ex qbus. XXIIII

Uit dubitatum Utrũ detentor si ue occupator be neficij de facto posset ⁊ deberet condẽnari in fru ctibus tpe occupationis hmõi per ipsum perceptis. Du bium fecit quia potuit esse ꝙ talis detentor ẽt iniustus ab initio habuit bonam fidem ⁊ coloreꝫ detinendi: ⁊ tales di cuntur bone fidei possessores: qui non nisi a tpe mote litis veniunt condemnandi in fructibus perceptis: qꝛ tunc inci piunt hẽre malam fidem: ⁊ sic non faciunt fructus suos: pro vt legitur ⁊ no.in.c.grauis.de resti.spo. ⁊ in.c.liis.per Jnn. quod est verissimum ⁊ seruatur in palatio: qm̃ non constat de mala fide: distinguendo tñ in fructibus extantibus: vel

cõsumptis in bone fidei possessoribus: pro vt distinguitur in.d.c.grauis.per doc. ⁊ in.l.certũ.C.de rei ven. ⁊ vide per Bar.ff.de vsuris.l.iii. ⁊ melius per spe.ti.de fruc. ⁊ inter esse.§.i.vsi.vt supra. Sed vt ponebatur in facto in casu nr̃o constabat de mala fide detinẽtis: puta quia ab initio scien ter possessionem beneficii recepit iniuste. propterea indubi tanter tenetur ad restõnem fructuum perceptorum nedum ante litem contestatã sꝫ ẽt post: vt in.l.cõquerebatur.C.vn de vi. ⁊ in.d.l.certum. ⁊.l.domus.c.ti. ⁊.ff.de peti.here.l.sed si ante. ⁊ sic veniet a tpe occupatõis iniuste in fructibus per ceptis condemnandus: licet non sit probatum tps occupa tionis nec quantitas seu valor fructuum: que oĩa coraꝫ exe cutore probantur licet aliqui dñi ⁊ hoc vltimo dubio nub tum dubitabant: quia snĩa dꝫ esse clara ⁊ certa: vt in.§.cura re.insti.de acti.at hic in casu nr̃o snĩa videtur esse incerta. er go ⁊c. Ad quod rñdebatur alias declaratum: ⁊ per maio rem partem dñorum in hanc conclusionem declinatũ illud nequaqꝫ obstare: qꝛ in accessoriis posset fieri talis generalis snĩa postea per executorem tpe executionis per eum fiende declarande: iuxta no. Jnn.in.c.tanta.de excel.prela. ⁊ de re sti.spo.cum ad sedem. tutius tñ esset si fieri posset ꝙ tam de tpe q̃ꝫ de valore iudex se informaret: vt sic certam ⁊ claram sniam ferre posset: que tñ valeret si in genere vt predictum est condemnaret per notata in supra dictis locis.

¶ De restitutione spolia. Rubrica.

¶ Iste.§.sequens hoc intendit ꝙ occupator bñficii lite pen dente tenetur ad fructus perceptos: ⁊ ẽt qui percipi potue runt: si de violentia constaret.h.d. XXV

Ex quibus Inferebatur ⁊ terminabat alia pclusio: videlicet ꝙ attẽ ptans aliquid lite pendente in snĩa ferenda super reuocatione hmõi attemptorum põt ⁊ dꝫ in fructibus per ceptis condemnari pp dolum: ⁊ malam fidem suam per iu ra ⁊ rationes in proxima cõclusione positas. Sed quid de fructibus q̃ percipi potuerunt: nunqd ẽt veniet talis attem ptans cõdemnandus. Uidebatur ꝙ non quia non est vio lentus qui dũtaxat in hmõi fructibus est condemnandus: vt in.d.c.grauis. ⁊.c.cõquerente.de resti.spo. ⁊ de offi.dele. cum causa. Ubi tñ glosa supplet ẽt de illis qui pcipi potue runt: talis attemptans scienter in preiudicium litis penden tis: põt ⁊ dꝫ pdemnari: qꝛ dolosus temerarius ⁊ male fidei censetur: ⁊ ideo merito violento comparatur per.l.cõque rebatur: ⁊.l.domum.supra alle.in alia conclusione. Et si di catur quare in isto casu: ⁊ non in alio supra proxime conclu sionis sit condemnatio in fructibus qui percipi potuerũt. Põt rñderi: qꝛ ille nõ tm̃ peccat sicut iste: ille.n.offendit ius ⁊ partem: sed iste offendit ius iudicem ⁊ partem ingredien do possessionẽ lite pendente merito: igit iura magis debẽt insurgere contra eum qui ius iudicem ⁊ partem eludit. de appel.cordi.in si.li.vi.preterea in casu supra proxime cõclu sionis fuit dũtaxat possessor: sed non violẽtus: nec dolosus: nec temerarius: tales enim fructus perceptos dũtaxat siue ante siue post litem contestataꝫ tenetur restituere. vt.l.si fun duꝫ.C.de rei ven. Sed in casu nr̃o fuit male fidei dolosus temerarius ⁊ contemptor iuris ⁊ mundi ⁊ incidit in viciuꝫ litigiosi pp que oĩa simul iuncta merito violento compara tur: qui tenetur restituere perceptos: ⁊ eos qui pcipi potue runt per veteres possessores: per iura superius allegata: ⁊ no.in.d.c.grauis: ⁊ vide super hoc in spec.ti.de fruct. ⁊ in teresse.§.i.v.vt supradicta. Posset tñ predictus attemptas aliquem colorem dubii probabilem habuisse qui ipsuꝫ ab illis qui percipi potuerunt ex cusaret: licet non a perceptis iuxta no.per glosaꝫ in.d.l.domum: ⁊ per Cy.in.d.l.certuꝫ. Facit pro hoc optime.c.ex insinuatiõe.de procu. Ubi snĩa nulliter lata excusauit illum pro quo lata erat a pdẽnatione fructuum qui percipi potuerunt.licet non perceptorum: ⁊ sic fuit conclusum ⁊ obtẽptum per omnes.

¶ De rescriptis ⁊ impetrationibus. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d.ꝙ impetranti beneficium vacãs per contractum matrimonij sufficit probare matrimoniuꝫ

per verba de p̄nti ꝯtractum: quāuis non fuerit carnali copula consumatum.h.d. ¶ Uel sic: Ex ꝯtractu matrimonij per vba de p̄nti ꝯtracti et carnali copula non secuta inducitur vacatio bñficij tale matrimoniū ꝯhentis.h.d. XXVI

Si impetretur. Beneficium vacās per ꝯtractū matrimonij fuit dubitatum vtrum sufficiat impetranti ꝓbare tractatum de ꝯhendo: vel ꝙ sponsalia fuerunt et erāt ꝯtracta. Et breuiter sine argumentis fuit conclusum ꝙ non: sed oportebit ipsum ꝓbare matrimonium per verba legitime de p̄nti ꝯtractum: licz non fuerit consumatum rōe q2 beneficium per sponsalia nō vacat.pro vt legitur et no.per gl. et Jo.an.in nouel.in.c.i.de cle.coniu.facit.c. beneficium. de reg.iu.li.vi. Immo adhuc est dubium an per matrimoniū legitime per verba de p̄nti ꝯtractum vacet beneficium: per lecta: et no.e.ti.c.diuersis fallacijs.et melius in.c. Joannes. et per Inno.pulchre.in.c.tuc.de aposta.ibi. Uide tum quia si vacaret puta per sponsalia non deberetur impetranti: ꝓpter falsum modum vacandi expressum: et verum modum vacandi non concessum per.c.susceptum. de rescriptis.li.vi.

¶ De positionibus et exceptionibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d.ꝙ gr̄a: si neutri facit materiam obiectiuam desinere esse obiectiuam et censeri de mero iure agentis. Uel sic: Articuli obiectiui descendentes ex gr̄a si neutri non sunt mere obiectiui nec vt obiectus recipiuntur sed vt ius partis: et iō admittuntur: licz nō sint exacte specificati.h.d. Uel sic: Materia alias obiectiua data in vim gr̄e. Si neutri alteratur.et consideratur vt materia de iure dantis nō vt mera obiectiua.h.d. Uel sic: Gratia si neutri non exigit articulorum obiectiuorum exactam specificationem: qm̄ tales articuli sunt implementum huiusmodi gratie conditionalis.h.d. XXVII

Uit dubitatum. Utrum habens gr̄am si per euentum litis neutrum litigantium constet ius: habeat in beneficio super quo litigatur tali prouideatur dans articulos obiectiuos in personam: vel formam gr̄e aduersarij sui male specificate esset audiēd9: vel talis materia repellēda. Et videbatur prima facie nullatenus audiendus per iura vulgaria.de elec.vt circa.li.vi. iuncta cle. constitutionem.e.ti.per quam cle.decidebatur ꝯtrarium dūmodo alias articuli sint de bona materia: licz sint male specificati. rōe q2 predicti articuli descendūt de gratia sua: et sic sunt de iure suo quia per hoc vincet et sibi ꝓuidebitur: et sic sumus extra casum.capi.vt circa.et sumus in cle. constitutionem.in prin. Preterea ꝙ predicti articuli sunt de iure dantis et nō requirentis exactam specificationem.de qua in .d.c. vt circa. Satis videtur esse clarum: q2 implementum gr̄e conditionalis non est aliud nisi executio ipsius gr̄e et iō negari nō pōt quin sit ita bene de iure partis sicut gr̄a ipsa: q2 sine huiusmodi implemento: et ante hmōi implementum gr̄a omnino caret effectu.ff.de ver.sig.cedere diem.de rescrip.si pro te.li.vi.de concess.preben.c.vnico.in cle. Modo gr̄a hmōi est cōditionalis hōs istam. Si neutri ius competat etc. que conditio est vna copulatiua. videlicet si impetranti et sue parti aduerse non competat ius etc. ergo implementum ambarum conditionum est de iure partis: modo ꝓbare: ꝙ aduersarius non hz ius est implere alteram conditionum: ergo materia de hac data est de iure partis. Fateor tñ ꝙ obiectiua est sicut dē ius vnius partis aliam partem īpediens est obiectiua: sed non recipitur vt obiectus: sed vt ius partis per cle. constitutionem.antedictam.

Additio. Aduerte hic vt intelligas. Nam quidā sunt articuli mere obiectiui et isti si non sunt mere specificati nō sunt admittendi: vt in.d.c. vt circa. et qđ ibi no. Quidam sunt articuli qui de se sunt obiectiui sed q2 a tenore gr̄e descendere p̄nt sunt de iure tanꝙ a gr̄a descendentes: quāuis in se sint obiectiui. et isti considerantur esse non obiectiui: sed de iure et ita pz in gr̄a. Si neutri litigantium etc. que facit oēm obiectum esse de iure ex eo q2 descen

dit a gratia. et sic directe ius dantis: scilicet gratiam suam: que est directe ius suum: ergo isto respectu oportet dicere istos articulos ita eē de iure: sicut articuli qui dantur de vacatione beneficij cum illi solum non inferant titulum meum canonicum nec effectum gr̄e mee tribuant: sed iuncti et vniti cum obiectiuis: sic quorum articulorum materia et gratia mea descendit. Patet simile in flumine: quod per se solum non dr̄ nauigabile: sed cum alijs iunctum hñ est nauigabile.vt.l.quominus.ff.de fluminibus.et.l. si aūt plures.§.fi. de aqua plu.arce.vnde licz post terminum articulos mere obiectiuos dare non possum: q2 a mea gr̄a non descendunt: tñ si descendunt a gr̄a possum dare sicut illos qui sunt mere de iure: qm̄ ius meum ita īdiuisibiliter stat in eis sicut in articulis mere de iure: et totum istud indiuisibile descendit a gratia mea. igitur quēadmodum articulos mere de iure semp dare possum: ita et articulos de non iure partis: qui ex gr̄a mea descendunt: ꝓbatur hoc per aliud simile. Nam si hñs gr̄am per ad hesionem: vel constitutionem execrabilis dat articulos per quos in alium crimen obijcit. Certe isti dicerentur de iure et quotidie tales velut de iure et a gr̄a descendentes admittuntur: sicuti si essent mere de iure: nec est inconueniens ꝙ articuli obiectiui per se considerati sient in terminis obiectiuum: sed a gr̄a descendere p̄nt dicantur alterius nature: et sunt de iure: sic videmus in.l.cum qui edes.ff.de vsucap.vbi tigni anteꝙ sint edibus infixi censentur res mobiles. Postꝙ vero sunt infixi sunt alterius nature et inter mobilia tunc censentur. Qui ergo vult dare articulos mere obiectiuos et a sua gr̄a directe non descendentes oz eos dare in termino: alias non deberet admitti: q2 filius non fauet ei: sicut fauet illi qui dat obiectus a sua gr̄a descendentes cum isti sint pars gr̄e sue: et per ꝯñs iuris sui: q2 descendunt a iure et gr̄a mea: velut materiatum a materia: et adde hic quod habetur.j.decisione.xxxvi.

De rescriptis et de prebendis. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d.ꝙ clausula quouis alio modo respicit personam dūtaxat expressam. Uel sic: ꝙ clausula quouis alio modo non includit oēm modum vacandi per personam expressam.h.d. Uel sic: ꝙ impetrans cum clausula quouis alio modo sufficit ꝙ probet vnum modum vacandi si gr̄a expressum per eandem personam: non per diuersas.h.d. Uel sic: ꝙ impetrans exprimere debet certum modum vacationis ex certa persona et tūc clausula seu quouis alio modo cōprehēdit aliū modū ex dicta psona ꝓueniētem.h.d.

additio. Uide hic quid operet clausula quouis alio modo in lr̄is apostolicis apposita: Et dic ꝙ concernit oēs modos vacationis.sed non personas: et iō si impetratur beneficium vt vacans per mortem Ticij vel quouis alio modo non hēt illud si vacat per mortem alterius. Et idem: si dixit per mortem ticij qui decessit in tali loco et tali die. Nam si alio loco et alio die obiit beneficium similiter non habebit pp specificationē quam fecit. Nam vt ibidem dicit Lapus: mors ticij non est mors alterius: nec mors vno loco et tpe: est mors alio loco et tpe: sed mors est modus vacationis: dicta ergo clausula: quouis alio modo modos oēs vacationes concernit: sed non concernit qualitates modorum: et iō volens caute impetrare oz dicere per mortem ticij: vel quouis alio modo: vel cuius vis alterius vel quouis alio tpe et loco. Sed tu dices.c.susceptum.solum exprimit de modo vacationis: quo casu falsa expressio viciat: nisi adiūgatur clausula quouis alio modo: sed locus et tps sunt qualitates adiecte: quarum expressio non requirit: nec reperitur hoc iure cautum ꝙ illarum falsa expressio viciet. vel ꝙ sit necessaria: dic ergo ꝙ clausula quouis alio modo non concernit oēm modum vacationis et qualitatem adiectam. que est modus modi: cum modus sit quedam qualitas.ff.de transac.l.cum hi.§.modus.C.de his que sub modo.per totum.ti.de condi.apposi.c.verum.

Alia additio. Non est necesse ꝙ exprimatur in impetratione ex cuius facto: vel morte beneficium dr̄ vacare vt no.dñs Jo.cal.i pall.qō.circa fi. XXVIII

I mandetur. Alicui prouideri de-beri de beneficio certo modo vacanti puta per consilionem exectabilis adiecta clausula siue quouis alio modo vacauerit: si non vacet predicto sed alio modo: puta per consilionem: de multa: vel per non promotationem ad ordinem presbyteratus. vt in.c.licet canon. de elec. li. vi. Uel per contractum matrimonii. vt in.c.i. de de. coniu. vel per ingressum religionis. de regu. benefi. lib. vi. Fuit dubitatum vtrum de dicto beneficio sic alio modo quam expresso vacante possit prouideri impetranti. Super quo dñi erant varii pp.c.susceptum. de rescrip. li. vi. per quod.c. Aliqui dñi dicebant in partem negatiuam: quia vno modo expresso non venit alius. vt ibi ar.c. nonne. de presum. hoc verum: nisi aliud appareret de intentione mandantis: vt in.d.c.susceptum.i.responso. puta quia Papa mandat alicui prouideri de beneficio vacante per resignationem: vel alio quocunque modo vacauerit: tunc enim sm Jo. an. ibidem venit omnis modus vacandi: et hoc pp clausulam antedictam. Pro quo allegat. ipse.c.cum aliquibus. in fi. et.c. duobus. in fi.e.ti. et c.si motum: de prebe.c. li. cuius opinio indubitanter est vera: et seruatur in omni vacatione contingente per eandem personam. Nam predicta clausula seu quouis alio modo respicit omnem modum vacandi per eandem personam: secus vero si per diuersas sm Lapum ibidem: licet dño Jo. cal. in quadam sua questione: que incipit Papa contulit tenuit disputando omnem modum vacandi venire et per aliam personam sub clausula antedicta: ratio sua primo fuit hec: quia predicta clausula omnem modum vacandi includit sm clarum intellectum et competentiorem sm eum facit quia clausula non adiicitur ad subiectum restrictum se generaliter et plus imprimit relatio generalis: et maxime cum hec coniunctio disiunctiua terminum precedentem non repetat saltem restrictiue et vniuersaliter in vno solo supposito verificatur: et quia mens verbis non repugnat que omnia copiose fundat per iura multa: et ad rones omnes in contrarium respondens: cuius opinionem dñs Egydius intellexit et verum putauit in beneficio iam vacante de quo prouideri vel prouideri mandatur per Papam. Nam non potuit videre qua rone hoc casu recedendum esset a propria significatione verborum: consentit tamen bene quod opinio Lapi quam seruat palacium locum sibi vendicat in beneficio nondum vacante: de cuius vacatione certa speratur in certam personam: puta mandatur prouideri de certo beneficio cum illud vacare contingerit per assecutionem alterius pacificam beneficii: vel contractum matrimonii: vel quouis alio modo. Nam tunc sm eum: quia ad illam personam solum papa habuit respectum: solum intelligitur de illa. ar.c.p. et g. et c. cum olim. de off. dele. et plus facit sm eum quedam ratio ab extrinseco sumpta: quam aliquod positiuum: puta clausula vel alio quouis modo fuerit introducta. pp fraudes quas pp.c. susceptum. antedictum inuenebant obtinentes beneficia que sperabant vacare contra impetrantes: que fraus cessat si vacet per aliam personam. vt l.si.§.cui dulcia. ff. de vi. trit. et oleo le. que al. pro predicta opinione non ponit verbum alio sm ipsum. Salua reuerentia tanti patris et dñi mei. Ego non video differentiam inter casum et casum. Nam siue de vacanti siue de vacaturo prouideatur siue prouideri mandetur: loquor de certo beneficio semper exprimitur certus modus vacandi per certam personam: et vtrunque casum exprimit papa in.c. susceptum. si rite inspiciatur. Nam in primo responso mandatur prouideri de certo beneficio vacante in certam personam. In secundo casu loquitur de vacaturo: in quo casu raro vidi poni clausulam seu quouis alio modo: sed si poneret credo idem quod in primo casu: quia non video ronem diuersitatis. Sed credo ronem vtrobique vniformiter: ego idem ius de transla. inter corporalia. cum si. Est tamen que dam regula siue ordinatio in Cancellaria dñi nri Pape Urbani Quinti declarata per dñum Gregorium papam: que facit pro et contra in questione nostra.

Ordinatio dñi Urbani pape Quinti stat sic.

I petatur. Alicui de certo beneficio prouideri et in supplicatione super hoc signata non fiat mentio de reseruatione: quamlibet impetrans huiusmodi habuerit et producat reseruationem de beneficio antedicto: litere super hoc expediende non expediantur cum reseruationis narratione: eius de se sed cum clausula: si non fuerit alteri ius quesitum. mandabitur sibi prouideri.

Sequitur additio dñi Gregorii Undecimi.

Dominus noster Gregorius non vult quod stilus predictus seruetur tempore suo: quia quando prouidet vel prouideri mandat intentio sua est prouideri quocunque modo ad ipsum pertineat: nisi esset generaliter reseruata: quia tunc non intendit prouidere vel mandare prouideri: nisi in supplicationibus de generali reseruatione fuerit facta mentio: et illa generalis mentio fuerit specificata. Ex qua regula concluditur nullam fore differentiam inter prouisionem factam: vel mandatam de prouidendo. de certo beneficio vacante. Apparet etiam omnem modum vacandi includit: excepto vno videlicet generaliter reseruatio que reuera non respicit vacationem seu modum vacationis: sed potius modum affectionis beneficii: siue pertinentiam collationis: et ideo meo iudicio modicum faciunt predicte regule ad propositum. Fuit igitur conclusum per omnes opinionem dñi Jo. an. et Lapi fore tutiorem: et sic eligendam et obseruandam: et hactenus sic fuisse obseruatum in rota. ar. de spo.c. iuuenis. cum si. vide aliam similem. sub numero .cxlii. alias .cxliii.

De appella. et de tempore petendorum apostolo. Ru.

Sequens decisio h.d. tempus .xxx. dierum ad petendum apostolos currit a die appellationis interposite: non a die sententie late h.d. Uel sic: quod recipiendorum apostolorum tempus currit a tempore appellationis non sententie. h.d. sm veram opi. Ho. qui seruatur in rota. XXIX

Quit dubitatum A quo tempore .xxx. dies ad dandum et recipiendum apostolos inciperent currere tam iudici quam appellanti. hoc est querere: vtrum a tempore appellationis interposite: vel a tempore prolationis sententie. In qua questione doc. antiqui et moderni erant varii et diuersi. Ho. fuit in opi. quod a tempore appellationis et non sententie: pro multas rones quas ponit in.c. cordi. de ap. li. vi. per quas rones et quam plures alias. Idem tenuit Gense. in de. quamuis. de ap. pro quorum opi. videtur tex. in.c. ab eo. de ap. li. vi. vbi io. an. et etiam in.d. de. sensit et tenuit contrarium videlicet quod a tempore snie. et non appellationis: incipiunt currere dicti .xxx. dies cum quo concordat Pau. in.d. de. quamuis. Mouentur principaliter per.l. iudicibus. C. de ap. canonizatam.ii.q.vi. vbi expresse dicitur quod .xxx. dies currunt a tempore snie. Uerum est sm Gense. vbi snia est appellatione suspensa: et sic intelligit ipse hanc.l. per hoc subauditum: alias esset ibi clarus tex. pro opi. io. an. et pau. Similiter modo intellexit predictam.l. io. de lig. in.c. dilectus. de ap. declinando in partem Gense. et Ho. Ad concordandum predictas opi. credebat fore distinguendum sic. Aut loquimur quo ad petitionem respectu appellantis: aut quo ad dationem apostolorum respectu iudicis: in primo casu: aut appellans appellauit viua voce statim post sniam: et tunc iste casus est clarus sm eum: quia tempora appellationis et snie tunc simul currunt. Aut post sniam ex interuallo: puta vltima die decendii appellauit: quo casu tunc dubium currit. Et tunc aut ignorauit vsque ad tempus quo appellauit sniam fuisse latam: et tunc a tempore appellationis currit tempus petendi apostolos: quia non prius currit tempus appellandi: vt in aucte. hodie. signata sup.l. eos. C. de ap. et.e.ti. concertationi. li. vi. et ita no. Cy. in.d.l. iudicibus. Aut ante appellationem sciuit sniam fuisse latam. et tunc pp equitatem notatam in.d. c. ab eo. per io. an. credebat dñs Egydius: quod a tempore snie: si tunc sciuit. alioquin a tempore appellationis per.l. iudicibus. cum ibi no. per Cy. Ex quo enim a tempore snie statim potuit appellare: sibi imputet quod non appellauit. quo ad id de quo queritur. quia si deliberare voluit. An si expediret appellare eo tempore deliberare debuit. An expediret petere apostolos: quos petere non fuit difficile: et quia quo ad hoc impedimentum legitimum ipsum excusaret. Si vero loquimur in iudice qui habet dare apostolos: quo ad ipsum credit dñs Egidius magis exuberare equitatem de qua loquitur io. an. in.d.c. ab eo. quia sm eundem io. an. ibidem non debet esse iudex quo ad hoc deterioris conditionis quam appellans: quia diligentior debet esse appellatus in sco

pprio q̄ꝫ iudex: quē negociū non ita tangit. Tum q2 dꝫ p̄sumere suā sniam esse bn̄ latā: ⁊ cı̄ standū: ⁊ p ꝯn̄s ab eo nō appellandū: tū q2 facilius est apostolos petere q̄ꝫ dare: i uꝫ q2 in p̄nte grauati ē q̄n̄ appellat ⁊ apostolos petit: non sic in iudice. Facit. ff. de excep. doli. l. pure. §. si. tū q2 in casibus infinitis lꝫ a tpe notitie appellare. ⁊ esset iniquū si post centum dies a tpe snie. lꝫ post. x. dies scie appellaret cucurrisse iudici tps dandoꝝ apostoloꝝ a tpe snie: ⁊ in hoc casu credit ipse nedū a tpe appellatōis: imo a tpe intimatōis facte iudici currere p̄dictū tps apostoloꝝ petēdoꝝ. ⁊ ita fuit obtentū in ꝯcilio ipso petente sm̄ eū. Tpe vero meo sine p̄edicta ⁊ quacunqꝫ distinctōe fuit ꝯclusuꝫ ⁊ determinatū per oēs oṕi. Do. ⁊ Genze. ⁊ equiorē ⁊ iustiorē: ⁊ ipsam seruatā ⁊ seruādā semp i palacio pp efficaciores rōes quas allegat.

Additio. Et sic tps petēdoꝝ apostoloꝝ incipiūt currē vna cū tpe appellōis īterponēde. vn̄ a tpe late snie si interfuit ꝓlatōi ipsi⁹: vel aliter cū foret latā sciuit. Si vō ondū postea supuēit scia snie tūc a tpe ipsius scie.

alia additio. Pro qua facit: q2 dicti. xxx. dies currūt ēt iudici: vt iterūn deliberet an velit admittere vel refutare appellationē: lꝫ cū añ īterpositionē non cadit deliberatio: vt in. c. ad dissoluēdū. de despon. impu. ergo nec añ dꝫ incipere p̄scriptio. Itē ex ꝯrio seq̄ret absurdū: q2 si peteret in vltimo momento. xxx. dierum iudex nullum haberet terminum ad tradendum apostolos.

¶ De dilationibus ⁊ articulis. Rubrica.

¶ Infra scripta decisio. h. d. ꝙ in cā criminali ēt ciuiliter intentata articuli post terminum dati non veniunt admittendi. h. d. XXX

Uit dubitatum. Et per me in relatiōibus publicis positū. Utrū in cā criminali ēt ciuiliter intētata articuli post terminū dati: possent ⁊ deberent admitti. i quo dn̄i mei erant varij ⁊ quasi diuisi per mediū. Aliqui dn̄i dicebāt ꝙ sic salte de eq̄tate ⁊ benignitate palacij: maxime si ius ptis aduerse non multū in hoc lederet: q2 ꝓbatōes non sunt angustande. xiiij. q. iii. quāqꝫ. C. de here. q̄n̄. vt litis nō p̄te. q̄n̄: p̄sertim si ps dans articulos vellet iurare māīm de nouo ad sui noticiā deuenisse. ar. c. pastoralis. de excep. de testi. p̄sētiū. ff. de no. op. nū. l. de pupillo. ⁊ c. vt circa. ꝺ elec. li. vi. Allegant ēt p̄dicti dn̄i m. ei ꝓ se no. p Jo. an. in cle. sepe. de v̄. sig. sup v̄bo non obstante. ⁊ no. in. l. si ea. C. de accu. ⁊ spe. ti. de excep. §. dicendū. v̄. sed pone. datus est terminus peremptorius: quas notas ēt alij dn̄i tenentes ꝯrarium allegabant ꝓ se. dicentes de iure cōi p̄dictos articulos nullo mō admittendos. Rō: nā lꝫ in cāis bn̄ficialibus matrimōialibus in q̄bus ꝓcedit lite non ꝯtestata: ⁊ simpliciter ⁊ de plano: vt in cle. dispendiosam. de iudi. iūcta cle. sepe. de v̄. sig. articuli dati post terminū: ⁊ ēt infra post ꝯclusionē admittunt ⁊ recipiunt de eq̄tate canonica ⁊ stilo palacij: tū in criālib⁹ ⁊ ꝓphanis cāis: talis stilus siue eq̄tas non ꝓcedit: tū pp odiositatē māētum: q2 in hijs non est tm̄ piculū: tū q2 dant longiores inducie: tū q2 mā dilationū est amputāda. C. de dila. l. i. de testi. c. significauerunt. ⁊ c. vltra tertiā. de testi. spo. frequens. li. vi. facit optime ꝓ hac pte. l. quinquaginta. ff. de excu. tu. ⁊ l. diffamari. C. de ingenu. ⁊ manu. de ꝓcu. tue. de accu. lꝫ. ⁊ de ꝓba. lꝫ. vide ꝑ spe. ti. de dila. §. nunc videamus. in fi. Preterea cū causaꝝ vsus ⁊ iura: vsum peremptoriū inuenerunt: vt esset litiū finis: si post illud q̄s in talib⁹ audiret: vix lis aliquē finē hr̄et: quē iura volunt iponi. ꝺ do. ⁊ ꝯtu. finē. ne malicijs ⁊ ꝯtrarijs via det: qd̄ non est faciēdū. ꝺ iurciu. si v̄o. ⁊ no. in spe. ti. ⁊. §. vbi. ꝺ. v̄. p̄terea cū circū. Sed q2 oēs termini in palacio apostolico. post litē ꝯte. sunt peremptorij: lꝫ id non exp̄mat. vt no. spe. expsse ti. de citatōe. §. viso. v̄. dicunt ēt. ⁊ no. in cle. i. de excep. p Jo. an. Pro qua opi. facit opti. c. corā. de in inte. resti. cum ibi no. p Inn. q expsse dicit q omittens peremptoriā exceptionē opponere: vel ꝓbatōes necias in peremptorio termino ꝓponere: non audit̄ sine in inte. resti. post terminū: ⁊ pōt rō dici sui assignatis: q2 cū assignatio huiōi termini fit q̄dā interlocutoria. vt. ff. de arbi. l. qualē. in fi. ⁊ p eā ius acq̄rit̄ ptibus de re iudi. cū inter. ⁊ c. qd̄ ad ꝯsultationē. de elec. cū dilecti. ⁊ de testi. significauerunt. non dꝫ sine cāe cognitōe p quādam quasi restōnē reuocare. vt i. d. c. corā. sed in criminibus restō denegat̄. vt no. in spe. ti. de resti. in inte. §. q̄s ꝯ. v̄. sed pone. ergo ⁊c. quā rōnē pōit Compo. in. c. qd̄ sicut. ꝺ elec. cuius no. ibidē fuit ꝓ hac pte allegata. quā intelligo sm̄ itellectū queꝫ ponit Jo. mo. ꝺ reg. iu. in gn̄ali. li. vi. v̄. vltio q̄ri. q̄ no. hn̄ facit ad ꝓpositū. facit ēt ꝓ hac pte. l. auxiliū. ff. ꝺ mino. ⁊ c. ꝯcertatōi. de ap. li. vi. c. ꝯsuluit. de of. dele. de testi. in tec. c. i. in cle. cū multis si. In hac pte vr̄ ēt declinare pau. in cle. ꝯstōnē. de elec. sup v̄bo. sup hijs. vbi vide bonā distinctionē. ꝓ hac pte faciunt ēt no. p dn̄m Jo. de lig. in. c. cū ꝫ dilectus. ⁊ si. instru. Dn̄s v̄o Egidius q tenuit cū primis ꝯcessit oēs terminos palacij fore peremptorios quātū ad hoc vt dato semel termino pti: nō ap̄lius sine cāe cognitōe aliuo nouus debeat assignari. Sed hoc nihilominus non obstante: si post terminū re ⁊ scō sine ꝓrelatōe dent̄ articuli: recipi debent: postqꝫ ptis nō interest: sicut si reciperent̄ post terminū ꝓbatōes: allegat no. in. l. si ea. C. de accu. ⁊ no. p Jo. an. i cle. sepe. sup v̄bo. nō obstāte. de v̄. sig. ⁊ ibi multa iura ꝓ hac pte. Ad hoc ego q habui cām: ⁊ in p̄tē primā declinādo sic sniam Rn̄di: ꝙ multū ptis interest cui ius est acq̄situ: ꝙ termini nō repetant̄: nec articuli admittant̄: tū pp remissionē ad ptes decernendā q̄ h̄ret forsan longū tractū: tū q2 si non admittant̄: reportabit sniam salte absolutoriā: si est reus ꝓ scōm ꝯdēnatōe expensarū: ecce magnū interesse. Mutare igr̄ nō dꝫ ꝯsiliū in alterius p̄iudicium. de elec. ꝯstōnē. in cle. de reg. iu. mutare. li. vi. Ad aliā rōnē q̄ vr̄ magis vigere: vꝫ ex quo. n. in ꝓphanis de stilo palacij recipiunt̄ ꝓbatōes post terminū: q̄ nō possent recipi nisi admissis articulis ergo ⁊c. Posset r̄nderi ⁊ intelligi de ꝓbatōibus notorijs: ⁊ q̄ fiūt p instr̄a ⁊ l̄ras: ex q̄bus statim pt̄ h̄ri ⁊ liquari v̄itas: sine alia discussiōe ⁊ ꝓrelatōe cāe p q̄ p̄r dici hodie ꝯstat: hodie agat̄. vt in. c. l̄ras. ꝺ testi. spo. ⁊ in. l. si is a quo. ff. vt in pos. le. ꝺ re iudi. cū olim. Secus v̄o in ꝓbatōe testiū: q̄ req̄rit cāe cognitōē: ⁊ longū tractū. in ti. de testi. p totū. de ꝓba. lꝫ de testi. p̄sētiū. li. vi. nō ob. c. pastoralis. de excep. alle. ꝓ ꝯrio: qd̄ posset induci ꝓ dcā nr̄a ꝯclusiōe. in eo ꝙ ibi non audit̄ post terminū p̄fixū ad ꝓponēdas dilatorias nisi cū iuramento: imo quo ad hoc ꝯtinet iniq̄tatē: ē sm̄ Albertū: q2 hoies proni sunt ad iurandū ⁊ ad deiurādū. de iureiu. ⁊ si xp̄s. de coha. cle. clericos. ⁊ iō sm̄ ipsum: illa non seruabit̄ in foro seculari: ꝓ vt recitat spec. ti. de excep. §. ii. v̄. ecce. q ponit ēt in. §. seq̄nti. v̄. sed pone. aliā solutionē. Ber. ⁊ Compo. i. c. qd̄ sicut. supius alle. ad dictaꝫ decre. pastoralis. dicens illaꝫ non loq̄ de peremptorio termino: nec de exceptionibus peremptorijs ⁊ de dilatorijs: iōqꝫ sm̄ cū nō dꝫ ad hoc trahi cū sit ꝯ rōnē iuris iducta: vt q̄s post peremptoriū admittat̄: ⁊ ꝙ suo iuramēto in sua cā. ꝯ. c. sicut. de ꝓba. cū quo ꝯcordat Ber. ibidē. lꝫ Inn. ⁊ Ho. teneant ꝯrarium vꝫ. ꝙ ēt ꝯcedat ⁊ locū hēat decre. p̄dicta in pēptorijs sicut dilatorijs. ꝓut recitat spe. in loco supius alle. vꝫ in. d. §. v̄. vtrū aūt possit statim. ti. de excep. nec ob. l. de pupillo. ⁊ decre. p̄sētiū. ꝓ alia pte dicti ꝯrariū inducte. q2 non loquunt̄ de termino hoīs. sed iuris. ⁊ iurius agit̄ cū lege q̄ꝫ cū eius ministro. ff. de arbi. l. celsus. de de. excō. mini. si celebrat. ergo ⁊c. dictaꝫ ꝯclusionē itelligo de articulis actoris. q sp̄ dꝫ eē paratus. Secus v̄o posset dici de articulis rei defensorijs post terminū datis. cuius partes sunt fauorabiliores q̄ꝫ actoris. ꝺ ꝓba. ex l̄ris. tū ēt q2 reorū est fugere. actorū instare. ꝺ p̄sump. nullus. de v̄. sig. forus. tū q2 maior est ꝯtumacia actoris q̄ꝫ rei. de do. ⁊ ꝯtu. cāꝫ q̄. ⁊. c. ti. c. i. li. vi. quaꝫ ꝯclusionē reputabant dn̄i verissimā i quibusdā alijs ꝯsilijs. dūmō p̄dicti articuli rei eēnt mere defensorij. puta perimētes itētionē actoris q̄ ad absolutionē. non q̄ ad adiudicatoriaꝫ obtinēdaꝫ. ⁊ dari in termino. ad huiōi exceptōes peremptorias ꝓponēdas. ⁊ assignati post in termino dato ad vicēdum ꝯ articulos ꝓ parte actoris datos. Et iō sm̄ ꝯstōnes Jo. xxij. Reo istante ⁊ petēte in cā ꝓphana dabunt̄. xl. dies. ⁊ actori nisi. xxx. ad ponēduꝫ ⁊ articulanduꝫ. imo stultus eēt reus hn̄s exceptionē bonaꝫ peremptoriaꝫ. si illaꝫ opponeret. añ fundataꝫ itētionē actoris. ꝓut legit̄ ⁊ no.

.c.d testib°.d testi.t.c.ex pte adō.t d do.t ꝯt.c.finē.cū si. Se
cus vo:si nimis expectaret cū dcis suis articulis: puta ppe
ꝯclusionē.tūc nō audiref: pp p̄sūptōēs malicie siue calūnie.q:
p̄sumif ꝙ pp cāz dilatōis t prelatōis h faciat maxīe si sit pos-
sessor. Hoc vez nisi vellet iurare:ꝙ mā nūc p ipz sit tarde da
ta:de nouo ad eius noticiam peruenisset. vt in.c.pastoralis.
de excep.t.c.vt circa.de ele.li.vi.

Additio. Jmmo in crialibus ad dfensionē rei post
ꝯclusionē cāe:t ēt post testiū publicationē
admittif pbatio p istā.vt no.bar.i.l.i.i fi.ff.d q̄sti. t i.l. diui
fres.ff.d pēis:vbi dicit:ꝙ d inocētia rei si appet ēt post sniaz
ꝯt absolui ex spāli grā seu pricipis bñficio ꝯtēt sitii ppetuo.

Ͼ De libel.obla.t de lit.contesta. Rubrica.

Ͼ Secūda decisio.h.d.ꝙ re° d curia recessur° nō dz arresta
re nec cōpelli ad rñdēdū interrogatōib° p̄cipale negociū tā
gētib°: nisi dispositiue dent p modū articuloꝝ.d.h. Ͼ Uel
sic:iterrogatorijs nō tenef recessur° d curia rñdē: nisi illa di
spositiue data fuerit t i scriptis.h.d. XXXI

Voluerunt. Et ordinauerūt oēs dñi con
cordit: ꝙ nulla ptiū citaref
d cetero:vel arrestaref.ad rñdēdū certis iterroga
tōib° datis vel dādis:qb° alias d iure cēt rñdēdū:
negociū p̄cipale ꝯcernētib°:nisi date fuerit seu dent dispo
sitiue:t p modū positionū t articuloꝝ i scriptis: t si p inad
uertētiā fierēt hmōi citatōes vel arrestatōes:pars citata vel
arrestata nō cōpellaf:rñdē hmōi iterrogatōib°:nisi date fue
rit p modū sup adictū. Hoc vez si aliquā ptiū h petat:alias
si voluerit spōte rñdē mōo ē sibi gerēd°.ff.d pb.l.circa. d re-
sti.spo.c.i.t si rñderit affirmatiue: i sibi p̄iudicet sua ꝯfessio.
vt no.p Ber.i.c.cū cāz.d iur.calū.rō prie ꝯclusiōis ē. q: iter
rogāis nihil:s; ponēs dispositiue:dic q̄ potius ꝯfitef. vt d cō
fes.c.i.t.ii.li.vi.cū ibi no.q̄ vt nō claudicet iudiciū:digniū t iu-
stū ē id qd dic actor iterrogando: p rei ꝯfessionē si vult rele-
uari:t ita t reus p actoris iterrogatōes dispositiue datas
releuef:vt fueſ i iudicio equalitas:cū rei nō dēant ēē deterio
ris ꝯditōis q̄ actores:vt i regula iuris.nō lz.li.vi.t d mutu.
peti.c.i.t.ii. Jtē q: iste rñsiones fuit p eo:ꝙ re° vel actor nō
erit p̄ns tpe termini ad rñdēdū positōib° assignādie:q̄ tpe
positōib° rñdē dēret: t p ꝯ̄ns hrenf loco rñsionū:q̄ fierēt in
illo termio:ad positōes iā datas:s; tūc nō rñdef nisi positōi
bus:p alterā ptē dispositiue datis:q̄ nec nunc eisdē.n.nāc
funt ea q̄ i alterius locū successerūt. vt lite pē.ecclesia sancte
Marie.q̄ dcā sūt itelligēda d iterrogatōib° decisoriis. Se
cus vo d p̄paratorijs:qb° ptes bñ tenenf rñdē:lz dispositi-
ue nō dent.d qb° i.d.c.cū cāz.p ber. Rō scdi dicē: q: volēti
t ꝯsentiēti nō fit iniuria neq: dol°.vt i.l.cū donatōe.C.d trā
sac.vii.q.i.q̄ piculosū.z.d reg.iu.scietī.li.vi. facit dctū.c.i.de
resti.spo.aut.a.ꝯdicit aut ꝯsentit:si ꝯsentit h: locū rō pxime
dcā.si ꝯdicit aut p cā ꝯditōis alle.ꝙ nō sunt date iterroga
tōes p modū positionū t tūc h:locū p̄mū dctū.aut illā cāz
nō assignat:t tūc cōpellif rñdē:q: postq̄ cāz nō allegat:non
vr velle i ea se fundare. t tūc ꝯsuetudo t stilus Curie eum
artat:nūq̄ tū pt cōpellef dare rñsiones suas p iuramētū ēt
ad positōes:nisi iterrogatōes denf p iuramētū: si h petaf:p
rōnē iā dictā. Sz ex h isurrexit aliō dubiū:vtrū si aliqua ps
arresteſ d mādato dñi Auditoris:ad rñdēdū certis iterro-
gatōib° nō dispositiue datis: illicētiata de Curia recedat
possit excōicari:t videbaf ꝙ nō q: si venisset rñdē nō tene-
baf ad iterrogatōes ipertinētes.ar.v.q.i.c.i.t.ff. d ferijs.l.
.i.cū si. Fuit allegatū i ꝯ̄riū:q: ex q̄ ꝯstabat de iurisdictōe iu
dicis citātis seu arrestantis: ꝙ tenebaf cōparē saltē allega-
turus ipertinētiā iterrogationū: vel petitur° se de arrestari
.ff.de iudi.si qs ex aliena.iii.q.iii.si ep̄s.d h de ap.si nob°.d
accu.veniēs.cū ibi no.q: neutrū fecit:iudicē ꝯtēpsit:pp quez
ꝯtēptū excōicari potuit.xi.q.iii.nemo ꝯtēnat.t.c.certū.vt lite
nō ꝯt.qm̄.t.c.me.de iudi.c.i.t i.d.c.veniēs.pp qd fuit ꝯclu-
sū:ꝙ auditor:si vellet ipz pp ꝯtēptū hmōi ex suo offō:lz nō
ad istātiā ptis excōicare posset:tū meli° cēt ꝙ supsedēt:q: nō
sic q̄ iudicijs ptiū p̄mittunf iuris necessitati subiacunt.ff.de
iudi.nō qcqd maxie cū itersit ptis: nec iura sua p hoc ledaf.

Ͼ De rescriptis. Rubrica.

Ͼ Jnfrascripta decisio.h.d.ꝙ ipetrans bñficiū solitū regi:
p seculares ꝫ; formā.c.cū de bñficio.de p̄bē.li.vi. sufficit ꝙ
pbet illō rectū p.x.an.vt tale:sicut ipetrauit:nisi ex aduerso
pbaref ꝙ p.xl.ānos vt.regularẽ fuerit gubernatū.h.d. Uel
sic breuius.xl.annorū spacio probatur alteratio status be
neficii.h.d. XXXII

Vit dubitatum Quid ipetrans
fm formā.c. cū de
bñficio.de p̄bēdis.li.vi.teneaf pbare:vz: vel sim-
pliciter vltimū statū bñficij:vz illud rectū p clericū seculares
vltio:t p.xl.annos fuit sic rectū:vel an sufficiant.x.anni. Jn
q̄ dñi erant varii:nō ꝫ abs q̄ regrit ꝯtinuatio t pacifica gu
bernatio tanti tpis:ꝙ lrīa p̄scriptio sit cōpleta: q̄ ē quadra-
genaria.de ca.pos.t ppe.c.cū ecclesia. de p̄scrip.de quarta.
t.c.ad aures cū si. Et h vr dicē expsse tex.c. cū de bñficio.su
pius alle. quē sic itelligit quasi oēs scribētes:pp vbū. ltia.q̄
ē regularẽ quadragenaria. Sec° vo si illud vbū non cēt po
situ i tex.fm io.an.ididē.q: tūc pcedēt dctū ei° positū in.c.si.
de ꝯsue.i nouel.e.li.sup gl.non igif.vbi vr innueꝛ:ꝙ sufficiat
decēnalis p̄scriptio i ꝯsuetudine fm ius cōe iducta:alias in
troducta.t q: ꝯsuetudo de qua loquif dctū.c.cū de bñficio i
est talis cū oīa bñficia ecclesiastica de iure cōi sint secularia.ic
circo maior pars dñoꝝ declinauit i hanc opinionē vltimā.
vz sufficere i h casu decēnalē p̄scriptionē.p dctū io.an. supi-
us allegatū. t positū in.d.c.si. de ꝯsue. t h verū fm p̄dictos
dños.nisi ex aduerso pbaref istō bñficiū p regulares antea
fuisse gubernatū p.xl.annos.vel gubernandū p eosdē.sic in
sua istōne fuisse istitutū.tūc enī pp mutationē stat° istius be-
neficij bñ astrigeref ipetrans ad pbandū quadragenariā
p̄scriptionē.tū q: fm p̄mū casum p̄ria p̄scriptio regularium
quadragenaria non tollif.nisi p ꝯ̄riā p̄scriptionē quadrage
nariā.vt no.de excess.pla.accedētib°. tū q: ꝫ scdm casū ius
cōe obstat clerico seculari.t sic reqrif quadragenaria p̄scri
ptio.p iura t dicta doctoꝝ ad h supius iducta.fac.c.cuma
na.de elec. t de resti.spo.ad decias.li.vi. t de. q: regulares.
a ꝯ̄rio sensu.de sup.ne.pla. Dñs vo Egidius fuit singula
ris opinionis i hac mā.dicebat enī:sic: ꝙ si clericus secula-
ris ipetraret aliqō bñficiū tanq̄ seculare:vel tanq̄ clericis
secularibus assignari ꝯsuetū:sufficit pbare ꝙ vltimus stat°
fuit secularis:lz non pbef:ꝙ ille status fuerit p.x.annos ob
seruat° dūmō non pbef ꝯ̄riū:vz aliū statū lrīe p̄scriptū pos-
sisse.p q̄ alle.vnā gl.in.c.possessiones.de re.ecc.non alie.rō
nē ei assignauit: q: ibi non agif de mutatōe stat° ipsius reī
ꝫ solū de vsu t statu ipsius vsuoꝝ; solū nō attēdi stat° pos-
sessionis q tūc ē.de sen.exc.si iudex.li.vi.de elec.q̄rela.de iure
patr.ꝯsultatōibus.ff.de offi.p̄si.l.barbari°. ita ꝙ vbū ꝯsue
tō referaf ad solū vsum.vt.C.de epi.audi.l.iii. cū multis si.
lz vbi ageref de stat° mutatōe i p̄iudiciū alterius religionis
ordinis:vel ecclesie:vbū ꝯsueto reciperef p ꝯsuetudie lrīa p
.xl.annos obſuata pp nām mīē: t p̄iudiciū ecclesie. vt i.c.
cū ecclesia.de cā pos.t ppie.t de elec.cumana.t.c.cū eccle
sia vlterana.de offi.arch.cū satis.de iure patr.cura de ꝯsue.
cū dilect°.t de v.sig.abbate.de priui. si de terra. cū multis si.
facit fm cā:q: de iure cōi oīa bñficia sunt secularia: ex co
ꝙ p̄mevus stat° bñficioꝝ ē secularis. cū de bñficio seculari
fiat regulare:t non ecōuerso.fac don.ad apostolice. vt p̄di
ctū ē:t sic dic itelligēdū p̄dctū.c.cū de bñficio. t placuit dñis
hec opinio q̄ ē: t ego credere verā:vbi nullus alius stat° p̄ce
dēs vel subseqns allegaref:nec pbaret:pp assistētiam iuris
cōis:lz i casu i q̄ ꝯ̄ ipetrantē:iuxta formā dicte decre. daref.
de statu regulari p̄cedēte statū secularē allegatū p ipetrantē
ēt si stat° regularis non fuerit p.xl.annos obſuat°:crederē
ipetrantē astrigi ad pbandū statū mediū.s.secularitatis fu-
isse fuatū p.xl.annos:t h meo iudicio innuit multa vba illi°
tex.vz ibi.ēt q̄ ē dictio iplicatiua:si ante vel post.s. statū secu-
laritatis allegatū p ipetrantē religiosi q̄nq: t sic non sp̄ace
p.xl.annos ministrauerit i eodē:lz aliq velit suppleri ad dctū
vbū.q̄nq: t c.ita ꝙ p̄scriptio sit lrīe cōpleta p religiosū aū
vel post.xl.annos i bñficio ministrantē: q ē absonus itellect°.

meo videt. nã si fuisset p'io bñficiũ regulare p. xl. annos: et po stea seculare p. xl. et vltio regulare iteꝝ p. xl. crederẽ vltimuz statũ attẽdi: et p illũ sublatũ mediũ statũ. Nã vt supra decĩ est pscriptio. xl. an. p'ria tollit p secũ 9rria. xl. iuxta no. i. c. accidẽtibus. de excess. p'la. at vbi p'ius stat' bñfici fuisset secularis: si p'io anno ex sua p'meua fũdatõe ẽ mutat' i regularẽ: et obsuat' p. x. vel. xx. annos: ita qꝫ nõ erat cõpleta lria pscriptio: et seqñter iste scd's stat' mutaret et reduceret ad statũ p'meuũ secularitatis: tũc credẽ sufficẽ pscriptionẽ decẽnaleuũ ppt assistẽtiã iuris cõis: tũ qꝛ reo ẽ facili reddit ad nãꝫ suã. xxxv. di. ab exordio. ff. de pac. vn'. Ad mãꝫ vide ber. in. d. c. possessiones et eundẽ. de reli. do. inter quattuor: et per ipsum et Jo. an. de vi. et bo. de. quoniam. et. xviij. q. iiij. peruenit per. Archi.

De rescriptis et cõmissionibus. Rubrica.

¶ Seqñs decisio. h. d. Ubi cã cõmittit qꝫ terminis nõ fuatis: sꝫ sola facti veritate ispecta pceda: seruandi sunt termini. de. sepe. de ver. signi. h. d. XXXIII

Quando cõmittit cã i palacio vt terminis nõ fuatis: sꝫ sola fci vitate ispecta pcedat psit termini subalco: vꝫ ad ponẽdũ: et articulãdũ: et dicẽdũ 9 articulos: et ad pducẽdũ oia: et dicẽdũ 9 pducta fꝫ stilũ et morẽ palacii seruari 9sueti: ad arbitriũ Auditoris abbreuiari: sꝫ totalit' nõ omitti. Aliũ nõ subalco psit omittiita qꝫ tmio ad libellãdũ omisso. pt tmin'. viij. dieꝝ vel. x. ad ponẽdũ et articulãdũ siue ad dãdũ articulos: et ad pducẽdũ assignari ad p'mã diẽ. nã fꝫ io. mo. i. c. si. ẽ bẽt. li. vi. sup vbo. figura. vigore illi' soli' vbi pt iudex icipẽ ab articulis q bus pbatio: statiꝫ pcedet ad sniaꝫ: multo fortius vigore pdictoꝝ vboꝝ q vltra alia. i. de. dispẽdiosaꝫ. de iudi. et i cle. sepe. de v. sig. dẽnt aliqd opari. xix. di. i memoria. et de pui. i bis. et c. si papa. e. ti. li. vi. Ad dicẽdũ vo 9 articulos: pt termin' assignari ad p'mã diẽ: et ad pducẽdũ oia: et ad p'mã vel sꝫ diẽ: et ad dicẽdũ vo 9 pducta: fm multitudinẽ pductoꝝ. Si vo dꝫ pduci testis ex curia: fiat vt ẽ moris. Predcm ãt modũ pcedẽdi iuẽit p'io dñs Urban' papa Quit' ad ponẽdũ ede rẽ finẽ litib': qd vtiqꝫ erit faciẽdũ ne lites fiat imõtales: et ptes fatigent laborib' et expẽsis. de do. et pt. finẽ. de of. or. et lingã tes. li. vi. de resti. spo. freqns. e. li. Dñs vo Egidi' credebat. qꝫ si termini ad ponẽdũ et pducẽdũ obmitterent. dũmõ assignaret ptib' vn' termin' cõis pẽptorĩs ad pponẽdũ: ponẽdũ: et pbãdũ oia q vellẽt i cã: qꝫ pcessus nõ ẽ null' qꝛ tot' stil' et rigor iuris sublat' ẽ p vba expssa i cõmissiõe. Sꝫ qꝛ iste cõmissiones hodie nimis facilit' obtinent: et multa dubia oriebant ex eisdẽ. Jccirco dñi Auditores: de quoꝝ numero ego Guil. tũc eraꝫ: postea fecerũt quandã ordinatõꝫ pcedẽdi vigore cõmissiõis antedicte talis tenoris. Qꝛ nõnulli dubitãtes ẽ mõ pcedẽdi vigore cõmissiõis fcẽ: vt sola facti vitate inspecta: et terminis nõ fuatis vel abbreuiatis pcedat. Ad tollẽdũ igr oẽ dubiũ sic erit pcedẽdũ: vꝫ i bñficialib' et aliis cãs i qb' aliãs de iure cõi sũmarie simplicit' et de plano pcedit: vt pdcã vba si ea oia i cõmissiõe exprimant aliqd operent: si ptes i curia sint psites: omisso termio ad libellandũ: et statiꝫ recepto iuramẽto de calũnia a ptib': qd tñ si tũc õmittit: pt recipi i quacũqꝫ pte litꝫ: ad dandũ positõcs et articulos pdẽtes: termin'. x. dieꝫ ad dicẽdũ 9 articulos ad p'mã: ad pducẽdũ ẽt oia ad p'mã: ad dicẽdũ vo 9 pducta fꝫ multitudinẽ pductoꝝ arbitrarie i p'ria istantia assignet. Jn scda vo et tertia istantiis ad ponẽdũ et articulandũ ad sꝫ diẽ et alii termini: vt sup i p'ria istantia obseruẽtur. Si vo vna ptiũ fuerit absẽs: ita qꝫ i ei' absẽtia p audiẽtiã sit pcessuꝫ vel pcedẽdũ: si i pdicta cõmissiõe de ipsi' absẽtia fiat mẽtio: et pcedit qꝫ facti vitate ispecta: vt sup pcedat: suet mod' pcedẽdi antedict': aliogn oẽs termini palacii obsuẽtur: vt ẽ moris. Si vo vnũ de predcis duob' pcedat i cõmissiõe: puta qꝫ sola facti vitate ispecta: vel terminis non fuatis pcedat: fuẽtur oẽs termini palacii: sꝫ abbreuiẽtur ad arbitriũ iudicis. Jn cãis vo pphanis si cõmittat cã qꝫ sũmarie simplicit' et de plano: et ẽt sola facti vitate ispecta: et terminis non seruatis pcedat. seruet mod' pcedẽdi: vt i cãis bñficialib' sup'adcis: seruata tñ distictione de p̄ntia vel absẽtia ptiũ superi' annotata. Si vo cõmittit cã p

phana simplicit' et de plano. et c. Sed qꝫ sola facti vitate ispecta pcedat: tũc pt pcedi sũmarie simplicit' et de plano et c. oẽs tñ termios palacii i sũmario pcessu seruari 9suetos obsuando: et i nullo abbreuiando. Si vo pcedat: qꝫ terminis nõ fuatis vel abbreuiatis pcedat: tũc oẽs termini i cã pphana fuari 9sueti obseruent: et ẽt abbreuiẽtur ad arbitriũ auditoris. Si vo vtrũqꝫ pcedit: vꝫ qꝫ sola facti vitate ispecta: et terminis nõ fuatis et c. tũc oẽs termini i pcessu sũmarie obsuent: et etiã abbreuient ad arbitriuꝫ auditoris. Que ordinatio fuit fcã Rome anno natiuitatis dñi. M. ccc. lxxx. die. vij. mensis Januarii Pontificatus Sanctissimi in xpo p'ris et dñi nri dñi Urbani: diuina puidẽtia Pape. vi. Anno secundo.

additio. Nulla pcedẽte petitiõe: qꝛ articuli duplici fungunt offõ: tenẽt eni locũ petitionis: et locum facti probandi fm Oldra. in questione. cc. xxiij.

De libelli oblatione. Rubrica.

¶ Jnfrascripta decisio. h. d. Si in libello fit mẽtio de autẽtica scriptura: illa añ lit. 9te. ẽ edẽda. h. d. Uel sic: Actor faciẽs mẽtõꝫ ẽ aliqua scriptura: tenet reo eã petẽti añ rñsioneꝫ libelli si i pmptu hẽat exhibẽ. h. d. XXXIIII

Si in libello actoris fit mẽtio de aliq̃ pruilegio v. l scriptura: sup qb' fundat itẽtio libellantis: fuit dubitatũ. vtrũ ille scripture si petant p reũ 9uẽtũ vt añ oia exhibeãtur: sint exhibẽde añqꝫ re' cõpellat rñdẽ libello. Et lꝫ possent fieri sup h plura argumẽta p et 9. Finalit' fuit 9clusuꝫ p oẽs. qꝫ si actor hẽat illas scriptura penes se: ita qꝫ i pmptu possit hẽri et exhiberi: qꝫ tũc añ oia cõpellit' ad exhibendũ: vt tũc p ispectionẽ eaꝝ re' possit deliberare. vtꝫ velit cedẽ vel 9tẽdẽ: et sic loquunt oẽs leges tituloꝝ ad exhibẽdũ: aliãs nõ cõpellit' illas exhibẽ: imo re' cõpellit' libello rñdẽ: et pcedit' ad vlteriora i cã et i termio ad pducẽdũ oia actor si voluerit eas pducet. Et si fuerit 9tẽtio iter ptes: vtꝫ pdictas scripturas actor hẽat vel nõ hẽat penes se: vel i brevi possit hẽri: iudex pt et dꝫ actori deferre iuramẽtũ. de fi. istru. cũ ioãnes. de iura. calũ. c. ij. li. vi. Hec 9clusio pbat p no. p Jnn. i. c. i. de pba. et p spe. ti. de istru. edic. §. nũc dicam'. v. qd si qs. Quã 9clusionẽ dixit dñs Egidius veriorẽ si scriptura sit talis q̃ dẽat ẽẽ penes 9uẽtũ: vel cui' tenor satis exprimit i libello: qꝛ tũc sine alia pductione satis põt deliberare 9uẽtus: et sic cessat ratio Jnn. terminus enim a stilo statutus est ad producendum omnia.

additio. Dñs Bar. i. l. edita actio. C. de eden. dicit qꝫ aut fit mẽtio ẽ istro enũciatiue: aut p modũ limitatõis. Si enũciatiue vel demõstratiue: tũc nõ fit editio reo p actorẽ ad liberãdũ. Si limitatiue: tũc aut re' dꝫ hẽre copiã illi' istri et nõ fit editio: vt i. l. ij. ff. ẽ edẽ. nec ob. l. postqꝫ. §. si dicis. vt lega. nole. caue. qꝛ ibi fit editio ad sui pbationẽ non ad deliberationẽ. Aut re' nõ dꝫ illud istrm hẽre: tũc hñ dꝫ fieri editio: fm distictionẽ Jnn. dic dñs bal. i. d. l. edicta. i recollectis. qꝫ vbi cũqꝫ re' ex fcã mẽtõe istru. pt reddi dubi'. qꝫ ibi h' locũ dctm Jnn. vbi ãt non põt fieri dubius ibi non dꝫ fieri editio ad liberãdũ: cũ copia istri non fit de suba deliberatõis: sꝫ ptinẽs qntũ ad ius deliberandi. fact. l. vltia. C. de pcib' ipa. offerẽ. et vide hic oino 9siliuꝫ dñi angeli de p'usio positũ i libro paruo tractatuũ et repetitionũ. fol. ccc. lvj. et adde quod habetur i. s. decisione. cc. xiij.

De libelli oblatione. Rubrica.

¶ Seqñs decisio. h. d. Metus excõicationis excusat rñdẽtẽ libello et litis 9testationẽ ipedit maxime si de dicto metu expresse fuerit protestatus. XXXV.

Si quis Jn cã pphana rñdeat libello et lit. 9t. super eo: cui nõ obstantib' exceptionib' datis p rñdẽtẽ. vel aliãs pp ei' ieptitudinẽ nõ erat rñdẽdũ metu excõicationis sibi illate vel cõminate. et ẽ h expsse ptestet: vꝫ qꝫ metu excõicatõis rñdet. et nõ aliãs.

¶ Fuit dubitatuꝫ. vtꝫ ipsuꝫ rñdẽre talis met' excõicatõis excuset: i tñ qꝫ litis 9testatio mõ p'nisso fca hẽr p nõ fca. vel saltẽ sit annullanda exceptõib' obstantib' supradictis. Ad quod dubiũ fuit rñsum distinguẽdo. Aut pdcis rñdẽs ab huiõi grauaminibus appellauit aut no. Si non appellauit

infra debitu3 tpo:l3 cu3 iudex i pmissis grauauerit sic pce dédo:tenebit e valebit ei' pcessus: cu3 non nisi Zius litigatoris aliqd fecerint e sic pcessit. de re iud. cu3 iter. e.c. qd ad psultatos.cu si.p sua ét rñsionéq é fcó suo Zria. vl a sua pdca ptestatóe recedé. o pst.cu.M.o elec.cumana.cu ibi no. R si fio enj libelli iepti valet e t3.sicut dicim'. de rñsióe ad iterrogatós ptis p vt le.e no.i.c.cu.de iur.caliu.l3 non posset seq cõdénatio pp ieptitudiné ipsi' si eét patés.sec' si latés.vt i.c.examiata.de iudi. Q ó credere é vep:si libé e fine coactóe vel metu excõicationis rñdisset. Sed q: hic pp metu iniustu3 put sta tim dicet rñdit.merito debét excusari e sua rñsio i nullo nec pti sue piudicare:ea eni q sút p metu3 rata nó hñtur. q me. ca.c.i.e.ii.e.c.abbas.e.c.ad aures.ff.eodé.l.metu.§.ait ptor. 13 ex q non appellauit:vl iterlocutorie iudicio acqeuisse:maxie:vlteri' i cã pcedédo volútarie p iura supius allegata ad hec sic met' siue coactio p voluntariu pcessu3 purgabit e trãsibit i psensu3.de spon.ad id qd cu si. Si vo pdict' rñdens vel an vel post sua rñsioné appellasset: idubitant iudex gra uasset ipsu3:q met' cã excusasset: e pnúciabit p iudicé appellatiois male fuisse pcessu3 e bñ appellatu:pdict' rñdens ad pbandu3 exceptiones suas rónabiles alias Z libellu das admissus fuisset.ar.cor q le.e no.i.c.vt debit'.o ap. Ró q: h3 met' iuste excõicationis non excuset.vt no.p ber.i.c.cu dilect'.q me.cã tñ iniusta excõicatio é iust' met'.e excusat qué cunq; vt ibi dic Ho.e io.an.e sic loqtur gl. Zria ber.posita in.c.olim.de re.spo. Maxia eni pena é iter hoies pueri sari e bonis carê suffragio.vt.C.de aposto.hij q scim maxie sine culpa.iõ cẽsetur iust' met'.q: qs pro nulla re d3 velle subijci tale e tante pene q: non é maior i ecclesia dei. vt i.c.corripia tur.xxiii.q.iiii. S3 qñ excõicatio iuste pferat cu3 illa sic me dicinalis:d3 cã excõicat' cu3 hoi humiliare e obediétia susti nere e non pténere:e iõ ipsa3 timé non opoztebit:potissime si culpa sua non icidat i talé pena3.ff.q me.ca.si mulier.xxii.q.iii.inf cetera.fm oñm Egidiu3. Ego vo ad vtranq; pté allegatu canoné.sñia pastoris.e.c.nõo.xi.q.iii. Ná vt ibidé appet: ét i.c.sacro.de sen.exc.siue excõicatio sit iusta siue iniusta:sp é timédaer go vtraq; iducit iustu3 timoré q vl excu sari i vtroq; casu.g non vl distictio supradicta. Ad qñ poss3 rñdere q l3 qs excõicatos iustá siue iniustá a suo pastore pro lata débat timé e non pténé:q: non é hó q ligat s3 de' vt in.c. nõo.sup' alle.e ne illa medicia puertatur i venenu:e fiat mortalis.vt i.c.cu3 medicialis.tñ per h non aufert excõicatio remediu3 appellandi.ad h vt cogñcatur de iustitia siue iniusti tia sne excõicatiõis p superioré:vt sic sine difficultate absol uat si é iniusta e pferés puniatur si iusta ad suu3 excõicato ré remittat:vel satisfactóe pmissa absoluat.vt i.o.c.sacro. e.c.solet.e.c.venerabilib'.e.c.romañ.e.ti.li.vi.de rescri.ab excõicato.de of.del.cu3 ptigat.de ap.qua fronte.cu3 si.vel s3 aliqs doc canones nó procedunt i iudice delegato:cui' sñia si sit iniusta non ligat:nec é timéda.iõ é nulla:fm inn.i.o.c.cu ptigat.i fi.qué recitauit arch.i apparatu.i.c.i.de of.del.li.vi. S3 opinioné q ad nullitate non credo vera:l3 q ad iniusticiá bñ e sic credo ab eo appellandu3:ad h q tollat:vt i.c.sacro. e.c.solet.e.c.venerabilibus.e alijs iuribus supradictis.

additio Nó intelligas qñ é iept' eandé ieptitudié q: tuc nó é rndédu nec é lis pstáda sup eo: q: nulla cét. Et iõ dicim' q sp pt talis libell' emédari: q: sp sum' i pricipio.nisi sit pscriptu3.vt.l.accusatur'.ff.de adult. Et iõ sponsiõe pro solute sup iepto libello non prosunt in epto.q: apt' é ali' libell' ab iepto. Uñ oia ó nouo fieri o3.ar. l.iuo ciuile.e q ibi no.ff.de iusti.e iure.fm dominu3 Bal. in.l.edita actio.C.de eden.

alia addictio. Duplex é eni ieptitudo libelli. Una visibilis:vt cu3 dico peto talé ré sacrá:vel dico ago ex nudo pacto. Alia é ieptitudo inuisibilis:vt si peto re3 vt meá non faciédo mentió3 sacra q rea posita appet sacra:vel ago ex pmissione q postea appet fuisse nuda. Et cogñcit ieptitudo libelli ex duob'.s.ex mã e forma:mã libelli pstat ex cã e re:cã facti e iuri puta Zetu e obligatóe:vel cã.s.iuri; tñ puta dñio si g sta h3 i se pso nantiam:libell' est apt'. Si vo h3 i se disso

nantia3 iept' e:vt no.i.l.ii.§.circa.ff.de doli excep.cui' iepti tudinis exceptio pt oppói.qñcúq; ét pt sniaz: tex.singularis est q non est alibi:fm dñm Bal.i.c.cu dilecti.de emp.e ven. Forma át libelli est sic syllogism' :cui' forme maxia ps est cõclusio:vt no.inn.i.c.sup lris.de rescript. Et pt dici q pclusio rite applicata rei e cãe sit forma libelli puetionalis in ciuili. In criali vo ét i coherétia loci e tpis stat forma: cu3 libell' accusatori' sit ipso iure null' si non ptiet loci e tpis l3 re' nihil opponat:nec pt iustificari qd nullu est fm bar.i.o.l.edita actio.C.de eden.sed inn.e io.an.dñt i.c.fi.de purga.cano.q tales circóstantie sunt specificande si re' illas petit specificari:sec' si pcedat:patiat:q3 opinio pcedit de equitate cano.sed de iure ciuili va est opinio dñi Bar.e no.q i dubio libellus psumitur aptus non ineptus.vt no.doc.i.o.c.examinata.

De libelli obla.e de iniurijs. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. In cã iniuriaz ét ciuilr itétata reqritur specificatio:nõ tñ tãta quáta i obiectib': q sunt magis odiosi.h.o. Uel sic. Libell' i cã criali d3 esse specificatus talr q re' possit certificari: nõ tñ tanta specificatio exigitur quanta in articulis obiectis. XXXVI

Uit dubitatum An i actóe iniuriarũ ciuilr itentata: locu héat lex libellorum.ff.de acc.e i scriptis canoniza ta.ii.q.viii.v3.q i libello e i articulis reqratur tanta specificatio ac e si crialr ageretur. Et videbatur pria facie q sic: q: actio iniuriaz ifamat.de re indi.cu te.cu ibi no.e sic odiosa:s3 pp odiositaté mãe: puta obiectuu i psoná vel formá in cãis bñficialibus reqrit maxia specificatio.vt i.c.vt circa.de elec.li.vi.e i de.pstióne.e.ti.g multofortius in actóe iniuriaz q vl magis odiosa. Preterea si i exceptoib' Z termnu datis Z testes reqrit talis e tãta specificatio vt pferi: q vt le.e no. i.c.expte ade.de testi.e.c.ti.pñtiu.li.vi.q ét l3 pbet:e ppterea testes repellant:tñ pena ordiaria nó puniuntur:nec ifames reputátur:vt i.c.cu dilect'.de oz.cog.i fi. multofortius vl h locu hñe i actóe iniuriaz q ifamat vt pfertur. His non obstátibus determinatu p oés i Zriu ac decñ e pclusu: i actione iniuriaz ciuilr itétata:talé e tãtá specificationé in libello e i articulis non cé nccíam:sed sufficé. q po aduersa possit certificari e testes deponé p q allegabat tex.i.c.tue.de pcu.e no. p inn.i.c.accedés.de pur.can. Idé putauit dñs Egidius & de oi alia actione ciuilr itétata q ifamat ex idétitate rónis: vt.ff.de dolo.l.exigit.e.ff.de iniur.l.pactor edixit.i prin.e ibi bñ de h p bar.ró eni i his oib' é vniformis ne qs admittat ad vagandu i discrimie fame alteri' q hr i duab' legib' p prime alle.s3 talis e tãta specificatio nõ reqrit i pdcá actóe:qualis reqrit directe i actóe crialr itétata:e i obiectib' Z psonas electas:vel eligéndu:vel testiu: q qdé obiect' cu non descédat ex iure pprio dantis:s3 tédát ppe ad repulsa3 aduersarij:vel testiu sunt magis odiosi q vult alijs nocé. e sibi nó pdesse: tñ ét.q: vt plurimu psingunt:e iõ pp psũptioné calũnie statutum é eni exactá specificationé fieri i illis:vt expsse appet i iuribus sup alle. Sec' vo si obiect' cõnt de iure dantis: tunc eni talis exacta specificatio non reqrit:vt in de. pstióne.alle. Aut in casu nro:puta i actóe iniuriaz ciuilr itétata articuli de tali mã dati:sunt de iure dantis: dúmó de ppa iniuria agat.g e c.q: vt dicat articulus de iure ptis:nó solu psideraf an i psoná vel formá alteri' aliqd ipugnádo inciat. S3 psideraf solu.an cã vel ius cópetit agédi vel excipiédi: directe descédat a iure dantis vt pbat expsse de.pstióné.in prin.superius alle. Preterea rogo dic mihi:q qd magis directe pót ius mei respicé:q3 q mea fama e opinio bona pseruet illesa. Ad qd tédit actio iniuriaz cu canon. illu reputet crudelem:famá sua3 negligété.vt.xii.q.ii.nolo.e de accu.c.fi.e potius debemus delectari in odore bone fame:q3 male opinionis:vt in decre.l3 in beato Petro.de accu. ergo pcludédo dicamus sufficere specificationem in actione iniuriarum superius annotatam. e sic semper fuit obseruatum.

additio Ubi Pau.dicit in.§.ceteru3.super verbo circumstantiaru3 q ille cui datus est terminus ad pponendu3 crimina e defectus i satisfacit termino

indeterminate illa ppositõe: sꝫ si peteref declarari deberet · posset declarari post terminū: qꝛ qui declarat non addit. ff. de testa. l. heredes palam. §. quod vero quis.

De iuramento caluīnie. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Procurator in romanā. curia non solum in animam dominī: sed etiam in suam de calūnia iurare tenetur: etiam si pncipalis iurauerit. hoc dicit. cꝫ decisione. xxxix. i. e. XXXVII

Quidam Procurator in romana curia in cā bñficiali appellant a me p eo ꝙ ipsum cōpellebāz ad iurandū de calū. nedꝫ in aiam sui dñi. sed ēt ppriā; cuius appellationi tanꝗꝫ friuole. de ꝯsilio dñoꝝ meoꝝ non detuli: cōminando sibi pe. iaꝫ. c. si. de iura. calū. quā penā; dicebant oēs dñi hře locū in pcuratore nolēte iurare in aiam ppriā: sed dūitaꝫat in aiaꝫ dñi: de quo tñ bñ τ fortiter dubitabāꝫ: qꝛ pene dēnt tenere suos auctores. de hiis q̄ fi. a ma. p. ca. ꝯsuit: sꝫ qcqd fuerit pdcis pcuratorē vidēs motiua dñoꝝ τ ēt doctoꝝ: finaliter nedū in aiam dñi sui: sed ēt in suaꝫ ppam iurauit: τ ꝯstitit caluīnie iuramēm: τ rōnē hui⁹ ponit io. an. τ io. mo. i. d. c. ij. de iura. cal. li. vj. sup vbo ab ipsius. Nā lꝫ dñs pncipalis iurasset, pcurator nihilominus iurare tenef: qꝛ τ ipse calūniare posset sicut dñs ipse ēt si sciat dñm suū hře malaꝫ cām τ velle deierare: ipse deierare non dꝫ: imo in quacūqꝫ pte litis: qua pueniat ad ipsum pcē suam malaꝫ: τ iniquā cām fouere dꝫ desistere τ vlteri⁹ cām non ꝓseq. iuxte ꝯstōnes io. xxij. τ Bñdicti. xij. ac Gregorij. xi. Quā ꝯclusionē cū expsse accusauit Jac. pe. τ Cy. i aut. pncipales. i vlti. qōne. i fi. C. de iura. cal. τ faciūt no. i c. i pertractandis. e. ti. τ de elec. pcu. li. vj. τ i c. pñni. de testi. e. li. τ p Ho. in summa. e. ti. §. ij. circa finem.

additio. Pone ꝙ ego ꝯstitui pcuratorē ad rñdēdū ꝯ iurandū de vītate i aiaꝫ mei dñi. An sit sufficiēs mandati. Et vr ꝙ sic: qꝛ tacite vr inesse ꝙ iuret vitatē: q̄ ei⁹ expssione non vicaf. C. de fideiuss. l. non recte. §. riū τ vc̄p. Cꝫ hec forma mandati ponit aduersariū in difficultate pbationis: nam sp mandans posset dicē dico ꝙ pcurator non rñdit veꝝ: τ p h̄ esset deterior ꝯditio aduersarij q̄ si ipse p se rñdēt: τ ad h̄ bēs gl. notabilē. i. c. i. de proc. i cle. τ fac. ad h̄ qd no. ff. de iudi. i. l. solem⁹. i rōne sui. ff. d iureiu. §. fi. τ l. alias. τ l. seqnti. dꝫ ḡ ēē tale mādatū ꝙ possit rñdē qcqd vult i ꝯiudiciū dñi sufficiat τ ipse dñs posset: vt. l. non solū. τ ibi no. ff. de procura. ita notat dominus Baldus. in. l. si pro cura. ff. de condi. indebiti.

alia addition. Et i c. fi. de iura. calū. p Ho. τ io. an. i. v. sed dicā. sic τ procu. vbi dicit ꝙ procu. iurat i aiam ꝯstitue̅tis de vītate dicēda: τ ēt de ꝯsuetudine romane curie in aiam suam q̄ ē appobata i. c. ij. de iura. calū. li. vj. τ cū bona ꝯscia pt rñdere ca q̄ scit: vel ab alio i dꝫ aias iurauit intellexit vt a cē. de testi. pñni. li. vj. Cyno n̄ placet ꝙ dñs p pcuratorē qz pcu. hꝫ capē iniuī illoꝝ q̄ agit i ꝯsonā ppriā: vt. l. inter stipulantē. §. i. ff. de ver. obl. τ l. q̄cūqꝫ. ff. de act. τ obl. Jtē alia rōne mouef: qꝛ iuramētū dꝫ ꝯstari tactis scripturis: vt pñna euangelioꝝ terreaf. qd non cēnsi dñs cēt absens. Unde vel est ꝯcedēdū ꝙ i aiam dñi absentis non iuref: vel si dicaf ꝙ p aliū iurare possit itelligaf. s. p mistrū τ nūciū q cōcipiat vba in ꝯsonam dñi. ff. d ꝯdi. pe. l. cū q. τ ita ipse dicit. l. ij. i pe. qōne q̄ icepit vltio. C. de iura. calū. Dic ꝙ pt iurari i ꝯsonam dñi τ i ei⁹ aiam: vt i. c. fi. de procu. li. vj. no. i. c. fi. de iura. calū. et. c. ij. e. c. fi. e. ti. li. vj. et bar. exigit ꝙ hēat spāle mandatū ad iurandꝫ in animam domini. vt. l. si quis mihi bona. §. iussuꝫ. ff. de acqui. here.

De appellationibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Appellat⁹ veniēs ad curiam q̄cūqꝫ proseq pōt appellationē sibi nullatenus intimatam h. d. sm opi. Jo. an. positam in glo. cle. causam. de elec. contra infra decisione. XXXVIII

Quit dubitatum Et sepe in ꝯsiliis positū. Utrū appellat⁹ posset in curia romana proseq appellationē i ptibus interpositam in forma. c. statuimus. de elec. li. vj. si infra mēsem non intimatam: et procedi in vim ipsius appellationis non intimate i absentia appellantis p audiētiam ꝯdictaꝝ vt moris est. Et videbaf multis ꝙ non: qꝛ intimatio vr hodie eē de substa forme appellatōis deuolutiōis causam beneficialē ad curiam: vt i cle. causam. de elec. et qꝛ q̄libet forma dat eē rei: vt. i. q. i. detrahe. et de bapti. c. i. de elec. qꝛ pp. ḡ τ c. maxie si de hmōi prosecutōe et itineris sui arreptōe ad curiam: adūsariū suū appellantē: q forte ipsam suam appellatione iō sibi non intimauit: qꝛ causam suam ad curiam nec deuolui nec ibidē cam agitari voluit: non certificauit: qꝛ verisimilif appellans ignorare potuit: ꝙ adūsarius suus ipm appellasse sciuerit: q̄ quidē ignorantia merito ipm a ꝯtumacia debuit excusari. de sen. ex. si vo q ma. acc. pos. cū i tua. de ꝯsti. vt aiaꝫ. li. vi. videbaf aliqbus hmōi certificationē adeo fore nccīam: ꝙ alias nō valēt processus fact⁹ in eius absentia. s. pdicti appellantis: nisi d nouo citaref: pro q̄ allegabāt. c. cordi. de ap. li. vi. ibi si ap. voluerit τ petierit. et cle. j. d ap. Hiis non obstantib⁹ fuit determinatū p oēs dños quo ad vtrūqꝫ mēbrū: vꝫ appellatū posse proseq appellationē interpositam p suū aduersariū in causa beneficiali: ēt sibi non intimatam ifra mēsem vel post: dūmō d illa faciat fidē coram auditore i romana Curia: nec reqrif aliqua certificatio fienda appellanti: maxie si appellat⁹ ifra mēsem plenā noticiam absqꝫ itimatōe appellantis d hmōi appellatōe hūerit: et idē si post mēsem dūmō ꝯstet de hmōi appellatiōe. Et rō poterit eē vtriusqꝫ dicti: qꝛ si non emanasset. cle. causam. de elec. non ē dubiū ꝙ appellans ire vel mittē teneaf ad curiam per. c. statuimus supius alle. vt si appellat⁹ veniret se defendēt. Mō. c. causam. q d vult hmōi itimationē fieri appellato ifra mēsē emanauit: solū i fauorē ipsi⁹ appellati: ne ꝓtextu ignorantie se valeat a ꝯtumacia excusare: τ sic ipsa itimatio vim hꝫ citationis q̄ ad appellatū: τ artat ipsum ad eūdū τ mittēdū procuratorē ad curiam: ita citat τ artat. c. statuimus. allegatum appellantē ad eundē vel mittendū: sicqꝫ appellans debuit istū casum ꝓuidere τ de illo dubitare: τ mittere procuratorē ad curiam: vt si appellat⁹ velit proseq appellationē: ipe hēt q eū defendēt saltē i audiētia ꝯdictaꝝ: alioqn ad instantiam appellati possit procedi p eandē audiētiā in ꝯtumaciā appellantis: iuxta sp ipibus dicti. c. statuimus. quā qdē appellatōꝫ ēt non itimatā. inuito ēt appellante: appellatus pōt ꝓseq: sm mi. ibidē. τ c. cordi. τ pau. in cle. cam. ante dictā. Rō qꝛ cū hmōi intimatio sit introducta in fauorē ipsi⁹ appellati τ nō appellantis: qꝛ ppum suū factū ignorare nō pt. ff. p socio. l. si. de rescrip. ab excōicato. h̄ i ei⁹ lesionē retorqueri non dꝫ: vt in. l. qd fauore. ff. de reg. iu. p q̄ facit in rōne no. Jan. posita in. c. interposita. de ap. τ in. c. cordi. e. ti. li. vj. hāc ꝯclusionē posuit io. an. i. d. cle. cāꝫ. sup vbo. deuolutis. circa finem τ aliqualiter ipse τ pau. tetigerunt h̄ idē in cle. ꝯstōnē. e. ti. quorum opi. semper fuerunt approbate τ seruate in hoc puncto.

additio Pro declaratione huius decisionis: τ aliarum de deuolutione loquentiū m. Qꝛ uero hic de tribus. primo quando causa dicatur eēnt curia ex natura cause. vt quia est de maioribus. de appella. vt debitus. in fi. τ de elec. q̄uis. li. vj. vel quia causa est beneficialis seruata forma. c. i. de elec. li. vj. τ cle. causam. e. ti. quandoqꝫ causa est in curia per accidens: τ tunc dic ꝙ siue sit appellatum a diffinitiua siue ab interlocutoria: alterum tantūꝫ duorum facit litē esse in curia vel ꝙ sit delatum: vel per appellatum: vel per iudicem: vt in. c. sepe. de appella. sola ergo termini prefixo hoc non operatur: quicquid dixerit glo. in dicto. c. sepe. vbi no. τ eo. ti. c. Nicholao. hoc verum quantūꝫ ad negocium appellationis tantum. Sed si appellatione interposita ab interlocutoria statim vellent partes negocium pncipale esse in curia: vt sic ibi terminaretur obmisso appellationis articulo exigif ꝯsensus vtriusqꝫ partis: vt in. c. cordi. de ap. li. vj. Secundo quero quis sit effectus ꝙ causa sit in curia? Dic ꝙ effectus est ꝙ negocium sit in curia: quia vbi est in curia causa non mittitur extra curiaꝫ: sed in curia manet: τ sic pti nō sufficit mittere pcuratorē ad ipetrandūꝫ

τ ꝯdicendū: sꝫ oꝫ ptem mittere procuratorem sufficienter instructū ad cām tractādā: vbi vo negociū ñ est in curia: tūc sufficit mittere pcuratorē ad impetrandū τ ꝯdicendū ex quo cā ibi ñ oꝫ tractari: sꝫ oꝫ ꝯmitti cū curiam. Tertio qro posito φ sit in curia an τ qū possit ad diffinitiuam pcedi. Dic φ si causa est talis in qua nō exigit litis ꝯtestatio: sui nūtūc idistincte ꝯ absentem ꝯtumaciter vt citatū: vel elapso termino appellationis vbi statutus est ab hoīe q terminus hꝫ vim citationis peremptorie pcedi pt ad diffinitiuā. Si vo cā est talis: cuius nā exigitur litis ꝯtestatio: si appellatur ante litē ꝯt. si pt tūc procedi ad diffinitiuam sniam: posito φ cā sit in curia ex quo lis nondū est ꝯtestata: sed tunc pars non ꝯparens in termino ꝯdemnatur in expensis de appel. Nicolaus. Si vo appellatur post litē ꝯt. qꝛ tunc appellatio nō rescindit ꝯtestationem litis. vt. l. ita demū. C. de procura. τ in. l. si. C. de tēp. ap. poterit procedi ad diffinitiuam: ex quo subest fundamentum litis cont. super quo fertur snīa in cā appellationis: vt cū casus sm veꝝ intellectū: in. c. per tuas. de appel. τ per hec intelligis gl. in. c. veniens. de renū. q tota laborat ad soluendū ꝯriū duoꝝ. c. scilicet. c. sepe. ō ap. in q: tñ dicit φ sufficit mittere pcuratorem ad iperrandū τ ꝯdicendū. τ. c. Nicolaus. eo. ti. vbi dī φ non proceditur ad diffinitiuam: sꝫ fit ꝯdemnatio in expensis. Sed responde ad dicta ꝯria τ dic φ in pꝛeallē. c. veniens. causa erat in curia vel nā cause: qꝛ bñficialis. Uel ibi erat per partem vel iudicē delata: τ per hoc tollitur pmū ꝯriū. Ad sm ꝯriū dic φ in. d. c. veniens. lis erat ꝯtestata: vel si ñ erat ꝯt. nā cāe potuit pcedi a diffinitiuā sniam: qꝛ cā erat bñficialis p supiꝰ dci. Adde huic ifra deci. c. xiiii. τ deci. c. xxxii.

alia additio

Que sunt cōia tāꝫ parti appellāti φ appellate: vt ifra decisiōe. c. xiiii. Et dicit Cōpo. in. d. c. statuimꝰ. φ presens in curia non obtinebit ꝯ absentem sic procedi: nisi doceat se tēpore dicti. c. seruasse. idem sentit Archi. in. d. c. statuimus. sup vbo expectata: vbi dicit φ añ tēpus predicti. c. non est ꝯtumax: τ sic pcedi nō pōt. vt. iii. q. ix. oia. c. absente aduersario. c. reuera. τ. c. certe. τ quasi p totā illam qōnē allegat ēt. c. inter quatuor. ꝯ de maio. τ obe. Item tenet Inno. in preallég. c. statuimus. super verbo. a die obiectionis. circa fi. τ super verbo. infra mensem. ver. si autem non arripuerit.

A nomine

Dñi amē. anno a natiuitate eiusdē. M. cccclxxvi. die mercurii. xxx. mensis Januarii Pontificatus dñi Gregorii Pape. xi. Anno sexto ō mandato voluntate τ vnanimi cōsensu oium dñoꝝ meoꝝ coauditoꝝ sacri palacii pro tunc in Rota sedentiū. vꝫ R oberti τc. oium supra i pricipio decisionū noiatoꝝ τ ꝯscriptē τc. ibidē. Ego Guilhelmus horborch Alamanus decretoꝝ doctor minimus ac minor iter dños meos coauditores antedictos: certas cōclusiones quorundam dubiorum continue occurrentium. i quibus finaliter τ concorditer omnes remanserunt: ac voluerunt decetero pro tempore eorum secundum eas procedi τ iudicari ad perpetuaꝫ rei memoriam incepi colligere τ cōscripsi sub correctione tamen τ emendatione oium dñoꝝ meorum predictorum: postea venientium melius sentientiū.

Sūmata ē supradicta deci. xxxvi. XXXIX

A actione

Iniuriarum licet agatur ciuiliter. tamen requiritur specificatio talis i libellis τ articulis: φ pars possit certificari τ testes deponere: sed non tanta quanta in obiectibꝰ q sunt plus odiosi pro ħ dicto alle. tex. in. c. tue. de procura. τ no. Inn. in. c. accedens. de purga. ca. faciunt ēt notata. de specificatione criminū ꝯ testes: q̄l ꝫ probentur: tamen pena ordinaria nō puniuntur. vt in. c. cū dilectus. de ordi. cog. de dicta specificatiōe notatur in. c. ex pte. adde. ō testi. τ. c. ei. c. p̄sentiū. li. vi. τ ibi de ħ. Sūmata ē supradicta deci. xxxvii. XL

Procurator

In romana curia ñ soluꝫ in aīmā domini: sꝫ ēt in animaꝫ sui ipsius tenetur p̄stare iuramētū de calūnia. alioquin habebit locum. c. si. de iura. calū. τ licet dño principalis iuramentū. nihilominus tñ procurator iurat tenetur. qꝛ τ ipse calūniari posset sicut dñs. prout legitur τ notat in. c. appellationibus. sup vbo. ab ipsis. de iura. calū. li. vi. faciunt etiam notata in simili per doc. in. c. presentinm. de testi. lib. vi. τ in auten. principales. e. ti. in glo. τ vide notata in. c. in pertractandis. e. ti. τ faciunt notata in. c. procura. de ele. li. vi. τ per Hosti. in summa. e. ti. § ii. circa finem.

Summata est supradicta deci. xxxviii. XLI

Uoluerunt

Dñi τ in hoc oēs ꝯcordarunt: φ opinio dñi Jo. an. posita in cle. cām. de elec. sup vbo deuoluta. circa finē seruet: vꝫ φ appellans veniens qñcūq ad Curiaꝫ pōt prosequi appellationem per aduersariū suū interpositā in ptibus: dūmodo de ea ꝯstet: lꝫ nō fuerit sibi intimata. Nā inuito appellante pt proseq appellationē sm Pan. τ Geꝫ. ibidem. Guilhel. ꝯ. τ no. in cle. ꝯstōnē. e. ti. faciunt ēt in rōne notata per Inno. in. c. interposita. de appel. τ. e. ti. cordi. li. vi.

De rescriptis τ commissionibus. Rubrica.

Sequens decisio. h. d. Statur soli iuramento cum qs allegat se non posse consequi iusticiam in partibus quo ad rescriptū obtinendum in Curia. h. d. XLII

I impetratur

Cōmissio de speciali mādato i qua narratur impetrans se sperare non posse consequi iusticie complementum in partibus: sufficit hoc probare per solum iuramentum impetrātis: qꝛ ea que ꝯsistunt i mente vel in animo alicuiꝰ aliter probari non pñt de sen. ex. c. si vero. de rescriptis. statutuꝫ. τ ibidem per Jo. an. super vbo vel saltē p propriū iuramētuꝫ. li. vi. facit. c. vt circa. e. ti. τ li.

additio

Nec pt haberi certior probatio φ p iuramētuꝫ eius de cuius aio τ proposito dubitat seu querit. vt insti. de act. § alic. ff. de accu. l. si cui. § hiisdē. τ p har. i. l. int oēs. § recti. ff. ō fur. τ i. l. ii. § si a pupillo. ff. p ēptoꝛ.

De rescriptis. Rubrica.

Infrascripta decisio. h. d. opinio Jo. an. posita in. c. cum in multis. de rescriptis. libr. vi. hodie obseruatur in rota. hoc dicit. XLIII

Uoluerunt

Domini φ opinio Jo. an. posita in. c. cum in multis. de rescriptis. li. vi. sup gl. fi. in nouella tanq̄ equa τ fauorabilis paupibꝰ: imo sm aliquos vera τ iuridica pp clausulas non obstantiaꝫ hodie in gratiis pauperuꝫ possit τ poterit decetero obseruari.

De litis ꝯtestatione τ de restitutione in inte. Rubrica.

Sequens decisio. h. d. In cā restitutionis ad appellandū ñ est litis ꝯtestatio necessaria. h. d. XLIIII

I restitutione.

Concedēda ad appellādū ñ ē necessaria litis ꝯtestatio: qꝛ in hiis τ aliis ꝯambulis: sicut in probāda infamia ꝯ illū ꝯ quē ꝯcedēda est citatio ꝑsonalis. vel faciēda inqsitio ñ ē seruādꝰ iuris ordo. ar. eoꝝ q̄ legunt τ no. i. c. qualiter τ qñ. ō accu. τ. c. cū oporteat. τ. c. iqsitionis. e. t.

De curatore. Rubrica.

Sequēs decisio. h. d. Curator datus ad litē pupilli non tenetur facere inuentariū. h. d. XLV

Procurator.

Seu curator datꝰ ad litē pupillo non tenet facē inuētariū p rōnes quas ponit spe. ti. de actore ab vniuersitate vel curatore deputato. § i. ver. puberes.

De decimis. Rubrica.

Infrascripta decisio. h. d. In cā decimaꝝ ꝯpetētiū laico ex puilegio hꝫ loci. c. si annū. de indu. li. vi. h. d. XLVI

Capitulū

Si annū de indu. li. vi. locū hꝫ in laico maiori. xiiii. annis defendente decimas si eas sibi ptēdat ex puilegio apostolico dbitas: vel asī lateranen. ꝯcilii i feudū ꝯcessas pp vba tex. ibi. τ i aliis causis spūalibꝰ τ ꝯponētibꝰ ab eisdē: sed nulli dubiū qn decime sūt spūales. et ꝯpēdētia sūt fructꝰ decimaꝝ vt notauit Jo. mo. ibi explicite q hri pnt cadē i laicū. et ēt ꝯscribuꝫ ius decimādi n: vt notauit ō ꝑscrip. cūm qꝫ. et de deci. φ uis p ber. et sic fuit ꝯterminatū p rlatiōes meas i cā ꝯcurseri.

¶ De probationibus. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Probatio potestatis et iurisdictionis officialium ordinariorum: ac etiam per eosdem officiales actorum et gestorum non est necessaria nisi per partem adversam negetur eorum potestas: quia tunc probatur per communem reputationem in partibus. h. d. XLVII

Valent acta. In partibus agitata coram officiali alicuius Episcopi: et si probetur potestas eius presertim dummodo a partibus non negetur: quia ordinarius est de consue. c. ii. et de app. romana. li. vi. Si vero ab aliqua partium negetur eius potestas: tunc oportet quod probetur: quia per negationem efficitur res dubia. ff. de. v. ob. l. inter stipulantem. §. sacram. Et sic sufficit probare habitionem: nominationem et reputationem: ad hoc quod acta per eum valeant per. l. barbarius. et no. per Inn. de ele. i. c. nihil est.

additio Quamvis talis generalis officialis habeat ordinariam: tamen quia sua iurisdictio non est perpetua: sed ad nutum superioris revocabilis: videtur quod sit probanda saltem quod tollerabatur et habebatur pro vicario seu officiali prout dicit Joan. in legato. l. c. cum l. iure perit. de offi. dele. nisi dicas quod quia talis iurisdictio est notoria probatione non indiget. iuxta no. i. c. vestra. de cohabi. cle. et mu. Alias non video quomodo hec decisio possit procedere in suo principio. nisi probata sua iurisdictione saltem eo modo quo dixi. cogitabis.

alia. Additio. Et adde hic quod no. Inn. in c. innotuit. de eo qui fur. or. rece. ubi dicit quod presumitur pro fundamento iurisdictionis ordinarii si tulit sententiam presente vel absente parte: et ab ea non fuit appellatum. quod no. pro causa Paderbergen. In delegatis vero secus esset.

¶ De citationibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Citatio facta ad domum ad audiendam sententiam tenet si alias personaliter fuerit apprehensus: vel in iudicio semel comparuit. h. d. XLVIII

Valet citatio Ad domum ad diffinitivam sententiam audiendam: si semel in causa taxe ab initio fuerit personaliter apprehensus: vel semel comparuit in iudicio: et in iudicio sibi promisit: ut no. Inn. in. c. si. de eo q. mit. in pos. causa rei servan. et allegat pro casu. c. cumque. de dolo et contu. licet loquatur in actore absente cuius contumacia est maior quam rei: ut ibi no. gl. Utrum autem valeat huiusmodi citatio ad domum de testi. recipiendis. Jo. an. i. c. i. de iudi. li. vi. super verbo personaliter. remittit ad mercurialem.

additio Circa hunc articulum dic latius quod duo sunt casus. Primo in eo qui semel fuit in iudicio: quod ei sufficit citatio ad domum quantum ad reliquum processum. Unde si liquebit de causa poterit ad diffinitivam sententiam procedi: vel ad alia iuris remedia contra contumaces prodita. ut i. c. cumque. et c. put. de dolo et contu. Secundus casus est in eo qui in iudicio nunquam fuit: et tunc aut ipse in certo loco tenebatur morari: ut clericus in ecclesia: vel uxor cum marito. et tunc similiter citatio facta ad domum sufficit: ut possit per eam in causa procedi quia si ibi non reperitur: presumitur latitare: quod potest esse verum: si de illa ecclesia vel de illo matrimonio agatur: secus si de causa presens extranea: nam illa obligatio ad trahendum moram in certo loco ad alias causas non extenditur: et non debet extendi. sicut est culpa commissa ad certum actum quem non reputat quem suspectum quo ad alium actum: ut. ff. de suspec. tu. l. iii. §. queri. Et hac ratione dicit Inn. in. d. c. si. quod si quis tenetur certo termino solvere: et certo loco: si ibi non repperitur: videtur posse procedi tanquam contra latitantem. Contrarium tamen ipse: quia non est ita astrictus ad morandum ibi sicuti est clericus et uxor de quibus supradictum est. Sed eo casu quo ad talem moram non tenerentur: an tunc quo ad efficaciam processus et contumacie sufficiat citatio ad domum. Invenio Inno. super hoc esse videtur quod sufficiat quo ad primum decretum etiam contra pupillum et reipublice causa absentem. quantum vero ad diffinitivam: in casibus in quibus potest ferri lite non conte. vel quantum ad venditionem bonorum faciendam tenet ipse quod non sufficit citatio ad domum: et quo malicio se non absentavit: secus si maliciose: puta quia post citationem se absentavit: vel constat de malicia per alias coniecturas. de quibus in. l. fulcinius. §. quid sit latitare. ff. quibus ex causis in posse. eatur. Dy. tamen dixit quod ab initio sufficit citatio

ad domum si persone copia haberi non potest. Et dicit bar. quod hanc tenet Inno. in preallegato c. si. sed ut supra dixi tenet etiam quo ad primum decretum: non quo ad ea que sunt magni preiudicii. ut sententia et venditio: nisi latitaret. de hoc per Bart. in. l. iiii. §. pretor ait. ff. de damno infecto: et ibi plene tractatur de qua domo debet intelligi: et quid si domum non habet: vel habet duas in quibus equaliter habitat quid iuris sit plene prosequere ibi per eum: et quid si facta est citatio ad stationem seu apotecam. Vide Bar. in. l. cum quidam. ff. de fund. instruc.

alia additio. Pone quod iudex commisit nuncio quod citaret Titium personaliter si eum reperiret: alias quod citet eum ad domum sue habitationis: apparet relatio nuncii in actis quod citavit: et omnia benefecit que habuit in mandatis. citatus in termino non comparuit. Dubitatur utrum censeri debeat verus contumax vel fictus: cum ex relatione nuncii non appareat an personaliter citaverit vel ad domum. Dicit Bal. in. l. properandum. §. et si quidem. C. de iudi. quod presumitur eum citasse potius domi quam personaliter: quia citatus personaliter non comparendo esset in vero dolo. Sed citatus ad domum est in culpa: unde debet presumi potius culpa quam dolus: quia debemus presumere in benigniorem partem. ut. l. interpretatione. ff. de penis. et. l. merito. ff. pro socio.

¶ De appellationibus. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Citatus ad domum cum sit ficte contumax infra. x. dies a die noticie sententie poterit appellare. XLIX

Infertur Sententia diffinitiva contra sic citatum ad domum: cum reputetur ficte contumax et non vere: ipse post a tempore scientie infra dicendum potest appellare: quia tunc non currunt illi. x. dies a tempore prolationis sententie: sed a tempore noticie: sicut legitur et no. de appellatione extraiudiciali. in c. concertationi. de appella. li. vi. et ibi dicit. Jo. an. quod illi. x. dies tunc sunt utiles ab initio: sed continui in progressu. de quo de conces. pre. quia diversitatem. pro quo tamen vide archi. in. c. statuimus. de elec. li. vi. super verbo. infra mensem. qui dicit quod citatus per. c. statuimus. si fuerit contumax non poterit appellare. Jo. an. in cle. causam. de elec. in glo. penul. post Compos. distinguit inter verum et fictum contumacem: ut primus non audiatur appellans: secundus sic: remittit ad no. per eum in cle. non ante. de dolo et contu. et cum eo concordat Pau. et vide Spe. ti. de appel. §. i. ver. illud autem notandum.

additio Et tu vide de hac materia per Cy. in. l. properandum. in. xi. questione. C. de iudi. et per Bar. clarius. qui ita distinguit. Nam quidam est verus contumax apparenter et existenter. Quidam est verus contumax apparenter et non existenter. Quidam est fictus contumax apparenter et existenter. Quidam fictus contumax apparenter et non existenter: ita quod sunt duo casus in vero. et duo in ficto. Redeo ad primum membrum scilicet quando quis est verus contumax apparenter et existenter: ut est ille qui dicit nolo venire: vel inventus dixit veniam et non venit absque aliqua causa: iste vero contempnit iudicem: adeo est verus contumax: nec appella. ut. l. ex consensu. ff. de app. et. l. et post edictum. in fi. de iudi. Secundum membrum est quando quis est verus contumax apparenter sed non existenter: et quis sit ille. Dic quod qui inventus dixit se velle venire sed dolo adversarii vel alio casu impeditus fuit absque culpa sua. ut. ff. de restit. in inte. l. divus. et iste si vult appellare non auditur a iudice a quo nec admittitur eius appellatio. quia est verus contumax apparenter: tamen coram iudice ad quem appellatum est: si probabit tale impedimentum iudex procedit super sua appellatione: sicut si esset admissa. ut. l. sciendum. ff. de appel. reci. et. l. a pro consulibus. C. de appella. interim vero dum de hoc disceptatur: an fuerit impeditus: vel non iudex a quo suam sententiam exequetur. ut sentit glo. in dicta clemen. si ante. In istis vero casibus et similibus quibus perdit beneficium appellandi dicas verum esse: nisi talis contumax veniat iudice pro tribunali sedente: ut est casus i. d. l. divus. Tertium membrum est quando quis est fictus contumax apparenter et existenter: ut citatus ad domum quem citatio non pervenit: et iste sine dubio auditur appellans

vt.l.ab eo.C.quo et quando iudex. Quartum mebrum est: quando quis est fictus contumax apparens et non existens: vt ille qui non fuit inuentus tamen citatio peruenit ad eius noticiam. et istius appellatio recipitur a iudice: a quo: quia sibi non liquet vt iudici cum vere contumacem: tamen pars coram iudice ad quem poterit excipere de ista superueniente noticia: qua probata iudex ad quem pronunciabit appellationem non detulisse causam ad eum: quantum in quantum ad iudicem a quo. vt eius appellationem recipiat censetur fictus contumax: sed coram iudice ad quem si de noticia facta fuerit fides censebitur in effectu verus: et sic saluari potest glo. ꝑ alle.de.q vt sibi oblog in.v.et l.z.tertia ⁊c. Aduerte in eo quod bar. vere contumacem apparentem et non existentem admittit. vt supra. in 8o membro dictum est: ad prosecutionem appellationis: si probat coram iudice appellationis ipedimentum dubito an benedicat si contra enim facit.c.cum Bertol.de re iudi.et.c.ex.li.is.de resti.in ite. vbi sententia petitur retractari propter ipedimentum citati non comparentis beneficio restitutionis coram eodem iudice: non beneficio appellationis coram alio. Item doctrina glosarum est quod citatus qui non comparuit propter iustum ipedimentum: quando restituitur ad appellandum tamen: quia quo ad totam causam: vt no.in.l.pe.et fi.ff.de resti.in inte. sed opinio bar. et gl. dicte clem. admittit ipsum ad prosecutionem appellationis: sine aliqua restitutione: quod videtur contra predicta iura: per que teneo contra Bar. et illam gl. Et dico quod ille quem citatio apprehendit ipeditus admittitur ad appellandum restitutionis beneficio: et quod interim executio sententie retardatur. nisi contra sic petentem malicia presumatur: iuxta formam.c.suscitata.de resti.in inte.coniuncta.l.i.C.in inte. resti. pe. nec est ista restitutio petenda coram iudice appellationis ad quem per talem appellationem si est causa deuoluta: sed coram iudice a quo: vt no. Cy. et Bar. in simili.in.l.presens.C.de ap. et hec omnia scribit.d. Petrus de Ancarano.in.d.clem.si ante. prosequere vt ibi.

¶ De computatione annorum domini. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.b.d. Fit computatio annorum domini a natiuitate: non a circumcisione seu purificatione.b.d. L

Natiuitate Domini et ab ipso die natiuitatis. Jesu christi: et non a die circumcisionis est computandum et incipiendum principium anni in romana curia.

De exceptionibus et absolutionibus ab excommunicationis sententia. Rubrica.

¶ Sequens decisio.b.d. Sufficit opponentem exceptionem in genere manifeste offense contra petentem se absolui ad cautelam.b.d. LI

Sufficit Opponentem exceptionem manifeste iniurie siue offense in genere contra absolutionem petentem simpliciter vel ad cautelam: maxime si excipiens refert se ad acta: tempore vero probationis predictam iniuriam manifestam specificare oportebit iuxta no.i.c.solet.de sen.excom.li.vi.

¶ De confirmatione. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.b.d. Clausula dummodo ex ordine in confirmatione poni consueta: non intelligitur de ordine date: sed de acceptatione.b.d. LII

Clausula Solita poni in confirmationibus dummodo ex ordine beneficii obeat: non intelligitur tamen de ordine date: sed ordine acceptationis quia tunc primo beneficium est debitum. vt in.c.i.et fi.de prec.preben.li.vi.

¶ De exceptionibus. Rubrica.

¶ Sequens decisio.b.d. Exceptio declinatoria post terminum ad dicendum contra commissionem si admittitur ad probandum.b.d. LIII

Exceptiones Declinatorie fori post terminum ad dicendum contra commissionem opposite ad probandum si sunt admittende: nisi. velit iurare excipiens secundum formam.i.c.pastoralis.de excep.

¶ De litis contestatione. Rubrica.

¶ Sequens decisio.b.d. Si petatur quis declarari excommunicatus propter iniectionem manuum in clericum: non requiritur litis contestatio.b.d. Vel sic. Litis contestatio non est necessaria cum agitur ad declarandum quem incidisse canonem late sententie.b.d. LIIII

Si petatur Aliquis per ordinarium declarari incidisse canonem: si quis suadente.xvij.q.iiij.quia percussit clericum ad finem vt denunciatur publice excommunicatus: et caueatur a christi fidelibus: non requiritur litis contestatio: quia licet ordinarius qui est executor canonis debeat partem vocare: et cum cause cognitione procedere summarie: et de hoc ing

rere: vt legitur et no.in cle.de cen.c.presenti.et.c.i.de penis.sup verbo.commode.et i.c.seq.super verbo.constiterit.per Jo.an.et Pau. tamen quia hic nihil petitur adiudicari vel auferre: tum etiam quia petitur executio sententie iam late per canonem. tum etiam propter periculum ani. s.colonie: tum etiam quia hic proceditur summarie: nulla requiritur contestatio per alle.per Inn.et no.per ipsum in.c.fi.de offi.iudi. et .c.ad nostram. de iureiuran.et.c.sacro.de sen.excom. et no.in.c.quam frequenter.§.in aliis.vt lit.non.conte.et.c.tue.per Ber.Spe.tamen tenet contrarium: quod etiam in cognitione summaria requiritur litis contestatio.ti.de offi.iudi.§.fi.v.sed queritur.

additio Quid si appelletur a declaratione iudicis qua pronunciat se declarat aliquem excommunicationis sententiam incidisse: an appellatione pendente debeat iudicialibus et extraiudicialibus euitari. Vide per Lapum i cle.vna.de sequest. posse. et fruc. vbi tamen quod sic allegat.c.solet.i fi.de sen.excom.li.vi.de app.preuenit: et facit quod no.Jo.an.i.c.pastoralis.sup verbo. denunciare pot.eo.ti. Et an in ista declaratione requiratur partis citatio. Dic quod sic.vt no.glo.antepe.in fi.in cle.i.de penis.

¶ Ut lite pendente et de attemptatis. Rubrica.

¶ Sequens decisio.b.d. Ad instantiam illius de cuius non iure claret constat attemptata lite pendente non veniunt reuocanda.b.d. Concordat supra deci.xiiij.circa finem vbi omnino vide de ista materia. LV

Ad instantiam Illius de cuius non iure claret constat: non veniunt attemptata lite pendente reuocanda. sicut diximus i iter dictorum: vnde vi. iuxta no.per Inn.i.c.constitutus.de fil.presby.et i.c.significasti.de diuor. et quia non interest hoc petere.de elec.cum inter.ii.q.vi.non solet.de testi.c.veniens.ii.presertim: si reuocatio huiusmodi attemptatorum tendit ad restitutionem possessionis adepte lite pendente: nec per hoc desinit vitiosus ingressus huius notorie ius non habentis.ar.c.cum q.de eo q mit. i pos.ca.rei seruan.li.vi. et hoc videtur Oldra.i suis consiliis tenere.

additio Item ex quo notorie constat de non iure suo i apparet cum velle committere peccatum mortale: quia si fieret sibi restitutio possessionis: per vt ipse petit: perciperet fructus ratione dicte possessionis: quos sine peccato percipere non posset: ex quo titulus et canonica institutio sibi deficit immo si illos percepisset: restituere teneretur: vt no.gl.i.c.cum sup.de cau.posse. et propte. et no.in.c. dilecto de preben. et no.i.c.cum dilectus.de iure patro. Et vbi constat quem notorie esse paratum ad peccandum: potest iudex illi precipere et inhibere ne peccet: ex.est cum gl.fi.in.c.ad audientiam.de sponsalibus.

¶ Ut lite pendente et de attemptatis. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.b.d. Si lite pendente i palatio sup beneficio reus possessionem transferat i alium per viam permutationis: vel alio modo reuocabitur per modum attemptati.b.d. LVI

Si lite Pendente i palatio apostolico sup beneficio ecclesiastico reus et possessor transferat beneficium i alium permutando vel alio modo et moriatur: huiusmodi permutatio reuocabitur per modum attemptati. et contra illum superstitem eo tamen vocato.ar.no.per Inn.de consti.cum.M.et de ap.cum teneamur per host.

additio. Pone quod peto prebendam a capitulo et capitulum lite pendente alteri confert: vel peto electionem meam confirmari ad ecclesiam superior lite pendente alteri confert an teneat collatio. Respondeo si peto rem corporalem vel incorporalem: vt mihi debitam non vt meam: et reus lite pendente alienat tamen alienatio. Idem si petatur confirmatio electionis etiam si ante electionem fuerit appellatum: quia licet appellatio deuoluat causam appellationis non tamen deuoluit potestatem conferendi. Et si dicatur cassari debet quod fit pendente appellatione. Verum est de his que spectant ad iudicem vel cause processum: vt si recipiantur testes: vel feratur sententia: que cassatur probata litis appel.de testi.ex parte.collatio vero non pertinet ad processum. Non ob.de arbi.ex parte: quia ibi prima electio impedit secundam: non autem litis pendentia: per quod patet quod si episcopus petit aliquem a beneficio remouere: tamen collatio quam facit lite pendente. vbi autem quis dicit prebendam suam: tunc lite pendente inhibetur alienatio per conuentum: non autem per tertium: quia vitium litigiosi non afficit nisi partem: non autem tertium: hodie tamen vt in.c.i.et.ii.vt lite pendente. Quid si contra possessorem beneficii feratur sententia a qua appellatum potuit interim priuari possessione beneficii. Respondeo non: quia datio possessionis est de processu.de preben.licet episcopus.li.vi.quod inhibetur lite pendente.secundum dominum Petrum de perusio in.c.cum.M.in fi.de consti.

¶ Ut lite pendente et de attemptatis. Rubrica.

¶ Seqńs dcisio.h.d. Attēptata lite pēdēte vsq ad ꝯclusio nē cāe exclusiue pńt peti reuocari.h.d. LVII

Ttemptata Lite pēdēte possunt pe ti reuocari vsq ad ꝯclusionē in cā exclusiue: q in quacūq pte litis talia ex offō ꝛ ante oia sunt reuocāda: ꝓp cōtemptū iudicis ꝛ ptis.iuxta no.i.c.si solū.de ap.li.vi.ꝛ plenī⁹ p Jo.mo.ꝺ elec. cupiētes.e.li.sup ꝟbo.gr̄a.ꝯclusio.n.ꝯcludit viā reuocationi attēptatoꝝ:sicut suspensioni petitorꝭ.de ca.pos.c.pastoralis.

additio No.ꝙ remissio sup attēptatis non daꝭ ad ptes:ꝭ daꝭ t̄minus ad ꝓbandū in Curia. ꝛ ita seruat audiētia:vt dicit vna parua decisio in antiquis. .cc.xxxvi.q̄ sic incipit. Jtē fuat audiētia.ꝛ infra i nouis deci. .ccxvi.que sic incipit. Jtē lꝫ pro instrumentis producendis.q̄ benefacit ad propositum:lꝫ non loquatur de attemptatis.

¶ De officio legati. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Legatus de latere pōt vnire beneficiū alicui dignitati epali.h.d. LVIII

Egatus De latere de sua ptāte pōt vnire beneficiū alicui dignitati: ēt epali infra legationē suā ꝯsistēti:q maior est epo i ꝓuincia sibi decreta.ꝺ offi.le.c.i.li.vi. Et si epi hoc possint.in.c.sicut vnire.de exces.ꝑla.multo fortius legat⁹ de latere:q non est de casibus reseruatis.de qbus no.in.d.c.si cut vnire.ꝛ.c.qꝺ translationē.de offi.le. Allegaꝭ ꝓ ꝯrio nō Inno.in.c.si.de ꝯsir.vti.que loquunꝭ ad dismēbrationē eccle sie ꝛ dare alteri.sed hoc solus Papa potest. Idem videtur notare Ber.in.c.antedicto.qꝺ translationem.

additio Et no.ꝙ in tali vnione non est vocand⁹ re ctor ecclesie q̄ vnit:q p̄sens nō posset ꝯdicē cū effectu.ar.ff.de fidei ꝯmis.libert.l.ergo.§.illud videamus. ꝛ.ff.de reg.iuris.qui pt̄ inuito. Unde eo inuito ꝛ ignorante fieri pōt vt est expssū in clem.si vna.in prin.de rebus ecc.non aliená.nec i ea ē necessari⁹ ꝯsēs⁹ capituli.vt no.i.d.cle.si vna.

¶ De vnione beneficiorum. Rubrica.

¶ Sequēs decisio.h.d. Unio ex falsa cā facta seruata iuris forma valet:lꝫ veniat reuocanda.h.d. LIX

Nio facta Ex falsa causa suata forma iuris valet ꝛ tꝫ.ar. notatorꝫ per Jo.xii.q.ii.in summa.ꝛ.c.sine exceptione.ꝛ.c. dudū.de re.ecc.non alie.non.n.vr̄ hec vnio q̄ ē ꝯcr⁹ stricti iuris.vt in.l.cū qs.ff.de dona.ob hoc nō valeꝭ.qr̄ do lus dās cāꝫ ꝯctui in ꝯctibus stricti iuris:non reddit ꝯctum ipso iure nullū.vt.in.l.si qs cū alteri.ff.de.ꝟ.obli.ḡ ꝛc.sec⁹ vo vbi nulla causa subsit:ꝛ si sine aliqua causa facta fuerit: tūc nihil valeret:quod actū est.in cle.monasterioꝝ.ꝺ re.ecc.non alie.ꝛ sic pt̄ intelligi opi.Ber.ꝛ Hosti.q tenent ꝯ.Jo.ꝛ ēt in .c.i.de rescri.in anti.Dn̄s ꝟo Jo.de lig.i.c.si qs p̄sbiteroꝝ.di stinguit.An sit peccatū in cā ex qua:vel circa cā:credo tn̄ ꝙ posset p̄dcā vnio ānullari ꝓbata falsa cā.vt i.l.si ptor.ff.ꝺ iu.

¶ De positionibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Positiones in pria istantia da te p iuramētū ꝓcuratoris:pńt p dn̄m in s̄a instantia mutari. ꝛ in melius reformari:sine expssa reuocatione erroris.h.d. Uel brevius positio lꝫ sit data ꝛ iurata p ꝓcuratorem.pt̄ ta men per dominū reuocari.h.d. LX

Ositiones Date in prima instantia per iuramētū ꝓcuratoris:in s̄a instantia possunt per dominū pn̄cipalē mutari.ꝛ meliorari sine expssa reuocatione erroris:tū q illꝺ iuramētū non fuit de ꝟitate:ꝭ de credulitate.tū q ꝓcurator non fuit ita plene iformat⁹ sicut pn̄cipalis.q non pt̄ variaꝭ positionē iuratā iuxta no.in.c.cū i positioib⁹.li.vi.de iureiur.

¶ De rescriptis ꝛ de impetrationibus. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. Impetranti beneficium vacaturū per assecutionē ꝛc.sufficit ꝓbare assecutionem de facto.h.d. Uel sic beneficium incompatibile vacat per assecutionē al terius de facto factam.h.d. LXI

Ufficit Impetranti beneficium vacaturꝫ p assecutionē pacificā alterius benefi

cii:quod ille per cuius assecutionem ipetrauit possessionem alterius beneficii sit assecutus:licet de facto ꝛ violenter quia possessio viciosa facit vacare priora beneficia.de p̄ben.cū q. li.vi.no. Inno.in.c.ꝯstitut⁹.de appel.non n.debet inuasor eē melioris conditionis q̄ ꝛc.vt in dicto.c.cum qui.

additio Sed q̄ro qn̄ qs dicaꝭ bn̄ficiū pacifice asse cutus. Dic ꝙ qn̄ hꝫ liberꝫ cure exercitium: lꝫ maioris ptis bonoꝝ possiōnē nō hēat.s̄m Ste.ꝛ Genz. in cle.gr̄e.de rescriptis.allegāt no.p Guil.durantin.c.lꝫ ca non.de elec.li.vi.ꝛ p gl.in.c.ꝯmissa.eo.ti.ꝛ li. Hoc vr̄ ꝯ textū ꝛ glo.magnā.in c.si tibi cōcesso.de p̄ben.li.vi. Sed dic ꝙ lꝫ habere exercitiū cure sufficiat quo ad finē:vt currat tēp⁹.de quo in.d.c.lꝫ canon.non tn̄ quo ad finē vt vacent prima be neficia. Nā tunc reqriꝭ ꝙ administrationē bonoꝝ ecclesia sticoꝝ vel maioris partis habeat vt dicaꝭ pacifice possideꝭ vt i.d.c.si tibi cōcesso. Et oꝫ ꝙ qs possident pacifice s̄m be neficiū p duos mēses:vt inducatur vacatio prima: alias nō diceret pacifica possessio:q̄ tāto tēpore non durauit.s̄m lapū in.d.c.ꝯmissa.super gl.q̄ incipit.aliquamdiu.cuius opinionē bis vidi seruari in rota Pau.de laza.in p̄alle.clem.gr̄e.dic ꝙ pacifice dr̄ possidere:q possidet sine ꝯtrouersia iuris vel facti iudiciali vel ēxiudiciali. Et no.hec ꝓ causa parrochia lis ecclesie sancti Joannis euangeliste in ciuis patauien.dio. Una tamē decisio i antiqs dicit ꝙ vbi aliqs ē in possiōne beneficii:licet moueaꝭ sibi lis super beneficio:tamē vr̄ pacifi cam possiōnē hēre:q ad hoc vt qs vr̄ pacificam possiōnē hēre sufficit ꝙ de facto possideat licet super iure sibi ꝯtrouer sia moueaꝭ.vt no. Inn.in.d.c.ꝯstitut⁹.in gl.ii.ꝛ archi.i.d.c. licet.super ꝟbo.pacifica.de p̄ben.li.vi.ad qꝺ facit.l.vim fa cere.ff.de vi ꝛ vi.ar.licet ꝯ facere videaꝭ.l.luttus.§.tres.ff.ad trebel.facit qꝺ no.in.d.c.ꝯmissa.super ꝟbo.pacifica.ac ita ꝺ terminat decisio.lv.q̄ est infra in antiqs.ꝛ incipit. Jtē no. ꝙ vbi aliqs.ꝛ illa ē plenior ista:cui adde ꝙ no.d. Anto.de bu. in suis recollectis in p̄allega.clemen.gratie.ꝛ in cle.si plu res.de preben.

¶ De renunci.ꝛ de rerum permuta. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Resignanti bn̄ficiū ex causa ꝑ mutationis non competit interdictum:vnde vi.nec cōditio canonis reintegrāde.h.d. LXII

Ermutanti Nō ꝯpetit īt̄dictū vnde vi.nec ꝯditio ex canōe rei tegrande:obstante sibi renūciatiōe volūtaria:p q̄ amisit possiōnē.iuxta no.per Inno.i.c.super H.de renuncia.facit.c.accepta.de resti.spo.

¶ De rerum permutatione. Rubrica.

¶ Sequēs decisio.h.d. Permutanti vnum bn̄ficiū daꝭ re gressus ad suū beneficium ꝙ cū duobus permutauit vno tn̄ illorum euicto. ¶ Uel sic. Unum beneficium potest pro duobus permutari.h.d. LXIII

I quis Permutauerit vnuꝫ bn̄ficium ꝓ duobus.ꝙ pt̄ iuxta no.in.c.cū ve nerabilis.de excep.ꝛ de reꝝ pmu.c.vno.li.vi.si vnū euicaꝭ tanq̄ reseruatū ꝛ illud dimittit vel dimitteꝭ velit pt̄ peteꝭ ꝛ hēe regressum ad suū primū beneficiū:aucto ritate tamen superioris:ꝛ ē opus noua collatione.ar.in ra tione.c.si beneficia.de p̄bē.li.vi.ꝛ.c.inter cetera.c.ti.ꝛ.c.cum vniuersoꝝ.de re.pmu.vide melius supra in decisione.xxiii.

¶ De rescriptis ꝛ surrogationibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Surrogat⁹ i litē ꝛ in ius qꝺ cō petat defuncto:cēseꝭ ad possiōnē ēt surrogat⁹:lꝫ expresse in surrogatiōe de ea mētio si sit facta.h.d. LXIIII

Urrogatus In litē ꝛ ius qꝺ quolibꝫ ꝯpetat dēfūcto:si i aliqua pte gr̄e sit mētio de possiōne defuncti ad possiōnē ēt censeꝭ surrogat⁹:lꝫ expsse id in gr̄a nō exprimaꝭ. nā lꝫ possio q̄rēda sit facti:tn̄ ipsa q̄sita ꝛ apphēsa ē iuris. vt le.ꝛ no.in.c.cū in nr̄is.de cōces.p̄ben.facit in simili qꝺ not. Jo.mo.in.c.i.ꝺ ꝯsti.li.vi.de ꝯsue.tu.elicita ꝛ eliceda. Si ꝟo i nulla pte gr̄e.de possiōne fiat mētio:tūc s̄m aliqs ad possio nem nō cēseꝭ surrogat⁹.ꝓ.l.cū h̄des.ff.de acq.pos.ꝛ p ea q̄

le.⁊ no.ff.so.mat.l.si cõstãte.§.fi. Alii tñ ⁊ maior pa. dicūt dixerūt ꝯtriū p vba id inuentia in illis surrogationib⁹ poni ꝯstructa puta ī t ad oē ius qđ ei quolibet ꝯpetebat seu ꝯpetē poterat tpe obitus sui: ⁊ ꝙ admittat ad prosecutiones iuris litis ⁊ cause: in eo statu in quo defunctus deberet admitti. vt de forma lrãꝝ in surrogationibus in multis.peñ.dbar.

¶ De appellationibus. Rubrica.

¶ Sequēs decisio.h.d. Si appellat⁹ infra terminū ab hoīe assignatū appellāti ꝯmissionē ipetret illa diligētia ꝑderit appellāti. Ideo si post.x.dies appellat⁹ procedit in cā appellās poterit se defendere: q: tale rescriptū impetratū per appellatum est cōmune.h.d. LXV

I appellatus In termio ⁊ īfra terminū assignatum ab hoīe appellāti ad ꝓsequēdū appellationē suā: impetret ꝯmissionē: lꝫ appellās det exceptiōes gñales ꝯ illā: dūmō In eis nō ꝓfitat: nec pp eas appellet: hmōi diligētia appellati ꝑdest appellāti: ita ꝙ si post.x.dies.appellat⁹ ꝓcedat in cā: appellās pōt se defēdere: q: rescriptū est cōe.de mutu.peti.c.i.⁊.ii.⁊ notauit Inn.in.c.ex ꝯqōne.de resti.spo.allē.ē.l.oēs honorē.C.ð tēp.appel. Nō ob.dē.sicut appellationē: q̄ loq̄t si neutra ptiū ꝓseq̄t appellationē infra tminū: lꝫ post tminū lapsum: tūc.n.diligētia ē vtriusq: nō ꝑdest ppea appellatus finito appellāte pōt ꝓseq appellationē: iuxta finē termini.C. de appel.l.eos.⁊ notauit Inn.in.c.cordi.de appel.li.vi.facit.c.oblate.c.ii. Si igit̄ ipse pōt ꝓseq: alit̄ pōt se defendē.vt in.d.c.oblate.⁊ de excep.cū inter.⁊.c.dilecti. Specu.ñ vr̄ inuere ⁊ tenere ꝯtrium.ti.de appel.§.nūc breuiter.v. Itē pone ꝙ signus fuit. In termino vo iuris dic p̄dictā opinionē fore verā dūmodo numis non ꝑcurrat: vt in.c.oblate.hoc tenet Spe.c.ti.§.eo.v.licet autē.sub.v.appellatur tamen.

Additio Solet dubitari. Utrū appellāti sufficiat ꝙ appellat⁹ infra annū dederit petitionē ad effectū: ꝙ si cā appellationis infra ānū ñ fuerit finita, ñ dicat appellatio dserta. Et vr̄ ꝙ datio petitionis ñ sufficiat nec ipediat cursū fatalis: vt in.l.si.C.ð tēp.ap.vbi tex. dicit ꝙ appellās dꝫ sūma ope niti.vt cā finē īfra ānū accipiat: lꝫ p exhibitionē petitionis factā p appellatū sūma diligētia ñ ꝓbat: vt pꝫ ex significatione huius vbi sūma: cuius significationē ponit Jo.an.in.c.ex rōne.circa prin.de appella. Ubi ē plus dicit: ꝙ ñ sufficit ꝙ stet p iudicē: nisi ps adeat supiorē q ꝓpellat iudicē ad expeditionē cāe: si supioris copia possit haberi: q: alias appellās ñ dr̄ sūma ope niti: lꝫ sup h fuerit opiniones. Ut cū stat p iudicē currat tps ꝓsequēde appellationis vel ñ. Preterea cū vt in facto ꝓponit̄ ipse appellās post petitionē appellati ipediuerit expeditionē cāe: in stando ī petitione remissionis ad ptes: qs dubitat istū nō adhibuisse diligentiā in expeditione. Sicut.n.vt dīt doctores in.d.c.ex rōne.ipedimentū appellati petentis remissionē excusat appellantē: ita ecōtra ipedimentū appellantis absorbet diligētiā appellati: ⁊ excusat malitiā ipsius appellantis expeditionē cāe ipedientis. Nō ob.si dicat ꝙ diligentia appellati debeat sufficē.vt hic in prin.decisionis dr̄: q: illud intelligendū est de diligētia finali: ñ de conatu. Si.n.ad instantiā appellati cā eēt finita p sniam: nō posset dici appellatio deserta: sic dī hic de cōmissiōe cāe: q: hic aliud ñ reqrit̄.nā ex q̄ cā semel est ꝯmissa ī tpe: frustra appellans fecisset iterato ꝯmitti imo nō potuisset: q: iam puent⁹ erat. Sꝫ in casu nr̄o aliud restat ꝙ petitio appellati q̄ꝫ vt supra dixi: petēdo rmissionē ad ptes ipediebat cām expediri: in qua remissione īstanter pseuerabat. Itē ꝙ si sufficiat dare solā petitionē ꝓbat: q: alias oblato libello nūq̄ desereret̄ appellatio: imo pp vbū sūma ope. de q̄ supra dixi necessariū eēt ꝙ pluries ⁊ instanter peteretur cām expediri sicuti in apostolis dicitur.vt no. Bal. in auct. Item si apostolos.C.de tempo.appella.

¶ De officio vicarii. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Officialis epī ð crib⁹ pt ingrere: ⁊ cognoscere: lꝫ ñ punire.h.d. LXVI

Eruetur Opinio Jo.mo.posita in.c.lꝫ de offi.vica.vꝫ ꝙ officialis iudex licet ex sua generali potestate non possit punire crimina ⁊ delicta seu penam ordinariam imponere: pōt tñ ingrere ⁊ cognoscere de eisdē ex suo mero ⁊ iploꝛato officio: ⁊ si inuenerit talē criosū: remittet eū ad epꝫ puniēdū.ð offi.archi.ad hec.

¶ De rescriptis seu commissionibus. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. Si causa vni auditori commissa: h expresso: alteri cōmittatur: eo ipso causa a primo aduocata censetur.h.d. LXVII

I petatur Quod cā ꝯmissa vni auditori ꝯmittat alteri: ⁊ signet alteri auditori: audiat talis: aduocata censet causa a prio auditore sine expressa reuocatiōe: q: satis ꝯstat de inte cōmittētis altert: ꝙ voluit cāꝫ a prio reuocare. Item ex quo fit mentio de primo rescripto in secundo: primus reuocatur. de rescriptis.c.ceterum.de resti.spo.c.audita.

Additio Opꝫ gñ: vt reuocet primū rescriptū p sm̄ ꝙ fiat expressa mentio.de prio. Itē ꝙ res ptēta in prio.n oiatī expmat ī scđo. Itē exprimi debēt persone iudicuꝫ.⁊ cetera q̄ sunt substantialia rescripti.⁊ hec vā cum ad diuersos iudices vel auditores ipetrat̄ rescriptum. Ubi autē ipetrat̄.ad eundē seu eosdē.tunc sufficit ꝙ in sđo dicat̄.non obstante prio.nec alia expressio est necessaria.vt no. Hosti.⁊ Jo.an.in.d.c.audita.⁊ in.c.ii.de dolo ⁊ contu.

¶ De rescriptis ⁊ commissionibus. Rubrica

¶ Infrascripta decisio.h.d. Ex pluribus narratis in commissione sufficit vnum esse verum ex quo sequi posset effect⁹ licet alia sint falsa.h.d. LXVIII

I cet capitula Plura in ꝯmissione narrent̄: quaꝝ aliqua sunt falsa aliqua vera.si ex veris pt seq effect⁹ ꝯclusiōis.valet ꝯmissio.iuxta notata i.c.ex parte.⁊.c.iter ceteras.⁊.c.olim.de rescrip.faciunt notata in simili.in.c.licet.de proba.⁊ de iudi.exhibita.in vlti.glo.

Additio Dic ꝙ si plura copulatiue ponūt̄ i ꝯmissione.q̄ꝝ alteꝝ per se sufficit ⁊ tunc illud soluꝫ sufficit ꝓbare.ita lꝫ gl.in.c.ex parte.el.i.de rescrip.h est veꝝ nisi vnuꝫ.de copulatiue in orone positis veniat qualificatiue ad aliud.q̄ casu vtrūqꝫ ꝓbādūꝫ ē.vt in.c.lꝫ cāꝫ.ð ꝓba.vbi ponēs testes falsos ⁊ corruptos deposuisse hꝫ ꝓbare totā orōnē.s.corruptos ⁊ falsos dixisse.nec sufficit ꝓbare solū dixisse falsuꝫ.nisi ꝓbet ꝙ corruptos.q: ista qualitas seu vbū corruptos.quia ista qualificat totam orationem.facit quod nota. Barto.in.l.omnis.ff.de re iudica.per quod dicit archidia. in.c.ii.de testi.li.vi.ꝙ si i in codē articulo plura accumulant̄ iū distincte non sufficit alteꝝ ꝓbare.vñ instruit ponēt̄ non esse vbosūꝫ: hec vera nisi petens se astrigat ad vtrūqꝫ ꝓbandūꝫ q: tunc mos ei gerendus est. ff.de ꝓba.l.circa.saluo nisi in fine articuloꝝ ponat̄ clausula vꝫ.nō astringens se ad vtrūqꝫ ꝓbandūꝫ ⁊c̄.vt no.i.d.c.lꝫ causaꝫ.⁊ vide p dñm Hosti.in summa.ð rescrip.§.⁊ ð ipsi⁹.v.cūꝫ duo ⁊c̄.⁊ p.d. Symonē ð brosano i ꝯmēto regule. In toto.ð reg.iu.li.vi.vltra duas char.

¶ De re iudicata. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. Actore non veniēte ad cām reus absoluit̄ ab instātia iudicii: si hoc petat ⁊ actor sibi ꝯdēnabit̄ in expen.q: adhuc iurisdictio sua durat. LXIX

I tore Non veniente reus pōt ⁊ dꝫ absolui ab instantia iudicii si petat: ⁊ actor in expeñ.condemnari: p̄missis tñ tribus citationib⁹ per audientiam contradictaꝝ: ⁊ quarta ex sup abūdanti.pro vt le.⁊ no.in.c.consuluit.de offi.de leg.per Inno. ⁊ talis snia dr̄ interlocutoria: non diffinitiua: sm̄ suum dictū ibidem: ⁊ sic non est necessaria litis contestatio: immo ante litem contē.fieri deberet.sm̄ Inno.vbi supra per auct.qui se mel.C.quō ⁊ q̄ñ iudex.⁊.iii.q.iii.qđ fieri. Et lꝫ fiat hmōi absolutio ab instantia iudicii ē per delegatum: tñ p hoc nō expirat eius iurisdictio: quominus si actor postea veniat in vi primie cōmissionis possit procedere in cā citato ⁊ vocato de nouo reo: vt notauit ibidem Inno.cum quo concordat her. in.c.venerabilis.de iudi.vbi ponit rōnem: dicēs ꝙ lꝫ petat

instantia: tñ littere: siue iurisdictio iudicis non perit: qꝛ iurisdictio: ꝛ rescripta perpetua sunt. C. de rescrip. l. si fal. cũ si. cõcordant in hoc ẽt Pe. ꝛ Abb. de iudi. examinata. ꝛ in spec. ti. de offi. iudi. § seruare. ꝛ Pau. in cle. vt calũnie. de re iud.

additio. Et no. ꝙ qñ iudex absoluit ab instantia iudicii contra ius: ꝫ p hoc actio ꝛ ius ñ pimat: tñ facit litem suam. casus est in. l. pe. C. de pac. qd Bar. habet ibi pro notabilissimo. ideo ppetuo tene menti.

¶ De appellationibus ꝛ de apostolis. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Si iudex det acta p apostolis reuerẽtialib⁹: appellatiõi deferre vr̃. h. d. LXX

Si iudex Det acta pro apostolis reuerẽtialibus: dicet vbuz deferimus nõ ꝓferat: satis õferre vr̃: ꝛ a se abdicare iurisdictionẽ: ꝛ in superiorem transfundere: in tñ ꝙ si ẽt de omniũ partiũ ꝯsensu in eadẽ cã postea ꝓcedat: nullus ẽ ipsi⁹ ꝓcessus nisi cã sibi p superiorem remittat. ꝓ vt le. ꝛ no. in. c. cum appellationibus friuolis. de appel. li. vi. ꝛ ibi de hoc.

additio. Et qñ iudex dedit apostolos simpliciter: non dicendo reuerentiales: vel refutatorios: quales tunc dati intelligantur. vide in consilio Bal. posito in libro primo. charta. cc. xlvi.

¶ De rescriptis. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Per rescriptũ ĩpetratũ p clericũ ꝯ laicos absqꝫ clausula ꝛc̃. religiosus a quo noiati habent cãs conueniri non potest. LXXI

Si clericus. Impetret rescriptum ꝯ laicos noiatim expressos: sine clausula: ꝛ quosdã alios ꝛc̃. ꝫ pdicti laici nominent aliquos religiosos: tanq̃ dños a quibus habent cãm corã iudice: tñ iudex ꝯ illos ꝓcedere non põt maxime si noiati n̄t de hoc expressim: tum qꝛ non sunt de expressis: nec inclusi: tum qꝛ ẽt sunt maiores: q̃ persone expresse. ar. eorum que leguntur. ꝛ no. in. c. pastoralis. ꝛ. c. sedes. de rescrip. facit clemẽ. si potest. de procura.

¶ De sententia excommunicationis. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Si petatur absolutio simpliciter ab excommunicationis sententia: que dicitur iniusta: absoluitur cum cautione iuratoria: nisi de manifesta offensa opponatur. h. d. LXXII

Si petatur. Absolutio simpliciter ab excõicatione que dicatur iniuste lata: si non opponatur: ꝛ probet manifesta offensa: absoluetur cum iuratoria cautione de parendo: ꝛ satisfaciendo de expen. in casum: ꝛ euentum quo appuerit iuste excõicatus. de offi. deleg. cum contingat. de appel. qua fronte. Secus si fuerit excõicatus ꝓ ꝯtumacia: puta qꝛ non respondit libello: si postea veniat purgaturus suã cõtumaciã: petat qꝫ absolui: ꝛ pars aduersa petat: ꝙ ante oĩa satisfaciat ꝓ expen. occasione contumacie: non est absoluendus: nisi satisfecerit: vel de satisfaciendo sufficientem cautionẽ fideiussoriã: vel pignoraticiã dederit. de iudi. c. i. de sen. excõ. c. venerabilibus. li. vi. ꝛ ibi materia de vtroqꝫ dicto.

additio Dubitari põt: quo iure petat absolutio: ab iniusta excõicationis snia. Dic ꝙ agit ꝯditione. c. cum contingat. de offi. deleg. vel condinone. ex decr. sacro. de sen. excom. vel agit officio iudicis. Dicit Hosti. in. d. c. cũ contingat. ꝙ non est curandũ de iure canonico: quo iure agatur: siue petatur absolutio: cũ actio non sit de iure canonico in libello exprimenda. de iudi. dilecti.

alia Addictio. An cautio sit prestanda: ꝛ q̃ p petentẽ absolutionẽ ad cautelã. vide infra decisione. ccc. xxvi. que sic incipit. Item si in termino.

¶ De testibus. ꝛ de remissionibus. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Testes infra terminuz iurati: possunt post illum examinari: nisi terminus ad pfectã pbationẽ facienda fuerit assignatus. h. d. LXXIII

Licet in Remissiõe q̃ fit ad ptes ꝓ testib⁹ recipiendis dicat ꝙ infra duos menses a receptione pñtiũ testes recipiant: ꝛ exami-

nantur: sufficit quod recipiantur: ꝛ fiat aliqualis diligentia infra idem tẽpus de examinãdo eos. Nã primũ vz receptio: est iurisdictionis: ꝛ ad hoc refert terminum pfixũ. de offi. dele. de causis. Scdm vz examinatio: est facti: q̃ põt cõmitti notario: ꝛ põt fieri extra audiẽtiã qñcũqꝫ. vt legit ꝛ no. de re iudi. cũ Bertoldus. ꝛ de offi. deleg. c. i. in clemẽ. Si vo ambo deberent expediri: sequeret ꝙ pp multitudinẽ articuloꝝ: vel pp lõgam distantiã testes q tarde ꝓpe finẽ termini essent recepti: nõ possent oẽs examinari. ꝓ hoc faciũt no. p Jo. an. in. c. pñtiũ. de testi. li. vi. ꝛ ibi no. sup v̑bo. ꝓducendos. hanc opinionẽ tꝫ spec. ti. de testi. § qualit. v̑. is quoqꝫ q renuerit ad ti. de dila. § i. v̑. sed quid si infra. ꝛ dicit ꝙ sic seruat Curia.

¶ De appellationibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Auditor qui pronunciat appellationem desertam: potest reponere appellantem: si õ sua diligentia doceatur. h. d. LXXIIII

Si auditor Pronunciat sup desertione appellationis: tñ si appellans eo in ꝯtrium doceat õ diligẽtia appellãtis: põt reponẽ: qꝛ ad hoc censet interlocutoria: ꝛ remansit iudex vera: qꝛ sp põt reuocari. õ appe. cũ cessante. ꝛ. c. si a iudice. li. vi.

¶ Ut lite pendente: ꝛ de attemptatis. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Attẽptata p actorẽ post ꝯmissionẽ p eũ impetratã veniunt reuocanda: ꝛ sic cle. ii. vt lite pendẽte. fortius in actore: q̃ in reo locũ hꝫ. LXXV

Quod dicitur In cle. ii. vt lite pẽden. fortiori rõne ꝓcedit in actore aliquid post citationẽ decretã: ꝫ non executã attẽptat: q̃ in reo: qꝛ ipse certus est de cõmissiõe impetrantis: ꝛ citatione decreta: ergo ãplius certiorari non dꝫ. de rescrip. ab excõicato. de reg. iur. cũ q. li. vi. ꝛ maior est ꝯtumacia actoris: q̃ rei. de dolo ꝛ ꝯtuma. cũmqꝫ. ꝛ. c. actor. eo. ti. li. vi. pro quo faciũt iura allegata per Jo. an. ꝛ Pau. in dicta clemen. super verbo. citatio.

¶ De testibus ꝛ de remissionibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Remissione decreta ad ptis instantiam per litteras bullatas. Auditor non põt procedere sine noua cõmissione. h. d. ¶ Vel sic. Postquaz littera remissionis est bullata: auditor sine noua cõmissione procedere non potest. hoc dicit. LXXVI

Post quam Lr̃a remissiõis ẽ bullata: ꝫ articuli nõ includant: ꝛ ad ptes trãsmittant. Auditor ñ pt sine noua ꝯmissiõe ꝓcedẽ vlterius: ẽt si ps vellet remissioni renũciare: qꝛ ex q̃. Papa manum apposuit: inferior se de negocio amodo intromittere non põt. p. c. vt nostrum. de appel. de cle. si eo tempore. ꝛ. c. quãuis. li. vi.

additio Nec valeret ꝓcessus: imo eẽt nullus fact⁹ p inferiorem: postq̃ papa se taliter negociũ reuocauit. de offi. le. lꝫ. de elec. ꝑuida. li. vi. ꝛ no. i. d. c. vt nr̃m. qd est verũ quo ad ipsos litigantes tñ: quo ad tertiũ vo ꝓcessus est aliquis: ꝛ ideo de cã coram papa vertẽt: posset tertius agẽ corã inferiore ꝯ vnũ ex litigãtib⁹. Si ẽt reus ab eodẽ: ꝛ sup eodẽ corã diuersis iudicib⁹ ꝯueniret: valeret ꝓcessus vtriusqꝫ iudicis: ex q̃ ñ eẽt exceptũ. fm qd dicit notabilit Inno. in. c. cũ M. ferrarien. de cõsti. sup v̑bo. reuocatis. in fi. Et si p appellationem eẽt ad papã negociũ deuolutũ: põt appellãtes appellatiõi renũciare: ꝛ inferiorem adire: vt no. gl. vna. in fi. in. c. si postq̃. de elec. li. vi. cui adde qd habet. J. decisione. ccc. xxi. q̃ sic incipit. Itẽ si appellãs in cã bñficiali ꝛc̃.

¶ De rescriptis: seu commissionibus. Rubrica.

¶ Sequẽs decisio. h. d. Si cõmissio signet p verbũ: audiat ꝛc̃. ꝛ ꝓcedat summarie ꝛc̃. oĩa in cõmissione ꝯtenta: ꝯmissa cẽset. h. d. ¶ Vel sic. In ꝯmissione signata p verbũ audiat: ꝛ procedat summarie ꝛc̃. omnia in ea petita conceduntur: si cancellata non sunt. h. d. LXXVII

Si petitur Cõmitti cã cum ptãte summarie ꝓcedendi simpliciter: ꝛ de plano sola facti veritate inspecta: ac terminis ñ seruatis: vel abbreuiatis si signetur audiat ꝛc̃. ꝛ pro

cedat summarie etc. nihil in cōmissione cancellando: omnia peti ta censent cōcessa. de rescrip. olim. de dona. cum dilecti.

¶ De appellationibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Elapsis tēporibus. c. statuimus. d elec. li. vi. pars presens pōt procedere: et tribus aliis citationibus ommissis: quia dicte citationes non sunt de substantia: sed de bene esse. h. d. LXXVIII

Uposst Lapsum. xx. dierum datorum ad expectādum absentē p. c. statuimus. de elec. li. vi. pars presens procedat ulterius in causa: et libellum offerat: et tribus aliis citationibus p audientiam cōsuetis fieri omissis: nihilominus tenet: et valet processus: quia citatiōes predicte non sunt de esse: sed de bene esse: et fiunt potius ut labant predicti. xx. dies: quam pp aliquid aliud. ut notauit Archi. in predicto. c. statuimus. Nam seruata forma. c. statuimus. iuncta clemen. cum. electiones: causa est in Curia: et pars aduersa citata: que tamen est expectanda p. xx. dies: ad hoc ut ulterius possit in causa procedi: quia p contumace habetur. de appel. c. sepe. Si igitur cōputatis omnibus temporibus predicti. c. statuimus. ipsa tempora lapsa sunt: satis est quod procedatur in causa: quia p contumace habetur. de appella. c. sepe. et c. cordi. li. vi. et hoc pp celerem expeditionem causarum beneficialium: in quibus vocatio diutur na valde periculosa est. de elec. quam sit. li. vi. in qua materia vide Cōpo. et Archidiaco. in. d. c. statuimus. et in Specu. tit. de appella. §. nunc breuiter. v. sed numquid. et. v. sequēti.

¶ De commissionibus: et citationibus. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Citatio per edictum decreta. in curia: et in partibus in locis vicinis: nō sufficit quod exequatur in uno loco tantum: quantumcunque vicino. h. d. LXXIX

I cōmittatur Causa cum potestate citandi p edictum affigendum in Curia: et locis vicinis: et partibus affigendum: non sufficit quod fiat executio in uno loco vicino: quamtumcunque publico: sed requiritur i pluribus locis executio: et ad minus in duobus: quia pluralis locutio etc. de regu. iur. pluralis. li. vi. facit glo. Jo. an. in clemen. cum. super verbo. loco. de elec. quia forma mādati huiusmodi est diligenter seruanda. de rescrip. cum dilecta. de preben. cui. de non. li. vi.

¶ De restitutione spoliatorum. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Monacho habenti prioratum perpetuum: competit interdictum etiam perpetuum contra suum prelatum: secus de claustrali. h. d. LXXX

Monacho habenti prioratum perpetuum cōpetit interdictum et directum contra suum prelatum. secus vero de manuali: siue claustrali. de sta. mona. cum ad monasterium. §. tales. de elec. cum inter. R. et ibi not. p Inn. et qui. de. vel voue. c. fi. per eundem. et Hosti. et de offi. ordi. presenti. in fi. magne gl. per Archi. li. vi. de supplen. negli. prela. quia regulares. super verbo. oportuit. per Genze. et Guil. in clemen. et de preben. cum singula. li. vi. per Joā. an. in nouel.

¶ Ut lite pendente. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Ad reuocandum attemptata lite pēdente: vel post appellationem per procuratorem non sufficit attemptata probari: sed etiam oportet probari: quod de mandato dn̄i procurator attemptauerit. h. d. ¶ Uel sic. Attemptata non sufficiunt probari per illum qui dicitur fuisse procuratorem: contra quem talis materia datur: nisi de mandato attēptatorum doceatur. h. d. ¶ Uel sic Attemptata per procuratorem de cuius mandato non constat lite pendente non nocent domino. h. d. LXXXI

Uo ad Aduocationem attemptatorum lite pendente: vel post appellationem nō sufficit dicere: vel probare per testes: quod viderit p talem procuratorem meū talia attemptari: nisi constet de procuratorio: et mandato domini: quia dolus procuratoris etc. nec videtur dominus sibi mandasse: nisi licita. iuxta notata in. c. i. ut lit. non contest.

¶ De appella. et earum intimationibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Ualet intimatio appellationis

facta in ecclesia parochiali: de qua agitur: et etiam in ecclesia cathedrali. h. d. ¶ Uel sic. Quo ad deuoluendum causam ad curiam: sufficit quod appellatio intimetur in ecclesia parrochiali de qua agitur: et etiam in cathedrali: alia diligentia non facta de eo personaliter. h. d. LXXXII

In causa Beneficiali super ecclesia aliqua parochiali quo ad deuolutionem ipsius cause ad curiam: sufficit appellationem esse intimatā in ipsa ecclesia. de qua agitur. et etiā in ecclesia cathedrali: licet possessor: vel intrusus personaliter non apprehendatur: nec alia diligentia fiat de ipso perquirendo: quia appellans non tenetur ipsum alibi quam in ecclesia parochiali querere: in qua tenetur personaliter residere: sicut maritus cum uxore. ar. notatorum per Inno. de eo qui mit. in pos. c. fi. et de cler. nō resi. c. ex tue. Preterea quia ecclesia cathedralis succedit loco domicilii. ut in cle. cūm. de elec. Si ergo ibi: et in beneficio de quo agitur fiat intimatio: sufficit. ar. notatorum in clemen. antedicta: dūmodo sit tale beneficium quod requirat personalem residentiam: tale enim debet pro domicilio reputari. ut notauerunt Inno. et Hosti. de priuile. c. ex ore. et Archidia. de rescriptis. c. statutum. super verbo. actor et reus. lib. vi.

Additio Et quando extraiudicium appellatur: licet appellatio per procuratorem debeat interponi: tamen intimatio potest fieri per non procuratorem: ut I. decisione. xxvii. et est una decisio in antiquis.

¶ De rescrip. gratiosis: seu de impetrationibus. Rubrica

Sequens decisio. h. d. Impetranti beneficium pluribus modis vacans: sufficit unum modum probare. h. d. ¶ Uel sic. Sufficit quod impetrans probet unum modum vacandi de expressatis in gratia. h. d. LXXXIII

I impetrans Aliquam ecclesiam parochialem: narret in sua ipsam pluribus modis vacare: puta per cōstitutionem execrabilis. et. c. de multa. et quod non fuerit infra annum ad sacros ordines promotus: sufficit impetrāti unū modū vacādi quem sufficeret probare. de preben. cum iam dudum. de appel. significauit. de exces. pla. graue. de proba. c. licet de rescrip. c. si. superfluū. n. esset probare ultimū modum vacādi si promoueri non tenebatur: puta quia p cōstitutionē. Execrabilis. vel p. c. de multa: et etiam priuatus: cessante. n. causa etc. p quo dicto faciunt notata p Jo. an. in nouella. de testi. c. presentiū. sup gl. articulus. in fi. li. vi. Aduerte et intellige cōclusionem. Quando īpetrās primū modū expressit: et probat: puta p cōstitutionē. Execrabilis etc. Si vero probat tertiū modū. s. p. c. licet canō. In hoc casu dn̄i erāt varii. Maior tamen pars dixit idē esse in hoc secūdo casu quod in primo. dn̄s Egydius contra: et aliqui alii: nam in uno mō pure: et dispositiue asserto oēs alii modi censentur esse negati. Nā impetrās hic pure: et dispositiue asseruit modū vacādi p cōstitutionem. Execrabilis ergo negat modū vacādi. p. c. licet canō. de psump. nōne. Preterea nō sequitur: tenuit p ānum pacifice nō promotus: ergo vacauit. p decre. licet canon. nisi addatur: tenuit. et canonice tenuit. Nam priuatio presupponit habitum: ut in. l. i. §. i. ff. de iniusto et rup. testa. et per hoc dicit omnia argumenta in contrarium facta soluta: et sublata.

¶ De rescriptis gratiosis. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Nō redditur gratia surreptitia si impetrans nō probat creationē beneficii: vel dotationē in ea narratam: nec ad illā probādū tenetur. h. d. ¶ Uel sic. Narrās in gratia se tenē beneficiū p eū creatū: vel dotatū: dictā dotationē: et creationē probare nō tenetur. h. d. LXXXIIII

I quis Narrat in gratia se tenē beneficiū p ipsum creatū. et dotatū: nō astringitur ad probādū huiusmodi creationē: et dotationē. Nā sufficit fieri mētionē de corpe beneficii quod quis obtinet: licet nō exprimat qualitates ipsius beneficii: et si exprimat hoc sit ex supabūdāti cautela: nec sibi obesse nō debet. ar. notatorum i cle. si dignitatē. de preben.

¶ De appellationibus: et de attemptatis. Rubrica.

¶ Sequēs decisio. h. d. Cle. appellāti. de app. nō vēdicat sibi locū ubi a lata sententia sup attēptatis appellatur. LXXXV

Ia sententia Super attēptatis lata appellet de.appellanti. non vendicat sibi locū:quominus. Auditor cause appellationis possit recipere testes.et tam de aliis quam in appellatione expressatis cognoscere:maxime incidenter. Nam licet huiusmodi snia reuera sit interlocutoria. pro vt no.p Jo.an.in.c.non solum.de appel.li.vi.quia p eam si diffinit negocium principale:tamen vim diffinitiue habet:sicut que super exceptione peremptoria lata:maxime si per eam fit restitutio possessionis adepte:lite vel appellatione pendente:vel post inhibitionem.arg.notatorum in clemen.ad compescendas.de sequest.et in clemen.si.de appel.per Jo.an.

ℭ De appellationibus et earum desertionibus. Rubrica.

ℭ Infrascripta decisio.h.d. Judex qui pronunciauit appellationem desertam:ad docendum de sua negligentia: potest reponere appellantem.h.d. LXXXVI

Ia Pronunciatione iudicis qui pronūciauit appellationem interpositam fuisse:et eē desertam:pro eo quod appellans non probauit diligentiam suam:et in prosequendo appellationem appelletur:iudex a quo:potest reponere si vult ad docendam de huiusmodi diligentia:vel si datus sit iudex in causa appellationis:et coram eo de predicta diligentia docetur.pōt et debet remittere causā iudici a quo:vt ipse in causa appellationis:quam ipse pronunciauit desertam per errorem que reuera deserta non erat:vlterius procedat:quia licet predicta pronunciatio vim habeat diffinitiue:quo ad hoc quod clemē. appellanti.non habeat locum:et etiam quo ad terminorum obseruationem vt a diffinitiua:tamen reuera interlocutoria ē. vt in.c.sua.de appella.et de elec.cum dilectus.et notauit Jo.mo.in.c.cupientes.super verbo.priuatus.de elec.lib.vi.que si transiuit in rē iudi.quod ad iudicem.de appel.cessante.et.c.si a iudice.li.vi. Et licet aliqui dñi voluerunt dicere:quod p dictam pronunciationem desierat esse iudex.p.c.significātib⁹. de offi. dele.quod forte posset procedere:si nō appellaretur ab huiusmodi pronunciatione. Sed si appellaretur:cum appellans iudicem sic pronunciantem dicat fuisse:et esse iudicem adhuc potest ipse iudex pronunciationem suam reuocare:nec id per omnia est verum:quod si iudex pronunciet se non eē iudicem:qui reuera est iudex:quod per huiusmodi pronunciationem desinat eē iudex.ar.eorum que le.et no.in.c.dilectus.ii.de preben.et ar.eorum que dicuntur et seruantur de stilo palacii:quando iudex pronunciat super deuolutione cause:quia hoc non obstante si non est deuoluta:si millesies pronunciet eam eē deuolutam non erit propter hoc iudex.ar. nota totum per Jo.mo.in regula.in generali.de regu.iur.li.vi.

additio. Ratio est. Quia lata est super processu:et non super negocio principali:vt no.in clemen.si.de appel.tñ requirit cause cognitionem:idest ptrium citationem:vel peremptorium edictum.vt.l.maiorem.C.de appella.per quam.l.ita consuluit.d.Bar.vt dicit Bal.i.l.eos.C.de appe. Et nota quod dcā cle. appellanti.non hz locum qñ noua exceptio:vel allegatio:ex facto aduersarii oriť: quia tunc per talem exceptionem bene pōt appellatio iustificari ac etiam impugnari.ar.l.tale pactum.§.qui prouocauit. in ratione sui.ff.de pac.et.ff.de condi.fur.l.sine manifestis.§.iuxta diu. Item non hz locum.d.clemen.qñ interlocutoria talis est cuius grauamen aliter reparari non pōt:vt si iudex interlocutus est aliquem torquendum. Idem si appellatur a scdo decreto:quia eandem est ratio finalis que est in diffinitiua.fm Bal.in.l.per hanc.C.de tēpo.appella. Istā apostillā adde supra decisione.xiii.q sic incipit. Itē si iudex q̄dā attēptata.

ℭ De restitutione in integrum. Rubrica.

ℭ Sequēs decisio.h.d. Petēs se restitui ad appellādū nisi aliqualiter de suo interesse doceat:non sufficit impedimentū probari.h.d.ℭ Vel. Petens se restitui ad appellandum debet docere aliquid de suo iure vltra probationem impedimentorum.h.d. LXXXVII

On sufficit Petere restitutionē ad appellandū a diffinitiua snia

que alias transiuit in rem iudicatam:etiam vigore specialis cōmissionis:in qua allegabat impedimenta:illa dūtaxat probare:nisi aliqualiter doceat de suo interesse:et lesione:quia posset eē quod nullum ius in beneficio haberet:sed quod vt fruct⁹ reciperet causa prorogādi negociū vellet appellare frustratorie:et sic non eēt audiendus.ii.q.vi.non solet.de elec.cum inter. R.et.c.statuimus.eo.ti.li.vi.de accusa.c.superbis.et infra per Inno.faciunt etiā ad h notata per Inno.in.c.coram.in fi.et.c.cum ex litteris.de restitutione in integrum.

De libel.obla.et de litis contesta. Rubrica.

ℭ Infrascripta decisio.h.d. In causis in quibus requiriť ordo iuris non potest renunciari litis contestationi.hoc.d. ℭ Vel sic. Litis contestatiōi:et aliis substātialib⁹ iudicii ptes nequeunt renunciare.h.d. LXXXVIII

A causa In qua seruādus est ordo iuris:et litis contestatio necessaria: ptes huic ordini substātiali et lit. contestatiōi renūciare nō pñt:quia litis contestatio ē exordiū:et substātiale iudicii et non solum in fauorem iuris priuati:puta partium: sed etiā iuris publici:et iudicis introductum est cui partes renunciare non possunt.de so.compe.si diligenti.de sen.ex. cōtingit. de fer.c.fi.ar.no.ii.q.i.in primis.p Jo.et p Ber.in.c.de causis.in glo.ii.de offi.delega.et per Jo.an.de re iudi.c.fi.li.vi.et in cle.dispendiosam.de iudi.in glo.pe.p eundem.et remittit ibi ad spe.facit a cōtrio sensu.de iura.cal.c.i.li.vi.et ibi de h.

ℭ De testibus. Rubrica.

ℭ Sequēs decisio.h.d. Judex potest eē testis super facto habito coram eo:licet non scripto.h.d.ℭ Vel sic. Judex pt eē testis in facto proprio:de quo etiam non sit confecta scripta.h.d. LXXXIX

Udex Potest eē testis super aliquo actu p eum facto:licet non scripto.de accus.cum dilecti.de excep.pla.inter dilectos.maxime in causa appellationis.vt notauit glo.in.c.cū a nobis.de testi.et Inno.in.c.qm̄ cōtra falsam.in fi.et.Cōpos.in.c.statuimus.h decc.in fi.et Spe.ti.de proba.§.iuxta.v.sed pone quod publicis.

ℭ De appella.et de arrestatione literarum. Rubrica.

ℭ Infrascripta decisio.h.d. Judex appellationis a grauamine pt literas arrestare:et testes recipit affuturos recipere.h.d.ℭ Vel sic. Judex ad quem:arrestat literas:et testes recipit affuturos.h.d. XC

Udex Appellationis a grauamine potest literas arrestare:et testes affuturos recipere:propter periculum.vt lit.non cōte.qm̄. et valebunt huiusmodi attestationes sic recepte coram iudice a quo est appellatum:si pronuncietur per eum bene processum:et male per partem appellatum.si autem pronuncietur cōtrarium:tunc est nimis dubium.

ℭ De testibus. Rubrica.

ℭ Sequens decisio.h.d. Ad auditorem palacii in testē nominatum:et productum:tanquam ad personam egregiam ē mittēdū.h.d.ℭ Vel sic. Auditor ē egregia psona:ad q̄ mittēdū est ad ipsum p testimonio. LXXXXI

Ad auditorem Sacri palacii necessarium in testem mittendum est:tanquam ad egregiam personam pro testimonio ferendo.ff.de iureiurā.ad personas. et i auct.e.ti.§.qm̄ multe.et faciunt notata in.c.si qui testium.li.vi.

ℭ De rescriptis.et de commissionib⁹. Rubrica.

ℭ Infrascripta decisio.h.d. Cōmissio releuans pro articulis admittendis:ad secundam:et tertiam instantiam minime se extendit.h.d.ℭ Vel sic. Cōmissio quod articuli obiectiui admittantur post terminum:se non extendit ad secundā:et tertiam instantiam:si in illa melius specificari possunt. hoc dicit LXXXXII

Ommissio Impetrata in prima instātia:quod articuli obiectiui post terminum illius instantie dati:non obstante lapsu eiusdem termini:et mala specificatione:admittantur dūmodo alias sint pbabiles per testes:non extenditur ad secūdam vel tertiam

vel tertiã inſtantiã:in quibus pars de iure poterit melius ſpe cificare: alias eos de nouo in termino dare:p.l.p hãc .C. de tẽpo.appel.de fide iſtru.cũ Joãnes.ex quo.n.hʒ ordinarium remediũ:ad extraordinariũ nõ eſt recurrendũ.ff.de mi no.l.in cãc. Hec vera ſi ſit materia:q̃ in ſcda:vel in tertia inſtantia ſpecificari poſſit. Secus.n.ſi alio mõ nõ poſſit ſpecificari:puta q: negatiua:vel alias ĩpoſſibilis ad ſpecificãdũ: tunc.n.ſi repertus fuerit in termino:põt ⁊ dʒ admitti in ſcda inſtantia ad probandum vigore prime commiſſionis.

¶ De articulis rubrica.

¶ Sequẽs deciſio.h.d. Si iudex admittit articulos parte nõ vocata:q̃ per prius citata fuit ad dicendũ contra articulos p̃dictos: ⁊ exceptiones dedit: non grauat eã:adeo ab eo non poterit appellari.h.d. XCIII

Iudex Admittẽdo articulos pte non vocata:non grauat:ſi antea fuerat citatᵘˢ ad dicendũ ꝯ articulos: ⁊ dixit ꝯ q: eſt actus iudicis nec intereſt ãmodo ptis aduerſe.ex quo ſemel exceptiones dedit:licet ab hmõi admiſſione tanq̃ iniqua ſua ꝑ exceptionũ repulſiõe poſſit appellare.de appel.c.ex pte. Egydius contra:q: hmõi admiſſio eſt q̃dam interlocutoria: ad quam pars vocãda. de accu.ad petitionẽ: ⁊ ibi p Inno.de app.ſi a iudice.li.vi.in fi.de offi.dele.cũ contingat.hec.n. admiſſio ſm eum eſt quedã declaratio ꝑtinentiũ articuloꝝ: ⁊ p conſequens admittendoꝝ: ⁊ ſic interponitur decretũ ſuper remiſſiõe ad preſēs:q̃ nõ eſt interponendum:niſi pte vocata vel ꝯtumacit abſente.vt lite non conte.qm̃ de eo qui mit.in poſſ.c.contingit. Rõ q: interlocutio põt fieri pte abſente: etiam non p contumaciam.ſm Inno.in.c.auditis.de procura. Preterea ſiue cã ſit per appellationẽ:ſiue p citationem de ſpali mandato in Curia:ptes ſunt citande ad totã cãm ⁊ ſingulos actus:vſq: ad diffinitiuam ſniam incluſiue.⁊ citationes que ſiunt poſtea in Curia per audientia:vel alias potius ſiunt: ⁊ ſiunt de quadam vrbanitate: q̃ neceſſitate: vel rigore iuris:vt legitur ⁊ no.in.c.ſtatuimus.de electio.li.vi.⁊ in dicto.c.auditis.eo.ti.per Inno.⁊ de dolo ⁊ cõtu.c.vltimo.li.vi.per doctores.ergo ⁊c.

Additio. Ualida eſt interlocutoria lata pte abſēte ẽt non contumace.qd̃ eſt verum quã do eſt talis que partẽ grauet.textus eſt notabilis in.l.ille a quo.⁊ in.l.recuſare.ff.ad trebellianum.ſecus in ea que notabiliter grauat vel abſorbet ius alterius partis.vt in auct.vt ſponſa.largitas.§.ad hoc.⁊ de heredi.⁊ falci.§.ſi vo abſunt.⁊ q̃ no.in.l.iii.§.pe.ff.de bonoꝝ poſ.⁊ vide ẽt gloſam notabilẽ in.l.nec quicq̃.§.vbi decretum.in.i.gl.⁊ quod ibi no.per.Ja.butri.⁊ adde qd̃ habetur.ſ.deciſione.cccc.xxiii.que ſic incipit: Item ſi a diffinitiua ſententia.

¶ De appellationibus. Rubrica.

¶ Infraſcripta deciſio.h.d. Sufficit appellanti in partibᵘˢ a diffinitiua infra terminum prefixum ad proſequendũ iter arripere.h.d. XCIIII

Iudex In ptibus appellãti a diffinitiua certum terminum p̃figit ad proſequendum appellationẽ:puta menſem: ⁊ aliũ terminum ad ipſum de hmõi proſecutione certificandũ ꝑ: tũc ſufficit appellanti iter arripere infra primum terminuʒ ad proſeq̃ndum hmõi appellationem ſtatutum: licet ſuper illa non impetret reſcriptum infra eundem terminuʒ: quia iter arripiendo diligentiam facit i proſeq̃ndo: debuit.n. etiaʒ parare ſacculũ ad viam ⁊ cũm:ita q̃ ſi infra predictum terminum effectualiter non pſequatur:non eſt ſibi imputandũ ar.eorum q̃ leguntur ⁊ notantur in.c.ſtatuimus.⁊ in.c.cupientes.de elec.li.vi.⁊ licet iudicem non certificauerit infra aliũ terminum de hmõi proſecutione: ⁊ ipſe iudex poſſit ꝑpterea exequi ſuam ſententiam.iuxta notata in.c.ꝑſonas.⁊ in.c.cum ſit.⁊.c.reꝑhenſibilis.de appel.tñ propter hoc non cenſetur appellatio deſerta:dũmõ eã vlterius proſequatur: ⁊ ſi in ſiniſtram obtinuerit ſniam:ceſſabitur ⁊ eius executio.de dec.c.qualiſ.de iureiurã.c.veniens.de re iudi.c.paſtoralis.in clemen.

Additio. Hic adde qd̃ notat Lapus in clem.i.ſ. de appell.cuius dictũ poſui.ſ.deciſione.c.lv.que ſic incipit: Item ſi certus terminus.

¶ De conceſ.preben. Rubrica.

¶ Seq̃ns deciſio.h.d. Durante mẽſe ad acceptandũ manus inferioꝝ ſunt ligate: ⁊ diſpoſitio.§.ſecus.procedit etiaʒ in gratia in forma pauperꝝ vt adiectio menſis aliquid operetur.h.d. ¶ Ad ſic. Gratia in forma laudabili ligat manᵘˢ ordinarii infra menſem propter decretum:ſed decretũ adiectum in gratia in forma pauperꝝ ante purificationem non ligat.h.d.ſm rot.⁊ q̃uis alii plures ꝯ. XCV

Arraſſus ſecus. in clemen. cum ei quem.de conceſ.preben.habet locum:ne dum in forma gratie: ſed etiam pauperꝝ:poſt purificationem:ita q̃ ante ipſaʒ nõ ſunt ligate manus ordinarii: ⁊ hoc tenent oẽs dñi in rota: me ⁊ dño Roberto exceptis dũtaxat:qui allegauimus.pii.doctores ſolenniter ſcribentes: ⁊ tenentes ꝯrium. Predicti vero dñi oẽs alii.allegabant pro ſe. Oldradũ in ſuis queſtionibus.⁊ Jo.an.in addi. Spec.ti.de conceſ.preben.⁊ multos alios doctores antiquos:q tulerunt ſnias ꝯ pauperes impetrantes apoſtolicos: ⁊ pro ordinariis:pro vt ẽt recitat collectarius in.c.ꝑpoſuit.de conceſ.ꝑben. Et ſimiliter declinabat in opinionem dñi Roberti ⁊ meam:quã etiaʒ tenet dñs: ⁊ pr̃ meus ſubtiliſſimus dñs Jo.de ligna.dicens opinionem contrariam tantum diſcedere a vero intellectu ipſius textus:cum ei quem quantum celum a terra. Ideʒ tenet Jo.calde.in dicta clemen.dicens: ⁊ deducẽs:q̃ alias nihil operaretur menſis oppoſitio:q̃ tñ:vt dicit textus debet aliquam vtilitateʒ afferre impetranti:hanc opinionem tenuerunt antiq: ⁊ tenet Pau.Henze.⁊ Stepha.qui etiam fuit auditor ſacri palatii Guil.de monte laud.q potuit expreſſe formam: ⁊ ſtilum ſcribendi:tpe dñi Clementis quinti ante additionẽ conſtitutionis illius in qua dicebatur ſic poſt illa verba:q̃ duxerit infra menſem acceptandum:ita q̃ interiʒ manus ordinarii: ⁊ cuiuſlibet alterius ſunt ligate:qd̃ hodie dicit ipſe non oportet ꝑpter.§.ſecus. Ideʒ tenet Matheus angeli meyneñ. Jacobus nubera: Lapus: Fredericus de ſenis. In hanc opinionem declinauit etiam dñs Cardinalis viuarieñ.nõ modice auctoritatis virũ cuiᵘˢ poteſtate ſũt oĩa iura recondita:ſm hanc opinionem fuit lata ſnia in palacio per dñm Joannem de vayoʒollis pro paupere apoſtolico: ⁊ reuocata per dñm egregium Egydiũ vellemereq̃ multum copioſe: ⁊ ꝑlixe deſcripſit ſup dicto.§.ſecus. ego: taliter qualiter licet minus ſufficienſ ſcripſi contrariuʒ: ⁊ vt potui non ſatiſfaciendo:ſed euadendo reſpondit rationibᵘˢ per eum tactis.

Additio. Pro iſta pte facit:q: decretum adiectũ in gratia conditionali non prius afficit q̃ conditio extitit ſub qua gr̃a facta fuit: nam conditio q̃ ſuſpendit effectum gr̃e:ſuſpendit etiam effectuʒ decreti tanq̃ acceſſorii ad dictam gr̃am cuius nãm ſequit.ar.c.ſi ſup gr̃a.de offi.dele.li.vi.⁊ ſi dicatur:dictio ex nunc appoſita.in dicto.§.ſecus.innuit contrarium q̃ videtur velle q̃ a tpe date incipiat afficere:ſm intentionem concedentis:q̃ primum locuʒ obtinet in diſpoſitionibus ſub conditione conceptis vt.l.in conditionibus.primum locum.ff.de condi.⁊ demõ.ſed expone ex nunc.pro vt ex tunc quaſi velit dicere: q̃ extãte conditione afficiat: ⁊ non prius:vt notat Inno.⁊ Jo.an.poſt eum.in.c.preterea.de appel.ſuper verbo.non ſatiſfecerit.⁊ pro hoc facit etiam.c.q: cõctis.de conceſ. preben.li.vi.vbi decretum ſuper incerto beneficio non operatur effectũ

alia addito. Conſilio.lxvii. Sed iſte tenet primaʒ opinionem contra pauperem. Unñ male allegaſti pro opinione tua ⁊ dñi Roberti.

alia addito. Iſtam opinioneʒ firmat expreſſe Lapus in preallega.§.ſecus.vbi dicit:q̃ ſiue gr̃a ſit pura: ſiue conditionalis:eq̃ menſis apponitur decretũ infra mẽſem afficit:ẽt añ gr̃e purificationeʒ:ſicut afficit ante acceptationem q̃ pure pro aliq̃ eſt ſcriptum de beneficio qd̃ infra

mensem duxerit acceptandum. Idem sequitur ibi Paul⁹ qui refert quosdaz dictum. § intelligē et in gr̄a in forma pauperū obtenta. Unū ipse dicit q non refert: siue prime litte sint in forma pauperū conditionalit concepte: et secunde litte sint gr̄osse vel prime: et sc̄de litte sint eiusdem forme: cum tex⁹ dicti. § sec⁹ gn̄alit loquat solum ergo attendendū est: an decreto sit tp̄s adiectum vel non: vt p̄mo casu decretum liget: vt adiectio tp̄is aliqd operet: sc̄do vo casu non liget fm eū. Ego pro nunc non bn̄ video rōnem: quare tp̄s decretum iuxta gratiam conditionalem appositum: habeat pducere illum eūdem effectum: quem pducit gr̄a pure fc̄a: et iō ab hac decisione si puto tutum recedere: et ita fuit sniam in cā Glomicen. p maiorem ptem dñoꝝ. Sec⁹ dicerent in gr̄a fc̄a in forma dignū vbi est clausula retrotractiua ad tp̄s date gr̄e: q anullat gc gd ꝯ decretum extitit attentatum: vt determinat decisio J. cclxxxiii. que sic incipit Item si Papa facit gr̄az zc. et ita vidi pluries obseruari in rota et intelligas purificatione secuta: alias dicta clausula non produceret retrotractionis effectum. Cogitabis tamen quia dubium est disputabile valde.

De rescriptis. Rubrica.

Infrascripta decisio. h. d. Auditor virtute commissiōis sibi facte q sola facti veritate inspecta procedat: poterit terminos palacii abbreuiare. h. d. XCVI

Omini Omnes ꝯcordauerunt: et cōcordit ordinauerunt: q qn̄ committit auditori: q sola facti vitate inspecta pcedat: q vigore illoꝝ vboꝝ pōt abbreuiare terminos de stilo palacii introductos. nam si non obstaret stil⁹: hoc posset fieri in causa bn̄ficiali: et mr̄imoniali: et iuxta formam Clementi. de vboꝝ sig. vt dcā vba aliqd operent. de priui. c. in his. et c. si papa. e. t. li. vi. et cito facti vitas eruat: voluerunt vt t'mini abbreuiarentur vt antea poterāt: qꝛ res de facili zc. xxxvi. di. ab exordio. et ff. de pac. si vnus. et qualiter debeat procedi: et quales terminis seruari: vide conclusionem supra. xxxi.

De rescriptis gratiosis. Rubrica.

Sequēs decisio. h. d. Habens ptātem conferendi bn̄ficia reseruata: non pōt conferre beneficia apud sedez apostolicam vacantia. h. d. XCVII

Abens Auctoritate apostolica ptātez conferendi bn̄ficia sedi apostolice reseruata: pōt nedū specialit: sed gn̄alit reseruata conferre: vacantib⁹ in Curia p obitum duntaxat exceptis: qꝛ illa non veniunt sub gn̄ali concessione. de ꝯces. preben. c. ii. li. vi. rō qꝛ priuilegium pn̄cipis late est interpretandum. de vbo. signi. olim. de dona. cum dilecti. et vbi Papa non distinguit: nec nos distinguere debemus. ii. q. v. consuluisti. de transla. pter corporalia. de maio. et obedi. solite. de conu. lepro. c. quoniam dño Egydius: et Petrus gastonis contra. per. c. ii. de preben. li. vi. ppt inhibitionem: et decretum ibidem appositum: qō refert ad oīa bn̄ficia qualitercūqꝫ posita apud sedez apostolicam vacantia. Concedat hoc: aliud. n. est beneficia apud sedem apostolicam vacantia conferre: et aliud reseruare sedi apostolice: vt. J. in alia conclusione notatū q. J. est decisi. c. xix. et J. cccdxxxiii.

De appellationibus. Rubrica.

Infrascripta decisio. h. d. Iudex appellationis potest pnunciare appellationem desertam: seu sententiam confirmare. h. d. XCVIII

Icet Appellatio interposita a diffinitiua sit desertam: auditor tn̄ coāt⁹ in hmōi cā appellatōis pt appellatōez pnūciare dc̄sertā: vel ꝯfirmare p̄mā sniam si voluerit p̄sertim si in cōmissione sibi facta negocium pn̄cipale expsse committatur. Nā ex quo transit in rez iudicatam: et tp̄a appellationis transacta sunt: et sic per ius ē confirmata: vt in. c. personas. de appel. et in. c. cum sic. et c. reprehensibilis: et de elec. cum dilectus. Iudex vo non male facit confirmando sniam iam per legem confirmatam: hoc etiam videtur tenere Inno. in. c. i. de confirma. vtili vel inutili. vide de hoc. J. decisione. c. liii. et in anti. decisio. vi.

Additio. Hoc est vez fm vnam decisionem que est in antiquis: si nimis manibus appellatio est deserta: alias secus. de rescrip. c. ex parte. ii. sed nunquid post lapsa tempora appellationis: iudex appellationis possit iudicare bene: vel male appellatum: vel condemnare: vel absoluere gl. in. l. eos. C. de app. dicit q non: qꝛ ipso iure iurisdictio reuolauit ad iudicem primum: pro glo. facit. ff. de excu. tuto. l. scire oportet. § consequens. dicit Iaco. butri. q aut est certum tempora instantie fore lapsa: et tunc non pōt pronunciare: aut est dubium: et tunc super dubio instantie pnunciat: non super negocio pn̄cipali. dñs Bal. in preelleg. l. eos. dicit q si est dubium: an appellatio sit deserta: tunc iurisdictio ad primum iudicē non redit: et ideo nisi pnonciet eam desertaz remanet iudex sit super negocio principali rōne dubii: tn̄ pro dño Iaco. facit clemen. si appellationem. de apella. vbi dicitur: q de consensu partium ē non valet: sed illud intellige quando existenter: et apparenter est deserta: alias sequeretur q super isto dubio: iudex ad quem cognoscere non posset: qō est falsum. Sz si constat ex actis q est deserta: tunc glo. dicte. l. eos. est vera. Scias tamen q h ex solo cursu temporis non constat nisi biennium sit elapsum. vt no. in nouella. in. c. in presentia. de renuncia. nam ante biennium potuerunt interuenire impedimenta: quoꝝ pbatio vel reprobatio: in factō consistunt: et ideo dubium est. Et adde qō notat ipse Baldus in. l. presens. C. quō et quando iudex.

Alia additio. Nota vbum: qꝛ loqtur quando appellatio est deserta propter non psecutionem infra annum fatalem. secus si fuisset deserta: qꝛ non commissa infra tempus sibi assignatum.

De sniā: et re iudicata: et de fructib⁹: et expen. Rubrica.

Seqns decisio. h. d. Expense attemptatoꝝ taxari possūt ante sniaz in pn̄cipali ferendā. h. d. XCIX

I fiat Condemnatio expensarum in cā attēptatoꝝ: pōt fieri taxatio eoꝝ ante sententie plationem in pn̄cipali: et pro sententia attēptatoꝝ lata tantum taxabitur: quantum p sententia in pn̄cipali lata: qꝛ vim diffinitiue hēt: vt in constitutionibus. Ioā. xxii pro registro quantum continet pro aduocato: et procuratore ad arbitrium iudicis: p vt eos viderit minus: vel plus laborasse. Alia et est rō: qꝛ talis snia ante oīa: et anteq̄ de pn̄cipali cognoscatur: executioni est demandanda. de appella. c. bone et. c. cū teneamur. de maio. et obe. c. dilecti. et ibi per Inno. et sic per consequens expensis. satisfaciendū.

De rescriptis gratiosis. Rubrica.

Infrascripta decisio. h. d. De duob⁹ expectātib⁹ in data parib⁹ pfertur prius presentans executori. h. d. C

I vnus Ex duobus habentibus gratias equales: et eiusdez date primo presentat litteras executori: q̄ alt: et facit fieri pcessus: preferatur alii in prebenda: et beneficio postea vacante propter hmōi diligentiam: qꝛ oīs executor ad prouidendum est collator. iuxta ea q̄ leguntur et notantur in. c. p illoꝝ. de preben. et de rescrip. duobus. li. vi. et. c. tibi q. et de preben. si cui. eo. li. et ibi per. Archidia. ita q locum hꝫ. c. duobus. de rescriptis li. vi. in. ii. responso. sed non in tertio.

addítio. Caue qꝛ. c. duobus. v. si vo. J. allegatū videtur intelligendū de presentatiōe facta eis ad quos spectat canonicoꝝ receptio: et collatio prebendaꝝ. vt dicitur in princi. et fi. c. non de presentatione facta executori. Ideo hec decisio est contra dispositionem. c. duobus et ita consuluerunt dominus Pe. de ancarano: et domin⁹ Franciscus de zabarellis.

De positionibus et articulis. Rubrica.

Seqns decisio. h. d. In cā et prophana mere ciuili articuli de iure dantis sunt post terminum: et ante conclusionez admittendi. h. d. CI

Omnes Domini excepto vno voluerūt habere pro stilo decreto: q in causa pphana mere ciuili articuli q̄ sunt de iure dantis: et alias pertinentes in materia: et in forma dati post terminuz

ante tñ conclusionem possent ⁊ deberent admitti de equitate: lꝫ forsan de rigore iuris esse ꝯtrium seruandum: ppt.c.pasto ralis.de excepti. ⁊ notata per Compo.in.c.qd sicut.de elec. ⁊ Pau.in cle.ꝯstitutionem.de elec.super verbo.sup his. De articulis vero in ca iniuriarꝫ ciuilit intentata post terminum datis: consilia diuisa erant. de quo supra in decisione.xliii.

addítio. Et qualiter cognoscat ꝙ articuli sint de iure dantis: vide supra decisione.xxxvi. q sic incipit: Item fuit dubitatum an in actione iniuriarꝫ ⁊c.

De appellatio. ⁊ de attemptatis. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Fatalia nõ currũt appellanti super attẽptatis pcedenti.h.d. ¶ Uel sic: Prosecutio attẽptatorꝫ ipedit cursũ fataliũ.h.d. CII

Atalia ad Prosequendum: ⁊ finiendum appellationem interpositam a diffinitiua: non currunt appellantiq prosequitur ⁊ agit super attemptatis: immo id tempus: ⁊ et tempus executionis fiende post sniãs super attemptatis latas est de fatalibus subducendum. Nam lꝫ appellans possit appellationem suam: ⁊ negocium principale: ⁊ causam attemptatorꝫ simul ꝓseq tñ ad hoc non arctat nisi velit: immo indultum est sibi a lege: ꝙ super attemptatis ante oia audiatur. de appella. non solum.li.vi. qꝛ culpa aduersarii attemptantis: ⁊ causam huic edicto dantis: videtur legitime impeditus: ita ꝙ interim fatalia sibi currere non debent. facit in ar.c.ꝙdiu. de appellatio.in cle. ⁊ notata.in.c.rõne.de appella.p Inno. ⁊ Hostien. Secus vero dicebant oẽs dñi in aliis ꝯsiliis: ꝙ si succubuisset in attemptatis: qꝛ tunc ipse met impedimentum sibi prestitisset: ⁊ dolose egisset: ⁊ sic fraus: ⁊ dolus sibi prodesse non debent. de rescri.c.ceterꝫ.ex tenore. sedes. super litteris. cum si.

De rescriptis. Rubrica.

¶ Sequẽs decisio.h.d. Cõmissio ꝯ duos impetrata victo: vel mortuo impetrante finit.h.d. ¶ Uel sic: Noua cõmissio non est necessaria inter duos reos simul ꝯuẽtos: volẽtes insꝫ opponere si ille qui primo commissionem obtinuit succubuit.h.d. CIII

I a impetret Commissionem contra.h. ⁊.c. ⁊.a. succumbat: auditor inf.h. ⁊.c. vigore hmõi commissionis non põt pcedere: qꝛ nullus istorꝫ obtinuit hanc commissionem: ⁊ qꝛ mutate sunt persone: videlꝫ q primo fuit reus nũc est actor. Uoluerunt ꝗ dñi ꝙ opus esset impetratione noue cõmissionis. Nam res inter alios acta ⁊c. de re iudi. ꝗuis. de offi.dele.p. ⁊.g. cum similibus. Tertio vero superueniẽte p suo interesse ad causam: secus vide rõem per Inno. de sponsa. veniens. de re iudi. cum super. de testi. veniens.ii.

De appellationibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Capitulum oblate. de appella. de non preueniendo in impetrando. non hꝫ locũ in Curia.h.d. ¶ Uel sic: Capitulum oblate. de appella. non hꝫ in romana Curia locum vbi statim appellatus põt impetrare iudicẽ: qꝛ in ipsa Curia iudex datur ex officio extra Curiam ipetrans hꝫ quem vult nisi ꝯdicatur in audientia: ⁊ vt citius finis litib imponatur.h.d. CIIII

Apitulum oblate. De appellatio. de nõ preueniendo partem appellantẽ non hꝫ locum in Curia: vbi statim datis apostolis pars appellata põt impetrare commissionem super appellatione vigore cuius commissionis tenetur pcedere: ⁊ hoc siue terminus fuerit prefixus per auditorem: siue non rõem hmõi ꝯclusionis ponit Joan. mona. super rubrica. de rescriptis. ibi qd est ergo ⁊c. que est ista: qꝛ iudex i Curia datur ex officio. Sed qñ committitur extra Curiam: impetrans hꝫ quem vult nisi ꝯdicatur in audientia. Alia vero põt etiam rõ assignari: vt citius finis litibus imponatur. de dolo ⁊ contumacia.c.finem. ⁊ circuitus vitetur: vt in capitulo auditor. de rescriptis. in clemen.

De testibus ⁊ articulis. Rubrica.

¶ Sequẽs decisio.h.d. Ualet receptio testium non affuturorum in causa bñficiali: ⁊ attemptatorꝫ super articulis de iure datis: ⁊ non admissis.h.d. ¶ Uel sic: Testes videntur admissi eo ipso ꝙ recipiuntur.h.d. CV

Alet receptio Testiũ non affuturorꝫ super articulis expresse non admissis in materia attemptatorꝫ etiam in quacunqꝫ instantia bñficiali: dũmodo sint de iure dantis: ⁊ termini alias ꝯsueti seruari: sint seruati. Nam eo ipso ꝙ testes recipiuntur: articuli admittuntur saltem tacite. ar. notatorum in.c.sepe. de verbo. signi. in clemen.

De rescriptis gratiosis. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Gr̃a in forma pauperꝫ concurrens cum speciali: continente et clausulam non obstante si p alio ⁊cetera ⁊ maiorem summam prior in diligentia illi prefertur.h.d. CVI

Ratie in Forma pauperꝫ ⁊ speciali in qua lꝫ exprimatur maior summa ⁊ clausula non obstante seu si hodie p alio ⁊c. dũmodo ad eandem collationem reputantur pares: ⁊ iõ si sint in data ꝯcurrentes: q aliũ preuenerit in presentando litteras suas erit potior in bñficio vacanti: iuxta scdm rñsum .c.duobus. de rescriptis.li.vi. Non obstat.c.si p ro te. eo.ti. ⁊ li. ad qd rñdent dñi: put rñdet Joan.an. Pau. ⁊ Stephanus in cle. cuꝫ ei quem. de concess.preben. ⁊ hoc et dicitur tenuisse Oldradus in suis questionib: dicens se vidisse multas sententias latas p paupere in palacio apostolico. In hanc opinionẽ declinauit et dñs Auarien. dominus Egidius ꝯ: ppt notata Jo.an.in.c.si motu pprio. de preben. li. vi. ⁊ qꝛ specialis gr̃a statim afficit prebendam: vt in.c.cũ cui. de preben.li.vi. gñalis vero non ante purificationem. de cõcess.preben. cum ei quem. in clemen.

De procuratoribus. Rubrica.

Sequẽs decisio.h.d. Processus cum vno vel pluribus p curatoribus simul non in solidum ꝯstitutis factus valet ⁊ tenet i causa beneficiali: qꝛ ille cum quo est pcessuꝫ videtur per iudicem esse electus.h.d. Uel sic: Procuratoribus simul non in solidum constitutis valet pcessus cum vno tñ habitus: aliis se non opponentibus: quia ille videtur electus. hoc dicit. CVII

I in causa Bñficiali tres vel quattuor pcuratores constituantur: simul ⁊ non in solidum ⁊ cuꝫ vno ex illis: aliis se nõ opponentibus: pcedatur in cãu valebit pcessus illumqꝫ iudex cum quo processit videtur elegisse iuxta formã.c.si duo ꝯ sane. de procura.li.vi.

De annis domini. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. Annus incarnationis domini secundũ cursuꝫ Anglie ⁊ Francie incipit post mensem Marcii. hoc dicit. CVIII

Ecundum Cursum Anglie ⁊ Francie. Annus incarnationis non incipit post annum natiuitatis: sicut scdm cursum Romane curie: sꝫ post mensem Marcii concurrit sub eodem numero tam annus a natiuitate precedens ꝙ annus incarnationis sequens.

De proba. ⁊ de rerum permu. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Petenti bñficium ex cã pmutationis: sufficit pbare copmutationem p tali habitum: cuius titulus si impugnetur onus pbandi icumbit impugnanti.h.d. Uel sic: Non tenetur impetrans pbare titulum ꝓ decessoris sui p cuius fctñ impetrauit: dũmõ illius reputationẽ ⁊ possessionẽ pacificã pbet.h.d. CIX

Benti ⁊ Petenti bñficium ex cã pmutationis sufficit pbare compmutãtem habitum ⁊ reputatuꝫ p ⁊c. ⁊ in possessione pacifica illius bñficii pmutati fuisse: et si titulus illius compermutantis impugnetur. cui impugnanti incumbit pbatio: non obstante clausula in litteris compmutantium posita i si. qꝛ de iure cõi censetur sub intellecta: vt legitur ⁊ notatur. in.c.venerabilis. de except. ⁊ de rerꝫ permuta.c.lꝫ.li.vi. Ex superabundanti.n. ⁊ ad maiorem expressionem ponitur. Et

ideo sicut impetrans beneficium vacans per obitum non tenetur probare de titulo sui predecessoris precedentis: ita nec impetrans per resignationem. ar. notatorum per Inno. ⁊ Hostien. de presum. c. illud. de eo qui furti ordi. rece. c. innotuit.

De foro compe. ⁊ de dilati. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Citatio alternativa non tenet nec processus post illam factus: vt puta q̄ compareat coram se vel collega. h. d. Uel sic: Non valet citatio alternativa facta per vnum ex tribus iudicibus delegatis in solidum datis. h. d. CX

Citatus per vnum

Ex tribus iudicibus delegatis datis in solidum vt certo die compareat coram eo vel suo collega: coram ipso collega: qui non citauit comparere non tenetur: nec valet processus coram collega habitus coram eum. ar. eorum que leguntur ⁊ notantur in. c. cum plures. de offi. dele. lib. vj. de resti. spo. c. audita. ⁊ ff. de re iudi. inter pares.

De prebendis. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Motus proprius licet tollat qualitates extrinsecas non tamen intrinsecas: puta curam seu principalitatem beneficij nec ledit ius tertii nec gratiam amplhat nec dispensationem irregularitatis: vel alterius inhabilitatis inducit. h. d. CXI

Licet motus proprius

Pape excludat ⁊ tollat qualitates extrinsecas tamen non intrinsecas puta curam vel principalitatem beneficij de quo prouidetur vel prouideri mandatur: de quibus si non fit mentio in gratia etiam proprio motu facta ipso iure est nulla: vt notatur Joan. an. in. c. si motu proprio. de preben. li. vj. in nouel.

additio. An certa scientia principis proprio motu in litteris non expressa vitium surreptionis excludat. docto. dicunt q̄ non. in. c. si motu proprio. Alibi lex videtur velle q̄ idem operatur certa scientia principis rescribentis quod operatur clausula non obstante. vt. l. idem scribit. § h. ff. de ex. cu. tu. ⁊ l. quidam consulebant. ff. de re iudi. ⁊ vide per. Sal. in vsibus feudorum. in prin. in fine tertie carte.

¶ Summata est cum precedenti. CXII.

Dicebant domini

Quod motus proprius non tollit ius tertii. Puta si beneficium spectat ad ius patronatus alicuius laici de quo papa si sciuisset nullatenus prouidisset. iuxta notata in. c. si. de preben. lib. vj. per omnes. ⁊ pro hoc facit vnum dictum. c. nobis de iure patronatus. ⁊ i cle. per litteras. eo. titu. de preben. per Joannem andre. ⁊ pau. Ubi et dicunt super verbo directas. q̄ licet proprius motus vitium surreptionis tollat tamen gratiam non ampliat nec dispensationem irregularitatis illegitimitatis: vel alterius defectus. aut retinentiam plurium beneficiorum incompatibilium inducit vt notat predicti docto. in cle. si romanus pontifex. de preben.

¶ Contra primam conclusionem allegabatur vna nota Jo. an. in cle. si dignitatem. de preben. sup verbo. mandamus quam tamen aliqui domini intelligunt de qualitatibus beneficiorum obtentorum. secus de bñis de quibus papa prouidet vel prouideri mandat: ⁊ credo hoc vltimum glosarum fuisse: quia de iure com̄ non tenetur quis exprimere qualitatem beneficiorum obtentorum sed beneficiorum obtinendorum: vt in cle. si dignitatem ante dicta. ⁊ c. cum in illis. de preben. quemadmodum motus proprius tollit surreptionem in obtentis. in cle. si romanus. c. ti. ita ⁊ in obtinendis

Pro hoc et contra secundam conclusionem vz q̄ gratiam ampliat ⁊ ius tertii tollit: inducebam. c. si pluribus. de preben. li. vj. Maior tamen pars dominorum tenuerunt predictas duas conclusiones.

additio. Sit tamen cautus aduocatus in modo opponendi. nam licet motus proprius tollat vnum defectum irritationis litterarum: vt est defectus taciturnitatis. Alios tamen defectus non tollit: vt puta defectum natalium etatis. vitium corporis. bigamie ⁊ similes: ⁊ quamquam dicti defectus per viam surreptionis opponi non possint propter expressionem proprii motus: tamen opponi possunt per viam iuris com̄s cum motus proprius talium dispensationem non inducat: vt in. c. cum te. de eta. ⁊ qua. ⁊ per Jo. an. in. c. si motu proprio. de preben. li. vj. in nouel. ⁊ ideo sublato defectu taciturnitatis per motum proprium alii remanent: ⁊ ad nullitatem dispositionis sufficit vnum ex pluribus defectibus remanere: vt. l. si non lex. ff. de here. insti. ⁊ l. si dominus. ff. de fui. vt. predi.

De senten. ⁊ re iudi. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Tres sententie late super attemptatis sunt ante omnia executioni mandande antequam veniatur ad negocium principale. h. d. CXIII

Tres sententie

Late super attemptatis: antequam procedatur in petitorio sunt ante omnia executioni demandande dummodo predicte sententie vim diffinitiue habeant. puta si lite pendente vel post appellationem a diffinitiua sit aliquid attemptatum circa possessionem rei de qua agitur: quia tunc sapit naturam veri possessorii quod est plene executioni demandandum ante ingressum petitorii. de resti. spo. pisanis. nec posset opponi nullitas q̄ ante executionem caruit. de re iudi. vt calumniis in cle.

De appellationibus. Rubrica.

¶ Hec decisio. h. d. in summa. Causa beneficialis per appellationem extra iudicialem legitima deuoluta remanet in curia et appellationem deserta ita q̄ in ea potest procedi: parte tamen de nouo citata secundum compilatorem decisionum quamuis aliqui contra. h. d. Uel sic. Appellatione extraiudiciali legitime intimata deserta: nihilominus negocium principale remanet in curia Romana ad cuius prosecutionem opus est noua citatione. h. d. CXIIII

Maior pars

Dominorum concordauerunt ⁊ tenuerunt q̄ licet appellatio extraiudicialis in causa beneficiali in partibus interposita: ⁊ legitime intimata sit deserta: quia pars appellationis eam infra annum vel biennium non fuit prosecuta. nihilominus tamen post lapsum fatalium. pars appellata potest eam appellationis huiusmodi facere committi: ⁊ in negocio principali procedere per audientiam. Motiua dominorum fuerunt: quia non obstante desertione huiusmodi appellationis: negocium principale ad curiam semel est deuolutum. p. c. statuimus. de elec. li. vj. iuncta cle. cum. e. ti. semper mansit: ⁊ potuit citari in curia. nec alius inferior de illo intromittere se ammodo potuit. de appel. c. vt nostrum. de elec. quamuis. li. vj. nec requiritur secundum eos noua citatio ad partes: quia lex: vz. c. statuimus. citauit omnes quorum interest ⁊c. Dominus Robertus ⁊ ego H. Nam licet dicatur negocium principale deuolutum ad curiam. hoc est vigore appellationis legitime intimate: qua cessante cessat ⁊ ipsa deuolutio. preterea tpa. c. statuimus. sunt com̄a tam parti appellanti quam appellate: si igitur ambe partes fuerunt negligentes non seruando tempora: vel deserendo omnino ipsam appellationem ammodo ipsam vel quequid ipsius occasione fiendum foret prosequi non poterunt. ar. cle. si appellationem. de appel. Sed supposito q̄ deserta seu cessante appellatione: nihilominus possit procedi in negocio principali secundum me requiritur noua citatio ad partes: quia non in vim appellationis que non est proceditur: sed per modum ⁊ viam simplicis querele que via non prohibetur. de appel. concertationi: ⁊ no. pau. de elec. constitutionem. in cle. super verbo comprellitur. Huic adherens induxi. c. sepe. de appel. ⁊ no. in. c. nicolaus. e. ti. ⁊ de renun. veniens. Postea fuit dubitatum de appellante ⁊ appellationem infra terminum non prosequente: sed postea prosequi volente vtrum requiratur noua citatio contra appellatum? Et maior pars dominorum tenuerunt q̄ non de rigore iuris: sed de equitate sic: ⁊ Dominus Robertus tenuit opinionem suam antedictam.

additio. Pone q̄ iudex a quo in causa beneficiali defert appellationi ⁊ assignat terminum de quo in. c. j. de elec. li. vj. vel alium terminum consentientibus vel non contradicentibus partibus ad iter arripiendum vel se presentandum: ⁊ appellans vel appellatus nihil faciunt in termino: an appellatio sit deserta. Lapus in cle. j. de appel. videtur tenere q̄ sic. si nullum subest impedimentum: vt in. c. cum sit. ⁊ c. personas. de appel. ⁊ cle. quamdiu. eo. titu. petrus de Ancarano in dicta cle. j. dicit q̄ iudex non potest assignare alium terminum quam illum. de quo in dicto. c. j. de elec. lib. vj. quia

hoc esset tollere legem superioris contra id' quod no. de accu sa. cum. p. in glo. fi. de sortilegiis. c. ii. et c. cupientes. §. quod si. de elec. libro. vi. Sed presupposito quod possit alium terminum statuere. dic quod non comparendo in illo termino: appellatio nō erit deserta: quia non comparēdo alia pena imponitur in dicto. c. i. scilicet in eius absentia procedatur: cui standum est per predicta: et hoc videtur probabiliter dictum pro Lapo in est: quia ipse loquitur quando statuitur terminus partibus consentientibus vel non contradicentibus: possent autem partes ex toto renunciare appellationi. de electio. quibus. lib. vi. quia possunt consentire quod dispositio illius. c. in suum preiudicium alteretur: et sic quod iudex alium terminum quam ibi statutum assignet: nec istud est tollere legem superioris: sed pro eo renunciant suo favori quod possunt. de regula. c. ad apostolicam. Et dato quod iudex assignet terminum iuris quibus non esset deserta appellatio. si a iure tamen esset terminus assignatus: tamen secus est quando idem terminus a iudice assignaretur: vt in. c. personas. superius allegato secundum Lapum in dicta clemen. i. pro quo facit ratio: quia durius agitur cum ministro legis: quam cum ipsa lege: vt. l. celsus. ff. de arbi. et in. c. cum dilecti. de dolo et contu.

De rescriptis seu commissionibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Cōmissio accessoria impetrata contra absentem: non est ei in partibus intimanda. h. d. Vel sic. Commissio quod sola veritate inspecta etc. si in vim illius emanet citatio legitima: potest deinceps per audientiam procedi. h. d. CXV

A vim commissionis

Impetrate pte absente: vt possit procedi sola facti veritate inspecta terminis nō seruatis vel abbreuiatis poterit procedi p audientiam in absentia partis: nec est necessaria intimatio ipsi parti absenti facienda: na si causam sit in Curia p appellationē seu commissionem de speciali mādato citata partē legitime pars debuit venire vel mittē procuratorem sufficienter instructum ad omnia que possunt occurrē vel impetrari in ea contra eum quod si non fecerit: tenet totum quicquid fit in eius absentia propter contumaciam ipsius ar. c. statuimus. de elec. lib. vi. et c. cupientes. eo. titu. et lib. de appellatio. sepe. vt lite non contestata: quoniam. de eo qui mitti. in posses. c. fi.

Additio. Subaudi post commissam in curia de speciali mandato vel per appellationem deuoluta: vt. j. patet: alias decisio non procederet.

De restitutione in integrum. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Cause nullitatis et restitutiōis in integrum possunt simul intentari: sed interdictum vnde vi. et conditio. l. ii. C. de rescin. ven. propter repugnantiam simul non concurrunt. h. d. CXVI

Icet causa

Nullitatis et restitutionis in integrum possint simul intē tari et opponi: iuxta not. p. Inno. in. c. cum ex litis. de resti. in integ. tamen interdictum vnde vi. et conditio. ex. l. ii. C. de rescin. ven. et c. cum dilecti. de emp. et ven. tanquam repugnātes non possunt concurrere. Rō: nam eo ipso quod quis petit contractum rescindi: quia deceptus vltra dimidiam iusti precii etc. presupponit contractum ab initio validum vel saltem talem qui dat coloratum titulum possidēdi: ergo bona fide possedit: et bone fidei possessor non spoliat: ergo ar. de resti. spo. olim. et c. grauis. et c. sepe. et c. cum ad sedem.

De testibus. Rubrica.

¶ Infrascripta deci. h. d. Valet testimoniū de auditu i possessorio apte possidēte rē spoliatā. h. d. CXVII

A possessorio

Sufficit testimonium de auditu a pte qua tenet et possidet rē spoliatam. de qua agitur. ar. notatorum. in. c. licet. ii. de testi. facit. c. quam sit. de elec. li. vi. alle. et notata p Innocē. de elec. p inquisitionem. et de iudi. c. at si clerici.

Additio. Not. casum quo valet testimoniū de auditu. Itē valet vbi tale testimonium non est alteri preiudiciale: vt no. Inno. in. c. i. de ɔsecra. ec. vel alta. ipin a. Vel potes latius ɔcludere circa hoc quod testimoniū de auditu. auditus regulariter non valet. fallit in casu. c. ii. de ɔsuetu. Itē fallit in re antiqua quando agitur de probando quod memoria sit exstitit in contrarium. ff. de proba. l. arbiter. et in. l. iiii. §. labeo. ff. de aqua plu. ar. Itē fallit quando agitur de probanda ɔsanguinitate. de testi. quotiēs. et. l. licet. ex quadā. Nam istis casibus testimoniū auditus: auditus valet. Testimonium autem de auditu pprio in re p auditum capescibili: vt in corporali et in ɔfessione quod non videtur valet testimonium de auditu posito quod non audiuerit. Duz tamen hēat voces notas: vt no. in dicto. §. labeo. In re vero capescibili visu: vt corporali quod pōt videri testimoniū debet esse de visu. non de auditu. Hec materia ponitur p Inno. in. c. cū causam. de testi. et per Cy. et Bal. in. l. testium. C. de testi.

De officio legati. Rubrica.

¶ Seqns deci. h. d. Legatus de latere vnire pōt prochialē ecclesiam mense sue: vel alii dignitati. i. s̄munos sue legationis que maior ibi quilibet ordinario. h. d. CXVIII

Ecundum

Maiorem ptem dñorum legatus de latere pōt vnire ecclesiam pochialem mense epali vel alteri dignitati ex cā rōabili: quia quod pōt epūs in. c. sicut vnire. de excess. pla. quo ipse maior ē et ordinarius in puincia sibi decreta. de offi. le. c. i. et. ii. li. vi. quia ipse hoc pōt facere. preterea vnire est iurisdictionis: et pscriptibile p inferiorem epo: vt notant Jo. an. in cle. ne in agro. de sta. mo. §. ad hec. quod per legatum fieri pōt qui hz ordinariam iurisdictionē in puincia sibi decreta: vt pfertur et statuta ppetua facere pōt. de offi. lega. c. nouit. et confirmare electos. de elec. si abbatem. li. vi. Nec illud est de casibus reseruatis notatis. in. c. quod translatiōem. de offi. leg. ergo. etc. Hoc tenet Joan. an. in addi. Spe. in ti. de offi. lega. §. nunc ostēdendum: licet ibidem Spe. in v. xi. videatur sentire contrarium. Hoc etiā dicitur tenuisse. Fred. de senis in ɔsiliis suis. In hanc etiam opinionem videtur declinare dñs et pīmo Jo. de lig. in. c. sicut vnire. Non obstat. c. fi. de confir. vti. vel inuti. Vbi videtur sentire Jo. et Host. et etiā Abbas quod legatus non pōt vigore legationis vnam ecclesiam subiicere alteri: vel imppetuum conferre alicui monasterio: quia loquitur in exemptis. de tali donatione p quam iudicaretur nimium ordinario: et totaliter a sua iurisdictione eximeretur et subtraheretur quod non contingit in vniōe: licet forte p eam auferetur collatio: tamen non subiectio nec obedientia seu correptio quod ɔtingit in casu. c. fi. supradicti. Nec ibi Inno. dicit quod non pōt vnire: sed dicit quod ius ecclesie viuus non pōt dare alteri: quia hoc est ius solius principis: vt ipse notauit. de constitu. que in ecclesiarum.

Additio. Ex hoc etiā infertur quod cum legatus iurisdictionem hēat super loca et psonas exemptas. de offi. le. c. i. et c. quod translatiōem. et de vbo. sig. c. i. li. vi. quod possit vnire etiā bñficia exempta. exceptis epatibus et superioribus dignitatibus quorum vnio soli pape competit: vt dicto. c. quod trāslationē: et ne se. va. c. i. adeo quod ecclesias collegiatas possit vnire. Si tamen talium ecclesiarum reseruatio p sedem apostolicam facta est durante reseruatiōe non pōt illas vnire: vt in extrauagan. Benedicti pape. xii. que incipit: Dudū felicis.

De officio legati. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Legatus vel nuncius apostolicus habens ptātem beneficia qualitercūque vacantia et indebite occupata ɔferendi ɔfert deuoluta sed non reseruata. h. d. Vel sic. Reseruata beneficia nō cōprehēduntur sub nomine bñficiorum qualitercūque vacātiū. h. d. CXIX

Egatus vel

Nuncius apostolicus hñs potestatem a papa bñficia qualitercūque vacantia et indebite occupata conferendi: non pōt bñficia gñaliter reseruata conferre: puta p constitutiones execrabilis. Vel alio mō: quia in hoc generali mandato non veniūt etc. de offi. vica. c. si. li. vi. facit. c. quibus. ii. de preben. et c. dudū. e. ti. et li. quia in illis ptātibus nō veniunt gñaliter reseruata p hoc alle. etiā. cle. quia de bñficio. de preben. cum ibi notatis. Nam licet executori impetranti possit puidere de bñficio ad papā deuoluto. tamen non de reseruato p quo etiā facit notata p Archi. in. c. cum in tua. de consue. super verbo. non exstit. li. vi. pro hoc etiā alle. dictum Frede.

de Se.in tractatu suo.de rex pmu.vz q legatus bñs ptã tem recipiêdi resignatões ex cã pmutatõis: z trãsferendi p sonas q nõ possit se intromittẽ de bñficijs reseruatis gñalr vel spãlr: vt in.c.dudũ.de pben. Supra alle. Dicebat q de cretũ z pbibitio.c.ij.de pben.li.vj.locũ babeat in omnibus reseruationibus generalibus: z q ibi dr de bñficijs. in curia vacãnb9 ponit gra exẽpli z nõ alias. Preterea qñ papa vult q nuncij z legati possint de bñficijs ẽt reseruatis puidẽ: id i pcessione solet exprimere.ergo nisi istud exprimat negare vr.facit .c.ad audientiã.de decimis. Preterea in ɔstitutõe execrabilis ẽt ponit inbibitio in eadẽ cum decreto q in.c.ij.de pbẽ.li.vj. supius alle. Dñs Robertus ɔ ppr vbum gñale qualitercũ qz: z qr puilegiũ pncipis in sui piudiciũ est latissime interp tandũ.de vbo.signi.cũ olim.de dona.cũ dilectus.de reg.iu ris.decet.li.vj.cũ simili.q tñ post relatões suas in eadem cã mutauit: z in dictam conclusionem consensit.

Additio. Adde hic aliã q est.š.deci.xvij.q sic incipit. Itẽ bñs auctoritate apostolica.z.š. decisiõe.cccclxxxvi.q sic incipit: Item q nuncius apostolic9.

De sententia z re iudicata. Rubrica.

Sequens decisio.h.d. Actore non probante: reus etiaz si nil petat debet absolui.h.d. CXX

Actor non Probãte fuatz sniã: reus ab ipatore actoris: lz nihil vel nullã petitõez dederit: pt z dz absolui p regulã actore non pbante zc.de iureiurã.c.fi.z qr trahẽdo reuz in cãm satis ipenit molestauit z ipediuit: z iõ pt z dz actori sup bmõi molestatõib9 z ipedimtis ppetuũ silẽtiũ ipõi.de pb.lz.

additio. Adde hic regulã Gregorij.xj.q est.c.iij.in numero intitulatas.z incipit: Dñs noster Gregorius non vult q stilus.

De procuratore. Rubrica.

Infrascripta deci.h.d. Per scdam pcuratoris substitu tionem primus substitutus reuocatus esse censetur .h.d. Uel sic: Procurator primo substitutus intelligitur reuo catus per secundum.h.d. CXXI

Si procurator semel vnũ substituit: z iterato aliũ postea simplicr z sine reuocatõe pmi substituat pmũ censer reuocare: ẽt si in pma substitutõe pfestatus fuerit expsse q p aliquam comparationem zc.qr aliud est compere z si aliud reuocare vel substituere.diuerse.n.sunt spẽs. Et sic facien do vnum non censet facere reliquũ.p qua conclusione alle. in rõne.l.si qs euin.ff.de pcura.z.c.nõ iniuste.e.ti.z per Jo. andre.z Archi.in.c.si duo.in prin.z.c.licet.eo.titu.libro. vj.

De procuratoribus. Rubrica.

Ista deci.breuis est sz breuius sic sũmari põt z.hoc dicit. Substitutus q litem ɔtestatus est alium substituere põt: qr dñs litis factus est.h.d. CXXII

Procurator Substitutus q litem est ɔtestatus: põt alium sub stituere non vigore mandati: sed qr dñs factus est litis.ar.c.j.de procuratoribus.z.c.as qui.libro.vj.

additio. Sed qd de eo q non est litẽ ɔtestatus: sed postea intercessit z ad aliquẽ actum pcesssit an aliũ substituẽ poterit. Petr9 z Cy.tenẽt q sic.in.l.ni hil.de pcura. Cõtrariũ dicit Archi.in.c.j.hic allegato.s. q ante litis ɔtes.ɔstitutus alium substituẽ non potest nisi hoc hẽat in mãdatis. Opinio petri est verior: qr efficit dñs litis qõ appere: qr snia fert in eũ q non pt ferri: si non eẽt dñs li tis: vt.l.j.C.de sen.z inf.oiuz iudi.sm Bal.in dicta.l.nihil.

De probationibus. Rubrica.

Seqñs decisio.h.d.ptinẽtia collatiõis sufficit pbare per reputationẽ z famaz.h.d. Uel sic: Sufficit pbare per famã z alia adminicula q Collator beneficij erat in quasi posses sione conferendi.h.d. CXXIII

Sufficit Probare ptinentiaz collationis z per famã z reputatõez z alia admi nicula: puta p audiui q bñficiũ de q agit ɔsueuit cõferri p talem: z p instrumentũ admissionis illius ad cui9

collatõem spectare dr. Presertim si ipetrans hũit ad colla tionem epi pro q facit ius tõc.de elec.cũ ecclesia. Ulterius na .xxi.di.in nouo.ix.q.iij.si qs epũs.de here.cum ex iniuncto.

De probationibus. Rubrica.

Infrascripta deci.h.d. Qui pbat9 est bñficiũ possedisse adhuc psumit tpe obit9 possidẽ.h.d. CXXIIII

Si probetur Aliquẽ obtinuisse z pos sedisse certũ bñficium i vi ta sua id tpe obit9 sui psumit z adhuc possedisse: ni si pbet ɔtrariũ. Nã q semel rẽ possedit adhuc psumit posside re.ff.de aq.poss.l.iij.§.in admittẽda.z.§.q si seruus.ff.de p ba.cum qui. Pro hoc faciũt nota.p Phi. Host. z Jo.an. in.c.cum ad sedem.de resti.spo.super.ij.glo.z in Spe.ti.de acti.z peti.§.sequitur.per.quid si ago.

Additio. Contrarium tz ibi glo.z in.c.cum eccle sia.de cã poss.in glo.ij.ad idẽ ẽt tenet gl. in.l.siue possidetis.C.de pba. Sed pro ista decisione vide tur textus expressus in.c.olim.e.l.iij.de resti.spo.ibi.duz di cit.vel ẽt prius hũisset zc. Ex q textu clare colligitur q petẽ ti restitutionẽ per interdictũ.vñ vi.sufficit probare q iaz pos sedit esto q non probet q possederit spoliatõis tpe. z hanc opi.tz Host.z Jo.an.in dicto.c.cũ ad sedẽ.z Petr9 z Cy. in pal.l.siue possidetis. No.ob.rõ tenentiũ ɔtrium q dicunt q qr possessio de facili pditur: iõ non psumit possidere qui oli possedit. Naz hec rõ non ɔcludit: qr si facili9 pdatur pos sessio qz dñiuz non propterea sequitur q non psumatur hodie possidẽ q olim possedit: vt in.§.in admittẽda.z.§.q si seru9. hic alle.ibi dũ dicit.ɔstat nos possidere donec zc.q.n.B di cit probet vt.ff.de proba.l.ei.q dicit.nam si dicam q nunq hũi aium possessionẽ pdẽdi: magis ẽ credẽdũ mihi qz dicẽti q aiuz ɔposui possidẽdi: ex q ɔ aio meo ɔtra.ɔ bonis.signi ficasti.z ɔ pigno.act.l.si creditor.z ɔ se.ex.si vo.ij.z ita teneas

De preben.z de acceptationibus. Rubrica.

Seqñs deci.h.d. Acceptanti bñficiũ sufficit probare bñ ficiũ añ acceptationẽ vacasse. Licet testes vex tps vacatio nis ñ dicant.h.d. Uel sic: Acceptatio facta ifra tps debi tuz psumitur: lz de tpe mortis ñ dicat. CXXV

Sufficit Acceptanti bñficiũ probare vacas se añ suam acceptationẽ licet testes non pronũciẽt vex tps vacatõis siue mortis. Naz si probetur vacatio pcessisse acceptationem psumitur infra tps debitum diligẽs fuisse z acceptasse.qlibet.n.psumitur diligẽs: nisi probetur negligẽs maxie i dubio qñ tractatur de commõ z lucro captando.ar.l.si de desũct9.C.arbi.tute. iũcta.l.cũ de idebito.ff.de proba.z de psũp.qr non est verisimi le.ex q.n.facta est.psumitur q.i.tempus legitimũ sit facta. Sic dicitur in simili p Innocen.q probata confirmatione electionis psumitur electionem legitimam fuisse: ẽt si de le gitimitate nihil ɔstaret. Notantur hic p Inno.in.c.qr in cũ ctis.de pcel.pben.li.vj.z Pau.i.de.cuz ex quẽ.e.ti. Licet multũ videatur obstare decrẽ Compos.in.c.cũ dilec.de elec. Ubi dicit q nondũ appellanti sufficit probare se appellasse nisi ẽt probet q infra tempus legitimum vz.x.dierũ appel lauerit: ergo videtur sic in proposito.

De testibus. Rubrica.

Infrascripta decisio.h.d. Procurator ẽt reuocat9 testis esse non potest.h.d. CXXVI

Si procurator Qui litẽ est ɔtestat9 vel causam duxit i ali qua pte lis reuocetur: z postea i testẽ producatur non valet ei9 testimoniũ: qr psumit ad finẽ q in causa depo neret reuocatus: z sic fraus z dolus zc.de rescriptis.ceterum z.c.sedes.cum simili.z quia subest eadem vel maior ratio constitutionis.c.Roma.de testi.li.vj.

De appellatione. Rubrica.

Seqñs deci.h.d. Appellationis intimatio pt fieri p quẽ cũqz: ẽt non habẽtẽ speciale mandatum: dũmodo de appella tione z intimatione per autenticam scripturam constet.h.d. Uel sic: Appellatio sine mandato intimatur quemcũqz. hoc dicit. CXXVII

Alet intimatio Appellationis in cā bñficiali facta appellato ēt per quēcūqꝫ non hñtē spālc mandatū: dūmō ꝯstet de appellatōe ⁊ intimatōe. Nā sufficeret tunc qualitcūqꝫ in noticiā appellantis deueniat for appellatum: vt. ff. de peti. heredi. l. Itē veniunt. §. post petita. ⁊ in fi. deñ. cām. de elec. qui. n. certus est certiorari non dꝫ: vt regu. la. cum q̄. de regu. iu. li. vi. lꝫ glo. ibi videat̃ tenē ꝯtrarium. Tenet tenes ad nō. in. c. pcuratoꝛ. de elec. li. vi. ⁊ ibi videas Jo. an. in nouel. in vlti. glo. ⁊ Arc. in. c. siqꝫ ꝓposter⁹. l. dis. vbi tꝫ ex ꝯsilio ꝯtrarium ꝓ. l. ꝓdictā. Itē veniūt. ⁊ p. c. cū ꝯtingat. de offi. de le. vide i antiq̄s decisio. xi. q̄ dicit q̄ requiritur mandatum.

De appellationibus. Rubrica.

¶ Infra scripta deci. h. d. Ualidus est pcessus fact⁹ pendē te termino ad recipiendos apostolos. h. d. q̄uis multi doctores teneant ꝯtrarium. CXXVIII

Iudex Procedit pendente termino ad dandū ⁊ recipiendū apostolos a iure vel ab hoīe prefixo. valebit. pcessus fꝫ oēs. me solo excepto. Allegabat̃ pro dicta opiniōe. c. vt sup. ⁊. c. ab eo. de appel. li. vi. ꝓpter verbū ibidē positū ex tunc qđ deno tat extremitatē tpis. de appel. ꝑterea. Et h̄ videbat̃ tenē Jo. an. in dicto. c. vt sup. in nouel. sup gl. añpenul. reprobans do glo. Hosti. in. c. cordi. eo. ti. quā allegabam ꝓ me: ⁊ ēt allegaui. c. sepe. oblate ꝑsonas. de ap. ⁊. c. non solū. e. ti. li. vi. Nā dilatione pēdente data ab hoīe vel a iure ꝯquiescit offiñ iudicis: ⁊ nihil in ꝑiudiciū ptis est attēptandū: vt in dictis iuribus patet. faciūt ēt iura multa. de ꝯcess. preben. c. nulla. ⁊. c. qꝛ diuersitatē. de loca. potuit. de cōmo. c. vno. de elec. cōmissa. ꝯ preben. statutū. li. vi. de ꝯcessi. preben. cū ci quē. §. secus in de. cum multis si. Similit̃ hanc opinionē tꝫ dñs ⁊ pī me⁹ Jo. an. de lig. in. c. dilec. de appel. Ubi vacillādo distinguebat sic Aut iudex a q̄ appellatū est: ⁊ p quē aliq̄d attemptatum est. Pendente t̃mino ad dandū apostolos appellationi hmōi postea detulit aut non. In primo casu dixit non valē processum pēdente t̃mino apostoloꝝ. In scdo casu dixit tenere ⁊ valē. finaliter tñ tꝫ in vtroqꝫ casu non valē processum. Dicit tñ Joan. cal. in quadam q̄stiōe tenuisse opinionē pris sui Joan. and. adoptiui supradictam. idem tꝫ Pau. vt dici tur etiam in quadam sua questione per eum disputata.

Additio. Hec decre. optie fac̃ videt̃ pro ista opinione Jo. an. Ubi pcessus dicitur per iudicem a q̄ post appellationē interpositam a grauamine nō reuocat̃ ex sola pendētia p moduꝫ attēptati: ⁊ tñ includit oē tps ab interpositiōe appellationis vsqꝫ ad inhibitionē vel instificationē appellationis: ⁊ sic tps dandoꝝ apostoloꝝ. Preterea hanc ptē videt̃ dare ꝯfirmare textus in preallegato. c. vt sup. ⁊. c. sup eo. In q̄b⁹ tria tpa vident̃ notari. Primū est tps denegatōis apostoloꝝ. Scdꝫ est tps negligēns apostolos oblatos recipē req̄sitione ꝑmissa. Tertiū est tps añ cedens denegationē ⁊ negligentiā de primis duobus. Ius disponit post terminū non valē pcessum. Hec patent p rōes ⁊ iura. Nā dictio tūc posita in dcā decre. vt sup extremum tps significat. ff. de ꝯdi. ⁊ demō. l. iij. in. fi. de ꝯsti. ex lris. de appel. sup eo. n. in. fi. ⁊. c. cū spāli. ꝟ. excessu q̄qꝫ. de sacra vnct. c. vno. ꝟ. vñ in veteri. de elec. q̄ sit. li. vi. de pbē. si tibi absenti. i fi. eo. l. cum fi. ⁊ p h̄ innuit̃ q̄ añ illud extremū tps qđ sonat i ꝯdictionē valet pcessus. ar. sumpto a ꝯtrario dictoꝝ iuriū qđ est in iure argumentū fortissimum. xxv. di. qualis. ⁊ de regu. iuris. cum vis. cum ꝯcor. ⁊ maxie cuꝫ de ꝯtrario nō reperiatur statutum. Unū videt̃ remanere sub regula pmissiua: qꝛ sic de eo poterat exp̄mi: si idē iuris cēsisset exp̄ssit de aliis duob⁹. de trāsla. inf corpalia: ⁊ de decimus ad audientiā. ⁊ de verb. sig. cum in prib⁹. cum ꝯcor. Preterea q̄ pēdentia t̃mini nō ipediat pcessum. pbat̃ alia rōe. Nā termini expectatio ⁊ pendentia id solū impedit fiēdum ulteri qđ ꝓrogat: ⁊ pro q̄ expe diēdo ꝓfigit̃. illud āt qđ in t̃mino: vel post nō dꝫ fieri p termi num non ipedit̃ tanq̄ separatū ab illo. sic intelligit̃. l. fine p9. C. de dila. de appel. c. significāte. ⁊ pbat̃. C. de non nu. pecu. l. gñaliter. §. hys aūt. ꝟ. nullo tñ. Uñ pendente appellatione

non pbibet̃ appellans vel appellat⁹. si spolietur coraꝫ iudice a q̄ de h̄ conq̄ri. vt in. c. cū teneamur. de appel. sic est in casu nostro: qꝛ t̃minus ē assignat⁹ ad recipiendū apostolos. Uñ illa q̄ sunt separata ab eis nō ipediunt̃ in t̃mino vel post q̄ necessario hēant expediri. Hoc pbo equparando t̃minuꝫ iuris ⁊ hominis. qđ bñ lꝫ h̄ casu: vt i. c. ꝑsonas. hic. alle. ⁊ cle. q̄uis. de appel. Sꝫ video q̄ pēdentia t̃mini iuris sola ⁊ p se nō impedit pcessum siue loquamur de t̃mino appellatōis insponendo siue ꝓseq̄nde. primū pbat̃ p no. i Spe. de ap. §. restat vidē dū. in fi. Scdm in. c. nō solū. e. ti. li. vi. Si ḡ nō ipedit̃ pcessus p terminum iuris: ḡ nec hois illū restringentis vel artantis.

Additio. Que incipit a plato regulari. Sꝫ q̄ opinio Hosti. sit va. pbat̃ quatuor rōibus. Prima ois actus dꝫ ꝯsiderari fm cāꝫ añcedētē vel pductā: vt fm illaꝫ fiat interꝑtatio. xv. q. vi. c. i. in fine. xxiij. q. iiij. ipsa pietas. ⁊. q. v la. accidit. ⁊. ff. de furtis. l. verꝫ. Sed si ꝯsideremus casū apostoloꝝ fm casum añcedentē siue loq̄ntem sem per inuenimus q̄ est appellatio ⁊ ei⁹ instructio: ⁊ informatio: siue aliud depēdens: sed sicut appellatio facit irritū pcessum ex sola sui pēdentia: ita ⁊ t̃minus dependēs ab ea. Naꝫ ois seq̄la appellatōis assumit naīm ab ea: ⁊ sic de seq̄la disponit̃ sicut de principali. de appel. sollicitudinē. Scda rō est hec: qꝛ talis t̃minus pticipat. de cā appellatōis ꝓpter quā dat̃: ex h̄ arguo sic: q̄tiens sunt duo q̄ se hñt per moduꝫ cāe ⁊ causati: illa sunt oīno sepabilia. ff. de dona. inter viꝝ ⁊ vxorem. l. si sponsus. §. gñaliter. de iudic. c. ita q̄rundā. ⁊ de latina libertate toll. l. i. §. i. Sed appellatio p se ipedit diffinitiuā seq̄ndaꝫ ⁊ facit eā nullā. de sen. ex. p tuas. ḡ ⁊ t̃minus causat⁹ ab ea. Tertia rō est: qꝛ q̄ñ aliqua participāt eandem cām directo: vel p modum ꝑncipaliter vel sedario vni⁹ pendentia facit similem processum in alia. primū patet. ff. de excep. fūdū ⁊. l. fundi. de ordi. cogni. tña. q̄ij si sint le. c. lator. de elec. si fore. li. vi. ⁊ ꝯ re sti. in integ. cū venissent. in fi. Scdm pbatur. ff. de iureiuran. duob⁹. §. exceptio ⁊. l. si actor. Sꝫ appellatōis ⁊ datiōis apostoloꝝ eadē est cā: qꝛ si appellatio cām hꝫ legitimā datio apostoloꝝ cā irritabitur. ⁊ erūt dilatoꝛ: alias deberetur pēa. de appel. de prior. C. e. ti. q̄ñ. ⁊. ij. q. vi. decreto. Et tñ est illegitima apostoli erūt refutatorij qđ totum in eis debet exprimi sicut cā in ap. de app. cordi. li. vi. ḡ pendentia datiōis ipsorū apostoloꝝ: sic facit similē processū sicut pēdentia appellationis q̄ pticipat eandē cām cuꝫ eisdē. Quarta pendētia termini dandoꝝ apostoloꝝ idē videtur opari qđ ipsa datio ⁊ appellatōis subseq̄ns motio probatur: sicut aliq̄d pēdere vel spare de proximo pēdere sunt paria. l. si testio. ⁊. l. seq̄ue. ff. de peti. here. vt lite pen. ecclesia. de ap. suggestū. ꝯ alie. iudi. mu. cā fac. c. i. cū sua gl. Sed spes firma est datis apostolis vel ꝯ negatis in t̃mino litē pendere q̄ viciaret processum iudicis a q̄ vt supra dcū est: ergo ⁊ ipsa spes propiqua idē opabitur. Ad qđ facit. ff. de excep. rei iu. l. si qs. cum toni. §. si ancillaꝫ. Ubi dꝛ qđ q̄tiens apud scdm iudicē id petitur qđ appellatio q̄sitū est obstat exceptio rei iudicate. Sed certū est q̄ scdus iudex debet cognoscere de remissione ⁊ apostolis sicut de appellatōe: ergo q̄ ad vtrūqꝫ iudicē erit i suspēso equalit̃. Et per has ratiōes ⁊ plures alias ꝯcludit paulus de lazar. in preallc. questione pro ista parte vbi omnino videas.

De procuratoribus. Rubrica.

¶ Seq̄ns deci. h. d. F cā fide de absentia procuratoris a ciuitate ⁊ suburbiis vbi. degit curia procedi pōt p audiētiam. h. d. Uel sic: absentia procuratoris ēt cā recreatōis ⁊ ad breue tps. p audiētiā proceditur. h. d. CXXIX

N absentia. Procuratoꝝ cāꝝ transeuntium ad Anagniā vel alium locum nō existentē de suburbiis curie romane. ēt si papa ibidē cum dñis cardinalibus resideat: procedi poterit p audientiā: facta fide de absentia dicta. Idē voluerunt dñi obseruare in testib⁹ affuturis illic transeuntib⁹ recepto ⁊ prefixo prius per eos iuramento q̄ ea de causa nō recedunt nec in breui essent reuersuri: ne copia probationum pereat: ⁊ cursus causaꝝ ipediatur: qꝛ probatōes non sūt angustande: ⁊ lite nō contest. q̄ñ. de tes. Alberic⁹. ⁊. c. significauit.

De appella. et inhibitionibus. Rubrica.

¶ Infrascripta deci. h. d. Si post inhibitionem Judex a quo procedat irritus est processus. h. d. Uel sic: Processus factus post appellationem legitimam: et multofortius post inhibitionem est irritus etiam si contingat appellationi renunciare. h. d. Uel sic: inhibitio reddit processum nullum: etiam secuta renunciatione appellationi. h. d. CXXX

J post Inhibitionem iudex a quo appellatum extitit procedat eius processus est irritus: et nullus etiam si postea appellans postea appellationi sue renunciat tacite vel expresse per regulam quod ab initio non valuit etc. de dec. duduz. sed quod processus habitus post inhibitionem iudicis: immo post legitimam appellationem sit nullus multi sunt textus. de rescriptis: Rodolphus significante: significauit de iudiciis: exhibita. de excep. dilecti. dilecte. et c. significauerunt: de appel. dilecto. ex parte. et c. significantibus. cum infinitis similibus in quibus habetur clausula irritans. Uidelicet reuocando in irritum etc. probat optime. c. per tuas. de sen. ex. et c. solet. c. ii. li. vi. In quibus appetit sententiam excommunicationis nullam in latam post legitimam appellationem. de nullitate post inhibitionem habetur in. c. romana. et c. non solum. in fi. li. vi. faciunt etiam pro hoc iura alia. vz de dolo. et contu. vltatis. in. fi. de desponsa. impu. ad dissoluendum. in fi. de preben. inter cetera. et c. duduz. li. vi. de rescriptis. ubi quod de concessi. preben. ii. solu. et c. si capitulo. et c. executor. lib. vi.

De causa posses. et proprietatis. Rubrica.

¶ Sequens deci. h. d. Ad petitorium suspensum etiam coram iudice appellationis rediri potest. h. d. Uel sic: Si suspenso petitorio a sententia super possessorio lata appelletur iudex cui causa appellationis et negocii principale commititur: poterit audire partes super petitorio ne continentia cause diuidatur: secus si causa appellationis sit tantum sibi commissa. h. d. CXXXI

ntentato Petitorio et possessorio coram iudice: si petitorium postea suspendatur: et in solo possessorio procedatur et pronuncietur et appelletur: et appellationi deferatur et causa appellationis et negocii principalis alteri auditori committatur: tam coram illo quam coram alio iudice partes si velint possunt redire ad petitorium et procedere in eodem. Si vero vna pars vellet procedere coram primo in petitorio et alia in possessorio coram secundo: non est audienda propter priuilegium spoliantis. de ordi. cogni. c. si. et ne continentia cause diuidatur. C. de iudi. nulli. de causa posses. et proprie. c. i. et ii. de sequestra. c. i. Hoc verum si causa appellationis et negocii principalis sit secundo iudici commissa. Si vero tantum causa appellationis: tunc non posset de causa petitorii cognoscere sine speciali commissione: nec etiam primus donec causa possessorii fuerit terminata propter priuilegium etc. et ne continentia cause etc.

De appellationibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Appellans in causa beneficiali post tempora. c. statuimus. de elec. li. vi. quandocumque infra annum veniens. procedere potest etiam in contumaciam appellan. h. d. CXXXII

Appellans in Causa beneficiali post lapsa tempora. c. statuimus. de elec. lib. vi. potest infra annum quandocumque appellationem suam in curiam prosequi: et procedere per audientiam contra appellatum absentem: et hoc videtur innuere. Archi. qui recitat opinionem Inno. et Host. in dicto. c. statuimus. super verbo expectata. non obstan. glo. Compos. quam recitat ibidem Archidi. super verbo. sicut de iure. ibi dum dicitur a parte tempora fuerint seruata: que debent intelligi ibi lapsa non pro assignari. Nam. 15. c. statuimus. disponat quod ante quam sint seruata. i. lapsa illa tempora non possit procedi in contumaciam partis absentis: non tamen disponitur hoc ibidem quod illis lapsis non valeat procedi: immo potius ibi innuitur quod tunc ad vlteriora procedatur. hoc verum fm Compos. per viam simplicis querele: sed non in vim appellationis: quia tempora non seruauit que recitat in cle. constitutionem. super verbo: repelli. de elec. Nec est necessaria noua citatio nisi per audientiam: quia a lege citata est: et sic tanquam contra contumacem potest procedi. ar. c. ex parte. de appel. facit ergo magnam gratiam appellans appellatum expectando diutius. datur

in simile in citatione hominis qui de speciali mandato citauit aliquem: vt. xl. die compareat in curia cum comminatione quod siue venerit siue non ad vlteriora: et etiam ad diffinitiuam sententiam inclusiue in eius contumacia procedatur: licet ille ad cuius instantiam citatio emanauit predicta. xl. die non compareat et diutius aduersarium expectare voluerit: qui ad duo tenetur comparere: et cetera die comparere. Et licet quo ad secundum terminum datum sit edictum: tamen non quo ad primum: et ideo quandocumque actor veniens postea potest procedere in contumaciam si non comparuerit. ar. eorum. que leguntur et notantur. in. c. cum dilecti. de dolo. et contu. eandem etiam vim et effectum habet citatio iuris: vt in dictis iuribus: et in. c. cupientes. de elec. lib. vi. Uide etiam de hoc decisionem. cc. xlvii.

De rescriptis. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Error nominis illius contra quem rescriptum est impetratum non nocet. h. d. Uel sic: Error nominis vel cognominis non viciat commissionem: si per circumstantias potest de persona constare. CXXXIII

Error nominis Uel cognominis illius contra quem impetratur commissio. dummodo per aliquas alias circumstantias possit constare de persona quod sit illa: de qua in commissione narratur non viciat processum habitum contra eandem personam: et maxime si fiat executio vigore dicte commissionis decrete sub vero nomine et cognomine et citatus expresso vero nomine et cognomine comparuit coram ad dictam causam constituat. Insti. de lega. § si quis in nomine. C. de tes. l. si quis. facit. c. ii. ex quadam. de testi. et de consangui. et affini. c. tua. Allegatur etiam pro hoc dictum Inno. i. c. significante. de rescriptis. Pro hac conclusione faciunt notata per Ber. Host. Archi. et Joan. mo. in. c. cum in multis. de rescriptis. super verbo. nomina. lib. vi.

Additio. Et si procedit processus non teneat tamen quam factus contra non contumacem. de maio. et obe. c. insquatuor. fm Jo. mo. in dicto. c. cupientes. et Arc. in. q. ii. oia. et c. absente. et c. reuera. et c. quarte. Et sedit. Jo. an. in pacalle. c. cupientes. quod quamuis ab homine non sit terminus assignatus nec sit appellationi delatum quod littere per appellantem infra terminum dicti. c. statuimus. impetrare nullo modo valent: et sic talibus litteris non obstantibus: et etiam appellantis absentia non obstante procedet curia hoc casu: et admittetur prosequens nunc appellationem etiam post terminum dummodo res sit integra. ar. c. in causis de elec. et ff. de consi. l. iii. fm eum: et etiam Inno. et Host. ibidem istud vltimum. s. prosequentem appellationem admittendum non videtur procedere: nec in actore nec in reo. In actore. n. non: quia pena non seruantis tempora dicti. c. statuimus. est: vt negocium non deuoluatur: vt in clemen. causam. de elec. Item in reo hoc non videtur etiam posse procedere si probaretur omnia tempora elapsa a die noticie quomodolibet habite: quia sic noticia talis preiudicat. appellato etiam si notificatio facta non sit: vt. s. cum dicatur deuolutam: vt dicta cle. causam: et procedi posset in eius absentia: ita ergo curret sibi tempus ad deducendam illam ad curiam. Ubi appellans illam non deduxit. Si. n. verum est quod premissi quod appellans non seruasset tempora etiam re integra non possit in curia prosequi: idem etiam in appellato non seruante si sibi notificatum fuisset: vt vtriusque equa esset conditio. Sed ex quo cle. causam. exigerat notificationem et scientiam appellati. Idem dicam appellato qui per se sciuit si a tempore scientie non seruauit tempora. Uidetur ergo quod posset reus. s. appellatus prosequi non obstante lapsu temporis. ubi nec fuit intimatum. nec sciuit: et vide quod no. pau. in dicta clemen. causam. super verbo. denium. ubi colligitur quod hoc posset habere locum in appellato prosequente etiam post tempora re integra maxime: quia quo ad appellantem negocium videtur deuolutum: nec ei prouidet cle. causam. Sed prouidet solum appellato pro primo dicto. s. quod in nullo possit habere locum. facit quod no. Compos. et Archi. in dicto. c. statuimus. super verbo. de iure. s. quod iudex primo habet videre an tempora sint seruata.

De rescriptis gratiosis. Rubrica.

¶ Infrascripta deci. h. d. In impetratione beneficij certi valoris quotidiane distributiones non computantur. h. d.

Uel sic. Fructus beneficij impetrati nõ comprehẽdit quotidianas distributiones.h.d. CXXXIIII

Quando Impetratur certum beneficiũ certi valoris distributiones fructuum non sunt computande. rõe quia ille dantur rõe certi ministerij puta interessentibus diuinis: et non sunt de corpore beneficij: nec sub illo comprehenduntur: pro vt leg. et notatur in.c.licet.de preben. et de cle.non resi.c.vno.li.vj. et ibi p Jo.an.in nouel. et melius per eundẽ in addi.spe.ti.de concess. prebẽ.§.in illis.pro hoc facit optime.c.si.de conces.preben.§.in illis vero.li.vj.vbi distributiones quotidiane sunt aliud quam illud quod datur ratione prebende.

Additio. Nota quod distributiões quotidiane nõ computantur in valore bñficij: ita et determinat Oldra.q.cxviij. et Jo.an.in addi. Spe.ti.de conces. preben.quorum rationes vide in repetitione clemen.pime.de cõcess.preben.per dominum Petrum de ancarano.vbi idẽ etiam deciditur.de mortuarijs et anniuersarijs.

De dilationibus. Rubrica.

¶ Sequens deci.h.d. Terminorum seruandorum seu reiterandorum tps datũ est vtile.h.d. Uel sic. Octo dies infra quos termini male seruati debent repeti sm formam cõmissionis sunt vtiles: et non continui.h.d. CXXXV

Si mandetur Auditori quod repetat oẽs terminos indebite seruatos infra octo dies illi dies sunt vtiles et nõ continui: ita quod in octo diebus iuris vacantibus: et sunt termini repetendi antedicti.pro hoc possunt induci iura allegata per docto.de tempore vtil. et Inno.de conces.preben.quia diuersitatem: et.ij.q.vj.anteriorum.p Joan. et de conces.preben.c.i.in clemen.p Joan.an. et Pau.in clemen.i.resti.in integrum.

De filijs presbyte.seu de rescriptis. Rubrica.

¶ Infrascripta deci.h.d.dispẽsatus p epm sup illegitimitate non pt recipere prebendas ecclesie cathedralis.h.d. Uel sic: dispensatio epi cum illegitimo non extenditur ad cathedralem prebendam.h.d. CXXXVI

Uoluerunt domini Ob opinionem Joan.mo. posita in.c.i.de fili.presby.li.vj.de cetero seruaretur: videlicet quod dispensatio epi iuxta formam illius.c.facta illegitimo non extendatur ad prebendas cathedralium ecclesiarum ppter eminentiam et maioritatem quam habent canonici ecclesie cathedralis super alios clericos ciuitatis et diocesis: quia ipsi sunt pars corporis ecclesie et epi.de testa.c.requisisti. Epus.n. est caput et ipsi membra. De his que fi.a prela.sine consensu.c.nouit.et.c.quanto.et dicit Inno.quod est magnus honor eẽ canonicum ecclesie cathedralis.hoc nota ipse.de sepul.fraternitatem.pro hoc etiam facit vnũ nota archidi.in.c.i.de consue.in si.lib.vj. Jo.mo.alle.c.quamuis.de preben.lib.vj.et.c.extirpande.§.qui vero.eo.ti.qui nihil facit sz Joan.an.qui tenet cum archidi.contra Joan.mo.quorum opinionem tenet Oldra. in questionibus suis per multas rationes. Dixit tamen dominus Robertus dñs Jo.an.in addi.Spe.ti.de fili.presby.in dispensatione papali super defectu natalium distinxisse. Aut illa est nuda et cruda: puta dispensat cum illegitimo: vt possit tenere vnum beneficium simpliciter: et tunc non venit curatum nec cathedrale. Si vero dispenset quod possit tenere beneficia quecunque: tunc quia huiusmodi dispensatio est exuberans.venit omnia contra tamen primum membrum distinctionis.vi textus in.c.tua nobis.de vb.sig.vide Joan.an.in nouel.in.c.gratia.de rescriptis.lib.vj.in princi.quando verbum beneficium.inducit: vel non includit prebendam qui remittit ad notata per eum.de preben.c.vlti.post principium.

additio Nota sm aliquos: et maxime sm stilũ cancellarie quod vbi est dispensatum cum illegitimo: quod possit tenere beneficia et dignitates cum cura vel sine cura etiam si ad ea quis per electionem assumatur etc. vt infra in antiquis.decisione.lxiiij.que sic incipit: Item nota sm aliquos et maxime etc. Aduerte tamen: quia in dispensationibus non habet locum illa regula.quod cui conceditur: maius cõceditur etiam et minus: in quibus concessio in maiori non extenditur ad simile: vel ad minus: nisi illud minus sub maiori includeretur: vt si concedatur illegitimo quod promoueatur in epm.tunc etiam de reliquis sacris ordinibus intelligitur fore concessum: de excessu.prela.ex liris.ad finem. Predicta autẽ regula et argumentatio: vt dixi in dispensationibus locum non habẽt pro vt expresse not. Hosti.in.c.postulasti.de rescrip. vbi et Compos.dicit quẽ sequitur dominus Anto.de Butrio: quod si habens dignitatem et personatum cum cura impetrat dispensationem non facta mentione.de cura non valet impetratio: quia si sciuisset curam nõ dispẽsasset. Nec hoc obstare quod fortius est concessurus curam quam psonatum: quia imo non est: ppter pericula cure animarum quibuscumque rebus preciosiorum.j.xij.q.i.precipue. Itẽ quia regula a minori vel pari nõ hz loci in bñficialibus: vel priuilegijs: vt i.c.sane.de priuilegiis: quia nõ extendũtur nisi minus includeretur in maius: vt superius dictũ est.

De appellationibus. Rubrica.

¶ Seqns deci.h.d. Appellatus in cuius pñtia fuit appellatũ i causa bñficiali.j.x.dies a tpe sñie.de equitate auditur appellans: secus de equitate.h.d. CXXXVII

Appellatus In causa bñficiali: licet in sua pñtia fuerit appellatum: vel sibi psonaliter intimata citatio iuxta formã cle.cum.si procedatur per audiẽtiam contradictarum: et sñia feratur contra eum: poterit ab huiusmodi sñia appellare.j.x.dies a platiõe sñie cõputãdos de equitate: licet de rigore iuris nõ posset: quia p vero contumace hẽtur q non appellauit vt not.archi.in.c.statuimus.de elec.li.vj.super vbo.j.mensem.post tñ.x.dies et a tempore scie minime appellare poterit: quia veram contumax fuit i non veniendo: et sic poterit opinio archidia.procedere posita in.c.statuimus.vbi supra: pro quo vide Joannẽ andree in clementi.causam.in glo.penulti.vbi allegat. Compos.remittens ad notata per eum in clemen.si ante.de dolo et contuma. Postea vidi sepius obseruari contrarium: videlicet quod reciperbatur appellatio a tempore scientie: presertim quãdo appellatio non fuit appelato intimata vel suo procuratori personaliter apprehenso: sed ad domum vel ecclesiam cathedralem: qui tunc ficte contumax reputatur qui bene auditur appellans: vt notatur in dicta clemen.si ante.

additio. Adde hic decisionem que est infra numero.clxxxvij.que sic incipit: Item licet ficte contumax. et etiã infra decisione.cccliiij.que sic incipit. Item cum iura clament.

De appellationibus. Rubrica

¶ Infrascripta decisio.h.d. In causa grauaminis postquam secundus auditor pnunciauit male appellatum: et remisit causam quamuis ab huiusmodi pronunciatione fuerit appellatum. Primus auditor a quo fuit appellatũ: statim põt in principali procedere donec de nouo sibi fuerit inhibitum: quia prior inhibitio iam erat extincta.h.d. Uel sic et breuius: Judex a quo potest causam sibi remissam p scdm auditorem a quo est appellatum statim in principali procedere: donec sit sibi inhibitum.h.d. CXXXVIII

Si appelletur A grauamine ab vno auditore: et per alium auditorem cui huiusmodi causa appellationis est commissa pronuncietur bene processum per primum auditorem: et male per partem appellatum: et causam primo auditori remittit. Primus auditor statim potest ad vlteriora procedere in negocio principali: non obstãte quod modo a pronunciatione secundi auditoris: iterum extiterit appellatum et causa huiusmodi alteri commissa: dummodo per tertium de nouo non fuerit inhibitum. Nam ex quo remissa fuit causa per secundum auditorem primo: sublata erat eius inhibitio: et sic cessante causa etc.de appel.cum cessante.cum si. Uide plenius hanc conclusionem infra declaratam.s.decisione.cccclj.que sic incipit: Itẽ si appelletur manifeste friuole etc.

De appellationibus. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. Appellatio iudicialis legitime intimata: cãm beneficialem ad curiam deuoluit.h.d. Uel

fic. Deuoluitur causa super beneficio: si ob aliquam exceptio nem legitimam non admissam fuerit ad sedem apostolicam appellatum: huiusmodi appellationis intimatione secuta. hoc dicit. CXXXIX

N causa Bñficiali in iudicio in partibus p pter cãz suspitõis vel aliã proba bilẽ exceptõ.m nõ admissã: ad sedẽ apostolicã ap pelletur: et appellatio debite iuxta formam de. causam inti mete: totũ negociũ principale ad curiã cẽsetur deuolutũ. iuxta nõ. in. c. statuim⁹. sup vbo. ppt h. p Inno. Jo. mo. et archi. et in dicta cle. cãm. sup vbo. occasiõe. p Joã. an. Pau. et Henr.

De causa possessionis et proprietatis: et de feriis. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Tpe feriarum et vacationũ potest suspendi petitoriũ antea nõ suspẽsũ. h. d. Uel sic: In possesso rio tpe feriarum pcedi: põt et petitorio suspẽsio. h. d. ar. no. in. c. fi. de iudi. ¶ Uel breuius hoc intendit. In possessoriis pro ceditur tpe feriato. h. d. CXL

Tempore Feriarum siue in vacationib⁹ pt suspendi petitoriũ a suspenden te antea inchoatũ: et procedi in possessorio solo: qz h est quoddã preãbulum siue pars ipsius possessorii priuile giati. in q põt attenta forma indictõis vacantium pcedi. ff. de spon. l. orator. Itẽ qz hec suspensio i nullo tangit possessiũ peti torii: imo tendit ad ipsius exclusionẽ. et cuz nihil hñt cõe et c. ff. de aq. posses. l. nihil. ergo et c. Mihi videbatur semp 2rium vz qp non hẽret locum: suspẽsio tpe feriarum: qz cõcessio pape. s. qp tunc possit pcedi in illo tpe: in causis possessoriis posset in telligi de possessoriis tunc inchoatis: immo h hz forma indi tionis vacationum: et sic non procedit dicta cõclusio: immo forma bene habet de inchoandis quod intelligo principali ter: secus si per modum suspensionis.

De iure patronatus. Rubrica.

¶ Seqñs deci. h. d. Possessor castri pñtat ad ecclesiaz. h. d. Uel sic: Is q possidet castrz vel villã rõne: cui⁹ ostat ius pa tronat⁹ presentare põt ad ecclesiã vacantẽ: nisi iam sup illo iu ris lis foret contestata. h. d. CXLI

Possessor bone Fidei alicui⁹ castri si ue ville siue ciuitatis: vigore cuius cõpetit siue ius pñtandi ad ecclesiã: ibi vel alibi situatã: lz nũqz antea pñtauerit: põt ad eandez presentare: qz dignitas siue castrz videtur hoc ius presẽtãdi sẽ p retinuisse et possedisse iuxta nota. p In. in. c. cum sup. de cã poss. et ppie. et de resti. spo. in lris. non obstante guerra dicto possessori sup dicta villa vel castro mota: q non ipedit euz in presentãdo: sicut nec motio litis iudicialis: vt lite pen. c. i. et. ii. ni si lis sup ipso iure: seu possessiõe pñtãdi sibi moueretur et lis cõ testata cẽt: q post huiõi 2testatõem malã fidẽ induceret: et sic pre sentare nõ posset: vt no. per Inno. de resti. in integ. c. ii. de iu re patro. c. consultationibus. et de resti. spoliato. c. in litteris.

De procuratoribus. Rubrica.

¶ Infrascripta deci. h. d. in cã bñficiali ad agendũ non ad mittitur 2iuncta psona sine mandato: lz i tpalib⁹ admittatur cuz cautione de rato. h. d. CXLII

In causa Beneficiali 2iuncta psona nõ ad mittatur sine mandato: ad agenduz et cum cautõe de rato: nec ad ei⁹ instantiam decer nenda est citatio: qz huiõi spũalia extimationẽ siue interesse non capiunt. i. q. ii. qz pio. de elec. c. qrelam. notauerũt Ber. et Inno. in. c. corã. de offi. dele. in prin. de cã posses. et ppie. c. cuz olim. circa fi. facit. c. cum pridẽ. de pac. Ibi tñ videtur text⁹ in 2rium q loqtur in cã bñficiali. facit et textus cum sua glo. in 2rium. de 2sti. c. cum. M. In pphanis tñ est secus: vt leg. et no. i. c. i. de pcuratorib⁹. et de rescri. c. nõnulli. et c. ex pte dca ni. et p Inn. de elec. qrelam. q iura loquunt de ppinquitate siue 2iunctõe carnali: q ppinquitas nihil in cãis spũalib⁹ opatur. de iudi. si annũ. li. vi. Et videas p hac 2clusiõe notata p archi. de rescriptis statutum. super verbo eius capitulum. li. vi.

Additio. Nota qp in causis prophanis coniuncta persona admittitur pro cõiuncta sine mã dato regulariter. Fallit in casib⁹ requirentibus spãle manda

tum. textus videtur in. c. q generalit. de pcuratorib⁹. li. vi. nisi 2iuncta psona ppaium praetẽderet interesse: vt in. l. pñ pro filio ff. de mino. Et sic vbi reqritur spãle mandatum hoĩs: nõ suf ficit generale mãdatum legis. Nã 2iuncta persona põt age re p 2iuncta vigore generalis mãdati sibi a lege cõcessi: et tñ nõ agit in casib⁹ in qbus reqritur spãle mãdatum hoĩs: vt ibi notatur: qd nota. In contrarium facit. c. nonnulli. de rescri ptis. dic vt ibi notatur. Cõiuncta tñ persona non est procura tor. iõ licet possit agere pro 2iuncta: vt. l. sed et hec. ff. de procu ratorib⁹. tñ fcm suum nõ preiudicat dño nisi mãdet vel rati hẽat: vt. l. iiii. ff. iudi. solui. et. l. i. C. qbus res iudi. non nocet.

De rescriptis. Rubrica.

¶ Seqñs deci. h. d. Impetrãs bñficium per pacificam pos sessionẽ alteri⁹ cum clausula: vel q̃uis alio mõ. q̃cunqz mõ va cat beneficium ipsũ hẽbit. h. d. ¶ Uel sic: Si a cum clausula vel q̃uis alio mõ. si expressus ẽ in ea certus modus vacandi specialiter per assecutiõem sortitur effectum. etiam si illo mo do non vacet. h. d. CXLIII

Habens Gratiam de certo beneficio dum va care contigerit per assecutionẽ pa cificã alterius beneficii et nominati expresse: addita in lra ista clausula: siue alio q̃uis mõ. Ut hẽant loca iura hic allegata: oportet hic formare duas questiões. Prima: si pcu rator generalis vel 2iuncta persona assequatur pacifica posses siõe scõi beneficii an vacabit pmũ: Et respõdetur qp nõ. Se cunda qõ est talis nunqd ipetrãs hẽbit pmum beneficium vacãs per assecutiõem alteri⁹ beneficii nõ expressati in lris: Et respõdetur qp sic. de prebẽ. si tibi absenti. in glo. iii. li. vi. pro eadez 2clusione faciunt notata. per Ber. in. c. ii. de postula. prela. in glo. fi. et per Spe. ti. de 2iuncta persona. §. i. v. Item qp est causa spiritualis. qui alle. no. in. c. qz nos. de testa. licet il lud non vacet per assecutionẽ illius beneficii expressi in gra. Sed per assecutionẽ alteri⁹ beneficii incõpatibilis illud de hebit impetranti vigore istius clausule quouis alio mõ ante dicte: non alteri qui forte per assecutionem beneficii per eu ius assecutionem reuera vacat: impetrauit illud. ar. notato rum. per Lapum. de rescriptis. susceptum. li. vi. et sic deter minatur per collectarium. de preben. c. de multa. et Jo de li gna. et ibi de hoc vide plenius supra in conclusione. lx.

De rescriptis. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. In cã beneficiali mortuo reo potest ad vlteriora procedi per audientiam contradictarum contra omnes ad effectum adiudicatiõnis faciende actori maxime propter fructus sequestratos. h. d. CXLIIII

In causa Beneficiali mortuo reo et posses sore ad instantiam actoris potest proseq per audiẽtiam 2 oẽs quoz interest ad vlte riora ad effectum adiudicatõis fiẽde actori et fortè propter fructus antea seqstratos obtinẽdos. Nam q finaliter obtinet victoriam: 2sequitur illos: iuxta formam de. vnice. de sequest. poss. et fructuum. sepe ẽt queritur de iure defuncti. vt di atur de iure superstitis. ad hoc. ii. q. i. in principio. et licet appa reat defuncto amplius non deberi. non propter hoc super stiti viuenti sequitur deberi. ad hoc de rescriptis. olim hec enim et alia leguntur et notatur. vt litis. penden. c. i. super ver bo. defuncti. per. Joan. an. in lectura. et notabilia. libro. vi.

De procuratoribus. Rubrica.

¶ Seqñs deci. h. d. Procurator non põt ante acceptatio nẽ mandati substituere. h. d. CXLV

Si procurator Ad certam cãm con stitutus cum manda to substituẽdi generalit in oĩbus et singulis causis in qbus pcura. extitit substituat talis substitut⁹ non admitti tur ad huiusmodi certã et expressam cãm psequendam: nisi doceat dictum procuratorẽ substituẽtẽ onus procurationis ante huiusmodi substitutionem acceptasse: qz ante accepta tionez pcura. non censetur. ar. a 2trario. clemẽ. Pãnte. de pcura. cũ ibi nota. C. e. ti. l. inuit⁹. et no. p. Archi. si. c. is q. de pcura. li. vi. q remittit ad no. p. Cõpo. de elec. statuim⁹. in glo. qui quis pcura. et p. Guil. in Spe. e. ti. §. i. v. qd si procuratori.

Additio. Cōcluditur ergo q̄ pcura. recipit potestatē exercituraꝫ sui officij a tpe presentatōis ⁊ receptiōis mādati ⁊ nō prius ⁊ si aliqd facit añ receptas lr̃as mādati non valet q̄r nō est pcura. actu nec dn̄s ratum hr̄e tenet̃ nisi q̄ ipse fecit tanq̄ꝫ pcura. sꝫ añ lr̃as susceptas non est pcura: vt dixi igit̃ ⁊c̃. hoc tenet Ber. in q̄dam suo concilio. qd̄ incipit: An pcura. ꝯstitutus in absentia ⁊c̃. q̄ allegat dictū. c. is qui. cleme. pmam. in. glo. sup vbo receptis: qd̄ notat. Compo. in dicto. c. i. ⁊ Spe. in loco hic allegato. probat ēt rōne tali. Nā mandatū iducit ꝯtractum mādati: q̄ reqrit̃ ꝯsensus ipsi⁹: sed ꝯsentire non videt̃ ante receptionem mādati velut ignorans sue ptātis fundamētū: p hoc ēt facit in similī: q̄r procuratorū ⁊ rescriptum delegatōis sunt multū similia: vt no. J. decisiōe. cccc. q̄ sic incipit: Item fuit dubitatū an procura. gn̄alis ⁊c̃. sꝫ illud q̄ facit iudex añ presentatōem lr̃aꝝ est nullū: eo q̄ iurisdictiōis exercitiū nō hr̄t ante p̄sitatum sibi rescriptuꝫ: vt in. c. sup eo. el. ii. de appel. in fi. ⁊ de rescriptis. pastoralis. igit̃ eodeꝫ mō qd̄ facit procura. cuius organa sunt suspēsa vsq̄ꝫ ad receptionē litteraꝝ ⁊ aperturaꝫ earꝫ. pro q̄ facit hētur. J. decisione. ccvii. q̄ sic icipit. Itē si iuxta ordinatōeꝫ dn̄i ⁊c̃. ⁊ ēt. J. deci. cccc. xvii. q̄ sic icipit: Itē si hn̄s gr̃aꝫ ⁊c̃. ⁊ p dn̄m Bal. in. l. falsus. procura. C. de furtis. Cōtrariū seruat rota. s. q̄ act⁹ gestꝰ p pcuratorē añq̄ꝫ recipiat procuratoriū valeat ⁊ sufficit q̄ illō añ sn̄iaꝫ i iudicio producat̃.

De procuratoribus. Rubrica.

¶ Infrascripta deci. h. d. Substitut⁹ ab eo q̄ hūit mandatum a dn̄o: censet̃ ab eodē dn̄o ꝯstitut⁹: ⁊ iō post litem contestatam pōt alium substituere. CXLVI

Substitutus Vel ꝯstitut⁹ ab aliquo ad hoc spāle mandatū hn̄te censet̃ a dn̄o ꝯstitut⁹. ff. q̄ cuiusq̄ꝫ vniuersitatis. l. Itē eoꝝ. §. si decuriones. ar. de sen. exō. mulieres. sꝫ Archi. q̄ hoc notauit. de procura. c. i. sup verbo ptāte. li. vi. hic est q̄ substitutus p hmōi litē p cū contest. pt vlteri⁹ substituere. q̄r fact⁹ est dn̄s litis: vt in dicto. c. i. ⁊ c. si duo. i. Rn̄. li. vi. in fi. de procura. ⁊. C. e. ti. procuratorib⁹. ⁊. l. nulla. pro hoc faciūt notata p Archi. ⁊ Jo. an. i nouel. ⁊. c. is q. de procu. lib. vi. vbi tenet q̄ substituēs substitutū añ q̄ litē est contestatā non reuocabit nisi eo casu quo reuocaret domin⁹ substitutum a se.

De procuratoribus. Rubrica.

¶ Seq̄ns deci. h. d. procurator ꝯstitut⁹ ad agendū appellādum ⁊ proseq̄nduꝫ compellit̃ proseq̄ si appellet. h. d. Vel sic: Procura. q̄ simplicit̃ mandatū acceptauit ad agēdū defendendū appellandū ⁊ appellationē proseq̄ndum compellitur proseq̄ appellationē per eum interpositā si mandatū ad hoc extendatur. h. d. CXLVII

Si procurator Constitut⁹ ad agēdū ⁊ defendendū appellandū ⁊ appellationē proseq̄ndum: on⁹ procurationis acceptauerit: ⁊ appellet: tenet̃ ⁊ compellit̃ appellationē proseq̄: l; de ꝯtrio. vꝫ q̄ non intēdat caꝫ proseq: protestetur p cle. i. de procura. Non ob. c. non iuste. c. ti. q̄ ibi loquitur. de procuratore dūtaxat ꝯstituto ad agēdū ⁊ defendēduꝫ ⁊ non appellādū: nec appellationē proseq̄ndum: talis eniꝫ in casu. c. non iuste. l; teneatur appellare: tñ non astrigitur appellationē proseq̄: secus vō si hoc ꝯtineatur i mandato p eū acceptato: q̄r tūc ad oīa in illo ꝯtenta tenetur p cle. antedictam.

De rescriptis. Rubrica

¶ Infrascripta decisi. h. d. Commissio sup causis motis ⁊ mouēdis obtēta. extēditur ad causas dūtaxat exortas. h. d. Vel sic: Mandatū extēditur ad futuras lites. dūmodo mādati vba non repugnēt. h. d. CXLVIII

Commissio Impetrata sup causis motis ⁊ mouēdis p ipetrantē dūtaxat extēditur ad tūc ⁊ nō postea exortas etiā si postea stati incipit ꝯpetere actio: puta q̄r post iperrationē incipiat possidere: ⁊ spoliat⁹ vult agere possessorio nō pt vigore dicte cōmissionis: q̄ n̄ extendit̃ ad futura. ar. eoꝝ q̄le. ⁊ notant̃ i. c. fi. de rescript. sup vbo. ad futuras. sec⁹ i pcuratorio in q̄ q̄s ꝯstituitur ad cās motas ⁊ mouēdas: qd̄ q̄dē mandatū ꝯcedit̃ hn̄s ad cās futuras. ō pcu. nō iuste. ⁊. ff. c. l. iii. ⁊ uu.

Additio. Adde hic qd̄ no. Jo. an. i addi. Spe. ti. de rescrip. p̄sen. §. rōe q̄q̄ꝫ defect⁹. v. Itē excipit̃ q̄ ē ad futuras ꝯtrouersias. Ubi dicit. q̄ caute loq̄tur Host. v. xvii. dicēdo cū text⁹ dec. excipit̃ q̄ ad futuras cōtrouersias trahit̃. Hoc. n. itēdit decre. illa q̄ hn̄s rescriptum cū clausulis gn̄alibus in psonis ⁊ reb⁹ trahebat aliquē non nominatū in rescripto sup ꝯtrouersia orta post iperrationē: pcedit ēt cū solū reb⁹ erat clausula. ⁊ ipsū noiatū trahebat sup tali ꝯtrouersia. Si. n. obtētū fuisset sup futuris suspectū eēt: q̄r hoc non hꝫ stil⁹ c̃. de sen. exco. ad hec. Si tñ appet de vitate rescripti. ⁊ certa scia pape pēdū eēt. facit. ō re. spo. audita. i prin. ⁊ qd̄ ibi scripsi post Jnno. Et adde hic quod habetur J. decisio. ccxlii. q̄ sic incipit: Itē si vnus ex trib⁹ executorib⁹.

De restitutione spolij ⁊ vt lite pendente. Rubrica.

¶ Seq̄ns deci. h. d. Exceptio litis pēdētie inter duos sup possessorio: non ob. tño superuenienti: ⁊ agere volenti petitorio. h. d. CXLIX

Si inter Titiū ⁊ gayum actū sit possessorio dūtaxat. Seyus veniēs ad eum p suo iteresse: pt agē petitorio nec ob. sibi exceptio. ō litis. pendētia dicti possessorij: dūmō ipse nō fuerit spoliator vel mandans ⁊c. q̄r hmōi puilegiū possessorij est iductum in odio spoliātis vel mādātis ⁊c. de or. cog. c. fi. de re. spo. cū ad sedē. de ca. poss. i cle. vnica. ⁊ q̄r pēa tenēt dꝫ suos auctores. ō cōst. c. ti. de his q̄ fi. a ma. p ca. q̄ fuit. Cuꝫ iste igit̃ non delinq̄t ergo ⁊c. Plenius inuenies hanc questionem J. disputataꝫ.

De restitutione spolij. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Quamuis possidēs noie meo eiciat̃ de possessione: tñ ego non debeo restitui nisi probē q̄ hmōi possessionē ratam habuerit: vel q̄ ille mandato meo possidet ⁊ q̄ fruct⁹ siue pēsionē mihi soluerit. h. d. Vel aliter ⁊ breui⁹. Et q̄ p amicū sine mandato bn̄ficiū tenuit non cōpetit interdictum. vnde vi. si ille amicus de possessione fuerit eiectus. CL

Si ecce amicus Me⁹ recipiat possessionē bn̄ficij mei ⁊ teneat et possideat ⁊ fruct⁹ pcipiat noie meo si expellat̃ de possessione ⁊ expoliet̃ mihi non ꝯpetit iterdictū vn̄ vi. ꝯ spoliantē: nisi docuero q̄ de mandato meo possessionem recepe rit: ⁊ q̄ hmōi receptionem noie meo factaꝫ ratam ⁊ grataꝫ habueri ⁊ fruct⁹ seu possessionē mihi soluerit: ⁊ sic itelligitur ista regula. is possidet cuius nomine possidetur. de restu. spo. cum venissent. de prescrip. si diligenti.

De procuratoribus ⁊ iudicibus. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Si citatus personaliter per procura. compereat ⁊ procedat in causa. valet processus. h. d. Vel sic: gesta per procuratorem domini in causa criminali personaliter citati valēt. h. d. CLI

Si citatus Personalit̃ compeat p procuratorē ⁊ cū illo procedat̃ in cā ēt criminalit̃ intētata vsq̄ꝫ ad ꝯclusionē inclusiue: valet ⁊ tꝫ processus: p no. in. c. i. de iudi. li. vi. sup vbo criminalit̃. tū ēt q̄r q̄libꝫ pt renūciare iuri suo siue puilegio sibi ꝯcesso. de ꝯsti. cū accessissent. de regula. ad apostolicam: tuꝫ ēt q̄r de facili reddit̃ de ordine extraordinario ad ordinariū. de vb. sig. sepe. in cle. Et pt ferri sn̄ia absolutōis pro absente. p. l. q̄suis indubitati. ff. ad. l. iul. de adul. vbi ō hoc p Ja. de are. ⁊ Jo. mo. Amdien. Epm. Non ob. qd̄ ibi notant fran. Accur. ⁊ Cy. post eum ⁊ Jo. an. in nouel. in dicto. c. i. de iudicijs. vꝫ q̄ ista exceptio pt opponi in qualibet pte litis: q̄r illud veruꝫ regulariter: sed fallit in casu vbi iam esset in causa ꝯclusuꝫ ⁊ sn̄ia absolutoria pro absente ferenda. Archi. tñ. in. c. qui generaliter. de procura. li. vi. dixit q̄ si in causa criminali admittatur procura. valet q̄ fit cum eo.

De procuratoribus ⁊ de iniurijs. Rubrica.

¶ Infrascripta deci. h. d. Iuxta qualitates ⁊ circūstātias q̄ augēt vel minuūt iniurias iudex taxet eas ad certā quantitatē in qua v. l. J. quā lesus iurat: ⁊ subseq̄nter in quantitate iurata condemnet. h. d. CLII

Pextimationem Iniurie que per probationes legitimas haberi non pot Iudex primo considerantis omnibus qualitatibus et circunstantiis: que possunt augere vel minuere huiusmodi extimationem suo iudiciali arbitrio taxabit certam summam: ut infra illam et non ultra pars per suum iuramentum huiusmodi extimationem declaret: et sic intelligitur quod habetur. ff. de iniuriis. l. si unus. § servus meus. et post huiusmodi taxationem: condemnabitur pars in ipsa summa seu quantitate taxata: seu infra eam: et sic intelligitur. l. iniuriarum extimationem. ff. de iniuriis. et de iniuriis. olim. et de offi. ordi. si canonici. cum ibi notatis. in glo. sup verbo damnis et iniuriis.

De appellationibus. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Auditor cause appellationis sine nova commissione pot de desertione cognoscere. h. d. Vel sic: Iudex appellationis si de eius desertione excipiatur pot de huiusmodi desertione cognoscere sine aliqua nova commissione: quia iudicis est cognoscere an sua sit iurisdictio. h. d. CLIII

Auditor Datus in causa appellationis a diffinitiva interposita: si excipiatur de desertione appellationis: pot de illa sine nova commissione cognoscere. An sua sit iurisdictio. de rescrip. super litteris. de offi. dele. c. significantibus. de appel. sua. et ibi text. de predicta materia. ad quod facit. l. ii. § si. cum ibi notatis. ff. de temp. appel. tum etiam quia omnes cause in curia solent committi cum incidentibus, dependentibus, et connexis: ac huiusmodi desertio est unum incidens sive emergens de quo tanquam de preiudiciali an omnia est cognoscendum: ergo etc. ar. notatorum. de or. cog. c. i. et c. tuam pronunciare enim super desertione in casu predicto est pronunciare se non esse iudicem: quod pot et debet quilibet iudex facere. quando de eius iurisdictione dubitatur per iura ad hec superius inducta.

De testibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Sollicitator in causa per principalem sollicitatus non pot esse testis: familiaris tamen procuratoris: causam etiam sollicitans bene pot esse testis. h. d. Vel sic: Sollicitator per dominum missus non pot esse testis. secus si per procuratorem. h. d. CLIIII

Sollicitator In causa missus ad sollicitandum et salariatus per principalem non pot esse testis in ipsa causa: quia maiorem affectionem videtur habere ad causam quam procurator. qui procurat causam qui a testimonio repellitur. de testi. romana. li. vi. Si vero est familiaris procuratoris deputatus per eum ad sollicitandum sibi (causas commissas potest esse testis: quia socius socii mei non est meus socius. ff. pro socio. l. nam socius. lxxxi. di. legitur. maxime in laudibus et preambulis sive incidentibus puta ad probandum diligentiam procuratoris et signa et sigilla vel quid simile.

De appellationibus. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Terminus appellanti ad se presentandum sedi apostolice statutus extra curiam: exigit personalem presentationem vel protestationem in valvis palacii iuxta morem dicte curie stringit predictum appellantem ut infra terminum commissionem signandam presentet Vicecancellario si pot: alioquin de hoc protestetur. Sed si ad prosequendum appellationem terminus sit statutus: tunc sufficit itineris arreptio infra terminum. h. d. Vel sic brevius: Sufficit appellanti iter arripere infra terminum ad prosequendum prefixum: sed cum prefigitur ad se presentandum: tunc requiritur personalis presentatio: et non sufficit quod iter arripuerit. h. d. Et an predicta procedunt quando talis terminus prefigitur in curia. ibi vide. CLV

Si certus Terminus prefigatur per iudicem extra curiam ad prosequendum appellationem: sufficit appellanti iter arripere infra istud tempus: ut no. Spe. in ti. de appel. §. nunc breviter. ver. Item quid si pars. qui alle. de re iudi. cum causam. et de elec. statuimus. li. vi. Ratio quia ubi terminus assignatur ad prosequendum: sufficit inchoare duratam vel incipere ultima die. Secus vero si assignaretur terminus nedum ad prosequendum: sed etiam ad presentandum se apostolico conspectui: tunc enim non sufficit itineris arreptio: nisi sequatur realis presentatio: si poterit habere presentiam domini nostri pape. Alioquin fiat protestatio in valvis palacii ut est moris. et quando quis se debeat presentare apostolico conspectui. Vide Io. an. in novel. in c. quamvis. sup verbo sedi apostolice. de offi. ordi. li. vi. hoc procedit quando appellatur et terminus prefigitur per hominem extra curiam. Secus si in curia: quia ibi requiritur maior diligentia in prosequendo: videlicet nedum vadat vel iter arripiat versus cancellariam: nisi etiam ad ipsum Vicecancellarium vel locum eius tenentem accedat et exponat si poterit. Alioquin de hoc protestetur et presentet commissionem signandam et recipiat sup hoc publicum instrumentum: quia si infra terminum prefixum signata vel presentata non fuerit non sibi nocebit: quia quod per me non stat etc. de eo qui mitti. in poss. c. ii. de reg. iu. quod per me non stat. li. vi. Pro prima conclusione facit optie. c. meminimus. de appel. quod c. alle. Archi. in simili materia. de diligentia facienda. ne se. va. c. uno sup verbo mora. li. vi. simile supra in conclusione. xxiii.

Additio. An iste terminus ad prosequendum possit per appellatum abbreviari: vide s. decisionem. cciii. que sic incipit: Item quod appellatus etc. Item an iudex qui detulit appellationi et terminum prefixit ad prosequendum possit postea ex intervallo circa finem illius termini dictum terminum prorogare: vide s. in antiquis decisione. cccccv. que sic incipit: Utrum iudex qui appellationi detulit. et tenet quod sic.

Alia additio. Sed pone quod datus fuit terminus. xv. dierum ad iter arripiendum: et unius mensis ad comparendum coram papa cum actis et munimentis cause ad prosequendum dictam appellationem. Aliusque mensis datus fuit ad fidem faciendum de prosecutione predicta. Infra quos terminos nullam fidem fecit appellans. elapsis vero quinque mensibus talis appellans fecit fidem coram iudice qui tulit sententiam qualiter in primo termino iter arripuit et qualiter in termino comparuit in curia apostolica ad prosequendum dictam appellationem. et quod sibi responsum fuerat quod clausula erat audientia: et qualiter per pte dicti appellantis protestatum fuit ad audientiam predictam per eum non stare. quod interim sibi non currerent dicta tempora. Modo queritur quia non fecit fidem infra terminum sibi statutum coram dicto iudice. An dicta appellatio sit deserta vel non de iure communi appellatione pendente a diffinitiva sententia interposita nil faciendum est per iudicem a quo appellatum est: ut. l. i. ff. nil innovari: appel. penden. de iureiurando. veniens. et de appella. non solum. prio. R. fiso. li. vi. cum si. per iura nova est concessum iudici a quo appellatur quod possit statuere terminum appellanti ad arripiendum iter vel ad prosequendum: vel ad se presentandum. de appel. personas. et c. cum si. romana. cum si. Et si infra illum terminum a iudice assignatum appellans non prosequitur rata manet diffinitiva sententia vel interlocutoria. ut in dictis iuribus. et de sen. exco. l. z. li. vi. et si de hoc iudex certus est pot exequi suam sententiam etiam appellatione non obstante: ut no. In. de appel. ex ratione. Hoc non videtur. Frede. de senis prima facie verum. s. quod iudex possit compellere appellantem ad faciendum sibi fidem de prosecutione. ar. ad hoc de appel. ex insinuatione: quia non invenitur sibi hoc permissum a iure. Unde dici posset hoc casu quod ex quo iusto impedimento cessante non facit sibi fidem. et de prosecutione infra terminum sibi assignatum cum non constet quod talis executio non debeat retractari. Sed pendeat ex futuro eventu cause appellationis sicut in simili no. de appel. pastoralis. igitur in glo. antepenul. circa medium. Sed propter hoc appellatio non debet dici deserta. non enim est novum quod iudex a quo cognoscat ad sui instructionem. An appellans sit infra terminum suam appellationem prosecutus: ut no. de appell. constitutus. per Inno. et facit quod no. Ber. de appel. sepe. in glo. ut si lis est contestata. Et per tanto invaluit consuetudo per iudices quibus appellatur assignari terminum ad fidem faciendum de prosecutione appellationis ut sine periculo reprehensionis possint suas sententias exequi: si non constat eis de prosecutione appellationis facta. Et ita determinat Frede. de senis in consiliis suis. xxviii. Dicit autem lapus in clemen. i. de appel. quod si appellans cui fuit terminus assignatus per iudicem a quo ad se presentandum et fidem faciendum paruit primo ter

minor:sed non scdo:vt q fidem non fecit in termino:q̄ propter h appellatio nō est deserta:q hoc cautū non reperit in iure nisi iudex in fmini assignatione adiecisset q̄ alias.l.fide non fcā hēret appellationem p deserta q̄ casu non foret deserta appellatio ipso iure:sed snia opus esset:qḋ est notandū Ubi vo primo fmino non paruisset. Ut q contumax fuisset in appellatōe introducenda:tūc siue terminus fuerit statut⁹ a iure vel ab hoie:puto q̄ hēatur pro desertore appellatōis z ita intelligo Inno.in.c.psonas.de appel.qḋ intelligo vex nisi fuisset impeditus:q ille q̄ hz prosequi appellatione in termino assignato non videt appellationem deserere si fuit impeditus ēt pp inopiam:q terminus hoīs succedit loco termini iuris.vt.ff.de re iudi.l.iiii.§.si qs.z p Inno.in.c.ex rōe de appel. Sz dubitatur si appellans fuit infirmus vel alias iusto ipedimento detētus ita q̄ apellatōem non potuit psequi nec pōt impedimentū p testes pbare. Utrū possit ipsum pbare p ppriū iuramentū. Spe.in ti.de appel.tenet q̄ sic allegat ad hoc.ff.de excu.tu.l.si tutor.z p Inn.in.c.si q̄ metus cā. Quid si infra fminum statutum appellans pcuratorem constituit quē misit ad psequendum:sed pcurator decipit ofim z non iuit. An talis pcuratoris malicia dño debeat imputari: Archi.in.c.vno.ne sc.va.lib.vi.dicit q̄ no. vt.l. qui mittuntur.ff.ex quibus cau.maio.dic vt ibi per eum.

De restitutione spoli. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Spolians licet ostia fregerit nisi psone violentiā fecerit non tenet ad fructus.h.d. Uel sic: Interdictum vn̄ vi.hz locum cū psone violentia infertur et res inuaduntur alias secus.h.d. Uel sic:Spoliator quo ad condemnandum eum in fructibus:non sufficit q̄ probetur eum solum ostium fregisse:sed sufficit q̄ probetur violentiā illatam persone. CLVI

On sufficit Probare quo ad condemnationem fructuū faciendā a tpe spoliationis q̄ spolians fregerit ostia:z simlia fecerit nisi fcā foret violentia psone spoliate vel eius familie existenti in domo:q poterat eē q̄ domus erat vacua:z sic nulla censet violentia fcā:iuxta notata.in.c.cum ad sedem.super verbo interdictū.vnde vi.de resti.spo.z in.Spe. ti.de poss.z pen.§.i.circa.fi.v. Item nota.

De libelli oblatione. Rubrica.

¶ Seqns decisio.h.d. In libello in interdicto.vnde vi.non tenet libellans stati specificare res violent ablatas.h.d. Uel sic:Spoliatus non expedit q̄ ablata sibi stati in libello specificet:q pbata violētia stabit eius iuramēto de rebus ablatis z valore eax.h.d. CLVII

Ibellans Interdicto vn̄ vi.z petēs bona mobilia sibi p violentiam ablata restitui non tenet illa statim ante litem contestatam specificare:dummō deducat violentiā qua pbata sufficit res ablatas p iuramentum pbare.q̄ me.ca.c.fi.z notat de predictis in.c.cum dilectus.de ordi.cog. z de restitu. spo.c.grauis.z.c.cum ad sedem.z ibi per Inno.

De renunciatione. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Re⁹ q̄ renunciat liti cāe z bñficio nisi de fcō possessionē dimittat tenet ad fructus pceptos h.d. Uel sic. Nō sufficit q̄ qs renunciet liti z cāe z bñficio q̄ ad euitandū fructuum pceptox condēnationē:nisi se de fcō possessionem pbet.h.d. CLVIII

Icet reus z Possessor bñficii in principio litis vel in medio renunciet liti z cāe ac bñficio de quo agit:ac iuri qḋ hz in eo:nisi cōstet q̄ realiter de fcō possessione dimiserit cōdemnabit in fructibus p eum perceptis:q lz per renunciatione perdat possessionē iuris:iuxta notata per Inno. in.c. qḋ in dubiis.de renūc.z in.c.super hoc.e.t.tñ potuit adhuc incūbere in possessionē de fcō z realit:z si tali possessione spoliaret restitueret:vt notauit Inno.in.c.super hoc.alle. preterea licet dict⁹ possessor renūciet possessionē:tñ dictus actor sine auctoritate executoris eā apprehendere non pōt. de preben.cum qui.li.vi.cum ibi notatis. Et sic expedit sibi q̄ habeat vnam sniam pro se cū condemnatione fructuū: quos si predictus renuncians non percepit: nō tenetur restituere: z de hoc debet z pōt excipere coraȝ executore:z percipientes nominare contra quem agit de nouo obtinens in causa antedicta:iuxta notata in.c.cum super.de re iudi.

De appellationibus. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. Auditor cause appellationis interposite a cassatione electionis:vel a denegatione confirmationis confirmat electionem:z confert beneficium tanq̄ debitum.h.d.in effectu. CLIX

I appelletur Per electum a confirmatione denegatione vel cassatiōe electōis ad curiā:z Auditor q̄ pnunciat bñ esse appellatū:vel reuocat cassationē electionis vel pnunciat electionem fuisse canonicā pōt electionem seu electum confirmare:q fortius pcedit rō de. Auditor.in dignitatibus electiuis:in q̄bus est maior periculum:q̄ in aliis. ẽ elec.nihil.z.c.ne p defectu.z.c.quā sit.z.c. cupientes. lib. vi. pro vt etiam legitur z no.per Io.an.pau.Guil.in eadē de. Auditor.de rescrip.super verbo debitum.

De exceptionibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Reus z possessor de cuius nō iure constat:contra reseruationē tam in personā q̄ in grām pōt dare obiectus ad effectum absolutionis reportande:nō aūt adiudicatōis.h.d. Uel sic: Re⁹ z possessor de cui⁹ non iure constat pōt actorem per obiect⁹ excludē.h.d.primo. Secundo q̄ licet constet de non iure actoris z rei:tñ reus non est a sua possessiōe expellēdus:sz est pot⁹ ab ipetitione actoris absoluēdus.h.d.scdo. CLX

Eus z possessor De cui⁹ non iure constat pōt dare ꝯ reseruationē obiectus tā in personā:q̄ in gratiam ad effectum absolutionis:sed non adiudicationis obtinende:vt in.c.ex insinuatiōe.de procura.z per Inno.ibi. z .c.olim.de rescriptis.z de hoc videt textus in.c.cum nostris de conces.preben. Nudus eni detentor repellit agentem rei vendicatione.si sua non interest.ppter possessionis commodum sine retentionis.ar.l.paulus.§.si. quibus mo.pig.vel hypo.solui.z faciunt no.per Archi.de prebē.licet.li.vi.preterea magis abhorrent iura q̄ nullum hñs titulum ingrediatur beneficium:q̄ ingressus per non hñtem titulum eiciatur per regulā. Turpius eicit q̄ non admittit hospes. de iureiurā.quēadmodū. In pari eni cā turpitudinis melior ē conditio possidētis.de adul.c.itelleximus.de regu.iu.in pari. li.vi. Non obstāt due ꝯclusiones superius posite: videlz q̄ ille de cuius non iure ꝯstat clare z notorie per acta: nō agat semper attēptatione possessorio.q ambe sunt nullū in iure priuilegiate.de or.cog.c.ii.z.c.fi.de resti.spo. per totum.et de appel.non solum.li.vi.q hi tractant de possessione recuperanda z de reducēdo in statum pristinum:qḋ esset absurdum z iniquum:ex quo ꝯstat de non titulo ipsox:z q daretur per hoc viciosus ingressus:propterea ēt in dubio prohibet fieri missio in possessionē realē:vt in.c.vno.de eo q̄ mit. in poss.li.vi. Alius vo videlicet detētor certat de possessione retinenda z non admittēda:de qua non est eiciēdus:nisi p illum cuius interest z hñtis ius:vt in dicto.c.cum nris.de cōces.preben.z ibi.per Inno.z ideo est vocandus anteq̄ eiciat.vt videat tam de iure agentis q̄ possidentis.de prebē. licet.li.vi. Ex quibus infert alia conclusio q̄ vbi constat de non iure actoris z rei:licet nullum ius hēat:a possessione nō est eiciendus:immo ab ipetitione actoris est absoluendus .C.de rei ven.l.fi.de rescriptis.olim.in fi.z no.per Compo. de rescrip.c.mandatum.z per Inno.de resti. spo.in litis. v. fatemur. Modica tamen hoc dictū iuxta ꝯclusionem.xvi.superius positam. Quilibet.n.detentor presumitur possidere sm Inno.in.c.cū olim.n.de priuile.sup verbo.dederat.in fi. q̄ alle.xviii.q.i.c.i.idē tenet Archi.de litis.pen.c.ii.li.vi.

De procuratoribus. Rubrica.

¶ Seqns decisio.h.d. pcuratori prima istantia subsitut⁹ non potest per collegam procuratorem in secunda instantia

reuocari. CLXI

I duo Procuratores ꝯstituantur in solidū cū clausula: q̄ non sit melior occupantis conditio: ⁊ cū ptāte substituendi: ⁊ reuocandi substitutos ⁊ cetera. si vnus eorum primo substituat ⁊ substitutus ille in prima instantia ꝓcedat: ⁊ secundus collega. primi, pcuratoris substituentis in scḋa instantia aliū substituat: ⁊ ille in secunda instantia ꝓcedat: tū p hmōi substitutionē secundi primus substitutus in prima instantia non censetur reuocatus. ita q̄ ille primus substitutus pt ꝓcedere in tertia instantia: q: sicut secundus substituēs non potuit collegam suum reuocare: ita nec eius substitutum. ar. eorum q̄ leguntur ⁊ no. in. c. si duo. de procura. li. vi.

De procuratoribus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Valet pcuratoriū ad cās solo sigillo autētico sine subscriptōe notarij sigillatū. h. d. Vel sic Procuratoriū autētico sigillo munitū. et absq̄ notarij ⁊ testiū subscriptōe valet ad cās. h. d. CLXII

Valet Procuratoriū ad cām solo sigillo Epi vel alterius plati sigillatū sine subscriptōe notarij vel testiū: dūmmō sigillum sit cognitū vel pbatū: secus si fuerit negatū: hoc notauit Hosti. in. c. i. de pcura. ⁊ facit optime cle. i. e. ti. ⁊ notatur ibidē p Joan. an. Pau. ⁊ Guil. qui alle. duos textus p hoc: vbi videt̄ casus ff. de pcura. si pcuratorē. ⁊ de censi. sopite. fact. c. cū. de reli. domi. de transac. c. contingit. ⁊ c. significauit. de appel. a cōtrario: q: si ille actor habuisset vep: ⁊ autēticum sigillū capituli ad cās: fuisset admissus: sed q: ostēdit dūtaxat sigillū ad citatōes: fuit repulsus. fm glo. ibidē. Spe. tñ dicit q̄ sigillū ad cās non facit fidem in alijs. ti. de instru. edic. §. postremo ver. itē igitur. Quod vō dicatur sigillū autenticū; vide in Spe. ti. de pcura. §. rōne aūt forme. ver. Item q̄ nō est sigillo. ⁊ ti. de pbatio. §. fi. vbi di. vide Archidi. q̄ alle. Hosti. de procura. c. ij. li. vi. ⁊ ibi p Joan. an. in nouel.

De testibus. Rubrica.

¶ Sequēs decisio. h. d. Non obstante publicatione attestationum non rite facta: idē ⁊ alij testes sup articulis eisdem produci possunt. h. d. CLXIII

Non obstante Publicatione testium non rite facta: possunt alij testes idem super eisdem articulis pduci: pro vt legitur ⁊ notatur. de testi. testibus. in clemen.

De officio delegati. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Delegatus ordinarij ad certā cām deputat⁹ non pt articulum cāe cognitionē reqrentem: sed nudū ministeriū tm̄ cōmittere. CLXIIII

Delegatus Ordinarij deputat⁹ ad certam cām audiendā: non pt cōmittere receptionē testium vel quemcūq̄ aliū actum cognitionē cause reqrentem: sed nudum ministerium seu nudam examinationē testium p eum receptoꝝ bene pt committere. put notat Hosti. in. c. cum. Bertoldus. de re iudi. ⁊ in. c. sup questionū. de offi. dele. post prin. p Joan. an. in nouel. ac p cum. ⁊ Pau. in clemen. iudices. de offi. dele. ⁊ plenius in Spe. ti. i. §. i. ver. sed nunquid delegatus.

De restitutione in integrum. Rubrica.

¶ Sequēs decisio. h. d. Quo ad petēdum restitutionē in integꝝ aduersus tres sententias ⁊ pbatiōes ommissas quadriennū a die vltie snie cōputatur. h. d. CLXV

Latis tribus Sententijs diffinitiuis si petatur restitutio in integꝝ aduersus eas: ⁊ ad pbationes etiā in prima instantia ommissas: cōputabitur quadriēnium datum ad restitutionem petēdā a die snie vltime: ⁊ non primo nec a termino pemptorio ad pbandum assignato in prima instātia: q: nec p lapsū hmōi termini pemptorij erat completa lesio in probando. Nam in secunda: ⁊ etiā tertia instantia non proposita proponam: ⁊ non pbata pbabo. p. l. p hanc. C. de temp. appel. ⁊ de fide instru. c. cum ioannes. p primam etiā sniam non est effectualit̄ pars lesa: dūmmō ab ea fuerit appellatum. q̄ appellatio dēm ipsius effectum suspendit. de in restitu. c. venientes. §. ⁊ lesionē si qua fuerit. Vltima. n. sententia q̄ finem liti īponit: est q̄ ledit: ⁊ succedit loco prime: ergo ab illo tpe incipit currere primo quadriēnium datum ad restitutionem in integꝝ petendam. Non obstat dictum Inno. ⁊ Hosti. in. c. cotam. de resti. in inte. ⁊ Archi. in. c. ij. e. ti. et Joan. an. ⁊ Pau. in cle. vnica. e. ti. qui oēs tenent: ⁊ dicunt q̄ non a die sententie late: sed a fine termini pemptorij computabitur dictum quadriēnium. qñ petitur restitutio aduersus probationes obmissas: q: dictum Inno. ⁊ alioꝝ intelligitur de sentētia interlocutoria super assignatione dicti termini peremptorij prolata: vt notauit Pau. in dicta clemen: sꝫ nos loquimur de sententia diffinitiua postea secuta: p quā effectualiter fuisset inducta lesio: si non fuisset appellatione suspensa: sed q: fuit ab eo appellatum status eius integer: ⁊ illesus debebat remanere medio tpe: vt in. l. vna. §. integer. ff. nil inno. appel. pen. ⁊ ff. de penis. l. ij. §. i. ar. no. in. c. pastoralis. de appel. Preterea fm Inno. ⁊ alios doctores modernos dicta opinio cessat: qñ petitur restitutio nedum aduersus lapsum termini: sed etiā aduersus sniā postea subsecutā: sic. n. in proposito. ergo ⁊c. Et si q̄s vellet vtiq̄ pdictam opinionem pdictoꝝ doctoꝝ sustinere: oporteret eū fateri q̄ p lapsum pemptorij vltime instantie. qñ nil aliud posset pars producere tunc primo esset completa lesio: ⁊ inciperet currere quadriennium si nulla sequeretur sententia. Si vero sequeretur sententia illa est q̄ ledit vt supra dixi: q: vsq̄ ad conclusionem in causa: ⁊ etiā post fm eqtatem rote: etiā in causa probana possunt instrā: ⁊ litterē produci non obstañ. lapsu termini ad producendum oia pacis: ergo nec per lapsum termini: nec per conclusionem: sed per sententiam: completa ē lesio: ab illo ergo tpe computabitur quadriennium restitutionis in integꝝ. Cōsiliū aūt dictoꝝ dñoꝝ est sanum: ⁊ tutum: q̄ nedum aduersus probationes obmissas: sed etiā aduersus snias petatur restitutio: ⁊ tunc cessat oīs dubitatio.

De rescriptis. ⁊ de offi. delega. in sen. de preben. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Duo de executoribus grē pauperis datī cum clausula: q̄ si non oēs ⁊c. quousq̄ constet de impedimento tertij ad eius purificationem procedere non possunt. h. d. CLXVI

Si duo Ex tribus executoribus datis ad purificandum grām: ⁊ ad prouidēdum impetranti cum clausula: q̄ si non oēs grām impetrantis purificent: vel prouideant: anteq̄ ipsis constat de impedimento tertij: dum tñ de huiusmodi impedimento ex post facto constet: vel constare possit: purificatio vel prouisio eorum tenebit: ⁊ valebit: nam hmōi beneficialibus manifestata veritate cedit opinio veritati. viii. di. veritate comperta. ar. ad hoc. de appel. dilectis. in fi. ⁊ no. per Inno. ibidem in glo. vlti. in prin. quam alle. Archi. ⁊ in hanc partem declinat in. c. cum plures. de offi. dele. super verbo maliciose li. vi. vbi Joan. an. in nouel. remittit ad notata in regula iuris. cum qui certus li. vi. ⁊ ibi distinguit: licet doctores quasi oēs in. c. prudentiam. de offi. dele. teneant contrariū dicentes: q̄ etiā processus duoꝝ per tertium non posset ratificari p regulam. quod ab initio ⁊c. Pro prima conclusione etiam alle. no. in. l. in arbitris. C. de arbi.

Additio. Pone iuxta istam decisionē q̄ duo sunt delegati cum clausula: q̄ si ambo non poterunt: vnus exequatur: modo vnus non potest. Alter cui hoc non constabat processit solus: an valeat processus ei⁹? Videtur q̄ non: vt. l. multum interest. ff. de condi. ⁊ de/mon. Joannes andreas disputauit contrarium: quia veritas: ⁊ iurisdictionis auctoritas faciunt valere. ar. C. de manu. vindic. l. si. pater. §. i. respondet ad. l. multum. preallega. quia ibi loquitur in additiōe hereditatis que animo expletur: sed iurisdictio non expletur animo inferioris: sed iudicio superioris fm Joan. an. qḋ Baldus credit vep. nā iurisdictio ista etiā apud duos residet in solidum quo ad indiuisibilem iurisdictionem: sꝫ exercitium oꝫ esse cōe sic. C. de condi. inserta. l. si plures. p istam q̄ clausulam accrescit exercitiū.

Sed in iure accrescendi in indiuiduis non reqrit scia quia ius accrescendi est de appendiciis rei principalis scire et ideo valet qd fit sicut qui accrescit p prorogationem: vt dicta.l.ij. §.i.ff.de iudi.sm dictum Bal.in.l.falsus.C.de furtis.

De institutionibus. Rubrica.

¶ Seqns decisio.h.d. Collatio prebendarum in collegiatis ecclesiis spectat de iure coi ad dictarum ecclesiarum collegia. In cathedralibus vo spectat ad epm et capitulum nisi consuetudo aliter disponat. CLXVII

E collatione

Prebendarum in collegiatis ecclesiis an pertinent ad Epm dumtaxat vel capitulum illius ecclesie de iure coi. Dni varii erat diversi et diuisi quasi p medium. Aliq dixerunt q ad epm q est pordinator in cunctis.xvi.di. plectis.et hz dispōnem bnficiorum in sua dioc.x.q.i.regenda. xvi.q.i.oes basilice.de offi.ordi.conqrente.de pben.p illorum. de concess.preben.qr diuersitatem.de excess.preben.ad aures ista faciunt pro 3ria pte. Preterea lz ad epm et capitulum si mul spectauerit collatio pbendarum in ecclesia cathedrali: vt i.c.cum ecclesia Vulterana.de elec.de iure coi sm. aliquos. Scdm alios ad epm tm: vt no.Hosti.et Compo.ibi: et et in.c.i.de supplen.neg.prela.et in.c.dilectus.p Ber.et in.c.requisiti.de testa.et plenius de hoc p.Archi.in.c.a collatione.de ap pel.li.vi.in prima glo. Et si non est tanta rōio inter alias ecclesias dioc.quantam inter ipsum et suam.de testa.requisiti.ibi enim ipse est p modum capitis: et alii vt membra: et io nimirum si vnus nil poterit sine alio.de his q fi.a pla.sine con.ca.c.nouit.et.c.quanto. Alie vo ecclesie collegiate hnt suos rectores speciales et platos.vt in.c.cum non ignores.de preben.de iu repatro.nobis.de offi.ordi.cu ab ecclesiarum.de elec.statutum. li.vi.que hnt locum in primitiua ecclesia: sed hodie non. Alij vero qbus ego consentii tenuerunt contrarium videlicet: q ad capitulum receptio canonicorum: et collatio prebendarum de iure coi in inferioribus ecclesiis spectat: p hoc alle. duos textus.c.ex insinuatione.de symo.et.c.cum in ecclesia.de preben.li.vi.et.c.ex trāsmissa.in fi.de renun.facit.c.ex pte.de concess.preben.cum ibi nota.p Inno.et nota.in.c.sciant cuncti. de electione.li.vi.p Jo.an.et Jo.mo. Ad de tamen glo. procedunt in electione prelatorum collegiatarum ecclesiarum.de collatione vo inferiorum beneficiorum in illis ecclesiis ad quem spectat: remittūt ad notata in.c.cum ecclesia Vulterana.et ibi vt puto est conclusio: q ad ipsum collegium: et vide no.in.c.ca nostrum.de his que fi.a prela.et p Ber.Hosti.et Jo.an.in.c.si pro te.de rescrip.li.vi.sup vbo epi. Dominus et primus Jo. de lig.recitans dicta Frede.de senis in disputationibus suis dicit q ad collegium spectat presentatio: et ad episcopum institutio.pbat. Nam sicut patrono debet presentatio rōne dotis: vt in.c.nobis.supius alle.sic ad collegium: si de bōis suis erigat capellam vel prebendam: qd semp presumitur p no.in.c.relatum.de testa.de priuile.cum et plantare.xvi.q.ii. c.ii.de iure patro.ex litis.de offi.vica.c.ad hec.alle.et.c.vaca.de preben.et.c.ad audientiam.de eccle.edi. Dominus meus Jo.de lig.alle.p hoc no.p Archi.x.q.i.regenda.et nota in.c.venerabilis.de rel.do.et no.per Jo.an.in.c.i.de cap. mo.li.vi.in qbus locis no.q si in prochia alicuius fundetur capella: rector presentabit et episcopus instituet: cuius dictum recitat Archi.xvi.q.vii.vnio.vbi de hac materia.et melius p Archi.in.c.a collatiōe.alle.in fi.prime glo.li.vi.vbi concludit sic: q licet capitulum siue episcopus eligat: tum auctoritas instituendi semp remanet circa episcopum. Et sic notauerunt antiq auctores Lau.Vin.Ber.et Goff.in.c.ex frequentibus.de insti.et Hosti.in summa ti.de elec.§.qs possit eligere.v.qd.de elec.p capitulum etc. Ego et allegabam no. Hosti.in.c.cum accessissent.et.c.ex parte per Compost.de consti.videlicet q lz capitulum cathedralis ecclesie non possit facere statutum sine consensu episcopi: tamen capitula aliarum ecclesiarum de consensu suorum prelatorum possunt h(ec) irrequisito episcopo. Licet Inno.dicat contrarium in dicto.c.cum accessissent. In materia tamen statutorum hodie seruant notata per Jo.an.et Archi.de v.sig.c.ii.li.vi.faciunt quatuor tex(tus)

pro et contra.de rescriptis.cu aliqbus.de consue.cum in tua. ne se.va.c.vno.de regu.c.fi.li.vi.

De appellationibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Intimatio appellationis: tunc dicit legitime fca appellatio: vel eius pcuratori: quando perlecto autentico tenore ipsius et ipsius copia sibi data aut ea tradita in forma auctentica: si appellatus eam petierit q casu sine alia lectura sufficit aliter facta appel.non deuoluit.h.d. Vel sic: Appellatio sub simplici copia non sub manu publica appellato data non dicitur esse legitime intimata.hoc dicit. CLXVIII

I in causa

Beneficiali per appellantem tradat copia appellatiōis appellato: aio intimandi sibi appellationem non sufficit quo ad deuolutionem cāe ad curiā: nisi per aliqua alia indicia pstiterit appellatum de hmōi appellatiōe certam et indubitatam habuisse noticiam. Nam ad hoc q appellatio deuoluat: reqrit q sit legitime intimata parti appellate vel eius pcuratori iuxta formam cle.cum.de elec.q est: q appellatio super scriptura auctentica porrigat et det appellato.lz non legat sibi tenor sm glo.ibidem. Si vero non tradatur hmōi scriptura sibi sz ostendat tunc perlecto eius tenore sufficit tradē nudam eius copiam appellato nisi petat eā sub manu publica sibi tradi: qr tunc reqrit q sibi tradat. Alioqn cā nō dicet deuoluta ad curiā: p vt legit et notat in cle. āndicta.

De procuratoribus. Rubrica.

¶ Seqns decisio.h.d. pcessus habitus per audiētiā 3tradictarum 3tra debite citatū in partibus tenet: et si post 3clusionem actor pduceret pcuratoriū ad cās deuolutas dūtaxat sub data incōtinēti post citationē.h.d. CLXIX

I vigore

Citatiōis decrete ad partes et legitime execute in cā pcedat p audientiam in cōtumaciam sic citati: vsq ad 3clusionem vel ppe sitiunc pducat pcuratoriū lz limitatum ad cās deuolutas dūtaxat.de data post executionē citatiōis antedicte factam: et tpe inchoati pcessus: tenebit et valebit qcqd factū est. Nam imputet sibi q predictum pcuratoriū satis tēpestiue nō misit: vel si misit pducere pcura.omisit: q omissio siue negligentia sibi nocet: put legit et no.vt lite non contesta.c.i. Non obstat predicta limitatio q vificat p 3missiōem.de spāli mandato factam q deuoluit quā sciuit: ex quo vigore illius legitime citatus fuit et postea pcura.mō premisso constituit qd sufficit: vt in fi.de.cle.cum.de ele.

De testibus: et articulis. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Articuli dati i casū et euētū donec ille casus aduenerit: admitti nō debēt.h.d. Vel sic: Articuli euētuales nūqā admittunt: nisi de eo dati fuerit: in cuius euentū articuli sunt formati.h.d. CLXX

I articuli

Dent in casum et euentū aliquē si ille euentus non venerit: puta: q de 3trario non est datum: nec formatū: hmōi articuli non debent admitti: q pbati non releuarēt.de offi.dele.cum 3tingat. Licet dominus Nichola de hmōi 3clusione aliqualit disputaret.dicēs q licet in pma instantia non releuent: poterūt in scda instantia releuare: si dei de materia 3ria: et multum foret sibi vtile hēe nisi vnicā remissionē. Ad hoc respōdebat q iudicia non respiciunt futura negocia: sed preterita.de rescrip.c.fi.et foret absurdum: q super articulis non nūc: sed in scda vel tria instantia releuantibus: mō daret remissio expectet euentū: ppt quem illos dedit. Aliud motiuum fuit: qd et habuit dominus Nichola: qd sm se seqret ex dicta 3clusione: q non teneret dare obiectus in termino sed post. Nā si det per partē aduersam in tmino materie: quam impugnare vel eneruare per obiectus: frustra darē illos in tmino illo: debeo g expectare illum euentum. Verum qr ille euentus pōt euenire: puta qr aduersarius meus dabit de gfa ex qua pretendit se ius hēre: quam ego propter surreptionem vel alium defectum volo narrare. Ideirco debeo illum euentum preuenire et predictam materiam obiectuum dare.et si aduersarius meus nō det de gfa quā ego p obie

ctus per me in casum et euentum datos in termino electionis re interpositio: articuli mei obiectiui: iuxta pclusionem añdictas non venient admittendi: sed si post hmõi gña producantur p dictos articulos repetere potero: et ēt nouos dare potero si de nouo aliqd ad noticiam meam peruenerit: seruata tamen forma decre. vt circa. iuncta cle. constitutionem. de elec.

¶ De procuratoribus. Rubrica.

¶ Sequēs decisio. h. d. A procura. constitutus contra. B. mortuo. B. non est amplius procura. ita q. C. veniēs post ipsius mortem pro suo nouo interesse: cum eo procedere nõ poterit. h. d. CLXXI

I. a. constituat procuratorem contra. b. i cā beneficiali et in medio litis moritur. B. et post ipsius mortez venit. C. ad cām p suo nouo interesse: resumendo cām in statu in quo quondã. B. dimisit iuxta formã. C. si bñi cõtra quos. in si. vt lite pen. li. vj. non valebit processus habit⁹ inter procura. A. et. C. qz mortuo. B. extincta fuit lis quo ad eum: que. non transit in singulares successores: pro vt legitur et notatur p Inno. in. c. qz vero. de iudic. et de arbi. c. ex pte. Et qz mutata sunt psone mutata est et cā. de testi. veniens. et. c. cum in tua. de re iudi. cum sup. et. c. fi. Preterea mandata procurationis sunt stricti iuris: et iõ non extendantur nisi ad psonas vel cās in illis expressas. de pcura. c. q ad agendum. li. vj. et in cle. non põt. c. fi. Nec obstat q aliqui voluerunt dicere. q sicut heres nouus et vniuersalis successor põt litez a suo predecessore inchoatam psequi. C. de acq. poss. l. vlti. ff. e. t. l. ponponius. §. cum qs ita. et pzelatus seu clericus bñficiatus q succedunt in onere et in honore et vniuerso iure pzelato defuncto. de offi. dele. qm̃ abbas. de resti. spo. in sris: et ibi per Inno. et in dicto. c. qz vero. et fatetur hanc instantiam esse veram: si defunctus egit: et litē instaurauit noīe ecclesie beneficij: seu plature pro vt ibidē ponit exēpla: secus si noīe proprio qz tunc est psonalis actio: q non transfertur de psona in personam sm cum: et qz non hz locum successio in ecclesiasticis hereditatibus: sed opus est noua collatione: vt legitur et notatur in dicto. c. si bñi contra quos. per Jo. mo. faciunt etiaz notata in. c. significauit. de rescriptis.

¶ De dilationibus et de ferijs. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Testium productio facta in pte absentia non die ad quam pars citata fuit sed sequenti non valet. CLXXII

I testes citati ad certam diem non iuridicam: ad iurandum et ad videndum illos iurare illa die si tūc nõ: sz sequenti die iurauerint i absentia ptis: non valet receptio hmõi iuramenti qz circumductum erat edictum et opus fuit noua citatione: sine qua nõ valet receptio. de testi. c. ij. nisi iudex de benignitate presentibus partibus in crastinum terminum prorogasset: vt legitur et notatur in. c. consuluit. de offi. dele.

¶ De prebendis et dignitatibus. Rubrica.

¶ Sequēs decisio. h. d. Et in ea disputatur. Utrum thesauraria decanatus et pposistura de iure cõi sit dignitas et sonent in noīe dignitatis et pcluditur q attenditur consue. et reputatio q in talibus multum operatur? Et dic q dignitas ecclesiastica cognoscitur ex tribus. Primo qñ hz administrationem rez ecclesie cum iurisdictione: vt. lxxxix. di. volumus: et centesima. di. diaconi. Scdo qñ hz nomen dignitatis et pzelationem siue prerogatiuam in ecclesia tam in choro qz in capitulo: licet non hēat administrationem rez: vel iurisdictionem. de consue. cum olim. et de insti. cum venisset. Tertia qñ in ecclesia est consue. q illius offm̃ hēatur pro dignitate. Uel sic formma hreuius: Dignitas in ecclesia dicitur illa que hz administrationem adiunctam cum iurisdictione. personatus võ vel offm̃ qñ hz administrationem sine iurisdictione. h. d. CLXXIII

Et thesauraria an sit dignitas vel simplex offm̃ de iure cõi dñi erāt dubij. Aliq dixerūt q sonat in nomine dignitatis et i multis ecclesijs p principaliori dignitate reputatur. Alij et maior pars de cuius numero ego fui dicebant. q Thesauraria seclusa cõsuetudine et reputatione ecclesie de iure cõi non sonat in noīe dignitatis nisi Archidiaconatus: Archipsbyteratus propter iurisdictionez et preeminentiam quas hñt sup alios et psertim subditos ecclesiasticos pro vt pz expresse in titulo. de offi. Archi. et Archipresb. imo sm Inno. in. c. de multa. de pben. etiaz si Archidiaconus nullam hēat in mundo iurisdictionem rõne consuetudinis: tñ rõne noīs sonaret in dignitatē. Secus de prepositura decanatu et alijs: et patet exemplum de pposistura in ecclesia Tornacen. et Carnoten. Dñs Nicolaus nõ reputat aliquem de iure cõi post epm in ecclesia cathedrali in dignitate constitutum nisi vnum q immediate post eum est qui in aliqbus ecclesijs vocatur pposistus in aliqbus decanus. In aliqbus thesaurarius et c. tñ de iure cõi immediat⁹ pzelatus post epm est in cathedrali ecclesia Archidiacon⁹ q est oculus Epi et in multis gerit ipsius vices: vt in. c. ad hec. et. c. mandamus. de offi. Archi. In alijs collegiatis ecclesijs est ille q est caput et pzelatus ecclesie vel collegij elect⁹ ab ipso collegio: ab epo confirmat⁹ et talis hz preeminentiā et iurisdictionem sup eligentes eum: et sibi tanqz plato eoz obedire tenentur p vt legitur et notatur. de offi. ordi. cuz ab ecclesiaz. p Inno. et Hosti. Tñ qcqd sit: cõis reputatio et cõsuetudo multum opatur in illis pro vt legitur et no. p inno. et Hosti. in dicto. c. de multa. et p Archi. in. c. j. de consue. lib. vj. et p Pau. in cle. hij q. de eta. et qua. q videntur concludere ad ppositum: q hñtes administrationem rez sine prerogatiua: non videntur in dignitatibus: sed in officijs constituti vt sunt. s. iudices Sindici procuratores Castellani. et sacriste. i. q. iij. saluator. Sz si hñt administrationem cum iurisdictione vt camerarius pape: tunc est dignitas sm eum: et remittit ad no. p eum. de deci. c. j. in clemen.

¶ De iure patronatus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Patronus mortuo presentato actor põt psequi cām pro suo interesse et petere declarari ius ptādi ad eum ptinere: ac psentatum remoueri debere. h. d. Uel sic: Patron⁹ venit ad cām p suo interesse mortuo p eū psentato: q cāz agebat. h. d. CLXXIIII

I. a. presentatus p. b. ad aliqz ecclesiam agit cō. C. rei et possessorē psentatū p. D. mortuo. A. actore. B. psitans pro suo interesse põt venire ad cām et petere declarari ius psitandi ad eum ptinere et psitatum p. D. remouendum fore et remoueri. pro vt legitur et notatur in. c. si bñi contra quos. vt litis. pen. li. vj. Electores enim et psitatores psūt vna cum electis et psitatis: vel etiaz sine eis esse in iudicio pro eorum interesse et petere eoz electiones et psitationes p eos factas canonizari: seu canonicas pronum: vt le. et no. in. c. statuimus: et. c. cupientes. et. c. qz sit. de elec. lib. vj.

¶ De rescriptis. Rubrica.

¶ Sequēs decisio. h. d. Ualet cõmissio impetrata p filiūfamilias in patria potestate constitutum: qz non est nisi quedā distributio. h. d. CLXXV

Commissio impetrata in curia p filium fami. in patria ptāte constitutum sine cõsensu pñis: et ēt in cā pphana valet maxime si filius ad litis conte. emācipetur: et emancipatus de consensu patris in bonis in qbus pā non qritur vsusfructus agat p illud generale: qz non refert p quem pces offerantur imperatori. C. de pci. impa. offe. l. vniuersis. Preterea qz huiusmodi impetratio in curia non est nisi qdam distributio: hinc est q valet commissio impetrata p excõicatum et per non hñtem mandatum et quēcunqz ēt inhabilem. ita q. c. ipso iure. de rescrip. in. vj. et. c. nonnulli. de rescrip. non vendicant sibi locum in curia: immo sm aliquos filiusfami. non ē inhabilis de psona: rõne patrie ptātis ad impetrandum: qz non est simpliciter prohibitus impetrare vel agere: immo reperio q in oibus casibus p se et p alio in quib⁹ casibus cõpetit sibi ius agendi: agere põt et in iudicio comparere: immo et in oibus casibus conueniri: vt in. l. filiusfami. §. sed et ipse. ff.

τ ipse.ff.de procu.τ.ff.de act.τ obli.l.si filius.in.ti.riso.de p cura.non iniuste.τ.c.qui generaliter.li.vi.nec nurum qꝛ ꝯbit τ quasi ꝯbit in oibus:vt.l.eam ex ꝯtribus.τ.§.idem scribit. .ff.de pecul.τ de iudi.c.si.Sed lꝫ ꝓhibeaꝛ agere: siue in iudicio esse sine consensu patris:vt in.l.cum non solum.§.necessitatem.C.de bonis q̄ libe.tñ hmői ꝓhibitio non hꝫ perpetuã cam ꝓhibitionis: qꝛ superueniente consensu valebit iudicium cum eo agitatum:τ in multis casibus valet sine cõsensu:vt in.c.si annum.de iudi.li.vi. quod quidem iudicium incipit per litis contestationem:que est exordium litis. de offi. dele.super qõnum:τ qꝛ ante litis contestationem non censetur quis agere:sed agere velle:vt in.l.amplius hoc.ff.rẽ ratam ha.τ ideo dantur inducie deliberatorie: an quis vellet cedere vel contendere.de procur.dilectus.de dila.c.i.τ.ii.q. iii.§.offerantur:τ qꝛ ꝑscripti impetratio non est actus iudicialis:vt notauit Inno.de ꝓba.qm̄ ꝯ.τ ꝓbat.c.nõnulli. τ.c.si.de rescrip.qm̄ bene valent agitata cum filiofami.sicut notauit Ja.de bu.de procu.constituto a minore ad iudicia ꝙ acta habita cũ illo sint valida ipso iure.in.l. quoniam. .ff.de mino.facit pro premissis: qꝛ non reperitur ius inhabilitans τ edictum non est de permissoriis:sed potius de prohibitoriis:ergo intelligitur esse permissa.ff. de quibus causis ma.l.i.despon.cum apud.quid enim scatur dum cõmissio per filiumfami.impetratur qualiter agentur an ex consensu vel quasi an ex consensu τ sine:τ hoc est fortius argumentũ qꝛ sufficit ꝙ in iudicio interueniat iste consensus:ergo nõ requiritur ꝙ ante impetrationem cõmissionis procedat. Nec ob.c.nõnulli.de rescrip. qꝛ hic pro alio non impetrat sed ꝓ ipso.Ex quo inferabatur alia conclusio ꝙ si filiusfam. ante emancipationem ad agendum in certa cã in qua nondum ius agendi hr̃e poterat procuratorem constituerit: τ postea emancipatus fuerit τ ad ius agendi consensum patris obtinuerit: ꝙ processus cum tali procu. habitus est validus τ bonus per eadem motiua.

additio Adde hic decisionem que est.l.in nouis numero.ccc.xxviii. que sic incipit. Item si in cã beneficiali appellatur τc.cum decisione sequenti.

alia addino. Dicit Cõpo.in.c.nõnulli.hic allc. ꝙ curia practicat ꝙ in audientia ꝯdictarum non admittitur exceptio ꝯ impetrantẽ nisi probetur per lr̃as τ opponatur per illum ꝯ quem impetratur:ẽt si pro eo lata eẽt sniã excõicatiõis nõ admittitur opposita:nisi timeat preiudiciũ lr̃arum aliquod in futurum:quo casu sufficit prestare cautionẽ de non vtendo literis contra eum.

De rescriptis. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Valet cõmissio impetrata super bonis post impetrationem τ forsan post litem contestatam cessis seu donatis.h.d. CLXXVI

Ommissio. Impetrata sup bonis nõ tunc sed postea ante litem contestatam impetranti cessis τ donatis valet τ lꝫ Immo sm aliquos dños:si cessio vel donatio fieret post litem contestatam teneret τ valeret: per.c. abbate sane. de re iudi.li.vi. Rõ qꝛ ius impetrantis ipsius cõmissionem impetratam non inficit ipso iure: qꝛ si fictales exceptiones contingentes negocium principale pñt obuici ꝯ lr̃as: τ litis contestationem impedirent ꝯ casum.c.i.de lit.ꝯte.li.vi.τ ꝯ notata p Inno.in.c.ex parte.B.de fo.cõpe.τ est casus in.d.c.sane.τ ꝯtrarium dicere esset inducere aut impetrationem cõmissionis non valere aut impetrantẽ oino ius non hr̃e quod esset absurdum.ergo τc. Ex quo inferebatur alia cõclusio ꝙ cessio facta alicui litiganti lite pendente per tertium valeret τ teneretur.vt le.τ no.in.c.ii.vt li.pen.in cle. τ.c.ti.c.i.per Inno. in addi.τ est tex.in.d.c.abbate sane.

De alienatiõe iudicii: vel de cessione actionis. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. Cessio actõis mote p pr̃ez in filiũ clericũ emãcipatũ ꝯ laicũ valet.h.d. CLXXVII

Essio facta. Per patrem in filiuꝫ clericum emãcipatum ꝯtra laicũ valet τ lꝫ qꝛ si nõ deberet valere: hoc eẽt vno de tribus modis aut qꝛ in patria ptãte constitutus τ sic videretur donare sibi ipsi quod est absurdum.ff.de ꝯben.ep. .l.ii.τ qꝛ tunc non esset dña inter donantem τ recipientem. de iure pa.per lr̃as.de insti.c.si.qu: rõ cessat per emancipationem:aut qꝛ sit in clericum tanq̄m potentiorem:que ratio cessat presupposito facto ꝙ laicus ꝯ quem erat facta cessio erat potentior clerico:puta qꝛ dux vel comes. Preterea potioritas hec sine maioritas clerici in hoc casu tunc procedit qñ clericus cessionarius hr̃et ptãtem siue superioritatem iurisdictionalem in laicum ꝯ quem fit sibi cessio.pro vt no. Inno.τ Ho.de alie.mutan.iudi.cã facta.c.ii.preterea. Host.in ti.de alie.mutan.iudi.cã facta in sum.§.si.reputat quemlibet laicum potentiorem clerico:ex quo qꝛ terribilior.ii.q.vii.alie ni:τ cum capitulis multis eadem cã τ qõne. τ de immu.eccle. clerici laicos.li.vi.aut per fraudem τ presumptam simulationem que cessat propter coniunctionem sanguinis.de presump.cum in iuuentute.τ.c.lr̃as.vt notauit Inn. τ Ho.vbi supra.Et si dicatur ꝙ forte non valet ex eo qꝛ facta est vt laicus trahatur ad forum ecclesiasticum ꝯ.c.ii. de alie.mutan. iudi.cã facta. Rñdeo ꝙ non põt dici hoc:qꝛ presupponitur in facto.ꝙ dictus filius clericus obtinuit rescriptum siue cõmissionem contra laicum ante quãcunq; cessionem sibi factam patrem τ faceret eum citari: preterea rõ fraudis.c.ii. predicti cessaret qñ clericus cessionarius vel laicus cadens non auderet nec posset predictum laicũ coram suo iudice cõuenire:facit in rõne.c.statutum.de rescrip.§.cũ vero.li.vi.

additio Cessio presumitur simulata ex tribus. primo ex paruitate precii:qꝛ tunc in eo ꝙ excedit precium presumitur simulata. Secundo ex defectu tituli cessionis τ tunc in totuꝫ presumitur simulata: vt qꝛ nullus titulus positus est in instr̃o. Tertio qñ est pro parte vendita:τ ꝑparte donata. Queto qñ cessio sit vere simulata. glo. in.l.i.C.de Rñdet qñ oẽ cõmodum τ incõmodum vere spectat ad cedentem. Licet ex serie τ forma cessionis videatur spectare ad cessionarium:vt.C.plus valere quod agitur per totum.pone ꝙ notarius dixit in instr̃o cessionis ꝙ Titius cessit actiones pro centum aureis: non aliter specificato titulo in instr̃o. An tũc cessio vicietur? Aliqui dicũt ꝙ requiritur ꝙ exp̃esse titulus exprimatur:vt no.in.l.per diuersas.τ.l.ab Anastasio.C.man. Dñs Bar. tenet ꝙ sufficit tacitus:qꝛ titulus nil aliud est ꝙ͂ cã:vt.l.iii.§.ex pluribus. .ff.de acqui.pos.vnde si notarius diceret talis cessit ꝓ centuꝫ satis apparet de cã propter precium adiectuꝫ. de centũ per quod demonstratur.ꝙ cã emptionis cessio facta fuit: vt.l.i. .C.de prediis curia.li.x.spe.in ti.de cessione act. τ Joan.an. post eum in addi.lꝫ ꝙ nõ sufficiat tacitus: nisi exprimatur ĩ prin.instri.qꝛ non sufficit presumptio vbi requiritur exp̃ssio dñs Bal.stat cum Bar.τ putat cessioneꝫ tenere. pro quo inducit quandam glosam notandam.ad hoc in.l. apud celsum.§.si cum legitima.ff.de doli excep.τ est gl. parua τ vide glo.in.l.i.C.ne liceat poten. Iteꝫ presumitur simulata cessio si facta est clerico a laico contra laicum:maxime in regione in qua consueuerunt fieri tales cessiones in fraudem.τ quia talis cessio presumatur simulata probat tex.in.c.ex parte.de alie.iudi.mu.cã facta.ibi dum dicit extat odiose qd ex fronte cupiditatis vi͂ procedere sm pe.τ Abb.in.d.c. ex parte. in distinctionibus suis. Deinde quero:vtrum cessio debiti de quo non constat nisi per confessionem debitoris valeat: τ vĩ ꝙ non: Quia debet apparere realiter de debito τ numerata pecunia:non per solam confessionem debitoris: vt est tex.in.l.ab Anastasio.preallegato in verbo. re ipsa persoluit.τ ista est cõis snĩa doctoruꝫ vꝫ Ja.de bel. Ja. de but. Ja.de are. Rayn. τ Bar.τ Fran.tigrini qui ita consuluerunt vt refert Bar.τ Bal.in.d.l.per diuersas.lꝫ ipse ibidẽ non sequatur eos qꝛ apparet confessio de precio equiualenti:secus si non esset precium equalens sm eum qꝛ tunc cõiter dñe suspitiones. Sed ego pro nunc non recederẽ a cõi opinione doctorum tam illustrium qui consueuerunt vt dixi superius. Item quero an cessio actionum.facta ex cã donationis adiecta cã pro meritis τ seruitiis impensis per cessiona

rium non probatis. Et vr̄ q̄ non: q: cessante cā non oȝ tene re cessio: vt. l. sub pretextu. C. de sac. san. eccl. ⁊ l. si quasi. ff. de pigno. ac. Item ⁊ fortius q: donatio que est cā cessionis nō est simplex ⁊ mera. vt vult textus in. d. l. j. in fi. Est. n. facta ob cām puta pp merita ⁊ seruitia. ergo ⁊c. In contrarium facit q: in p̄alle. l. j. reprobatur cessio per quā p̄sumi possit q̄ cessionarius sit redemptor litis q: id quo dat ob cessionem non equiualet actioni. Sed intemate n̄ro nihil est datū ob hanc cessionem nec seruitia ob hanc cām facta. ex quo seq̄tur q̄ litis redemptor non pōt p̄sumi ⁊ sic cessat regula d̄. c. l. j. Scđo q: ista verba pro meritis ⁊ seruitijs non faciūt desinere esse donationem: vt no. in. l. donatione. C. de colla. nam ⁊ simplices donationes que fiunt non coniunctis per sonis fiunt vel vt amicitia captetur: vel ob merita preterita. ergo lȝ exprimatur donatio non viciatur q: verba ad maio rem corroborationem exprimuntur ⁊ sic non debent opera ri ꝯ̄uni: vt. C. de iura. calū. l. fi. ad fi. imo potius ꝯ̄cii iustifi care: vt. ff. de don. l. aquilius. ⁊ ita teneo: lȝ Bar. aliter sentiat.

¶ De emancipationibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Valet emancipatio facta de clerico per patrem coram iudice laico qui est iudex patris. hoc dicit. CLXXVIII

Mancipatio. Facta per patrem de clerico corā iudice lai co ⁊ ipso auctorizante est valida. ⁊ licet lex dicat q̄ emancipatio debeat fieri per iudicem competentem. C. de eman. l. j. Judex competens censetur in hoc casu iudex p̄ris agentis ⁊ emancipantis: que quidē emancipatio est actus ipsius p̄ris ⁊ non filij: vt in. d. l. ergo est solemnizandus a iu dice patris ⁊ non a iudice filij. facit q: ius patrie p̄tātis est a p̄tāte seculari: ⁊ non ecclesiastica introductum. insti. de p̄ri potest. in prin. ⁊ q: actus hmōi ex sola voluntate p̄ris proce dit pro qua explenda vel auctorizanda adhibet iudicē suū proprium ⁊ non filij. Sicut dicitur in simili in alienatione siue vnione fienda alicuius ecclesie siue rei ecclesiastice alicui p̄lato subiecte alteri persone vel ecclesie extra ciuitatē vel dioc. rei alienande siue ecclesie vniende constitute qui hmōi alienationem siue vnionē auctorizabat ille vtriq̄ sub cuius p̄tāte ⁊ iurisdictione res alienande ⁊ vniende consistunt: vt le. ⁊ no. de re. eccl. non alie. c. dudum. li. vi. ⁊ in de. si vna. c. ti. ⁊ melius. xvij. q. iiij. in venditionibus. in glo. Sic in propo sito iudex illius volentis liberare filium suū. de patria p̄tā te: huic liberationi auctoritatem p̄stabit. Nec ob. illud ge nerale q̄ actor debeat sequi forum rei. de fo. compe. cum sit. q: illud procedit in contentiosis ⁊ quando iudicium reddit in inuitum. secus in voluntarijs ⁊ extraiudicialibus actioni bus: vt hic p̄ȝ pro quo facit optime dictum Inn. in. c. quod in dubijs. de renun. s. q̄ ille recepit resignationem beneficij a volente renunciare qui pōt in inuitū destituere. Sed vbi filius posset petere per iudicem patrem ad emancipandū compelli in casibus: apud iudicem patris agendum foret: vt. l. iuris ordinarij. ff. de in. om. iudi. ⁊ de fo. compe. si cleri cus laicum. ergo ⁊c. Si econtra dicas posset apud iudicem filij in casibus: dicit in vtrūq̄ posse. per notata. per Cy. in . l. si prediū. C. de predi. mino. que optime facit ad hanc cō clusionem. Nec ob. c. si annum. de iudi. li. vi. Ubi qn̄ agitur de beneficio per minorem. xiiij. annis. Judex ecclesiasticus dabit curatorem ad lites: ad non secularis: q: hoc euenit ne dū rōne p̄sone. sed ēt rei ecclesiastice super qua laicus nullā hȝ dispositionem. vt in. c. ecclesia sancte marie. de consti. ⁊ de re. eccl. non alie. c. si. preterea ibi ēt filius sine consensu patris ⁊ ēt in p̄ria p̄tāte constitutus pōt agere. Ad quid ergo bref recursus ad iudicem p̄ris: cum sine eo iudicium siue actus expleri possit: secus aūt in casu proposito. ergo ⁊c. Nec ob. c. si iudex laicus. de sen. excō. li. vi. vbi iudex ecclesiasticus co gnoscit. An clericus captus vel detentus per laicum sit cle ricus. Uel ne q: hoc euenit rōne possessionis clericatus: in qua clericus captus reperitur lȝ negetur. Uel q: hec est cau sa mere ecclesiastica vȝ cognoscere de clericatu: sicut cogno scere de legitimatione filiorum cuius cognitio dūtaxat sp̄c

ctat ad iudicem ecclesiasticum ⁊ non ad secularem. de ordi. cog. tuam. qui fi. sint leg. c. cām. ⁊ c. lator. Preterea q: exem ptio clericorum tendit ad libertatem eorum. de fo. compe. nullus: sed huiusmodi emancipatio non derogat huic liber tati si corā laico fiat: immo eum auget. ergo ⁊c.

additio Ubi de patria p̄tāte loquitur ⁊ sic de iure p̄ris qđ hȝ in filium adimendo ⁊ in ipsum filium primum conferendo. emancipato. n. vocatur p̄emiū siue donum: vt. l. fi. ⁊ l. cum oportet. §. cum aūt. C. de bonis que lib. ⁊ l. pe. C. de bonis maternis. Judex enim illius qui confert primū non qui eū suscipit vr̄ adeundus super auctē p̄standa ⁊ maxime in hoc casu in quo canones non mul tum curant de patria potestate ⁊ de sui effectibus.

alia Hic vero de vinculo seu nexu p̄rie p̄tātis dirimen do tractatur: ⁊ sic de iure persone clerici quo ad sta tum temporalem non spiritualem.

alia Ex hac decisione ⁊ allegatis in ea pōt decidi que stio que corā me incidenter mota fuit in cā p̄regesi. vȝ q̄ si laicus vult donare clerico vltra summam quingen torum aureorum. Et idem si laicus minor vult alienare cle rico vel se ei solēniter obligare q̄ iudex ipsius laici non cleri ci in predictis casibus erit adeundus super insinuatione vel auctē p̄standa ⁊ econuerso. si clericus vellet laico sic dona re alienare vel se obligare q̄ iudex ipsius clerici super isinua tione vel auctē debebit adiri q: agenti actum istis casibus non recipiente auctas impartitur. Et ex predictis ēt queritur si clericus minor tanq̄ actor litigat corā iudice seculari. An dictus iudex poterit sibi donare curatorem ad lites vel da ri debeat per Ep̄m suū: Oldra. q. lvi. ⁊ spec. in ti. de cura. lȝ q̄ quilibet iudex ēt delegatus dare pōt refert q̄ Jaco. de are. dicit q̄ dȝ dare a iudice illius loci vbi cā vertitur: vt. l. fi. . C. vbi pe. tuto. pro hoc facit. l. si longius. ff. de iudi. in ꝯ̄triū facit. C. de admi. tu. l. fi. §. j. vbi dr̄ recurrendum esse ad iudi cem competentem. s. eum coram quo lis vertitur: pro hoc fa cit. c. fi. de iudi. li. vj. vbi dicit sp̄āle in delegato pape: vt dare possit curatorem que cā que coram eo vertitur. Oldra. ibi distinguit q: aut loquitur in procuratore generali ⁊ cū ille videatur datus ad oēs cās: vt. l. qui hȝ. §. fi. ff. de tutelis. dico q̄ dȝ dari a suo iudice ⁊ hēbit effectum datio ad lites que agitarentur ēt ex territorium iudicis qui dedit eum ad simi litudinem tutoris qui datus a suo iudice administrat bona vbicunq̄ sita: vt no. de excu. tu. l. propter litem. §. licet. Aut loquitur de curatore dato ad vnam litem tm̄: ⁊ tunc dȝ da ri ab illo vbi cā tractatur dūmō sit casus talis cui competat de iure sicut consueuit dici in prorogatione in. l. j. C. de iuris. om. iudi. pro hoc adducit p̄alle. c. si annuū. in prin. §. vbi di cit de suo: loquitur simpliciter ad lites. vbi dicit de dato ad illam cām tm̄ ⁊ vide quod notat Inn. in. c. petino. de pair. Et an in bonis p̄rimonialibus in clericis pupillis hēat lo cum tractatus tutelarum: ⁊ laicus possit esse eius tutor testa mentarius legitimus vel datiuus. Cogita. dubiū facit q: tutela est p̄tās in capite libero ⁊ datur principaliter. p̄sone. Sed non vr̄ permissa datio de laicis ⁊ personis ecclesiasti cis nec in nobis ipsorum que gaudent eodem priuilegio cū bonis ecclesiarum: vt. c. decernimus. de iudi. ⁊ de vi. ⁊ hon. cle. c. si. nec clerici videntur cogendi suscipere tutelas nisi tm̄ legitimas si noluerint vt no. in auct. presbyteros. C. de epi. ⁊ cle. ⁊. lxxxvi. di. peruenit. ⁊ vide quod notat Bar. in. l. ge neraliter. circa fi. C. de ep̄is. clericis.

¶ De cessione actionum. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Actiōes reales cedi p̄nt p non possi dente. h. d. Et qđ trāseat in cessionariū p talē cessionē ⁊ quo agere pōt hic plene notatur. CLXXIX

Actiones Reales cedi p̄nt ēt per non possi dentem. de hoc allegatur pro ca su. l. certi. C. de heredi. vel act. ven. cū ibi no. Sed nunqđ per hmōi cessionē transit dñium in cessionariū: dñi dubitabant. ⁊ spe. ti. de cessi. act. §. i. v. Item q̄ si mercedes. tȝ q̄ non: q: potior vr̄ cessio facta actionis q̄ rei. ff. de iure don. l. si sponsalibus. §. j. preterea nemo dat qđ non hȝ. vn.

.q.i.d.albertus.de iure.patr.qd sūt. Sed cedens hmōi actio ni nullum dñium hūit in re qd non transit sine traditione: vt in.l.in traditionibus.C.de pac.z.ff.de acqui.pos. quemadmodū.z.l.qui vniuersas. ergo non plus iuris potuit transferre in alium q̃ ipse hūit: vt de dona.inter vir.z vxo.inp. Jo.an.in addi.spe.vbi.supra dicit q doctores nō dubitāt quin ex cessione rei venditionis transeat dñium: vt no.in.l.plane.ff.fami.her. Sed vtrum cessionarius possit agere z intentare rei venditionē ex iure sibi cesso: dicit fore dubiū z vr̄ innuere q sic. ꝯ possidentē rem cessam. ꝯ non possidentē nō allegat distinctionē glosam.C.de heredi.vel act.ven. vz an cedat cōpetentē z vtl agit. aut cōpetituram z valet: z illam intentabit qñ alius ceperit possidere: z sic cedenti z cessionario competit tunc actio: dicit ꝯtr q quidam Abbas Galie.in regula ꝑ possessorē.de reg.iu.li.vi. reddit rōnē: q2 translato dñio cedit actio in rem z non econuerso: q2 dñium est cā vendicationis ipsius.ff.de rei ven.in rem actio. Sed rei vendicatio non est cā dñii: sed ꝓcedit ex dñio: absordum.n.esset q principale sequeret accessoriū.alle.ff.de vul.pupil. substi.l.ex pupillari.z.ff.qbus mo.pig.vel ypote.sol.l.lutius. z eius ꝯrium iuridicum est z regulare.de reg.iu.accessorium. li.vi.cū pcor. Subsequenter ibidem dñs Joan.and. dicit dñm suum in legibus disputasse hanc qōnē vz an hñs rei vendicationem cessam a dño: ꝯ possessorē hñ petat rem iure dñii z facit ad dubiū tactum in relationibus per dñm Robertum circa materiam prædictam vz: vtrum cessionarius cui cesse sunt actiones reales agendo q rebus cessis iure dñii vel quasi videatur intentare vtilem vel directam actionē. In qōne vero per dñm Jo.an.vbi supra. dicit dñz suū in legibus in sua disputatiōe post Dy.tenuisse hmōi cessionariū posse ꝓponere directam rei vendicationez noie cedentis z nisi vtatur iure cedentis succumbet in directa. Obtinebit aūt si intentat vtilē noie suo cum pdicta.l.fi.C.de heredi. vel act. vē.ad ꝑtinētat. dicens ergo rem ad se ptinere iure dñii: veram cāni allegat loquendo de vtile. Subdit q si non exprimat in libello an ꝓponat directam noie cedentis an vtilem noie suo proprio: ponderabunē verba libelli: z si nō innitatur iure actoris vt supra dictum est: dicetur intentare directam noie cedentis. si vero suo iure innitatur z suo dñio: q2 dicit rem ad se ptinere iure dñii: tunc vr̄ vtilem suo noie ꝓposuisse. vt sic ex narratione libelli id recipiat ex quo sequi posset ꝯdēnatio.ff.de eden. .l.i. nec verba libelli debent esse supflua si possint aliquid operari.C.de pacti.impe.offe.l.i. Nec ob. q verbum simpliciter positum intelligit de directa.ff.si ager vecti.peti.l.i.§.i. z no. ff.de cauc.l.minor.§.i. q2 illud procedit in illo qui suo dñio ptm vti: sed is pōt vti suo dñio z alterius: simpliciter aūt ꝓponendo: intelligit de suo. Et dicit q qd dñi sui sic incipit: Ego qui hēo zc. per ista intelligas ne decipiaris dictum spe. posi tum in ti.de procu.§.sequit videre.v.sed querit.z.v.sed numquid agens. Videlicet q cessionarius simpliciter agēdo vr̄ intentare directā.alle.ff.de peti.here.l.nec vllam.§.nesciēs. z.ff.de reli.z sump.func.l.ii. z dictam.l.plane.ff.famil.herci. Ber.Jo.an.z Jo.mo.in.c.abbate sane. dicūt ēt in dubio: si quis dicat se dñium hr̄e: intelligit de directo. Mi aūt is cui facta est cessio agat vtili vel directa remittit.Spe.vbi supra.ad Ho.in summa.in ti.de cessi.sub.ti.de alie.mutan.iudi.cā facta.§.fi.vbi dicit Ho.in pan. q in cessionibus transeunt actiōes directe z iō cessionarius pōt illa intentare noie suo.sed si actiones emantur competunt vtiles. In fine vero dicit q si cedens hēbat directam cessionarius ēt ꝓponat directam: si vtilem: ꝓponat vtilem zc. z hoc dictum ego allegaui in consilio.maiorē pars legistarū.s.Dy. Guil.de cunio Ja.de bel.quos Bar. z recitat z cum eis concordat in .l.si nullum.alias si mater.§.eandem.ff.de excep.rei iudi.tenent z dñt expresse q appellatione dñii in libello expressi cōtinetur z venit vtile dñium z probant per dictum.§.eandē. ibi nam in qualicunqz zc.z per.l.sed z si pignore.§.item si in rauetis.ff.de iureiu.z per.l.qbus diebus.§.dño.ff.de cōdi.inde.z per.l.si stipulatio ista.§.hmōi.de ver.obli.de quo per Dy.insti.de act.§.alie.z per Ja. de bel. in auct.de religiof.

gl.vo in.d.§.eandē.z pe.de bella pertica tenent ꝯrium pro vt ēt ibidē recitat Bar.z alle.ꝓ se.l.si cui argenti.§.si fundū.ff. de excep.rei iudi. z q2 verbū dñii intelligit de directo: vt in .l.i.§.qui imppetuū.ff.si ager vecti.peti. Ad quam rñdent vt supra.pro hac parte ēt alle.dñs Egi.notam dñi Ja.de but. in.l.emptor.C.de heredi.vel acti.ven. z per.l. qui stipendia. .C.de pen.vbi fin cum is z dicit expresse q nunq̃ censet qs velle agere actione cessionis nisi de cessione faciat mentionem. z plures alias actiōes ibidē dñs Egi.ꝓ hac parte induxit: sed finaliter cum aliis dñis z præsertim cum Bar.remāsit. Sed vt qdam dñi dixerunt cedens in casu nro non potuit ꝓponere directam nec vtilem. Directā non q2 cedens nūq̃ rem possidebat: z sic dñiū nunq̃ hēbat. Vtilem non q2 cessionarius nunq̃ tenuit nec possedit. Publicianam non: q2 vt prætendit in facto ex iusto titulo cedens z cessionarius dñiū pretendebat. z q2 ēt cessionarius z cedens nūq̃ possidebāt. sic vsucapere non poterant publicianā intentare nō poterāt. Ad hoc rñdebant z videbant inclinare q2 prædictus cessionarius petebat bona sibi cessa iure dñii vel quasi z petebat ea meliori mō z forma qbus melius de iure poterat z debebat: z q2 ēt oēs actiones reales z psonales zc. cōpetentes cedenti: cedens dedit cessit z transtulit in cessionariū oi modo meliori z forma zc. q veniebat ois modus siue actio vtilis huic cessionario: sub dicto verbo vel quasi. Nam vtilis etiā cedi pōt: vt no.spe.ti.de cessi.ho.§.i.v.sed nunqd is cui cōpetit. Verba enim rescripti sepe improprians in libello sine mō postea agendi: vt no. Inno.in.c.cpi.de re.ecc.non alie. Intētans ēt directam z probans in vtili bene obtinebit.ar.contra que.le.z no.in.c.ex tenuitata.de iudi.ꝓ quo ēt facit dictū spe. ti.de sñia.§.qualiter.v.quid si lis. Dixit ēt dñs Nicholaus q licet ius ex quo oritur publiciana quasi dñium appellet: vt in .§.alie.superius alle.tñ non per hoc sequit quin ius cōpetēs cessionario quasi dñium valeat appellari: z si nō quasi dñiū directum tñ quasi dñiō vtile per notata z per Cy.in.l.fi.C. de heredi.vel act.ven. post Pe. de belaiso parti Verbum enim quasi notat impropriætatē veritati ꝯriā similitudinariā .ff.so.ma.l.si cū dotem.in fi.nā qui actionē hz ad rem: quasi rem hr̄e dicat: vt in.l.qui actionē.ff.de reg.iu. Sed cessionarius iste hz actionē ad hñdum hoc dñium: ergo nec de iure canonico est curandū de noie actiōis dūmō ex forma libelli z aliis actitatis in cā possit ꝯstare de intentione agentis. de iudi.dilecti. z in hoc dñi finaliter remanserunt. q reciperet id qd magis vtile foret z expediret ꝓ intentiōe agentis. que magis dz ꝯsiderari q̃ verba.de ver.sig.præterea.z.c.intelligentia. verba enim libelli in fauorem libellantis latam recipiunt interpretationē.vt in.l.solemnus.ff.de iudi.z in.l.inter stipulantem.§.sacrum.ff.de verbo.obli.

De confessio. Rubrica.

Infrascripta decisio.h.d. Cōfessio extraiudicialis i delicto non probat quo ad effectū vt pene ordinarie infligant.h.d.

Vel sic z melius: Confessio extraiudicialis ad instantiā partis facta: preiudicat ꝯfitenti: sed in criminalibus non ꝓbat hñ vt ꝯfitens possit ordinaria pena puniri: hñ aūt priuari bñficio potest.h.d. z torqueri. CLXXX

Licet confessio.

Extraiudicialis regulariter ꝓbet: secus tñ in est delicto: i qbus ꝯfessio extraiudicialis plene delictum non ꝓbat quo ad effectū pene ordinarie infligēde.ꝓbat.de excess.prela.q̃ sit graue. Ubi presbyter bñficiatus ꝯfessus se crimen adulterii cōmisisse: nō deponit. sed bñficio priuat: vt ibi no.per Inno. z Ho. z allegat vna glosa notabilis Bar.ff.ad.l.iul.de adult.l.capite quinto. Videlicet q ꝯfessio extraiudicialis talis non plene ꝓbat: nisi quo ad effectum confitentem subiiciendi torture.

additio

Glo.in.c.per inquisitionē.de elec.tz q ex tali ꝯfessione pōt ꝯfitens damnari. Idem Inn. ibi ꝓ quo facit dcm.c.q̃ sit. Cōp.tz ꝯriū in.c.olim.de rescri. sup verbo ꝯfessus. Inn.met tz oppositū in.c.per inquisitionē. z in.c.interposita.de ap.sup verbo ꝓbaturū.v.z hz hoc locum glo.iuris ciuilis in.l.capite quinto.hic alle.que est singu

laris tamen quod talis confessio facit solum indicium ad torturam: et hoc te nent legiste pro euangelio. Tu dic secundum dominum Anto. de butr. quod si confessio extraiudicialis infamat confitentem de facto. quod potest puniri. cum in tali infamia facti non ponderetur iuris effectus vel dato quod non infamet. inducit tamen tantam suspitionem. ex qua potest procedi ad iudicium purgationis et ex infamia facti sola suspitione probabili proceditur ad iudicium purgationis. de purg. ca. inter. et est conclusio doctorum in c. ex parte. de offi. or. Hoc tamen casu non admitteretur directa purgatio contra confessionem nisi aliter eam excusaret. ne ipse veniat contra id quod iusta voce est protestatus: sed excusando eam et aliter intelligendo poterit eam excusare. Nam excusatio pertinens confessionem non admittitur: vt est casus singularis in c. cum dilecti. de accu. Ex quibus declaratur opinio Inn. in d. c. quamuis sit graue. verba fuerant originaliter Jo. in q. .i. multa. in glo. magna que est notabilis. ad hoc. Et idem notat glo. de iudi. at si clerici. in glo. super verbo. non tenet. vers. sed pone clericus. hec vera quando confessio deducitur in probatione iudicium: secus si vt delictum ea probata by loci dem. c. quamuis sit graue.

De collationibus: et reseruationibus beneficiorum. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Beneficia Collectorum et succollectorum semel reseruata semper remanent reseruata quamuis desierint esse tales. h. d. ¶ Vel sic. Reseruatum beneficium semper manet licet cesset officium in illo ex cuius persona extitit reseruatum. h. d. ¶ Vel sic et melius: Collectorum et succollectorum beneficia tempore officiorum collectorie et succollectorie possessa vel acquisita sunt perpetua reseruata donec huiusmodi reseruatio per collationem pape sit semel extincta: et talis reseruatio est specialis non generalis. h. d. CLXXXI

Beneficia. Collectorum vel succollectorum semel reseruata: licet desierint esse collectores: et officium eorum cesset. semper manent reseruata nec aliquis de eis disponere potest preterquam papa: propter decretum pape quia semel fuerunt affecta: que affectio numquam tollitur nisi per collationem pape postea subsecutam: et quia semel erat ablata potestas ordinario conferendi per huiusmodi reseruationem et nisi restituatur huiusmodi potestas et tollatur impedimentum numquam poterit se intromittere de illis beneficiis: pro hoc alle. iura contra. de ap. vt nostrum. de offi. or. pastoralis. de preben. statutum. li. vi. et de elec. si eo tempore. c. ii. Quam conclusionem intellige veram de beneficiis tempore collectorie vel ante obtentis: secus de post obtentis. vel obtentis que post finitum officium non sunt reseruata. Pro hoc etiam faciunt declarationes domini Urbani. v. et domini Gregorii. xi. que dicunt quod si Papa mandet prouideri de aliquo certo beneficio modo vacante vel vacaturo: si ex aliqua causa huiusmodi prouisio non poterat sortiri effectum nihilominus tamen huiusmodi beneficium manet reseruatum. Sed vidi dubitari vtrum huiusmodi reseruatio deberet censeri generalis vel specialis: et fuit determinatum in rota et etiam per Uicecancellarium quod specialis.

Additio Adde hic decisionem que est .i. in antiquis numero. ccvii. que sic incipit Item nota quod vbi papa reseruat beneficia etc.

Alia Pone quod ordinarius infra mensem dati expectanti ante tamen acceptationem ipsius de facto contulit cuidam beneficium vacans quod cadebat in gratia dicti expectantis ad supplicationem eius cui ordinarius contulit: deinde Papa mandauit certis iudicibus quod illam collationem ordinarii auctoritate apostolica confirmarent si a die date presentium non esset alterius quesitum querit an confirmatio teneat et etiam prouisio facta expectanti. Et videtur quod non postquam Papa manum apposuit mandando confirmari collationem ordinariam quia per talem manus appositionem videtur ad se totum negocium aduocasse et sic executoris et cuiuscumque alterius inferioris manus ligate fuerunt. ar. c. vt nostrum. de ap. et de offi. dele. pastoralis. pro hoc facium no. per Inn. Ho. et Jo. an. in c. cum vilectus. de iure patro. Ubi dicunt quod si papa deputat certum prouisorem et beneficium reseruet pro aliquo in certa ecclesia. et talis prouisor antequam prouiderat moriatur quod conferendi potestas illud beneficium remanet penes Papam. non autem reuertitur ad ordinarium collatorem. Hoc idem etiam Compo. in c. capitulum. de rescrip. vers. quod si executores. Ubi dicit quod si prouisor datus per Papam prouidit: prouiso tamen est nulla quia ta

le beneficium intelligitur affectum adeo quod in illa vacatione per alium inferiorem a papa de eo disponi non potest. ad idem facit quod notat Inn. et Jo. an. in c. inter dilectos. de excess. prela. In oppositum videtur. quia per solum mandatum de conferendo sicut nec per mandatum de prouidendo non ligantur manus cuiuscumque potestatem conferendi beneficiis: quo minus prouisio facta per eum valeat: vt in c. quia cunctis. § quia ex parte. vers. non sic autem. de conces. preben. li. .vi. nisi papa expresse beneficium reseruasset sue dispositioni vel decretam apposuisset in tali mandato vel suam voluntatem alias expresse declarasset seu insinuasset dictis iudicibus vel interdixisset vt ibidem no. super verbo exprimatur. et super verbo insinuet. Et per hoc respondetur ad vnam rationem factam supra in contrarium quando papa non videtur ad se negocium aduocare nec manus apponere nisi exprimat quod nullus alius possit disponere puta reseruando disponendo: seu decernendo per premissa. vnde credo primam partem veram quod simpliciter mandando prouideri de beneficio vacante videatur manum apponere etiam si alias non reseruat. Aliqui tamen respondent ad iura allegata: quia illa omnia loquuntur vbi papa mandat prouideri de beneficio vacaturo. quo casu non est verisimile quod per tale mandatum velit manus ordinarii ligare vel beneficium afficere. etiam si de certo beneficio vacaturo mandet prouideri puta tali illud expresse nominando. Sed non video rationem diuersitatis inter beneficium vacans et beneficium vacaturum cum casus vacationis euenerit. et eadem est ratio vtrobique. Unde crederem secundam partem veriorem de iure: et sic prouisio expectantis sit potior et confirmatio per premissa inualida censeatur per regulam hic allegatam. et ita tenet cancellaria videlicet quod per solam manus appositionem pape siue prouideat de vacante siue de vacaturo aut mandet prouideri seu alias disponi etiam de incerto: quod tunc beneficium sit affectum et clause sint manus cuiuscumque inferioris collatoris. Et adde hic vnam decisionem que est .i. in antiquis numero. lviii. que sic incipit. Item no. quod vbi papa prouidet alicui persone falsa causa allegata etc.

¶ De sententia et re iudicata. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Licet cum probabilis litigandi causa excusat ab expensis. non tamen a fructibus qui sunt beneficii. hoc dicit. CLXXXII

Probabilis. Causa litigandi licet excuset a condemnatione expensarum prout le. et no. in c. finem. de do. et contu. tamen non a condemnatione fructuum qui sunt officii seu beneficii. de of. or. presenti. li. vi. et debentur beneficiato: vt ibi. Et licet quis dici possit bone fidei possessor in casu ante litem contestatam. tamen post litem contestatam. videtur malam fidem habere si succumbat: et ideo tenetur ad restitutionem fructuum: et sic debet eos custodire et non consumere prout le. et no. in c. in literis. de restitu. spo. per Inno. et per Ber. co. ti. grauis.

De sententia et re iudicata. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Sicut iudex generaliter condemnat in fructibus: ita executor generaliter mouet absque taxatione aliqua condemnatum. h. d. CLXXXIII

Sicut auditor. Potest generaliter condemnare in fructibus reum possessorem ita generaliter potest executor huiusmodi sententie absque aliqua citatione mouere dictum condemnatum: vt de illis satisfaciat victori .i. certum terminum .i. quem tamen potest venire et allegare se illos non percepisse: vel eos in vtilitatem beneficii conuertisse et similia. Nam si non fecerit sententia excommunicationis propter hoc prolata est iusta nec relaxabitur donec plene fuerit satisfactum: quia pro re iudicata extitit promulgata. ar. notatorum. in c. solet. de sen. excom. li. vi.

¶ De procuratoribus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. procurator cum potestate substituendi et reuocandi etc. substituens et transferens totaliter suam potestatem in alium: protestatusque quod de cetero noluit de causa se intromittere: nihilominus tamen quando voluerit re integra potest onus procurationis reassumere. h. d. ¶ Vel sic Procurator datus cum potestate substituendi reuocandi et reassumendi licet totalem potestatem in substitutum transferat potest tamen quandoque resumere procurationis onus. hoc dicit. CLXXXIIII

Si procurator Habens mandatum substituendi et reuo-

candi ꝛ reassumendi totiës quotiës videbit expedire lȝ substituë do totaliter transferat ptātē suā in aliū ꝛ ꝓtestet ꝙ ammó de cā hmōi non velit se intromittere nihilominus tñ postea ĩ re integra quociēs voluerit pt onus ꝓcuratōis in se reassumere ꝛ vlterius in cā ꝓcedē poterit pp formā mandati nñdicta ꝓ quo alle. ea que le. ꝛ no. in. c. lȝ. de ꝓcu. li. vi. ꝑ quā reassumptionē vr̄ suū substitutū reuocare dixisse: vt in. c. si quē. de ꝓcu. e. li. pt tñ substitutus post hmōi tacitā reuocationē ꝓcedat: acta ꝑ eū ratificare. sec9 vo si expsse reuocauerit ꝛ in hibuerit ne ꝓcedāt. ꝑ q̄ alle. no. in. c. ex pte decani. de rescrip.

ℭ De appellationibus. Rubrica.

ℭ Seqns decisio. h. d. Appellans lite pte. sup ꝑncipali negocio ꝑt petē reuocatōz attēptatoꝝ sicut vltio spoliat9. h. d.

ℭ Uel sic. attēptata post appellationē petipñt reuocari lite pte. sup ꝑncipali nō obstāte. h. d. CLXXXV

I pars. Reatȝ i cā appellatōis a diffinitiua in ptibus īterposita corā auditore hmōi cāe in Curia sup libello date ꝑ actorē in negocio ꝑncipali litē ptestet: poterit postea nihilominus agere de ꝛ sup attēptatis post ꝛ ꝯ suā ꝑdictā appellationē in ptibus interpositā ꝛ ea petē reuocari: q: in hoc est ꝑuilegiata hmōi actio ac añ oia quacūq3 pte litis est expediēda: vt in. c. nō solū. de ap. li. vi. nec ꝑt. ꝯte. vr̄ renūciasse hmōi ꝑuilegio tū q: ad hoc cōpulsus ꝑ iudicē ꝛ non volūtarie h fecit. tūȝ q: lȝ actor oīpasset se spoliatū qbusdā rebus ꝑ reū ꝛ reus sup h fuisset litē ꝯtestat9: tñ reus ibi ēt poterat dicē ꝛ excipē se vltio spoliatū eisdē reb9 ꝑ actorē ꝛ petē hmōi spoliationē reuocare ꝑ viam nullitatis siue attēptatoꝝ: q: vltia spoliatio siue violentia semp purganda est iuxta no. in. c. si. de ordi. cogni.

ℭ De re iudicata. ꝛ de appel. Rubrica.

ℭ Infrascripta decisio. h. d. Auditor q ꝓnūciat bñficiū alicui fore de iure debitū pt ēt possessorē i fructib9 post litē motā ꝑceptꝭ ꝛ si petit ꝯdēnare. h. d. CLXXXVI

Auditor. Qui ꝓnūciā bñficiū alicui debitū ꝓuidēdo de ipso. iuxta de. Auditor. de rescrip. pt ēt ꝯdēnare ex offō in fructib9 a tpe mote litis ꝑ possessorē ꝑceptꝭ. ēt in libello nō petitis. de iure patr. cū oīcis. ꝺ of. o d. cū cā. q: fruct9 sunt accessorij ad bñficiū ꝛ veniunt a tpe mote litis. ff. ꝺ vsuris. l. videamus. ꝛ. l. mora. ꝰ in bōe fide. ar. ēt in. c. cū ecclesia sutrina. ꝺ ca. pos. ꝛ faciunt no. ꝑ Inn. de re iudi. cū sup. ꝛ. c. grauis. de rest. spo. ꝛ ibi ꝑ Inn. ꝛ Ho. ꝛ de pben. dilecto. in fi. Utrum ꝛ qñ veniunt ex officio vel ne fructus percepti.

ℭ De do. ꝛ ꝯtu. ꝛ de appellationibus. Rubrica.

ℭ Sequens decisio. h. d. Licet ficte ꝯtumax. x. dies a tpe scie valeat appellare facta tñ ꝑ iudicē a q̄ post. x. dies a tpe snie nō venit ꝑ viā attēptatoꝝ reuocanda. h. d. vel sic attēptata. x. dies post sniā latā a qua a tpe scie. x. dies ꝑficte ꝯtumacē ē appellatū: ñ reuocant ꝑ modū attēptati lȝ bñficio iustitie docto ꝑus ꝺ h i cā appellatōis. CLXXXVII

I cut ficte. Cōtumax snia diffinitiua. x. dies a tpe scie cōputandos appellare posse. ꝑ vt le. ꝛ no. i de. cū. ȝ. de de. ꝛ i de. si añ. de do. ꝛ ꝯtu. si ea q̄ fiūt post. x. dies a tpe ꝓlatōis snie ꝛ añ interpositionē ꝑdicte appellatōis ꝑ iudicē seu executorē valēt ꝛ tenēt reuocabunt ꝑ modū attēptati seu nullitatis sed bñficio iustitie docto ꝛ cognito de h in cā appellatōis. rō q: statim lapsis. x. diebus iudex nō tenebat plus expectare sȝ poterat ꝛ debebat ad executionē ꝓcedē. de of. del. pastoralis. de re iudi. qō ad ꝯsultationē. de testi. significauerunt. de elec. cū dilect9. ꝛ sic dicebant ori intelligēdū. c. nō solū. ꝺ ap. li. vi. qō gdē. c. dicebant aliq nō hēre locū i snia excōis. J. ꝑ. x. dies datos ad appellandū ꝓmulgata pp no. i. c. venerabilibus. ꝰ posse. ꝑ Jo. an. ꝛ. c. lȝ. de sen. ex. li. vi. lȝ Jo. mo. ꝯ. in. c. is cui. e. ti. ꝰ. fi. Archi. vero ibi ꝛ in. c. non solū. videtur sibi ꝯtrius in hoc fm Jo. an. in nouel. qui remittit ad spe. tit. de appel. ꝰ. de offi. ꝺ. si vero. ꝛ ibi de hoc.

ℭ De appellationibus. Rubrica.

ℭ Infrascripta decisio. h. d. de desertōe appellatōis cognoscit iudex a q̄ exiuit appellatū virtute noue cōmissiōis ad cā obtētē q: ista est alia cā a ꝑncipali. h. d. Uel sic. Auditor soleri i cāuis ꝑfigē triuiū. x. dierū ad ꝓseqndū ꝺ stilo. h. d. Uel sic desertōs appellatōi ꝑ noui cōmissionē ꝺ ipsius appellatio desertōe cognoscit. h. d. CLXXXVIII

I auditor q tulit sniā diffinitiuā lȝ ꝺtu lerit appellatōi iterposite ab eadē ꝛ triuiū dedē dierū ꝑfixerit ad ꝓseqndū: vt ē moris si postea cōmittat sibi hmōi appellatōis desertio: de illa pōt cognoscere: q: aliud articulus est a ꝑncipali. Et q: de iure cōi iudex q tulit sniā diffinitiuā si ꝑs non est ꝓsecuta appellationē suam. Terminum a iure vel ab hoīe ꝑfixum: potest ꝛ debet illam exequi. de appel. personas cum sit. ꝛ. c. reprehensibilis. ꝛ de offi. dele. c. pastoralis.

ℭ De resti. spolia. ꝛ de iure patro. Rubrica.

ℭ Sequens decisio. h. d. Sufficit agēti possessorio ad petitoriū colorandū se institutum lȝ de ꝑñtatione non ꝯstet. h. d. Uel sic. Si īitatū est possessoriū ꝑ istitutū ꝛ ꝑñtatū sufficit ꝙ pro eius colore ipsius instō deducat ꝯuis eius ꝑñtatio non probetur. h. d. CLXXXIX

Sufficit ꝑñtato a laico alicui epō ad aliqȝ ecclesiā ꝛ istituto p eū si agat possessorio q̄ ad colorandū petitoriū docē de hmōi institōne lȝ nō doceat de ꝑñtatōe q̄ modici iuris ꝯfert. de of. le. dilectus. ꝛ q: sola ꝯfirmatio supioris lȝ cassef electio tuef possessorem ꝛ oia facta per eum: vt le. ꝛ no. per Inno. ꝛ Ho. de elec. nihil est. ꝛ de resti. spo. i litis. per eosdem. ꝛ. c. q: cunctis. de conces. ꝑbē. ꝺ. si vero.

ℭ De attemptatis ꝛ de appella. Rubrica.

ℭ Seqns decisio. h. d. Quo ad reuocationē attēptatorum post appellationē a diffinitiua nō sufficit ꝯfessio appellati ꝙ. x. decē dies fuerit appellatū. h. d. Uel sic: Nō sufficit appellātē ꝓbari ꝑ ꝯfessionē appellati appellationē iterpositā fuisse. nisi de illa lrie ꝯstet. h. d. CXC

Quo ad Reuocatōz attēptatoꝝ post appellationē iterpositā a diffinitiua: non sufficit ꝓbare ꝑ ꝯfessionē ptis appellata fuisse appellatū: nisi probet. x. decē dies: ꝛ ꝑ hrīē ptātē appellationē hmōi iterponē. de elec. cū dilect9. ꝛ ibi no. in fi. ꝛ sic dicebāt dñi intelligendum. c. non solum. de appel. li. vi.

additio Oportet ꝑ ꝙ duo ꝓbet appellans. Primo se appellasse. Scdo ꝙ. x. dies appellauerit q: non seqtr talis appellauit ergo infra decēdiū appellauit q: q dicit solēnitatē extrīsecam illa probare oz: vt. l. quecūq3. ff. de publi. fm Compo. in. d. c. cum dilectus.

ℭ De restitutione in integrum. Rubrica.

ℭ Infrascripta decisio. h. d. Per litis ꝯtestationē i cā restōnis in integrū ꝑncipaliter intētatā: ꝑclusa est via cognitōis ꝑambule de lesione. h. d. CXCI

Ex litis Contestationē factā in cā restōnis in integrū ꝑncipaliter intentatā ꝑclusa ē via cognitōis ꝑambule ꝺ lesione seu iniustitia sniaꝝ aduersus quas petit restō. de qua loquit Inno. in. c. cū ex litis. ꝛ in. c. auditis. de resti. inte. q: illa est quedā dilatio q̄ cessat post litis ꝯtestationē. ꝺ re iudi. īter monasteriū.

ℭ De rescrip. gratiosis. ꝛ de offi. dele. Rubrica.

ℭ Seqns decisio. h. d. Epūs executor deputatus cū duob9 aliis in grā paupis cū clausula ꝙ si nollet vel nō posset ꝛc. cōmittēdo alteri vices suas mandatum adimplere vr̄. h. d. Uel sic: Executor datus cum clausula: si ꝙ nō potueris ꝛc. subdelegare pt: ꝛ si subdelegatus exequat valet ꝛ tñ ita ꝙ processus ꝑ alios duos executores in euentum datos postea factus non valet. h. d. CXCII

Si episcopus Deputatus ptātē purificandi grām in cōi forma pauperum: aliis duobus ēt deputatis in casu q̄ nollet vel non posset hmōi actum exercere alteri committat vices suas qui huiusmodi grām purificet: ꝛ valet hmōi cōmissio ita ꝙ purificatio post hmōi cōmissionē facta ꝑ alios duos non valet q: cōmittēdo vr̄ mandatū pape adimplere: ꝛ sic cessat ptās alioꝝ collegaꝝ. Intelligi autē dȝ voluntas hmōi

scdm dispositionem iuris com̄is vz q per se vel alium hoc faciat. de offi. dele. iudices. in cle. e. ti. q̄uis. r. c. pastoralis.

additio. Ego habui istū casum de facto in cā Xa/ten. p̄bēde q̄ vertebat inter quēdaz Hermānū Gruter agētē ex vna pte r Conradū se defendentē ex alteram. Hermānus hēbat grām in forma pauperū in qua erant sibi dati tres executores ad illam exequēdam vz dn̄s Archiepus Colonien. cū clausula: q si ipse nō posset aut nollet mandatū apostolicū exeq q tūc duo alij in bulla noīati exeq̄rent. i dn̄s Archiepus recepta bulla scripsit illis duobus coexecutoribus suis dans in euentū q libenter volebat mandatū apostolicū exeq: sed q̄ erat p tūc certis alijs negocijs sue ecclesie occupat⁹ cōmittebat illis r cuilibet eorū in solidū vices suas donec eas duxerit reuocand⁹. Illi duo executores recepta lr̄a Archiepi fulminauerūt pcessuz suum se executores a sede apostolica noiantes: non aūt sub delegatos Archiepi q executores cōmiserunt alij vices suas vt in forma fuit reuocatū in dubiū an puisio facta p dictuz subdelegatū valeret i Et aliqbus ex dn̄is Auditoribus videbat q sic: q̄ dn̄s Archiepus colonien. in cōmissione quam fecit alijs ptestatus fuit se p arduis negocijs sue ecclesie occupatū id eis cōmittebat vices suas p q̄ vba videbat purificata pāia ps disiunctiue r cōditionis vz si non poterat: dato enim q ptestaret velle ex quo tn̄ fatebat se non posse sufficit. de reg. iu. in alternatiuis. li. vi. nam sola assertio sua sufficit quo ad hoc vt de impotentia sua cōstet: vt in. c. fascinatus. de rescrip. r in. c. pastoralem. in pn̄. de off. dele. Ista nāqz equipollere videnf si qs dicat se non posse vel se fore p arduis negocijs occupatū: imo scdm vsitatū modū loq̄ndi. q attēdēdus ē. de spon. ex lr̄is. hoies volentes se excusare q non possūt similia vba inueniunt dicētes se in alijs grauioribus occupatos. Sufficit g̃ q p equipollentia vba ptestatus fuerit se non posse. ar. c. lz ex quadam. de testi. nec vr̄ sufficere. q illis duobus cōmiserit vices suas ex quo fatebaf se non posse: q̄ nec illi tenebanf suam subdelegatonē recipe imo cōsulte fecerunt non recipe. vt pz. de offi. dele. sup q̄nibz. § si vo duo. Et istis forte rōnibus motus auditor q hūit cām in pāa instantia credens verificatam illam clausulaz: si non poterit: rc. r ob hoc ptātē in dictos executores in euētū datos translatam tulit sniam p dicto Hermanno r sibi adiudicauit p̄bēdam vigore puisionis facte p subdelegatū ipsoz. Ego in scdā istantia cām hns ex cōmissione mihi in cā appellationis dubitaui de viribus dicte sńie: motus r rōnibus infrascriptis. Nam in casu nr̄o fuit facta puisio a subdelegato p̄dictoz duoz executoz: g̃ prouisio nulla. cōsña est nota. antecedēs sic probaf. aut dicti executores pcesserunt vt subdelegati archiepi Colonien. aut taq̄z delegati imediate dati a papa. Pmo casu certū ē q subdelegare non potuerunt: vt. l. a iudice. C. de ap. r. ti. c. cū cām. r d re iudi. cū bertold⁹. nec voluerunt vt subdelegati pcedē: prout ex vbis eoz apparet: scdm tn̄ vt executores p̄ncipaliter deputati r similiter pcedē non potuerunt: qd sic pbo. Nā ipsi fuerūt delegati r similif pceder̄ n potuerūt: qd sic pbo. nā ipsi fuerūt dlegati in euētu cōditionis r non alif q̄ cōditio nondū extitit igitur ob defectū cōditionis nullam vt delegati ptātē hūerunt. consequentiam nemo negabit. Antecedēs aūt q cōditio non euenerit probaf q̄ velle aut nolle cōsistit in aio q non melius q̄z vbis declarari pt: cū ad h instituta sint vba vt mētis intrinseca manifestent. ff. de sup. le. l. labeo. r qd no. i. q. i. dedit. propterea dicimus q vba deseruiunt intētioni. de v. sig. intelligentia. cū pcoz. qū. n. de non volūtate alicuius q̄rif. non aliter cōstare pt nisi demū interueniēte reqsitione vel ptestatione illius. scdm archi. de offi. dele. cū plures. sup vbo ipediri. in fi. r vr̄ q necīa sit trina reqsitio. vt no. p glo. in cle. dudū. de sepul. sup vbo reqsiuerunt. nisi in casibus in qbus vnica reqsitio sufficit. vt no. p glo. in cle. i. de deci. sup vbo factaz. Itez q cōmittēdo alteri dicaf posse. probaf. Nam i oi actu q pōt p aliū pficari qs dr̄ posse: si p aliū pt q̄ ad iuris effcm. Alioqn repugnantiam manifestā iplicaret si dicerē de iure possum tale qd r p meipsum: r p aliū facere r lz de facto p me non possim: p aliū tn̄ possum: g̃ vez ē dicē q non possum Absurdus foret ista cōclusio: qd demonstro tali rōe. In oi enī actu eliciēdo oz vt ibi adsit ptās iuris r facti. alioqn altero deficiēte talis actus de iure non subsistit: vt in. d. c. suscitatio. r ois act⁹. a potētia egredif. scz Jo. mo. de reg. iu. actus. li. vi. Mō sic fingamus q delegatus pape solus r in solidū datus de facto ipeditus alteri subdelegat: si subdelegat⁹ procedit nullus dubitabit qn processus teneat alio non obstante. Ille enī processus iuris interpretatione attribuitur subdeleganti iuxta regulaz. q p aliū fac. de reg. iu. li. vi. tunc arguo sic aut fcm̄ dicetur ab eo q non potuit: r h ē falsuz q̄ scz h nō tenēt: vt. s. pbaui. g̃ fcm̄ dr̄ ab illo q potuit. Ex q̄ sequitur q lz ille q non p se: p aliuz tn̄ potuit: potuisse dr̄ alioqn adhuc aliud absurdū seq̄retur. vz q delegat⁹ pape sup articulo p aliū explicabili si eēt de facto ipedit⁹ non tn̄ adeo qn posset alteri cōmittē non cōmittēdo excusar⁹ eēt: qd ē falsissimū: q h seq̄retur probo. Nam scz te. Jo q p aliū pt non posse dr̄: si p se non possit: sed vltra posse nemo cogif g̃ rc. Concludo q g̃ itez dū istud non posse refertur ad psonaz onerati excusandam ita q obligat⁹ ē oino p se facē si pt: r tūc bñ pt fieri diuisio vel separatio talis. vz iste non pt p se r pt p aliū: r sic pt r non pt. aliqn̄ refertur ad iuris effcm r tūc talis separatio non cōueniet: q̄ tūc ē vez dicē simplicif h pt vel non pt: q̄ si nec p se vel p aliū pt. Uez ē dicē q non pt. Si aūt p se vel p aliū vez ē dicē simplicif iste pt. vt i regula. i alternatiuis. Cōmittēdo igf executor alteri vices suas mandatū apostolicū exeqtur cū effcū siue de facto i ppa psona possit siue nō possit q de h non ē grauat⁹: vt oino si possit ipse faciat: dūmō nō maliciose se exoneret. Ex q̄ g̃ non ē ipedit⁹ in cōmittēdo imo cōmittē pt r de facto cōmitti vificatur vtrūq. vz q vult r pt ex q̄ de facto pt id qd de iure pt. Illa aūt clausula. p quaz in euētū q̄ non posset aut nollet alij facerēt oz intelligi qn casus eēt q̄ntū ad non posse: de iure vel de facto nec p se nec p aliū posset: puta q̄ excōicat⁹ vel alif inhabilis eēt ad cōmittēduz de iure: sed qn̄ tale ipedimētū non pcernit ptātē subdelegādi tūc sine dubio pt libere alteri cōmittē vices suas r h meo videf dare voluit gl. i. d. c. cū plures. de of. del. sup vbo recusaret. ibi r qd dixi d dlegato ipedito collegā h casu posse pcedere. vez itelligo. nisi ille q ipedit subdelegatū daret. r sic p dictā gl. hr̄ q collega q hz iurisdictionē spc. r i euētu q̄ alter nollet aut nō possit illo principali subdelegante nil potest: q̄n sufficit q per alium possit vt predixi.

De appellationibus. Rubrica.

Infrascripta decisio. h. d. Si nolens rñdere libello excōicatur: r pp sic excōicat⁹ appellet r faciat inhiberi pmo auditori p iudicē appellatōis p̄dicti auditoris: pcessus postea factus i pricipali non valet. h. d. Uel sic. Processus est nullus factus post inhibitionem. h. d. **CXCIII**

I ab excōicatōe vel excōicatōis reintrusione late aut facte pp cōtumaciā: puta q pars nolunt rñdere libello appellef: r auditor pmo p iudicē appellatōis inhibeaf: r post hmōi inhibitionē pmus iudex pcedat: tot⁹ pcessus ē nullus p. § si. i. c. non solū. r i. c. romana. § si vo. de ap. li. vi. nec ob. p̄dicta reintrusio vr̄ alis ē separat⁹ articulus a negocio pricipali: qd nō ē vez: q̄ ipsa reintrusio ē facta occasione r rōe negocij pricipalis: q̄ noluit rñder libello r litē ptestari i cā pricipali: r sic reintrudēdo vel excōicando grauauit: cuz i totū erat suspēsa iurisdictio. p. c. ad hec. si i vna. d ap. Secus vo si fuissent r eēnt diuerse r distincte cause: tunc cuilz eēt appellatum i vna: non pp h retardaretur processus in alia. de ap. super eo. r in. d. c. ad hoc.

De re iudicata. Rubrica.

Seqns decisio. h. d. Pro reo excōicato absente r per pcuratorē se defendente potest ferri snia absolutoria sed non adiudicatoria. h. d. **CXCIIII**

Roreo Excōicato absente r se p pcuratorē defendente pt ferri snia absolutoria: sed non adiudicatoria. ar. eoz q̄ le. r no. in. c. cum inter. de excep. r per h allegabatur in rōe. l. q̄uis indubitati. C. de adul. facit ēt no. i. c. per tuas. de ap. vz q p

reo pntiace abinte pt ferri snia absolutoria vel ifirmatoria.

¶ De prebendis. Rubrica.

¶ Seqns decisio.b.d.acceptatio & optio facta p excoicatu valent.cum sint facti.sed provisio & collatio ei facta non:qz sunt iuris.b.d. CXCV

Acceptatio. Facta p excoicatu valet & istis provisio non p prio allegabant no.i.c.veritatis.de do.& ptu.p Inn.& in.c.decernimus.de sen.ex.li.vi. Na acceptatio non est nisi qda declaratio voluntatis qua excoicat' retinet:& io matrimoniu pbere pt.de eo q.du.i mri.qj pol.p adul.c.significavit. testiu pdere.pbere.&c.& no.i dcis iurib'.& i.c.cu voluntate. de sen.ex.pterea.hmoi e facti:& non iuris:qz p eaz non acqrit ius in re:sicut p pvisionelz ad re:vt i.c.si.de pces.pbe.li.vi.Sed ea q sunt facti psit exerceri & fieri p excoicatu.g &c. vt i.c.p illoz.de pbe.i si.de sen.ex.si vo.Ite excoicat' de pot tato copaf seu eqparaf.vt no.ff.de testa.l.cuiq q.& isti.& capi tis omnu.§.minoz.& no.p Inn.i.c.qualit & qn.ii.de accu. Sed deportat' retinet ea q sunt nalis iuris & getiu.vt i.l.q. dam.ff.de penis.& voluntas e de iure nalig &c. Incontrariu vt facere.l.oio.ff.despon.qz aliq phibito vr oe phibitum p q devenif ad illud.j.q.iij.q pio.nec dz pcedi vna via p qua alia phibef.de pen.tue.de cle.piu.c.vno.li.vi.sed phibitum est excoicat' eligere & eligi.de cle.exco.mini.c.postulasti.&c. si.de elec.qua.cu bone.de psue.cu dilcis.&.c.cu iter.de elec.il la a pno.g &c.Ite vr tex.expsse i pauz.de pbe.referete.Ubi excoicat' non pt optare bnficiu nisi absoluaf.Sz pt rnderi ad illud.c.q p illaz optione acqrif ius i re & cesef collatio si ue novus titulus.Crederet excoicatu posse optare sicut acce ptare:& p h posset dici valere optione facta p excoicatum in pta formam.i.c.si.de consue.li.vi.qz talis optio non videf no va collatio:vt ibi no.per archidiaconum.

Additio Et adde hic aliaz decisione q e i antiqo numero.cxl.q sic icipit.Ite no.q excoicat' pt bnficiu acceptare &c.& e j.i antiqz numero.cccclxxix.q sic in cipit.Sciedu e q aliq dnt q excoicat' pot acceptare &c.& et adde decisione q e j.i novissimo numero.cccxvii.q sic icipit.Ite no.q bns gram i forma:dignu &c.Et q pvisio facta excoi cato non valet:vt.j.i fine dr.Sz an executor excoicat' possit de bnficio pvidere.vide.j.i antiqs.decisione.cxlv.q sic icipit. Ite no.q executor excoicat' pot &c. In qua decisione dr q p excoicat' repellif:qz pstabat ipsuz excoicatu.sec' si igno ret &c.vt i fine illius decisionis.Et e ro quare excoicat' pcu ratoz non admittif.s.pp piculu coionis.vt i.c.si celebrat.de cle.exc.mi.& illa q facit excoicat' i iudicio valet donec oppo naf exceptio.vt no.i.c.pia.de excep.li.vi.& de h vide oino co silia dni Bartholomei d podio positu in libro vbi e repeti tio.c.omissa.de ele.li.vi.per Baldum in folio.cclxviii.

Alia additio.Contrariu vr tenere Pe.de peru.in.c.referete.de pbe.vbi dicit q sicut excoicat' no pt ipetrare bnficiu.de ele.exc.postulasti.ita no hz ptate eligedi alte rius ex bnficijs p se pa' obtetis.eo casu q d iur coi daf optio:& io absolutio ab excoicatoe pcedit hac elec.& sic ius optadi si cadit i excoicatu.g sibi denegabif optio:d qua i.c.si.d psue.

¶ De prebendis. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.b.d.Ois modus vacationis & pvisionis.venit qn nullus specialis modus in gra est expssus .b.d.Ad sic:papa potest adijcere gratijs suis formam qua vult & i pvilegijs.b.d.Vel sic:Modo vacandi non expresso omnis venit.b.d. CXCVI

Abens. Gram de bnficio si qd vacat vel cu vacaverit i certa ecclesia q ou perit acceptadu pt acceptare bnficiu ad cuiuscuqz collatione psentatione istone vel electione spectat i illa ecclesia Non ob.q non heat ad collatione epi ppositi decani &c.qz papa pt adijcere forma gratijs & pvilegijs suis:& qn non exprimif aliqbus modus veniut oes modi:p vt le.& no.de pbe.cu i illius.li.vi.& de.j.c.ti.& ibi glo.i gl.q icipit.Istud vbu.

Additio No.q qn i gra nullus mod' vacationis exprimif venit ois modus vacandi:& p h vi de tex.i.c.ij.ibi.p morte alicui' vel alias &c.de renu.& i.c.j.de re.pmu.li.vj.& vide.j.i novis.deci.cccvij.q sic icipit.ut si expectans aucte apo.&c.Vidi dubitari vtruz ptas executoris dati ad pvidedu de bnficio vacate vel vacaturo extedaf ad bnficiu qd de iure vacat & non de facto.Et vr q no.p.c.cuz nris.de pces.pb.dnt qda q illud.c.loqf cu lre sunt ipetrate sup tali bnficio tanqz vacante:qd qde cu non vacet de facto vr rescriptuz obrepticiuz & iputet sibi ipetrati:q i lris expssit vacare bnficiu qd de facto non vacabat.sec' cu lre gnaliter pcedunf sup vacate vel vacaturo.Rd bona diversitatio inter istu casum pcedete assignari non pot.io.an.vr sentire q i bnficio vacante ro sit.s.odiuz rescriptoz.Sed certe magis odiosa e cesenda ipetratio gnalis & vaga.sup vacatib' & vacaturis qz sup bnficio certo.i q non valet ipetratio si de fco non vacet vt dixi.qd.n.viciat spale ipetratione.s.colorata fci possessio dz viciare et gnale.qz ide opatur gen' q ad oia qd spes q ad qdaz q sub gnalitate videtur enumerata spalif:vt l.si chor'.de l.nj.& l.si duob'.ff.de adnu.tu.Ite sciens bnficiu vacare de iure & non de fco de facili posset pfraudare mete dci.c.cu nris.ipetrado gnalit et sub nube bnficiu vacas vel vacatur:et subiciedo vacatione facti illi' bnficij sibi nota. talibus aut fraudib' occurredu e:vt i.c.quato.de divoz.ita notat dns Pe.de anca.in.c.si propter.de rescrip.li.vj.

¶ De prebendis. Rubrica.

Seqns deci.b.d.Dns graz i certa ecclesia de bnficio inibi vacaturo pt acceptare bnficiu vacas i cimiterio ambitu:vel Capellis ipsi ecclesie ptiguis situatu.b.d. CXCVII

Abens. Gram i certa ecclesia pt acceptare bnficiu vacas et situatu i Cimiterio abitu vel capellis ptiguis illi' ecclesie:qz pd illi' ecclesie sunt.et polluta ecclesia censef:et ipsa capella polluta.de psc.eccl.vel alta.c.vno.li.vj.facit.c.si civitas.d sen.ex.li.vj.Na suburbia sunt de ptinetib' edificijs.multo fort' capelle et cimiteriu ipsi ecclesie ptiguu.vt i iurib' alle. sec' vo si capella vel bnficiu si ex pcepta monasterii sive ecclesie situatu lz capellan' vel rector illi' capelle heat aliqd ministeriu facer i ecclesia maioz puta iteresse oinis vel i festivitatibus celebrare vel similia.Considerabitur.n.poti' corp' bnficij et locus vbi est situatuz:q servitium sive ministeriuz q alibi facere tenetur.ar.l.cum quada.ff.de le.et fun.instruc.

¶ De feudis. Rubrica.

¶ Infrascripta deci.b.d.dns feudi pt pmitte caz feudale al teri decidedaz:int vasallos suos p vna pmissione ide pmissari' n pt aliqd dno adiudicare.b.d. CXCVIII

I Dominus. Feudi pmitit seu dat alicui ptate cognoscedi. seu decidedi cam feudale de certis bonis int vasallos suos salvo iure suo:si iudex hmoi int pdictos vasallos dutaxat pcededo:et suarii fuadis pte bonoz adiudicaverit vni pti et aliu pte dno feudi talis snia lata p dno si valet nec tz:qz nullo agete nec libello dato nec lite ptestata e lata.d.v. sig.for'.de lit.ptc.c.vno.Nec ob.vba illa salvo iure suo &c. qz illa n sunt nisi qda ptestatio.vz q p sniam fereda int ptes sibi q ad ius sup non pivdicaref et sic non e nisi qda ptestatio p vt papa ptestaf sepe i decisionib' suis.vt i.c.cum a nobis.de testi.de ap.c.vt debitus.in si.vt lite pen.c.j.in si.

¶ De feudis. Rubrica.

¶ Seqns deci.b.d.Pater dare potest filie feudum in dote quod vitam ipsius filie investite non transcedat:et sine consensu dni feudi.ppetuam aut pcessione facer non pt nisi dni psensus accesserit.b.d.Vel sic et brevius.Feudum dari potest in dotem.b.d. CXCIX

Iter potest Dare feudum i dote filie sue sine psesu dni:qtu donatio durabit ad vita feudatarii.Impppetuu enim irrequisito dno et i dote donare n pt:qz hec e qda alienatio:q e phibita p l.iperiale.§.j.de phi.feu.alie.Et sic intelligi dz lex donere.qualiter feuda possit alienare.Pro qua pclusione e tex.rotundus.de do.int vir.et vx.c.nup.et ibi p Inn.et et per Ber.Ho.et Jo.an.in.c.ij.de feudis.in.j.gl.et in spe.

ti.de feudis.§.ii.v.xix.i fi.q remittit.ad no.p eũ.ti. de loca.§. nunc aliqua.v.cix. Ubi tractat vtrũ res emphiteotica possit dari in dotẽ.de q vltio per Jo.an.in noued.in.c.potuit. de loca.qui remittit ad summam Hostien.

¶ Qui filii sint legitimi. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Imperator in terris suis tñ q ad hereditates lrie pt. Papa aũt id pt vniuersalit. Inferioris v'o ptatẽ legitimandi nõ hñt.h.d. Uel sic. In terris ecclesie legitimare nullus potest papa inferior.h.d. CC

Inferior a principe. Non põt illegitimum legitimare q ad successionẽ hereditariam:qd nec papa posset nisi in tpali iurisdictiõe sibi subiecta. p vt le. & no.i.c.p venerabilẽ.q fi.sint le. L3 Ho.teneat ibi ꝯtrariũ.s. papa.q tz hodie mõarcha mũdi & hz vtrũq3 gladiũ.s. q̃ i.c.cũq3.c.t.& i.c.nouit.de iudi.& ibi.vide plures rõnes. Jo. de ligna.

¶ De procuratoribus. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. Si reus principalis ob causam criminalẽ est captus potest in ea pcuratorẽ constituere.h.d. Uel sic. Accusatus de crimine detentus in carceribus per pcuratorẽ se defendere potest.h.d. CCI

Licet in causa Criminali non possit interuenire pcurator ex parte rei:vt i.l.pe.§.ad crimen.ff.de pub. iudi. & de accu.c.veniẽs.&.c.l3. tñ si reus accusatus vel accusandus de crimine detineatur in carceribus potest pcuratorẽ ꝯstituere ad se defendendũ. Nam dicta regula hz locum in reo siue accusato libero:secus in capto & in stricto seu constricto cui non est deneganda lrĩa defensio:q̃ et nõ denegaretur diabolo si eẽt in iudicio.de excep.cum inter.q si per iudicẽ denegaretur ab huiõi negatione licite posset appellari. de ap.vt debitus.&.c.dilecto.p dicta ꝯclusiõe vide no. in.d.§.ad crimẽ. imo posset iuridice sustineri & dici q talis posset & deberet a quolibet defendi.et sine mandato.per.l.seruum quoq3.§.publice.ff.de pcu.&.xiiii.q.v.alias.§.in reo.

¶ De clericis coniugatis. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Non sufficit clerico coniugato per laicum iudicem capto docere de clericatu q ad effectũ remissionis faciende ecclesiastico:sed oportebit eũ docere per lrãs q cũ vnica & virgie ꝯtraxerit & habitũ portauerit clericalem.h.d. Uel sic. Judex ecclesiasticus cogñscit si clericus ꝯiugatus p laici detẽt' ꝯtrerit cũ vnica & virgie & bitũ detulerit clericalẽ pus q3 remittatur ad eũ.h.d. CCII

Si clericus. Coniugatus a iudice seculari pp̃ter aliqd crimen captus & detentus alleget se clericũ:& doceat de clericatu per lrãs ordinatõis & pp̃terea petit se remitti ad forum ecclesiasticum:non est statim remittendus:nisi doceat se ꝯtraxisse cum vnica & virgine: & portasse habitum & tonsurã clericales:qr alias non gauderet priuilegio fori ecclesiastici. vt le.& no.i.c.vnico.d' cle.ꝯiu.li.vi. & d' his cogñscet iudex ecclesiastic' & ñ secularis.ar.cor q le.& no.i.c.si iudex.d' sen.ex.li.vi.

¶ De clericis coniugatis. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. Uxor clerici coniugati potest constituere procu.ad agendum & defendendum pro suo marito detento.h.d. CCIII

Uxor predicti. Pretensi clerici coniugati detenti in carceribus.potest pcuratorẽ ad agendum & defendẽdu3 p dicto marito suo detento constituere:tum q3 ꝯiuncta persona est:tum q3 suam ẽt vr̃ ꝯsequi iniuriam. Pro prima rõne faciunt ea que le.& no.in.c.nõnulli.per Inn.& Ho.&.c.ex parte decani.de rescrip.&.ff.de pcur.sed hec persone. Pro scda rõne facit.c.de cetero.de testi.de accusa.cu3.p.& ea que leguntur & no.in summa.ii.q.vii.per Jo.

¶ De appellatione. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Appellatus non potest prefigere appellanti terminum ad appellationẽ ꝯsequendam: l3 possit appellationẽ approbare:& petere q .i.certum terminũ veniat appellans: cum oĩbus actis iuribus & munimentis

ad Curiam:vel q pcuratorem sufficienter instructum transmittat.h.d.vsq3 ad.§.Ex pmissis igitur.qui.§.h.d. Appellatus si petierit q appellans veniat cu3 oĩbus iuribus & munimentis ad Curiam:si sine illis iuribus compareat pro eis vlterior dilatio sibi non dabitur.h.d. CCIIII

Appellatus. Terminum ad ꝯsequẽdum appellationẽ interpositam parti appellanti prefigere non potest:licet possit appel.approbare.vt in.c.sepe.de ap.& petere q appellans .i.terminum iuris veniat cum oĩbus actis & munimentis ad Curiam:vel mittat pcuratorẽ sufficienter instructum. Tunc dr̃ pcurator sufficienter instructus qñ portat acta iura & munimenta seu instra:vt in.c.cupientes.i.rñso.in fi.& in.c.i.super verbo.instructus.de elec.li.vi.in nouel.iuxta.c.cordi.de ap.li.vi.v.forum. Ubi de hoc per oẽs scribentes. & vide per spe.ti.de ap.§.qualiter.v.hoc aũt.vbi ponit duas rationes. Prima est:graue enim esset appellantẽ qui in causa appellationis actoris vices gerit: & qui probare hz: metiri terminum ex parte rei & conformare se voluntati appellati. ar.ff.qui satis.cog.l.de die in prin.&.iii.q.iii.§.spacium.v.si.ei autem. Secunda ratio:q3 indultum a iure beneficium nemini est auferendum.vt in regula indultum.de regu. iu.li.vi.&.xxviii.di.de his.sed appellans a iure habet annum. vel ex cã biennium ad suam appel.prosequendam. vt in.c.cum sit romana.&.c.ex ratione.de appel. quod per appellatum nec est in parte nec in toto sibi tollendum vel abbreuiandũ:nec ẽt per eum impetrando preueniendum.vt in.c.oblate.de appel.& ibi clarius ter.pro dicta conclusione. In qua remanserunt oẽs dñi exceptis dominis Egidio & Galbardo qbus videbatur ꝯtrarium fore dicendum: v3 q sicut l3 appellanti terminũ iuris abbreuiare cita & appellato l3 per regulam iuris ꝯuenientẽ non l3 actori quin reo licitum sit: & qd l3 actori l3 & reo de mutu.peti.c.i.&.ii.de regu.iu. non l3.li.vi. hinc est q si causa ꝯmittatur similiter & de plano vel appellatione remota decidenda ad instantiam actoris: reus potest vti eodem rescripto:& eode3 modo pcedere: vt in iuribus antedictis. dominus Egi.tñ bene ꝯcessit appellati non posse terminũ a lege ꝯcessum appellanti ad finiendu3 cãm abbreuiare:vel illum terminũ infra quem si non procederetur desereretur eius appellatio. Sed terminũ et iuris datum ad impetrandu3 vel inchoandũ ꝯsequi appellationẽ dicebat per appellatum sicut per appellantẽ posse abbreuiare.q3 in primo verteretur magnũ piculũ siue p̃iudiciũ fieret appellanti.in scdo nõ. An quas rõnes videbat q primus terminus ad cãm finiẽda3 ẽt p iudicẽ nõ põt abbreuiari:p vt le.& no. in.c.oblate:& in cle.sicut.de ap.ꝯnumerũ si l3 nõ poterit appellatus.de termino vero deserendi appellationẽ in casu non ꝯsecutõis dicebatur ibidẽ. Nam aut loquitur de termino a iure dato ad ꝯsequẽdũ:vel ab hoie.si terminus est iuris: est annus:nedũ ad ꝯsequẽdũ:sed finiendũ.vt in cle. sicut. q ad appellantẽ qui qñcũq3 voluerit põt ipetrare & ꝯsequi appellationẽ suam.i. annũ.sed appellat' nequaq3:nisi circa fi.anni.vt no.i.c.oblate. Terminus vero hois ꝯfigiẽ dũtaxat ad ꝯsequẽdũ & nõ ad finiẽdũ:vt dcm̃ est.i.quẽ si appellãs nõ ichoauerit ꝯseq3 puta ipetrando vel iter arripiẽdo sm aliquos deserta est appellatio:& redibit a iudicẽ a q appellauit:vt i.c. psonas.&.c. cũ sit.&.c.sepe.& i.c.reprehẽsibilis. d' app. loqndo igr̃ d' qñcũq3 termino sp p cu' lapsu3 inducit desertio appellatõis.ꝯ h3 opi. dñi Egi.eẽt absurdũ dicere ptẽ appellantẽ p appellatũ astringi ad suã appellationẽ deserẽdã.ñ ob.regula nõ l3 actori.de reg.iu. Na3 q3libet renũciari pt iuri p se itroducto. de regula.ad apostolica3. In fauorẽ eni appellantis est annus indultus a lege ad ꝯseqndũ & finiẽdũ appellationẽ suam:vt in iuribus pallc.cui fauori põt renũciare si vt & seipm artare:& breuiorẽ sibi ipsi terminũ assignare. mos.n. i h gerẽdus est sibi. de resti.spo.c.i.sed nulli ibi repio tñ huic fauorẽ p ptẽ aduersa3 fore auferẽdũ:ꝯ̃ c.qd.n.ob fauorẽ alicui ꝯcessu3 ẽ:l eius lesionẽ non d3 retorqueri.de reg.iu.q ob grãm.li.vi. Ad regulam non d3 licere actori, respondet p vnum de dominis illã pcedẽ vbi ẽ p oĩa equalitas rõnis:vt ecce sicut appellat'

pt petē iudicē appellanti: q2 hoc voluit appellās: ita appellās penitēdo pt reuerti ad iudicē a q̄ appellauit: q2 hoc voluit appellat⁹: τ penitēdo p̄sumit̃ q̄ hoc velit. ita in ꝓposito p̄sumit̃ appellās in sue ꝓsecutiōi terminuz p̄figi: q2 p̄sumit̃ q̄ hoc velit appellat⁹: vt sic vel cito cā appellatiōis finiret̃: τ appellās ad iudicē a q̄ remittat̃: vel q̄ sic artet̃ q̄ sua appellatio p nō ꝓsecutionē deserat̃. vel vt citius tp̄s datū a lege appellāti ad ꝓsecutionē ꝑueniat̃ i p̄iudiciū appellantis. Sed nō ē v̄isimile q̄ placeat appellanti eē: q2 cessat p̄dicta rō: τ sp tēderet̃ i suū p̄iudiciū: q̄ sit ē ꝯ̄ p̄uilegiū iuris dātis sibi longi⁹ tp̄s p sciū appellanti ita artaret̃: nō lz sit verisimile q̄ i fauorab⁹ qs libent̃ ꝯsentiat: tñ non ē ita i odiosis: vt in. l. iiii. §. cū ibi no. p Cy. C. de ꝓcura. ḡ nō ē rōnis idētitas vtrobiq3. Nec ob. c. cordi. §. p⁹ hoc. q2 ibi appellat⁹ pt artat̃ appellantē nedū ad ꝓsequēdū cām appellatiōis: sed ē negocij p̄ncipalis i Curia si hoc voluerit: τ petat. ḡ multo forti⁹ terminū coartare. R̄ñdeo duplici ter. P̄ rio p hmōi petitōz sine p̄ncipalis cause in Curia ꝓsecutionē nil decpit appellanti: imo ꝯseq̄t̃ quod itēdit. Nā ꝓsequēdo appellationē suā si ꝓnūciaret̃ banc appellatū τ male ꝓcessum pp quod appellauit hz itētū: τ sic non remittet̃ ad iudicē a q̄: sz negociū p̄ncipale remanebit i Curia penes iudicē ad quē: vt legit̃ τ no. i. c. cū in ecclesia. τ in. c. vt debit⁹. de ap. ḡ multū releuat̃ i hoc q̄ omisso articulo appellatiōis: vt sic cautet̃ circuit⁹ cognoscat̃. de negocio p̄ncipali de q̄ tñ non cognosceret̃ nisi circa finē anni a iure indulti: τ sic p p̄dictā petitōz appellati. de qua. i. c. cordi. nibil decpit sibi ō tp̄e ꝓsecutionis appellationis: imo fm me angetur τ duplicat̃ sibi tp̄s. naz vbi alias non fieret p̄dicta petitio appellans: nedū dēret incipere ꝓseq̄ appellatōz suā. sed ē finire infra terminū iuris: vt in cle. sicut. supra alle. ac vbi appellat⁹ vult τ petit fm formā. c. cordi. tunc sufficit sibi mittere ꝓcuratorē sufficientē istructum circa finē anni ad ꝓsequēdū: τ incipe ꝓseq̄ negociū p̄ncipale. sic hz duos annos vbi alias non hēet nisi vnum: si igit̃ grauaret̃ in aliq̄ ex dicta petitōe appellati releuaret̃ in alio: vz in termino ad sumendū vt p̄fert̃: τ hoc ē p̄a rō. P̄ro aliis rōnibus vide Inn. τ Jo. mo. sup v̄bo voluntarie. in. c. cordi. τ plen⁹ p Jo. an. in nouel. B. vō Rober. nō declinauit: nec ad vnaz ptem nec ad aliā: sz dixit se velle deliberare: q̄ postea deliberat⁹ dixit se tenuisse: q̄ lz appellatus non posset p̄figer̃ terminū appellanti ad ꝓsecutōz sue appellationis: p rōnes supius tactas: tñ sibi ipsi τ ꝓsecutioni sue pt terminum p̄figere. Sz n̄ video qd opet̃ hmōi p̄fixio cū appellans possit nihilominus vti termino iuris. Esset. n. appellat⁹ fatuus q̄ hēet sniam p se artādo se ad ꝓsecutōz ad q̄ā nō tenet̃: vt no. p docto. i locis supra alle. τ lz hoc dixerit Spe. τ Inn. in. c. cordi. iādēter tñ ambo recedūt ab hmōi opiniōe dicētes veri⁹ appellatū terminū p̄figere posse nisi terminū iuris: τ i hoc residebat̃ quasi oēs dñi.

addítio Hec petitio n̄ vr necessaria in cāis bn̄ficialibus: vt dicit Jo. an. i. c. cordi. super v̄bo petierit. in pan. qui remittit ad no. in. c. i. de ele. li. vi. τ tene quod ibi dicit: τ. τ. J. proxima conclusione. post pan.

addítio Alia hāc petitōz facere nō pōt appellans: τ est rō q2 appellatus tenet̃ solū ad ꝓsequēdū appellationis articulū: nō aūt negotiū p̄ncipale. R̄ō rōnis ē q2 an̄ sniam ipse asserit snā appellatōz fore lniam cuius vigore ad iudicē appellatiōis p̄tendit p̄ncipale fore negociū deuolutū. Igit̃ appellato resistere nō pt petitū id ad quod ipse appellans p̄ncipalit̃ tēdit. Sz appellatus appellationi resistēdo intuit p̄ncipale negociū nō fore delatū n̄ vtriusq3 n̄ appellāte ad portandū acta p̄ncipalis cause cogi nō pōt cū ipse tēdat: vt cā ad iudicē a q̄ remittatur τ fiat ꝯsequenter ꝯdēnatio expēsaz: vt no. i. c. interposita. §. ii. de ap. τ p Jo. an. i. c. cordi. c. ti. li. vi.

De appellationibus. Rubrica.

Summarium istius. §. sequentis babetur in summario p̄cedentis decisionis. CCV

Ex premissis Igitur insurrexit dubiū si iudex deferat: τ terminus nō p̄figat. Appellans tñ petat q̄ vēiat ad Curiā cum oībus actis τ munimētis. vt in. c. cordi. τ sic appellans annū ad ꝓseq̄ndū a iure p̄fixū hēbit: vtrū appellato veniente circa finē anni: τ petēti ꝓcedi i negocio p̄ncipali. ꝓcedi poterit sine noua citatiōe i absentia appellātis p audiētiā. Volebāt aliq̄ dicere τ maior pars dn̄oz q̄ opus sit noua citatiōe. p. c. Sepe. τ. c. oblate. de appel. vt appet: q̄ ē q̄n appellatio recipit̃ a iudice: τ terminus ab ipso vel a ꝓuocāte ad ꝓseq̄ndū appellationē p̄figit̃: q̄ qdē terminus lz hēat vim peremptorii q̄ ad appellatōz ꝓseq̄ndū: tñ illo elapso opus ē noua citatiōe: q̄ ad ꝓcessum in negocio p̄ncipali. Sz an̄q̄ trāseā vlterius video h̄ eē verū q̄n appellat⁹ nil fecit: nec petijt q̄ appellās veniret vel mitteret sufficiēter. At vbi h̄ peteret τ iudex deferret. credere sub dubio tñ q̄ si appellās veniat τ mittat sufficient̃ q̄ circa finē anni poterit p audiētiā in negocio p̄ncipali ꝓcedi. τ sic intelligo Inn. q̄ alle. p ꝯ̄rio. in. c. cordi. sup v̄bo petierit. sibi ḡ hēbit loci τc. τ sup v̄bo appellās. vbi pōit duas ꝯclusiones. Quaz p̄ia ē eq̄ q̄ q̄n p9 appellata petijt vt appellās veniret cū oīb⁹ actis τ munimētis τc. nisi veniat i termino iuris vel hoīs: tñ hēbit remissionē sine nouū terminū p eū ꝓducēdis imo eis nō expectatis ꝓcedit̃ i cā alteri⁹. p q̄ nil allegat. sz pōt allegari ea q̄ no. i. c. statutum⁹. τ. c. cupiētes. li. vi. Scda ꝯclusio ē ista q̄ q̄n nil petijt appellat⁹. sz tñ termin⁹ ē appellanti ad ꝓsequēdū appellatōz p̄fixus p iudicē: q̄ nedū i cā appellationis: sz ē in cā p̄ncipali pt ꝓcedi sine vlla citatiōe. alle. c. veniēs. de testi. lz aliq̄ fm cū ꝯdicāt: tñ ipse vr̄ residē in p̄dicta opiniōe q̄ā credo verissimā: dūmō appellatio sit recepta a iudice vel approbata a pte. put supplet̃. c. Nico. p Jo. de lig. et. ē vni⁹ notule. Ber. i. c. cū cā. de re iud. i p̄n. alias. n. n̄ ꝓcederet dicta ꝯclusio Inn. q2 sola termini p̄fixio n̄ opat̃ dilatōz nec deuolutionē negocij p̄ncipalis ad Curiaz: put legi. τ no. p Jo. an. Archi. in. c. cū appellatiōib⁹ friuolis. τ p spe. i ti. de appel. §. qualiter. v̄. porro. vbi dicit q̄ termini p̄fixio nil opat̃: nisi q̄ per neutraz ptiū possint antea l̄re sup appellatiōe ipetrari. Et q̄ dūtaxat sufficit mittē ꝓcuratorē ad Curiā. vt i. d. c. Nicolao. de ap. ac vbi iudex defert τ terminū p̄figit: tūc ptes nedū ad ipetrandū τ ꝯdicēdū: sz ē sufficiēter debēt mittē ad curiā τ h̄ n̄ ex vi p̄fixiōis termini: sz dilatiōis iudicis q̄ deuoluit τ trāsferi totū negociū p̄ncipale ad curiaz. vt i. c. cū appellatiōib⁹. supi⁹ allegato. de q̄ tñ sunt opiniōes diuerse. Si igr̄ iudex defert τ terminū n̄ p̄figit: τ p9 appellata petit iuxta formā. c. cordi. credo casuz indubitatū: naz tc̄ sufficit terminus iuris loco termini hoīs: infra quē dz appellans venir̃ seu mittē sufficiēter: vt si appellat⁹ voluerit vel ē supior q̄ omisso appellatiōis articulo ꝓcedatur i negocio p̄ncipali possit vlteri⁹ ꝓcedi: ē ipso vlteri⁹ non vocato: ex q̄ n̄ misit sufficiēter. p h̄ alle. arch. c. appel. ij. q. vij. i addi. Adde de hac mā q̄ qdē. l. canoniza. ibi multū vr̄ facē p ꝯ̄ria opiniōe. Sz q̄n itelligo ē caz q̄n n̄ fuit appellatio recepta a iudice vel approbata a pte: nec petitio fcā fm. c. cordi. Ī̄js. n. duob⁹ ꝯcurrēntib⁹. sec⁹ fm oīm τ p̄rez meū dn̄z Jo. de lig. i. c. iterposita. ō ap. Si. n. dcā fore necessariā citatōz qd opparet̃ tc̄ appellati petitio: imo eēt supflua. Ex q̄ idē dēret repeti. τ de nouo cū oīb⁹ actis τ munimētis citari: vt ē moris. credo igr̄ si n̄ veniat vel mittat appellās sufficiēter posse ꝓcedi i ei⁹ ꝯtumaciā p audiētiaz ad diffinitiuā sniaz: suata tñ forma τ mō ꝓcedēdi tradito p gl. i. c. sepe. sup v̄bo. ac si peremptorij. τ per Inn. τ Jo. mo. i. c. cordi. sup allegato. pro p̄dcā opiniōe facit vnū dcm̄ Jo. an. i. c. Romana. de fo. ꝯpe. sup v̄bo volūtarie. i nouel. li. vi. Sz pone q̄ iudex nolit appellatōz admittē nūqd p9 appellata poterit ipsaz approbare. dicit Hosti. i. c. sepe. supius alle. sup v̄bo apte. q̄ sic alle. sup hoc. c. iterposita. §. i. c. τ. τ meo iudicio reputo ad hoc clarū textū. i. d. c. sepe. q̄ loq̄t̃ alternatiue: τ credo p solā hmōi approbationē cām appellationis sed nō negocij p̄ncipalis ad curiaz deuolutā. sed si petat iuxta formā. c. cordi. tunc vtrunq3 negocium est deuolutum.

addítio Et p hoc vide. i. c. i. ō elec. lib. vj. τ h̄ hz locū appellat̃ i bn̄ficialib⁹: vt ibi. sz qd dices in pplbemis vr̄ q̄ vna ptiū ꝯparēte dēat alia. ō nouo citari. l. si. §. illud. de tp̄. ap. Aritex. i. c. cordi. pt itelligi q̄ ptes istructe dēat ꝯpere sup appellatiōis articulo. sed vt eo finito possit ꝓcedi in p̄ncipali noua citatio τ ꝓcessus reqrit̃. h̄ vult tex. in. d. c. cordi. ibi dū dicat q̄ñi de iure poterit τ debebit. ad hoc. c. sepe. ō appel. τ qd ibi no. i gl. vlti. lic. speciale ergo vr̄ cū ap

pellaṫ ab īterlocutoria vel grauamie. vt ptes ↄparēt cū act rū ꝛ munimentis: ꝛ pro eis producendis non detur' eis post primam comparationem alia dilatio: ꝙ an sit speciale cum appellatur ad Papam vel generaliter ad quēcūqȝ cogita.

¶ De causa possef. ꝛ proprieta. Rubrica.

¶ Seqns decisio. h. d. In cā appellatiōis ꝓbana appellās vel appellatᵘˢ ñ pōt suspēdē petitoriū vtriusqȝ ptis: qm illud ē spāle i cā bñficiali p cle. vnicā. de cā pos. ꝛ ꝓpie. ꝗ i aliis cāis ꝙȝ bñficialibᵘˢ ñ vēdicat sibi locū. h. d. CCV

N cā Appellatiōis ꝓbana sibȝ loci. cle. vni ca. de cā pos. ꝛ ꝓpie. vȝ ꝙ appellās vel appellatᵘˢ possit suspēdē petitoriū vtriusqȝ ptis: qꝛ h ē spāle in cā bñficiali. vt ibi no. i pma gl. p Jo. an. ꝛ pau. post cū ipñ. i. ꝟ. qd de appellāte i cā alia. vbi vr̄ distinguē. vt ñ fi nalr vr̄ i dcā ↄclusiōe remanere. petitoriū tñ a se īcentatū pōt suspēdē in sa īstātia sic in pria. vigore. c. pastoralis. de cā pos. qȝ gñaliter loqꝛ: qꝛ lȝ sit finita pria īstātia tñ adhuc durat cā: ꝛ iudex se instātie succedit pmo: corā ꝗ idilicauisset: ꝗ ꝛ corā istoꝛ̄ veꝛ̄ si vtrīqȝ p appellationē vel alio mō sit ad Curiā deuolutū. secᵘˢ vo si vnū illoꝝ dūtaxat fm pau. vbi supra. ꝛ vi de Inno. in. d. c. pastoralis. sup ꝟbo. pēdēte. ¶ Sȝ qd dicas i casu ↄuerso agēs possorio vult illud suspēdere: ꝛ trāsire ad petitoriū an possit. Vr̄ ꝙ ñ a ↄrio tex. dicte cle. ꝓie. de cā pos. qꝛ si illud ē spāle ꝙ possit actor tā in cā pncipali ꝙȝ appellatio nis petitoriū suspēdere ꝛ trāsire ad possorīū in odiū spoliāt tñ i casu ↄuerso vbi cessat fauor spolij dicta suspēsio ñ licebit. Cōtrariū vr̄ notari in. c. pastoralis. in. iiii. gl. de ca. pos. Sed pōt illi gl. r̄ideri ꝙ illa ñ dicit rediri ad petitoriū suspēso pos sessoorio. Sȝ dicit ꝙ rediri pōt ad petitoriū de possorio in choato subaudi ꝛ eiᵘˢ paius renūciatio: vel si ius tenere opi nionē illiᵘˢ gl. ꝙ possoriū possit suspēdi sꝫ audiēt in cā appel. ꝛ h addit illa cle. i. de nouo. de ꝗ p pau. de Lazar. ibi sup ꝟbo aduersario. in fi. ꝓ pria pte facit ꝙ suspēso possorio inuita p te petitoriū itērare nō possit. Et rō diuersitatis ē qꝛ possoriū est priuilegiatū. p dcm̄. c. pastoralis. ꝛ iō pp ipsum intērandū petitoriū suspendi pt ꝙ priuilegiuȝ petitorio ñ est ↄcessuȝ: ꝛ sic non poterit possoriuum suspēdi: ꝛ postea petitoriumm itērēt. p ꝗ vide. i. c. ii. de libelli ob. in gl. fi. in fi. ꝛ sup ea. Cōtrariū tñ cōcludit. J. decisio. cccxvii. ꝛ decisio. ccclxxxii. Sȝ dubitaf̄ eo casu. de possorio redit ad petitoriū: an fiat ↄdēnatio expēsarum Hosti. in summa. de cā ꝓpie. ꝛ possef. tenēt ꝙ sic. in. ꝟ. an questio possessionis. ꝟ. sed si paius proponit. dic vt ibi.

¶ De iudi. ꝛ de senten. ꝛ re iudi. Rubrica.

¶ Infrascripta deci. h. d. Si Abbas et ↄuētus i aliqua cā sunt simul litē ↄtestati: lata snia ꝓ actore ꝛ ab eo appellato p reos: possunt simul ꝛ diuisim in causa ꝓcedere: ꝛ sufficit con tra alterum ferri sniam. h. d. CCVI

J cet Actū sit in ptibᵘˢ p Epm ↄ abbatē ꝛ ↄuētū cuiusdā monasterij sup annua pē siōe pstāda Epo: ꝛ lata snia ꝓ Epo: ꝛ ↄ abbatē ꝛ cōuētum: a qua ꝓ pte cōmūdē abbatis: ꝛ ↄuēᵘˢ extitit ad se dem apostolicā appellatum: tñ si in cā appellatiōis. ꝓ ea dicta pat ꝓcessē ↄ abbatē: ꝛ nihil ꝓbatur: nec sniaȝ i ptibᵘˢ ꝓdurit. abbas pt ꝛ dȝ ab ipetitiōe Epi absolui p regulā actore ñ ꝓbāte ꝛc. nō obstāte ꝙ in ptibᵘˢ sit actum ꝛ sniatuȝ ↄ abbatē ꝛ ↄuentuȝ pniunctim: qꝛ de hoc ñ ↄstitit: ꝛ ñ ↄstaret: qꝛ Epo dimisit ↄuentum ꝛ traxit abbatē i cām cum iudicium reddaf i inuitum ipse poterat se defendere: ꝛ petere ab hmōi molesta tione ꝛ ipetitōe se absolui. preterea qꝛ ipse solus ꝛ qlibet alr̄ posset ōfēdē iura ꝛ bōa ecclesie: ꝛ ēt alius inuitis: vt notatum Inn. i. c. cum olim. de testi. ꝛ de reb. ecc. nō alie. ñ qs pšbyteroꝝ. ꝛ. c. hoc ↄsultissimo. li. vi. Cum igiᵗ ↄuēᵘˢ appellauerit ꝛ nō miserit ꝓcuratorē ad ꝓseqndum hmōi appellationē ñ abbas ñ ꝓseqret trāsiret i rē iud. ō re iud. qōad ↄsultatōȝ ꝗ merito ad ꝓsecutōȝ hmōi appellatiōis solus fuit admitted⁹. Itē qꝛ snia veniret ↄferēda ꝓ eo: ꝛ ñ ↄ eūȝ. ergo ꝛc. ff. de mino. l. nō eo minus. imo fm Inn. i. c. pñtiuȝ. ō testi. li. vi. si abbas ꝛ ↄuentus in aliqua cā simul sunt litē ↄtestati: tunc simul et diuisim psit in cā procedere: et sufficit ↄ alterum ferre sententiam: ꝛ de quo ibi per Jo. an. in nouel. super verbo. Abbas.

additio Sic et si essent ambo procuratores in solidum ↄstituti: vt no. in. c. in nostra. de ꝓcura.

¶ De rescrip. et de beneficioꝝ reseruatiōe. Rubrica.

¶ Seqns deci. h. d. bñficia succollectoꝝ ēt anꝙȝ offm̄ succollectoris acceptauerit sunt sedi apost. reser. h. d. CCVII

J cet Juxta ordiationē dn̄i Gregorij Pape. xi. nisi vnicᵘˢ succollector i qualibet diocesi sit deputādᵘˢ cuiᵘˢ bñficia sūt reseruata: tñ ñ ille vnicᵘˢ remoueaf: ꝛ alr̄ loco eiᵘˢ surrogef: sicqȝ successiue plures succollectores in vna diocesi deputenf: bñficia oiuȝ sic successiue deputatoꝝ sunt reseruata: put supius i quadā ↄclusione ē dcm̄ ꝛ ↄclusuȝ: vȝ ꝙ lȝ cesset offm̄: tñ nō cessat reseruatio: ꝛ ē veꝛ̄ dicū: ꝙ qlibet ꝓ tpe suo erat solᵘˢ ꝛ vnicᵘˢ succollector: ꝛ sic sua bñficia cadūt sub reseruatiōe ꝛ fuerūt affecta semel: qꝛ reseruatio nūꝙȝ extinguif nisi p ꝓuisionē papalē subsecutā: saluo casu decretali statutū. de pbe. li. vi. ꝗ decre. ē reuocata p decre. ēxuagātē Bonifacij. ꝗ icipit. pie sollicitudis. Ex ꝗ dubio oriebaf aliud dubiū: vȝ veꝛ̄ an acceptatōȝ ꝛ exercitatōȝ hmōi officij bñficia cēseanf reseruata: qō ñ fuit ꝓ nunc: sȝ bñ alias ruminatū: ꝛ decisuȝ ꝙ sic. qꝛ tale offm̄ ↄferf i inuitū: ꝛ pt ↄpelli ad recipiēduȝ: vt qlibet delegatᵘˢ. de offi. dele. pastora. ꝛ. c. sane: ꝛ qꝛ ē offm̄ honorabile ꝛ vtile reipu. sōnī stati effectū suuȝ ēt anꝙȝ suā ptatē videat vel exerceat. ar. coꝝ. ꝗ. dn̄r. ō capellanis pape ꝛ exēptio p papā: q gaudēt priuilegio honoris. ꝛ alis anteꙗȝ ꝓueniat ad eos. In tm̄ ꝙ nō pnt excōicari vel suspēdi p ordiarios: h ignorātes: put legif ꝛ no. de ꝓcef. pbē. c. i. li. vi. Sȝ qꝛ hij collectores ꝛ succollectores sr̄ nuncij sedis apostolice: vt gaudēt certis priuilegiis ꝛ honoribᵘˢ: sicut capellani pape. ꝗ ꝛc. Que ↄclusio pt ꝓcedē fm. d. Rober. in deputatis p papā: de aliis deputatis p alios collectores: vel ēt dn̄ȝ Camerariuȝ: ipse dubitauit ꝛ ego: qꝛ vt mihi vr̄ istō offm̄ ē plus oneris ꙗȝ honoris: ꝛ talia onera nō tenef qs subire inuitᵘˢ. ar. coꝝ ꝗ noluf. de ꝓcur. siue ad iudicia: siue ad negocia: qꝛ nō daf inuiᵘˢ lȝ absens dari possit. ff. de ꝓcur. l. i. ꝛ. l. inuitᵘˢ. et dȝ expsse ↄsentire. alias inuiᵘˢ dī sȝ leges. ff. ō ꝓcu. l. filiusfa. §. inuiᵘˢ. fm canones ꝟo sufficit tacitᵘˢ ↄsensus. in cle. i. ō ꝓcu.

¶ Duo ꝟo iura multuȝ mouēt me i ↄtriuȝ: vȝ. c. pastoralis. de rescrip. i fi. ꝛ. c. sup eo. i fi. de ap. vbi ūr. delegatᵘˢ hȝ iurisdictōȝ sup psonas ēt nō exp̄ssas āte ipsaꝝ exp̄ssionē ꝛ añ lr̄aꝝ pñtatio nē et receptōȝ: lȝ ñ hȝ exercitiū iurisdictiōis nisi p exp̄ssionē psonaꝝ et lr̄aꝝ pñtationē. sic vr̄ i succollectore: et sic p ↄñs sunt effecta sua bñficia nescio soluē: nisi qꝛ illō vȝ iudicādi ē honoris et publice honestatis. i. c. vt debitus. de ap. ꝗ redditf in inuitum. sed offm̄ collectoris seu succollectoris est onerosum et vile: qꝛ tendit ad talliandum et exactionandum: ergo ꝛc.

¶ De dilationibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Terminus octo dierum pfixus ad probandum manifestam offensam incipit currere ipso iure die exceptionis admisse. h. d. CCVIII

Terminus Octo dieꝝ statuᵗᵘˢ ad ꝓbandū manifestā offensaȝ ꝓpositā ad ipediēdū bñficiū absolutiōis ad cautelā: iuxta formā. c. solet. de sen. exco. li. vi. icipit currere ipso iure: sine assignatione iudicis a die exceptōis hmōi ad ꝓbādū p iudicē admisse: etiā a die allegationis seu ꝓpositiōis ipsiᵘˢ. put notauit spe. exp̄sse. i ti. de ꝓba. §. i. ꝟ. sed nūqd currūt. ꝛ de momēto ad momētū. lȝ host. i. c. lȝ. dicat ꝙ dies i qua ꝓponif hmōi exceptio ñ dēat ↄputari: qō ñ ē veꝛ̄ fm Jo. an. i. c. frequēs. ō testi. ꝓo. qꝛ qñ papa hoc vult istud exp̄mit. in. c. pia. de excep. ꝛ ibi de hoc p Archi. ꝛ Jo. an. i nouel. sup ꝟbo octo dieꝝ.

additio Octo dies q danf ad ꝓbādū manifestam offensam icipiūt currere pᵘˢ exceptōȝ admissam ipo iur. ꝛ añdicᵗᵘˢ terminᵘˢ octo dieꝝ possit p iudicē ꝓrogari. gl. in. d. c. solet. tenet ꝙ sic Fran. vercel. ibi quē seqf Jo. an. ibidē sup ꝟbo. audiendum: tenet ↄtrīū: cū nihil pereat aduersario: cū ꝓuidef p idoneā cautionē: vt ibi. et dc. ꝟ. sig. ex. pte. pp periculum mox quo versatur in differēdo absolutionē.

¶ De appellationibus. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Appellatio alternatiua puta ad Papam vel Archiepiscopum seu Episcopuȝ in partibus

interposita valet τ tenet. CCIX

Appellatio Alternatiua vel disiunctiue interposita in partibus: puta ad papā vel Archiepiscopū valet τ tenet. ꝑ ut no. Spec.ti.de appel.§.nūc.v.sȝ pone aliqs.τ.v.qꝺ si dicat lȝ Jo.an.in.c.si is cui.de offi.dele.li.vi.teneat ꝯtrariū de iure canonico.τ Archi.in canone.si qs a iudice.ii.q.vi.qꝛ nō lȝ tm̄ alteri⁹ discrimine sic vagari i incerto.ff.ꝺ iur.e.nirā.l.ꝓtor ait.τ de elec.c.ii.τ.c.vt quis duas.lib.vi.q̄ꝫ tn̄ q̄one pleniꝰ. Jo.an.ꝓsequitur in regula in alternatiuis.de reg.iur.in mercuria li.τ idem ibi decidit τ malc.qꝛ ꝑdicta incertitudo si qua sit reducit ad certitudinē.cū appellans appellationē suā coram vno.de illis ꝓseq incipiet τ ꝑtem aduersam citari faciet.p h̄ enim satis certificatus est appellatus coram quo ꝓcedere ꝺbeat in h̄ mōi.appellationis cā. Dñs τ pr̄ meus Jo.de lig.in.c.si duobus.de appel.dicit appellationē alternatiuam valere indistincte de iure ciuili.qꝛ lex dat iudicē immediatū.s.superiorē.ff.de appel.l.imperator.C.e.ti.l.ꝓcipimus. Idē dicit cum appellat ad Epm vel Archiepm.qꝛ lex dat certum.vt supra dcm̄ est. In appellatione vo interposita ad papaȝ vel archiepm dicit eā valere si apponat clausula: reseruata sibi optione illi⁹ q̄ꝫ ꝓseq velit p.l.v.§.si qs illud.ff.de.v.ob. vel si certificet aduersariū infra decendiū q̄ potuit τ debuit appellare s̄m Jo.vbi supra. Subdit tn̄ dñs meus ꝙ Curia indistincte admittit appellationē alternatiuā:et sine clausula supradicta:qꝛ in casu magis verisimiliter dubio admittit alternatiua.de resti.i inte.ꝯstitut⁹. Nec ē necesse ꝙ ifra.x.dies fiat h̄mōi electio siue certificatio:qꝛ cū appellās eā ꝓsequitur coꝛā eligit: τ p citationē postea subsecutā aduersariū certificat.ar.c.ꝓterea.de dila.τ clemen.cim electionis.de elec.τ.ele.n. vt lite pendente.ergo cessant omnes rationes supradicte.

additio Adde hic ꝯsiliū dñi Petri de Ancarano positū in libro suo ꝯsiliorum:vbi est repetitio.c.commissa.de elec.li.vi.folio.cccvi.

De rescriptis τ de appel. Rubrica.

Infrascripta decisio.h.d. Si immediate post appellationē diffinitiua ꝑsentetur ꝯmissio:ꝑsumitur ꝙ ante appellationem fuerit impetrata.h.d. CCX

I immediate Post appellationē a diffinitiua interpositā ꝯmissio auditori ꝑsentet:τ ꝯ eā excipiat ꝙ sit impetrata añ appellationē interpositā bona est exceptio:τ ꝑsumptiua ꝓbata.s.ꝑsumptione violētia:q̄ est legitima ꝓbatio et in iudicio.de ꝑsump.afferte.τ pp hoc modicū tpis interuallū infra qꝺ esset ipossibile h̄ mōi ꝯmissionē fuisse post appellationem interpositā ipetratā:ꝑsertim si s̄nia fuit lata in vrbe Cācellario existēte in anagnia:put erat in q̄one ꝓposita:rescriptū enī super futuris appellationibus seu causis ipetratū non valet.de rescrip.c.si.de appe.c.ii.q̄ iura loquunt in rescriptis appellationum ad ptes impetratis.in qbus apponit data rescripti:ex qua poterit liqde apparere.qd ꝑcesserit:vȝ vtrū appellatio:vel rescripti ipetratio. Sed qꝛ in Romana Curia in ꝯmissionibus ipetratis super appellationibus ibidē interpositis nulla data interponitur:τ iō oīno ꝑsentatio: τ non ipetratio attendit. Jccirco fuit ꝯclusum in qbusdam aliis cōsiliis:ꝙ si appellat a diffinitiua:τ statiȝ anteq̄ꝫ denf apostoli.ꝑsentet alteri auditori ꝯmissio super dicta appellatione ꝙ valet ꝯmissio:maxime si nō excipiat.ar.notato ꝑ.in.c.ceterū.de rescrip. Jdē dicebant domini si non appareret qd ꝑcesserit:puta eadē hora fuit appellatum:τ eadē hora fuit ꝯmissio ꝑsentata:qꝛ appellationē debemus ꝑsumere ꝑcessisse ratione nature sue:τ qꝛ possibile est pp ꝑsentiam officialiū Pape in Curia ad quos potest de facili recursus haberi:ꝙ incontinenti post appellationē signata ꝯmissio τ ꝑsentata.secus vo in ꝓprio casu:qꝛ Curia τ officiales sunt alibi:τ ex lo cū vbi extitit appellatū:vide similē in conclusionem.J.cccvii.

De iure patronatus. Rubrica.

Sequēs decisio.h.d. Non sufficit patronis eligere vel nominare:seu l̄ras de ꝑsentādo mittere:nisi ꝑsentent electū superiori ad quem spectat institutio realiter infra tp̄s.h.d. ꝺ

quo vide per Compost.in.c.capitulū sancte crucis.in verbo queritur post semestre. CCXI

Non sufficit Patronis ꝙ eligat vel noient ꝑsentādū ad aliqꝺ b̄nficiū spectans ad ius patronat⁹ eoꝝ vel l̄ras ꝑsentatōis dēt: vel tradāt et ꝑsentato:nisi infra tp̄s ꝑsentent ꝑsonā p eos electā: seu l̄re ꝑsentatōis ꝑsentent:superiori ad quē spectat collatio siue institutio realiter:τ cū effectu infra tp̄s a iure statutū:put legit τ no.ꝑ Jo.an.i.c.si.de iur patro.τ.c.vnico.e.t.li.vi.τ p arch.in.c.i.de pben.sup v̄bo ꝑsentatio.e.li. Facit ꝓ hac pte notata p Jo.an.τ Pau.in cle.dudū.sup v̄bo ꝑsentauerūt.de sepul.q̄ꝫ uis dñi Cerseranēn.τ Benedict⁹ remanserūt dubii dicētes ꝙ ex q̄ patron⁹ tradidit l̄ras infra tp̄s debitū industrioso τ diligēti ꝑsenti ꝑsentato siue electo p eū de cui⁹ diligētia merito dȝ ꝑsumere:nō dȝ reputari negligēs aut aliqd sibi iputari.ar.eoꝝ q̄ leguntur τ notantur.de pigno.significāte.τ p regulā.ꝙ p me non stat mihi nō dȝ iputari.de eo q mit.i pos.c.ii.ꝺ reg.iu.ꝙ p me.li.vi. Rñdebat ad vltimū ꝙ no fecit put debuit: qꝛ lȝ sufficeret electōȝ siue ꝑsentatōȝ factā p patronū electo siue ꝑsentato infra tp̄s q̄ ad h̄:vt ꝯsentiat electiōi siue ꝑsentatiōi.ꝺ se facienti q̄ ad supiorē q h̄ȝ electū ꝯfirmare vel ꝑsentatū instituē: illud nō sufficit.ar.eoꝝ q̄ lega.τ no.in.c.q̄ꝫ sit.de elec.li.vi. nec ob.c.significante.allegatū qꝛ lȝ ꝺbitor excuset ibi a piurio ppter missionē nūcii.tn̄ nihilominus remansit obligatus:τ nihil debebit creditori.at hic in q̄one nr̄a statiȝ lapso tpe quadrimestri fuit ius eligēdi siue ꝑsentandi aut ꝯferendi deuolutū ad superiorē:nec postea potuit ꝑsentare.de iure patro.ꝙ aūt.τ.c.cū autē.de supplen.neg.ꝓla.sicut.de offi.or.cū vos. Rō.n.quare dȝ fieri effectualis,τ ꝑsonalis ꝑsentatio infra tp̄s iuris ē:vt superior q h̄ȝ ꝑsentatū instituere possit videre τ examiare ꝑsonam, an sit idonea ad regimē b̄nficii illi⁹.ꝺ elec.cū nobis oliȝ.τ.c.si.li.vi.preterea h̄ sonat v̄bū ꝑsentare:naȝ dr̄ ꝑns q ꝑbet sensib⁹ corporis.facit.ff.de.v.ob.l.i.in prin.s̄m Jo.an.τ pau.i loco ꝑalleg.

additio No.ꝙ nō sufficit patrono ꝑsentare seu eligere ꝑsentandū:nisi ifra tp̄s iuris ꝑsentet personaȝ idoneaȝ. Et adde qꝺ no. Cōpos.τ Jo.an.post euȝ in.c.capitulum scē crucis.de rescrip.post glosas.in.v.q̄rit post semestre.τ sic no.ꝙ patron⁹ per actuȝ solū⁹ ꝑsentatōis nō satisfac iuri τ ꝯstitutioni:nisi superiori fuerit dicta ꝑsentatio ꝑsentata.

De iure patronatus. Rubrica.

Infrascripta decisio.h.d. sufficit patrono ꝑsentare idoneū realiter ifra tp̄s:lȝ eū superior nō admittat.h.d. Vel sic. sufficit patrono idoneū τ abilē ꝑsentare ifra tp̄s:lȝ a denegatione institutionis si appellet vel aliā diligētiā faciat.h.d. Vel sic:tp̄s ꝯfirmatiōis ē a iure ꝑsentationis:sȝ non ꝯfirmationis.h.d. CCXII

Secūdū Oēs:dño Cosientisi excepto q remansit dubi⁹ si patron⁹ ꝑsentat ꝑsonaȝ abilē ifra tp̄s debitū superiori:lȝ ipse recuset ꝑsentatū admittere:τ instituere id nō dȝ patrono iputari: qꝛ fecit qꝺ debuit:nec i aliqua culpa siue negligētia fuit.de ꝯsti.c.ii.culpa.n.superioris sibi noceri nō dȝ.de electione.si electio.de reg.iu.nō dȝ aliqs.li.vi.agat igit ꝑsentat⁹ ꝯ superiorē:q cū admittere iniuste denegauit.de iure patro.nulli⁹.τ.c.pastoralis. Dñs vo Cosienī.volebat dicere ꝙ patron⁹ dȝ τ tenet iterato interpellare superiorē illi⁹ q recusauit ꝑsentatū suū admittere:τ instare apud eū ꝓ admissiōe siue institutione p eū faciēda: qꝺ si nō faceret eēt i mora:p q̄ allegat multas leges τ allegationes alias.ad qꝺ rñdebat ꝙ nullo iure astrigeret ad h̄ patronus:lȝ si vellet posset.de elec.cū iter canonicos.preterea aut ē totum tp̄s sibi a iure datū ad ꝑsentandū elapsum.aut non. Si non lȝ possit variare seu veri⁹ accumulare:tn̄ de necessitate iuris ad id si tenet:put legit τ no.de iure patro.qꝺ aūt.ii.c.cū pp.τ.c.cū aūt.τ.c.nobis. Si vo totū tp̄s ē effluxū ꝯclusa ē sibi via accumulādi:vt i iurib⁹ supi⁹ allegatis τ nil restat nisi examiare ꝑsonā ꝑsentatā p superiorē an sit idoneus vel nō:τ si inueniat eū idoneū:tenet admittere τ instituere:vt in.c.qꝺ aūt.ꝙ si facere recusauerit:agat de h̄ corā superiori:si nō sit idonea:ꝑdit ius ꝑsentādi:ꝙ deuoluitur ad superiorē:vt i.c.cū nos.de offi.or.cum ibi notatis:lȝ ibi Inn.dicat id nō ꝓcedere i patrono ꝑsentante indignū.sed Hosti.ibi contra.τ alle.casum expressū.i

auct. de sanctissi. epis. §. si quis oratorii domu. coll. ix. Et idē vr̄ Inno. tenere in c. pposuit. de fil. presby. et Archi. concordat cum Hosti. in c. i. de pbēn. super verbo pn̄tano li. vi. pre terea nullū tp̄s ad instituēdū reperit in iure expressum: sꝫ bn̄ ad pn̄tandū: vt in iuribus superius allegatis infra quod tēpus si fiat pn̄tatio effectualiter. satisfactū est iuri quo ad presentantē. Prefigitur igitur tēpus certū nolenti instituere per superiorē: infra qd̄ si instituat superior istud faciat: vt in. d. c. nullus. fact. c. ad reprimendū. de offi. ordi. de preben. grauc. Datur simile de acceptante infra mensem sibi prefixum: cui lꝫ non puideat p executorē infra multa tp̄a: postea non ppea euanescit acceptatio: qr̄ ad puidēdū nullū tempus est pfixuꝫ executori. put legit et notat. in clemē. cū ei quem. de pceſ. pbē. et meli⁹ in cle. si de bn̄ficio. de pbēn. Recurrat igit acceptās ad papā p puisione facienda sibi: vel obtineat cām cōmitti in palacio et auditor datus pnūciato sibi bn̄ficio debito puidebit ei fm formā cle. Auditor. de rescriptis. et idē fieret de pn̄tato infra tp̄s debitū. quē ordinarius recusat instituē si cām in palacio obtineret cōmitti: qr̄ clem. pdicta nedū hꝫ locū in puisione: sꝫ ē in institutiōe et pfirmatione. put ibi notat.

De fide instrumentorum. Rubrica.

Sequens decisio. h. d. Quādo vna pars nō cōpellat alteri parti exhibere ppria instrumenta. Iudex tn̄ ex offō eas compellere potest. h. d. CCXIII

Icet pars Actrix vel rea non posset cōpelli ad pducendū instrā vel priuilegia sua in iudicio: presertim si asserat illa sua ppria et non cōia: vt in. l. qui accusare. et. l. ea q̄. C. de eden. et in ti. de proba. vbi ponit rō. tn̄ iudex ex offō suo pōt ptē ꝯpellere ad illa sibi exhibenda: et ipse hꝫ videre. an sint ppria vel cōia: seu facientia ad cām an ne: vt. ff. ad exhibendū. l. iiii. C. de eden. l. i. Hoc verum fm dn̄m Egidiū premissa aliqua leui et summaria cognitionē: puta iudex a parte petente exhibitionē exquirat: quare illud petat: et qd dicunt: seu ponat verba falte in effectu ipsum seu ius suū ꝯcernentia. Alii dn̄i quasi oēs dicebant solūmodo sufficere iuramētū partis ꝙ maliciose seu calūniose illud nō peteret. Reuera Inno. in c. i. de proba. superius allegato circa mediū vr̄ declinare in opiniōe dn̄i Egidii. Ubi dicit ꝙ iudex nisi ex magna causa dꝫ cogē partem ad exhibendū sua instrā: q̄ hꝫ penes se: vt ibi. Alios vero facilius cogere poterit ad exhibendū: et sic dicit intelligēdam. l. iii. §. penul. ff. ad exhibendum. et idem dicit Spe. ti. de instru. edic. §. videndū restat. v. et no. ex pmissis. in fi. et. v. et no. ꝙ lit ꝑ pendente. Et vide ibi Spe. in pdicto. v. et no. ex pmissis. que sunt instrā cōia et edenda. et q̄ nō. qui remittit ad Inno. in. d. c. i. de proba. vbi plene per eum.

De rescriptis ad litea. Rubrica.

Infrascripta decisio. h. d. Si ꝯmittit cā i eo statu in q̄ erat corā primo auditore: valet ꝯmissio: de statu cause aliter nō expresso: qr̄ de eo ꝯstabit ex actis. h. d. CCXIIII

I causa Cōmittatur in eo statu i quo erat corā primo auditore valet ꝯmissio: lꝫ status cause non exprimat spāliter: et rō est: qr̄ per acta primi auditoris poterit leuiter et statim ꝯstare status in quo est cā. ar. l. noiatim. ff. de ꝯdi. et de. Et sic nō ob. c. iter monasterium. de re indi. et de dolo et ꝯtu. ex lr̄is. cū ibi no. Hoc verū fm aliquos nisi p hmōi ꝯmissionē aduocaret causa in totum a primo auditore: qr̄ tunc de toto processu fm eos opꝫ facere mentionem. ar. notatorꝫ in locis ꝑalle. et in c. audita. de restu. spo. et in c. ceterum. de rescrip. et ibi per Inno. Respondebatur quo ad hoc sufficere si in ꝯmissione petebat certa cā cōmissa cetero auditori alteri ꝯmitti subdēdo clausulam ꝯsuctā cuius statū cause dignemini hēe p expressis: tunc eni Papa ꝯmittēdo vr̄ ex certa scia ꝯmittere: et statū cause hēe p expressō. ar. notatorꝫ i locis ꝑalle. Et i hoc finaliter oēs remāserūt.

De testibus dila. et remissionibus. Rubrica.

Sequēs decisio. h. d. Si data ē remissio in prima instantia: iterato nō est danda: in secunda et sup nouo articulo. h. d. Uel sic. In secunda instantia non datur noua remissio: lꝫ noui articuli admittantur. h. d. CCXV

I in prima Instantia det et transeat remissio ad ptes p testibus pducendis: in sa instantia lꝫ noui articuli dent ēt admissibiles: qr̄ sunt de iure dantis: nō ē iterato remissio extra Curiam concedenda: sed pdicti articuli in Curia ad pbandū infra certū terminum bene debent admitti: eo modo attestationes recepte in partibus non sint publicate: vt sit litium finis: et non aperiat via fraudib⁹. de dolo et ꝯtu. c. finē. de testi. et fraternitatj. et. c. testi. in cle. eo. ti.

De rescriptis gratiosis: et de preben. Rubrica.

Infrascripta decisio. h. d. Si mandet puideri alicui. ō ali q̄ bn̄ficio i certa ecclesia. de vnico ibi existn̄ ñ puidebit. h. d. Uel sic. Mādat alicui. de bn̄ficio puideri: si ñ sit ibi nisi vnicū: in illo nō dꝫ grā suū effectū sortiri. h. d. CCXVI

Oluerunt: et Ordinauerunt dn̄i decisi Jo. mo. in regula in grā. li. et Archi. in c. si pro clericis. de pben. li. vi. et Jo. an. in cle. i. c. ti. in gl. de isto. vꝫ ꝙ cū scribit. ō aliq bn̄ficio in aliqua ecclesia alicui puideri: si non sit ibi nisi vnicū. de illo sibi puideri non poterit. cum istud vbuꝫ aliq̄ sit ibi relatiuuꝫ supponēs diuersitatē. Illud ēt locū hꝫ qn̄ scribit seu mandat prouideri alicui. de beneficio spectante ad collationē prouisionē pn̄tationem: seu q̄uis aliam dispositionem Epi Decāni et capituli singulorꝫ qꝫ canonicorꝫ: et psonarꝫ certe ecclesie si qd̄ vacat: vel cum vacauerit cōiter vel diuisim. ꝯ ꝙ impetrans non pōt prouideri vigore grē. de hmōi bn̄ficio vnico spectante ad collationem alicuius pdictorꝫ: pp idēptitatē rōnum. p dictos docto. alle. in locis p alle. pñertim cū in hoc casu grā impetrantis totaliter nō pereat: sed in aliis poterit ꝯseruari. de rescrip. si eo tpe. li. vi. Et dato qd̄ tn̄ non est verisimile. ꝙ oēs pdicti singulariter singuli non haberēt nisi vnum bn̄ficium ꝯferre: et sic ex toto grā impetrantis frustraret et piret: adhuc pcederet dicta ꝯclusio: nam iputet sibi ipetrans ꝙ talem collationē elegit: et sic fatue ipetrauit. scpe. enī grē p fatuam ipetrationē siue negligētiaꝫ frustrant effectu. ꝯ pcel. pben. cum nr̄is. et. c. i. de rescrip. nbi. q. et. c. si eo tpe. et. c. duobus. li. vi. et in. d. c. si pro clericis. et. c. si pluribus. de pbē. li. vi. cum multis si. Nec ob. ꝙ in hac vltima forma non ponitur relatiuum de aliquo: qr̄ ponit simile siue equipollens id importans: vꝫ de bn̄ficio i singulari numero: et ita ibi si qd̄ si aliq̄ vacat et c. non. n. refert de equipollentibus quid fiat. ō testi. lꝫ ex quadā. et l. i. noiatiꝫ. ff. ō ꝯdi. et de. et i. l. si certi. ff. si cer. pe. et sic dicebant aliqui domini seniores sepissime determinatꝫ et fuatuꝫ fore et Oldradū sic tenuisse in q̄dnb⁹ suis.

addítio Allegat ēt ibi Archi. de illo q vnicaꝫ ouem hēbat. vt dꝫ. ii. Regū. xii. et. iii. q. vii. §. fi. Sꝫ nūi huius vr̄ sentire Jo. de lign. i. c. fi. in fi. de pbē. qr̄ si p tale mādatū. de pudēdo vr̄ voluisse. mādans ēt dictaꝫ vnā collationem grauare. et vide hic omnino qd̄ no. Jo. de lig. in. c. postulasti. in fi. de conces. preben.

De rescriptis gratiosis. et de preben. Rubrica.

Sequēs decisio. h. d. Si mandet puideri alicui. de maiori pbēda valet grā: lꝫ ibi sint medie et minores. et poterit ipetrans maiorē acceptare. et de illa sibi facē puideri. h. d. Uel sic. Hn̄s gratiam ad maiores et minores prebendas: potest ēt medias acceptare. h. d. CCXVII

I mādetur Alicui puideri. de maiori pbēda vacante vel vacatura alicui⁹ ecclesie in qua dicunt p ipetrantē maiores et minores pbende. lꝫ ibidē sint ēt medie: nihilominus tꝫ: et valet impetratio acceptatio et prouisio de maiori: de qua postea agit: et q̄ Papa ipetranti specialiter reseruauit ꝯferendas: nec de alia ēt minori vel media posset sibi prouideri. p. c. cū. de non. de pbē. li. vi. Nec ob. ꝙ de mediis non est facta mentio: qr̄ aut ille medie sunt de maioribus. vel de minoribus⁹ vel est neutra illarum seu distincta per se. In primis duobus casibus ē satis expssum in grā: sed pp vltimum procedit dubium pñertim pp ꝯsuetudinē locorꝫ et ecclesiarꝫ quib⁹ cauet ꝙ null⁹ pōt obtinere maiorē nisi p minorē ad maiorē fiat ascēsus et mentio in grā: et quo ad hoc tollantur statuta: tñ illa

adhuc stant quo ad medias per quas oportebit ascendere ad maiores. ergo sublato vno impedimento aliud manentnec censetur ablatum: nisi de hoc expressa mentio fiat. ar. c. licet. de consti. li. vi. et c. non potest. de preben. et co. ti. c. i. in clemen.

¶ Sed respondeo dupliciter quod in casu predicto predicte consuetudines et statuta per clausulas derogatorias. et non obstantias generales: que sunt multum pregnantes: sunt ablate: licet nō perempte. put legit et no. in c. cū aliquibus. et c. si ppter. de rescrip. li. vi. Et p hoc facit cōclusio superius determinata in casu magis dubio. et fortior. ac et cōclusio. ccx. Secūdo dico et credo quod per expressum predicta statuta sunt sublata i gratia. Nam ex quo mandatur prouideri impetranti de minori prebenda quam duxerit acceptandā: non obstantibus statutis: et consuetudinibus illius ecclesie cōtrariis quibuscūque: presertim illis quibus cauetur etc. vt supra: vt oēs prebende inferiores possūt dici minores respectu maioris: qd satis cōstat. de mente pape illa statuta et quecūque alia impedimēta velle remouere. pro quo etiam faciunt nota. p Jo. an. post Archi. in nouel. in c. si postquam. de preben. li. vi. licet Archi. videatur innuere contrarium in rosario. xxv. q. ii. in summa.

additio Hoc vult dicē quod dcā clausula nō obstāte nō tollit cōsuetudines et statuta: nisi ad vnū finē tm̄. vz vt gratia non pereat: et sic firmat gratiam contra nullitatē: licet dilationes nō tollit: et ita dicit Jo. mo. se pronūciasse. de mandato pape. in d. c. cum aliquibus.

¶ De fide instrumentorum. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. b. d. pro instrūtis producendis nō datur remissio: sed bn̄ p signis et sigillis recognoscendis. b. d. ¶ Vel sic: sup recognitiōe sigillorum et signorum si negēt: et pbari nō possit in Curia: datur remissio ad ptes: aliquis non super instrūtis producendis. b. d. CCXVIII

Icet pro Instrūtis pducēdis in cām p appellationē. vel. de spāli mādato ad. Curiā deuoluta seu cōmissa nō detur remissio ad ptes: put legit et no. in c. statuimus. de elec. et c. cupientes. li. vi. et c. cordi. e. li. tñ si instrūt pduci. signa. sigilla. et notarius negent: p illis pbandis in ptib⁹ si nullo mō possit pbari in Curia bn̄ concedenda est remissio: quia illa sunt pbāda p testes: quos secum ducere nō poterat: nec tenebatur. put in dictis lr̄is legit: et no. Preterea licet p dilatoriis exceptionibus: vel preambulis aliis vel incidentibus vel emergentibus in cā regulariter nō detur remissio extra Curiā. de panit. cū olim essemus. et. de hoc per Jo. an. de appel. c. i. et in Spe. ti. de dila. §. i. ver. sed et si. et per Jo. mo. de excep. pia. et ibi per Archi. et Jo. an. in nouel. tñ p exceptionibus peremptoriis: puta contra testes: vel aliter bene conceditur remissio ad partes. de fideius. cōstitut⁹. de testi. ex parte. adc. et c. de testi. et de excep. c. i. cum si. sed in casu proposito totum ius partis periret si huiusmodi signa. sigilla. et notarius non probarentur. ergo etc. de testi. Albericus. et c. significauit.

additio Sed an sup attēptatis sit ad ptes remissio cōcedenda. vide supra decisionē. lvii. que sic incipit. Item quod attemptata lite pendente etc.

¶ De rescriptis gratiosis. et de preben. Rubrica.

¶ Sequens decisio. b. d. Si cōstet. de corpe bn̄ficii: licet erretur in acceptatiōe. valet acceptatio que est mentis seu voluntatis declaratio: et tendit ad executionem gratie: sed non valet prouisio carēs certo puisiōis mō. b. d. ¶ Vel sic. Valet acceptatio de certo bn̄ficio: licet in nomine illius per quē vacet erretur: sed prouisio non. b. d. CCXIX

Icet Impetrans acceptet bn̄ficiū vacās per obitū. A. qd tñ vacauit p obitū. B. nihilominus tñ valet acceptatio: licet non valeat puisio scdm aliquos. Rō quia potius debemus hic cōsiderare vocationem quam vacationis modū: presertim si acceptauit bn̄ficiū in certo loco cōstitutū. puta ecclesiam prochialē talis ville vel prebēdā talē vel sic noiatim: tūc. n. satis p has qualitates et circumstātias cōstat. de corpe bn̄ficii acceptati: licet erratū sit in persona. Constat. n. quod bn̄ficium vacans fuit in tali loco siue ecclesia qd voluit acceptare: et ibi p tūc nullū aliud bn̄ficiū vacauit.

ar. l. certū. ff. si cer. pe. de testi. licet ex quadā faciunt notata p Jo. mo. in c. si tibi absenti. de preben. li. vi. pro quo etiam facit. c. tua. de spon. et notata per Inno. in c. significante. de rescript. Nec obstat. c. susceptum. de rescrip. li. vi. qd non hz locum in acceptatione que est quedam declaratio voluntatis: et tendit ad executionem gratie: et ideo non mirum si erretur i modo vacationis: quod non impediatur acceptatio dummodo sequatur postea vera et effectualis prouisio: que dat ius in re. de cōcess. preben. c. si. li. vi. licet sit cōtra decisionē. clxxxvii. in antiquis incipit. Item nota quod vbi executor etc.

¶ De rescriptis. et de prebendis. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. b. d. Non valet tertia gratia non faciens mentionē de pria nondū extincta: et i scda eadē pria oblata dimissura. Vel sic: Tertia gr̄a licet faciat mētionē. de scda: et scda de prima si valet. b. d. CCXX

I. a. habens Gratiam in forma pauperū impetret aliquod vacās bn̄ficiū: asserens se dimissurū predictā gr̄am in forma pauperū postquam pacificam possessionem dicti bn̄ficii vacantis fuerit assecutus. Et antequam possessionē pacificā huiʼ bn̄ficii habeat: impetret aliā gr̄am: nec. de alio bn̄ficio vacati faciendo mentionē. de scda gr̄a: et nō de pria gr̄a: quam in forma pauperū habuit: fuit cōclusum p oēs: hāc vltimā gr̄am fuisse: et esse surreptitiā: p eo quod non fecit mentionē. de pria gr̄a: que adhuc māsit in suo robore: nec erat extincta an assecutionem huiusmodi secundi beneficii per ipsum impetrati. et possibile esset ipsum nunquam assequi: et sic semp p primā gr̄am suā poterit acceptare et obtinebit: et vigore illius aliqd beneficiū cadens in gratia sua poterit acceptare: et q. de illa non fecit mentionem ergo etc. de rescrip. in nostra. si pponente. et c. ad audientiam. ii. et de preben. si motu proprio. li. vi.

¶ De sta. mo. et de regula. Rubrica.

¶ Sequens decisio. b. d. Monialis: et presertim canonica regularis: pōt agere et defendere hn̄tē administrationē. et procuratorem cōstituere p suis administratiōib⁹. CCXXI

Moniales Presertim canonice regulares habētes aliqua officia: bn̄ficia: siue administrationes in monasterio siue ex' dsticta possunt agere: et defendē ac pcuratorem cōstituē p suis officiis: et administrationibus: et iurib⁹: et reb⁹ earūdē: sicut dr̄ et legit. de quocunque religiosis. de rescrip. e. docent. et e. ti. c. i. in clemen. et ibi per Guil. de monte Lau. p hoc faciunt notata p Inno. in c. cum dilecta. de rescrip. in pan. vbi dicit quod moniales possunt agere p pcuratorē in causa electionis noie suo. et eodem modo si de crimine ageretur. que recitando Archi. idem tenet in. c. ii. in fi. de iudi. li. vi.

De dilationibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. b. d. Senes vz octuagenarii valitudinarii: et adeo debiles quod equitare non valent a personali comparatione excusantur ad quam tenentur senes robusti et valentes laborare. b. d. CCXXII

Senes Videlicet octuagenarii et adeo debiles quod equitare nō possunt a personali comparatione excusantur. ar. notatorum in. c. quod venit. de procur. vt lit. non contes. c. quoniā frequēter. et. iiii. q. iii. ver. Item muti. per Jo. an. et. v. q. iii. si egrotans. per eundem. et Archi. et per Hosti. in summa. de testibus cogen. §. i. ver. excipiuntur. Senes vero robusti et potentes ad laborandum nō excusantur: quia hec duo coniunctim requiruntur vz quod sint senes: et valitudinarii: quia tunc et a veniēdo ad iudiciū cā perhibendi testimonium excusantur: p quo testimonio ferendo: erit mittendū ad eos. de testi. si quis testium.

De dilationibus. Rubrica.

¶ Sequēs decisio. b. d. Citatio originalis p edictū dz legi in audientia publica et affigi valuis palacii causarum: et ecclesie maioris vbi Curia degit: ac portis ecclesiarum illorum locorum in ea designatorum: et in eisdem locis per aliquas horas affixas dimitti: et ideo copia affixa eisdē locis non sufficit. b. d. Vel sic: Citatio per edictum in partibus debet nedum legi: sed affigi et affixa dimitti. b. d. CCXXIII

I committatur Causa cū potestate citandi per edictū affigēdū in curia ⁊ extra vt in forma:ꝫ hmōi citatio postea per auditorem decreta legaꝫ in audiētia cōtradictaꝝ. ⁊ affigaꝫ in valuis palacij ⁊ ecclesie maioris vbi est Curia:⁊ lꝫ ēt legaꝫ ⁊ publiceꝫ in locis vicinis in partibus in qbus mandaꝫ fieri executio:non sufficit:nisi affigaꝫ in valuis illoꝝ locoꝝ:⁊ dimittatur affixa p aliquas horas ibidē:nec sufficit affixio copie instri siue lre citationis nisi lra originalis affigaꝫ.cui pars credere tenetur ⁊ ñ copie:q̄ si l in iudicio fidē non faciat multominus extra iudiciū.de fi. instru. .c.i.⁊.ij.cū ibi no.de offi.ode.cū in iure. Preterea ñ sufficit lectio siue publicatio hmōi citationis siue affixionis pp formā q̄ hꝫ q̄ affigaꝫ:vt in clemen.dudū.de iudi.q̄ lꝫ loquaꝫ de affixione fienda in vno loco:puta in albo ptorio.in locū cuꝰ successit hodie palaciū apostolicum:tñ q̄ princeps.puta Papa vult:⁊ mādat cā fieri in pluribus locis:forma hmōi mādati ē diligēter obseruāda:q̄ exorbitaꝫ a iure cōi.tñ ēt q̄ artat igno rantē iuxta ea q̄ legūꝫ.⁊ no.i.c.cū dilecta.de rescrip.⁊ ō resti. spo.pisanis.⁊ de pbē.cui de nō.li.vj.⁊.ff.mādati.l. diligēter.

additio Et nota fm Pau.de Laza.⁊ Guil.ō mōte lau.q̄ spāle est in papa.⁊ in casu dicte cle. dudū.q̄ talis citatio lectio ⁊ affixio valeat:alias ī gulariter ñ valeret:nisi citatione pring lric fcā ab hoie vel a iure.quo casu si citatus ad Curiā ṫmc assignata non cōparet: fit citatio ī audiētia publica:vel pconizatio:vel ī albo ptorio ɔscriptio. ⁊ tales citationes sunt potius declarationes pam ex citatione:q̄ ppꝛ sint citationes. Si aūt nō pcederet citatio ṁrj vel hoīs.put habeꝫ in.c.i.c.vt circa.c.cupientes.de elec.li.vj. ⁊ in.c.sepe.de appel.tunc lectio publicatio:⁊ affixio put hic dē non sufficeret:maxie q̄ñ tangeret spāliter certā psonā:ꝫ vt in.c.fi.de ele.li.vj.ff.de appel.l.cū quidā.⁊ in Spec.de dolo.⁊ ptu.§.restat.in pri. Et de quattuor modis citandi.vide plene per Bar.in extrauaganti.ad reprimendam.

℄ De resti.in inte.⁊ de appella. Rubrica.

℄ Infrascripta decisio.b.d.presumptus contumax q̄ ñ fuit psonaliter citatus vel apprehēsus:a die scia infra.x.dies audiatur appellans:infra quos petens restitutionem non audiatur:ex iusto impedimento ad appellandum quis restituitur aut ex iusta causa per supplicationē admittitur.b.d. ℄ Vel si. Quādiu quis potest appellaꝫ:restitutionē aduersus sñiaꝫ petere non poterit.b.d. CCXXIIII

I contra Absentē et idefensuꝫ ac psumptiue ɔtumacē feraꝫ sñia:et nō appellaꝫ ab ea infra decendium:a tpe quo sciuit ē latā cōputandū nō pōt infra illud idē tpꝰ petere restitutionē in integ.ad appellandū:q̄ q̄diu supest remediū ordinariū non est recurrendū ad extraordinariū.ff.de mino.l.in causē. de offi.iudi.c.ij.lꝫ aliq allegant.c.ex lrīs.de resti.in integ.pro Jrio.qō tñ facit p meo iudicio:q̄ illa puella pp deceptionē ⁊ fraudē nō fuit restituta p viā restitutionis ad appellandū: sed p viā supplicationis ad audienīā:⁊ ei totū negociū pncipale psequendū.per eundē modū tollit Jrium ēt allegatuꝫ. .d.c.cū Bertoldus.de re iudi.q̄ ibi ex diuersis causis:et pertim pp iustā cām absentie fuit restitutus aduersus sñiam iniustam:vel fm aliquos nulliter contra absentem promulgatam:et non fuit restitutus appellandum.

℄ De appellationibus. Rubrica.

℄ Sequēs decisio.b.d. Adhesio appellationi dꝫ fieri infra tpꝰ ifra q̄ potuit appellari.b.d. Velsic:appellatio ab excōicatiōe ptegit ēt adherētes eidē.b.d. CCXXV

Adherentes Vt pretenditur appellationi īterposite p aliquē psē vel sibi adherentibus ad sñiam excōicatiōis per ordinariū prolatam:petētes se absolui ad cautelam:non sunt aliquatenus absoluendi nisi ɔstet eos infra tpꝰ debitū adhesisse appellationi:puta.x.diez infra qō potuissent ⁊ debuissent appellasse:⁊ appellationi pdicte adhesisse ipsamq̄ʒ debito tpe ordinario intimasse:alias hmōi adhesio fiaꝫ nec appellatio eos defendit:nec effectum excōica

tiōis sñie ipedit seu suspendit.ar.notatoꝝ.in.c.statuimus. ⁊ .c.cupiētes.⁊.c.vt circa.ō elec.li.vi.p doc.⁊ psertiꝫ p Archi.

℄ De consuetudine. Rubrica.

℄ Infrascripta decisio.b.d. Valet consuetudo q̄ receptus vltra numerum prebendarum minorem valeat optare prebendam.hoc dicit. CCXXVI

I in ecclesia Vbi est certus numerus ⁊ distinctio prebendaruꝫ vꝫ maiorū ⁊ minorū:sꝫ nō est ibi certus numerꝰ canonicoꝝ:fit ɔsuetudo:q̄ receptus in canonicū vltra numeꝝ pbendariū:⁊ carens pbenda:put interdū fit: ⁊ fieri pōt. de iurj.de ɔsti.cū M.de pbē.relatū dilecto.⁊.c.dilectus:vbi.de hoc non possit optare maiorē:sꝫ dūtaxat minorē pbēdā. iuxta ordinē sue receptionis:valet ⁊ tꝫ hmōi ɔsuetudo.ar.contꝫ que legunꝫ.⁊ notantur.de maio.⁊ obe.statuimus.per Jnn. ⁊ de preben.q̄uis.⁊.c.cū de non,per Archidi.li.vj.

℄ De consuetudine. Rubrica.

℄ Seqns dcisio.b.d.ɔsuetudo valet:q̄ hñs minorē pbēdā possit optaꝫ maiorē:sꝫ ñ ecōuerso.b.d. CCXXVII

Alet: Tenet ɔsuetudo q̄ hñs siue optās pbendā minorem in predicta ecclesia:vbi sunt maiores et minores:vt preferꝫ iuxtā ordinē sue receptiōis:possit postea optare maiorē prebendā cū vacauerit.ar.coꝝ q̄ legunꝫ et no.in.c.fi. de ɔsuetu.li. vi. Habēs vō maiorē nō poterit fm eandē cōsuetudinē optare:siue recipere minorē:q̄ licitū ē ascendere de minori dignitate ad maiorem:sed non descendere de maiore ad minorē. ar.coꝝ q̄ legunꝫ et no.de transla.c.lꝫ.et.c.quanto.p quo facit q̄dā no. Jo.mo.in.c.cuꝫ aliq bus.de rescrip.li.vj. Jo.an.i.d. .c.fi.de ɔsuetu.vꝫ tenere Jriū per.§.preterea.insti.de actio.q̄ illa est melior que plus placet.

℄ De rescriptis. Rubrica.

℄ Infrascripta dcisio.b.d. Si causa committitur cum potestate citandi reum in partibus seruanda est forma. clemē. causam.de elec. CCXXVIII

Voluerunt: Ordinauerūt dñi q̄ q̄ñ cōmittitur cā de spāli mādato cū ptāte citandi in partibus q̄ in mō citandi: per oīa seruet forma de.cām.ō elec.ita q̄ si non fiat diligētia. de pquirēdo psonā citandā in loco domicilij si tñ illud posset fieri:lꝫ fiat citatio in bñficio de quo agiꝫ:⁊ ēt in ecclesia cathedrali non sufficit.ēt si aliqs de ecclesia afferens se pcuratorē citādi:dicat citādū fore absentē ⁊ petat ⁊ recipiat copiā hmōi citationis nisi ɔstet.de pcuratorio legitimo ad hāc cāꝫ istud afferēdū.ar.coꝝ q̄ legiꝫ ⁊ no.in.d.c.cāꝫ.⁊.c.ɔstitutiōe.c. ti.in cle.⁊.c.pcurator.de elec.li.vj.per Joā.an.in nouel.

additio Intelligas.ō bñficio non curato:alias bñ sufficeret et ibi facta citatio:⁊ in cathedrali.vt supra decisione.lxxxij.q̄ sic incipit. Jtē q̄ in cā beneficiali ⁊c.

℄ De rebus ecclesie non alienandis. Rubrica.

℄ Seqns decisio.b.d. Jn dimēbratiōe:aut alienatiōe rei ecclesiastice requiritur rectoris vocatio cāe ⁊ Jrenus expressio:⁊ alie solēnitates.de qbꝰ in.c.dudū.de re.eccle.nō alie. Vel sic. Dimembratio non potest fieri rectore non aduocato:sed vnio sic.b.d. CCXXIX

A dimem bratione alicuius ecclesie:seu bonorū eiusdē fcā p aliquē legatū. de lateꝫ reqriꝫ rectoris vocatio:cause expssio: ⁊ tractatꝰ:⁊ alie solēnitates iuris:de qbꝰ in causa ōc.xij.q.ij. sine exceptiōe.⁊.c.dudū.de re.ecc.nō alie.li.vj.q̄ hmōi dimēbratio ē q̄dā aliēatio ppetua rei ecclesiastice i qua reqrūꝫ oīa supradicta:vt ī iurib supꝰ alle.lꝫ vnio vnius ecclesie possit fieri rectore nō vocato:ñ dimēbratio:siue aliēatio ptis ipsiꝰ: ipso ñ vocato fieri ñ poterit.put legiꝫ ⁊ no.p Jo.an.in cle.si vna.ō re.ecc.ñ alie.sup.v.ōfensor.⁊ ibi ponit rōnē diuersitatꝫ.

℄ De cōfirmatione vtili vel inutili.⁊ de rebus ecc.non alienandis. Rubrica.

℄ Infrascripta decisio.b.d. Papa confirmando dimembrationem supradictam ex certa scientia:censetur solēnitates sed non substantialia suppleuisse.b.d. ℄ Et de significato-

ctorum verborum ex certa scientia. vide in clemen. si summus. de senten. excom. ¶ Uel sic: confirmatio papalis ex certa scientia facta confirmat inualidū: supplet solemnitatum defectum: sed non substantialia. h. d. CCXXX

Papa confirmando Ex certa scientia dictam dismembrationem ecclesie factam per legatum: inserendo totum tenorem huiusmodi dismembrationis: ꝛ supplendo omnem defectum si quis interuenisset: videtur suppleuisse omnem defectum solemnitatis: vz vocationem partis: ꝛ alia solemnia: necnon ꝛ substantialia: vz potestatem legati dismembrantis: ꝛ veritatem causarum expressarum. ar. eorum que leguntur ꝛ no. per Inno. in. c. i. de transactio. ꝛ in. c. i. ij. ꝛ penul. de confir. vti. vel inuti. vbi videtur innuere ꝙ cōfirmatio papalis facta ex certa scia firmat infirmum: ꝛ inualidum nedum quo ad solemnitatem: sed etiam quo ad substantiaz. Sed intellige dictum suum sane: vz quando facta extitit cum cause cognitione: ꝛ parte vocata tunc sanat totum. Et hoc videtur Inno. innuere. in eo. c. super verbo. auctoritate. de transac. ꝛ in dictis. c. i. ꝛ. ij. de confir. vti. vel inuti. Conclusionē vero predictam videtur tenere ꝛ approbare expresse Spec. ti. de lega. § nunc ostendendum. ver. xviij. ꝛ vide per Jo. an. Pau. ꝛ Guil. in clemē. pastoralis. de re iudi. ꝛ bene p archi. lvi. distin. cenomensez.

Additio Item dicta confirmatio Pape ex certa sciētia facta facit transactionem personalez realem: qd̄ est notandum: de quo. in. c. veniens. de transac. ꝛ. c. nisi essent. de preben. de transac. c. i. per Inno. ꝛ Hostiē. in. c. cū accessissent. de cōfir. vti. vel inuti. venerabilis. de fide instru. inter dilectos. de concess. p̄bē. q: diuersitatem. de relig. domi. constitutus. ꝛ plenius per Hosti. in summa. de confirmatio ne vti. vel inuti. § quis sit effectus. in quibus iuribus plene habetur de efficacia dicte confirmationis.

¶ De rebus ecclesie non alienandis. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Licet modus adiectus in dismēbratione seu ordinatione facta per legatū sub modo non resolubili non seruetur: ordinatio nihilominus valet: nec resoluitur ipso iure. h. d. CCXXXI

Ordinatio Siue dismēbratio factā sub mō non resolubili per aliquez legatum: licet modus non seruetur: ordinatio nihilominus stat in suo robore: nec resoluitur ipso iure: licet possit agi ad resolutionē ipsius: vel retractatōz retradictōz rei date cōditione ob causam: prout Ber. Inno. ꝛ Host. notant in. c. verum. de condi. appo. facit. c. significatum. de p̄bē. puta: legatus ordinat ꝙ certum monasterium habeat certos redditus alicuius parrochialis ecclesie: dūmodo ibi teneat sex monachos ad seruiendum diuinis: ꝛ orandum pro anima fundatoris: si hic modus non seruetur: nihilominus stat ordinatio. per iura superius alle. pro qua conclusione facit glo. ordinaria Jo. an. in. c. non potest. de preben. li. vi. super verbo retinere. vbi dicit ꝙ hoc verbum dummodo: non sonat in conditionem: sed potius in admonitionem vel cōminationē. vt. ff. de tutel. l. mortuo. ꝛ remittit ad notata per eum in regula actus legitimi. de regulis iur. c. li.

¶ De locato ꝛ conducto. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Locatio facta per prelatum cū consensu sui capituli: aut p inferiorē cū auctoritate superioris ex causa legitima: ꝛ in vtilitatē ecclesie: transit ad successorem: alias nō quāuis dicat per se ꝛ suos successores: quinimo ꝛ tūc morte locantis extinguitur nec postea validatur: licet successor statutam recipit pensionem. CCXXXII

Si prelatus Locat ad certum ꝛ modicum tempus qd̄ relinquitur arbitrio iudicantis: vt legitur ꝛ not. in clem. monasteriorum. de re. eccle. non alie. in glo. si. bona siue fructus prelature sue: valet ꝛ tenet huiusmodi locatio etiam sine auctoritate superioris: ꝛ sine cōsensu capituli sui ad vitam suam. per. c. si. ne prela. vi. suas ꝛ etiam per notata in. c. possessiones. xvi. q. i. per Jo. an. Et si prelatus eam facit no

mine suo non intendens ecclesiam obligare: successor eius non tenetur stare contractui: ꝛ huiusmodi locationē obseruare. Si vero nomine ecclesie ꝛ vtiliter contraxisset seruata debita solenitate iuris: tunc successor tenetur stare contractui ꝛ huiusmodi locationem obseruare. de solu. c. i. ꝛ ibi per Jo. an. in nouel. xii. q. iij. hoc huius placiti. ꝛ. c. precedēti. ꝛ. c. alienationes. vbi de hoc per Jo. an. ꝛ Archi. q dicunt ꝙ platus vniuersalis successor est. secus vero in singulari. ꝛ per Ber. Innocen. ꝛ Hosti. in. c. fi. superius alle. Et pōt esse diuersitatis rō: q: in primo casu censet personalis obligatio q finitur morte. de pca. c. ij. de do. inter vi. ꝛ vxo. c. nup. ff. de vsufruc. l. si vnio. hosti. in summa. in ti. ne prela. vi. suas. ponit aliaz rōnē. q cū bn̄ficia sint personalia cōtractus circa illa habiti personas concedētium non excedunt: vt supra. de preben. nisi. de aucto. ꝛ vsu. pa. c. ad hec. In secūdo casu censetur realis q semper durat. de insti. cū venissent. de transac. veniens. ꝛ. c. de cetero. In dubio tn̄ potius presumit personalis q̄ȝ realis: prout legit ꝛ no. in. d. c. cū venissent. Et premissa procedunt in prelato habente administrationem locante bona sue prelature ad vtilitatē ecclesie sue siue prelature: ꝛ debita solemnitate seruata. Secus vero in prebendario siue simplici beneficiato q nunquam vltra tempus vite sue locare pōt prebendam suam licet super illa agat ꝛ defendat. de preben. c. ij. de pecul. cleri. c. i. de pba. ex litteris. ꝛ ibi per Inno. q: ipse non habet tam liberā administrationez p̄bende sue: sicut platus. de testa. relatum. ij. ꝛ. c. requisisti. sm̄ Innocē. qui hoc no. in. d. c. si. ne pla. vi. suas. ꝛ Archi. i. c. hoc ius placiti. xii. q. ij. in fi. ¶ Sed iuxta p̄missaz cōclusionē fuit dubitatū de duobus vz vtrū locatio facta per prelatū noīe suo ꝛ non noīe ecclesie sue ipso iure esset extincta per obitū ipsius. Aliqui dn̄i tenebāt ꝙ non: q: successor lz nō teneatur stare cōtractui: tn̄ posset si vellet: imo honestū ꝛ decēs esset si ipso locatio nō dū erat finita: ꝛ esset facta locatio p se ꝛ successoribus suis: prout ponebat in facto ꝙ locationem factaz obseruaret: ꝛ expectaret finē termini: q: canon dicit ꝙ successor dz fauorabiliter psequi quos nouit suo p̄decessori fideliter paruisse. xii. q. ii. hoc ius placiti. de rescrip. c. litis. de pre. c. fi. li. vi. ecclesia. n. in suis ꝯtractibus nullā dz fraudē ꝯmittere seu adhibere. de dona. p̄ misos. nec p̄cariū finit obitu concedentis: nec an̄ tpo ꝯstitutū si sit factū de possess. et reb9 ecclesiaꝝ reuocat. de p̄ca. c. fi. Maior tn̄ ps tenuit ꝯtrariū: vz ꝙ ꝯtractus locationis extinctus sit ipso iure morte locātis: q: vltra vitaz suā nō potuit obligare suū successorē: p iura supius in alia cōclusione allegata. facit et. c. fi. de rescrip. li. vi. et. c. significauit. de censi. Preterea lz in bn̄ficialib9 sit successio nō tn̄ hēditaria: q: nō succedit in locū siue titulū primi defuncti. sz ex nouo titulo a iure ꝯcesso. de ꝯcess. p̄ben. c. ij. de insti. c. ad decorē. de iure patro. c. ꝯsuluit. de fil. p̄sby. c. ad extirpādā. tn̄ platus nō succedit vt heres: nec tenet seruare oēs ꝯtractus initos: maxie inutiliter p p̄decessorē suū: vt in. d. c. ij. de p̄ca. et i. c. significauit. de censi. et de pigno. c. iij. preterea lz vsufructuarij sint plati in vita: tn̄ sunt vsuarij in morte: prut legit et no. in. c. pn̄ti. de offi. ordi. li. vi. et p Jo. mo. d re. ecc. nō alie. c. hoc ꝯsultissimo. e. li. sz vsufructus finit morte. ergo ꝛc. vt in. l. si vnū. supi9 alle. in alia ꝯclusione. ꝛ legit ꝛ no. in. c. cū ꝯstet. de pigno. Itē finitur donatio feudi in dotē ipso iure p obitū ꝯcedentis: vt in. d. c. nup. de dona. inter vi. ꝛ vxo. par ē ipare ꝛc. de elec. innotuit. Et in hanc vltimā ꝯclusionē declinauit Reuerēdus i xpo pr̄ ꝛ dn̄s dn̄s Conradus Uiuarien. quez super hoc consului.

¶ De locato ꝛ conducto. Rubrica.

¶ Seqn̄s. § h. d. pena legis ꝯductores. C. locati. hz locū i successorē locantis sicuti in ipso locāte. h. d. primo. Successor locatoris recipiēdo pensionem rei locate: cōtractū locationis ratificare videtur. h. d. vsqz ad fi. CCXXXIII

Ex premissis Duab9 ꝯclusioib9 i surrexit aliud dubiū: vz vtꝝ pena. l. ꝯductores. C. locati ꝛ ꝯducti. locū hz in successorē locantis sicut in ipso locāte: puta successor i casu quo potuit repetit rē locatam: ꝛ conductor contradixit: imo litem suscepit: vtrum habeat locū extimatio bonorum. respōdebat per oēs ꝙ non. maxime si tempus locationis nondū

fuerit finitū: ꝛ sit facta locatio pro se ꝛ successoribus suis: ꝛ sic forte poterat habere iustam contradictionis causam: ꝑ q̄ꝫ excusatur a pena. ḋ loca. c. potuit. Et procedit hec conclusio maxime ſm opinionē illorum dicentium locationem extinctam per obitum ipso iure: nisi si successor velit eā ratificare.

¶ Sed pone: prelatus locauit certa bona prelature sue ad .x. annos pro certa annua pensione quā ipse recipit ꝑ duos annos in vita sua: postea eo mortuo successor suus recepit etiam per duos annos subsequētes: repetit predicta bona a conductore: querit̄ nunqd pōt. Aliqui dicebant ꝙ non: qꝛ recipiendo pensionem tacite videt̄ contractum factum per predecessorē suum ratificare. ar. notatoꝝ in. c. ii. ꝛ. iii. de his que fi. a pla. Nam vt ibi apparet contractus ꝑsertim temporales ꝛ non perpetui tacite possunt ratificari: vt ibi de B. qꝛ decens est: ꝛ honestum ꝙ successor ratificet ꝛ fauorabiliter prosequatur facta sui ꝑdecessoris: vt in canone. hoc hui⁹ pla. xii. q. ii. de solu. c. ii. ꝛ ibi per Jo. an. in nouel. faciunt optime notata per Spec. ti. de loca. §. nunc aliqui. ver. xxiiii. cum quattuor sequen. Maior pars tenuit contrarium: qꝛ lꝫ recipit pensionem certis temporibus: ꝛ ꝑ illo tempore censeat contractum ratificare tacite pro tempore quo recepit pensionem: tamē per hoc nulla censetur pro futuro tpe obligatio noua introducta: ad hoc alle. l. emptorem. ꝛ. l. item querit̄. §. q im pleto. C. loca. Tum ēt qꝛ contractus semel extinctus, denuo non reuiuiscit. de renun. ex transmissa. de rescrip. quāuis lib. vi. ꝛ demē. gratia. e. ti. sed locatio antedicta fuit extincta per obitum locantis. vt supra deductum est in alia conclusione. ergo ꝛc. quando autem successor teneatur ratificare gesta ꝑ suum predecessorem. vide Dy. ꝛ Jo. an. post eum in nouel. in regula ratihabitio. de regu. iur. li. vi.

¶ De appellationibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Appellans a visitatione episcopi pretextu exemptionis: vel prescriptionis per eum allegate: ꝛ petens reuocari attemptata non auditur nisi primitus exemptione probata. h. d. ¶ Uel sic. Et magistralibus. Si appellanti resistit ius commune: non prius reuocantur attemptata: quam ipse appellans veritatem cause sue appellationis probauerit. h. d.

CCXXXIIII

I rector Alicuius parochialis ecclesie aliquo epo subiecte appellet a sua visitatione ꝛ citatione exprimendo: ꝛ allegando in sua appellatione se exemptum per priuilegium: vel per prescriptionem tanti tpis ꝛc. ꝛ petit reuocari quedā attemptata per dictum epm post suam appellationē. lꝫ attemptata ꝑbet: si non probet exēptionem hmōi: attemptata no venient reuocanda. Nam si dicamus predictam appellationē iudicialem siue extraiudicialem ex quo non est a diffinitiua veritas cause ań hmōi reuocationē est probāda. de rescrip. significauit. Radulphus. in. c. significante. de maio. ꝛ obe. dilecti. ꝛ ibi per Inno. de appel. dilecto. ex parte. ꝛ. c. significantibus. cum multis si. Sed optime ꝛ clarius textus ē bo. die. de appel. non solum. li. vi. §. fi. ꝑ hoc ēt facit dictuꝫ Inn. in. c. solet. de sen. excō. li. vi. vꝫ ꝙ allegans se exemptum a iurisdictione epi: ꝛ petens se absolui ad cautelam a snia excō. per epm in eum prolata non auditur. nisi doceat de exēptione ante oia. licet Jo. an. ibidem variet in nouel. tamen dictū Inno. ꝫ rote: vꝫ ꝙ aliqualiter lꝫ non plene debeat constare de hmōi exemptione anteq̄ꝫ absoluatur. ne illudatur ordinarie potestati: pro quo facit ius cōe ꝛ resistit agenti: siue absolutionem petenti. ar. c. ad decimas. de restit. spo. li. vi.

¶ De libelli oblatione. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. petenti beneficium vacās per assecutionem: sufficit ꝑducere gratiam suā ad effectuꝫ impediendi suspensionem petitori factam per partem aduersam nec artatur ad probandum vacationem beneficii ꝛ assecutionē ipsius. h. d.

CCXXXV

Abenti gratiam De certo bñficio vacante per assecutionem pacificam alterius beneficij auctoritate apostolica collati: agenti possessorio ꝛ petitorio adipiscende: ad effectum impediendi suspensionem petitorii sibi factam per partem sibi aduersam sufficit producere solum gratiam factam illi de alio beneficio: per cuius assecutionem papa voluit ꝛ decreuit beneficium. de quo agitur vacare: lꝫ non probet plene huiusmodi vacationem: nec assecutionem: ratio quia satis constat per dictam gratiam de reseruatione ꝛ manus pape appositione: que suspensionē petitorii hꝫ impedire: vt supra in ꝯclusione. xv. ꝛ per notata ꝑ Inno. de fil. ꝑsby. ꝯstitut⁹. de restit. spo. in lr̄is. in fi. ꝛ. ḋ dolo. c. significasti.

¶ De probationibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. petenti beneficium per assecutionem quod ad effectum adiudicationis sibi faciende non sufficit probare predictas assecutionem ꝛ vacationem ꝑ publicā vocē ꝛ famā. h. d.

CCXXXVI

d effectum Adiudicationis fiende predicto agenti non sufficiat ꝑbare hmōi vacationem ꝛ assecutionem pacificam per testes deponentes de fama publica: ꝛ voce dūtaxat: qꝛ actor debet clare probare intentionem suam: alias reus absolueretur: qꝛ actore non probante ꝛc. vt exce. benefi. c. vt nostrum. de probatio. in presentia. de iureiuran. c. fi. Preterea fama non facit plenam probationem siue semiplenam sine aliis adminiculis. pro vt legitur ꝛ notatur. de appella. c. i. de testi. c. veniens. ii. ꝛ. c. preterea.

¶ De rescriptis: ꝛ de appellationibus. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Auditor habens duntaxat articulum grauaminis vigore specialis commissionis continentis alias q̄ꝫ grauamen: ad aliquē actū ꝑcedere non pōt nisi prius articulo grauaminis expedito. h. d.

CCXXXVII

R edinauerunt Et voluerūt dñi communiter ꝙ lꝫ plures commissiones etiam de speciali mandato habētes ēt clausulas: ꝙ si per informationem ꝛc. dirigātur ꝛ ꝑsententur alicui de dñis auditoribus habenti dūtaxat articulum grauaminis: tamen ipse vigore istarum cōmissionum non dꝫ nec potest procedere ad aliquem actum nisi primo expedito articulo grauaminis. quo expedito: ꝑnunciet bene processum ꝛ male appellatum remittit dictam causam cū oibus per dictis cōmissionibus auditore primo a quo extitit appellatum. vt ipse vigore illaruꝫ procedat ꝛ faciat qḋ sibi mandatur per dictum auctorem: cui predicte cōmissiones dirigebant̄: qꝛ ipse in hoc succedit. Si vero ipse pronunciat male processum ꝛ bene appellatum retinebit totuꝫ negocium principale: ꝛ de illo cognoscit: ꝛ tunc primo vigore dictarum cōmissionum procedat. vigore quarum nullam hꝫ ptātem ꝑcedendi: nisi in euentum quo primus auditor grauauerit: ꝛ qꝛ euentus ille venit: procedat ꝛ faciet iusticiam in dei nomine. ar. eoꝝ que leguntur ꝛ no. in. c. vt debitus. de appel. et in. c. cum in ecclesia. et. c. cum sit romana. eo. ti.

¶ De rescriptis gratiosis: et de impetrationib⁹. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Gratia si neutri debet facere mentionem de qualitate beneficii: modo vacandi: ꝛ reseruatione. aliter est surreptitia. h. d. Uel sic. Impetrans gratiam si neutri omnia tenetur exprimere: ac si de nouo beneficium impetraret. h. d.

CCXXXVIII

I mpetrans Gratiam si neutri litigantium ius competit in beneficio de quo litigatur: et sibi de illo prouideat̄: tenetur facere mentioneꝫ de qualitate beneficii: et ḋ vacatione ꝛ modo vacādi: et reseruatione: alias dicebant dñi gratiam fore surreptitiam: qꝛ noua est gratia et noua est prouisio: et nouus ex illa titul⁹ acquirit̄. Ideo ēt oia q̄ ꝑsūt papam mouere ad concedendum vel denegandum sunt exprimenda: alias censetur circumuentus: et gratia est surreptitia per iura cōmunia. de rescrip. cum dilecta. cum adeo constitutus. ad aures. si proponente. ad audientiam. cū ibi notatis. de preben. si motu. cum in illis. non potest. li. vi. et clem. i. eo. t.

¶ De prescriptionibus. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Allegans se tanto tpe de cuius contrario memoria non existit: exemptum a iurisdictiōe ordinaria non audit[illegible]

non audiatur nisi probet q alius prelatus in eo iurisdictionem prescripserit.h.d. ¶ Uel sic. Articuli de exemptione a iurisdictione ordinarii a tanto tpe rc. non procedunt nec sunt admittendi nisi in eis detur de alio prelato qui huiusmodi iurisdictionem prescripserit.h.d. CCXXXIX

J decanus.

Et capitulum alicuius ecclesie cathedralis dicant et dent in articulis se exemptos ab oi iurisdictione et cohertione epi eorum: et se fuisse et esse in possessione hmoi exemptionis a tanto tpe cuius Zai non est memoria hoium: nisi dent de alio prelato qui hmoi iurisdictionem in eo prescripserit tales articuli non sunt admittendi: qz nullus seipsum iudicare potest ergo nec prescribere: sed alius bn talia in ipsis prescribit. vel ipsi possent pscribere: q alteri prelato subsint quo ad iurisdictionem et cohertionem hmoi.pro vt leg. et no. de prescrip.cum ex officii. et c.cum non liceat. et c.auditis.

¶ De prescrip. et iniuriis. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Actio iniuriarum et civilis tollitur annali pscriptione.h.d.vel sic. Verbalis iniuria est annalis: nisi infra annu sup ea lis fuerit ptestata. CCXL

Ro iniuriis.

Verbalibus no admittitur agens sine actione intentatus post annum: nisi infra annum: a tpe iniurie irrogate computandum: fuerit lis contestata. ro qr per lapsum anni tollitur hec actio: vt. C. de iniuriis. l. si non convicii. tollitur et levius. §. per dissimulationem. vt insti. de iniuriis. §. fi. et ibi no. sed dissimulare psumitur ex quo tanto tpe tacuit rc.ar.cor q le. et no.p Jo.an. Ho. i.c.ci te.d re iudi.

additio.

Scilicet continui: vt. ff. de his que no. infa. l. genero. §. i. qr odiosa est. vt. l. arrianus. ff. de act. et obli. et in. l. interpretatione. ff. de penis. Et intelligas de actione iniuriarum pretoria. Civilis aut que descendit qn crimen punitur per legem corneliam: quod est in tribus casibus. vt. l. lex cornelia. ff. de iniuriis. tuc est perpetua sicut alie actiones civiles: vt. l. ii. C. de constit. pecunia. et ita ts Cy. in. d. l. si non convicii. in. iii. q. Contrarium ts Jo. an. in addi. spe. ti. de iniuriis. Ubi dicit q tam civilis: q pretoria tollatur anno pp̄ter odiositatem ipsius: et pro hoc vide gl. ordi. insti. de iniuriis. §. sed lex cornelia. super verbo introduxit. que vr concludere. q et in his tribus casibus. s. cu quis sit vapulatus: aut percussus: aut domus sua introita: q anno continuo actio predicta tollatur. Non obstat motivum Odo. et Ja. de ra. qui vt refert Cy. sol Zam tenuerut et dixerunt eam perpetuam qn ex lege cornelia descendebat. quia spale est hoc casu q actio iniuriaru sit civilis et irregularis ob odiositatem sui: qn per eam quis infamat: vt in. l. athletas. §. fi. ff. de his qui no. infa. et in. c. cum te. hic alle. Item ro commu est generalis cui derogatur per spalem. l. non convicii. per hoc. ibi alle. regulam generi. de reg. iu. li. vi. Sed hic posset dubitari. qn incipiat currere iste annus: an die iniurie irrogate: an a die scie. Et vr q a die scie: qr ignoranti non currat tps anni. l. annus. ff. de calu p. et per Bar. in. l. genero. ff. de his qui no. infa. et in. c. qr diversitatem. de concess. pbe. Item qr ignorantia presumitur et non scia: vt. l. verius. ff. de probe. Incontrarium vr qr in his que sunt publice no. presumitur scia: et ignorantia non est tollerabilis: vt no. gl. in. l. si tutor. C. de suspec. tuto. no. in c. i. de postu. prel. et in. c. cos. de tem. ordi. li. vi. et q in hac actione currat annus ignoranti. ts singulariter Guil. de cunio in. l. si cu exceptione. §. satis clementer. ff. q me. cau. alle. l. o. de prescrip. xxx. annorum. que loquitur in prescriptione longissimi tpis. allegat et. l. fi. ff. si quis te. liber esse iussus fuerit. et Bart. in. d. l. fi. format qonem ad propositum satis. Si statuto cavetur q post annum non possit cognosci de maleficio: an si delictum fuit occultum currat annus: et ea insolutam reliquit dicens se dubitare. sed mihi vr q pro opi. Guil. sit casus. in. l. Ite apud labeonem. §. convicium. ff. de iniuriis. vbi dr q absenti et ignoranti fit iniuria. et q anno tollitur dicta actio: quod intelligitur de actione competenti tam pro iniuria facta pnti q ignoranti. pro hoc et facit. l. amplius. in pri. ff. de minoribus. tene me

ti perpetuo dictum pcalle. Guil. et cogita si de iure pcedit nec ne. vlterius prosequendo istum principalem articulum qui tangitur in hac decisione quero. An sicut per lapsum anni tollitur actio iniuriarum ita et tollatur ois obligatio. s. naturalis et civilis adeo q iniuriatus tacendo per annum videatur contumeliam remisisse. Et breviter hz sunt glose iuris civilis Zrie. An per prescriptionem tollatur civilis et naturalis obligatio: de qua qone satis plene ht in. l. cu quis. C. de iur. et facagno. C. rem ra. ha. l. fi. et in. l. obligationum fere. §. placet. c. de act. et obli. et in. l. Jullianus verum debitorez. ff. de condi. inde. tn veritas est: q actiones descendentes ex delictis que dantur ad vindictam per prescriptionem tolluntur ipso iure. Tolluntur et obligationes civiles et naturales. et ita clare determinat Bal. in. d. l. cum quis. sic et per pactum nudum tollitur ipso iure actio. et ois obligatio iniuriarum: vt. l. si tibi decem milia. §. queda. ff. de pac. et. e. ti. l. si vnus. §. pactus ne peteret. Nam qui hz actionem iniuriarum tacendo et non agendo per annum: vr tacite remittere oem actionem et oem contumeliam: et ideo qui non petit. s. tpe tacite ius suum et actionem vr remittere: vt no. glo. in. l. si ego. circa fi. ff. de neg. gest. et sufficit quecunqz remissio: nec requirit partis pñtia ad tollendam actionem et obligationem iniuriarum propter sui debilitatem et odiositatem: vt. d. §. quedam. et no. glo. insti. de iniuriis. in fi. et q quis non petendo s. tpe videatur pactum fecisse. no. Dy. in. l. vbicunqz. ff. de fideius. et per hoc dicit tex. in. d. §. pactus. q si factum est pactum de non petendo super iniuriis: per quod ois actio et ois obligatio est sublata. vt dicit ibi tex. et est textus cu glo. in. d. §. quedam. q lz postea fiat pactum de petendo. per illud non renascitur actio iniuriarum. et est ratio: vt ibi dicit tex. qr actio iniuriarum non nascitur ex pacto: sed ex contumelia. quis textus est valde notabilis ad propositu: nam ex quo actio et ois obligatio fuit extincta per lapsum anni et ex tacita remissione et ex tacito pacto partis: vt. s. dixi: no potuit postea per rescriptum principis reviviscere. cum actio iniuriarum non ex rescripto principis: sed ex contumelia nascatur: que contumelia iam per lapsum tpis fuit sublata: non enim princeps ea que iuris naturalis sunt mutare pot: vt. l. quotiens. C. de preci. impa. offe. Item nec posset pars penitere: ex quo per lapsum anni iniuriam remisisse vr: vt. l. non solu. §. i. ff. de iniu. no. pro hoc et vide latius in repetitione dni Benedicti de plumbino. d. l. cum quis. superius alle. qui tz ibi Zrium dicens. q lz iniuria tpe aboleatur: quo ad actionem et obligationem civilem. vt. l. sed si vnius. §. fi. ante iudicem. ff. de iniuriis. tn quo ad obligationem naturalem non: alle. §. placet. superius allegatum. et. l. si non convicii. C. de iniuriis. sed sm opi. Jo. an. fuit iudicatum in ca dni Jo. sedelmade consilio pluriu advocatorum in Roma: et ita fuit de rota sem per meo tpe observatum: super quo dubio vide in libro allegationum signato. B. folio. ccclxxxiii. et in alio libro signato. C. folio. xlv. cum sequentibus. et adde hic duo consilia. s. dni Rapu dio. et dni Petri de ancarano posita in reportationibus dni Antonii de butrio circa finem.

¶ De dilationibus. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. Licet tres simplices termini habeantur loco peremptorii: si quis ad aliquem actum quinquies citetur poterit in vltimo facere qd in primo.h.d. Uel sic. Citatus in diversis terminis successive sine comminatione: poterit in vltio facere qd in prio.h.d. CCXLI

J tres

Quattuor: vel qnqz termini successive sine comminatione ad vnum actum explendum per auditorem assignent: puta ad videndum que absolui ad cautelam: citatus in vltimo termino pot dicere et opponere illi id qd in primo. Nam predicti tres termini hz beant loco termini peremptorii: et si id no exprimatur in eis. vt. C. quo et qn iudex. l. tres. xxiiii. q. iii. de illicita. et no. in. c. ad petitionem. de accu. per Inn. et alii termini ad idez postea assignati sunt de gra. ff. de iudi. et post edictum. C. co. ti. auct. iubemus. de do. et pru. c. pro vt. de offi. dele. consuluit. et gra hmoi non dz esse fructuosa: nec citatio iterum dativo

a

sa.de reg.iu.qd ob gratiam.li.vi.imo in hoc termino grosso poterit venire et contumaciam suam expurgare.de procu.querelam.de do.et contu.cū.cū.c.cum dilecti. de offi. dele. consuluit. presertim quia in omnibus primis terminis circunductū erat ad edictum: quo ad actum in eis fiendum: qui in alio termino quo ad hoc licet ex superabundanti. et ex gratia assignato potuit compleri et fieri.C.quo et qui iudex.auct.qui semel. et le.et no. in.d.c.consuluit.et faciunt no.de confes.c.ii.per archidi.et de dolo et contu.actor.li.vi.

¶ De officio delegati. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Executor non cōmittit executionem adhuc sibi non cōmissam: et idem in delegato.h.d. ¶ Uel sic.Executor est delegatus et non recipit iurisdictionem:nisi a tempore presentationis et recepte cōmissionis:et ideo non pōt subdelegare prius quam iurisdictionem hēat.h.d.¶ Uel sic:Subdelegatus ad purificandas gratias in forma pauperū respicit solūmodo gratias subdeleganti cōmissas: non autem committendas.h.d. CCXLII

I vnus.

Ex tribus executoribus datis impetranti in forma pauperum cum clausula quod si non oēs etc.det potestatem alicui oēs gratias auctoritate apostolica sibi concessas et concedendas purificandi et prouidendi ac oīa alia et singula faciendi: que sibi incūbunt licet hmōi subdelegatus potestatem hēat quo ad gratias tempore subdelegationis delegato cōmissas:tñ quo ad cōmittēdas postea nullam hz potestatem . quia qd nondum habuit cōmittere non potuit.j.q.vij.dubertum.de iure.pa.qd aūt. de rescrip. .c.si.de offi.ordi.c.j.lib.vj. et ibi per Jo.mo. delegatus enim executionem iurisdictōis non recipit a tempore presentatione sibi cōmissionis et recepte.de rescrip.pastoralis.in fi.de ap.super eo.ij.in fi.et quod sit delegatus:et non ordinarius ps: quia oēs executores tam gratiam quam iustitiarum delegati sunt:et delegata iurisdictione in processibus faciendis vtuntur et nō ordinaria.de preben.pro illorum.et c.dilectus.et c.si.de conces.preben.proposuit.et c.executor.et c.si capitulo.et c.si soli.c.ii. li.vj. et de offi. dele.cum plures. et c.si super.et c.is cui.li.vj. et in cle.iudices. et pro hac parte faciunt notata per Jo.mo.in.c.si confirmationem.de elec.li.vj.sed notata ibidem per Jo.an.in nouella.faciunt contra:que tñ intelliguntur quando ordinarius cōmittit eis sine negocia futura expediēda iure proprio : secus si aliено:vt in casu proposito.ergo etc. Idem tz Jo.mo.in.c.romana.de offi.ordi.li.vj.et Pau.in cle.j.de here.in glo.si inquisitoribus.Et idem Guil.in spec.ti.de dele.§.expedi potest.v. quid si cōmittentes.

¶ De officio delegati. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. Processus duorum executorum ex tribus datis cum clausula:quod si non oēs etc.non valet nisi constet de impedimento tertij.h.d. CCXLIII

Etento eodem

Thēate si duo ex tribus predictis executoribus datis cum clausula antedicta:narrādo tertium collegam eorum absentem notorie procedant in negocio eis cōmisso:processus non valet:nisi aliter cōstet de impedimento et absentia collige:de quo cōstare dz per lras vel nunciū:vt in.c.prudentiam.de offi. dele. alias daretur occasio figmentis quod esse non debet.

¶ De rescriptis. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Impetrans beneficium vacās dūmodo non sit alteri ius quesitū: de acceptante quodcūqz beneficium acceptauit non tenetur facere mentionem.h.d. ¶ Uel sic: In impetratione beneficii vacantis non tenetur quis facere mentionem de iure quesito ad rez alteri vz auctoritate apostolica impetranti.h.d.¶ Uel sic: Licet Papa preiudicet expectatiuis quo ad beneficium vacans de quo ipse prouidet.gratia tñ non perimitur:imo in aliis beneficiis predictis expectantibus reseruatur: et firma manet per dictam tñ prouisionem papalem electis presentatis minime preiudicatur rō est quia in totum excluderentur et perimeret ius ipsis electis et presentatis quesitum:qd non presumitur de mente pape fuisse.h.d.¶ Et adde hic qd no. Jo.de lig. in.c.relatum. de preben.in.§.sz pone papa mādat.

CCXLIIII

Icet de more.

Et stilo curie sit receptum qd impetrans certum beneficium vacans per obitū extra romanam curiam cum clausula:dūmodo non sit in eo alicui spāliter ius quesitum.non teneatur facere mentionem de expectātibus ibidem auctoritate apostolica:et illud idem beneficiū acceptantibus propter notā Jo.an.positā in nouel. in.c. si postquam. de preben.li.vj.que tñ loquitur de duobus expectantibus sic in impetrantibus expectationis a papa vz quod scdus nō teneatur facere mentionem de primo:et hoc pp clausulas derogatorias. Tñ oēs dñi me solo excepto dixerunt hoc non procedere in canonice electis : vel presentatis ad dictum beneficium ante impetrationem antedictam: licet non sit subsecuta confirmatio. Nam papa per suam collationem noluit preiudicare rite et canonice electis vel presentatis : nec tollere ius ad rem eis quesitum.de offi.dele.c.super eo. et c.ex parte.j.et c.quamuis. de rescrip.li.vj.pro hac conclusione vr optime facere qd dñi calis posita per Inno.in.c.innotuit.de elec.super verbo.ordinatis.ergo. Ego aūt dicebam me non videre diffam siue rōnem diuersitatis inter primum casum seu stilum et scdm. Nam verum est dicere quod in vtroqz casu neutri eorū est ius quesitum in beneficio siue in re:lz bene ad rē qd facilius perditur et tollitur.de conces.preben.c.si.li.vj. de rescrip. gratie. in cle. Preterea papa pōt preuenire quemlibet collatorem et ordinarium in conferendo vel delegatum.de preben. dudum. et .c.quamuis li.vj. Item video quod lz capitulum eligat aliquem in epm anteqz confirmetur.et papa manum apponit inhibendo reseruando:vel prouidendo:cōfirmatio : tunc postea facta siue collatio non tz.de elec.si eo tempore.li.vj. Item video in receptis in canonicos auctoritate ordinaria:quibus lz ius acquiratur iuxta sue receptionis ordinem ad prebendā proxime vacaturam.de preben.relatum.et c.dilectus. Tñ apostolici expectantes de hmōi receptione nullam mentionē facientes illis preferuntur postea in prebendis vacantibus.de preben.hi qui. et c.si postquam.li.vj. Uerum est quod postea in aliis consiliis audiui vnam rōnem diuersitatis inter primum et scdm casuz que mihi placuit. Nam in primo casu lz preiudicetur impetrāti quod ad istud beneficium per ipsum nunc acceptatū: tñ ex toto gratia sua non perimit:sed permanet sibi saluū ius aliud beneficium acceptandi. Non sic in casu scdo: quia electus vel presentatus ex toto et perpetuo esset exclusus q: si predictus stilus in illis seruaretur:qd esset absurdum:nec presumendū quod papa tm preiudicium voluerit facere canonice electis vel presentatis:nisi faceret de hoc mentionem.ar.dictorum iuriū super eo.ex parte. et c.quamuis.facit rō.c.deliberatiōe.de offi. le.li.vj.pro qua rōne diuersitatis pōt induci stilus similis de impetrante ad collationem decani et capituli cōiter vel diuisim si acceptet beneficium vnicum spectans ad collationē decani diuisim:vtrum valeat acceptatio. Nā vt potuit conseruari gratia in aliis beneficiis spectantibus ad collationem capituli aut non. In primo casu nō valet acceptatio:in scdo sic. Licet doctores velint tenere quod in neutro casuum predictorum valet.vt no.per Jo.an.in cle.j.de preben. super vbo.incertam. et hoc supra determinatum est in cōclusione.ccxvi.

additio Quale aūt ius acqrat electo p electiōe.vide p glosam.in.c.quāto.apostolica.lxiij.di.

alia Ibi Dñicus de sancto Geminiano vr tenere contra in illis qbus papa cōfert canonicatū lz expectatū pbēdā quam pferunt bis q habuerit ex post collatōez a papa vide ibi.

alia. Nec hmōi mandatū de prouidēdo cuius ius ēt non tollit p clausulas gñales:alias periret mandatū suū quo mandabatur sibi de certo corpore beneficij prouideri.

¶ De citati. et de senten. et re iudi. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. Licet in causa prophana necesse sit peremptorium expressioнe ad sententiam audiendam:tamen in beneficialis sufficit partem simpliciter esse citatam. hoc dicit. ¶ Uel sic: Citatio ad audiendam sententiam in Curiam non expedit quod contineat illud verbum peremptorie.h.d. CCXLV

Licet in causis. Prophanis in quibus ordo et figura iudicij seruatur necesse sit peremptorium exprimi in citatione vnica que fit ad sniam audiendam.per.l. ad peremptoriu.ff.de iudi.et.C.quo et qn iudex.l.ij.alias snia non valet.vt vi notari per Jo.xxiiij.q.iij.de illicita.et Inno. in.c.ad petitionem.de accu.et spe.ti.de citatione.§.viso.v.qd si lata.et Guil.de monte laud.in cle.j.de do.et contu.super verbo.promulgent.tn id non est necesse in ca beneficiali in qua proceditur sine strepitu et figura iudicij.vt in cle.sepe.§.alias.v.sniam vero.de ver.sig.vbi de hoc per Jo.an.sup verbo. non peremptorie.ita q valet citatio facta in audientia contradictarum ad audiendum sniam diffinitiuam et q absentem proferendam sine expressione peremptorii:dummodo ca vel per appellationem iuxta formam.c.statuimus.et cle.cu3.vel per citationem de spali mandato factam sit in curia.Na tam per dictam appellationem:q3 per dictam citationez pars absens citatur ad totam cam et singulos actus:vsq3 ad audiendam sniam inclusiue:et sic non esset necm:l3 sit honestum et de more citare absentem per audientiaz ad singulos actus de nouo.pro vt le.et no.per Inno.Ho.Jo.an.in nouel.in.c.audientis.de procu.aliqualiter in.c.consuluit.de offi.dele.et de consti.c.ij.li.vj.per archid.Aliquim dni voluerunt dicere q et in ca prophana:non sit necesse exprimere peremptorium:scz modum et stilum curie et ad sniam audiendam:q2 post litis contestationem oes termini in palatio apostolico sunt peremptorij:l3 id non exprimatur.vt no.spe.expresse in.d.§.viso.v. dicunt et quidam.allegat dictam decre.consuluit.presertim si in partibus in ca sit cognitum pl.ne et conclusum.Preterea fuit alle.vnum dictum Bar.in.l.si finita.§.si plures.ff.de dam.infec.vz q si iudex.fuerit comminatus in citatione:q procedet ad sniam:si no compareret hmoi comminatio h3 vim peremptorij.Si vero comminetur q procedat pro vt iustum fuerit vel pro vt de iure poterit talis comminatio non est loco peremptorij:q2 sm spec.in.d.§.viso.v.si queritur.hmoi comminatio psueuit poni post peremptorium:l3 non sit neccia qn ponit peremptorium in citatione.vt.ff.de iudi.peremptoriu.et de testi. in inte.cum ex liris.et idez spe.in eodem.§.v.item iudex.dicit tamen dictum intelligas:et modera iuxta superius allegata. Dicit.n.Inn.vnum notabile verbum in dicta decre.ad petitionem.in magna glo.circa medium q si inueniat et apprehendatur citatus:et citanti rideat:non veniat ad casum:vel nihil rideat:et sic psonaliter citatus non vadat aut maliciose paurat ne ad eum citatio pueniat.vt hic non pte.qn.In his oibus non credit talem iterato citandum:nec ad testium receptionem:nec ad sniaz audiendam:sed sine vlla alia citatione procedi pot h3 ei ad examinationem cae et sniam ronem ponit:q2 cum predicte citationes tres et plures non fiunt nisi ad pbationem pumacie:et in predictis casibus apparet pumacia citati:iuxta ergo non est necesse alias solenitates fieri:q2 iocertis non est opus pbatoriis.ff.de ver.obli.l.continuus.ff.de re iu di.l.pumacia.facit de.si ante.de dolo et contumacia.

¶ De consti.et de probationibus.Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d.Statutu capituli pot pbari p testes:q2 scriptura no est de esse legis.h.d.¶ Uel sic.Consuetudo pbatur per testes:q2 ad esse eius no est neccia scriptura. h.d.De quo vide per Bar.in.l.de quibus.ff.de legibus. per Ray.in.l.consuetudinis.C.que sit lon.consue.et per dominum Bal.in.c.j.de psti.li.vj. CCXLVI

Constitutio siue. Statutum canonicorum seu capituli pot pbari per testes:q2 scriptura no est de esse sue substantia legis siue pstonis.vt.xxv.q.ij.institonis.et de iureiur. c.si in q.patris risi.li.vj.et de renu.c.j.e.li.Jo.an.in mercuria in regula:nemo pot ad impossibile:ptractando qones preictam et multas solutiones ponendo.et inter alias Pe.de bel.parti dicentis no esse pecm dicere q scriptura sit de esse legis.per.l.humanum.C.de legibus.dicat dicm Petri bene multam equitatem et dicat q si princeps essent necessitate scripture imponeret pstonibus inferiori.Ita q aliter facte no

valerent:nisi de scripto.pmulgarentr:et videt sibi ad iura psimo inducta.Tn aliqui dni dixerunt q si statutum esset antiquum de longinquissimo tpe q nisi esset redactum in scripturis difficulter pbaret.Nam hmoi antiqua facta melius pbant per scripturam:q3 per testes:pp labilem memoriaz hoium.pro vt le.et no.de proba.tertio loco.et.c.cum cam.de si.instr.cu Jo.et.c.cu.P.ad man.vide arch.j.di.lex scripta.

¶ De preben.et de acceptationibus.Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d.Impetrans beneficium cum cura vel sine cura pot ad collationem Decani etc.acceptare pbendam Collegiate ecclesie sed no cathedralis.h.d.¶ Uel sic. Expectans ad collationem epi et capituli pot acceptare prebendam ecclesie cathedralis si non est excepta.h.d.Incontrarium vr esse regula dni Urbani que incipit:Itez ordinauit dominus noster etc. CCXLVII

Habens gratiam. In forma spali ad collationez decani et capituli alicuius ecclesie collegiate de beneficio ecclesiastico cum cura vel sine cura pot acceptare prebendam postea vacantem in ipsa ecclesia:ad collationem dictorum spectantem.Nam noie beneficij prebenda cotinet. de ver.sig.c.tua.et.c.olim.de preben.pro illorum.et.c.si.Hoc verum large sumpto vocabulo:sed stricte sumendo non:s3 archi.in.c.cum de non.de preben.li.vj.et.xij.q.ij.c.alienationes: vbi vr velle q si in ecclesia predicta sint minora beneficia q3 sint prebende:q pbendam impetrans acceptare no possit: q2 restringende sunt hmoi gre potius q3 laxande pp vitiuz ambitionis.de preben.qmuis.li.vj.Quod quidem dictum archi.vide plenius per Jo.an.in nouel.de preben.in.c.si.super verbo.non extendat.li.vj.cuius opinio posset intelligi qn esset maiores et minores prebende et esset psuetudo optionis:vel statutum ecclesie q nullus valeat adipisci maiorem prebendam nisi heat primo minorez:et per ea ascendat ad maiorem:que tn statuta et psuetudines hodie vt frequenter tolluntur per formam lrarum apostolicarum.preterea in lris pape excipiunt duntaxat beneficia ecclesiarum cathedralium:ergo oia alia veniunt:imo in illis dr q pauper impetrans acceptat prebendaz alicuius collegiate ecclesie:q sibi assignet stallum in choro et locus in capitulo:et q iure statuta:per que expresse apparet q et hns gram in forma pauperum posse acceptare pbendam i ecclesia collegiata.et dicit Jo.an.in.c.supius alle.scilicet:qmuis.in nouel.q impetrans ad collationem epi in forma spali pot acceptare prebendam in ecclesia cathedrali expectantem ad collationem epi:et hoc tenet rota.q2.c.qmuis. est tenendum in terminis suis.s.qn illa verba posita in.c.qmuis inseruntur in grana impetrantis:alias non.

¶ De probationibus.Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d.Articulis vbi aliqui per testes et aliqui per scripturam sunt probandi datur remissio ad partes.h.d.¶ Uel sic:Licet super articulis probandis p instra non detur remissio ad partes:cu si aliq sunt pbadi p testes et aliq p istra bn e remissio pcededa.h.d. CCXLVIII

Quando causa. Est per appellationem vel citationem de spali mandato factam in curia:l3 pro articulis dantis probandis duntaxat per scripturam non detur remissio extra Curia.iuxta notata per doc.in.c.j.de elec.li. .vj.et.c.cordi.de appel.e.li.tn si aliqui articuli sint probandi per testes et aliqui per scripturam:tunc bn cocedit remissio extra curia ad vitadu circuitu.de rescrip.Auditor.in de.Alia ro et posset assignari:q2 no ie testium cotinent et instra:vt in.l.in exercendis.C.de fi.instru.et de testi.cogen.peruenit.si igit detur remissio pro testibus producendis:ergo produci poterunt et instrumenta.de testi.pnitum.li.vj.

¶ De feudis:et de donationibus.Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d.Inuestitura feudi prodest etiam absenti.h.d. Uel sic:In feudis acquiritur actio absenti de equitate canonica:vt si patri et filiis feudum datum fuerit.Nam per talem dationez filiis absentibus actio est quesita.h.d. CCXLIX

I per habentem. Potestatē in debita forma & ex ci legitima aliqua possessio ecclesiastica: in feudum perpetuo Titio & liberis suis vtriusq; sexus & nasciturus: & presertim Seyo filio naturali dicti Titii absenti si seyus postea huic donationi siue concessioni consentiat de equitate canonica actio acquiritur dicto Seyo filio absenti naturali: & per epistolam non sibi sed patri suo directā propter ydemptitatem rōnis & legis equitatem. l. quotiēs. ff. de dona. & per no. per Jo. i. q. vij. quotiens. facium et notata in. c. accedens. de preben. facit et. c. si tibi absenti. de preben. li. vj. lz aliqui dñi de hoc multum dubitarent.

¶ De causa possess. & propie. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Suspendens petitorium cum protestatione q ab illo non intendit recedere nisi exprimat dando postea libellum super vtroq; vr a dicta suspensione recessisse. h. d. ¶ Uel sic: Suspendens petitorium vtriusq; partis pōt in vtroq; procedere non obstante protestatione actui contraria. h. d. CCL

I suspendens. Petitorius vtriusq; partis postea dat libellum concludentem in petitorio & possessorio: protestans q a predicta suspensione non vult nec intendit recedere lz tpe suspensionis protestatus fuerit q ab huiōi protestatione nō intenderet. nec vellet recedere nisi hoc exprimeret: satis enim hoc expressit qn petitorium intentauit: qd sibi licuit. de ca. pos. & propie. pastoralis. preterea per actum contrarium a protestatione receditur: vt no. in. c. cū. M. de cōstit. & de ap. solicitudinē ergo &c. Sed est magnum dubiū vtrum sic suspendens semel petitorium illudq; reassumens possit iterato petitorium suspendere &c.

De sententia & re iudicata. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Snia que ex eisdem actis reuocatur non excusat condemnatione expensarum: secus si ex nouis. h. d. Et vide qd no. Bar. in. l. fi. ff. de re iudi. CCLI

Icet sententia. Pro aliquo in prima instantia lata si in scda instantia reuocetur ex nouis actis excuset quem a condemnatione expensarum factarum in scda instantia: pro vt le. & no. per Inno. & Ho. in. c. finem. de do. & contu. tñ id non procedit qn ex eisdem & primis actis snia reuocatur: q tunc apparet de iniusticia ipsius snie manifeste que snia non excusat a condemnatione expensarum sm Inno. ibidem. & Jo. mo. quē vide super hoc in. c. cordi. de appel. super verbo. in expensis. li. vj. lz fortiter videatur obstare. c. ex insinuatione. de procu. vbi snia que fuit nulliter lata excusauit illū pro quo lata fuit in possessorio a fructibus qui percipi potuerunt. Sed pōt rñderi q in hoc percepit sibi papa de grā: vel q non constabat de violentia vel aliter lz fuerit ille excusatus a fructibus qui percipi potuerūt nō tñ a fructibus perceptis. Spe. vr et innuere q quecunq; snia excuset appellatum ab expensis. ti. de expen. § nūc videndū. v. sed quid. de ap. de qua materia vide Jo. an. & in regu. de reg. iu. ignorantia. li. vj. qui concordat cum Inno. & ponit diuersitatem quare in primo casu excusatur appellatus a condēnatione expensarum. pp snian pro se latam & non in scdo casu. Nam in primo casu excusatur pp ignorantiam probabilem siue errorem facti. In scdo non sed pp ignorantiā iuris que neminem excusat. i. q. iiij. § notandum. & ibi in summa de ignorantia iuris: & naturalis & ciuilis. Primam rōnem siue conclusionem Jo. an. & aliorum intellige de ignorantia facti iuris alieni: secus si proprij. In qua tollerabilis est error. de rescrip. ad excōmunicato. qui nocet. C. de iure & fac. ignoran. l. error.

De exceptionibus: & de senten. excom. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Licet denunciatio probet excōicationis exceptionem in vim dilatorie: nō tamen in vim peremptorie propositam. h. d. ¶ Uel sic: Excommunicatio non probatur ex eo solo q quis pro tali denūciatus probetur. h. d. CCLII

Icet sit. Concertatio inter doc. in. c. pia. de excep. & in. c. lz. de sen. exc. li. vj. Utrum per denunciationem probetur quis excōicatus: qn in dilatorie excōicatio proponitur. Tñ dñi habuerunt & voluerunt hic pro indubitato: q denunciatio non probat exceptionem excōicationis oppositam in vim peremptorie ɔ impetrantem rescriptum: q non sequitur: talis est denunciatus: ergo est excōicatus. Tum q huiōi exceptio sapit obiectum qui dz clare dari & probari. de accu. sup his. & c. accedēs. de elec. c. i. & c. vt circa. lib. vj. iuncta de. pfonem. c. ti. levius et & citius admittuntur probantur & expediuntur dilatorie q peremptorie. de or. cog. cū dilectus. de lit. ptc. c. i. li. vj. cum ibi notatis.

De exceptionibus. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Non sufficit in materia obiectiua dicere q quis per se vel per alium acceptauit: vel sileret nisi specificetur. h. d. CCLIII

I opponitur. Alicui q beneficiū per ipsum in curia resignatum post huiōi resignationem admissam nihilominus illud idem beneficium tenuit & possedit: ac fructus per se vel alium: nisi exprimens illum alium exprimat: & de eius mandato specificet oēt non erit quo ad hoc audiendus: q lz materia sit bona: tñ peccat in forma: q ex quo materia obiectiua est: exactam specificationem requirit: vt in dictis iuribus in proxima conclusione allegatis: & idem fuit postea conclusum de secundo impetrante & opponente contra primum. de cōsumptiōe gratie sue per acceptationem alterius beneficij: per se vel alium factam quia non bene specificat. &c.

De procuratoribus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Capitulum: Procurator. de elec. li. vj. non habet locum in procuratore: ad agendum & defendendum constituto. h. d. ¶ Uel sic: Habens mandatū ad opponēdū crimina & defectus pt illa opponē: q̄uis in procuratorio specificata nō fuerit. h. d. CCLIIII

Procurator. Habens sufficiens mādatum ad agendum & defendendum ac crimina & defectus in personam & formam opponendum: licet crimina & defectus in procuratorio non exprimantur: potest nihilominus crimina omnia & defectus quoscunq; opponere: & de illis excipere. Nam lz huiōi expressio criminum & defectuum requiratur in procuratorio: ad appellandum ab aliquis electione prouisione vel postulatione facta vel fienda: vt in. c. procurator. de elec. li. vj. tñ hoc non requiritur in procuratore ad agendum &c. pro vt notant Jo. an. & Pau. in cle. non potest. de procura. qui alle. dictum Compo. in. c. i. de elec. li. vj. & ibi etiam per Pe. de san. & Archidia. & per specu. ti. de procura. § i. v. sed nunquid sufficit.

De exceptionibus. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. In materia obiectiua requiritur exacta specificatio nominis loci anni mensis: & aliarum circumstantiarum. de quibus in. l. libellorum. canonizata. ii. q. viij. Dies vero & hora non sunt necessaria: nisi eēnt de substantia in articulo deducte. h. d. CCLV

Icet in materia. Obiectiua requiratur exacta & magna specificatio criminum: videlicet loci nominis & temporis: & aliarum circumstantiarum. de quibus in. l. libellorum. canonizata. ii. q. viij. & c. vt circa. de elec. iuncta cle. constitutionem. c. ti. Tamen de necessitate non requiritur specificatio diei & hore: dūmodo mēsis & hora annis bene specificentur: vt in. d. l. libellorum. licet Ber. in versibus suis positis in. c. sue. de procu. in prin. videatur innuere diez sicut mensem fore exprimendum: tamen in fine illorum versuum ab hoc dicto videtur recedere: dicendo sic & licet dies hora non mensis pretereantur. Quam opinionem siue conclusionem domini credebant veram nisi dies vel hora esset de substantia materie in articulo deducte: enim necessa

rio esset exprimendo: quia alias non concluderent: ⁊ sic arti culi essent non admissibiles. de officio dele. cum contingat. ¶ Hic supervenit unus novus auditor nomine Ferdinandus decretorum doctor Anno domini. M.cccc.lxxviii. de mense Januarii.

De procuratoribus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Habens procuratores ad negocia ⁊ ad iudicia simul: ⁊ postea constituens alios ad iudicia cum revocatione quorumcunque ⁊c. non intelligitur revocasse nisi ad iudicia constitutos. h. d. ¶ Vel sic: Tacita generalis procuratorum revocatio non extenditur nisi ad species similes expressis. h. d.

CCLVI

Si quis. Constituat plures procuratores certos ⁊ in solidum ad negocia ⁊ iudicia in uno procuratorio: ⁊ postea constituat alios ad iudicia tantum: cum revocatione omnium procuratorum suorum: alias sub quacunque forma verborum per ipsum constitutorum procuratoris ad iudicia: alias per ipsum constitutos videtur duntaxat revocasse: ⁊ non alios ad negocia. Ratio quia duo ⁊ diversa videntur esse mandata: ⁊ licet unum sit revocatum: tamen stat reliquum: ⁊ clausule huiusmodi generales civiliter sunt intelligende. ut in. l. qui dulcia. ff. de trit. vi. ⁊ ole. lega. presertim si apparet per aliquem actum dicti revocantis alios procuratores ad negocia constitutos noluisse revocasse pro ut ponatur in facto: puta quod unus de dictis procuratoribus ad negocia constitutus post huiusmodi revocationem beneficium aliquod vacans nomine domini sui acceptavit. Quam quidem acceptationem idem dominus ratam habuit ⁊ gratam: fecitque de illo beneficio sibi provideri ⁊ se in possessionem induci: ⁊ per aliqua tempora ibidem beneficium sic acceptatum tenuit ⁊ possedit: per aliquos actus expresse apparuit quod ipsum revocare noluit: ergo ⁊c. ar. eorum que le. ⁊ no. in. c. licet. de procu. li. vi.

De restitutione spoliatorum. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Sufficit ad colorandum possessorium dicere in articulis se in beneficio canonice institutum ⁊ possedisse: ac spoliatum fuisse. h. d. ¶ Vel sic: Petens restitutionem beneficii debet probare coloratum titulum specifice. Unde sufficit dicere in libello quod canonice possidebat: dummodo specifice colorati tituli probet. h. d.

CCLVII

Si quis dicat. Se beneficium aliquod canonice ⁊ licite possedisse ⁊ se spoliatum esse: petens se restitui: licet non producat suam institutionem: nec dicat per quem fuit institutus: dicebant omnes domini me ⁊ uno alio domino exceptis huiusmodi articulum fore admittendum ad probandum in curia ⁊ extra: qui tunc poterit producere suam institutionem ⁊ inductionem: vel probabit per testes. de testi. presentium. libro sexto. ¶ Mihi videbatur nimis fore vagum incertum ⁊ confuse datum. ergo non esse admittendum: quia non est vagandum cum detrimento alterius. ff. de dolo. l. idem exigit. ⁊ ff. de inin. l. pretor edixit. ⁊ de elec. vt circa. cum ibi no. per archi. Preterea verbum canonice est verbum iuris: quod non cadit in mentem: ergo ⁊c. de testi. cum causam. ⁊ quia ad canonicam institutionem requiruntur multa. de quibus in. c. i. de regu. iu. li. vi. ergo ⁊c. Allegabam etiam pro non admissione dictum Inno. in. c. ex parte. ⁊. c. in literis. de resti. spo. ⁊ dictum archi. de eo qui mit. in pos. c. unico. li. vi. Qui dicunt petentem restitutionem beneficii oportere probare se possessionem habuisse ab illo qui habuit auctoritatem instituendi: ⁊ quia predictus articulus nec de illo nec de alio: aliquid dixit seu deduxit in predicto articulo suo: mihi ⁊ predicto domino meo non videbatur audiendus: presertim attento stilo nostro: quia non admittimus aliquem restitutionem petentem in beneficialibus nisi exhibeat ⁊ producat aliquem titulum coloratum: propter notata dictorum doctorum ac Jo. an. ⁊ pau. in cle. ex parte. de ca. pos. ⁊ propri. ⁊ plenius per Joan. an. in addi. spe. in ti. de resti. spo. in prin. Ad quod ultimum respondebatur: aliud esse in probationibus: aliud in probandis articulis. Si loquamur de probationibus: ⁊ sententia restitutionis ferenda: illa nunquam fertur nisi probato sive exhibito titulo colorato: ⁊ sic loquuntur predicti doctores. Si vero loquamur de probandis articulis: tunc enim sufficit deducere colorem sive canonicum titulum ⁊ illum postea per litteras vel testes probare: quia satis deducitur dum dicit se canonice institutum: nec predicta incertitudo seu generalitas obstat: quia illa non potest per dicta testium sive productionem instrumentorum ad certitudinem ⁊ speciem reduci: maxime quia predicta materia non est odiosa: sed de iure damnosa: que non requirit tam exactam specificationem. de elec. constitutionem. in cle. preterea si testes dicant: vel per instrumenta: seu litteras apparet beneficium collatum: ⁊ se institutum per talem: ⁊ quod ad collationem illius consuevit collatio ⁊ institutio pertinere: est satis. Nam apparet ipsum canonice institutum: ⁊ sic verbum canonice per factum probatum declaratur: ad quod etiam inducebatur dictum Inno. Ho. ⁊ Jo. an. post eos. in. c. fraternitatis. de testi. Ubi dicunt quod sufficit volenti probare prescriptionem: allegare ⁊ dicere quod legitime prescripsit: licet non dicat per. xl. annos pro quo etiam faciunt notata in. c. cum ecclesia sutrina. de ca. pos. ⁊ propri. ⁊ melius. in. c. cum de beneficio. de preben. li. vi. ⁊. c. cumana. de elec. ergo dicebant non obstare sebam rationem meam. Revera ego illud capere non possum: quia ex facto ⁊ actibus ius oritur: ⁊ elicitur: ⁊ licet illa generalis narratio: videlicet quod sibi sit canonice provisum sufficeret in libello ad effectum inferende conclusionis: tamen in processu descendendum est ad speciem ⁊ effectum probationis: pro ut le. ⁊ no. in. c. cum ad sedem. de restit. spo. de proba. c. licet. Item licet generalia si essent tacta probata sufficerent in repellendo: non tamen sufficiunt in proponendo: secundum archi. in. c. ut circa. super verbo. omnia ⁊ singula. ⁊ facit cle. constitutionem. de elec. nisi probetur hoc etiam per simile. Nam licet sufficiat proponere ⁊ dicere in libello rem aliquam: ad se spectare iure dominii vel quasi: oportebit tamen postea aliquam causam ex qua causatur dominium in processu sive in articulis deducere ⁊ probare: alias non posset sequi congrua sententia. pro quo optime faciunt ea que leguntur ⁊ notantur in. c. abbate sane. de re iudi. li. vi.

De officio legati. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Auditor extra romanam curiam non subdelegat nisi certum articulum puta receptionem ⁊ examinationem testium ⁊c. de consensu partium: ⁊ talis commissarius nequibit alteri committere vices suas: etiam si ad id partium voluntas accesserit: quoniam subdelegatus a principe ⁊ delegatus ordinarii non possunt alias committere vices suas. h. d. ¶ Vel sic: Delegatus ab auditore in curia romana etiam de partium voluntate ad recipiendum ⁊ examinandum testes in partibus non potest alteri committere vices suas. h. d.

CCLVIII

Si auditor. Datus in curia romana in causa de consensu partium committat examinationem testium in partibus tribus personis sine clausula: quod si non omnes ⁊c. si unus ex illis commiserit uni college suo vel alteri etiam partibus consentientibus: non valet ipsius commissio: nec testium receptio: quod pactum privatorum ⁊c. de fo. compe. si diligenti. ¶ Ego ⁊ aliqui mecum vacillando diximus. multum obstare. cle. iudices. de offi. dele. quia non potest negari per illam cle. quin receptores testium sint iudices delegati qui delegare possunt: ⁊ committere vices suas alteri. vel College. de of. dele. quoniam. ⁊. c. pastoralis. ⁊. c. super questionum. § porro. sed predicti sunt huiusmodi ergo ⁊c. ¶ Respondebatur per distinctionem: aut auditor predictus commisit predictam receptionem vt ordinarius aut vt delegatus. Si vt ordinarius tunc stat regula quod delegatus ordinarii ad certam causam non potest subdelegare. Quia hoc est privilegium delegato concessum a principe. C. de iudi. a iudice. ⁊ de appel. cum causam. ⁊ in dictis iuribus superius allegatis. Aut auditor fecit predictam commissionem vt delegatus a principe: tunc stat vera nulla

regulam q subdelegatus delegati a principe etiam subdelegate non potest articulum cause cognitionem requirentem: pro vt le. et no. in d.c. cum causam. et in c. cum bertoldus. de re iudi. per Inno. et Ho. et in dicta cle. iudices. per omnes scribentes. et in spec. ti. de dele. §.i. v. sed nunquid. delegatus sit quocunque casu posito non valuit predicta commissio: nec consensu partium ipsis potuit hanc potestatem dare: licet valuisset consensus eorum q ex loco eis deputati cognouissent vel citassent. per. § in nullo quoque. de rescrip. in c. statutum. li. vi. Ego vero predictam receptionem libenter saluassem si potuissem propter magnas expensas factas in remissione reportata. per dictum Inno. in c. cum causam. de testi. qui dicit q partes inualidas attestationes etiam nullas possunt tacite et expresse ratificare: licet de tacita ratificatione vacillet: sed fuit mihi responsum q hoc dictum posset procedere post receptionem factam a vero iudice: licet alias nulliter: sed quia hic fuit defectus in recipiente. decipiente ergo fundamento et c. i. q. i. cum paulus. de pres. non bap. in c. veniens.

De causa pos. et propri. Rubrica.

¶ Sequens decisio h. d. Petitorium vtriusque partis questionis in beneficialibus possit suspendi non tamen in causis probationis h. d. ¶ Vel sic. Rectore agente possessorio ad decimas obstat exceptio prescriptionis tanti temporis cuius contrarij memoria non existit. h. d. CCLIX

I rector. Aliquis parrochie agat possessorio pro decimis terrarum infra parrochiam suam consistentium: quibus dicit se per aliquos religiosos spoliatum a. x. annis citra. et religiosi ad exclusionem possessorij dicant et dent in articulo q ipsi per centum annos citra et vltra: et per tantum tempus cuius contrarij et c. aliquarum predictarum decimarum fuerunt in possessione percipiendi: et aliquarum retinendi: et a prestatione aliquarum liberi et immunes: et predicta tempora in possessione huiusmodi libertatis. Dicebant omnes domini hanc materiam bonam et admissibilem ad exclusionem possessorij per rectorem intentati. Nam licet predictis religiosis prima facie resistat ius commune: et assistat rectoris. et sic videtur q nisi constet de legitimo eorum titulo ipsi non essent audiendi per c. ad decimas. de resti. spo. lib. vi. quod nihil facit ad casum propositum: quia loquitur in actore et non in reo: se defendente per legitimam prescriptionem et temporis continuationem: per quorum primum tollitur ius percipiendi per rectorem. de prescrip. de quarta. et c. ii. c. i. li. vi. Per secundum sua decimalis possessio. Nam duo eandem rem vno et eodem tempore insimul possidere non possunt. de proba. licet. et ibi. de verbo et citra: quod denotat continuationem. et sufficit hoc exprimere: licet non addatur continuo: vt ibi. Si igitur probent prescriptionem pro titulo: et continuatam possessionem per centum annos citra et vltra: restat conclusio: q non potest pretendi per rectorem spoliatio. qui enim suam possessionem continuat non spoliat. de restitu. spoliato. c. olim. et c. cum venissent. cum multis si.

De procuratoribus et de articulis. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio h. d. Procurator articulos per eum datos etiam per iuramentum de stilo palacij reuocare potest non docto de errore. h. d. CCLX

Procurator. Articulos datos per eum etiam per iuramentum tanquam datos per errorem etiam non docto de errore potest reuocare de viso stilo et obseruantia palacij: licet de iure forte obseruandum contrarium potuit: pro vt le. et no. de confes. in c. fi. et ibi per Inno. quem quidem stilum dixerunt domini indifferenter esse obseruandum in causis beneficialibus et matrimonialibus: in quibus vertitur anime periculum. Nec potest haberi recursus contra procuratores qui non sunt semper instructi: et ideo frequenter dant et ponunt contraria propter nouas informationes eis missas vel datas per clientulos suos: que postea reuocant: et admittitur eorum reuocatio saltem cum iuramento super errore: vt sciatur veritas. In causis vero prophanis idem nisi articuli fuerint dati per iuramentum: tunc aliqui domini dixerunt q nunquam admitteretur procurator ad reuocationem erroris. Vel ad dandum de materia contraria propter no. in c. cum in positionibus. de confes. li. vi.

De sententia et re iudi. Rubrica.

¶ Sequens decisio h. d. In causa beneficiali actore non probante reus absoluitur h. d. ¶ Vel sic: Actor possessor in causa beneficiali nihil probans absoluitur etiam si reus det obiectus: et illos non probet ac liti renunciet. h. d. CCLXI

Licet actor. Et possessor in causa beneficiali nihil probet: et reus per eum in causa tractus nihil petendo: sed dando obiectus contra eum: et illos probans: et postmodum renunciando liti et cause recedat: pro actore possidente potest ferri sententia nihilominus absolutoria ab impedimentis molestationibus et c. Et super illis dicto reo silentium imponi. de proba. c. ex litteris. et c. licet. et vide similem conclusionem supra. xv. quam intelligas de reo petente suam prouisionem canonizari et nihil probante. In quo casu actor et possessor etiam non probans intentionem suam debet non solum ab impedimentis et molestationibus sed ab impetitione ipsius rei absolui et in expensis condemnari. Sed vtrum in casu proposito reus veniret in expensis condemnandus domini erant varij. nec fuit pro tunc discussum. Aliquibus videbatur q condemnari non deberet propter temerariam vexationem actoris qui iniuste et inuitum traxit et vexauit eum vt videtur: et quia reus agnoscens bonam fidem renunciauit liti: ergo nihil fuit ei imputandum. Alij asserentes contrarium propter regulam victus victori et c. Preterea si ab initio liti pronunciasset et si in nullo opposuisset nec obiectus dedisset: forte procederet dictorum dominorum opinio: sed quia opposuit et obiectus dedit: in quorum probatione deficit ergo saltem propter exceptionem oppositam et non probatam deberet condemnari in expensis: quod credo verissimum per c. fi. de do. et contu. et c. statuimus. de elec. lib. vi. vbi videtur tex. sed ille textus loquitur in obijciente appellante et in probationibus obiectuum deficiente.

¶ Infrascripta decisio h. d. Non valet presentatio laici de religioso professo ad ecclesiam parrochialem. h. d. CCLXII

In religioso. Professo an valuerit presentatio facta per aliquem laicum de ipso ad ecclesiam parrochialem curatam domini erant varij: tamen maior pars dicebat ipsam presentationem non valere: propter abdicationem proprietatis et proprie voluntatis: et quia debent stare solitarij: nec et populo nec cure preficiat: presertim quia hoc videtur expresse prohibere concilium lateranense. de sta. mo. c. ii. imo antiqua iura administrationes ecclesiasticas monachis generaliter prohibent. xvi. q. i. si cupis. et c. iuxta. et c. addicimus. cum ii. c. sequentibus. et episcopi cum consensu abbatis dispensatiue de parrochialibus ecclesijs id permittebant: vt eadem causa. et questione. cum pro vtilitate. et lv. di. priscis. ergo apparet q generalis prohibitio propter dictam repugnantiam procedebat. Alij voluerunt dicere contrarium per c. q dei timorem. et c. rit. quod c. loquitur in regulari canonico ad parrochialem ecclesiam electo. qui dum inseruit regule laxiori non comprehenditur sub prohibitione dicti concilij lateranensis. vt ibi dicit textus: quod loquitur in monacho: qui licet olim per antiquos canones possent ad parrochialis ecclesie regimen dispensatiue assumi. vt. xvi. q. i. doctos. et c. in parrochia. lv. di. priscis. vbi de hoc: tamen hodie propter officium predicationis quod multipliciter priuilegiatum est sine dispensatione de consensu abbatis monachus potest prefici per episcopum ecclesie parrochiali etiam seculari secundum Hostien. ibidem: et in summa e. co. ti. §. vtrum populum. qui allegat. ad hoc. lviii. di. c. i. et ii. et lxiiii. di. quorundam. et idem dicit in canonico regulari: vt ibi. et in c. per tua. de voto. et voti. redemp. cum qua opinione concordat d. Frede. de senis in questionibus suis Io. an. et pau. in cle. i. de elec. super verbo. secularium. quorum dictum fuit allegatum per vnum de dominis quod ego cre

do firmissimum in canonico regulari: tum quia sibi non obstat inhibitio concilij: tum quia seruit regule laxiori. Licet Ber. in. d. c. qd dei timorē. z dominus z pater meus Jo. de lig. dicant: forte tutius ꝙ secum per episcopum dispensetur. Sed in monacho assumendo ad curam animarum credo hodie sicut olim necessariam dispensationē: z sic potest intelligi opinio Ber. z sequacium in. d. c. dei timorem. z forte papalem: quia forte episcopus contra tam celebre consiliū scilicet lateranēsi. dispensare non potest. xxv. q. ii. institutōis. sicut nec contra cle. i. de elec. z hoc tenet expresse archid. pro ut le. z no. in. c. licet canon. de elec. li. vi. quod intelligerem verum sine magna causa necessitatis vel vtilitatis ꝓpter quas causas episcopus dispensat ꝯtra consilia generalia. i. q. vii. tali. z c. exigunt. de preben. proposuisti z hoc seruatur scdm dominum z patrem meum Jo. de lig. in. c. at si clerici. de iudi. z vide de hoc per Inno. in. c. dilectus. de temp. or. vbi recitat omnes casus permissos z prohibitos episcopis quo ad dispensationem. Unus tamen de dominis in casu questionis proposite: dicebat presentationem antedictam valere ad hoc vt non possit patronus laicus redargui de negligentia: nec forte etiam de culpa propter diuersas opiniones docto. positas in tribus iuribus. Sed religiosum pńsentatum episcopo non admittendum ad curā: sine preuia causē cognitione summaria z dispensatione expresse secuta: cuius dictum placuit. d. Egidio pro quo allegauit dictum Inno. quod bene facit in. c. cum nostris. de concess. preben. post prin. de homicida. illegitimo: vel irregulari electo ad dignitatem: que electio licet non excuset eligentes hoc scientes a culpa: excusat tamen eos a negligentia: ita ꝙ propter negligentiam non deuoluetur potestas eligendi ad superiorem: sed bene propter culpam. de elec. cum in cunctis. § fi. Cum igitur laicus ita exacte z exquisite non teneatur scire iura positiua sicut clericus. vt no. Innoc. in. c. firmiter. de sum. tri. z in. c. cum in cunctis. superius alle. vbi fuit docto. varij licitū eligere dicebat: z bene meo iudicio predictum patronū laicum excusabilem tā a culpa q̄ȝ a negligentia: z sic predictā presentationem non esse nullā ex illo capite: quia religiosum presentauit sed ex alio capite: quia non presentauit eum episcopo effectualiter infra tempus a iure statutum: pro vt conclusione. xij. est satis deductum. Ego dicebam eam inualidam sub dubio forte ex alio capite: quia ex quo fuit beneficium seculare z semper consuetum regi z gubernari per clericum secularem q̄ȝ dictus patronus non potuit regularē ad illud presentare: allegabam ad hoc cle. quia regulares. de supplen. negli. prela. z no. in. c. sicut. c. ti. per Jo. an. in nouel. in. c. possessiones. per abbatem. de re. eccle. non alie. z in. c. cum de beneficium. de preben. li. vi. Postea in alio consilio. d. Egydius dixit. d. Cardinalem sancti Eustachij tenuisse primam partem. videlicet presentationem huiusmodi nullam forte ipso iure. Nam licet episcopus dispensare posset cum religioso presentato ex causa tamen non tenetur nisi velit: z sic simpliciter presentando religiosum: non idoneum presentauit: allegauit predictum. c. cum de beneficio. z ideo non videtur iuri satisfactum. de offi. ord. cum nos. cū ibi no. ad glo. Inno. in. c. cum nostris. alle. respondebat: ꝙ loquitur de eo in quo non cadit ius prelature ipso iure sine dispensatiōe: vt est homicida excommunicatus: z irregularis alle. c. postulasti. de cle. exc. mi. de eta. z qua. cum bone. de excess. prela. inter dilectos. de accu. accedens. Salua reuerentia tanti patris: hec iura potius innuūt contrarium. videlicet ꝙ collatio facta huiusmodi: sit ipso iure nulla z licet sit nulla z sit potestas conferendi deuoluta ad superiorem: hoc euenit propter culpam conferentis vel presentantis indignum: sed non sequitur presentauit indignum: ergo fuit negligens: ergo non propter negligentiam: sed propter culpā fuit priuatus iure conferendi ea vice per iura superius allega. videlicet per. c. cum in cunctis. de elec. quā q̄ȝ. eo. ti. li. vi. ergo dictū Inno. verum. vide. j. deci. ccc. lxxxiiij.

¶ De sup. ne. prela. z de iure patronatus. Rubrica.

¶ Sequens deci. h. d. Patrono laico non presentante infra tempus semestre episcopo: statim incipit tempus currere si beneficium vacet de iure z facto. h. d. ¶ Uel sic: Semestre ad conferendum beneficium per negligentiam patroni laici ad episcopum deuolutum incipit currere non a tempore noticie sed vltima die quadrimestris laico ad presentandū dati. dūmodo ipsum beneficium tempore deuolutionis de iure z de facto vacauerit z episcopus presens fuerit in sua dioc. hoc dicit.

CCLXIII

I propter Negligentiam patroni laici deuoluatur collatio alicuius beneficij ad episcopum statim sibi currit tēpus semestre ad conferendū non a tempore noticie sed ab vltima die temporis quadrimestris dati laico ad presentandū computandum. Hoc verum si predictum beneficium vacauit z vacat tpe deuolutionis de iure z de facto z epūs fuerit in sua dioc. vel adeo ꝓpe ꝙ verisimiliter potuit huiusmodi vacationē z negligentiam scire: alias nō curreret sibi predictum tempus semestre nisi a tempore noticie sm iura vulgaria. de concess. preben. c. ij. z c. quia diuersitatē. z c. ex parte. de supplen. negli. prela. licet. vbi dicit Inno. vnum notabile dictum: quod videtur fortissime obstare predicte cōclusioni: sc ꝙ ei ad quem primo: z ei ad quē secundo pertinet collatio beneficij curit tempus dūtaxat a noticia vera: z qui eā allegat ipsam probet: quia presumitur ignorantia nisi ꝓbetur scientia. de reg. iu. presumitur. lib. vi. que etiam videntur obstare predicte conclusioni in casu quo negaretur episcopi noticia vel allegaretur ipsius ignorantia. Sed his non obstantibus stat conclusio vera. Regula presumitur. non obstat quia loquitur in his que quis scire vel indagare non tenetur per se vel alios: vt ibi no. Sed cum episcopus teneat quolibet anno semel ad minus per se vel alium suam dioc. visitare z videre z indagare quomodo beneficia reguntur z an sint plena z canonice teneantur: vt. x. q. i. regenda decernimus. z c. Episcopum. z quasi per totum. de censi. cum venerabilis. z c. cum scdm. de prescrip. cum ex officij. de offi. ordi. si Episcopus. li. vi. non est verisimile ipsū huiusmodi vacationem beneficij ignorare quod per quattuor menses vacauit de iure z de facto z nullius presentationē recepit: nec de illo disposuit ipso in sua dioc. existente. pro quo optie meo iudicio facit. c. cum in tua. qui ma. accu. possunt. ibi dū dicit textus. Alioquin cum rationabiliter presumatur quod denunciationem bannorum publice factā idem accusator volens nunc accusare matrimonium in ipsa dioc. existens minime ignorauit z ideo papa mandat illum accusatorē ignorantiam allegantem tanq̄ȝ suspectum repelli. Sic in proposito dicerem episcopum allegantem ignorantiam vacatiōis tam note: non audiendum: vel saltem propter tam vehementem presumptionem scientie onus probandi ignorantiā in ipsum transferendum. de elec. cum in cunctis. z c. innotuit. de post. prela. c. i. z de cle. exc. mi. illud. cum multis si. Fateor tñ tantas z tales cās ignorantie verisimiles ignorantie sue allegare ꝙ transferetur onus ꝓbandi in negantem z sciam allegantem. ar. eorum que le. z no. vt eccle. bene. c. vt nostrū. Et facit ad hoc z ad predictam conclusionem vnum dctū Inno. notabile in. c. veniens. de fi. presby. super verbo. innotuit. Idem dicebam domini in archiepiscopo qui singulis annis dȝ celebrare consilium prouinciale cum suis suffraganeis: z statuere personas ydoneas ad inuestigandū solicite que sunt correctioni z reformationi digna z referenda in primo consilio. de cen. sopite. de accu. sicut. de preben. grauí. qui tñ si alleget ignorantiam ꝓbabilem. de vacatione beneficij ad se deuoluti: staretur de hoc ipsius iuramento. sm Inno. z Ho. qui hoc notant in. c. pastoralis. de excep. in fi. facit dictum in tua. Jo. an. in nouel. in. c. ex parte. de conces. ꝓbē. super verbo. recurrerit. arguendo ꝙ epm appellātē in hoc casu ignorantiam. Dicit eum non audiendū: q: vī affectata ignorantia quam equiparamus scientie. de consti. vt animarum. li. vj. z de tem. or. eos qui. li. vi. ꝓp rōnem. superius allegatam. Soluendo tñ concludit ꝙ bonus iudex hoc terminabit considerata beneficij qualitate: z modo vacationis

& locorum distantia: & remotionem & fama. ff. de vsuris. l. mora. de qua mã ẽt per archi. in canone pp ecclesias. xviij. di. & per Guil. de montelau. in cle. q regulares. de sup. ne. prela. Uide ad mãm no. per doc. vz Jo. mo. Jo. an. & Archi. in c. statutum. de preben. li. vi. & per Cy. & By. in. l. i. ff. de tribu.

¶ De fide instrumentorum. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Si pars vocata ad dicendum ꝯ instrũ extracta in vim compulsorie & pducta. i. terminũ nil opponit ipsa postea opponere non poterit quinimo approbare vr eam ipsis vtaf inquantũ p se faciant que ẽt ꝯ se recipere tenetur. h. d. ¶ Uel sic. Instrũ extracta in vim cõpulsorie per alium notarium parte non vocata fidez non faciũt. hoc dicit. CCLXIIII

Licet secundum. Conclusionẽ superius per me tactam & scriptaz. Instrũ siue acta in vim compulsorie: hic per auditorẽ decrete: p alium notarium illuz qui illa confecit & scripsit in partibus parte non vocata extracta fidem non faciunt tñ si pars que in partibus non fuit vocata: hic vocetur ad dicendum ꝯ. Et nihil dicat ꝯ ea: sed eadem acta siue instrũ inquantum faciunt pro se pducat & sic ipsis vti voluerit ipsa approbare vr: ergo illa recipere tenetur ꝯ se. xix. di. si romanoꝝ. ar. ẽt per Ber. de testi. cum nuncius. & per Inno. de excep. cum venerabilis. & de censi. c. cuz olim. & de fide instru. imputari.

¶ De offi. dele. seu de procu. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Collector est negociorũ gestor camere apostolice: & pót de iure plures simul in eadem ciuitate & diocesibus substituere succollectores: licet eius ptãs est restricta: q vnum dũtaxat succollectorem constituat reuocando vnum & dando alium ita q semp vnus remaneat & nõ plures. h. d. ¶ Uel sic. Succollector camere apostolice hñs ptãtem limitatam deputandi in eadem ciuitate & dioc. vnũ succollectorẽ dũtaxat poterit vigore dicte ptãtis plures successiue. s. vnũ post aliũ deputare. h. d. CCLXV

In collector. Habens ptãtem a papa colligendi recipiendi & q̃tãdi: & pecunias camere apostolice debitas in certis regnis & locis per se vel alium seu alios: cum hac limitatione vz q vnum succollectorem dũtaxat in singulis ciuitatibus & dioc. possit constituere: pót successiue plures diuersis tpibus succollectores deputare: ita q semper non nisi vnus remaneat in qualibet ciuitate & dioc. & constituendo scdm videtur reuocare pmũ. lz de hmõi reuocatione in secunda constitutione nullam fecerit mentionem. Ratio primi dicti est: quia negociorum gestor a lege habet ptãtem: nedum vnum sed plures si. & nedum post: sed etiam ante litem contesta. substituendi. vt le. & no. in. c. i. de procu. li. vi. verum quia dictus collector est negociorum camere apostolice gestor & posset d iure etiam plures vna vice deputare succollectores: nisi esset sua: vt pmittitur limitata ptãs: que quidez limitatio respicit dũtaxat constitutionem fiendam de pluribus simul & vna vice. ergo rc. Preterea non est verisimile papam voluisse ita late impedire per dictam limitationem ptãtem collectorum suorum: nam si pmus & vnicus deputatus esset inutilis vel moreretur: & collector apud quem remansit adhuc ptãs colligendi non posset alium deputare. negocium camere tunc nimis impediretur: vel saltem differetur: quod non esset presumendum papam voluisse. Et sic dicebant dñi plus ponderandũz mentem q̃ verba. de verbo. sign. preterea. & c. intelligentia. Item ponderauit dominus Nicolaus & bene q predicta limitatio est facta sine inhibitione vel decreto. ergo si predictus collector plures etiã simul deputare: dixit sub dubio forte: huiusmodi deputationem valere. de preben. inter cetera. & c. dilectus. pro hoc etiam alle. vnam notam Jo. an. in cle. vnica. de sequestra. super verbo. nullatenus. & dñs Egidius aliaz in cle. i. de iure patro. post prin. Pro scdo dicto allegabantur multa iura de tacita reuocatione procuratorum & iudicum. de procura. non iniuste. & si quem. & c. licet. c. n. li. vi. de offi. dele. q̃s tio. & c. si delegatus. c. li. Preterea presumendum est ex mente constituentis: q constituendo secundum voluerit ipsum omni modo & forma meliori quibus potuit d. putare: & iuxta ptãtem sibi traditam scdm quam non potuit hic duos succollectores. ergo rc. Et si ꝯriũ sensisset vel voluisset: sua cõstitutio nihil valuisset: quia formã mandati non seruasset. de rescrip. cum dilecta ff mandati diligenter ergo vt potius res valeat q̃ pereat sic est interpretãdũ. de ver. sig. abbate.

De probationibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Licet potestas collectorũ principalium debeat probari per litteras: ptãs tñ succollectorũ pót pbari per testes. h. d. CCLXVI

Iterum 7. Concluserunt omnes domini in eisdem consiliis p vt ẽt in quibusdam aliis concluserunt: q licet commissio siue ptãs principalis collectoris deputati per papam esset & sit probanda per litteras: vt. C. de manda. prin. l. vnica. & de offi. dele. cum in iure. & in extrauaganti Bonifacii. intu ete. tñ succollectoris cõmissio & eius ptãs ac exercitiũ posset pbari p testes qui fuerunt pñtes tpe cõmissionis sibi facte. Contra qd ẽt allegabanf no. in. d. c. cum in iure. per Inno. & in. c. si a subdelegato. de offi. dele. lib. vi. per archi. qui sicut subdelegationes iudicum subdelegatoꝝ sunt pbande per lras: ita & hmõi ꝯstitũes succollectoꝝ. Ad qd rñdebatur q hmõi succollectores nõ essent iudices: sed administratores siue negociorum gestores: de quorũ ptãte pót constare per testes. Sed quicquid sit tam collectores q̃ succollectores hñt ptãtem cõpescendi ptem siue partes & ꝯdictores siue rebelles. ergo non sunt nudi administratores: nec negociorũ gestores: sed sunt cõpulsores cum certa ptãte eis tradita de qua meo iudicio dz constare per lras & nõ per testes per iura superius alle. Preterea q: hodie fm ordinationem dñi nñi dñi Gregorii pape. xi. moderni: noia succollectoꝝ debent mitti per collectores camerario & scribi in libris camere. ergo ad illum librũ meo iudicio dicebam recurrenduz & non ad dandum remissionẽ ad pbandum per testes ex curiam sine spãli mandato pape quod tñ dñs Urbanus papa. vi. faciliter concessit tempore scismatis.

additio. Et vide p glosaz i. c. in istõnis. xxv. q. i. vbi dicit: q princeps sine scripto dat priuilegium & delegat eim sed non cõmittit legationẽ sine scripto.

De appellationibus. Rubrica.

¶ Seqñs decisio. h. d. Capitulũ vt circa. de elec. li. vi. nõ extendif ad illũ q in sua appellatiõe dixit se canonice institutũ: & aduersario ius nõ cõpetere. h. d. CCLXVII

In possessor. Beneficii appellet in partibus c iudicialiter: asserẽs sibi canonice de illo beneficio fore puisuz & aduersario suo nullum ius cõpetere & q ipsuz indebite inquietat & molestat nihil obiiciendo vel exprimendo in sua appellatione in psonam velut formam: non repellif ab obiectibus postea dandis in curia. Nam. c. vt circa. qd est a iure exorbitans & multum penale: q excludit a iure iam quesito est restringendum & strictissime interpretandũ. de elec. statutum. li. vi. & de reg. iu. que a iure. & c. odia. lib. vi. sed cum predicta ꝯstõ artet non tñ appellantẽ: sed ẽt appellatũz. & crimina & defectus in personam vel formam ad illam exactam specificationem: & in casu proposito nihil opponit: sed tñ appellatur a molestationibus rc. ergo rc. Nec obstat q videaf impugnare puisionem aduersarii indirecte in eo q dicit sibi nullum ius competere in beneficio. naz eoipso q ego dico mihi ius competere: & per ꝯñs dico tibi nullum ius deberi: quia duo vnam rem rc. de fide instru. inter dilectos. de conces. preben. c. i. li. vi. subintellecta igitur. & que de iure insunt exprimere non nocet. de iureiuran. quemadmoduz. de electio. significasti. de preben. significatum. cum ibi no. ff. de solu. cum quis. & in decre. ii. de rescriptis. cum ibi nota. Preterea non sufficit prouisionem rc. impugnare nisi propter hoc appellet: vt in. c. i. de appellatio. libro sexto. At hic appellans puisionẽ nõ ipugnat sed pro ꝯseruatõe iuris sui

appellat.ergo tc. L3 dñs Robertus tenendo contrarium dixe rit q expresse nocent non expressa non nocent. de procura.c. si cum ibi no. et dixit q ita tempore domini Inno.vi.et Urbani.v.semper fuit observatum:q omnes appellantes i cã beneficiali extraiudiciũ & nullos obiectus in appellatione deducendo vel exprimendo repellebantur ab obiectib' po stea deductis. et pro hoc allegat vnam notã. Jo.mo. de elec.i c.statuim'.li.vi.super verbo. contingat. que nil facit:nec ob stat meo iudicio q loquitur:quo ad devolutionez cause bñ ficialis ad curiam:que de sui natura sunt tractande et finien de ibidem:ac levius possunt ibi tractari τ diffiniri quam alibi: et ut tamen forma de.cã3.de elec.et pprimo dicto fuit allegatum.c.constitutionem.in prin.e.ti.in cle. Nam si quis appellat propter ius suum.l3 impugnet indirecte ius patris adverse:dũmodo nihil obiciat in personam vel informam non habet locum constitutio:vt circa que est multum rigo rosa τ ad occurrendum fraudibus inventa:que cessat in ca su pposito.ergo tc.τ si iudex dubitet. de aliqua fraude vel malicia contra nunc dante in obiectus.recipiat iuramentuz. de malicia.de iura.calum.c.ii.in.fi.li.vi.τ de excep. pastoralis. Secus vero secundum aliquos si appellans ius suum non deducendo:sed ius partis adverse impugnãdo ab ei' intrusione vel non canonica institutione etiam in genere ap pellaret:nisi tunc causas τ circunstantias huiusmodi intru sionis vel non canonice institutionis in appellatione expri mat:expellit postea ab obiectib'.τ cadit a iure suo: clare.n. constat q non pro iure suo tuendo vel conservando forte quia nullum ius habet sed ius alterius impugnando dire cte appellasset.ius vero si indirecte:vt in cle. constitutionem. superius allega.

C De iurepatronatus. Rubrica.

C Infrascripta decisio.h.d. Collatio seu presentatio facta per possessorem etiam violentum de cuius violentia clare si constat valet τ tenet.h.d. C Vel sic: Violent' seu malefidei possessor potest eligere τ presentare:sed cassabitur eius ele ctio τ presentatio si de eius violentia τ malafide constiterit ex post facto.h.d. CCLXVIII

Illatio

Sive presentatio facta p posses sorem etiam violentum.de cuius violẽtia seu mala fide nõ ↄstat valet τ tz:qz pdo & i possessione tuendus est.de resti.spo.in lris. Sed si ↄstaret. õ bmõi violẽtia τ malafide cassaretur collatio τ presentatio p eos facta:qz presentare est fructus possessionis:vt in.c. con sultationibus.de iure patro.sed malefidei possessor non fa cit fructus suos.immo tenetur.de extranibus rei vendicatio ne.τ de consump.condinone sine ca.C.de rei ven.l. mala.τ ff.de rei ven.§.si nauis.alias si quis.§.fi.insti.de offi. iudi.§.l3 si in rẽ.τ §.illoñ ergo. Quas duas ↄclusiones ponit exp̃sse Jnn.in.d.c. In lris.in prin.τ in ver. Jtẽ no.q si quis ẽ.τ fa ciunt notata per eũdẽ Jnn.in.d.c.consultationibus.τ ibi.õ mal.τ bonefidei possessoribus. An valeant electiones: col lationes.τ ptationes p eos facte quas intelligo de bonefi dei possessorib':quibus ius cõe assistit. Si vero ius cõe eis resistit recurre ad no.p eundẽ Jnn.in.c.cum venissent. de re sti.in inte.in glo.per monachos.in fi. Archidi. vero in.c.eu3 qui.de preben.li.vi.super verbo inuasor.querit.de invasore pacifice possidente vtrum possit presentare. Qui post multa argumenta p τ ↄ dicit quosdã tenere q si talis ab ecclesia tolleraſ põtalias nõ.remittit ad no.ad tria loca.xxiiii.q.i.in summa.de cle.nihil est in gl.vult per Jnn.τ p eundẽ de scri. ex tõ.fi vero in gl.hinc colligit tc.iuxta fi.quas gl. intelligit. de intrusis nõ per violentiã.sed de possessore violento recur re τ vide nota.per Jnno.in.c.superius alle.

C De renuncia.τ de iure patro. Rubrica.

C Sequens decisio.h.d. Si presentatus per verum patro num τ per ordinarium non admissus:in manibus patroni etiam post sex menses renunciet: patronus iterum post se mestre poterit presentare. hoc dicit. Vel sic. Renunciare potest presentatus in manibus patroni ante institutionem superioris.hoc dicit. CCLXIX

I aliquis

Presentatus per verum pa tronum infra tempus debi tũ superiori nõ admittit:nec ille suam ptationẽ vl terius psequatur:imo post annũ renũciet iuri sibi qsito:p hmõi ptationẽ in manib' ptoni.τ pton' aliũ ptñt Dicebant oẽs domini q valet tã renunciatio q3 psentatio. Ad primũ allegabatur dictum Jnn.τ Hosti.in.c.. q in du biis.de renũ.et.c.admonet.e.t. Nã l3 iuri in re non possit re nunciare nisi in manibus eius qui posset iuitũ me destituer. vt no.p Pau.in cle.vnica.de renũ.tñ ius ad rem possum:di mittere:et illi renũciare in manibus cuiuscũq3 etiã simplicis notarii:multo fortius in manibus patroni.levius.n. perdit ius ad rem q3 in re.de concef.pben.c.fi.de pben.si is cũ.et .c.quodã.li.vi.et in cle.gratie.de rescrip. Cũ igitur psentat' nõ h3 ius in re qz nõ est istitutus sed ad rẽ:vt in.c.dilectus. õ offi.le.ergo illi potuit renũciare in manibus sui patroni. Cõ firmatur hoc per vnum dictum Jnno. notabile positũ in.c. cũ venissent.de resti.in integ.super verbo renũciabit.vbi dĩ q electus ante confirmationẽ põt renũciare iuri suo sibi ex electione quesito in manibus eligentium etiam si electioni de se facte consenserit qõ indubitanter pcedit in electis ad i feriores dignitates.de electis ad epales dignitates l3 olim fuerit opiniones in.c.inter corporalia.de transla. tamen ho die idem tenent omnes moderni in.c.si electio. de elec.li. vi. que quidem.decre.facit pro secundo dicto conclusionis: vi delicet q patronus post dictam renunciationem in mani bus suis factã potest iterato presentare:τ habebit integrũ tempus qõ primo habebat ad presentandum:qz qõ per ip3 non stetit:sibi non est imputandũ.de regu.iuris. quod me. li.vi.τ hoc tenet Jo.an.in novel.in.d.c.si electio.in prima: τ super penul.glo.

C De probationibus. Rubrica.

C Infrascripta decisio.h.d. Si mandatur Auditori q si per eventum litis constiterit neutri litigantium ius compe tere.provideat sufficientiori.de huiusmodi sufficientia pote rit se iformare p testes.h.d. C Vel sic. Litatura τ sufficiẽtia alicuius põt pbari p testes.h.d. CCLXX

I mandetur

Auditori qõ si per evẽ tum litis sibi constiterit neutrum litigantium ius habere in beneficio: pui deat sufficientiori:de huiusmodi sufficientia potest se infor mare per testes:quis eorum excedit aliũ in litteratura: mo ribus:vita:nobilitate:etate:τ conversatione.τ secundum h vnũ iudicabit alio sufficientiorem τ p hoc allegabatur vnũ dictum Jnno.in.c.licet.de transla.in vlti.glo. Ego vero alle gabam stilum Curie τ Cancellarie vbi omni tempore do cetur per testes de sufficientia impetrantium in confectione litterarum:τ omnia etiam predicta probant τ probari pos sunt per testes quo ad electos absentes promotos τ confir matos ad episcopatus:facit etiam cle.de iureiuran.romãi. sed revera hec omnia dicta τ iura procedunt de examinatio ne τ probatione extraiudiciali. Sed ex quo hic loquimur.õ provisione facienda in iudicio:que h3 vim quasi adiudica tionis. Voluit dominus Franciscus dicere q persone de berent vocari:videri:τ examinari:qõ etiã revera bene pos set procedere quo ad litteraturam sive scientiam de qua nõ possit alio mõ constare:nisi per examinationem persone: p vt legitur τ no.in.c.si forte.de elec.li.vi.quod crederem ver nisi posset constare per testes vel litteras vnum graduatum in aliqua scientia:τ alium non graduatum τ sic presumpti ve illum ydoneum ratione gradus dicerez. Sed vbi ambo non habent gradus:nec posset constare quis esset litteratior alio:tunc crederem procedere dictũ domini Francisci:alias non. Ceteras omnes alias qualitates crederem probandas per testes.ar.no.in.d.c.si forte.τ.c.cũ olĩ.de elec.τ.c. postq̃ τ cle.iudices.de offi.dele.τ cle.vnice.de concef.pben.

C De procuratoribus. Rubrica.

C Sequens decisio.h.d. Procedi potest in causa cum pro curatore constituto post executionem citationis q̃uis inde hite factam.h.d. CCLXXI

In de Mandato speciali pape aliqui personaliter & aliqui legitime citari mandentur: & licet huiusmodi citatio non fuerit debite executa: si tamen omnes predicti post huiusmodi citationem decretam & in partibus in aliquibus sed non in omnibus locis iuxta formam mandati lectam: procuratores ad causam huiusmodi prosequendam in curia constituant: presumitur sciuisse se citatos & huiusmodi citationis habuisse & habere indubitatam noticiam: tamen contra personaliter citatos: ad excommunicationem contra illos alios ad ulteriora in causa procedi pot. facit de dolo & contu. c. dilecti. ar. & ea que leguntur & no. in cle. cum. de elec. in fi. Attamen quia hec sequens oratio in aliquibus decisionibus ponitur post finem immediate sequentis decisionis ibi: quandocumque. n. & ex qua cumque causa quis personaliter citatur non sufficit mittere procuratorem. de mai. & obe. c. fi. de dolo & contu. c. cum dilecti. de dila. c. exposuit: & ibi per Bar. Contra quam quidem conclusionem: videlicet quo ad excommunicationem ferendam contra sic non legitime citatos personaliter allegabam duas notas Inno. que videntur fortiter obstare. Prima est in c. fi. de eo qui mitti. in pos. Secunda est in c. ad petitionem. de accu. videlicet quod nunquam est aliquis excommunicandus nisi fuerit personaliter monitus vel apprehensus: vel nisi in fraudem se absentaret: vel impediret quod non posset ad eum citatio aut monitio huiusmodi peruenire: vt lite non contc. quoniam. & de huiusmodi fraude & impedimento deberet constare antequam excommunicet. Nam qui fraudem allegat eam probare debet. ff. de dolo. in. l. dolum. Ad quod respondebatur quod notitia citationis ipsum constituit verum contumacem. per regulam. eum qui certus est &c. & ideo contra eum tanquam contra contumacem possit ad excommunicationem procedi. xi. q. iii. certum. vt lite non contc. c. tue.

¶ De libelli oblatione. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Libello oblato in causa criminali etiam ciuiliter concludente citatus personaliter si comparet respondere tenetur. h. d. CCLXXII

Decet contra Personaliter citatum offertur libellus concludens ciuiliter: in causa criminali: nihilominus tamen tali libello si citatus compareat tenetur respondere: & si non comparet pot excommunicari. Ratio quia nedum propter penam ordinariam sibi pro crimine infligendam vel causam in qua non potest interuenire procura. vbi quis citatur: sed etiam propter enormitatem criminis & scandali ex hoc exorti in partibus & ad terrorem aliorum ne similia perpetrentur: & quia forte non potest ita plene constare nec probari per testes de facto sicut per suam responsionem & confessionem. ideirco ad respondendum predicto libello debuit personaliter venire iuxta mandatum Pape. Ex multis. n. & diuersis causis citationes personales conceduntur. de iudi. c. i. in. fi. li. vi. & e. ti. c. i. in cle. hinc: vt dictum est supra in proxima decisione ponitur in aliquibus decisionibus illud quod positum est ibi: videlicet ab illa parte contra quam conclusionem vsque ad finem que hic ponere potes si vis.

¶ De excessi. prela. & de vnionibus. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Vicaria perpetua potest vniri mense episcopi vel abbatis: & tunc transit in temporalem: quoniam ad nutum possidentis mense instituitur rector: & beneficii mensale censetur. h. d. CCLXXIII

Uit dubitatum Et in consiliis positum per dominum Robertum: an perpetua vicaria alicuius ecclesie parochialis possit vniri alicui monasterio mense abbaciali. Fuit conclusum & visum per maiorem partem quod sic: quia sicut rectoria parochialis ecclesie pot vniri: & ita vicaria perpetua: quia beneficium ecclesiasticum est: & ad omnia tenetur vicarius ad que tenetur rector vt in cle. vnica. de offi. vica. Et sicut epus non dispensat cum rectore super etate: ita nec cum perpetuo vicario: vt ibi notat Jo. an. & Pau. super verbo. etate. Ergo sicut Epus pot vnire rectoriam ita & multo fortius vicariam: quia minus ius & minorem vtilitatem habet vicarius in ecclesia quam rector vt in. c. extirpande. de preben. & in aliis iuribus allegandis. Alii vacillando volentes tenere contrarium dicebant: quod non vniendo sed supprimendo dictam vicariam posset hoc fieri per Epm cum consensu sui capituli: iuxta ea que leguntur & no. per Inn. & Host. in c. cum accessissent. de consti. Preterea absonum videtur quod ecclesia parochialis careat pastore: que aut debet regi per pastorem seu rectorem aut vicarium perpetuum quantumcumque fuerit vnita alteri dignitati. vt in. c. extirpande. §. qui vero. de preben. de priuileg. cum & plantare. §. in ecclesiis. & videtur textus in. c. vnico. de capel. mo. li. vi. allegabantur etiam no. i. c. de monachis. de preben. & in. c. i. e. ti. li. vi. & c. i. de iure patro. in cle. que omnia iura & no. procedunt in beneficiis pleno iure in temporalibus ad aliquos religiosos spectantibus ad illa enim tenentur perpetuos vicarios presentare Epo instituendos ad regimen & ad curam animarum: vt in. c. vnico. de capel. mo. li. vi. Et tunc habet locum prouisio. dictorum iurium de monachis: & c. i. de preben. li. vi. & cle. i. de iure pat. At vbi ecclesia est vnita mense Epali vel Abbaciali & spectat ad illum pleno iure tam spiritualiter quam temporaliter: tunc potest ibi poni vicarius temporalis ad nutum revocabilis ad exercitium cure: que principaliter residet in Epo: vel Abbate cuius mense est vnita ecclesia siue vicaria perpetua. ita quod per hanc vnionem illa perpetuitas transit in temporalitatem: & totum residet in Epo vel Abbate cuius mense est vnita: pro hoc allegantur ea que leguntur & notan. per Jo. & Pau. in cle. frequens. de exces. pla. super verbo. ad mensam. & in cle. i. de rescrip. per Guil. Pau. & in cle. i. de supple. negl. pla. quod non vendicat sibi locum in beneficiis mensalibus: quia illa non dicuntur vacare: vt in. c. frequens. ver. quidam enim: & in cle. ne in agro. de sta. mo. §. ad hec. & qualem potestatem habent prelati in his bonis mensalibus: vide Inno. & Host. de priuileg. pastoralis. & de sta. mo. c. ii. super verbo. pacatus. per Inn. dominus tamen Robertus dixit Collectarium. in. c. sicut vnire. de exces. prela. tenuisse & tenere contrarium: videlicet quod perpetua vicaria vniri non potest.

¶ De rescriptis gratiosis. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. In surrogatione seu reformatione gratie non oportet exprimere ea que in prima gratia sunt expressa. hoc dicit. Vel sic: In reformatione gratie sufficit prime gratie expressio in qua priora beneficia continentur. hoc dicit. Vel sic: In surrogatione non debet fieri mentio de obtentis: si in prima gratia ad quam se refert. de illis mentio facta est. hoc dicit. CCLXXIIII

Decet in Surrogatione iuris & litis alicuius defuncti impetrata a papa: debet fieri mentio de beneficiis obtentis: quia vim collationis habet. vt lite penden. c. i. & ii. li. vi. tamen si quis primo impetrat aliquod beneficium litigiosum a papa: tanquam vacans per obitum nulla facta mentione de litis pendentia: fecit tamen mentionem de omnibus beneficiis suis per eum obtentis. Et si postea cum narratione prime obtineat a papa se surrogari in litem & in iure dicti defuncti nulla facta mentione in hac surrogatione de beneficiis obtentis & in alia gratia expressis: dixerunt omnes domini propter hoc secundam gratiam non viciari nec fore surrepticiam: tamen quia censetur reformatio quedam prime gratie in qua non est necesse exprimere beneficia antea expressa: secundum ordinationem nouam domini Gregorii. xi. tamen quia in secunda sit plena narratio de prima: immo ad ipsam est recurrendum: tamen quia nunc impetratur idem quod tunc & per eandem personam: & idem modus vacandi exprimitur & defectus in prima videlicet litis pendentia tollitur. & per hoc soluitur omnis obiectus videlicet quod non vigorat prime que sunt nulla: sed secunde gratie ius impetrantis consequitur: de hac decisione vide gl. pe. in. c. si apostolice. de preben. li. vi.

¶ De restitutione spoli. Rubrica.

¶ Sequens deci. h. d. Petens se restitui ad prebendam quod probare debeat & quid eius possessio dicatur prebende. CCLXXV

Et enim Se restitui ad prebendam seu possessionem prebende distincte: quia dicit se spoliatum: non sufficit probare stallum sibi in choro & locum in capitulo assignatum: vel sibi possessionem traditam per funes campanarum vel cornu altaris: quia hec potius sunt iura canonicalia quam prebendalia. de preben. relatum. dilectus & dilecto.

de rerum.cum inter. Nec etiam sufficeret ad restitutionem obtinendam:q mandatum esset per Capitulum vel alii di stributoribus vel colonis seu reddituariis predicto prebendato.d fructibus et redditibus illius prebende responderi:nisi probet ipsos reddituarios paruisse:et sibi de fructibus illius aliqd soluisse:vel se in possessionem mansi vel fundi spectantium ad prebendam inductum fuisse:et ipsum animo possidendi pos sessionem fundi seu mansi ingressum fuisse:apprebendisse:et vsus fuisse. Corpore.n.et animo acquiritur possessio.ff.de acq. pos.l.i.§.officius. Hoc verum nisi consuetudo esset ecclesie q predicto vel alio modo acquireretur possessio:que bene vale ret si probaret eam que si negaretur probare teneretur.de cõ suetu.c.ii.fm Innocen.qui hoc no.in.c.in litteris.de restitu. spo.et ibi plene quomodo acquiritur possessio iuris canoni calis prebendalis et electionis:vel nisi esset aliquis certus lo cus deputatus prebendario talis prebende per cuius instal lationem siue inductionem bene acquiritur possessio secun dum Inno.vbi supra.et no.de preben.cum qui.et c.licet.ii.li. vi.per Archid.

De restitutione spo. Rubrica.

In summa.h.d. Iste.§. Agens possessorio ad prebendas non tenetur probare fundum ex cuius possessione dicit se ap prebendisse possessionem ad prebendam spectasse.h.d. Vel sic. Petens restitutionem agri pro suo beneficio: non co gitur ipsum agrum probare ad huiusmodi beneficium per tinere: sed duntaxat ipsius agri possessionem apprebendis se.hoc dicit. CCLXXVI

Eder Predicta conclusione insurrexit aliud dubium. Vtrum agens possessorio ad prebendam:teneatur probare mansum seu fundum quem dicit spectare ad prebendam.cuius possessionem app hendera:t spectasse et spectare ad prebendam suam. Fuit responsum et conclusum q non:maxime si id per partem ad uersam non negaretur:q illud sapit potius petitorium:vz p bare dñium q ad hoc locum non hz per dictum.c.in litteris. et de ordi.co.c.si.vt.ecc.benefi.vt nostrum.tum etiam q ita et tam vehemens presumptio est pro possidente et apprehen dente auctoritate superius possessionem q non admittitur probatio in contrarium. Vel saltem transferetur probatio in negantem propter huiusmodi tam vehementem presumptio nem.de presump.litteras.et c.si.vt.ecc.bene.vt nostrum. Ni mis.n.grauaretur agens interdicto cum huiusmodi proba tione:qui non tenetur probare:nisi duo videlicet se spoliatum et se possedisse rem de qua agitur.de offi.dele.consultationi bus.ergo etc.

De restitutione spolia. Rubrica.

Iste.§.h.d. In summa prebendatus petens se restitui ad vnam rem prebendalem debet restitui non solum ad illam qua spoliatus fuit sed etiam ad omnes alias res maxime cõ tinuas.hoc dicit. CCLXXVII

Ex quibus Dubitabatur fortius vtrum vna re prebenda apprehensa et spoliata possit:et debeat fieri restitutio ad omnes alias res et iura:nunquam per prebendarium agentem pos sessorio apprehensa seu possessa. Videtur q sic:qui.n.est in possessione ptis in possessione toti9 esse videt.ff.de seruitu.l. et.l.vna e via.et qui minimã pte fundi possidet etc.ff.de acq. pos.l.possideri.et qui aurẽ tetigit totum corpus tetigisse vr. de peni.di.i.Vulgaris.que argumẽta vide p.Ber.d prescrip. audite.super verbo.interruptionem.et in.c.cũ bertoldus.de re iudi.super verbo.quodã iure. Sed non est ita fm Ber. ibidem. Quod intelligas verum in rebus vel iuribus diuisi bilibus et seperatis. In diuisibilibus et contiguis procedunt dicta iura et argumenta. Sed quantum ad propositũ Inno. et Hosti.in.d.c.in literis.sunt contrarii. Hosti.n.dicit posses sionem iuris canonicalis vel prebendalis nõ extendi ad alia nisi ad apprebensa et possessa:et per consequens nullam fieri re stitutionem nisi quo ad possessa et capta. Inno.tenet contra rium ibi et in.c.ex parte.c.ii. Nam si canonicus vtatur aliquo iure canonicali intendens per hoc acquirere possessioné alio

rum iurium scientibus consentientibus et patientibus his ad quos spectat sufficit quo ad restitutionem consequendã oiũ iurium canonicalium. Et hanc tenuerunt quasi omnes dñi et procedit de iuris rigore fm Dy.in.c.i.de re.iur.li.vi.et Inn. hoc idem ibidem vi sentire:vz q quicunq que iacisal pos sessioné alicuius rei quam de iure cõi possidere et tenere pot: totum possidere vr.in.d.c.audinis.de prescrip.et de excep.cũ venerabilis.in pen.glo.facit tex.de resti.spo.cum venissent. Nec obstat dictum Inno.in.c.in presentia.post prin.de pro ba.quod procedit in adipiscenda possessione:non autem in recuperanda que est plus priuilegiata.de ordi.cog.c.ii.et c.fi. de resti.spo.per totum.

De officio vicarii. Rubrica.

Infrascripta decisio.h.d. Epõ tenet p delicto vicarii et offi cialis sui.h.d. Vel sic: Ex delicto vicarii tenet Epõ nisi post q̃ sciuerit purgauerit illud.h.d. CCLXXVIII

I vicarius Vel officialis alicui9 Epis copi vel alterius prelati de linquat i officio sibi cõmisso tenet dñs.ff.de tribut. .l.si seruus.et dualibus.le.sequẽtibus:nisi q̃ scito sci uerit purgauerit ei9 delicti. C.de excus.mili.li.si.et.l.quicunq vt lit.nõ cõte.et.c.i.et ea q ibi no.p quo faciũt no.p Inn.de fi deius.q quibusdã.in.i.gl.in fi.faciũt et q leguntur.et nota.in.c. cũ quis.de sen.excõ.li.vi.et in reg.iur.ratihabitionem.c.li.

Vt lite pendente. Rubrica.

Sequẽs decisio.h.d. In Romana curia citatio p nũtiũ in ducit lite pẽdentẽ:lz etiam curiã locũ hz cle.cũ lite vt lite pen.h.d. Vel sic: Cle.ii.vt lite pendente:non hz locũ in curia roma na ad quedam.h.d. CCLXXIX

lementina Secunda:vt lite pendente.si hz locũ in romana curia in co q ibi statuit:talia in citatione exprimẽda:p q̃ bene posset instrui:pro citata. Nã in loco vbi iudex et partes sunt presentes:et pro citat p nũtiũ vel cursorẽ ad dicẽdũ cõ cõmissio nẽ pot leuiter si vult recipe et habere copiã cõmissionis:et ex cõtentis in eadem se instruere ad cuius instantiã et sup q̃ cõ missio ẽ ipetrata et cui cõmissa ipuitet.ergo sibi si copiã nõ rece pit p̃terea de.loq qui citatio fit p scriptum:secus vero si p nun tiũ. Cuius tñ cõtrarium innuit Jo.an.in.d.cle.in gl.vlti.in fi. Sz q cqd sit:dñis oibus videbatur sufficere in curia citationem fa ctã p cursorẽ ad partem citatam legitime peruenisset:per eam litẽ pendere quod ad attemptata postea reuocanda.

De sententia et de re iudicata. Rubrica.

Infrascripta decisio.h.d. Exceptio nullitatis impedit exe cutionem sententie q̃ transiuit in rẽ iudicatam si incõtinẽti p betur corã iudice qui illam sñiam tulit quam executionem nõ suspẽdit et inhibitio alterius iudicis cui nullitas hmõi est cõ missa:q tñ si pronunciabit sñiam hmõi nullam:etiam eius exe cutionem reuocabit.h.d. CCLXXX

Icet per Viaz exceptionis nullitatis pos sit impediri executio sententie q̃ i rem transiuit iudicatam:p vt legitur et no.p Ber. de offi.dele.pastoralis.in glo.ad intelligentiã.et per Jo.mo. de excep.pia.lib.vi.et p Spe.ti.de execu.sen.§.i.in fi. Hoc in telligas si incontinenti exceptio hmõi pbetur:alias nõ diffe ret executio:pro vt legitur et no.per Ber.et Inn.de testi.ve niens.ii.tamen huiusmodi executio non impeditur per viaz actionis super nullitate:puta pars que non appellauit a sñia obtinuit eam cõmitti illius:alteri auditori seu iudici et petit inhiberi primo iudici volenti exequi sñiam suam. Iudex post hmõi cõmissioné et inhibitioné vlterius pcedit ad executio né petitã. Queritur vtrum valeat huiusmodi executio facta lite pẽdẽte et post inhibitioné. Et dicebatur p aliquos q sic q:motio litis hmõi nõ ipedit executioné.pro vt expresse nota uit Inno.in.c.cum in iure peritus.de offi.dele.sup verbo.de mandato.nec inhibitio impedit q:non est legitime facta.de appella.non solum.in fi.et.c.romana.c.ti. Fiat igit executio: nec p hoc ipeditur litis psecutio sup nullitate:quia hoc ẽ spẽ le q̃ sunt tres sñie diffinitiue late conformes:vt in cle.i.de re iudi.q ponit ius nouũ et spẽlẽ casum:et si obtinebit predictus

agens in causa nullitatis etiam obtinebit reuocationem exe cutionis. de restitu. in integ. suscitata. C. de pci. impera. offe. aut que supplicatio. de procura. in nostra. z. c. auditis. de re iudica. pastoralis: in clemen. Nec obstat. l. si pretor. ff. de iudi. ad fi. ad quam respondit Innocen. in predicto. c. cum in iu re. multum bene.

¶ De procuratoribus. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Dñs appellando a diffinitiua re uocat procuratorē prime instantie quāuis habeat mandatum ad appellandum z appellationem prosequendum. h. d. Uel sic: Procurator cōtra quem lata est sententia censetur reuoca tus si non ipse sed dominus appellauit ac alios sine protesta tione substituit. h. d. CCLXXXI

I contra Procuratorē constituti ad cer tam cām: et cum mādato appel landi z appellationē prosequēdi: z qui est litem cōte stato: ferat diffinitiua snia a qua non ipse: sed dñs appella uit z cām appellationis alteri cōmitti obtinuit: coram quo li bellū dedit: aliosq; pcuratores simpliciter sine ptestatiōe ad eandē cām cōstituit: q dum onus pcurationis recipe recusas sent. Primus pcurator in hac secunda instantia ulterius p cessit usq; ad cōclusionē inclusiue. Dubitabat vtrum valuerit pcessus in secunda instantia habitus cum huiōi pcuratore. Aliqui volentes sostinere pcessum dicebant q sic. Nam ipse p litis cōtestationē in pria instantia factus erat dñs litis z to tius cause: z sic nec tacite nec expresse sine cā potrat reuocari in titulo. de pcurator. c. n. li. vi. cū ibi no. preterea lz dñs appella uerit: p huiōi appellationē pcuratorē suū nō reuocauit: imo potius factum approbauit p. l. iii. § falsus. ff. rem. ra. ha. z ff. de iudi. l. z. z no. de re iudi. c. i. Item multum ponderauerunt dñi hoc: dicentes q secunda cōstitutio pcuratoris n̄ habuit effectū pp cōditionem cōiūdem: ergo pinde ac si non fuisset fcā. de elec. si electio. li. vi. & trāsla. inf corporalia. Alij z maior ps de quorū numero ego erā tenuerunt cōtrium non ponde rando appellationem sed cōparitionē: z alios actus: pserti substantiales quos exercuit z fecit in secunda instantia dñs principalis in ppria psona: vz impetrando cōmissionez z dā do libellū sine ptestatione: p quos actus non est dubiū siue añ siue post lit. cōte. tacite pcuratorē reuocari. vt in. c. si quē. de pcura. li. vi. Preterea dando scm pmū reuocare censet. de pcura. nō iniuste. cū ibi no. ēt si secundus pcura. mandatum suscipere noluerit scm Jo. an. in. c. si duo. in. i. gl. de pcura. li. vi. qui alle. § posterior. Insti. quibus mo. testa. infir. vbi dr. q scm testm rumpit pmum. Licet in scdo testō aliquis hēs non sit vel esse voluerit. de quo ēt remittit Jo. an. vbi supra ad spe. ti. de pcura. § rōne at for. v. sed cū dato secundo. Idē tenet Archi. in. c. lz. de pcura. e. li. q alle. ff. de adi. lega. l. z si transferri. z. l. legatū. § pater. Jo. an. in nouel. in. d. c. si duo. su per pdicta glo. allegat p cōtriū. ff. q̄ñ liceat ab emptiōe disce. l. si id qd. vbi remittit ēt ad no. p eum post Dy. in regula. non pstat. de reg. iur. li. vi. z ad notata in. § preterea. Insti. quib⁹ modis tolli. obli. in glo. scm q. Ad illud qd dicebatur p alios dominos. de lit. cōte. p quā factus erat dominus litis: respō det q lz factus sit qs dominus lit; p lit. cōte. hoc ē illius instā tie: tñ non est factus dñs cāe finita instantia. ergo p sniaz an modo cessat ptās acqsita p litis cōtestationē: cessat. n. ptās da ta ad appellādū z appellatōz psequēdū pp appellatōz inter positā p dñm z psecutionē eiusdē. ar. c. si quem. superius alle.

¶ De appellationibus. z de fide instrumentorum ac de confes. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Producens instrī appellationis aduersarii cum ptestatione inquantū cōtenta faciāt p eo zc. non nocet pducenti quāuis in eo cōtineant aliqua que faciāt cōtra eum. h. d. Uel sic: producens instrumentum: hoc expresso: vz inquantūm eo cōtenta p se faciant zc. non vr cōfiteri: quam in eo sunt q facuint cōtra eum. h. d. CCLXXXII

Licet quis Producat appellationē ptis aduerse in quantum facit pro se z cōtra ptē aduersam z non aliter nec vltra: si aliqua cōtineant in ea que sunt z faciunt cōtra eum: illa sibi non nocebūt

pp protestationem pmissam que multum interdum pdest e ius conseruat. §. fine ptestatione admitteret. de consti. cum. M. de elec. cum nana. qd metus cā. c. i. de bonuci. plari. li. vi. z de pcura. si quem. c. li. tum q cōtenta in eadē appellatione sunt verba narratiua ptis z notarij z non sunt sua nec sunt dispositiua. ergo nihil pbant. de priuile. si papa. li. vi. z de p cura. si quē. c. li. z de sen. excō. si sūmus. in cle. Secus vō si cēt appellatio ppria: vel ppiūm instrm. q tunc narratis in illis staretur cōtra eum nec posset recipere ptē p se: z nec ptē cōtra se. de fide instru. imputari. de quo ad plenum per Inno. de excep. cum venerabilis. z de censi. cum olim.

¶ De cā pos. z ppie. z de appellationibus. Rubrica.

¶ Sequēs decisio. h. d. Si pronuncietur suspensionē petito rii locum nō habere: z ab hoc appellet z iudex deferat: z po stea i possorio pcedat pcessus ē null⁹. CCLXXXIII

Si quis Suspendit petitorium vtriusq; p tis pcedendo in solo possessorio: z pronunciatur ex aliqua causa suspensionem huius modi locum non habere: z appellatur ab huiusmo di pronunciatione: z auditor deferat: z nihilominus postea in petitorio procedat: processus est nullus: q pp delationem desinebat esse iudex in toto. de appel. cum appellationibus. li. vi. z sic processus fuit tanquam a nō iudice factus. de iudi. at si clerici. cum si. De hac conclusione bene dubitabaz: nec in ea consentiebaz simpliciter: q possessio z proprietas nil cō mune habent: vt in. l. naturaliter. § nihil cōe. ff. de acqui. pos. licet igitur expedinerit possessorium sic pronunciando: z etiā deferendo: z quo ad hoc desierit esse iudex: tñ nihilominus adhuc remansit iudex in petitorio: qd etiam fuit sibi commissum: z adhuc restabat expediendum. ar. iuriū. c. i. z. ii. z. c. cum dilectus. de cā pos. z proprie. de testi. significauerunt. de iudi. c. si. cum si.

¶ De exceptionibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Peremptoria exceptio nō inficit rescripta: nec lit. cōte. ipedit. h. d. Uel sic. Cōtra cōmissionē nō admittit peremptoria exceptio. CCLXXXIIII

Si per Impetrantem commissionem narra tur clare de iure suo: z non. d. iure p tis aduerse constare: z propter hoc dicatur: siue ex cipiatur per eandem partem aduersam duas sen tentias pro se habentem surreptitiam commissionem: huius modi exceptio non est admittenda: quia est peremptoria concernens principale negocium que non admittitur con tra litteras: nec litis contestationem impedit. de lit. contest. c. i. lib. vi. z no. per Innocen. in. c. ex parte. B. regine super verbo. assignatum. de fo. compe. z de rescriptis. super litis.

¶ De rescriptis. Rubrica.

¶ Sequens decisio. hoc dicit. Littere facultatis per mor tem illius cui concesse sunt non expirant. hoc dicit. Uel sic. Si episcopus habens facultatem a papa conferendi certos canonicatus: z prebendas confert canonicatum vni: z reser uat pro eo prebendam: ante cuius vacationē moritur. Epi scopus: poterit nihilominus ille cui Episcopus contulit: po stea acceptare prebendam. h. d. CCLXXXV

Si episcopus Habens potestatem a papa prouidendi tribus personis de canonicatib⁹: z prebendis ecclesie sue si collato per eum canonicatu vni: z reseruata sibi p benda: z nulli alteri de iure debita: cum vacauerit conferen da: z ante huiusmodi vacationem prebende: z collationis moriatur Episcopus. Nihilominus ille cui canonicatus est collatus: prebendam postea vacantem poterit acceptare. Ratio quia gratia iam erat facta que non expirat per obi tum concedentis. de offi. dele. si super. lib. vi. nam etiam quia ratione canonicatus debebatur sibi prebenda. de preben. relatum. facit. c. si tu cui. z. c. quodam. de preben. li. vi.

¶ De rescriptis. z de offi. lega. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. hoc dicit. Legatus de latere super pluralitate beneficiorum incompatibilium dispensare non potest hoc dicit. CCLXXXVI

Legatus De latere super pluritate beneficiorum incompatibilium non pot dispensare: cum hoc solius pape: vt nota. Ber. et ian. in c. dudum. de elec. et Baltho. Bapten. in canoni. sanctorum. lxx. di. et Ber. et Inno. in c. de multa. de preben. in si. vbi de hoc plene. et per Jo. an. in nouel. qui recitat ibidem omnes opi. doctorum: et distinctiones Hosti. in c. si fan. de pref. preben. et Archi. in c. i. de consue. idem dicit et addit quod hoc habet stilus Curie: pro quo allegat iura noua: videlicet c. super eo. et c. non pot. de preben. li. respon. li. vi. et c. cum singula. e. t. et li. et de offi. or. ordinarii locorum. c. li. remittens ad spe. ti. n. in ver. vi dendum. restat. §. illud. et §. sequen. et §. sed nunquid epis. de quo et p Guil. de monte lau. in consti. execrabilis. Jo. Pau. xxi.

¶ De renunci. et de appella. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Iuri futuro: seu appellationi interponende simpliciter renunciare non potest: sed p pactum expressum sic h. d. Uel sic: Facilius renunciatur iuri querendo quam quesito. h. d. Uel sic: Per pactum appellationi future renunciatur tacite: et expresse interposite: sed p pactum contrarium. h. d. CCLXXXVII

Licet Appellationi interponende ab interlocutoria: vel diffinitiua possit p pactum renunciari. per. l. vlti. C. de temp. appella. sine pacto tamen simpliciter non valeret huiusmodi renunciatio: et sic si ob. ff. de regu. iur. non pot. vbi dicitur quod iuri futuro non pot quis renunciare: quod verum est simpliciter: sed p pactum sic: vt in l. postquam. C. de pac. et no. gl. ordinaria in c. ex simplici. de deci. et ibi p Hoff. quem allegat Archi. et sic soluitur et ratione diuersitatis ponit. ii. q. vi. sunt autem: vbi idem tamen Jo. hoc idem et videtur tenere Ber. de arbi. cum dilectus. in gl. si. et e. ti. innotuit. per Inn. super verbo. retenta. in fi. idem etiam tamen Jo. an. in nouel. de appel. c. si. li. vi. in questione. Utrum statuti epi quod a sua interlocutoria non valeat appellari teneat. Spe. videtur tenere contrarium. ti. de appel. §. in quibus. ver. quid si conuenit. In alio vero §. scilicet. si. c. ti. in fi. tenet cum primus: et hoc si fiat pactum pre dictum ante li. con. vel post: siue ante sententiam siue post. Legiste tamen distinguunt inter pactum factum in iudicio: vel extra iudicium. de non appellando: vt in primo casu valeat factum p vnam partem: etiam in absentia alterius partis: et sic loquitur lex. si an. ff. a quibus appellari non li. In secundo casu non valeat: nisi ambe partes paciscantur: vel in presentia vnius partis et sic loquitur. l. vlt. C. de tep. ap. quam sic intelligit gl. in predicta. l. si. quidem de tacente: et non contradicente: ex quo in eius presentia sic valeret: que distinctio placuit omnibus dominis. predicta procedunt in expressa renunciatione per pactum. Sed quid iuris de renunciatione tacita: puta fertur sententia interlocutoria contra me: ego infra decendium mihi datum ad appellandum compareo coram predicto iudice et produco testes vel aliquem alium actum exerceo: num quid p hoc renuncio appellationi p me postea interponende. videtur quod sic: quia p tales actus renunciantur appellationi iam interposite. de offi. de le. gratum. de appel. sollicitudinem. et de testi. cum venissent. ergo multo fortius interponende: quia facilius renunciatur iuri querendo: quam quesito. ff. de acq. he. l. is q. de iureiurando. quemadmodum. de appel. constitutus. de accu. sup his. de preben. si is cui. et c. quodam. de preben. li. vi. et de concess. preben. c. si. c. li. Preterea hoc videtur expressum in. l. ad solutionem. C. de re iudi. vbi dicitur quod si condemnatus petat tempus ad soluendum illud ad quod condemnatus est: quod videtur acquieuisse sententie nec potest appellare. Solutio secundum Inno. in c. sollicitudinem. superius allegato. quia ibi quasi expresse appellationi renunciat appellans: vel potius sententie acquieuit: sed hic non. Tum etiam quia lex simpliciter concedit quod infra. x. dies licitum sit appellare: et sic videtur Inn. ibidem tenere hanc partem declinare. sup verbo. renunciare. Idem tamen in c. quod ad consultationem. de re iudi. sup verbo. recipiens. et Jo. an. in c. si a iudice. sup verbo. tenen. de appel. li. vi. cui quo concordat Hosti. ibi et in c. significauerunt. de testi. vbi prosequitur hanc vltimam conclusionem. Dominus et pater meus Jo. de lig. post Hosti. distinguendo sic dicit: aut ille actus quem grauatus facit infra. x. dies concernit interlocutoriam contra ipsam latam: aut non. Si concernit: tunc non potest postea appellare: quia videtur a grauamine recessisse et interlocutioni acquieuisse per. l. ad solutionem. antedictam. In secundo vero casu credit opinionem Inno. et Hosti. verissimam per rationes superius tactas. Crederem quod si actus tenderet ad declinandam iurisdictionem iudicis: quod per hunc actum: nec renunciatur appellationi interposite: nec interponende: de quo ponit Jo. an. exemplum in c. si a iudice. de appel. superius allegato. secus vero si non esset talis actus declinatorius iurisdictionis: sed potius approbatorius: puta si producerent testes in negocio principali. vt in c. gratum. et in c. cum venissent. et similibus superius allegatis.

¶ De electione. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Capitulum: quam sit. de elec. lib. vi. locum habet duntaxat in electionibus ad ecclesias cathedrales et regulares. h. d. CCLXXXVIII

Maior pars Dominorum tenuit quod capitulum quam sit. de elec. lib. vi. tantum locum habet in electis ad ecclesias cathedrales: et regulares et non ad inferiores dignitates p quorum prelatorum obitum ecclesie non dicuntur viduate nec in quorum electione seruanda sit forma. c. quia pp. de elec. per rationes et motiua Jo. mo. et Archidi. in d. c. quam sit. Licet Jo. an. in nouel. teneat ibidem contrarium pp identitatem rationis: et pp tria in eadem constitutione expressa. primo pp verbum generale. s. vacationum diuturnitatibus: quia ita periculosum est in inferioribus dignitatibus sicut in superioribus. de concess. preben. nulla. et c. quia diuersitatem. et c. post electionem. Secundo ponderat verba illa dum dicitur: statuimus: vt si quando aliqua electio in aliqua ecclesia sit celebranda: et non dicitur. de ecclesia vel ecclesie in qua est magna vtra. p vt ipse notauit. in cle. i. de preben. super verbo. incerta. et ibi insistendo huic opinioni retorquet quoddam dictum Archidi. in c. ne captande. de concess. preben. li. vi. et in regu. iur. in generali. c. li. per Jo. mo. contra eorum opinionem hic positam. Tertio dicit optime facere p opinione sua supradicta. §. si. ver. ceterum: ibi dum dicit: quinimo dectus ergo de quocumque electo confirmando debet intelligi. xix. di. si romanorum. de ma. et ob. solite. cum si. Ad que motiua respondebatur per dominos predictos opi. Jo. mo. et archi. sequentes. quod non est eadem ratio in inferioribus dignitatibus: que in superioribus: nam non est tantum periculum in diuturnitate vacationum illarum dignitatum sicut superiorum qui non sunt sponsi ecclesiarum: et ideo in sponsis et pastoribus datur minus tempus ad eligendum: vt patet de elec. ne pro defectu. quam in aliis: vt in c. nulla. de concess. preben. et c. quia diuersitatem. c. ii. de iure pat. quoniam eam te. et c. cum propter. et sic non obstat primum per ipsum ponderatum. s. vacationum diuturnitatibus et c. Ad secundum motiuum respondebatur quod loquitur de forma et modo eligendi seu electionis que regulariter si sine impressione et metu fieri pot debet in ecclesia vel aliquo loco idoneo et honesto circa ipsam ecclesiam fieri. xxiii. di. in nomine domini. de elec. cum terra. et c. in causis. de appel. qua fronte. et c. constitutus. Ad §. ceterum. qui fortiter videtur obstare: et quasi singularem casum ponere: et omnes electiones confirmandas comprehendere: respondebatur referri: et restringi duntaxat ad precedentia. Nam talia debent esse subiecta: qualia permittuntur eorum predicata et ea que in prefationibus dicuntur: in subsequentibus repetita intelliguntur. xxxi. q. vii. apostolos. de appel. secundo requiris. ff. de verb. obli. l. certa. §. item respondet. Item quod intelligatur. de generibus electorum ibidem superius expressatorum: et non generibus electionum. Uerba n. generalia sepissime restringuntur de preben. cum in illis. lib. vi. et c. i. eo. ti. in clemen. et quia illa constitutio est multum penalis licet in fauorem ecclesie edita: tamen hoc non obstante non vt extendatur: sed potius restringenda: et in terminis suis tenta. ar. c. li. canon. et c. statutum. de elec. lib. vi. Et per hoc respondebatur motiuo domini Cosicen. volentis dicere constitutionem in fauorem ecclesie editam: quantumcumque penalem extendibilem ad casus similes: Et ad hoc inducit multas leges. Sed predicti domini remanserunt in predicta opinione. Et conclusione: licet dominus viuarien. quem super hoc habui consultum reputauerit

opinionem Jo.an.tutiorem.

De appellationibus. Rubrica.

Sequens decisio.h.d. Quod si in instrumento diligentie prosecutionis appellationis in Cancellaria presentato contineatur commissio alterius tenoris: quam fuerit illa: que fuit in iudicio presentata: huiusmodi variatio non nocet: dummodo in vtraque contineantur nomina personarum litigantium cause: et iudicis a quo fuit appellatum. ex quibus posset liquido constare de mente volentis dictam appellationem prosequi.h.d.

CCLXXXIX

icet in Instrumento diligentie facto in cancellaria. de prosequendo appellationem interpositam a diffinitiua sententia contineatur commissio alterius tenoris: quam in iudicio presentate: nõ nocet dummodo in vtraque contineantur nomina personarum: et iudicis a quo fuit appellatum. per que possit apparere de voluntate et mente illius volentis appellationem prosequi que mens potius consideranda est: quam verba. de verbo. sign. intelligentia. et c. preterea. at hic habemus tam mentem quam verba. ergo etc.

De procuratoribus. Rubrica.

Infrascripta decisio.h.d. Ad recipiendum possessionem iuris canonicalis vel prebende requiritur speciale mandatum hoc.d. Vel sic: Possessio iuris per specialem procuratorem acquiritur si per negociorum gestorem nisi dominus ratum habuerit infra tempus infra quod potuisset possessionem nanisci. hoc dicit.

CCXC

d recipiendum Canonicalis iuris vel prebende possessionem requiritur speciale mandatum. ff. de acqui. pos. l. iii. et faciunt pro hoc no. in c. accedens. de preben. vbi. dicit glo. in fi. quod dominium: vel possessio non acquiritur per negociorum gestorem. ff. de nego. gest. si ego. Hoc verum nisi si dominus ratum habeat vt ibi nota. in d. l. i. §. per procuratorem que quidem ratihabitio debet fieri infra idem tempus: infra quod predictus actus deberet expediri per dominum: alias post illud tempus lapsum non valeret ratihabitio. ff. de re. iu. l. penul. pro hoc vltimo dicto vide Jo. mo. in c. quod sit. de elec. li. vi. in §. ceterum. super verbo. petere. i. vlt. qone. Contra tamen predicta conclusionem videtur facere vna gl. Jo. an. in cle. i. vt lite pen. super verbo. collato. ibi sed vbi amicus. Ego crederem salua correctione corporalem possessionem beneficii que est facti recipi posse per quecunque amicum siue consanguineum sine mandato speciali: quia hoc potest dari et capi per excommunicatum. de preben. pro illorum. in fi. Et sic potest intelligi glo. Jo. an. in cle. i. superius alle. Secus vero de possessione que nullum haberet iuris: siue per quam dominium beneficii vel canonicatus datur: que sine speciali mandato non acquiruntur: vt in primis iuribus. pro quo vltimo dicto facit quedam no. Jo. an. in nouel. de preben. si tibi absenti. super gl. in. li. vi. et per Archi. super verbo. collationem.

De fide instrumentorum. Rubrica.

Sequens decisio.h.d. Instrumenta confecta per notarios qui de consuetudine vel priuilegio possunt infra territorium eorum notarios creare fidem faciunt infra territorium constituentium eos: alias non.h.d. Vel sic: Notarius creatus per alium quam per Papam vel Imperatorem non facit instrumentum extra territorium creantis.

CCXCI

Instrumenta Confecta per notarium siue tabelliones Regum Prelatorum et vniuersitatum. qui ex consuetudine vel priuilegio possunt notarios creare infra territorium vel iurisdictionem eorum. pro ut legitur et no. per Inn. in c. fi. ut instru. cum. p. tabellio. faciunt fidem extra etiam in romana curia dummodo fuerint infra territorium constituentium confecta: alias non. Nam ipsi extra territorium siue iurisdictionem constituentium nulla possunt conficere instrumenta: quia hoc competit duntaxat creatis a papa vel Imperatore: pro ut legitur et notatur in d. c. cum p. et plenissime per Spe. ti. de instru. edic. §. restat. ver. sed quid potest. et ver. quid de his. vbi ratione

ad summam Hosti. eo. ti. videlicet. de fide instru. §. quibus instrumentis. c. ti. ne. de. vel mo. §. que sint. v. quid igitur.

De rescriptis et de prebendis. Rubrica.

Infrascripta decisio.h.d. Non solum valor certi beneficii impetrandi: sed etiam obtentorum debet per impetrantem exprimi secundum communem extimationem: cum sit pars gratie sue secundum regulam domini Gregorii. xi. sed circumscripta regula: valorem obtentorum in sua impetratione exprimere non tenetur nec probare: nisi aliquod illorum obtentorum se dimissurum obtulerit.h.d.

CCXCII

icet impetrans Certum corpus beneficii valorem eiusdem beneficii per eum in gratia sua expressum: probare teneatur etiam si non negetur: quia pars gratie sue est: tamen secundum omnes hoc non procedit in valore probando beneficii obtenti in gratia expressi: presertim si illud obtulerit dimissurum: quia tunc esset indubitatum: sed si illud vult retinere cum illo sibi de nouo collato: tunc secundum aliquos videtur distinguendum. Quia aut est simplex beneficium puta Capellania vel simile et expressit bonum et magnum valorem propter quem papa citius gratiam non fecisset quam fecit: tunc non artatur ad probandum. Aut est dignitas vel beneficium curatum. et exprimitur valor modicus: quia tunc presumitur quod volebat papam decipere: quia ista beneficia consueuerunt et debent esse magis pinguia: et meliora quam alia. de vi. et hone. cle. vt quisque. et tunc tenetur probare valorem. Tutius tamen est secundum dominos quod aliqualiter probet licet non ita exacte sicut in primo casu: et hoc verum si non negetur valor: secus vero si negaretur: quia tunc plene probare teneretur. Ego vero dicebam me non legisse quod impetrans teneretur de valore vel de quacunque alia qualitate beneficii obtenti facere mentionem. pro quo induxi ea que leguntur et notantur in cle. i. de preben. per Jo. an. et pau. Verum tamen ex quo expressit ad inducendum papam facilius pro gratia sibi facienda id fecisse videtur et per consequens ad id probandum se astrinxisse. de resti. spo. c. i. de proba. l. z quod crederem verum si negaretur si vero non negaretur valor probationem nullam requirerem: nec viderem processum ex hoc nullum sine iniustum: dummodo de aliis substantialibus plene constaret. dominus tamen Vrbanus papa. vi. in primordio creationis sue voluit et ordinauit quod nedum impetrantes certum beneficium vacans vel certo modo vacaturum de valore illius teneretur facere mentionem sed etiam de valore omnium beneficiorum que obtinerent tempore impetrationis et hoc secundum communem extimationem: et non secundum taxationem decime quod est grauius: alias voluit et decreuit huiusmodi gratias fore nullas et nullius roboris vel momenti. Hoc verum nisi proprio motu essent facte: Idem etiam voluit et ordinauit in confirmationibus obseruari.

De testibus. Rubrica.

Sequens decisio.h.d. Testis statim rediens post dictum suum potest illud corrigere si errauit: secus si ex interuallo.h.d. Vel sic: Testis de facto super quo interrogatus est dixit semel se testificari postea ex interuallo rediens vult aliquid super illo testificari non debet audiri.h.d.

CCXCIII

i testis Iuratus et examinatus super certo articulo dicat et deponat vna die se nihil scire de contentis in articulo: et rediens post diu dictum dicat et deponat contrarium: eius testimonio videlicet vltimo non creditur: tum quia propter longum interuallum: tum quia presumitur subornatus et informatus. Tum quia variauit in sua dispositione deponendo primo vnum postea contrarium. secundum Jo. Ber. et Hosti. in c. preterea. de testi. cogen. et per Spe. ti. de teste. §. i. ver. item quod testes. pro hoc etiam faciunt no. per Ber. in c. cum causam. in vlti. glo. et in c. venients. et in c. cum in tua. in fi. de testi. secus vero si rediret statim ad corrigendum dictum suum: vt in predictis iuribus. et c. ti. cum dencor.

De consuetudine. et de iureiuran. Rubrica.

Infrascripta decisio.h.d. Qui in sua receptione statuta et laudabiles consuetudines ecclesie seruare iurauit: potest nihilominus contra eas portiones seu prebendas postea impetra-

re.h.d. Uel sic. Iurans vel consuetudines vel cōtractus ser-uare: potest nihilominus contra ea impetrare dummodo in gratia ponatur clausula: non obstantibus statutis ⁊ cōsuetu-dinibus etiam iuratis.h.d. CCXCIIII

Licet quis Iuret tempore sue receptionis in canonicum seruare statuta ⁊ consuetudines laudabiles ecclesie: ⁊ postea īpetret a papa aliquas portiones seu prebendā ꝯ consuetu-dines illius ecclesie non censetur periurus: ⁊ valet hmōi im-petratio: presertim si in grā hmōi ponantur clausule deroga-torie hodie poni consuete. Uidelicet non obstantib⁹ statutis ⁊ consuetudinibus ecclesie ꝯrus ēt iuramento vel cōfirmatio-ne sedis apostolice roboratis: ⁊ tunc est indubitatū p no.in.c. cū aliquibus.de rescriptis. ⁊ de prebē.c.cū.li.vi. ⁊ tunc ēt non obstaret gl. Jo.an.i.c.cū doceat.sup vbo.statuti.de elec.li.vi. Si vo nō ponerent dicte clausule derogatorie: ⁊ esset grā fa-cta motu ꝓprio dicto iuranti: idem qrin quolibet iuramento intelligit auctoritas superioris excepta.de iureiur.c.venientes. ⁊ ibi no.de hoc per Jo.an.in nouel. Si vero fieret grā ad in-stantiam iurantis dicta statuta: tunc posset distingui: qꝛ aut expresse iurauit statuta seruare: ⁊ oīa contenta in eis: ⁊ sine cā impetraret ꝯ ea: forte non valet ꝯ illa iuramenta hmōi impe-tratio: nisi obtinuisse absolutionem ab hmōi iuramento. Si vo ex aliqua cā rationabili superueniēti impetrasse: valeret ⁊ teneret: qꝛ in quolibet iuramento intelligit si res in eodem statu permanserit.de iureiur.quēadmodū. Aut iurati gener̄ seruare omnia statuta ecclesie: ⁊ tunc ex causa vel sine causa posset impetrare contra ea: qꝛ non est verisimile ꝙ voluerit se in tantum artare ꝙ nunquā contra illa statuta impetraret: iuramenta.n.hmōi sm̄ intentionē iurantis sunt interpretan-da.xxii.q.v.humane aures.de iureiuran.veniens. ⁊ .c. quin-tauallis. ꝓ qua distinctione faciunt que leguntur ⁊ notantur in.c.clericis.e.ti. ⁊ .c.veniens.in nouel.

¶ De rescriptis ⁊ de appellationibus. Rubrica.

¶ Sequēs decisio.h.d. Si post appellationes ⁊ terminū as-signatū appellanti.appellat⁹ ꝯmissionē īpetret vigore cui⁹ ꝓ-cedat in cā: validus est ꝓcessus dūmodo appellās doceat. d̄ diligentia sua.h.d. CCXCV

Si appellatus Post terminum assi-gnatum appellanti ad ꝓsequendum impetret cōmissionem vigore cuius vsqꝫ ad conclusionem in cā ꝓcedat ⁊ postea pars appellans doceat de diligentia ꝓsecutionis ꝑ eum facta infra terminū sibi ꝓfixum. Dixerunt oēs dn̄i ꝯcorditer valuisse ⁊ valere ꝓ-cessum habitum vigore ꝯmissionis ꝓdicte. ratio qꝛ ex quo appellatio predicta non fuit deserta: vtraqꝫ pars potuit eam prosequi.p.c.oblate.sepe. ⁊ .c.ex insinuatione.de appella. ⁊ sic diligentia appellātis pdest appellanti. C.de appella.l.eos.de quo tamen vide supra in conclusione.hmōi.nec tunc habet lo-cum cle.si appellationem.de appel.

¶ De consuetudine. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Prebenda vacans in curia nō potest optari: nec etiam fructus grossi canonici in curia defū-cti etiam si dicti fructus redeant ad capitulum.h.d. Uel sic. Prebenda v.cans in curia pretextu consuetudinis optari non potest.h.d. CCXCVI

Sicut canonicatus Et prebē-de in roma-na curia: vacantes per alicuius obitum optari non pnt vigore consuetudinis sm̄ formam.c.si.de consuetudi.li. .vi.ita nec grossi fructus per dictum canonicum in curia defe-ctum obitum possunt optari etiam si illi grossi fructus redirēt ad capitulum: pro vt dominus Grego. Papa.xi. declarauit per suam bullam.

¶ De rescriptis ⁊ de prebendis. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. Purificatio gratie facta per execu-torez in forma pauperū ad instantiā cōsanguinei ii hnt̄is mā-datū valet.h.d. Uel sic. Grā in forma pauperū purificari pt̄ per executorem ex officio etiam in absentia impetrantis ad instantiā cōiuncte persone.h.d. CCXCVII

Purificatio Gratie in forma pauperū fa-cta per executorem ad instā-tiā consanguinei īpetrantis nullū mandatū; sup h̄ hn̄tis valet ⁊ ꝓrō qꝛ in hmōi purificatione n̄ reqrit̄ cause cognitio: nec ptis vocatio: ꝓ vt le. ⁊ no.p Inn. ⁊ Host. de psump.c.si. ⁊ de trāsla.epi.vel electi.l.z.in si.p Inn. ⁊ in cle. iudices.de offi.o.dele.p Jo.an. ⁊ alios ⁊ plene p pau.in cle. cū ea quē.de pces.p̄ben. ⁊ pōt fieri ēt ex offō ⁊ in absentia ipetran-tis: qꝛ cū alias fuerit examinat⁹ ⁊ īscia rept⁹ ydone⁹: ⁊ ppea non sit necessaria sua p̄ntia de sua cōuersatione ⁊ vita dꝫ fieri inqsitio in loco vbi pu: rsatus est.de elec.postq̄.de presump. quosdā sm̄ pau.qui hoc notat in dicta cle.sup vbo. inqsitōe. vbi ēt dicit sup vbo.p̄dictarūqꝫ non sit necesse: lꝫ sit tutum sa per hoc ꝓnicare sꝫ sufficit ꝙ executori ꝯstet p informationē receptā de laudabili vita ⁊ ꝯuersatione. ⁊ sic sine declaratiōe pt̄ ꝓuidere vsuetū ⁊ sil⁹ hꝫ ꝙ sup hoc ꝓnūcie: ⁊ hoc tut⁹: qꝛ alias difficulter posset ꝓbari hmōi purificatio. An vo cō-iuncta psona possit sine mandato acceptare bn̄ficiū vide per Inn. ⁊ Host. de p̄bē.in.c.accedēs. ⁊ p Archi.de p̄ben.si ti-bi absenti.sup vbo.collatione. ⁊ ibi per Jo.an.in nouel.

¶ De procuratoribus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Per generalē cōstitutionē ꝓcu-ratoris ad oēs causas non reuocat ꝓcurator prius ad certā cām spāliter deputat⁹.h.d. Uel sic. Procurator ad vnā cām spāliter ꝯstitutus per ꝯstitutionē generalē alterius ad omnes causas non censetur reuocatus.h.d. CCXCVIII

Si quis constituat Procurato-rem ad certā cām spāliter ꝓsequendum: ⁊ subsequenter cōstituat alios generalē ad oēs ⁊ singulas cās motas ⁊ mouē-das ꝓsequendū: p̄mū reuocare non censet: p regulā generi per spēm .⁊c.de rescrip.c.i. ⁊ de p̄bē.dudū.li.vi. ⁊ in regula ge-neri p speciem.de reg.iur.e.li. ⁊ faciunt notata per Host.i.c. in nrā. ⁊ p Jo.an.in.c.non inuste.e.ti.in nouel.

¶ De oblationibus ⁊ taxationib⁹ rex ablatarū. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. Ad taxationez rerū ablatarū faciē-dam per iudicē pars vocāda est: sed non ad delationem iura-menti partis faciendam.h.d. CCXCIX

Licet quo Ad taxationem rerū ablatarū p iudicem faciendā pars ꝯ quā ipa taxatio fieri debet sit citanda: tamen quo ad deferē-dum iuramentū iupta formā.c.sup eo.ꝙ metus cā. ⁊ .l.si qū. .C.vnde vi.domini dixerunt ptē vocari non esse necessariū: licet tutius sit ꝙ fiat. Nā ex quo iuramentū predictum est ne-cessarium: ⁊ de necessitate iuris deferendum in odium violē-ti vel dolosi: vt no.in dictis iuribus partis non interest siue vocetur siue non.pro hoc allegabatur.l.quemadmodum.ff. de iureiuran.pro casu. Secus de iuramento in litem vel de-cisorio actori: vel reo deferendo iupta formam.c.si.de iure-iuran.tunc enim bene requiritur partis vocatio: quia illarū interest: ⁊ dicere poterit quelibet pars sibi fore deferendum: ⁊ quia etiam vna pars poterit referre vtibi.

¶ De consuetudine. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Derogatur consuetudini optā-di maiorem prebendam si mandatur prouideri de tali prebe-da non obstantibus statutis ⁊ consuetudinibus ⁊c. Uel sic. per clausulas derogatorias positas in litteris apostolicis tol-litur consuetudo optandi in ecclesia in qua sunt maiores: ⁊ minores prebende. CCC

Si mandetur Alicui ꝓuideri d̄ maio-ri prebenda cum vaca-uerit in certa ecclesia in qua maiores ⁊ minores ex-istunt non obstantibus statutis ⁊ consuetudinibus illius ec-clesie contrariis quibuscunqꝫ ⁊ presertim illis quibus ca-uetur ꝙ nullus possit habere maiorem: nisi primo habeat mi-norem ⁊ gradatim ascendat ad eam. Fuit dubitatum vtrū p has clausulas derogatorias ꝯsuetudo optādi.de qua i.c. si.de cōsue.li.vi.tollat seu verius deferat. Et dicebāt aliqui domini ⁊ maior pars ꝙ sic.ratiō ꝙ p expressum mandabat̄ de maiori p̄benda ꝓuideri: nō obstāte consuetudine ⁊c. Tā

opinionem Jo.an.tutiorem.

De appellationibus. Rubrica.

Sequens decisio.h.d. Quod si in instrumento diligentie prosecutionis appellationis in Cancellaria presentato contineatur commissio alterius tenoris: quam fuerit illa: que fuit in iudicio presentata: huiusmodi variatio non nocet: dummodo in utraque contineantur nomina personarum litigantium cause et iudicis a quo fuit appellatum. et quibus possit liquido constare de mente volentis dictam appellationem prosequi.h.d. CCLXXXIX

Licet in Instrumento diligentie facto in cancellaria. de prosequendo appellationem interpositam a diffinitiva sententia contineatur commissio alterius tenoris: quam in iudicio presentate: non nocet dummodo in utraque contineantur nomina personarum et iudicis a quo fuit appellatum. per que possit apparere de voluntate et mente illius volentis appellationem prosequi que mens potius consideranda est: quam verba. de verbo. signi. intelligentia. et c. preterea. at hic habemus tam mentem quam verba. ergo etc.

De procuratoribus. Rubrica.

Infrascripta decisio.h.d. Ad recipiendum possessionem iuris canonicatus vel prebende requiritur speciale mandatum hoc.d. Vel sic possessio iuris per specialem procuratorem acquiritur si per negociorum gestorem: nisi dominus ratum habuerit infra tempus infra quod potuisset possessionem nancisci. hoc dicit. CCXC

Ad recipiendum Canonicatus iuris vel prebende possessionem requiritur speciale mandatum. ff. de acqui. pos. l. iii. et faciunt pro hoc no. in c. accedens. de preb. ubi dicit glo. in fi. quod dominium: vel possessio non acquiritur per negociorum gestorem. ff. de nego. gest. si ego. Hoc verum: nisi dominus ratum habeat: ut ibi nota. in d. l. i. § per procuratorem que quidem ratihabitio debet fieri infra idem tempus infra quod predictus actus deberet expediri per dominum: alias post illud tempus lapsum non valeret ratihabitio. ff. de re iu. l. penul. pro hoc ultimo dicto vide Jo. mo. in c. quod sic. de elec. li. vi. in § ceterum. super verbo. petere. i vlt. quod contra tamen predicta conclusionem videtur facere una glo. Jo. an. in de. i. ut lite pen. super verbo. collato. ibi sed ubi amicus. Ego crederem salva correctione corporalem possessionem beneficii que est facti recipi posse per quemcunque amicum sive consanguineum sine mandato speciali: quia hoc potest dari et capi per excommunicatum. de preben. pro illorum. in fi. Et sic potest intelligi glo. Jo. an. in de. i. super illo alle. Secus vero de possessione que multum haberet iuris: sive per quam dominium beneficii vel canonicatus datur: que sine speciali mandato non acquiruntur: ut in primis iuribus. pro quo ultimo dicto facit quedam no. Jo. an. in nouel. de preben. si tibi absenti. sup gl. iii. li. vi. et per Archi. super verbo. collationem.

De fide instrumentorum. Rubrica.

Sequens decisio.h.d. Instrumenta confecta per notarios qui de consuetudine vel privilegio possunt infra territorium eorum notarios creare fidem faciunt infra territorium constituentium eos: alias non.h.d. Vel sic. Notarius creatus per alium quam per Papam vel Imperatorem non facit instrumentum extra territorium creantis. CCXCI

Instrumenta Confecta per notarium tabelliones Regum Prelatorum et universitatum. qui ex consuetudine vel privilegio possunt notarios creare infra territorium vel iurisdictionem eorum. pro ut legitur et no. per Inn. o. fi. instru. cum. p. tabellio. faciunt fidem extra etiam in romana curia dummodo fuerint infra territorium constituentium confecta: alias non. Nam ipsi extra territorium sive iurisdictionem constituentium nulla possunt conficere instrumenta: quod hoc competit omnibus creatis a papa vel Imperatore pro ut legitur et notatur in d. c. cum p. et plenissime per Spe. ti. de instru. edic. § restat. ver. sed quid potest. et ver. quid de hiis. ubi remittit ad summam Hosti. eo. ti. videlicet de fide instru. § quibus instrumentis. c. ti. ne. de. vel mo. § que sint. v. quid igitur.

De rescriptis et de prebendis. Rubrica.

Infrascripta decisio.h.d. Non solum valor certi beneficii impetrandi sed etiam obtentorum debet per impetrantem exprimi secundum communem extimationem cum sit pars gratie sue secundum regulam domini Gregorii. xi. sed circumscripta regula: valorem obtentorum in sua impetratione exprimere non tenetur nec probare nisi aliquod illorum se dimissurum obtulerit.h.d. CCXCII

Licet impetrans Certum corpus beneficii valorem eiusdem beneficii per eum in gratia sua expressum probare teneatur etiam si non negetur: quia pars gratie sue est secundum omnes hoc non procedit in valore probando beneficii obtenti in gratia expresso: presertim si illud obtulerit dimissurum: quia tunc esset indubitatum: sed si illud vult retinere cum illo sibi de novo collato: tunc secundum aliquos videtur distinguendum. Quia aut est simplex beneficium: puta Capellania vel simile et expressit bonum et magnum valorem propter quem papa citius gratiam non fecisset quam fecit: tunc non artatur ad probandum. Aut est dignitas vel beneficium curatum. et exprimitur valor modicus: quia tunc presumitur quod volebat papam decipere: et quia ista beneficia consueverunt et debent esse magis pinguia: et meliora quam alia. de vi. et hone. cle. ut quisque. et tunc tenetur probare valorem. Tutius tamen est secundum dominos quod aliqualiter probet licet non ita exacte sicut in primo casu: et hoc verum si non negetur valor: secus vero si negaretur: quia tunc plene probare teneretur. Ego vero dicebam me non legisse quod impetrans teneretur de valore vel de quacunque alia qualitate beneficii obtenti facere mentionem. pro quo induxi ea que leguntur et notantur in de. i. de preben. per Jo. an. et pau. Verumtamen ex quo expressit ad inducendum papam facilius pro gratia sibi facienda id fecisse videtur et per consequens ad id probandum se astrinxisse. de testi. spo. c. i. de proba. l. quod crederem verum si negaretur: si vero non negaretur valor probationes nullas requirerent: crederem processum ex hoc nullum fore iniustum: dummodo de aliis substantialibus plene constaret. dominus tamen Urbanus papa. vi. in principio creationis sue voluit et ordinavit quod nedum impetrantes certum beneficium vacans vel certo modo vacaturum. de valore illius tenerentur facere mentionem sed etiam de valore omnium beneficiorum que obtinerent tempore impetrationis et hoc secundum communem extimationem et non secundum taxationem decime quod est gravamen: alias voluit et decrevit huiusmodi gratias fore nullas et nullius roboris vel momenti. Hoc verum nisi proprio motu essent facte. Idem etiam voluit et ordinavit in confirmationibus observari.

De testibus. Rubrica.

Sequens decisio.h.d. Testis statim rediens post dictum suum potest illud corrigere si erravit: secus si ex intervallo.h.d. Vel sic. Testis de facto super quo interrogatus est dixit se nihil scire: si postea ex intervallo rediens vult aliquid super illo testificari non debet audiri.h.d. CCXCIII

Si testis Iuratus et examinatus super certo articulo dicat et deponat una die se nihil scire de contentis in articulo: et rediens post in dictum dicat et deponat contrarium: eius testimonio ex illo non creditur: tum quia propter longum intervallum: quia presumitur subornatus et informatus. Tum quia varius in sua dispositione nedo primo unum postea contrarium. secundum Jo. Ber. et Hosti. in c. preterea. de testi. cogen. et per Spe. ti. de teste. § i. ver. item quod testes. pro hoc etiam faciunt no. per Ber. in c. cum causam. in ulti. glo. et in c. veniens. et in c. cum in tua. in fi. de testi. secus vero si rediret statim ad corrigendum dictum suum: ut in dictis iuribus. et c. n. cum clamor.

De consuetudine. et de iureiurando. Rubrica.

Infrascripta decisio.h.d. Qui in sua receptione statuta et laudabiles consuetudines ecclesie servare iuravit: potest nihilominus contra eas portiones seu prebendas postea impetrare

re.h.d. Vel sic. Iurans vel consuetudines vel cõtractus ser-
uare: potest nihilominus contra ea impetrare dummodo in
gratia ponatur clausula: non obstantibus statutis et cõsuetu
dinibus etiam iuratis.h.d. CCXCIIII

Licet quis Iuret tempore sue receptionis in canonicum seruare statuta et consuetudines laudabiles ecclesie: et postea ĩpetret a papa aliquas portiones seu prebendã contra consuetudines illius ecclesie non censetur periurus: et valet huiusmodi impetratio: presertim si in gratia huiusmodi ponantur clausule derogatorie que hodie poni consueuere. Videlicet non obstantibus statutis et consuetudinibus ecclesie contrariis etiam iuramento vel cõfirmatione sedis apostolice roboratis: et tunc est indubitatũ per no. in c. cũ aliquibus. de rescript. et de prebẽ. c. cum. li. vi. et tunc etiam non obstaret gl. Io. an. i. c. cũ doceat. sup verbo statutũ. de elec. li. vi. Si vero non ponerentur dicte clausule derogatorie: et esset gratia facta motu proprio dicto iurantiidem quia in quolibet iuramento intelligitur auctoritas superioris excepta. de iureiur. c. venientes. et ibi no. de hoc per Io. an. in nouel. Si vero fieret gratia ad instantiam iurantis dicta statuta: tunc posset distingui: quia aut expresse iurauit statuta seruare: et omnia contenta in eis: et sine causa impetraret contra ea: forte non valet contra illa iuramenta huiusmodi impetratio nisi obtinuisse absolutionem ab huiusmodi iuramento. Si vero ex aliqua causa rationabili superueniente impetrasse: valeret et teneret: quia in quolibet iuramento intelligitur si res in eodem statu permanserit. de iureiur. quẽadmodũ. Aut iurati generaliter seruare omnia statuta ecclesie: et tunc ex causa vel sine causa posset impetrare contra ea: quia non est verisimile quod voluerit se in tantum artare quod nunquam contra illa statuta impetraret: iuramenta enim huiusmodi secundum intentionẽ iurantis sunt interpretanda. xxii. q. v. humane aures. de iureiuran. veniens. et c. quintauallis. pro qua distinctione faciunt que leguntur et notantur in c. clericis. e. ti. et c. veniens. in nouel.

¶ De rescriptis et de appellationibus. Rubrica.

¶ Sequẽs decisio.h.d. Si post appellationem et terminũ assignatũ appellanti. appellatus cõmissionẽ ĩpetret vigore cuius procedatur in ca: validus est processus dummodo appellãs doceat. de diligentia sua.h.d. CCXCV

Si appellatus Post terminum assignatum appellanti ad prosequendum impetret cõmissionem vigore cuius usque ad conclusionem in causa procedatur et postea pars appellans doceat de diligentia prosecutionis per eum facta infra terminũ sibi prefixum. Dixerunt omnes domini concorditer valuisse et valere processum habitum vigore commissionis antedicte. ratio: quia ex quo appellatio predicta non fuit deserta: utraque pars potuit eam prosequi. p. c. oblate. sepe. et c. ex insinuatione. de appella. et sic diligentia appellati prodest appellanti. C. de appella. l. eos. de quo tamen vide supra in conclusione. lxxiiii. nec tunc habet locum cle. si appellationem. de appel.

¶ De consuetudine. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Prebenda vacans in curia nõ potest optari: nec etiam fructus grossi canonici in curia defũcti etiamsi dicti fructus redeant ad capitulum.h.d. Vel sic. Prebenda vacans in curia pretextu consuetudinis optari non potest.h.d. CCXCVI

Sicut canonicatus Et prebende in romana curia vacantes per alicuius obitum optari non possunt vigore consuetudinis secundum formam. c. si. de consuetudi. li. vi. ita nec grossi fructus per dictum canonicum in curia defectum obitum possunt optari etiam si illi grossi fructus redirent ad capitulum: prout dominus Grego. Papa. xi. declarauit per suam bullam.

¶ De rescriptis et de prebendis. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. Purificatio gratie facta per executorem in forma pauperũ ad instantiã cõsanguinei nõ habentis mãdatũ valet.h.d. Vel sic. Gratia in forma pauperũ purificari potest per executorem ex officio etiam in absentia impetrantis ad instantiã cõiuncte persone.h.d. CCXCVII

Purificatio Gratie in forma pauperũ facta per executorem ad instãtiã consanguinei ĩpetrantis nullũ mandatum super hoc habentis valet et ratio: quia in huiusmodi purificatione non requiritur cause cognitio: nec partis vocatio: prout le. et no. per Inn. et Host. de presump. c. si. et de trãsla. epi. vel electi. l. in si. per Inn. et in de. iudices. de offi. dele. per Io. an. et alios et plene per pau. in cle. cũ ei quẽ. de pres. preben. et potest fieri etiam ex officio et in absentia ĩpetrantis: quia cum alias fuerit examinatus et in scientia repertus ydoneus: et propterea non sit necessaria sua presentia de sua cõuersatione et vita debet fieri inquisitio in loco vbi purificatus est. de elec. postquã. de presump. quosdã secundum pau. qui hoc notat in dicta cle. sup verbo. inquisitos. vbi etiam dicit sup verbo. predictarũ quod non sit necesse: licet sit tutum super hoc pronũciare sed sufficit quod executori constet per informationẽ receptã de laudabili vita et cõuersatione. et sic sine declaratione potest prouidere: verumtamen et salubrius est quod super hoc pronũciet: et hoc tutius: quia alias difficulter posset probari huiusmodi purificatio. An vero cõiuncta persona possit sine mandato acceptare beneficiũ vide per Inn. et Host. de prebẽ. in c. accedẽs. et per Archi. de preben. si tibi absenti. sup verbo. collatione. et ibi per Io. an. in nouel.

¶ De procuratoribus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Per generalẽ cõstitutionẽ procuratoris ad omnes causas non reuocatur procurator prius ad certã causam specialiter deputatus.h.d. Vel sic. Procurator ad vnã causam specialiter constitutus per constitutionẽ generalẽ alterius ad omnes causas non censetur reuocatus.h.d. CCXCVIII

Si quis constituat Procuratorem ad certã causam specialiter prosequendum: et subsequenter cõstituat alios generaliter ad omnes et singulas causas motas et mouẽdas prosequendũ: primũ reuocare non censetur: quia per regulã generi per speciem et c. de rescrip. c. i. et de prebẽ. dudũ. li. vi. et in regula generi per speciem. de reg. iur. e. li. et faciunt notata per Host. i. c. in nra. et per Io. an. in c. non mirufe. e. ti. in nouel.

¶ De oblationibus et taxationibus rerum ablatarum. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. Ad taxationem rerũ ablatarum faciẽdam per iudicẽ pars vocãda est: sed non ad delationem iuramenti parti faciendam.h.d. CCXCIX

Licet quo Ad taxationem rerum ablatarũ per iudicem faciendam pars contra quam ipsa taxatio fieri debet sit citanda: tamen quo ad deferẽdum iuramentũ iuxta formã. c. sup eo. quod metus causa. et l. i. si quis. C. unde vi. domini dixerunt partem vocari non esse necessarium licet tutius sit quod fiat. Nã ex quo iuramentũ predictum est necessarium: et de necessitate iudex deferendum in odium violẽti vel dolosi: ut no. in dictis iuribus partis non interest siue vocetur siue non. pro hoc allegabatur. l. quemadmodum. ff. de iureiuran. pro casu. Secus de iuramento in litem vel decisorio actori vel reo deferendo iuxta formam. c. si. de iureiuran. tunc enim bene requiritur partis vocatio: quia illarum interest: et dicere poterit quelibet pars sibi fore deferendum: et quia etiam vna pars poterit referre ut ibi.

¶ De consuetudine. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Derogatur consuetudini optãdi maiorem prebendam si mandatur prouideri de tali prebẽda non obstantibus statutis et consuetudinibus etc. Vel sic. Per clausulas derogatorias positas in litteris apostolicis tollitur consuetudo optandi in ecclesia in qua sunt maiores et minores prebende. CCC

Si mandetur Alicui prouideri de maiori prebenda cum vacauerit in certa ecclesia in qua maiores et minores existunt non obstantibus statutis et consuetudinibus illius ecclesie contrariis quibuscumque et presertim illius quibus cauetur quod nullus possit habere maiorem nisi primo habeat minorem et gradatim ascendat ad eam. Fuit dubitatum verũ per has clausulas derogatorias consuetudo optãdi. de qua i. c. si. de cõsue. li. vi. tollatur seu verius deferatur. Et dicebãt aliqui domini et maior pars quod sic: attẽto quod per expressum mandabatur de maiori prebenda prouideri nõ obstante consuetudine etc. Tã

etiam qualias gratia impetrantis posset totaliter frustrari p optatem in effectum: quillam minorem non optatam habere non pōt pp. c. cum de non. de preben. li. vi. quod tñ potuit i casu .c. si. antedictū sic ꝙ sunt diuersi casus: ꝛ non aduersi. Alias rationem dicebat dñs Anmosicā. qꝛ aliud est vbi sunt gradꝰ prebendarum: ꝛ debet fieri ascensus ꝛ non descensus qui nedū per optionem: sed etiam per collationem nouam: vel etiaꝫ assignationem capituli fit sepe: quā quidem collationem siue assignationem non est dubium per decretum Pape impediri. de conces. preben. pposuit. ꝛ de. cum ei quem. c. l. Aliud vbi non sunt gradus prebendarum: sed oēs prebende appellantur: vna tñ est melior altera: si ad illam meliorem venires tñ per optionem ꝛ consuetudinem: tali consuetudini p illas clausulas non derogaretur: qꝛ gratia impetrantis in non optatis suum posset sortiri effectum: secus vero in casu nostro supradicto. Videtur tñ obstare predicte distinctioni verbū gradatim positum in illo textu: quod tñ non refert ad prebēdas seu gradus prebendarum: sed ad gradus personarum: pro vt ibidem notat glo. super eodē verbo. preterea vr etiā obstare gl. ibidem super vbo. meliorē. querens de habente maiorē: vtꝝ possit vigore illius consuetudinis optare minorem. ꝛ tenet ꝙ sic: qꝛ illa vr sibi melior que sibi magis placet. insti. de acqui. hered. §. preterea. Sed intellige glo. non de minori in gradu sed in valore. Alii dñi tenentes ꝯtrium dicebant casum verisimilem ꝛ possibilem ꝙ nullus curaret optare maiorem: ꝛ sic gratia sua posset sortiri effectum. Ad hoc rñdebatur ꝙ hoc esset de raro contingentibus ad q̄ iura non adaptant: sꝫ ad ea que frequenter accidunt. ff. de legi. nam ad ea. de ap. sepe. de nostris temporibus cupimus augeri non minui: ascendē non descendere. de transla. quāto. ꝛ c. lꝫ. ergo ꝛc. q̄ꝫ rōnē vltimam alleg. Jo. mo. in. c. cum aliqbus. de rescrip. in casu quasi simili ad mīm. Et vide no. p Archi. xxv. q. ii. in summa in fi. ꝛ p eunde ꝛ Jo. an. in. c. si pp ma. de rescrip. li. vi.

¶ De exceptionibus. ꝛ de re iudica. Rubrica.

¶ Sequēs decisio. h. d. Si ꝯ executionē sñie excipiat de nullitate poessus cui incūbit onus pbandi. distingue vt hic dī. h. d. Vel sic: Stat sñie q̄ in rem transiuit iudicatā: narratā pcessum ꝛ ptis aduerse. pñtiā vel ꝯtumaciā: nisi is ꝯ quem est exequutio faciēda pbet nullitatē ipsius: sed si resultat ex ea psumpta contumacia ꝛ ꝯ eam de nullitate obiciatur validitatem eius probabit qui executionē petit. h. d. Et nota ꝙ psumit ptem fuisse pñtem in sñia: nisi in ea dicatur ꝙ fuit absēs vt no. in spe. de sen. §. vt aūt. v. ꝛ nota. fm quosdā: ꝛ p Jo. an. in. c. tenor. de re iudi. super. iii. glo. CCCI

SI petatur Executio alicuius sñie q̄ transiuit in rem iudicatā ꝛ producatur instrum sñie coram executorem in quo narratur cōmissio iudicis sñiam proferentis libelli oblatio litis ꝯtestatio. ꝛ alia substantialia iudicii ꝛ excipitur per illum ꝯ quē dꝫ fieri executio de nullitate processus ꝛ negentur oīa predicta i dicto instrumento contenta. Fuit dubitatum cui incumbet onus probandi an excipienti an executionem petēti. Ad ꝙ respondebatur: p vt Inno. respondet in termino de offi. o. de. cum in iure peritus. super verbo. de mandato. aut continetur in pdicto instro sñie partem ꝯ q̄ꝫ fuit lata sñia fuisse presentem aut non. In primo casu incumbit onus probandi excipiēti. In secundo. casu agentis per rationes quas ibi ponit: ꝛ ē i. c. quoniam ꝯ. de proba. et in. c. in presentia. de renun. p Ber. ꝛ Hosti. vide etiam Ber. in. c. ad reprimendam. de offi. ord. in glo. fi. et per eundem. de re iudi. sicut Compost. in. c. bone memorie ma. de elec. tenet idem in absente per contumaciaꝫ cuius ꝯtrium videtur innuere Inno. in. d. c. cum in iure. cuꝰ opinionem. s. Inno. intellige in ficto contumace. opinionem vero Compost. in vero cuius absentia supplet dei pñtia. ꝯ dolo et ptu. veritatis. de arbi. c. i. li. vi. et. C. de iudi. pperādū.

¶ De positionibus et articulis. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Si in pria instantia articuli fuit admissi i causa beneficiali ad probādū in curia ꝛ extra. de benignitate canonica: poterit etiam in secunda instantia dictaꝫ remissionem prosequi. h. d. CCCII

SI in prima Instantia articuli alicuius admittantur ad probandū in curia et extra: licet pars tunc fuerit negligens in prosequenda seu habenda remissione ad partes: nihilominus tamen de benignitate canonica presertim in causa beneficiali in secunda instantia poterit vti: et prosequi dictam remissionem per. l. per hanc. C. de temp. ap. et p. c. cum Johannes. de fide. instru. qꝛ probationes non sunt angustā de. de testi. c. significauit. et. c. albericus.

¶ De procuratoribus. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Procurator qui ad substituendū onus recepit: et substituit: cū clausula: donec ꝛc. mortuo vel recedente substituto tenetur notario cause satisfacere si principalis non sit presens in curia. h. d. CCCIII

SI cet procurator Constitutus ad causam recipiat onus dūtaxat ad substituendū et substituat si substitutus decedat vel recedat: nihilominus dictus procurator substituens tenetur satisfacere notario illꝰ cause de salariis cōmuni: si pars principalis non sit in curia: q̄ si fuerit presens ad satisfaciendum compelletur: ratio qꝛ semel recipiendo onus procurationis ad omnia tenet q̄ incūbunt: et sine quibus lis expediri non poterit. de procura. accedens. ꝛ. c. constitutus. vt lite non contesta. c. i. de procura. c. i. in clemen. alias enim possent fraudes multe fieri: et prorogationes litium quibus est occurrendum. de dolo et contu. finem. de offi. or. vt litigantes. de resti. spo. frequens. li. vi. cuꝫ si. Et ē notarii in salario eis obito possent defraudari qꝺ eē nō debet: quia dignus est operarius sua mercede. de pscrip. cum ex officii. de preben. cum secundum apostoli. de magis. super spec. cum multis si.

¶ De locato et conducto. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. L. ex quēcūqꝫ. C. de apochis publicis. li. x. locum habet non solum in censu tributario: sꝫ etiā in emphiteoticario. h. d. CCCIIII

Ex quecunqꝫ De apochis publicis li. x. nedum locum hꝫ in censu tributario: sed etiam in quocunqꝫ alio etiā emphiteoticario: p vt notat spe. ti. de loca. §. nunc aliqua. v. xxvi. et duobus sequen. et Hosti. in summa. e. ti. §. hoc quoqꝫ notandum.

¶ De iudicibus et de statu mona. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Monachus contra suum abbatē potest agere pro alimentis in futurum sibi prestandis: sed si pro subtractis. h. d. CCCV

Monachus Professus contra suum abbatem pro alimentis sibi subtractis agere non potest per regulaꝫ. dolo petit ꝛc. sed pro eis sibi ministrandis in futurum bene potest agere. pro vt legitur et notatur. de accu. ex parte. et faciunt pro pro dicto notata per Jo. mo. in. c. cordi. de appel. lib. vi. super verbo. in expen. in fi. glo.

¶ De renunciationibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Renūciatio litis fieri dꝫ coram pprio auditore cause: alias non valet per rationes quas ponit gl. in. c. q̄uis. de elec. li. vi. super verbo. vr. Renunciatio ē tituli nō valet: nisi fiat in manibus ordinarii collatoris: aut vicecancellarii: vel alterꝰ de spāli mādato pape. q̄uis Inn. i. c. veniēs. ꝯ renūcia. dicat ꝙ renūcia. facta absēte pte teneat. h. d. Vel sic: Renūcians liti et cause: iuri sibi ꝯpetēti nō cēset renunciasse. h. d. Et vide hic differentiam inter renunciare liti et cause et renūciare liti et iuri. CCCVI

SI actor in causa Beneficiali ante litis ꝯtestationē renunciauerit liti et cause fm maiorꝫ partem dñoꝝ: non videtur renunciare iuri sibi pro tunc in beneficio ꝯpetēti: ratio quia aliud est renunciare iuri et aliud liti. de elec. cum inter. R. de renuncia. sane. et. c. veniens. hoc ē notat Inno. in. c. in nostra. super verbo. recepti. de rescrip. in fi. et pōt fieri hec renuncia. litis in absentia partis fm Inn. in. cū pridē

de p·

de pac. sup vbo. renunciauit. q ille. l. post. C. de pac. melius per eum in dicto. c. veniens. q quidem lex iuncta. l. oēs. C. de transac. multum vr obstare pdicte pclusioni. Sed rndebatur q loquunt in pphanis rebus t iuribus corpalibus: q bus sine auctoritate supioris potest renunciari t transferri dnium: secus vo in bnficialibus qbus sine supioris auctoritate renunciari non pōt. de renun. qō in dubiis. t. c. admonet. Aliqui vo dominū sentientes contrarium faciebant differentiam inf renūciare liti dūtaxat t renunciare liti t cāe. Nam renūciatio litis vr respicere instantiam: renunciare vo liti t cāe totum negocium principale in iudicium deductum: renunciando igif liti t cāe nedum instantie sed toto negocio principali in iudicio deducto renūciare vr: hoc verū tacite fm legistas t post litem motam: alias secus p vt ipsi no. in dicta. l. post q alia enim sunt acta cāe alia litis p vt deducit. t notat Inn. de testi. cum cām. t Jo. an. in clemen. sepe. de verbo. sig. quoniam dictum posset pcedere si sumaf dictio cāe pro necessario inferente suum causatum: q tunc consistit in iure secus vo si sumaf pro controuersia q non est ante litis contestati. de vbo. signi. forus. de offi. dele. sup questionum. t in. l. hoc amplius. ff. rem ra. hēri. de iurepatro. ex lrīs. Quot vo modo sumaf dictio cāe per Jo. an. vide plene in nouel. de accu. cum dilect. de iure calum. c. ii. per Jo. mo. li. vi. t in clemen. dudum. de sepul. §. in studiis. sup verbo. rōe vel cā. per Pau. t differentiam inter litem t cām. vide. C. de transac. cāo vel litem. in glo. t vt audiui due sñie contrarie olim in palacio apostolico p duos magnos dños fuerunt pmulgate in simili casu: vna fuit lata per dñm Guilhelmum de giniello postea Carthaginen. epm contrariam pclusionem. Scda per dñm Petrum de Sorinaco postea Tirasien. episcopum nunc scē Romane ecclesie Cardi. infirmatoriam premissam: quem conclusio primum sine opinio pfirmatur seu corroborat valde p stilū t obseruantiam palacii que hz q Auditores renunciationem litis t cāe pnt recipere: sed non iuris nisi sibi expresse committaf: de quo tñ aliqui dñi dubitauerunt cum ipsi ptātem habeāt de oibus incidētibus de penden. t pnexis cognoscere t diffinire: sed hec renunciatio qñ fit in iudicio coram Auditore est vnum de inciden. §. tē. Alii t maior ps dñorum tenuerūt contrarium: tum q Auditores strictissimam hnt potestatem t strictiorem q alii delegati: q absoluere pnt ad cautelam: qō tamē Auditores sine spāli mandato non pnt: pro vt legit t notaf in. c. solet. de sen. exō. li. vi. tum ēt q faciliter pōt haberi regressus ad referendarium vel ad dñm vicecancellarium qui hnt potestatem recipiendi resignatiōes in curiā §. tē. tum ēt q procura. non hnt potestatem renunciandi iuri. posset enī induci de. Auditor. de rescrip. ad vtramqz ptem: sed qcqd sit de facto seruaf q nullus Auditor renunciationem iuris in bnficio admittit: sed bn litis t cāe: nec fm dñm Tirasien. p dictam renunciationem litis t cāe vacat bnficium: t per hoc apparet q alia est renunciatio litis t cāe: alia iuris: nec fm dñm Tirasien. p dictam renunciationem litis t cāe vacat bnficium seu aliqua vacatio iuris sequitur: inducit qō si procederet sepissime multa bnficia vacarent t impetrari possent: qō tñ nunq est auditum vel pceptum. Fatebantur tñ q pdicta renunciatio litis t cāe bene obstaret postea agere volenti sup eodem bnficio quemadmodū pactum de nō petendo siue de non agendo obstaret bn creditori siue dño licet p illud non pdidisset dniū. C. de transac. l. si p fundo. arctorum que leguntur in. c. i. de litis contesti. li. vi. p quo ēt inducit vnum dictum Inno. notabile in. c. sup hoc. de renun. videlicet q licet renunciatio facta de bnficio p spoliatum non valeat: vt in. c. sollicite. de resti. spo. tñ pactum factū de non agēdo in restitucione vñ vr. bene obstabat postea agere volenti: pro vt ēt notat Ber. in. c. ex insinuatōe. de pen. t. Postea vero audiui in qbusdam aliis psiliis allegari vnū textum contra pdictam primam pclusionem p casu. de crimi. fal. c. ii. vbi obligauit se reus sub piculo cāe probare lras falsas p quas actor impetrabat eum sup ecclesia quam ipse tenebat: sed qr illud non pbauit imponebaf sibi ppetuum silentium sup ipsa ecclesia. Sed pōt rnderi q h contingebat ex vi pactionis obligationis

ne facta coram ordinario: q pōt nedum renunciationem litis recipere: sed ēt iuris. de renū. admonet. t. c. qō in dubiis. Possent ēt contra pdictam pclusionem induci t allegari iura oia que recitanf t allegant de tacita renunciatōe iuris in bnficio di. c. ex ore. de his q fi. a prela. t de. gfe. de rescrip. de transac. ex literis. t de h per Archidi. vii. q. i. q periculosum. q recitat Inno. in. c. veniens. de renun. Vbi dicit expsse q si qs renunciat iuri vel seruituti quam hz in aliqua re certa etiam absente dño re ea sit liberata: t eodem mō si renunciat liti allegat. l. post q. C. de pac. Ad qō pōt rnderi vt supra q oia loquunt in rebus t iuribus pphanis. Secus in iurib9 ecclesiasticis t spiritualibus: que non possunt acquiri nec dimitti nisi certis modis in iure expressis.

De rerum permutationibus. Rubrica.

¶ Scdus decl. h. d. Permutatio facta p ordinarium de beneficio patroni laici eo pcempto non est nulla ipso iure: sz annullanda. h. d. CCCVII

Permutatio Facta p ordinarium de beneficio spectante ad pñsentationem laici: ipso pcempto t non vocato: non est nulla ipso iure: sed annullanda p sniam si ipse pcemptum suum infra tps qō pñsentare potuit t debuit pqueraf: fm dñm Frede. de Senis in tractatu suo. de rez permu. q. xxx. Et alexan. de lancill. in repetitione sua pmiciato. c. i. de rerū pmu. li. vi. in. iii. parte. q. xvi. alle. c. qō sicut. de elec. t. c. ea nos sat. de his que fi. a pla. in qbus pcemptus capituli non redditur nullum: sed annullandum fm expositionem Hosti. t Jo. an. sup verbo. pueniunt. alle. ēt. c. cum in ecclesiis. de pbē. li. vi. Pro rōe allegat dñs Frede. dictum Pau. in cle. vnica. de reru pmu. Dicentis q psensus illoz vocandoz quorum interest pōt interuenire t añ t post t dicit sic dans per hoc intelligē q non sit nulla sed annullanda. Nā si esset nulla ratificari non posset. p. c. audītis. de elec. cum si. dñs Alexan. allegauit alia in rōem: q iste actus auctorizandi pmutationes principalit depender ab episcopo: vt in. c. qsitum. de rerum pmu. t no. in cle. vnica. e. ti. t lz debeat hunc actum facere de psensu capituli vel patroni: non tamen illa nulla est eo ipso: ēt si ad ipsum non spectat collatio cum non sit omnino defectus ex pte facientis: lz male faciat pcēnendo illos quoz interest: vt in dicto. c. qō sicut. t in. c. cum in ecclesiis: q antez sufficiat psensus ex post facto illoz contemptoz inducit ipse illud qō superius in eadem sua repetitiōe dixit in pte prima qōne. vii. s. q possint hēre duo beneficia de iure: t tamen episcopus pōt me altero priuare nisi mecum p ipsum fuerit dispensatum: q si ex post facto interueniat: sufficit vt ibi declarat t inducit p hoc qō notat Jo. an. de elec. lz canon. li. vi. super glo. penultima. t no. p eundem de instit. c. ii. e. li. melius faciunt no. p Inno. Jo. mo. t Jo. an. in. c. i. de rebus eccle. non alie. e. li. Facit eō fm eum: q lz iste psensus non interueniat in limitibus pmutationis non tñ cauetur in iure q nō possit postea interuenire: immo expsse cauetur contrarium videlicet sufficere supuenientem psensum: vt in dicto. c. qō sicut. t. c. ii. de his q fi. a prela. t. c. ex ore. Vñ licet q ab initio nō valeat non firmef ex solo tractu tpis: tñ ex nouo psensu supueniente bñ firmatur: vnio in dicta regula non firmaf de regu. iu. li. vi. Rndet ad oia contraria canonum q doctoz t pertinentium ad. c. dōcemimus. xvi. q. vii. q ōest clarius in ista materia vz irrita est epoz collatio facta de bnficio vacante spectante ad pñsentationem laici ipso pcempto t irrequisito: dicens illud. c. loq in eo casu in q patronus ōbet requiri t in q epus non hz collationem: sed in pmutatione secus licet cum alio. Vel pōt aliter rnderi vz q. c. decernimus. loquaf in collatione voluntaria: secus aut in necessaria p clementiam. de rez permu. Dicit ēt dñs Alexan. vbi supra dñm L. apuz q fecit plures additiones ad dicta dñi Frede. in dictam pclusionem declinasse: t induxisse q sint annullanda. e. p vestras. de iurepatro. t de elec. nemo. li. vi. t qō ibi no. Si vo fm L. apum illi quoz interest pmutationi contradicunt: vel non psentiunt: tunc fm eos est nulla. alle. cle. ne in agro. §. ad hec. de sta. mo. qō dictum intelligo si ex aliqua cā rationabili pdicunt t infra tempus a

f

iure statutum alias non obstante eorum ꝯdictione pmutatio
pōt e oꝫ expeditionem eorum non interfuit impedire cū sine eis
qꝫ pacificare non possunt per cle. vnicam. ante dictum de cō
sensu. Tene dictum Pau. videlicet ꝙ sufficiat consensus eo
rum antea vel post tacitus vel expressus per rationes ante
dictas. Vide quod no. ꝯ decisione. cccxxv. post prīncipium.

De sententia excommunicationis. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Petens se absolui ad cautelaꝫ
a sententia excommunicationis lata contra eum post appel
lationem per ordinarium a quo dicit se exemptum non audi
tur nisi primo probet aliqualiter de exemptione licet non ple
ne. hoc dicit. CCCVIII

Si quis petat se absolui ad cautelaꝫ a
scia excommunicationis
per Epm suum lata ꝯtram post appellationeꝫ ab
ipso interpositam a cuius iurisdictione dicit se exemptum: ꝛ
sic sciam excommunicationis nullam non est ei impenden
da absolutio nisi pmo aliqualiter ꝫ non plene doceat. de exē
ptione illud aſ ordinare pcāt: p qua facit nō commune
ꝛ resistit agenti. de rest. spo. ad decimas. h. vi. ꝫ Hosti. ꝛ Jo.
an. videntur declinare in pcem oppositam: tñ oēs dñi deci
nauerunt potius in opinionem Inn. ne det occasio figmen
tis ꝛ fraudibꝰ. de rescrip. sedes. ꝛ c. si. potest ꝯclusione vide
notata per Innocen. in c. venerabili. de consi. vide melius su
pra in conclusione. cccxxv.

De appellationibus. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Attentata post appellationem ex
tra iudicialem per iudicem vel per partem non sunt reuo
canda per modum attentati antequā intimetur eisdem.
hoc dicit. CCCIX

Attentata per iudicem vel pcem post
appellationem extra iudiciū
interpositam añ notificationem eiusdem eis factam:
non veniunt p modum attentati reuocanda ppt iustaꝫ igno
rantie cām: ꝛ qꝛ de nulla temeritate redargui potuerunt. ar.
de. ij. vt lite pendente. ꝛ allegabant ad notata p Jo. mo. in c.
cupientes. sup vbo a gfa. li. vi. de elec. Cum videatur multuꝫ ob
stare quoddam dictum Inn. in c. dilectis. sup vbo. in notuerat
de appel. Ubi dicit expresse ꝙ appellans in absentia iudicis
añ notificationem sibi factam ita eximit a iurisdictione iudi
cis a quo appellauit: sicut si in eius pntia appellasset alle. c. pa
storalis. ꝛ c. ij. ꝛ. ij. q. vi. biduum. ꝛ cum dictum modificet ꝛ intel
ligit iuxta notata p Archi. in c. appellatio. sup vbo iudici. e.
ti. li. vi. ꝯcedit dictum Inn. quantum ad translationem iurisdictiōis
non sequitur ergo ꝙ hoc solum sufficiat quantum ad reuocationeꝫ at
tentatorum: in quo articulo oportebit appellantem pbare duo ex
ci pbabili appellasse ꝛ vām cām appellationis fuisse ꝛ esse
vel saltem illam pposuisse coram iudice a quo appellauit ꝛ ob
tulisse se ad pbandum ꝛ non admissum fore. de appellationibus
interposita. de testi. ex pte. ꝛ de. ꝛ hec duo ē hꝫ pbare appellās
quantum ad translationeꝫ iurisdictionis effectualiter intelligā p vi
so p Jo. mo. ꝛ Arc. in c. Romana. §. ꝙ si obuiat. sup vbo.
an sit vā. de appel. li. vi. p ꝯclusione facit notata in c. si post
ꝙ. de elec. p Jo. an. ꝛ Jo. mo. Vide plenꝰ ꝯclusione. cccxlvi

De rescriptis ꝛ de appella. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Gratia impetrata p appellan
tem post insinuationem appellationis factaꝫ aduersario eu
ius gratia erat inualida de qua mentionem non fecit valet
nec potest propter taciturnitatem eius de surreptione impu
gnari. h. d. CCCX

Circus ꝛ possessor beneficii nullum ius bñs
in bñficio p eum detento: puta qꝛ
erat gñaliter vel spāliter reseruatum: ꝛ ex iudicium a
gfa sui aduersarii quia ex aliquibus causis fuit re ipsa nulla ꝛ sur
repticia appellet ꝛ aduersario eam intimet ꝛ postea idē pos
sessor ꝛ appellans añ impetrationem commissionis in curia
impetret nouam grām a Papa sup dicto bñficio gñaliter
reseruato nullam de gfa aduersarii nec de sua appellatione
ac intimatione faciens mentionem. Fuit dubitatum vtrum
hmōi gfa noua pp taciturnitatem añdictam fuerit ꝛ sit sur

repticia: ꝛ quāquam dñi in hoc dubio erant varii: tñ maior pa
tenuit ꝛ hmōi gfa ppꝰ hoc non esset surreptitia: ppt primuꝫ
non p regulam non pstat impedimentum eiꝫ. de regu. iu. li.
. vi. de elec. audiuo. ꝛ in hoc oēs ꝯcordauerunt. Propter secū
dum non: qꝛ si hoc pape expressisset quod aduersario suo nullū
ius in dicto bñficio competiisset ꝛ ppterea appellasset nihi
lominus ꝛ multo fortius litteras sine gfam papa sibi ꝯcessisset
seu fecisset. de rescrip. sup litteris. ꝛ sic cessat rō ꝙ oia que p pā
ad denegandum vel ꝯcedendum mouere pñt sunt exprimē
da. de rescrip. cum adeo ad aures. ꝛ c. si pponente. cum mul
tis si. Preterea hmōi appellatio non est nisi quedam, prouoca
tio ad cām. de appel. cū sit. ꝛ sic non est introducta p eum ve
ra litis pendentia. Ea ppter decebant dñi pdicti non obstare
cle. ij. vt lite pendente. Sꝫ posito ꝙ p appellationem anteci
tam sic intimatam diceret lis pendere p vt alii dñi voluerūt
dicere: qꝛ vim citationis hꝫ vt in c. statuimus. de elec. li. vi. tñ
ea de cām electionis. e. ti. tñ id edictum vt lite pendente nil
innouet: intelligit qñ aliquid innouat vel in pudiciuꝫ pris pe
teret: at hic nullum pudicium fiebat petenti: qꝛ non possiden
tum qꝛ gfa sua nullaꝫ ꝛ sic non obstant iura: vt lite penden
te. e. ꝛ. si. ꝛ de testi. cām. vbi dr hoc tenet Ber. in glo. ii. Cuꝫ
quo concordat tam Goff. ꝛ Jo. an. in nouel. q loquunt qñ pri
uilegium impetrat lite pendente in pudicium pris possidē
tis, at hic nō possidet: nec sua interfuit: ꝛ p hoc tollit vitiumꝫ
ꝯtrum. v. c. ex pte. S. psone. de rescrip. qd vr multum obsta
re: tñ ii. ꝛ c. bone. de ꝯfir. vti. vel inuti. ꝛ no. in c. oblate. per
Ber. in fine tenētis ꝯtram multum instabant in quibus teri
bus expresse cauetur ꝙ si appellans impetret lrās sup aliquo
negocio in quo appellauit non fcā mentione de sua appellatio
ne lre sunt nulle ꝛ hoc siue appellet ad papam siue ad aliuꝫ
inferiorem sm Arc. in c. secretationem. de appel. li. vi. qd est ve
rum suptis appellare non iniuste qñ nulluꝫ ius bñt ergo rē.
Et sic intelligit Inn. c. ex pte. S. psone ibidem sup. ver. de
appellatione. quod ē dicit in. c. i. vt lite pendente: ꝙ possessor rei
in gloss aliqua noua pōt facere añ litis ꝯtestationem: ꝛ post
litis ꝯtestationem dummodo non vergat in detrimentum ad
uersarii sui alle. c. significante. de appel. ꝛ notata ibidem. idē
tenet Jo. mo. sup Rubrica. vt lite pendente. li. vi. quem ē vi
de p materia sup. Rubrica. de rescrip. in si. ver. aut res est in
tegra. Uerum est ꝙ quidam no. addition alis Inn. quam recitat
Jo. an. in nouel. in dicto. c. i. vt lite pendente: fuit allegata p
ꝯtrario vꝫ ꝙ lre impetrate p possessorem lite pendente valent:
eis vigore illarum impetrans p tunc se non pōt iuuare sed bñ in
futuruꝫ ꝯ aliosnec perdet nec sententiabit sm illas: sed sm
priora iura: quas partes tpe introducte litis hēbant. Contra qd
allegabat textus rotundus in c. abbate sane. de re iudi. li. vi.
vbi scia fuit lata vigore puilegii impetrati post litem ꝯtesta
tam sup eadem re in iudicio deducta ꝛ int easdeꝫ ptes: Ad
qd rñdebat illud. c. non obstare: qꝛ illud puilegium non fuit
obtentum a communi dño. Ac opinio Inno. loquit qñ pri
uilegium impetrat lite pendente a communi dño: qꝛ tunc bꝫ
illud non iudicat: ꝛ sic ē intelligit ꝛ soluit dño ꝛ prime Jo.
de lig. millo. c. i. vt lite penden. Et si dicat ꝙ saltem actor in
futurꝫ per dictam impetrationem nouam pudicat: puta si
ad ipsum actorem bñficium sine vicio deueniret qꝛ tunc nō
cogeret restituere nisi reus doceret de iure suo. preclusa est
ē via circa futuram ꝛ nouam impetrationem. Ad qd rñde
bat per dñm Egidium ꝙ talia futura que se hñt ad esse et
non esse mox ꝯtingentia non sunt ponderanda: qꝛ non bñt
speciam aliquam vero de pnti iure fundato. ff. qui satisda. cogan.
. l. sciendum. §. penult. de muneribus. in ifa. ff. de in litem iuran.
. l. i. ff. ex quibus cām ma. in integ. resti. l. Julianus. Jura eniꝫ ad
ea q sepe ꝛ frequenter: non ad ea q raro ꝛ ꝯtingenter accidūt
adaptant. ff. de legi. Nam ad ea. de appel. sepe. Conclude
bat ergo dñs Egidius sic distinguendo: qꝛ aut pdicta im
petratio vicia rōe innouationis: aut rōe impetrantis. Ra
tione innouationis nō: qꝛ innouatio pñciat respectu iuris vel
possessionis pris pcra quaꝫ non respectu iuris partis impe
trantis: vt pbatur in dicto. c. abbate sane. ꝛ no. in nouel. in
. c. si post Inno. vt lite pendente in addiq. Non pōt ē dici

aliquid innouatum respectu eius a quo nouum ius impe-
tratur: q2 princeps ppe non attentare cum sit supra ius: vt
in c. pposuit. de pcd. pben. nec respectu illius 9 quem impe
tratio facta est: q2 sua non interest: vt supra deductum est: ergo
nec scdm dici pot. Primo q2 esset 9 opionem glo. tam Gof.
et Jo. an. in c. cum. de testi. allegato. et Inn. in c. i. vt lite pen-
den. et c. significante. de appel. p eo q2 non interest actoris: vt
supra dictu est. Scdo q2 esset h casu sine lege loq in materia
odiosa et restringibili: immo et 9 ronem p pdicta. Tertio q2
non est verisimile papam moueri ad negandum ex tali lite si-
ne aliqua ca roabili mota et cuius effectus non puidet siue i
pedit respectu alterius ptis p istam impetrationem: nec eti-
am ex non iure seu ex non interesse alterius ptis: g etc. Ego
vo q habui caz et in relationibus posui ppt diuersa motiua
dnoz. Consului tres dnos Cardi. ex rotam sup dubio an
dicto q declinauerunt in ptem et 9clusionem pmam: vz pdi
ctas gram nouam ppt taciturnitates andictas non fore sur
repticiam: sed validam ppt motiua andicta. Tulit tn sniam
primam p actore vigore cuiusdam gre p ipsum imptrate in
forma q si p euentum litis 9stiterit neutri ius hre etc. q2 per
acta hita coram me 9stitit clare neutz in bnficio de q ageba
tur ius hre pnunciaui p dicto actore de 9silio dnoz meoz.

De renunciationibus. Rubrica.

¶ Seqns deci. h. d. Renunciationum receptio est iurisdi-
ctionis: io facienda est in manibus illius q pot inuitum de-
ponere tunc perdit titulum et possessionez. Valet tn facta in
manibus capituli sede vacante. h. d. Vel sic: Capitulum se-
de vacante resignationem simpliciter beneficij ad episcopuz
ptinentis recipe pot. h. d. CCCXI

Uit dubitatum

Utz capitulus se-
de vacante possit
resignationem recipe simplicit in manibus coz fa
ctam alicuius bnfici spectantis ad institutionem epi defun
cti. In q dni erant varij et diuersi. Aliq dni declinantes in p
tem negatiuam mouebant: q2 lz capitulus sede vacante pos-
sit 9firmare electos: vt in c. cuz olim. de ma. et obe. et institue
re pntatos: de insti. c. i. lib. vi. ac alia face sede vacante q sunt
necessarie iurisdictionis: q recitant p Jo. an. in nouel. de ma
io. et obe. c. vnico. li. vi. tn ea q sunt voluntarie iurisdictionis
non cadunt in capitulu sede vacante: p vt deducit Jo. mo.
in c. si. de supplen. negli. pla. li. vi. et Arc. e. ti. si epo et Jo. an.
i dicta de. i. de here. sup vbo. capituli. ac recipe hmoi resigna
tionem est iurisdictionis voluntarie: q2 capitulum pot eam
admitte vel non admittere ex ca: pro vt legit et notat in dicto
c. admonet. de renu. g etc. Preterea visitator datus ab alio
q a Romano pontifice ecclesie vacanti: non pot dare licen
tiam transeundi alicui ad aliam ecclesiam: vt notant antiq
doctores Jo. et Lau. lxi. di. fraternitatem. g nec capitulum
vacante ecclesia h poterit cum ibi sit qdam alienatio psone
q maior est: q xx. q. i. pcipimus. et prohibita et legitimo
administratori p papam dato. de elec. ne cum. li. vi. notat. hoc
et Jo. an. in c. supius allegato. s. de supplen. neg. pla. sup ver
bo legitimaz. et Jo. mo. in c. vno. de maio. et obe. Maior pa
dnoz declinauit in ptem 9riam vz affirmatiuaz q posset ca
pitulum sede vacante resignationem hmoi admittere: quia
hoc est iurisdictionis cum sit in manibus illius facienda re
signatio ad quem ptinet institutio et destitutio: et non in ma
nibus collatoris: p vt legit et notat in dicto. c. admonet. et c.
qo in dubijs. e. ti. vbi dicit Inn. renunciationem fiendam in
manibus q posset inuitum destituere. Cum igit capitulum
posset sede vacante puare quez bnficio suo ppt crimen vel
aliam legitimam cam: ergo et resignationem ipsius recipe-
re pfertim ex ca legitima fcam de qbus in c. nisi cum pride.
de renun. quemadmodum resignationem ex ca pmutatio-
nis fcam in manibus coz sede vacante de bnficio ad terciu
et non ad epm spectante admittere pot et hmoi permutatio
nem auctorizare qo pcedit in bnficijs qz collatio ad epm et
capitulu simul ptinet: p vt legit et notat p Jo. an. in cle. vni
ca. de rez pmu. et p pau. de bereti. in cle. i. et p hoc cessat et no
vi ya illoz antiquoz doctoz opinio supius recitat: qo c. se-
de vacante non posset dare licentiam transeundi de vna ec-
clesia ad aliam. pterea cum ad institutionem et non 9feren-
tem bnficiu ptineat hmoi resignationis admissio: vt supra
deductum est. At in casu nro non ad collationem sed ad in
stitutionem ptinebat epi defuncti bnficiu de cuius resigna
tione tractamus: quam institutionem pot facere capitulum
sede vacante: vt in c. i. de insti. li. vi. ergo et accessoriu eius qo
ad institutionem spectat et facere pot. Cui enim pmittitur
principale et accessoriu eius. de reg. iu. accessoriu. et c. cu. li.
vi. et videbat mihi pdictum. c. de insti. li. vi. optime facere p
hac opione: q2 ibi nedum pmittit pntatoz institutio sede va
cante. sed et ipsoz admissio q est ipsius institutionis pambu
lum. Sic igit dicamus pdictam resignationem pambula
siue accessoriam ad ipsam institutionem faciendam: crede-
rem q ex q pcedit eis institutio. ergo et resignationis admis
sio p quam deuenit ad illam. ff. de spon. l. oratio. de excep. cu
ins. cum malis fi. Ponamus igit q fieret hmoi resignatio
sede vacante coram capitulo: et capitulum taceret et non ad
mitteret eam: sed patronum illius bnficij resignati alium ca
pitulo pntaret illiqz capitulum admitteret et institueret: nu-
quid valeret hmoi institutio? Crederez q sic q2 instituendo
vi tacite renunciationem admisisse. ar. eoz q leguit et notā
tur in c. ex ore de his q fi. a maio. p. ca. Tum et ex quo ille re-
signauit bnficium suum in manibus illius q potuit eum in-
uitum destituere. Per illam nedum pdit possessionez: sed et
titulum et ppietatem: pro vt legit et notat p Inno. in dicto
c. admonet. qo in dubijs. et c. sup hoc. de renun. Tum etia
q2 tacendo et pmittendo alium instituere vi suam resignatio
nem et factum capituli appobare et ratificare per notata in
dicto. c. ex ore. et Archidia. in canone si seruus. liiij. di.

De praescriptionibus. Rubrica.

¶ Iste. h. in summa. h. d. Capitulum non pot resignation
bnficioz pscribere sede vacante ad epm spectantium. h. d.
Et pcedit istud summarium fm opionem illoz q tenent q
capitulum sede vacante renunciationem bnficioz ptinenti-
um ad epm recipere non possit. Sed fm veram opinionem
q recipere possit. Summarius iste et dubium hic formatuz
non procedit. h. d. CCCXII

Et hoc insurrexit

Aliud dubiuz
supposita pria
opione p vera vz q capitulum sede vacante de iu
re coi non posset hmoi resignationem recipere. Utruz capi
tulum posset hoc pscribere. In hoc et dni erant varij. Aliq
q sic cum istud sit iurisdictionis: et oia iurisdictionalia sunt
pscriptibilia: ergo etc. de pscrip. auditis. cum olim. et fi. Pre
terea ex 9suetudine vel priuilegio aliqbus principibus sede
vacante competit iurisdictio siue administratio tpalium vt
in multis ecclesijs Gallicanis: p vt recitat Jo. mo. et Joan.
an. in nouel. post eum. de maio. et obe. c. vnico. lib. vi. facit p
hoc c. gnali. de elec. li. vi. Certis enim dignitatibus compe
tit ex spali iure administratio spualium: vt dicit ibidem Jo.
an. in nouel. remittens ad notata per eum. de offi. le. c. penul
ti. super glo. aduerte. lib. vi. multo fortius pt hoc competere
capitulo ex legitima pscriptione cum ipsi sint ps corpis epi
et membra de his que fiunt a pre. nouit. et c. quanto. Pro
hac pte facit glo. ij. in c. sic nobis. de symo. sup verbo. ad col
lationem. in fi. maior ps tenuit et dicebat 9rium q2 vacante
ecclesia non currit pscriptio nec pot incipere: ergo nec me-
diare nec finire q2 caret legitimo defensore. ar. eoz q leguit
et notant in c. i. et c. de quarta. de pscrip. ad illud qo allega-
batur pro 9rio de inferioribus siue alijs platis praescribenti
bus administrationem spualiu sede vacante pot videri q
ibi pscribunt hmoi administrationem 9 capitulum ad qo
de iure communi spectat in tpalibus et spiritualibus admi
nistratio legitima: sede vacante vere vel ficte: vt in c. si epi-
scopus. de supplen. ne. pcla. vel contra metropolitanum: p
vt notat Joan. an. in c. i. de praescrip. super vltima glo. simili
modo respondetur ad glo. Ber. superius alle. in c. sicut.

¶ De supplenda negligentia praelatorum. et de officio lega
ti. Rubrica.

post mensem qncunq3 licet provisio facta p executorem non valeret ante purificationē3 gratie. Ro ꝓ prima dicti est propter clausulam retrotractiuam in fine hmōi gratie positam: per quam retrotrahitur ad tempus acceptationis hmōi declaratio qualitatis siue purificatiōis ꝯditionis q̄ inerat ex tpe re date gratie puta ꝙ sit laudabilis vite ⁊c. tum etiam quia acceptatio hmōi non est nisi quedam declaratio voluntatis istius impetrantis: vz ꝙ ipse prebendam hanc seu bñficiū vult bēre ⁊ non aliam: que quidē declaratio voluntatis pt fieri et per inhabilem ⁊ excommunicatū: q̄ in facto consistit: pro vt supra in conclusione .cccv. sub litteris deducti est. At in casu nr̄o apparet per subsequentem declarationem executoris ipsum nunc habilem fuisse. ergo ⁊c. Ro ꝓ secunde conclusionis est: quia executor non habet potestatem prouidendi nisi in euentum conditionis purificate q̄ ipsum precedere oz. vt in clemen. cum ei quem. de conces. preben. facit c. si pro te. de rescrip. lib. vi. Si igitur ante conditionem extantē prouideret: formam mandati non seruaret: ergo nil ageret p iura vulgaria. cum dilecta. de rescrip. ff. mandati. l. si diligē ter. de resti. spo. pisanis. de preben. cum de non. li. vi. ergo ⁊c. vide Innocen. in. c. dudū. de presump. vbi dicit contrariū.

De procuratoribus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Procurator qui compulsus in propria partis aduerse positionibus rūdere non censetur ꝓpterea suum substitutum reuocasse. h. d. Vel sic. Si procurator hñs ad substituendum mandatum sufficiens substitu at ⁊ substitutus onus accipiendo litem contestetur in causa ⁊ procedat: q̄uis substituens ad cōpulsionē iudicis aliqd faciat: dummō in cā vlterius non ꝓcedat non vr̄ substitutus propterea reuocatus. h. d. CCCXVIII

Si procurator hñs mandatum substituendi substituat: ⁊ ipse substitutus onus ꝓcurationis suscipiendo lite contestata in cā procedat: licet substituens in ꝓcessu cause compulsus per iudicem vt articulis aduersarij rñdeat vel alias aliquem alium actum faciat p hoc non censetur suum substitutum reuocasse: dummō postea non ipse sed suus substitutus in dicta cā procedat. Ratio q̄ forte tanq̄ legalior p sona ⁊ melius instructa ad illud compellebat: sic aīt non voluntarie sed compulsus hoc facit. Secus vero si voluntarie ⁊ substituto consentiente rñdisset: sic intelliguntur ea q̄ leguntur ⁊ notant in. c. si quem. in fi. de ꝓcura. li. vi. ca enim que cōpulsi ⁊ metu excōicationis facimus nobis iputari non debent. ar. eorū q̄ leguntur ⁊ notant. ꝙ metus cā. cum dilectus.

De cā poss. ⁊ de resti. spo. Rubrica.

¶ Seqns deci. h. d. Snia pro spoliato lata sup possessorio antequā ꝓcedaf in petitorio: est plene executioni mandanda: secus si sit lata p spoliante. h. d. CCCXIX

Licet spoliato Agenti interdicto vnde vi. restitutio ad suum bñficium debeatur añ oia satisfieri de fructibus p ceptis ⁊ expē. in q̄bus spoliator extitit condēnatus: alias in petitorio nō oz audiri: pro vt legitur ⁊ notatur in. c. pisanis. de resti. spo. ⁊ in. c. significauerunt. de testi. tm̄ illud non procedit in casu econuerso sm̄ omnes quando snia absolutoria fertur in possessorio p possidente ⁊ spoliante vt pretendebatur: ⁊ contra spoliatū in expensis condemnatū. de quibus si vdit spoliatus inchoare vel resumere petitorium antea p ipsum suspensum: non tenet ante hmōi inchoationem vel resumptionem satisfacere possidenti: qui vigore executorie sue super sententia predicta facte petat: ⁊ recuperet illas si velit: ⁊ nihilominus in petitorio ꝓcedat. Ratio diuersitatis inter primum ⁊ sm̄ casum est: q̄ hoc est priuilegium spoliati: ꝙ ipse ante ingressum petitorij oz plene ⁊ integraliter restitui: ⁊ hoc in odium spoliantis. vt de ordi. cog. c. si. ⁊. ij. ⁊ in iuribus antedictis: sz hoc in alio casu non reperit iure cautum: ⁊ ibi cessat odiū: g̃ id non erit dicendum. ar. ne sede va. c. j. cū sim.

De rescriptis ⁊ impetrantibus. Rubrica.

¶ Infrascripta deci. h. d. Noua prouisio p actorem ꝯ reum possessorem: post litem introductam impetrata debet per auditorem absenti possessori intimari. h. d. Vel sic. Lite super beneficio pendente si actor impetret nouum ius: puta gratiam si neutri: id per auditorem reo absenti intimari debet. hoc dicit. CCCXX

Licet in causis Bñficialibus introductis in curia p appellationem vel alias legitime posset ꝓcedi: per audientiam ⁊ pronunciari ꝯ absentem presertim possessorem pro actore vigore iuris sibi ante hmōi litem vel saltem tempore commissionis obtente competentis. nisi si actor id post litem introductam puta in medio cāe impetret nouam grām siue nouum ius puta si neutri ius competat in bñficio de quo litigaf ꝙ ei prouideatur: voluerunt ⁊ dixerunt maior pars dominoꝝ ꝙ hmōi grā noua possessori est intimanda anteq̄ snia ꝯ eum proferatur: tum q̄ si dicta grā impetrata non esset absenti p se sniaz reportasset: p regulā. actore nō ꝓbāte ⁊c. ⁊ q̄ forte siue forte tpe introductōis hmōi cāe: bñ sciuit nullū ius aduersario suo competere. Idcirco non curauit venire vel mittere. Sed q̄ ex nouo iure p eum impetrato ipsorum vult vincere: q̄d verisimilit potuit ignorare. Idcirco merito est vocandus ad dicendum ꝯ predictam grām: quam forte de surreptione vult ⁊ pōt impugnare vel saltem intimatio sibi facienda vt veniat vel mittat si velit: ea enim que de nouo emergunt nouo auxilio indigent. ff. de inter. actio. l. de etate. §. ex cā. de iura. calum. ceter. de excep. pastoralis. ⁊ ibi de h in. iii. glo. facit. c. vt circa. ⁊. c. statuimus. de elec. li. vi. Mihi ⁊ aliq̄bus dñis aliis videbaf hmōi intimationem fieri non debere de iuris rigore: l3 de benignitate apostolica: vtile foret ⁊ ꝓcedi posset. Ro dñoꝝ meoꝝ ⁊ mea fuit. Naz ex quo citatus fuerat possessor legitime: oz comparere vel mittere procuratorem sufficient ad oia que occurrere possent vel impetrari in cā ꝯ eum q̄ nedum est sup negocio principali commissio: sed et sup oībus dependentibus ⁊ connexis. Et ideo siue dicamus dictam grām per actorem nouit impetratā: negocium incidens vel emergens siue connexum ad oia illa legitime fuit citatus: vel ab hoīe vel a iure vsq3 ad sniam inclusiue. Si igit non venit nec misit iputet sibi ⁊ tenebit q̄cquid fit in eius absentia: quā replet dei pñtia. de dolo ⁊ ꝯtu. vitatis. ⁊ d arbi. c. ij. li. vi. faciunt iura vulgaria. vt lite nō contes. qm̄ frequēter. de eo q̄ mit in poss. c. fi. de appel. sepe. de elec. c. i. ⁊. c. cupientes. li. vi. ꝓ hoc et facit ꝯclusio supra. cum sub litteris. Dicendum ꝙ ꝯclusio sine primum dictum dñoꝝ possit ꝓcedere in illo q̄ non venit nec ꝓcuratorē misit ꝯsilus de snia absolutoria. Sed h opio mea ⁊ aliquoꝝ dñoꝝ meorū posset ꝓcedere in illo q̄ procura. misit: nō credo sufficere huiusmodi intimationem fieri: cum ipse debeat sufficienter esse instructus. de oībus cām ipsam tangentibus. de iura. calū. in pertractantis. Crederem tamen sibi inducias dandas ad consulendum dominum si eas peteret. de ꝓcu. c. dilect⁹.

De appellationibus. Rubrica.

¶ Seqns deci. h. d. Cā semel in curia deuoluta ibi semper remanet tractanda: ⁊ si e contra appellaf ab executione post suum l3 ipsi appellationi non detulerit ꝓ ꝯfirmatōe suoꝝ iurium: nihilominus illā ꝓseq̄ pōt. h. d. CCCXXI

Si appellatus In cā bñficiali post ⁊ ꝯ appellationem ꝯ eū ⁊ a suis ꝓcessibus in ptibus interpositam ⁊ sibi legitime intimatam: facit nihilominus p suos executores ꝯtinuare ꝓcessus a q̄bus extitit appellatū excōicando: ⁊ aggrauando: ⁊ postea vigore dicte appellationis cām in Romanā curia obtineat commissi ꝯ suum aduersariū. Fuit dubitatum vtr̄ vigore dicte commissionis ⁊ appellatōis posset ꝯ absentē appellantem ꝓcedi. Cā dubitandi fuit: q̄ videbatur ex q̄ appellationi ꝑdicte non detulit immo ꝯ eam plura attemptauit ꝙ ex ea iurari non debuit nec potuit: per .c. an sit. de appel. ⁊ de elec. bone memorie magum. videbaf etiam iuri sibi q̄sito ex ꝑdicta appellatione: vz quo ad deuolutionem cāe quantum ad se tacite renunciasse: veniendo contra eam. ar. c. ex pte. S. de rescrip. Fuit dictum ⁊ ꝯclusum p oēs ꝯ eum. Nam ex q̄ semel cā fuit ad sedem apostolicā le

gitime devoluta: semp remansit ibidem tractanda: q̄ quidē devolutio p hmōi tacitam renunciationē non cessat: immo nec p expressam: nisi in ea intervenirent q̄ leguntur ⁊ notantur in.c.q̄uis.de elec.li.vi. Nec obstat qđ dicitur q̄ illi non detulit: ergo ex ipsa se iuvare non debuit: q̄ ad illum effectū vȝ quominus posset psequi ius suum deferre non tenebat: ⁊ maxime si expressa in appellatione ꝯ eum interposita: erant frivola ⁊ non vera. Et ideo qcquid per suos executores fiebat totum factum fuit p tuitione ⁊ defensione immo executione iuris sibi q̄siti cuius effectus p appellationem extra iudicialem impediri non potuit: p vt legit ⁊ notatur in.c.constitutus.de appel. ⁊ ibi p Inno. ⁊ ideo non pōt dici innovatio: q: fuit sui iuris antiq continuatio ⁊ ꝯservatio.ar.c.ii.vt litis pendē. Nec forte illa revocarent per modum attemptati: nisi pbaretur veritas cāe appellationis hmōi extraiudicaliter ⁊ añ diffinitivam interpositam.ar.eoꝝ que leguntur ⁊ notant in.c.non solum.§.fi. ⁊ in.c.si postq̄.de elec.li.vi. Dum igit videbat se non posse pficere in ptibus per continuationem ⁊ aggravationem pcessuum habuit recursum ad psecutionem appellationis non sue sed partis adverse: sibi tñ intimate: p quam tota cā fuit ad curiam translata: vt i .c.statuimus.de elec.li.vi.iuncta cle.cūm.eo.ti. Nam privilegio seu translationi p predicta renunciare non potuit nec intendit nec obstat.c.an sit.qđ loquitur in appel.q pro pāe sue appellationi non detulit: at hic loquit in appellato: ergo ⁊c. Non obstat.c.bone memorie.ii. Nam ibi fuit p utramq ptem appellatum: ⁊ neutra ptium deferebat appellationi alterius: ⁊ sic paria delicta ⁊c.de adulte.intelleximus: pterea illa appellatio maioris ptis capituli postulantis. Vuormacien. ⁊ appellationem interponē. ne minor ps ad electionē pcederet alias postulatione eoꝝ non cassata: fuit frivola manifeste: q: notorie ꝯstabat postulationem hmōi factam p impressionem: ⁊ sic remansit tota ptās penes ptem minorem: q̄ post postulationem ⁊ electionem predictas elegerat: in Archiepm prepositum sancti Petri ⁊ añ hmōi postulationem etiā appellaverat ne sine eis pter iustam cām timoris quē habebant ad electionem aliquam procederent: qua appellatione tñ non obstante maior ps processit in negocio electionis: spreta minore pte: ⁊ postulavit Vuormacien. ad instantiam ducis Suavie: tunc in regem Romanoꝝ electo: in Archiepm Maguntinum ⁊ appellavit vt supra dicitur et: q: maior ps non detulit appellationem minoris partis: nec minor ps apud quā residebat ptās eligendi non tenebatur appellationi maioris ptis deferre p regulā: q̄ frustra legis auxilium ⁊c.de usuris: q: frustra cū similibus ibidē allegatis.

De re iudicata. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Executio rerum sententiarum suspenditur donec appellatio ab interlocutoria vel gravamine diffiniatur: vt circuitus evitetur.h.d. Maior pars dominorum contra sm quod.h.d. Appellatio a gravamine ante tertiam sententiam interposita: trium sententiarum executionem non impedit.h.d. CCCXXII

Irerunt Et ordinaverunt oēs dñi me solo excepto: qui hmōi cām habui ⁊ propter hmōi ꝯcordiam ipsam ad Cancellariā remisi: nolens conscientiam nec ꝯ ꝯsilia oium pferre sententiam: vȝ q̄ si appellat ante tertiam diffinitivam sententiam ab aliq̄ gravamine: ē iusto ⁊ vero: ⁊ nihilominus tertia sñia diffinitiva ferat: ⁊ postmodum articulus pdicte appel. sive gravaminis alicui alteri Auditori committat ⁊ petatur procedi ⁊ pronunciari sup dicto gravamine: q̄ pars id petens nō erit audienda nec de illo erit cognoscendū nec pnunciandū antequā dicte tres sñie diffinitive ꝯformes fuerit effectualiter executioni demandate.p cle.vt calūnijs.ti.rū.de re iudi.vbi allegavi glo.Io.an.penul. ⁊ añpenul.in ꝯ̄rium.que dicit q̄ ille textus non impedit psecutionem appel.interposite añ ultimam sñiam a gravamine: dummō tpa appellationis non sint elapsa: q̄ revera labi possent sm meū si primo deberet fieri executio: ⁊ postea dicte appel.prosecutio. Ad qđ rūdebat q̄ non p cle.q̄diu.de appel.nec p hmōi cognitionem prose-

cutionem ⁊ pronunciationē impedit executio. Sed ipsa facta.si pronunciatum fuerit male pcessum: ⁊ bñ appellatum: tunc retractabitur per viam nullitatis: nedum predicta sñia post pdictam appellationem lata: sed ē ipsius executio: ⁊ q̄cquid secutum est ob id.de elec.qualiter.de pcura.auditis.de re iudi.c.pastoralis.in cle. Oēs vero dñi dicebāt q̄ ex q̄ predicta cognitio ⁊ pnunciatio tangebant nullitatem tertie sententie q̄ sup illa nullo mō ante realem ⁊ effectualē executionem predictaꝝ trium sñiaꝝ deberet audiri: ⁊ q̄ melius ⁊ tutius esset supsedere cognitioni ⁊ pnunciatiōi añdictis donec essent pdicte sñie executioni demandate propter rōnem cle.antedicte in princi. ⁊ ē ad evitandum circuitum.de rescrip.auditor.in.cle.psertim.si cā appel.a pdictis gravaminibus ante plationem tertie sñie diffinitive non fuit cōmissa: nec pēdere dicat: q: si diceret penderet: tunc aliq dñi bñ dubitabāt aliqui non imo idē qđ supra dicebat p.ii.rūsum.clement.vt calumnijs.antedicte.pro cuius intellectu vide ibi Ioan.an.

De testibus. Rubrica.

¶ Secūs deci.h.d. Sup articulis non admittendis vel iā repulsis ex defectu materie: non debent recipi testes etiam affuturi.h.d. Vel sic: Sup articulis imptinentibus ex defectu materie: testes etiam affuturi: etiam non recipiuntur qui tamen quandocunq etiam in alia instantia poterunt reformari.h.d. CCCXXIII

Uper articulis Non admittēdis vel iā repulsis nō debent recipi testes affuturi. Hoc veꝝ si sint repulsi vel repellendi ex defectu mane. Nam pbationes imptinentes: oīno debent reici.vt in.l.ad pbationem.C.de pba.de off.o.dele.cum ꝯtingat. ⁊ ea rōne qua in prima instantia repelluntur: eadem rōne in ambabus alijs instantijs sunt repellendi.cum defectus materie ꝯcernit instantiam totius cāe: non solius instantie. Secus vo propter lapsū termini vel ex defectu forme: q: male specificati. Rō est q: testes affuturi recipiunt non solum respectu illius instantie: sed respectu totius litis: q: cā absentie ad oēs instantias est uniformis: ⁊ iō añ inchoationem totius litis recipiunt: vt in.c.q̄m frequenter.vt lit.non ꝯte.mō articuli male specificati in prima instātia: poterunt melius specificari in scđa vel tertia ⁊ non dati i termino poterunt dari in termino scđe vel tertie instantie: ergo ne copia pbationum pereat: poterunt ⁊ debebunt recipi in hoc casu: vt in dicto.c.q̄m. Et si auditor volens deliberare an articuli sint tales super quibus debeant hmōi testes affuturi recipi: eos arrestet sub pena excōicationis ne illicenciati ⁊ quousq deposuerint recedant: ē si ꝯ arrestationem: pendente deliberatione hmōi recesserint: Auditor non gravavit: q: sup hoc puncto potuit esse dubium iuris ⁊ facti: q regist adhuc non vidit. Item q: non debuit. Auditor presumere q̄ recederent ꝯ arrestationem: ⁊ se excōicari permitterent. Et in hoc casu ꝯcordaverunt oēs. Ideo appellatio p pter hoc interposita: fuit illegitima ab oibus reputata. Sȝ tñ si in h gravasset: tenuit maior ps q̄ non potuit hēc locum .c.cum cessante.de appel. ⁊.c.si a iudice.eo.ti.li.vi. Et licet p cederet hoc de rigore iuris: tñ de eqtate posset sustineri contrarium: q: per hoc q̄ revocat eo modo quo faceret alteri videtur satisfactum rationi.c.cum cessante. Item quia per hoc mala suspitio cessat. Sed hoc dominis nō placuit: quia predicta iura volunt q̄ realiter ⁊ cum effectu auditor revocet gravamen: quod est impossibile in casu proposito ergo ⁊c.

De etate ⁊ qualitate: ⁊ de preben. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Idoneus ad canonicatum ecclesie cathedralis reputatur qui quartumdecimū annum i compleuit.h.d. Vel sic: Prebende ecclesie cathedralis non nisi existentibus in quartodecimo anno conferuntur. hoc dicit. CCCXXIIII

Apposita. Ordinatione dñi Gregorii .xi.que hȝ q̄ prebende cathedrales non nisi hñtibus annos .xiiii.ꝯferant: ānus .xiiii.inceptus non hētur p completo.vt in.l.si cui legetur.ff.de leg.i.ff.de mino.l.iii.§.minorē aūt. Nec obstat.ff.de mu

ne.ꝛ bono.l.ad rem.q: ibi in restitutione.hic vo in augmen to ꝑis attendit rei publice fauoꝛ.Arc.in.c.si annum.de iud. li.vi.sup v.ꝑegisti.vbi recitat oẽs casus in qbus reqrit ꝙ an nus sit completus. Tandem dicit regulare: ꝙ annus sit cõ pletus alle.dictam.l.iii.§.minoꝛem.vt.ff.de cõdi.ꝛ demon.l. non putabam. Rñdet ad.l.ad rem publicam.supius ꝓ con trario inductam ꝙ illud est spãle:vt attigisse sufficit in publi cis honoꝛibus.ꝛ ꝑ hoc demonstraf ꝙ in ꝯtrarium est ius cõe.ff. de leg.l.ius singulare.de ꝓuile.sane. De materia qñ annus habeat̃ ꝓ inchoato:ꝛ qñ ꝓ completo. Uide ꝑ doc.modernos hodie in clemen.gñalem.de eta.ꝛ qua.ꝛ ibi ꝑ Jo.an.Pau. ꝛ Guil.ꝛ vide etiam per Joan.an.in clemen.ne in agro.su per verbo.peregerit.qui remittit ad nota.in decre. cum vi cesimum.de offi.dele.ꝛ vide Archidiacõ.lxxvii.di.placuit.

De libelli oblatione Rubrica.

Seqñs deci.h.d. Procedit libellus in q̃ aliqs dicit rem suam fuisse:lʒ non dicat nunc suam esse.h.d. Uel sic: Suf ficit libellum ex ꝑsumptionibus ꝓcedere vt si dicam fundũ ad me pertinuisse.h.d. CCCXXV

i in libello Narran fundum ad me per tinuisse:ꝛ ꝑtinẽ ꝯsueuisse: pe tens illum mihi adiudicare: valet hmõi libellus: lʒ in narratione illius non dixerim ꝛ ꝑtinere ꝛc̃. Rõ q: sufficit ꝙ libellus ꝓcedat ex ꝑsumptionibus: vt in.l.oẽs.§.lucius.ff. de his q̃ in frau.cre.notat hoc Innocẽ.in.c.ii.de libel.obla. Nec obstat q̃dam no.Cyn.allegata in ꝯtrarium posita.l.edi ta.C.de eden.in.iii.q.ꝛ gl.ad dictum Bar.ff.de ꝯfes.l.cer tum.q: illa intelligunt̃ vbi in libello petunt̃ q̃ significant ab negationem. Hic vo secus: q: petit ꝑsitem adiudicationem. Nec ob.glo.in.l.certum.q: loquit̃ in ꝯfessione q̃ non recipit vboꝝ extensionem:ꝛ latam interꝑtationem in fauoꝛe libel lantis:vt in.l.solemnes.ff.de iudi.ꝛ.l.inter stipulantem.ff.de vbo.obli.ꝛ de cã pos.ꝛ ꝓpɹe.cum ecclesia sutri. Nec ob.l.si adulterii.§.palloni.vbi non sufficit erroꝛis existentis ẽt noto rietas.nisi allegef.facit ad hoc.c.accedens.vt lit.non ꝯte.q: allegari videtur:cum tales ꝛ similes presumptiones ex qui bus oritur in libello:vel exceptionibus exprimuntur per di ctum.§.lucius.vt notat Bar.in.dicto.§.idem palloni.

De excepti.ꝛ absolu.ad cautelaʒ. Rubrica.

Infrascripta decisio.h.d. Pꝛeponens exceptiones con tra petentem absolutionem ad cautelam:non est necesse ꝙ dicat ꝙ excipiendo proponit. CCCXXVI

i in termino Assignato ꝑ auditoꝛẽ reo ad videnduʒ absolui acto rem ad cautelam:reus dat positiones ꝛ articulos ꝯcludentes de materia manifeste offense ꝛ rei indi cate. Licet non dicat ꝙ excipiendo illos porrigat:nihilomi nus tñ vĩ talia excipiendo esse sufficient ꝓposita. Adeo ꝙ si auditoꝛ his repulsis absolui:ipse grauat:ꝛ ob h̃ ab eo legi time appellat:dummõ alias non pecent in materia:ꝛ in for ma. Nec sunt rõe calumniẽtur ex aliq̃ alio capite repellendi Rñ huius ꝯclusionis est:q: intentio agentis sm nãm sub iecte materie de qua agit̃ ꝯsideranda est. ꝑ.l.vulgari.si vno anno.ff.loca.cum ꝯcoꝛ.facit.de fide instru.c.inter dilectos.§. ceteꝝ.de ordi.cog.cum dilectus.de testa.si ꝑi.li.vi. Modo in hoc termino interuenit actoꝛ vt ꝓsequamur suam sniam. vʒ illius articuli expeditioneʒ:reus vo ad eaʒ impugnet. Nõ arma reoꝝ impugnantium actões sunt exceptionis: vt in stitu.de actõ.in ꝑin. igit̃ aio impugnandi:ꝛ ꝑ ꝯño excipien di vident̃ dicti articuli ꝛ positiones esse data:ꝛ per h̃ rñsum est ad duas rões in ꝯtrarium allegatas. Pꝛima est hec:q: quã do aliqd põt ꝓponi ad multos fines differentes spẽ non suf ficit ꝓponẽ nisi dicat̃ ad quem finem specifice ꝓponaf.nẽ ad uersarius obscurus remaneat ꝛ incertus:ꝛ hoc sine agẽdo: vt.ff.de eden.l.i.in ꝑn.ꝛ.l.pomponius.de rei ven.siue exci piendo:vt in.l.i.§.ab eo.ff.de fluminibus.ꝛ.l.ticie textoꝛes. in ꝑn.ff.de leg.i.ꝛ faciunt no.per Jo.an.in.c.pia.de excep.su per vbo.spẽm.li.vi.ꝛ per Bar.C.de peti.here.l.si post mo tam. Nõ articuli.de re iudi.ꝛ manifesta offensa possunt da ri ad finem ꝓbationes inducendi.super negocio ꝑncipali:

vel ad finem lit.ꝯte.vt in.c.i.de lit.ꝯte.li.vi.ꝛ ad finem impe diendi absolutionem ad cautelam.de sen.ex.solet.ꝛ.c.vene rabilibus.§.secus.li.vi.q̃ fines sunt oẽs differentes spẽ.ergo gñalis ꝓpositio per auditoꝛem merito fuit repellanda facit .c.cum dilectus.de oꝛ.cog. Scda rõ est ꝓ ista parte ꝯtra:quia reus in excipiendo est actoꝛ:ꝛ eius partẽ sustinet.ff.de excep. l.i.§.ꝓposito exceptionis ꝛ ꝓposito actionis equiparant̃. Sʒ libellus non valet si solum hẽat narrationem:nisi ẽt hẽat cõ clusionem ꝛ petitionem.de elec.dudum.ii.de lit.cõte.c.vni co. Rõ ibidem sm Hosti.q: libellus datur nedum vt reo actionem edat:sed ẽt vt iudex sm eum sniaʒ ferat:vt in.l.fun dum.ff.cõi diui.de symo.lʒ Heli.ꝛ vi expssum.C.de fideico mis.liber.l.si.ergo idem in exceptionem vim actionis hñte. q̃ qdem due rões ãdicte non obstant. Nam quamq̃ʒ ad multos alios fines:talis materia dari posset:ꝛ quamq̃ʒ re us ita dãdo se in aliq̃ non declararet:nec aliqd dicat: censetur tñ spãlif hoc casu dedisse ad istum finem.vʒ excipiendo:ne il le articulus sm actoꝛis intentionem expediatur. Et in ista ꝯclusione ꝯcoꝛdat Bar.ꝛ ponit eam in.d.l.i.ꝛ.ii.ꝛ.iii.q.licet rões ipsum mouentes non sint multum efficaces:ẽt si tene rentur notata per In.mo.i.q.iii.q: ꝑstulatus. ꝛ notata per aliq̃s in.c.cum ecclesia sutrina.de cã pos.ꝛ ꝓpɹe.ꝛ ibi tetigit aliquid Joan.and.in nouel.opinionem Innocen.positam in dicto.c.vnico.de lit.conte.quam tamen repꝛobat Hosti. ꝛ tangitur etiam ibi per Joan.an.in nouel. omnia facerent potius pro conclusione predicta:quam credo veraʒ:et sic fu it determinatum et sniatum in rota post publicas relatiões.

De sen.excommunicationis. Rubrica

Seqñs deci.h.d. Petenti absolutionem ad cautelaʒ nõ obstat exceptio rei iudicate vel manifeste offense ex sola non paritione rei iudicate.h.d. Uel sic: Res iudicata de qua non dubitatur:vel manifesta offensa impedit absolutionem ad cautelam.h.d. CCCXXVII

i contra Petentem absolutioneʒ ad cau telam opponatur exceptio rei iu dicate vel manifeste offense ex sola non paritione rei indicate:talis exceptio nullo mõ est admittenda: nisi alle getur nullitas snie excõicationis ex defectu iurisdictionis: aut ꝓpf intollerabilem erroꝛem expssum:puta q: tñ excõica tio lata post appellationem legitimaʒ per illum cuius iuris dictio non negetur sed potius a ptibus appꝛobetur. Et est rõ sm Inn.in.c.solc.de sen.ex.cui rñderi non põt: q: snia ex cõicationis rei iudicate locum non hʒ:nisi sit lata a iudice cõ petenti.C.si a non compe.iudi.ꝑ totum.de iudi.at si clerici. Aut.n.ꝯstat manifeste de iurisdictione. Aut ꝯstat de non iurisdictione manifeste. Aut non cõstat de vno nec de alio. Sed dubium est. Pꝛimo casu non pt peti hmõi absolutio ex defectu iurisdictionis:cum de ea ꝯstet manifeste. Nec se cundo casu.cum tunc de nullitate excõicationis ꝯstet manife ste. Tertio solo casu vʒ cuʒ de iurisdictione dubitatur:est lo cus petitioni hmõi. Sed illo tertio casu non põt res dici iu dicata manifesta:nec ꝑ ꝯño offensa non parendo ei: q: cum nullo mõ sciri possit an sit res iudicata:nisi sciatur iurisdictio illius q eam tulit.ergo nec vnum sine altero põt esse noticia manifesta. Caue tñ:q: an sola iurisdictionis negatio faciat iurisdictionem dubiam:est videndum. Circa qd sic vĩ dicẽ dum. Quia aut intentio negantis fundata est de iure com muni. Et nunc sola negatio facit rem dubiam:q: ꝓbabilis.i mo iam probata est. Ut si ille q de iure cõi non est iudex excõ municauit et ita procedat.l.iii.C.qbus ad lib.procla.non lʒ. Aut econtra q: intentio iudicis et eius iurisdictio fundata est de iure cõi:et tunc negatio est improbabilis: et per conse quens non facit rem dubiam.sm no.per Cy.C.de procu ra.l.i. Et hoc verũ:nisi allegaret et probaret exemptionem in se implere saltem:et tunc redderet iurisdictionem dubiaʒ. Et sic per ꝯño rem iudicatam et offensam.ar.no.per Inn. vbi supra.ꝛ ꝑ Cy.in.d.l.i.C.de procur. Ex qua ꝯclusione in ferebatur alia:vʒ ꝙ non sufficit i exceptione ꝑdicta vʒ rei iu dicate:vel manifeste offense existentiam iurisdictionis dedu cere. Sed oʒ vltra deduceẽ notorietateʒ iurisdictionis eiusdẽ

Que qdem pclusio vnius psupponit: r aliud disponit. Sup ponit enim qꝫ ēt si iurisdictio negeī p petentem absolutionē ad cautelam:nihilominus tñ pōt excipe de re iudicata. r manifesta offensa:dummō in exceptione ēt existentia iurisdictionis deducat. Scdo disponit vꝫ qꝫ deductio existentie debet notorietatem ptinē. Primum pꝫ tum qꝫ textus.c.solet.dicit ꝫ petentem absolutionem ad cautelaꝫ vel simplicit posse excipi.de mañifesta offensa.r re iudicata.ergo r potent isto casu.alias esset dicē qꝫ sola negatio vnius ptis toleret ius alterius:qd esset iniquum:tum qꝫ hoc casu cessat rō Jnn.qꝫ consito de iurisdictione eius cessat.rō vt dictuꝫ est. Preterea qꝫ satis iuri satisfacit:cum talis exceptio infra.viii.dies sit pbāda:r ita non plus impediret pcessus q̄ alias.ergo r̄c. Secundo pꝫ qꝫ vbi qs hꝫ pbare notorietatem non sufficit pbare ṽitatem:vt ipse Jnn.ponit in casu nr̄o.in.d.c.solet.modo hoc casu pbanda est notorietas.ergo r̄c. Sed qualit probetur hmōi notorietas recurrendum erit ad notata vulgaria.in.c.tua.r.c.nr̄a.p doc.de coha.cle.r mulie.r.ii.q.i.de manifesta.r in Spe.ti.de noto.p torum Alii tñ r plures dicebāt hoc suffice in hoc casu ad deductionem notorietatis deducē existentiā r existentie publicam vocē r famaꝫ simul. Dominus Egydius r aliq cum eo ꝫ r bñ meo iudicio. Nam regula est:qd non pbat hoc esse qꝫ ab hꝫ ptingi ab esse:vt in.l.ad pbationeꝫ.C.de pba.r in.c.cum ptingat.de offi.dele. Secꝫ ita sit qꝫ nihil pōt esse notoriuꝫ nisi veꝫ:vt in.c.tua.notat.de coha.cle.r mu.tñ pōt aliquid esse veꝫ:r de illo esse publicam vocem r famam:r tñ est notorium. Rō est qꝫ vt dicit Jnn.in.c.tua.de coha.cle.Ista.n.differentia est inter cōmunem opionem q̄ publicam famam in se dꝫ ptinere:vt in.c.veniens.de ṽb.sig.ad fi.r manifestum r notoriuꝫ:qꝫ fama r communis opio non hꝫ originem a certa scia:sed plerumqꝫ a suspitione sola.r incerto actore:vt hētur de psc.di.iii.c.scīn. Sed manifestum r notoriuꝫ sp pcedunt a scia certa non dico vnius vel duoꝝ:sed totius populi vel maioris partis. Hinc est qꝫ lꝫ testimonium sup notorio sit sup scia certa:tñ testimonium sup cōi opinione est solum sup credulitate. r lꝫ cōis opio possit esse de longe pteritis:tñ notoriuꝫ non est nisi de pñtibus vel pxime pteritis:vt notauit Jnn.i.d.c.veniens. Fallit qñ hmōi certa scia est in mente populi certitudinalit reseruata:sicut de xpi passione.vide sup hoc Joan.cald.in commento.c.via.in descriptione notorii. Mō ad ppositum.ergo pōt esse veꝫ qd ponit r pbari pōt per duos testes:tanq̄ veꝫ:qui nihil de notorietate deponē scirent r pbare nihilominus communem vocem r famam p illos q de ṽitate dubitabant. Jmmo p pmissa pꝫ qꝫ ēt idem testes potuerunt de vtroqꝫ deponē:vꝫ de ṽitate r fama: r nihilominus notorietatem ignorare r negare:quāqꝫ hec sint subtilia r ṽa r iuris rigore exigerentur in vera r plena probatione notorietatis:tamen in casu nostre questionis non requiritur adeo exacta r plena probatio:sed sufficit semiplena. Et ideo maior pars dominoꝝ dicebat sufficere in hoc casu publicam vocem r famam cum aliis adminiculis q̄ hēbant in casu seu fcō pposito:r sic fuit obtētū.de testi.pterea.

De rescriptis gratiosis:r de preben. Rubrica.

Jnfrascripta deci.h.d. Expectatiuus post mensem prebendam acceptare non pōt:nisi fuerit iam canonicus ratione cuius canonicatus dꝫ sibi prebenda conferri dummodo non fuit alteri debita.h.d. Uel sic:Hñs canonicatuꝫ sub expectatione prebende pōt prebēda vacantē re integra post mensem acceptare.h.d. CCCXXVIII

Habens Auctoritate apostolica canonicatuꝫ sub expectatione pbende:post mensem pōt prebendam vacantem re integra acceptare:puta qꝫ non est alteri collata:nec per aliquem impetrantem ēt posteriorem in data acceptata:p qua pclusione facit gl.Jo.an.r Arch.in.c.si clericus.de pben.li.vi.r notata.i.c.dudum.e.ti. Et probat rōne:qꝫ recepti in canonicos auctoritate apostolica iure sue receptionis r rōne ipsius canonicatus in pbendis vacantibus oibus aliis quacunqꝫ auctoritate venientibus pferuntur:easqꝫ vt sibi debitas petere pñt:

r si petant:collatio postea aliis fcā:nulla est ipso iure: vt i.e. eum q.r.c.bi q.r.c.si postq̄.de pben.li.vi.de rescrip.tibi q.r.c.duobus.e.li. Preterea si ad aliquem actum.s. extrandicialē explēdū:puta ad eligēdū:optādū vel acceptādū:certus terminus alicui pfigit: r in illo termino actus non expleat:nec fiat post terminum illum:pt re integra hoc facē r explere: vt in.l.mācipioꝝ.ff.de opt.r.c.si tibi absēti.de pben.li.vi.r no.in nouel.p Jo.an.in casu quasi rōe simili.de elec.cum in cunctis.in gl.etium mensium.in fi.in hac opi.est Pau.in cle.et quem.de pces.preben. Sed Jo.an.r Genze.ꝫ ibi sup v.infra mensem:q̄ multum bñ rñdent.ad.l.mancipioꝝ.r.c.si tibi absenti. Quoꝝ opiones pñt saluari hito respectu ad vires grē:ita qꝫ executor non poterit prouidē obstante forma mandati:vt in.c.cui de non. Recurrat igit hmōi acceptans ad ordinarium vel papam p collatione sibi facienda. Nec ob.c.si clericus.de pben.li.vi.vbi ri.qꝫ si ipetrans negligat primam pbendam vacantem sibi debitaꝫ acceptare: qꝫ gratia sua totalit est extincta:qꝫ pōt intelligi p subauditum:vꝫ si iam alteri collatam erat:at hic nulli collata est:nec grā perit:nisi q̄ ad ptātem. Executoris pudendi de ista: cuius tñ ptās adhuc durat q̄ ad aliam.ergo r̄c. Pau.vo in.d.cle.si per vbo.impetrantem.dicit formam rescripti attendēdā: et si ex ea terminus statutus esset acceptanti:tunc fm eum vera est opio Arch. Si collationi tñ non: et credit hoc casu nō posse per impetrantem terminum prorogari:ne finiat per.c.de causis.de offi.dele.at in forma moderna terminus vꝫ mensis statuit siue adiicit acceptationi et in fauorem impetrantis:vt in cle.añdicta.et nullum tps reperit prefixum executoribus ad pferendum:pro vt legi.et no.in cle.si de bñficio.de pben.sup verbo.epo.licet limitetur eoꝝ ptās in conferendo bñficium infra certum tps acceptantī:et non alias.vt in cle.iaꝫ dicta. Reuera semp dubitaui et adhuc dubito de pdicta pclusione.tum pter varietatem opionum doc.tum propter vnam rōnem.Genze.dicentis.qꝫ adiectio tpis fcā ad acceptandum restringere vꝫ ptātē acceptandi: vt vltra vnū mensem non possēt acceptare:q̄ infra illum negligens fuerit repertus:quasi lapsus tpis negligentem ab acceptatione repellat.alle.l.talis ancilla.ff.de fideicōmis.lib.facit.c.tibi qui.de rescrip.et pdictum.c.si clericus.de preben.li.vi. Faciunt ēt me dubitare.c.ii.de pces.preben.et.c.licet de supplen.neg.prela.et.c.ne pro defectu.et.c.qꝫ propter.de elec. Stephanus ēt stat cum opinione. Archidi.in eo qꝫ ipsam allegat non improbando eam ēt Guil.de monte lau.non tangit predictaꝫ pclusionem:quam sub dubio credo vissimam in hñte canonicatum:secus vero in canonicando:vel hñte grāꝫ ad collationem p quam non tñ est bñficium affectum sicut qñ canonicat⁹ est collatus:p iura supius allegata.et cu.et.c.si postq̄.

De rescriptis:et de preben. Rubrica.

Sequens decisio.h.d. Per rescriptum grosum ad bñficium vacaturꝫ. Jus q̄situm alteri spāliter in dicto bñficio nō tollit nisi spālis mentio de eo fiat. Et ideo prima grā ad certum bñficium vacaturꝫ impetrata non absorbet per secundaꝫ grām ad idem bñficium:vt vacans impetratuꝫ in qua non fit mentio de prima.h.d. Uel sic:Rescriptuꝫ gratiosum per qd alteri preiudicium afferatur non valet:nisi de primo faciat mentionem.puta impetraui bñficium vacaturꝫ per assecutionem r̄c.tu impetras qꝫ possis illud pmutare: non valet tua impetratio.h.d. CCCXXIX

Uobtinens Prebendam coloniensem impetrasti grāꝫ a papa de prebenda.Maguntiñ.certo mō vacatura offerens te in assecutione pbende Maguntiñ.dimittē Coloniēñ. Postea ego impetraui pbendam tuam Coloniēñ. dum ipsam vocare ptigerit p assecutionem añdictam:tu impetras a papa qꝫ possis dictam prebendam Coloniēñ. permutare p alio bñficio:r nihilominus prebendam Maguntiñ.psequi:ne mea grā seu mea impetratione nulla facta mētione:scda grā est surreptitia et nullius est momenti. Ratio qꝫ rescriptum grosum per qd alteri preiudicium affertur ē inualiduꝫ:nisi de primo faciat mentionē:p iura vulgaria.

de rescrip. ꝓsuimus. et. c. q̄uis. li. vi. de ꝓsue. cum in tua. c. li. de offi. dele. sup eo. et optime ꝓbat hoc. l. q̄uens. C. de preci. impera. offe. non. n. est: nec esse presumit hoc de mente prin-cipis: maxime dum hoc ignorat. ff. de pac. l. tres frēs. no. B in. d. c. sup eo. At in casu presenti. si tua scda grā effectū3 pre sens et puta p̄sitem sortireť effectum: mea grā totalit esset p-empta: et sic ꝑpetuum preiudicium mihi afferreť. Naz facta renunciatione ex cā p̄mutationis: tollereť omnino spēs va-cationis expressa in lr̄is meis. ergo zč. preterea si non potest afferri preiudicium: v3 dilatorium: vt in. c. q̄uis. et. c. tibi qui. de rescrip. li. vi. multominus peremptorium qđ est grauius: vt in. l. quotiens. supius alle. In 3ŭum facit ꝙ tu potuisses absq3 aliqua impetratione dictam prebendam Colonien. renunciare: ⁊ supior renunciationez admittē. Et tñ per hoc solum grā mea p̄imereť ex toto. agil ex impetratione tua nō insurgit mihi hoc preiudicium: ⁊ p ꝯñs rōe talis preiudicij surreptitia dici non pōt sine reddi. Primū p3 ꝙ papa mihi talem grām faciendo: non fuit intentionis te impedire in re nunciando in matrimonio 3hendo: in religionem intrando. Naz qñ ꝯdicio ponit in ptāte grauati: dispositio ipsa adeo debilis est ꝙ l3 grauato eam declarare: vt in. l. q̄ balneū. ꝯ. amplius. ff. qui. po. in pig. ha. et. c. si p te. de rescrip. lib. vi. Sic est de ista: qz in ptāte sua erat non asseq: eo ipso ꝙ cōdi-tio poniť in ptāte grauati: vł grauato data ptās ē non im-plendi: vt. l. cum ab eo. ꝯ. si vo. sub ꝯditione. ff. de ꝯbē. emp. mino et 3uenicndo: vt in. l. gratuitaz. ꝯ. fi. de prescrip. v. B. Non obstant iura q̄ dicunt ꝙ si p te stat q̄minus possessio-nem habeas scdi bñficii incompatibilis zč. vt in. c. commis-sa. de elec. li. vi. de preben. l3. ij. c. h. et in cle. si plures. c. n. qz lo-quunť in iam p̄uiso q̄ voluntarie possessi p̄uisioni ꝯsensit resi-lire non pōt. Nos aūt loquimur in nondum p̄uiso: qui solo ꝯsensu pōt resilire: vt de elec. c. si electio. li. vi. et cle. grē. de re-scrip. Nec ob. ꝙ te obtulisti dimissuz: qz plus facis si añ di-mittas. Nam l3 p̄mum necessarium: istud non necessariuz remanet voluntarium. immo s̄m Uicentium quem recitat Jo. an. in noull. in. c. veniens. de renunc. Renunciatio p̄-mi bñficii d3 precedere collationem scdi: qđ non seruatur. p3 scdm dictum principale hmōi argumenti. p. c. suspectuz. de rescrip. li. vi. qđ nihil facit ad casum nr̄m. ppter clausulaz ei hmōi gñis poni ꝯsuetam: v3 seu q̄uis alio modo zč. Cum. n. p renunciationem siue p ingressum religionis: siue per ꝯ-tractum matrimonii hmōi prebenda vacet: mihi debebatur: per hoc. n. cessant oia argumenta et allegata in 3ŭum: et stat cō-clusio vera ꝙ grā tua secunda est surreptitia re ipsa: qz si papa sciuisset mihi factam predictam gratiam: nullo modo tibi concessisset gratiam secundam. ergo zč. pro et contra in dicta questione. Uide notata per Archidiaco. et Jo. an. an-dre. in nouel. de preben. si post. lib. vi.

¶ De causa possessionis ⁊ ꝓprie. ⁊ de probationibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Possessio predecessoris et re-putatio communis non probat dominium. h. d. ¶ Uel sic. Dominium non probatur per famam aut per reputatio-nem vel possessionem. Ideo per veras causas probari opor-tet. hoc dicit. CCCXXX

I vendico a te castrū in quo possessione tu es: qđ tñ ego nunq̄ possedi: tanq̄ ad me pertinens iure dñij vel quasi. et ꝓbo p testes: ꝙ pr̄ meus illud possedit: ⁊ dum vixit habitus et reputatus fuit pro dño: publice communiter et notorie non sufficient probo. ita tñ ꝙ tu venies absoluendus ab impeti-tione mea: nisi aliud ꝓbē. Rō est qz aut dices hoc casu dñm esse ꝓbatum: aut quasi dominium. Sed neutrum posses di-cere. ergo zč. primum non qz licet illa sit fuerit opio placen. ꝙ possessio cum tali reputatione dominii presumptionē suf-ficientem inducat p. l. finibus. et. l. si colon. C. de agrico. ⁊ cē-si. li. x. et. l. ticio. ff. de solu. tamen doctores eā reprobant in. l. cum res. C. de ꝓba. et ibi plene p Cy. et p Bar. l. q̄dam in suo. in fi. ff. de condi. insti. vbi gl. hoc tangit. Itez non potest hoc dicē de quasi dominio: qz si sic. aut hoc diceť de quasi do-minio causato primo in ꝑsonaz p̄ris: et translato ē absq3 ad-ditione in personam filii: vt in. l. in suis. ff. de libe. et posthu. Aut de quasi dñio creato de nouo in ꝑsonam filii: sed neu-trum dici pōt. ergo zč. primum non. Nam quattuor in crea-tione istius actionis necessario requiruntur: v3 traditio: iusta cā traditionis: vera possessio: ⁊ possessionis admissio. De duo-bus primis ⁊ quarto sunt textus. ff. de publi. l. j. ⁊. ij. ⁊. iij. per totum. insti. de acti. ꝯ. alie. Tertium determinant doctores in. l. predicta. cum res: quia vsucapioni equiperať: vt in. l. si-ue. ꝯ. hoc actio. ff. de publi. In qua illud requiritur: vt in. l. fi. ff. pro suo. Modo licet ꝓbetur hic possessio: non tñ probat tra-ditionem factam ex iusta causa. ergo non v3 depositio com-munis fame: ⁊ opinionis: tum qz illa non refertur ad quasi dominium probandum: sed ad verum dominium: ⁊ in illi-us probatione ē insufficiens est si refertur ad quasi domini-um probandum: sed ad vez dominium exstat s̄m omnes: tum qz si ad quasi dominium ⁊ eius vera principia referať tñ plenam probationem non faceret: cuz vix faciat semiple-nam. iuxta notata. ff. de test. l. iij. de testi. c. veniens. de appel. c. j. ⁊ p Spe. ti. de fama. Scdm vero membrum principale dici non pōt: tum qz ē equiparatione supposita publiciane ⁊ vsucapionis. de qua supra. p. l. nihil. C. pro herede. tum qz licet in translatione dominii: ⁊ per ꝯñs quasi dominii fallāt iste regule: qz traditio non requiritur: vt in. l. cum heredes. ff. d acqui. pos. in prin. Tñ in creatiōe noui dñij non reperio eas fallere. preterea aduertendum est ꝙ ius publiciane est val-de debile: ⁊ ideo sublato sibi pede fortiori. Immo quasi am-bobus pedibus: ⁊ suo totali fundamento: v3 traditione ex iusta causa ⁊ possessione: non mir̄ si ruat totum: qz si nul-lum ius agendi vnq̄ competiisset: nec mihi: nec actori meo quomodo absq3 p̄ncipiis creari poterit: esset mirabile: sec9 in dñio: qđ fuit iam creatum: ⁊ qđ sine traditione transferť ⁊ de quasi dñio idem: qz in persona actoris verum ius do-minii: vel quasi: ⁊ ius agendi rei vendicatione: vel publicia-ne iam competit. ergo zc. Et ita tenet Bar. in. l. j. ff. de pu-bli. ⁊ in. l. cum suspensus. ꝯ. is cui. eo. ti.

De rescriptis: ⁊ de prebendis. Rubrica.

¶ Sequens deci. h. d. Promotus ad aliquā dignitatem po-test impetrare ꝙ primam dignitatem retineat cum secunda cum decreto ꝙ prima non vacet per assecutionem possessio-nis secunde dignitatis: vel per munus consecrationis: ⁊ ta-lis impetratio valet. h. d. ¶ Uel sic. Si papa dispensat cum promoto ad episcopatum ꝙ retineat beneficium spectans ad presentationem laici: hec impetratio ⁊ dispensatio valent. hoc dicit. CCCXXXI

Apposito facto Dñs papa quen-dam. a. priorez ei-usdam prioratus: q dignitas curata est ⁊ principa-lis in ecclesia collegiata existebat: spectans tñ ad presentatio-nem patroni laici: promouit ad aliquam ecclesiaz cathedra-lem: ⁊ cum eo tpe promotionis: vel cito post: ⁊ añ vacationē dicti prioratus: motu suo ꝓprio dispensauit: ꝙ dicta promo-tione non obstante eundem prioratum cum dicta cathedra-li ecclesia retinere posset vsq3 ad beneplacitum sedis aposto-lice: decernendo ipsum prioratum per munus consecratio-nis vel assecutionem possessionis minime vacare: nulla fa-cta de iure presentandi dicti laici mentione. Dubitatur vtz huiusmodi gratia: siue dispensatio fuerit nulla: ⁊ surreptitia. In quo domini erant varii. maior tamen pars dicebat eaz esse surreptitiam: ⁊ secundum illa consilia fuerunt late due sententie: ⁊ nunc pendet tertia instantia: in qua est conclusuz: ⁊ non restat nisi predictas sententias confirmare vel infir-mare. Motiua maioris partis secundum que fuerunt dicte sententie promulgate fuerunt ista.

¶ Primum videlicet quod nedum infertur alicui gene-re preiudicium cum tollitur sibi ius quod habet in presen-ti. immo cum tollitur sibi spes futura ⁊ propinqua haben-di aliud ius: pro quo inducebatur casus. l. inde neratius. ff. ad. l. acqui. ⁊. l. actitus. ꝯ. cornelio. in fi. ff. de iure fisci. per eun-dem viam facit. C. communia de le. l. j. ca. n. que in continen-

ti sunt: vel fieri debent inesse videns. de testi. co. preterea. de re
sti. spo. lras. p que iura vr q aduenientte tpe vel casu quo pa
tronus psitare deberet: si ista gra non fuisset facta hmoi gra
tia debet nunc effectu carere: et ius patrono aperiri. ergo etc.
¶ Scdm motiuum: qr vbi sunt duo impedimenta vno am
moto aliud non vr esse sublatum. ff. de serui. vrba. pdi. l. si do
mus. de fi. psby. c. ij. li. vi. de aucto. et vsu pal. ex tuarum. de pui
leg. pastoralis. Mo hic videns duo impedimenta: vnum de
elec. cum in cunctis. aliud de iure pa. igit primo sublato: ali
ud non vr sublatum: maxime qr vr vtrumq esse supra mo: et
non posse fieri: nisi ex plenitudine ptatis. mo lz papa vtatur
sua plenitudine in vno articulo: non vr q pvelit vti in alio: qr
talia tamq odiosa sunt restringenda: vt in regula: q a iure. de
reg. iu. li. vi. non aut trahenda de casu ad casu. ff. de lib. et post
hu. l. cum qdam. de puile. sane. de rescrip. c. susceptum. libro
.vi. maxime in excogitatis: vt in c. i. de constitutioni. libro. vi.
¶ Tertium qr expediendo actum pmutationis eps vtitur
bnficio iuris alias spalis sibi pcessb: vt in c. qsitum. de re. per
mu. et q psilium tironen. vt in c. maioribus. de pben. et tunc
qr pro interesse pronis ipsum vocare tenes: vt notat Inn. de
renunc. qd in dubiis. et Jo. an. de re. pmu. c. vnico. li. vi. et in
cle. vnica. e. ti. p Pau. et scripsi ac notaui supra in pclusione.
.cccviii. super lras. Mo in casu isto potuit interesse pronis vi
dere prorem residentem: et cum in psona ppria honorante
qr melius seruis ecclesie p proprium platum: q per vicariu:
ideo iura in plato requirunt residentiam psonalem. de cleric.
non resi. qr nonnulli. et c. ij. et fi. xxi. q. i. c. i. de elec. animodo. ii.
propter maiorem dignitatem epalem in priorati non tene
bitur personaliter residere: et sic patet de notabili iteresse pa
troni. ergo etc.
¶ Quartum ppr ydemptitatem ronis ex qua licitum est
arguere. de psti. translato. de trans. inter corporalia. Modo
ro ppter quam inductum est q bnficia laicorum ad corum psita
tionem ptinentia eis spaciis non pferantur turbati ex hoc
ab ecclesiarum fundatione retrahant: p vt leg. et no. p oes scri
bentes in c. cum dilectus. de iure pa. Sunt igit vocandi in
tali vacatura pferenda: vt. l. si debitor. ff. de iudi. et l. quod
dicimus. ff. de solu. ergo etc. cu enim psiudicatur in tpe pre
iudicatur sepe in iure. de elec. cum in veteri. de appel. cum su
et c. preterea. et c. ij. li. vi. de re iudi. qd ad psultationem. cum fi.
¶ Quintum motiuum: qr qn ex aliqua ca precedenti ortur
spes firma de certo effectu trahente psitiani necessariam ad
cam ipsam de pxime pducendo hetur pinde effectu secuto
ac si tpe cae fuisset iam pductus: vt. ff. ad. l. acq. l. huic scriptu
ris. §. i. et l. ita vulneratus. in pn. clarius textus in. l. damnis
.§. sabinus. ff. de dam. infec. pinde. n. est vel iuz de psiti esse: vel
de ppinq futuro fore: vt pbatur p ea q notantur. ff. de muno.
l. iij. §. i. Mo si vacaret bnficium appet de graui psiudicio
ipsius pronis: et non valeret gra sine dispensatione hm omnes
igitur et rone cae pcedentis bnficium iam prono censetur af
fectum: sicut solet dici de beneficio pro certa persona in euen
tum certe vacationis per papam. vel eius executorem spalis
reseruato. de rescrip. tibi qui. de pben. cum cu. et c. si postqm.
de concess. pre. si capitulum. et c. si soli. et c. execu tor. libro. vi.
¶ Sextum qr ista est regula. q non est verisimile q princeps
velit psiudicare iuri tertii psiti: vel futuro: p priuilegium con
cessionis quam fecit: qr non est verisimile q hoc facere velit in
iniuriam tertii: vt. C. de sta. l. fi. ff. ne qd in loco publico. l. ii. §.
merito. et §. si qs a principe. de priuile. dudum. et de psue. cum
dilectus. de deci. suggestum. et c. ii. c. ij. li. vi. et p modum di
spensationis: vt. ff. de do. resti. li. l. i. et pe. et fi. et l. cum adoptio
.ff. de adop. de rescrip. qnuis. li. vi. de offi. dele. sup eo. minus
nec forte hoc pot sine ca. per notata per Inn. in c. sepe. de ap
pel. et c. qui in ecclesiarum. de psti. et per Cy. C. si q ius vel vti.
pub. l. perscriptione. Et fuit allegatum vnum dictum domi
ni Cardinalis parisien. q ipse dixerat: et posuerat in. c. qm
uis. de rescrip. alle. vz restitutionem pcessam a principe per
modum gre ad bnficium in patroni pbendis vel non pre
bendis psiudicari an vacationem: vel post non valere non fa
cta mentione de prono laico. ad idem inducebatur de. i. de

pben. post prin. Nam quemadmodum in dispensatione su
per pluralitate dignitatum incompatibilium est exprimen
da qualitas cure principalis corundemnita et in hac dispen
satione retenta dignitate cum alia incompatibili facienda
erat mentio de hac qualitate: vz qr spectabat ad collationem
laici. Preterea cu simus in ma odiosa: et restringibili. de co
sang. et affi. qd dilectio. de fi. psby. c. ii. li. vi. Pro parte qua
p qua ego fui cum aliqbus dnis in qua et tenuit dns Mar
tinus episcopus pampilonen. allegab a et. ix. vel. x. motiua.
¶ Unorum primum fuit hoc: qr tunc in gra principio est pon
derandum psiudicium spei futuri iuris: cum spes illa est ra
dicata in aliq iure de psiti competenti: et aliter nominando talis
non est spes iuris psitandi an vacationem prono competes
ergo etc. minor est clara per iura vulgaria. de pces. pben. c. i.
et. xi. maior pbatur per gl. in. l. gallus. §. et qd si nn. ff. de libe.
et posthu. et ibi per Bar. et Jo. an. in mercu. in regula sine cul
pa. de re. iu. li. vi. facit et. l. et. §. i. ff. de bo. q lib. et. ff. de iniusto
rup. et irri. test. l. si qs filio exheredato. §. irritum: qr similiter
q propr delictum et per sniaz ius testandi amisit pceditur ex
priuilegio ius testandi intelligitur concessum iure militari
etiam de his mentione non facta. et ibi per Bar. et per hoc
tollitur prima et quinta ratio tenentium contrarium.
¶ Scdo principalis deducitur hoc: qr si hic psiotari debe
ret preiudicium pronis: notaretur q ad propriatatem iuris pa
tronatus aut q ad possessionem: non pot dici primum: quia
eam non perdit nec sibi negatur: nec scdm: qr possessio hoc ca
su non interpellatur cum eius vsus non possit hereuisi in vsu
vacante. igitur etc. ar. ff. de iniusto rup. et irri. te. l. naqz. et fi. §.
post defectum. Confirmatur. qr oia iura q dicunt principio
bnficium cum alterius preiudicio facto non vale loquun
tur de preiudicio qd imminet in psiti: cum alias damnum
vel preiudicium non dicatur pprie nisi psiti: et ideo lex sine pri
uilegium dz intelligi de psiti. ar. ff. de heredi. insti. l. ex facto.
¶ Tertio qr cessante ca cessat effectus. de appel. cum cessan
te. de iureiur. et si christus. de iure pa. cum propr. et c. qm. cu si.
¶ Quarto qlibet in re sua est moderator et arbiter. ff. man
da. l. mandatum. de dona. per tuas. et q suo iure vtitur nemi
ni facit iniuriam. de elec. cum ecclesia. vtens igitur in re sua
iure suo non aio nocendi alteri: licet nihilominus alteri ex
consequentia noceatur non potest improbari quod facit. ff.
de dam. infec. l. fluminen. §. fi. cum l. sequenti. et. ff. de aqua plu
uia arcen. l. i. §. denique. de elec. constitutione. in cle. mo papa
hic super beneficio suo iure vsus est dispensando: et vacatio
nis impedimentum tollendo: non autem disponit super iu
re psitandi pronis: qr nedum erat eius locus nec illud ageba
tur aio illi iuri nocendi. igitur valuit qd fecit p iura andicta.
¶ Quinto q patronus in istum semel consentit: et eius per
sonam approbauit. ergo amplius resilire non potest. de fi.
psby. veniens. de regu. iur. quod semel. lib. vi. ergo ex con
sequenti in dispensatione eius consensus minime esset requi
rendus: sicut nec in dispensatione non ydoneorum non re
quiritur consensus electorum qui elegerunt non ydoneum:
vt notauit Inno. in c. innotuit. in prin. de elec. et in c. nisi cum
pridem. in fi. de renunc. ex eo q semel consenserunt in eum:
tn vt ponebatur in facto: ipse patronus nihilominus consentit
ex post facto: vel saltem tacuit. et stare in primo iure permi
sit: et tollerauit. quod sufficit. ar. eorum que leg. et no. p Ho
stien. de his que fi. a ma. par. ca. ex ore. et per Pau. in clemé.
vnica. de rerum permu. faciunt ad idem. de his que fi. a pre
la. c. ii. et maximo littera Regis portugalie super huiusmo
di consensu in iudicio fuit: sed fidem non fecit: quia lite pen
dente procurata fuit et data.
¶ Sexto hoc probatur: pone Rector parrochialis ecclesie
est adeo in fine anni q promoueri non potest non dicitur pro
pterea ecclesia vacare. de elec. commissa. li. vi. licet sit indubi
tanter vacatura: poterit nunc episcopus per suam dispensatio
nem non vacato patrono impedire vacationem huiusmodi ratio
ne studii: et sic preiudicare patrono si preiudicium dici debeat
certe sic. de elec. cum ex eo. libro. vi. Uel pone iudex prefixit
terminum peremptorium ad peragendum: vel proponen

dum:aut pbandum:vt in.l.si ea.C.qui accu.non pos.t.c.pa storalis.de excep.est ita ppe finem termini talis: q non pot pficere infra terminum. Nunquid pot iudex terminum pro-rogare aduersario non psentiente:ita q penam non incurrat.certe sic de offi.dele.psuluit.de appel.pterea cum ibi notatis.de dolo t contu.c.cum dilecti.t idem in pena conuentionali:vt no.Bar.in.l.cum ita stipulatus.ff.de verbo.ob-liga.t probatur.eo.ti.l.qui rome.§.calimacus.in fi.

¶ Septimo inducebat p hac pte glo.Jo.an.posita.in.c.qm mo.de rescrip.li.vi.que hz q dispositum a bnficio p sniam a qua est appellatum:appellatione pendente pot eps ad bu-iusmodi bnficium inuito pisono restituere.ergo pot hoc for-tius papa:de q querit vt vbi allegat q idem est ponderan-dum qd facto principis contigit per.l.inde neratius.§.idem iulianus.ff.ad.l.acquil.

¶ Octauo istud pbatur:qz papa posset tollere pstitutiones suam positiuam p quas inducit hec vacatio:nec oz tunc vo-care pionum:aut eius psensum habere:seu de eo mentionez fa-cere:ergo t p modum dispensationis in pte psequent pz p.l.q de rei vendi.q enim pot plus pot t minus.de de-cimis ex pte. Antecedens pbari vz:qz libera ptas vz quo ad hoc in principe residere:vt.C.de legi.l.fi.ff.de consti.prin.l.i. §.i.de sent.excom.inter alia.de regu.iu.omnes res.

¶ Nono hoc pbat qz si diceret dicta gra non valere:aut B esset ex defectu ptatis:vel ppter fraudem:vel culpam impe-trantis:aut ppter pziam dispositionem alicuius iuris posi-tiui sup hoc pzium statuentis:aut ppter surreptionez re ipsa insurgentem ex visimilitudine mentis ipsius concedentis. Primum dici non pot ppter ea q dicta sunt in rone pceden ti. Scdm non qz in gra facta motu pprio hoc non cadit: vt no.in c.ad appellatorin.c.si motu pprio.de pben.li.vi. Nec tertiuz dici pot qz istud non repitur iure cautum. Nec obstat.c.cuz dilectus.de iure pa.t.c.dilectus.de offi.le.qz loquunt in bn-ficia laici pisoni iam vacanti. In q caso est larga differentia ad istuz casum:qz ibi ius iam qsitum est:qd sine ca sibi auferri non pot:nec dz:vt in.c.qm.de rescrip.c.ab eo.de elec.lib. .vi.hic vo secus faciunt p his alle.supra in rone prima huius ptis. Nec quartum dici pot qz non oia tacita reddunt graz surrepticiaz:sed illa solum q sunt expssa in iure:vt in.c.si mo-tu pprio.t in.c.cum illis.t in clemen.i.de pben.vel in non ex pssis loqndo illa de qbus est visimile de iure t in iure q si papa illa sciuisset:nunqz gram pcessisset:vt de elec.dudum. ad fi.t de pben.dudum.§.nos igit.li.vi.t no.Inn.de pces. pben.cum nris.mo non est in iure cautum:nec oino visimi-le:q si papa hoc sciuisset ppter hoc oino gram denegasset. Immo magis pzium est verum t certum:qz si de iure psitandi laici pe pcessionis hmoi gre pape fuit dictum:vt ponit in fa ctore:t idem si non fuisset dictum. Ro est: Nam qd dicunt doc.in.c.ii.pben.lib.vi.t in.c.cum dilectus.alle.grani factaz de tali bnficio laici pisoni:de hmoi iuramentis non facta me tione fore inualidam:non est scriptum in iure:sed illud sum-pserunt ex rone capituli.cum dilectus.t.c.dilectus.supra al le.t canon.decernimus.xvi.q.vlti.In qbus hetur q legat t ordinarius non possunt impedire pionum in psitando: t p pns non est visimile q hoc velit papa:nisi hoc sciat t exp-masset:sed illa iura loquunt t et dicti doctores in bnficio iazva canti:t in casu in q iam pisono est ius qsitum:inter quem ca-sum in q sumus est magna differentia vt supra deductum e ergo t.facit.c.si.de pces.pben.lib.vi.t de pben.si is cui.t.c. qdam.c.li.faciunt pro hoc notata p Archi.t Jo.an.in no-uel.de elec.cum ex eo.c.li. Et loquunt in inferioribus platis q non hnt tantam ptatem nec plenitudinem ptatis sicut pa pa.ix.q.iii.cuncta.t.c.p.principalem.de coces.pben.pposu-it.q si.sint legitimi.p venerabilez.t pptea pot papa dero-gare iuri pionatus laicoz qd habent ex mera gra sua.p vt leg.t no.p.Archidia.xvi.q.iii.c.ii.t p Jo.mo.sup rubrica. de iure pa.lz alii ordinarii ppter inhibitionem pape id non possunt p iura supius allegata:videlicet.cuz dilectus.t.c.di lectus.t canon.decernimus.

¶ Decimo t vltimo pbat hoc idem:qz res prorogata no cé

set innouata:p prorogationem:sed potius eadem reputatur sicut ante:vt in.l.sed a mandte.ff.de pcu.ff.de iudi.l.ii.§.sed t si iudex.ff.de arbi.l.labeo.§.pe.t.l.si cum dies.faciunt notata p Jo.mo.de rescrip.si grosc.li.vi.t de pben.si tibi pcessore. li. Mo papa fecit quandam tituli prorogationem. Nam ante finem tpis vltra tps tituli extendit:non aut in tps nouum ti tulum dedit:vt.ff.de suspec.tuto.l.iii.§.qm.alias qri.t p hoc tollit istud qd no.p Bar.ff.de dam.infec.l.iii.circa pncipiuz Nec mirz qz multa possunt fieri p prorogationem q non pos-sunt fieri p innouationem:sicut pz de iurisdictione delegata ad tps:q an finem tpis de psensu prium prorogat:vt in.d.§.lz t si iudex.de offi.dele.de causis.t post tps non innouat:vt l .l.priuatoz.C.de iurisd.om.iu.t de offi.del.P.t.G.t p hoc optime facit.l.peculium.§.si creditor.ff.de pecu.t qd no.i.q. .i.ordinationes.in fi.t de renun.post translationem .super .v.negat.t de appel.pterea.per Inno. Et hec.x.rationes p hac parte introducte meo iudicio magis videntur pungen tes t concludentes:qz alie in contrarium allegate.

De probationibus. Rubrica.

¶ Infrascripta deci.h.d. Gra apostolica non pbat nisi p lit teras:sed eius circumstantie bn possunt p testes pbari.h.d.

Vel sic. Gra apostolica lz non possit nisi p lras bullatas: tn eius qualitas t accidentia bn possunt p testes pbari:t io certa scientia pape probari potest per testes: qsimis propri motus non.h.d.

CCCXXXII

Licet romana Curia obseruet q gra-tia papalis non possit p bari nisi p lras:cuius materia hetur p Arc.t Jo. an.in penuo.li.vi.t aliqd tangit in cle.dudu3.de sepul.t col latio facta p papam de bnficio spectante ad psitationez pio-ni laici alicui facta p lras apostolicas non valet:nisi ex certa-snia papa laico pisono piudicare intendat:tn pbata collatio ne papali de tali bnficio spectante ad collationem pioni lai-ci alicui facta p lras apostolicas de hmoi iure pionatus nul la mentione facta p testes pbari pot dicta certa scia pape et ea pbata p testes:gra ex illo capite non est inualida:nec sur-repticia iudicanda scdm maiorem ptem dnoz: lz aliq magni dni declinauerint magis in ptem oppositam allegantes pn cipalit q eadem solemnitas reqrit in pbatione declaratio-nis:sine qua dispositio remanet nulla t inualida simpliciter ipso iure:sicut in pbatione ipsius dispositionis pncipalis: lz secus vbi dispositio alias non primeus fuisset ipso iure nulla si ageret:vel de qualitate vel quantitate annullanda. Mo si non pstaret de hmoi certa scia:gra ipsa esset ipso iure nulla vt supponit.t pzp notata.de offi.lega.dilectus.t de iu.pio. cum dilectus.t de pben.c.ii.li.vi.t hoc p Jo.an. Jo.mo.t Arc.vide ibi plene igit non pot pbari:nisi p lras. Pro pri-mo allegabat.l.si qs in fundi vocabulo.ff.de leg.i.t.l.here-des palam.§.qd nemo.alias sed si notaui.t.§.qd si vo.ff.de testa. Predicta videnf pbari ad lram in.l.qtiens.i.t.ii.rn.ff. de heredi.insti. Istum eandem distinctionem posuit Cy.C. de pdicti.l.i.dicens q si agat de voluntate ab initio inuali-da pfirmanda:reqrit eadem solennitas. Si vo de valida d clar anda sufficiunt duo testes:vt in.§.sed si notam.alle. Se-cundo inducebat ad istam ptem.l.cum pponebat.cum sua glo.de pictura pbanda:q dz pbari eo mo sicut dispositio pncipalis t non alit scdm Roff.t Azo.lz alii vz Jo.t Hug. dicant q nedum modis pmissis:sed et multis aliis modis probari pt hmoi pictura. Ite pro hoc inducebat qz motus proprius pape non probat nisi p lras.de pben.si motu ppo. li.vi. Itéqz no extédit se gra facta ad hospitalia:nisi papa ex certa scia hoc duxerit ordinandum:vt de pben.p lras in cle. t tn hmoi certa non pbat nisi p lras:vt ibi no.per gl.Pau. t Guil. Item per regulam:qz idez iuris est de toto t de par-te:vt in.l.de toto.ff.de rei ven.t cum gra cuius vi esse p certa scia. Item allegabant casus.l.fi.C.de fideicómis.liber.cu ibi no.per glo.t Cy.allegabat et textus in.d.l.qtiens.i.rn. .ff.de here.insti.qz voluntas instituendi verz t pprium fra-trem:pro conclusione allegabatur regula.cui standum est. nisi ab ea reperiat recessuz t si repit fore recessuz p spále psti

tibi.de testa.banc partem dicunt quidam Dynum et Cy. confirmasse in addi.super.l.si ita quis here.ff.de here.insti. dicentes q si testator instituit quem ex dimidia et q venien tes ab intestato habeant alias partes: q nihilominus habe bit totum institutus. Maior argumenti probatur sic: quia speciale est in filiofamil.in pria po.constituto istituto i re certa q pro herede vniuersali habeatur.vt.C.de here insti.l.quo tiens.notat Cy.et probatur in auct.vt cum.de appel.cog.§. ceterum.col.viij.q ibi dicit q debet sibi relinq iure institu tionis: et q si minus relinquit pater iubens illum esse conte ntum illo:nihilominus lex supplet vsq ad legitimam: et etiam sine onere.vt.l.omnino.et.l.quoniam ex prioribus.C.de in offi.testa.et est casus in.§.ceterum.alle.modo legis dispositio non debet carere effectu.nec verbis imponere.vt.C.communia. de leg.l.ij.in fi.de.elec.commissa.li.vj.ergo iure beneficium vniuersalitatis habebit.quod ius in iure accrescendi consi stit.ergo etc.preterea huiusmodi adiectio de non plus peten do:vel capiendo videtur adiecta in fauorem legatarii: vt vi delicet liberi occasione falcidie:vel alias detrahant iura de legatis:quia cum non appareat aliqua ca et ista sit probabilis recipienda est et tunc testamenti vigor stat.ergo etc. Pro co ntrario alle.§.si duo.in.l.quotiens.ff.de here.insti.q plures in certis rebus instituti censeant ipsi vniuersalit instituti. hoc verum si testator hoc expresse non prohibuit: vt in.l.i.§.si ex fu ndo.ff.de here.insti.secus enim si expresse hoc prohibuerit: vt in .l.quotiens.alle.§.si duo. At hic in casu nostro testator si expresse prohibuit.ergo etc. Ad qd respondetur q ibi non loquitur in herede vniuersaliter:sed particulariter instituto.all.pro Z rio.l.pe.ff.de iniusto rup.et irri.testa. vbi dicitur q testator pot prohibere inter heredes ius accrescendi.ergo et prohi bere heredem institutum in re certa: ne vltra illam capiat. Ad qd respondebatur q non est ibi ro quare videatur testator tollere ius accrescendi dando substitutum:quia si substitutus moritur et coheres renunciaret alii accresceret: vt notauit Bar. in.l.coniunctim.ff.de leg.iii. Vel aliter q in.d.l.pe.de cessan te substituto q non habet locum ius accrescendi:facit fauor posthumi qui rumpit testamentum solum in sui fauorem: no aut in fauorem heredis:vt.l.nam et si.§.rumpendo.ff.de in iusto rup.et irri.testa.et ita est ibi casus specialis in quo cau sa testati trahit ad se cas testamentum:sine testati fauore posthu mi. Non obstat.l. Titius.ff. de condi.insti. quia ibi sunt due conditionales institutiones repugnantes eque poten tes:que in concursu se impediunt.hic vero causa testati e po tentior.ad.l.quotiens.C.de here.insti.supra responsum est. Nec obstat q voluntas testatoris seruanda est:quia verum est si talis est que non sit repugnans sibi ipsi:nec sit irrationa bilis:et infectiua iuris:vt in proposito etc.

De iudiciis. Rubrica

¶ Infrascripta decisio.h.d. Pro defensa monasterii:vel ab batis sui et sine mandato monachus agere pot: et pro co firmatione electionis predicti sui abbatis.h.d.vsq ad.§.et hoc etiam. CCCXXXIIII

Monachus potest agere sine ma dato p abba te suo:ad instantiam principis: vt pretendebatur in facto per epm priuato:ac capto: et in carceribus detento: vt liberetur de carceribus:vel restituatur ad regimen abbatie. Ratio est. Nam si agere potest pro electione abbatis con firmanda.de rescrip.cum dilecta.de consue.cum dilectus. o re iudi.ad probationem vel alias ad probandum: multo forti us pro iam confirmato: et iniuste priuato restituendo. de ac cusa.ad petitionem.preterea si quilibet clericus potest: et de bet etiam aliis contradicentibus bona ecclesie male aliena ta repetere: vt de rebus eccle.non alie.c.si quis presbyte rorum.et.c.hoc consultissimo.li.vj.multo fortius personam alie natam et a prelatura remotam.xij.q.ij.precipimus.de peni. et remis.cum infirmitas. Hec autem actio tendit ad vtilitate monasterii:immo ad defensionem: pro qua quilibet de eccle sia admittitur sine mandato.de testi.cum olim.et ibi per In nocen.et.xxxi.di.in cena.in fi.per Archidia.pro qua conclu

sione faciunt optime notata per Innocen.de re iudi.cum .J.et.A. Veritamen tutius esset q predictus monachus de licentia epi ageret:et in casu antedicto fm Inno.ibidem.

¶ De expensis pro monasterii vel abbatis defensione: et ele ctionis confirmatione. Rubrica.

¶ Iste.§.hoc dicit in summa. Quando monachus agit p defensa monasterii:vel Abbatis:seu pro confirmatione electio nis ipsius debet habere expensas per auditorem taxandas fm qualitatem persone valorem monasterii: et extimationem cause.hoc dicit. CCCXXXV

Et hoc etiam Inferebatur alia con clusio q ex quo predi ctus monachus prosequitur vtilitatem monasterii agendo:premissa super hoc aliquali cognitione summaria: debet habere alimenta et expensas litis a monasterio: quas et que auditor extimabit fm qualitatem persone: et valorem bonorum:ac redditum monasterii.ar.iurium vulgarium. de accusa.ex parte.et.c.olim.in fi.de elec.vt preterite.et.c.cum non deceat.eo.ti.li.vj.

De appellationibus. Rubrica.

¶ Sequens deci.h.d. Camerarius vel eius auditor non pot se intromitte de cais ex Romanam curiam ad papam per appellationem deuolutis.h.d. CCCXXXVI

Si a iudice In campania appelletur ad pa pam vel eius officiales. Audi tor. Camere de huiusmodi causa appellationis:si ne speciali mandato:seu sine speciali commissione: non potest se intromittere:quod si fecerit: totus ipsius pro cessus est irritus atq nullus:tanq a non suo iudice factus. de iudi.at si clerici.et.ff.c.ii.siquis ex aliena. Cause enim ap pellationum quarumcunq ab extra ad sedem apostolicam i teriecte:consueuerunt et solent in palacio apostolico per Vi cecancellarium committi et tractari:nec de his se potest Au ditor Camere intromittere:quia nec est Auditor nec officialis pape:sed auditor Camere et Camerarii: et quemadmodum Camerarius de huiusmodi causa per appellationem dela ta ad Curiam se non potest intromittere:ita nec eius Audi tor.de rescrip.super litteris.in fi.

De rescriptis et de appellationibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Si commissa est Auditori:vel executori taxatio fructuum vigore talis commissionis potest illos taxare nedum vsq ad tempus vltime sententie: sed etiam vsq ad tempus taxationis ipsorum.h.d. ¶ Vel sic: Taxa beneficii per impetrantem est probanda cuius sit pars gratie sue.h.d. CCCXXXVII

Auditor cui Committitur taxatio fru ctuum alicuius beneficii in quibus est aliquis per tres sententias diffinitiuas condemnatus potest nedum fructus vsq ad vltimam sen tentiam inclusiue:sed etiam post: vsq ad tempus quo ipse ta xationem huiusmodi faciet:per condemnatum perceptos taxare.fm maiorem partem dominorum:quia ad illos etiam condemnatus tenetur: et restituere compellitur per executio nem: et veniunt ex officio iudicis: et sic dicebant domini ad vi tandum circuitum: q possint per dominum Auditorem que admodum per executorem possent: et taxari debent. Quod verum ego et Galbardus dicebamus: si predictus Au ditor predictas sententias exequi potest: sed si non habe ret potestatem exequendi: sed taxandi: iccirco alios fru ctus quam illos in quibus facta est condemnatio taxa re non potest: pro quorum taxatione et compulsione re currere deberet ad executorem suum: et si aliter taxaret: fines mandati excederet: et sic nihil ageret per iura vul garia. de rescrip. cum dilecta. et ff. mandati .l. diligenter. cum similibus. Veritamen ad tollendum omne dubi um. fuit per omnes conclusum quod predictus domi nus Auditor declarare potest taxando predictos fructus singulis annis tantum valuisse et valere: sicque post mo dum coram. Executore computus: quot annis possedit et fructus percepit: et compelletur per eundem executo

rem ad resumendum eosdem. Addiderunt etiaȝ aliqui domini q̄ nedum idem Auditor posset ꝛ deberet huiusmodi declarationem annui valoris facere: sed etiam unam certaȝ quotam pro annis ꝛ temporibus preteritis vsqȝ ad presens tempus taxationis taxare: que additio mihi ꝛ domino Galbardo non placuit: sed primum consilium bene nobis videbatur sufficere obere q̄ fieret computus et executio per executorem dandum per papam.

De rescriptis. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. Non valet gratia de beneficio vacaturo per contractum matrimonij non expresso alio modo: si illud ante impetrationem in manibus Vicecancellarij vel alterius potestatem habentis fuerit resignatum. hoc dicit. CCCXXXVIII

Si mandetur mihi prouideri p papam. d certo beneficio: cum illud vacare contigerit: per ꝯtractum matrimonij: modo alio nō expresso: ꝛ tenens illud postea in Curia in manibus pape: vel sui Referendarij super hoc ptātem habentis resignauerit: ꝛ alteri p q̄ȝ collatum fuer: ꝛ illud si mihi huiusmodi bñficium debeᷓ p.c. susceptū. de rescrip.li.vi. Non ob. regula Cancellarie q̄ hȝ q̄ si papam contigerit reseruare beneficium alicuius psone ꝯferēdum alteri cum vacauerit p ꝯtractum matrimonij psone obtinentis huiusmodi beneficium. ipse dn̄s noster papa intendit beneficium illud a die reseruationis huiusmodi fore affectum ꝛ collationi sue fore reseruatum: ꝛ reseruat: de qua reseruatione dictus impetrans p resignationem nullam facit mentionē spālem. ergo vr̄ gratia sua surreptitia: q: s̄m ordinationeȝ dn̄i Gregorij.xi. de qualibet generali reseruatione in impetratione est facienda mētio spālis: alias grā esset nullius roboris vel momenti. ergo ꝛc. Ad quod respōdebaᷓ q̄ pdicta reseruatio ꝛ alie oēs similes inducte p dictas regulas ꝛ ordinationes in Cancellaria preter q̄ȝ expressa ꝛ ꝯtenta in extrauaganti Benedicti. que incipit. Ad regimē. sunt spāles ꝛ non generales: pro vt in simili casu fuit responsum p dn̄ȝ Vicecancellarium vni de dn̄is: q pp huiusmodi negociuȝ dubiū posuit i relatōib⁹ publicis ꝛ sic fuit p oēs dn̄os postea determinatum: ꝛ sepius s̄m hoc pnunciatum: de qua quidem spāli reseruatione nulla est mentio spālis facienda. ergo stat vera conclusio: non obstante pdicta ordinatione in Cancellaria de spāli reseruatione: q: s̄m illam regulam quādo papa prouidet: vel prouideri mandat de certo beneficio: intentio sua est prouidere quocunqȝ modo ad ipsum ptineat: ꝛ si esset generaliter reseruatū. q̄ nō est in casu n̄ro. ergo ꝛc.

¶ De filijs presby. ꝛ de rerum pmuta. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Dispensatio obtinendi beneficiuȝ extendiᷓ ad primū ꝛ vnicū beneficiū tm̄.h.d. Vel sic. Dispensatus sup bñficio non pōt illud pmutare: nisi h̄ sibi spāliter concedatur.h.d. CCCXXXIX

Si illegitimus Beneficium curatum quod obtinuit vigore dispensationis iuxta formam.c.ij.de fil. presby.li.vi. sibi facte: pro alio bñficio cū legitimo auctoritate ordinaria pmutauit. Dubitabaᷓ de duob⁹. Primo vtrum pdicta pmutatio fuerit nulla: vel aliqua ipso iure. Secundo si esset nulla: vtrum quilibet posset habere regressum ad suum beneficium sic: pmutatum: de quoꝝ primo lȝ altercatio: ꝛ dubitatio sit magna inter doctores modernos solennes: vȝ Archid. ex vna pte. qui in.c.i.de fil. presby. ꝛ in.c. non pōt. § illud aūt. de pben.li.vi. tȝ expsse q̄ collatio sit nulla: cum predicta dispensatio extendatur soluȝ ad primum ꝛ vnicum beneficiuȝ ꝛ sic adepto primo beneficio: dispensatio sortita est suum effectum: ꝛ ideo collatio siue receptio secundi non valet: ꝛ ita dicit papam Bonifaciuȝ sententiasse Jo. mo. tȝ ꝯtrarium cum quo ꝯcordat Jo. an. in nouel. dicens: Si dn̄s Bonifacius ita pnunciasset: vtiqȝ Jo. mo. qui erat Cardina. sciuisset: ꝛ cum Bonifacio stetisset: sed q: ipse expresse tȝ ꝯtrarium. ideo Jo. an. declinat in ptem ipsius: ꝛ tȝ ꝯ archi. arguendo tñ in.c. non pōt. pro ꝛ ꝯ. Veꝝ

tñ quicquid sit: ꝛ lȝ opinio Jo. mo. ꝛ Jo. an. sit benignior ꝛ equiorm̄ alia vȝ archi. est verior ꝛ recepta ac seruata in curia per stilum: qui propter dubietatem doctoꝝ seruandus est per iura s̄m oēs: vt in.c. ex lr̄is. de consti. de cri. fal. q̄ȝ grauis. Ad scōm dicebāᷓ oēs q̄ locus est regressioni presertim si legitimus: pro vt ponatur di facto ignorauit defectuȝ illegitimi secum permutantis: vel si sciuit: dolo caruit: ꝛ excusatus fuit propter varias doctorum opiniones pallegatas que etiam illegitimum permutantem a dolo excusant. ar.c. cura vniuersorum. de re. permu. Dicebam tñ ego q̄ auctē superioris est habendus regressus in casu supradicto. propter renunciationem veram in pmutatione predicta factaȝ per quaȝ quilibet amisit ius quod in beneficio suo habuit: ꝛ ideo illud sine noua collatione que debet fieri per superiores habentem super hoc ptātem. ar. notatoꝝ. in.c. lȝ. de re. pmu. ꝛ.c. si bñficia. de preben.li.vi. per Jo. an. in nouel.

De litis contestatione: ꝛ de iudi. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. Ubi de nullitate processus vel sententie agitur non est necessaria litis contestatio si de nullitate notorie ꝯstet ex actis.h.d. Vel sic: Si ex actis notorie pōt ꝯstare de nullitate sn̄ie vel pcessus: tūc iudex vocatis ptib⁹ absqȝ obseruatōe alicui⁹ ordinis reuocabit sn̄iaȝ. Si vō resultat probabile dubium: aut extra acta nullitas allegetur: tūc ordo iudiciarius si principaliter agatur seruabitur: secus si incidenter.h.d. CCCXL

Uit dubitatum. Utruȝ quando agitur de nullitate sn̄ie vel processus requiratur litis ꝯtestatio: ꝛ alius ordo iuris. Et r̄ndebatur per oēs distinguēdo: aut de huiusmodi nullitate notorie potest constare ex actis: aut non. In primo casu non est necessaria litis contestatio: nec libelli oblatio. Immo si dareᷓ libellus: nihilominus si possit iudici constare ex actis sn̄iam primi iudicis nullam super huiusmodi nullitate: vocata tñ parte ad audiendam sn̄iam: poterit statim se expedire ꝛ pronunciare. pro quo allegabaᷓ tex. in.c. cuȝ ad sedem. de resti. spo. ꝛ.c. olim. de iniur. ꝛ cle. pastoralis. de re iudi. ꝛ vna no. Inn. in.c. inter. de consue. circa finē. Ubi dicit q̄ quādocunqȝ est contentio de iure: an sit actum sit validum: an nullum: de iure nullus ordo requiritur. hoc verum qñ ex ipso statuto pōt deprehendi nullitas: secus vero si propter defectum aliqualem extrinsecum et aliunde prouenientem: huiusmodi nullitas prouenire: et quando vō notorie resultat nullitas sn̄ie ex actis: nil hȝ pars facere: sed tantum dicere hoc: hodie ꝯstat notorie de nullitate sn̄ie contra me late: hodie agaᷓ et pronuncietur. ff. vt in pos. leg. l. si is a quo. In notorijs enim ordinem seruare: est ordinem non seruare. de iureiuran. ad nostram. In ꝯtrarium vō facit: quia sententia super nullitate pcessus lata vim diffinitiue hȝ: vt notant Inno. in.c. auditis. de pcurato. et Joan. an. in.c. si. de appella. in clemen. super verbo. a repulsione. in fi. ad quam nō deuenit: nisi ordine iuris seruato. de electio. dudūȝ. de lit. contesta.c. vno. de restitu. spoli. conquerente. de maio. et obedien. inter. in. et.c. solite. C. de lit. contesta. l. vnica. ff. rem ra. ha. l. amplius hoc. ergo ꝛc. Responderi potest hoc procedere posse: seruata tamen distinctione hic statim dicenda: quando est dubium de nullitate processus: secus vero si notorie ꝯstat ipsum processum siue sententiam fuisse ꝛ esse nullam ex actis q̄ sunt publica. de pbatio qñ contra. sicut dicimus in simili: qñ sn̄ia est a non suo iudice lata notorie: vel licet a suo iudice sit plata: tñ si ꝯtinet intollerabilem erroreȝ sine difficultate ꝛ iuris ordine est relaxanda. de iudi. at si clerici. de rescrip. ab excommunicato. de senten. excommu. p tuas. ꝛ.c. solet. ꝛ.c. venerabilibus libro sexto. Immo dicit Inno. alibi. ꝛ Joan. an. post eum: q̄ qñcunqȝ error vel iniquitas recolligi poterit ex actis: retractabitur sn̄ia: ac si error fuisset sn̄ia expssus: hoc notant. de re iudica. cum Bertoldus. ꝛ vide p Archidia. de senten. excom. romana. in fi. lib. vi. ꝛ per pau. in dicta clemen. pastoralis. de re iudi. In scōo vō casu: vȝ qñ non ex actis resultat nullitas allegata: sed aliunde: et reqrit aliam indaginem: ꝛ aliqualem pbationem: ꝛ tunc ite

rum pot distingui: aut principaliter intentatur nullitas aut incidenter. In primo casu requiritur litis contestatio et ordo iuris secundum Inno. qui hoc notat. de offi. iudi. c. ii. et allegat iura in ti. de procurato. in prima. de offi. deleg. cum pungat. et ff. de feriis. l. i. Aut incidenter: et tunc non. sicut legitur et notatur de restitu. in integrum. suscitata. vide de hoc supra in conclusione. xx. Ut in casu nostro principaliter agebatur de nullitate sententie et dabatur super hoc libellus. ergo etc. Oldradus vero in questionibus suis questione. lii. videtur tenere et dicere quod si in causa appellationis a diffinitiua sententia agatur de nullitate sententie ipsius: tunc non est necessaria litis contestatio: quia pars ipsius appellationis est iuxta notata per Inno. in c. dilecto. de appella. et sicut in causa appellationis non est necessaria litis contestatio per. c. per tuas. de appella. quod tamen intellige iuxta conclusionem supra positam que est. xx. sub litera quintana nec super huiusmodi nullitate requiritur litis contestatio. immo secundum ipsum maiori ratione non est necessaria litis contestatio: tamen in causis nullitatis quam appellationis: quia in causa nullitatis semper arguitur iniquitas iudicantis: et absque eo quod tangitur iustitia partis. Et sic videtur maiori ratione posse procedi lite non contestata: quam in causa appellationis: in qua sepe de iniquitate partis agitur: ut de appellatio. interposita. § sane. Immo secundum eum tanta connexitas est inter appellationem et nullitatem: quod sola appellatio etiam sine cognitione nullitatis deuoluitur: ut. ff. fami. hercis. unde. l. quedam mulier. et no. per Inno. in dicto. c. dilecto. Et hoc etiam videtur innuere Oldradus in dicta sua questione. in fine. dum dicit: tunc non est litis contestatio in causa nullitatis: quia is qui dicit nullam dicit promptam fidem offerre et facit de nullitate ipsius sententie: ut. C. quando prouo. non est necesse. l. i. de restitutione spolia. lias. multo fortius si refert se ad acta. que sunt publica et notoria tam iudici quam partibus: ut predictum. ergo etc. hoc etiam videtur tenere secundum dominos legistas expresse Barto. in. l. conquerebatur. ff. de re iudi. l. Theopompus. Specu. vero distinguere videtur et multum confuse: aut nullitas opponitur in modum exceptionis ad impediendum executionem sententie: et tunc non est dandus libellus: nec litis contestatio nec necessaria. immo nisi probatio sit prompta: exceptio non impeditur per legem primam an superius allegatam. C. quando prouoca. non est necesse. alias enim non esset litium finis. C. de transac. l. fratrer. ad hoc. ff. ad exhi. l. iii. C. vnde possessi. le. vos a quo. Aut agitur et petitur absolutio de facto vel restitutio instrumentorum: et tunc requiritur libelli oblatio et litis contestatio secundum eum. hoc vltimum non intelligo. hoc notat ipse. Spec. ti. de libel. concep. § nunc dicendum. v. quid si sententia. remittendo ad notata per eundem. ti. de lit. contesta. § si. v. quid de causa. vbi ponit et ex parte membris distinctionis nil tangendo de secundo: vbi est maior difficultas: dicit melius per eundem. ti. de sententiis. § iuxta. v. sed si causa de nouo. Semel audiui dominum Ricardum de salizeto distinguentem sic: aut imploratur duntaxat officium iudicis rescindens et principaliter vt quia petitur sententia contra minorem vel maiorem absentem lata rescindi. de re iudi. cum Bertoldus. de procurato. querelam. et tunc non est necessaria litis contestatio: nec ordo iuris: aut non imploratur principaliter officium iudicis: nedum rescindens: sed rescissorium imputata quia nedum petitur rescindi sententiam: sed etiam rescindi iudicatum: et tunc non est necessaria litis contestatio et alius ordo iuris: et sic intelligi potest. c. ii. de offi. iudi. pro qua distinctione faciunt no. per Inn. in simili. de restitu. in inte. in. c. cum ex litteris. sup. v. prelatoribus.

De sententia et re iudicata. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Ordinarius qui tulit sententiam que est nulla ratione forme pot parte vocata aliam ferre. Si vero est nulla ratione processus: incipiat de nouo et iterum cognoscet. Si vero est delegatus: vel Auditor functus est officio suo. Si est Executor gratiarum tandiu exequetur donec mandatum suum adimpleatur ne effectus iste in tempus longius cum dispendio ferri pungat. de offi. deleg. si super gra. lib. vi. et l. quod tamen. in prin. ff. de arbi. quod confirmatur per notata per Composto. et Joan. an. in c. capitulum sancte crucis. v. Item querit. de rescrip. et alle. c. ut circa. ver. quod si. de ele. lib. vi. et c. significasti. de offi. dele. CCCXLI

Dubitatur utrum Auditor pronunciando aliquam sententiam diffinitiuam per partem auditorem latam nullam pro non vocata vel vocata: sed non legitime: et sic nullum processum: et pronunciauit, posset iterato aliam et eandem sententiam debet et parte vocata ferre. Et videtur quod sic: quia iudex qui male iudicauit non dicitur functus officio suo: sed iterum potest iudicare et bene procedere. argumentum. C. quando et quis iudex. l. si postquam. C. de accusa. l. iii. ff. de arbi. l. diem proferre. § sed si de pluribus. et de accusa. qualiter et quando. i. Fuit conclusum et determinatum per omnes dominos vno excepto contrarium per l. iudex. ff. de re iudi. et de offi. dele. in litteris. et. ii. q. viii. quod bene. et contra loquuntur in ordinario secundum Inno. qui pot a capite incipere: et sententiam emendare: et aliam ferre si eam inuenerit nullam ratione processus: alias si esset nulla ratione forme: ut in. c. et si sententia. de re iudi. lib. vi. inter eo posset iudex idem pronunciare: ne vtile viciaretur per inutile. in regula. vtile. de regu. iu. li. vi. secus in delegato. qui siue bene siue male iudicauerit functus est officio suo. per iura supra allegata. et sic desinit esse iudex in pronunciando: ut in l. qualem. ff. de arbi. Hoc etiam patitur contrarium: quia idem est non esse et inutiliter esse. de transla. inter corporalia. de cleri. non residen. ma. et quia beneficium principis debet habere suum effectum: ne illud illudatur. de dec. commissa. lib. vi. et executor tandiu exequi potest donec mandatum suum adimpleuerit: ne effectus ipsius in tempus longius cum dispendio differri contingat. de offi. dele. si super gratia. lib. vi. et l. quod tamen. ff. de arbi. in prin. quod confirmatur per notata per Composto. et Joan. an. in. c. capitulum. de rescrip. ver. Item querit. et alle. c. cum circa. v. quod si. et c. significasti. et de offi. dele. conquerentis. nec obstat c. qualiter et quando. de accusa. quia ibi erant generales legati: et sic ordinarii. de offi. dele. c. ii. et. li. vi. et nondum sententiam tulerat secundum Ber. ibidem. sed errauerunt in processu vnde poterant illum emendare: et errorem suum corrigere. Immo secundum Specu. ti. de prola. sententie. § qualiter. ver. hoc quoque notandum in facto et in omnibus aliis preter quam in sententiis diffinitiuis: potest tam ordinarius quam delegatus etiam iterum facere quod minus rite fecit. de ordinario probatur. de dec. cum terra. et c. nosti. de rescrip. ab excommunicato. de legato probatur. de offi. dele. significasti. de appel. cum cessante. et c. si a iudice. li. vi. que iura loquuntur de interlocutoriis reuocandis: que et qualiter reuocari possunt: et quando remittit Spec. ad ti. de excep. § viso. ver. sed si iudex. et sic. Jo. an. in nouel. super prima glo. in dicto. c. qualiter. dicit: quod ordinarius non pot corrigere sententiam annullandam. alle. ff. de re iudi. l. conquerebatur. et l. post rem. et C. de sen. expen. reci. l. ii. sed nullam reuocare potest. de frigi. et malefi. c. fraternitatis. de purga. vul. c. ii. et. ii. q. iii. episcopus. et alle. dictam. l. si presea. et C. de accusa. l. si accusationibus. remittit ad notata per eum post Inno. de re iudi. c. i. et c. cum inter. super. v. postquam in rem. et per glo. de re iudi. cum Bertoldus. in glo. sed qualiter. et ad. Spe. vbi supra. et ti. de restitu. in integ. § videndum. v. et no. et ti. de arbi. § si. v. Baiu. per Dy. in regula. quod semel. de re. iu. li. vi. In prima tamen opinione vnus de dominis volebat dicere: quod ex quo predictus Auditor qui pronunciauit super nullitate sententie adhuc remansit iudex in negocio principaliter poterat cognoscere de iustitia et iniustitia prime sententie: quia pro vt ponebatur in facto dicto domino Auditori fuit commissum totum: et causa appellationis et negocii principaliter nullitatis et iniquitatis sententie: igitur pronunciando super nullitate non est functus officio suo: et ideo similiter iudicare poterat iterato procedere et bonam sententiam proferre: quod dicebant dominum verum si eius pronunciatio esset interlocutoria: sed quia vim diffinitiue habet: vt notauit Inn. in. c. audite. de prescrip. expedito ergo illo articulo: et diffiniuit pronunciando: siue bene siue male: functus est officio suo per iura superius allegata. Fatebantur tamen quod remanserat iudex quo ad alia: et licet quo ad opinionem Specu. ti. de audi. et Jo. an. in clemen. Auditor. de rescrip. Auditores sacri palacii habeant ordinariam potestatem in cognoscendo: tamen habent delegatam in pronunciando et diffiniendo

dorti ideo eorum diffinitiuas sniās non possunt reuocare: nec emendare p iura superius allegata. et notata p Inno. in c. cum Bertoldus. de re iudi. vbi videtur q in cā bñficiali quilibet iudex siue ordinarius siue delegatus pōt sniam nullam reuocare: et aliam ferre. Rō pōt esse: q sicut in matrimonio carnali snia non transit in rem iudicatam: qn docto de erro re possit reuocari: vt in c. lator. et c. tenor. de sanguinei. de re iudi. ita in mrimonio spūali. cum de vno arguat ad aliud. de trā sla. inl. co episcopalis. Et hoc vez sm ipsum qn ex snia deprehē ditur patens iniquitas: vt in c. cum Bertoldus. tunc eni qn cunq pōt error vel iniqtas deprehendi et colligi ex actis retractabitur snia: ac si error fuisset in snia expressus: vt notat Pau. de re iudi. pastoralis. in clementi. et de hoc. de senten. excom. romana. in fi. per. Archidia. libro. vi.

De sententia et re iudicata. Rubrica.

¶ Sequens deci. h. d. Non valet snia diffinitiua vel hñs vim diffinitiue lata contra citatum ad audiendum voluntatem Auditoris. hoc dicit. CCCXLII

Exento eodem

Themate idem. Auditor cui omnia erant cōmissa: videlicet cā appellatiōis et negocii principalis nullitatis et iniq̄tatis: fecit citari ptem reaz ad audiendum voluntatem suam in cā seu causis q̄ inter ipsuz et suum aduersarium vertebant coram ipso ad certum terminū peremptorium. In q̄ quidem termino pnunciauit sup nullitate snie p prium Auditorem late. Dubitabat an hmōi pnunciatio ex hoc solo capite eēt nullare videbatur p oēs q sicutum q incerta et vaga: et nimis generalis fuit illa citatio: q non valet. ar. ff. de vb. obli. l. q insulam. de rescrip. c. si. et ibi p Ber. sup verbo. indeterminatetum q hmōi pnunciatio hz vim diffinitiue: vt supra deductum et probatum est. q non est ferenda: nisi pars peremptorie ad ipsam audiendam citet expresse per. l. ad peremptorie. et. l. fi. ff. de iudi. et p notata per In. in c. ad petitionem. de accu. et p Jo. an. in cle. de vb. signi fi. super verbo. peremptorie. qui alle. dictuz Inn. vbi supra et remittit ad notata per Joan. in canon. de illicita. xxiiii. q. iii. et de offi. dele. consuluit. et ad Guil. in Spe. ti. de cita. §. viso. ver. quid si lata. et notata p Guil. de monte lau. in clemen. ti. i. de dolo et contu. super verbo. promulgeri. Pro qua conclusione faciunt notata superius in conclusione. cccxlviii.

De rescriptis et de appellationibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Si appellatus facit committi cām et cās quam et quas mouet seu mouere intēdit ꝯ appellantem sup certo bñficio cum ptāte citandi in Curia et extra et ad partes docto appellatione pōt p auditorem pcedere contra ipsum. CCCXLIII

i committatur

Causa vel cāe quaz vel quas mouet seu mouē intendit. A. ꝯ. B. super certo bñficio cum ptāte citandi in Curia extra et ad partes. si pars impetrās hmōi commissionem non recipiat citationem ad partes: sz pdicam appellationem interpositam p partem aduersam in ptibus: et vigore illius petat pcedi licet in pdicta commissione non dicat de cā appellationis. nihilominus tñ auditor vigore pdicte appellationis poterit pcedere. Rō q non ē dubium q cā appellationis cū eā: p quam deuoluitur totum negocium pncipale ad Curiam. seruata forma. c. i. de elec. lib. vi. iuncta cle. cām electionis. eo. ti. tum ēt q per hmōi appellationem: appet de cā quam pdictus. A. ꝯ. B. et super quo mouere intendit. tum ēt q si vbum appellationis expressisset in commissione cā: citius obtinuisset: sicq non est tale tacitum qd papam mouisset ad denegandum nec est verisimile: ideo hmōi taciturnitas non obest. de rescrip. sup literis. tum ēt q q supflua et supabundans cautela non nocet. § et. Et q forte dictam appellatione, tpe impetrationis non hēbat: et si hēbat vez deuolueret dubitabat. ergo cōmissionē cum ptāte citandi impetrabat. que quidez citatio licet sit hodum: citationem iuris videlicet p appellationez non expedi debat. Unde oppantes argumentum no: pari commissionez non decent. de pauile. in bis. de p̄xben. cum de non. libro. vi.

De appellationibus. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Attemptata post et contra appellationem a grauamine non reuocantur: nisi prius constiterit de grauamine: vel q appellans se illud obtulerit probaturum. hoc dicit. CCCXLIIII

icet in causa

Bñficiali extraiudiciali ꝯ aliquem impetrantem apostolicam: puta a gfa et processibus suis appellet sibiq appellatio hmōi intimet et ipse post et ꝯ hmōi appellationem nihilominus ma suam siue gfam suam psequendo: aliqua faciat et attemptet. puta apphendendo possessionē absq tñ violentia. recipiendo fructus et alia iura bñficii sui exercendo. tñ sm oēs dños pmissa non sunt p modum attēptati reuocanda. nisi añ oia doceat et cognoscat de veritate cāe appellationis. Rō q qn appellat añ diffinitiuam: regulare est non reuocare attemptata post appellationez nisi in euentuz cāe appellationis. de appel. non solum. § alle. lib. vi. Stemus igit regule. vnde p inutile non viciat. C. de appel. l. sapimus. Preterea qn qs ius suum psequitur ipsum continuat et pseruat non innouat sed totum qcqd facit facit ad cumulationem et pseruationem iuris sui ante q̄siti: vt in l. pen. c. n. Nolumus tenet nec dz omittē ius suum vel desistere a psecutione et ptinuatione iuris sui vel possessionis ppt aliquā ꝯdictionem vel appellationem. Immo deciperet q hoc faceret vt no. Inno. de maio. et obe. dilecti. et c. venerabilē. de censi. de bis q̄ fi. a ma. par. ca. c. i. Rō q nemini facit iniuriam: q vtit iure suo. de elec. cum nobis olim. et c. cum ecclesia vulterana. poterat. n. appellatio eē friuola cui deferre nō tenebat. de appel. cum appellationibus friuolis. lib. vi. nec vnq̄ꝫ p veritate cāe in appellatiōe extraiudiciali expssata ꝯ psumi. nisi cāe veritas pbet: vt in c. non solum. et c. romana. § cum vo. c. n. et li. hoc vez. nisi appellans cām ipsas per ipsum añ ppositas obtulisset se pbaturum vt in c. interposita. de appel. q decre. et psimiles possunt intelligi de appellatione iudiciali. et non extraiudiciali. Uerumtñ si dicamus et intelligamus cās loq̄ ēt in extraiudiciali: tñ non comphendit casum istum in q̄ non fuit facta hmōi oblatio: sed vbi fuerit facta tunc q̄ ad translationem iurisdictionis: et q̄ ad reuocationē attemptatorum sufficit hoc pbare. s. q pposuerit grauamen: et illud obtulerit se legitime pbaturum: lz non pbet veritatem causē in appellatione expsse: nec obstat. c. si postq̄. de elec. li. vi. q hoc est spāle ꝯ regulam añdictam: vt in electionibus cathedralium: vel regularium ecclesiarum: qcqd factum fuerat ꝯ et post appellationem extraiudicialem ex cā pbabili emissā: sit nullum ipso iure secus in electione inferiorum ecclesiarum. sm Jo. an. Jo. mo. et Archidi. ibidem. Uide de hac ꝯclusione aliqualiter sed non ita plane supra in ꝯclusione. xi. et. xii. et. cxc. [illegible] quas ꝯclusiones intelligas siue de attēptatis tñ impetrātem commissionem sup dicta appellatione: q si causa appellationis esset commissa alicui auditori in palacio vel alibi: manus executorum statim essent clause. per. c. vt nostrum. de appel. et per. c. q̄uis. de elec. li. vi.

De rescriptis. Rubrica.

¶ Infrascripta deci. h. d. Si nec actor nec reus compareat in termino citationis facte ad totam cām: pōt nihilominus veniēs post terminum pcedere p audientiam ꝯ absentē eius ptumacia non obstante. h. d. ¶ Uel sic. Reo citato nō veniente in termino: nec actore: si post actor compareat pcedi pōt ꝯ reum sine noua citatione. CCCXLV

icet impetrans

Commissionez cū ptāte citandi in ptibus: decreta citatione ac debite executa non comparet ipse nec aduersarius suus in termino ad quem fecit aduersarium suum citari. nihilominus si pōt eundem terminum comparet et pcedi petat in cā: pcedi poterit cā sine noua citatione p audientiam. Rō q reo citato comparente ad certum actum in certo termino expediendum. actor non veniēte nec comparēte competunt duo remedia. vz circunductio termini vel peremptorie citari vel absolutio ab instantia iudicii. p vt deducit in c. consuluit. de offi. dele. et tercia forte remedium erit.

dium erit.c.actor.de dolo et contu.li.vi. tamen neutro veniente licet circunducatur edictum quo ad illum actum pro tunc in illo termino expediendum. non tamen circunducitur in totum si reus ad totam causam usque ad diffinitivam sententiam inclusive citatur: tunc enim quandocunque reo vel actore veniente potest procedi in contumaciam alterius partis: usque ad diffinitivam sententiam inclusive. ar. eorum que leg. et no. in c. consuluit. de offi. dele. per Inn. et per eundem in c. auditis. de procura. et plene per Archi. de eo qui mit. in poss. cau. rei servan. c. vno. et de dolo et contu. c. i. li. vi. Reus .n. sic citatus ad duo tenetur: videlicet comparere: et in certo termino comparere et licet quo ad primum sit circumductum edictum. nihilominus adhuc remanet primum: in quo si fuerit contumax procederet contra eum tanquam contra contumacem: nisi iudex de benignitate velit eum expectare: et de novo citare: ut in c. consuluit. de offi. dele. et in c. cum dilecti. de dolo et contu.

De appellationibus. Rubrica.

Sequens decisio. h. d. Si in partibus ab executione trium sententiarum vel unius que transivit in rem iudicatam causis rationabilibus expressis appelletur. Iudex tamen in curia inhibere non potest: nisi postquam sibi de illo per veritate constiterit. h. d. CCCXLVI

I appellatur In partibus ad papam ab aliqua executoria trium sententiarum diffinitivarum latarum in Curia vel unius sententie que alias transivit in rem iudicatam pro eo quod pretenditur. de parte dicti executoris non constitisse neque constare: et si constare posset. dicitur quod modum sue potestatis excessit: et quod dicte sententie fuerunt per falsa instrumenta late: et committitur causa huiusmodi appellationis alicui auditori sacri palacii: et petatur ante omnia inhiberi predicto executori: ne ad ulteriorem executionem procedat. huiusmodi inhibitio: nisi aliqualiter de premissis in appellatione expressis constiterit: non est aliquatenus concedenda. Ratio est propter verisimilitudinem duorum primorum gravaminum in appellatione expressatorum: tum quia regulariter ab executore non potest appellari: nisi modum excedat: quem excedere non presumitur: nisi doceatur de appella. non iust. de re iudi. quod ad consultationem: ubi de hoc. tum quia huiusmodi appellatio est extraiudicialis que verificari debet antequam inhibeatur iudici a quo est appellatum. ut de appel. non solum. § si. li. vi. et c. interposita. tum quia certa causa est in appellatione expressa: videlicet quod sententie fuerunt late per falsa instrumenta: tangit nullitatem ipsarum trium sententiarum: que non impedit earum executionem. de re iudi. ut calumniis. in clemen.

De rebus eccle. non alienandis. Rubrica.

Infrascripta decisio. h. d. In communi et capitulo regularium: non potest abbas maior minuere de iure unius ecclesie sibi subiecte: nisi ex iusta causa et possessore vocato. h. d. Vel sic abbas maior in generali capitulo non potest erigere officium aliquod in prioratu a sua abbatia dependente sine iusta causa et possessore non vocato. h. d. CCCXLVII

I abbas Maior et in consilio alias capitulo generali erigat seu ordinet unam sacristiam seu custodiam in aliquo prioratu perpetuo et conventuali a suo monasterio dependente priore non vocato: et statuat huic custodie seu sacristie. de bonis et redditibus dicti prioratus fore providendum: et ex causa etiam iustissima: huiusmodi erectio sive ordinatio non valet mero iure. Ratio quia huiusmodi erectio seu ordinatio: quantumcunque iustissima causa subsit. debet fieri sine preiudicio prioratus. de consti. cum accessissent. et c. cum omnes. de consue. cum olim. de eccle. edifi. ad audientiam. Non enim discooperiendum est unum altare ad cooperiendum aliud. de preben. cum ciz. quia huiusmodi ordinatio est quedam dimembratio prioratus. Et ideo necessaria fuit prioris vocatio. que licet si fuisset prioratus unius alteri dignitati non fuisset necessaria: tamen si dimembraretur pars alteri dignitati applicetur: rector sive defensor ad hoc est vocandus: et alie solennitates iuris servande: alias non valet. de rebus eccle. non alie. c. i. li. vi. et clemen. unica. e. ti. et ibi per Jo. an. et Pe. an.

De probationibus et de fide instrumentorum. Rubrica.

Sequens decisio. h. d. Litteris ordinarii vel delegati: absque notarii et testium subscriptione in preiudicium alicuius non creditur. h. d. Vel sic: Stilus Curie habet quod non credatur litteris ordinarii collatoris sine notario et testi. in preiudicium impetrantis idem in legato habente potestatem infra certam summam beneficia conferendi. Nam debet provisus probare quod beneficium infra dictam taxam seu summam existat. h. d. Et adde quod habetur in decisione. xxii. supra. CCCXLVIII

Fuerunt Et ordinaverunt domini concorditer quod stilus quod habet quod litteris collationis beneficii facte per ordinarium solo suo sigillo sine subscriptione testium et tabellionis: non credatur in preiudicium impetrantis: propter presumptam fraudem aut calumniam. hoc idem servetur in quocunque alio collatore: seu nuncio apostolico potestatem habente conferendi beneficia certi valoris: et numeri. propter identitatem rationis: et maiorem presumptionem fraudis: et quod recipiendis beneficium ab illis teneatur probare quod illud sit infra taxam: in litteris illius comprehensam: que est pars gratie sue: et per illam taxam limitatur: alias collatio non valet. de conces. preben. cum et quem. in clemen. Contra primam conclusionem videtur multum obstare no. Archidi. in c. si a subdelegato. de offi. dele. li. vi. videlicet quod commissio et subdelegatio huiusmodi probantur per litteras solo sigillo delegantis sigillatas. Preterea processus facti per executores gratiarum apostolicarum probantur per litteras solo eorum sigillo sigillatas. ut in Spe. ti. de remis. § utile. ver. sed nunquid remissio iudicis. et per Ber. et Compost. de rescrip. c. capitulum sancte crucis. et de elec. c. statuimus. per eundem. li. vi. Vide de hoc plene. deci. xxii.

De rescriptis. et de offi. lega. Rubrica.

Infrascripta decisio. h. d. Executoris potestas dati ad providendum si ita esse invenerit etc. non expirat per mortem pape re integra. h. d. Vel sic: Potestas executoris ad providendum cause cognitione si est ita non expirat per obitum mandatoris. h. d. CCCXLIX

I papa Mandet alicui executori ut vocato possessore alicuius certi beneficii: et aliis qui fuerint evocandi: si est ita. vel ita esse invenerit. provideat Titio de dicto beneficio: quod idem Titius exposuit pape certo modo vacare: et papa moriatur re integra ante receptionem et presentationem dictarum litterarum. Dubitabatur utrum expiraverit per mortem pape potestas executoris antedicti. Et dicebat maior pars dominorum quod non: allegabant. c. si super gratia. de offi. dele. li. vi. quia ex quo gratia durat: durabit potestas executoris: ut ibi. Aliqui dicebant contrarium et allegabant pro se c. si cui. ii. rn. de preben. li. vi. ubi dicit textus: quod si pro provisione certe facienda persone: sit data potestas executori: illa expirat omnino: si precedens re integra moriatur: et sic est in proposito. ergo etc. Ego vero dicebam salva correctione. quod in casu nostro non habet locum: nec c. si super. nec c. si cui. Sed iura que dicunt vendicant sibi locum quod mortuo mandatore expirat mandatum re integra. insti. manda. § recte. de offi. dele. licet. et c. gratum. Et respondetur ad c. si sup. quod illud loquitur in executore mero: qui sine cause cognitione potest procedere: cuius potestas durat etiam mortuo mandatore ex quo gratia durat: sed in casu nostro non est merus executor: sed iudex delegatus habens necessario vocare partem: et cum cause cognitione procedere ad provisionem faciendam: ut in c. exhibita. de iudi. de rescrip. ex parte. et c. olim. et quia hoc non fecit. Immo nec litteras recepit. ut ponitur in themate: non video quare postea mortuo mandatore potuerit procedere ad executionem mandati requirentis talem cognitionem. Nec ob. quod si gratia durat. ergo potestas executoris. Nam sicut per mortem mandatoris ita per mortem mandatarii expirat mandatum. pro ut leg. et no. in c. licet. Sicut igitur mortuo mandatario sine executore impetrans: cuius gratia adhuc durat necessario habet recurrere ad mandatorem: puta papam pro alio executore: pro ut legitur et notatur per Inno. in c. cum dilectus. de iure patro. et de excessi. prela. inter dilectos. et per Archi. de rescrip. tibi. qui. li. vi. ita et in casu proposito mortuo mandatore. licet gratia duret: recurret ad suum successorem pro novo iudice sive executore sibi concedendo. Capitulum etiam si cui. meo iudicio modicum facit: quia loquitur quando mandatur provideri certe persone de incerto beneficio vacaturo: sed in casu nostro mandatur provideri certe persone de certo corpore beneficii certo modo vacantis:

et nō vacaturo ꝙ multū ponderauerunt dñi patres dicētes et asserentes ꝙ hoc.c.si cui.secundo responso.nihil facit ad ꝓpositum:quod loqt de gratia facienda:et non facta:que est solutio omnium doctorū:et illorum duorum capitulorū que videntur ɔ̄ria:et bene dicunt:et starem cum eis si papa ꝓuidisset: vel sine cause cognitione prouideri mandasset.de certo corpore beneficij vacantis certe persone:qz tunc mortuo papa adhuc duraret potestas executoris:et ꝓcederet.c.si sup. sed in casu nostro papa non prouidit:sed cum cause cognitione:et iudiciorum ordine seruato:quod innuunt verba si ita est:et vocatis euocandis:per iura supra per me allegata: ꝓuideri mandauit.ergo re integra potestas non executoris. sed iudicium delegatorum re integra mortuo papa expirauit.ar.iurium superius allegatorum. In qua opinione fuit dñs Cardinalis sancti Angeli:quando erat auditor.ꝑ vt dominus Robertus retulit nobis.

additio De intellectu.c.si super gratia.de offi.dele. li.vi.de quo vide consilium domini Pe.de anca.positum in reportationibus dñi Ant.de bu.sup cle. post repetitionem.clemen.literas.de rescrip.per eundē.Et per dñm Anto.de bu.in cle.auditor.in fi.de rescrip.

¶ De officio vica.et de appella. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d.A delegato officialis episcopi ad certam cām ad ipsū officialē:vel ad episcopū appellat.h.d. ¶ Uel sic.A spāli delegato epi:vel eius vicarij generalis ad ipsum epm:vel eius vicarium poterit et dz appellari. Hinc ē ꝙ a vicario generali super collatione beneficij:vel alio articulo spāliter sibi ab epo ɔmisso pōt ad eundem epm appellari:nō in hoc:sed in generali ɔmissione epi et vicarij vnū et idē cē consistoriū censeat.h.d. CCCL

Licet officialis Generalis epi ɔmittat vices suas in totum alicui alteri:quo ad certam causam. Tamen nihilominus a snia predicti delegati officialis poterit ad ipsū vel epm appellare:sm Jo.an.et Archi.qui hoc notant in.c.ii.de consue.li.vi.dicentes.ꝙ in ptāte est appellantis ad quē maluerit appellare.alle.c.dilecti.de appel.Et pōt esse rō:qz licz officialis epi ɔmittat totaliter vices suas in vna cā: nihilominus remanet iudex ordinarius in oībus alijs:qz ad vniuersitatem cāꝝ datus est:et vnum ɔsistoriū hz cū Epo.de appella.romana.et in.d.c.ii.de consu.li.vi.et ideo sicut posset appellari ad Epm a suo delegato ita ad ipsius officialem.de appel. dilectis.c.ad hec.si in vna. Hanc qōnē facit Archi. in.c.i.de offi.vica.li.vi.super verbo.generalis.circa finem.et dicit Bertol.tenuisse appellari debere ad primū delegantem.i.c. dilecti.de appella.supius alle.remittit Archi.ad notata per eū.in.c.si delegatus.de offi.dele.in fi.vbi tenet ꝓdictā ɔclusionem nram:ꝓ qua ibi in.§.fi.videtur textus.

¶ De appellationibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d.Tenet appellatio a diffinitiua cui delatum est et terminus prefixus: quāuis apostoli petiti fuerint:nō tamen instanter.h.d. ¶ Uel sic:Ualet appellatio eius qui appellauit et cui iudex apostolos dedit.licet non instanter petierit.h.d. CCCLI

Si appelletur a Diffinitiua et appellans petat apostolos:licet non instanter:si tamen iudex incontinenti deferat hmōi appellationi et terminum ad ꝓsequendum ꝓfigat:quem appellans acceptat:valebit et tenebit hmōi acceptatio et appellatio:non obstante ꝙ apostoli cum instantia debita non fuerunt petiti:saltem vinco ɔtextu.iuxta formam cle.quis rigor.de appel.ratio est:qz petitio apostoloꝝ cum tanta instantia iō dz fieri:vt iudici debitus honor deferatur:et ipse moueat ad reuocandum grauamē:si grauauit:qd forte non faceret si talis instantia non fieret. q̄ ratio cessat ex quo detulit:licz etiam appellatio sit friuola.de appella.cum appellationibus:friuolis.li.vi.superfluū.n.esset apostolos iuz datos iterato petere:cum iam dando et deferendo iudex eis deferent:nec eos ammodo dare posset:vt in.d.c.cū appellationibus.friuolis.Pro hac conclusione facit optime quoddā

dictum Inno.recitatum per Archi.in.c.cordi.de appel.super.ver.de partium.li.vi.modicum ante finem.

¶ De renunci.et de restitu.spo. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d.Renunciatio spontanea licet non admissa obstat beneficium repetenti.h.d. ¶ Uel sic.Renunciatio beneficij reseruati:facta in manibus sui ordinarij: obstat agenti petitorio vel possessorio:quāuis Papa eandē renunciationem nō admittendo posset renunciantem in petitorio annullare.h.d. CCCLII

Si opponatur Spoliato qd sponte renunciauerit suo beneficio per ipsum tanquam spāliter reseruatum impetrato:et ꝓducat instrm renunciationis facte p eū pure.sponte et libere in manibus sui ordinarij:lz non contineatur in eodē instro ꝙ fuit hmōi renunciatio admissa: nihilominus tñ oēs dñi vno dūtaxat vacillāte dicebant predictam renunciationem obstare agenti. Rō:qz p dictam renunciationē spōtanee factam in manibus sui iudicis et prelati:nedum idem renuncians amisit possessionem:sed etiam ꝓprietatem ꝗ̄ in eo fuit:et ideo sibi semper obstabit et preiudicabit sua spōtanea renunciatio:licet illa in nullo preiudicet suo superiori quominus possit eum retinere si velit etiam inuitum:iuxta notata per Ber.Inno.et Hosti.in decre.admonet:qd in dubio.et.c.cum super li.de renunci.admissio.n.prelati nō est nisi quedam absolutio:siue dimissio a sua iurisdictione: nec per eam confertur:nec aufertur ius:sine titulus in beneficio qd tñ fit p resignationē:et ex cā permutationis factam:qz opus est noua collatione:et in casu regressus.pro vt legi.et no.i.c. inter cetera.de preben.et de reꝝ permu.cū vniuersorꝝ.t.c.vni co.li.vi.et notaui melius supra in ɔclusione.xxiii. Preterea predicta renunciatio obstaret et agenti possessorio.vt in.c. acceptata.de restu.spo.et in.c.sup hoc.de renun.qd est plus priuilegiatum in iure:qz petitorium.de or.cog.c.ii.et fi.et de restu.spoli.p totum.multo fortius agenti petitorio: renunciātibus enim iura sua non est ammodo dandus regressus ad ea.vii.q.i.quam periculosum.cum similibus.

¶ Anno septuagesimooctauo incepi colligere ɔclusiones sequentes de mense Octobris.

De appellationibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d.Jo p q̄ lata ē snia sine ɔdēnatione expensaꝝ:pōt appellare ab illa omissione ɔdēnationis expensaꝝ et denuo illa petere.h.d. ¶ Uel sic:Uictor ab omissione ɔdēnationis expensaꝝ etiā p eū non petitarū poterit appellare et denuo illas petere.h.d. CCCLIII

Si auditor Ferēs diffinitiuā sniam ꝓ actore et ɔtra reum nō ɔdēnet eū in expēsis nō petitis p actorē in libello:si actor hēs sniam ꝓ se ab hmōi omissiōe ɔdēnatiōis expēsaꝝ appellet: fuit reuocatū in dubiū:an appellatio teneat et vtrū in cā ap. ꝓdict' appellās posset.de nouo petē expēsas:et agē sup illis. Sup q̄ oēs erāt varij:aliq dicebāt ꝙ nō tenet appellatio.p.l. oēm honorē.C.qñ ꝓuo.nō est ne.tñ et qz nō erat petite i libello:et iō iudex nō grauauit:si in illis nō ɔdēnauit:qz sm formā libelli.et c.de accu.qualiter.et qñ.et de symo.lz heli. Et si dicat ꝙ nō est necesse eas petē in libello:qz oēs expense q̄ post litē ɔte.acciderunt veniūt ex offō iudicis et nō iur actiōis:vt in.l.eddēs. §.sciēdū.ff.de edic.edi.et nota.p Inn.i.c.finē.de dolo et ɔtu. et in.c.sepe.de appel.et p Spe.ti.de expen.§.nūc.de expen.§. h quoqz notandū.et iō iudex poterat ɔdēnare.p.l.nō qeqd. ff.de iudi.et de offi.dele.ɔsuluit.et iō si ɔdēnatōz expēsaꝝ omisit appellari nō potuit. Nā in hijs q̄ iudicis arbitrio relinquūt appellari non pōt.vt no.Spe.ti.de offi.iudi.§.ipedit. Alij et maior ps de quoꝝ nūero ego erā tenebāt et dicebāt ɔ̄riū:vz ꝙ appellare et expēsas i qb' prim' iudex nō ɔdēnauit petē potuit:mouebant.qz regulariter vict' victori:de iur cū dz ɔdēnari in expen.vt in.l.ꝓperādū.C.de iudi.de penis.calumniā.Et lz sm vnū intellectū.l.oēz honorē.qñ victus non appellat:victor ab ōmissiōe ɔdēnatiōis expēsaꝝ appellare nō potent.Tñ sm maiorē ptē si vict' a snia ɔ̄ se lata appellat.victor et appellare poterit.Nā vtraqz ps a snia appellat ɔt.de

tefte. Ray. et Raynal. Et p̄ h allegabat vnano. Ber. i. c. significauerunt. de excep. super ver. absolui. q̄ reprobat ibi dēp abba. et ēt p spe. ti. de appel. §. in qb⁹. v. xxviii. vbi spec. aliter p̄dicta. l. oēm bonorē intelligit: dicēs q̄ si vict⁹ appellauit victor appellare nō poterit. p eo tm̄ q̄ iudex si adiudicauit sibi expēsas vel q̄ adiudicauit insufficienter et p hoc allegat. l. oēm bonorē. et no. p eū ti. de expen. §. postremo. v. illud quoq;. Si vero victus nō appellat tunc victor appella re poterit. vt ipse no. in. v. sz qd si victus. Rō diuersitatis est Ḡm eū: nā qñ victus appellat: tūc victor ēt sine quacūq; appellatione expēsas et oīa alia petita in p̄ia instātia petere et p̄sequi poterit. p. l. p hanc. C. de tēp. appel. de si. instru. cū Jo. frustra. tunc igiť appellaret. ex quo ex appellatione ptis aduerse se tuitare pōt: et illud consequi qđ ex sua. de appel. oblate. et de honestaret iudicē q eū honorauit. vt in. l. p̄dicta. oēs honorē. at vbi victus non appellaret: si ipse victor ēt appellare non posset: expensas suas nūq̄ recuperaret: sicq; magnū p̄iudiciū sibi fieret ex facto aduersarii sui qđ eē nō dz. Nō. n. d3 licere actori qđ reo nō lz et cō. de mutu. peti. c. i. et. ii. de reg. iur. non lz. li. vi. Cōcludēdo igiť dr̄ q̄ istud seruat Curia. et q̄ h est meno. l. remittens ad notata. p eū q̄modicū faciunt ad hoc. ti. de expen. §. nunc videndum. ad fi.

¶ De litis contestatione. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Per responsionē rei negātis ptē libelli actoris ēt absentie: et ptē eiusdē libelli confitentis fit litis contestatio: quoniaz actor in sua p̄posita intentione semper persistere p̄sumitur. h. d. CCCLIIII

I dato Libello per actorem petať cōpelli reus ad respondendū libello: et re⁹ r̄ndeat ꝯfitendo partem et ptem negādo: lz tpe huius r̄nsionis reus actor nihil dixerit vel ēt p̄ns non fuerit: dicebant oēs dn̄i litis contest. fore factam ex vtraq; p te: q̄ fit p narrationem et petitionem in iure ex pte actoris p̄positam et r̄nsionem rei subsecutam: vt in. c. vnico. de lit. ꝯte. et de elec. dudū. de dolo et contu. c. prout. at in casu nr̄o p̄positio datus erat libellus p pte actoris i quo ꝯtinebať narratio facti et petitio: in quibus ipse p̄sistebat semp ad quē fiebat dicta r̄nsio p reū ꝯfitendo et negando qđ sufficit p iura allegata. ergo tc. Dubium. n. fecit q̄ litis ꝯtest. nihil aliud est: q̄ simul attestatio siue mentis declaratio violentium litigare: ergo videbať q̄ simul et eodem tpe deberent concurrere petitio actoris. et rei r̄nsio. vt in. l. consensu. ff. de acti. et obli. Ad qđ r̄ndebať q̄ datio libelli actoris semp ꝯstare facit. de aio litigandi: maxime instando: vt reus compelleref ad r̄ndendum. et sic p̄sistendo in sua petitione semp hēret aium litigandi qđ sufficit: respondendo igitur huic aio siue petitioni statim fuit litis conte. ēt simultanea pp concurrentiam aio rum. Et p hoc fuit saluatus vnus p̄cessus magnus habit⁹ in p̄tibus in quadaz cā yspalen. mihi cōmissa: super quarta debita parrochiali sacerdoti: delegatio siue relictis quibusdam religiosis non mendicantibus.

¶ Hic superuenerūt duo noui auditores: vz dominus Johannes Mombray Anglicus legum: et dominus Christoforus de Venetiis decretorum doctores.

¶ De sententia et re iudicata. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Valet p̄cessus executoris s̄nie factus in ꝯtumaciā: lz p cursorem citet et p̄rātem non mittat. h. d. ¶ Vel sic: Executor rei iudi. q̄mis non teneať citare ptem victam ad executionem s̄nie faciendā: tamen de vrbanitate citat eam ad taxam fructuū et expensarū et ad dicendū ꝯ ius p̄rātem. h. d. ¶ Vel sic: Vocatus ad iudiciū ēt delegati ꝯparere teneť allegaturus defensionem suam: q̄uis non fuit p̄ priuilegio cōis aut lr̄a vocationis non contineat iurisdictionem vocantis: dūmodo narret tale quid quod si verum foret comparere teneretur. h. d. CCCLV

I executor Trium s̄niarū diffinitiuarū in palacio apostolico latarū citet in Curia p cursorem dn̄i nr̄i Pape ptem cōdēnatam in fructibus ad videndum taxari fructus. et in ꝯtumaciā ptis nō cōparentis eosdem fructus taxet. Fuit dubitatum. Utrum valuerit hmōi taxatio pp duo. Primo q̄ nō p suū nunciū iuratū citauit: nec p lr̄as suas: ergo non videbať ps aduersa legitime citata. p notata in. c. prudentiam. de offi. dele. et in. c. cum parati. de appella. Secūdo q̄ nō misit pti p̄ratem suam: nec eam de hoc totaliter certificauit q̄ plene instrui potuerit: ergo videbať q̄ comparere non tenebať p. c. cum in iure. de offi. dele. p. c. p̄terea. de dila. Fuit decisum et determinatum ꝯtrium: vz q̄ valuit hmōi taxatio: dūmodo modum non excesserit in taxando facta in contumaciā illius citati q in dubio: ex quo se executorem dictarū s̄niarū narrauit: debēat cōparuisse et fidem sibi fieri de sua p̄rāte petiuisse: q̄ si nunc non fecisset: forte taxatio non valuisset: et sic loqť. c. cū in iure. Et q̄ hoc non fecit: nec cōparendo: nec aliquid allegando: ergo tenuit et valuit taxatio facta in sui contumaciā. ff. de iudi. si quis ex aliena. de accu. veniens. cū fil. Preterea executor s̄nie vr̄ mer⁹ executor q non teneť citare partē: nisi velit ad executionem faciendam: vt in. c. de cetero. de re iud. et no. in. c. pastoralis. de offi. dele. et si citet: hoc fit ex superabūdanti et extraiudicialiter: et p informatione habēda summaria. de fructibus: et de oībus deducēdis: vt in. l. a diuo pio. §. si sup reb⁹. ff. de re iudi. In qua citatione non requiriť talis et tanta solēnitas siue expressio: ō qua habeť in. c. p̄terea. superius alle. et in cle. ii. vt lite pen. cum igitur p̄fatus executor fecerit citari ptem: exprimendo ēt ad qd et sup quo: vz ad videndum taxari fructus in quibus pars sciuit et scire debuit se ꝯdēnatā: maxime attēto q̄ forma executoria et s̄niarū in palacio apostolico latarū ē notoria. et similiter p oīa quasi in oīb⁹ causis: et sic ps fuerit certificata quo ad hoc: vt saltem cōpareret ad allegandū et p̄ponēdū tam ꝯ executionem: q̄ ꝯ citationem si aliqua voluisset: et q̄ illud facē non curauit: tenuit p̄cessus habit⁹ in ei⁹ ꝯtumaciā. de appel. p tuas. de dolo et ꝯtu. p vt. et. c. vitas. nec iudex siue executor teneť semp mittē nec ostendē originalē suam p̄rātem pti nisi h petať: lz bene teneať inserere tenorē p̄rātis sue in citatione siue in p̄cessibus s̄nie: et hoc verū qñ citat p lr̄as. Secus si p nunciū: vt hic: et sic intelligatur. c. cū in iure p̄ritus. de offi. dele. p vt ibi notať p Ber. nec viciať p̄dicta citatio p eo q̄ non facta fuit p nūciū p̄prium: sz p cursorem pape: q̄ h in oēs dn̄os meus erat citare p cursorem pape q est p̄sona publica no. et auctētica: ac iurata: q̄ p alii nūciū priuati ēt iurati: immo maior fides adhibeť cursoribus pape: q̄ aliis nunciis. ar. no. in. c. cū parati. de appel. et de offi. dele. prudentiam. superius alle.

¶ De appellationibus. Rubrica.

¶ Sequēs decisio. h. d. Si iudex a cuius diffinitiua appellať appellationi deferat: et post triduū terminum ad p̄sequendū p̄figat: valet talis p̄fixio termini. h. d. ¶ Vel sic. Iudex a quo post delationem appellationis ꝯt appellanti terminum ad p̄sequēdū appellationē statuē in delatione appellationis vel apostolorū assignatione: et non requiriť ptis appellate vocatio: cū sit actus extraiudicialis. h. d. CCCLVI

I appelletur A diffinitiua sentētia et auditor deferat appellationi et per tres dies postea p̄figat terminum. x. dierū ad p̄sequēdū: fuit dubitatum vtrū valuerit hmōi termini p̄fixio: h est q̄rere: vtrū iudex postq̄ detulit appellatiōi potuerit terminū ad p̄sequēdū statuē: q̄ qdē qō satis ruminať p Jo. an. in nouel. i. c. cū appellationib⁹ friuolis. sup. v. iurisdictionē. de appel. li. vi. Et dn̄e aliq doc. quos nominat q̄ nō: q̄ p delationē hmōi tā accessoriū q̄ principale negociū vr̄ in supiorē transfusum. supra de appel. dilecti. §. p̄terea. nec ē appellāo sine termino: q̄ statim hz terminū iuris. de appel. cū sit. Et in hāc opinionē vr̄ declinare Henr̄. i. cle. i. de appel. Jo. an. breuiter in loco q̄ supra tz expsse ꝯtrariū idu cens multas rōnes: et tandem textū clarū p opiniōe sua in. c. cordi. §. post hec. ibi postq̄ fuerit appellatū et appellatiōi delatū. de appel. li. vi. et ibi vr̄ hoc tenere eidem Jo. an. in nouel. Hosti. et Archi. allegat ēt Jo. an. textū vnum p se: vz glosa totam Ber. in. c. ii. de matri. contrac. ꝯ. inter. ecclesie i. un. gl. vbi alle. gl. decre. sepe. de appel. q bn̄ facit. Nā ibi lr̄a loquēs de dilatiōe iudicis: subdit postea. de termino: sicut in. c. cordi.

§.post hec.et in cle.j.de appe.vbi vr̄ Pan.innuere φ deferre et terminū pfigere sunt actus iudiciales et debēt simul et non diuisim expediri:cuius opinio si seruat. Nā extraiudicialiter ēt appellat a diffinitiua snīa i domo i camera:et dantur apostoli reuerentiales et defert appellationi:nec reqrit ptis vocatio q̄ ē necessaria si eēt actus iudicialis.ij.q.i.nos in quibꝫ.de pstu.ecclesia.de ma.et obe.inter.iiij.cū si. In hāc ptem.vꝫ opinionē Jo.an.et sequaciū declinauerūt oēs dñi et ego:lꝫ p ꝯcordia dñoꝝ allegauimus dñm et prem meū Jo.de lig.q videbat distinguere et ꝯcordare pdictas opiniones sic. Aut iudex deferens statim pfigit terminū appellanti ad ꝓsequendum et ꝓcet sic dixit intelligendū.c.cordi.§.post hec. Aut ex interuallo terminum prefigit et non potest:et sic dixit intelligendum opinionem contrariam.

De appellationibus. Rubrica.

Infrascripta decisio.h.d. Pendente termino ad dandū apostolos super appellatione aū diffinitiuā iudex impetrari non pōt:q̄m apostoli sunt pars appellatiōis.h.d. Uel sic. Añ dationē apostolorum a diffinitiua pōt cōmissio impetrari:secus a grauamine fm gregorianā ꝯstōnē. CCCLVII

Uit dubitatū

Si appellet a diffinitiua:et añq̄ʒ det apostolos et terminatū pfigat ad ꝓsequēdū pꝰ appellans porrigat viceecancellario vnā cedulā p cōmissione in dicta cā appella.obtinēda:si iudex postea appellationi deferat et terminū.x.dierū vt moris est pfigat ad ꝓsequēdū.infra quē terminū pdictus appellās cōmissiōe de pñia sua diligentia nullā aliā fecit:vtrꝫ sufficiat sibi illa pñia:ad hoc φ nō dicat hmōi appellatio deserta:dicebant oēs:me solo excepto φ sic:nā ex quo iꝰ hmōi appellationi defert et termini statuit:vt.ij.q.vi.§.biduū.de appel.cum sit.statiꝫ potuit ꝓseq.de appel.oblate.et.c.ex insinuatione.de ꝓstr.vi.vel metu.bone. Jmmo posset ꝯmissionē aū dationē apostoloꝝ sup dicta appellatione impetrare. Hoc ē verū de appellationibus a diffinitiua. Secus si ab iterlocutoria:vt i noua ꝯstōne dñi Grego.xi. Preterea si debitor soluat aū terminū vr̄ liberatus:melius est igit pꝟenire q̄ʒ pꝟeniri. Cū igit iste pꝟeniēs terminū fecerit diligentiā suā:merito a neglegentia q̄ desertionē inducit dꝫ excusari. Mihi vero salua correctione videbat ꝯtrium et moueor:ac psuppono:φ apostoli sunt ps appellationis:vt in.c.cordi.et in.c.ab eo.de appel.li.vi.in tm̄ φ si petiti debite nō fuerunt reputabit nō appellāe:vt in.d.c.ab eo.et de.ꝯsuio.c.ij. Modo aūt fuerūt apostoli petiti p verū appellantē:aut nō in pmo casu si fuerunt petiti et terminus ad dādū et recipiendū apostolos p iudicē pfixus:aū dationē eorundē nihil potuit vel debuit fieri p ptē vel p iudicē:cuius offm pendente termino ꝯquiescit.de appel.significante. In scdo caso si nō fuerunt petiti nō reputabit adhuc appellāe:ergo super eo qḋ ñ erat adhuc i reꝝ nā nihil poterat fieri vel impetrari.de spon.ad dissoluēdū.cū allegatꝭ ibi. Preterea iudex hꝫ ptātē a lege abbreuiādi terminū iuris ex cā dati ad ꝓsequendū:vt in.c.cū sit.et.c.oblate.de appel.qḋ quidem bñficiū legis pꝰ sibi auferre non potuit.de.reg.iur.indultū.cum si.qḋ sibi i ꝓmisso casu auferret:cū sui termini pfixio nil opareẗq̄ tm̄ ratificaret sine opat executionem.vt in pdictis iuribus.ergo frustra.n.terminꝰ ad ꝓsequendū daret:si iam est ꝓsecutꝰ et ꝓsecutio pdicta valeret:qꝛ q̄ facta est cū si potuit nec debuit et q̄n potuit et debuit:eā non fecit:p nulla reputari debebit.de appel.c.dilectus.§.pterea.nullū.n.et inutile eqparat in iure.de transla.inter corporalia. Cū igit intra terminū statutū ab hoīe quē pꝟenire ñ potuit:vt i.c.oblate:nullaꝫ diligentiam de ꝓsequendo suā appellationē fecerit.fecit ergo suā appellationē desertā:ac firma et rata māsit iudicis snīa:vt i dictis iuribꝰ.cū sit.sepe.oblate.reprehēsibilis.et.c.personas.de appe. Nō excusat cū sua diligentia:q̄ vt supra ꝓbatū est fuit nulla.ergo nil rōnabiliter poterat ex hꝫ agi:sed qḋ rōnabiliter actū erat prudenter et rōnabiliter et iuste debebat reuocari et emendari:et sic denuo debuisset diligētiā suam infra terminum sibi ab hoīe pfixū aliū auditorē impetrando fecisse.de accu.qualiter.j.de elec.nosti.qḋ potuit

noluit:et qḋ voluit adiplere nequit:de offi.dele.cuꝫ super.

De rescriptis et commissionibus. Rubrica.

Sequens decisio.h.d. Si in cā ꝓphana petat ꝓcedi summarie etc.et pdicta vba nō sint cancellata:signetqꝫ cōmissio audiat talis auditor et iusticiam faciat:virtute talis ꝯmissionis nō poterit ꝓcedere summarie:vt est petitū.h.d. Uel sic. P̄ et simplicē signaturā audiat et ꝓcedat summarie etc. auditor pōt oīa que in cōmissione continent:dūmodo non sint cancellata in casu eo si solum dicat audiat talis auditor et iusticiam faciat.h.d. CCCLVIII

I cōmissiōe

Impetrata petat φ ꝓcedat in cā ꝓphana summarie.et de plano:ac sine strepitu et figura iudicii:et lꝫ pdcā vba sū ñ sint cancellata:nec aliqd eorūdē et signet tm̄ audiat talis et iusticiaꝫ faciat:auditor vigore hmōi ꝯmissiōis ñ pōt ꝓcedē summarie etc.p vt petebat:qꝛ hꝫ non vr̄ ꝯmissuꝫ imo neglectū qꝛ si papa voluisset id expssisset.de deci.ad audientiam.preterea reqritur ad sumariū ꝓcessum p quē toluntur aliqua substantialia iuris:φ id expsse ꝯmittat casibꝰ in iure dūtaxat exceptis:in qbꝰ lex dat ptātē et ordinē sic ꝓcedendi:vt in.c.dispendiosam.de iudi.in cle.φ n.reqrat expssio et spālis ꝯmissio ac mandatū pape ad ꝓcedēdū summarie:est textus clarus in cle.sepe.de.v.sig.in pri.ibi ꝯmittimꝰ:et ꝓcedi mandamus etc. Uerūtā si signatura hꝫ audiat talis et ꝓcedat sumarie etc.bñ auditor vigore hmōi signature posset ꝓcedē fm formā.cle.añdicte:qꝛ tunc sub illo vbo etc.bñ veniunt oīa alia in ꝯmissione ñ cācellata:vꝫ de plano sine strepitu et figura iudicii:q̄ sit sunt diuersa et vnum sine alio sepe ponitur et committitur.pro vt no.Jo.an.in.d.cle.de ver.signi.super verbo.figura etc.

De iureiu.ō ꝓba.de iniurijs:et ō dāno dato. Rubrica.

Infrascripta decisio.h.d. Dāna in articulis specificata dolo vel violētia ꝓuenētia:ꝓbant p iuramētū:alias ꝓbari debent p testes:iteresse vō p subtilitatē iudicis exigit.h.d. Uel sic. Si dāna et interesse pncipaliter petita ex dolo vel violentia ꝓueniant:ꝓbant p iuramentū:idem si accessorie vndiqꝫ ꝓueniant.h.d. CCCLIX

Uit dubitatū

Utrū damna petita et specificata in libello et articulis possent ꝓbari p iuramentū. Ad hꝫ fuit responsum et sic determinatū distinguendo: Aut pncipaliter agit sup damnis añ litis ꝯte.statis aut non:sed incidenter et accessorie petunt. In pmo casu subdistinguit. Aut predicta damna sunt illata p dolū et violentiā:et tūc ꝓbato dolo vel violentia p testes sufficit ꝓbare et res ablatas violenter vel dolose p iuramētū taxationis iudicis pmisse in canone in pmis.xi.q.i.φ me.ca.sa p eo.C.vñ vi.si qñ.de iniurijs olim.et ibi p Ber. Si aūt nullus dolꝰ vel violentia in damno dato ꝓtendit:sꝫ ꝓuenit ex aliquo casu accidentaliter et ex interesse aliunde ꝓuenient:tunc illud est ꝓbandū p testes.vt no.gl.notabilis in.c.dilecti.de fo.ꝯpe.et est vltī.gl.q̄ alleg.insti.de v.obli.§.ñ solū.et facit bñ.c.cū olī.de offi.dele.vꝫ ad pmiū pncipale dcm̄:vꝫ q̄n dāna pncipaliter petunt:φ tē sint ꝓbanda p testes.de q̄ ēt aliqualiter p Jnno.cū dilectus.sup vbo.alius.et.iij.q.iij.c.si.et p Joannē et Archidi.et subdit gl.vbi supra.vtile fore certā summā adijcere:qꝛ difficile ē ꝓbare interesse.ff.de pro.stipu.l.vl.et iō dat gl.ꝯsiliū:φ iudex cuius est cuncta rimari dꝫ p subtilitatē suā interesse exqrere siue inqrere.C.de sen.q̄ p eo φ interest ꝓ sc.l.vna.de fi.ilr.cū Jo. Si vō post litē ꝯtest.sunt data dāna siue illata incidēter seu accessorie:et ad pncipalē cām petant ex offō iudicis:tē sufficit illa ꝓbare p iuramētū ꝓbato facto siue cā ex qua dānū insorgit:sicut dicimꝰ et distinguimus.de pensis litis añ litē ꝯtestatā vel post litē factis.de dolo et ꝯtume.finē.ō testi.spo.grauis.de appellatio.sepe.p Jnn.de interesse vō probando.vide plenissime per eum in.c.sacro.de senten.excō.

De arbi.de dila.et de testibus. Rubrica.

Sequēs decisio.h.d. Tps bimestre vel trimestre datuꝫ ad testes ꝓducēdū et recipiēdū ñ currit pēdēte pmū ꝯpromisso.h.d. Uel sic. Tps ꝓbationis idultū pēdēte ꝯpromisso ñ

currit.h.d. Nõ itellige vez qñ talis dilatoria dilatio pba toria fuit cõis.secus si vnius partis tñ. CCCLX

Q̃uit dubitatũ

Utrũ cursus illorum duoz mẽsiũ siue triũ datoz in remissiõe facta alicui iudici p testi. pducẽdis: z recipiẽdis: de qb⁹ i.c.lz.de pba.z.c.pñtiũ. li.vi.de testi.ipediat p cõpromissum factũ p ptes: ita q̃ si p cõpromissum medio tpe si fuerit terminatũ negociũ: vtrũ iudices a ñdices seu iudex post lapsa tpa supradicta possint pcedere ad vlteriora z testes recipere. In q̃ dñi erant varii. Alii qui dicebãt q̃ ñ: qz hoc tps vr̃ appositũ decisioni: z ñ iurisdictioni.ergo vr̃ q̃ ñ sit prorogabile.ar.notatoz.in.c.de causis. de offi.dele.qd̃.c.vr̃ facere p vera opinione: vz q̃ cõsensu partiũ pdictũ tps possit prorogari: qd̃ crederẽ vez.de cõsensu iudicis: q in hmõi prorogatiõe tpis est necessarius ẽm Inno.z Hosti.ibidẽ.at hic in casu nr̃o ñ ponit̃ cõsensu iudicis interuenisse.ergo zc. Preterea p hac pte cõtraria: vz affirmatiua allegabat̃ cle.q̃dam.de appel.z auct.si tñ.C.de tẽp.ap. in qb⁹ appet q̃ p cõpromissum vel alias: de cõsensu ptiũ expsse ipediť cursus tẽporũ fataliũ datoz a iure vel ab hoĩe ad psecutionem appellatiõis: sic ẽt vr̃ in pposito q̃ p cõpromissum hic factũ de cõi cõsensu ptiũ, impediat̃ cursus dictoz triũ mẽsiũ assignatoz ad recipiendũ testes. Quod crederẽ verũ si remissio eẽt cõis. Si vo nõ eẽt cõis sz vnius ptis dũtaxat crederem illã pte p hmõi cõpromissionẽ a pductiõe testiũ hmõi non excusari.ar.no.in.d.cle.p Pau.de termino.x.dierũ dato ad appellandũ: cuius cursum cõpromissum seu cõis cõsensus ptiũ nõ ipedit. Rõ q̃ illud tps dat̃ tñ vni pti ad suspẽdẽdũ iniam vel grauaminis effectũ. sz tps psecutiõis appellatiõis vtriqz parti: z iõ cõis cõsensus ptiũ facit cursum eius dormire ẽm eum. Fuit cõclusum ẽm oẽs dños: attento q̃ lr̃e ipeditotpa iuris vel hoĩs nõ currũt.ð pscrip.c.i.z.c.illud.ð pcef.pben.qz diuersitatẽ.de elec.si electio.li.vi.de appe.sicut in fi.in cle.q̃ p dictũ cõpromissum impediebatur cursus dictoz trium mensium. Et sic fuit obtentum z pnunciatum.

℄ De appellationibus. Rubrica.

℄ Infrascripta decisio.h.d. Appellatio interposita ad papã tres operat̃ effectus. primũ qz cãm appellationis z negociũ principale deuoluit ad curiam. Scdm̃ qz pars appellata citat̃ ad Curiã. Tertiũ qz appellatio põt psc̃q nullitatẽ sñie late: sicqz multũ expedit appellato facere pnunciari appellationẽ nõ fore desertam.h.d. ℄ Uel sic. A sñia nulla appellatur: z in vim talis appellationis põt appellatus psc̃ qui nullitatem ipsius.h.d. CCCLXI

Q̃uit dubitatũ

Utz si appellet̃ a sñia diffinitiua q̃ ipso iure est nulla: z deserat̃ appellatio: possit z dẽat pnũciari sup hmõi appellatiõis desertiõe. Et videbat̃ aliqb⁹ dñis q̃ ñ: qz sicut ñ tenebatur a sñia q̃ est nulla appellare. vt de re iudi.c.i.ita nec tenebatur psc̃q. Frustra.n.psequeret̃ cũ nullũ effectũ operet̃.de offi.dele.cũ cõtingat.de appel.qua fronte. Ad h̃ rñdetur.q̃ pdicta appellatio tres effect⁹ operari poterat.primo cãm ad Curiã deuoluebat: nedũ appellationis sz toti⁹ negocii principalis maxie si dlatĩ erat p iudicẽ: vt ponebatur in facto.de appel.sepe.§.saluis.z.c.ti.c.cordi.lib.vi. bisq̃z.z.c.cũz appellationib⁹.e.ti.z li. Scdo per eũ pars appellata ad Curiã citabatur: pssertim si termin⁹ a iudice vel ab appellante erat pfixus: vt in dictis iurib⁹.sepe.z.c.cordi. z.c.reprehẽsibilis.ver.si aũt. Tertio qz in vim pdicte appellationis poterat appellans psc̃q nullitatẽ sñie a qua appellauit.iuxta no.per Inn.in.c.dilecto.ð appel.qd̃ facẽ ñ poterat si erat deserta: sicqz multũ expediebat: vt pars maioz dñoz dicebat pnunciare super desertiõe hmõi appellationis: qd̃ factũ ẽ per me q̃ habui cãm: z pdictũ dubiũ posui in cõsilio. vide Jo.z pau.in cle.si appellationem.de appel.i pe.z vl. gl.

℄ De rescriptis. Rubrica.

℄ Sequens decisio.h.d. Auditores inter se cãs sibi ipsis remittũt. vbi est dubium de iurisdictione. z sz processus per illum cui remissio facta fuit.h.d. ℄ Uel sic: Si vnus auditor cãm alteri remittat: z ille cui est remissa remittat: valet remis

sio: z si post remissionẽz huiusmodi procedat: valet processus huiusmodi.h.d. CCCLXII

J committatur

Cã duob⁹ auditoribus: z vnus alteri deferendo cãm remittat: z ille dñs cui deferebatur remittendo ex aliquo motiuo eandẽ cãm auditori sibi deferenti remittat: z ille vlterius in cã pcedat: fuit dubitatũ vtrũ valeat eius pcessus: z videbatur prima facie q̃ nõ: qz sicut per dlationẽ iud. x perdit iurisdictionẽ: vt in.c.cũ appellationib⁹.de appel.li.vi. Sic z per relationẽ siue remissionẽ. de appel.intimasti.de offi.le.lz. Fuit determinatum per oẽs dños cõtra: tum qz auditores sacri palacii hñt iurisdictionẽ habitu z cẽsentur quasi ordinarii: ita q̃ commissiones q̃ eis fiunt nõ sunt nisi distributiones: hinc est q̃ capitulum. ipso iure.de rescrip.li.vi.h̃z locũ in auditore in Curia ipetrato z dato: z iõ põt deferre alteri.ar.de prio.ex no.in cle.auditor de rescrip.z in Spe.ti.de auditore.§.i. Facit pro secũdo: vz q̃ vnus alteri deferre põt maxie si est cõcertatio quis eoz sit iudex in illa cã.c.pastoralis.de rescrip.cum ibi no.tum qz lz rescriptum sit surreptitiũ: tñ per illud datur iurisdictio: nec est nullum: sed ope exceptionis annullandũz.de rescrip.c.ceterum.z.c.ad audientiam.cum ibi no.tum qz in illa remissione primo facta per primũ auditorez intelligebatur siue intelligi debebat si ille cui causa remittebatur iurisdictionem vigore cõmissionis sibi pñtate habebat: sz qz videbatur prout ẽt verũ erat in facto primũ auditorẽ remittẽtem latiorẽ cõmissionẽ habere q̃z ipse habebat. Idcirco eandẽ cãm z partẽ ad ipsum remittebat. prout debebat: qz prim⁹ iurisdictõz q̃z habebat se abdicare: z in aliũ transfundere sine licentia superioris nõ poterat.ar.c.pastoralis.de offi.dele.z.c.super qõni.§.intentionis.de testi.spo.audita. Nec obstant iura in cõtrarium allegata: vz.c.cũ appellationib⁹.z intimasti. z in.c.lz. q̃ procedunt qñ cã transfert̃ per delationẽ relationẽ z remissionem ad examen superioris: puta principis. tunc.n.de tali cã deferens remittens seu referens: nullatenus se decetero intromittere põt nisi per principẽ causa eadem sibi remittatur: vt in.c.cum appellationibus.in fi.z si poterit per principẽ causa deferenti z remittenti q̃ ex toto desierat esse iudex remitti: vt ibi multofortĩ⁹ per auditorẽ q̃ fore nullam vel ita latam in causa ptẽtem habebat poterat z debebat cã remitti primo auditori sibi pari z non superiori: q per suã remissionẽ ñ desierat esse iudex: p̃mo a se iurisdictionẽ q̃z hẽbat abdicare ñ poterat remittendo alteri auditori: sz hñ remittendo ad cancellariam alias Cancellariũz dñi pape: qz h̃ est remittere ad Curiã siue cõsistoriũ ipsius principis: tunc.n.ẽt si iurisdictionem habuisset ita totaliter in ptãtem superioris trãsfusa fuisset.per iura superi⁹ allegata. z vide no. per Jo. an.in nouel.in.c. vt debitus.de appel.

℄ De appellationibus. Rubrica.

℄ Iste.§.i.sũma.h.d. Si iudex ñ dfert appellatiõi re itegra. de voluntate partium reassumit iurisdictionem. secus si deferat aut appellatio sit superiori presentata: cũ tunc ad eum sit principale negocium deuolutum: nisi per superiorem causa ad primum delegatum iudicem remittatur: partes tamen ad iudicem ordinarium possunt redire.h.d. ℄ Uel sic: Appellationi cui per auditorem est delatum ptes renunciare nõ possunt.h.d. CCCLXIII

X hoc insurrexit

Aliud dubiũz vz. Utrum ad iudicem in partibus a quo iudicialiter a quibusdã grauaminib⁹ ad sedẽ apostolicã fuerit appellatũz z appellationi delatum: ac terminus ad prosequendum hmõi appellationem pfixus: ambe partes re integra: hoc est antequã sit hmõi appellatio superiori presentata. z per ipm recepta: possint ad pdictũz iudicẽ a q̃ sic erat appellatum z delatũ redire: z in principali negocio procedẽ ad vlteriora. aliqui dñi dicebant q̃ sic per.c.iterposita.§.ille deniqz.de appel. vbi vr̃ tex. rotundus.de appellante q̃ possit renunciare appellationi sue expresse: z redire ad priorem iudicem saluo iure expensarum reficiendaz pti appellate: que tunc locum non h̃z si.de

ipsius ꝯsensu: ⁊ volũtate hmõi habeat reditꝰ: siue regressus ꝑ qua pte facit optime tex. in c. q̃uis. de elec. li. vi. ⁊ facit de. q̃uis rigor. de appel. ⁊ in antiq. c. psonas cum sit. c. sepe ⁊ reprehensibilis. in qbꝰ appet ꝙ pp tacitã renunciationẽ appellantis nõ petentis apostolos debito tpe: nec i termino ꝓsequẽtis appellationẽ ptes redeũt ad priorẽ iudicẽ ⁊ ad ipsiꝰ examen multo fortiꝰ pp renunciationẽ expssam: nã cuilibet licitum est renunciare iuri suo. de regula. ad apostolicam. ꝓ hac ẽt pte faciunt ⁊ pñt induci oĩa argu. ⁊ rõnes inducte per Jo. mo. in c. cum appellationibus. ꝺ appel. li. vi. vbi querit ⁊ disputat de iudice appellationis deferente. An possit re integra hmõi delationẽ reuocare: ⁊ in cã vlteriꝰ ꝓcedẽ. Et tn̄ ꝙ sic p multas rõnes quas dñs Jo. an. reprobat in duobꝰ locis: atq; ibidẽ in nouel. remittit dicens. Tñquedũ tenuisse ꝯ Jo. mo. remittit enim primo ad notata p eum in c. ꝯstitutus. ii. de appel. sup ṽbo ꝯfirmauit. ⁊ in c. meminimus. de accu. sup. ṽ. deferre. quẽ secuti maiores pˢ dñoꝝ in p̃dicto dubio tenuerũt ⁊ ꝯcluserũt ꝯtrium p. c. cum appellationibus friuolis: vbi apparet expsse ꝙ p delationem iudicis transfunditur tota iurisdictio in supiorem: in tñ ꝙ de illa cã ammodo se intromittere ñ põtẽt de ꝯsensu ⁊ voluntate priũ: nisi p superiorẽ sibi remittat: q̃ remissio censet noua ꝯmissio. ⁊ ĩ vi3 illius noue ⁊ non antique ꝯmissionis ꝓcedẽ põt: ꝯsensus. n. priũ quo ad hoc nil opera: qꝛ pactũ priuatoꝝ ⁊c. de fo. ꝯpe. si diligenti. ff. de iuris. om. iud. l. si cõuenit. nec obstant iura in ꝯtrium allegata: q̃ loquunt qñ iudex a quo appellat nõ detulit. ⁊ sic remansit iudex: tunc. n. tacite vel expresse appellatiõi renunciare possent: ⁊ ad illum redire: pro hac parte faciunt duo iura antiqua vi3 c. sollicitudinem. ⁊ c. dilectus. de appel. in qbus dĩ ꝙ p appellationẽ legitimã: nedum negociũ pricipale: sed oĩa accessoria sunt ad sedẽ apostolicã delata: ⁊ iõ cassant oĩa post hmõi appellationem p iudicem a quo attẽptata: ⁊ facta: facit. c. dilecti. c. ii. prima tñ opinio posset ꝓcedere: ⁊ locum hẽre in ordinario. vel tali iudice q põt adiri per simplicem querelã: ad quẽ partes pñt redire non obstante ꝺlatione. ar. c. i. de fo. cõpe. ⁊ de appe. romani. li. vi.

¶ De appellationibus. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Presumptus ꝯtumax q̃ ñ sunt ꝑsonaliter citatus: vel apprehensus a die scie infra. x. dies audit appellans infra quos petens restõnẽ non audit: ex iusto tñ ipedimento ad appellandum qs restituit: aut ex iusta per supplicationem admittit. h. d. Uel sic: Presumptus siue ficus ꝯtumax a die scie infra. x. dies audit appellans: verꝰ ãt ꝯtumax non. h. d. Uel sic: Citatus p edictum infra. x. dies a die note snie poterit appellare. h. d. Uel sic. Manifestus contumax: qꝛ personaliter apprehensus. aut qꝛ sciuit ⁊ ire noluit: aut qꝛ p friuolam appellationem a iudice recessit a die scientie infra. x. dies non auditur appellans: q̃uis ꝺ stilo palacij auditur si infra. x. dies a die late sententie: non autem scientie appellauit. h. d.

CCCLXIIII

Uin iura Clamitẽt ꝙ ꝯtumax regulariter nõ audit appellans: vt i. ii. q. vii. § sunt quorum. xxiiij. q. iij. de illicita. C. de iudi. ꝓperandũ. C. quorũ appel. non resci. l. i. Fuit dubitatum vtrum citatus p edictum: iuxta formam cle. i. de iudi. ⁊ non ꝯparẽs posset a diffinitiua snia infra. x. dies. a tpe noticie cõputandũ appellare. Et videbat primo ꝙ nõ: qꝛ talis citatio artat perinde citatum ac si psonaliter apprehensus fuisset: l3 si psonaliter qs inuentus citatur: ⁊ nõ ꝯparet: verus ꝯtumax reputat: ⁊ ideo ei appellare nõ licuit. ergo ⁊c. ꝓ vt expsse deducit Spe. ti. de ꝯtu. § i. ṽ. ⁊ ito. quẽ allegat Jo. an. in cle. vnica. de dolo ⁊ cõtu. vbi plenissime. de hac mã: faciunt ẽt notata per Jo. an. in cle. cũm electionis. § pe. in vlt. gl. vbi remittit ad notata p Cõpost. in cle. i. de elec. fuit breuiter dcĩi p oẽs dños: ⁊ determinatum ꝯtrium: nam l3 p̃dicta citatio facta p edictum: iuxta formam cle. p̃dicte perinde artat ⁊c. ⁊ possit ꝓcedi in petis absentia: quo ad diffinitiuam: tñ illa est q̃dam fictio iuris: q̃ facit talis hẽri ꝓ psonaliter citatio ⁊ insurgit hec fictio ex quadam iuris p̃sumptione. ꝙ p̃sumit talẽ sic personaliter citatum ꝙ citatio hmõi ad ipsum puenerit: que tñ

potuit nõ eẽ: vt puta qꝛ fuit vltra mare: ⁊ sic impossibile fore ipsum scisse citatum vel si sciuit: forte legitime impeditꝰ fuit veniendo: aut mittendo fuit ⁊ sic non contẽpsit. de sen. ex. venerabilis. § idem quoq3. li. vi. Sicq3 ꝯ hmõi p̃sumptionẽ cũ non sit iuris. ⁊ de iure hñt admitteret ꝓbatio in ꝯtriũ sm Guil. ⁊ Genz. in d. cle. mapic. si haberet ꝓbationes in continenti paratas. ar. q matri. accu. pñt. c. ii. de resti. spo. l. ras. ꝯ quẽadmodum dicimus p̃dictam citationem sup iuris fictione: ⁊ p̃sumptione fundatam: potius igitur habemus dicere cõtumaciam ex ea insurgentem fictam q̃3 veram. ficte igit ꝯtumax audit appellans. de sen. excõ. venerabilis. li. vi. Et notat in dictis iuribus per dictos doctores ergo ⁊c. preterea graue esset ⁊ iniquũ tale ⁊ tantum p̃iudiciũ fieri pti sic: ficte citate si ei auferret defensio qꝺ est appellationis remedium. quod non est denegandum ẽt dyabolo si esset in iudicio. de excep. cum inter. de appel. cum specialis. satis. n. est absentem ipsum in ꝓcessu ⁊ diffinitione cause punire: quẽadmodum dicimus ⁊ seruamus in citato ad domum: ⁊ in loco beneficij. de quo agitur in ecclesia cathedrali: qui si nõ cõpareat in cã bñficiali audit appellans: vt in. d. cle. cũm electionis. no ꝑ Jo. an. multo fortius citatus p edictũ in locis publicis plꝰ distantibus ⁊ remotis ⁊ sic ꝓ hac pte fuit determinatum talitet citatum posse appellare nisi expsse posset ꝯstare de ipsiꝰ scia ⁊ ꝯtẽptu: q̃ solus facit ꝙ nõ audit appellans sm Jo. an. in. d. cle. vnica si ante. imo sm obseruãtiã rote ẽt si esset vere ꝯtumax audiret appellans a diffinitiua infra. x. dies ꝯputãdos a tpe prolationis snie sed non scientie.

¶ De appellationibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Judex appellationis põt addere ⁊ minuere sententie continenti plures articulos in fauorem appellantis: tunc melius probantis. hoc dicit. Uel sic. Judex ad quem ad instantiam appellan supplere potest sententiam iudicis a quo. h. d.

CCCLXV

Ja diffinitiua Sentẽtia ꝯtinẽte diuersa capitula per vnam ptem ꝯ q̃3 lata est appellat: ⁊ non per aliam fuit dubitatum. Utrum Auditor datus in cã appellatõis possit ad instantiam ptis appellate ꝓnũciare sup ommissis in dicta snia. ⁊ illam supplere in pte illiq3 addere ⁊ videbat aliqbus ꝙ non: qꝛ ps appellata non appellando a snia vĩ acquieuisse snie: ⁊ eam ex toto tacite approbasse: ergo nil noui nõ põt petere nisi simpliciter ꝯfirmationẽ illius. de re iudi. qꝺ ad ꝯsultationẽ. de testi. significauerunt. de appel. ꝯcertationi. li. vi. Et ꝓ hoc vĩ tex. ꝺ testa. Ray. ⁊ Raynal. in qbꝰ per vtranq3 partẽ fuit appellatum: ⁊ ita iudex cause appellationis ibi suppleuit addidit: ⁊ subtraxit priores snie ꝙ alias nõ potuisset vt detur: qꝛ iudici non l3 supplere. de facto. sed ꝺ iure vt q̃ desinit ad no. ꝓ totũ facit optime. l. eos. C. de appel. ⁊ de offi. dele. cũ ꝯtingat: ⁊ no. in. c. vt debitus. de appel. qꝛ iudex appellationis dũtaxat põt: ⁊ d3 ꝓnũciare sniam iustã vel iniustã ⁊ nil aliud. ergo ⁊c. fuit p oẽs dños determinatũ ꝯtrium: nam ex quo fuit p vnam ptẽ appellatũ a tota snia q̃ appellatio ipsius effectũ suspẽdit. ff. ad turpil. l. i. ⁊ de iureiu. veniẽtes ⁊ sicut petit p appellatẽ totaliter infirmari ita ps diuersa põt eã petẽ ꝯfirmari ⁊ suppleri oĩa q̃ forte in pria instãtia ñ fuerũt adeo plene ꝓbata: sicut in sa: q̃ qꝛ prio iudici nõ plene ꝯstat: sicut forte ergo sup illo articulo õmisso iudex appellatõis poterat ꝓnũciare. de fi. instr. cũ Jo. de tẽp. appel. l. ꝓ hac. preterea si iudex pt eã in pte infirmare: ita ⁊ illi addere ⁊ supplere. vt in dicto. c. Raynũ. ⁊ Raynal. Jte3 iudex appellationis succedit iudici priori ita ꝙ oĩa q̃ primus iudex facẽ potuit aut debuit ⁊ ipse pt ⁊ d3. ar. aut iũ p̃dictoꝝ cũ Jo. Raynũ. ⁊ Raynal. cũ igit primus iudex debeat sup articulo õmisso ꝓnũciasse: ⁊ ñ ꝓnũciauit: ꝯ iudex appellatõis faciet id supplẽdo negligẽtiam primi: preterea sepe ꝯseqt qs ex psona alteriꝰ qꝺ ex psona sua ꝯseq nõ potuit: vt in. l. ꝓcedẽte. C. de tẽp. resti. in inte. de ꝯces. ꝓbẽ. auctoritate martini. li. vi. Ex appellatõe igit ptis aduerse pars appellata hoc ꝯseqt qꝺ alias ñ posset: q̃3 q̃dẽ appellationẽ ita bene pt ꝯseq sic appellãs seruata distĩctiõe. c. oblate. ⁊ c. ex insinuatiõe. de appel.

de confir. vti. vel inuti. bone. preterea vbi constat iudici ex dictis testium vel instrumentis productis coram eo de aliquo facto vbi tunc potest supplere de facto: quia notum est sibi: ⁊ iudica secundum Innocentium in c. i. de postu. prela. super. v. requiritur. ⁊ allegatur c. i. de corpo. vicia. ⁊ l. vlti. ff. de app. ⁊ insti. de acti. § sancimus. ⁊ ff. de edili. edic. l. bone. § alii. at in casu nostro constat. ⁊ constare poterit ex actis. ⁊ actitatis causa tam primo quam secundo iudici fore pronunciandum super articulo omisso: ergo super illo debet pronunciare de resti. spo. c. i. ad sedem. de re iud. cum Bertoldus. non obstant rationes in contrarium allegate: videlicet quod post appellata non appellando a sententia videtur illi sententie acquieuisse: verum est si pars aduersa acquieuisset ⁊ eius effectum non suspendisset sed quia appellauit ex eius appellatione pars aduersa appellata consequitur beneficium supra dictum ⁊ ideo non obstat c. Reynal. ⁊ Reynal. vbi videtur ad hoc quod iudex appellationis possit addere ⁊ supplere sententiam primi iudicis requiritur quod sit appellatum a sententia per vtramque partem: quia sibi sic contingebat de facto: vt in c. duobus. de appel. licet necessarium non fuisset secundum omnes dominos ad id quod iudex non potest supplere de facto rursum est: quia id verum est nisi factum ei sit notum vt iudici. ⁊ quia ita factum fuit in casu nostro. ergo ⁊c. Sicque ego qui habui causam huiusmodi appellationis de consilio omnium dominorum meorum suppleui sententiam primi domini mei Auditoris in duobus articulis per eum ommissis ⁊ probatis durante coram eo.

¶ De appellationibus. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. In presentia iudicis si publice haberi potest debet appellari vel aliis meius absentia litteris prestatis de super facta ⁊ licet huiusmodi appellatio. h. d. primo. Quamuis iudex deferat appellationi interposite a diffinitiua tamen apostoli per appellantem peti debent quos iudex a quo dat reuerentiales ⁊ dat etiam terminum pro apostolis. h. d. secundo. Uel sic: Si iudex non se exhibebat in publicum sufficit ante domum suam appellare ⁊ apostolos petere. h. d. CCCLXVI

I appelletur

A diffinitiua sententia in absentia iudicis ⁊ ad domum sui in qua habitare consueuit ⁊ coram notario cause dubitabatur verum huiusmodi appellatio valeret presertim vt presupponebatur in facto: quia bene sciebatur per appellantem vbi erat auditor in loco tunc a suo domicilio distante per duas dietas: ⁊ sic vt videbatur debebat appellatio iuisse ⁊ apostolos infra. xxx. dies petiuisse: ⁊ quia illos non petiit nec predictum appellatorum predicto auditori quam potuit intimauit videbatur appellationi renunciasse. per c. cordi. ⁊ c. ab eo. de appel. li. vi. iuncta cle. quamuis. c. ii. Fuit conclusum ⁊ determinatum contrarium. nam licet iura velint quod coram iudice sit appellandum. vt ei debitus honor deferatur. vt in c. vt debitus. de appel. ⁊ ii. q. vi. § biduum. ⁊ ibi per Jo. ⁊ de appe. c. suggestum. per Hostiensem hoc est intelligendum si haberi possit eius copia ⁊ in publico non in horto vel villa suburbana: vt in d. § biduum. vel nisi iustus metus appellantis excusaret vt in c. fi. de appel. in his enim valet appellatio interposita in absentia iudicis facta cum protestatione de metu vel eius absentia. vt in dictis iuribus. ⁊ no. per Jo. an. ⁊ Archi. in c. appellatio. de appellatione. li. vi. super. v. iudici. At hic nondum fuit in horto iudex: sed vltra duas dietas in alia dioc. a loco quo iudicauit. vbi eum querere non debuit nec tenebatur. vt in c. statutum. § in illo. de rescrip. li. vi. Ex hoc etiam infertur quod non tenebatur ibidem ipsum querere pro apostolis dandisque sunt petendi tempore ⁊ loco congruis: at hic videlicet locus domicilii fuit congruus vbi appellauit infra tempus debitum: ⁊ apostolos instanter petiit: ergo appellationi non renunciauit: quia iuribus hoc suadentibus fecisset. Preterea vnus de dominis dixit quod non esset multum necessaria apostolorum petitio quando appellatur a diffinitiua: quia iudex non posset dare alios apostolos quam reuerentiales: quia ius deferit appellationibus huiusmodi ⁊ si non defert punitur: vt legitur ⁊ no. in c. de priore. de appel. Superflue enim impetratur quod a iure conceditur. C. de thesaur. l. vnica. preterea si c. cordi. recte inspiciatur: ibi de apostolis petendis per appellantem a diffinitiua nihil disponitur: immo de his que antiquitas statuit in appellationibus a diffinitiua sententia interpositis nihil innouat sed in antiquis nihil de hoc disponit: ergo ⁊c. probatur hoc etiam in c. sepe. de appel. v. saluis. ⁊ si domini non stabant diuersationi que apostoli sunt potius immo de substantia appellationis: licet Archi. videatur innuere contrarium i. c. ab eo. de appel. quod quidem c. ⁊ c. vt super. ⁊ c. cordi. ⁊ omnia iura loquentia de apostolis petendis vel dandis loquuntur generaliter: siue in iudicio: siue extra appelletur: ergo generaliter sunt intelligenda. ii. q. v. consuluit. xx. di. si romanorum. de ma. ⁊ obe. solite. de com. lepro. quoniam preterea si apostoli per appellantem a diffinitiua non deberent peti: ad quid disputarent doctores in c. ab eo. ⁊ cle. quamuis. super allegatis. Utrum illi. xxx. dies dati ad petendum apostolos currerent a die prolationis sententie siue appellationis interposite frustra. n. tunc circa hoc instarent doctores. § his quoque. in c. cordi. ⁊ verbo salutis. ⁊ in c. sepe. Non obstant quia alius est modus appellandi a diffinitiua puta siue cum siue scriptis: ⁊ prosequendi ⁊ partem non prosequentem puniendi. quam in appellationibus interpositis ante sententiam ⁊ in illis predicta iura voluerit aliquid innutare. Sed quo ad apostolorum dationem ⁊ petitionem que sunt de appellationis: ⁊ de eius substantia nihil innutatum est immo statutum ⁊ ordinatum quod per quemcunque appellantem infra. xxx. dies loco ⁊ tempore congruis. ⁊ cum debita instantia apostoli petantur: alias predictus appellans appellationi sue videtur renunciasse ⁊ immo reputabitur non appellans: vt in cle. quamuis. ⁊ c. cordi. sed etiam per antiquos canones expresse probatur. vt. ii. q. vi. si quis iudicem ver. post dationem vero. ⁊ c. sententiam. ⁊ c. post appellationem. § sunt quorum. v. iudicibus autem. Ita quod siue iudex appellationem recipiat. siue non semper apostolos tradere tenetur. prout legitur ⁊ no. in c. cordi. ⁊ c. vt sup. de appel. li. vi.

¶ De feriis ⁊ de citationibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. tempore feriarum ob necessitatem hominum potest decerni citatio: ⁊ decreta exequi etiam per edictum. h. d. CCCLXVII

I cõmittatur

Causa tempore feriarum ob necessitatem hominum introductarum: cum peteretur citandi per edictum in curia: ⁊ ex fuit dubitatum verum in eis diebus potuerit decerni huiusmodi citatio: ⁊ exequi in valuis maioris ecclesie vbi tunc degebat curia. De primo videlicet de citatione decernenda licet fuerit ⁊ sit magna altercatio doctorum in c. fi. de fer. ⁊ ibi per Inn. ⁊ Jo. an. in nouel. plene videtur conclusio hec est modernorum doctorum: quod licet citatio facta die non feriata ad diem feriatam non valeat: tamen citatio decreta die feriata ad non feriatam bene tenet ⁊ valet: quia non est actus iudicialis. sed potest fieri extra iudicium ⁊ in domo ⁊ sine quocunque iudiciali strepitu ⁊ vocatione partis: ideo cessat ratio c. i. ⁊ vlti. de feriis: cessante igitur causa cessabit effectus. de appel. cum cessante. cum simili. licet Jo. ⁊ Archi. in c. placita. xv. q. iiii. vbi de hac materia dicant quod decretum de citando non potest fieri die feriata: vt. C. de ferijs. l. fi. sed executio bene: pro quo faciunt no. in simili per Jo. mo. de fo. compe. c. romana. § sbeuntes. li. vi. quorum doctorum dicta intellige: quando decretum de citando debet fieri: ⁊ fit cum cause cognitione ⁊ iudice pro tribunali sedente: talis enim actus sine strepitu iudiciali non potest fieri die feriata: sed sine cause cognitione ⁊ extra iudicium bene potest quocunque tempore. de quo etiam in Spe. ti. de citatione. § i. v. Item excipitur. de fo. compe. c. i. in cle. sup. v. festiuis. per Jo. an. de executione vero citationis non est dubium siue in persona siue ad domum: quin fieri possit die feriata: quia est facti ⁊ non fit per iudicem nec cum cause cognitione: sed per nuncium vel litteras. de appel. cum parati. ⁊ de offi. dele. prudentiam. ⁊ c. cum contingat. ⁊ ibi per Ber. quod tamen executio predicte citationis per edictum cum debeat legi exequi ⁊ publicari in audientia contradictarum litterarum apostolicarum que non est tempore feriarum: idcirco omnes domini me solo excepto dicebant ⁊ concludebant: quod executio facta in valuis maioris ecclesie: siue cathedralis in anagnia non tenuit nec valuit: nec etiam sic citatus constitui contumax: cum propter eius contumaciam excommunicari potuerit. Motiuum eorum fuit: quia huiusmodi citatio per edictum est exorbitans a iure communi ideo stricte tenenda in suis terminis ⁊ formis. de reg. iur. que a iure. li. vi. at forma ⁊ modus citandi per edictum est traditus ⁊ scriptus in iure: puta quod debeat fieri in audientia contradictarum litterarum apostolicarum ⁊ nihilominus in palatio apostolico ⁊ valuis maioris ecclesie illius loci: vt in cle. i. de iudi. quorum si aliquid deficiat

totum fuit.i.q.i.detrahe.de cle.non bap.veniens. cũ simil. ergo ꝛc. Preterea rõnes quare hmõi citationes p edictum sint in p̃dicta audiẽtia lr̃arũ exequẽde ꝛ publicãde sunt: qꝛ p̃sumit̃ quilibet hẽre ꝓcuratorẽ p quẽ potuit ad noticiam citati puenire hmõi citatio: q̃ qdem ꝓcuratores tpe feriarũ psit ꝛ habent licẽtiam eundi ꝛ vagandi quocunq; voluerit ergo ꝛc. esset enim valde graue quẽ sic hẽre ꝯtumacẽ ꝛ reputari vt excõicari posse: qui verisimiliter se citatum ignorat: excõicari enim nemo dz nisi psonaliter monitus: ꝛ citatus: vt notat Inno.in.c.fi.de eo qui mit.in pos.cã rei seruã. Mihi tñ salua correctione dñoꝝ meoꝝ p̃dictoꝝ melius sententium videbat̃ ꝯriũ. Ratio mea fuit. Nam attentata forma indictionis feriarum oĩs act⁹ q tpe feriato potuit ꝛ fieri debuit p auditorem sacri palacii in audientia ꝯdictarum ille potuit ꝛ debuit fieri in valuis maioris ecclesie: q ecclesia succedit loco p̃dicte audientie. vt pꝫ p formam. At hic actus citationis executionis potuit fieri ꝛ debuit in valuis maioris ecclesie succedentis loco audientie: surrogatum enim sapit naturam eius in cuius locum surrogatur... alterius eodem iure censeri dꝫ. vt in.c.pen. ecclesia sancte Marie.cum simili. Preterea p vt ponebat̃ in facto: p̃dicta ꝯcitatio fuit execu. in valuis palacii causaꝝ ꝛ in partibus in duobus locis ergo non est verisimile: q ad eius noticiam non potuit puenire.xvi.q.i.qd dicitis.de postu.pla.c.i. facit optime cle.cãm.de elec. ꝛ hanc ꝯclusionẽ credere verum: vꝫ illum legitime citatum reputari ꝛ ꝯtumacẽ cuius ob eius nequitiã possit ꝓcedi in cã vt sic:lꝫ sic p̃sumptiue ꝯtumax puniat̃ in ꝓcessu: non tñ q possit excõicari: qꝛ dꝫ precedere monitio siue citatio personalis: fm Inno. vbi supra. ꝛ facit Canon.xi.q.vi.nemo.ꝛ.c.ceterum.de sen.excõ.sacro. verũ tñ Jo.an.in cle.i.de iudi.supius alle.super.v̄.psonaliter. dicit q ille ꝓcessus qui fieri posset ꝯ personaliter citatum: pot fieri ꝯ hunc citatum p edictum: sed psonaliter citatus ꝛ non ꝯparens pot excõicari: ergo ꝛ iste qd crederem veꝝ si p̃dcã citatio esset lecta in audientia ꝯdictarum: qꝛ tũc esset magis verisimile ad ipsius puenisse noticiam: q̃ si facta foret i valuis ecclesiarum: quas proch dolor hodie pauci visitant: presertim procuratores romañ. curie qui citius: ꝛ quasi oẽs. ꝯ mane currunt ad tabernas: q̃ ad ecclesias: sufficiat ꝯ q puniatur in processu ꝛ non procedatur ad excõmunicationem ꝛ sic fuit factum: faciunt notata in clemen.causaꝫ.de elec. in gl.penul.p Jo.an. ꝛ in clemen.si ante.de dolo ꝛ ꝯtu.p eũdẽ.

¶ De offi.delegan. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. Archidiaconus cui commissa est ab episcopo inductio in possessionem beneficii potest eam alteri subdelegare.h.d. CCCLXVIII

Si episcopus Cõmittat Archidiacono sue ecclesie: quod Johannem cui contulit certum beneficium p se vel per alium inducat in possessionem corporalem. Fuit dubitatum vtrum valeat inductio per aliũ facta. Videbatur q non: qꝛ delegatus ab alio quam a principe: non pot aliũ subdelegare: nec vices suas cõmittere: vt in.c.cum causam. de appel. vbi de hoc per Ber.de offi.dele.super qõnum.§. si vero.C.de iudi.a iudice. Preterea hic videbat̃ certum ꝛ nudum ministerium cõmissum: qd per alium exerceri non pot.de offi.dele.c.fi.ergo ꝛc. Dicebatur ꝛ concludebat̃ per oẽs ꝯriũ: vꝫ q valuit inductio ꝛ ꝯmissio hmõi q non fuit nisi executio officii p̃dicti Archi.ad cuius officium de iure cõi spectat inducere beneficiatos per Epm ꝛ alios in corporalem possessionem.de offi.Archi.ad hoc.ꝛ.c.vt nostrũ ꝛ.c.fi.qd quidem officium ipse potest per alium exercere.de reg.iur.pot quis.li.vi.nec est tale officium siue ministerium in quo specialiter est electa industria persone.de qua loquit̃ predicta decre.fi.de offi.dele.ergo per alium exerceri potest. Sed supposita illa opinione p vera posita.per Ber.in dicta decre.cum cãm.q delegatus ab ordinario ad vnaꝫ cãm tantum: non posset illam subdelegare; verum est totam sed partem sic: siue articulũ cause cognitionẽ non requirẽtẽ: qualis ẽ hmõi inductio: q fit extraiudicialiter ꝛ sine qualicũq; cãe cognitione: imo potius est facti q̃ iurisdictionis receptio p capitulum ad cimonicatũ p Papaꝫ collatũ.de preben. p illoꝝ. in.fi.ar.no.in.c.cũ Bertoldus.de re iudi. ꝛ in cle.i.de iudices.de offi.dele. ꝛ ibi per Pau. Vel posset intelligi opinio Ber. ꝛ suoꝝ sequaciũ vera. vbi addit̃ spẽaliter ꝛ expresse in cõmissione facta p ordinariũ: q ille p se vel aliũ de illa cã cognoscat: tunc.n.posset totam cãm: ẽt nedũ partẽ: sed certum articulũ alteri cõmittere. vt notant Jo.an.in.c.is cui.in fi.de offi.de leg.li.vi. q gl.est notabilis: ꝛ hn̄ tenet̃ in ordinario sic cõmittente: sed in delegato a principe nõ: vt in.d.c.is cui. ꝛ notat̃. de procuratoribus.is cui.eodem libro.

¶ De rescriptis gratiosis. ꝛ de offi.delega. Rubrica

¶ Infrascripta decisio.h.d. Simplex clericus in vim clausule: cetera pot pauperi clerico de bñficio p eũ acceptato puidere.h.d. Vel sic: Executores gratiarũ apostolicaꝝ pñt suũ nudũ ministeriũ ꝯmittẽ clericis ꝛ notariis: p vt stilus curie seruat ꝛ nõ tenent̃ seruare.c.statutũ.de rescrip.li.vi.nisi assumerent ptes iudicio: qꝛ tũc tenent̃.h.d. Vel sic. Executores graꝝ apostolicaꝝ pñt subdelegare nudũ ministerũ psonis n̄ in dignitate ꝯstitutis de dolo palacii: nisi assumerent ptes̃ iudiciales.h.d. vsq; ad.§.ex hoc. CCCLXIX

Si in forma Cõi paupeꝝ dant̃ tres executores cũ clausula: q si nõ oẽs. vno se excusante: vel eius impedito: iuxta formã.c.prudentiã.de offi.dele.duo gratiã hmõi purificauerũt: ꝛ quo ad alia exequenda ꝛ faciẽda cõmiserint vices suas i genere Abbatibus prioribus. Archi. ꝛ notariis publicis: ꝛ cuilibet coꝝ. Si vnus simplex clericus ex predictis subdelegatis ꝓcedens ad vlteriora: puideat ipetranti.de bñficio p eum debite acceptato: ac instituat: ꝛ in corporalẽ possessionem inducat: dubitabat̃ vtrũ valuerit hmõi ꝓuisio institutio ꝛ inductio. Cã dubitandi fuit duplex. Pria qꝛ videbat̃ q hmõi subdelegatio nõ valeret: qꝛ simplici clerico: ꝛ non in dignitate cõstituto facta fuerat ꝯ decre.statutũ.de rescrip.li.vi. Secundo qꝛ facta solum p vnum: ꝛ non p duos: ꝛ sic ꝯ formã mandati: q diligenter est obseruanda: alias nõ valet: quod agitur.de rescrip.cum dilecta. ꝛ.c.fi.mandati.diligenter.de p̃ben.cũ.de non.li.vi. Duobus nõ obstantibus. fuit ꝯclusum ꝛ determinatum ꝯriũ p oẽs dños: ꝛ rñsũ ad.c.statutũ. illud nõ habẽ locũ in executoribus meris gratiarũ: ꝛ iniarũ. p vt ibidem notant Jo.mo. ꝛ Archi. Et lꝫ de stilo curie sit q nõ dent̃ executores ẽt in gratiis vel iniis: nisi sint in dignitate ꝯstituti: tñ ille stilus non est seruandus: nec receptus in subdelegatis: quib⁹ non ꝯmittit̃ nisi nudum ministerium: puta ꝓuisio: ꝛ inductio in possessionem corporalem: que sine qualicũq; cause cognitione fieri pñt: ideo simplicib⁹ clericis cõmittunt̃. quẽadmoduꝫ dĩ de examinatione testiũ: vt in.c.cũ Bertol.de re iudi.et p Pau.i cle.i.de iudices.de offi.dele. hanc ꝯclusionem vĩ tenere Guil.de mon lau.in extra. ꝯ agẽti sedes apostolica Jo.xxii.faciunt no.p Jo.an.in.c.sup qõnuꝫ. in pau.sup glo.si ergo de offi.dele.in nouel. ꝛ in Spe.c.ti.§. ꝛ.v̄.sed nunqd. Scd̃a etiam ratio in ꝯriũ non ob. qꝛ lꝫ forma mandati hoc hꝫ q vnus sine altero ꝓcedẽ nõ possit: vt in.c.prudentiaꝫ ꝛ in.c.cãm mat.de offi.dele.tñ qꝛ dat̃ eis ptãs subdelegandi a lege. vt in.c.pastoralis.ꝛ.c.sane.c.ii. ẽt scribit̃ in forma paupeꝝ. vt in.d.cle.iudices.si duo vel tres cõicant vices suas vni: ille fungit̃ vice duoꝝ siue oium.de q sunt tex.clari in.c.q̃uis.de offi.dele. ꝛ.c.pen.de elec.li.vi. Et ideo quicquid ille vnus facit: eos facere censentur.

¶ De rescrip.gratiosis ꝛ de offi.delega. Rubrica.

¶ Iste.§.h.d.in summa. Executores dati cũ clausula: vocatis vocandis: seruare debent.c.statutum.supra alle.taꝫ quo ad personas q̃ quo ad loca: qꝛ ipsi nõ sunt meri executores sed veri iudices.h.d. Vel sic: Capitulum statutum: hꝫ locuꝫ in executoribus gratiarum datis cũ clausula: vocatis vocandis. quo ad loca ꝛ psonas.h.d. Adde hic decision.cclxxvi. que est.i.in antiquis. CCCLXX

Ex hoc ꝛ propter Primum dcm̃ insurrexit aliud dubium. Vtrum predicta constitutio: statutum. de rescrip.li.vi. habeat locum in executoribus gratiarum datis

cū clausula vocatis ꝛ vocādis. Et sine argumētis fuit decisū ꝙ sic tam quo ad psonas: ꝙ̄ quo ad loca ciuitatis ꝛ dioc. intm̄ ꝙ si p̄dicti executores pcedant ex̄ loca eis deputata: vel pteos trahant vltra vnā dietā nil valet qd̄ agit̄ nisi de expresso ꝯsensu partiū id faciant: vt ibidē in. §. in nullo quoqꝫ. vꝰ. Et h̄ pp decretū ibidē in fi. positū. Et rō est qꝛ p̄dicti executores non sunt meri: sꝫ sunt veri iudices: ꝛ cū cāe cognitōe ꝛ parte vocata: et ordine iudiciario seruato debēt pcedere: vt in. c. exhibita. de iudi. Et iō qꝛ debent trahere ꝛ citare id non psūt ex̄ locū eis deputatū facere nisi sm̄ formā dicti. §. in nullo. ꝛ h̄ tenēt expsse Guil. de mō. lau. in cle. i. de rescrip.

De offi. vi. ꝛ de appel. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. A spāli delegato epi vel eius vicarii gnālis ad ipsum epm: vel eius vicariū poterit: ꝛ debebit appellari: hinc est ꝙ a vicario gnāli super collatiōe bñficii: vel alio articulo spāliter sibi ad epo ꝯmisso pōt ad eūdem epm appellari: cū non in hoc sed in gnāli ꝯmissione epi ꝛ vicarii vnū ꝛ idē ꝯsistoriū censeat̄. h. d. Vel sic: A collatōe facta per vicarium epi de spāli mandato ad ipsum epm appellat̄. h. d. Vel sic: Non valet cōmissio episcopi facta suo vicario generali ꝙ resignationē certi beneficii recipiat ꝛ conferat. hoc dicit. CCCLXXI

I episcopus Dat ptātē suo vicario in spūalibus cōferendi bñficia ꝛ a collatōe ipsius appellet̄ ad ipsum epm ꝛ idē epo ꝯmittat hmōi appellatōis cām alicui vicario i spūalibꝰ alteriꝰ epi: q vigore hmōi ꝯmissiōis ꝯsensu saltē tacito partiū i hac cā appellatōis pcedat vsqꝫ ad diffinitiuā sniā iclusiue aq̄ua ad papā appellat̄. Fuit dubitatū ī duobꝰ. Primo vtrū poterit a collatōe facta p vicariū primū ad epm appellari. Scdo vtrū valuerit pcessus habitus p vicariū alterius epi in alia dioc. De primo videbat̄ prima facie ꝙ non: qꝛ idē ꝯsistoriū hꝫ vicarius cū epo. de ꝯsue. c. ii. li. vi. ꝛ de ap. c. ii. c. li. ergo non pt appellari ad ipm: pp rōnē in dcis iuribus positā. Et qꝛ gradatim est appellandū. de ap. dilecti. dicebat̄ p oēs ꝯtrariū: vz valere hmōi appellationē. Rō ē qꝛ hanc collationem vicarius ꝯstitutiōqꝫ gnālis in spūalibus facere nō potuit sine spāli mādato epi. vt de of. vi. c. fi. li. vi. Cū igr̄ hmōi collatio non caderet in suā gnālē ptātē vicariatus: non pōt quo ad h̄ censeri idē ꝯsistoriū: sed censet̄ vnius spālis articuli sine cāe ꝯmissio: qui si epo: vel eius officialis gnālis alicui faceret: ꝛ ab illo appellari ꝯtingeret ad ipm epm: vel eius officialē posset appellari: vt le. ꝛ no. in. c. dilecti. de ap. supius alle. p Jo. an. in nouel. ꝛ faciunt p h̄ no. per archid. in. d. c. ii. de ꝯsue. ꝛ no. per Joā. an. pau. Genze. ꝛ Guil. in cle. ii. de rescrip. vbi ponunt dr̄iam inter vicariū epi in spūalibus deputatū cū iurisdictione vel sine iurisdictiōe. Facit p dicta ꝯclusione a collatione. de ap. li. vi. Audiui postea in relatiōibus publicis allegari sup h̄ per dn̄z Anselmū de Mediolano aduocatū romaū. curie. ꝛ dicentē decisū. c. ii. de ꝯsue. itelligendū. de ap. iudiciali: ꝛ non ex̄iudiciali: pp vbū ꝯsistoriū in tex. ibidē positū: qd̄ non erit: nec pōt dici nisi qn̄ iudex iudicialiter pcedit: ꝛ p tribunali sedet. de of. or. cū epo. ꝛ de re iudi. c. fi. li. vi. qd̄ non credo: cū istud. c. ꝛ c. romanā. de ap. gnāliter loquant̄: ꝙ̄ de quacūqꝫ ex̄iudiciali vel iudiciali sunt intelligenda. xx. di. si romanā. de ma. ꝛ ob. solite. cū si. p h̄ ē facit. c. cordi. de ap. li. vi. qd̄ loquit̄ tam in iudiciali: ꝙ̄ ex̄ iudiciali appellatōe a iudice ordinario vel delegato interposita: nec pt denegari qn̄ officialis iurisdictionē ordinariā hēat saltē hitu ēt si nūqꝫ p tribunali sederet per decisū. c. romanā. ꝛc. Scdm dubiū non fuit p tunc determinatū: sed dn̄i voluerūt deliberare: ꝛ tonti dubii hmōi qd̄ nō pendent: vtrū litigantes potuerint tacite prorogare iurisdictionē in vicariū alterius epi: ꝛ non voluerūt tacitus ꝯsensus illius vicarii: ꝛ primo vr̄ ꝙ nō: qꝛ regulare est ꝙ epo iurisdictionē aliquā in dioc. alienā exercere non pōt. vi. ix. q. ii. epm. ꝛ duobus. c. sequentibus. xii. q. i. placuit. hoc verū sine licētia petita ꝛ obtēta illius epi in cuius dioc. vult pcedere ꝛ cognoscere: nec subditos suos inuitos ibi trahere. de of. or. cū epo. li. vi. ꝛ nisi in casu cle. i. de fo. cōpe. vbi de hoc per Jo. an. ꝛ pau. ꝙ̄ ꝙ per se non pōt nec p aliū. de reg. iu. pōt qd̄. li. vi. cū ibi no. ꝙ̄ ex pte ꝯmittentis non vr̄ valere cōmissio: nec vr̄ valere ꝯsensus ptiū p. §. in nullo quoqꝫ. c. statutum. de rescrip. li. vi. nec reperit̄ alias in iure cautū ꝙ possit fieri prorogatio de loco ad locū nisi in casibus a iure expssis: ergo illud non erit dicendū. ne se. va. c. i. de sen. ex. io q. li. vi. p̄terea prorogatio que fit in alienū iudicē ēt ordinariū: ex certa scia ꝛ non per errorē fieri dꝫ. ff. de iu. om. iu. l. si per errorē. ff. ꝯ iud. l. i. ꝛ. ii. ꝛ no. ꝯ of. dl. p. ꝛ. g. nā vt ibi no. siue loquamur de prorogatōe rei ad rē: tpis ad tps: psone ad psonā: semp requirit̄ expssus ꝯsensus ptiū: ꝙ̄ multo fortius in prorogatōe loci ad locū p decī. §. in nullo quoqꝫ. h̄ Pe. de bel. ptica. in. l. si ex ꝯsensu. C. de epi. audi. vcl̄t inuenire: ꝙ vnus ordinarius possit cognoscere ꝛ iudicare in alieno territorio inter suos subditos nisi phibeat̄: qꝛ lꝫ transire per agrū alienū nisi phibitus fuerit: vt in. l. per fundū. ff. de seruitu. ru. predi. Innocē. ꝛ Ho. tenent ꝯ ipm. in. c. nouit. de off. le. vbi de hoc p Jo. an. in nouel. ꝛ p spe. ti. cōpe. iudi. adi. §. i. v. qd̄ si duo pisani. c. ti. de leg. §. nunc dicendū. v. sed pone. in qbus locis videnr̄ innuere: ꝙ delegatus ordinarii ex̄ territoriū ipsius iudicare non pōt: ēt de ꝯsensu ptiū: ꝛ facit qd̄ ipse spe. no. ti. de app. §. nunc tractemus. v. qd̄ si de facto facit. p hac opi. c. vt aiarū. de ꝯsti. li. vi. in fi. Premissis vo argumētis: ꝛ dictis doctorū non obstan. fuit per oēs dn̄os decisum: ꝛ ꝯclusum ꝯtrariū: vz ꝙ pcessus dicti vicarii alterius epi valuerit: cuius in snia fuit per vnum de dn̄is auditoribus confirmatā: nam in dicta prorogatōe interuenerunt oīa que de iure interuenire debuerūt: vz consensus ordinarii iudicis cōmittentis: siue prorogantis: qui suffici. de fo. compe. significasti. iudicis prorogati qui ex certa scia vigore cōmissiōis alterius epi sibi facte pcessit: ergo consensit procedendo: qꝛ voluntarie ꝛ non inuitus cognouit ꝛ sniam tulit. ar. eorum que le. ꝛ no. de fi. presby. veniens. interuenit ēt consensus partiū: qui ex certa scia ꝛ nō per errorem coram hmōi cōmissario: ēt in alieno territorio: forte ꝛ sine forte: ut ponebat̄ in facto eis magis cōmodoso pcesserunt vsqꝫ ad sniam diffinitiuā inclusiue: ꝙ̄ nō inuiti: sꝫ voluntarii: qd̄ sufficit: vt in. d. c. cū epo. de of. or. li. vi. melius. in. c. vt litigantes. p gl. ii. Jo. an. q limitatiue loqt̄: sed archi. ibidē dicit sufficere ꝯsensum partiū sine licentia epi: qd̄ crederem verum: nisi episcopus expresse contradiceret: quia tunc secus.

De testibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Valet dictum testis non citati: deponentis in presentia partium. h. d. Vel sic: Productio testium etiam ad hoc non citatorum in presentia partis facta valet ꝛ tenet. h. d. CCCLXXII

Vit dubitatum Vtrū valeret dictum siue depositio testis non citati: iurati tñ in pñtia ambarū partium ꝛ iudicis? Et videbat̄ ꝙ non: qꝛ si voluntarie testes venerunt ꝛ deposuerunt sponte suspecti sunt de subornatione ar. v. q. v. illi qui. sed illud loquit̄ in cā accusationis: siue criali: testis enim non ꝯsue in generali inuitus trahi ꝛ cōpelli dꝫ ad perhibendū testimoniū veritatis. de testi. cogē. per totum. ꝛ. C. de testi. aut. rogati. In hanc partem videtur declinare Guil. de montelau. in cle. romani. de iureiur. super. vbi. accersitus. qui alle. l. que oia. ff. de procu. In partem etiam videtur declinare spe. ti. de testi. §. qualiter. v. veleno ergo ipse spe. in sequenti. v. iudex ergo videtur innuere contrarium: videlicet sufficere: quod iudex assignet certum terminū violenti producere testes infra quem eos producat: quo facto is qui producturus est colligat eos quos potest habere: producat eos ꝛ iudici representet: ꝛ dicat ei: Domine hos testes ego vobis representato in tali causa pro prima productione ꝛ sic faciat in secunda ꝛ tertia productionibus ex quibus verbis Spe. apparet sufficere qd̄ pars producens testes eos colligat sine citatione iudicis. Et pro ista parte fuit conclusum per omnes dominos. Nam quēadmodū reus veniens voluntarie ad iudicium compellit̄ ridere suo aduersario: qꝛ presumitur citatus vt notant Pe. de ramp. in. c. bone. de elec. et arch. in. c. propositum. lxxxi. di. ita dicas

dum est de testes: qui rogantur forte per partem venit ad iudicium ad phibendū testimoniū veritatis quā celare mortale peccatū est. xi. q. iii. quisquis. ꝛ ideo cōpelli pōt per iudicem suum ad perhibēdum testimonium: nec veritas occultet ꝛ malus vt bonus extimet. xiiii. q. ii. quāq̄: vterq; enim reus est qui veritatē occultat ꝛ qui mendaciū dicit. de cri. fal. c. i. tñ et q; presumit citatus vt superius dictū est de representatiōe si intrauerint in pñtia aduersarii nihil opponentis: ꝛ sic iuri suo renūciantis. de regu. ad apostolicam. potius enim debemus interpretari vt dcti testes valeant q̄ peteantsē de periurio: vel suspitione notet. de testi. c. cum tu. pro hoc dicto faciūt notata per Ioā. mo. iii. q. ix. §. de his. vbi tractat plene qñ testes debeant rogari: ꝛ qñ non: ꝛ dicit regulariter qd non debent rogari in certis casibus ibidē per eū recitatis. In fine tñ vl inuenit q; regulariter testes debent esse rogati: vt. C. de testi. auct. rogati. qd verū est fm Bar. bapti. qñ cōtractus factus est in scriptis. Et ego crederē hoc verum: qñ scriptura esset de substantia contractus: alias valent nō rogati vt in auct. ibi canonizata. si debitum.

De procuratoribus. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Substitutus donec reuocauerit substituto eius deficiente cām reassumere: ꝛ eius appellationem prosequi cōpellitur si ad hoc mandatum hz. h. d. Uel sic: Procurator qui post litem ꝯtestatā ab eo substituit cū clausula donec ꝛc. vel recedente substituto causas prosequi compellitur. h. d. CCCLXXIII

Uit dubitatum Utrum hñs mādatum substituendi: ꝛ post litem ꝯtestatā per eum: alium substituat cum clausula: donec ꝛc. ꝛ ille substitutus in cā pcedat ꝛ moriatur vel recedat dictus substituens possit inuitus cōpelli ad ꝓsequendū cām eandē vlterius vsq; in finē: ꝛ videbat q; non: q; est offm voluntarium: vile ꝛ onerosum: ꝛ ideo nemo cōpellit inuitus ad suscipiendū hmōi. C. de procu. l. inuitus. c. ii. c. non inuiste. cum ibi no. que sunt vera ab initio anteq̄ hoc onus pcurationis susceperit: sed postq̄ susceperit semel maxime lite ꝯte. tenet eum defendere: ꝛ eam vlterius ꝓsequi et inuitus: vt in. c. i. ꝛ in. c. is qui. ꝛ. c. si duo. ꝛ. c. l. z. li. vi. facit optime de. i. e. ii. facit in simili. nam lz pcu. q; lite nō cōtestatus teneat appellare a diffinitiua: tñ non tenet eam prosequi: vt in. d. c. non iniuste. hoc verum nisi ꝯstitutus fuerit et ad appellationē ꝓseq̄ndū ꝛ mandatū hmōi susceperit: tunc enim ad ꝓsequendū hmōi appellationē cōpellit: vt le. ꝛ no. supra in conclusione. xlv. super lurano. ffl. sic est in proposito: ergo ꝛc. ꝛ pro hac parte fuit conclusum per ōes dños.

De renunciatione. ꝛ quod metus causa. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Resignatio metu facta venit rescindenda: que tunc est nulla: qñ per presidentē iurisdictiōis est extorta. h. d. Uel sic: Que metu fiunt valent ꝛ tenent donec per pretorē rescindant: preter q̄ matrimoniū carnale ꝛ spūale: ac renunciatio per hñtē iurisdictionē secularē extorta: que sunt nulla ipso facto. h. d. Uel sic: Renūciatio per metū facta de beneficio non est ipso iure nulla: sed officio iudicis venit rescindenda. h. d. CCCLXXIIII

Uit dubitatum De illo qui renūciauit per vim ꝛ metum beneficio suo: vtrum renunciatio valeret ꝛ teneret vel esset nulla ipso iure. In quo oēs erant varii ꝛ dubii: nam aliqui volebant dicere q; esset nulla ꝛ irrita ipso iure. per. c. abbas. ꝛ. c. ad audientiā. q; me. ca. naz in. c. abbas. dr expresse q; ea que fiunt per metum debent in irritū reuocari. ꝛ in. c. ad audientiā. dr q; debent carere robore firmitatis: que verba innuunt ꝛ indicant expressā nullitatē: vt in. c. exhibita. in fi. de iudi. ꝛ de excep. dilecti ꝛ dilecte. ꝛ. c. significauerunt: ꝛ infinitis simil. de hoc vr clarus tex. in. c. timuus. de pen. ꝛ multoꝝ. §. sane. i. de. pterea. Quēadmodū plena dz esse libertas: ꝛ nulla coactio in matrimonio carnali ꝯtrahendo ꝛ dissoluendo: vt in. c. cum locum. de spon. ꝛ in. c. accedens. de pcu. ita ꝛ in matrimonio spūali: vt in. c. i. q; me. ca. vbi ingressus religionis factus per metum non tenet: et electio facta per impressionē vt in. c. in noīe dñi. xxiii. di. ꝛ. lxxvii. di. c. a. ꝛ. c. si quis pecuniā. ꝛ le. ꝛ no. in. c. bone. lo primo. ꝛ. c. q; si eut. de elec. per Inn. ꝛ Ho. Io hanc partē vr decimare Inno. in. c. ad aures. q; me. ca. ꝛ de renū. c. sup hoc. ꝛ Hosti. in sū ma. ti. de renū. §. qualiter. vbi expresse dicit: q; renūciatio beneficii dz esse voluntaria: ꝛ libera: alias nō valet. p hoc optime faciunt tex. in. c. super hoc. ꝛ. c. in pñtia. de renū. ꝛ cle. vnica. c. ii. vbi pcuratoris mstō ad renūciandū beneficiū dz fieri sponte ꝛ libere. ꝛ ibi vide Io. an. pau. Gense. ꝛ Stepha. super dicto verbum. Maior tñ pars dñorum tenuit ꝯtrariū vz q; renūciatio beneficii facta per metum tz metu iure: sed rescinditur offō iudicis vel actionis q; me. ca. Et pro hoc induxerunt ꝛ allegauerunt predicta iura. c. abbas. ꝛ. c. ad audientiam. ꝛ de multoꝝ. §. sane. de penis. q; illud est iure ꝯmuni ꝛ spāle in nullo casu: vz q; renūciatio facta per captionem vel detentionē seculariū pcipuz est irrita ipso iure: ergo nisi illa interuenerint valet ꝛ tz vt dicunt pau. ꝛ Stepha. super. doctrinus. ꝛ remittunt ad notata in canon. qui cle. xv. q. vi. xxii. q. iii. inter cetera. ꝛ in. c. abbas. vbi glo. magistralis que ponit regulā: vz q; facta per metū valent ꝛ tenent: q; coacta ꝛ voluntas: voluntas est. xv. q. i. merito. Et ponit casus multos exceptos a regula. Et Ioan. an. addit multos alios ꝛ Ho. in sūma q; me. ca. §. pe. ponit nouem: inter quos non est iste: standum igitur erit regule nisi reperiatur contrarium in iure. C. de testa. pcepimus.

De procura. ꝛ de spon. Rubrica.

¶ Sequēs decisio. h. d. Quāuis in ꝯtrahendo matrimoniū carnale vel spūale exigat spāle. mādatū: tñ sufficit sup rerogad iudicia ꝛ mandatum gñale. h. d. Uel sic. Ad agendus ꝛ defendendū in cā beneficiali non requiritur speciale mandatum: sed sufficit generale. h. d. CCCLXXV

Uit dubitatum Utrum agendus ꝛ defendendus in cā beneficiali requirat spāle mandatū. Nam q; as procurator hñs mandatū generale: puta in oibus ꝛ singulis cāis motis ꝛ mouendis dño suo per quascunq; psonas processit in quadā cā beneficiali et reportauit sniam contra se: dubitabatur an snia valeret et videbatur aliquibus q; nō valeret nec teneret snia lata cum dicto procuratore: q; sicut in matrimonio carnali requirit spāle mandatum: nedū ad contrahendum: sed et ad agendum et defendendum: vt de pcu. accedens: et. c. si. e. ti. li. vi. ꝛ ibi no. per Io. an. et in. c. qui ad agendum. in glo. pe. ergo et in matrimonio spūali q; sunt similia. et de vno arguitur ad aliud: de transla. inter corporalia. q; nūt requirat spāle mandatū in matrimonio spūali contrahendo: vt tex. de elec. c. si quis. §. pc. li. vi. et. c. n. q; pp. et de preben. accedens. cum ibi no. Et et ad agendum requirit spāle mandatum facit tex. c. cū procu. de elec. li. vi. Preterea sub generali clausula: nō veniunt maiora expressis: licet similia: vt in. c. qui ad agendū. amota cle. non pōt. c. u. facit decre. sedem. de rescrip. nam cāe beneficiales reputantur magne et periculose: et ideo in illis multa spālia statuuntur: de elec. q; sic. ꝯtinens. et. c. vt circa. li. vi. et de penit. si duo. §. si. e. li. c. de appel. oblata: in fi. ergo ꝛc. Predictis argumentis non obstantibus fuit decisum contrarium: nam non reperitur in iure cautum q; hmōi cāe beneficiales requirant spāle mandatum ad agendum in iudicio nec inter casus spāles requirentes mandatum spāle qui numerantur per Io. an. in. d. c. qui ad agendum. et in spe. ti. de procu. §. i. v. Item opponitur q; lz hñt generale: tñ iste casus ibi non numeratur: ergo ꝛc. Preterea cū beneficiali cā esset q; predictus procurator fuit constitutus in oibus et singulis cāis motis et mouendis et hoc poterat comprehendi sub illa: ergo ꝛc. de ca. pos. et prop. c. in beneficiali. in de. Preterea laicus pōt esse pcurator in iudicio in cā beneficiali ad agendum: vt in de. i. de procu. li. vi. lz non ad eligendum: vt in. c. si. de elec. li. vi. de quo oia contraria loquuntur et sic non obstant. Idem fuit postea determinatum per oēs in causa matrimoniali ad agendum per eadem motiua. ꝛ per. c. accidens. de procuratoribus.

De procuratoribus. Rubrica.

¶ Infrascripta deci.h.d. Clemētina finalis.de ꝓcu. hʒ locū in ꝓcuratore abbatis trāslati ad aliud mōasteriū: ⁊ sic locū hʒ nō solū i morte nālis ꝫ ēt in ciuili: ex idēptitate rōnis.h.d. vsqȝ ad.§.ex hoc insurrexit. CCCLXXVI

Uit dubitatum Utrum de.fi. de procu. hʒ locū in ꝓcuratore abbatis translati ad aliud monasteriū. Et videbaꝰ ꝙ non: qꝛ nunꝙ̄ mors ciuilis equaratur morti nāli:nisi in casibus iure expressis:pro vt le. ⁊ no.in .c.susceptū.de rescrip.li.vi. ⁊ in.c.si eṗs a paganis.de supp. ne.ꝑel.e.li. Fuit determinatū ⁊ ꝯclusū ꝯ̄ iū per oēs pp idēptitatē rōnis:tū ēt qꝛ satis est ibidē expressuʒ in textu: pro vt ibidē dicit ⁊ ꝫ Genze.dicēs de.ēt locū hr̄e i ciuiliter mortuo puta in renūciante deposito:aut translato p rōes assīgnatas.

De procuratoribus. Rubrica.

¶ Iste.§.in summa.h.d. Processus procuratoris abbatis translati ⁊ sic reuocatum:vt supra decisione precedenti: validatur per ratificationem noui abbatis cum distinctione hic posita.h.d. CCCLXXVII

Ex hoc insurrexit Aliud dubiuʒ supposito ꝙ ꝓcurator dicti abbatis translati cuius ptās propter hmōi translationē cessauit ⁊ expirauit: vlterius ꝓcesserit in cā ad multos actos:quos qdē actus ⁊ oīa acta ⁊ actitata p illū ꝓcuratorē nouus abbas ratificauit: ⁊ rata ⁊ grata habuit. Fuit dubitatū vtꝝ p hmōi ratihabitionē valuerit seu validatus fuerit ꝓcessus habitus cū dō ꝓcura.ore post translationē dic dn̄i sui abbatis. Et videbaꝰ ꝙ non:pp regulā qd̄ noie meo non est gestū ratū hr̄e non possum.de sn̄.excō. cū qs.li.vi. ⁊ de reg.iu.ratū qs non pōt ⁊c̄.li.vi. At hic non egit noie illius ꝫ alterius:ergo distinguebaꝰ: qꝛ aut abbas primus translatus egit noie ꝓprio:aut noie mōasterij. In primo casu standū erit regule. In scdo casu non hʒ locū regula. Qꝛ sicut vniuersalis successor succedit in iure litis: ⁊ cēt. vt no. Inn.de rescrip.in.c.significauit.⁊ d̄ iudi.qꝛ ibi. Ita ⁊ p̄latus q succedit in onere ⁊ honore.de of.dele. qm̄ abbas. de solu.si de quorūdā: ēt si ꝓpriū nomen p̄mi abbatis in ꝓcuratorio: ⁊ libello fuit expressuʒ: puta Joānes abbas talis mōasterij:adhuc successor poterat litē inchoatā a p̄decessore suo ꝓseq: p q̄ allegabaꝰ vna singularis no. Inn.in.c.gratum.de offi.dele.⁊ sic oīa acta habita p dcm̄ ꝓcuratorē noie monasterij potuit grata ⁊ rata hr̄e: p regulā ratihabitionē. de reg.iu.li.vi.⁊ p no.p Inn.in.c.ex pte decani.de rescrip.

De officio vicarij. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. Uicarius gn̄alis epi vicariū gn̄ales ꝯstituē nō pōt nisi ab eṗo hēat ad h̄ spāle mādatū.h.d.in sūma. Uel sic. Uicarius epi in spūalibus: ⁊ tpalibus nō pt si i sua cōmissione spāliter h̄ non hēat aliū in spūalibus facere vicariū generalē.h.d. CCCLXXVIII

Uit dubitatum Utrū vicariꝰ episcopi in tpalibus ⁊ spūalibus possit ex cōmissione ⁊ mādato epi aliū vicariū in spūalibus duntaxat deputare. Et videbaꝰ ꝙ sic:qꝛ lʒ ꝓcurator ꝯstitutꝰ a dn̄o sine spāli mādato non possit ante litis ꝯtestationē aliū substituere ꝓcuratorē:vt in.c.i.⁊ in.c.is q.de ꝓcu.li.vi. Tn̄ hn̄s saper h̄ mādatū spāle: id poterit vt in eisdē iuribus. Preterea delegatus ab ordinario ad vnā cāmn̄ tn̄:pōt alteri cōmittere vices suas:si hoc in cōmissione ꝯtineaꝰ spāliter:vt notauit Jo.an.de offi.o dele. is cui.in fi.li.vi.ergo idē videbaꝰ dicendū in vicario gn̄ali hn̄te sup h̄ ab eṗo spāle mādatū. Itē p h̄ vr̄ clarus textus.in.c.i.de offi.vicarij.li.vi.vbi vicarius vicarij excōicati non censeꝰ excōicatꝰ: lʒ eius executio suspēdaꝰ interim: donec vicarius q cōmisit sibi vices suas ab hmōi excōicatiōe absoluaꝰ. Ubi tn̄ Jo.mo.arch.⁊ Jo.an.tenent ꝯ̄ iū:vʒ ꝙ vicarius epi aliū vicariū generalē dare non potest.per.c.clericos.de offi.vi.⁊ ibi no. per Jo.an.in nouel.super pria gl.post Goff.⁊ Ho.q tn̄ hos. dixit in.c.i.de offi.vi.li.vi.vicariū epi posse in toto ⁊ ad tps ex cā de ꝯsensu epi cōmittere vices suas:quas tn̄ a scho abdicat:sed penes se retinet.alle.c.clericos. inquātū dicit: non ꝑmittas quasi ꝓhibeat ꝑmittit ꝙ temeritate ꝓpa nō faciat: sed ex cā id ꝑmittere potuit:puta qꝛ iminet neccā ꝓfectio.ff.d offi.cꝰ cui m.i.ē iurisd.l.i.de ap.ꝑuenit. de rescrip.statuti.§.insuper.li.vi.⁊ sic de ꝯsuetudie approbata fuari dicit. Aliq tn̄ dn̄i dicebāt hmōi cōmissionē epi:vʒ ꝙ vicariꝰ suus posset dare aliū vicariū mero iure nō tenē. Mouebanꝰ qꝛ vicariꝰ epi hʒ ordinariā iurisdictionē:vt i.c.romanā.d ap.⁊ de ꝯsue.c.ij.li.vi.quā nullus dare pōt nisi p̄nceps vel lex:vel vniuersitas vel ꝯsuetudo:vt le.⁊ no.per Jo.⁊ arch.xi.q.i.experientie. ⁊ per Inn.⁊ Ho.de of.or.cū ab ecclesiaꝝ.⁊ i spe.ti.de of.or.§.i. Nō aut dicemus predictā ptātē vicarij deputati a vicario ipsam hr̄e ab vno de quattuor predcis modis aut nō:cōstat aūt ꝙ neutro eoꝝ:ꝗ̄ ⁊c̄. Si vo dicamus eā hr̄e ab hoīe: puta ex cōmissione epi:erit ad absonū: qꝛ iferior a p̄ncipe nō pōt facē ordinariū.vt notauit Ber.ēt i eṗo expresse:nisi ꝯsuetudo h̄ hēat i.c.ai.ne p̄la.vi.su.ꝗ̄ predcā cōmissio caret roboris firmitate:tāqꝫ fcā ab illo q nullā sup h̄ hʒ ptātē.de of.del.cū sup ⁊.c.sup qōnē.⁊.c.venerabilis.⁊.c.si.nisi velis dicē:ꝙ sic vicarius epi hʒ iurisdictionē ordinariā a lege:ita ⁊ vicarius vicarij.qd̄ posset sustineri in casu superius posito per Hos.in nullo alio:q tn̄ in decre.ij.ne p̄la. vi.su. dicit ꝙ in duobꝰ casibus eṗs dat iurisdictōēʒ ordinariā. Primo creādo officialē cui gn̄aliꝰ vices suas cōmittit: ēt si alio noie appelleꝰ vt vicedn̄s vel vicarius:nō enī ē vis i noie.de ꝓcu.petitio.⁊ h̄ pt fim cū ad annū vel plures vt placet. Scdo perpetuū ordinariū ꝯfirmādo vel ꝯstituēdo vel ꝯferēdo bn̄ficiū cui sit anneꝫa iurisdictio de iure.c.de offi.or.cū ab ecclesiaꝝ.vel de ꝯsuetudine.de elec.dudū.ꝟ.tandē. de fo.cōpe.cū ꝯtigat. Salua pace Ho.in oībus predcis casibus vel lex vel vniuersitas vel cōsuetudo ⁊ nō eṗs dāt iurisdictōēʒ ordinariā. Teneas ꝗ̄ opi. sua p̄dictā positā i.c.i.de offi.vica.li.vi.quātū ad qōnē nr̄am.

De resti.in integ.⁊ de appella. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Lite super restōne ad appellādū pēdēte nihil dʒ innouari: ⁊ innouata dēnt reuocari.h.d. Uel sic: Attēptata pēdēte cā restōnis ad appellādū veniunt reuocanda.h.d.pmo. Sn̄ia excōicatōis pēdēte dicta cā restōnis lata per modū attēptati absqꝫ absolutiōe non venit reuocanda.h.d.scdo. CCCLXXIX

I committatur Cā restōnis ad appellādū a diffinitiua sn̄ia:qua pēdente hec sn̄ia mandaꝰ executiōi ⁊ fuit ꝓcessus cēsuras ecclesiasticas ꝯ̄ tra ꝯ̄ restōnē petentes. Dubitabaꝰ de duobꝰ. Pmo an dicta executio fcā hmōi cā sive negocio restōnis pēdēte sit reuocāda per modū attēptati:⁊ si sic. vtrū reuocatio locū hēat in hmōi cēsuris ecclesiasticis sicut in alijs. De pmo videbaꝰ ꝙ sic: qꝛ ex q̄ sn̄ia diffinitiua nulla appellatōe suspēsa trāsiuit i reʒ iudicatā poterat ⁊ debebat executōi mandari.de re iudi.cū ēter..c.qd̄ ad cōsultationē.de elec.cū dilectꝰ.de ap.ꝯcertatōi.li.vi.cū si.factuʒ enī lrē retractari nō dʒ ꝗ̄ ⁊c̄.de re.spo.audita.de reg.iu.scīn lrē.li.vi. Effectꝰ ēt ꝯfirmatōis ꝑ̄ textu appellatōis ipediri n̄ pōt.de ap.cōstitutꝰ.de excep.cū ecclesiastice. Preterea cum adhuc non sit restitutꝰ ad appellanduʒ:stat sn̄ia firma. Et si eēt restitutꝰ:⁊ iō eēt appellatuʒ videreꝰ idē:qd̄ tn̄ falsum est. per.c.non soluʒ.§.i.de ap.li.vi. Et iō fuit ꝯclusū ⁊ determinatuʒ per oēs dn̄os ꝯ̄ iuʒ:vʒ p̄dicta attēptata hmōi restōnis cā pendente fuisse.⁊ eē reuocanda per moduʒ attēptati: maxime qꝛ vt ponebaꝰ in facto per auditoreʒ ānēdcm̄ an hmōi executionē faciendā fuerat inhibituʒ ⁊ canonice ⁊ postea restitutus sn̄ialiter ad appellanduʒ: ⁊ iō qcqd medio tpe fcm̄ fuerit post:⁊ ꝯ̄ hmōi inhibitionē erat reuocanduʒ: vt i.d.c.n̄ soluʒ.in fi.⁊.c.romanā.§.cuʒ vo.e.ti.li.vi. Preterea non pōt negari qn lis pendeat:saltē super hmōi restōne.an eēt ꝯcedēda:vel non ⁊ ex cāis inpetitōe restōnis deductis:pars ꝯ̄ q̄ꝫ poterat instrui plene ⁊ v̄isimiliter presumē ipsam restōnē dādam ⁊ concedendam: Ergo merito debebat supsedere executioni:donec de eo etiam cognitū ⁊ discussum.facit in ar. cle.ij.vt lite penden.⁊.c.preterea.de dila.nam si sententia adversus quam petitur restitutio in integrum non est executioni demādāda:nisi deꝰ cautio ⁊c̄.vt i.c.suscitata.de res.in i̇te.

mu'tofortius qñ petitur restō ad appellandū ex certis ⁊ liis cāis:q restō citius ⁊ leuius pceditur ⁊ pcedi dʒ: qȝ restō aduersus sniam:vt ai.c.ex rōe.de ap.⁊ in cle.qȝdm.c.ii. Reuocabūtur igitur oia tanqȝ lite pēdēte attēptata.per cle.ii. vt lite pendēte.postqȝ enim papa cām rōnis cōmisit vī ad setotum negociū reuocasse ⁊ sic nihil potuit fieri medio tpe: negocio sic pendēte.de ap.vt nřm.de elec.si eo tpe.li.vi.vide.s. decisiōe.ccclxiiii. in bus. Ité si lata vna diffinitiua snia. De scdo vtrū snie fulminate post dictā inhibitionē lite pendēte cāe per modū attēptati reuocande:sicut alia fcā:puta in corporalē possessionē inductio ⁊c. Et videbatur qȝ sic aliqbus: ppt no.arch.in.c.non soliū.superius alle. Ubi dicit expresse qȝ iudex ex suo offō reuocabit sniaȝ excōicatōis latā post sniā diffinitiuā.s.x.dies datos ad appellādū: sicut alia attēptata: vt dicit gl. Inn.c.ii.solet. Et idē dicit in.c.venerabilibus.de sen.exc.§.porro.li.vi. equ parans talē sniam snie late post appellationē:tñ fatetur h̄ casu necīam absolutionē:cuius opinionē reprobat ibi Jo.an.super vbo.appellatȝ. dicens qȝ arch.aut ex vbis suis predictis corrigere voluit qȝ dixerat aut est sibi ꝯrius aut voluit inducere nouū casum:quo snia nulla egeret absolutiōe:qð Jo.an.non capit:qȝ hoc eēt dicere ꝯ decre.illā.⁊ ꝯ decre.p nuos.de sen.exc.⁊ decre.cū olim.de offi.dele.⁊ decre.ab excōicato.de rescrip. Tenetur igitur Jo.an.per illā lrām in decre.venerabilibus.qȝ non reuocat per modū attēptati snia excōicatōis sicut alia.imo absolutio est necīa:⁊ rō sua est ista: qȝ excōicatio: aut statim tȝ aut statim non tȝ:vt le.⁊ no.in.c.pastoralis.de ap. Sȝ pone qȝ post latā diffinitiuā sniam.s.x.dies iudex excōicat partē non parētē.postea illa pars non appellat:non est dubiū qȝ ligat bene illa snia. Spāle ergo est in illa:qȝ per appellationē sequentē non annulletur:lȝ male fecerit iudex excōicando.s.x. dies. ⁊ excōicando cū tolleret sibi bñficiū iuris.s.appellandi:qð esse non dȝ.de reg.iu.indultū.cū si. Preterea lȝ iudex non seruādo ordinē traditū in excōicando.in.c.cū medicinalis.de sen.excō.li.vi.excōicet:tñ nihilominus snia valet ⁊ tȝ fm oēs ibi scribentes. Sic ēt in casu nřo:lȝ iudex.s.x.dies non deberet excōicare:tñ qȝ excōicauit siue bñ siue male ab appellatione tenuit ⁊ valuit.xi.q.iii.snia pastoris.qȝ stantȝ excōicatōis snia secū executionē trahit:vt in.c.pastoralis.de ap. in hanc ptez ēt declinauit spe.ti.de ap.§.de offi.v.si vo.post Jo.mo.vo in .c.io cui.de sen.exc.tūc enim bñ veniūt reuocando:in scdo casu non. Sed qcqd sit:oēs dñi declinauerūt in opinionē Jo.mo.quo ad pbationē snie:sed quo ad monitionē ⁊ denūciationē ⁊ alios executorios predictis snie ꝯsistēru in fcō:dixerūt oia illa per viaȝ attēptati bñ reuocanda:de qua vȝ denunciatione ĝ vacillabā ppt.c.pastoralis.de ap. qȝ expresse ibi apparet:qȝ post appellationē pōt fieri executio snie excōicatōis ari appellationē late:q est denūciatio q pōt fieri fm me vbi ⁊ qñcūqȝ tȝ executio snie.at fm supradicta in casu nřo tenuit ⁊ valuit executio:ergo licite potuit fieri denunciatio nisi vellemus dicere qȝ ppt inhibitionē ⁊ litis pendentiā predicta denūciatio fieri non debuit: ⁊ iō tanqȝ post inhibitionē ⁊ litis pendentiā in preiudiciū lit.pen.⁊ ꝯtēptū iudicis fcā reuocanda per iura superius alle. Ad qð rñdēdū qȝ simili mō post inhibitionē ⁊ litis pen.non potuit nec debuit fieri predicta excōicatōis snia:tñ h̄ non obstante tȝ ⁊ valet:vt supra dcm̄ est:na lȝ multa fieri phibeantur:fcā tñ rata manent. de regu.c. ad apostolicā.preterea iste est vnus casus de irretractabilibus in qbus maxie pcedit dicta regula multa fieri phibētur ⁊c. de quo in cle.prin.de censi. In qbus irretractabilibus non habet locum reuocatio attemptatorum: vt no. per Jo.mo. in.c.cupientes.de elec.super verbo.gratia.li.vi.

¶ Hic superuenit quidam nouus Auditor nomine Bartholomeus Johannis Romanus decretorum doctor.

De rescriptis ad lites. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. Tacitus ꝯsensus partiū non operatur ad hoc vt delegatus possit pcedere ex° loci in quo deputatus est.h.d. Ad sic: Cōsensus expssus partiū requiritur vt pcessus factus per delegatū ex° loci sibi decretum valeat n:e sufficit tacitus:nec vnius ptis tñ.h.d. CCCLXXX

Iudex Delegatus a papa in certo loco procedat in alio: ⁊ citet partes ⁊ ꝯparcāt corā eo:⁊ litē ꝯtestant ⁊ testes pducāt corā eo. Fuit dubitatū vtrū valuerit hmōi pcessus sic ex° loci deputatū factus. Et cā dubij fuit:qȝ lȝ.§.in nullo quoqȝ in.c.statutū.de rescrip.li.vi. dicat qȝ delegatus nō possit citare:nec cognoscere ex ciuitatē:vel dioc.in qbus extitit deputatus:nisi ad hoc accesserit expressus partiū ꝯsensus earūdē tñ ex quo partes volūtarie ⁊ sciēter corā predcō iudice pcesserūt ex° loci:videbat satis expresse iō suū prestitisse ꝯsensuȝ plus enim de fcō ꝯsentire.qȝ vbo.de offi.dele.gratū. de ap. dilecti.⁊ de his q fi.a ma.par.ca.ex de.⁊ ibi infinita iura. in gl.⁊ ēt in.c.dilecti.de ap.allegato:q tñ oia iura loquunt in ⁊ de tacito ꝯsensu. At hic in casu nřo non tacitus ꝯsensus: sȝ expressus:vt in.§.nullus quoqȝ.superius alle.vbi Joā. an.⁊ archi.super vbo.expressus:dixit in tñ inherēdū illi lrē:qȝ lȝ interueniat tacitus ꝯsensus partiū:puta qȝ non opponit exceptio ꝯ locū:sed in loco pceditur:qȝ non valet pcessus ipso iure per finē illius.c.vbi ponit decretū:nec ēt sufficeret expssus ꝯsensus vnius partis actoris.vel rei:cū textus ibidē dicat ptiū earūdē.s.ābaȝ.pro quo vltio facit optie.c.ō cāis.de offi. dele.⁊ cle.sepe.de v.sig.v.si.⁊ ibi per Jo.an.super vbo.partibus.⁊ super vbo.pcedē.vȝ non ꝯdicentibus ibi no.capitulum.in quo sufficit tacitus ꝯsensus non reclamantis: ⁊ alle. per ꝯcordantiā.c.ii.de accu.li.vi.facit.c.i. de iura. calūp.c.ii. ⁊.c.tuis.iterdū tñ dicit qȝ requiritur expressus:vt in.d.§.in nullo quoqȝ.alias non ꝯdicere sapit mediū. de quo remittit ad no.in reg.iu.q tacet.li.vi. Credo enim ꝯcludēdo nō sufficere tacitū ꝯsensum:vbi ex iuris dispōne requiritur expressus:vt in casu nřo.⁊.c.admonet.de renū.⁊.c.qð in dubiis. ⁊ de regu. in bñficiū.li.vi. Dria magna est inter tacitā pfessiones ⁊ expssaȝ.de regula.porrectū.⁊ ibi per Do.qȝ magna ius ē in iure.alias in vbis:pro q ē in.c.si iter.de spō.⁊.c.iue. de eccle. mis. cū marthe.de bap.c.i.de re iudi.c. vlti.li.vi. Magna ēt dria est inter tacitā renūciationē ⁊ expssaȝ:vt in dictis iurib⁹ admonet.⁊ qȝ in dubiis.⁊.c.ex ore.superius alle.⁊ ibi iura pro ⁊ ꝯ.preterea vbicūqȝ iura disponūt.de expssa mentōe faciēda:ibi non sufficit tacitaȝ:vt in.c.ceterū.si pponēte.ad aures. ad audiētiā.cū adeo.⁊ ꝯstitutus.de rescrip.de ꝯsti.c.i.in fi.li. .vi.⁊ de prebē.si motu propo.c.ii.⁊ cle.per lrās.⁊.c. si romanus.c.ii.⁊ de exces.prla.c.vno.li.vi.cū infinitis si. Et lȝ h̄ sit durū cū plus sit aliqd facere fcō:qȝ exprimere vbo:vt in pmis ꝯcordātiis ⁊ iuribus:tñ sufficit ita scriptū: ⁊ sic necīo obseruādū.vt.xix.di.in memoriā.⁊ i.l.prospexit.ff.q ⁊ a qbus. Et pro hac parte fuit determinatū ⁊ ꝯclusum per oēs dños:potissime qȝ ponebat in facto reus citatus per iudicē delegatū ex° loci in quo erat deputatus cōparuit pt̄estādo expresse de non ꝯsentiēdo in eū tanqȝ in iudicem:nisi quatenus teneretur de iure: quā quidem protestationem voluit habere pro repetita in singulis actis ⁊ terminis : quam protestationem iudex admisit quaten⁹ valēt ⁊ valē posset d iure:sȝ d iure fuit bona ⁊ valida ergo ⁊c. Et iō dicebat dñs Nicolaus sub dubio forte:qȝ attenta forma hmōi protestatōis ⁊ admissionis per iudicem qȝ pars postea coram eo procedens non videbatur ad hmōi protestationē recedere. Et si sic tunc indubitanter processus nō valuisset:qȝ tunc nec tacite nec expresse ꝯsentuisset:imo semper ꝯdixisset ⁊ in ꝯdictione persistisset. Quod tñ salua correctōe nō credere:qȝ quāuicūqȝ qs tacite vel expresse gñaliter vel spāliter protestet actū directe ꝯrium faciendo a protestatōe recedit:vt in proposito:ergo ar. in eū cōiuȝ. de ꝯsti.cū accessissent.⁊.c.cū M.vbi de hoc.de ap.solicitudinem.qȝ me.ca.c.i.de elec.cumana.de do.⁊ contu. cum qui.li.vi.de qua materia plenissime in regula. i generali. per Jo.mo.li.vi.

De testibus ⁊ de appel. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. hoc dicit. Adherentes appellationi pro appellante testes esse non possunt. hoc dicit. ¶ Ad sic: Procurator aduocatus similem causam habentes ⁊ ei adherentes in causa consimili testes esse non possunt. hoc dicit. CCCLXXXI

Quit dubitatum Utrū adhērēs appellationi i cā bñficiali pñt eē testes p appellante. Et sine argumētis fuit determinatū z ɔclusū p oēs q non: tñ pper affectū cāctū q̄ p adhesionē faciūt se ptē: vt i c. statuim⁹. z in c. cupiētes. ð elc. li. vi. at null⁹ pt eē testis in sua cā ppa: vt in. q. iii. §. nullus. insti. de testi. §. lz ergo. rc. Preterea si similitu do cāe repellit testē vt in c. psonas. de testi. multofortius qñ testis in eadē cā adhēt agēti z sicut pcurator z aduocatus re pellunt a testimonio pp affectionē cāe: vt in c. romana. de testi. li. vi. Ita adherentes q sunt ps in cā: vt supius dcm est: z fuerūt citati ad cām: vt ponebat i fcō. Nec q̄ replicabatur p ptē aduersā q appellatio sua pp non psecutionē erat de serta: z sic per ɔñs cessauit adhesio. Quia dicebat valuisse testi moniū dictoz adherētiū deponētiū i cā post desertiōez hmōi appellatōis: cui⁹ ɔñiū fuit ɔclusū z determiatū p oēs dños: nā lz cessasset appellatio: tñ nō cessauit cā: q̄ per viaz simplicis qrele fuit introducta i curia: i qua non ē dubiū q̄ pducti in te stes reo ɔuēto adheserūt: pp qd suspecti fuerūt: q̄ suspitōe durante: cā durare vr̄: lz cesset adhesio. ar. dicti. c. romana. ð testi. li. vi. Ubi appet expsse: q̄ pcurator ēt deposito offō nō pt eē testis i eadē cā i qua pcurauit pp affectionē ipsius cāe: pari rōe z multofortius i adherētibus: q adherēdo fecerūt se ptē z ppterea psumat inim⁹: z plus facere vni pti q̄ alteri: q̄ nimia fauētia repellit iudicē z testē: vt lit. non ɔte. accedēs. p z ɔ faciūt no. p spe. ti. de teste. §. i. v. qd si iudex statim. z. v. quid si olim. z. vsi. Item quid si fuit in eadem causa. z. versi. quid si appelletur.

De ca. pos. z propñe. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Pluribus vicib⁹ pt spoliatus i eo dē iudicio petitoriū i cā bñficiali suspendere: q̄uis in alia cā non priuilegiata post lit. ɔte. sup pprietate spoliatiōis actio vel exceptio itētari non possit. de rest. spo. ex ɔqōne. i gl. p hvī. z p Jo. an. i c. sup spoliatōe. de or. co. Uel sic z breuius: Plu ries in eadem causa potest quis suspendere petitorium in cā beneficiali. h. d. CCCLXXXII

Quit dubitatum Utrū q̄s pluries possit suspēdē petitoriū i vna z eadē istantia ante ɔclusionē: puta ali q̄s in pn. cāe siue litis suspēdit petitoriū: postea i medio litis re uocat hmōi suspēsionē z pcedit i petitorio: ante vo ɔclusio nē itez suspēdit petitoriū: an h sit licitū. Et vr̄ q̄ non. q̄ nō lz variare cū discrimie alterius. ð reg. iu. mutare. li. vi. de renū. cū illusio. i cle. Preterea lz h sit priuilegiū agētis: vt possit suspē dere petitoriū ante ɔclusionē: z vsus ē h priuilegio semel: tñ p actū ɔñiū vr̄ recedere. z renūcia huic priuilegio: vnico. n. actu ɔrio pdit priuilegiū. de ɔsti. cū accessissent. de pbē. pro illoꝝ. Fuit decisum: z determinatū p oēs dños ɔñiū: nam h priuile giū suspensionis petitorii ɔcessum est in odiū spoliantis: vt in cle. vnica. de ca. pos. z ppe. Durante. n. cā: dz durare pri uilegiū. Hoc est anteq̄ purgata sit hmōi violētia: z spoliatio p restōnē: semp durabit h priuilegiū: in tm̄ q̄ nedū in pria: vel scda instantia: sed in tertia pōt suspēdi petitoriū: ante tñ ɔclu sionē vltie instantie: q̄ est ɔclusio totius cāe. de fi. instru. cum ioanes. Nec ob. ɔñiū de varietate: q̄ humanitas iuste peni tudinis nemini est auferēda. ii. q. v. si q̄s libellos. de ap. cum cessante. z c. iterposita. de iof. tc. l. papinianus. §. meminisse. de accu. lz. ff. de in. om. iud. l. si ɔuenerit. qd priuilegiū pdit vni co actu ɔrio. Non ob. q̄ vez est si ille actus hret suū busisset suū effectū: puta si iste suspēdēs prio petitoriū z post reassumēs obtinuisset sniam in petitorio: z vellet tunc itez suspēdere pe titoriū: illud non liceret: q̄ hic tunc petitoriū traheret ad pos sessoriū. de ca. pos. z ppe. cum dilectus. de testi. significaue runt. Pro prima tñ opinione vr̄ facere quedam no. pau. in cle. de ca. pos. z propñe. in glo. penul.

De rescriptis gratiosis z de preben. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Dñs gr̄am in forma digni ar bitramur cū clausula retractiua: si ɔcurrit in data cum hñte gr̄am puram: pura in forma laudabili: secuta purificatione sue gr̄e ɔditionalis ante vacationē beneficioz ɔferri in asse cutione eiusdē bñficii alteri hñti pdictam gr̄am puram: qua cunq̄ sua diligentia non obstante. h. d. ¶ Uel sic. Clausu la retrotractiua perinde rc. trahitur ad tempus ad quod re fertur. h. d. CCCLXXXIII

Si papa facit Gr̄am purā z. a. de bene ficio ecclesiastico cū cura vel sine cura spectāte ad collatōz rc. decāi: z capituli alicui⁹ ecclesie collegiate cōiter: vel diuisim z. b. faciat gr̄az ɔditionalē in forma digni rc. sub eadē data: in qua manda tur sibi pruideri p suū executorē de canonicatu sub expecta tione pbende pdicte collegiate ecclesie: si p inqsitionē solerte rc. voluit tñ papa: z decernit postq̄ idem. b. esset reptus ido neus: arcitū z mane a data pñtiū: qcqd sup hīs a quoq̄ atē ptari ɔtigeret: pinde si canonicatū eidē. B. ɔtulisset: z pben daz eidē ɔferēdaz cū iterpositōe decreti reseruasset: qua gr̄a ante vacationē pbēde purificata: z pbēda i dicta ecclesia po stea vacante: z ad collationē dictoz decani. z capituli spectā te: q̄libet coz. s. A. z. B. ꝑ tpe debitū acceptauit: z de eadez sibi pruideri fecit. A. tñ ante purificationē gr̄e lr̄as suas capi tulo pñtauerat. Fuit dubitatū: z in relatiōibus publicis su per h allegatū: q̄s coz eēt potior i pbēda antedicta. Et pro fuit allegatū multū subtiliter pro potioritate gr̄e ipsius. A. tū q̄ pura: z cū decreta irritante: z ligante statim. de rescri ptis. tibi q. de pbē. audiū. de ɔces pbē. c. i. z c. si soli. z c. si capi tulo. li. vi. de ɔces. pbē. cū ei qui. in cle. Tū q̄ vberior: q̄ hūit cū cura: vel sine cura: alter vo sine cura dūtaxat. ergo rc. ar. c. cui de nō. de pben. li. vi. z notatoz p Jo. an. in noui. in c. duobus. ð rescrip. li. vi. Per qd qdē. c. §. ii. vr̄ ēt si pdicte gr̄e essent pariles: q̄. A. esset potior in pbēda: q̄ aliū. s. B. preue nit in pñtatōe lrarū suaz facta capitulo. Nec ob. vt vr̄. dicta clausula retrotractiua: siue dictio pinde rc. posita in gratia ipsius. B. p quā vr̄ trahi ad tps date gr̄e: q̄ h est vez q̄ ad ligamē decreti: lz ñ vr̄ q̄ p illa vba papa ɔferat: neq̄ vult q̄ hēatur pro canonico ex nunc: vz a tpe date. Posita igr̄ vba ad vnū effcm non dēnt aliū opari: maxie in rescriptis. q̄ sunt stricti iuris: z iō non extēdēda: vt in. l. non aliter. ff. de leg. iii. de rescrip. cāmoq̄. z c. sup lr̄is. psertim in bñficialibus. q̄ po tius sunt restrigēda: q̄ laxande pp ambitionē: z odiositatē mãe. de pbē. q̄uis. z c. cui de non. z c. si motu ppo. in fi. li. vi. Sed illa vba pinde: fz coz propriū significatū disponūt sup certo: z dterminato: vz sup affectōe pbēde: z ligatura prā us cuiuscūq̄ collatoris: z hanc affectionē: z ligaturā vult pa pa retrotrahi ad tps date: pinde ac si canonicatū ɔtulisset: z sic papa expsse disposuit sup effcm: sed non sup cā. Nā effe ctus collatōis canonicatus est afficere pbēdā: vt i. c. cū cui. z c. si postq̄. z c. c. audiū. de pbē. li. vi. Unde ipse canonicat⁹ est cā effect⁹: z non affectio: vñ trahēdo effcm cāe ad vnū dispo suit: non propterea vr̄ trahē ipsam cām z disponere sup cā. Ecce i simili i. l. barbarius. ff. ð offi. pto. q erat suus: z gessit se ptorē: nunq̄: postea appet q̄ est suus: ita q̄ ptor eē ñ potuit. Impator decreuit gesta p eū valere: ac si fuisset ptor verus nūq̄d p h facit eū ptorē. Certe nō: sed dūtaxat validauit ge sta sua pp cōem igñorantiā populi. de q in. c. nihil est. de elc. p Inn. pro hac pte facit melius lex cū gl. in. l. sacrilegii penā. ff. ad. l. iul. peculatē. §. si q̄s. ex metallis dānatū hrī. pinde ac pro furto manifesto fuisset dānatus. Nūq̄d erit propterea fur manifestus: vt teneat aliis ɔditōib⁹ q̄bus fures tenent. Certe non: q̄ de hoc non fuit expressatum. Nam solum in disposito expresse hec conditio perinde operat: ita hic. Nec potest dici hoc fuisse de mente pape: z etiam quia mens: siue coniectura mentis in rescriptis non est sumenda: cū verba de se clara sunt: vt ille: aut ille. §. cum verbis. ff. de lega. iii. Nec ob. si dicatur: ista verba nil operabuntur rc. q̄ id ope rabuntur ad q̄s sunt opposita. Nā alias ex tali gr̄a nō affi ceret pbēda: nisi a tpe purificate ɔditōis: vt in cle. i. de cōces. pbē. nō retrotrahitur p hec vba. ¶ Premissis allegationi bus non obstante. fuit decisum: z determinatum ɔñium per oēs dominos meos: z reuocate per me qui habui cāz in ter tia instantia: ðc suie latē pro. A. ex nouis tñ coaz me produ ctis: z hoc pp dictam clausulaz retrotractiuaz in gr̄a ipsius

.B.positam: que sonat hic de verbo ad verbum. Et in super si dictus .B. ad hoc repertus fuerit idoneus vt prefertur ex nunc perinde irritum decernimus: et inane si secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter attemptari contigerit: ac si nos a die date presentium eidem .B. contulissemus canonicatum ecclesie antedicte: ac prebendam si qua tunc vacabat vel cum vacauerit in ecclesia prelibata: quam idem .B. vt permittitur duceret acceptandam conferendam eidem donationi apostolice cum interpositione decreti duxissemus specialiter reseruandas. datum etc. Sed si canonicatum in principio dicto .B. contulisset vberiorem gratiam quam .A. habuisset. ergo ar. dictorum iurium. cum cui. si postquam. et c. duobus. de prebend. li. vi. et sic potior in preben. ar. c. si duobus. de rescrip. in prin. purificata igitur conditione perinde ac si tempore date canonicatum eidem .B. contulisset. ergo preferri debet: vt ponebatur in facto: quia statim purificatione facta dicto .B. de canonicatu prouisum extitit per suum executorem. ergo merito preferendus in prebenda postea vacante per iura superius allegata. Preterea secundum aduocatum pro ista parte allegantem gratia non videbatur conditionalis: quia erat quedam conditio subintellecta: videlicet si est idoneus: que potius sonat in monitionem quam conditionem. iuxta no. per Innocentium in c. dudum. de presump. et in cle. vnica. de off. del. Quicquid tamen predicti doctores dicunt decretum pape non ligat ante purificationem conditionis etiam subintellecte: pro vt le. et no. in cle. vnica. de preb. Purificata igitur ipsa conditione trahitur ad tempus datis. Non ob. c. si pro te. de rescrip. quod loquitur in pretium conditione et non casuali. pro vt le. et no. in d. cle. vnica. de concess. preben. ergo etc. Nec ob. quod gratia .A. est cum cura: vel sine cura et quod ex hoc censeri debet vberior: quia vbertas non consideratur: nisi circa beneficium cadens in huiusmodi gratiam quo ad prelationem. ar. c. quia sepe. de preben. li. vi. Nec obstant leges: et glose supius in contrarium allegate: de dictione perinde: quia attentis verbis clausule superius in gratia .B. posite: satis constat quod purificata conditione voluit ipsum habere pro canonico a tempore date ad illum effectum: quod omnia essent ab illo tempore nulla in preiudicium suum attemptata. Ex quo clare infertur quod presentatio litterarum: et earum publicatio facta per .A. et quicquid inde secutum est in preiudicium illius .B. totum fuerit irritum: et nullum. Preterea vnus de dominis dixit vnam rationem imaginariam in hac materia: que multum placuit aliis dominis meis imaginando enim rationem: quare papam predictam clausulam apposuit: et apponi mandat. dixit sic: Nam in gratiis specialibus statim confert canonicatus sub expectatione prebende: et dantur littere pure in forma laudabilia: si sunt presentes in curia: et reperti fuerunt idonei in litteratura: sed si fuerunt absentes mandatur inquiri: de huiusmodi idoneitate in forma dignum arbitramur: que cum reperta fuerint vera voluit papa ipsum tunc habere pro presente et in curia pro examinato: et sic perinde esse ac si canonicatum contulisset sibi tempore date gratie: quem si presens et in curia existens protulisset vberiorem gratiam habuisset: et sic potior in prebenda postea vacante ergo etc. ar. notatorum in d. c. duobus.

De appellationibus. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. In causa beneficiali appellans: et non prosequens suam appellationem appellato tamen prosequente si in huiusmodi causa appellationis succubuerit: non auditur appellans: secus si fuerit appellatus: restituitur tamen dictus appellans ad iterum appellandum: et etiam prosequendum: si se licite probauerit impeditum. h. d.

¶ Vel sic. Appellans in causa beneficiali in cuius contumaciam processum est: et sententia lata contra eum ab ea non potest iterum appellare. h. d. CCCLXXXIIII

Ait dubitatum

Uerum appellans contumaciter in causa beneficiali iuxta formam c. statuimus. de elec. li. vi. et intimauit aduersario suo eandem. iuxta formam cle. cam. et si appellato huiusmodi appellationem in contumaciam partis appellantis prosequente: et sententiam reportante possit appellans ab huiusmodi sententia appellare. Et dicebatur aliquibus dominis quod sic. Nam in iudiciis seruanda est equalitas: et cum non debet licere actori: quod reo non est licitum: nec econuerso de

mutu. peti. c. i. et ii. de reg. iur. non debet. sed licet millesies procedatur in absentia partis appellate in causa beneficiali: et sententia contra eum feratur: ipse de stilo: et more curie. l. x. dies a tempore prolationis sententie poterit appellare: ergo et appellans: quod tamen non est de iure: dummodo sit appellatio debite intimata. iuxta formam cle. predicte: quia contumax non auditur appellans: vt notauit expresse Cop. et arch. in c. statuimus. Quod intelligas de vero: et non ficto contumace. de quo per Jo. an. in cle. predicta. in gl. super. et melius in cle. si ante. de do. et contu. Maior pars dominorum de quorum numero ego fui visus videbatur dicendum esse contrarium. Nam maior est contumacia actoris quam rei. de do. et contu. cam. et c. pro vt. et c. actor. lib. vi. et sic cessat arg. equalitatis pro contraria parte inductum. Preterea appellantium est instare, prosequi: et finire suas appellationes. infra tempora a iure vel ab homine statuta: quod si non faciunt puniuntur. de ap. cum sit. et c. personas. et c. sepe. et c. reprehensibilis. et cle. sicut. et c. ii. Item vt plurimum appellantes in causa beneficiali solent deducere obiectus in suis appellationibus: quos si non probauerint grauiter puniuntur: ergo multo fortius si non prosequuntur. ar. c. statuimus. § si vo. et c. si. de elec. li. vi. non est dicit. c. coadi. in fi. de ap. quod bene facit ad propositum: quod in eum merito debent iura insurgere: qui iniuriam iudici: et parti eludit. Cum igitur hic appellans iniuriam offendat appellando friuole: deducendo obiectus in appellatione sua confictos: quod verisimiliter presumitur: quia eos non curauit prosequi: nec probare: 3. c. vt debitus. de ap. et dem. c. statuimus. et c. quamuis. de elec. li. vi. iudicem offendit: a cuius processibus friuole dicitur appellasse: licet extraiudicialiter. Judicem etiam ad quem appellauit: et non veniendo: nec suam appellationem prosequendo: prestibi aduersarium eludit: citando ipsum ad curiam pro sua appellatione: et vexando eum laboribus: et expensis. Et si dicamus illum: et reputamus. s. manifestum: et verum contumacem: nullo modo auditur appellans: quem ratio iudicii: vel iurie personaliter apprehendit: pro vt le. et no. in d. cle. cam. et c. si ante. Multo fortius idem dicemus: et erit in actore et appellante: qui est certissimus de facto suo: et ideo certiorari non debet. ar. cle. ii. vt lite pendente. quod fortiori ratione procedit in actore: quam reo cuius est fugere: actoris vero instare: vt i. d. c. cam. quam. de do. et contu. Et sic fuit obtentum quod non audiretur appellans nisi per viam restitutionis: qua via etiam non debet audiri nisi doceret de suo interesse et aliqua lesione: vel iusta causa absentie: vel impedimento. ar. no. i. c. cum bertoldus. de re iud. de rest. in in. c. cum ex litteris. etc.

De appellationibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Appellatio contra formam debitam ad papam etiam interposita non deuoluit negocium etiam ad sedem apostolicam: nisi iudex a quo illi detulerit. h. d. Vel sic. Appellatio viua voce in causa beneficiali sine scriptis iudicialiter in partis presentia interposita: causam ad romanam curiam non deuoluit: nisi per iudicem a quo delatum fuerit eidem. h. d. CCCXXXV

J appelletur

Ab decretoe prouisione vel presentatione alicuius facta: vel facienda viua voce ad papam sine scriptis in presentia tamen partis. Dubitabatur vtrum per huiusmodi appellationes causa deuoluetur ad curiam romanam. Et videbatur aliquibus quod sic. maxime si pro huiusmodi negocii appellans personaliter ad curiam accesserit et causam iam sine probabile in huiusmodi sua appellatione viua voce interposita expressit: quia plus est forte appellare quam verbo vel in scriptis. de ap. meminimus. suggestum. et c. dilecti. pro B etiam allegabatur vna nota arc. i. c. cor. de ap. sup verbo. de presu. circa fi. vbi arc. voluit esse quod quicunque et quocunque appellatur ad papam etiam sine scriptis: et licet etiam nullam causam assignauerit: nec apostolos petierit: procedi poterit in causa appellato inuito: alle. c. significasti. et c. roman. de fo. comp. et de ap. cum appellationibus. li. vi. Ex cuius dicto videtur quod appellatio viua voce interposita etiam si non sit scripta: et nulla causa assignata: deuoluat totum negocium principale ad curiam: quod intellige verum si iudex appellationem huiusmodi recipiat et eidem deferat: tunc enim per huiusmodi delationem a se iurisdictionem abdicat: et totam suam potestatem in superiorem transfundit et sic loquuntur iura allegata per archidiacon. et ipsemet sic dicit et nota. in loco allega. Si vero iudex tali appellationi non deferret nunquam talis appellatio deuolueret: quare: quia esset manifeste friuola: per quod hodie nullum negocium deuoluitur ad curiam: vt in c. vt de bitus. de ap. et melius. i. c. quamuis. de ele. li. vi. et ibi per clarius.

Preterea oēs doc. dicunt ⁊ tenent ꝙ in appellatiōibus interponendis iuxta formam.c.statuimus. ⁊.c.vt circa.⁊.c.cupientes.de elec.li.vj.requiraṫ forma.c.cordi.de app.in prin.li.vj.pro vt arch.⁊ Jo.an.notant expresse in decre.cupientes.super.v.appellatio.⁊ Jo.mo.super.vsī.deuoluit. Cum igiṫ predicta appellatio non fuerit interposita in scriptis: nec cā rōnabilis assignata. Jcirco fuit conclusum ⁊ determinatū ꝙ nullo modo deuolueret. Preterea alius enim est modus ante sniam appellandi ⁊ alius post: vt in decre. sepe. ⁊.c.vt debitus.⁊.c.cordi.de app.⁊ lꝫ predicta appellatio sit valida qā sic appellaṫ a diffinitiua: vt in.l.scio.de app.tn̄ nihil valet ante sniam: imo reputabiṫ non appellans: vt in.c.cordi.de ap.superius alle. Si igiṫ nulla est appellatio: nulluꝫ effcũ: ⁊ preferturi deuolutionem negocii principalis ad curiā qd est valde odiosum ⁊ exorbitans a iure cōi: p vt notat Joā.mo. in regula.in gn̄ali.de reg.iu.li.vj. operari seu inducere pōt. ar.regule non prestat.⁊.c.qd ab initio.de reg.iu.li.vj.

De procuratoribus. Rubrica.

Sequens decisio.b.d. Substituens cuꝫ clausula: donec vices suas ad se duxerit reuocandas.bīs mandatum reuocandi si post substōnem pcedat: valet pcessus.b.d. Uel sic Substituens cum clausula: donec eas ⁊c. non obstante ꝙ substitutꝰ acceptauerit pcedere pōt: ⁊ pcedendo ipsum substitutum vr̄ reuocare.b.d. CCCLXXXVI

J procurator Dn̄s mandatuꝫ substituendi substituat ⁊ cōmittat vices suos alteri psn̄: ⁊ in se onus procurationis suscipienti.cum clausula tn̄: donec eas ad se duxerit reuocandas.⁊ post hmōi substōnem ⁊ oneris assumptionem: non cum substituto: sed cum substituente in cā pcedaṫ vtrum valuerit vel tenuerit hmōi processus: Et videbaṫ ꝙ non: nam ex quo alter onus pcurationis suscepit videbaṫ negocium inchoasse ⁊ occupasse ⁊ sic alter substituens de illo negocio se intromittere non potuit neqꝫ debuit nisi in casibus exceptis.in.c.q̄uis.⁊ in.c.si duo.de procu.lib.vj.facit.c.cum plures in rōne sui.de offi.deleg.c.li. qd dictum fore posset pcedere si predictus substitutus post susceptionē oneris aliquem actum iudicialem in cā fecisset: lꝫ qꝛ hoc nō fecit ⁊ se nunq̄ꝫ de cā intromisit.sed semper ꝯtinuatum fuit cum substituēte qui primo occupauerat ⁊ pcesserat in cā: decreuerunt oēs dn̄i valuisse ⁊ valere hmōi pcessum habitum cum dicto substituente: tum qꝛ nō cōmisisset vices suas in totum: tum ēt qꝛ pcedendo tacite vr̄ ipsum reuocasse. ar. pro primo decre.q̄uis.⁊.c.si.delegatus.de offi.dele.li.vj.p secundo facit.c.si quem.c.ij.⁊.li.in ratione sui.

De appellationibus. Rubrica.

Jnfrascripta decisio.b.d. Si a duobus delegatis qbus tertiꝰ suas vices cōmisit donec eas duxerit ad se reuocādas appellaṫ ad papā valida ē ap.b.d. CCCLXXXVII

i tres sunt Dati delegati cum clausula: ꝙ si non oēs ⁊c.quoꝛꝫ vnus cōmisit vices suas: non in totum: cum clausula: donec ⁊c.alii collegis suis duobꝰ. Et si ab istis duobus appellaṫ ad papam: dubitabam ego qui habui causaꝫ vtrum valuerit hmōi appellatio: Et cā mea dubitandi fuit de c.si.delegatus.in si.de offi.dele.li.vj. pp verbuꝫ debebit. Ibi positum qd necessitatem importat.de sen.excō. vt fame.de ap.c.oblate.⁊ no.de sta.mo.c.ij.super verbo. debeant.in de.⁊ propterea.in.d.c.si delegatus.in glo.si.in princi. Uolebat archi.innuere hmōi appellationem non valere: nec processum habitum vigore eiusdem: ēt si de hoc non esset exceptum: tanq̄ꝫ factum ab eo qui non esset iudex competens. alle.no.per Jnno.⁊ Ho.in.c.referente.de preben. qd intelligit archi.in aliis inferioribus iudicibus ad quos nō pōt appellari omisso medio: secus vero in papa: pro vt le.⁊ no. in.c.dilecti.de ap.⁊ iō concludit archi.⁊ Jo.an.post eum: ꝙ tꝫ ⁊ valet appellatio interposita ad papam omisso delegato in casu decre.si delegatus ⁊ tenebit processus si non excipiatur.pro quo alle.no.per Jnn.in.c.cum bartoldus.de re iudi.in glo.ordi.⁊ remittit Jo.an.ad ea que ipse notauit ibidem sup verbo.ad nos.⁊ in hanc parteꝫ oēs dn̄i declinauerunt: ⁊ predictum.c.si delegatus.intellexerunt de vnico iudice delegato subdelegante alteri: ⁊ non college suo.secus vero in duobus vel tribus delegati cōmittentibus vices suas non in totum aliis eorum collegis: tunc.n.pp hmōi mixturaꝫ dicebant licere qd alias non licebat.de cō.ecc.vel alta.c.aqua.⁊.c.n.c.j.li.vj.pro quo ēt faciunt no.per Jnn.de pba.qm̄.in prin.⁊ de elec.statuimus.per Compo.que quidem rō mihi non placuit: qꝛ non vidi nec video rōnem diuersitatis inter primum ⁊ scdm casum. Nam mixtura hmōi iudicium delegatoꝝ aliq̄n plus nocet q̄ꝫ pdest.de offi.dele.sup qōnē.§.si vero.⁊.c.cū sup.c.ij.⁊ ibi vr̄ tex.de hmōi qōne.

De iudiciis. Rubrica.

Sequēs decisio.b.d.q̄uis dn̄s possit agere p oppressionibus turbationibus ⁊ iniuriis subditorū tendentibus in pniciem seu iurisdictionis non tn̄ p cōmodis eoꝝ priuatis.b.d. Uel sic. Dn̄s p iniuriis ⁊ dānis datis subditꝫ agē nō pōtꝫ p suo interesse sic.b.d.cū.§.seq. CCCLXXXVIII

Repositus Uel quiuis alius dn̄s habens subditos vel colonos pprios: pōt agere ꝯ eū talliantēꝫ seu exactionantem: vel spoliantem: turbantē: aut molestanteꝫ eosdem actione iniuriarū: ⁊ p suo interesse. Hoc veruꝫ dicebant dn̄i: dūmo pmissa fierent in odiū ⁊ iniuriā predicti prepositi. Secus vero si modum subditi vel coloni sm̄ Jnn.⁊ Ho.in.c.dilectis.de ap.⁊ hoc idem no.per Jo.an.in.c.auctoritate.de priui.in glo.fi.li.vj. Faciunt ēt p hac cōclusione notata p arch.⁊ Jo.an.in nouel.de re iudi.ad apostolice.⁊ per Guil.de mōte laud.⁊ Gaꝫe.de reli.⁊ venera.sanctoꝝ.c.j.in prin.in cle.⁊ in spe.ti.de ap.§.j.⁊.§.qs possit in fi.

Summatus est iste.§.cum decisione precedenti.

Ꝝ quo insurrerit Aliud dubiuꝫ vtrum vꝫ idem prepositus vel dn̄s posset agere in iudicio p rebus ablatis eisdem suis subditis vel colonis dāno vel de illato emendando. Et breuiter fuit determinatū ꝙ non pp notata dictoꝝ doctoꝝ vbi supra: quoꝝ rō est ista: qꝛ dn̄i non interest nec est legitimus pcurator subditi. Preterea si hoc posset dn̄s suo iure petere ergo ⁊ eadem rōne pactum facere.de non petendo: qꝛ cuilibet licituꝫ est renunciare iuri suo.vii.q.i.q̄ꝫ piculosuꝫ.de regu.ad apostolicā.⁊ h̄ ēet absonū dicē sm̄ dictos doc.vꝫ remittere ius subditi.ergo ⁊c.

De appellationibus. Rubrica.

Jnfrascripta decisio.b.d. Judex appellationis a grauamine de attemptatis lite pendente coram primo iudice non cognoscat.b.d. CCCLXXXIX

i appelletur Ab aliquo grauamine ante sniaꝫ diffinitiuam ⁊ cōmittaṫ cā appellatiōis hmōi grauaminis alicui alteri auditori. Fuit dubitatum ⁊ quesitū vtruꝫ per appellationem possent peti attēptata lite pendente corā primo auditore a quo nunc extitit appellatū reuocari p auditorē datuꝫ in cā appellationis a grauamine: Et breuiter fuit dcm̄ per oēs ꝙ non: nisi essent attēptata post appellationē nunc vltio interpositā ⁊ sibi cōmissaꝫ.de iudi.exhibita. de rescrip. radulphus.⁊.c.significante.⁊.c.significauit.ō excep.dilecti.⁊.c.dilecte.cuꝫ multis si.vel nisi essent attēptata post inhibitionem per ipsum factā primo iudici.de ap.romana.⁊.c.non soluꝫ.li.vj.tum ēt qꝛ de nullo alio posset cognoscere nisi de grauamine in appellatione expresso: vt in cle.appellanti.de ap.hec non fuerūt expressa nec sibi cōmissa.ergo ⁊c. Preterea predicta attēptata videnṫ ꝯcernere negociū siue cām principalē quā non hꝫ nisi in euentū.de ap.c.vt debitus.pnunciato igiṫ bene appellatū: ⁊ male pcessū: cognoscat de illis attēptatis. Alioquin remittat cāꝫ primo auditori iuxta no.in.d.c. vt debitus.⁊.c.cum in ecclesia.c.ij.⁊.c.romana.c.ij.li.vj.

De appellationibus. Rubrica.

Sequens decisio.b.d. Tertius appellans a sententia ꝯ possessorem beneficij lata pro suo interesse sequestrum impedire non potest.b.d. CCCXC

i feratur Snia diffinitiua in causa beneficiali pro actore et contra reum possessorem: et ab illa snia appelletur per tertium: qui dicit sua interesse. Fuit dubitatum utrum hic tertius appellans possit contradicere et impedire sequestrationem beneficii et fructuum iuxta cle. unicam. de seque. Et videbatur quod sic: quia per hanc appellationem impediretur realis et actualis executio snie que est magis quam sequestratio fructuum: que minus est. de deci. ex parte. de reg. iu. cum licet. li. vi. pro hac opinione faciunt quedam notata per pau. in gl. pe. dicte cle. que querit: quid si duo litigant de beneficio: quod in toto spectat ad tertium nunquid per talem impediretur in iure suo? Tenet quod non: quia absurdum esset hoc dicere vel allegare. facit c. cum ecclesia vulterana. de elec. quia nemini facit iniuriam etc. et res inter alios acta etc. de re iudi. c. quamvis. Faciunt etiam pro hoc dicto quedam notata per Jo. an. in cle. eadem. super verbo. contra possessorem. Ubi dicit quod si feratur snia contra possessorem: non tamen pro petitore: non est locus sequestrationi: cum quo concordat Genze. et pau. at hic licet snia adhuc non sit lata pro isto non petitore: licet lata sit contra possessorem: ad instantiam forte illius qui nullum ius habet in beneficio: ergo videtur quod ad instantiam illius non sit facienda sequestratio. de accu. super his. Premissis non obstantibus fuit decisum contrarium per omnes. Nam per huiusmodi sequestrationem: nullum fit preiudicium isti aut damnum: imo est sibi plus utilis quam dannosa: ut quod fructus per unam idoneam personam colligantur et reseruentur sibi finaliter in causa victoriam obtinenti: nec per hoc impeditur in iure suo in aliquo. ergo cessat dictum pau. quod forte procederet si iste tertius fuisset et esset possessor beneficii: quia si inter duos vel plures competitores beneficii snia pro uno fertur contra unum: contra reliquos non fit sequestratio: nec habet locum cle. illa quod probat ibi tex. dum dicit: quando una diffinitiua pro petitore et contra possessorem non possidentem tamen pacifice triennio: fertur snia. quod non est hic ergo etc. Preterea dictum etiam Jo. an. superius allegatum non obstat: quia loquitur quando snia fertur pro petitore qui agebat ad privationem. tunc. n. est locus sequestrationi que non habet locum quando agitur super titulo beneficii. Et ideo si inter petitorem et possessorem esset alia quo realis vel personalis non esset locus constitutionis predicte secundum Jo. an. super verbo. diffinitiua. et pau. ibidem. Cum igitur iste tertius non intersit impedire huiusmodi sequestrationem sibi potius valentem quam dannosam: non erit audiendus. ij. q. vi. non solent. et in. d. c. super his. nec obstat. c. cum super. cum ibi no. per Inno. et Host. quia ibi posset fieri appellanti ut tertio magnum preiudicium: si fieret executio snie late pro victore et ipse in possessionem induceretur: et sic sibi nouus possessor et durior adversarius constitueretur. at in casu nostro illi habiti unam sniam pro se: non dabitur possessio nec aliquod de fructibus percipiet nisi finaliter in causa obtineat victoriam. ergo maius preiudicium fieret tertio per illam executionem quam per istam sequestrationem: que fit per iudicem et non per premium: imo parte inuita: ergo non debet partibus esse damnosa. secundum Guil. et Genze. ibidem. qui remittunt ad no. in. c. examinata. de iudic. Et plenius de hac materia sequestrationis per Jo. mo. de reg. iu. locupletari. li. vi. etc.

De testibus. Rubrica.

Infrascripta decisio. h. d. Non obstante publicatione testium non rite facta possunt idem testes vel alii super eisdem articulis produci. h. d. CCCXCI

i ad instantiam Partis producentis testes publicentur attestationes non rite recepte: puta lite non contesta. et parte non vocata ad videndum eos iurare dubitabatur utrum eadem pars possit eosdem vel alios super eisdem articulis producere: et videbatur aliquibus quod non: presertim si dicit testificata propter periculum subornationis: tum quia sibi ipsi viam preclusit secundum Genze. in cle. i. de testibus. de testi. secus vero si ad instantiam sui adversarii esset facta huiusmodi publicatio: quia tunc non debet prestare impedimentum quod de iure non sortitur effectum. de reg. iu. non prestat. li. vi. Item quia ex ordinabiliter acta etc. de accu. qualiter. j. Unde dispositiones que non tenent pro non receptis debent haberi: facit quod no. Hoe. testi. cum causam. et c. cum clamor. de proba. c. in presentia. Per has easdem rones et per dictam cle. in prin. fuit conclusum contrarium etiam si ad instantiam producentis sit facta publicatio: et dicta rite testificata. Nam aut testes dicunt id quod primo: et sic cessat subornationis timor: aut dicunt contrarium: et sic non firmabunt eius nec erit in probatis: et sic utroque casu cessat ro. posita in cle. testibus. que potius procedit in adversario volente producere testes super articulis directe contrariis: nec obstat quod no. in. c. cum in tua. et c. veniens. de testi. que no. potius faciunt pro hac rone quia loquuntur in testibus rite receptis: et ob aliud primo: et ob aliud secundo productis: sed hic nos loquimur quando ad eundem effectum et super eisdem articulis probandis producitur quia prima productio: receptio. et attestatio: nihil valuerunt: si vero debite recipiantur nunc et idem dicunt quod primo valebit eorum dispositio: si deponant contra vel extra articulum: nil valebunt. nec proderunt dicta eorum producenti. de testi. c. de testibus. de proba. c. licet. de testi. co. preterea.

De testibus. Rubrica.

Sequens decisio. h. d. Valet receptio testium a qua extitit appellatum: si post appellationem et deinde partis appellantis repositionem idem articuli iterum admissi fuerunt nec a tali admissione extitit postea appellatum. h. d. Vel sic: Testium receptio tenetur facta super articulis a quorum receptione fuerat appellatum et in vim talis appellationis repositione secuta talium articulorum admissio denuo facta fuit a qua fuit minime appellatum. h. d. in summa. CCCXCII

i auditor Admittit articulos in aliqua causa et recipiat statim testes super illis. Et postea ab huiusmodi articulorum admissione appelletur: et pars appellans per auditorem in statum pristinum reponatur. et postea iterum idem articuli admittantur et tunc non appelletur. Fuit dubitatum utrum receptio testium post admissionem primam et ante repositionem facta valuerit? Et videtur quod non. Nam ex quo auditor partem appellantem reposuit in statum in quo fuit ante huiusmodi admissionem fatebatur se gravasse: et ideo revocando gravamen: ut admissionem que fuit principalis: videbatur etiam omnia accessoria revocasse: et sic receptionem testium nil valuisse: alias non revocasset: nec cessasset gravamen cum effectu. de app. cum cessante. et c. si a iudice. li. vi. Dicebatur et concludebatur per omnes contrarium. Nam licet auditor partem appellantem reposuerit: hoc facit animo melius deliberandi et non repellendi: sed potius admittendi articulos: quem animum postea declaravit eosdem admittendo. Nec etiam secundum omnes doctores esset magnum peccatum si servatis omnibus terminis reciperentur testes super articulis alias pertinentibus et admissibilibus: imo secundum aliquos eo ipso quod iudex testes recepit articulos admittit saltem tacite: et ideo iudices in partibus servatis servandis nunquam ipsi admissionem vel repulsionem articulorum interloquuntur: sed testes: et infra recipiunt ad probandum eosdem. Et si actor probat intentionem suam: procedunt ad diffinitiuam sniam: nec huiusmodi admissio est de substantia iudiciarii ordinis: nec viciat receptionem testium dummodo alias sint pertinentes. pro hoc facit c. questionem. de elec. in cle. preterea. licet ab admissione prima articulorum fuerit appellatum: tamen non a receptione testium nec a secunda admissione que declarat primam bonam et canonicam. ergo etc.

De ca. pos. et prop. et de resti. spolia. Rubrica.

Infrascripta decisio quamvis habeat factum longum tamen sic breviter summari pot. Suspendenti petitorium in secunda instantia. non obstante promota in prima instantia per quam de non iure suo constare videtur. h. d. in summa. CCCXCIII

i a. conferatur Certum beneficium puta Archipresbyteratus vacans per obitum titii: et idem. A. eundem Archipresbyteratum postea: antequam tamen possessionem habeat resignet in manibus ordinarii sui ex causa permutationis faciende cum. B. pro alio beneficio: et admissa resignatione huiusmodi subsequenter iterato et de novo eidem. A. conferatur predictus archipresbyteratus tanquam vacans adhuc per obitum titii: vigore

titili: vigore cuius collationis s. vltime assecutus est possessio nem pacificam eiusdē archipresbyteratus: post hec oia predicto. B. de predicto archipresbyteratu puideatur vacante per liberam resignationē predicti. A. factam ex cā permutationis: vigore cuius puisionis idez. B. expulit & expoliat per vim & violentiā dcm̄. A. possessione sua in pptera cum dem. B. traxit in cām: agēdo primo possessorio & petitorio & qz. B. possessor violentus sniam absolutoriā pro se potta uit: idem. A. ad sedem apostolicā appellauit: & in secūda in stātia suspendit petitorium vtriusqz partis possidendo in solo possessorio in q̄ obtinuit duas snias diffinitiuas. de quarum infirmatione in tertia instantia agebat: & dubitabatur pp quedaz instrā pducta in prima instantia per. B. spoliatorem ꝯ ipsum. A. agente tunc petitorio & possessorio vz de prima collatione sibi facta: & de resignatione ex cā permutationis postea subsecuta: que non fuerunt negata per ipsum nec exceptum ꝯ illa prout ponebat in facto. Utrum per illa pducta in tm̄ esset titulus illius. A. discoloratus & cōstaret de non iure suo qz non veniret restituendus & predicte due snie deberent infirmari. In quo dubio dñi erant varij & diuisi quasi per mediuz. Aliqui dicebant denegandā restitutionez & infirmandas predictas duas snias. moti ex dicto Inn. in c. constitutus. de fi. presby. dicentis qz qñ constaret per confessionem vel pbationes admissas de non iure agentis: qz tūc deneganda est restō. allc. c. significasti. de diuoz. facit optime. de resti. spo. li. vi. pro quo dicto faciunt & no. per eūdez Inn. in c. in lris. in fi. de resti. spo. At in casu pposito cōstat clare per instrā predicta iudicialiter producta & non negata de resignatione facta per. A. ante suam spoliationē ergo nō erit restituēdus: vt in c. accepta. de re. spo. & in c. cū venissent. de insti. & de renū. c. super hoc. per quos textus clare pbatur qz agenti interdicto obstat spontanee renunciationis exceptio &c. Alij dñi de quorum numero ego eram tenebant ꝯ rium: defendēdo duas snias restitutorias latas pro. A. per nō modice auctoritatis viros qui eas sine certis & veris motiuis non tulerunt. Et vt dicebam credo dictos dños meos motos: qz predicta instrā predictis prime collationis & resignationis fuerunt pducta qñ agebatur petitorio & possessorio & forte non reproducta in scda instantia: & supposito qz esset: & in scda instantia. Tunc distinguendū dicebaz: aut ante suspensionē petitorij aut post. Si post: dicebam illa non obstare: ex quo sapiebant petitoriū qd erat suspensum & sic iudex nō poterat ea recipere: nec scdm ea iudicare: qz ptās sua suspensa erat quo ad petitoriū & oia illud ꝯcernentia & eius accessoria. de ca. pos. & ppie. c. pastoralis. & in cle. vnica. e. ti. Aut ante suspensionē erant pducta: & tunc aut erant negata aut nō: si negata: per quā negationē efficiebat res dubia: tunc non obstabant renunciationi sm̄ Inno. in c. ꝯstitutus. alle. Si vero non erāt negata: nec fuit exceptū ꝯ illa: adhuc idem vr per c. significauerunt. de testi. in fi. Nam non dr liquide ꝯstare de petitorio: nisi post ꝯclusionē: vt ibi notat gl. Inn. at hic fuit suspēsio facta ante ꝯclusionē. ergo &c. Nec ob. qz fuerunt pducta in prima instantia: & ꝯclusum: & non negata: qz a ꝯclusione snie sine snia fuit appellatū que appellatio suspendit effcm̄ ipsius snie & ꝯclusionis & oium pductorum in pria instantia. ergo non obstant in scda nisi reproducant. de iureiu. venientes. de fi. instr. cū Io. C. de tem. ap. per hanc. & hunc intellectū posuit & dixit dñs Nicolaus de cremona. dicens & non reperire legem vel canonē imponentem onus pbandi titulū vel colorē tituli agenti interdicto recuperande possessionis. multo fortius reintegrande: vt expsse pbat in c. in lris. in fi. qz predo &c. qui textus tm̄ loquit in beneficialibus non in casu. c. ad decimas. de re. spo. li. vi. Sed rō illius decre. fuit duplex. tum qz ꝯstabat de iure pprietatis spoliatoris notorie per ꝯfessionē agentis & spoliati: tū qz ibi & ius cōe resistebat actori & resistebat reo. sic ego & rndebaz ad. c. ꝯstitutus. de fi. presby. & no. ibidem per Inn. & ad. c. significasti. de diuoz. que iura loquunt expresse: qñ per ꝯfessionem petentiū restōnē clare ꝯstabat de non iure eorum in petitorio: & iō denegabat eis restō. Secus vero dicebam si per

pbationes rei ꝯstaret quas non dicebaz admittendas per c. in lris. alle. & c. fi. de or. cog. ad capitula & iura p alia parte inducta vz c. accepta. & c. cum venissent. & c. sup hoc. Rndebam illa loqui qñ actum erat petitorio & possessorio: & sic intelligit Ber. c. accepta. & c. solicite. Uel illud loquit qñ opponitur exceptio abiurationis beneficij: que bene obstat agenti possessorio: vt in c. cum venissent. de insti. sicut & potuit de nō agendo obstaret agenti interdicto: vt notatur glo. in c. ex insinuatione. de pcu. qz aut agens interdicto teneat colloratuz titulum pducere est potius per stilum receptū qz a iure introductum. qz non reperit super hoc ius scriptū: sed est receptū a paritate rōnis. c. cuz qui. de eo qui mit. in pos. cā rei seruā. li. vi. p vt ibi notant archi. & Io. an. in cle. vnica. de ca. pos. & ppie. & ex no. per Inn. in c. ex parte. de re. spo. Ubi tñ dicit p colore sufficere qz probet agens interdicto se aucte supius possessionez beneficij apprehendisse: lz forte sua collatio siue electio sit viciosa & non canonica: pro quo optime facit. c. cū nris. de ꝯcess. preben. cum ibi no. & no. in. d. c. in lris. p Inno. at in casu nro ꝯstat de colorato titulo istius. A. spoliati puta qui aucte superioris ingressus fuit & habuit possessionez lz rōne viciose collationis. Constat & de violento ingressu ipsius. B. spoliatoris per quaz violentiā totum ius qd hūit vigore collationis sibi facto de dicto archipresbyteratu ipso facto amisit. vt in c. cū qui. de preben. li. vi. pp qd forte posset improbabiliter dici ipsum non posse repellere agentez interdicto pretextu viciosi tituli: cum ipsemet perdiderit titulum suum pp violentiā factam per eum que per viaz replicationis sibi obijci posset. Nam paria delicta &c. de adul. c. intelleximus. qd tñ vz hoc vltimū non credo pcedere nisi petat: pp notata in c. pastoralis. de ca. pos. & ppie. super. v. inciare. per Ber. nec & obstat regula. dolo petit &c. que & vendicat sibi locū in petitorio: pro vt le. & no. in. c. in lris. in fi. Sed potius dicerem hic in hoc casu locum regulaz in pari casu turpitudinis &c. Credo tñ agenti possessorio bene obstare exceptionē violēti notorie puta si per vim & violentiā possessionē fuisset igressus & lz & innuit Inn. expsse i. d. c. ꝯstitutus.

¶ De ca. pos. & proprie. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Possessorio litigans de curia recessurus arrestari pōt: donec rndeat articulis sup petitorio p eum datis cuius rnsio tunc possessorio non preiudicat maxime cum ꝯtestatione. h. d. Uel sic: Non obstante petitorij suspensione pōt actor arrestari donec rndeat positionibus petitoriuz ꝯcernētibus. h. d. Uel sic: Testes affuturi sup articulis & impertinentibus in forma: dūmodo non peccet in materia recipi possunt. h. d. CCCXCIIII

I suspenso Petitorio per actorez reus & possessor dat articulos sapientes petitoriuz & facit arrestare actorē qz non recedat de romana curia donec rnderi eisdē articulis: si actor velit recedere. Fuit dubitatū vtrū teneat illis ante recessum suum rndere. Et videbat qz non pp suspensionē antedictaz: per quā clausule manus auditoris. ita qz predictū actorez ad id cōpellere non posset. Et si videbat qz hmōi arrestatio ad articulos datos in petitorio nō extēderet se. ar. eorū q̄ suspscripsi i ꝯclusiōe principij & qz nihil hñt cōe pprietas & possessio. ff. de acq. po. l. naliter. § nihil facit. c. pastoralis. de ca. poss. & ppie. cum ibi no. Preterea si ad hoc posset & deberet compelli & aliquos articulos sapientes petitoriū ꝯfiteret: posset sibi preiudicare hmōi ꝯfessi & in possessorio p vt & deductū est supra in prima ꝯclusione: & faciunt pro hoc no. in. c. ꝯstitutus. de fi. presby. per Inn. ergo ad illud cōpelli non dz. de p ba. c. i. Preterea articulis pimentibus & nō admissibilibus non est rndenduz. de offi. dele. cum ꝯtingat. & hmōi articuli sunt impertinentes: & pro nunc non admissibiles. ergo &c. His rōnibus & non obstantibus fuit decisum & ꝯclusuz per oēs dños ꝯtraz & hoc ne copia pbationū & in futuro tpe pereat & angustet. de testi. albericus. & c. significauit. cū & qz cā petitorij semper remanet in curia. lz ad tps sit suspensa: futura igit cā possessorij si reus vellet ingredi petitoriū multū releuaretur per rnsionē aduersarij: maxie quo ad articulos nega

tiuos ꝓbandos.de ꝯfes.c.i.li.vi.alias si illis non rūderetur: periret sibi copia ꝓbationis qꝛ negatiua per rerū nāz τc. de ꝓba.q̄m.de ele.bone memorie. Jte3 queadmodū testes affuturi vel morituri ante litē ꝯte. τ ēt super articulis obiectis non admissibilis:vel forte nunq̄ȝ admittendis recipiuntur:vt in.c.q̄m frequenter.vt lite non ꝯte.τ pp directā rōnez ne ꝓbationes pereant: ita τ moltofortiorē rōnem in casu nro cōpellet rūdere predictis articulis:que ꝯfessio tn̄ sibi in nullo preiudicabat in possessorio maxime si de hoc fuerit ꝓtestatus. Et supposito q̄ ꝯfiteret talia:per que clare ꝯstaret ipm nullum ius siue titulum hr̄e in beneficio de quo agitur non esset nimis absurdum dicere q̄ sibi preiudicaret τ suam re-tōnem impediret:ne daret sibi viciosus ingressus:τ cū pcōō beneficiū ecclesiasticū teneret.de insti.ex frequentibus.de eo qui mit.in pos.cum qui.li.vi.τ pro hoc satis est rūsum si bene videatur ad motiua pro contraria parte inducta.

De procuratoribus.τ de dila. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Generalis pcurator τ non spālis ꝯsequit inducias ad dn̄m ꝯsulendū sup cā de qua nō potuit verisimiliter informari.h.d. Uel sic: Procurator gn̄alis si in aliqua causa de nouo citetur potest petere inducias ad dominum consulendum.h.d. CCCXCV

Uit dubitatum Utrum.c.dilect⁹. de procu.hēat locum in pcuratore gn̄aliter ꝯstituto ad iudicia: puta ad agendū τ defendendū in oībus τ singulis cāis motis τ mouendis τc. vz an talis pcurator posset petere in curia dari sibi inducias ad ꝯsulendū dn̄m in partibus. Et videbatur q̄ non:qꝛ vt vr̄.c.dilectus.loquit in pcuratore negocioꝝ ge.ꝯstituto ad negocia τ nō ad iudicia: inter quos de iure est magna dr̄ia:vt de pcu.c.i.li.vi. Unde distinguendū aut predictus pcurator erat sic gn̄aliter ꝯstitutus: anteq̄ȝ cā ad quā citatur nunc fuerat cōmissa ꝯ dn̄m suū: aut post. Si ante:tunc oēs dn̄i dicebant hr̄e locum.c.dilectus.pari rōe ꝓ quo ēt allegabat.c.ꝓposuit.de dila.qd̄ modicū facit ad propositum meo iudicio. Si vero post cām ꝯmissam presertim de spāli mandato: τ de citatione decreta fuerat ꝯstitutus sic gn̄aliter τ cum eodem pcuratorio ad curiā missus τ citatus ad dicendū ꝯ ꝯmissionē q̄ȝq̄ȝ nihil dixerit:sed vlterius ad aliquos actus pcesserit:τ tandem inducias ad ꝯsulendū dn̄m petiit ꝓut hec oīa ponebant in facto tunc dicebant oēs dn̄i inducias denegandas:tū qꝛ videbat maliciose τ cā differendi negociū facere.tum qꝛ presumptio erat ꝯ eum:q̄ sufficienter per dn̄m suum qui eum post cām ꝯmissam miserat instructus erat:q̄ si non fecerit imputetur sibi:de iura.calū. in pertractandis:vt lite non ꝯte.c.i.de dolo τ contu.c.ꝓut.

De ca.pos.τ ꝓprie. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. Uigore cōmissionis obtente super spoliatione τ occupatione certe rei ad impetrantē pertinētis in petitorio procedi potest.h.d. Uel sic: Per simplicez commissionem agi potest petitorio τ possessorio nisi tn̄ eorū alterum sit cōmissum.h.d. CCCXCVI

I cōmittatur Causa que vertitur inter Seyum τ Gayum auditori de τ super spoliatione occupatiōe τ detentiōe alicuius castri vel terrarū qd̄ vel quas dicit ipetrās in cōmissione ad se pertinuisse τ pertinere. Dubitabat verū vigore hmōi cōmissionis actor possit agere petitorio τ possessorio. Et videbat aliquibus dn̄is τ presertim mihi duntaxat posset pcedi in possessorio qd̄ principaliter esset cōmissum: τ nullo modo super ꝓprietate:que nihil hz cōe cuz possessione. ff.de acqui.pos.l.naturaliter.§.nihil. Oēs dn̄i me excepto dicebant τ tenebant ꝯtrarium. τ hoc pp verbum pertinere positū in cōmissione qd̄ est latissimū.ff.de ver.sig.l. verbū pertinere. Ad hoc rūdebat q̄ hoc verbū pertinere in cōmissione positū esset in vim cāe siue per modū accessoꝝ τ non principaliter τ lz ꝓprietas interdūm:imo quasi semp ad se trahat possessorium τ illi preualeat:vt de ca.pos.τ ꝓprie.c.i.τ.ii. τ.c. cum dilectus.τ forte preterea iudex datus super ꝓprietate posset cognoscere de possessione fm̄ Jo.τ Ant.in.c.i.de sequest.tn̄

illud non pcedit in casu cōuerso qꝛ nusq̄ȝ reperit q̄ possessio trahat ad se ꝓprietatē:vt no.in dictis iuribus:τ in.c.pastoralis.e.ti. Preterea dicebant predicti dn̄i q̄ lz cōmitteret simplicit cā possessoria absq̄ȝ dictione limitatiua:tn̄:vel duntaxat:nihilominus tn̄ posset agi de ꝓprietate:secus vero si limitatiue cōmitteret: pro quo allegabant no.in.d.c.pastoralis.de causa possessio.τ ꝓprieta.τ no.in.d.c. de sequestra. quas glo.credo verissimas quo ad scōm dcm̄ vz q̄n cum limitatione causa possessionis vel ꝓprietatis cōmitti qꝛ rescripta sunt stricti iuris.τ non extendunt nisi ad cās expresse cōmissas. de offi. dele.p.τ.g.de rescrip.c.si.τ.c.cāmq̄ȝ. cum ibi no. sed quo ad primū dcm̄ credo semp salua correctione glo.non intelligendas ita nec sic loquunt si recte inspiciant. Nam q̄n simplicit ēt τ indisfinite aliqua cā τ cōmittit iudici inter titiū τ Seyuz sup tali re:tūc pōt agi petitorio τ possessorio:τ hoc fateor de plano qꝛ idefinita equipollet vniuersali.de priui.qꝛ circa. de elec.vt circa.li.vi. Ubi de hoc vno tn̄ ꝯmisso:aliud nō veniat nisi per modū recōuentionis fm̄ Jo.τ Ant.in.c.i.de seque. premissa tn̄ ꝓtestatiōe.qui allegant.aūt.subsequenter.C.qūo τ q̄n iudex.de mu.peti.c.i.τ.ii.de or.cog.c.ii. Finito tn̄ negocio cōmisso:sup non ꝯmisso neutra partiuz pōt agere:nisi ex noua cōmissione.de resti.spo.audita.de offi. dele. cum olim. τ.c.cum ꝯtingat.allegabant ēt predicti dn̄i p dicta ꝯclusione vnum dictum Jnn.in.c.epi.de re.eccle.non alie.vz q̄ vigore rescripti.ea que de bonis pōt agi petitorio τ possessorio: qd̄ dictum multum vr̄ facere pro ipsis in casu ꝓposito. Ad qd̄ rūdebam q̄ verba ista posita in dicto rescripto sapiunt τ sapere ꝓsit tam petitorium q̄ȝ possessorium τ in dubio potius debemus interpretari rescriptum q̄ valeat q̄ȝ pereat. de ver. signi.abbate.cum si.

De rescriptis τ de officio legati. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Legatus vel ordinarius non pōt alicui cōmittere coniunctim q̄ recipiat resignationez alicuius beneficii vnius singularis ꝑsone τ ꝯferat alteri q̄ȝuis dn̄ūcti.h.d. Uel sic: Cōmissio epi viua voce fcā de ꝯferēdo bn̄ficia valet τ ꝓbari pōt p testes.h.d. CCCXCVII

I episcopus Dat τ cōmittit viue vocis oraculo vicario generali ptātez recipiendi resignationē certi beneficii spectātis ad collationē suā: τ ꝯferendi certe ꝑsone. Fuit dubitatum de duobus vz. Utrū valeat hmōi cōmissio. Scdo si valeat: vtrum possit τ debeat ꝓbari per testes vel lras. In prima qōne facit τ fecit dubiū.§.ꝓhibemus. in.c. deliberatione.de offi.dele.li.vi.vbi ꝓhibet expresse legato ēt de latere ne i genere vel i specie cuiq̄ȝ possit cōmittere sine data ptātem recipiendi resignationē τ ꝯferēdi beneficia ēt personas idoneas infra legationē suam existentia: τ apponit decretum irritans. hmōi resignationes collationes ꝯ hmōi ꝓhibitionē factas:cum per hmōi cōmissione daret via ad vacatura beneficia ꝯferenda ꝯ lateranen̄.ꝯsilium. de ꝓcess.ꝓbē. nulla.que rō vr̄ fortius locū hr̄e in epo seu quolibet ordinario alio in ꝓuicia sibi decreta.de off.le.c.ii.e.li. Preterea vbi est eadem rō dz esse idem ius:de ꝯsti.translata. τ de transla. epi.inter corporalia.sed eadem imo fortior est rō in epo q̄ȝ legato in casu predicto.ergo τc. Incontrariuz videbat per.c. si.de offi.vi.τ de preben.statutum.e.li. In q̄bus expresse apparet q̄ epo pōt ꝯmittere collationē beneficiorū ad epm spectantium suo vicario generali qd̄ est verum in genere:sed in specie nequaq̄ȝ:pro vt l.c.τ no.in.c.ꝯstitutus.τ.c.si.de concess. preben. multa enim licent in genere que non licent in specie .e.ti.c.accedens.τ de iure pa.ex lrīs.cum si. Et pro hac parte fuit ꝯclusū τ determinatū. Non ob.c.deliberatione allegatum quo ad generalē cōmissionē siue ptātem ꝯferendi beneficia ꝓhibitiua qꝛ illud pcederet vbi eps alteri q̄ȝ suo officiali hanc ptātem daret ponderato principio illius.§. fm̄ Jo. an.ibidem qui remittit ēt ad notata per eum in.c.statutum. in vlti.glo.de preben.li.vi.que bene faciunt ad qōnem ꝓpositum. Et lz ptās sit generalis:cōmissio tn̄ est spālis: sine qua ēt vicarius generalis non posset conferre beneficia:vt no.d. .c.si.de offi.vi.li.vi. Et supposito q̄ valuisset τ fieri posset ie

lis cōmissio ē in specie generali vicario epi: hñti generalem administrationem bonorum ⁊ rerum: vt. xvi. q. i. statuimus. tñ in officiali epi meo iudicio esse aliter sentiendum qui nullam hēt administrationem rerum vel bonorū temporaliū. de elec. is qui. li. vi. nec ob. c. romana. de ap. ⁊ c. ii. de psue. li. vi. vz qr ibidem est consistoriū officialis ⁊ epi. ergo ⁊c. qr fateor quo ad iurisdictionē: ⁊ in his que sunt fori contentiosi. In aliis vero secus. nec ob. c. ex frequentibus. de insti. vbi officialis episcopi pōt de iure cōi instituere pñtatos ad beneficia: qr hmōi instō est necessarie iurisdictionis ⁊ nō voluntarie. In qua voluntaria iurisdictione ē non succedit capitulum sede vacante: pro vt le. ⁊ no. de ma. ⁊ obe. c. vno. de insti. c. ii. li. vi. Fateor ē ⁊ credo q epūs ē in spē posse cōmittere suo vicario generali ptātem recipiendi resignationē: ⁊ admissa per episcopum posset eidem vicario dare potestatem conferendi illud beneficium sic resignatum: qr tunc cessaret prohibitionis cā. ergo dz cessare prohibitio. de renun. post translationem. de appel. cum cessante. Nam hmōi pmissiones sic distinctas posset ē facere legatus cuiq3 persone fm Jo. an. in. d. c. deliberatione. in. § prohibemus. qui. § intelligitur qñ permixtim ⁊ simul semel darentur ambe predicte potestates: p rōe diuersitatis posset induci. c. ad questiones. de re. permu. quod dominus Jo. an. nō allegat cuius tñ opinio recipitur ⁊ approbatur.

¶ Summatus est iste. §. cum decisione precedenti.

E secundo Dubio videlicet vtrū commissio generalis vel specialis in casibus pdictis fieret: valere posset facta officiali vel vicario viue vocis oraculo per episcopum ⁊ si negaretur: an posset probari per testes: Uidebatur q nō: per. l. vnicam. C. de manda. princi. ⁊ per. c. cum in iure peritus. de offi. dele. que iura procedunt in delegatis pape vel imperatoris. In aliis vero inferioribus secus: in quibus habent locum iura cōmunia: vz q parem vim habent testes ⁊ instrumenta in iudicio. C. de fi. instru. in exercendis. ⁊ c. ii. cū. Jo. fm Uber. ⁊ tan. quos allegat spe. ti. de pba. §. vlti. v. sed nūquid delegatus: qui remittit ē ad no. per cum ii. de lega. §. superest. v. sed nunquid si propter. pro quorum opinione facit ar. saltem q iste casus nō est de illis requirentibus necio scripturam: numeratis per glo. in. c. i. de censi. li. vi. ergo ⁊c. Quam quidem conclusionem dicebant aliqui dñi veraz in cōmissione facta viue vocis oraculo super vno articulo: vt in iuribus in prin. superius alle. secus vero si super diuersis ⁊ pluribus: psertim discrepātis a iure cōi sicut in legato misso ad certam puinciam cui darent multe singulares ⁊ diuerse ptās: sibi de iure cōi non cōpetentes de quibus in. c. qō translationem. de offi. lega. in quo casu posset pcedere ⁊ loqui. l. vnica. C. de man. prin. p cuius intellectu vide Jo. xcvii. di. nobilissimus. ⁊ xxv. q. ij. ratiōnem pro conclusione predicta fuerunt ē allegata dicta ⁊ notata in cle. dudum. de sepultu. ⁊ per Guil. de cu. sē ō iudi. l. ii. qui ponit tres vel quattuor intellectus predicte. l. vnice. C. de manda. prin.

¶ De offi. ordi. ⁊ de rerum permu. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Episcopus conferens beneficiūz in aliena dioc. nō potest illius permutationi auctorizare nec alia facere nisi sibi competat ex priuilegio v. l consuetudine. h. d. Uel sic: Permutatio beneficii expedienda est per epm in cuius dioc. situm est beneficium: non illius ad cuius collationem pertinet. h. d. CCCXCVIII

J aliquis Episcopus habeat collationem bñficii siti in dioc. alterius episcopi ex cōsuetudine legitime pscripta si tenens illud beneficium vellet illud pro alio beneficio permutare. Fuit dubitatum in cuius manibus posset ⁊ deret fieri resignatio hmōi beneficii. Et videbat aliquibus q in manib⁹ illius habentibus potestatez conferendi. Nam ad quē pertinet institutio: ad illum ē debet pertinere destitutio siue resignationis receptio. de hereti. cum ex iniucto. in fi. de capel. mo. c. i. de priui. cum ⁊ plantare. § in ecclesiis. de renū. admonet. ⁊ c. quod in dubiis. Fuit conclusum ⁊ determinatū per omnes dubium predictum per contrarium. Nam licet alicui debeatur ex consuetudine beneficii collatio: nō sequitur q ad eum pertineat institutio resignationis receptio: seu destitutio. Et est ratio quia tantum prescriptum: quantū possessum: ⁊ non plus. de deci. cum in tua. de offi. archi. c. fi. de prescrip. c. audītis. ⁊ c. cum olim. de capel. mo. cū dilectus. ⁊ c. venerabilis. pro quo facit optime. c. cum in illis. de preben. li. vi. vbi textus ponit differentiam inter collationem presentationē ⁊ institutionem ac electionem. que omnia possunt diuersis personis ex priuilegio vel consuetudine competere: vt in dictis iuribus superius allegatis. pro hoc etiam videt textus i. c. vnice. de capel. mo. li. vi. vbi abbates ad quos spectat pleno iure dispositio aliquorum beneficiorum nihilominus tenentur ⁊ debent presentari siue institui per eos presentari episcopo ad cōmittendum eis curam animarum: nec institutos per episcopum possunt sine causa ⁊ ipsius consensu ammouere ⁊ priuare eorum beneficiis: facit etiam de. quia regulares. de supplen. negli. prela. Jura vero pro contraria parte allegata loquuntur in illo ad quē de iure cōmuni spectat institutio siue collatio. Secus vero si de consuetudine vel aliquo alio iure speciali. Pro quo etiam faciunt notata per Inno. ⁊ Ho. in. c. ex frequentibus. de insti.

¶ Hic superuenit quidā nouus Auditor: nomine Richolaus bodesham anglicus.

De sententia excōmunicationis. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Male absolutus non reducit in eadem excōmunicationis sententiam latam per hominē: nisi de nouo citetur ⁊ contumax existat: secus in sententia lata a canone in quam reducit ipso iure. h. d. Uel sic ⁊ melius: Excōmunicatus a canone vel a iure promittens stare iuri ⁊ mandatis parere vt absolueretur: qui tūc absolutus si nō adimpleuerit quod promisit reincidit in excōmunicationis sententiam ipso facto: secus si ab homine excommunicatus fuit: ⁊ absolutus sub dic forma: quia tunc reinducendus est in excōmunicationem donec fecerit quod pmisit eo ad hoc citato. h. d. CCCXCIX

J pronuncietur Quis male absolutus a sententia excōmunicationis lata per hominem: ⁊ petatur reduci in eadem sententiam excōmunicationis: vigore tamen specialis cōmissionis. Dubitabatur de modo reducēdi videlicet. vtrum deberet fieri cum cause cognitiōe parte vocata ⁊ canonica monitione premissa: ⁊ videbatur aliquibus q si ex falsa causa fuerit absolutus q non teneret absolutio: ⁊ sic remanserit excōmunicat⁹ ⁊ cessaret reintrusio. Pro quo allegata fuit glo. Ber. in. c. ex parte. de offi. or. quam glo. dicerunt domini non seruari: quia sicut sententia excommunicationis lata ex falsa causa ⁊ sine ordine iuris valet ⁊ tenet: vt in. c. sacro. de sen. excōmu. in. c. i. e. ti. li. vi. cum ibi notatis: ita ⁊ absolutio: ⁊ pari passu ambulant. de peni. di. i. verbum. ⁊ no. pulchre per Inno. in. c. ab excōmunicato. de rescrip. super verbo. obtentus. Et ideo quia tenet absolutio non est iterum excōmunicandus siue in eadem sententiam excōmunicationis reincidendus vel reducendus: nisi canonica monitione premissa: ⁊ ex noua causa probata puta noua contumacia fm Inno. ibidem in fi. eiusdem glo. qui alle. pro primo dicto. c. sacro. supius alle. Pro scdo canone. nemo. ii. q. i. Pro tertio canone certū. xi. q. iii. cum quo cōcordat Jo. mo. in. c. eos. de sen. excōmu. super verbo. in eadem. post prin. vbi dicit expresse q hmōi reductio de qua loquuntur decre. videlicet. c. ex parte. ⁊ c. ad reprimendam. de offi. ordi. de appel. questioni. de senten. excōmuni. sacro. debet fieri cum cause cognitiōe: que iura loquūtur in sententia hominis: secus vero in sententia canonis. in quam reincidit ipso iure non parens mādato superioris ⁊ sic loquitur. c. eos. supius alleg. Et sic fuit conclusum per oēs dominos. Fuit tamen per aliquos dubitatum vtrum in hac reintrusione requireretur personalis monitio vel sufficeret citatio per audientiaz. Aliqui dicebāt personaliter deberet moneri: vt pareret vel illud faceret: p quo alias fuit excōmunicatus per notata per Innoc. in. c. ii

a duersarius.de eo qui mit.in pos. Maior pars ⁊ quasi om
nes tenuerunt contra: presertim si alias in cā fuit apprehen-
sus citatus: et iusta cā excōicatus: ⁊ male absolutus. Et hoc
et vult Inno.in.d.c.si aduersarius. vbi bene excipit tres ca
sus a dicto suo: citatio.n.sepe hz vim monitionis: vt le.⁊ no.
in.c.ex parte.de verb. sig.per Ber.⁊ facit vna nota Jo. an.
in.c.presenti.super verbo.constiterit.de censi. in clemen.⁊ de
penis.c.i.super verbo.commode.per eundem. ⁊ super ver-
bo.constiterit. per pau. Pro quo et facit stilus curie qui hz
q semel citata parte legitime ad cām proceditur in eius cō
tumacia per audientiam: etiam per excōicationem: puta q
non respondeat libello lite non contestata. tribus tñ citatiōibus
premissis. At in casu proposito pars que petebatur reduci
⁊ reintrudi fuit citata ⁊ personaliter apprehensa in curia ad
dicendum contra cōmissionem super intrusione obtenta: ⁊ dixit
contra eam: sed recessit vt ponebatur in facto.ergo licite potuit p
cedi contra ipsum per audientiam etiam ad excōicationez.ar.c.i.
de iudi.⁊.c.prout.de dolo ⁊ contu.⁊.c.fi.vt lite non conte.
vide infra conclusionem.ccccxxxvii.

De excep.⁊ de sen.excōmuni. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. Per denunciationem excōicatio
nis non probatur sufficienter excōicatio apposita in vim per-
emptorie: secus in vim dilatorie.h.d. Vel sic. Petens se ab-
solui ad cautelaz tenetur probare se legitime appellasse ⁊ post
appellationem excōicationis sniam fuisse prolatam.h.d. Vel
sic. Licet denunciatio probet excōicationis exceptionem in
vim dilatorie: non tamen in vim peremptorie propositam.
hoc dicit. CCCC

Si quis Petit se absolui ad cautelam a sen
tentia excōicationis lata in eum post
appellationem legitimam: ⁊ producat suas appel-
lationem ⁊ instrumentum denunciationis facte est hmōi ap
pellationem. Fuit dubitatum vtrum per hmōi instrumen
tum denunciationis sufficienter constaret de excōicatiōe ad
effectum absolutionis obtinende ad cautelam. Et videba
tur aliquibus dominis q non per notata in.c.pia.de excep.
li.vi.⁊ per Jo. an. vbi expresse tenet q per denunciationem
non probatur sufficienter excōicatio: quod fateor de plano
in casu ipso qñ opponitur excōicatio per partem aduersa-
rio in vim peremptorie: vel dilatorie ad repellendum eum: cū
ibi textus dicat apertissimus documentis ⁊ eius opinio ser
uatur in curia vbi rarissime exceptio excōicatiōis admittitur:
qz nunq̄ debite proponitur ⁊ specificatur. Ho. tñ in.c.pru-
dentia.§.sexta.tenuit contra.cum quo concordat archi.in.c.
pia.superius alle.pro quorum opinione.c.cum desideres.de
sen.excō. In casu nostro proposito maior pars dominorum
tenuit contra vz sufficere denunciationem ad effectum abso
lutionis obtinende per quam nemini preiudicatur: nec pars
posset contradicere aut appellare.de appel.qua fronte.de offi.de
le.cum contingat.nisi excoperet de manifesta offensa. de sen.
excō.venerabilibus.⁊.c.solet.li.vi. imo sm aliquos videretur
solum sufficere petentis absolutionem sua propria confessio.
de elec.venerabilem.de de.excō.mi.proposuit.pro qua con
clusione fuit allegata no. Jo.an.in.c.licet.de sen.excō. vbi vi
detur tenere contra dictam suā glo.positam in.c.pia.sed dat duas
solutiones quas ibi vide. Ego vero dicebam q ad effectū
absolutionis obtinende ad cautelam iuxta formam.c.solet.
oportere petentem absolutionem probare duo. videlicet se
ex legitima cā appellasse: ⁊ post appellationem hmōi in eum
sniam excōicationis esse prolataz. Et licet in casu proposito
constaret de appellatione legitima: ⁊ snia excōmunicatiōis
per suam confessionem ⁊ per instrumentum denunciatiōis
tñ per hoc constaret ipsam excōicationis sniam post hmōi
appellationem promulgatam. Nam potuit esse q fuit ante
appellationem excōmunicatus ⁊ post appellationem denū
ciatus: nam non probat hoc esse quod ad hoc contingit ab
esse.de offi.dele.cum contingat.de proba. in presen. ⁊ propte
rea in dictam absolutionem non consensi: licet impensa fue-
rit.de consilio maioris partis dominorum.

De pactis ⁊ de restitutione spo. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Pactum siue iuramentum de
non petēdo restitutionē obstat agenti possessorio.hoc dicit.
Vel sic: Pactum siue iuramentum de non agendo vel non
petendo restitutionez obstat agenti possessorio.h.d. Vel sic:
Licet renunciatio cum iuramento facta post spoliationem
non impediat restitutionem: secus tamen in pacto de non
agendo.h.d. CCCCI

Si agenti Interdicto vñ vi siue possessorio
in causa beneficiali: obiciatur, ⁊ p
betur iuramentum sponte prestitum: etiam si post
spoliationem de non molestando spoliatorem in iudicio vel
extra. Fuit dubitatum vtrum non obstante tali iuramento:
spoliatus veniret restituendus. Et videbatur aliquibus q
predictum iuramentum non impediret restitutionem ex pa
ritate rationis.c.solicite.de resti.spo. Item ex eo q hmōi iu
ramenta sunt ciuiliter interpretanda.de iureiuran. veniens.
sed predictum iuramentum posset intelligi ⁊ interpretari de
molestatione facti ⁊ non iuris.ergo ⁊c. Itez presumitur do
lo extortum.ergo non obligat: quia fraus ⁊ dolus ⁊c. de re
scriptis.ex tenore.⁊.c.sedes.presertim in odium violenti.qui
nō auditur excipiens de crimine: nec de canonica institutio
ne.de resti.spo.c.in literis.⁊.c.item cum quis. Premissis nō
obstantibus fuit conclusum ⁊ determinatum contrarium.
Nam licet renunciatio etiam cum iuramento facta post spo
liationem non impediat restitutionem in.c.solicite.superius
allegato: tamen pactum siue iuramentum de non agendo
vel restitutionez petendo videtur obstare agenti interdictor
pro vt no.per Ber.in.c.ex insinuatione.de procu. ⁊ per In
no.in.c.super hoc.de renuncia. ⁊ per spec.ti. de peti.pos.§.fi.
.v.xv. Et videtur pro hoc textus.de iureiuran.c.peruenit.a
contrario.⁊.c.ad nostram.e.ti.pro hac parte etiam facit.c.i.
de restit.spol. vbi ille Philasius decus renunciauit possesso
rio siue interdicto. vnde vi. ⁊ ideo fuit aduersarius suus au
ditus ⁊ admissus in petitorio.facit p hoc regula generalis
quia iuramentum non dolo nec vi prestitum: quod potest ser
uari sine interitu salutis eterne est seruandum: vt in.c.si vero.
de iureiur. ⁊ hoc iuramentum potest seruari sine detrimen
to anime.ergo ⁊c.presertim quia non replicabitur per acto
rem.de dolo metu vel vi. In quibus casibus adhuc ante re
laxationem non esset audiendus: pro vt le.⁊ no.per Ber.in
.c.abbas.q me.ca.⁊ melius per Inno.in.c. ad aures.eo.ti.
Et si dicatur imo presumitur dolo vel metu prestitum: preser
tim qz non est verisimile ⁊c.vt in.c. super hoc.de renun. qz vt
presupponebatur in facto prestitum erat post spoliationem fa
ctaz ergo non sponte ⁊c. Rñdeo has presumptiones tolli
per alias presumptiones ⁊ rōnes fortiores. Nam in instro
publico producto super dicto iuramēto prestito expresse cō
tinebatur q sponte ⁊ nō coactus nec dolo nec fraude indu
ctus iurauit non molestare ⁊c.⁊ qz contra hmōi iuramentuz non
fuit aliquid dictum exceptum vel datum. ergo illi standum
donec esset reprobatum.de presump.c.illud.de fi. instru. cū
Jo.preterea in.c.super hoc.⁊.c.solicite.renunciauit ⁊ abiura
uit beneficium ⁊ totum ius sibi competens in illo qd̄ d̄ spo
lius admittitur: q̄ renunciatio siue abiuratio actionis: vt in
casu nostro ar.de iureiur.quēadmodum.de accu.super his.
Et ex hoc ⁊ et ex vbis in dicto instro expssis: fuit decī ⁊ cōclu
sum per omnes dños: q nedum predictum iuramentuz ex
tenderetur ad molestationem iuris: sed et facti iurauit reus
non molestare nec inquietare ratiōe predicte ecclesie: cuius
restitutionem non petit in iudicio nec extra. Sicqz ego qui
habui cām de consilio dñorum meorum pronūciaui predi
ctum agentem interdicto non audiendum obstāte predicto
iuramento sibiqz super molestatiōibus ⁊ inquietationibus
hmōi perpetuum silentium imponendū fore ⁊ imposui: ac
in expensis eundem actorem condemnaui qz omnes termi
ni fuerunt seruati ⁊ in causa conclusum.

De rescriptis ⁊ de dolo ⁊ contu. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Contra actorem cōmissionem
⁊ citationem impetrantem ac non dimisso procuratore de cu
ria recedentem ad instantiam rei seruatis terminis per au

dientiam potest pro reo ab impetitione snia diffinitiua ferri b.d. Ad hoc. Si actor obtinuit cam beneficialem in palacio apostolico ɔmitti: reus et nõ citatus postea veniẽs pt snia frustr ab ipsius actoris ipetitõe absolui.b.d. CCCCII

Fuit actor presens In curia imperat ɔmissionez in cã bñficiali ɔ reum possessorẽ absentẽ:cum ptãte citandi ipsum in ptibus ⁊ decreta citatione ad instantiã ipsius actoris recedat de curia. ⁊ vadat ad partes nullo pcuratore dimisso : ꝑ post eius absentiã pducaꝰ pcuratoriũ sufficiens p reo:tunc executionẽ predicte citationis ⁊ pcedaꝰ per audientiam ad instantiã rei ɔ actorem absentẽ vsqꝫ ad ɔclusionẽ inclusiue: ⁊ petaꝰ p pte rea ferri snia absolutoria ab impetitione actoris. Dubitabaꝰ vtrum talẽ vel qualẽ sniam auditor posset ⁊ deberet ferre in supradicto casu. In q̄ dubio domini erant varii. Aliqbus.n.videbaꝰ ꝙ ab instãtia iudicii dũtaxat cum ɔdẽnatione expensaꝝ auditor deberet reuꝫ absoluere per auct.qui semel.C.quõ ⁊ qñ iudex.⁊ de offi.dele.cõsuluit.cum ibi no.⁊ de do.⁊ ɔtu.actor.li.vi. ɔ enim non citatum non ɔfessum:non ɔuictum non põt diffinitiua pmulgari snia.ii.q.i.nos in quẽquaꝫ. de ɔsti.ecclesia sancte marie.de ma.⁊ obe.iter quatuor.⁊ de ca.pos.⁊ ppte.c.i. At hic actor nũqꝫ fuit citatus.ergo ⁊c. pterea supposito ꝙ reũ fecisset citari adhuc ante litis ɔte.poterat penitere ⁊ desistere a lite.vt.C.de ap.si qs libellos canonizata.ii.q.vi.si quis libellos.vbi de hoc.⁊ per Ho.plenius.de cri.fal.c.fi. ⁊ per archid.in .d.c.actor.multo fortius re integra ante quãcũqꝫ citatõis executionem desistere potuit: ⁊ hoc potius in casu predicto debemus presumere qꝫ ɔtrarium cum non pcesserit ad actum citationis exequendũ.ar.de elec.in cãis.⁊.c.qꝫuis.e.t.li.vi.cuꝫ ibi no. Alii dñi ⁊ maior pars fuerunt in ɔtria opinione:vꝫ ꝙ posset ⁊ deberet ferri diffinitiua snia absolutoria ab impetitione pro reo pñte:mouebaꝰ per.c.cãmqꝫ.de do.⁊ ɔtu.vbi in ɔtumaciã actoris pcedebaꝰ lite non ɔte. ad diffinitiuã sniaꝫ et ɔdẽnatoriã.ergo multo fortius absolutoriã: pro quo etiaꝫ allegabant.l.ꝓperandũ.C.de iudi.⁊ no.per ber.in.c. prout.de do.⁊ ɔtu.sed si.c.cãꝫ. bene ⁊ recte inspiciaꝰ loquiꝰ in actore nõ citato per reum: ⁊ ɔtumaciter absente: loquiꝰ et in cã matrimonialem qua nõ est necẽia lit.ɔte.vt in cle.dispendiosam.de iudi. ⁊ in casu nr̃o postqꝫ reus venit nusqꝫ actor citatus fuit.ergo ⁊c. Ad qd rñdebaꝰ per dños in hanc opi.declinãtes:ꝙ hic actor impetrando ɔmissionẽ ⁊ citationẽ ad ptes:ɔnunciauit ⁊ voluit esse cãm in curia: ⁊ iõ debuit hoc precauere ⁊ pcuratorẽ in curia dimittere:vt si qñ aduersariꝰ suus veniret eum defenderet sicut dicimus in appellante.de ap.interposita.⁊.c.cordi.cum ibi no.li.vi.⁊ de renũ.veniens.cum ibi no.ergo si hoc non fecit iuste potuit ɔ ipsum per auditentiam et ad diffinitiuã sniam pcedi.ar.in simili.in.c.statuimus.de elec.li.vi. Preterea intimatio appellatõis iuxta formam cle.cãm elections: ⁊ citationis : qñ de spãli mandato cã ɔmittitur fit vt reus certificeꝰ super quo velit actor agere: ⁊ ad hoc ꝙ possit venire vel mittere instructus.ar.cle.ii. vt lite pen.de dila.preterea.at hic actor certus fuit:vel saltẽ esse debuit de facto suo.de rescrip.ab excõicato.de reg. iu. eũ qui certus.li.vi.ergo non erit opus citare vel ipsum vel certificare de cã. Et iõ sm stilum palacii.c.vt lit.pen.fortius procedet ɔ actore qꝫ reo. Iteꝫ ɔmissiones sunt cões ita ꝙ reus pt vti rescriptõis impetratoris:cuꝫ clausula: preiudiciali per actorem ⁊ econuerso.de ma.pet.c.i.⁊.ii.cle.⁊ no.per Inn.in.c.ex ɔqõne.de re.spo.qd et debuit actor pcauere: ⁊ suspicari reum velle vel posse venire:⁊ tali ɔmissione vti:⁊ dimisisse pcuratorez sufficientẽ:qd si non fecit:imputeꝰ sibi. de ap. sepe.⁊.c.nicholao.cum ibi no.maior.n.est ɔtumacia actoris qꝫ rei: vt in dictis iuribus cãm.⁊.c.actor.ergo ⁊c. Quo.n.penitere ⁊ desistere posset ante lit.ɔt.fatebanꝰ dñi si venisset:vel de hoc ɔstitisset. Sed qꝛ de hoc non ɔstitit attento ꝙ ɔmissionem ⁊ citationem obtinuit:potius debemus presumere de ɔtrario:⁊ ꝙ in eadem voluntate permansit. ar.de preben. si tibi absenti.li.vi.preterea et in hoc dubio debemus presumere citationem executã:ex quo reus pcuratorẽ post datam ipsius citationis decrete:misit spãliter ad cãm:potius ꝙ non citatum.ar.notatoꝝ in.c.bone memorie.de elec.ergo si citatus fuit in eius ɔtumaciã pcedi potuit et absqꝫ ad diffinitiuã sniam:vt in.c.statuimus.de elec.ergo ⁊c. Fuit tñ finaliter mihi qui habui cãm per oẽs dños decisũ ⁊ ɔclusum: ꝙ si reperirez p acta pcuratoriũ p reo:statim post decretam citationẽ ⁊ recessuꝫ actoris pductum:qꝫ aliquãtulũ supersederẽ ⁊ expectarem aduentũ actoris:eo qꝛ melius est aliquantũ super expectare: qꝫ ⁊c.ff.de dam.infec.l.si finita.de pcu.querelã.de re iudi.cum Bertol.vt lite nõ ɔte.qñ. Si vero longe post foret pductũ: ꝙ tunc reciperem iuramentuꝫ a pcuratore rei: vtrum sciret vel crederet dñm suum fore citatũ vel ne. Et si iuraret ipsuꝫ fuisse citatum:ꝙ tunc ferreꝫ sniam absolutoriã ab impetitione actoris:alioquin ab instantia iudicii absoluerem reum. Sed qꝛ reperi p acta pcuratoriũ staꝫ post recessum actoris pductũ. Idcirco de ɔsilio dñoꝝ meoꝝ supersedi ⁊ supsedendum decerni ad tps: qꝛ pp multa impedimenta fore actor non potuit hactenus venire que forsitã ipsum excusarent a veniendo.de ap.ex rõne.de sen.exc.venerabilibus.li.vi.

De officio delegati. Rubrica.

Sequens decisio.b.d. Sub executore sententie non in dignitate ɔstitutus fructus in quibus victus ɔdẽnatus fuit taxare non põt.b.d. Ad hoc. Executor ad taxationẽ fructuum in vim diffinitiue snie deputari non põt ille qui non est in dignitate constitutus.b.d. CCCCIII

Fuit dubitatum Utruꝫ sub executore snie diffinitiue non in dignitate ɔstitutus:posset taxare fructus in quibus victus fuit ɔdẽnatus? Et videbaꝰ aliquibus ꝙ sic: maxime si in hoc partes expresse ɔsentirent: cum iste sit vnicus ⁊ certus articulus qui põt de expresso ɔsensu partiũ per iudicem siue executorem et ex locuꝫ in quo deputatus est expedire:vt in.§.in nullo quoqꝫ.in.c.statutum. de rescrip.li.vi. qd.c.et non hꝫ locum de iure in executoribus sniaꝝ ⁊ gratiarũ sm Jo.mo.archi.⁊ Jo.an.ibidẽ.vide sup decisione.cclxx. Hoc verum in meris executoribus datis ad exequendum vel pmdendum. Secus vero in mixtis ⁊ assumentibus sibi iurisdictionẽ ⁊ cum cãe cognitione pcedentibus: tales eniꝫ debent esse in dignitatibus ɔstituti: vel canonici ecclesiaruꝫ cathedralium sm doc.antedictos. Cum igitur predicta taxatio fructuum requirit vocationeꝫ ptium ⁊ cãe cognitione. Dixerunt oẽs dñi : paucis exceptis nõ posse expediri hmõi actum cãe cognitionẽ requirentẽ: nisi per executorẽ siue sub executorẽ in dignitate ɔstitutũ:et si ptes ambe vellent in hoc ɔsentire qꝛ.§.in nullo quoqꝫ.superius allegatus.nõ hꝫ locuꝫ quo ad psonas:licꝫ bene quo ad loca. Mihi tñ sub dubio videbaꝰ qꝛ licꝫ in predicta taxatione requireꝛeꝰ ptis vocatio illa dũtaxat sit ad instructionẽ ⁊ informationẽ summariã hñdaꝫ de illis interloquẽdũ super ipsis que et posset ferri in partis absentia:vt le.⁊ no.per Inno.in.c.auditis.de pcu.faciunt et que le.⁊ no.in.c.de iudices.de offi.dele. Tum et qꝛ hmõi taxatio est quoddaꝫ accessoriũ ad executionẽ snie:qꝫ põt expediri sicut pncipale.ar.de reg.iu.accessoriũ.li.vi. Et hoc tenet expresse Guil.de monte lau.in extrauaganti. sedes apostolica. Contra hanc opi.meam fuit allegata quedam no. Inn.in.c.de cetero.de sen.⁊ re iudi.ꝙ licꝫ merus executor puta snie posset aliquas pbationes recipere ad sui instructiones super aliquibus oppositis vel ppositis coram eo:tñ nũqꝫ de hoc posset iudicare siue diffinire: sed dꝫ ⁊ teneꝰ supersedere ⁊ totum negociuꝫ sufficienter instructũ ad superiorẽ remittere. Et qꝛ predictus executor vt ponebaꝰ in facto: nedum pbationes super valore fructuum recepit:sed et articulũ diffiniuit fructus taxando ⁊ partem ad soluendũ per censuram ecclesiasticã cõpellẽdo:hoc fuit per dñm auditorẽ hmõi cãe factum suum annullatũ: ⁊ de nouo per eundẽ auditorẽ fructus taxati. In qꝫ sniaꝫ ego postmodũ ex dicto Inn.supius allegato ɔsensi: Licꝫ Ho.ibidẽ teneat ɔtrariũ: p cuiꝰ opi. faciũt plura iura:qꝫ p opi. Inn.vꝫ.de rescrip.si qñ.cũ adeo.ad aures.ɔstitutus.postulasti.ad audiẽtiã.⁊.c.si pponẽte. de offi. dele.ex pte.c.sup eo.de ap.dilecto.⁊ ibi per Jo.an. in nouel.

De iure patronatus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h.d. Patronus potest loco religio so ius patronatus dare absque alia vniuersitate: de licentia tñ episcopi diocesani: q̃uis aliter absque vniuersitate vendi nō possit. h.d. CCCCIIII

Uit dubitatum Utrum ius patronatus per laicum possit dari religiosis sine gleba: vel alia re vniuersali, puta castro, villa vel fundo. Dubium fecit. c. ex lrīs. de iure pa. Ubi vr̃ q per se dari non possit: cum sit ius spūale: qd sine aliqua tpalitate stare non pōt: sicut dicimus. de prebenda. Tñ fuit determinatum et conclusum per oēs Dñum. Licet ius patronatus non possit vendi per se: nisi cum vniuersitate: vt in. d. c. ex lrīs. et. c. de iure. c. ti. tñ donari pōt a laico clerico, sine quacunque vniuersitate vel gleba: vt in. c. ex insinuatione. c. ti. et loco religioso sine cōsensu epī: vt in decre. vnica. c. ti. li. vi. vbi vr̃ textus pro hac determinatione. Idez vr̃ tenere Inno. in. c. cum scdm. eo. ti. in fi. maxime cum laici docius habent ex spāli grā et fauore ecclesie: vt notauit Inno. super rubrica. de iure patro. et iō citius et leuius quōcunque ad ecclesiam reuertitur quēadmodū dicimus in decimis in feudum laico concessis. de his que fi. a prela. sine consen. ca. cum apostolica. res. n. de facili redit ad naturaz suam. xxxv. di. ab exordio. ff. de pac. si vnus.

De restitutione spo. et de penis. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h.d. Spoliatus obtinens in possessorio recuperatis fructibus et expensis: et succumbens petitorio pdēnatur in fructibus et expensis a tempore petitorii primo inchoati. h.d. CCCCV

I quis in causa Beneficiali intentando primo petitorium et possessorium post iuramentuz calūnie prestitum: suspendit petitorium pcedendo in solo possessorio et pro se tres diffinitiuas sñias obtineat: cum pdēnatione expensarum et fructuum: quibus et etiam possessione restitutis, ipse postea in petitorio succumbat. Fuit per me qui habui cām dubitatum et propositum: a quo tpe deberet fieri pro nūc cōdemnatio: seu pnunciatio pdēnationis fructuum. vtruz. vz a tpe mote litis in petitorio per spoliatum primo vel postea per spoliantem et in petitorio obtinentem. Volebant aliqui maxime legiste: q ex quo a tpe litis pte. que exequat omnes possessores malefidei: deberet fieri per pdēnationē fructuū a tpe mote litis: de nouo super pprietate siue petitorio: pre ser tim cum nunc succūbens in petitorio: primo pueniat et nunc pueniat. Maior pars dñorum et quasi oēs dicebant Dñum. Nam fructus sequunt rem. Cum igitur nunc adiudicatur huic agenti petitorio res: puta beneficiū. ergo habebit rem cum fructibus a tpe mote litis per suum aduersariū primo factis: que pstituit ipsum in mora et malefidei possessorem: vt patet. n. sibi nunc succūbens in petitorio q primo intentauit illud: pro vt notat glo. expresse in. c. significauerit. de testi. super verbo. recursum. idem voluit et notauit glo. in. c. cum super. et. c. pastoralis. de ca. pos. et propri. Ubi dicit gl. q succūbēs in petitorio tenetur restituere fructus quos ipse recepit rōne pdēnatione facte in possessorio: quos ex quo nullum titulum in beneficio habuit: male percepit et salua pscia retinere non potuit. Idcirco ad restōnem absque et quacunque cōdēnatione tenet eo magis: qd crederem verum si ab initio etiam ante litis ingressum sciuit se nulluz ius in beneficio hēre et sic semper fuit malefidei possessor: qui non facit fructus suos: p vt no. et deducit Inno. in. c. in litis. de resti. spo. et in. c. cōsultationibus. de iure pa. Si vero ante litis ingressum ignorauit titulum suum fore viciosum: imo credebat pbabiliter se bonum ius hēre: licz postea declaret Dñum: tunc crederez indistincte glo. procedere qui tenetur tm̃ restituere extantes fructus ante litis ptestationem et post non consumptos: post litez vero contestatam vniuersos: vt. C. de rei ven. l. certum. gl. est in. c. grauis. de resti. spo. et plenior per spec. ti. de fruc. et interesse. §. i. v. vt aūt prescripta. ibi vide de hac materia. Ego de consilio dñorum meorum coauditorum oīum qui in hoc cō

senserunt: in predicto casu condēnaui victum in fructibus a tpe mote litis in petitorio citra perceptis: non exprimendo per quē mota fuerit: sed hoc fm oēs dominos meos veniebat in executione sententie mee.

De appellationibus. Rubrica

¶ Infrascripta decisio. h.d. Si appellans in termino statuto vel prorogato vel anticipato non compareat: non tñ sue appellationi renunciat: dūmodo in primo termino debito modo apostolos petierit: quos si non petiuisset et iudex non dedisset apostolos: deserta esset appellatio et iurisdictionem iudex retinebit. h.d. Vel sic: Si iudex appellāti et apostolos petenti ad recipiendum eos prefigat certum terminum in quo appellans iterum comparens petat apostolos: si iudex iterum terminum prorogat non tenetur appellans in vltio termino apostolos petere. h.d. Vel sic: Nec in termino ad recipiendum apostolos nec in termino prorogato nec in anticipato cōparere tenetur appellans et iudex a quo nō dans apostolos in termino per eum assignato iurisdictionem amittit. h.d. CCCCVI

I auditor appellāti Et apostolos cum debita instantia petenti prefigat certum terminum ad dandum et recipiendum apostolos: et illos appellans in certo termino sibi prefixo petat: et iudex iterum eundem terminum ad aliam certam diez prorogat in qua die nec appellans comparet: nec iudex dat apostolos. Dubitabatur de duobus. Primo vtrum appellans in termino prorogato non comparendo nec apostolos petendo: videatur appellationi sue renunciasse. Secundo vtrum iudex non dando: iurisdictionez suam amiserit: ita q irritus fuerit processus eius postea per eum factus. Ad primum oēs dñi dicebant standum gl. ordinarie. Jo. an. in cle. q̃uis. super. v. vi. de appel. Cum quo concordat pau. per oīa et clarius loquitur vz: q licz tutius sit q appellans in termino prorogato iterato cōpareat: nō tñ tenetur de iure plus petere apostolos: licz oblatos teneatur recipere: sufficit. n. vna vice ipsum petiuisse: sic negligentem vel renunciantez dici non posse: et hoc dixit pau. satis colligitur ex mente ipsius decre. que de tertio termino non loquitur. Interest. n. appellantis ne totiens grauetur in eundo. Nam ex quo bis cū debita instantia petiit: iam sue constitutioni satisfecit: ergo negligens dici non pōt. Absurdum et esset scdm predictos doctores appellantem singulis diebus terminum. imo et pluribus horis dici ad eundum comparendum et petendum artari. Item per eadem motiua fuit determinatum in quibusdam aliis consilio de termino anticipato per iudicē. Verbi gratia iudex assignauit terminum iuris siue vltimum diem termini iuris ad dandum et recipiēdum apostolos. Volens autem dare apostolos ante terminum predictum: facit partem appellantem citari ad certam diem ante dictum terminum iuris. In quo appellante minime comparente: iudex dat apostolos refutatorios in contumaciam citati: et non comparentis tunc nec post in termino iuris. Fuit dubitatum vtrum appellans propter hoc renunciasset appellationi sue. Et fuit conclusum q nō: tum quia sicut in termino prorogato nō tenebatur petere: per rationes superius ad hoc inducta: ita nec in anticipato. quia sicut iudex non potuit prorogare ita et multo fortius abbreuiare. ar. notatorum. in. c. cum sit. de appel. et de sen. et re iudi. q ad consultationem. tum etiam quia in termino iuris primo sibi prefixo etiam non tenebatur comparere nec petere apostolos iam datos. Frustra enim quis petit extra: quod intus hz. de iudi. examinata. cum si. In secūdo dubio domini erāt varii. Aliqui asseruerunt auditorem nō dantem apostolos in termino prorogato nullatenus iurisdictionem amisisse quia non fuit in ipso termino debite per appellantem requisitus: quod vult cōstitutio: vt super. et. c. ab eo. de appel. li. vi. Tum quia totus terminus iuris cedat sibi ad dandum apostolos. Ante lapsum aūt totius termini: videlicet. xxx. dierum nō amittit iurisdictionem: imo retinebit et apostolos adhuc offerre et dare poterit cum sit infra terminum iuris:

sic iurisdictio eius in totum nõ expirauit nec processus eius impediuntur imo forte sm pau. vbi supra appellans teneatur eos recipere post terminum iuris cum dentur ad instructionem superioris: sed si non reciperet crederem nihilominus auctoritate antedicte cle. in fi. appellationem suam nihilominus prosequi: et iudicem post terminos apostolos dantem iurisdictionem in negocio principali admisisse per decre. ab eo. c. in nouel. et de. qõnis. in fi. Maior pars et quasi oes in predicto scdo dubio tenuerunt: et concludendo dixerunt auditorem non dantem apostolos in scdo termino per ipsum prefixo debite per appellantem petitos iurisdictionem amisisse et processum postea per ipsum habitum nõ valuisse. Nõ quod nedum ille terminus fuerit partis ad petendum: sed et iudicis ad tradendum: vt in dictis iuribus et notauit Jo. an. in cle. qõnis. super verbo. tpe. et idem pau. ibidem: nisi ergo non tradidit requisitus. perinde est ac si expresse denegasset siue per finem cle. antedicte: sed si eos denegasset iurisdictionem amisisset. ergo tc. Nec per dationem apostolorum post iurisdictionem semel amissam sine noua commissione recuperaretur. ar. c. cum appellationibus friuolis. de appel. li. vi. semel enim extincta iurisdictio non reuiuiscit. de cõsc. di. iiii. querit. C. de solu. qui reo. §. arcani. Impetret enim sibi quod se terminus iuris abbreuiando ad hoc artauit quod potuit sm pau. vbi supra cum eius fauorem respiciat: per. l. quod fauore. C. de legi. et in regula iuris. qõ ob grãm. li. vi. Nec hz locum in hoc casu modo purgatio quo ad resumptionem iurisdictionis ac validationem processus postea habiti: lz de- ne quo ad instructionem superioris illos dare potuerit: et nunc re pp decretum irritans positum in fi. c. vt super. superius alle. Ex qua conclusione sequitur quod si iudex in primo termino per eum prefixo apostolos nõ det appellanti petenti. Licet in termino scdo per eum prorogato illos dederit et petentium isto eodem termino et recipientis: nihilominus iurisdictionem amittit: qõ tñ curia nõ seruat lz textus sit clarissimus in. d. cle. qõnis. v. qõ si iudex. iuncto fine capituli. et glo. super. v. ex tunc et sequenti. Sequitur et oñter expirauisse vt vi vna alia cõclusio prima facie: quia lz pars in termino prefixo apostolos non petat: quod iudex illos nihilominus dare tenetur et vltroneus ad hoc se offerre: qõ si non fecerit desinit esse iudex. Nã sm aliquos sufficit prima petitio seu requisitio: quã facit appellans tpe appellationis sue: attento et quod ille terminus per iudicem prefixus est suus sicut partis: ipse tenetur et dz facere qõ suum est: lz pars sit negligens in actu suo. de do. et contu. cum dilecti. et c. actor. li. vi. Tñ salua correctione non crederem hoc dictum veritate fulcitum: motiuo. Nam ex quo appellans in termino primo sibi prefixo non petiit cum debita instantia apostolos: appellationi sue renunciauit: si renunciatum sit appellationi: iudex apostolos dare non tenetur: sed pt ad vlteriora procedere et valebit et tenebit eius processus. ergo tc. Pro quo mihi vr textus clarus in. d. c. super. in fi. eo. ti. li. vi. dum dicit si vero iudex non exhibuerit apostolos requisitus: et tunc si in ea procedat eius irritus sit processus: nisi appellationi renunciatum fuerit: qõ intelligunt ibi doctores siue tacite siue expresse. Cum igit simus in casu ibidem excepto: dicendum erit processum iudicis post renunciationem validum fore rõne et hoc dictante: quod cessante ca tc. tum et quod super appellatione que non est apostoli frustra darentur. de desponsa. impu. ad dissoluendum. preterea. c. ab eo. post. c. vt super. eclin declarat peroptime qño illud verbum requisitus debeat intelligi: vz nedum de prima requisitione: sed de scda et tertia que olim ante editionem cle. qõnis. de iure requirebantur: lz hodie per eandem cle. vnico contextu cum debita instantia: congruo tñ loco et tpe eosdem a iudice petere: vt in eadem cle. qua: et stringit et artat appellantem ad petendum apostolos iterato in termino per iudicem sibi prefixo: qõ si non fecerit reputabitur non appellans: sed si non appellasset locus dationi apostolorum non esset. ergo iudex in non dando in culpa non fuit. et ad penã nõ tenetur neqz pena incurret. de pñi. cõgi. ceteros. cum si.

De rescriptis gratiosis: et de impetrationibus. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Valet acceptatio bñficij: lz nullus modus vacationis in gra exprimatur. h. d. Vel sic. Expectans apostolicus põt acceptare beneficium modo vacationis in gra nõ expresso. h. d. Vel sic. Omnis modus vacationis et prouisionis venit quando nullus specialis modus in litteris est expressus. h. d. CCCCVII

Jexpectans Auctoritate apostolica acceptet aliquã ecclesiam parochialem vacantem sibi et non alteri de iure debitam nullum modum vacationis exprimendo. Fuit dubitatum vtrum valeret huiõi acceptatio: et videbatur quod non. cum plures sint modi vacandi: et vno expresso alius non venit. de rescri. susceptum. li. vi. Preterea predicta acceptatio vr esse nimis generalis vaga et incerta: cum in ea non exprimatur nec modus vacandi nec persona que eam vltimo tenuit: que generalitas parit obscuritatem: et obscure dans vel probans succumbit vt in. c. in presentia. de pba. non enim licitum est vagari cum discrimine alterius. de libel. obla. c. i. et. ii. His non obstantibus fuit decisum et conclusum per oes dños: vz huiõi acceptationem valere maxime cum acceptauerit certum corpus beneficij: et postea in processu cãe declarauerit modum vacandi et cuius personam: put in facto ponebatur: et lz hoc nõ declarasset: nihilominus acceptatio valuisset per notata Jo. mo. in. c. si tibi absenti. de preben. li. vi. Pro hoc põt induci in simili vnus textus notabilis. de ap. bone. Nam lz non valeat gñalis appellatio a futuro grauamine: vt de ap. c. ii. et. c. cum cessante. et c. consuluit. tñ ibidem valuit: et per papã recepta extitit: et iõ fuit sm Inno. quia lz fuerit ista appellatio gñalis: et incerta: quo ad certam personam. tñ sufficiebat quod fuit certa quo ad ecclesiam et fcm: et iõ fuerunt attemptata post ipsam reuocata. Sic in proposito lz. n. predicta acceptatio fuerit incerta quo ad psonã et modum vacandi tñ fuit satis quo ad ipsam ecclesiam et etiã fcm: quia tunc vacantem acceptauit. Illud. n. dr vacans qõ vacare reperitur: put pulcherrime deducit Jo. mo. vbi supra. per hoc. n. tollitur rõ in contrarium de incertitudine et obscuritate allegatis. Nec ob. n. c. susceptum. de rescrip. p contrario allegatum: quia non loquitur in expectantibus: sed in prouisus: et qñ de certo corpore certo mõ mandatur prouideri. Tunc. n. non põt impetrans prouideri si vacet alio modo propter formam mandati: et intentionem scribentis que exacta diligentia est obseruanda. de rescrip. cum dilecta. de prebenda. cum de non. h. vi. cum si.

De restitutione spo. et de confessis. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Rei confessio non probat titulus actoris in bñficio: licet quis in possessorio colorat illum ad effectum vt spoliatus restituatur. h. d. Vel sic. Non põt quis confessionem aduersarij ptim p se recipere nisi et ptim recipiat contra se. h. d. Vel sic. Petenti restitutionem beneficij sufficit confessio spoliatoris ad titulum colorandum. h. d. CCCCVIII

Uit dubitatum Et quesitum per me q habui cam. Utrum in possessorio cãe bñficialis: sufficiat confessio spoliatoris: ad colorandum titulum spoliati agentis: et restitutionem bñficij quo dicit se spoliatum petentis. Et videbatur aliquibus quod non: quia per confessionem aduersarij non probatur titulus: vt p vt le. et no. in. c. cum qui. de eo qui mit. in pos. et. c. i. de confes. li. vi. ergo tc. Quod est verum ad effectum adiudicationis siue canonizationis tituli: sed ad effectum restitutionis bñficij: quo quis dicit se maxime per violentiã spoliatum. Dixerunt et concluserunt oes dñi predictam confessionem factam per spoliatorem p colore huiõi sufficere: et hoc in odium spoliantis pp qõ multa specialia contra iura statuuntur: vt pz in cle. vnica. de ca. pos. et ppie. puta reus et possessor: ac spoliator volens excusare spolium et probare agentem interdicto priuatum iuste per sniam iudicis q bñ obstare agenti interdicto: vt in. c. audita. et c. conquerente. de restit. spo. dicit et dat in positionibus et articulis suis quomõ predictus agens fuit verus et canonicus rector talis parochialis ecclesie et in pacifica possessione eiusdem per multos annos: qñ postea pp quoddam homicidium voluntarium ipse auctoritate apostolica fuit rite et iuste sniãliter priuatus a predicta ecclesia: et ipse in possessionem eiusdem eadem auctoritate introductus: et quod vigore huiõi introductionis est et possidet nõ violenter sed iuste et sancte. ergo tc.

Preterea ex quo predictam confessionem vult recipere pro se: debet
et eam recipere contra se.xxii.q.iii.§.si quis testibus.xix.di. si roma
norum.faciunt notata per Inn. de excep. cum venerabilis.

De re iudi. et de testibus. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. Sententia diffinitiua probari potest per te
stes.h.d. Vel sic. Sententia diffinitiua proferri debet in scriptis que
probari potest per testes.h.d. Et si est lata sub verbis prime per
sone presumitur lata in scriptis. Si sub verbis tertie persone
non presumitur fuisse lata in scriptis: secundum Lapum in.c.si. de
appel.li.vi.

CCCCIX

Uit dubitatum Utrum diffinitiua sententia lata contra aliquem
possit probari per testes? Et videbatur quod non: quia debet ferri in scriptis alias non valeret. de re iudi.c.fi.li.vi. Preterea
de processu cause debet constare per legitima documenta: alias non
presumitur pro ipso: vt in.c.quoniam contra. de proba. multo fortius de
sententia: que est conclusio: sive finis cause. de ver.sig.forus. facit.c.
cum iure. cum ibi no. per Inn. de offi. dele. Fuit conclusum
et determinatum per omnes dominos contrarium et allegat textum et doctores: quod sententia diffinitiua potest probari per testes: vz.c.albericus.
de testi. in fi. et c.sicut nobis. de re iudi. presertim si allegatur
amissio instrumenti sententie. per.c.cum olim essemus. de priuile.
sed tunc oporteret probare duo: amissionem et tenorem sententie que
difficulter meo iudicio probari poterit: vt ibi. Seruet igitur
cautela Inno. sicut in ea appellationis quam ponit in.c.G.
perpetuus. de fi. instru. Ad argumenta in contrarium respondebatur:
quod non omnia in quibus debet interuenire scriptura: per scripturam
necessario sunt probanda: vt notant Compo. in.c.i. de elec.li.
.vi. qui ponit exemplum de appellatione que debet fieri in scri
ptis: vt in.c.cordi. de ap.li.vi. tamen de ipsa potest fieri fides per vnum
testem. Quam opinionem videtur pau. reprobare in cle. confitentem.
super verbo. fiat fides. de elec. et allegat pro se decretalem.c.cum olim
essemus. quod intellige: vt supra dixi. Regulariter enim in
dicium instrumentis et testibus probari potest. de fi. instru. cum Io. Fit
tamen probatio lenius et citius per scripturam: maxime in facto
antiquo. ff. de pigno. l. probatur. ff. de proba. l. census. de prescrip.
ad audientiam. de proba. cum causam. Pro quo vltimo dicto
faciunt ea que le. et no. in.c. tertio loco. de proba.

De probationibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Probationes in vna instantia
facte perpetuo faciunt fidem inter easdem personas: non tamen
diuersas: licet super eadem re et causa: nisi tertius pro suo interesse
ante finem litis veniat aut a sententia appellet.

CCCCX

I post diffinitiuam Sententiam latam pro
A. contra B. que in rem transiuit iudicatam: quidam
.C. de nouo obtineat causam committi contra A. habentem sententiam pro se
vt prefertur. Fuit dubitatum verum iustitia et iura per predictum. A. contra B. in alia instantia producta et registrata: et nunc
de nouo repetita contra. C. in hac instantia facerent fidem.
Et videbatur quod sic: quia postquam semel fuerunt producta in iu
dicio et redacta in actis: sunt publica et auct. documenta. que
fidem perpetuam faciunt: vt in.c.quoniam contra. de proba. de elec. qui
dam.§.gesta. de re iudi. cum inter nos. iuxta fi. quod verum
est inter easdem personas vel habentes causam ab eisdem et quando ad
idem agitur. de re iudi. quum. et ibi per Innoc. et melius per
ipsum. de testi. veniens. quia res inter alios acta et c. nisi in casi
bus no. in. d.c. quum. quorum nisi non interest. ergo et c. Si ve
ro dictus. C. pro suo interesse docuisset: sicque executione in
pediuisset a dicta sententia lata pro. A. contra. B. infra tempus debi
tum appellasset: iuxta ea que le. et no. in.c. cum super. de re iu
di. tunc cum ad hoc predicta lis effectualiter finita non esset:
aliter videtur fore dicendum: vz quod tunc omnia acta illius iudicii ha
bita inter. A. et. B. forte fidem facerent in hoc iudicio nunc
inchoata inter. A. et. C. quia penitus effectualiter nondum erat
finitum: quia sententia huiusmodi erat appellatione suspensa: et sic acta cause
adhuc durant et fidem faciunt inter omnes venientes ad causam
quorum interest. de testi. veniens. et in.c. cum super. alle. Sed
ex quo dicta sententia lata pro. A. contra. B. vt presupponitur
in facto in rem transiuit iudicatam et sic lis effectualiter erat ter

minata: et de nouo per dictum. C. inchoata. Fuit conclusum
per omnes dominos acta primi iudicii huic. C. non obstare: nisi causam
suam sciuisset agi et se non opposuisset: quod tunc sibi non oppo
nebatur nec probatum: tunc enim predicta acta sibi bene pre
iudicassent: pro vt notatur per Inno. in. d.c. causamque. in fi.
et etiam in dicto.c. quum.

Ut lite pendente. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. Lite pendente surrogatus ad ius
et litem defuncti possessoris: in statum litis admittitur et non ad
possessionem: quam si superstes occuparet: eam per iudicis
officium relaxare cogetur et vacua seruabitur: et sic tertius il
lam apprehenderit in illa remanebit donec committatur: si ille
ad possessionem sit et surrogatus.h.d. Vel sic. Si lite pen
dente reus et possessor moriatur: et actor possessionem recipiat:
et tertius surrogatur reuocabitur possessio per viam attem
ptati.h.d.

CCCCXI

I lite pēdente In curia reo et pos
sessore extra curiam defun
cto: statim actor possessionem beneficii litigiosi ap
prehendat. Et postea alter in ius et litem dicti defuncti: per
papam mandatur surrogari et iste surrogandus antequam sur
rogetur petat attemptata per dictum actorem quo ad pos
sessionem et fructuum restitutionem reuocari. Dubitabatur et
querebatur de duobus: vz. Utrum per obitum dicti rei et
possessoris lis fuerit finita et extincta: et si non. Utrum predi
ctus surrogandus posset huiusmodi attemptata petere reuocari.
In primo dubio videbatur quod esset extincta: quia rescripta per
sonalia sunt nec transeunt ad alias personas: quam in eis con
tentas. de offi. dele. P. et G. et c. cum olim. ergo vno illorum
mortuo extinctum videtur rescriptum. de rescrip. significauit. insti.
mandati.§. recte. et ff. e. ti. inter causas. in prin. quod est verum re
integra: et sic loquuntur predicta iura. Secus vero si lis fue
rit inchoata ante mortem, vt in casu nostro: quia nunc poterat
superstes: vel eius cuius interest prosequi litem. vt lite pen.
.c.i. de.§. si vero alter. Ubi glo. videtur innuere: quod si nullus
predictorum litem prosequeretur: ipsam tunc finitam et non
pendere: que glo. multum videtur facere pro hac parte. Nam
hic actor superstes capiendo possessionem noluit litem vlte
rius prosequi. ergo sumus in casu glose antedicte. Faciunt
etiam pro hac parte notata per spe. ti. de offi. dele.§. restat. v. item
finitur. mortuo impetratore et per Inno. in.c. ex parte. de ar
bi. Quibus non obstantibus fuit decisum et conclusum con
trarium: et hoc per.c. si hi contra quos. vt lite pen. li. vi. Con
tra quam constitutionem et eius prohibitionem hic actor bene
ficii possessionem apprehendit: et sic nil agit propter decretum
ibidem appositum: nisi velimus illam constitutionem intelligere
stricte: in prouisione: collatione siue electione: alter in quam petitio
ni fienda: et non in possessionis apprehensione quod ibi non
prohibetur nec irritatur: et quia est penalis: non videtur extenden
da. de elec. statutum. li. vi. cum si. Quibus non obstantibus
adhuc credo actorem peccasse in apprehensione huiusmodi posses
sionis: quam apprehendit auctoritate propria aut tamen auctoritate ordina
ria: vel apostolica. Si propria non potuit: immo ius perdidit quod
in beneficio habuit. cum qui vi. de preben. li. vi. Si autem apo
stolica puta per executorem qui ante litem motam forte sibi
de huiusmodi beneficio prouidit: sed possessionem non tradidit:
quia per alium auctoritate ordinaria occupata fuit: quo mortuo ipsum
in possessionem vacantem induxit: quod videtur sibi licuisse de iure. de
preben. pro illorum. et c. de multa. cum ibi no. et c. licet. e. ti. li. vi.
a contrario sensu: et per notata per Inn. in.c. ex parte. de urbi.
superius allegato. Sed dic quod non potuit: quia per commissionem
factam in curia ligate fuerunt sibi manus: immo ablata est sibi
totaliter potestas se plus intromittendi de huiusmodi negocio. ar.c.
vt nostrum. de ap. de rescrip. ceterum. de elec. quum. et c. si eo tempore.
et c. si postquam. li. vi. de offi. del. pastoralis. Si autem ordinaria
id habet plus de colore iuris: tamen videtur dicendum idem: propter litem
pendentem adhuc in curia que nunquam finitur nisi per sententiam
secundum rotam: et cui prohibetur antecedens puta collatio: prouisio
siue electio: vt in.c.i. vt lite pendente. li. vi. ergo et possessio: vz in
stitutio et in possessionem inductio. ar.c. qualiter. et c. quisque.

de elec. Nec ponebat in facto q dictus actor apprehenderit possessionem auctoritate ordinaria: sed apostolica p suis executores: ergo cessat hec vltima dubitatio: et stat prima q fuit decisa: vz lite adhuc pendente: et hoc etiam probatur p bullam illius surrogandi in qua papa narrando litez adhuc pendere mandauit eum ad litis huiusmodi prosecutionem admitti in eo statu in quo dictus possessor si viueret posset et deberet admitti. Sed si ipse viueret posset agere super huiusmodi attemptatis: et possessorem petere amoueri a possessione lite pendente apprehensa: ergo et iste in locum eius surrogatus. Nam q in litem seu locum alterius succedit: eodem iure vti pot et dz vt lite pendente. ecclesia sancte Marie. cum si. Et successor eodem iure quo et predecessor. de solu. c. i. Et per hoc vr esse responsum ad secundum dubium vz q iste surrogandus posset ante omnia petere reuocare huiusmodi attemptata: de quo tamen multi domini dubitabant: quia contra hunc nihil fuit attemptatum: ergo non videtur audiendus tanquam ille cuius non interest: quia nunq possessionem istius beneficij habebat. xi. q. vi. non solum. de elec. cum inter canonicos. de accu. super his. cum sim. Preterea licet mandatum fuerit de surrogando quo ad proprietatem non tamen quo ad possessionem que est facti: et nihil habet commune cum proprietate. ff. de acqui. pos. l. naturaliter. §. nihil. Aliquibus dominis videbatur q sua multum interest. saltem q iste actor intrudens se lite pendente a possessione amoueretur: et de fructibus sibi non responderetur: vt si vinceret iste surrogatus reinueniret beneficium vacuum cum fructibus reperiret. ar. eorum que leguntur et notantur per Inno. de testi. veniens. et de reindi. cum super.

Fuit igitur consultum et conclusum sic: q iste tertius ante omnia ad litis prosecutionem admitteretur et postea implorato officio iudicis in cuius contemptum possessionem beneficij litigiosi coram eo predictus actor apprehenderat ab huiusmodi possessione amoueretur ex puro et mero officio suo et non ad instantiam dicti surrogati: inter quem et predictum actorem sic a possessione amotum vlterius lis transeat suo marte super proprietate. super qua lata sententia pro aliqua parte tiunt eandem mandabitur executioni: quo ad proprietatem. de causa possess. et propriet. cum dilectus. interim tamen manebit possessio vacua nec tradetur predicto surrogato: quia gratia sua ad eam principaliter vt dictum est se non extendit: et sic fuit a bentum. Si vero non actor sed quidam alius puta Titio per ordinarium sic lite pendente intruderetur sine in possessionem induceretur predicti beneficij litigiosi: et tertius puta. Seyus per Papam in ius litem et possessionem rei et possessoris defuncti surrogari mandaretur: et ille peteret predictus intrusionem et inductionem reuocari per modum attemptati ipsumque intrusum amoueri et se in possessionem induci. Fuit postea in quibusdam aliis consiliis dubitatum. vtrum esset audiendus. Et est conclusum q non. Tum quia non fuit lis inter istos duos nisi modo: tum quia potuit esse q defunctus nullum sed superstes bonum ius seu titulum habuisset seu haberet. Et ideo ante huiusmodi discussionem maxime superstite contradicente. nihil dixerunt domini fore innouandum. Uerum tamen dixerunt hunc surrogandum bene posse agere interdicto adipiscende possessionis: que non est danda sine titulo. ar. eorum que leguntur et notantur. de causa pos. c. ii. et c. pastoralis. per Inno. de resti. spo. in litteris. et c. ex parte. per eundem. Superstes vero bene posse agere super attemptatis lite pendente contra intrusum petendo ipsum a possessione amoueri: immo cassandam et pronunciari nullam petere et posset per. c. sibi contra quos. superius allegato.

¶ De appellationibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Ualet processus primi auditoris post inhibitionem secundi cum causa appellationis manifeste frustratorie fuit factus. h. d. Uel sic. Si causa appellationis manifeste friuola committatur: et iudex inhibeat nihilominus tamen processus primi iudicis. h. d. CCCCXII

I appellatur Manifeste friuole ante sententiam diffinitiuam ab aliquo pretenso grauamine ab aliquo auditore

et dominis apostolis refutatoriis committatur causa huiusmodi appellationis alteri auditori: et per eum seruatis seruandis inhibeatur priori auditori ne vlterius in causa procedat: quo non obstante huiusmodi inhibitione in causa procedat ad vlteriora. immo vsque ad diffinitiuam sententiam processit. Fuit dubitatum vtrum huiusmodi processus et sententia valerent et tenerent. Et videbatur prima facie multis dominis q processus predicti domini auditoris post inhibitionem sibi factam per eos fuerit et esset nullus per iura vulgaria et communia vz. de app. romana. §. q si obiiciatur. et c. non solum. §. illa. e. ti. li. vi. in quibus habetur expresse: q postquam iudex appellationis incepit cognoscere de appellationis causa an sit vera: pot inhibere iudici a quo ne in principali causa vlterius procedat: vt in. §. q si obiiciatur. alle. q si fecerit totum reuocabitur per modum attemptati tanquam nullum: vt in. §. illa. alle. ergo etc. loquuntur et intelliguntur quando canonice facta est inhibitio: vt in. §. illa. alle. q verbum multum dominus Rico. ponderauit et bene. Sed in casu nostro inhibitio non est canonice facta: vt statim probabo. ergo etc. Nam ad huiusmodi inhibitionem canonice faciendam requiruntur duo vel tria: vz q appellatio sit ex causa probabili interiecta: tali que si probata foret: deberet legitima reputari: vt in c. vt debitus. et c. pastoralis. de appel. et q per talem appellationem sit deuolutum negocium ad eum: et q ipse recepta huiusmodi appellatione ex causa probabili interposita: incipiat cognoscere an huiusmodi causa sit vera. habentur hec et probantur in. d. §. q si obiiciatur. tempore prius et non ante pot inhibere. vt ibi: et tunc canonica dicitur inhibitio: postquam nil valet quod agitur: vt in. §. illa. supius alle. At in casu nostro non ex probabili nec ex verisimilibus sed ex manifeste friuola causa extitit appellatum. ergo per talem appellationem non fuit negocium ad superiorem deuolutum. de elec. c. quamuis. li. vi. et in. c. vt debitus. alle. ergo non recipienda per iudicem appellationis: quamuis recepta fuerit hoc fuit de facto et non de re de quo non est curandum. nam non quod fit sed quod fieri dz ponderandum est. de elec. cum olim. Preterea reperio q appellatio manifeste friuola interposita ante sententiam priuat quem iure appellandi post sententiam: a qua alias licitum sibi fuisset appellare: vt in de. si ante. de do. et contu. ergo multo fortius inficit prosecutionem ipsius propter ea fiendam que fundentur super appellatione a iure reprobata et infecta: cui ius non defert: nec est a iudice deferendum. de elec. cum nobis olim. de appel. cum appellationibus. li. vi. Si igitur non valet principale nec accessorium. de iureiur. cum contingat. et c. cum quidam. Quod etiam volebant agitata post inhibitionem non rite facta est propterea quoque quoad reuocationem attemptatorum necesse est probare veritatem cause expressate in appellatione. vt in dictis iuribus. c. roma. et c. non solum. et leg. et no. per Jo. mo. in. c. cupientes. sup. v. gratia. li. vi. At vbi est de se aliquod iniquum et a iure reprobum et friuolum: iustificari non pot: vt de vsur. c. cum tu. de reg. iur. c. factore. de consue. c. cum tanto. de reindi. c. pastoralis. in de. ergo in nostro nunquam posset probari veritas cause appellationis: et si probaretur non releuaret: quia friuola. ergo non admittenda. de offi. dele. cum contingat. C. de proba. ad probationem. Nec posset predicta appellatio iustificari ex nouis causis superuenientibus. vt in de. appellanti. de appel. ergo stat conclusio vera. vz q processus primi auditoris factus post appellationem manifeste friuolam valet non obstante inhibitione secundi auditoris non canonice facta. facit de noui ope. nun. c. i. de resti. in inte. cum venissent. Non quia factum litis retractari non dz. de resti. spo. audita. de reg. iur. factum litis. li. vi. Et que dicatur appellatio manifeste friuola. Uide per Jo. an. i de. si ante. de do. et contu. et quia sepe dicitur illud manifestum quod non est. de app. c. consideratis. Fuit conclusum et consultum fore tutius: q secundus auditor examinato negocio: aut non inhiberet: aut inhibitionem factam reuocaret. vel saltem male appellatum et bene processum per primum iudicem pronunciaret: q tamen pronunciatione non validaretur processus post inhibitionem si non fuisset canonice factus sed bene an: per vt leg. et no. in. c. non solum. per Jo. an. vide de hac materia. i. deci. ccclxxiii.

¶ De procuratoribus. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Mandatum procuratoris et iudicis delegati in partibus: tamen mandatum procuratoris de sui natura ad causas nondum exortas extenditur: nisi verba presentis temporis contineat specifice apponatur. h. d. ¶ Uel sic. Procurator generaliter constitutus ad causas postea exortas pot et debet admitti coram iudice. h. d. CCCCXIII

Uit dubitatum Utrum procurator generalis constitutus p aliquē in oībus & singulis causis: & quescumq; psonas: & coram qbuscūq; iudicib9 posset & deberet admitti ad cās aliquas: tunc nondum exortas: sȝ postea. Et videbatur aliqbus dñis: q hmōi mādatū nō extenderet ad futuras: sed dūtaxat ad pñtes cās tunc exortas. Rō & motiuū istoꝝ dñoꝝ fuit qꝛ mādatū hmōi procuratoꝝ: & mādata iudicum: siue rescripta: sunt multum similia. ff. de iurif. om. iudi. l. & qꝛ: sed qꝛ rescripta nō extendunt ad futuras cās vt l. c. cū te. & c. significauit. & c. si. de rescrip. Pro hac opinione vr̄ facere dictum Spe. de procura. §. i. v. sed pone capitulum. cuius dictum sane intelligē: qꝛ hoc operat̄ vbum pñtis tpis. puta: Constituit quis ad cām q̄ vertit̄ inter. A. & . B. sed vbi nihil ale exprimitur q possit apparere de intentiōe cōstituentis: an voluit ipsum constituere ad pñtes cās pñtes & futuras: maxie si ꝯstitutus est re9 ne maneat indefēsus. Fuit ꝯclusum & determinatum ꝯrium per maiorem partem dñorum. & hoc p. l. fi. C. que res pig. oblig. pos. & ff. de pig. l. & q̄ nondum. in quibus dicitur q obligatione generali tam pñtia q̄ȝ futura bona comprehendunt. Indefinita enim locutio equipollet vniuersali. pz. di. l. c. i. de pauule. qꝛ circa. de elec. vt circa. li. vi. Ubi de hoc brochardo. Et sic fuit obtentum fm Spe. de procura. §. n. v. sed quid si procurator. Pro hac ꝯclusione facit illa auctoritas superius allegata per Inn. in. c. dilecti. de excep. qꝛ. Presens confusuȝ pñtis non tȝ vsuȝ. Ubi tñ Hosti. dixit mandatum datum alicui iudici ad citandum oēs qui se opponunt tali super electione sua: vel alia facto intelligendum de his qui se opposuerunt ante datam lrārum & non post. Cuius ꝯrium vr̄ ibi sentire Inn. Nec obstante sibi illa iura pro ꝯrio. alle. vȝ. l. & qꝛ &c. qꝛ lȝ sint in aliquibus similia: tñ non in omnibus: & presertim in casu nostro claudicat pdicta similitudo. Nam lȝ phibitum sit per. l. rescriptū. nō extendi ad futuras cās: vt in. d. c. fi. de rescrip & c. significauit. tñ hoc non inuenitur phibitum in procuratore: imo permissuȝ. vȝ q posset ꝯstitui ad futuras cās generales & spāles vt. ff. de procura. l. i. ii. iii. & iiii. & leg. & no. in. c. non inuste. de procura. & per Spe. n. de procura. §. i. v. constituitur autē procura. Ratio diuersitatis potest assignari qꝛ in impetratione rescriptorum sepe circūueniuntur concedentes & surrepticie: vt plurimum impetrantur. Idcirco adeo stricte intelliguntur. de rescrip. sedes ex tenore. & c. super litis. cum multis si. Sed non sic in mandato procuratorum. qđ fit a constituente: & non a impetrante: & ideo in fauorem ipsius constituentis latius est interpretandum q̄ȝ rescriptum lȝ in multis parificēt vt de procura. c. non pōt. in clemen. & in multis aliis &c.

¶ De procuratoribus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Morte procuratoris substituto ex spāli mandato substituentis ēt re integra non expirat. secus si ab eo vt a dño litis facta foret. h. d. ¶ Uel sic. Si procurator cum ptāte substituendi in mortis articulo substituat generaliter in omnibus &c. & moriatur re integra antequam substitutus acceptet mandatum. dicti substituti potestas nō expirat. h. d. CCCCXIIII

I aliquis Cōstitut9 procurator i vniuersis cās & a diuersis psonis cū mādato substituēdi existēs i extremis substituat vnū i oībus predictis causis ad agendum & defendendum cū clausula: donec cum &c. & moriatur re integra antequam hmōi substitutus acceptet onus procurationis. Fuit dubitatum & quesitum. Utrum talis substitutus possit prosequi cās per defunctū occupatas & inchoatas. Et causa dubitandi fuit eadem que supra in proxima conclusione. in principio ponitur. Uidelicet q mandatum iudicis delegati & procuratoris multum sunt similia. Sed si iudex delegatus ꝯmittat vices suas alicui cum predicta clausula: & moriatur re integra antequam subdelegat9 vti ceperit iurisdictione: expirat huiusmodi cōmissio morte delegati: vt in. c. si delegatus. ð offi. dele. li. vi. ergo vr̄ idem in mandato procuratoris cū dicta clausula substituti. Sed hoc motiuo non obstante fuit determinatum ꝯrium.

Nam hec substitutio est quedam constitutio: & censetur a dño facta: ministerio tamen substituentis vigore spālis mandati sibi super hoc facti. Et qꝛ dominus adhuc viuit vt ponebatur in facto. ergo acceptare & vti potuit potestate sibi nomine domini facta. Secus vero si predictus procurator nullam habuisset substituendi potestatem a domino sed a lege: puta qꝛ post litem per eum contestataȝ substituisset. Tunc enim ipso mortuo re integra mandatuȝ huiusmodi substituti extinctum fuisset: & in hoc habuisset similitudinem cum iudice delegato habente potestatem a lege subdelegandi. de offi. deleg. c. quāto. & c. pastoralis.

¶ De procuratoribus. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Procurator qui sententiam obtinuit non potest postea per eum dicta etiam in suum fauorem impugnare. h. d. ¶ Uel sic. Qui vt procurator alicuius expectantis egit potest nomine suo contra eum agere: cuius fuit procurator. h. d. CCCCXV

I secundus In data expectatiue in aliqua ecclesia agat vt procurator nomine primi expectantis siue precedentis ipsum in data: super prebenda per eum acceptata: cōtra auctoritate ordinaria prouisum & possessorem dantem obiectus. de surreptione gratie primi expectantis & obtineat sniāȝ diffinitiuam pro primo impetrante. Fuit dubitatum vtrum pdictus procurator posset agere in secunda instantia: contra illum pro quo sniam obtinuit: & dare eosdem obiectus datos per ordinarium in prima instantia ad annullandum gratiam ipsius primi impetrantis & acceptantis. Et videbatur prima facie quasi omnibus dominis q non p regulā. quod semel approbo amplius reprobare non possuȝ. viii. q. i. dilectissimi. de eta. & qua. c. accepimus: & ibi multe concordātie. Tum ēt qꝛ indecens est q illum nunc impugnet quē defendit vel defendere tenetur. de natis ex libe. ven. c. vnico. Tuȝ ēt qꝛ fuit procurator suus in cā ipsum ꝯtingente: ideo repelli debet postea ab agendo cum qꝛ iuri suo renunciare vr̄. de transac. ex litteris. ff. ex qui. cau. ma. l. i. nec non. §. fi. & l. seq. ff. de rei ven. l. inter officium. que lex inducebatur ad vtrāq; partem. Tum etiam si sciuit in prima instantia precedentem scit datam nullum ius habere: & per consequens sibi ius competere. ergo predicta snia etiam si non fuisset procurator in causa sibi preiudicasset per. l. sepe. ff. de rei ven. & c. q̄m. c. t. Facit pro hac parte. c. ex ore. de his que fi. a ma. par. cap. cū similibus ibidem allegatis de tacita renunciatione. Quibus similibus non obstantibus fuit determinatum & sententiatū post publicas relationes contrarium: qꝛ non clare cōstabat nec constare poterat: an q procurator primi expectantis: & i prima instantia agens sciuerit illum cuius causam dixit ius non habere: immo ex quo ordinarius defecit in probatione obiectuum potius debebat presumere ipsos obiectus calumniosos q̄ȝ veros: & sic ipsum bonum ius habuisse. ar. c. statuimus. de elec. li. vi. de calum. c. i. & ii. ergo &c. Preterea in facto alieno tollerabilis est ignorantie que semper presumitur maxime quando agitur de damno vitando: nisi probetur scientia. de regu. iur. presumitur. li. vi. cū concor. ibidem multis positis. Et in casu nostro verisimiliter potuit ius sibi competere ignorare. Tum propter prioritatem date. Tum propter calumniosos obiect9. ergo in nullo predicta sententia sibi preiudicauit: maxime qꝛ iurauit nouiter probationes dictoruȝ obiectuum: videlicet nullitatem gratie primi ipsum in data precedentis ad eius noticiam peruenisse: quod videtur ipsum excusare a calumnia. de excep. pastoralis. de elec. vt circa. li. vi. de iura. calū. p totum. Que oia concederem & faterer de plano quo ad sententiam latam inter primū ipsȝ in data precedentem & ordinarium possessorem q sibi ignoranti ius competere non preiudicauit. Sed ego dicebam ipsum ab alio capite repellenduȝ: vȝ q erat procurator suus in prima instantia: & iustificando tunc etiam clientuli sui & impugnādo materiā obiectuum contra gratiam tunc datā: & sic nunc gratiam q̄ȝ primo approbauit non potuit nunc reprobare: & māni obiectiuȝ q̄ȝ primo impugnauit non poterat

nunc iustificare et tanq contrarias et turpitudinem suaz allegádo
ar. iurium predictorum pro contraria parte in principio inductorum. et facit. c. cum super. de conces. preben. pro quo etiam faciunt notata in. c. inter dilectos. de fide instru. super verbo. p iudicet. per Inno. et Hosti. et Jo. an. et in. c. suborta. et in. c. cum super. de re iudi. p eosdem. et p Archi. in. c. quam periculosum. vii. q. i. super gl. i. Ad mam p et z vide Dynum sup prima regula iuris in qone de illo q recepit pbendam suam a quodam prelato suo cuius titulum volebat postmodum impugnare. Sed aliqui dni volentes ipsuz excusare de offo procurationis antedicto et aliis supradictis p me allegatis. Dicebant ipsum in assumptione officii procurationis et aliis minime deliquisse: imo reputabant sibi hoc ad magnaz prudentiam. Nam si gratia acceptatio et prouisio pdicti cum in data precedentis valuissent: ipse procurator alias in data secund9 factus esset primus: sicq3 multuz intererat sua: predictá gratiaz et dia inde secuta iustificare: et oés obiectus impugnare: vt p mus fieret imediate post ipsum: imo fm predictos dnos ex quo ipsum videbat in data priorem prudentissime faciebat q se non apponebat. sed ab impugnatione desistebat statiz. iuxta consilia doctorum et presertim Jo. an. in. c. cum in multis. de rescrip. in fi. li. vi. quas excusationes reuera reputarez iuridicas et bonas: si predictus procurator non vidisset pdictos articulos obiectiuos: illosq3 minime impugnasset: s3 statim ab officio procurationis cessasset: et diligenter indagasset. Utrum fuissent predicti obiectus veri et probabiles: quod tn post primam sniam fecit se dicto clientulo suo opponendo: illosq3 veros et probabiles asserendo. imo eos approbauit et sniam pro se ri obstantibus meis allegationib9 reportauit.

¶ De officio ordinarii. Rubrica.

¶ Infrascripta deci. h. d. Ordinari9 pt s3 canones ea q sunt meri iperii delegare: sec9 s3 ius ciuile. h. d. CCCCXVI

Uit dubitatum Et in relationib9 positi. Utrum decanus et capitulum alicuius ecclesie collegiate possent prescribere ptatem excoicandi incarcerandi: et installandi canonicos: vicarios: et alios beneficiatos illius ecclesie delinquentes. Sup quo dubio fuit solémniter p aduocatos in publicis relationibus allegatum: et tractata mâ meri et mixti iperii: et spectantis nó ad se s3 ad pri :cipem: vt. l. imperii. ff. de iuris. om. iudi. ergo nó videbant pscriptibilia: sicut nec delegabilia fm leges. secus vero fm canones: fm quos ét ea que sunt meri imperii pnt delegari. p de legi. et no. in. c. in archiepatu. de rapto. et sunt tex9 de hoc hodie in. c. i3. de offi. vica. li. vi. et ne cleri. vel mona. c. epo. e. li. Et sunt ét fm canones pscriptibilia ét per inferiores. Naz non est dubiú epos et supiores prelatos habere meruz et mixtum imperium. vz iudicandi corrigendi: puniendi: excoicandi: incarcerandi: deponendi: degradandi: suspendendi: interdicendi. ec. xxv. di. plectis. xxiii. q. iiii. compiant. xi. q. iii. snia pastoris. et. c. cure. de elec. transmissam. de trans. c. i. et vtrobiq3 notatur. de offi. or. c. i. et. c. conquerente. de iudi. at si clerici. et. c. cum nó ab homine. de fo. cope. postulasti. et. c. conquestus. et. c. si. de sta. mo. c. i. de sen. exco. vt fame. et. c. si clericos. li. vi. de penis. degradatio. c. li. cum si. et per Spe. ti. de iurisdi. om. iudi. §. i. ver. ad hmói. vbi enumerat oia q sunt meri imperii episcopis ptinentia. Sed oia iura episcopalia ad vtráq3 legé. siue iurisdictionis siue diocesanam pertinentia: sunt p inferiores epíscopis prescriptibilia: vt de prescrip. audius. et. c. cú olíz q ibi notatis. et no. xvi. q. iii. quicúq3. de offi. Archi. dilecto. de excess. pla. c. accidentibus. ergo ec. q autem punitio et correctio etiaz canonicorum et clericorum cathedralium ecclesiarum poterit de consuetudine legitime prescripta: ad decanum et capitulum pertinere est textus in. c. irrefragabili. §. excessus quorum. Immo q3 ad solum decanú: vt in. c. dilectus. de app. de sen. exco. dilecto. li. vi. Ubi ille decanus habuit et exercere potuit vtriq3 gradium magime vbi ipse est caput capituli immediatum ab ipso capitulo electus: et per epm confirmatus prut ponebatur in facto. Nam tunc ipse solus ex electione et confirmatione superiorum: haberet omnimodam iurisdictionem in ipsum eligentem: siue in ipsos eligétes. p vt pulchre notat et deducit Inno. in. c. cum ab ecclesiarum prelatis. de offi. ordi. et ibi text. q: inferiores plati possunt excoicare et iudicare: facit. de offi. archi. mandamus. et. c. ad hec. de deci. puenit. sicut talis psona in quam hoc ius cadere potest. ó his q si. a ma. ca. c. ii. de app. Romana. §. i. li. vi. de consue. c. ii. e. li. Immo dicit Inno. q quilibet clericus possit prescribere ius excoicandi et consimilia: l3 alias non habeat ordinariam iurisdictionem. Sed q: vt ponebatur in facto predicti decanus et capitulum nisi semel predicta exercuerunt. Fuit dubitatuz et super hoc solénniter allegatum. An per vnicum actú hmói quesiuisset possessionem in similibus casibus iudicandi et procedendi. Et fuit allegatum ad partem negatiuam quedam nota Inno. in. c. cum dilectus. de reli. do. Ubi ipse l3 expresse q l3 q8 sit in possione subiectióis alicui9 ét p mille annos non pp hoc pót illum condénare siue iudicare nec ciuiliter nec criminaliter. immo snia excoicationis in ipsuz p lata non t3. ratio q: iudicare et excoicare non sunt fructus iurisdictionis: nec propter fructus iurisdictionis dici possunt: immo potius labor et onus. Et sic non obstat. c. cum ecclesia sutrina. de cá pos. et ppric. et. c. consultationib9. de iure pa. Ná eligé et pñtare bñ sunt fructus possessionis iuris eligédi vel pñtandi vt notauit alibi Inno. in. c. in lris. de resti. spo. si sic in illo qui tñ h3 possessionem subiectionis siue iurisdictionis alicuius. p qua conclusione Inno. optime facit decre. cú contingat. de foro cópe. Naz vt ibi dicit l3 canonici Beluacen. haberent iurisdictionem sup familiares ipsorum de cósuetudine: tñ non poterant illos excoicare. Sed posset rñderi q ibi tantum pscriptú quantum possessum. de deci. cuz in tua. Uel q: illi non habebát assistentiá tm iuris cóis sicut isti decanus et capitulu3. ar. c. ad decimas. de resti. spo. li. vi. Rñ det ét Inno. ad. l. barbarius. ff. de offi. pto. et ad notata p eú in. c. nihil est. de elec. a quo dicto vr Inno. recedere in fi. glo. eiusdem. ibi tñ alii aliter dicunt: et vt vr melius. et nota. p eú. de resti. spo. olim. iii. vbi t3 expresse q quilibet clericus potest possidere et prescribere ius excoicandi: et si ille quem excommunicat obedit sciente et patiente episcopo vel alio superiori statim excommunicans acquirit possessionem excoinunicandi: et tenet eius sententia si erat in possessione excommunicandi. vt no. Inno. in. c. cum dilectus. in glo. fi. et remittit ad notata per eum in. c. ii. de resti. spo. Sed vtrum sufficiat ad hoc vnicus actus possessionis Innocen. in. c. ii. de. cap. mo. videtur innuere q non: pro quo facit textus in. c. cum ecclesia sutrina. de cá pos. et propric. et no. in. c. fi. de consue. Nam secundum Inno. vbi supra licet possessio generalis iurisdictionem acquirat per vnicum actum dummodo vtens intédat vti iure suo q ad iurisdictioné vniuersalé: tñ l3 ñ pcedit i psonis: róne diuersitatis ponés: q: sub iurisdictióe cóprehédunt oés pres ca9 et act9: s3 sub psona ñ ptinet alia. Et in illis h3 locú regula q tñ pscriptú qñtú possessum. de deci. cú i tua l3 verú si nullus alius in iurisdictióe illaz psonaz eét: q: tunc ad alias psonas ñ extédit possio iurisdictióis qsita i vno hoie: sed si ali9 é in possione iurisdictióis sup vnú populú: et ego exerceá iurisdictióz i vná psoná tñ illi9 populi sciéte dño et patiéte: sup totú populú acqro: q: quasi vna et ptinua é gleba. s. vn9 popul9. Et núc extendit bñ possio de psona ad psoná. ró q: ille in qué exercaui iurisdictioné nó possidebat illá sed ali9 ź qué pscribo iurisdictióz i hác pté et aliá cóiter habebit. de pscrip. cú ex officii. ó extensióe iuris corpalis et incorpalis vide Inno. in. c. i lris. de resti. spo. ó hac mã pdictoz duorú dubioz in suo pméto. at in casu nro fuit pbati pdictis decano et capitulo datá ptatem plenariá iudicandi: corrigédi: puniédi: excoicandi: et ét incarcerádi oés psonas bñficiatas illi9 ecclesie p priuilegiú epi illi9 loci. et p sedé apostolicá cófirmatú: et q ipsi fuerút i possione generali pdictoz et eis sepe obtéperatú excepto actu istallatóis: q licet nisi semel exercuerat. tñ q: postea i. xl. annis similis cas9 ñ occurrerat: s3 mó nouiter occurrit. Fuit decisum et pclusum q tenuerat et valuerat hmói istallatio: p notata p Inn. in. d. c. dilect9. ó cap. mo. sup vbo possessionú. i fi. Et p notata p gl. in. d. cú ecclesia

furrina. et p Spe. ti. de prescrip. §. i. ver. sz pone qz miles et p eundē. ti. de iuris. om. indi. circa fi. Ubi recitat quasi de vbo ad vbū. nota Inn. supradicta et vide ad mām Inn. in. d. c. ii. de resti. i ite. et i. d. c. oli. de resti. spo. et de postu. pla. bone. p eūdē.

¶ De causa pos. et ppæ. Rubrica.

¶ Sequēs decisio. h. d. Actor q suspenso petitorio in cā bñficii obtinuit sniam et sequestrū in possorio poterit corā iudice ad quē su° adversarius appellauit ēt eo inuito reassumere petitoriū dūmō sibi sit cōmissum. h. d. Vel sic. Spoliat° hñs primā sniam pōt i scda instātia redire ad petitoriū ēt parte ꝯdicente. h. d.

CCCCXVII

I pro spoliato

suspēso petitorio in prima instātia ferat snia i possorio et p spoliatorē ab ea appelletur. Fuit dubitatum et satis inter pres altercatū. Utrū in scda instantia pdictus spoliat° hñs sniam restitutoriā p se posset inuita pte adversa. Immo expresse ꝯdicente redire ad petitorium resumendo illud in statu in quo dimisit. Et videbat aliqbus dñis qz nonnisi p unio cā possessorii esset terminata: p alias duas sniasētū pp privilegium interdicti qd fi. admittit ppaetatē in ꝯrium. de ordi. cog. c. fi. de resti. spo. in lrā tū pp sequestrū factū de fructib° occasione prime snie iuxta formā cle. unica. de sequestra. pos. et fruc. §. sequestrū. quod sz aliquos revocaret et cessaret si dicta snia in possorio lata in firmaret in scda instantia: qz non crederem nisi infirmatoria ipsa p alias duas ꝯfirmaret: et tūc pp illam victoriam finalē fructus sequestrati et recondditi illi victoriam predictam obtinenti bñ traderent: vt in dcā cle. lz aliqui dñi forte nō improbabiliter intellexerint eandē cle. de finali victoria quo ad fructum sequestratorz restonē in petitorio factā sed samor intellectus est qz intelligatur de vtroqz p vt innuunt vba clemē. In dubio vero principali supmo facto fuit ꝯclusuz p oēs qz dictus suspensus poterat redire ad petitoriū inuito adversario q tamen poterat vlterius prosequi possessorium et instat p infirmatoria prime snie: q tñ ppterea modicum sibi valebit nisi quo ad expensas si aliter in petitorio obtinebit: qz trabit ad se possessorium. de cā pos. et ppæ. cū dilectus. nec spoliatoris interest ꝯdicere i hoc casu cū spoliatus nō curet ab ipso possessionem et fruct° recuperare quos ante ingressuz ad petitorium recuperasset: si ꝓsequēdo possessoriuz p se tres snias obtinuisset. vt in. c. pisana. de resti. spo. de ordi. cog. cuz dilectus. cum. n. hoc privilegium sit introductum a iure i favorem spoliati et in odium spoliantis: vt in. c. fi. de ordi. cogi. de cā pos. et ppæ. c. pastoralis. et cle. unica. c. ti. tali favori renunciare potuit de regula. c. ad apostolicā. quod. n. in favorē alicuius statutum est in eius lesionem retorqueri nō dz. de reg. iur. qz ob grām. li. vi. et. C. de legi. qd favor. Et qz ipsius adversarij nō interest audiri non dz. xi. q. vi. nō solent. de elec. cū inter. de app. qua fronte. de offi. dele. cuz contingat. de accu. c. super his. cum si. ¶ Sed pone retento codez themate qz prima snia lata in possessorio transiuit in rez iudicatā: et ille p quo lata fuit: sine executore intrauit possessionē bñficii fruct° percipiendo ex eodē. Fuit dubitatum vtrū primus possessor explusus modo quo supra posset pdicta petere revocari per modū attemptati. Et videbat aliquibus dominis et maiori par i qz sic pp litis pendentiaz in petitorio qua pendente nihil debeat innouari: vt lite pendēte in rubrore i nigro tūc qz ppria auctoritate intrauit in possionem ꝯ iuris dispositionē ergo merito et in petitorio dz succumbere p. l. si quis in tātā. C. vnde vi. et per canonem placuit. xvi. q. vi. et de preben. cuz qui. li. vi. et per notata per Inn. in. c. cum olim. super verbo. portarium. de privile. que tamen nota Inn. posset induci p ꝯria parte: quam credo veram vt statim subiciam ibi dum dicit nisi partibus presentibus etc. et ibi immo plus vr etc. p quam glo. et rōnē quam statim dicam credo predictum spoliatuz modo premisso non posse agere super attēptatis: sed bene interdicto sine conditione ex premissis legibus et canonibus. Ratio nam licet posse dici aliquid attemptatum circa possessionez beneficii: tamen nihil est attemptum circa proprietatem: et sic attemptando nec ius nec iudicem quo ad proprietatem offendit que ad se trahit possessionem si in petitorio obtineat. de cā pos. et ppæ. cum dilectus. sicqz nullum in iudicium fit parti in petitorio. et sic non obstat edictus vt lite penden. quod locuz habet quando lite pendente aliquid in preiudicium partis attemptatur: vt no. Immo super Rubrica. vt lite penden. et melius in. c. ex parte. de persone. de rescri. Non obstat si dicatur immo magnum preiudiciuz habet per expulsionem a possessione: que multa habet cōmoda. de pre. srip. ad aures. et de conces. preben. cum nostris. Quod fateor vz: si sibi iniuriatur circa possessionem pro qua sibi cōpetunt alia auxilia iuris de quibus supra: sed hoc non: hēat ergo illa remedia ordinaria: et non curat de hac via extraordinaria. ff. de mino. l. in causē. Nihil enim hz cōmune proprietas et possessio. ff. de acquir. pos. l. naturaliter. §. nihil. Cum ergo terminatum sit possessorium. et per sententiam partib° presentibus que transiuit in rem iudicatam forte non multum peccauit si intrauit possessionem de facto per suum adversarium occupatam sine executore absqz tamen violentia: nec propter hoc forte incurreret penam. c. cuz qui. de preben. nec tenetur ad restitutionem rei. quam propter auctoritatem rei iudicate tenere potest sm Inno. in. d. c. olī. qui alle. l. verus. ff. de cōdi. inde. Pro quo faciūt notata p Ber. et Jo. an. in. c. vigilanti. de prescrip. preterea si propter litis pendentiā in petitorio haberet locum predictorum attemptatorum revocatio sequeret absurdum qz pendente petitorio ante eius finem nunqz posset fieri plena executio sententiarum etiam triuum latarum in possessorio: que tamen ante ingressuz sine regressuz petitorii plene sunt executioni mandande. de iudi. c. fi. de testi. c. significauerit. de ordi. cogn. c. ii. et. c. fi. de resti. spo. c. pisana. cum multis si. Ad quod dñs Nicholaus q hoc dubium posuit in consiliis respondebat qz predicta loquuntur de executione fienda p iudicem vel eius auctoritate que si sic fieret non posset dici aliquid attemptatum. Naz quod iure fit iuste fit. de elec. cum ecclesia vltrana. de resti. spo. audita. et. c. olim. de reg. iur. factum legitime. li. vi. et sic dicebat. non procedere argumentuz absurdo. Et in casu nostro hic habens sniam pro se non intrauit per ostium puta auctoritate iudicis: sed aliunde: puta auctoritate propria. ergo tanqz fur et latro est puniendus. de iure patro. c. relatum. de instit. ex frequentibus. rēqz et ius suum merito perdere dz iura superius allegata. vz per. c. placuit. et. c. cum qui. que iura intelligo quando quis per violentiam absqz snia sine canonico titulo se itrudit vel intrudi permittit in beneficiato. in casu nostro sententiam pro se habuit que in rem transiuit iudicatam: et sine violentia vt ponebatur in facto possessionem apprehendit et forte vacuaz. quid ergo hic malefecit nisi qz sine executore intrauit agat hic igitur spoliatus contra predictum suum spoliatorem vel interdicto vnde vi. sm aliquos vel ad interesse sm aliquos: pro vt notauit Inn. in. d. c. cum olim. et currat lis in petitorio cui nullum in casu predicto factum est preiudicium suo marte: et sic fuit obtentum: et sententiatum hoc in petitorio processum et nō fuit auditus pdict° spoliat°.

¶ De appellationibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Ubi appellatio devoluit causam ad curiam Romanam appellatus procedere potest p audientiam contra appellantem absentem. secus si post annum procedat petens appellationem pronunciari desertaz quia tunc appellans citari dz de partibus vel alias legitime personaliter. h. d.

CCCCXVIII

I appelletur

A diffinitiva snia lata in ptib° in cā bñficiali: et deserat appellationi p vtranqz pte si post fatalia appellationis appellatus ipetrat ꝯmissionez super desertiōe appellatiōis i Curia fuit dubitatū vtz appellās dberet citari in ptib° ad dicendum ꝯ ꝯmissionē et docendum de diligētia vel posset procedi ꝯ eum per audientiaz. Super quo domini erant varii. Aliqui dicebant qz si predicta appellatio devoluisset negocium principale ad curiam qz posset procedi p audientiam super desertione tanqz super accessorio: qz sequi dz naturam sui principalis. de regulis iur. accessorium. li. vi

Quod dicebant alij dñi vez si cā appellationis fuisset ꝯmis
sa infra fatalia. secus si post: qꝛ cū tunc nō p modū accessorij
sue incidenter agaƒ de desertione vocāda est ps in ptib⁹ q̄
forte vult docere de ipedimētis legitimis pp q̄ a negligētia
ꝓsecutionis excusaret. de appel. ex ratione. ⁊ clemē. sicut ap-
pellationez. c. ii. Uel forte poterit dicere ⁊ ꝓponere se acqui-
euisse snīe ꝯ eum in ptibus late vel appellationi renunciasse
q̄ poterit. de appel. interposita. ⁊ c. sollicitudinem. ⁊ in hanc
partem declinauit maior pars dominorum.

¶ De citationibus: ⁊ de dilationibus: Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Generalis citatio omnium quorū
interest non est artatoria sed nunciatoria ita q̄ omnes qui pu
tauerint sua interesse poterunt venire ad causam si volunt ⁊
cū illis qui venerint poterit procedi alias non. h. d. Uel sic
Per generalem clausulam in citatorio positam executor ip
sius non pōt singulares psonas in eo si exp̄ssas citare: quilibet
tñ in genere ꝯprehēsus ꝯparere tenetᷣ ⁊ ei aut cōtra eum agi sciēti-
b⁹ p̄iudicabit snīa: sz illa si mādabitᷣ executiōi ꝯ tertiū posses
sorem. h. d. ¶ Uel sic. Executus non valet executio citationis
facta contra certam personam in vim clausule generalis ⁊
omnes alios quorum interest ⁊c. CCCCXIX

J impetretur

Cōmissio certā psonā ꝯ decanū ⁊ capi-
tulum certe ecclesie ⁊ sup certo bñficio ac oēs alios
quorum interest: ⁊ cum ptāte citandi in curia ⁊ ex̄
⁊ decreta citatione ad partes sub predicta forma. Si execu-
tor citationis citat certā psonā detinentem ⁊ occupantez bñi
ficium de quo agiƒ non expressaz in citatorio: sed ꝯprehensaz
sub clausula: psonaliter ipsam apprehendendo: fuit dubita-
tum vtrum ꝯ talem personam sic citatam ⁊ non cōparentez
posset procedi per audientiam. In quo dñi erant varij. Alij
qui ⁊ maior pars declinantes in partem affirmatiuam mo-
uebātur: qꝛ ex quo predicti citati interfuit: ⁊ per executorem
apprehensus fuit: statim extracta fuit spēs de genere: ⁊ hoc i
prima citatione quod merito deberet sufficere. ar. c. cū i mul
tis. de rescrip. in fi. li. vi. Preterea si decanus ⁊ capitulum ꝯ
quos in specie. ⁊ ꝯ oēs alios i genere decreta fuit citatio: fuis
sent legitime citati: ⁊ non cōparuissent: ⁊ per audiētiā pces
sum: ⁊ lata snīa diffinitiua fuisset pro actore: ⁊ ꝯ dictos deca
num ⁊ capitulum. illa vtiqꝫ preiudicasset dicto tenenti bene-
ficium: ⁊ sic citato ⁊ apprehenso: qꝛ sciuit cām suam agi nec
ignorantiam potuisset pretendere. qꝛ fuit per citationem pso-
naliter apprehensus. ar. c. q̄uis. de re iudi. ⁊ c. sub ortu. ⁊ ff. de
ti. l. sepe. Attento igiƒ hoc q̄ sibi preiudicasset snīa p̄dicta. et
ꝯ decanum ⁊ capitulū lata. nisi appellasset ab ea vt videtur
circuitus ⁊ executio snīe posset fieri ꝯ eū: dicebant predicti
dñi posse procedi p audientiam ꝯ ipsum sic citatum ⁊ appre
hensum vigore predicte clausule generalis. ar. de. auditor. de
rescrip. Alij dñi tenentes ꝯtrarium de quorum nūero ego erā
dicebant hoc verum: si executor citationis hmōi habuisset
ptātem extrahendi spēm de genere puta si mandatū fuisset
sibi q̄ citaret quēcūqꝫ detentorem beneficij talis nominati.
Uel quem actor sibi duxerit nominandū: de quo tñ ego bñ
dubitabam: ⁊ dubito vtrum auditor potuisset sic mandasse
nulla certa psona per ipsum expressa in primo citatorio. nec
forte sub cōmissione cōprehensa. Et credo q̄ non: tū qꝛ ꝯmis
siones nostre sunt strictissime interpretande: tū ⁊ qꝛ lꝫ iudex
sue auditor vigore clausule generalis habeat iurisdictionez
in habitu super oēs cōprehensos sub clausula: non tamē in
actu: nisi exprimantᷣ: anteqꝫ tñ expressionem non valeret cita
tio: que est. de. processu. de pba. q̄m ꝯ. pro hoc vƒ textus cla-
rus in c. pastoralis. de rescrip. in fi. ⁊ in. d. c. cum in multis. in
fi. per q̄ decre. credo debere scribantᷣ expressionem psonaz
cōprehensarum sub clausula generali per iudicem in prima
citatione per eum decernenda: ⁊ non per executorem citatio
nis decrete. qꝛ vt puto formā mandati excederet si ad spe
ciem descenderet sicqꝫ nil ageret. de rescrip. c. cum dilecta. ff.
mandati. l. diligenter. cum si. Debebat enim in genere cita
re oēs quorum interest: p vt sibi mādabatᷣ. q ma. accu. pos.
c. cū in ma. de el. c. c. h. li. vi. Et quid tūc opatur talis citatio

ibidem notatur p Inno. Ad qd̄ primi multi ꝓbabiliter rñ
derunt meo iudicio: hoc pcedere in iudicibus datis ex̄ curia
qui de facili possunt scire ⁊ se informare de personis nomini
bus ⁊ cognominibus carum. Secus vero in curia vbi pp lo
coꝝ distantiam ⁊ maliciā intrusorum ⁊ occupantium indebi-
te vt plurimum beneficia collata p sedē apostolicam diceriit
p̄dicti dñi de equitate debere sufficere expressionē ⁊ citationē
factam de certa psona cōprehensa sub clausula generali per
executorē in ptibus maxime qꝛ attenta forma citationis ipse
non citat sed auditor quorum dictum sapit aliqualem equitatē:
non tñ scriptam in iure ergo standum erit vigori: p vt legi. ⁊
no. de dolo ⁊ ꝯtu. c. i. ⁊ i. cle. q̄uis rigor. de appel. Preterea
si mandatᷣ citari oēs quorū interest: ⁊ in genere citantᷣ: talis
citatio non est artatoria: sed monitoria ita q̄ oēs qui putaue
rint sua interesse poterūt venire ad cām si volūt. ⁊ cū illis q ve
nerint pōt pcedi. alias nō. p vt no. p Inn. ⁊ Host. in. c. dile
cti. de excep. vbi d e hac mā plene: sicut dicimus in simili d ap
pellatione interposita in cā bñficiali iuxta formā cle. i. de elec.
li. vi. q̄ et citat oēs quorum interest ⁊c. nec eos artat ad venien
dū nisi velint. p q̄ dicto ego allegabā quoddā dctm̄ Hostie.
in. c. pastoralis. de rescrip. sup⁹ allegato. Ubi arguit gl. ordi
naria p ⁊ ꝯ. vtrū iudex posset citare an expssionē terū sub re
gula generali cōprehēsaꝝ ⁊ vƒ tenere q̄ n̄ Host. vero ibidē
dicit q̄ iudex pōt citare: sed ps n̄ teneatᷣ rn̄dere an expssionē
rez. Si vo velit venire ⁊ rn̄dere tenebit sua rn̄sio. ar. i simili
eoꝝ q̄ leguntᷣ ⁊ no. de iura. calū. c. cū cām. in gl. fi. Ad id qd̄ in
ducitᷣ p alia pte. vz q̄ snīa lata ꝯ decanum ⁊ capitulum hunc
citato sic p̄iudicat qꝛ sciuit cām suā agi: fateor vz q̄ non audi
retᷣ postea volens agē ꝯ hunc psc snīam reportantē: obstan
te sibi exceptione rei iudi. p iura supius alle. Ad hoc tñ si ve
lit tacere ⁊ possessionem retinere: nunqꝫ p̄dicta snīa mandabi
tur ꝯ ipsuz executioni: qꝛ non est lata nec posset ferri sic gene
ralis ⁊ incerta vz ꝯ oēs quorū interest. Insti. de acti. §. cura
re. C. de sen. q̄ sine cer. quā. l. i. p totum. nec dz in expch. con
dēnarē: qꝛ se nō opponit nec ad opponēdū venit: imo absol
uendus est ab illa citatione: ⁊ ps aduersa ꝯdēnanda. iuxta
notata p Inn. ⁊ Host. vbi supra in. c. cū dilecti. sicqꝫ multuz
sui interest q̄ non pcedatᷣ ꝯ ipsuz in spē p audiētiā nisi fuerit
i pmo citatorio expressus p iudicē. p vt de rigore iuris ē facie
dū: ⁊ si nō fuerit expressus lꝫ p executorem fuerit in spē citat⁹
q̄ citatio ipsum ad cōparendū non artauit: ⁊ sic cōparere nō
tenebatᷣ: ⁊ p ꝯñs cōtumax nō fuit. ergo ꝯ nō cōtumacē pces
sus habitus non tꝫ. de cōsti. ecclesia sancte Marie. de ma. ⁊
obe. inter quattuor. de cā pos. ⁊ ꝓprie. c. i. vt lit. nō ꝯtest. c. i. ⁊
c. q̄m. ergo ⁊c. Fuit tñ p oēs dños ꝯcorditer datum ꝯsilium
q̄ predictus actor obtineret a papa validationē pcessus ha
biti ꝯ sic citatum p audientiā qꝛ iam erat cōclusum in cā vt po
nebatᷣ in facto. q̄ factum fuit ⁊ obtentum ⁊ lata snīa ꝯ predi
ctum absentem. ⁊ male sm̄ me. sed quod principi placuit ⁊c.
qui de nulla snīa pōt facerᷣ aliquam. C. de legi. l. digna vox.
Insti. de iure naturali gen. ⁊ ciui. §. sed qd̄ principi. ii. q. vi. §
quippe. de imu. ecc. c. i. in cle. cum ibi notatis.

¶ De procuratoribus: ⁊ de accusatio. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Defensor siue pcurator pt inter
uenire p reo ꝯ quē inquiritᷣ de termino ad effectū priuātōis
bñficij. h. d. Uel sic. Cōiūcta psona dz admitti ad dfensionē
absentis citati per edictū. Ut si p inqsitionē ⁊c. bñficio priue
tur ⁊ talis ꝯiuncta psona sic vt pferetur admissa et post litē cō
statā substituere non poterit. CCCCXX

J cōmittatur

Auditori q̄ iquirat ꝯ. A. ipso vocato p
edictum in curia super certo crimine pp quod si re
periatᷣ illud ꝯmisisse mandatᷣ priuari beneficio. Fuit dubitatū
vtrum defensor sine mandato maxime cōiuncta psona pos
set interuenire ⁊ deberet admitti ad defensionē ipsius absen
tis. Et videbatᷣ aliquibus q̄ non: qꝛ cum defensor sine man
dato teneatur cauere de iudicato soluēdo. p vt notat Spe.
ti. de sen. ex. c. in prin. que cautio in casu nostro cum ipse non
sit soluendo locū habere nō pōt. i. q. i. q̄ pio. de symo. c. que
relam. de pac. cū pridē. cum si. Immo nec coniūcta psona in

huiusmodi spiritualibus causis q̄ extimatic nem sine interesse non recipiunt sine mandato non admittit. ꝑ vt legi. ⁊ no. per Inn. ⁊ Ber. in decre. coram. de offi. dele. in prin. ⁊ de ca. pos. ⁊ ꝑprie. cum olim. circa fine. ⁊ posui supra in conclusio. dz. Preterea cum hic defensor si succumberet non posset ꝯdēnari. ꝑuari, nec executio ꝯ eum fieri. ergo. vr̄ nullo modo audiendus. fuit determinatum quasi per oēs ꝯrium. ratio cū hic non agatur criminaliter ad penam decretam ꝑ crimine infligendam: sed potius ciuiliter: in quo casu sicut procurator posset interuenire ꝑ actore agendo: vt de procura. c. tue. de accu. sup his. ⁊ c. veniens. ⁊ c. inquisitionis. Ubi de h̄ p Io. an. super gl. ii. sic ⁊ defensor pro reo ipsum defendēdo: quia publice vtilitatis est reum absentem a quocumq̄ defendi. in. q. v. reos. ff. de procura. seruum quoq̄. § publice. ⁊ l. non solum. § fi. Preterea cum hic agatur de questione status: merito defensor admittitur. de resti. cum olim. ⁊ notat Inn. i. c. cumq̄. ii. qui fi. sint leg. vbi ipse in gl. sua magna. in fi. vr̄ determinare hanc q̄onem: dicens in inquisitione admittendū defensorem quē recitat Spec. ⁊ idem tz in ti. de sen. § i. in fi. nihil aliud dicendo vel allegando. Posset tamen allegari pro dicta coram conclusione. c. veritatis. de dolo ⁊ ꝯtu. Ubi glo. ordinaria. super. v. nec vnus. hoc vr̄ tenere. Facit ēt pro hac ꝯclusione. c. cū. I. ⁊ A. de re iudi. ⁊ notata per Io. an. in. c. qualiter ⁊ quando. § dz. de accu. sup. v. ulti. vbi dicit Io. an. post Ho osti. procuratorem admittendum in causa inquisitionis de crimine non impediente ordinis executionez. Secus vero si impediret ordinis executionem post pactam penitentiam: vt in. d. c. inquisitionis: q̄z sicut tunc non posset interuenire procurator multominus defensor: ⁊ lz nō habeat locum cautio de iudicato soluendo in hoc casu. Prestabit tamen aliam. s. de ratihabitione obligabit etiam se ad impendenda litis ⁊ interesse: ꝑ vt deducit etiam Inn. in. c. cumq̄. ii. qui fi. sint le. vbi etiaz ponit modum sniandi ꝯ hunc defensorem: ⁊ melius in Spec. ti. de sen. ꝑla. § vt aūt. v. si autē agit. Ad maiorem tamen certitudinem ⁊ validationem processus fuit consultum: q̄ auditor dictum defensorem cum predictis cautionibus ⁊ obligationibus admitteret ⁊ audiret: ⁊ nihilominus per audientiam semper contra absentez ipsum ad singulos actus citādo procederet: ⁊ sic fuit obtentū ⁊ factū.

¶ Iste. § summatus est cum decisione precedenti.

Sed utrum Predictus defensor posset substituere alium loco suo in casu predicto etiam fuit dubitatum: In quo dubio fuerunt argumenta facta pro ⁊ contra que facit ⁊ ponit Spe. ti. de procu. § i. ver. Sed nunquid defensor qui cauit ⁊c. vt. vbi Spe. finaliter vr̄ declinare in partem affirmatiuam q̄ sic: etiam ante litis contest. Cum predictus defensor post citationez sit factus dominus litis. alle. ff. de procura. l. tutius. cum etiaz q̄z snia ꝯtra eum feratur: est mandanda executioni in bonis suis non domini per. l. plautius. ff. de procura. ⁊ l. si quis cū ꝑcu. nomine. ⁊ dicit sic sniatum. lz multi sapientes secūdū ipsum dixerint ꝯrium: cuius dictum posset procedere in mere ciuilibus ⁊ causis prophanis: secus in criminalib⁹ mixtis ⁊ beneficialibus: vel aliis spūalibus. Ratio nam cum in illis nō habeat locum predicta cautio: non potest fieri.

¶ De resti. spo. ⁊ de confessis. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Pars ꝯfessionis q̄ est ꝯ confitentem nocet: sed non probat quod pro se inducit ⁊ in confessis nulle sunt partes iudicis nisi in condemnando. h. d. Uel sic. Confessio tituli facta per spoliatorem sufficit ad colorandū possessorium. h. d. CCCCXXI

Uit dubitatum Utrum confessio spoliatoris: quia cōfessus est iudicialiter spoliatum: ius in beneficio habere cuius restitutionem petit agēdo interdicto vnde vi. sufficeret ꝑ colore possessionis ipsius spoliati: ad effectum restitutionis obtinende. Et vr̄ q̄ non: q̄z p confessionem non ꝑbatur titulus: sed per canonicam electionem ⁊ institutionem. ii. q. i. legi. de insti. c. ex frequentibus. de reg. iu. c. i. li. vi. ⁊ leg. ⁊ no. in. c. i. de ꝯfes. li. vi. que iura loquitur ⁊ procedunt quā

do agitur petitorio ad effectum adiudicationis beneficij habendi: secus vero si possessorio in quo sufficit leuior tituli ꝑbatio que est possessionis coloratio. arg. c. cum nostris. de cō ces. preben. ⁊ c. in litteris. de resti. spo. ⁊ c. ex parte. e. ti. vbi dicit Inno. sufficere probare ad effectuz restōnis obtinēde: q̄ spoliatus fuit in possessione inductus p illum qui ptātem habuit a iure vel a consuetudine inducendi vt sunt Archi. ⁊c. de offi. archi. c. i. ⁊ c. ad h. Cum igit̄ ꝯfitendo hoc spoliator merito spoliatus ab onere probandi releuetur: q̄ est effect⁹ cōfessionis in tantum: q̄ statim pōt ⁊ dz sequi ꝯdēnatio. ⁊ ē rō: q̄z in confitentem nulle sunt ptes iudicis: nisi in sniando siue ꝯdēnando: vt supra. ꝯ ꝯfes. p totum. de elec. per inquisitionē ⁊ c. dudum. ii. ⁊ ibi no. ⁊ merito ēt hic dz sufficere ꝯfessio spoliantis in odium ipsius ⁊ fauorem spoliatum, cuius odium multa spālia sunt in iure statuta. de cā pos. ⁊ ꝑprie. pastoralis. ⁊ de. vinea. c. ii. de or. cog. c. fi. de resti. spo. in litteris. ⁊ c. item cum quis. C. vnde vi. l. i. ⁊ l. conquerebatur. ⁊ l. si quis i tā tam. ⁊ de preben. cum qui. li. vi. Et sic fuit obtentum ⁊ sentētiatum per me qui habui causam: q̄ restitui spoliatum nil ꝑbantem in iudicio de titulo suo. Nam spoliator volens ōfendere se a spoliato dixit ⁊ ꝑposuit p̄dictum spoliatum canonice tenuisse ⁊ possedisse beneficium de quo agebatur multis annis: ipsumque auctoritate apostolica ordine iuris seruato de bitte priuatum. seq̄z eadem auctoritate in possessionem eiusdem beneficii inductum fuisse: sic nequaquam spoliasse sed auctoritate iudicis canonicum ingressuz habuisse: quod tamen videlicet hoc vltimum. s. priuationem ⁊ inductionem non probauit: ⁊ ideo sententiam contra se in possessorio reportauit. argumen. coram que legi. ⁊ notatur in. c. conquerētē. de resti. spo.

¶ De iure patronatus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Maritus ratione dotis in qua comprehenditur ius patronatus potest presentare: cum censeatur rerum dotalium dominus: si tamen maritus ⁊ vxor in presentando diuersos concurrunt presentatus ab vxore preferatur. h. d. CCCCXXII

Uit dubitatum Utrū valeret cōsuetudo tanti tēporis: cuius contrarij ⁊c. q̄ maritus rōne ville sibi date in dotem in qua consisteret ecclesia parochialis: cui⁹ ius patronatus spectat ad vxorem: posset ad ecclesiam ipsaz vacantē psonam ydoneam presentare. Et fuit conclusum ⁊ ꝯterminati dños oēs q̄ sic. Inno fm aliquos circumscripta quacūq̄ ꝯsuetudine de iure cōi hoc posset. cum ipse marit⁹ sit dñs rerum dotalium. viuente vxore vt. l. dote ancillā. C. de rei ven. Uel ad minus hz vsumfructum in bonis dotalibus ex quibus tenet̄ onera matrimonij supportare. ꝯ dona. inter vi. ⁊ vxo. per vestras. de vsur. c. salubriter. ⁊ ff. de iur. do. l. si is qui. Preterea eligere vel presentare est fructus possessionis. ergo cum ipse sit in possessione ville rōne cuius cōpetit h̄ ius merito eo vti pōt. de iure pa. c. consultationibus. faciunt notata per Inno. de resti. spo. in litteris. post prin. Preterea cum ius patronatus transeat cum vniuersitate. vt in. c. ex litteris. De iure patrona. merito maritus habens hanc villam ex donatione vxoris in dotem. de iure potest presentare maxime si hoc hz ꝯsuetudo q̄ est optima legum interpres. ꝯ ꝯsue. cū ꝯsuetudinis. ⁊ que vr̄ esse rōnabilis valde in hoc casu: q̄z ꝯsona iuri cōi. ar. c. fi. de dona. inter vir. ⁊ vxo. Si vero ambo: vz maritus ⁊ vxor ꝯcurrerent in presentando duos cꝑos: crederem preferendum p̄ntatū p vxorem. pro vt no. p Io. an. in nouel. in simili q̄one de tutore ⁊ pupillo p̄ntantib⁹ in. c. ex eo quod. de elec. li. vi.

¶ De insti. ⁊ de iure pa. ⁊ fide instrōrum. Rubrica.

¶ Sequēs decisio. h. d. Lrā institutiōis ⁊ ꝯfirmationis epi narrās p̄ntationem vel electionē ꝑbat presentationem vel electionem p̄cessisse lz p̄ntatio ⁊ electio aliter non probentur. h. d. Uel sic: Per litteram institutionis probatur presentatio ⁊ electio seu eis presumit̄. h. d. Uel sic: Institutio episcopi narrans institutum presentatum a patrono fidem facit de presentatione. h. d. CCCCXXIII

Ed retento Eodē themate epõs narrat in lrã instõnis facte p eum Titium presentatum per Seyum maritum. B. ⁊ ad ipsius pñtationem eundem Titium insti tuisse. Dubitabam ego qui habui cām ex quo non pduce batur lrã pñtationis: sed dūtaxat institutionis. Utrū h suffi ceret cā mea dubitandi fuit hec: qr non credit̄ dñis siue lriis narratiuis platoꝝ. maxime de facto alieno. Immo sm ali quos non credit̄ lriis eoꝝ assertiuis. de q̄ in d. cre. post cessio nem p Ber. ⁊ Jo. an. in nouel. ar. a ɔ̄rio sensu de. lris. de p ba. preterea supposito q̄ crederet̄ lre tali illius epī instituen dis sup instõne ⁊ admissione p ipsum factis tñ non eēt stan dum tali lre sup pñtatione pñoni. ⁊ q̄ infra tpꝰ pñtauerit q̄ coniunctim requirunt̄ ad pñtationem validam. p vt scripsi supra. cccx. q̄ incipit. Itē sm oēs fuit mihi responsum ⁊ con clusum p oēs dños ɔ̄rium. rō nam ex quo constabat de va catione ⁊ de tpe vacationis bñficii de quo agebat̄ ⁊ q̄ pñ tans erat verus pñonus: ⁊ q̄ institutio erat facta infra tpꝰ: ⁊ ydoneitate psone pñtate pñumi dz pñtationem ad institue tem puenisse q̄ reddunt se vt plurimum difficiles in admit tendo ⁊ instituendo pñtatos: de iure pa. nobis. ⁊ c. pastora lis. Cum igitur platus plus iuris hēat in instituēdo q̄ pño nus in pñtando. de offi. le. dilectus. ⁊ factum pñumit̄ solēnit̄ actum nisi pbet̄ ɔ̄rium. de pñump. In pñtia. q̄cunqz ēt cō stat de duobus extremis bonis: debemus ēt pñumē de me dio bono. ar. de don. cū dilecti. de app. inq̄sitioni. ⁊ c. Scdo q̄ria. tuz ēt qr lriis epōꝝ credit̄ in his q̄ spectat ad eoꝝ offin: p vt leg. ⁊ no. per Inn. in c. ii. de fi. instr. ppe finē. ⁊ est tex. in d. c. post cessionē. ⁊. ii. q. i. legū. xi. q. iii. curie. q̄bus rōnibus attentis dicebant oēs dñi pñtationem ⁊ institutionem suffi cienter fuisse probatas: q̄ mihi ex alio capite videbant̄ nulla p canonē. decernimus. xvi. q. i. si irritant̄ institutione vbi epōꝝ rum facte sine ɔ̄sensu pñonum. At in casu nrõ non ɔ̄stitit de ɔ̄sensu pñonimisi p narrationem epī forte falsaz. ergo ⁊c. ad q̄d videbat̄ q̄ ex quo pñonꝰ se nō opposuerat: nec ɔ̄dixerat cōsensisse vr̄. Nam qui tacet ⁊c. de reg. iur. q̄ tacet. li. vi. pre terea lre pñtationis vt plurimum remanent penes epōs: ⁊ bene custodiunt̄ in archiuis eorum pp dcñ. c. decernimus. vt si pñoni vellent malignari ⁊ variare nō possent. iccirco pp difficultatem probationis dicebant predicta sufficere ⁊ sic sententiam pro actore pro tuli de consensu omnium domi norum meorum.

¶ De appellationibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Appellatus si velit in cā deser tionis pcedere corā iudice in Curia ipetrato necesse hz ptē citari de pribus facere. Secus in cā appellatiōis principale negociū deuoluāt. h. d. Uel sic: Si cām p appellationē ad Curiam deuolutā appellatus cām desertionis solū cōmitti faciat non pcedet. nisi pte vocata. h. d. Et snia est ipso iure nulla lata contra non legitime citatuz. quod est verū in diffi nitiua sed in interlocutoria vim diffinitiue non habens. hñ valet parte non vocata. h. d. CCCCXXIIII

Ja diffinitiua Snia lata in ptibꝰ vel in curia ad sedez apostolicam appellet̄ ⁊ non sup dcā appellatiōe sz sup desertiōe ipsiꝰ appellatiōis cōmissio in Curia ipetret̄ p ptē appellatam ⁊ petat̄ pnūciari sup desertiōe eiusdē ⁊ pcedi p audientiā ɔ̄ appellantē abñtez. Fuit dubitatū vtrum posset sic pcedi ⁊ pnūciari appellante nō vocato nec spāliter citato. Et videbat̄ q̄ sic qr ex quo negocium pricipa le fuit semel deuolutum ad curiā sp remansit ibi cū oībꝰ suis sequelis dependentibus ⁊ connexis. At pdictū negociū vt ponebat̄ in facto fuit legitime ad romanā curiā deuolutum. ergo ibidē tractādū ⁊ finiēdū. ar. c. statuimus. iuncta cle. cāz electiōis. de elec. facit regula iuris: accessorium. de reg. iur. li. vi. Preterea cā desertionis est pꝰ ipsius appellatōis. ergo iudex cui ɔ̄mittit̄ cā appellatōis: pōt ēt sine noua ɔ̄missiōe. d desertiōe cognoscē: p vt scripsi supius in ɔ̄clusione. cīn. q. ici pit. Itē q̄ auditor datus ⁊c. qō est verissimū qñ cā appellatō nis est ɔ̄missa pncipaliter: tūc. n. p modū ɔ̄sequētie siue ac cessorii iudex de desertione cognoscit ⁊ p audiētiā pcedet ad offiū pnunciandi se iudicē vel nō. qō iudex pōt ⁊ dz facē cū de ipsius iurisdictione dubitat̄. de rescrip. sup lriis. d offi. dele. significantibus. de pbē. dilectus. at si appellatio sit deser ta non est iudex. ergo ⁊c. Secꝰ vō vbi nō cā appellationis sz desertionis pncipaliter ɔ̄mittit̄: tunc. n. hunc articulū discu tere ⁊ nec diffinire pōt: nisi pte ad hoc legitime vocata: p iu ra vulgaria. ii. q. i. nos in quēq̄. de ɔ̄sti. ecclesia sancte Ma rie. de ma. ⁊ obe. inter quatuor. de cā pos. c. i. cū si. Ad illud qō dr̄ in ɔ̄rium supius ex quo negociū pncipale fuit appel lationis semel deuolutum fuit ad curiam ⁊c. Rñdebat̄ h ve rum illo pendente ⁊ nōdū finito. sz illo finito p sniam q̄ in rē transiuit iudicatā: āmodo tā cā pncipalis q̄ appellatiōis si cum appellāo nō ē psecutus infra fatalia non ē in curia. Iste verū dixit ex quo sup ea lata est snia cuꝰ appellatio sit deser ta. viii. q. vi. c. vnico. ⁊ facit. c. i. de lit. ɔ̄te. li. vi. Si igit̄ pñcipa le non est nec accessoriū qō sequit̄ nāz sui pncipalis: vt i dcā regula accessoriū. Et fuit ɔ̄clusum p oēs dños appellantem legitime citandum ad negociū desertionis pñcipaliter ɔ̄mis sum in curia tractandū ⁊ finiendū: qr citatus forte desertiōz excusabit pp legitima ipedimēta q̄ hūit q̄ sibi licebit de iur. de app. ex rōne. ⁊ cle. si appellationē. ⁊ c. q̄ cīdiu. de app.

¶ De re iudicata. Rubrica.

¶ Aliq hñt isti. §. p decisiōe sepata a pcedētisub ti. de re iu dica. Et pt sic sūmari. Ipso iure ē nulla snia ɔ̄ nō lrie citatuz lata. h. d. q̄ intellige: p vt. ſ. dicit. CCCCXXV

Ed ponc Quod pcessum sit p audiētiā ⁊ pnūciatū ɔ̄ abñtez appella tionē suā fuisse desertā ⁊ absētē appellantē ⁊ appel latione deserentē ɔ̄dēnatū in expen. factis in cā de sertiōis p appellatū: fuit dubitatū vtrū pcessꝰ ⁊ snia teneret̄ si ab ea non eēt appellatū: vel esset nulla ipso iure. p nullitate snie vident̄ facē oīa iura supra in pma ɔ̄clusiōe īducta. vz canon. nos in quēq̄. ecclesia sancte Marie ⁊c. ⁊ expsse nota uit hoc Jo. an summa. ii. q. vi. Pro validitate snie īducebat̄ q̄dam no. Inn. in c. audit. de pcu. vbi dicit valere ⁊ tenere interlocutoriā latā pte non vocata. lz si iniusta si ab ea nō fue rit appellatū. At in casu nrõ snia sup desertione lata ē inter locutoria: vt i. c. sua. de app. de elec. cū dilecꝰ. ⁊ no. p Jo. mo. de elec. cupientes. ergo ⁊c. q̄ notā intelligo de iterlocutoriis vim diffinitiue nō hñtibꝰ ⁊ sup aliq̄ incidēti in cā ante diffi nitiuā plano: sz vbi interlocutoria hz vim diffinitiue: qr p eam diffinit̄ articulus. de q̄ pncipaliter actū ē vt in casu nrõ tūc credere notā Inn. nō pcedē: sed potiꝰ notā Jo. sup us alle gatā ⁊ iura sup nullitate snie inducta loci sibi vendicare. Sz supposito q̄ valeret snia lata sup desertiōe nūq̄d teneret snia ɔ̄dēnationis expensaꝝ: vr̄ q̄ sic qr victus victori ⁊c. de dolo ⁊ ɔ̄tu. c. finem. cū ibi notatis: Preterea qr appellando vide bat̄ eū trahere ⁊ vexare: ⁊ iō i expensis factis occasiōe huiꝰ temere vexationis potuit ⁊ debuit ɔ̄dēnari. p quo vtit̄ text. clarus in. c. interposita. § ille. deniq. de app. quē textū intelli go de expensis p appellatū rōne psecutionis appellatiōis i terposite p suū aduersariū: qr forte misit ad curiā pcuratorez ⁊ alia ad psequendū negociū istius appellationis. cui appel lationi aduersarius renunciauit. ⁊ se ad iudicē a quo appella uit remitti petiit q̄ sibi licuit āte tamē presentationē appella tionis superiori factam: seu verius cōmissionez super appe latione impetratam: vt ibi. Sed in casu nostro appellatꝰ nul las expensas fecit occasione appellationis. sed dūtaxat deser tionis q̄ licuit appellanti desercre illiqz renūciare tacite ⁊ ex presse re integra appellato inuito ⁊ ɔ̄dicente: vt in. d. §. ⁊. c. cū sit. ⁊. c. ii. c. q̄uis. de elec. ergo rē que culpa caret in dānū vertit̄ non conuenit: de consti. c. cognoscentes. Ex iuris enim per missione nemo debet ledi siue damnum pati. de elec. cum ec clesia vulterana: ⁊ in clemen. vnica. de re. permu. cum si. Et sic fuit obtentum ⁊ pronunciatum totum processum super desertione pncipaliter habitum. Et factum contra absen tem nullum.

¶ De procura. ⁊ de senten. excom. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. Absolutio ab excōicatiōe nō pōt petip nō habētē spāle mandatū q̄uis generalis pcurator vel cōiuncta psona possit petere excōicatiōis sniam pronūciari nullā.h.d. ¶ Uel sic: Procurator decani ⁊ capituli ⁊ p omnibus clericis ecclesie non potest absolutionem singulorū de ecclesia petere.h.d. CCCCXXVI

J decanus Canonici ⁊ capitulum collegiate ecclesie p se ⁊ olbus bñficiatis eiusdem ecclesie cōstituant pcuratorē ꝯ eorum epm sup indebita ⁊ excessiua exactione caritatiui subsidii: ad agendum ⁊ defendendum ⁊c. ⁊ psertim ad petēdū absolutionē ab excōicationis sniam simpliciter q̄ ad cautelam dubitabat vtrum pdictus pcurator posset agere ⁊ defendere ⁊ absolutionem predictam petere: psertim ad cautelam noīe pdictorum beneficiatorum singulariter ⁊ spāliter in lra excōicatoria epi noīatorum. Et fuit breuiter ꝯclusum p oēs q non. Nam lz planis posset agere ⁊ defendere ⁊ procuratorē ꝯstituere p mēbris ⁊ subditis suis: p vt leg. ⁊ no. in.c.cum deputati. de iudi. ⁊ in.c.olim. de resti.spo.p Inn. ⁊ in cle.j.de rescrip. ⁊ facit tex.in.c.auditis.de pscrip.tū et q̄r.d prædictis beneficiatis non ꝯstitit q essent subditi dictorum canonicorum ⁊ capituli. ergo ⁊c. Preterea lz canonicus nō excōicatus possit pro canonico suo petere bñficium absolutionis ab excōicationis snia et sine mandato: p vt deducit Inno.in.c.romana.d sen.excō.li.vj.tū q̄tsi bñficiati nō sunt de collegio nec capitulo nec conferens: predicta nota. Inn. non vendicat sibi locum q forte non pcederet in absolutiōe petenda ad cautelam q est valde extraordinaria ⁊ multū piudicialis: q̄r in ea non recipit iuramentū: nec cautio prestatur: nec satisfactio impendit: ⁊ iō cum maiori difficultate dat q̄ simplex absolutio: p vt legi. ⁊ nota.in.c.solet.⁊.c.venerabilibus.de sen.excō.li.vj.

¶ Iste.§ summatus est cum decisione predenti.

Ex eodem Facto insurrexit aliud dubium vtr si post citationem ad ptes decretam p auditorem ⁊ eius executorem vel post appellationē litiam a snia excōicatiōis in aliquem p ordinarium lata ad sedem apostolicam interpositam: q̄s declaret incidisse in pdictam excōicatiōis sniam ⁊ denunciet. publice excōicat⁹ ⁊ reaggrauet. vtrū p modum attemptati pdicta essent reuocāda. Et videbat aliqb⁹ dñis q sic p iura vulgaria: vt lite pē.in rubro ⁊ in nigro.⁊ de app.nō solū.li.vj.cū multis si.in antiqs. fuit tñ p maiorē ptem dnorū determinatum ꝯtrium. Nam lz per appellatiōē suspendat executio aliarū sniarū ⁊ effect⁹.vt.ff.ad turpi.l.j.⁊ de iureiurañ.venientes.tñ hoc fallit in excōicatiōis snia q secum suam trahit executionē. vt in.c.pastoralis.d appella.⁊ ibi de pdicta ꝯclusione p Inno. Et oia pdicta non sunt: nisi q̄dam extensiones pñie snie q statim habuit suū effectum. ergo ⁊c. p qua ꝯclusione et faciunt notata p Inn. in.c.preterea.de appe.vide ad idem notata p Jo.mo.in.c.lz.⁊.c.is q.de sen.ex.li.vj.vide de hoc supra in ꝯclusione q incipit. Item si cōmittat cā restitutionis ad appellandum.

¶ De sententia ⁊ re iudicata. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio.h.d. Sententia sup desertiōe appellationis a diffinitiua vel pemptoria exceptione hñs vim diffinitiue snie: q̄r nihil restat ad agendum sed cognitum executioni demandandum. Sup desertione vero appellationis a grauamine est interlocutoria que quo ad iudicem nunquā transit in rē iudicatā.h.d. CCCCXXVII

Uit dubitatum Utrum interlocutoria lata sup desertione appellationis interposite a grauamine illato in aliqua cā hz vim diffinitiue snie. Et fuit ꝯclusum per oēs dños q non. Nam lz id sit verum in interlocutoria lata sup desertione appellationis interposite a diffinitiua ⁊ in qualibet alia snia lata sup exceptione pemptoria hñte vim diffinitiue: p vt leg. ⁊ no.in.c.cum a repulsione.de appel. ⁊ in cle.vnica.de sequestra.tñ id non pcedit in pdicta interlocutoria sup desertione appellationis interposite a grauamine aut sniam illato platam. Rō diuersitatis est: q̄r post pdictā

interlocutoriā sup pemptoria exceptione vel q̄one pñiudiciali platam nil restat ad cognoscendum. sz solum cognitionem executioni demandandam: at in casu nrō supius posito adhuc restat cognitio cause principalis. ergo nil vr actum dum aliqd restat ad agendum.vij.q.j.nihil.de resti.spo.pisanis.cū si. Preterea pdicte interlocutorie sup pemptoriis exceptionib⁹ latis hñt certas suas executiōes ⁊ effectus magnos vt j.c.⁊.c.tuam.de or.cog. q̄d nō hñt alie interlocutorie que nunq̄ quo ad iudicem in rem transeunt iudicatā sicut alie.de appel.c.cum cessante.⁊.c.si a iudice.lib.vj. ergo merito pt dici ⁊ notari diuersitas in istis ⁊ aliis. Et sic fuit obtētū.

¶ De pcuratoribus. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. Mandati fines pcura. excedens non preiudicat dño: nisi dñs factum pcuratoris in fauorē sui infra tempus infra q̄d ipse potuisset id expediuisse in preiudicium suum tacite vel expresse rati habuerit.h.d. ¶ Uel sic: Si procurator acceptat beneficium maioris valoris q̄ habeat in mandatis preiudicat domino qui pecuniam de fructibus perceptis recepit. CCCCXXVIII

J habens Gratiam in forma spāli constituat pcuratorē ad acceptādum beneficium certi valoris puta.xl. marcharū Sterlingorum ⁊ idem pcura. acceptet beneficiū minoris valoris: ⁊ recipiat possessionem eiusdem ⁊ mittat pecuniam leuatam per ipsum de fructib⁹ dicti beneficii domino suo absenti ⁊ recipienti. Dubitabat vtrū p h gra sua fuerit extincta: ita q aliud beneficium non possit acceptare. Et videbat aliquib⁹ dñis q non q̄r pcura. pdictus excessit fines mandati: ⁊ sic nihil egit: nec dño suo pñiudicare potuit. de offi.dele.cum olim.C.de procu.l.si pcura.ff.mandati.l.diligenter.cum multis si. preterea nulliter acceptans potest variare: illudq̄ beneficium sibi non debitū dimittere ⁊ aliud sibi d̄bitum acceptare: vt le.⁊ no.per doc.in.c.gratia.⁊.c.cū in multis.de rescrip.li.vj.⁊.c.ne captande.de ꝯces.preben.⁊.c.li. q̄d dixerunt alij dñi verum est: nisi dñs sciens factū pcura. ratificasset. tunc.n. factum procuratoris formam mandati excedentis hñt pñiudicasset. p vt le.⁊ no.in.c.cū olim p Ber. ⁊ Inno.⁊ melius per Ber.in.c.per tuas.de arbi.lz Host.⁊ Jo.an.teneant ibidem ꝯtrium. Concorda eos per.c.j.vt lit. non contc. at in casu nostro put ponebat in facto. predict⁹ ꝯstituens sciuit ipsum pcuratorem suum beneficiū minoris valoris acceptasse: ⁊ sic fines mandati sui excessisse: ⁊ cuius factum pcuratoris postmodum approbauit ⁊ ratificauit. saltem tacite recipiendo pecuniam de fructibus beneficij perceptis. que tacita ratihabitio et in excedente mandatum locū hz: vt no.in.d.l.diligenter ⁊.l.si remunerandi.⁊.n.ff.rem ra.ha.l.iij.§.falsus.⁊ leg. ⁊ no.d rescrip.c.ex pte decani.p Inn. ergo ratum etiam possum hñe noīe meo gestū tacite vel expresse: vt in regula.ratum.li.vj. ⁊ ibi nota. Quod primi dñi dixerunt verum si ratihabitio fieret infra tempus q̄d actus esset gerendi p dñm: vt in.l.pe.ff.rem ra.ha.⁊.iij.q.vj.non solent.⁊ no.in regula.ratum.alle.⁊ per Jo.mo.⁊ Jo.an.in.c.q̄ sit.ne dec.li.vj.⁊ melius in.c.ut circa.c.ti.super.v̄. adherētes.⁊ ibi per archi.q remittit ad notata p eū in.c. statutū⁹ de elec.in gl.is qui.c.ti.⁊ li. at in casu nostro: predictus impetrans habens mensem ad acceptandū: non ratificauit actū sui procuratoris predictum infra mensem. sed post diu recipiendo pecuniam ai dictam prout et ponebat in facto. ergo sibi preiudicare nō debuit. ad q̄d rñdebat p oēs dños: hoc vltimum dictum posse pcedere: qñ ageret de sua vtilitate: secus si de suo preiudicio: q̄r tunc dixerant dñi valere ratihabitionem et post tempus factam: quantumq̄ in sui pñiudicium: ut no.per archidia.in.d.c.ut circa. melius.in.l.pomponius.ff.de nego.ge.per Bar.et.ibi pro intellectu.l.bonorum.ff.rē ra.ha. Imputetur.n.sibi q q̄ cito sciuit procuratorem sui deliquisse non ꝯdixit: et sic statum factum sui pcuratoris approbauit. q̄d potuit et tacite: cum regulariter factum pcuratoris pñiudicet dño suo: nisi sciens statim ꝯdicat: vt in.l.si procurator.C.de pcura.in iuribus supius allegatis. preterea pl⁹ est consentire facto q̄ verbo: vt in.d.§.falsus.et de appella.

dilecti

de loco. et ibi multe concordantie. Cum igitur iste recipiendo pecunias suos consensisset acceptationi facte per suum procuratorem quam postea contravenire non potuit: ut in c. nostri. de ele. de ele. po. dist. aliqui volebant distinguere inter procuratorem dolosum vel negligentem. de quo in c. i. ut lite non con. Finaliter tamen fuit obtentum quod expectans fuit gratia predicti impetrantis propter sequentia: cum in data quibus faceret magnum preiudicium. si tocies primus in data posset variare quia variatio et illusio in clericis maxime reprobatur: ut in cle. cum illusio. de re iud. presertim quia sum tamen in gratia sua expressum predictum beneficium erat sibi debitum: et sic variare non potuit in aliorum preiudicium: ut le. et no. in c. gra. de rescrip. et in c. ne captande. de conces. preb. per arc. li. vi. Ergo vero dicebam quod si predictus apostolicus non recepisset pecuniam sibi per suum procuratorem missam vel scivisset eundem procuratorem male et nulliter acceptasse: sibi factum procuratoris non preiudicasset quin minus aliud beneficium potuisset debite acceptasse per no. per Jo. an. in novel. in c. cum in multis. de rescrip. Sed ex quo recepit pecunias de fructibus beneficii licet nulliter accepti: ipse nedum consensit acceptationi: sed collationi et possessioni recepte per suum procuratorem quamvis licet sit et fuerit viciosa: operatur extinctionem gratie sue. ar. no. per Inno. in c. consultus. de sp. de preb. cum q. li. vi. et in cle. gre. de rescrip.

De appellationibus. Rubrica.

Infrascripta deci. hoc dicit. Appellatio per falsum procura. facta valet et tacite procedendo in ea ratificatur. hoc dicit. CCCCXXIX

Item in causa Beneficiali appellet in partibus a diffinitiva lata per executorem appellati impetrantis: et interim appellato debite predicta appellatio: et postea appellatus veniens ad curiam invenit causam appellationis et negocii principalis commissam alicui auditori nomine procuratoris appellantis ad cuius procuratorium non constitit: nec unquam factum illius procuratoris appellans ratificavit. in vim cuius quidem commissionis appellatus processit per audientiam contra appellantem: et ibi obtinuit sententiam confirmatoriam prime sententie per ipso in partibus late cum condemnatione fructuum expensarum a qua sententia non in curia sed in partibus a tempore noticie sententie. decendii appellavit. et appellationis causa et nullitatis predicte ultime sententie mihi commissa obtinuit: et processit super nullitate afidendo: petendo sententiam pronunciari nullam. Dubitabatur et causam in relationibus posita super nullitate processus primi domini auditoris: et fuit solenniter allegatum pro utraque parte et tandem conclusum per omnes dominos valuisse processum et sententias afidentes quia causa fuit licite devoluta et tractata per appellationem quia de speciali mandato pape fuit causa commissa: licet ad instantiam falsi vel nulliter procuratoris in qua commissione nominatus fuit per expressum appellatus qui potuit etiam ante presentationem huiusmodi commissionis uti illa sine opi. alicuius etiam iusto impetrante: per ut le. et no. in c. ex parte. de re. spo. Licet vinius de dominis dubitabat predicta quando constaret de impetrante vel procuratore speciale mandatum ad hoc habente: ut in c. nonnulli. de rescrip. et in c. ex parte decani. c. n. et ff. quod quisque iuris. l. i. §. si procuratorem etiam quia rescriptum surrepticium dat iurisdictionem: ut le. et no. in c. ceterum. de rescri. et c. ti. ad audientiam. c. h. Tum etiam quia auditores habent iurisdictionem habitu: licet non actu: ut in simili. in c. pastoralis. de rescrip. in fi. et ideo commissiones que fiunt eis non sunt nisi distributiones: per quas datur eis solum exercitium iurisdictionis in quo attenditur plus factum pape: quam partis presertim quando de speciali mandato pape committitur: tunc enim videtur ex certa scientia et proprio motu facere. ar. c. cum olim. in. de of. de le. pro qua conclusione allegabatur quidam no. spe. ti. de ap. §. nunc breviter. versi. quid si apparet.

De commissionibus et de rescriptis. Rubrica.

Sequens deci. hoc dicit. Appellatus uti commissione nomine appellantis etiam sine mandato impetrata nec per ipsum postea ratificata. hoc dicit. Vel sic. Appellatus in vim commissionis impetrate per falsum procuratorem nomine appellantis procedere potest. hoc dicit. CCCCXXX

Fuit dubitatum Et per me quando habui causam et in relationibus positum utrum pars appellata in causa beneficiali devoluta ad curiam per appellationem partis sibi adverse: possit uti commissione nomine appellantis impetrata per falsum procuratorem nullum mandatum ad hoc habentem nec appellante ratificante et procedere in causa vigore eiusdem. Et videbatur quod non per c. nonnulli. de rescri. cum ibi no. Nam ut ibi apparet rescriptum est nullum sine mandato speciali impetratum. Ut sic est in proposito. quod tene. nec ob. no. per Inn. in c. pastoralis. de offi. del. et in c. ex parte. de re. spo. ubi pone. ut rescripto contra ipsum impetrato etiam iniusto impetrante: vel eius mandato. Ubi hic non constat de impetrante vel ipsius mandato. quod tene. Pro hac opi. fuit alle. quedam lex cum sua gl. ff. quod quisque iuris. l. si procurator: fuit determinatum et conclusum per omnes dominos: uno duntaxat excepto contrarium. tum quia huiusmodi commissiones que fiunt in curia sunt duntaxat distributiones: et modica vel verius nulla datur iurisdictio per eas: sed duntaxat iurisdictionis exercitium quam auditor habitu licet non actu habent exercendum: quod exercetur per huiusmodi commissionem sicut dicitur et le. in ordinario. de offi. or. licet in corrigendo. Ut auditores sacri palacii habent ordinariam in audiendo: per ut le. et no. in cle. auditor. de rescri. quod tene. Preterea papa potest huiusmodi habitum deducere in actum committendo huiusmodi exercitium etiam nullo petente. Nam ipse aliquando proprio motu dat iudicem: ut in c. cum olim. de off. dele. de purga. ca. inter sollicitudinem. nec refert per quoscumque preces offerantur C. de preci. impe. offe. l. universa. ipse enim est qui committit et per suum cursorem huiusmodi commissio: et non per partem presentatur: et hoc maxime procedit in quam de speciali mandato ut in casu nostro committitur aliqua causa tunc enim ad nullius instantiam ipse id facere videtur. ar. c. si motu proprio. de preb. li. vi. tunc etiam quia huiusmodi commissiones sunt communes iuxta no. per Inn. in locis supra alle. maxime quando in eis nomine rei sive appellati exprimitur: ut in casu nostro. ideo hic appellatus poterit uti commissione supradicta. presertim in causa licite devoluta. et de speciali mandato pape commissa: ut perfertur.

De conces. preben. Rubrica.

Infrascripta decisio hoc dicit. Acceptatio facta per unam diem ante vacationem beneficii non valet. hoc dicit. Vel sic. Valet acceptatio de primo vel secundo beneficio vacaturo iuxta formam c. ne captande. de conces. preb. li. vi. que tamen non valet iuxta formam cle. cum ei quem. c. n. nisi fiat de certa prebenda vacante. hoc dicit. Vel sic. Acceptatio facta ante mortem non valet: sed per sequentem acceptationem infra mensem in qua narrat sibi fore provisum et hec non censetur acceptasse. hoc dicit. CCCCXXXI

Item impetrans Apostolicus acceptet beneficium eadem in gratia sua per unam diem ante vacationem eiusdem faciendo sibi provideri de eodem et post vacationem beneficii infra mensem ad sedem apostolicam appellet ab intrusione et impedimentis cuiusdam adversarii sui occupantis illud beneficium: narrando in eadem appellatione vacationem acceptationem provisionem intrusionem molestationem: et impedimenta predicta per que dicit se impediri in assecutione possessionis dicti beneficii. Fuit dubitatum de duobus. Primo utrum predicta acceptatio valuisset facta ante vacationem. Et fuit conclusum breviter quod non propter formam gratiarum modernam in quo apponitur mensis cum decreto ad acceptandum. qui incipit currere a tempore note vacationis in ecclesia. ante tamen vacationem non valet acceptatio nec provisio: ut in cle. cum ei quem. de conces. preb. licet ubi non esset mensis appositio: valeret generalis acceptatio de prima secunda vel tertia prebenda proxime vacatura nulli alteri de iure debita: ut in c. ne captande. de conces. preb. li. vi. Secundum quam formam etiam non valet acceptatio de certa prebenda in spe ante vacationem eiusdem propter captationem mortis aliene: ut ibi expresse statuitur. Ut in casu nostro certam prebendam certo modo vacantem. que revera adhuc non vacante acceptavit. quod acceptatio nulla. Secundum dubium est magis forte et magis delectabile: utrum predicta appellatio interposita infra mensem a tempore vacationis beneficii sub forma preinarrata habuerit vim acceptationis. Et fuit super hoc dubio solenniter allegatum in publicis relationibus per advocatos utriusque partis. Et primo pro parte negativa sic. Certum est beneficium etiam vacans non deberi impetranti nisi sub conditione. l. si illud acceptaret: ut in d. cle. cum ei quem. in §. sexus. cum ibi no. sed licet aliquos an reus debet sub conditione forte si titius capitolium ascenderet et capitolium ascendat alia de causa quam causa conditionis implende: nil videtur agere: nec ex hoc conditionem implere. quod in casu nostro posito quod in illa appellatione sint verba sonantia voluntatem volentis acceptare: ex quo tamen non fecit animo acceptandi sed animo negocium ad Curiam devolvendi. Quod apparet ex tenore appellationis: non videtur acceptare. ar. l. conditionum. ff. de condi. et demon. actus. n. non operatur ultra intentionem agentis.

de pani. quis. no. cū igit iste hūerit volūtatē deuoluēdi cām acceptationis iam fce et non faciēde ad curiam. ergo vltra volū tatē suā non pōt hmōi appellatio aliqd operari. Preterea lz quis sola voluntate adeat hereditatē sibi delatam imiscēdo se rei hereditarie vt in. l. gerit. ff. de acq. here. tñ lz se imisceat reb hereditarie nisi hēat aium adeundi non vr adire. vt. ff. de reli. et sump. fu. l. scriptis. i pri. ergo nec appellādo vr qs accepta re cū ob aliam cām. et ad aliū finē fiat appellatio: q acceptatio nisi constet aliter de aio que tamen. l. gerit. fuit inducta p parte affirmatiua contraria pro vt inferius tangam.

De concess. preben. Rubrica.

¶ Iste. §. quem aliqui habent pro decisione summatus est cum decisione pcedenti. CCCCXXXII

Licet in dubijs

Larga fiat interpretatio vt res de qua agit potius valeat q̄ pereat. ff. de re. dub. quotiēs. de ver. sig. c. ab hac. si vō res possit operari effcm vnū tūc stri cta fiat iterpretatio. et i fauorabilibus: puta i vltimis volūta tibus. ergo et multo fortius i casu odiosa et restrigibilis vt in casu nro per. c. quis. i. de preben. li. vi. facit. ff. de le. i. l. caput itibi. §. scio. cū si. Cū igit hec appellatio possit operari vnū effcm .s. deuolutionis cāe ad curiam stricta fiet iterpretatio q̄ ipm iterponētē: q ita facilr potuisset de nouo acceptasse: sicut ap pellasse. ergo hunc effcm iducere non potuit: q: h non itēdebat: nec aium aut voluntatē acceptandi de nouo hūit cū in appel latione sua se semp retulerit ad pmā suam acceptationē inuali dam quā et postea i iudicio ē psecut'. ergo tc. preterea ea q̄ sūt ad pseruationē non iducunt nouū iuris acqsitionē sed dispo sitionē: vt no. i gl. i. l. possideri. ff. de acq. here. Rō q: int aium no dūz acqrēdi: et aium iam acqsitū pseruandi: ē magna dria vt pbat. l. q ātē i pri. ff. q i frau. cre. per gl. Fo. et allegata et idu cta. l. si cautio. ff. de pac. cū gl. ibi posita. facit. c. psuluit. de iu dicio. quā gl. reprobat ibi Bar. sed dy. et Ray. approbant eam posse: et pcedere dcm gl. i actib' ad q̄s ē regritur solēni tas formata: siue certa forma: sed in ad q̄s cōtiam solus cō sensus siue aius regrit. ibi act' qlibet declaratiuus psensuum si ue voluntatē sufficit et sic loquitur Bar. et i casu nro nulla est statuta certa forma i iure acceptādi. ergo sufficit qualiscūqs act' siue tacit' siue expressiuus. per quē posset pstare de aio et volū tate agētis. qd pbat i. d. §. secus. dcē de. cum ei quē. vbi ipe trans petēdo sibi puideri vel recipiēdo beneficiuz sibi colla tū vr acceptat. Cū igit iste appellauerit pp hūc beneficiū: di xit maior pars dnōr hec sufficere. p q̄ iduxerunt. l. gerit. su perius allegatā: quā allegat Jo. an. i. d. §. secus. Nā qicūqs aliqs heres pstitut' facit aliquē actū q act' fieri nō pōt citra ius et nomē hereditarium vr tacite illā hereditatē adire: vt in . l. p herede. §. papinianus. ff. de acq. here. et doc. iuris ciuilis dicunt q si fiat per hunc heredē vnus act' q sit idifferēs: q tunc dz ispici q aio iste act' fit. et pbat tex. i. l. p herede. §. i. ff. de acq. her. Sed vbi dubitat. dicunt stādū iuramento. h dicit i. d. l. gerit. superius alle. q ē clausa i hac mā. Sic ergo vr dicēdū i pposito: ista appellatio nō poterat fieri nisi acceptasset. Et dato q foret actus idifferēs: appet q aio acceptandi: q: ītimauit appellationē parti. Et dato q non appareret stādū ēēt iuramento suo in dubio. Nā cū aliqs appellet: q: rector est ho ecclesie ē per modum cāe iducitur acceptatio pbatur in . l. emptorem. si. ff. de rei vē. et. l. pe. ff. de colla. dot. q hac parte allegabatur tex. legis. p h ē cū te appellasse dicas ōndis cāz ad te ptinere. C. de silustri. li. x. ergo sic dicēdū vr i pposito quaz legē itellexerunt pmi allegātes p q̄ria parte verā. q̄ ad id de q principalir agitur i appellando: non q̄ ad alia: sed ad istā ap pellationē agitur q̄ ad deuolutionē cāe quā ipse appellās pre tēdit se hēr virtute pie acceptationis. ergo ar. eoz q̄ le. et no. ff. de acq. pos. l. si qs vi. §. dīs. ibi sed opponō si psiō tc. Et in hāc vltimā partē vz hanc appellationē hūisse et hēre vim acceptationis declinarunt maior pars dnōr auditoz et duo dni Car dinales ēt rotaz. q̄s psului vz Cosētī. et Reatin. Motiua eoz vltra pdcā sunt hec: attēto q acceptatio non ē nisi q̄daz mētis et voluntatis declaratio. q̄ nedum pōt declarari mani feste expressē: sed ēt tacite. vt i. d. c. cum ei quē. Immo per nū

ciuz vel signum: vt i. c. cuz apud. de spon. puta imiscēdo se be neficio vel possessione eiusdē vt i. d. l. gerit. tuz ēt q nulla for ma aliqua i ipsa regritur: et aō sola voluntas declarata per ali quē actum extrīsecū et hēndo beneficiū sufficit: p q̄ allegabat dicta no. Inn. i. c. ex parte. de pces. preb. et c. i. de cle. At i ca su nro appellauit ppe vt hēat beneficium. ergo tc. quoz dcm cre derem verissimū si hmōi appellatio nō ēēt fundata super ali qua alia acceptatione pcedēti. Sed i casu nro tota appella tio fundabat sup quadā inualida acceptatione: vt dz itherna te et appellatū fuit ab intrusione partis aduerse et ab impedi mentis per eum prestitis in assecutōe possessionis vigore pre dicte acceptationis et puisionis inualide: p q̄ apparet expressissi me ipz si hūisse nec hēre aiū siue volūtatē de nouo acceptādi sz acceptationē inualidā pseruādi et psequēdi. Et i hanc opi. mea a qua non poteui per psilia dictoz dnōz meoz moueri de clinauerūt scz alij solēnes doctores decretoz legū et vtriusqs q̄z aliq mouebātur: q: ex q̄ predicta appellatio poterat elige re viaz pcetētē vz acceptasse sicut appellasse iputet sibi q eli git viā icōpetētē. s. appellatōis: sup quā releuātur oppressi et remouent grauamia. ii. q. vi. ad romanā. et c. ois oppressus. de ap. c. vt debit'. et c. de prox. et c. cū spāli. cū si. et cū ad roma nam curiā deuolutē. de elec. statuimus. li. vi. iūcta cle. cūm de cōis. c. i. ergo aliū effcm opari nō debuit maxie vltra itētōez agētis. maxie si h itēdisset dixisset. d. decī. ad audiētiā. q̄ dm. n. supest ordinariū remediū non ē recurrēdū ad extraordinariū. ff. de mi no. i cae. de transl. c. si. Immo dixerūt aliq de predictis docto ribus certas formas acceptandi i iure expressas. Unam de icerto beneficio vacaturo. de q̄ i. c. ne captādi. de pces. preb. aliam i cle. cū ci quē. §. secus. sepe alle. de certo beneficio vacā te: vnā vz expressam et duas tacitas: int quas non ē appella tio. ergo tc. ad q̄d rndebam pmi dni q illi duo modi taciti po nūtur cā exēpli. ergo non idocent formā pcisam sed extēdūtur ad casus similes: de qbus idē iudiciū ē hēndū. de transl. inter corporalia. de rescrip. int ceteras. cū si. et i h credere eos bene dicere vz q posset sub tali forma appellari. In qēz et q hmōi appellatio hēt vi tacite acceptatiōis pari rōne. Sed nullo mō potui credere attēta predicā forma appellandi ipm potu isse acceptasse. Nec ex q: predicta appellatio pbauit corā me in tertia istantia se post vacationē beneficij et ante appellationē predictā lrie et pluries acceptasse. Ideirco pfirmaui predictas duas snias ex nomie pbatis corā me: quas nūqz pfirmassez sed eam ad cancellariam remisissem: q: q̄ psilia maioris ptis dominoz non potuissem ifirmasse nec q̄ pscām pfirmasse.

De decimis. Rubrica.

¶ Sequens deci. h: d. In decimis siue petātur de iure siue de psuetudie per psonas ecclesiasticas a personis ecclesiasticis semper hz loci cle. dispēdiosam. de iudi. secus si agerentur int personas laicas. h. d. CCCCXXXIII

Uit dubitatum

Nec si agatur int prepositum alicui' ecclesie Cathedralis: q de psuetudie lrie prescripta a tanto tpe cuius initii memoria tc. et epm eiusdē ecclesie q̄ tam de iure cōm q̄ de psuetudine vt sup pretēdūt ad se decias prediales et reales certaz possessionū agroz et villaz situ i dioc. eiusdē epi ad se ptinere. hēat loci cle. dispēdiosam de iudi. Et dubiū fuit diuersitas opinionū doctoz in eadē cle. nam Jo. an. et pau. vidētur tenē expresse q sic. Hen. et Guil. de monte lau. tenēt q̄riū i decimis: q̄ non de iure cōi vel diuino sed iure psuetudinario debētur: at i casu nro vterqs pretēdit decias de psuetudie ad se ptinē. ergo tc. preterea tex. dcē cle. loq tur de decimis ad q̄z prestationē qs pōt cōpelli per cēsuram ecclesiasticam monitione premissa. et sic vt ita loqui hēt cū agi tur q̄ debitores decimaz. at i casu nro agitur int duos cōpetito res super iure percipiendi a tertio et non ab alteruro. ergo tc. Breuiter oēs dni dixerunt opi. glo. ordinarie preallegatoz et semper sic fuisse obseruatū i rota: et h ea rōe. Nā non est du biū qn decie ecclesiastice et spūales debētur clericis d iure cōi et diuino: vt i canone. oēs decie. et i. c. reuertimini. xvi. q. i. et que si preoti illā qōnē. et de decī. tua nobis. et c. a nobis. et quasi per totū. Sed qbus clericis debeantur super h iura diuersi

mode statuunt: vt in dicta cle. et qone. et i dicto ti. de deci. Sz pstat q bas decias tanq spuales vna ecclesia pscribit ptra aliam: ita q vni ecclesie de psuetudine longiqua licite pscribi poterit: et non alteri. de pscrip. c. de quarta. et de deci. c. ii. li. vi. q qualitercuq agatur de iure pcipiedi decias ecclesiasticas: alias de iure coi debitas clericis: semp hz locu3 cle. predicta: secus vo si ageret inter laicos et de decimis ecclesia sticis ad quaz pstationem nullus posset per censuram ecclesiasticam copelli: et pp hoc fuit illud expressuz in dicta cle. et sic fuit obtentum et conclusum tc.

De rescriptis et de officio delegati. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Mandatu apostolicu epo sub noie dignitatis directu: eo mortuo et re integra successor confirmatus exequtur cum potius respiciat iurisdictionem q ordinem h. d. Uel sic. Elect9 pfirmat9 exeqt mādata apostolica epo pmissa sub noie dignitatis. h. d. CCCCXXXIIII

Uit dubitatum Utruz mandatum apostolicu directu epo alicui9 ecclesie sub noie dignitatis eo mortuo re integra elect9 pfirmat9 p sedē apostolicam posset exeqi. Et videbatur q non: qz ante psecrationem non est epo. vt de elec. q sicut. et c. suffraganeis. nec p epo scribit aut hz electo tm: vt i. c. cu dilecti. de do. et ptu. q aliud est epus electus. His non obstantibus fuit decisum et pclusum Roē qz predictu mādatu potius dirigitur epali digni tati q ordini q non moritur. de rescrip. si gratiose. li. vi. rōne cuius pōt successor exeq mandatu directu pdecessori. de off. dele. quia abbas. cum ibi no. preterea elect9 pfirmat9 hz administratione licitam rōne cuius pōt excōicare iudicare suspēdere tc. vt i. c. transmissam. et c. nihil est. de ele. et i. c. auaritie. e. ti. li. vi. cum ibi no. et no. i. c. i. de transla. epi. et qz hmōi mandata apostolica potius respiciunt iurisdictionē: q ordinem: vt de off. ode. c. si. et p totu3. et de. iudicco. c. ii. Ubi executor gra rum apostolicaru3 ē in forma pauperu3 appellat iudex. idez hz in. c. cum plures. et c. si super gratis. c. ti. li. vi. pro pclusione fa ciunt ea que notantur et habentur in. c. cum tc. de rescrip.

De re iudi. et de appellationibus. Rubrica.

¶ Secūda deci. h. d. Uictor obtinet expēsas sine nulla prestita cautione: et huis q cum pēdeat lis restonis ad appellandum. h. d. Uel sic. Cautio de qua loqur. c. suscitata. de rest. in inte. non hz locum qn expēse petuntur in qbus restitutionē petēs extitit pdēnatus. h. d. CCCCXXXV

Uit dubitatum Utruz cautio de qua loquitur. c. suscitata. de rest. in inte. hēat locum qn petuntur expēse in qbus fuit pdēnatus petēs restōnez adūsus tres snias absolutorias p possessore latas: et nulla alia executio petitur. Et videbatur q sic: qz petēs executionē alicuius snie q ques petitur restō in integ. tenetur cauere idonee hmōi restōnē pe tēti ante executionē snie de vniuersis restituēdis q pcepit occasione hmōi snie. Ut in casu pposito predictas expēsas pcepit rōne sniaz p ipso lataz. q tc. Fuit determinatu3 q rium per oēs dños: qz predcē expēse non soluuntur ratione iudicati sed ratione themeritatis vexationis. vt i. c. calumniam. de peno. et i. c. fine. de do. et ptu. cum ibi no. tum et qz predicta cautio hz locum in snia adiudicatoria lata p agēte super ali qua re quam non ipse sed adūsarius ante posse dit et tpe executionis possidet. Si igitur possessionē dz dimittere: dignu3 et iustum est vt sibi caueatur i casum et euētum q restituatur adūsus sniaz: q ille nouus possessor restituat vniuersa: secus vero vbi lata ē snia absolutoria p possessore q semp possedit res de qua agitur: et cuius possessione et pmodo possessionis et lite pen. puari non debuit: vt i. c. i. e. ti. vt lit. pē. q tc. preterea petēs dicte cautionis non hz locum nisi qn petēs executionē suspect9 de dilapidatione vel de paupertate: ita q si poneretur in possessione: et alter obtineret restōnē non hēret facultatē restituēdi pcepta: et forte per ipsum psumpta: secus vero vbi est soluēdo et cessaret predicta suspicio sui. Immo q qdē suspiciones non fuerunt allegate nec pposite i casu nro tc. Preterea dixerunt dñi sub dubio tñ: q predicta cautio

deberet petí recipi et prestare coraz executore sniaz: et non in ditore dato in cā restōnis q non hz exeq sniam: sed duntaxat cognoscere v3 restō sit danda adūsus eam qō crederē vez in voluntaria cautione. secus in nec̄ia. per quam ipediretur p cessus si non prestaretur. tunc. n. de isto preambulo posset cognoscere p. l. oīo. ff. de spon. et c. preterea. et c. ex lite. de off. del.

De testibus. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. hoc dicit. Interdictum singulare in aliqua ecclesia potest ad cautelam relaxari. hoc dicit. et nihil desinit. CCCCXXXVI

Uit dubitatum Utruz interdictu positum in certaz ecclesiaz posset relaxari ad cautelam: si dicatur nul lo. In q dubio aliq dñi tenuerunt opi. archi. i. c. prīi. de sen. exc. li. vi. q non: qz vbi ē eadē ratio idē dz eē ius: vt in. c. ii. de transla. ff. ad. l. acq. l. illud. Sed si bene attēdatur ratio et intētio illius decre. prīi. q declarat q relaxatio ad cautelā: locu3 non hz i interdicto gñali Ciuitatis. Castri. loci: vel terre. Eadē ratio ē in interdicto spāli alicuius ecclesie: qō in vtroq3 ca su ponitur pp delictum dñi plarum capituli: vel canonicoz: vt in. c. non ē. de spon. de offi. or. c. si canonici. li. vi. Sed Jo. mo. in dicta decre. tenet 3ªrium dicēs: q si prelati et canonici ecclesie spālis interdicte petāt relaxationē ad cautelam: illa fieri poterit: qz pp eoz culpam interdictu tale pferri debuit: non sic interdicto gñali i q puniuntur q non peccauerunt. de offi. dele. c. sane. ii. et in dicta decre. non est. Preterea relaxatio siue absolutio ad cautelam: fit in dubio pp periculu cōionis vel lesionis iusticie: vt i decre. solet. et i. c. venerabilib9. de sen. exc. li. vi. de testi. c. veniēs. de ele. exc. nu. ad apostolice. de ap. ad audiētiā. Sed in gñali interdicto in q pt celebrari sanctis clausis tc. iuxta formā. c. alma mater. baptismus et pnia conferri: vt i dicta decre. non est. et de peni. et remissi. q i tc. predicari vbū dei. de sen. exc. riso. Non est tñ periculu si seruetur et non i relaxetur donec veritas eruatur. vtz iuste vel iniuste sit positu: vt tunc in totū relaxetur. Sicut in spāli interdicto in q predicta minime fieri potuerūt. Immo si fiant: locus pphanatur et facientes irregularitatē icurrunt: vt in. c. is qui. de sen. exc. li. vi. de exces. prela. c. tante. Ergo vr eē non modica dñia iter gñale interdcm et spāle: q3uis dñs Jo. cal. in tractatu suo. de cēsu. ecclesia. in qone. sed q ro an spāle interdctm dicat sub dubio forte. q premisse rationes et aliequas i pñō casu ibi ponunt doc. non inferant diūsitatē in scdo tñ ipse et dñs Jo. an. in nouel. in. c. prīi. determinant et tenēt opi. Jo. mo. pp regulam q hz. q snia cēsure q ē nulla pt tolli ad cautelam: q seruanda ē nisi in casu in q reperitur vicia a. de spon. cum apud de trans. c. ii. ff. de reg. iu. l. i. et sic fuit obtentum. et semper in palatio apostolico obseruatum.

De testibus. Rubrica.

¶ Secūda deci. h. d. Publicatio attestationū in possessorio non prodest nec impedit quominus super eisdem capitulis vel directo contrariis in petitorio iidem testes pduci possint. h. d. CCCCXXXVII

Uit dubitatum Utrū publicatio attestationū facta in possessorio obstaret volēti pducē testes et sup di recte articulis 3ªriis in petitorio: puta in possessorio dabatur p spoliatū qdam articulus de morte. ac die: et hora: et loco mortis illius: de cuius bñficio agebatur et pbabatur p testes: q dicta publicabantur spoliate: q restituto spoliato ad possessionē bñficii litē mouit petitoriū q dictū suū adūsariū restitutū: et dedit articulū directe 3ªriū de morte: vz q alius die hora: et loco fuit mortuus ille: de cuius bñficio agebatur. Et opponebatur sibi q non posset: qz diditit testificata pp publicationē factam in possessorio. Et iō pp timorē subornationis sup articulo directe 3ªrio non posset alios testes pducere tñ et qz inl easdē psonas et quasi eādē pdci articuli tēdebant. q3 nul latenus audiēdus: per iura vulgaria. fraternitatis. de testi. et de. testibus. c. ti. Fuit pclusum per oēs dños et determinatū 3ªrium: qz nihil hz coe pprietas cū possessione. ff. de acq. pos. l. naturaliter. q nihil. tū qz ad aliud. et ob aliud iuic. q p rio testes pro

dicitur: qȝ pt fieri & int casdē psonas: pp variationē iudicii: publicatione testiū pdo pductoꝝ non obstāte: vt sunt tex⁹ clari. de testi. vēiēs series. ꝛ c. cū i tua. nam i casu nr̄o testes pmi recipiebant sup possessorio: super morte ad aliud: id ē ad aliud efficit: puta ad colorandū possessoriū: dūtaxat ꝛ sic semiplene pbandū titulū. Nunc vo recipiunt ad plene pbandū ꝛ victoriam obtinēdam i petitorio: qd ad se trahit possessoriū i. c. cū ecclesia sutrina. ꝛ c. cū sup. ꝛ c. cū dilect⁹. de ca. pos. ꝛ ppe. Preterea predicta receptio testiū i possessorio non vr̄ nocuisse sic supflua: q2 non tenebat pbare nisi duo: vȝ se possedisse ꝛ spoliatū eē: vt de off. del. ꝯsultationib⁹. p colore tituli sui pducē gr̄am suaȝ siue istr. inductionis sue i possessionē: iuxta no. per Inn. i c. i lite. ꝛ c. ex pte. de re. spo. ꝛ i cle. vnica. de ca. pos. ꝛ ppe. Imuno ꝛ si testes pducti i possessorio aliqd dicerēt qȝ tangeret petitoriū suspēsum. iuxta cle. vnicam. de ca. pos. ꝛ prop. dcā coꝝ nihil valeret: tū q2 non rite recepti per Judicē: cui⁹ suspēsa ē iurisdictio q̄ ad sapiētia fine cōcernētia petitoriū: ꝛ sic cle. de testi. testib⁹. i nullo obstantium ēt q2 deponunt non iurati super articulo cū oīm fine māim de qua agit. de testi. c. super. ꝛ c. de testi. ꝛ sic fuit obtentum.

De restitutione spolia. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Exceptio spoliationis non repellit aliquem ab agendo: nisi spoliantē mandantē: vel ratum habentem. h. d. CCCCXXXVIII

Uit dubitatum Pone qȝ. A. spoliat⁹ per. B. suo bn̄ficio: agat ꝯ. B. iterdcō vn̄ vi. petēdo se restitui: antiqȝ vo restituat per sniam vēit qdam. C. asserēs ad se dcm̄ bn̄ficiū ptinē de iure: itētando petitoriū ꝯ dcm̄. A. q exeipiēdo pponit ipsuȝ n̄ eē audiēdum donec fuerit ad possessionem predci bn̄ficii plene restitut⁹. Dubitabat vtrȝ per huiōi exceptionē. C. repelleret ab agēdo. ꝛ videbat aliqb⁹ qȝ sic. per. c. oli nobis. de re. spo. Ubi exceptio spoliationis fcā a tertio bn̄ obstat agēti petitorio. Preterea possessoriū adeo ē priuilegiatū qȝ nedū agēs iterdcō vn̄ vi. poterit suspēdē petitoriū a se sedet a parte sibi adūsa īchoatū: vt i cle. vnica. de ca. pos. ꝛ pp. multo fortius igit poterit ꝛ vr̄ quēcūqȝ repellē excipiēdo. Nam cū damus exceptionē ꝛ c. de reg. iu. q ad agēdū. li. vi. Pro hac parte pōt iduci. c. ii. de or. co. ꝛ ea q lc. i. c. fi. e. ti. p q expsse pz exceptionē spoliationis: et reȝ puataȝ obstare agēti iterdicto: ipsūqȝ non audiēdū: donec excipiēs fuerit plene restitut⁹. q tn̄ decre. f. ii. de or. co. q ad h hodie ē correptum q2 reȝ puataȝ spoliatio agēti sup ecclesiasticis: vel ꝯ hodie dic opponi non pt. per fi. decre. nouel. frequs. de re. spo. li. vi. per qua i decre. fuit obtētū ꝛ decisūȝ ꝯtiū: vbi expsse apparet qȝ nisi i crialibus cāis opponi non pt spoliatio fcā ab alio q̄ actore. At i casu nr̄o pdictus. C. actor non spoliauit nec spoliare mandauit: nec spoliationē rataȝ hūit: ꝛ sic i nullo deliquit: ꝛ idcō alteri⁹ sibi obesse non debuit. C. de ioff. testa. l. si q's suo. v. fin. de re. spo. cū ad sedē. de reg. iu. cū nō dz. li. vi. pcā eni suos dēnt tenere actores. C. de penis sancti nius. de his q fi. a ma. par. ca. q̄ſuiit. non ob. c. oli. nobis i ꝯrīū allegatū: q2 fm Ho. Jo. mo. ꝛ Arc. lȝ exceptio spoliationis per tertiū posset opponi exceptioni vt ibi: tn̄ non processit nec diffinitioni. Jo. an. in nouel. ibidē rndet alr. vȝ qȝ ibi non ē ppe spoliationis exceptio: sed ē iopie allegato. quā tn̄ fatet posse cāri ita bn̄ spoliationes fiant a luxionem naufragio. vel icēdio. nec ob. cle. i ꝯrīū alle. q2 ē introducta. ꝯtiū cōcerne h in hodiū spoliāt: at hic n̄ spoliauit: nec spoliari mādauit.

De restitutione spolia. Rubrica.

¶ Sequēs decisio. h. d. Agens possessorio restituitur contra eius spoliatorē: q̄ūis ipse alium de eodem spoliauerit. h. d. Uel sic. Agenti possessorio super beneficio obstat exceptio qȝ tempore quo dicit se possessionem habuisse: alius possidebat. h. d. CCCCXXXIX

Jagenti Possessorio sup aliq̄ bn̄ficio: q dicit se spoliatū. opponat p spoliatū: qȝ eo tpe q possessionē illi⁹ bn̄ficii itrauit: alr p cui⁹ obitū dixit se bn̄ficiū occupasse: ꝛ possessionē hūisse tunc adhuc vixit illudqȝ bn̄ficiū tenuit ꝛ possedit. Fuit dubitatū

vtrȝ obstaret agēti pdicta exceptio: Et fuit p oēs dn̄os: me solo excepto ꝯclusū ꝛ determinatū qȝ sicut qȝ hec eēt bona māe admissibilis ad pbandū. Mouebant p notata l. c. cū ad sedē. de re. spo. sup vbo pars vtraqȝ. Nam agēs possessorio dz pbare duo: se possedisse ꝛ spoliatū esse: vt i decre. ꝯsultationib⁹. de offi. dele. Si igit reus posset pbare ipsum nunqȝ sed aliū tpe spoliatōis ptēse possedisse: audietur q2 reus pōt se sup eodē possessorio defendē multis modis: vt no. i. d. c. cū ad sedē. ꝛ sunt tex. i. c. cū ecclesia. ꝛ c. cū super. de ca. pos. ꝛ pp. Preterea duo eandē rē i solidū ipossibile ē possidere: vt i. c. sin dilectos. de fi. istr. Ergo mā pdicta optia ꝛ iure fulcita. Preterea i bn̄ficialib⁹ regrit titulus saltē colorat⁹. ēt i possessorio: p vt le. ꝛ no. p Inn. de re. spo. i lite. ꝛ c. ex parte. de ca. pos. ꝛ c. ti. c. vnico. i cle. At in casu nr̄o titulus allegatus siue pdict⁹ a iure ē reprob⁹: siue ifect⁹ a iure q2 i bn̄ficiū viuētis se itrusit: vt i. c. i. ꝛ. ti. de ꝯcess. pbē. ꝫ nullatenus audiēdus. ar. no. per Inn. i. c. ꝯstitut⁹. de fi. psby. qd ō plano ꝯsteret si de h notorie ꝯstaret: vel p ꝯfessionē vel p acta: vt i. c. significasti. de diuor. ꝛ sic loqtur Inn. At vbi vellet qs iprobare titulū allegatū: excipiēdo ꝛ exceptionē pbando credere ipsum nullatenus audiēdū. Nā agēti iterdicto non ob. crimen intrusionis: vel non canonice istitutionis exceptio: vt i. c. in lite. ꝛ in. c. Itē cū qs. de re. spo. Preterea lȝ pdicta ꝯclusio posset sustineri in viuēti ꝛ alio suū bn̄ficiū igrediēte: ꝛ de h excipiēte: tn̄ h i alio spoliāte n̄ credere illud pcedē. ar. a ꝯtio. c. frequēs. de re. spo. li. vi. Cōcludēdo ꝫ dicebā pdcm̄ spoliatū ō cui⁹ possessione ꝛ spoliatione ꝯstabat an oia restituēdū: ꝛ postea de titulo siue vicioso igressu agēdū. ꝛ disputandū. q2 pdo vē. de re. spo. i lite. Sed tn̄ n̄ fui audit⁹. Immo iuxta pdcā fuit excipiēs ad pbandū admissus i curia. ꝛ cē. ꝛ male fm me.

Ut lite pendente. Rubrica.

¶ Infrascripta deci. h. d. In loci actoris defuncti: surrogatus ꝯtinuat litē cum ꝑcuratore rei supstitis: cui tn̄ pcedit dilatio assignabit. l. cō dn̄o suo huiōi surrogatiōeȝ poterit itimare. h. d. Uel sic. Actore mortuo surrogat⁹ iure ꝛ ad litē pcedit substitut⁹ a ꝑcuratore. h. d. CCCCXL

Jagens Petitorio super certo bn̄ficio lite pen. moriat ꝛ qdaȝ alr i oi iur. ꝛ ad oē ius qd eidē defuncto cōpetebat i ca litis ꝛ cāe huiōi ꝑsecutionē surrogat p papaȝ. Fuit dubitatū vtrȝ cāȝ ꝑcuratori rei supstitis posset vlterius iste surrogat⁹ litē ꝯtinuare ꝛ i cā ad vlteria pcedē sine noua citatione eiusdē rei vel saltē itimatione huiōi surrogatōis sibi faciēda. Et videbatur aliqb⁹ dn̄is qȝ non q2 huiōi surrogatio ē noua puisio q̄ reus ꝛ possessor verisimilr ignorare pōt: ipsamqȝ forte de surreptōe ipugnare poterit. Ergo merito sibi erit ad intimandum ꝛ intiat⁹ sibi pfigēdus: i quē si velit ꝛ poterit ipsam i aliq̄ ipugnare: qȝ veniat aut mittat. ar. c. fi. de elec. li. vi. Preterea videbat qȝ ptās ꝑcuratōis rei: data ꝯ defunctū non extēdere se ad ipsius surrogatum: q2 huiōi ꝑcuratoria sunt stricti iuris: ꝛ non extēdibilia de psona ad psonā: vt dicimus i iudice delegato. de of. dele. p. ꝛ. g. ꝛ c. cum olim. ꝛ de ꝑcu. q ad agēdum. ꝛ c. q gn̄alr. li. vi. iuncta. cle. non pōt. e. ti. At hic mutata ē persona. ꝫ vr̄ eē mutata cā: vt i. c. veniēs. ꝛ i c. cum in tua. de testi. ꝛ de re iudi. cum super. ꝛ c. fi. Fuit conclusum per maiorē partē dn̄oꝝ. de q̄ꝝ numero ego tunc eraȝ ꝯtium. Nam non est dubium: qȝ eadē lis ꝛ cā adhuc pēdet ꝛ durat cum superstite. ꝯ quē ēt oēs admittuntur q̄ꝝ iterest: vt i. c. fi. vt lite pē. li. vi. ꝛ i cle. i. e. ti. Ita qȝ si aliquis iterest volens vēire ad cām sine litē ipsam i statu i q̄ eam inuenerit ꝑseq poterit ꝛ debebit: vt in dictis iurib⁹: per q̄ reprobatur opi. Inn. in. c. qz. v. ō iudi. ar. ēt reguli. si qs in ius alterius. li. vi. Pro q̄ ēt facit forma lraȝ: i qb⁹ surrogat⁹ mandatur admitti ad ꝑsecutionē et defensionē litis et cāe in eo statu in q̄ defunctus si viueret deberet admitti. Sed si defunct⁹ viueret admitteretur. ꝫ et iste in locum eius surrogat⁹. ar. iuriū pdictoꝝ. facit ēt. c. ecclesia sancte Marie. vt lite pē. Ab alii tenētes ꝯtium dixerunt veꝝ vȝ hunc surrogatum admittendum ꝯ superstitē pncipalē: sed non ipsius ꝑcuratorē ꝯ mortuum ꝯstitutū. Non ob. qȝ ꝑcuratorē non vr̄ extēdi nisi ad

personas expressas in eo quod fatetur: vel nisi in ipso τ sub ipso ꝯprehensas. At in casu nostro attento ꝙ eadē cā ad quam ꝯstitut⁹ ē durat.cum eo ē ꝙ ius τ papa ad ꝓsecutionē illius ꝯsurrogati in locū defuncti admittunt τ admitti volunt: bene hec persona sub verbis ꝓcuratorii poterit ꝯprehēdi: ipseqꝫ poterit grām istius surrogati sicut dn̄s īpugnare. Ad vitandū igitur circuitū τ ne lites fiant imortales. dicebat maior pars dn̄oꝝ non dn̄o sed ꝓcuratori cāe predicē τ nondū finite hm̄ōi intimationē fore faciēdā τ terminū ad opponēdū τ dicēdū ꝯ grām satis longū. vt bene posset ꝯsulere dn̄m suū si id petat statuēdū. iuxta formā.c.dilect⁹.de ꝓcu. Si vero id non peteret: nec aliqd ꝯ hm̄ōi surrogationē diceret. auditor poterit ad vlteriora ꝓcedere sine aliqua intimatiōe ꝓcedēdo i cā p audiētiā: cū dcō ꝓcuratore supstite. τ hoc est tutius.

De institutioni. τ de preben. Rubrica.

Sequens dec.h.d. Inductio i possessionē bñficii acceptati facta p executorē vi collationis hr̄e cēset.h.d. Vel sic. Inductio i possessionē bñficii facta ab eo q hūit ptātē ꝯferēdi. vim collationis hꝫ: quātū ēt demōstrat ois verbalis vel realis act⁹ p quē possit ꝯstare de mēte ꝯferētis: ex q i collatiōe nō exigit certa vboꝝ forma.h.d. CCCCXLI

Uit dubitatum Utrum inductio in possessionē alicuius prebende acceptate per īpetrantē.j. ipso debitum: sed nondū sibi collate hēret vim ꝓuisionis sine collationis: Et videbat aliqbus dn̄is ꝙ non: qꝛ hec sunt diuisa τ ad diuersa spectare videntur: de off.arch. ad hec. τ.c. vt nsm. τ de preb. cum in illis.li.vi. Preterea hec iductio vr̄ qdam collationis sine ꝯfirmationis executio: τ est potius facti ꝙ̄ iuris. Sicut dicimus de recipiēdo aliquē ꝓuisū in canonicū auctē pape: vt in.c.cum te. de rescrip. τ i.c. p illoꝝ. τ preb. in fi. q in ductio cū sit facti τ pcedētis iuris executio: per exceptionē vel aliquā appellationē ipediri non pōt: nisi opponat crimē cū infamia. de excep. cum ecclesiastice. de ap. ꝯsti. ut⁹. de accu. sup his. τ.c. accedēs. ꝙ̄ vr̄ predictam iductionē nullo mō hr̄e vim collationis. p hac parte facit.c. ecclesia. τ decre. ab eo. de ap. li.vi. qꝛ non sufficit appellanti mittere nunciū.j.xxx. dies statutos a iure ad petēdū τ dādū apostolos nisi.j. illos petat cum debita instantia: qꝛ petere: recipere dare τ mittere sunt diuersa. His non obstantibus fuit decisum τ dete. minatū ꝯtrariū per maiorē partē dn̄oꝝ. τ fuit allegatū p hac parte di stinctio Cōpo. τ Jo. an. post eam in.c. transmissam. de elec. Ubi distinguunt sic. Aliqñ fit iuestitura post collationē sine ꝯfirmationē τ tunc ē facti nullū ius tribuens: sed primū ius ꝯsequitur sic loquūt iura d̄ receptiōe sine executiōe fci. p ꝯsia p te iducta. aliqñ fit iuestitura nulla electiōe ꝯfirmatiōe collatiōe pcedēte. tunc.n. illa hꝫ vi collatiōis. dūmō iuestiens hēat ptātē vtriqꝫ. s. eligēdi ꝯfirmandi vel ꝯferēdi sm̄ Cōpo. vt supra q ad hꝫ alle. at in casu nr̄o ꝓposito: executor hūit nedum ptātē iducēdi i possessionē: sed ēt ꝓuidēdi iducēdo. Ergo vr̄ ꝓuidisse. qꝛ his ponderanda ē volūtas dantis τ recipiētis. de ver.sig. in his. v̄. ꝯsiderantes. ad qd̄ bene facit de. cū ea quē. de pcef.preb. τ q le. τ no. in.c. cum nobis olim. τ.c. cum inter. .R. de elec. de hꝫ. de elec. vt circa. in gl. j.li.vi. vꝫ ꝙ ēps eligēdo vel ꝯferēdo ꝯfirmat. qñ scꝫ ambe ptātes in eo ꝯcurrunt qd̄ crederē vꝫ: qꝛ iure ꝓprio. secus si alieno: puta deuolutionis. at i casu nr̄o executor nō fuit sed pape aui te ꝓuidet ꝙ̄ rē. Preterea cū duo mandant diuisim non sufficit alteꝝ adimplere: vt in.c. cum dilecti. τ de do. τ ꝯtu. τ.c. ꝓsanus. de restu. ipso. at i casu nr̄o: duo mādant executori. vꝫ ꝓuisio τ iductio. ꝙ̄ dcn̄ ē Cōpo. sm̄ Jo. an. in add. spe. super rubrica. τ insti. Ubi hanc qōnē pertracta. pōt iuuari p hec. qꝛ ista sunt eiusdē generis τ sic facile functionē recipiunt. id est facile funguntur vnū p reliq. Ѣn cer. pe. l. ij. in prin. bene facit.c.j. de offi. le. li.vi. remittit p nūc ad notata in dicta decre. cū nobis olim. in gl. pe. τ q ipse notauit τ dixit super ea. Nobis tn̄ videbatur aliter distiguēdū. Nā i aliqñ executor iuestiunt vbaliter. aliqñ realiter. In prio casu crederē hm̄ōi iuestiturā hr̄e vim τ ptātē collationis: pp voluntatē ꝓ petētis facientis τ recipiētis. pp iura ad hꝫ superius allegata. In scd̄o casu non: qꝛ id non vr̄ iuestiens voluisse: sed dūtaxat possessionē corporalē tradere: i qd̄ ē mere facti: de ꝯsue.c. ex lris. τ i dicta decre. p illoꝝ. in fine. Uerū ꝯ hꝫ vltimū dcm̄ meū fuerūt allegata duo iura noua. vꝫ.c. cū aliqbus. de rescrip.li.vi. τ de preb. cum in ecclesiis.c.li. Ubi receptio i canonicū ē actualior hꝫ vi collationis. Fuit ēt allegata qdā no. Inn. in.c. ex parte. de ꝯces. preb. vbi dicit Inn. ꝙ ēt ex solo ꝯsensu canonicoꝝ: τ non collegialr̄ prestito sine alia electione efficitur qs verus canonicus. Que tn̄ ꝯtra oia pñt iduci p opi. mea. Nā loquunt in receptione sine noiatione aut ꝯsensu simplicit sine verbalr̄ facti. τ q sunt iuris. τ nō loquunt i actualib⁹ q sunt facti sapiēdo potius executionē ꝙ̄ collationē. Scd̄m tn̄ p̄mā opinionē fuit sniatum rē.

De maioritate τ obedi. τ de prebendis τ de dignitatibus. Rubrica.

Infrascripta decisio.h.d. Decanatus ecclesie collegiate est dignitas cum sit caput collegii τ in nomen dignitatis sonat.h.d. Vel sic. Decanatus q nō hꝫ administrationē sine prerogatiuā vel iurisdictionē non ē dignitas. τ idē in decanatu rurali.h.d. Et designat dignitas ex prio stallo i choro: seu loco in.c. vt hic vi. CCCCXLII

Uit dubitatum Utrū si hn̄s grās de beneficio ecclesiastico cum cura vel sine cura spectante ad collationē epi accepter decanatum alicuius ecclesie collegiate: τ de illo faciat sibi ꝓuideri per suū executorē: valeant hm̄ōi acceptatio τ prouisio. Dubiū facit an decanat⁹ sit dignitas: vel sonet in nomen dignitatis: qꝛ tunc non caderet in grām supdictā per.c.si. de preb. τ.c.ci. cum in illis. lib.vi. Et vr̄ prio ꝙ non sonet in nomen dignitatis de iure: qꝛ tūc sequeretur ꝙ decani rurales eēnt in dignitate ꝯstituti: quod est falsum. de cē si. cum sm̄ apostolum. τ facit lex de lxx. decanis .C. de decanis. l. vnica. l. xii. preterea si propositura q vr̄ maior ꝙ̄ decanatus: qꝛ alio proponitur: vt de ver. sig. ꝙ̄uis. non sit dignitas de iure: tn̄ pro vt notat τ deducit Inn. in.c. de multa. de preb. τ arch. post eum. de ꝯsue.c.j.li.vi. multominus decanatus: q ēt inter officia ecclesiastica non noiatur: vt pꝫ in singulis titulis. de offi. archi. archipresbyteri custodis. Sed caue qꝛ si recte inspiciant tunc singula officia sine ministeria exercenda per archipresbyterū: exercēntur per decanū pro vt experientia docet. Ergo merito sub illo offō ꝯprehēditur. Nā ille q in locū alteri⁹ succedit eo iure vti pōt τ dꝫ. de ꝯsti. translato. de reg. iu. is q in ius. li.vi. Sed decanus succedit hodie in locum archipresbyteri. ꝙ̄ est maior saltē rōe ordinis. Idem de archidiacono: in cuius locū vt frequētius succedunt prepositi. ꝙ̄ rē. Et in hanc partē oēs declinauerunt ꝙ in casu proposito sonaret in nomen dignitatis. Tum qꝛ decanatus ecclesie erat non in ecclesia. et sic est ibi per modū capitis. Tū qꝛ vt ponebat in facto predict⁹ apostolicus fuit inductus in possessionē primi stalli dediti in choro decano: q dignitatē siue prerogatiuā designat: pro q fuerunt inducta predicta notata per archi. et per eundē. in.c. ne captande. de ꝯces. preb. et no. in de.j. per Jo. an. de preb. et per Jo. mo. in regula in ḡnali. li.vi. Ergo vero allegabā p hꝫ ꝙ sonaret in nomē dignitatis et esset dignitas iura vꝫ.c. post electionē. de ꝯces. preb. et.c. cū inter vniuersas. de elec. cum notariis: vbi legitur et notatur ꝙ est caput capituli. Pro hac opinione fuit allegata. l.C. de sa.san.ecc. non plures. cum ibi no. et.C. de decanis. l. vnica. et historia de moyse q ad ꝯsilium Jetri soceri sui ꝯstituit certos decanos: et centuriones q iudicarent populum Israhelitica. Sed honor siue dignitas est in iudicando. de ap. vt debitus.C. qñ prouo. non est necesse. l. oēm honorē. Judices enim debent esse in dignitate ꝯstituti: vt in.c. statutum. de rescrip. li.vi. iuncta. cle. et si pricipalis.e.ti. ꝙ̄ rē. Post hec vero fuerunt mutata ꝯsilia: qꝛ per ꝯfessionē vtriusqꝫ partis cōstabat pdcm̄ decanatū fore simplex beneficiū sine cura in dcā collegiata ecclesia: et sic fuit sniatū pro apostolico īpetrante.

De rescrip. gratiosis: et de officio delegati. Rubrica.

Sequens decisio.h.d. Forma gratie est attendenda. vt in forma: dignum arbitramur prius examinatio persone facienda est: a qua examinatione non est appellandū: cum exe

cutoris ɔsciā sit onerata ⁊ postea fiat subdelegatio.h.d. Ad sic. Executor in forma: dignū pt examinationē alteri subdelegare.h.d.

CCCCXLIII

Uit dubitatum

Utrū executor datus in forma: dignum arbitramur ⁊c. ad examinandū i lr̄atura certam psonam lr̄a noiatam ⁊ si per hmōi examiationē ipsum inueniret bene legētē ɔstruētē ⁊ cantantē super q̄ ipsius ɔsciaȝ onerauit: ꝙ sibi de beneficio ecclesiastico cum cura vel sine cura spectante ad collationē ꝑpositi: decani: ⁊ capituli certe ecclesie vacante vel vacaturo qd̄ īfra mensem a tpe vacationis note duceret acceptādū: puideret: ipsumq̄ per se vel aliū seu alios in possessionē iduceret corpoalē: posset per dictam examiationē alteri subdelegare. dubiū fecerunt dcā verba. super q̄ tuam ɔsciam oneramus q̄ non ponuntur in forma paupeꝝ q i curia super p̄missis examiantur ⁊ inqsitio moꝝ ɔuersationis ⁊ vite in partibus certis examiatoribus ɔmittitur: q hmōi inqsitionē pñt subdelegare ⁊ alteri vices suas ɔmittere: vt i cle. iudices. de of. del. quā qdē inqsitionē ēt in absentia ipetrātis pñt facere ⁊ testes sup h recipere: p vt ibi no. Secus vero in forma: dignū arbitramur: i qua papa hn̄s de vita ⁊ ɔuersatione ɔmēdatū: ɔmittit examinationē scie ⁊ idoneitatis ipsius in partibus: qd̄ reqrit examinandi p̄ntiā: p vt le. ⁊ no. in c. si forte. de ele. li. vi. Ergo videbatur multis dn̄is in rota: ꝙ nō posset hmōi examen alteri ɔmittere: quasi sua idustria ⁊ non alterius sup h sit electa: sicut si sibi ɔmitteret absolutio certe psone vel pnie iniunctio: vt i c. si. de offi. dele. Ubi h vr̄ innuere. Inn. cuius opinionē dixerunt alij dn̄i tenentes ɔtrariū reprobataȝ per dictam cle. q̄ non facit ɔ iudicio meo. Confirmat ēt dicta pria dn̄oꝝ opinio per formā p̄dcē grē: Ubi papa mandat fieri inductionē in corpoalē possessionē per se vel aliū seu alios: quā nō posuit in pricipio. vbi mandatur fieri examinatio: qd̄ si voluisset id expssisset ⁊ ɔmisisset. de deci. ad audiētiā. ad ꝙ rn̄derunt dn̄i tenētes ɔtrium sub dubio forte. ꝙ dicta clausula generalis in fine posita pt referri ad oia supradicta per. c. u. regris. de ap. de ꝑcu. q ad agēdū. in s. li. vi. Cuȝ ois executor sit iudex: vt in dicta cle. ⁊ de offi. dele. cum plures. ⁊ c. si sup. de off. dele. lib. vi. q: lex hȝ ptātē subdelegandi per. c. q̄niā. ⁊. c. pastoralis. de offi. dele. ad quod p̄mū rn̄derunt delegatū pape non posse passim subdelegare per. c. suscitat⁹. de rescri. ⁊ dcm̄. c. pastoralis. ibi dūmodo malicīose nō querat se exonerare. Cum igitur in casu nr̄o sit i eius ɔscia onerata. si vellet subdelegare: maliciose querit exonerare: q: per operationē vnius vel per interrogationē vnaȝ pōt se expedire: secus si necesse hēt se informare per testes: sicut i cle. iudices. Ud hēt vocare partes vel assumere partē iudicis: vbi multa cōcurrunt: in qbus nō posset esse p̄ns: nec per se expedire: ⁊ id datur sibi ptās h expediendi per aliū a lege. Hinc ē ꝙ hȝ receptio testium in qua multa ɔcurrunt. ⁊ hȝ fieri cū cāe cognitione possit subdelegari. tn̄ examinatio non: q: ea: q: necesse facti. ⁊ quoddā nudum ministeriū: ⁊ per ɔn̄s indelegabile: vt in. d. c. si. de ap. sepe. ⁊ le. ⁊ no. de re iudi. cum bertoldus. ⁊ in. c. cum causa. u. melius ⁊ clarius per pau. in dicta cle. Iudices. Cum igitur dicta examinatio sit nudum factū: nullaȝ reqrens cāe cognitionē: in qua sua ɔscia oneratur ad explēduȝ certum misteriū. q̄ pbatur h per diffinitionē ɔscie positam p greb. in. c. statutum. in si. de heret. li. vi. diffiniēs eam sic: ɔscia est cognitio cuiuslibet cordis suipsius quā nemo scit nisi solus deus. ꝙ sepe relinqt q̄s ɔscie sue ꝓpē: vt dcm̄ timeat ⁊ pre oculis hēat recte ꝓcedēdo ⁊ diffiniēdo: vt in ifinitis iuribus alle. in gl. c. si. de voto. per Io. an. in cle. i. de iure patro. Ubi vide multas ɔcordantias: quas alij dn̄i tenētes ɔtrium allegabant ꝓ se dicētes: ꝙ oia iura de ɔmissione ɔscie loqntia potius sonant in monitionē q̄ ɔditionē: ⁊ non sunt nisi exercitiua alias excitatiua officii: vt in. c. ls. de offi. or. Nā sine sit ordinarius delegatus executor vel qlibet xp̄ianus nunq̄ ꝯ ɔ: sed hm̄ rectam ⁊ verā ɔsciam ꝓcedere: facere ⁊ loq. alias edificat ad gehennā. de re. spo. lr̄as incurrit. ⁊ penā sepe a iure inflictam: vt in. c. cum eterni. de re iudi. li. vi. Licet ab his que sue ɔscie relinquunt̄ si ɔ faciat non possit appellari. vt le. ⁊ no. per Io. an. ⁊ pau. in dicta cle. i. de iure patr. remittens ad notata per eum. in. c. statuti. §. assessor. de rescri. li. vi. ad quod respondebāt p̄mi aliud esse in ɔmissione iuris. aliud in ɔmissione hois in qua non est licitū transgredi formā. de rescrip. cum dilecta. de preb. cum de non. li. vi. Cum igitur ex formā p̄dcē ɔmissionis facte hoi: ⁊ per hoieȝ appareat hui⁹ certe psone ad quē alias nō pertinet hmōi examiatio voluerit onerare ɔsciam: ita ꝙ non alterius. q̄ non vr̄ exercitari officium: sed potius vr̄ electa industria sua: quā nemo pōt ɔmittere alteri. p q̄ fuerūt allegate due leges bene facientes. C. de epi. ⁊ cle. l. nulli. ⁊. C. de cadu. toll. in. l. vnica. §. ne aūt. Preterea si ep̄s examiator posset ɔmittere vices suas alteri: forte cōmitteret vices suas vni asino ⁊ illiterato: q penitus nihil sciret. quod foret absurdū. Et id antecq̄ fiat p̄dicta ɔmissio recipitur in cancellaria per testes informatio de sufficientia cōmissarii: ⁊ ꝙ sit iuris peritus: nisi fuerit ep̄s vel suus officialis q reputantur iurisperiti. Licet sepissime sit ɔtrium ⁊ hoc est ēt argumētū ꝙ p̄dicti ɔmissarii eligitur industria ⁊ nō alterius quod reuera denotant p̄dicta verba in lr̄a posita. que intellexerunt alii domini tenētes ɔtrariū ad duos effectus. Primus ꝙ a facto hmōi ɔmissarii si male faciat nō pōt appellari. Scōs ꝙ oneratur sua ɔscia ita in subdelegādo persone perite. sicut in examinando: ⁊ per hoc rn̄derunt ad absurditatē dicētes: ēt hmōi examiationē posse fieri in absentia examinādi: ⁊ in formationē super sufficiētia ipsius fieri ⁊ recipi per testes: p vt frequēter fit in cācellaria. alle. pro hoc cle. romani. de iureiu. q̄ reuera nihil facit: q: ibi facta fuit examinatio Imperatoris absentis: de vita moribus: fide ⁊ legalitate: sed non de ɔscia vel lr̄atura q̄ exigit p̄sentiam hois: nec alias posset exaudiri nec sciri. vtrū ēēt scie aliqs. ar. no. in. d. c. si forte. preterea p̄dicti domini declinantes in partem ɔtraȝ: reputab ant exēpla ꝓ coꝝ opinione. in. c. is cui. i. rn̄so. de offi. dele. li. vi. cum ibi no. per Io. mo. cuius dcm̄ intellige forma paupeꝝ: hodie approbatā per dictam cle. iudices. ꝓ vt ēt ibi no. per Io. an. in qua forma non ɔmittitur examen scie: s; moꝝ. nec super hoc oneratur inqsitores ɔscia: sicut in casu nr̄o. Ergo dcm̄ Io. mo. non ob. nec ēt tex. p̄dicti. c. is cui. in prin. si intelligatur. de ꝓuisione faciēda certe persone expresse iaȝ examinate: ⁊ de cuius idoneitate ɔstabat. Qui intellectus posset sustineri ⁊ probari p hm̄ responsiuȝ eiusdeȝ. c. Casus vero noster est de persona examinanda in scia. q̄ si vero intelligatur p̄dictum. c. is cui. de examiatione ⁊ prouisione facienda de certa persona tunc ibi videtur casus pro opinione dictoꝝ dominoꝝ: lȝ ad hoc posset sustineri ɔtrariū propter onerationē ɔscie expressam in forma. per que reuera videtur electa industria: vt supra est deductū: ⁊ hunc intellectū videntur ēt approbare pau. ⁊ Henȝe. in dicta cle. iudices. cuius pau. dcm̄. in si. magne glo. multum facere vr̄ in ɔtrariū: vbi dicit ꝙ executori cui ɔmittit̄ certe psone prouisio videnī oia p̄ambula ɔmissa p q̄ puenit̄ ad illā p. l. oio. ff. de spon. ⁊ sine qbus illa expediri nō pñt: p iura vulgaria: vt in. c. preterea. ⁊. c. ex lr̄is. de offi. dele. Tn̄ ēt q: accessoriū dȝ seq nāru sui pricipalis: vt in regula accessoriū. de reg. iu. li. vi. sed ꝓuisio ēēt pricipale ⁊ delegabile: q: fieri dȝ cū cāe cognitōe: vt ibi deducit ⁊ allegat pau. q̄ ⁊ examinatio psone q̄ vr̄ accessoria ad dictam ꝓuisionē: ⁊ sine qua ipsa ꝓuisio expediri non posset. ergo q̄ minor posset declarari cū p̄dicte psone examinatio nō sit accessoria: sed pricipalis in casu nr̄o sine qua executor non posset ꝓcedere ad aliā ꝓuisionē faciēdā: quod si faceret non valeret: ꝓp transgressionē mandati qd̄ exacta diligētia ē obseruādū: vt in. c. cū dilecta. de rescrip. Preterea vbi p̄ncipale ⁊ accessoriū non sunt eiusdē sed diuerse nāe siue forme nō ꝓcedit regula. at sic est in ꝓposito. q̄ ⁊c. Maior tn̄ pars dn̄orū de rota ɔcluserunt posse fieri subdelegationē in casu p̄dicto: sicut i casu p̄dicte cle. ꝓp paritatē rōnis. ⁊ p. c. is cui. i. rn̄so. Tn̄ ēt ꝓp gn̄alē ⁊ cōem ɔsuetudinē ⁊ obseruantiam oium executoꝝ in p̄dicta forma datoꝝ: q̄ p lege seruāda est. de ɔsue. cū ɔsuetudinis. de eta. ⁊ qua. gn̄alē in cle. Mihi tn̄ ⁊ tribus aliis dn̄is auditoribus ac oibus abbreuiatoribus de

Cancellarie: nec nõ multis aliis doctoribus ex rota. q̃s su p h̃ dubio ↄsului dixerũt ẽ rigore iuris ↄtrã. ꝛ credo ꝙ bñ ꝛc.

De sententia excõmunicationis. Rubrica.

¶ Infrascripta deci. h. d. Gñalis excõicationis snia ligat subditos monitos in genere. ꝛ ↄtumaces in non soluẽdos ↄñuis subditus non ꝓbeꝭ excõicatꝰ p terminũ nisi oñdat illum ꝓnnũ nõ soluisse. h. d. Et de excõicatiõe gñali lata p modũ edicti seu statuti. ac de ꝓbatiõe ignorãtie dicti edicti: ꝛ an illa ꝓsumatꝭ plene hic ꝓsequere. CCCCXLIIII

Extra rotam Petebatꝭ ↄsiliũ a dñis sup q̃dã facto tali. Quidam epũs i generali synodo sua iponẽs clericis suis beneficiatis subditis caritatiuum subsidiũ soluẽdũ certo termino ꝛ q infra illum terminũ non curauerit soluere: emisit ꝛ fecit legi iterato publice in ecclesia. vel ꝯm aliã partẽ in sequẽti synodo quasdã lr̃as cẽsuras ecclesiasticas. ꝛ ꝓsertim excõicationis sniam ↄtinẽtes ↄ oẽs clericos suos beneficiatos in genere non soluẽtes dcm̃ caritatiuum subsidiũ infra tp̃s in lr̃is expressum. Post hec ↄ q̃ndam. A. clericũ beneficiatum ꝛ subditum ꝑdicti epi noiatim non expressum in dictis lr̃is ꝑntati dicto epo ad quandam parrochialẽ ecclesiam ꝑntiẽt ad missiõnẽ dicti epi fuit exceptũ per q̃ndã. B. ↄpñtatũ suum ipsũ non inuestiẽdũ sed repellẽdũ tanq̃ excõicatum vigore lr̃aꝝ predictaꝝ: quas dicebat ꝑdictus. A. ꝑntatus se ignorasse ꝛ sic minime ligatum fore. Contra qḋ replicabatꝭ per. B. ꝑdcm̃. A. tpe publicationis dictaꝝ lr̃aꝝ ꝑntẽ fuisse in loco ꝛ nullam posse ꝑtẽdere ignorantiã. Hic dubitabatꝭ de tribus dubiis. Prio vtꝝ. A. non noiatus in lr̃is epi: supposito ꝙ fuerit clericus beneficiatꝰ eiusdẽ epi: ꝛ ꝑns in loco tpe ꝑdicti edicti: ꝛ ꝙ terminus deputatꝰ i lr̃is fuerit elapsus: incurrerit dictam sniam. Scḋo vtꝝ excusare se poterit ꝑtextu ignorantie: ꝛ debeat admitti ad eandẽ: ꝛ si debeat admitti: qualiter ꝓbeꝭ. Super qbus dubiis fuerunt ↄsilia in rota scripta: ꝛ allegata diuersa ꝛ ↄtraria dñoꝝ doctoꝝ legum perusinoꝝ fratrũ vꝫ dñoꝝ Baldi ꝛ Petri de perusio q tñ in primo dubio ↄcordauerunt. in h̃ sniam generalem epi ex cã siue ꝓ facto generali posse ꝑferri: ꝛ ↄ incertã ꝑsonam: ꝛ per modum publici edicti: ꝛ ligari oẽs scientes ꝛ ↄtumaces: ꝓ q̃ allegauit dñs Baldus leges. canones ꝛ doctores. l. vnde vincimus. C. de defensio. ciui. quam reputat in hac mã notabilẽ. ꝛ autenticam. si oẽs. C. vt ab heredi. se absti. ꝛ. ff. de ori. iuris. l. ii. §. exactis. ꝛ. ff. de insti. l. sed si pupillus. §. ꝑscribere. ꝛ. C. de furtis. l. in ciuile. de ma. ꝛ obe. huiusmo. no. per Inn. in. c. ꝑterea. de ap. ꝛ de offi. ordi. P. ꝛ. H. ꝛ per eundẽ in. c. in lateran. de ꝑb. Ex qbus dictus Inno. dicebat liquere ita ligari quẽ excõicatum in genere. sicut in specie. ↄstito de debito excõicatione de qbus liqdo ꝯm eũ ↄstabat in casu nr̃o. §. ꝛc. dñs petrus frater suus multo plures canones ꝓ validatione generalis snie allegauit. vꝫ. c. ii. de offi. or. de testi. tam lr̃is. ꝛ. c. ↄstitutus. de rescri. ad nr̃am. q. i. q̃dam maligno. de sen. exc. a nobis. i. ꝛ. c. romana. §. caueant. li. vi. ꝛ. c. ꝓposuit. de cle. exc. mi. cũ ibi no. ad qḋ facit. c. ii. ne cle. vel mo. cum ibi no. per Jo. an. in nouel. super gl. ii. dicẽtẽ ꝙ q̃ñcũq; aliqd in synodo mandatꝭ vel ꝓhibetꝭ fieri per epm̃ sub pena aliqua: id hꝫ loco trine monitiõis. Ita ꝙ sine aliqua alia monitione ↄtrafaciens penã incurrit. facit ẽt. c. cum in tua. q ma. accu. pos. ꝛ ibi multe ↄcor. super verbo. publice. Nunc decre. est clarus i oibus predictis dubiis: maxĩe in seq̃ntibus duobus. Facit ẽt ad p̃missa. c. i. de loca. ꝛ. c. vt aiaꝝ. de ↄsti. li. vi. Ex qbus oibus apparet incertam ꝑsonam scientẽ ꝛ delinq̃ntẽ ↄtumaciter generali excõicationis snia legari. Sed ꝙ dictus. A. allegabat ignorãtiã. Dubitabatꝭ vtꝝ eẽt audiẽdus: ꝛ si sic qualiter iste hẽat ꝓbare suam ignorantiam. In quo dubio ꝑdicti ambo doc. ↄcordabant: ꝙ regulariter ꝓbetur per iuramẽtũ ignorantia allegata: ꝓ quo inducit dñs Baldus. l. non oẽs. §. a barbaris. ff. de re. mili. Ubi qs se purgat. de dolo ꝑsumptio per iuramentum: ꝛ no. in. l. si cui. §. isdẽ. ff. de accu. ꝓ quo ẽt iducit multos canones. vꝫ. c. ꝓposuisti. lxxxii. di. ꝛ si vero. de sen. exc. ꝛ. c. pastoralis. de excep. ꝛ. c. insinuauit. de elec. ꝛ. c. vt circa. ꝛ. c. nulli. e. ti. li. vi. q̃ iura quasi oia allegabat idẽ dñs Pe. dicens in casu nr̃o ꝓposito ẽt ignorantiam allegatã ꝓbari per iuramẽtũ: ꝓ q̃ allegauit duas glo. ordinarias. Prima est in canone q ꝛ humanis. xii. q. ii. alia in. d. c. cũ in tua. q. ma. accu. pos. sup verbo. iuramẽtũ. ꝓ q̃ ẽt allegauit duas leges. C. de pericu. tuto. l. si tutor. ꝛ. ff. de insti. l. sed ꝛ si pupillus. §. ꝑscribere. Dicebat ẽt duabus aliis modis ꝓbari ignorantiam: quos modos notat gl. in regula ꝑsumitꝭ. li. vi. Sed ad hmõi ꝓbationẽ ignorantie dixit dñs Baldus nullo modo ꝑdictũ. A. fore admittẽdũ. Nam qñ aliqd est publice notũ: ignorantia non ꝓbatꝭ per iuramentũ ꝯm eũ: vt no. in regula iuris. in. c. ꝑsumitꝭ. li. vi. ꝛ. c. ignorantia. e. ti. ꝛ li. assignans triplicẽ rõnẽ. Prio q: allegans talẽ ignorantiam allegat turpitudinẽ suam: id est dolum ꝑsumptũ: id est latã culpam. Ũñ non dꝫ audiri ad excusationẽ delicti cum debuerit scire esto ꝙ reuera fuisset ignorans. ar. no. in. l. qḋ te. ff. si cer. pe. Nec põt ignorantiam allegare in facto tam publico: quod nõ est singulis sigillatim intimandũ. Sed ipsi vulgo: per quod peruenisse ꝑsumitꝭ ad aures eoꝝ quos tãgit negociũ: vt in. i. de postu. ꝑla. xvi. q. i. qḋ dictis. de cle. exc. mi. illud. preterea iuramẽtũ non valet nisi sibi deferatꝭ a iudice. vt in. c. fi. de iureiur. ꝛ de ꝓba. sicut. Sed iudex non dꝫ deferre iuramẽtũ in defectũ ꝓbationis ei ↄ quẽ est vehemens ꝑsumptio ex facti qualitate siue notorietate. sicut expresse le. ꝛ no. C. q ꝛ aduersus quos. l. i. Si aũt fuisset ita distans: ꝙ edicti verisimiliter non potuisset ad eius noticiam ꝑuenisse: tunc bene excusaretur a dolo ꝛ lata culpa. vt. ff. de decre. ab ordi. fac. l. fi. ꝛ leg. ꝛ no. per Inno. in. c. si. de eo q mit. in pos. Et iõ oẽs textus ꝯm eũ q dicunt iuramẽto ignorantiam ꝓbari. loquuntꝭ q̃ñ ignorantia põt esse verisimilis: q̃ est q̃ñ coniicitur ex ꝓbabilibus argumentis. vel ↄiecturis. facit. c. ad apostolice. de cle. exc. mi. cum ibi no. melius. in. c. vt aiaꝝ. de ↄsti. li. vi. vbi de hoc per archid. Et optime facit ꝯm eum. ff. quod vi aut clam. l. competit. §. hoc interdictũ. ꝛ. ff. si qs testa. liber. l. i. in fi. ꝛ bene facit gl. ordinaria. in. l. i. ff. de recep. ꝛ qḋ no. ff. de ver. sig. l. late. culpe. ꝛ. l. magna negligentia. Publica ergo scia facit liq̃dissimam ꝓbationẽ ↄ quam non sufficit iuramentũ. facit qḋ no. C. de pericu. tuto. l. si tutor. ꝛ quod no. in spe. ti. de aboli. ad fi. Ex qbus ↄcludit ꝑdictus doctor dcm̃. A. ꝑntatum tanq̃ excõicatum repellendũ: ꝛ tanq̃ incapacẽ beneficii ecclesiastici nullatenus instituendũ. de cle. exc. mi. postulasti. de eta. ꝛ qua. cum bone. et iuxta no. in. c. pia. de excep. ꝛ de sen. exc. decernimus. li. vi. Dñs vero petrus doctor ꝑdictus bene innuit ꝛ ↄcedit circa ea ꝛ in his que publice fiunt ꝑsumi sciam: ꝛ ꝙ qs ꝑsumitꝭ scire sniam publice latã per iura supra ad hoc inducta. ꝛ gl. que hoc expresse no. in regula ꝑsumitꝭ. ꝓ quo allegat textũ. ꝓ casu. xii. q. ii. q ꝛ humanis. ibi tñ non poterant ignorare snias ꝓpꝛii sacerdotis: reputo meliorẽ textum in hac mã. in. c. cum in tua. sepe. supra allegato. Sed lꝫ ꝯm eũ sic ꝑsumatꝭ scia: tñ non est ꝑsumptio iuris ꝛ de iure. ꝛ iõ recipit ꝓbatio in ↄtrariũ: vt in. d. c. cum in tua. Quare ↄcludit ꝑdictũ ꝑntatum ad ꝓbandũ suam ignorantiam admittendũ per suum sacrm̃ per iura supra allegata in hoc passu inducta: dicebat ẽt ꝑfatus dñs petrus predictum. B. sniam excõicationis ↄ dcm̃. A. obiiciẽtẽ astringi ad ꝓbandũ duo. s. sciam dicte late snie. ꝛ non solutionẽ subsidii infra terminũ ꝑfixũ. Et q̃uis q̃ fore primũ: vꝫ sciam illius a iuris ꝑsumptione ꝓbetꝭ ꝓpter ipsius ꝑntiam in loco in quo publice fuit ꝓmulgata ꝛ publica snia: et in hoc non admittatur eius ↄdictio: ꝓ vt no. in simili per archi. ꝙ nic. ca. c. vno. li. vi. super verbo. vacantibus. et ꝓbetꝭ lapsus termini ꝑ instrm̃ tñ q: non ꝓbatur solutionẽ non factã infra terminũ. dicebat sibi iponendũ silentium et illum vꝫ. A. ꝑntatum admittendũ: ꝓ quo allegabat duas notas notabiles Innoc. vnã. in. c. sup his. de accu. secundã. in. c. proposuit. de cle. exc. mi. Ubi lꝫ Inn. expresse ꝙ si qs probet excõicationẽ latã in aliquẽ sub ↄditione nisi infra dcm̃ terminum. x. dieꝝ soluerit: non sufficit probare sniam: nisi ẽt probet ꝙ nõ soluerit. Rõ q: non ↄstat illum excõicatum nisi probetur snia et ↄditio. ꝛ rñdet ad ↄtra. p̃o vt rñdet Inn. in. d. c. super his. vꝫ ad. l. pu

mam.ff.de pba.ꝛ.l.si ex cautione.C.de non nu.pecu. Et p hec vltio allegat.oes dñi ꝯcluserunt p.A. Allegationes tñ dñi Bal.supposita psitia.A.in loco tpe publicationis suie reputabant veriores pp psūptaz sciam: nisi eā alr excusaret per rationes tactas.in.c.cum in tua.ꝛ in regula presumitur supra allegata.

De prebendis. Rubrica.

¶ Sequens decisio.h.d. Canonicus sub expectatione prebende receptus in ecclesia vbi ē certus numerus prebēdaꝝ non cēset beneficiat9 nec quotidianas distributōes pcipit.ꝛ iō sibi:vt psone alias idonee beneficiū pōt ꝯferri:nec ipse pōt illud ius ad prebēdā pmutare.h.d. Uel sic. Canonicus collatus per papam i gr̄a expectatiua i ecclesia vbi ē certus numerus extiguit sine redit ad papam si ille bn̄s gr̄am assequitur illā īfra numeꝝ vacantē.h.d. CCCCXLV

I legatus Apostolicus hēat auctē ꝯferēdi beneficia vacantia infra suam ꝓuinciam:auctē apostolica psonis idoneis:et vnicū beneficiū obtinētibus:ꝯferat certū beneficiū vacans alicui obtinēti vnicū beneficiū actu:ꝛ hn̄ti canonicatū a papa sub expectatione prebēde in certa ecclesia: fuit dubitatuz ꝛ in relationibus publicis positū:ꝛ sup hoc solēniter allegatum:an valuerit hmōi collatio: rō dubitandi fuit;vtꝝ canonicus sub expectatiōe pbēde auctē apostolica cēseat beneficiatus:si sic tunc clare stat collationē predci legati nō valere si non tūc valet ꝛ tz per.c.is cui.de preb.ii.rii.li.vi.ꝙ predcis expectans non cēseī beneficiat9:ꝛ p ꝯñs collatio sibi facta p legatū tenuerit:fuit allegatū. Prio sic.beneficiū vacat:ad illud plures non pn̄t eligi:vt in.c.maioribus.de preb.§ sz ad canonicatū vacantē plures eligi pn̄t.de preb.dilecto.de ꝯsti. cum.M.ꝛ notauit Inn.in.d.c.maioribus.§.Preterea prebēda largo sumpto vocabulo.est q: aliqd prebet:q: dr̄ a prebeo prebes:vt no.p Sūmistas ꝛ pcsertī p Ho.in ti.de prebē.i pri.ꝛ i dcis iuribus:sed canonicatus de se nihil prebet. §.Et si dicaī imo rōe canonicat9 debenī distributōes quotidiane:vt in.c.relatū.ꝛ.c.dilect9.de preb.§ aliqd prebet:videī ꝙ non sit pricipaliter pp canonicatū:sed rōe īteressentie diuinoꝝ:vt i.c.l3.de pb.ꝛ i.c.vnico.de cle.ñ resi.li.vi.ꝛ sic rōe certi ministerii psonalis:ꝛ pp operas ipēsas poti9 debenī: q̄3 rōe prebēde:vt notaī i eisdē iurib9.ꝛ facit.l.i.§.i.ii.rñso.ff.si mēsor.fal.mo.dix.l3 eni expectans rōe expectatōis:possit ꝯseq beneficiū:non tñ dz dici beneficiat9. Rō non eni aliqd dz dici taleꝝ eo ꝙ pōt ꝯtigere tale:sed solūmō qd ē: ꝓbat textus i.l.s.ff.de in lite.iuran.de fideicō.liber.l.iiii.§.i.h ēt ꝓbaī: q: de beneficio actu loquī text9 bulle ꝯcesse legato.facit.ff.q fuus.ff.de ꝯdi.ob cām. Itē itelligī de beneficio inseparabili ab illo q d; ipetrare ꝯ voluntatē ipetrantis:probat.l.ii.ꝛ.iii.cuz ibi no.ff.so.ma.acquisitio non ꝛ auget fcm̄ reꝝ:ꝛ h ē qd dr̄ de seruo alicuius heredis institutū:non ꝓpterea dr̄ dn̄s locupletior.nec seruus maioris extimationis q̄3 prius: vt i.l.precia.ff.ad.l.falci.ꝛ reddiī rō i tex. q: multis de cāis accedere pōt ne adeat.ac si tex.aperte dicat:ꝙ illud qd pōt acqri ꝛ nō acqri ante realē ꝛ actualē acqsitionē: q̄3q̄3 non reddit locupletiorē q: multa accidere pn̄t vt illud non acqrat:vt i.l.nālē.§.i.in.ii.rñ.ff.de acq.re.do. Talē.n.ē beneficiū qd ex euētu dependet:h ē canonicat9 sub expectatōe prebēde. Itē si expectans cēseret: bñficiat9 posset pmutare:sed dc.tenēt ꝯtū.in.c.vnico.de re.pmu.li.vi.ꝙ non pōt.§ p prio ē tex.i.c.q̄stiti. p scdo ē Ho.in sūma.ti.de preb.§.cū sit ꝯserēda.v.bñficioꝝ.ꝛ.c.ti.§.i.v.canonia.p eundē vbi dicit ꝙ nec fruct9 recipit nec est bñficiat9.preterea ius ad rē pmutari non pōt:vt no. Frede. de senis in tractu suo.de re.pmu. Sed canonicus nō prebēdatus seu sed expectatōe prebēde non hz ius in re:sed ad rē vt in.c.qdam.de preb.li.vi.ꝛ.c.si.de ꝯces.preb.e.li.§. Itez canonicus sub expectatione prebēde nullū ius hz: nisi sub cōditiōe cāli h ē si vacet ꝛc. Sed sicut ille cui debetur aliqd sub cōditione cāli nullū ius hz:nisi ꝯditione aduenięte: vt in.l.multum interest.ff.de ꝯdi.ꝛ demon.in prin.facit.l.cum ad tps.ff.si cer.pe. Itē beneficiatus ꝛ expectans beneficiū sunt diuersa: vt in regula.beneficiū.de reg.iu.li.vj.ꝛ in dictis.c.quodam.ꝛ.c.si.§ non sunt idē q: separatoꝝ separata est rō: vt in.l.iii..C.de codicil.de deci.ad audiētiam.ꝛ.c.cum in tua.de preb.cum illis.li.vi.cum si. Itē l3 duo beneficia curata sint incompatibilia: vt de elec.dudum.de preb.de multa.de rescriptis.gr̄a.li.vi.tñ hn̄s hmōi curatum beneficium vnicum pōt impetrare expectatione ad aliud simile:nec vacabit primuꝫ:donec fuerit possessionē scdi vigore expectantie pacifice assecutus:vt in.c.non pōt.de prebē.li.vj.ꝛ no.i cle.si plures.eo.ti.in glo. Idē vr̄ ꝛ in ꝯstōne execrabilis Jo.xxii. Sic § vr̄ dicēdū in proposito nr̄o:ꝙ l3 hēat vnicum beneficiū:ꝛ sit expectans ad aliud ꝙ pp hoc non dr̄ hr̄e duo beneficia. Itez si aliquis hz ptātē ꝯferendi auctē apostolica beneficium persone idonee:poterit ne ꝯferre persone hn̄ti: Dicit textus ꝙ non dūmodo illud beneficium sit sufficiens. alias si haberet tria vel quattuor in sufficientia tali posset iuxta predictam formaz ꝓuideri.pro vt le.ꝛ no.in.c.is cui.de prebē.li.vi. et in casu nr̄o ꝯstat ꝙ expectantia non est sufficiens beneficium: q: nondū percipit fructus: vt in dictis.c.relatum.ꝛ dilectus. nec hēat ius in re.sed ad reꝫ:vt in iuribus superius allegatis.nec fuit probatum ꝙ beneficium aliud quod hic prouisus obtinuit erat sufficiens quod requiritur.ergo ꝛc. Auctum ēt doctores vtrum hn̄s ptātē conferendi beneficiuz persone idonee posset conferre expectanti iuxta formam dicte decre.is cui.dicunt ꝙ sic:pro vt no.per Joā.an.in.c.si.de preben.in antiquis. Rō q: non censetur beneficiatus saltem non sufficienter beneficiatus.vt est superius deductuz. ergo non obstat sibi predicta decre. Et quale beneficium dicatur sufficiens: ꝛ quale non:ꝛ quid ꝯsideratur in hac sufficientia satis plene hr̄:ꝛ no.in.c.cum adeo.de rescrip.innoc.glo.si.ibidē.ꝛ in.c.de monachis.de preben.preterea pro decisione huius questionis vr̄ esse casus.in.c.in nr̄a.de rescrip.iuncta.glo.si.ibidem. Nam ibi dr̄ ꝙ l3 hn̄s vnam expectantiam ꝛ impetrans aliam teneatur facere mentionē de prima.alias secunda gr̄a sit surreptitia:tñ reuera propter hoc non censetur beneficiatus:nec beneficiuz assecutus.pro quo ēt faciunt notata.in.c.si motu proprio.in si.de preben.li.vj.ꝛ no.per archidia.in.c.si postq̄3.e.t.li.vi. In oppositum fuit allegatum ꝙ canonia sit beneficium ad effctū de quo queritur quattuor modis: vz.noie.titulo.prerogatiua.ꝛ reali cōmodo. Noie dr̄ beneficiū q: est ius quoddam spirituale quod ex electione seu institutione alicuius recepti in canonicum ꝛ in fratrem oritur vel creatur.ꝛ vocatur hoc spirituale beneficium siue ministerium ecclesiasticum ex quo competit stallum in choro locus ꝛ voꝫ in.c.vt in dictis.c.dilectus.ꝛ.c.relatum.ꝛ no.per archi.in.c.hi qui.de preben.li.vi.ꝛ melius per Guil.de monte lau.in.c.si iuxta.eo.ti. Noie enim beneficii intelligitur canonia:vt expresse no.archi.in.c.pñti.de preben.in prima glo.li.vi.remittens ad notata per eum.in.c.si motu proprio.eo.ti.in glo.nomine.vbi ipse hoc expresse tenet. Et econuerso:sub nomine canonie continetur omne beneficium ecclesiasticum quod canonice obtinetur: vt in.c.statuimus.versi.canonijs.de ele.per Jo.mo.ꝛ archi.li.vi.ita ꝙ canone nominis beneficium ecclesiasticum censetur: ꝛ multum est nomen habere: vt.l.a nullo iudice.C.de ferijs.ꝛ in.l.si.ad finem.de testa.ꝛ a significatione nominis arguitur. de preben.cum sin apostolici. Nomen enim aliqū sine effectu:aut substantia sustin:ꝛ vicez significat: vt in.c.statutum.de rescrip.§.i.iuncta gl. Jo.mo.super verbo.canonicis.vsi.sz pone ecclesia cathedralis.ff.de arbo.fructi.l.viiē.ante finem. Cum ergo canonia sit beneficium ecclesiasticū:noie posito ꝙ non afferret reale cōmodū: sufficit.ar.premissoꝝ.ꝛ ar.l.cōpetit.§.i.ff.ꝙ vi aut claꝫ. Scdo q: canonia est beneficium ecclesiasticum: probatur ex precedentibus sic: q: est beneficiū siue ministerium ecclesiasticū qd sine canonica elētōe siue receptione hr̄i non pōt:vt in regula beneficiū.de reg.iu.li.vi.ꝛ iō a electionē siue receptionē canonicoꝝ abn̄tes sunt vocandi. Alioqn eis instantibus nil valebit receptio:vt in.c.cū in ecclesijs.de preb.li.vi. q qd ē titulus vz canone in laicū non cadit:nec per ipsoꝫ pōt obtineri quouis mō:pro vt le.ꝛ no.in.c.cū.M.de consti.sup vbo.receperūt.ꝛ super verbo.in canonicos.per Inn.ꝛ de insti.c.in ec/

desia. ꝛ notaſ p Jo.mo.archi. ꝛ Guil.in locis ꝑalle.ꝙ rõne ti
tuli põt Canonia dici bñficiũ ecclesiasticũ. Tertio ꝙ Cano
nia sit bñficiũ ecclesiasticũ ꝓrogatiua põt declarari: qꝛ Cano
nia ꝛ dignitas equparaſ. vt de rescrip.statuti.§.i.li.vi. Nam
cũ illis sic obtinẽtib⁹ dignitates a sede apostolica ꝯmittiſ:
vt ibi: Sꝫ qd si sit cãonic⁹ alicui⁹ ecclesie cathedralis sub ex
pectatõe ꝑbẽde ꝑt ne eẽ ꝯlegat⁹ a sede apostolica. Dñs doc.
ibi ꝙ sic: qꝛ i hmõi delegatõe plus ꝯsideraſ dignitas siue bo
nor canonicꝫ: q hꝫ plus spũalitatis ꝙ̃ ꝑbenda: q hꝫ plus tpa
litatis. p ut notat Guil.in cũ naganti. sedes apostolica. ꝟ. cõ
seruatores: pp ꝙ̃ ꝓrogatiuã cãonia dr̃ mr̃: ꝛ ꝑbẽda filia: qꝛ
ex canonia ꝓcedit: ꝛ ꝑ ca instituta est. p ut idẽ Guil.no. expͥ
se.in.d.de.si iuxta. ꝛ archi. ꝛ Jo.an.i.c.si deri.sup vbo sapi.
de ꝑbẽ.li.vi. Itẽ bñs Canoniã siue ꝑbẽdã: pt ꝛ dꝫ interesse
electĩb⁹ siue tractatib⁹: ꝯsiliis ꝛ alienatõib⁹: vt in dictis in
ribus. ꝛ doctis. in ꝑmo mẽbro supius allegato. ꝛ no.p Jnn.
in.d.c.cũ.M. sup canonicos. in si. Magnus. n. honorẽ quẽ
esse canonicũ cathedralis ecclesie q in forma cõi n cedit: vt
in.c.cũ nos.de ꝑben.li.vi. facit.c.extirpande.de ꝑben.§.q vo
tales. n. canonicus ad ecclesiã ruralẽ pp honorẽ cathedre in
scribi nõ dꝫ. ar. C. si curiales relicta ciuitate ꝛc.l.vna.li.x. ꝛ no.
p archi.in.c.i.de ꝯsue. in gl. si. in si. li.vi. quarto ꝙ canonia sit
bñficiũ reali ꝯmodo ꝓbaſ p ꝑmissa: qꝛ rõne solus canoni
cat⁹ ꝑcipit distributões quotidianas: vt in.c. dilectus. ꝛ i.c.
relatũ. Tallega. Participabit ẽt de cõib⁹ reddi. ib⁹ ꝛ sup ex
crescentibus fructib⁹: vt in.c.cũ oẽs. ꝛ.c.cũ. M. de ꝯsti. ꝛ ibi
no. ꝛ habebit ẽt mẽsam grosanũimo oẽs fructus vbi nõ est
distinctio ꝑbẽdaꝝ: vt in.c. dilecto. de ꝑbẽ. ꝛ de ꝯcess. ꝑbẽ.c.ex
pte.c.si.li.vi. Preterea bñs grãm in forma paupeꝝ si po
stea ipetrat grãm spalẽ de canonicatu sub expectatõe ꝑben
de statim expirat pma ꝛ cassaſ in lr̃is secundis. Nõ qꝛ iaꝫ
censeſ bñficiatus: ꝛ sic si pauper vt in.c. si paup. de ꝑbẽ.li.vi.
Ex qb⁹ ꝯcludiſ ꝙ canonia rõne nois tituli ꝓrogatiue ꝛ rea
lis ꝯmodi: dr̃ bñficiũ ecclesiasticũ: ꝛ si sic nõ valebit igr̃ ꝓui
sio facta p legati vigore ꝯcessionis sibi facte obtinenti vnũ
bñficiũ ꝛ canonicũ sub expectatõe ꝑbende. Quod qdẽ du
biũ nõ fuit ꝑ nũc determinatũ in rota: sꝫ ꝑ determinatõe
põt induci ꝛ dici ꝙ receptus vltra numerũ in canonicũ: sicut
oẽs apostolici expectantes: nõ põt dici bñficiat⁹: qꝛ tales bo
die de ꝯsuetudine ꝛ obseruantia vniuersalis ecclesie: nõ hñt
vocem in capitulo: nec ꝑticipãt de quotidianis distributõi
bus: nec d fructib⁹ sup excrescẽtib⁹: ꝛ vocanſ canonici in her
bis: nec ppetuo retinent illũ canonicatũ p papã collatũ: sꝫ va
cante ꝑbenda distincta canonicali intra numeꝝ ꝛ collata i
petrante: statim ꝓuisus ꝯsequiſ nouũ canonicatũ intra numerũ:
ꝛ primus esse desiit ꝛ redit ad papã: ꝑ ut no.d. Jo.de lig.in.
c. dilect⁹.de ꝑbẽ. ꝛ Cõpost.in.c.cũ.M.de ꝯsti. ꝛ.c. capitulũ.
de rescriptis. facit ꝑ h nota.p Jo.an. ꝛ Arc.in.d.c. si deri.
de ꝑben.sup. ꝟ. recipi.li.vi. at vbi non eẽt cert⁹ numerus cano
nicoꝝ nec ꝑbendaꝝ ibi receptus i canonicũ põt dici bñficiat⁹
qꝛ statim ꝯsequiſ ꝑbendã ꝛ vocanſ hec ꝑbende ꝯsecutiue
vt in.c.si.de ꝯcess. ꝑben.li.vi. Idẽ posset dici vbi eẽt cert⁹ nũe
rus canonicoꝝ sꝫ n ꝑbẽdaꝝ. p ea q legũ. ꝛ notã. p Jnn.in.c.
c. dilecto. d ꝑbẽ. ꝛ ꝯcess. ꝑbẽ.c.ex pte.c.si.li.vi. p hac
pte faciunt notata p Jo.an.in nouel.in.d.c.in nr̃a.in qõne q
incipit. Nũc qrit. ꝛ p eundẽ in.d.c.si motu ꝓprio.in nouel.

De resti.in inte. ꝛ vt lite penden. Rubrica.

Infrascripta decisio.h.d. Restitut⁹ ad appellãdũ a die
restõnis infra decẽdũ dꝫ appellare.h.d. Uel sic. restõ ad ap
pellandũ reponit casum in statũ ac si snia non transisset in rẽ
iudicatã.h.d. CCCCXLVI

Jlata Una diffinitiua snia in cã bñficiali q
transiuit in rẽ iudi. ꝛ añ expeditionẽ
executoriꝛ: possor ꝯ quẽ dicta snia extitit ꝓmulga
ta veniat ad curiã. ꝛ obtineat cãm restõnis ad appellãdũ cõ
mitti: ꝛ ꝑpẽdẽdo aduersariũ suũ in curia: fact. ipm citari
ad dicẽdũ ꝯ hmõi ꝯmissionẽq nihil dicẽs ꝯ eandẽ recessit cũ
executoria sua ad ptes: vigore cuius hũit possionẽ ꝛ ꝑcipit
fruct⁹ añq̃ aduersari⁹ su⁹ fuerit restitut⁹ ad appellãd: q oia
postꝙ̃ pm⁹ possor ex cãis lr̃is fuit restitut⁹ ad appellãdũ
petiĩ reuocari p modũ attẽptati: dubitabaſ vtꝝ veniret reuocã
da. ꝛ hr̃uiſ dñi me dũtaxat excepto: ꝯcluserit ꝙ si.p.c. susci
tata.de resti.in inte. nisi ꝑstita cautõe de restituẽdis vniuer
sis: q occasione snie eueneriũt in casu q petẽs restõꝫ i inte. ad
uersus ipam sniam obtinuerit i cã: sic ꝛ fieri dꝫ executio snie
ẽt pẽdẽte cã resti.in integ. multofoꝛti⁹ si dũtaxat ad appellan
dũ petaſ: ꝛ pẽdeat cã restõnis q si non ꝯcederet frustra dicta
executio ipediret. Et iõ pẽdẽte h dubio tenuit ꝛ valuit dcã
executõ: ꝛ si valuit reuocari nõ dhuit: p.c. audita. d resti.spo.
ꝛ p rgulã iuris. factũ lric.li.vi. Preterea lꝫ qs restituaſ ad ap
pellãdũ: poterit nõ appellare infra.x. dies p⁹ hmõi restõꝫ cõ
cessaꝫ: imediate sequẽtes. esset igr̃ iniquũ: executõꝫ ꝑdicte snie
medio tpe ipedire. p q facit in simili id ꝙ le. ꝛ no.in.c. vt ca
lũnijs.de re iudi.in cle. pterea an ꝑdicta executio fuerit iuste
vel iniuste facta id futur⁹ declarabit euent⁹. nã si iste nũc restitu
t⁹ ad appellãdũ: ꝛ q ẽt ifra.x. dies vt ponebaſ i facto i a dcã
sniã appellauit: obtineat i cã appellatõis: vꝫ ifirmatõꝫ ꝑdicte
snie ꝛ p ꝯñs ꝛ cassatõꝫ siue reuocationẽ executõis eiusdẽ ob
tinebit. nã cassato ꝑncipali cassaſ ꝛ accessoriũ: d ꝓcura. audi
tis. de re iudi. pastoralis. in cle. Et q. n. hꝫ h remediũ nõ ẽ si
bi ꝯcedẽdũ extraordiariũ. ff. de mino. i cãe. vt sic euiteſ circuit⁹.
de rescriptis. auditor. i cle. ꝙ crederẽ q auxiliũ ordinariũ ꝛ
extraordinariũ pari passu ãbulareñt: ꝛ eẽt idẽ mod⁹ ꝓcedẽdi. sꝫ
vbi via extraordiaria ẽ leuior ꝛ fertilior ac celerior q̃ ordia
ria: vt i casu nr̃o: crederẽ salua correctõe. d. l. nõ ꝓcedẽ. ꝙ ãt
via attẽptatoꝝ ẽ leuior in ꝓcedẽdo ꝛ ꝓbãdo notãt docto. ex
presse. in.c. dilecti. de ma. ꝛ obe. p Jnn. ꝛ de excep. dilecti. ꝛ i
c. bone. de ap. p eundẽ. ꝛ p modernioꝛs i.c. nõ solũ. d ap. li.
vi. ꝛ p Jo.mo. plenissime. in.c. cupiẽtes. d elec.c.li. Preterea
ego faciebã aliud ꝛ illud gñale fũdamẽtũ: vt lite pẽdẽ. nihil i
noueſ: ꝛ lis hic pẽdebat p ꝯmissionẽ ꝛ citatõꝫ q pcẽt ad ptẽ
ꝙ vt lite pẽdẽ. p totũ ꝛ i cle. ii.e.ti. Ad qõ ꝑdicti dñi videbãt
litẽ hic sup negocio ꝑncipali nõ pẽdere: sꝫ illud terminatũ p
sniam fore q in rẽ trãsiuit iudicatã. de offi. dele. qrẽti. ꝛ.c. pa
storalis. de re iudi. cũ aliqb⁹. ꝛ.c. de cetero. cuꝫ aliqb⁹ si. Ad õ
ego negabã q attẽto ꝙ postea restitut⁹ fuit ad appellãdũ: ꝛ
sic pinde fuit ac si infra.x. dies ꝯputãdos a tpe plate snie ap
pellasset: qꝛ restitutẽ est in ꝑstinũ statũ reponẽ. de elec. qꝛ diligẽ
tia. ꝛ.l.i.C. de sen. pass. ꝛ i.c. ꝙ̃uis. de rescriptis. li.vi. q decr.
vt facẽ ꝯ me. Nã hmõi restõnes intelligũſ fieri i sine ꝑiudicio
iuris alieni ꝛc. vt ibi. at i casu nr̃o añ restõnẽ ꝯcessã ad appel
dũ facta fuit ꝑdcã executio ꝛ iuridice ac debite. ꝛ p cã iste q
sitũ aduersario qõ p restõnẽ hmõi non lediſ nec reuocaſ: qõ
si reuocari dꝫ: id futur⁹ declarabit euẽtus. l. finis de institie.
ꝙ. quod motum mulcet aures ꝛ ꝓcederet si lis sup restõne n
pẽderet. Sꝫ ex q lis fuit itroducta nihil erit meo iudicio me
dio tpe attẽptandũ circa possionẽ nãciscẽdi bñficij vigore
snie: q effectualiter nõ trãsiuit in rẽ iudi. qõ apparet p restõꝫ
ꝯcessam.c. suscitata. ẽt meo iudicio n ob. qꝛ ibi petebaſ restõ
aduersus sniam: ꝛ iõ pp aliqualẽ calũniã ꝛ suspitionẽ q̃ ha
buit papa ꝯ restõꝫ petẽtẽ. ordinauit ꝛ voluit sic: p cautionez
prestandas ꝛ executionẽ fiendã ꝓuidere: ꝛ sm verũ intellectũ
fuit potius gr̃osa ꝓuisio: q̃ iuris cõis determinatio: sꝫ in ca
su posita petebaſ restõ ad appellandũ nõ calũniose: sꝫ ex ve
ris ꝛ iustis causis vt ꝓbabit lr̃is euẽtus: qꝛ restitutus fuit ꝛ
appellauit. ꝙ executio ꝑdicte snie medio tpe fieri nõ debuit
qꝛ suspensa extitit: vt in.c. veniẽtes. de iureiur. Et si dicaſ nõ
tpe ꝯmissionis siue petitionis resti. in inte. sed tpe restõnis ꝛ
appellatõis bene suspẽdebatur effect⁹ siue executio ꝑdicte
snie. sꝫ qcqd antea factũ fuit validũ erat ꝙ minime reuocãdũ
p regulã iuris factũ lric. superi⁹ allegatã Ad ꝙ posset rñde
ri: ꝙ pp h ꝓcãbulum vꝫ restõnis ad appellãdum merito dꝫ
suspendi executio. ar.c. nõ solum. de appe. li.vi. ꝛ. ff. de spõ. l.
oratio. quibus tñ nõ obstãtibus fuit denegata attẽptatoꝝ
reuocatio: ꝛ ꝓcessum in negocio ꝑncipali ad euitãdũ circui
tũ ꝛ citi⁹ finẽ liti iponẽdũ: ꝛ pcẽdũ laborib⁹ partiũ ꝛ expẽsi.
ad ꝙ semper bonus iudex dꝫ attendẽ ꝛ laborare: vt de dolo.
ꝛ ꝯtu. finẽ. de offi. ordi. vt litigãtes. li.vi. ꝛ de resti. spo. frequẽs
c. li. cũ si. Et in hãc partẽ finaliter declinauerunt. vide supra
deci. cccxxxix. Itẽ si ꝯmittatur cã restitutõis vbi tenetur ꝯrũ.

¶ De bigamis. Rubrica.

¶ Sequens decisio h.d. Bigamus ordinatus caracterem recipit sed executione caret cum quo Papa dispensare potest, de absoluta et iuridica potestate: cum Papa maior sit apostolo h.d. CCCCXLVII

Quoddam factum est rotam de mandato domini pape fuit propositum in Rota sub hac forma. Quidam clericus in minoribus constitutus contraxit matrimonium in faciem ecclesie cum quadam vidua per verba de presenti carnali copula subsecuta: quo matrimonio postea diuortiato pp certum impedimentum quod tamen vt presupponebatur in forma et facto: et dictus clericus tempore contracti matrimonij ignorauit: intrauit religionem et promotus fuit ad oes sacros ordines sine aliqua dispensatione: ex quo facto dicebantur tria dubia. primum vtrum predictus clericus esset vere vel interpretatiue bigamus censendus. Secundum vtrum et si verus esset bigamus recepit caracterem quando postea se fecit ad sacros promoueri. Tertium vtrum indigeret dispensatione: et per quem dispensari posset. primo videbatur aliquibus dictum predictum sicut premittitur cum vidua contrahentem verum bigamum reputari. Nam ille verus bigamus dicitur qui cum vidua vel corrupta matrimonium contrahit: vt. xxxiiij. di. marinus. et de biga. debitum. et c. a nobis. Vel qui diuersis temporibus habuit successiue duas vxores etiam antea non corruptas: vt. xxvi. di. acutius. et tales non promouentur pp defectum sacramenti quia diuiserunt carnes suas in plures: vt in. d. c. debitum. Quod intellige quando matrimonium tenuit: secus si de facto matrimonium cum vidua vel corrupta: vel cum secunda vxore contraxit. puta quia in sacris constitutus sic contraxit: vt in. d. c. a nobis. Vel sic quis vnam habuerit de iure. alteram de facto post mortem prime. tales. n. bigami reputantur interpretatiue quantum ad legem promotionis non pp defectum sacramenti: sed pp affectum intentionis cum opere subsecuto: vt in. c. nuper. de bigamis. de quo vide gl. aurea. in. c. sup. eo. i. per Ber. vbi ponit adhuc tertium casum de bigamo interpretatiuo. de quo nihil ad propositum siue casum nostrum. In quo secundum oes dominos finaliter reputabant dictum clericum de facto cum vidua contrahentem interpretatiue bigamum. de quo reputo textum clarum. in. c. a nobis: supra allegato vbi videtur decisio tertie questionis. videlicet quod cum tali videlicet interpretatiuo bigamo tanquam cum marito vidue contra doctrinam apostoli dispensari non licet non pp sacramenti defectum: sed pp intentionis affectum cum opere subsecuto: quod intelligas verum de inferiori a papa et quo ad sacros ordines. Quo ad minores vero ordines secundum aliquos etiam. Epi possunt cum vero bigamo dispensare in canone. lector. et c. subdiaconis. xxxiiij. di. et. l. di. placuit. in prin. Solus autem papa cum bigamo promoto ad ordines sacros super executione ipsorum ordinum dispensat. sed vt ad illos promoueatur non potest idest non debet: vel non decet etiam eo dispensare: secundum hug. in canone quanquam. l. di. quem sequi videtur Archi. in. c. vnico. de biga. li. vi. in gl. ibidem remittens ad notata per eum in dicto canone lector. vbi recitat dictum beati Thome sup. iiij. sniarum. di. xxvij. q. ulti. dicentis quod bigamie non est adiuncta irregularitas de iure naturali: sed dumtaxat de iure positiuo quod papa potest tollere et immutare ad libitum suum. de consti. c. i. li. vi. et de rescrip. c. statutum. et c. si. e. li. de quo in. c. proposuit. de conces. preb. nec est de essentialibus ordinis quod aliquis non sit bigamus quod patet ex hoc quod recepit caracterem si talis ordinetur: vt in dicto canone quanquam: et ideo secundum eum potest papa in tali ordine dispensare totaliter: nec obstat prohibitio apostoli quia secundum pe. non est facta a deo sed ab homine: et ideo papa non astringitur cum eius potestas non sit ab homine: sed a deo. de iudi. nouit. de ma. et obe. solite. cum multis si. Quae ratio petri non placet mihi cum quicquid apostolus dixerit seu prohibuerit totum fuit a deo et spiritu sancto. et oes stringit. Intelligo inferiores: sed non papam qui est maior apostolo in potestate: vt in canone sacrosancta. xxij. di. et ideo dispensare potest contra apostolum secundum Lau. in. d. c. lector. melius per archi. in dicto canone subdiaconis. Et supposito quod apostolus habeat parem potestatem cum papa adhuc non stringit eum sua prohibitio. cum par in parem et c. et d. c. innotuit. de rescrip. c. si. li. vi. de qua materia vide in. c. sup eo. de biga. Crederem in hac materia salua correctione sic distinguendum. aut loquimur de vero bigamo aut interpretatiuo. Si de vero: et tunc aut querimus de potestate absoluta pape dispensandi cum bigamo: et tunc crederem quod ante et post promotionem possit dispensare pp plenitudinem sue potestatis. de conces. preben. proposuit. de transl. c. i. Aut loquimur de iuridica sua potestate. de qua in. c. i. de causa pos. et proprie. et in. c. literas. de resti. spo. Et tunc crederem opinionem hug. et archi. verissimam supra tactam: quia nunquam papa consueuit cum vero bigamo ad ordines suscipiendos dispensare: nec est decens nec iuridicum: tum pp defectum sacramenti: tum etiam pp generalem prohibitionem apostoli: quia licet non de necessitate tamen de honestate decet ipsum obseruare: quia licet sit solutus legibus tamen decet ipsum legibus viuere. C. de legi. digna vox. Preterea si omnia que licet expediunt: vt in canone. xi. q. i. aliunde. et de voto magne. In interpretatiuo vero maxime si ignoranter contraxit cum ea qua contrahere non potuit crederem etiam ante factum vt possit promoueri ad sacros ordines non esse peccatum dispensare cum tali: imo reputarem illud vtile ex causa maxime si vellet intrare religionem per quam etiam tollitur defectus siue irregularitas illegitimitatis. de fil. presby. c. i. et conseruantur etiam bigamo priuilegia ciuitatis: per vt notat archi. in. d. c. vnico. de biga. Misericordiam. n. apostolus meruit quia ignoranter peccauit. viii. di. consuetudo. Post vero susceptionem ordinum etiam sacrorum siue loquamur de vero siue interpretatiuo bigamo. crederem indubitanter papam dispensare posse maxime ex rationabili causa pp quam sepe rigor iuris obmittitur: vt. i. q. vi. tali. et c. exigit. de preb. vacan. et c. ex posuisti. quod potest esse ratio causa eterna fauor religionis vel exercitium cure sibi ex post facto commisse. ff. de reli. et sump. fu. l. quia religiosis. de regula. quod de timore. de cle. ex. mini. latores. de transac. c. fi. et reputo textum de hoc in dicto canone quanquam. l. di. Ex quibus fuit conclusum et risum per oes dominos concorditer. Ad tertium casum siue questionem nobis propositam valde fauorabilem et dispensabilem et hoc per papam dumtaxat si aliqui magni viri etiam Rotam voluerunt dictum clericum cum vidua contrahentem a bigamia excusare: et sic nulla dispensatione indigere pp impedimenti ignorantiam: per quod allegabant quoddam dictum archi. in. c. vnico. de biga. li. vi. sup verbo. bigamus. quod intelligit. c. nup. e. ti. de illo qui sciens impedimentum contraxit in sacris cum hac dicit secus si ignoranter quasi ignorantia ipsum a bigamia heret excusaret: sed Io. an. ibidem in nouel. in. d. c. nup. est contrarium cuius opinio tutior. et ideo in dubio amplectenda. de spon. iuuenis. per quod sufficienter est risum. Ad secundum dubium vtrum predictus clericus bigamus ad sacros ordines promotus recepit caracterem videtur quod sic: sed non executionem sicut dicimus in layco siue puero ad sacros promoto: vt in. c. vel si contra. de eta. et quali. sup qua executione indiget dispensatione papali quam papa Urbanus. vi. impedit predicto religioso pp decisionem infam antedictam. Tum etiam quia vt ponebatur in facto ipse erat valde nobilis diues et senex et multa bona intrando religionem secum detulit ac monasterio reliquit quod causa interdum dispensationem inducunt: vt in. c. de multa. de preben. in fi.

¶ De preben. et de uerbo. signi. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio h.d. Verba gratiarum extenduntur et obliquantur iuxta formam iuris cois vt ipse gratie ampliorem quam possunt effectum consequantur. h.d. CCCCXLVIII

Uit dubitatum utrum bns gratiam a papa de beneficio spectante ad collationem et prouisionem alicuius epi. posset acceptare canonicatum et preben. alicuius ecclesie collegiate sue dioc. ad ipsius presentationem et capituli admissionem spectantem. de quo dubitabant. Nam licet inter prouisionem presentationem et electionem sit magna differentia quod vno istorum modorum expresso non venit alius: vt in. c. cum illis. de preben. li. vi. iuncta gl. i. c. ti. cum ibi notatis. et de iure patro. c. fi. Tamen secundum aliquos attento quod regulariter dispositio oium beneficiorum existentium in dioc. spectat ad epm. x. q. i. regenda. et c. di. psona. xvi. q. i. oes basilice. debere etiam iniuncto verbum presentare in casu nostro possit intelligi per conferre et verum collationis sicut verbum eligere sepe ponitur per presentare: vt in. c. querelam. de elec. sepissime etiam verba obliquantur in iure pp sonantiam iuris cois: et ideo licet patroni layci vtantur verbo collationis tamen sumitur per presentare et sic consonet iuri coi: per ut legi. et no. in. c. fi. de iure patron. et videtur tex. in. c. dilectus. de preben. vbi ponitur collatio regis pro presentatione. Preterea presenta

tio debet fieri p inferiorem superiori.xvi.q.vij.decernimus de iure pat.pastoralis.et c.preterea.cu multis si.c.ibidem. Si igit presentatio in casu nro sumeret pprie.et admissio capituli p institutione esset ordo ppostetrus et dissonus a iure coi vz q superior bz presentare et inferior instituere cuius contrariu de iure fieri dz vt in iuribus supra allegatis:nisi velimus dicere q capitulu in hoc casu sit maius epo cui forte hoc posset copetere ex fundatione privilegio vel consuetudine.de insti.cu venissent.de pces.preben.post electionem.de offi.or.irrefragabili.§.excessus.cum si. Si vero admissio capituli no sit iuris sed facti:qr no bz vim institutionis sz dutaxat presentatum p epm habet de facto admittere et recipere ad mandatu ipsius:vt in.c.cu te.cu ibi notatis.p Inn.de rescrip.et de preben.p illoz.in fine.p vt dni imaginabant consulendo dno auditori q habuit casum sic factu ppositit:vt de hoc se informaret:tunc indubitanter predicta presentatio nedu haberet vim collationis:sz et institutionis:et sic caderet dicta prebenda in gram apostolica impetrantis:et sic p tunc nil plus fuit conclusum nec decisum.

Additio De q per Bal.in.l.si tibi.ff.si cer.pe.et in.l.sed si possessor.§.sed si rex.ff. de iureiu. in recollectis quod no.pro saluandis testi.ne incidant in piurium.et in.l.sanci.C.de sac.sanc.eccle.vbi omnino videas.

De prebendis et dignitatibus. Rubrica.

Sequens decisio.h.d. Canonicus prebendatus in sc̃da gratia tenet facere mentionem de canonicatu ac prebenda hmoi.si prebende sunt distincte:alias sufficit q faciat mentionem de canonicatu.h.d. Et hic dr et quid pbenda. Vel sic: Canonicus non debet esse sine prebenda:sed sine canonia bene pot esse prebendatus. CCCCXLIX

Quidam Habens canonicatum et pbenda in certa ecclesia ipetrat aliud bnficium vacans faciens mentione de canonicatu:sed non pbenda. Dubitat vtru gra ipsius esset surreptitia. Et videbatur aliqbus q non qr canonicatus trahit ad se pbenda et non econtra:qr canonicatus no pot nec dz esse sine prebenda saltem diu.i.q.iii.si qs obiecerit.de preben.relatu.sz prebendarius pot esse non canonicus:vt in.c.sup specula.de magi.vt legi.et no.de psti.cu.M. Preterea prebenda nascit ex Canonia tanq filia a matre.c.xii.q.i.c.de quibus.et in.d.c.relatu.et c.dilectus.e.ti. Dr autem a precio qd qs recepit p labore suo:non a prebeo prebes iuxta illud:Non a prebendo rone prebenda vocat. Sed magis a precio cuius amore dat:p vt notat p Guil.de monte lau.in cle.si iuxta.de preben. Videbat aliis dnis et maiori pti contrarium:qr iura canonicalia et iura prebendalia sunt distincta:et in distinctis bonis consistunt:p vt legi.et no.in.d.c.cu.M.per Inn.et Hosti. Et ideo iura phibet a nullo q a Papa posse dari ius ad vacatura prebenda.vt i.c.pe.sub.de pces.prebe.ergo. Preterea si de iure qd hdo ad rem puta de expectantia ad prebenda debeo et teneor facere mentione vt in.c.mnfa.de rescrip.multofortius de iure i re puta prebenda actualiter obtenta cuiuscuq modica.de rescrip.si pponente.de preben.si motu pprio.li.vi.plus.n.moueret Papa ad non concedendu predicto ipetranti:si expressisset se canonicu prebendatu q solu canonicu:qr prebenda hz plus comodi et vtilitatis q Canonia:vt in iuribus et doctoribus supius allegatis. Cu igit de oibus q pnt papa mouere ad denegandu vel pcedendu sint in gratiis exprimenda vt in.c.cu adeo ad aures nostras:ad audientia.et c.si ppone.te.de rescrip.et in.d.c.si motu pprio.et vide no.ibi p Archi.et Jo.an.in nouel.ergo videbat maiori parti pdicta graz fore surreptitia. Hoc c vex fm me.de canonicatibus et prebendis distinctis.secus vero in idistinctis:et pserti; pbendis pseculiis quas quis conseqt eo ipso q canonicatum adipiscit.vt i.c.si.de pces.preben.li.vi. Ide de portionibus prebendalibus et vbi esset certus numerus canonicoz:sed no pbendaz.de quibus p Inno.in.c.dilectus.et c.dilecto.de preben.in qbus casibus pbende censent annexe canonicatibus et sunt de iuribus et ptinentiis ipsius de qbus qs non tenet facere mentione.ar.c.translato.de psti.de preben.extirpande.et c.sup eo.li.vi. Fuit igit conclusum et consultu dno auditori q informaret se de

distinctione vel indistinctione canonicatuu et prebendaz pdicte ecclesie i qua dictus ipetrans asseruit se canonicatu obtinere.

De despon.impuberum. Rubrica.

Infrascripta decisio.h.d. Pubes contrahens cu ipubere et p verba de psnti:ante tpe pubertatis pot cu alio pubere mrimoniu legitimu contrahere non obstante pmissione iuramento firmata et superioris phibitione.h.d. Vel sic. In mrimonio contracto inter puberem et impubere non contrahitur matrimoniale vinculu et si pubes expectare tenetur non ob id contrahitur vinculum:sz rone pmissionis etiam iuramento firmato non inficitur fm matrimonium.h.d. CCCCL

Pubes Contrahat mrimoniu in facie ecclesie cu mulie ipube p vba de psnti et anteq mulier puenisset ad pubertatem sine legitima etatem dictus pubes et contra inhibitionem sibi factaz per epm cu alia muliere pubere contrahat carnali copula subsecuta. Fuit dubitatum vtrum teneret fm mrimonium. Et videbat aliquibus q non p.c.de illis.el.i.et.mulier vo.de despo.ipu.q qde.v.allegat p casu. Na predictus pubes ex quo semel consensit in ea no poterat postea dissentire:nisi illa post pubertate dixerit vt ibi.et rone ponit gl.per regulas coce:qd semel placuit:et qd semel approbo et c.et ibi vide iura. Fuit declaratum contrarium per omnes.per glo.ibidem finalem in fi.que dicit expresse q lz predictus pubes teneat expectare mulierem impuberem donec perueniat ad etatem legitimam:hoc non est ratione matrimonii quod nullum fuit pp defectu etatis mulieris ipub.vt in.c.litteras.et c.accessit.e.ti.sz rone pmissionis sue:contra quam veniendo si contrahat cum alia matrimonium tz et si iuramentu interuenisset.alle.c.si inter.de spon. Hoc idem tenet ibidem Inno.et Hosti.et pot esse ro qr fortius vinculu superueniens rumpit debilius:vt in.d.c.si inter.at in casu pposito:qr lz inter dictum puberem et impuberem fuerit matrimonium contractum p verba de psnti tn iuris fictione fuerunt tenera sponsalia de futuro:vt in.c.vno.de despon.ipube.li.vi.q rumpunt p spon.de psnti.postea legitime inter puberes contracta:vt i.d.c.si inter. Multa.n.fieri phibent.q tn si facta forent tenent:vt i.c.ad apostolica.b regula q regula.ifallibiliter tz i actibus irretractabilibus:vt in sacramentis et in non habentibus ppetua cam phibitionis:vt in casu nro.de quo in.c.ma de spon.duo.per hoc etiam respondet ad phibitione;siue interdictum epi quod non dissoluit matrimonium postea contractum. Nam fortius est matrimonium q interdictum etia pape:p vt le.et no.in.c.ad dissoluendu;.de despon.impu.in glo.fi.et de matrimonio contracto contra interdic.ecclesie.c.ex litteris.et c.de muliere.

De ma.et obe.et de pbe.et dignitatibus. Rubrica.

Sequens decisio.h.d. Prepositura est dignitas principalior in ecclesia collegiata:dummo tria concurrant.primo q sit electiua. Scdo q heat administratione bonoz tpaliu dicte ecclesie. Tertio q heat progatiua in choro et in loco capitulari. Que qde tria sut signa maioritatis nisi consuetudo aliter disponat.h.d.vsq ad.§.ex hoc insurrexit. CCCCLI

Quit dubitatum Utrum ppositura alicuius ecclesie collegiate electiua hns administratione bonoz tpalium illius ecclesie.et progatiua i stallo chori et loco ac voce capitulari rone huius administrationis et peminentie censeret principalior platura siue dignitas q decanatus eiusde ecclesie:q et dignitas e electiua hns cura aiaz et iurisdictio;in canonicos ipsum eligentes:et in clericos oes illius ecclesie:n tn sup ppositum:z sigillu capituli ad cas et claues et libri statutoz bnficioz et consuetudinu:hns et stallu superiore i sinistra pte chori:ac regere choz.et in diuinis:puocare et capitulu cu e cos:p vt le.et no.in.c.cu iter vniuersas.de elec.et de pces.pben.post electione. Et videbat aliqbus dnis q ppositus eet maior et pncipalior i dignitate.qr sup decano sedet in capitulo et choro:tpni q pcedit i pcessioe et alibi:q vna cu administratoe arguit peminentia et maioritate et ppea dicim archi.maiore i dignitate.archipsbi.i cuius loci regularis succedut dcai ide offm exercetes:vt no.i.c.ministeriu.b offi.archi.et ppositus regularis

in archi. q est maior archipresby. rōne iurisdictionis cum administratōe. Licz Archipsby. sit maior rōne ordinis: vt pz i titulo. de offi. archi. et archipsby. et le. et no. p Jo.an. in apparatu nouel. de offi. le. c. deliberatione. li. vi. sup vbo. electiōis: et ibi declinat in hāc opi. de pposito i ecclesia. Camindū. quē consult' dicebat eē maiorē post epm in illa ecclesia: qd haberē p indubitato si cēt dare talē ppositū hntē tales prerogatiuas et preminentias quas ibi ponit Jo.an. in nouel. vz ille: qz ille ppositus imediate sedebat et se subscribebat post epz vocabat capitulū. et archi. ad illud tenebat sigillū n vt minister sz vt presidens: iubēs ex illo lras sigillari: conseruabat iura et priuilegia capituli velut maior. In collatōib' institutōib' ad capitulū spectantib' erat primus: q oia sunt signa maioritatis sm eū qui qdā in casu nro hz ppositus vz sessionē et subscriptionē immediatā post epm: et cū administratione tpalium sine phēdarz oia alia vo hz decanus: qrobrē p oēs dños fuit conclusum decanū maiorē et principaliorē in dignitate pdicte ecclesie pssertim pp iurisdictōz et curā qz hz in eligētes ac ceteros clericos eiusdē ecclesie: q plus arguunt platōz et maioritatē: qz administratio tpalium vel aliquid pmissorz. Tū qz spūalia digniora sunt tpalibus. xi. q. i. pcipim'. C. de sac. san. ec. l. sancim'. de pen. et remis. cū infirmitas: tū ēt qz pastor et plat' rōne cure est. xxi. di. sicut faciunt notata p Inn. de offi. or. cū ab ecclesiarum. et de elec. qz pp post prin. p eundē. archi. vo in dcā decr. deliberatione reputat illū maiorē in dignitate. q hz cōuocare capitulū: et in illo est vt caput habēs primā vocē in eadē. de q maioritate remittit ad notata p Inn. in c. i. de ma. et obe. et o noui. op. nū. c. ix. in gl. vlti. p eundem vz archi. plenius de multiplici maioritate in canone qz qz. ii. q. vii. et Jo.an. in c. sedes. de rescrip. Pau. in clem. i. de elec. sup vbo. monasterio. in fi. dicit dignitatem principalē alicuius ecclesie semp esse curatam respectu collegii: nihil tū allegat. Cuius dcm crederē verum si collegium ipsum in eorz platum eligat: qz tunc indubitanter hz curam in eligētes cū iuxta notata p Inn. in d. c. cū ab ecclesiarz. Ego vo dic. bam qz sup hoc principalitate sine maioritate recurrēdū eēt ad consuetudinē generalē illi' puincie vel illius ecclesie: q est quasi notoria in Alamania. Prepositos esse maiores decanis. et tam in lris apostolicis eis pponunt. In francia vo eō qz consuetudinem fundabā p notata Inn. in c. de multa. de preben. circa finem. Nam sicut ibi sz Inn. consuetudo facit aliquē in dignitate constitutū: q alias non esset de iure cōsistic parit et fortiori rōne pōt facē aliquē maiorem vel minorem alio. ar. a minori. de elec. cū i cūctis. § testi. lz. i. cum fi. Pro q faciunt dcā no. p Inn. in c. i. de ma. et obe. p q ēt inducebā pdictam notam Jo.an. in apparatu. circa fi. sup vbo. electionis in. d. c. deliberatione. vbi dicit expresse qz in maioritate plationis inspicienda sit consuetudo: q si nō sit dicit et concludit Archidiaconū de iure cōi precesse. et maiorem post epm: cuius est oculus. vt de offi. Archi. c. i. et c. ad hec. in cuius locum succedit prepositus. ergo et c.

¶ De electione. Rubrica.

¶ Sequens. § h.d. Forma. c. qz propter. de electio. et c. quasi sit. c. ii. li. vi. habet locum in Cathedralibus et non in inferioribus ecclesiis. h.d. CCCCLII

A hoc insurrexit Aliud dubiū vz vtrz in electione talis ppositi vel decani collegiate ecclesie requirat forma. c. qz pp. de elec. qz vt psupponebat in facto: fuit qdā electus in psuppositum ecclesie collegiate: in qua vt partes concordabant ppositura erat principalis dignitas illius ecclesie: et hoc per viam scrutinii electo sine statuto nisi vno scrutatore vz decano eiusdem ecclesie: nec p vba singularis sz pluralis numeri: et propterea videbat electio i nulla: qz nō fuit seruata forma concilii generalis: vz. c. qz pp antedicti. qz dicebant aliqui locū habē ēi in platuris p quam platorz obitum ecclesie non censentur viduate: iuxta opinionē dñiz doctorz et scribentiū. in. d. c. qz pp. et in. c. sicut. cum per formā. de elec. li. vi. per Jo.an. vbi archi. zz cum Hosti. q solus est in contraria opinio. alle. c. lz. de elec. li. vi. qd expresse loquitur. de electione inferiorum dignitatū. dicens archi. illi decere. nō eē rīsum nec posse

responderi per doctores antedictos. Cui tū decre. optime respondet Pau. tenens cuz primis et maiori parte. in cle. cōstitutionē. super vbo. formā. de elec. Ubi ēt recitat opiniones oiuz doc. scribentiū in hoc puncto. pro hac opinione primorz fuit allegata et qdā nota Inn. in c. genesi super vbo. numero. de electōe. et per eundē. in c. ex parte. de conc. preben. super vbo. affectat melius. in c. ne pro defectu. de elec. vbi dicit expse illud tps trimestre statutū ad eligendū: habere locum dumtaxat in Cathedralibus et regularib' ecclesiis: et nō i inferioribus dignitatib' siue bñficiis in qbus dicit habere locū. c. nulla. de conc. preben. vz de tempore semestri: et hoc apparet in prin. dū tex. dicit nulla ministeria. idest dignitates vel officia: et seqr in textu seu bñficio vel ecclesie tribuant et c. Sz ea ne qz totum. c. illud loqr in dignitatibus officiis seu bñficiis collatiuis. secus vo in electiuis: in quib' dicebat Hosti. tam in. d. c. ne p defectu. qz in. d. c. qz ppter. habere locum tps trimestre: et hoc idem ipse notat in summa sua. e. t. ne sede va. § et si qs. de qua quas opi. recitat archi. in c. deliberatōe. de offi. le. li. vi. super vbo. electionis. declinans in sniam Inn. qz consuetudo generalis amplectit. et sic seruat sm eū. Sz eqz vr̄ recedere a sua opinione prima posita i. d. c. sicut. qz tū n facit si recte inspiciat: qz lz concedat qz electores habeant tps' semestre ad eligendū ad dignitates siue prelaturas inferiores cuz tū hoc stat qz sm formā. c. qz pp. eligant vbi nihil d tpe infra q debeat fieri electio: disponit: qz antea q ad Cathedrales et regulares ecclesias: et in. c. precedēti erat: qz lz fuit sint eiusdē edicti: cū pp ordinem scripture ex q lz argueretur in c. si qs iusto. de elec. et de preben. mādato. li. vi. apparet. et c. ne p defectu precessisse. c. qz pp. q. c. ambo precesserunt. c. nulla editum in concilio lateranen. p alex. iii. q diu precessit Inn. tertiū celebrantē concilium generale. p vt notat Jo.an. in c. dilectus. de cōcess. de qbus et aliis conciliis generalibus qñ: vbi et per quos fuerunt celebrata. vide Jo.an. in nouel. in c. nemo. de elec. in per glo. ii. li. vi. Ex qb' oibus sic sparsis fuit conclusum p oēs sm dictum Inn. in. d. c. qz pp. qz in electione oium prelatorz habentiū curā cleri' et populi illius loci hz loci. c. qz pp. qz sm eum pastores et sponsi sunt: qz gregem habēt et pasciunt ecclesias: et p eorz obitū dicūr ecclesie viduate. alle. canō. sicut. xxi. di. Hanc opi. reputo euangelicā pp vbum viduate. positum in . c. qz pp. qz simpliciter dicit et disponit formam procedendi p viam electionis: ecclesiis viduatis si exprimēdo has vel illas ergo nostrum id non erat exprimere. ii. q. v. consuluisti. xix. di. si romanorz. de coniugio lepro. qm. de ma. et obe. solite. cuz si. Sed qd si prelatus inferior episcopo vel abbate hz dūtaxat vnam curam. vz populi vel cleri. Crederem idem si s. pastor: et est ibi per modū capitis qz tunc pastor est. Sed pone qz prepositus siue archi. hz curam aiarum populi siue laycorz cū administratione tpalium: decanus vo curam cleri totius ecclesie et capituli cum preeminentiis de quibus supra in propria conclusione et ambo debent prefici p electionē dz ne seruari forma. c. qz pp. in electione vtriusqz. Crederem hic recurrendū ad consuetudinem illius eccl. sie et ēt vicinarum. vz quis eorz reputat et habet communiter p presidenti capite et principaliori prelato: in cuius electione dicerem seruādā formā. c. qz propter. Nam eque principales esse pñt qz h eēt monstruosum et contra sanctiones canonicas disponētes de vnico pastore et rectore cuilibet ecclesie. vii. q. i. i apib'. de elec. audiū. de offi. or. qm in plerisqz. de preben. cū non ignores. et ibi concordantie.

¶ Hic superuenit quidam nouus auditor anglicus: nomine Thomas de Sudbiria legum doctor ac frater domini Symonis archiepiscopi Cāturien. vz anno domini. M. ccclxxx. de mense Septembris tempore domini Urbani pape Sexti pontificatus sui anno tertio.

¶ De resti. in inte. et de senten. excō. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h.d. Restitutio ad appellandum a diffinitiua sententia que transiuit in rem iudicatam non petitur per excōicatum: nisi in causa matrimoniali et beneficiali. h.d. Et sic. Excōicatus pōt petere restitutionem ad appellandum a sententia que transiuit in rem iudicatam in causa matrimoniali. h.d. CCCCLIII

Fuit dubitatū Utrū i cā mrīmoniali reus excōicatus posset petē restitutionem ad appellandū a diffinitiua sniā ꝯ se lata q̄ transiuit in rē iudi. Et videbaī aliquib⁹ q̄ nō. in.c. significauerit. de excep. vbi no. p doc. q̄ excōicat⁹ nō pōt petē restitutionē in integ. ergo nec ad appellandū: qr hec vr̄ quedam reintegratio e p notata. in.c.i. de rescrip. li.vi. vbi no. q̄ non pōt agē. de nullitate sniē q̄ ē nulla pcuratione suspē sa nunq̄ transit in rem iudi. vt in.c.i. de sen. e re iudi. multominus pōt agē de iniusticia sniē q̄ in rem transiuit iudica. e lʒ pcedaī excōicato q̄ possit ipetrare rescriptū sup appellatōe sua interposita psequenda tn̄ non sup interponenda vt vr̄ sonare decī.c.i. de rescrip. li.vi. Preterea in hac restitōe pcedenda necessaria est aliqualis cause cognitio q̄ non pōt fieri sine periculo cōicis q̄ est cā phibitionis quare excōicatus ab agēdo repellaī. vt.xi.q.iii. cūʒ excōicato. e.c. pia. de excep. li.vi. ergo. Preterea si excōicato denegaī reconuentio. vt i.c. intelleximus. de iudi. vt legi. e no. de excep. cum inter. multo fortius restō q̄ magis vr̄ sapere actionē directam q̄ reconuentionem qō est veʒ in restōne in integ. pncipaliter e directe intentata p excōicatū aduersus sniam. secus vo fm oēs dños si incidenter peteret vel per modum pambuli vt i casu nr̄o: in q̄ non reqriī plena sʒ semiplena e summaria cognitio q̄ ē posset fieri ex iudicis officio. ar. eoʒ q̄ legun. e notan. de offi. iudi.c.ii. e ō testi. veniens.ii. preterea in his q̄ nō hn̄t spēm cām phibitionis absq̄ pcessu oia videnī cōcedi sine qbus id expediri non pōt imo omne id p qō puenit ad illud: vt in.l. oio. de spon. de offi. dele. Preterea e facit optime decī.c.i. de rescrip. li.vi. cum si. e hoc maxime pcedit fm Hosti. in casibus in quibus vertiī periculū aie vt in mrīmonialibus e bñficialibus causis in quibus fm eū excōicatus posset petē restitōnem in integ. ē pncipaliter e aduersus sniam q̄ presenti in mrīmoniali cā non transit in rem iudi. vt in.c. tenor. lator e consanguinei. de re iudi. in qua cā multū exuberat offi. iudicis vt in.c. porro. de diuor. pdicta no. per Hosti. in.d.c. significauerunt. Per quam notam fuit decisum per oēs dños: q̄ nō obstāte exceptione excōicationis opposita ꝯ dcm̄ restōnes petentem. deberet ipsum audire: maxime q̄ non fuit excōicatus pro alia cāʒ p ista puta vigore executoris facte super dicta snia a qua petit se restitui ad appellandum. si vero fuisset excōicatus pro alia causa magis dubitassem.

ℭ De procuratoribus. Rubrica.

ℭ Sequens decisio. h.d. Dño tacite vel expresse pōt factuʒ sui pcuratoris ratificare. Eidem poterit pcurator dñi li effectus. procurator tamen cum potestate substituēdi cōstitutus substituēdo simpliciter non ratificat nisi expresse ante gesta per suum substitutum. h.d. CCCCLIIII

Fuit dubitatū Utrum pcurator ad cām hn̄s mandatuʒ a dño substituendi: sciens titium ab eo non expresse substitutum agē e psequi cām tanq̄ suuʒ substitutū e postea substituendo eū ad eandem cām vlterius psequendam videaī oia acta antea per ipsum habita e acutata rati fecisse. Et videbaī aliquibus q̄ sic. per.l. sepe. ff. de re iudi. ꝯ.c. ꝯ suis.c.xi. cum si. e per no. per Inn. in.c. ex parte decani. ō rescrip. e in.c. psītu. de pcura. q̄ oia loquunī in ratificatione dñi principalis tacita vl expressa: ergo idem in pcuratore q̄ loco dñi habeī. de pcurato.c.i. e fi. li.vi. Quod dcm̄ oēs dicebant pcedere e veritatem ptinere in pcuratore iurris vʒ q̄ est factus dñs litis: qui sicut dñs posset ratificare tacite e expresse gesta e acta per falsum pcuratorē noie tn̄ suo ita e hic pcurator qui neduʒ loco dñi sed verus dñs litis: p litis ꝯte. efficiī: hinc est q̄ sine spāli mādato dñi substituere pōt. Item alius pstitutus a dño non posset. vt in.d.c.i. li.vi. In hoc vo pstituto a vo dño hn̄te spālem idemum substituendi. dixerūt dñi posse pcedē e p eum fieri ratificationē expressam pp mādatū substituēdi: e clausulas alias generales in pcuratoris pōni ꝯsuetas sʒ tacitam non. nisi post lit. ꝯte. p eū. ar. reg. iur. ratihabitionē. li.vi. oia.n. q̄ p dcm̄ pcuratorē fiunt expresse e in mandato suo ptinenī. a dño facta censenī. non sic in taci

tis q̄ non hʒ in mandatis e sic fm oēs dños pdicta ratificatio expressa censeī facta a dño: ac si ipsum substituisset. Nam oio p pcuratorem substitutus censeī a dño ꝯstitutus iuxta notata. in.c. is qui. e.c. si duo. de procuratoribus. li.vi.

ℭ Hic obiit dñs Robertus de Stracton. vʒ Anno supradicto die.xx. Octobris.

ℭ De procuratoribus. Rubrica.

ℭ Infrascripta decisio. h.d. Domin⁹ ratificat facta seu gesta falsi procuratoris si eis vtitur: sed tutius est si expresse ratificet. hoc dicit. CCCCLV.

Ex pdictā Collationes ego postea formaueraī aliud dubiū vʒ si. Titius asserens se pcuratorē Gay. noīe ipsi⁹ e ipso pnte e tacente a quadam diffinitiua snia ꝯ ipm lata appellet: e iudex p deferat. Utrū valeat hmōi appellatio: i dicitū q̄ p eam suspensa fuit illi⁹ sniē executio e dumtaxat pp no. per Inn. in.c. psenti. de rescrip. e in.d.c. ex pte decani. supra i prima conclusione alle. Fuit pclusum p oēs dictā appellatōnē valuisse. e suspendisse executionem sniē. Maxie q̄ Gay⁹ pdictā cām appellatōis postea mat ē psecutus e cām eiusdem Auditori ꝯmitti obtinuit p q̄ satis de ratihabitione ꝯstitit q̄ retrotrahiī e mandato ꝯparatur. de sen. excō. cū quis. e de reg. iu. ratihabitionē. li.vi. Ubi tn̄ videbatur tuti⁹ q̄ ad tollendū oē dubiuʒ: e ne postea fieret sup h̄ disputatio in Cancellaria: ipediri executoriam post tertiā sniam q̄ dict⁹ Gay⁹ pncipalis expsse dcm̄ actū gestum p Titiū falsuʒ pcuratorē suū expresse ratificet: qō e factuʒ est coram me q̄ habui cām.

ℭ De ꝯmissionibus e procura. Rubrica.

ℭ Sequens decisio. h.d. Procuratorū ꝯcernens certas psonas ad alias non extendiī nisi clausule generales subsistit. Eidem veniēs ad cām p suo interesse hʒ dominum pncipalē ad cām vacare seu facē vocari. h.d. CCCCLVI

In cā Cōmittaī inter. A. e. B. actores e. C. reū. e possessorē i curia pntes: e hñatis suādis citra tn̄ pclusiōē. C. de curia recedat e certū pcuratorē agēdū e dēfēdēdū ec. i dcā cā ꝯstituat: e p⁹ h. d. supueniēs p suo iteresse petat pcedi in cā ad vlteriora. e ad faciēdū fidē de suo interesse pducat stati oia iura sua: e fecit citari pcuratorē dicti.c. ad dicēdū ꝯ: q̄ excipiēdo ꝯposuit se nō hr̄e mādatū ꝯ.d. sʒ ꝯ.a. e.b. Ex h̄ themate insurgūt tria dubia. primū vtꝝ in vim pme ꝯmissionis obtēte p. A. e.b. ꝯ.c. possit pcedi cā.d. nouiter supueniēte ꝯ.c. e si dicaī q̄ sic. Utꝝ oēs termini de stilo palacii suari ꝯsueti sunt suandi vel reiterandi inter dictū.d. e.c. vel sit admittēd⁹ dūtaxat in statu i q̄ cām inuenit. Tertiū vtꝝ pcurator dicti.c. hn̄s exceptionem q̄ sit idē de nouo citād⁹ ad hāc cām pēdētē inter ipsʒ.d. vel saltē id.s. q̄ is talis.d. de nouo veniēs ad cām vult pcedē i ea ꝯ ipsʒ ec. Ad primū dicebāt aliq dñi e maior pars q̄ attēto q̄ cā erat i curia semel ꝯmissa inter e.i. duos priores reos e sup vno e eodē bñficio q̄ ꝯmissiōes oib⁹ sunt cōes volētib⁹ venire ad cāʒ iuxta no. p Inn. in.c. ex pqōne. de resti. spo. in viʒ pme ꝯmissiōis posse pcedi ē inter istū.d. e.c. supueniēte p suo interesse. p q̄ .d. Nico. allegat vnā notā Inn. pulcherrimā in.c. veniēs.c.i. de spon. q̄ notāʒ ego crederē veraʒ. e posse intelligi in illo supueniēti de nouo ad cām: nō ꝯ pamū reū e possessorē sʒ ꝯ actorē vel p actorib⁹ illis assistendo nō agēdo. ꝯ quē intellectū sit ne opinionē meāʒ fuerūt allegate due decre. i ꝯriū. vʒ.c. veniēs de testi. e.c. cū sup. de re iudi. facit de ꝯstitutionē. de electione. e notaī in decre. dispēdia. ꝯ re⁹ q̄ qʒ. de rescrip. li.vi. Quas decre. ego iducebaʒ p me. e no. i decre. p. e. g. e.c. cū olʒ. e palle. ꝯ re⁹ q̄ qʒ. q̄ loqtur in psonalib⁹ non realib⁹ actionib⁹: e loquntur in reo non in actore. Et io fuit ꝯsultū e pclusuʒ p oēs tn̄ q̄ ē nouaʒ ꝯmissionē cū pcurāte citandi dcm̄.c. reū p dcm̄.d. obtinē: q̄ oia si reputabant mandatū pcuratoris.c. ꝯ.a. e.b. sufficiēs ꝯ.d. Et sic cessat tertiū dubiū: e ē fm q̄ tūc expedietur cā inter.a. e.b. e.d. poterit p suo interesse a snia diffinitiua si feratur p.a. et.b. appellare et cām appellationis psequi ꝯ .a. et.b. iuxta.c. cū sup. et ea q̄ ibi notantur p Inn. supius alle. sʒ si sic ptigeret pulcherrimū dubiū istaret ō mō et forma pcedi dʒ sniādi ꝯ dcōs.a. et.b. si dcus.d. pbaret ad se bñficiū ō q̄

agit prīn. Sz supposito q in vim pme pmissionis e cu pcuratore. C. vel p audientiam ꝯ eū posset e deberet pcedi ad instantiam illius q̄o e qualiter sit pcedendum: vz vtrū pcedens sit pcessus a capite. Vel ille. D. sit admittend' i eo statu in q̄ eum inuenit. In q̄ dñi erant varii. Aliqui tenētes pmum. alii fm. Primi vo asserentes de nouo inchoandū pcessum mouebant: q: mutatis psonis ec. vt in. c. cum in tua. e. c. veniēs. de testi. nouis. n. morbis ec. ō iur. calū. ecetp. Tū ēt forte pp obiect' dandos p ēcm. C. reū e possbotē ꝯ dictū. D. de nouo superuenientem a quib' totaliter ꝯcluderetis terminꝰ ad ponēdū e articulandū non daret e pp hoc fuit declaratū e ꝯclusū p oēs q assignaret vtriqz parti terminꝰ ꝯpetens ad ponēdū. e articulandum ad dicēdū ꝯ articulos e dicendū ꝯ pducta: e q̄uis istoz dñoz opinio sit equa: tñ credo opinionē fcdam magis iuridicā p iura antiqua e noua vz. d. c. veniens. de testi. vt ht. pen. li bi ꝯ quos. in de. cum dilecto. per Inn. in. c. q. v. de iudi. e in. c. dilecti. de excep.

C De offi. delegati. e de executorib' graz. Rubrica.

C Infrascripta decisio. h. d. Si epo in gratiis i forma pauperz tm vt mons est executor deputat' suo officiali ꝯmittat ptātē purificādi oēs grās in qb' ē vel erit dat' executor: virtute talis ꝯmissiōis poterit dict' officialis purificar solū grās tpe ꝯmissiōis factas ñ postea faciēdas. h. d. vsqz ad. v. circa fm dubiū. Vel sic. Executor ñ pt ꝯmittē nisi illas q̄ tpe ꝯmissiōis sibi ꝯmissa fuerit. vñ subexecutorē dare ñ pt ad purificādū qualscūqz grās in qb' executor fuerit deputat'. h. d. vel sic. Epo executor ñ ꝯmittit suo officiali purificatōs graz cōmissionis sue tpe nō factaz. h. d.

CCCCLVII

Actū circa

Quō multe difficultates p lacis versant ēe pñt in trib' dubiis. Primū est ñ epo q cōiter deputat i forma paupez executor ꝯmittat in generi officiali suo ptātem purificandi oēs grās in quib' est vel erit executor ꝯputatus. Utrū virtute istius ꝯmissiōis sibi facte p epm officialis possit purificare grās nōdū factas tpe ꝯmissionis sibi facte p ipsum epm lz postea fiāt: e epo deputetur executor i eis e illud dubium solum pcedit in gratiis io forma pauperz factas. Scōm dubium est si non pōt purificare iste officialis grās nondum factas tpe ꝯmissionis sue. Vel alias pcessus necessarios p ipsaz graz executōe facere. Utrū saltē purificare possit grās prius factas. sup quibus nondū erant līe cōfecte: nec executores super eis in Cancellaria noiati p ipsus Vicecancellarium deputati. Et istud dubium pcedit tā in principali executore: q̄z in eius ꝯmissario generaliter ad grās e spāliter q̄ ad certas e tam in executore gīe spālis q̄z in forma pauperz. Tertium dubium si non pōt executor vel eius ꝯmissarius facere pcessus: super gratiis ēt iam factis super quibus nondum cōfecte sunt līe: nec executores p dñs Vicecancellarium deputati. Utrum saltem possit super eis in qb' iam līe cōfecte sunt: sed ñ ss p ipsum executorē recepte. Circa primū dubium lz aliqui doctores voluerunt sustinē q officialis epi ꝯmissarius per ipsum generaliter deputat' ad purificandum grās paupez: pt in vigore huius cōmissionis purificare grās postea ēt factas: ex eo q eum ipsi epi soli de cōsuetudine romane curie deputent in talibus gratiis executores: hec ptās vero cū sit virtute consuetudinis iuncta ordinarie ptāti vī sapere nām eius cui iungit: p hac parte opime faciunt notata per Jo. mo. in. c. si cōfirmationē. de elec. li. vi. Jo. an. ibi i noui. l. vī iuuere ꝯria: qui meo iudicio loquit in ordiario qui pōt ꝯmittere aliqua negocia futura expediēda iure pprio. Secus si alieno vt i casu nro. De plano ꝯriū est tenendū e declarandum. Nā tales executores vt executores delegati sunt: e delegata iurisdictione in faciendis pcessibus vtuntur nō ordinaria. de off. dele. cum plures. e. c. si sup. e. c. eis cui. li. vi. e. c. iudices. in cle. ergo antequā sint datis nullā hñt penitus ptātem e per ꝯñs non pñt alteri ꝯmittē. a. q. vi. dayberius. e de iure patrō. q aūt. e ita tz expsse Jo. mo. ō. offi. ordinarii. li. vi. Et idem similiter in quocūqz delegato generaliter loquēs. in spe. n. delega. §. excipi pōt. v. quid si cō mittens. Et idē Pau. de here. c. fin. gl. inquisitoribus. i de.

p hac parte faciunt optime no. per dñm Jo. mo. in. c. si ꝯfirmationem. de elec. li. vi. lz Jo. an. in noui. l. velit innuere ꝯriuz qui iudicio meo loquit in ordinario ꝯmittente aliqua negocia futura expedienda in re ppria: secus si in aliena: vt in casu nostro: ergo. Rō in oppositū allegata nullo mō est vera: nec sp episcopi dant executores in forma pauperz: e si nō darent non reciperent ptātē suā ab illa cōsuetudine cum sit vsus nullum ius: nullā ptātē penitus tribuentis: sz ex sola volūtate superioris depēdēs: cuius intentionis est formā seruare: e ei in nullo excedē pōt. de preb. c. si. e. c. cum nō. c. n. li. vi. de rescri. cū dilecta. e ō resti. spo. pisanis. e hoc apparet ex forma līaz apostolicaz: in quib' dī tibi per apostolica scripta mādam' ec. anq̄z igr mādatū scribat nullā hz iurisdictiōs. fuer. l. i. C. ō mā. pri. sz eā recipiens ex pricipio ꝯmissiōe presentata iudici.

C Secūs. §. h. d. Executor dī. dat' eoipso q per papā grā est signata: e iō non ex noiatōe partiū sz ex ꝯcessione pape vel Vicecancellarij iurisdictiōz e eius exercitiū nāscit. h. d. Vel sic. Grā añ ꝯfectiōz līaz est quedā res informis e imperfecta: sz postē e perficit ex ipsaz līaz ꝯfectione in quib' executores dant e necessarie clausule apponunt. h. d. Et sic grā semper in tpe ꝯcedit līas de bullis: e io bulle non sunt ō esse substātiali grē vt notat Inn. de rescrip. ꝯstitutus. e per Jo. an. in. c. z. de lit. ꝯte. li. vi. in noui. Vel sic. Impetrans nō pōt vti grā nisi postq̄z super ea līe fuerit ꝯfecte. h. d. Vel sic. Līe sunt loco titulū qui perficiunt e informāt grām per clausulas necessarias. h. d. vsqz ad. v. circa tertium.

CCCCLVIII

Jrca secūdū

Dubiū multe sunt opiniones. q postq̄z p Papam supplicatio est signata: statim pōt sibi executorem eligē e eoipso executor sic electus ēt līis nōdū ꝯfectis imo nōdum in Cācellaria noiat' vel dat': pōt libere pcedē ad gīe executionē. Et isti se fundāt i hoc. Dicūt. n. q papa signando supplicationē ptie: simul facit grām: e super ea dat pti executores: lz non noiatos e certos. Jo. an. in glo. sua ordinaria hāc ptē tz. in. d. c. ubi qui super. v. certo. facit de prebē. ubi. §. e quid ipsum. li. vi. e q ibi no. gl. Cū ḡ executor ex signatura principis firmetē: nō fundamētaliter ptātē suā habeat cū ei' exercitio a tpe date signate supplicatiōis. ō rescri. cū te. e. c. si eo tpe. e. n. li. vi. cū similib' si. Et hoc vt vī istis inuincibiliter. Probāt lic q̄ postea sup gratiis ꝯficiunt: e i eis disposita e ptēta: sicut est datio executoz. Et vt vī eis sic probāt efficaciter: q ista pbatio p aliquam pbationē ꝯtrarium perimi non potest. de pba. līis. in cle. cū ibi no. in gl. v. e p pau. e isti p se alicnant textum p determinatione. de rescrip. pastoralis. §. si. equiparantes dationē executoz incertoz ꝯmissioni sup reb' incertis: e ꝯ incertas psonas e ōdinationē seu specificationē rez e psonaz incertaz declarationi seu specificationi incertoz executoz. Isti ēt p se allegant gl. doc. dicētem q pars gīe ē executoris datio. de offi. dele. si super grā. li. vi. q̄ pōt fieri sine līis: e semper līas precedit vt tex. de sepul. dudū. in si. in cle. e no. per Inn. de rescrip. ꝯstitut'. e per Archi. in pemio. vi. li. Sz ꝯria opinio vī ēē clara de iure tutiū: e p ea declaranda ē scīēdū q partes in datiōe executoz nihil operant. Nā papa ad cuius vel sui Cancellarij offm pertinet dare executores certos e noiatos dant e nullo mō dant ptās sz ille a cuius ptāte ipsoz executoz ptās e offm dependet: e ex hoc sequitur q partes in noiatione, vel electione nil oino operantur: q̄ ad dandū executoribus ptātē vel vsuz seu exercitiū ptātis: hoc satis clare pbat tex. de rescrip. ubi qui. li. vi. per quam dectē. Jo. an. in sua gl. ordi. ubi super vbo. certoz istā ptē facit. de pbe. c. i. §. e in id ipsum. li. vi. e q ibi no. Nō ḡ certus e noiatus executor recipit ptātē vel vsum vel exercitiū ptātis a noiatione vel electione ptis: sz ex ꝯcessione principis. quaz facit p se vel suū ministrū ad q offm deputatur. ō crimi. fal. q̄z grām. similī mō facit. de ꝯcel. prebē. c. i. §. ex pte vero. qui tñ illi. li. vi. e de prebē. c. i. in cle. ibi. quemq̄z. p qua pte ēt facit: q: iudex delegatus huiusmodi ē executor. de offi. dele. c. iudices. in cle. Si incertus sit datus: non hēbat potestātē ēt si ex electione partis reducatur ad certitudinē: nisi primo ad spēm sit decensum ex principis specificatione: videtur

tatus sit vel intellectu decre. de rescrip. ad hec sum⁹ p q̄ so lū nō essent alie: hec p̄s tenēda ē alias sequeret q̄ executores decreti p pet ostis Uicecācellarius nunc⁹ dari tenerent: q̄ ē ab surdus. Cum inferior non possit legē ipōnē suo superiori. xvi. di. inferior. de ma. obe. cum inferior. ⁊ de elec. ne romani. in cle. Et si respiciant tex. titulo⁊. de rescri. de pbē. ⁊ de pcess. p bent. ⁊ ali de pcessib⁹ ⁊ aliis gestis executo⁊ loquūtur dāt inuitu⁊ līas ptātis co⁊ p pri⁹ eē factas vt apparēt pōt aūlt bet intuitu: ⁊ magis declarabit in sequēti dubio: facit ēt p hoc pte. c. cum aliqb⁹. de rescri. li. vi. vbi ex ea⁊. s. lra⁊ iurib⁹ recipiunt ptātem. allegatōib⁹ in oppositū nō obstātib⁹. Nō ob. q̄ p̄io alleg. s. q̄ executores q cum gr̄a simul dant: ptā tem ptātē suā fundamētaliter ex signatura supplicatōis: sed q̄z gr̄a fcā p principem ante pfectas lras ē qdā res in formis. sue iperfecta: q postea i pfectiōe lra⁊ formaliter po sit. ⁊ ad sum⁊ esse perfectū p adiectiōz clausula⁊ necessaria⁊ ⁊ datiōe certo⁊ executo⁊ reducit: Et iō executores in ea ō putati nō videnf posse exeq̄ q̄ ipsa sit ad sui eē pfectu⁊ reducta ⁊ i forma debita redacta ⁊ ipsi executores p alia q̄ potuit sunt spēcificati ⁊ noiati. Inde dixit docto. q̄ i bnficia lib⁹ lre habent loco tituli: vt no. Cōpost. de rescri. c. ostitut⁹. ad si. ⁊ Jo. an. de li no. de li. ⁊c. c. vno. li. vi. igr anteq̄ sint cō fecte lre non vi⁊ bere titulum causatum in suo esse pfecto: per illud q̄ p̄mis. Et per pñs nec executor visum sue ptātis cum accessoriuz non precedat suum principale: sz ipsum se quat. de reg. iur. accessoriuz. li. vi. ad. c. lra. de pba. in de. Nō sideret q̄ iste pbationes execu. to⁊ q pcessus fecerunt so lum ⁊ dexerat noiari ⁊ in spē in Cācellaria datur pcessi fue runt post factos pcessus est pbatio partem releuāo: ⁊ i nul lo perimēs dispōnē pbatam per lras. Iste sunt ppatibilia. Iā iudices fuerant a tpe date lra⁊ posse: q sub gnālitate supplicatiōis ppchendunt. sicut pbant lre vna cum ipsa suppli catiōe ex quas extrahunt. ⁊ de long. tēp. post fuerit noiati ⁊ specificati in pfectiōe ipsa⁊ lra⁊: sicut bz partis pbatioq̄ per pñs inferf q̄ eo tēpore q̄ fluxit medium inter datam suppli catiōis in qua non specificabant: ⁊ specificatioz seu pcessio nem ⁊ denominatioz in Cancellaria factam nihil facē peni tus poterant: per superius allegata. c. pastoralis. § si. nō ob. q̄ specificatio iudicū non pertinet ad partem: sz bene ptinet ad partem specificare res sup qb⁹ ⁊ personas q̄ quas agē vult: nec alia allegata obstant: q̄z datio executo⁊ in genē p cedat i actu desensiue tñ de genere ad spēm ⁊ noiatio iudicū q̄ bz precedere quēcūq̄ actum per ipsum gerendū. Cū act⁹ sint iudicuo⁊ non gene⁊: sicut i pfectiōe lra⁊ qua⁊ formā bz seq necessario. añq̄ q̄lla. s. forma det ⁊ ipaniaf ⁊ p ipz vi deat: q̄ non illam seq: ⁊ seruari poterit: imo erraret q ß diceret. Sequens. v. h. d. Executor iniutus ⁊ ignorās a pncipe dari pōt ⁊ a die dationis iurisdictio in eu⁊ transfundit q̄ ad habitum: sz non q̄ ad actum ⁊ exercitium: nisi lre fuerit pñtate. h. d. Uel sic: Quo ad trāslatioz iurisdictiōis i iudicē nō reqrit pñtatio lra⁊ seu scia iudicis vel executo: sz q̄ ex sola pncipis voluntate in ipm iurisdictio transfundit ēt iniutu⁊ ⁊ ignorā tem q̄ ad iurisdictionis vo exercitium agrendū necessaria est pñtatio lra⁊. h. d. Uel sic: Ex sola auctoritate ⁊ ptmentis iurisdictio conferf nō ex pmissarii voluntate. h. d. Uel sic: ab sente iurisdictio cōferri: sz exercitium sibi nō cōpetat anteq̄ re scriptum fuerit presentatum. h. d. Uel sic: ab abītis iuris dictionis acquirit ignorantis: sed non ipsius iurisdictionis exercitum. h. d. Uel sic: Si vnus ex duobus habenti bus gratias pariles in data primo presentat litteras execu tori ⁊ faciat fieri processus ille perfertur alteri. hoc dicit. vsq ad finem decisionis.

CCCCLIX

Irca tertium Dubium vbi iacet lepus magis instan dum est. In quo multi tenent in dubio q̄ executor quicūq̄ ante receptionem lra⁊ bz potestatem plenariaz exe quendi: ac ipsius potestatis exercitium. Et mouent ex hoc q̄ princeps cum dat executorem certum ⁊ nominatum: statim transfert in eum iurisdictionem ⁊ potestatem exequendi ac ipsius iurisdictionis ⁊ potestatis exercitium. Cum in alio tempus date sit considerandum: vt in iuribus supra in alio dubio allegatf. ⁊ maxie pcedit h i executore pncipis q ipsos iniutos ⁊ ignorantes dare pōt: vt. ix. q. iii. per principalē. ⁊ ibi no. maxie in gl. si. Sicut ⁊ pōt ab inuito ⁊ ignorante iurisdi ctionem reuocare. ff. de iudi. l. iudicium. ⁊ de pcess. pbē. q̄ cū eis. § ex parte. li. vi. Et si dicaf per aliquos q̄ hmōi ptātē si bz exercitium: non vi illud valere q̄ cū ostet q̄ bz ptātē re ip sa: ⁊ non ostet aliq̄ iure determinatū exercitiu⁊ huius ptātis esse ligatum. dicendū est ipsum exercitium inherere ptāti: ⁊ pcurrere cum ipsa: vt satis clare pbant alle. decre. q̄ dictis. ⁊. c. ii. ⁊ h. c. si sol. ⁊. c. cum ex qui. ⁊. c. ii. in cle. ali. ⁊ maior po ex oppositum dicentes: q̄ null⁹ executor bz ptātem quoq̄ mō pcedendi ad executionē gr̄am qua deputat⁹ ē executor an teq̄ receperit lras sue ptātis: saltē q̄ ad deducēdū eo⁊ ptātem ad actū p lras lras certam formam pnentes: ad cui⁹ forme obseruantiam ipse executor astringit iuero iure. de rescri. cū di lecta. de resti. spo. pisanis. ⁊ de pbē. cū de non. li. vi. q̄ simul cum lris per quas mandaf seu daf ptās ipsam ptātem ⁊ ei⁹ exercitium recipiūt ipsi executores. p. l. q abītū. ff. de acq. pos. fac. ad h qd no. in. q. v. q̄sqs. ibi postq̄ ipsum lras recepisse ptātem: sic in si. gl. ō dem. exco. mi. apostolice. i gl. ma. ⁊. ii. q. v. c. v. ⁊ maxie q̄ princeps postq̄ artat executorē ad forme ob seruantiam in lris ipsis ptātis. ō qua executor si pōt hēre plenā noticiā aliās q̄ p ipsa⁊ lra⁊ inspectionē: vt pbaf de rescri. si qñ. ⁊. c. cū adeo. ō si. iustr. pmgit. ⁊ clari⁹. ō pulle. porro. De stiae ipsi⁹ pncipis pcectur ari vtiq̄ ea ptātem: nc demū vtaf cū recepit lras p quas determiāre ipsi⁹ valet plena⁹ informare cū vbis standū sit: ēt si vba h non haberent. de rescri. cū inq. de ver. sig. intelligēna. i. q. i. marchion. xxii. di. c. relati. ⁊ i cle. romani. de iureiu. in cle. Pro hac pte facit. Nam qcqd sit. ō iure ci. Canoniste vt plurimū tenēt q̄ iurisdictio seu ptās delegata nō acqrit nisi scienti ⁊ pñtienti: vt vi tex. xxiii. q. v. l. se pe. ⁊ ibi no. ⁊ idē no. archi. de offi. dele. iudex. li. vi. Et fac ad h q: sub clausula: ipotētie includit voluntas: vt est expssum. de offi. dele. prudentiam. § adiicim⁹. ⁊ si non vult nō transfert i eū iurisdictio: ⁊ p pñs non possit eē iudex non sit. de rescrip. scisciat⁹. nec sm istam op. obstat qd opponitur huic sōnis vz q̄ offm iudicandi ē mun⁹ necessitatis. ff. de mu. ⁊ ho. l. mu nimi. § nam. Hoc fateor non qdē in necessitate qd mero in teruitu vel ignorantia qrātur: sed q ad hoc mun⁹ subeūdū qs pcelli mun⁹ pōt. de offi. dele. pastoralis. i. responso. ⁊ isti⁹ opinionis vi eē clare Inn. de pcess. pbē. c. q̄ cū eis. §. ex pte. li. vi. ⁊ Jo. an. ⁊ alii moderni post ipsum sicut. de beneficio ē expressum. de pbē. si tibi absenti. li. vi. ⁊ fac. c. ii. de rescri. gr̄a. Cōsentire ēt nō pt vt ptātē executionis acqrat: ⁊ ei⁹ exercitiū q ipsam ptātē ignorat ⁊ ei⁹ formam. de prebē. c. si de bñficiis q̄ decre. cū ibi notatis bñfacit ad hāc ptē ⁊ vi expssum. i. l. si per errorē. ff. de iur. om. iud. ⁊ i his q̄ no. de offi. dele. P. ⁊ H. Quod dicēdū maiori pti ple⁊. visum fuit q̄ executor qcūq̄ nō pōt exeq illud qd sibi ad exequēdū mandatur nisi prio re cepit lras sue ptātis p vltio allegata. Et lz aliq magni volue rūt facē distinctioz inter executorē q sine aliq̄ cognitiōe pt pce dē ad executiones eo⁊ q sibi iniungūtur: ⁊ illū q bz pcenit tē cause cognitionē: p vocationē ptis: vel ex offo: sicut vi de mente iurū ⁊ docto⁊ antiquo⁊ iuris canonici ⁊ ciuilis: q̄ sicz Guil. de Cun. in. l. obseruare. de offi. pcōsulis: vz q̄ null lus executor possit pcedē ad executionē non receptis pmo lris sue ptātis. Et qcqd hacten⁹ obseruatum fuerit ita vi mi hi declarari debē. Et ita declarauerunt dñi de mādato dñi Gregorii Pape. p. Et pcedēdo p modū rōnū fuit iductio nū ad hanc ptē satis clare pbēt, iura h. scri pta. Et pmo pbat hec decre. mādatū. de rescrip. ⁊ decre. se quēs. ⁊ decre. p lras. de prebē. in cle. q̄ codē mō faciunt. Nā ille casus supponit p terminos inquātū sit de preterito deno tat actū perfectū: hoc est q̄ accepisset rescriptū is ad quē di rigebaf. s. hec executor: alias s nō eēt directiū: sz si eēt in dirigen do ⁊ vtaf ibi vbis sine terminis Jo. mo. in cle. Statutū. de rescrip. sup vbo. canonistis. in qōne. Itez quero. ⁊. v. ⁊ notā dū. ibi cum pōnit intellectū. c. sup eo. de appel. q̄ decre. ē cla rus i hac mā. ⁊. c. qm̄ abbas. ⁊. c. si tibi absēti. li. vi. Uide ēt p

banc expressionē sed simplicit̄ ꝯsuetudinē ex̄ponit: ⁊ idē vr̄
tenē Jo.an. lz narratiue loquat̄. de ꝯsue. cū tanto. i gnēo mē
bro sūme. aliqb⁹ vr̄ ꝙ imo reqrit̄ pscriptio .xl. ann. spacio qꝛ
prebēda canonicalis ē titulus beneficialis. Sed ꝯ ius est ꝙ
aliqui de facto suo q̄rat̄ titulus i beneficio ita vt beneficiū sum
dici possit. de istl. ex frequētib⁹. ⁊ c. fi. de reg. iu. li. vi. ḡ ista ꝯsue
tudo ē ꝯ rigorē iuris scripti. q̄ casu oēs ꝯcordant ꝙ reqrit̄ p
scriptio .xl. anno. Ju hac qōne vr̄ ꝓbabilit̄ debere ꝯsiderari
stat⁹ ecclesie de qua q̄rit̄ vtꝝ hēat hanc ꝯsuetudinē. Nā ⁊ alī
que sont ecclesie i qb⁹ nō ē nūerus canonicatuū nec distictio
prebēdaꝝ. de preb. dilecto. ⁊ i istis non pōt itroduci ꝯsue. qꝛ
non ē repiri ꝙ i talibus ecclesijs prebēde aliq̄ vacēt: ḡ prebē
da non vacans optari non pōt vt reqrit̄ illa decre. cū in tua.
aliq̄ sunt ecclesie i qb⁹ bene ē nūerus canonicatuū: sed nullus
nūerus nec distictio prebēdaꝝ: vt pz. de ꝯcess. preb. c. fi. § fi āt.
li. vi. ⁊ in istis ecclesijs non pōt itroduci ꝯsuetudo hec. Pa
ri rōe marie qꝛ i talib⁹ ecclesijs p administratore capituli: bōa
diuidūtur int̄ canonicos: ⁊ illi quāto sunt paucioꝛes tāto re
cipiunt maioꝛes portōes: ⁊ quāto plures sunt tanto mioꝛes
recipiunt portōes: vt i. d. c. fi. § fi āt. aliq̄ sunt ecclesie i qbus ē
nūerus cert⁹ canonicatuū ⁊ p correspondētiā ad nūeꝝ cano
nicatuū ē ēt nūerus sed non distictio prebēdaꝝ: imo oīa bōa
sunt q̄ ad dīm ⁊ administratorē capituli i cōi ⁊ sup qbus bo
nis quasi i quodā ꝯfuso absq̄ aliqua actuali distictōe istitu
tus ē nūerus prebēdaꝝ correspondēs nūero canonicatuū.
Et iste prebēde ꝓ ꝓpꝛio vocabulo vocantur portōes pauule
giate fm̄ Jnn. de preb. dilect⁹. el. i. Et i istis ecclesijs sunt ob
seruantie diuerse. Nā i aliqbus sicut capituli bz oīum bono
rū dnīoꝝ: ita p officiales suos oīa bona administrat. ⁊ de fructi
bus recollectis quot facit equales portōes: quot sunt cano
nici: ⁊ cuilibet tradit ptē suā: ⁊ sic seruatur in ecclesia andega
ueñ. Jn hmōi ecclesijs hec ꝯsuetudo simili mō non posset in
duci: qꝛ cū int̄ prebēdas non sunt tituli beneficiales: non fit
actualis distictio: ⁊ int̄ portōes q̄ fiunt bōis administratis nul
la fit electio. Uel durat illa diuisio fructuū: nisi ꝙ illis fructi
bus ēt extantib⁹ non ē repire vnā eē meliorē alia. Jn aliqbus
vō ecclesijs ē cert⁹ nūerus canonicatuū: ⁊ in quibus in ⁊ su
per bonis capituli absq̄ alia actuali distictōe istitut⁹ ē nūer⁹
pbēdaꝝ correspondēs nūero canonicatuū. Capitulū ad qō
spectat dīm bonoꝝ non administrat p officiales suos: sed di
uidit bona capituli in tot prebēdas: quot sunt canonici ⁊ cui
libet ipsū capitulū ꝯsignat prebēdā suā: ⁊ fiunt hec ꝯsignatio
nes ad tps fm̄ ꝙ capitulo placet ⁊ tpe elapso oēs reducunt̄
i cōi: ⁊ fit noua bonoꝝ diuisio. Jstis āt pbēdis sic diuisis: qꝛ
fi ē possibile ꝙ ita fint diuise eq̄lit̄: qn int̄ eas posset repiri ele
ctio. Jn aliqb⁹ ecclesijs eligunt antiq̄ canonici p ordinē coꝝ
Jn aliqbus p sortē ꝓ vt bz se diuersa ecclesiaꝝ ꝯsuetudo: vt
no. Jo. an. i nouel. i palle. c. cū i tua. i gl. non vacantes. ⁊ no.
ꝙ hmōi ꝯsuetudo ꝯsignatōis bonoꝝ p prebēdas seruatur
in ecclesijs sancti Petri ⁊ sci Martini: ⁊ i istis hñ pōt hēre
locū ꝯsuetudo optionis prebēdaꝝ: qꝛ antiquior mortuo seqns
pt optare prebēdā q̄ fuerit sibi assignata: ⁊ sic deinceps vsq̄
ad vltimū. Et i istis ecclesijs ē veꝝ dici eā posse itroduci .x. an
noꝝ spacio. Nā i istis ecclesijs: canonicus nullo mō mutat
nec mutare posset: cū int̄ prebē. ꝓ vt sunt tituli beneficiales nō
fit actualis distictio: sed dūtaxat ꝓ vt preb. in mera tpalitate
ꝯsistit eā mutare nihil ē iuri ꝯtrariū ⁊ ꝯtinet i se eq̄tatē magnā:
p illa q̄ notat Jnn. de ma. ⁊ obe. statuimus. ⁊ in isto casu cō
cludūt ⁊ loqui hñt rōes doctoꝝ hanc ptē tenētiū posite in. c. cū
in tua. ⁊ clare appere pt eas bene itnētī. Jn aliqbus aūt eccle
sijs ē cert⁹ nūerus canonicatuū: ⁊ ēt cert⁹ nūerus prebēdaꝝ.
que qdē prebēde sunt int̄ se actualit̄ ⁊ realit̄ distincte: ita ꝙ oi
no ē vnū beneficiū ecclesiasticū actualit̄ ⁊ realit̄ ab illo distin
ctū a dote ⁊ fundatōe alteri⁹. Et i qb⁹ q̄libet prebēda ē dna
sue dotis: ⁊ si nō sit nūerus canonicatuū: ē tñ ⁊ nūerus ⁊ mō
premisso realis distictio prebēdaꝝ: vt colligit̄ ⁊ no. de ꝯsti. cū
M. ⁊ de istis loqtur. de ꝓba. ex lris. Jn hmōi stat⁹ sunt quasi
oēs ecclesie Romanie: ⁊ anglie: ⁊ Brauslauiū. de qua que
rimus. Et i his ecclesijs i dubitant̄ credo: ꝙ non pōt itrodu
ci hec ꝯsuetudo minoꝛi spacio q̄z .xl. annis. Jmmo dicē aliud
reputo magnā simplicitatē. ad ꝓbationē āt ꝯclusionis pmit
to vnū i q̄ doc. ꝯcordant ꝙ canonicat⁹ ⁊ prebēda q̄ ꝓ eo ē in
stituta tantū hz ꝯnexionē ⁊ correspondētiā int̄ se: ꝙ eo ipso ꝙ
aliqs assequitur vnā prebēdā canonicalē: ⁊ p ꝯñs assequitur illū
canonicatū ꝓ q̄ prebēda fuerat istituta: qꝛ ad positionē vni⁹
ꝯnexoꝝ ponit̄ reliquū. de ꝯsti. c. translato. cū ꝯcoꝛ. ibi all. ⁊ de
reg. iu. accessoriū. li. vi. Canonicat⁹ aūt ⁊ prebēda canonicalis
īuicē sunt ꝯnexi ⁊ correspōdētiā hñt vnus ad alteꝝ: ⁊. i. q. iii. in
sūma. ⁊ ibi no. ⁊. c. si qs dator. ⁊. c. si qs ep̄o. ⁊. c. si qs obi ece
rit. ⁊. c. saluator. v. i noie. Doctz Cōpo. Jo. an. ⁊ collectari⁹.
de ꝯsti. cū M. ferrariē. ⁊ arc. ⁊ Jo. an. de preb. si cleric⁹. li. vi.
⁊ clarius Guil. de monte lau. ⁊ Gēze. de prebē. si iuxta. in cle.
Ubi pz ꝙ papa vtēdo sua ptāte excellēti dat vni canonicatū
supnūerariū sob expectatōe pbēde: qñ vacās prebēda sibi cō
fertur: eo ipso ⁊ p ꝯñs ꝯfertur sibi ille canonicat⁹ q̄ simul va
cauit cū prebēda: qꝛ ille ē cū q̄ ⁊ ꝓ q̄ pbēda fuit istituta ⁊ q̄ hz
correspondētiā ⁊ alit̄ desinit esse. ⁊ ex istis arguitur sic. Jlle q
hñs i ecclesia vnā prebēdā canonicalē ꝯseqtur aliā prebēdā
actualit̄ ⁊ realit̄ distictā a pꝛia ꝯseqtur: ⁊ p ꝯñs nouū canoni
catū: qꝛ pꝛimus canonicat⁹ remanet cū prebēda dimissa: ⁊ illa
q̄ vacauit cū prebēda: quā recepit ꝯseqtur ipsam prebēdam:
vt pz ex supius alle. ḡ ꝯseqtur nouū beneficiū ecclesiasticū rea
liter ⁊ actualit̄ distictū ab illo qō dimittit: vt ex se pz. ⁊ icōuin
cibilit̄ ꝓbatur. de ꝯcess. preb. lras. et de preb. si iuxta. in cle. er
go hñs i ecclesia vnā prebēdā cāonicalē. si ea dimissa optat
aliā a pꝛia actualit̄ ⁊ realit̄ distictā: p optionē ipsam ꝯseqtur
nouū bñficiū ecclesiasticū a pꝛia realit̄ distictū. Sed istud est
notorie ꝯ iura. ꝙ aliqs sine cāonica istōne supioꝛis hēat bñfi
ciū ecclesiasticū. ḡ i ista ꝯsuetudie optionis reqritur pscriptio
.xl. anno. de ꝯsue. c. fi. Ut sic faciaz distictionē doctoꝝ: ꝙ aūt
prebēde vt sunt tituli beneficiales ⁊ ecclesiastici sunt int̄ se ac
tualit̄ ⁊ realit̄ distincte. Aut vt sunt tituli beneficiales ecclesia
stici prebēde sunt idistincte. Sed eaꝝ emolumēta p assignatio
nes capitulares: vel alias int̄ se distictionē hñt: ⁊ p ꝯñs ma
ioritatē ⁊ minoritatē i valore. Pꝛio casu qꝛ p optionē prebē
de i dubie dimittit̄ titulus beneficialis: q̄ pus hēbat̄ ⁊ nouus
acqritur: ⁊ tūc i itroductōe ꝯsuetudinis optiōis necīū sit spa
ciū .xl. anno. qꝛ i dubie hec ꝯsuetudo ē ꝯ ius. Scdo casu qꝛ p
optionē nec canonicat⁹ nec prebēda vt ipsa ē titulus benefi
cialis q̄ prius hēbat̄ dimittit: imo reuera canonicat⁹ ⁊ pbē
da canonicalis prius hita retinet̄. ⁊ soli prebēda id ē terrenū
ꝓ portōe fructuū ⁊ canonicatuū ꝯtigēs assignata ē: ⁊ sic sola
tpalitas mutat̄: ⁊ i isto casu sufficiant .x. ann. qꝛ istud eq̄tatē
hz ⁊ nullā repugnantiā iuris: ⁊ istā distictionē i fminis facit
Cōpo. de ꝯsue. c. fi. ⁊ i simili gl. ord. i. q. iii. i sūma. ⁊ collec. de
re. pmu. q̄siti. Ubi q̄rēs an duo canonici eiusdē ecclesie pnt
int̄ se mutare prebēdas suas: Rñdet p distictionē pmissam
ꝙ i scdo casu sic: ⁊ i pꝛio non: nisi cū auctē supioris: sicut eccle
sia ⁊ ecclesiastica beneficia pmutant̄. Scdo ꝓbat̄ sic. fm̄ iu
ris cōis dispōnē: Nullus pōt auctē sua dimittere beneficiū
ecclesiasticū i q̄ ē p supioꝛē canonice intulat⁹: sed optans pbē
daz vacantē pmā dimittit auctē ꝓpa: ḡ illa optio ē ꝯ ius cōe:
antecedēs ꝓbat̄. de renū. c. admonet. ⁊. c. ꝙ i dubijs. ꝯñs est
ex terminis notissimū. Et si dicat̄ iste non dimittit pmā: sed
ius cōe facit eā vacare p assecutionē scdē: vt i alle. c. lras. ⁊. c.
si iuxta. Rñdeo ꝙ de iure cōi non pōt aliqs recipe fm̄ bene
ficiū p cuius assecutionē itroducat̄ pꝛimi vacatio: sine snīa su
pioris q̄ erat intulat⁹: vt i. d. c. admonet. ⁊. c. ꝙ i dubijs. ⁊ no.
.vii. q. i. placuit. ⁊. xxi. q. ii. c. i. ⁊ plene p oēs i palle. c. admōet.
Et lz ꝯtrariū fiat de ꝯsuetudine: tñ illa ꝯsuetudo ē ꝯtra. ⁊ iō i eꝰ
itroductōe necīa ē tpsius ꝯtinuatio p spaciū .xl. anno. vt ā est
deductū. Tertio ꝓbat̄ sic. ista ꝯsuetudo ē ꝯ ius cōe: p quā q̄
ritur ius ad beneficiū vacatuꝝ: talis ē ꝯsuetudo optōis: hoc
supposito ꝙ i ecclesia sint prebēde canonicales realit̄ distincte
igr̄. de antecedēti ēt sunt tex. de ꝯcess. pb. c. nulla. ⁊. c. ne captā
de. li. vi. de ꝯsti. ē tex. i. c. cū i tua. de ꝯsue. li. vi. ⁊ ibi no. ꝙ vrtu
te ꝯsuetudinis ista prebēda ē debita eī optare petēti ⁊ volen
ti. i gl. q̄ icapit. per b satis. ⁊ si ꝯiūgatur decre. maioꝛib⁹. de pre
ben. q̄siti. de re. pmu. Credo ꝙ determinēt i dubie istā ꝯsue
tudinē eē nedū ꝯ ius simplicit̄. Jmmo ꝯ ꝯsiliū Turonen. ad

dēdo eni l.c. q̄sitū. q̄p̄ gl. c. maiorib⁹. ad ip̄m. c. maiorib⁹. nihil aliud dicēnisi q̄ p̄hibet diuisiōes ⁊ p̄mutatiōes fieri p̄bēdarū. Et ex v̄bis diuisiōis q̄ p̄cedit appet q̄ intelligitur de p̄bēdis eiusdē ecclesie. ⁊ h̄ q̄ ista p̄suetudo sit ꝯ ius cōe clare determiat arc. i alle. c. ii i īna. i gl. q̄ icipit: Fateo. Et ad idē q̄ ēt i eadē ecclesia p̄ia p̄bēda dimissa recipe scōaꝫ sit ꝯ ius cōe ꝫ gl. ⁊ pan. i alle. c. si iuxta. de preb. i de. ⁊ p̄terea cū gn̄alit̄ sit verū q̄ ecclesia vbi tangit̄ ip̄i⁹ ecclesie lex vel iura nō admittet p̄scriptiōes minoris tp̄is q̄ .xl. anno. vt de p̄scri. c. de quarta. ¶ Quero vbi fundat̄ ista distictio q̄ i p̄suetudinib⁹ que sunt ꝯ ius cōe sint necīa .xl. anni. i aliis sufficiāt .x. Nā lꝫ int̄ cōsuetudinē ⁊ p̄scriptionē sint multe dr̄ie. h̄ac nūq̄ reperimus q̄ minus tp̄s sufficiat i p̄suetudie q̄ i p̄scriptiōe: imo tex. innuit oppositū q̄ reqrit̄ tp̄s vniforme. de ca. pos. ⁊ pp. cū ecclesia sutria. de ele. cumana. de p̄sue. c. si. li. vi. Nūc sic cū doctorib⁹ distiguamus: q̄aut p̄suetudo q̄ iducit̄ tangit p̄uatos vel eorū res vel iura: ⁊ tūc si non sit ꝯ ius introducet̄ spacio .x. anno. p̄uatis aliis q̄ sunt necīa i introductiōe p̄suetudinis cū tāto tp̄e eoꝝ bona p̄nt p̄scribi aliis p̄uatis q̄ i p̄scriptiōe similit̄ reqrūtur: ⁊ sic intelligit. c. p̄suetudo. cū ibi no. xii. di. Aut tāgit ecclesias seu eaꝝ statū: res: vel iura ⁊ tūc sp̄ i introductiōe p̄suetudinis reqrunt̄ .xl. anni: cū tanti tp̄is p̄scriptio i eaꝝ reb⁹ vel iurib⁹ reqrat̄. ⁊ hanc distictionē fac̄ Inn. i. c. cū dilectos. de cōsue. ⁊ ip̄ꝫ sequit̄ ibidē Ho. ⁊ Jo. an. ⁊ collec. c. t. c. ex pte. ⁊ vltimū mēbꝝ clari⁹ ponit Inn. de p̄sue. c. si. vbi q̄rit de duob⁹. Prio q̄ p̄suetudo dicat̄ rōnabilis. Scd̄o quāti tp̄is p̄scriptio reqrat̄ ad eā introducēdā. Ad p̄mū r̄ndet q̄ illa ē rōnabilis: q̄ non ē ꝯ ius: vel si ē hꝫ tñ iuris alteri⁹ approbationē. Ad scd̄m r̄ndet q̄ reqrit̄ p̄scriptio .xl. anno. Siue ḡ dicas q̄ ista p̄suetudo non sit ꝯ ius vt aliq opinant̄: siue dicas q̄ ē ꝯ ius: sꝫ hꝫ iuris approbatōꝫ clara ē determiatio: q̄ vtroq; casu vniformit̄ reqratur p̄scriptio .xl. anno. s̄m ip̄ꝫ: ⁊ ibi tꝫ idē idistīcte gl. ordi. sup v̄bo. licit̄ sit p̄scripta. ⁊ ēt Cōp. Rursus si aliqs velle tñ iherere opi. illi gl. c. si. adhuc necesse opꝫ eā distiguē int̄ p̄suetudinē q̄ ē s̄m ius vel p̄ter ius cōe: ⁊ q̄ in nullo p cā non derogatur iuri p̄ticulari alteri⁹ ecclesie vel ecclesiastice p̄sone: ⁊ ad introductionē istius p̄suetudinis sufficiunt .x. anni. vt no. i illo. c. p̄suetudo. vel p̄ p̄suetudinē ip̄oꝝ lꝫ p̄ter vel secūdū ⁊ non ꝯ ius cōe p cā tñ derogatur vel detrahitur i toto vel i p̄te iuri p̄tinēti ad illā ecclesiā vel p̄sonaꝫ ecclesiasticā: ⁊ sic rōe aduēti p̄iudicii q̄ fit alteri reqratur p̄scriptio .x. anno. ⁊ illa p̄clusio vr̄ icōuicibilit̄ p̄bari. de p̄sue. c. cū dilect⁹. p̄uicta decre. abbate. de ver. sig. Nā ista p̄suetudo non ē ꝯ ius q̄ de certo monasterio dꝫ eligi abbas alterius monasterii vacantis: ⁊ tñ q̄uri electoꝝ i aliq derogatur cū antea p̄nt de isto vel alio vbi vellent libere eligē: mō non p̄nt nisi de isto: ⁊ sic eoꝝ i eligēdo libertas restrigitur: ē necīa p̄scriptio .xl. anno. vt i. d. c. abbate. Kalle. vt quasi oēs tenēt i alle. c. cū dilect⁹. ⁊ idē p̄bat̄. de ele. cumana. de ca. pos. ⁊ prop. cū ecclesia sutria. Nā illud non ē ꝯ ius q̄ alii q̄ canonici cathedralis ecclesie admittatur ad eligēdū vna cū ipsis lꝫ cēt ꝯ ius q̄ alii q̄ ip̄i ip̄sis exclusis eligant: vt no. Jo. an. i p̄alibato. c. cū ecclesia sutria. ⁊ cū introductiōe p̄suetudis isti⁹ q̄ electoꝝ p̄ris i tñ vi diriui q̄ p p̄suetudinē alius acqri reqritur .xl. anni spaciū: vt i dict̄. c. clare p̄batur. eodē mō facit. de offi. arc. c. dilecto. cū suo v̄o intellectu. Nā ista p̄suetudo q̄ arc. i monasterio hꝫ iurisdictionē: si ē ꝯ ius sꝫ p̄ter ⁊ ē rōnabilis ⁊ fauorabilis: ⁊ tñ non reqritur q̄ sit lic̄ p̄scripta s̄ꝫ Inn. ⁊ oēs ibidē. ⁊ istud posset p multa p̄similia iura p̄bari: sed p istā p̄suetudinē ēt si diceremus q̄ non ē ꝯ ius: tñ in dubio detrahitur iuri scꝫ illi⁹ ad quē p̄tinet collatio p̄bēdaꝝ: q̄ illā p̄tātē p p̄suetudinē istā p̄dit. igr̄ ⁊c. ⁊ si dicatur non p̄dit: q̄ potuit p̄ferre vltimā non optatā. Dico q̄ id notorie diminuitur p̄tās sua: q̄ vni pigui p̄bēde vacanti posset illā p̄ferre bn̄ aliā min⁹ piguē: ⁊ illā alteri ⁊ sic deinceps. Uñ posset remūerare .iiii. ⁊ .v. vel plures p̄sonas ex vacatiōe vnius p̄bēde. Mō n̄ pōt p̄ferre nisi vnaꝫ ⁊ oino deteriorē: ⁊ ista sola rō vr̄ sufficiēs ad destruēdū opi. gl. q̄ pōt dicē: q̄ ip̄e ē ꝯ oēs ⁊ manus oium ꝯ eū. Cōp. n. quē ip̄e alle. illā opi. non tꝫ: sed fac̄ distīctiōēꝫ eq̄ssimā ⁊ iuri p̄sonā q̄ sup̄ recitauit: nec ēt arc.

quē ēt alle. illud tꝫ: imo tꝫ oppositū. Nā p̄io determiat q̄ ista p̄suetudo ē ꝯ ius i gl. sua q̄ icipit: Fateor. ⁊ licē p̄us i alia gl. sequēti videat̄ innuere q̄ ad ei⁹ introductionē sufficiant .x. anni: tñ i fine alle. i ꝯriū. c. si de beneficio. de p̄eb. li. vi. ¶ Cui stat cōtrariū non soluat nec vr̄ vere posse solui. nam q̄ vnū beneficiū debeat p regulares vel seculares regi. Istud nō ē ꝯ ius: ⁊ tñ ad introductionē isti⁹ p̄suetudis reqrunt̄ .xl. anni: vt ibi. nec videntur valere solutiōes Jo. an. p̄ia non. Nā sicut p illam cōsuetudinē applicat̄ cert⁹ stat⁹ vni b̄n̄ficio: ita q̄ p istaꝫ vni ecclesie. Itē applicatur stat⁹ cert⁹ vel non p p̄suetudinē. Nil facit ad p̄positū cū originalis distictio hēat vtꝝ p̄suetudo sit ꝯ ius: vel non sit ꝯ ius esto q̄ p eam cert⁹ stat⁹ applicetur: qd facit ad p̄positū certe nihil: ⁊ ista ē oino s̄m ius vel saltē p̄ter ⁊ rōnabilis ⁊ tñ .xl. anni reqrunt̄. Uñ ille tex. oino vr̄ p̄funde re gl. distictionē. nec valet scd̄a solutio q̄ hꝫ q̄ id fac̄ mētionē de p̄scriptōe .xl. ann. q̄ loqtur i rescriptis. q̄ sunt odiose ⁊ ambiciosa: secus in optionib⁹ q̄ non sunt odiose nec ambiciose. iudicio meo paꝝ valet hec solutio. nam iste tex. non p̄siderauit ambitionē odiū vel fauorē: sed p̄siderauit vbicūq; fit mētio de p̄suetudie ecclesias vel p̄sonas ecclesiasticas tangēte: intelligitur de p̄scriptōe .xl. an. spacio. nam cū p̄scriptio lr̄ia ad p̄suetudinē se hēat vt vna ex p̄tib⁹ eaꝫ cēntialit̄ p̄stituētibus q̄ dicit p̄suetudinē dic eam lr̄ie p̄scriptam eē. ⁊ clare p̄batur i alle. c. q̄sito. de p̄sue. de ele. cū ecclesia vulterana. de ca. pos. ⁊ prop. cū ecclesia sutria. meli⁹ i. c. cumana. de ele. fac̄ regula i toto p̄tē. de reg. li. vi. ⁊ q̄ no. Inn. de testi. s̄ruitaris. ⁊ sic ēt vr̄ notare Jo. an. i alle. c. cū de beneficio. sup v̄. lriam. Et q̄ dicitur hec p̄bēda posset non optari fateor: sed pp̄ h̄ non minoris sed maioris tp̄is p̄scriptio reqritur i p̄suetudis introductione: vt no. Jo. an. de rescrip. de quarta. si eni h̄ valet q̄ p̄bēda vacās pōt n̄ optari. ipedit ne iste vsus optōis hēat p̄tinuaꝫ cāꝫ. s̄m h̄ reqrit̄ duplicatū tp̄s: si non ipedit reqrunt̄ .xl. anni: vt ibi no. Inn. lꝫ Ho. dicat q̄ de iure canonico vniformiter .xl. ann. p̄scriptio ē necīa. Et illa q̄ ibi posuerunt isti doc. satis p̄bant distictionē quam sup̄ posui scꝫ q̄ aliud sit in p̄suetudinibus ecclesiaꝝ. aliud sit in p̄suetudinib⁹ p̄uatoꝝ: nec ēt valet q̄ dicitur q̄ eqtatē ⁊ rōnē hꝫ illa p̄suetudo. nam ⁊ si h̄ sit verū nihilominus .xl. ann. p̄scriptio reqritur i ip̄i⁹ introductione: vt i alle. c. quanto. posset ēt dici tunc h̄ dēni non p̄cedere. nam lꝫ equū ⁊ rōnabile sit q̄ ei gloriosi tp̄e seruierit p̄uideat̄ de maiorib⁹ p̄bēdis: vt de ma. ⁊ o. b. c. i. ⁊ c. statuimus. ⁊ in p̄cor. vbi ē gl. alle. tñ q̄ si ip̄i aucte p̄pia recipiāt: illud n̄ vr̄ hēre eqtatē p iura. s̄. alle. nec negari pōt q̄n ista p̄suetudo cū peccō icipiat i ecclesiis: i qbus vt dixi p̄bēde sunt actualit̄ distīcte: cū illi eā iceperūt introducere sine titulo: ⁊ sic cū detrimēto aiarū suaꝝ tenuerūt ipsas p̄bēdas. nunc restat r̄ndē ad argumenta gl. q̄ si tex. c. cū i īna. voluisset intelligi de p̄suetudie p̄scripta: h̄ fecisset sicut facit i. c. non ē. R̄ndeo q̄ i. c. non ē. tex. dispositiue tractans de p̄suetudie: q̄rit vtꝝ p̄suetudo valeat .s. q̄ ep̄s sine capitulo corrigat crimia. ⁊ q̄ tex. hꝫ r̄ndere ē eaꝫ valere: eo ꝫ eni dicē de p̄suetudie p̄scripta: ⁊ sic de p̄fecta iuxta .c. cū tanto. ē. n. sed i. c. cū i īna. tex. solū p modū suppositi facit mētionē de p̄suetudine q̄rēs. dato q̄ in ecclesia aliqua sit cōsuetudo optōis ⁊ si aliqs ibi ipetret canonicatū sub expectatione p̄ie p̄bēde vacature. Utꝝ p istam ipetrationē ipediatur optōes ⁊ dic̄ q̄ non. Mō ūtra q̄ aliqd supponit illud tñ q̄ i eē suo p̄fecto ⁊ iuste ⁊ rōnabilit̄ eē sciū ⁊ introductū intelligunt: vt satis clare p̄batur in. c. cumana. Kalle. ⁊ ibi no. itꝫ ad rōnē alle. p arc. R̄ndeo q̄ rei veritas ē q̄ ille q̄ hꝫ vnicaꝫ p̄bēdam: si recipit aliam a p̄ia distinctaꝫ: mutat suū titulū: vt sunt casus in illis. c. lras. ⁊ c. si iuxta. Kalle. nam lꝫ p̄hibit⁹ alienare possit alienare in vnū de familia. Reuera alienatio ēt lꝫ p̄missa: tñ in aliam p̄sonam p̄hibetur. sic ⁊ ep̄s alienare p̄hibitus si alienet in capitulum. Licet non sit alienatus ab ecclesia: q̄ ep̄s ⁊ capitulū faciunt vnū corpus: tñ alienatum erat a mēsa ep̄ali. sic ⁊ hic lꝫ iste optans nō mutat titulū ecclesie: q̄ in ecclesia in qua p̄io remanebit intitulatus: tñ suuꝫ titulꝫ p̄mū bene mutat: cū ecclesia plures tales titulos hēat p ea q̄ no. ⁊ allegat Ho. de his q̄ fi. a p̄rela. cū apostolica. ⁊ p gl. ⁊ pau. de re. eccl. non alle. c. si vna. in cle. ⁊ qd̄ sequitur q̄ oia

noie ecclesie possidet? Rñdeo aliud est possidere prebēdam vt titulū ⁊ ipsam possidere noie ꝓprio ⁊ non ecclesie: vt pro batur. de pba. c. ex līis. ⁊ no. Jnn. de ca. pos. cū sup. ⁊ re. spo. c. in līis. ⁊ c. ex parte. ⁊ sic loqtur qō. de prebē. vt titulus beneficialis possessa. aliud ē possidere bona ⁊ res illi⁹ prebēde ⁊ illas possidet bene noie ecclesie ⁊ prebende in. §. si. xij. q. iij. alle. per arch. Et rō vt dicit doc. ꝙ canonicus agēs ꝯ canonicum eiusdē ecclesie de bonis prebēde aget noie prebēde: q2 ecclesia oēs prebēdas equaliter possidet tanq̄ suas. Sed si ꝯ extraneum vtilius ē noie ecclesie lȝ posset ēt noie prebēde agere sm Jnn. ⁊ alios in alle. c. ex līis. de pba. Nūc restat rñdere ad vnū quod obiicitur: si tu dicas ꝙ per optionē mutetur titulus beneficialis. ḡ per ꝯsuetudinē ptās optandi ītroduci non pōt: q2 illa ꝯsuetudo eēt ꝯ ius diuinū q̄ cauetur: nemo sibi sumat honorē nisi qui vocatus fuerit adeo tanq̄ Aaron Hebre. v. de elec. qualit. ⁊ ꝯtra illud ēt apostoli: maneat vnusquisq; in ea vocatione ⁊c. ad Corinth. vij. ⁊ xxi. q. i. c. i. Sed cō tra ius diuinū non valet ꝯsuetudo. de ꝯsue. c. fin. Rñdeo ꝙ ꝯsuetudo operatur duos effectus pricipalit. Primus quod virtute ꝯsuetudinis prebēda vacans ē dubita eī optare volenti: q2 prealle. c. cū in tua. ⁊ lȝ sit ꝯtra ius cōe: quod ad beneficiū vacatur querere ius vt sup̄ ē clare ꝓbatū. ⁊ dicit doct. magis clare. de prebē. c. dilectus. nihilominus tū ista ꝯsuetudo reputatur rōnabilis: q2 hȝ approbationē iuris: vt ēt ē ex. de prebē. c. cū in ecclesia. li. vi. ⁊ ibi ēt no. Scōs effectus ꝯsuetudinis ē. quod ad prebēdam optatam admittēdus ē ille p illū p quē est assuetū: puta per capitulū vel aliū: q tpe q̄ se petit admitti: pcest capitulo vel alio p vt ē ꝯsuetū. Et lȝ ēt illud sit ꝯtra ius cōe: sm quod illud ptinet ad capitulū. Uel ad epm cū ꝯsensu: vel saltē cū ꝯsilio capituli sm diuersas opiniones: tū nihilominus per ꝯsuetudinē pōt itroduci: ⁊ dicetur ꝯsuetudo rōnabilis: que ēt hȝ approbationē iuris: vt clare ꝓbat. de ele. cū ecclesia vlterana. de ca. pos. cum olim. ⁊c. His suppositis clare rñdetur ad argumētū iductū ꝙ illud ē ꝯtra ius diuinū ꝙ aliqs sine instōne superioris recipiat beneficiū vacans fateor. Et cū dī ꝙ sic facit iste optans: dico ꝙ non: imo dico: q2 q2 prebēda virtute ꝯsuetudinis ē sibi debita: tū cū ad eam se petit admitti: per illum ad quē virtute ꝯsuetudinis p tinet: ⁊ per illū admittitur: hec admissio virtute ꝯsuetudinis loco instōnis superioris succedit. ⁊ lȝ illud sit ꝯtra ius positiuū: tū non ꝯtra ius diuinū: iō pōt ꝯsuetudine introduci. ita in fimiliuo. Jnn. Ho. ⁊ Cōp. de ele. trāsmissam. c. ti. qō sicut ⁊c.

De appel. ⁊ de attemptatis. Rubrica.

¶ Sequēs decisio. h. d. Snia lata post inhibitionē reuocatur ⁊ post appellationē ab iterlocutoria vel grauamine ante diffinitiuā illato non reuocat p modū attēptati: nisi prius cognito. de appel. ⁊ c. ꝯ cū va repta. h. d. Et circa h vide casū singularē i. c. ex pte. adde. de testi. CCCCLXI

I appelletur

A grauamine añ diffinitiuā ⁊ nō deferatur appellationi: ⁊ ꝯmittit cā appellationis alteri auditori: q̄ seruatis seruandis inhibet prio auditori vt ē moris: ⁊ deinū ꝓnunciat male appellatū ⁊ bene ꝓcessum p priorē auditorē ⁊ remittit sibi cām a qua si iterū appellet ⁊ non deferatur appellationi: ⁊ alteri auditori istius scōe appellatōis cā ꝯmittatur. Sed anteq̄ p istū sm auditorē sup hac scōa appellatione ihibeat prio auditori prefat⁹ auditor prius ꝓcedē do vlteri⁹ i cā pricipali ꝯcludit ⁊ sniam diffinitiuā fert cōtra dictū appellantē: cuius ꝓcessus ⁊ snia tanq̄ appellatione pē dēte snia supradicta p modū attēptati petuntur p istū scōm auditorē reuocari. Et videbatur qō hec attēptata eēnt reuocanda: maxie pp pēdētiā appellationis. de iureiur. venientes. Itē pp ihibitionē primi auditoris factam: q2 eius iurisdictio p huius ihibitionē vr eē sublata: quod vtiq; eēt verū si ab ipsius auditoris remissione non fuisset appellatū. Sed vt ponitur i facto ab ei⁹ ꝓnūciatiōe ⁊ remissione appellatū fuit: q2 appellatio totam cām reponit i pristinū statū ⁊ ꝓnunciatum suspendit. d. c. venientes. Sicq; stat pria ihibitio postq̄ qcqd fcm̄ fuit venit p modū attēptati reuocādū. p h. c. non solū. ⁊ gl. Jo. an. in. c. cupientes. §. deniq;. sup vbo. recedēdū. ⁊ Jo.

mo. ibidē. sup vbo. a grā. Istis nō obstantibus fuit ꝯtrariū decisum per oēs dicētes totū pēdere ex futuro euētu: ⁊ ꝓnūciatione scōi auditoris. nam si ꝓnunciabit bene appellatū ⁊ male ꝓcessum: totū reuocabit: qcqd post hmōi appellationē vt in. c. dilecto. ⁊ c. ex parte. Si vo ꝓnunciet male appellatū ȝ stat ꝓcessus primi iudicis: q2 non ipeditur per malā appellationē: nec appellatio ante diffinitiuā hȝ ipedire vel suspēdere iurisdictionē iudicis. sec⁹ ē i appellatione a diffinitiua. nec ob. ihibitio primi auditoris que fuit sublata per ei⁹ remissionē. nec ob. qō fuit appellatū a remissione: q2 nondū liquet: nec ē ꝓnunciatū an sit bene appellatū: ante cui⁹ ihibitionē ⁊ ꝓnūciationē. s. scōi auditoris valet sp ꝓcessus primi ex remissione sibi facta per quā fuit sublata ihibitio: bene facit. ff. de no. op. nūci. Unde i nulla culpa ē primus iudex q ignorat an ab hmōi remissione fuisset appellatū. Itē si sciret appellatū non tenetur supsedere: nec iducit hunc effcm̄: nisi ihibeat sibi a scōo auditore. Sicq; totū pēdet ex futuro euētu ⁊ ꝓnūciatione scōi auditoris qualit ꝓcessus primi auditoris valuit.

De sponsalibus ⁊ matrimonijs. Rubrica.

¶ Infrascripta deci. h. d. Cohabitatio supueniēs post ifantiā ⁊ pubertatē ratificat mrimoniū p ifantes ꝯtrctū. h. d. sȝ io. an. ⁊ ꝯpilatorē decisionū. q̄uis arch. ꝯ. CCCCLXII

Dubitatur

Si duo ifantes ꝯtxerunt mrimoniū ⁊ post ifantiā ⁊ pubertatē simul cohabitauerunt: non tū se cognouerunt carnalit an ratificetur mrimoniū per hmōi cohabitionē: vt transeat i pōnē Jo. an. i. c. v. de despon. ipu. li. vi. ȝ quod nōt cū q̄ ȝ actor hay decisionū. arc. ibi ꝯ. i. e. non ē ꝯsensus. xxx. q. ii. cui⁹ opi. tunc oēs auditores sunt secuti: Lȝ argumēta fortiora ⁊ veriora sint p opi. Jo. an. maxie q2 illud mrimoniū ē iuris ficti. In mrimonio mō fictio non hȝ locum: nisi in casibus a iure expressis. de spon. is q. ⁊ de. quod circa. de dec. q ergo dedit hunc casum expressum docent.

De renunciatio. ⁊ quod metus causa. Rubrica.

¶ Sequēs deci. h. d. Inualida ē renūciatio beneficii q̄ d̄ fac i manib⁹ ordinarii p sui fris liberatiōe. h. d. prio. Renunciāti bñficiū ⁊ iurāti tiore pditiōis ꝑimonii dat regressus ad illud. h. d. scōo. Met⁹ ꝯsanguineorū dr iust⁹ met⁹: ⁊ excusat renūciantē. h. d. vsq; ad finē. CCCCLXIII

Dubitatur

An valeat resignatio beneficii in manib⁹ ordinarii pp liberationē fris sui de carcerib⁹. Decisum fuit quod non valet ⁊ mandauit a papa cessari: ⁊ maxie: q2 istius met⁹ iteraciut mihi resignanti: q2 ꝯtumelia fri illata: mihi infertur. ff. de libe. ca. l. preterea. ⁊ cle. vnica. de homic. Itē si renūciatio beneficii ēt per iuramētū q2 timeo perdere ꝑimoniū dat regressus. quod nc. ca. abbas. p Jnn. Itē met⁹ ꝯsanguineorū ē iustus met⁹. de cle. sciant. lib. vi. ⁊ ibi Jo. mo. de sen. ex. q cūq;. vbi per arc. quod appellatione suorū: nedū ꝯtinētur parētes ⁊ ꝯsanguinei: sed ēt domestice persone. C. de his q ad ecc. ꝯfu. l. pñn. ⁊ gl. si. quod nc. ca. c. vno. li. vi. ⁊ de ap. ex parte M. ⁊ xxii. di. cōis filius. Sed tamen necesse fuit probare quod nisi predictus clericus renunciasset: fratres ⁊ parētes sui mortui in carceribus fuissent.

De iudi. ⁊ de foro competenti. Rubrica.

¶ Infrascripta deci. h. d. Iudex domicilii originis delicti ⁊ rei de qua agitur citare potest suos subditos extra territoriū existentes: ⁊ talis citatio aliquando personam afficit: aliquando bona tantum secundum distinctionem hic positaȝ. hoc dicit. CCCCLXIIII

I queritur

Utrum iudex possit citare subditum ex territoriū existētē. Distinguēs: aut loquar de iudice generali vt domicilii vel originis: ⁊ tūc aut subdit⁹ latitat aut non. Primo mō citatio artat eum: vt si infra territorium latitaret. h ȝ Jnn. ꝯ de rap. c. i. Scōo casu ȝ citatio vt afficiat bona dūmodo fiat ad domū vel ecclesiam. pȝ de cleri. non resi. ex tūc. cum ꝯcor. non aūt personam: vt. ꝯ de ꝯsti. c. ii. li. vi. cum ꝯcor. Aut de iudice singulari: vel rei de qua ē qō. Uel ꝯtract⁹ vel delicti. Primo casu citatio nō tenet vt artet personaliter ci-

catū sed vt z cū pcedat sup re illa: vt lite si pte. qsti. §. i alio. z de do. z pz. p vt. Scdo casu ēt non tpnisi i B q pcedat: fm formā decre. romana. §. pbētea. de fo. cōp. li. vi. Tertio casu distigue aut crimē est graue: z ēt citatio citati non artat: sed bz loci remissio. p. §. si qs vo. i auct. vt nulli iudici. vt hic. aut ē leue: z ēt nec tz citatio nec bz loci remissio pp. §. si fiet. z cita tio p iudicē vbi morat ad reqsitionē iudicis delicti: z artabatur psonaliter: z qsnia i eū postea lata tz. facit sup. de pui. c. i. li. vi. z B. iii. q. vi. c. i. z p inn. z bo. de fo. cp. l3. de psti. c. i. li. vi. tc.

De testibus: z de dilationibus. Rubrica.

¶ Sexta decisio. h. d. Testes q ifra terminū datū iurauerūt dicē vitatē de rigore iuris post terminū examiari nō pñt. Sed de eqtate sicsi iudici videbit z pti non possit negligentia imputari. h. d.

CCCCLXV

Xtra rotam Fuit dubitatū si dato pēptorio termio ad pbādū testes ifra illū pducti fuerūt q i eodē fimō iurauerūt sed nō deposuerūt: z p pducētē stetit quominus deposuerit. Querebat nūqd possint dicti testes post terminū examinari: ita q examiatio z depositio eoz valeat: z standū sit dcō eoz de iure. ¶ Istud dubiū occurrit mihi i rota tpe q auditoratus offitiū exercebā: z i meis decisionibus erat vna decisio q cōiter non hēt: z adeo erat corrupta q nulla bōa sniā hēri poterat ex eadē. Sed p vt pcipere potui ex ea z ex verbis doctoz scribētiū correxi: z ad sanū itellectū redegi p vt ifra describit: additis ēt aliqb. Et pmo allegatū fuit q nō sunt examiandi pte aduersa se opponēte: p qua pte fuit allegatū dcm spe. i ti. de teste. §. qlit. v. 15 qz. z p Ja. de are. i. l. dā ni ifecti. §. sabinus. ff. d dā. ifec. z p arc. z io. an. i nouel. in c. pia. de excep. li. vi. z p eūdē arc. xxx. q. si. c. si. Scdo pbat sic res q assumpsit sibi pncipiū sine effcū cū depēdētia ad aliud pficiēs: ad validū effctū deducta: seu ad id ad qd depēdebat iudicat fm finē: z euētū eius a q depēdebat: z ex tunc z non pmo: vt. ff. de reg. iu. l. legatū. de pdi. ifer. l. vxor. ff. de v. obli. l. si rē cōtra pdi. l. receptū. z. ff. de aqua plu. ar. l. i pcedēdo. sz pbatio lz assumat pricipiū p iuramētū: ad tn pcedit sine validō effectu ante depositōez: z cū depēdētia ad dcm depositionē testiū: ad id q deueniēs ex tunc z fm tps eius iudicat: q tanq̄ facta post tps nulla z inualida pbaret. Tertio q dz duo facere faciēdo vnū penā non euitat: vt i. l. celsus. ff. de arbi. z de do. z pz. c. cū dilecti. Sed ille q dz pbare duo dz facere. s. testes facere iurare: z deponere. Si vnum faci z non aliud non euitat penā q est aduersarii victoria. ar. i. i. de cadu. tudi. z nihil actū cē dr cū aliqd supest ad agēdum vt. i. l. silentiarii. C. ad silētiariū. Quarto qn duo sunt q vnū tēdit ad iplēdū seu ad firmandū aliud z i eo q bz firmare ē vicū z ipedimētū: totū reddit viciosum: vt. ff. rē ra. ha. l. i. z. ris. Sed depositio bz iplere: seu firmare iuramētū: z sine eo nihil ē. Si g i depositōe ē viciū: eo q tpe icōgruo facta ē totū dz viciari. Itē nec dcm sine iuramēto: nec iuramētū sine dicto ē aliqd: z i duob iseparabilib ex vicio vnius reddit alter viciosum: vt. l. i. §. i. de aqua quoti. z esti. z. ff. de arbi. l. pui. §. id quod. Quinto iura denegant ptib sui iuris: vt. ff. de annali excep. l. i. l. si. dz eni reus cē solicit facere vocari testes vt deponant: z facere eos cogi p remedia ptons q sunt multa: vt. C. de ioff. te. l. ī maioxe. z. C. de annali excep. l. i. Unde potuit de negligētia iudicis pqueri si p eū stetit: vt. C. de off. sacra. lar. l. i. non. n. pcedit ex mero iudicis offo B casu nec ad offm iudicis ptinet testiū examiatio sine ptis reqsitōe. de accu. c. qualit z qn. Sed ad reqsitionē ptis testes sunt examinandi z cogēdi: vt. iii. q. ix. c. si. z ita dz viu pti deferre z alteri pti non faciat iniuriā: vt. C. de statuis z imagi. l. vt. virtuti pmia. z. ii. q. iii. qrit z alibi dicit papa. ita sumus i iusticia de bitores vt alijs iniuriam non faciamus: vt ex. de fo. cp. c. ex tenore. z post terminū ita dz audire vnam ptem si inde alterius non fiat deterius: vt. ff. si qs cau. l. sed z si post tres. Sed hic si testes reciperent ius ptis efficeret deterius: z i toti tolleretur p exceptionē pbādi: q pbata non ē. ff. de peti. here. l. de pdiui. z. ff. de tributo. l. id. §. minus. Sexto non sunt testes examinandi ex eo q exinde: post terminū non dz eos audire:

vt mancipioz. ff. de optōe legata. ff. de accu. l. stia. z. C. de in genuis manu. l. diffamari. maxie cū viri suo reus renūcias videat: vt. l. si eo tpe. C. de remis. pig. alias nullino cēt limi sinio. Septio pbatio ē rei dubie ostēsio p argumēta faciens fidē: vt no. C. de pba. sup rubrica. z B. iii. q. ix. sc. in sūma. cū g assignat certum terminus ad pbādū: z p pte assignat certus ad ostēdendū sed p solū factum testis nihil ostēdit i smio dato ad pbandū. g ostēdit depositio testiū iualida p q̄ ea re dubia ostēdit nō clara. Octauo pbat sic ꝯfirmans trahit ad tps ꝯfirmati z non econtra: vt. l. si fundus. i. si. ff. de pig. z. l. non solū. z. l. fi. C. ad macedo. Cū g factū depositionē corroboret z ei fides iudici i surgat magis dictum ipm factum trahi ad tps depositōis q econtra. Simile nos videmus. Nā cū testis codicillo: codicilli non trahunt ad tps ipsius testi firmet codicillos: codicilli non trahunt ad tps ꝯfirmantis: vt. l. si certo. §. similes. ff. de iure codicillo. Quid plura smim non ē dat ad testes producēdū: ac iurari z recipi videndū: sed ad probādū. g pbatōe non fcā excludit pars. ff. de iudi. l. ad p petuū. cū. l. seq. C. de accu. l. si ea. z. l. mācipioz. z. l. diffamari. supi alle. z de excep. in. c. pastoralis. Incōtrariū q dicti testes sint examinādi post finimū probat sic fides testiū reducitur ad ipm iuramētū: vt. l. si qn. C. de test. g fm tps iuramēti iudicare debemus: vt. l. asse. toto. ff. de here. isti. qr qñ duo sunt: vnū pp aliud iudicādū ē fm ibi vnū cē: vt. ff. l. tributus. Liulianus. ff. de isti. z dctnō sed fides testis ē pp factum iuramētū. C. de test. g tc. Scdo pbāno ad quā finiter minus statur vt assumpsisse principiū a tpe iuramēti: z smiationē tpe depositōis z dictus sed lege causet q vno tpe iniciata posita trahunt ad tps initij z ex eo z fm id tps fci cēsens: vt. ff. de solu. l. sub pditōe. z. C. de re. pinn. l. z. placito. cū si. sed i casu proposito: probatio icboata z tpe iuramētū: z sic ifra dilatione imiata. debuit trahi ad initiū sui: z sic ifra fuit: ꝯ ex dicto tpe fca cē. dcē. g uolida z ēualida z cē iudicādum. Huic accedit illud gñale: q trahitur cōtrouertebat. ff. ad macedo. l. i. si. z l. donatiōes. C. de donat. in. z vx. Tertio si initiata z postea smiata: non trahere retro ut distrit iudicari dz effect rei ex tpe z fm tps initū ut. l. q tpe. C. de re si. ml. ff. qb ex cāio ma. l. necnō. §. si qs scpi. z. ff. ad. l. fal. l. in quārtate. §. legata. z. l. penales. §. annua. z. l. plaun. cū g dcā probatio sit iurata. z. smimū effect cē stat z fides iudicādus ē processisse ex tpe z fm tps initij. i. iuramētū z sic ualida ē cē sendāp B facti. q ē aliqd cōponit ex duob iudicat fm id duoz quod ē potēti ut. l. qz. §. i. istis pteo. ff. de aeq. re. do. z. ff. de stam bo. l. qntu. sed pricipiū potētissima pars ē z i sō si pricipiū suadet uni z finis aliud: iudicādū ē fm pricipiū z non fm finē. Quarto sic: si ē aliqd i iualidū uel nullū firmatur ab alio non iudicatur fin scēd fm id quod fac ipm ualidū: probatur. l. si qs pot. ff. ad trebel. insti. q. uno. testa. in fir. §. si qs pox. i auct. de desenso. ciu. §. sed iterim. z. C. de teri uaeriu. l. ii. §. ola. cū li. sed iuramētū pstatio quia iurat testis se dicē ueriz dat robur dicēdis p cū z fac dcā sua aliqua z ualidā aliquaq fo:et nulla: z iualida. g fm dcā z depositōe sua iudicādā ē fm tps iuramēti. g fm id tps indicādū ē fo:ac sua dcō testes: z cē sic ifra fimū. Et hanc ptē tenuit Ja. de butr. sua disputatōe q icipit: q̄d talis. h ordinaria fuit tc. Quito sic sicut actio tpe pntura p solā citationē ppetuat ita q possit ho prestari: z cū procedi in. C. de annali excep. l. ut pftenua. ita testiū receptio ppetuata uidetur ex q citati eē uidetur iurauerint: post terminū deponere possīt z maxie cū dicta iuramēta ire dicta depositōis scribi debeat: q plura p solā citationē perpetuatur iurisdictio iudicis: alias tēpora peritura: ut ei. de offi. dele. grati. z. c. relatū. quāto magis debet perpetuari iurisdict iudicij. ar. a minor: ut. C. de fac. san. ec. auct. nul to magis. z. ff. de diuersis z tēpotalib pscriptōibus. l. ne actionib. Sexto q probationi facultas non ē angustanda: ut. C. de heredi. l. qn. Immo ē fauorabilior z eo legi pi grino subueniant. C. de iur cū. l. giahf. ff. de testi. l. serui. ar. ff. de iterdictio. l. ne qd. sic non uidetur dicēdū. q testes iurati non deponant. ne facultas probatōes deperēat. Septi-

mo q: satis vr eē diligēs reus postq̄ curauit q̄ testes iura-
rēt r cōparerēt corā iudice. Ubi iudex debuit facere examia-
ri post iuramētū: qḋ si nō fecit stetit p iudicē non p ptē r negli
gētiā iudicis non debuerit afferre nocumētū pti: q: alteri p
alterū rc. ff. de reg. iu. nō dz. nimirū posito sine p̄iudicio q̄ nō
fuerit diligēs reus i p̄bando. q̄ nō fecit testes deponere di
ctum suū cū i iudicio mora purgetur. vt. ff. si qs cautiōibus. l.
ii. r. l. sed r si. post tres. r qḋ ibi no. gl. Si ḡ patur ē re⁹ post
terminū facere deponere audiēdus ē. ar. ff. de ar. l. si cū dies. §.
si qs ex litigatorib⁹. Octauo. Qz iudex p⁹ terminū pt gra
tificari pti in p̄iudiciū alterius ptis. de offi. del. ꝯsuluit. r qḋ
ibi no. r. C. qn̄ r qn̄ iudex. l. i. pōt ēt r post ꝑēptoriū testes
examinare iuratos. ar. dicte l. si cū dies cū si. In hac q̄one cō
sultus tūc dn̄s Ubertus de nouaria dixit q̄ si p̄ducens fe-
cit quod potuit r debuit. s. faciēdo testes iurare r p̄ducēdo
eos corā iudice: tunc sunt examinandi ēt post terminū: cū exa-
minatio faciēda sit motu iudicis: r in hec opi. est. o. dy. p. l. i.
in si. ff. de bo. pos. ex testa. mili. Ubi dr̄ q̄ miles receptus ad
iuramētū: ad totū receptus vr̄ dn̄s Ja. de butr. in. l. si qn̄. C.
de test. sic distinguit. aut ē datus terminus ad p̄bādū: r tūc
sufficit infra terminū iurare: cū testis fides ad iuramētū redu
cat: vt. l. asse. toto. ff. de here. insti. r in. d. l. si qn̄. Interdū assi-
gnatus ē terminus ad p̄batū h̄ndū: r tunc nō sufficit: vt. d. l.
si qn̄ in si. Ubi dr̄ pars lesa q: p̄bare debuit rc. Confirmat
primū mēbrū huius distinctōis aduersans primo: qn̄ vnum
pp alterū rc. vt. l. paulus. ff. de ꝯdi. r demon. sed fides testis
ē pp sacrm̄: vt. d. l. si qn̄. scdo q: ad primordia sequētis refert
tur: vt. l. i. C. de iponenda lucra. de rescrip. Contra p̄dictā
ꝯclusionē vr̄ fortē obstare: q: per partē p̄ducētē non pōt sta
re. ḡ sibi non ē iputandū: cū sibi examinare nō licebat: vt. d.
l. i. ff. de bo. pos. ex testa. mili. r. ff. de vsu. l. si p te. Mō nihil
vr̄ q̄ litigatori dz iputari: cū non ad eū ptineat examiatio te
stiū: sed ad iudicē. C. de test. l. nulli. r. l. si. r. C. de si. istr. auct.
apud eloq̄ntissimū. facit ēt quod no. de tēp. ap. l. si. §. illud. in
si. Solu. dic q̄ imo bene pōt stare per partē: lz per eū non
examinent testes: sed per iudicē: qm̄ pars hz solicitare r iplo
rare iudicis offm̄: vt id expediat: vel expediri faciat: h̄ ē enī
regulare q̄ offm̄ iudicis nūq̄ ipēdit nisi p te petēte: vt. ff. de
no. op. nū. l. de pupillo. §. q opus. r de dā. infec. l. iii. §. h edcm̄.
r no. p doc. ff. de in. on. iu. l. i. Unī si p iudicē vel aduersarium
steterit ipso iure nō nocet partu: alias datur restitutio vt col-
ligitur ex notatis per Jo. mo. per archi. r Jo. an. in preallc.
c. pia. r per Inno. r re iudi. cum Bertoldus.

De iudicijs. de ꝯfessis. r de his que fiunt a prela. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Confessio plati sine ꝯsensu ca-
pituli p̄iudicat ecclesie in casibus in qbus est administrator
ltius. h. d. Prio platus ē ltius administrator a iure deputat⁹
oium ecclesiarū monasteriorū r ꝯgregationū sue diocesis p
qbus solus potest agere in iudicio r defendere si bona sint
oīa. Item si sint discreta. arduis dūtaxat exceptis. h. d. vsq̄
ad finem. CCCCLXVI

Confessio

Prelati agētis p̄iudicat eccle-
sie ipso iure: ēt si sine ꝯsensu ca-
pituli agat. Circa quod dico q̄ p̄ia pars depēdet
ab vno alio: vz si platus dr̄ administrator ltius: r in qbus cau
sis sit administrator ltius r in qbus non r h ꝯcernit secūdam
partē istius ꝯclusionis. dico. n. q̄ in cāis in qbus platus est
administrator ltius sue ecclesie in agēdo: ꝯfessio eius p̄iudicat
ecclesie eo mō q̄ p̄iudicat ꝯfessio administratoris legitimi: vz si
sit facta dicat iudicatum: r per modū iurisdictionis ꝯtētiose: r
absq̄ collusione r fraude: hanc ꝯclusionē p̄bant iura clare.
ex. velite non ꝯte. c. i. de ꝯfes. c. vlt. de re iudi. c. sub ordi. de de
posi. potuit. ad h: de cap. mo. cū dilectus. de elec. dudum. ii.
Sed ubi ꝯtrm̄ aliqualiter: lz enim p̄dicta iura in sindico: vel p
curatore ecclesie loquunt fortiori rōe vigent in plato q ma-
ius ius rōe sue ltie administratiōis sibi cōpetētis iure plature
sue cēset hr̄e q̄ dicti pcuratores r sindici q pñt ꝯstitui r re-
uocari. de pcu. c. i. de iudi. cūmq̄z. no. arc. de test. c. pñtium.
hanc ꝯclusionē ponit Cy. post Pe. in. l. vnic. C. de ꝯfes. xv. q.
de ista parte ad casus in. c. si aduersus. de in inte. rest. li. vi. si
intelligat de ꝯfessione plati quod aliqualiter vr̄ glo. sonare.
Si vero non eēt administrator ltius ipsius cāe r litis: tunc sta
tur ecclesie. de peni. di. i. per rōnē ꝯtrariam: r hanc secundā par
tē posuerunt ēt Pe. r Cy. in. l. i. preallc. r gl. que dicit q̄ reg
ritur ꝯsensus sui capituli ita no. xxi. di. de Constantinopo-
litana. in pe. gl. per. c. i. de procu. r. c. cūmq̄z. de iudi. que ar. r
gl. videnṫ seq dictā glosam in. c. pñtium. preallc. Uideamus
igitur in qbus cāis spectat hoc caso legitima administratio
ad platurm: r ad istam ꝯclusionē rn̄det tex. q̄ prelati sunt ad
ministratores suarū ecclesiarū legitimi: r monasteriorū r con
gregationū r p eis in iudicio stare pñt defendendo in. c. edo
ceri. de rescrip. r agendo: vt. c. cū deputati. de iudi. r probat
l. ff. q̄ cuiusq̄z vniuer. no. l. cunctis. excipit tex. vnum casum
vz si bona plature de bonis ꝯgregatōis sunt distincta oino:
vt in. d. c. edoceri. in si. quod excipit oino id est ēt quo ad ad-
ministrationē. Nam sola diuisio non tolleret prelato legiti-
mam administrationē: nisi post diuisionē bonorū ꝯgregatio
nis a bonis prelature discreta esset r de administratore ꝓui
sum vt pulchre ponit Inno. in. d. c. edoceri. sed diceret aliqs
si est ita q̄ administratio legitima pertineat ad prelatum: vr̄
q̄ debeat eam exercere cū ꝯsensu sue ꝯgregatiōis: vt de pro-
cu. c. i. de iudi. cūmq̄z. sed vt dicit Inno. hic non reperitur q̄
administrator legitimus de iure non teneatur cū ꝯsensu alte
rius suam administrationē exercere: q rn̄det valde bene ad
alia iura p̄dicta. Contradicit tn̄ q̄ in arduis tenetur regre-
re ꝯsilium in iudicio. sicut in extraiudicijs: vt. c. nouit. r quanto.
de his que fi. a prela. Et ista est veritas saluo q̄ aliq dicūt q̄
imo dz hr̄e ꝯsensum r hoc ꝯcedat gr̄a collationis. sed nihi-
lominus his non obstantibus dico q̄ si agat prelatus sine
ꝯsensu capituli: vel ꝯuētus valet q̄ facit sine dubio in non ar
duis: hoc pz per. c. edoceri. r. c. cum deputati. r ēt in arduis.
Licet capitulū per suum ꝯsensum non adhibitū possit ꝯdi-
cere r petere q̄ mutaret q̄ factū foret eius ꝯsenso spreto: aut
eo ignorante: quod pz ex eo q̄ qn̄ ex predicto alicuius nego
cii pertinet primo ad aliquē iure suo: lz ex post facto forma
adijciat sibi sm̄ quā dz facere vz de ꝯsensu: vel ꝯsilio alterius
vz quod facit dicta forma seu ꝯsensu non adhibito non va
let. Hanc regulā vr̄ posuisse gl. ordi. in. c. i. de iure patro. su
per ver. prohibitionē. r Inn. de re. eccle. non alie. dudum. li. vi.
Ubi dicit q̄ vbi ꝯsensus reqritur q̄ sufficit: q̄ interueniat ex
post facto r tn̄ si actus ex post factus eēt nullus hoc nō suffi
ceret vt ipsemet dicit r probat. c. audiuis. de elec. r ista regu-
la satis probatur. c. i. r. iii. de his que fi. a prela. Certū enim
est q̄ administratio de iure cōi est solus prelatis ꝯmissa. lz su
puenerūt iura arcentia prelatos ad reqrendū ꝯsiliū: vel ꝯsen
sū igr̄ rc. no. p Inn. r alle. de arbi. c. cū oli. ne se. va. c. i. li. vi. p
arc. r p h scda ps ꝯclusionis ē expedita: r qḋ ex toto verifica
ta preterq̄ in vno casu excepto. de quo rc.

De litis contestatione. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. In cā appellatōis diffinitiua par-
te vocata ꝯtumace: ēt in curia existēte non ē neccīa litis ꝯtesta
tio. Idē vtraq̄z parte pñte si in principali lis fuit alias ꝯtesta
ta sec⁹ si n̄ fuit ꝯtestata: q: tc̄ neccīa ē ꝯtestatō vt sn̄ia ferri possit
. h. d. prio. Ubi appellat a b iterlocutoria vel grauamie lis ꝯte.
fieri dz. rō est: q: sup articulo appellationis: vel grauaminis
debet offerri libellus: r lis ꝯtestari sm̄ doc. i. c. per tuas. Ad
de hic aliā decisionē octauā q̄ est supra. CCCCLXVII

Auditor

In secunda istantia non tenet ꝯte-
stari litē nisi velit: quod intellige si
altera pars ē absens p ꝯtumaciā: r alter non: hoc
tenent spe. r archi. de iura. calū. c. ii. li. vi. hoc breui-
ter ponit textus in. l. si. §. illud. C. de tem. appel. r. c. per tuas.
de app. q: in hoc q̄ ponunt ius spāle in casu ꝯtumacie: vr̄ in-
nuere ꝯtrarium: vt. l. i. in si. ff. ad munic. r ḡ no procedunt no.
per Inn. de offi. dele. c. cum contingat. Uide Joā. an. super
hoc. de testa. c. Raynaldus. in notula contumaciam intelli-
go ēt si pars contumax sit in curia pñs: q: tunc apprehendi
potest r est vere contumax: r per pñs ex contumacia magis
priuilegiata. l. r post edictum. §. si. ff. de iudi. q: hoc est priuile-
gium appellantis: vt. c. per tuas. ergo non est auferēda nec re

ftringêda.de reg.in.indultû.ff.de ꝯſti.prin.l.iij.quid ſi appel
latur ab interlocutoria ⁊ dic aut qris an ſup articulo grauaminis ſit nec̃ia litis ꝯteſtatio:⁊ dic ꝙ nô:i qñ in vna inſtantia.
vna litis ꝯte.eſt ſufficiens. Et ita mandauit auditorib⁹. Cle
mens.iiij.⁊ recitat ſpec.⁊ arc.in.d.c.ij.de iure.calũ.in glo.i.⁊
probatur.de ap.interpoſita.in rõe ſui. Aut queris vtrũ coram
iudice appellatõis omiſſo articulo grauaminis.iuxta.c.cor
di.de app.li.vi. vel expedito ꝓnũciando intelligit̃ ꝓceſſum
iuxta.c.vt debitus.de ap.ꝓcedẽdũ ſuper negocio principali.
An nunc coram illo iudice nec̃ia ſit litis ꝯte.⁊ tũc dicãt fue
rat coram illo p̃io lis litis ꝯteſtata:aut non. Primo caſu nõ
eſt nec̃ia litis ꝯteſtatio. Scd̃o caſu ſic. Rõ eſt:q: vna litis ꝯt.
in cãſemper eſt nec̃ia vbi ſeruat̃ ordo iuris.e͡x:vt lit.non ꝯte.
per totũ ⁊ non plures:q: hoc non reperit̃ in iure cautũ. Itẽ
iudex appellationis qui ſuccedit p̃io iudici debuit facere ea
que facere buit primus:vt.l.minoris.ff.de iudi.⁊.d.c.interpo
ſita.mõ p̃mus litis ꝯteſtationẽ ſi non fecit faciat ſecundus
alias non:ergo idem de iſto ⁊c̃.

De reſcriptis ⁊ impetrationibus. Rubrica.

¶ Infraſcripta deciſio.h.d.Gratia noue ꝓuiſionis in qua
eſt tacitus defectus de qua papa potuit hr̃e ſciam ex diſpo
ſitione iuris:vel ex regulis cancellarie nõ eſt ſurreptitia.h.d.
primo. Uel ſic: Omnis taciturnitas non viciat gratiã apo
ſtolicam:ſed illa tm̃:quã ſi papa ſciuiſſet grãz õnegaſſet.h.d.
Uel ſic:Maius eſt vitiũ ſurreptionis in exprimẽdo:q̃ȝ in ob
mittendo ⁊ tacendo.h.d. CCCCLXVIII

Xtra rotam Suppoſito iſto facto. R.vtriuſqȝ iur̃ doctor
bñs grãm de canonicatu ſub expectatione prebẽ
de dignitatis:ꝑſonatus vel officij eccleſie cretenſ. canonica
tum ⁊ p̃bẽdam ac cantoriã dicte eccleſie vacantẽ vigore grẽ
de facto acceptauit:cũ de iure non poſſet:q: canonicatus ⁊
prebenda ad cantoriã erant ſp̃aliter reſeruate:vt ꝑ ſper reſer
uationẽ de qua ꝯſtat:⁊ ẽt q: cantoria eſt dignitas maior poſt
pontificalẽ:⁊ poſt iſtam acceptationẽ factaȝ fecit exponi pa
pe formã grẽ:⁊ dicte acceptationis:non facta mẽtiõe ꝙ grã
ſp̃aliter hr̃et:vel nõ hr̃et de dignitate poſt pontificalẽ:⁊ hoc
expoſito obtinuit tunc a papa de canonicatu ⁊ prebẽda pre
dictis ꝓuideri ſibi tãq̃ȝ ſp̃aliter reſeruatis:reſeruationẽ ob
tinẽdo ẽt expreſſiõe facta in lr̃is:ꝙ dicta cantoria erat digni
tas maior poſt pontificalẽ ⁊ curata. ¶ Opponit̃ ꝯ lr̃as an
teq̃ȝ expediant̃ per cancellariam ꝙ non expediant̃:vel ꝙ ex
pedito p̃ma executioni non demandet̃ ꝓ eo ꝙ talis ꝓuiſio
non valet:cum in lr̃is expeditis predictis excepta fuit digni
tas poſt pontificalẽ.⁊ de hac exceptiõe in ſuppoſitione ⁊ in
lr̃is hmõi ꝓuiſionis non fit mentio vt exceptio:ſed ꝯtraria po
ſitio.queritur an talis oppoſitio ſufficiat ad ĩpediendũ lr̃as
vel executionẽ antedictas:ſaltẽ quo ad cantoriam. Et ſic p̃i
mo vr̃ ꝙ oppoſitio talis ſit bona ⁊ ſufficiens:q: qñ alicui ob
ſtant plura ĩpedimẽta:licȝ fiat ſibi grã de ſublatione vnius:nõ
ꝑp hoc tollit̃ aliud:⁊ iõ adhuc alio remanente totum adhuc
remanent ĩpeditũ.ff.de ſeruit.vr.predi.l.ſi domus. de ſi. preſ.
.c.ij.de auct.⁊ vſu pa.c.ex tua.x.de ꝓui.paſtoralis. Modo dr̃
cta exceptio non valebat ex duplici cã. Prima ꝙ grã ſe non
extendebat ad dignitatem hmõi maiorẽ. Scd̃o q: reſeruati
erat ⁊ non eſt ſublatum niſi ſcd̃m ĩpedimẽtũ.ergo in vno im
pedimento adhuc remanet. Tertio q: ſi aliqd in grã exprimi
tur vel tacetur quo nõ expreſſo vel non tacito papa grãm de
negaſſe potuiſſet.ergo eſt ſurreptitia ⁊ nulla.de ele.dudum.
.ij.⁊.c.ad audientiã.de reſcrip.ij. de prebẽ.dudum.li.vi.mõ
hic vr̃ expreſſum ꝙ virtute dicte grẽ acceptationis ſibi dicta
cantoria deberet̃ niſi reſeruatio obſtaret:quod eſt falſum:qȝ
ex alio capite acceptatio non valebat:puta q: dicta cantoria
ſub dictis lr̃is nõ cadebat. Itẽ tacuit ꝙ dignitas maior poſt
pontificalẽ in dictis lr̃is erat excepta:quod tacitũ ſi expreſſũ
fuiſſet mouiſſet papam ad non ꝯcedendũ.g ⁊c̃. Contrarium
p̃m eſt:q: aut viciaretur dicta grã ꝓuiſionis per falſi expreſſio
nem:aut per veri taciturnitatẽ cum de ꝑtate collectoꝝ ⁊ ha
bilitate ꝓuiſi ac vacatione.minime dubitat̃.ſed neutrũ eoꝝ
põt dici.g ⁊c̃. Dico primo ꝙ non fuit defectuoſa per falſi ex
preſſionẽ vel ſuggeſtionẽ.niſi diceret̃ in hoc ꝙ ſuggeſtũ acce
ptari cũ ꝓ eo ſolo fuiſſet vicioſa:q: beneficiũ reſeruatũ. Sȝ
breuiter dico ꝙ hoc nullo mõ vr̃ pape ſuggeſtũ:q: non ſequi
tur hoc ĩpediuit.g non illud:cũ plura p̃it eſſe impedimẽta
quoꝝ quodlibet.per ſe ſufficiens eſſet:vt probant iura ſupe
rius allegata.facit.c.cum ꝓ cã. de ſen.excõ. Scd̃o ꝙ non fit
ſurreptitia ꝑp taciturnitatẽ:q: ſi hoc diceret̃ hoc eſſet ꝓpter
rõem:q: tacitũ eſſet in grã ꝓuiſionis ꝙ in grã vigore cuius fuit
facta acceptatio:fuerat ſcã exceptio dignitatis maioris poſt
pontificalẽ. Sed hoc non obſtat:q: nunq̃ȝ viciat grãm hmõi
taciturnitas:qñ in caſu ex narratione ⁊ forma ꝓuiſionis dȝ
principi veriſimiliter eſſe notum:ſic eſt in propoſito.igitur ꝑȝ
primũ:q: qñ facit actum q põt certo obſtaculo ĩpediri:ſi ſcit
obſtaculũ illud:⁊ cũ i eius ꝑtãte:illud tollere vr̃. Eſto ꝙ nec
de hoc aliqd dicat:nec de hoc aliqd dicatur ſibi vr̃ ipſe velle
tollere iſtud.ff.de excu.tu.l.idẽ Ulpianus.§.ſi.⁊.ff.de re iudi.
.l.qdam ꝯſulebant.ibi eſt de neceſſitate.ff.de here. inſti.l.pe.
Ad qd enim oȝ aliqd dicere alicui:ꝙ ipſe per ſe ipſum veriſi
militer ſcire dȝ.certe fruſtra.ff.de act. em.l.j. ⁊.l. ea que.ff.de
edi.edic.§.ſi intelligat̃.cũ ſi.ibidẽ alle. Pro quo faciunt no.
Ja.per Cy.C.ſi ꝯ ius vel vti.pub.l.õẽs. circa principiũ. Uȝ
ꝙ licȝ reſcriptum non valeat ꝯ legẽ tñ ſi facta eſt talis narratio
facta in reſcripto ꝙ princeps cognoſcere potuit reſcriptũ eſſe
ꝯ.l.licȝ de hoc in reſcripto nihil dicatur expreſſe: ſeu ꝙ non di
cat non obſtante tali lege:valet reſcriptũ. Idem dic ſm̃ nota.
Jo.an.de reſcrip.in noue l.c.i.priuilegium ſiue reſcriptũ con
ceſſum per principẽ valet:⁊ ius cõe tollet:licȝ de illo nõ facit
mentionẽ:q: in ſcrinio pectoris ſui cenſet̃ illud hr̃e.l. oĩm.C.
de teſta. Itẽ facit qd̃ no.Jo.an.in gl.de ꝯſti.c.i.li.vi. ꝙ papa
faciens nouam ꝯſtõnẽ gñali ꝯſuetudini ꝯtrariam vr̃ velle tolle
re dictam ꝯſuetudinẽ ꝓ eo ꝙ preſumitur illaȝ ſcire:ẽt ſi de ea
mentionẽ non faciat: facit ad hoc qd̃ no.de ꝯceſ. preben.c.i.li.
.vi. Itẽ facit qd̃ no.Fred.de ſenis i tractatu ſuo.de re.permu.
ꝯdu.vi.vbi dicit ꝙ ĩpetratio beneficij ex cã permutationis ob
tenta non valet:ſi beneficium eſt reſeruatũ ⁊ de reſeruatiõe
non eſt mentio facta:niſi ſit gñalis ⁊ pluribus nota:q: tunc
preſumeretur ꝙ papa illam ſciuiſſet:⁊ tũc expreſſio nõ ita nõ
fuiſſet in notis per primis dicte rõnes ſatis videntur eſſe cla
re:vȝ ꝙ ex forma narrationis pape debuit ſcire veriſimiliter
ꝙ in grã prima excipiebatur dignitas electiua:q: iſtud ẽ no
tum ex papali ꝯſtõne plus q̃ȝ notoria:ꝙ in oĩbus hmõi litte
ris põitur dicta clauſula exceptiua. In notorio vero admo
nitio vel expreſſio nec̃ia non eſt:hinc eſt ꝙ licȝ emptor non de
beat emptionẽ venditori denunciare tñ vbi eſſet notoriũ nõ
eſſet opus denunciare:vt de act.emp.l.emptor.in Rubrica.
Itẽ alia rõ e ſcd̃o deducta:q: aut dicas papaȝ fuiſſe deceptũ
in hoc pro eo ꝙ credidit ꝙ forma expreſſa hoc importaret ꝙ
ſub ea talis dignitas cõprehenderet̃: aut pro eo ꝙ ipſe p̃ſũa
uit:ꝙ in prima gratia fuit facta mentio expreſſa ꝙ dignitas
maior hmõi cõprehenderetur ſub ipſa:i q: non vr̃ ꝙ ex alia
opinione potuiſſet:ſed neutrũ dici põt:nõ primũ hoc eſſet po
nere in principẽ errorẽ iuris:qd̃ eſſet abſurdũ:vt in.c.i.de cõ
ſti.li.vi. Certũ enim eſt de iure moderno ſȝ ꝯſtõnẽ dñi nr̃i ꝙ
ſub gñali grã non cõprehenderetur dignitas maior poſt põ
tificalẽ:ẽt ſi non poneretur clauſula exceptiua: vt hr̃it ordina
tiones.Jo.xxij.per oẽs ſummos pontifices ꝯfirmate. Nec
ſcd̃m:q: non eſt veriſimile papam diuinare:vt.l.ſi putator.
.ff.ad.l.aq. Scd̃o vr̃ veriſimiliter ꝙ papa debuit idẽ iudiciũ
facere de eo ꝙ ſibi non appareat: ⁊ de eo: vt.l.iij.⁊.l.nulla
poſſa.ff.de ꝯhen.emp. q: veriſimile eſt ꝙ papa debuit preſu
mere ꝙ non fuit poſita clauſula que in primis litteris ꝓ que
in eis hmõi litteris cõprehendi valeret:tũ q: hoc non eſt cõ
ſuetum: Immo prohibitum fieri: nec credo factum adhuc
fuiſſe de tpe pape moderni:tũ q: ſi ita eſſet: veriſimile eſt ꝙ
dñs.R.de hoc feciſſet mentionẽ in ſcd̃is litteris nec eas faci
lius obtinere potuiſſet:q: quilibet preſumitur velle eſſe dili
gens in iure ſibi acquirendo:vt.ff.de arbi.c.i.cum ſi.ff.de ꝓ
ba.l.cum debito.in prin.⁊ in ſi.⁊.l.ſi poſitum.eo.ti.
¶ Concludo ergo ex premiſſis papaȝ in conceſſione gratie
noue prouiſionis non fuiſſe circumuentum: ⁊ per ꝯñs dictam

gratias minime reputari seu viciari tanq̄ surrepticias: quod pricipaliter ꝓbat sic: q2 lz false oēs expressiōes que potuerūt mouere principē verisimiliter ad facilius ꝯcedēdū regularis viciant gratias: que lr̄e hn̄t tacitam ꝯditionē si preces veritate nitentur: tn̄ non oīa tacita quoqȝ expressio mouere potuisset ad denegandū gratiam viciant. Sed ea solūz de qbus reperitur expressum. Uel de qbus in iure est cautum ꝙ eis expressis eam gratiā nullatenus ꝯcessisset. Hinc est ꝙ lz papa ita libenter daret beneficium magni valoris sicut pui de hmōi dignitate vale gratia. nec ex taciturnitate hmōi viciat lz secus si minoris valoris expressisset: vt no. gl. in cle. i. ꝑ alle. que vult ꝙ ꝯcessio facta per papaz crioso valet ipso iure qd̄ no. Jnn. de ꝯces. preb. ꝓposuit. z c. cū nr̄is. z ꝓbat. c. inter dilectos. de excess. pla. z c. accedens. de accu. tn̄ si fuisset crimen expressuz: hoc valde potuisset mouere ad denegandū: vt de eta. z qua. c. az te. cū si. Modo ita est ꝙ hic non possumus dictas literas arguere ex falsi suggestione: q2 nos reperit aliqd falsi suggestū: ꝙ papa pp hoc ꝙ in premissis lr̄is non fuisset adiecta clausula exequoria dictā nouā ꝓuisionē denegasset. Jmmo verisimile est magis de ꝯtrario. attēta dignitate impetrātis z ꝙ gratia ista noua fundat sup aliquo iure ipsius zc. Ad rōes factas in ꝯtrariū: z de pria notum est ꝙ non est impedimētū collatōis: z inquantū tolleret ipedimētū: vī vtrūqȝ tollere vnum expressisset z aliud tacite per inducta. Ad scdam rōnē sufficienter est rn̄sum per p̄mā rationē huius partis.

¶ Ut lite pendente: z de impetrationibus. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Per citationē cursoris nos dicit lis pēdere. h. d. pmo. Jmpetratio beneficii nō ē surrepticia in qua non est facta mentio de decreto citatōis z eius executione. h. d. vsqȝ ad finem. CCCC.LXIX

Apposito Quod cāsit cōmissa ad instātiam abbatis: z ꝯuentus monasterii ꝯ Jo. super prochiali ecclesia quā monasterium possidet tanq̄ vnitaz per. xii. annos ꝓxime preteritos: z rōe dicte vnionis ad se z Joannes rōe collatōis ad se pertinere pretendunt decretaqȝ citatione ad instantiā monasterii ꝯ Jo. z executa per cursorē in curia Jo. eadē die qua dictus cursor eum citauerit ad dicendū ꝯ ꝯmissionē tenor cōmissionis eidē Joanni non explanato per cursorē z nos apparet quale precessit an citatio: vel ipetratio ipetrauit dictaz ecclesiam tanq̄ iure deuoluto nos faciens mētionē de commissione decreta z executione citationis: ꝙ valet hmōi ipetratio: hoc est ꝙ non est surrepticia occasione premissoꝝ: nō obstante. c. cūmqȝ. no. de resti. q2 vt ibi notat Dn̄s non intelligitur illud. c. nisi de ipetratione fienda in preiudiciū partis super eo de quo hic litigatur. Modo hic stamus: q2 si beneficium est vnitū nos vacet: z si non vacabat non valet ipetratio. de ꝯces. preb. c. i. nos obstante. c. ii. vt lite pen. in cle. tn̄ ꝙ precessisset executio: exequētis ꝓbare tenet per no. glo. de rescrip. c. si. in cle. z Cy. post Ja. ff. de proba. l. cum te. ff. de negat. l. cū qui. per gl. tn̄ q2 citatio non hūit plenā certitudinez cāe zc. vt in dcā cle. si tn̄ ꝯcessisset plena citatio forte secus pp preiudicium. lite pen. de quo. ff. de rei ven. l. si. zc.

De preben. z de statu monachorum. Rubrica.

¶ Jnfrascripta decisio. h. d. Si epūs ad monachoꝝ p̄ntationem hz instruere rectorē in ecclesia monasterio data p ipsum epm̄ de sui capituli ꝯsensu: talis institut᷒ ꝑpetuus: z nō tpalis vicari᷒ esse cēset. h. d. pmo. Ecclesia prochialis vnita monasterio: tanq̄ vicaria debet ipetrāri: lz sub noie ecclesie fuerit impetrata. h. d. vsqȝ ad finem. CCCCLXX

Apposito Quod epūs de ꝯsensu sui capituli: z patroni ecclesiam parrochialem quo ad oīa tam spūalia q̄ tpalia cederit monasterio nos ptate predicandi. confessiones audiendi z ecclesiastica sacra ministrandi: z curam aiaꝝ exercēdi: z fructus ꝑcipiendi: sic tn̄ ꝙ ibi sit vnus presbyter secularius q p monachos epō p̄ntet: z ab eo instituat z recipiat curam: z eam exerceat ꝑ seipso oīa sacra ministrando: z q eidē epō: z archidiacono teneat de coꝝ mulctis rn̄dere: z ꝙ in p̄sonis duoꝝ vicarioꝝ qui publice a populo rectores noīabāt dicte

ecclesie seruiret. deinde qdam a papa dictam ecclesiaz tanq̄ vacantē z deuolutā ipetrauit an valeat hmōi ipetratio: z cēseat ex verbis dictis colligi dictā vicariā esse ꝑpetuam z nō tpalē: z ꝑ ꝯñs in ea cadere ius deuolutōis vicarie z Rn̄deo pmo q2 ēt in ecclesiis spectantibus ad mensaz monasterii pleno iure z quo ad oīa supradicta dictus vicarius dī ꝑpetuus: q recipit curā quo ad regimen populi ab epō. notat glo. de excess. pla. c. frequens. in cle. in fi. z est casus. de capel. mo. c. i. li. vi. Nec ob. hoc ꝙ datum est monasterio hmōi exercitiū regiminis: q2 dico quod verū est tn̄ nō datū fuit vt per se sed per vicariū suū exerceat. Sed q2 vicarius non per eos: sed per epm̄ instituit: ipsi illū non p̄nt ammouere. Jdō cēset pertinere sibi non monasterio de vicariatu disponere. de off. arc. c. i. Nec ob. quod p̄ntant: q2 ēt si ꝓuiderent: z manualiter reuocarent: nihilominus beneficiū esset ꝑpetuū in regularib᷒: vt de. i. de exces. prela. lz secus crederē in secularibus. ar. ff. de adop. l. questiū. lxx. di. c. ii. Nec patronus aut collator priuat quē p̄ntauit: vel cui ꝯtulit sine cā. l. di. satis peruersum. de offi. ordi. ꝯquerente. Scda rō est quod finis est inspiciendus. ff. de ꝯdi. ob cām. l. pe. de ꝯdi. z demō. l. tale. § legato. Sed cā fuit vt iste rn̄deret epō z archidiacono de iurib᷒ suis: quod tn̄ non possit vicarius tpalis. Preterea tertia rō est: q2 ꝯsuetudo est mos loquendi interpretē a nobis ex verbis mente. de ꝯsue. cum dilectus. ff. de legi. si de interpretatiōe. Modo iste appellabat vulgariter rector ergo zc. Preterea ēt additur ad rōnez primam: quod si monachi hn̄t ēt facultatē spūalia exercendi: hoc posset pluribus in solidū in eadē plebe cōpetere: vt rectori epō: z legato pape: z ēt videnī monachi per se spūalia hmōi exercere. Jtē vicarius nō dī ad aliud p̄uta ad rectorē: z idē est de eo: z si sciat ergo rectoriā vnitaz z sciat eā regi per vicariū ꝑpetuū: vt de preben. extirpan. § qui vero. z de. i. de offi. vica. Quarta rō: q2 fienda est in dubio interpretatio: que magis ecclesie prosit: z que est magis pia. simile. ff. so. ma. l. i. Modo ecclesie decet hīc talem vicariū ꝑpetuū: q2 pastor talis est: z melius de qbus intuet. Per hoc est rn̄suz ad id qd̄ aliq dixerit: quod dicta verba p̄nt interpretari: vt cura daret per epm̄ vicario tpali per no. per Jnn. de offi. archi. cum satis. nec ob. quod dcm̄ est ecclesiam vacare: cum tn̄ vnita vel incorporata non vacet: qd̄ intelligendū est z exponendū de vicaria: q2 cū ad ꝓpriū sensum verba non p̄nt trahi ad iꝓpriū referunt. ff. de offi. ꝯsul. l. ii. de rescrip. cū aliquibus. li. vi. salte vt res valeat. c. abbate. de ver. sig. pp qd̄ premisso modo: lz ꝓprie non vacet: vȝ quod principali prelato careat: vacat tn̄ in eo qd̄ scdario plato viduata est. ergo zc.

De confessis. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Si reus dixerit se certo tpe possedisse z ꝓcurator eius in libello dicat actorem fecisse quominus posset possessionē hīc ꝯcordanda est confessio dn̄i cum dicto alterius partis. h. d. CCCCLXXI

Ncausa Beneficiali reus ꝓuocatus ad cām ꝯfessus est se possidere in principio cāe: z ita ante litē motam in ipetratione noue ꝓuisionis: que obstante reseruatōe non valebat: ita asseruit z ꝓcurator eius postmodū deducit in libello z positionibus suis. de tpe tn̄ sequētī actorē fecisse: quominus reus ipse potuisset possessionē habuisse: actorēqȝ possessioni incumbere: ipso actore ēt hoc asserente ꝯcordanda est dicta confessio ꝓcuratoris cum ipsa ꝯfessione z assertione rei pp tpoꝝ diuersitatem. ar. de testi. cum tu. z C. de fur. l. manifestissimi. z de accu. cum dilecti. maxime q2 non est verisimile ꝓcuratorem voluisse ꝯ ꝓducta per dn̄m ꝯfiterē ꝓduxit. n. in facto isto instrumentū possessionis adepte ante litē z nouam ꝓuisionē: z assertionē dicte sue partis principalis voluisse ad hoc certa scia ꝯfiteri. maxime ēt q2 nō est verisimile dn̄m illud voluisse sub clausula generali. Et iō non est uerisimile ꝓcuratorē id potuisse pacsertim q2 uerba quominus p̄nt ēt hīc bonam interpretationē si recipiantur cum iuris effectu: vt. ff. ꝙ qsqȝ iuris. l. i. § i. scȝ quominus potuit hr̄e. s. cū effectu: q2 non uidetur uersum quod non durat uersum. ff. de in rem uerso. l. si pro patre. § uersum. Facit tn̄ dubium. no. Bar. ff. de uer. obl. l.

qui adit. ubi uidetur notare: quod dicta interpretatio c. cũ tu. que hз locuз in testibus ꝛ instrũis ex iuris dispõne: ꝛ non hз locum in dispõne partis cuiusdam: qui primi probent ꝛ scdi non. scdm dominum Corsiensem.

De prebendis. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h. d. Si quis in impetratiõe noue prouisiõis expssit possessionẽ pacifice assecutuз, pbando se possidere per apprehensionẽ chordarũ ñ sufficit ad excusandũ dictã nouã puisionẽ a surreptiõe. Uel sic. Noua prouisio ex falsa narratiõe reddit surreptitia. h. d. CCCCLXXII

Ncausa Cõclusionis supradicte si reus ꝯfirmatus predictus in dicta cõfirmatione expressit: ꝙ fuit possessionẽ pacifice assecutus. Scdo ꝙ fructus percipiebat. Si primũ pbat hoc modo: qꝛ per chordas ꝛ vestimẽta ꝛc. intra ecclesiã fuit in possessionẽ inductus. Scdm non pbat: nihilominus sua ꝯfirmatio non est surreptitia: qꝛ si hũit possessionẽ ꝗ liberam facultatẽ fructus pcipiendi nisi aliud appareat: vt. l. bone fidei. ff. de acq. re. do. quod esset deberet de hoc per partẽ exceptũ: sed presumitur ꝙ percepit: vt. l. cuз defunctus. C. arbi. tutel. ꝛ. l. cum de indebito. ff. de proba. Quid enim ad rumbum cum pcipere libere possit: ꝛ cuз pceptio obstante reseruatione sit in facto quãꝗ in apprehensione fuit ignota: non video. Tñ dñs Corsień. fuit in ꝯtrã opinione: qꝛ scdm cuз dicte ꝯsequentie non sunt necessarie. Replicaui tñ ista non fore plene probanda per no. in. c. exceptionis. ꝛ in regula infamibus. li. vi. Tamen hoc non est sine dubio.

De prescrip. ꝛ de his que fi. a prela. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Iniustus titulus causam tribuit prescribendi. h. d. CCCCLXXIII

I apparet Concessio epi que dr̃ facta cum cõsensu sui capituli de quo ꝯsensu non apparet: ꝛ sequit̃ tps sufficiens ad prescriptionem illud sufficit. Nam talis titulus errore facti suffultus dat cãm prescribendi: vз si epũs donat. ꝛ dicit de cõsensu sui capituli ꝛ ita tradit monasterio ꝛ ibi pcedit quod no. gl. de ꝯsue. cum dilectus. ꝛ de prescrip. de quarta. ꝛ presumitur talis error per. c. ea noscitur. de his que fi. a prela. qꝛ iustus error hr̃ pro titulo. ff. de emp. l. ij. que a pupillo. ꝛ qui se. ꝛ. ff. p le. l. fi. ꝛ iustus ẽ hic error facti. l. ij. ff. de iur. ꝛ fac. igno. maxime per no. in. d. c. ea noscit̃. sup quo tñ vide dñm Bar. ff. rem ra. ha. l. actor. Secus si in iure errasset: ꝛ ita procedit quod no. in. c. ij. de his que fi. a prela. ar. ff. de iur. ꝛ fac. igno. . l. iij. ꝛ. l. causa ꝛ de vsucap. l. ij. que fi. a pupillo. ꝛ. l. vbi lex. ꝛ. l. non nonꝗ. probant no. ar. x. q. ij. cognoscimus. ꝛ ita no. pan. in de. ꝛ de re. eccle. non alie. in glo. pe. ꝛ ibi plene vide. Aliqui dñi volunt dicere: ꝙ requirit̃ subscriptio clericorũ. pro quo vult tex. xij. q. ij. sine exceptione. ꝛ notat Inno. in. c. audiuimus. de re. eccle. non alie. li. vj. d. alia subscriptione idem dixerunt dñi de rota per. c. tua. in fi. de his que fi. a prela. Sз dic ad hoc: vt in qõnibus dñi Neapolitani. q. lxxviij. Cum dixi presumi assensum capituli interuenisse intelligo quo ad effcm̃ excludendi malam fidẽ in recipiente. ꝛ ita pcedit opinio pan. vbi prescriptio currat ad effcm̃ validanduз: ad alienãdũ pperam vo sec9: ꝛ ita pcedit opi. bar. i. d. §. q sec9. Lз sec9 sit aliẽatiõe tpali: vt. c. ea noscit̃. de his q fi. a pla. ꝛ ita procedit ibi gl. ꝛc. ꝙ itelligenuz si opponat̃ p ptẽ ꝯsensuз nõ interuenisse: ꝛ ita procedunt no. Inno. in. d. c. ea noscitur.

De offi. vica. de statu mona. ꝛ de prebendis. Rubrica.

¶ Infrascripta deci. h. d. Si mõasteriũ ad qõ prochialis ecclesia ptiet i spũalib9: ꝛ tpalib9: ꝛ ĩ mõachi curã aiaꝝ hñtes pñtãt epo clericũ secularẽ: ꝙ ipsi9 mortẽ pt dicta ecclesia tãꝗ vacans ipetrari. h. d. CCCCLXXIIII

Upposito Quod prochialis ecclesia spectat ex canonico titulo plenissime ad monasteriũ: vз quo ad spũalia oia: ꝛ tpalia: ac ipsoꝝ oium plenũ. ꝛ liberũ exercitium ꝛ fructuum oium perceptio: saluo ꝙ debent hr̃e secum vnum capellanum secularẽ qui per eos epo pñtetur: ꝛ ab eo recipiat curam: ꝛ in decenti habitu sacrm̃ eucharistie portet infirmis. Ac ẽ ibi

monachi vsi fuerunt per seipsos exercitio cure: ꝛ infirmis sacrã ministrando. Si moritur capellanus ꝛ impetratur ecclesia tãꝗ vacans per mortẽ illius: cuз impetratio: vt supra in cõclusione. iiij. precedenti: ꝛ per ea que ibi dixi. in fi. ꝛ vt gratia pape valeat: ꝛ in aliquo sortiatur effectum: qꝛ cuз papa sine dubio fuerit intentionis aliquid cõferendi. ar. de priui. si papa. de verb. sig. abbate. de le. i. si qñ. Facit ꝙ si patronus donet ecclesiam: censetur donare ius: quod in ea hз: vt de donat. c. pastoralis. de iure pa. c. cura. ¶ Itẽ qdam dñi plures numero dixerunt: ꝙ si in libello talis impetrans ꝯ monasterium principaliter petierit dictam prouisionẽ suam pnunciari canonicam: ꝛ declarari dictam ecclesiam ad euз pertinere: sibiꝗ adiudicandum fore ac dicto monasterio nullum ius competere super dicta ecclesia: iudex facta fide de pmissis dз declarare libellum ꝛ super iure dicte Capellani ferre sñiam: ꝛ super aliis impetrãs silentium imponendo: ꝛ hincinde expensas compensando. Pro primo alle. ff. de leg. iij. l. qui solidum. in prin. ff. fami. hercis. l. in hoc iudicio. ꝛ no. Cy. ff. si aduer. rẽ iudi. l. i. pro scdo de expensis alle. no. Inn. de dol. c. fi. in glo. magna. v. item no. ꝙ si sñia. Licet modus facit ꝯ no. Inn. de plus peti. c. vnico. in fi. in gl. Sed in pricipio. dicti dñi subtilius illud dcm̃ impugnarant vt prima facie videbat̃. Est enim certum de iure ꝙ iudex qui condẽnat in eo ꝙ non continetur in petitione actoris male. ꝛ fatue agit: vt. ff. de ꝯhen. emp. l. vt fundus. C. de fideicõ. l. i. in fi. modo constat ꝙ ius quod primos capellanus hñit sub gñali petitione non comprehenditur: agit̃ in illo iuris condẽnatio fieri non põt: quod non cõprehendat̃ probo: qꝛ aut cõprehendit̃ tanꝗ pars rei petite: vt in. l. qui solidum. in prin. alle. ꝛ hoc non: qꝛ ecclesia est indiuisibilis ꝛ partẽ non hз: nec ipsa nec ius corporale qõ in ea hr̃: hз partẽ: vt in. c. dilecto. de preben. de ꝯsti. cum. M. cum si. an cõprehenderet̃ per reductionẽ ppꝛietatis verboꝝ ad ipropꝛietatẽ: vt prime dixi ẽ ꝛ hoc nõ põt: qꝛ si sit ius monasterii non excluderet̃: si mentẽ talẽ libellus hr̃et quod tñ per expressum excludit. Postꝗ enim nullum ius pretendit in ecclesia ius infert monasterio: ꝛ ergo ipse ipetrans eo ipso ꝙ expsse ius monasterii in libello non excludit ex toto cẽset̃ libellum velle intelligere de directo principali inter actorem ꝛ rectorẽ. ar. ff. si ager vec. l. ij. facit qꝛ libellus dз eẽ clarus de nã sua. ff. de rei ven. l. si iõ. Et lз adiuuet̃ declaratio aliquo interpret̃ actoꝛ. ff. de iudi. si qs intentionẽ ambiguam. ꝛ i. l. in stipulaꝗ. ff. de ver. obl. pp quod dicti dñi ꝯsulebant ꝙ diceret̃ actor p auditorẽ ꝙ dcm̃ libellũ declinaret. Tñ in casu quo non declararet fiat interpretatio ꝯ eũ: vt in regula ꝯ eum. li. . vi. qꝛ saltẽ debent in dubio accipi verba in ppria sñia: vt instit. de iure nã. ꝯ qõnẽ. ff. de lega. iij. l. non aliter. maxĩe in odiũ declarare nolendo. ar. ff. de interro. act. l. de etate. §. q tacuit. Coniunge cum isto ꝙ si libellus dз esse clarus adhuc sñia dз esse clarior que ꝯ insti. acci. ꝛ qꝛ non vr̃ ꝙ ius illius capellani ꝯsisteret in ipso corpore in ecclesia ꝯstituto ad releuamẽ actoris i aliꝗ ordinata: sicut videmus i multis ecclesiis hmõi capellanos vicarias ꝛ pbẽdas hñtibus. ẽ cũ aiarũ cura: sed ptãte audiẽdi ꝯfessionẽ qbus tñ non vr̃ pnidere aliꝗ mõ de ecclesia: sed in ecclesia: videbant dñiam. no. gl. de. ij. de pau. ꝛ de dignitatibus. Lз secus putarẽ vbi monachi carerent exercitio cure per ea que dixi supra ꝯclusione. iiij. precedenti. Hoc supposito dicebant dicti dñi: ꝙ si recusat ille declarare absoluat̃ monasteriũ ab ipetitione: ꝛ actor ꝯdẽnet̃ in expensis: quod tarde fiendũ foret: ꝛ si fieret bonũ eẽt taliter sñiam declarare: ꝙ appareret modus ꝛ cã pnũciatõis eiusdẽ si declararet: ꝙ pnũciaret̃ scdm quod aliꝗ dñi supra dixerunt ꝛc.

De appellationibus. Rubrica.

¶ Seqñs dec. h. d. Appellator renũciare ñ vr̃: ꝗ iura sua corã auditore pducit ad finẽ: vt i executione sñie supsedeat: secus si ab eo citationẽ peteret: vel aliꝗd aliud qõ non posset nisi p iudicẽ expediri. h. d. CCCCLXXV

I ille Qui a sñia diffinitiua ꝯ eũ p auditorẽ camere lata ad sedẽ apostolicã appellauit post appellationem comparet coram auditore ꝛ pducat sua iura. vbi sibi ostẽdat suam sñiam fuisse iniustaз

ad istū finē q idem auditor a dicte snie executione recedat:
p hoc sue appellationi renunciare non vr. Ratio:naz tunc
qs:vel renunciat facto:vel tacite sue appellationi:cum in eo
pricias nō cuitet:vt de appel.c.sollicitudiné.in fine. Et ecce
si appellatio.s.sit legitima iudicis iurisdictioné suspendit vt
de sen.excó.p tuas.t hz effectum talis suspensio q iudex a
quo t cui⁹ iurisdictio est per appellationem suspensa nō pt
in cā vlterius pcedere. Et si pcedat nullus est ipso iure pro
cessus eius:vt in.c.lz de sen.excó.li.vi.t in.c.p tuas.alle.meli⁹
in.c.interposita.t.c.non solū de appel.t icótro:si appellans
cum iudice a quo pcedit ad aliqué actu:q non posset expe-
diri:nisi virtute iurisdictóis:t hmói fit suspensa:tunc vr vel
le p factū pruum sue appellationi renunciare.vt de psti.cum
.M.vel esse sibi prius:quod non credit in dubio:nec pmit
tit in expresso:vt.c.sollicitudinem.alle. Ita pcedit.c.grati.ð
offic.dele.de testi.cum venisset. Nam pducere iura sua nō ē
pcedere cum tali iudice ad actum:q non posset nisi in vim
iurisdictionis expedire:qz pót fieri cum non iudice t cā iudi
cium. Preterea qz sums intentus psiderand⁹ est in facto .ff.
de dona.l.si.in fi.cuz.l.seq.t.§.an vltimo.in prin.ff.de neg.
ge. Mō ille pducebat ne fieret executó. Mō ad idem tēdit
sua appellatio.t ita bene facit no. Inn.de appel.in fi.glo.t
Pau.in cle.si ante.de dolo t ptu.de ignorantia. appellatóz.
Preterea lz pductio posset recipere plures intentiones t si
nes.respiciendus tū est in dubio ille q minime obest pducē
tiputo qz non est verisimile in dubio:q qs tacite sue appel-
lationi renunciare velit:nisi hī appareat p cóia iura pmissa
c.interposita. Nisi petijsset a iudice tali:q pnunciaret: vel i
terloqueret super executóne non fienda:vel q citaret ptem
aduersam ad dicendum pcum.n.talia nō possunt fieri a iu
dice nisi in vim sue iurisdictionis que iam dr esse suspensa.
Apparet q tales actus pni sunt hmói suspensioni:t p pñs
appellationi predicte per dāz fundamentū supra allegatū.

ℭ De iudi.t probationibus. Rubrica.

ℭ Infrascripta decisio.b.d. Auditor cui cómissum est q ð
cernat citationem personalem si reperitur diffamatum de
pcenitus in cómissione:non recipit pbationem de bona fa-
ma:nec admittet pcuratorem allegantez causas absētie sue
sine spāli mādato.b.d. CCCCLXXVII

Auditor cui Est pmissum q si reperiat de pcenitis in pmissione sibi
directa publice diffamatos decernat p eos citatóz
psonalem:t q sup hmói infamia testes recipiat:nó ob hoc
absqz alio mandato spāli:t ad instantiaz pcuratoris hmói
citandoz generaliter deputati ad causas pót recipere testes
super bona fama. Ró duplex est:qz ista est cā iudicialis ifor
matio:ideo hanc receptionem facere pót:vt supra. Secūda
ró:qz natura hmói cause personam pcuratoris non admit
tit:t fuerat ante decisum per tres cócordes interlocutorias:
vt dicebat dñs Galbardus auditor. Item tenent dñi q si
talis pcurator vellet allegare causas absentie:non obstante
.l.seruum quoqz.qui publice.ff.de procura.qui intelligunt.
de pcuratore habente spāle mandatum ad hmói excusató
nes seu causas absentie proponendum:t de pcuratore post
citationem destinato ad hoc specialiter:qz post executionez
hmói t eius reportationem sunt talia allegandá:qz exceptó
actionem presupponit:cum sit exclusio.ff.de excep.l.ij.qz de
hoc solet semper specialis commissio impetrari.

ℭ De proba.t de re iudica. Rubrica.

ℭ Sequens decisio.b.d. Quamuis res inter alios acta re
gulariter non noceat possessori:tamē de mandato superio-
ris contra ipsum possessorem potest fieri executio si lite pen-
dente:vel post sententiam se intrusit. Et si dictus tertius ne
gat se possedisse incumbit onus probandi asserenti illū pos
sidere.b.d. CCCCLXXVIII

Apposito Quod.p.qui contra.m.sup beneficio obtinuit tres senté-
tias diffinitiuas in petitorio t possessorio. Et fecit
fieri executionem t processus:t post hoc reperit.A.intrusū
contra quem obtinuit commissionez a papa narrando tam

iurisdictionem factum fuisse tam lite pendēte qz post dictas
snias:t q dicte snie quo ad possessorium ptra dictum.a.exe
cutioni mandarent:pinde ac si ptra euz late fuissent. Et idēo
hoc.a.exposuit papa possessionez hmói habuisse an dictas
snias:t se posse statum suuz de iure docere. Et ó hīmuit mā
dari auditori cause cotez quo pamo cā pendebat:q si repe
riret q an snias hmói possessionem habuisset:ipsuz super pe
titorio ante executioné audiret:sed si reperiret:q post snias
habuisset possessionem:eum non audiret:quousqz snie hmói
fuerint contra eum executioni mandate hmói onus pbādi
qó post snias incūbit ipsi.p.adeo q si nihil pbet auditor dz
executionez ptra.a.retardare. Ideo qz de iure cói snia lata
inter.p.t.m.non deberet piudicare ipsi.a.cum diuerse sint
persone:t ex diuerso iure sue se fundāt:nec vnus hz ab alio
cām:nec possit pbibere aliū.ff.de re.iudi.l.sepe.cū ibi no.
t.c.si.c.qñuis.in antiquis. Fallit sm quosdam in vno casu
vz:si ille.a.possessor fuisset factus lite pendente:vel post snias.
Vel si non fuit:hoc voluit papa q sub illa tacita pditione:si
preces veritate niterentur.de rescrip.c.ij.ergo stabitur regu
le:nisi pbet exceptio.per no.in clem.līas.de rescriptis. Lz
pcrarium aliqui dñi cum vrgenti motiuo tenuerint dicētes.
Si dicat:pstat.a.nunc possidere:t q antea non possedit est
negatiua:que pbari non hz:nec pót:vt.l.actor.ff. de pba.
Dico q vno mó:vbi est directa negatiua:t est cā intentóis
agentis non pbat.ff.de ver.ob.in.l.igit. Et ibi plene nota.
Bar.per Inn.in.c.in loco.de pbatio. Plenius per glo.t
doctores i.c.bone.de elec.t in cle.līas.ð rescriptis. Immo
secus est in pposito:cū veniat p modū exceptionis ptra in-
tentionem de iure cói iam fundatam tc.

ℭ De probationibus. Rubrica.

ℭ Infrascripta decisio.b.d.probatio fame t reputationis
releuat ab onere probandi negatiuam illum qui eam alias
probare teneretur.b.d. CCCCLXXIX

Ncā questionis Supra pprie si pbat.p.q.m.
durante lite t tempore sniarum p possessore habe
bat publice t notorie eo ipso satis se exonerat a pbatione
negatiue:attentata natura materie de qua agitur:q non re-
quirit pbationes ita exactas.vt no.ff.de re iudi.l.a diuo.q
si super. Item qz psumptio faciens pro negante ipsum rele
uat ab oi onere pbandi.vt no.ibidē bar.in.l.in illa. alle. ar.
.ff.de pba.l.sanius possidere.cum ibi no.iuncto:cum nó sit
possibile duos in solidum possidere.vt.l.si vt certo.§.si duo-
bus.ff.de commo.t.ff.ð acqui.pos.l.iij.§.si ex pluribus. ita
non vr possibile esse opinionem de possessione.m.qñ sit dire
cte contraria opinioni.ar.ff.de procu.l.post.§.t si tc.

ℭ De offi.delegati. Rubrica.

ℭ Sequens decisio.b.d. Valet processus factus p executo
rem sententie contra intrusum.licet de intrusione nó cogno
uerit.b.d. CCCCLXXX

Jexecutor Eidem. P.datus ptra.a. vigore dictaz līaz narran
tium.a.fuisse tam lite pendente qz post sniam intru-
sum:non facta inquisitóne de ueritate dictoz narratoz pro
cessit:monendo eum sub penis excóicationis ipso facto la
tis:q a possione ifra sex dies desisteret t pp hoc fuit appel
latū t cā appellatóis pmissa auditori processus hmói n po-
tuerat repugnare:ex eo q causaz cognitioné nó pmisit: dñ
mó tñ eoz auditori postea de veritate pstansummarie funda
mētū ex no. Inn.de psump.onuū.t pau.in cle.i.ð offi. dele.
t no.pau.de pces.pben.cuz ei qué.in cle. Mouit ēt dños qz
vbi executor hz recipere pcces cognitionis in aliquo casu
non venit ex natura executionis:sed potius a natura exce-
ptóis opposite p ptē:vt pz ex lectura.i.noua.ff.ð re iudi.l.ad
monet.§.si sup rebus.t in.c.de cetero.t in.c.cum super.ð re
iudi.p Inn. Itē mouit:qz assignató tmini sex dieꝫ hēbat co
gnitioné tacitā:lz nó expressaz si nó veniret in termino allega
tur⁹ rónes t cās quare n dz fieri executio ptra eū. Sicut.n.
veniret ifra terminū ad opponédū ita t venire potuit ad al
legādū cās in ptrariū si quas hēbat.de do.t ptu. cū dilecti.

¶ De sñia et re iudicata. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio h.d. An et qñ sñia lata iter duos litigantes pᵃiudicz tertio possidenti. hic habetur secundum deci. Item sup posito q.p. et I. seq. deci. CCCCLXXXI

I in casu Conclusionis eiusdē tpe litis agitate iter. P. et M. A. possidet bñficium de quo. P. contra M. ageret late snie contra M. ipsi. A. in possione pᵃiudiciuz attulissent et afferre dicerent. Et dicebat. d. Rober. quod ita fuerat obtentum pñte. R. P. D. tituli sancti Eustachii cardinali in consiliis bone memorie Cardi. Guilhelmi dudum habitis. et quod P. an. hoc tz in de. i. de penis. q. alle. c. q. vv. de iudi. et c. significavit. Per q rum iuriū allegationē dicit in c. si clericus. de prebē. li. vi. cuz sua gl. q dicit talē alle. puto quod in casu istorum conciliorum possessor tertius a reo condēnato possionē habuerat: quia illa iura tūc bñ faciunt: alias non. alle. d. n. c. si clericus. pdicti cū sua gl. q dicit quod illi ipetranti psone pᵃiudicat: quia cū de suo pᵃiudicio ageretur sciēs se opponere neglexit. alle. simile in c. quis. de re iudi. maxime quia illa oppositio consistebat in agēdo: q gravior vr quam illa in defendēdo: q minus gravis sm euz vr. pro h alle. tres gl. prima ē in c. cum sup. in gl. mag. quasi in medio colū ne scde istius gl. ibi vr et si res aliqua. Ubi dic sicut dr in. l. sepe. quod agitatū iudiciū cum liberto pᵃiudicat patrono scienti. Ita idem vr quod si res aliqua vendicetur ab aliquo q eam non possidet: sz tamen ego possessor debeo offerre me ad defensionem eius: et nisi me offeram fit mihi pᵃiudiciū quo ad possionē. vt. ff. de pos. l. bona fide. § qualiter. facit hec lex. Vel forte allegatio est corrupta. lz secus si ille reus possidebat: quia tunc non mitteret ad defensionē nec sibi fieret pᵃiudiciū: vt. l. mō concess. § finali. et § si vo. Secdo alle. p hoc alia gl. eiusdē in. d. gl. ma. post pri. iii. col. eiusdē gl. magne. v. p ista ait decre. in prin. et ibi ex quo certus. Tertio alle. aliā glo. Inn. de re iudi. c. quis. in gl. i. Ubi vr id quod dicit tex. quod snia lata inter aliquos tertio non pᵃiudicare intelligendū quo ad actionem: vel exceptionem pariendi. Nā secus quo ad possionē sed ista gl. non hz hunc intellectū qui sibi imponitur: quia intelligit de pᵃiudicio mutare possiones de psona rei condēnati in alium gravio... patet: quia hoc alle. Inno. in eadem gl. probo eandē conclusionē rone: quia in casu. c. cum sup. non fit pᵃiudicium quo ad pprietatem: vt ibi pz in fi. et ita non est de casibus comprehēsis sub. c. quis. Et tñ ibi pᵃiudicat q ad possessionē: igitur illi cui res iudicata inter alios si pᵃiudicat: nec obest quo ad pprietatem: dūmō ad eum et non ad reum condēnatū possessio ptineat in possessione pᵃiudicat: si sciuit cām agi et si defendit. nec appellavit. Secūdo hoc pbo sic: quia si spāliter hoc diceret in casu. c. cuz super. Aut hoc diceret p eo quod ad epm prior loco: et ad monasterium scdo loco illius cause defensio ptineret. Aut p eo quod eps a monasterio cām habuisset. Sed neutrum dici pōt: quia sic pᵃiudicaret in pprietate: vt. c. quis. et. l. sepe. alleg. vt quia eps potuisset pbibere monasterio se defendere. Et hoc non eadem rōne qua supra p dictā. l. sepe. Aut vt dicit Bar. in. d. l. sepe. Quia vr eps dedisse facultatem agendi ipsi monasterio et non hoc eadem rōne. quia in illo casu tz idem Bar. quo ad propietatez pᵃiudiciū generari: et sic intelligit opi. Bar. quam non putat improbatā esse. Et etiam non videtur quod aliquis de dictis quatuor casibus in d. c. cum sup. valeat ppie applicari: quia si sic tunc deci si essent contra c. quis. vel contra. l. sepe. quod non est credendū. Aut tu poneres rōnem spālitatis quam ponit Inno. in c. quis. de re iudi. in prin. scde colū. magne gl. in. v. ar. eius quod dictum est ibi. Ad hec ē rō: quia sicut eps posset agere contra Arien. si possideret et c. quod nō esset ei ius exercere ibi iura episcopalia multo fortius quam ea petebat: debebat excipere: et certe tunc hoc idem hoc casu: quia si p possedisset ab initio de qua agitur contra A. contra eum agere potuisset: et sic p contrario eos agente potuisset venire ad cām et excipere ne fieret sibi pᵃiudiciuz in possessorio. p vt hoc satis ponit Inno. in. d. c. cum super. Igitur cum rō spālitatis non appareat in hoc casu idez est maxime si rō Inno. posita in. d. c. cum super. in dicto. v. per istam autem decre. ibi ex quo enim. quia ex quo iura volunt quod contra eum rōne

solius detentionis detur actio: vt. l. effectum. ff. de rei ven. quod etiam fiat executione iudicium fiat delusorium sit bona: et p contrario generalis. idem vr in pposito. Si adversarius dixit se possidere: cum revera non possideret: quia quo ad litem pro possessore habetur maxime cū p ptem et iudicez p tali reputatur. ff. de rei ven. l. is qui se obtulit. allegat p pte ista dictuz Archi. in c. unico. de eo q mit. in pos. li. vi. et opi. Guil. d mō te lau. q idem dr tenuisse in cle. vt calūnis. de re iudi. In contrarium facit generalitas. § fi. l. sepe. alle. Ubi dr valde generaliter: quod si fundum a te Ticius petierit quem ego nō ex psona Ticii ad me ptinere dico: quoniam contra Ticium me sciente iudicatum fuerit nullum pᵃiudiciū patior: quia neqz ex eo iure quo Ticius victus est vendico: neqz potui interdicere Ticio quominus iure suo vtatur: hoc dicit. Si ergo nullum pᵃiudiciū illi fit quo ad possionē iducitur: regula generaliter negativa: et q ad possessionem. Ut vr res inter alios acta aliis non pᵃiudicat que non reperitur vitiata hoc casu tu cogitabis. Caue: quia indicium sibi loquitur et dicit pbabiliter solui posse ad. c. cū sup. Quia loquitur in casu quo agitur contra psonas que veniunt dicantur et de quarum possessione agitur ita quod duo faciunt p actorem: et quia de iure Ticii agitur in casu nostro. ergo sunt unū multum contrarii domino Vualbardo et c.

¶ De sententia et re iudicata. Rubrica.

¶ Secūs deci. h.d. Executio snie contra illū contra quē ē lata fit absqz cāe cognitōe. Sz nō sic contra tertiū cū q novū iudiciū ichoabitur nisi si ps consentiret processui. h.d. CCCCLXXXII

I snia Fuit lata p.p. et contra m. et executor velit eā exequi contra. A. q possessioni incūbit: et. A. dicat eā de iure nō exequendā: quia nesciunt cāz agi: et p. dicat contrarium: maxime virtute quarūdā commissionum papaliū executori spāliter deputatorum alias directarum. sup qbus opoteat cause cognitōz habē. Talis articulus nō pōt sine spāli mādato expediri durātibus feriis: p eo quia cause cognitionē plenā requirit: cū in hoc casu de pleno pᵃiudicio i possessorio contra illū contra quē forte nullo iure snia dz exequi: nō sup iteruptione, possionis requirit plena cāe cognitio. ff. si p vim. vel alio mō. l. fi. et de pbē. c. l3. ii. et ita nō ob. c. si sup. de re iudi. p ea q ibi no. nec ob. qd cōiter dr idē iuris et fortius q ad hūc executione snie sicut de snia: cū ex magis debeat habere rē pactā quam sniam: vt. l. minor. xxv. annis cui fideicōmissum. ff. de mino. quia dico quod verū ē in casu in q dz fieri executio contra illum contra quē snia est lata contra quē de iure declaret: et p sniam declaratio facta est. Sz vbi agitur de executiōe contra aliū facienda tunc quasi est vna nova ichoatio litis pp psone mutationē. ff. de exe. re iu. l. cū querit. Et requirit alia cause cognitio quam primo sed si ptes expsse vel tacite vz nō contradicētes in hoc consentiret pcessus in hoc validaretur: p vt oēs tenēt p. l. i. ff. de fer. cuz ibi no. et p no. in c. fi. de ferr. et in cle. sepe. de verbo. sign.

¶ De preben. et de statu monachorum. Rubrica.

¶ Infrascripta decisio. h.d. Collatio facta mōacho de bñficio consueto clericis secularibus assignari ē ipso iure nulla nisi habeat dispēsationē. h.d. ¶ Vel sic: Collatio vel mādatū de pvidēdo facta: vel factū monacho de seculari ecclesia prochiali: et de licentia Abbatis sine dispēsatōne canonica est nulla ipso iure. h.d. CCCCLXXXIII

ollatio facta De prochiali ecclesia consueta clericis secularibus assignari monacho et de licētia Abbatis absqz dispēsatione ipso iure nō valet. Ista conclusio fuit alias obtēta. sed ex cā pono eā hic: de mā eius habes gl. xvii. q. i. in summa. xviii. di. c. ii. et c. cū p vtilitate. et c. de cetero. xvi. q. i. et. lv. di. prīscis. et c. ii. de statu monacho. vbi dr. no. contrariū in. iii. gl. Ber. et in. ii. gl. Inn. et ibi p Hostien. et Jo. an. alle. dicta in ra. Vide et no. in c. quod dei timorez. eo. ti. et ibi plene p Jo. an. et vr sm Hosti. q hoc ibi recitat plene. Et Jo. cal. tz contra cōclusionem: et pleriim vr ibi. que notat vna in gl. et ea q p Jo. cal. no. in distinctione quam per modum additionis ibi ponit. Ubi ipse contrarium conclusionis tenet: et ipse Hostien. ibidem terminat. p vt no. Hostien. ibidē et Jo. and. in eo. c. quod dei timorem. pp officium predicandi. Et idem tenuerunt

Bugn. et Bar. prouincialis. Pro conclusione nostra tamen quidam dicens et probat quod monachus mundo mortuus est: licet deo viuat. xvi. q. i. monachus. et c. placuit. et c. graue. Sed per assumptionem ad prouincialem ecclesiam resuscitatur. Ista resuscitatio est miraculosa: vt resurgat et actus ciuiles exerceat opus est dispensatione superioris. Dicit etiam quod ista dispensatio non debet fieri sine causa vtilitatis: vel necessitatis. Opponit Hostien. quod de iure communi assumitur in episcopum: et mortuus tunc resurgit. Respondetur ibi quod habetur mortuus quo ad actus regulares: et non ob. quod dicitur quod lex communis abilitat et resuscitat. Preterea quod episcopus dispensat praeter sibi traditam: et si ad collegiatam ecclesiam velit promoueri: vt no. gl. de. i. de ele. secundum illam non resurgat. Tamen dici potest secundum Hosti. quod conclusio habet locum et quod dispensatio fienda est. Si de causa habenda quare: tunc ge que habes. de capel. mo. c. si. cum ibi no.

¶ De presumptionibus. et de dona. Rubrica.

¶ Sequens decisio. h. d. Donatio omnium bonorum non presumitur fraudulenta: ex eo quod donans postea possederit. et qualiter dicatur contractus simulatus: et quod cum species simulationis exprimenda et cum. h. d. ¶ Vel sic: Donatio non presumitur ficta et simulata: ex eo solo quod donatarius passus est donatorem possedisse res donatas per eum vsque ad mortem: et que sit differentia inter fictum et fraudulentum hic dicitur. h. d. CCCCLXXXIIII

Extra rotam. Quod per hoc quod donatarius possessionem post donationem de eis sibi factam patitur stare in possessione continue donatorem vsque ad mortem non propterea potest dici donatio facta in fraudem: vel contractus ipsius donationis est fraudulentus: vel ficticius. Quia non presumitur fraus: nisi appareant aliqua indicia vrgentia fraudis. vt. l. dolum. ff. de dolo. Nam qui dolum allegat: dolum probare tenetur. ff. de proba. l. quotiens. §. qui dolo. Possibile. n. est quod qui donauit sine fraude et voluntate donatarii in possessione remansit: vel forte mutata voluntate contra ipsius donatarii voluntatem: et ideo actio restituta est. Insti. de dona. § contra presumitur: vt. l. si quis argentum. C. de dona. Item quia fictiones et simulationes non presumuntur nisi appareat cause cognitio propter quas facte sunt et per quas presumi debeant: vt. ff. rex amo. l. si mulier. in prin. et ff. qui et a quibus. l. sed si maritus. §. si. vbi hoc est expressum. et ex. de renunci. c. i. li. vi. Ideo et lex dicit aliena tione si posse dici in fraudem creditorum factam: qui non sunt. ff. de iure fisci. l. i. et sic non potest dici donatio causa mortis: nisi obest aliud periculum mortis. ff. de dona. causa mortis. l. i. cum. l. seq. Sed qualiter soluetur contrarium ad. l. sicut. §. superuacuum. qui. mo. hyp. vel pig. sol. Certe Bar. de saxoferrato in quodam consilio sic soluit dicens: quod vltra huiusmodi possessionem suberat ibi causa ad excludendum creditorem quam creditor allegabat propter quam ibi venditio presumitur simulata. Vide ad hoc ea que scripsit Bar. ff. de dona. l. post contractum. vbi nota. quod ad presumendum donationem factam in fraudem eorum quod aliquid semper interueniat: quod det causam huic presumptioni. ¶ Aduerte quod inter contractum fraudulentum et contractum ficticium est differentia. nam dicitur contractus factus in fraudem: qui vere eo animo agitur vt vere valeat: et permaneat prout agitur: vt alius per eum seu leuius occasione decipiatur: vt. ff. de his que in frau. cre. per totum. Hoc dicit alle gare non possit quod taliter contraxerunt: seu qui principes fraudis huiusmodi fuerunt. ff. de noua. dolo. l. cum contraxeris. et. ff. de suo dato. pig. ma. l. si creditoribus. nec ipsius: nec istius voluntas habere. Lex ipse non habeat necesse relinquere: vt no. ff. de his que fi. i frau. pig. l. ii. Sed certe illi in quorum fraudem contractus fuit inimus debent probare hoc: que ad fraudem presumptionis probari habeant: et ibi habes necesse contrahentes. i. cum contrahens necesse habebat relinquere si in eius fraudem fuit factus contractus: et poterat dicere contractum fraudulentum: vt in. d. l. ii. ff. de his que in frau. pig. et ibi no. que in frau. cre. per totum. et ita loquitur. d. l. sicut. §. superuacuum. Sed simulatus contractus dicitur quando simulatur certus contractus fieri et non fit ita sicut simulatur: vt. ff. plus valere. quod agitur per totum. ff. de contraben. emp. l. nuda. de reg. iur. l. imaginaria. ff. de distrac. pig. l. et qui sub imagine. de aqua plu. arc. l. emptor. C. si quis alteri. vel sibi. l. quotiens. et l. cum proponas. et hoc casu tam ipse sic contrahens quam eius heres et voluntas eius potest dicere talem contractum ficticium per dicta iura. dummodo fraudem suam allegant ex qua se tuentur: quia tunc obstarent iura predicta: vt. l. post mortem. ff. de adop. Et circa hoc sciendum est quod tribus modis potest dici contractus: vt ficticius: imaginarius: et simulatus. Vno modo cum vnus contractus celebrari simulatur: et tamen in veritate agitur quod alius celebretur. Sic loquitur totus titulus plus valere quod agitur et. C. de contraben. emp. l. empti fidem. et huiusmodi nature est vt non impediatur acquisitio ei cui acquiri debet fraude sic ex causa que vere agebatur poterat acquiri: vt. l. empti. fidem. C. si cer. pe. l. si ex preco. et no. in. l. nuda. alle. et l. magis. alle. secundo modo dicitur contractus simulatus: quia licet vere agatur quod sic fiat: tamen agitur quod cito dissolutio contractus fiat. alle. l. iii. §. si ab ignoto. ff. de ma. testa. Et non illius simulationis est: vt debeat hoc expresse per pactum agi: vt. d. §. si ab ignoto. Tertio modo dicitur contractus ficticius: simulatus quando ex mente non procedit: id est quando agitur inter partes quod contractus nullus sit: et de hoc loquitur. l. nuda. et l. imaginaria. alle. et. ff. de ritu nu. l. simulato. et de aqua plu. ar. l. emptor. et faciunt quidam quandoque propter effugienda onera: vel debita fiscalia. Ex premissis tria concluduntur. Primum est: quod cause simulationis sunt tres species. allegans agendo: vel excipiendo contractum vel instrumentum esse ficticium: et non designans speciem fictionis: non est audiendus: quia aduersarius sic redderetur dubius. vt. ff. de eden. l. i. §. i. et de rei ven. l. pompo. scribit si frumentum. in fi. que loquuntur in agente. idem in excipiente. ff. de flu. l. i. §. labeo. de leg. i. l. Titius testator. in prin. Idem in probante qui non debet obscure probare. ff. de neg. ge. l. cum actum. in fi. et ibi no. ff. de pet. here. et. l. si motam. et ibi no. in gl. super verbo. probatur ex. de proba. c. i presentia. facit optime quod no. Jo. an. in gl. de excep. pri. a. li. vi. super verbo speciem. secundo concludit ex premissis quod tali dicenti instrumentum: vel contractum esse ficticium si sufficiat exprimere speciem fictionis nisi declarata causa ex qua colligi valeat ipsa fictio per predicta seu indicium huiusmodi fictionis. Ratio: quia cum ex ipso actu de per se non ipso facto vt concludit de iure intentionem addere potest id ex quo insurgat indicium simulationis: ex quo concludi valeat ipsa fictio per predicta. Facit: quia intentio debet de necessitate vigere: vt. l. ad probationem. C. de probationibus. nec dicatur non probari hoc est quod ob hoc contingit abesse. Dicunt quidam in casu nostro quod non tolli dubium fictionis si donans nomine donatarii se constituisset possidere per. l. quisquis. C. de dona. et. l. quidam. ff. de rei ven. et. l. quod meo. et l. qui pignori. §. i. et. l. seq. ff. de acqui. pos. i quibus id videtur expressum: quod procedat si nulla causa presumende fictionis alias appareret: quia si subesset causa huiusmodi: bene presumeretur illa causa: quia dixit donans se constituere nomine donatarii possidere in fraudem et ficticie: sicut de contractu ipso: nisi sequeretur traditio corporalis: vt probatur hoc. C. de suffragio. l. i. et eodem modo dicerem de clausula renunciationis doli et fictionis. ar. ff. de dona. l. doli. §. diuersum. Tertio concluditur ex premissis quod non ideo dicitur donatio ficticia vel in fraudem: quia de omnibus bonis: vel maiori parte est facta nisi subsit aliqua causa fraudis presumende: Et per hoc non ob. l. omnis. §. qui lucius. ff. de his que in frau. cre. Vide Bar. in consilio predicto quod incipit. Petrus nicole donauit. si illud consilium habes ibi reperies magnam partem de premissis.

¶ De pau. et de excep. Rubrica. CCCCLXXXV

Si clericus contra laicum intentabit crimen sacrilegii criminaliter: et cum admissus fuerit laicus per procuratorem ad causam vsque ad conclusionem inclusiue. Veniatque sententia absolutoria ferenda pro laico: non potest ad impediendum sententiam: vel processum procuratoris annullandum opponi contra procuratorem: ex eo quod non possit procurator in causa huiusmodi admitti. Primo quod non ad impediendum sententiam propter. l. quamuis indubitati. C. ad. l. iuliam. de adult. Vbi dicitur quod sententia absolutoria potest ferri in crimine pro absente et contra presentem. ergo et in personam procuratoris fortiori ratione. Facit pro hoc quia communis opinio habet quod in causis in quibus potest sententia ferri contra absentem potest procurator admitti per. l. seruum quoque. §. publice. ff. de procura. ergo idem si pro absente: quia iura sunt magis extensiua in fauorem absolutionis quam in corum lesionem: vt. l. arbitri. ff. de penis. Preterea: quia cessat ratio quare procurator non potest in criminalibus interuenire: et

vt.l.pe.§.ad crimen.ff.de publi.iudi.vz q sniia est declusoria: qr nó posset absens puniri tc.q ró hic cessat. Hác pclusionē tenuit Ja.de are.in.l.q̄uis idubitati.C.ad.l.iul.de adul.t p h̄ nob.qd ibi no.p Accur.t Cy.p°cū vz q ista excep. opponi pót in qualibet pte litis:qd pfirmat Jo.an.de iudi.c.i. li.vi.in nouel.q istud intelligit veq regulariter.Fallit i casu vbi iam est in cā pclusū:t snia absolutoria est fereda p absē tc.Jo.de lig.rndit ad rónes ac Frā.t Oldra.in.c.lz.de accu. Scdo dixi q dicta opposino pcedēte pcessum nó annullat: t sic in gl.l.q̄uis.alle.Ber.Jo.mo.Archi.t Jo.an.in.d.c. .i.de iudi.li.vi.q hz q excē.ista est dilatoria t ita determiat. Jo.an.ibidē in nouel.Itē dcā pclusio pbat:q nó oē crimē sacrilegij regrat penā maiorē:t tn in his solis crib° dictum penā maiorē regrendū hz locū pbibitō.§.ad crimē.fm cōez gl.t doc.opi.l.seruū q̄q.§.publice.t.§.ad crimen.t .l.i.fm Jo.an.ff.q si cāe appellationū p alium exercere psit:t p bar. t cy.C.de accu.l.eos.t.C.de iniur.l.fi.lz Jo.mo.d pe.mo.t Jo.an.pdicto.in dictis legib° bar.in.d.§.ad crimē.vbi plenissime p cū.De iure vñ p̄rium eē verius:mapie p.l.fi.C.de iniur.piuncta.l.fi.ff.eo.ti.t per.§.ad crimen.q loqtur indeterminate.t.§.sed ad ea.recipiendo verbuz inclusiue.ne ibi frustra idē v̄bū ponatur.d.Jo.de lig.vbi supra dicit melius fore decidēdū t dicēdū q si ex pte accusati interueniat pcuratoꝝ q nó valet pcessus:sz si ex parte accusatoris tūc valet.vt hñ vñ pbare.l.fi.C.de iniur.q dicit nedū illustres pzuilegiatos vt in causis iniuriaꝝ p pcuratorē se defendāt.Sed vltra dicit q null° ali° pót se dfendē i causis hmōi p pcuratorē seu admitti:dz.n.h restringi ad vnica cām.l.vnica.C.de famo.h eēt derinari.Et si vis scire qualē solutionē colligit Guil.de cu.no.ad illā.l.t qualiter pulchre dissoluat.d.l.q publice.vi de bar.in.d.§.ad crimen.ad.l.absētē.Rndit.d.Jo.t Inno. q ista lex loquit de pcuratorē.qñ est notū iudici.vz in dilecto ptumacie:vt ibi p;t in tali cessat intentio legis.l.absitem.t hz locū.l.q̄uis.C.ad.l.iul.de adulte.t iste est vnus casus:in q punitur absēs.l.i.ff.si qs.px.di.non ob.l.i.Ná aut loquitur de pena delicti iudici ignoti qd notū fieri nó pt nisi pte pñte. Certos aūt casus in qb° dānat absēs:vide p bar.in.d.§.ad crimen.Et pmissa intellige in casu in q pena est corporalis vel psone infligēda:alias sec° fm pdicta:q tūc iuris ró cessat et In p̄ria opi.pmuniores sunt:vz Ja.d are.Guil.d cu.t Ja. de bu.Ideo securior est:Per pmissa pót videri qd si snia fereda eēt pdēnatoria distiguēdo fm gl.t doc.vt supra decisū ē.

¶ De iniurijs. Rubrica. CCCCLXXXVI

Pertimationē Iniuriaꝝ q p legitimas pbationes haberi nó pót dz deueniri isto mó.q iudex dz pio p̄siderare oēs qualitates t circūstātias q pñt augē vel minuē hmōi extimationē suo iudiciali arbitrio:t taxare certā extimationē hmōi iniuriaꝝ:seu certā q̄titatē si vt i illa pdēnet:s; vt infra illā.t in illa:t non vltra ps p suū iuramentū hmōi extimationē declararet.Et ita intellige.ff.de iniur.l. si vn° q seru° meu° t.l.p stōꝝ.q.e.t.Et p° hmōi taxationē ps in ipsa q̄titate taxata seu infra eā declarabit p suū iuramentū hmōi taxationē seu extimationē:t tunc pót fieri p iudicem pdēnatio:vt in.c.si canonici.d offi.ordi.li.vi.t ita intelligē.l. iniuriaꝝ extimatio.ff.de iniur.t ita intelligi.c.olim.eē.d mu. Nec facio q ad h dñaꝝ an agat ex.l.cornelia.an vo ex actione ptoria.L;z gl.eā faciat in.d.l.iniur.Sed sequor in h bar. q in.d.l.iniur.dictā gl.q ad hoc reprehendit:hcet non ita declaret.Fateor tñ q si ps agēs vult agē extimationē: pbare debet qualitates ex quib° extimatio suū pót recipē incremētū:t ita intelligo.§.pena.Insti.de iniur.cū ibi no.Bonū est plū hui° pte taxationis t sequentis iuramēti declaratōis habeo.C.vñ vi.l.si qñ.t eē.q iniur° cā sup eo.§.sec°.tñ hoc non ē necessariū dicitur hic vt pz.ff.de in litē iuran.l.videamus. Contrariū patet in.l.in act.§.i.e.ti.Tn vo.in hoc casu rónem diuersitatis cogitabis.Pamū vo i expēsaꝝ taxatōe habeo .n.de iui e cōi q si ptendit taxatio de necessitate.Sed sequitur pt.ff.de iudi.l.sciū°.T si de iui actio seq si pt.in aūt.de iudi. §.oz.q̄imaf.de iu.sup.d.l.sciū°.t sic incipit:s; hodie alias

incipit post insiurandū.Sed q̄ras q qualiter pcedit practica hodierna:q post iuramētū taxam°.Mó dico q duplex est taxatio:Una est:q non hz vim pnunciatiōis:nec ē vere declaratiōis ipsius pdēnatiōis fiende:sed hz vim limitationis ipsius iuramēti p partē pstandi:t ista dz pcedē iuramētū:q vltra istā iurar non licet:t ita loqui aūct.p° insiurandū.Alia est q habet vim pdēnationis:t ista est quā facim° post iuramētum:t de illa non negat quin fieri pt post dictū iuramētū.Sed bñ dicit si hoc est infra taxationē iuramētum est:in minori pdēnatio fieri non pñita intelligit.c.super eo. alle.nisi taxatio pria per iudicē remoueret:q tunc posset q intelligo cū ex eā in minus pdēnatio fieri haberet p.l.videamus.circa fi.iūcta.l.qd iussit.ff.de re iud.sed dic mihi qualiter sustinet factū nrm:q ista pria taxatione ñ vtimur:vt vñ.Ra sio q imo vtimur isto mó:q infra certam sūiam deferrim° iuramentū:q sic faciēdo duos actus simul facē videmur.s. summā vltra q iuratam non possit taxare t iuramētū deferre.ff.de acquir.here.l.illud.cum si.tc.

¶ De elec.t d ap.Rubrica. CCCCLXXXVII

I appellatus Appellationē p se interpositā sibi si intimatā licet post mēsem a die interpositionis eius cōputandū deuenerit infra tm appellationis illius ad manus suas post.xi.menses a dcā iterpositione pputādos apud ipsam sedē inchoauerit psequi t p audiētiā p̄dictam absq alia citatione vel intimatione ad partes vsq ad pclusionē inclusiue fuerit psecutus terminos substantiales alias legitime obseruando:valet pcessus fm dños.A.F.t.B. Dñi Galbardus t Guibel.alias p̄rij fuerint.Et dñi Ro. t Ue.p̄.t dñs Cosentinus remansit dubius.Motiua dñoꝝ ro.t ve.fuerūt:q Cópost.t Archi.t sequaces in.c.i.d elec. li.vi.uidētur tenē q ita tenetur appellatus fuare tpa.de re.i.alle.sicut appellans.Modo v̄bū fuare dz integre intelligi cū effectū:vt.l.i.§.fi.ff.q quisq iur.cū si.ut nedum intelligatur de lapsu ipsoꝝ tpoꝝ.sed itelligatur magis de expeditione hmōi q infra illa tpa ē habēda.scda ró eoꝝ:q rō.c.statuim° de elec.li.vi.alle.ē istaut diuturnitati vacationū bñficioꝝ occurrat:mó si ñ fuarēt tpa cessaret ró.Tertia ratio:q p̄ ius cōe ius spāle introducit cū certa forma:cessante igr forma hmōi ipsum ius cessat:q cessante cāusa cessat dz t effectus:nó .c.statuimus.allegatū iducit ius spāle t sub certa forma:vz si infra tpa certa expeditiones certe fiant:q notat v̄bū ibi ifra sibi positū tc.Quarta ró:q post pemptoriū qs absq restitutione ñ admittit.ff.de resti.in inte.c.coꝝ.de excep.c.pastoralis.Sed ista tpa vim habēt pemptorioꝝ terminoꝝ igr tc.Quinta ró:q edicto citationis circūducto ñ pceditur nisi parte denouo citata.ff.de iudi.l.post edictum.§.i.sed actore ñ pparente in termino iuris:circūducitur:vt.d.l.t post.§.i.no.de offi. dele.psuluit tc.Septa ratio:q bñ arguitur in iure ab euitatione absurdi:vt.C.de absur.l.si qs.ff.de fno coꝝ.l.i.§.i.t de nego.ge.l.Pópo.t so.ma.l.diuortij.ff.de execu.tu.l.scire.§. illud.de reg.iu.l.abud.§.absurdum.t.C.de testa.l.psultissime pben.li.vi.c.dudū.sed absurdū foret si appellans domino q appellans eius dispendio uagare deberet ppetuo in incerto t incerto expectando q malicijs hominum dz obuiari.l. in fundo.ff.de rei ven.t de rescrip.sedes.septimo hoc pbatur per Inn.qui in.d.c.statuimus.notat expresse.q si pars iter non arripuit infra mensem uel non expectauerit per.xx. dies non habet locum pcessus illius pstōnis.Octauo:q qui pmittit in legem pdēnādo eius obseruantiā non uz gaudere beneficio huius legis:vt.ff.de muno.l.amplius.de vsur. q frustra.cū si.Pro quo sciendum est q duo tempora per .c.statuimus.ponderantur.Primum tempus est itineris arreptio:pro quo datur mensis q currit a die appellationis pterposite t intimate:vt no.de intimatōe.per Archi.t alios in.d.c.statuimus.secundum expectatio.xx.dierum.Et incipit currere ab aduentu alterius partis decurso.De primo tpe est tex.i.d.c.statuimus.in fi.i.rñso ibi cū dicitā die obiectionis iter arripiant infra mēsem.de scdo est tex.i.e.c.i.rñso.ibi cum dicit sz si ps aliqua non venerit tc.Alig vo addit

tertium tpo intermedius. vz inter duo tpa supradicta qd ar-
bitrium vocant p.§.qp si p.xx.in.c.cupientes. de elec.li.vi.sz
certe glo. Jo.an.sentit ɔ̃rium in.d.c.statuimus.in prin. scdi
riss.in gl.q incipit. Equior ɔputatio: t idem no.in.d.§.q in
cipit.rationabile tc. Quid dicendum. Breuiter puto ɔ̃ gl.
vt deduxi supra. Alia ro est: qp vba legis debent interpreta-
ri taliter vt nullam iniquitatem includant.in.di.c.erit aut lex. t
pbant iura supra p absurditate tollenda. Mo qn qs astrin
git a tpe itineris arrepti de loco: vbi degerit romana curia
accedere ante tps q iuxta iudicium suu seu boni viri arbitriuz
pciderato ire solet vel ɔmode pot: duplomate no vtendo: vt
ff.de ver.obli.l.ɔtingens.§.1.t ff.si qs cau.l.i.ar.c.ti.l.ii.§.qp
aut duplumus. t ff.de pig.actio.l.si seruus.t de edi.l.si qd ve
dit. Ideo si adeo citius qz more solito ire solet seu pot: uenerit
vna pars: qp de ɔputato tpe: viginti dierum sue expectatois
vna cum tpe sue itinerationis totum simul n ɔstituat hmoi
arbitrium tps hoc non ɔstituat: vtputa si solet ire in sex me
sibus.l.i.ff.de dila.quadruplicato visu mutando equos: t
itinerando in curribus t dormiendo in itineratione sicut fa
ciunt cursores portantes pspera noua uenerit in sex septima
nis t expectauerit postea viginti diebus p aliis tribus me
sibus: t.xv.diebus pcedi pot ɔ̃ non ɔtumacem: qp est ini-
quum.non.n.lz sic pcurrere suum aduersarium supplican
do.de appel.c.sepe.in fi.t.c.oblate.circa medium.cum si.ar.
.xxvi.q.ii.placuit.ff.de adempt.l.ii.si autem. Intelligatur
sit aduentus hmoi fm cōez aduentum itinerandi visu factor
vel saltem de tali aduentu cuius tps ɔiunctum cum.xx. die-
bus non faciunt minus qz sit arbitrium tps. Et in h sitoria
inter ɔputationem.§.qp si p.xx.t.c.statuim'. Et p h saluent
dicte due glo. t tollat dicta iniquitas: t hoc verius puto qp lz
hoc nouum suum motiuum prima facie videbat: tn est tn
tenendum. ¶ Super pmissis pono tres ɔclusiones. Pri
ma p co solo non ipedit ps ad curiam venies in alteri' ptis
non veniētis ɔtumaciā: dūmō alias sit res integra ad ap
pellationem psequendam: qp infra mensez iter non arripuit
veniendi: sz potius post mensem lapsum: t ista ɔclusio pcer-
nit primum tps. Et istam ɔclusionem videnf expresse tenef.
Host. Inn. Arch. t Jo.an.in.d.c.statuim'.sup vbo infra
mensem.& alia citatione vel intimatoe irreqsita: qz dicti do
ctores aliam citationem seu intimationem non requirunt: t
p hoc in rone alle.ff.si qs cau.§.si post tres dies.ff.d u p.leg.
.l.mancipioz.extra de pben.c.si tibi absenti.li.vi. Facit no.
supra in ɔclusioe.xlvii.t h in rone deducta: qz si ɔ̃riu diceref
qz p hoc duceref desertio appellatois: aut qz p hoc ipedire
tur t circunduceref citatois effect': qz recte pcedēdo ad me
dulla aliud non apparet: sz nulli pot dici: igr tc. Primo pa
mu dici non pot: qz hoc ee ɔ̃ cōez opi.doctoz omniu. Scdo
qz dictus mensis non aducit ɔiunctiz ad psequendu appel
lationem: n: sz ɔiunctim ad psequendu appellationez: t nego
cium principale: vt ibi pz t no.per Inn.cui' ro est ista: ergo
vtrūq vniformiter dz respicere.ar.ff.de vul.t pu.substi.l.h
iure.t.C.de vul.t pu.substi.l.quaius. Et tn nullus diceret
de mente pape fuisse priuare partem non arripiente iter in
fra mensem ob hoc solum a psecutione iuris sui. ɔ̃riu tenet
Jo.an.in.d.c.statuimus.t p.§.qp si p.xx.alle.in glosis duab'
similibus supra allegatis: igr tc. Nec pot dici qp p hoc ipe
diat citatio iuris: seu eius effect'. ro est: qz quot sunt psone
citate tot sunt citationes diuerse t abinuicem separate.ff. d
ver.obli.l.scire debemus. Nec appellatio intimationis cō-
cernit mādatu factu appellato: nec ɔ̃tinet ab eo p ɔ̃sio libe-
ral.ar .C.de dona.inter vi.t vxo.l.marit'.t.ff.de calum.l.
fi. Quia alias sequeref qp seruans ipsa tpa non pot pcedē
ɔ̃ non seruantem: qd est ɔ̃ mentez decre. Et no.ergo p hoc
qp ego appellans non seruo primum tps: hoc est no iter arri
pio infra mensem non minus arcantur alii ex bois citatioe.
ad seruandum si nolunt euitare ɔtumacie penas. Preterea
qz citatio ad cāz non concernit nisi ɔparitionem: t tps ɔpa
ritiois in cāls deliqrit ps in arripiēdo iter: dūmō n deliquat
i pariēdo effectu ipsius ɔparitiois puniri non dz. Sz hic so
lu effectu termini dati ad iter arripiēdu: qz illum pdicit nec si-
bi alr' daf. Pc robaf ɔsequētia: qz qs non dz puniri alio qz
deliqrit: in plus.ff.de penis.l.sanci.de ɔsti.c.ii.de his q fiūt
a maiori pte capituli.c.qsiui. t si aliud diceref seqref qp non
seruans primu tps n eet expectand' in sc qz. Preterea nulli
iure reperif talē penā iponens: igr pena iter posita ptētitur.
ar.l.si vo.§.de vno.ff.de fam. Ite no pot dici circunduci' ci-
tatois effect': cu actor tpe citatois n ɔparet in cā.vt.l.t post
edictu.§.i.alle.sz hic sec': qz si appellat' ɔparet in termino ē
actor: qz in bnficialib' qlibet pot ee actor t reus sicut i casib'
notatis in.c.ex lris.de pbatio.t facit cle.vnica.de ci.pos. t
ppte. Scda ro: qz i d.c.statuimus.seu eius artatio non fuit
fauor singularis partiu: sz magis nature cāe: q reqrit accele-
ratoz fm oēs scribentes: pserti Archi. Et facit de elec.c.cu
iter vniuersas.t.c.ne p defectu.c.vt circa.li.vi.t de ap.c.ob
late. Modo si periret uel circunduceref hec citatio iure: cā
remaneret nihilominus apud sedē apostolicā terminada.p
de.cāmqz.q deuolutoz t obsuatoz tpoz hmoi reqrit: alias
reqref noua citatio: t p h celeritas ipediref pogatoi iduce
ref ɔ̃ mēte t rone doctoz: ita qp daref occasio p remediu do
ctoz ipediendi finē ad quē pricipalit' intendit. ɔ̃.l.si miles.ff.
de testa.mili.preterea qd interest appellatis aut ipsius cāe: vel
bnficii appellatu iter arripuisse: vel non arripuisse infra men
sem: dūmō debitu tpe in curia se repaesentet. Certe nihil. Im
mo magis cāe t bnficio ubesset. qlz i aliqua culpa fuerit qz
non reputo multu primēdū: qz in re ppria absqz cuiuscunqz
piudicio vt pfertur.ar.ff.si.ma.l.si ɔstanter.§.si marito. nō
pp hoc dz imitti qn puniatur culpa appellantis: q p culpaz
pdicte appellatois non purgatur: maxime cum sit mulium
maior. Facit qz cā principalis eā puniendi reddat.de dolo
t ɔtumacia.cāz.c.actor.li.vi. Ite fauor cāe t bnficii vt pdixi
faciunt. Instit.de nup.§.affinitat.ff.de ɔdi.t de.l.cu tali.§.
legatu.ibi notatis. Tertia ro qn lex spalis phibet illud qp iu
re cōi phibitum non erat: sed pmissuz t penā adiicit ɔ̃ facie
tes act' ɔ̃ phibitionē fact' pena psita.valid' ē ipso iur: vt.l.
si.in prin.ff.de diuor.no.Cy.C.de leg.l.non dubiu.in vi.q.
de cu' mā vide p ei.C.de sepul.vio.l.q sepulchru.t p bar.i
.l.scire.ff.de penis. L: z qz illud spāle.c.statuimus, mādet iter
arripi infra mēsem t p ɔ̃sio fm te licet nō fateor tacite inhi-
bere videaf ne aliter fiat. Tn qz certā penā adiicit valet igr
de pena pcessus in ɔtumacia fact'. qz dicē non deberem' p-
cessum hmoi non valere: qz nō est verisimile qp eadē ɔstitutō
addat penā pene: si nō dicat. vt.d.l.scire.cu intellectu suo quē
ibi dat dy.t bar.t pe.t cy.post cum in.l.non dubiu.alle.i fi.
¶ Secūda ɔclusio ē qp si ps ɔparēs post oia tpa tria supra
dicta ex toto lapsa: vz post mensem tps arbitrariu.t.xx.dies
venit ad curiā t stati post ei' aduētu icepit pcedē p audiētiā
valet pcessus: nec iō dicaf qp ɔparēs n expectauit p.xx.dies
a die dicti aduēt' sui ɔputandos alteram ptē.p hmoi ɔclu-
sioē clarioi deductoē suppono duo: ad euidētiam. primu qp
vbu venit positu in.v.sz si ps.n ɔcernit oē tps: sed referf solū
ad tps i q pars qlibet q in fine mēsis dati ad iter arripiēdū
iter arripuisse veni' ɔmode potuisset: qz illud tps incertu est
ex nā rei: vt.l.iterdu.ff.de vb.obli.t.l.ɔtinu'.§.i.c.t.alle. alias
n. itelligeref ɔ̃ lre mtē: qz sic si veniret post icoatu pcessum
rueret ɔ̃ mtē: vel nullu eēt et ɔ̃ mtē.ar.ff.ole.in.l.vxor i.riiso.
Scdo supponēdu ē qp.v.sed si ps.supponit vnā partē tn venisse
tunc idem cum dicat alteram non venisse: ita quod loqui-
tur in casu in quo de tempore de q loqf pria suppositio prie
pcedēs vēit vna ps t altera n vēit: qz h sonat vbu aliqua: qp
ē pricipaliu maxie qz de vno dic.t de alio negat. t cō.l.si prior.
t.l.marit'.C.de psti.t.c.ii.l.nōne. Scdo qz seqf ibi in.v.p'
aduētu.qp vi referre ad tps vni venerit vel illud pcedēs. Ex
q seqtur qp si neutra ps ee venerit: sz post iam lapsum.xx. uel
.xxx.dies.p' illud tps uenisset una post alia minime ueniente.
Iste casus ex vbis lre.c.statuim'.v.sz si ps n decideref: Sed
qz n ē uerisimile qui uoluit lex.ex mte decidē illu casu. Ex mē
te igr decidi illu casum oz: nec nō mēs ex nā maxie collig dz
t ex rone istius.c.t iuris cōis. Sed si a fine tēp' ar bitrarii
nō ɔputarem' hunc casum ex mente hmoi uiginti diez eēt
dare infinitos casus in quibus loco uiginti dierum daretur

quadragita. ꝛ.l. si altera ps trade veniret p qd pꝛogaretur lis ꝯ nam materie: ꝛ ronem decre. ꝛ iuris cois. Preterea ꝙ ambe due ꝯclusiones sunt vere: ꝛ illud qd sequitur ex eis sum ptis ꝙ pars ꝯparens ꝛ iudex solu; oz inspicere si dicta tria tpa lapsa fuerunt. Probatur clare hoc mo. Pono me existente in curia appellet pcurator meus in partibus: vel ꝯ me appellat. ꝛ casu ad me venit instrm appellationis qd dicos hoc casu certe fateri opꝫ ꝙ ex iure sufficiat lapsum dictorum. trium tpoꝝ expectare. Vel pono ꝙ appellat Rome curie existete in Auinione: ꝛ ꝙ statiz curia de Auinione ad Romam transferatur: nec me noui de Roma quid dicis tunc credo lapsum temporum predictorum.

¶ Tertia ꝯclusio ꝙ si ps ꝯparens omittit ꝯparere post dicta tria tpa ex toto lapsa: et p vnum integrum annu ꝛ vltra pot nihilominus post annum ꝛ lapsum dictoꝝ trium tpoꝝ ꝯparere ꝛ pcedere in ca appellationis p audientiam ꝯdictarum vt principalis ꝯclusio sonat. Hanc ꝯclusionez deduco valde clare sic. Quia qncunq; ca aliqua bnficialis vel pphana. ciuilis vel criminalis p citationem bois. quo ad tota ca; de spali mandato pape in partibus legitime executam e ad eande curia legitime deuoluta: hz locuz hec ꝯclusio vt et pra cticata docet. Igit idem de citatione iuris de qua in. c. statuimus. pꝛeallega. quia non vr ꝙ minus debeat operari citatio iuris quam hominis in deuolutione cause fiende. ꝛ citationes sunt fiende in curia p audientiam ad singulos actꝰ. Operat. n. pncipalis citatio in ptibus facta ptio ad totaz cam ꝙ ps tenet subire iudiciu in tota ca in curia ꝛ p citatoz dicte audientie ad singulos actus rndere: vt practica ꝛ cois experitia docet. Ita ꝙ ocs citatioes in vna volutioe: in vna citatione bois vel iuris ab initio facte includunt sniam ꝛ p singulas citatoes in curia ad singulos actꝰ distinctos: vt pbat in. d. c. statuimus. cum ibi no. Et dixi plene ꝛ totaliter p citatoz iuris vel bois ad curiam deuoluta: qr et p appellationem ꝛ eius intimationem sm forma cle. cam. bn fit deuolutio cause. quo ad hoc ꝙ in curia. ꝛ non alibi: ca sit tractanda amodo. Sz non est plena hec adhuc deuolutio. quousq; p citationem iuris: q requirit dictoꝝ tpoꝝ lapsum. Pars artatur in certo tpe in ca hmoi apud sedem apostolica litigare: mo retardatio pcessus et annalis non est modus tollendi dictam plena deuolutione: vel eius plenitudine diminuendi. ꝯ ꝛc. ff. de his q sunt sui vel alie. iuris. l. patre furioso. cu si. Preterea: qr de hoc non pot ps ꝯqueri: qr qnto fuit plus ꝛ aplius expectata tanta sibi maior gra fuit. Arguendo p regula philosophi. Simpliciter: ad simpliciter ꝛ magis ad magis: ꝛ maxime ad maxime. Nec ca patit in hoc damnuz. Immo acceleratio: qr ex noua citatione ca pꝛogedit: vt de se pz. qr fateor ꝙ ex retardatione ca haberet damnu pp qd superior posset si velit sup hoc ꝯ parte vtraq; ex offo pudere. Sed non deberet ob hoc ad vnius ptis instantia alteri penam ipone re. qr aboꝝ ꝯtumacie ꝯpensant: vt. l. si ambo. ff. de ꝯpensa. ꝛ ff. so. ma. l. vnica. facit de excep. cum occasione. de censi. olim. xv. di. c. si. de vsuris. c. frustra. de reg. iur. cum ptiu. ꝛ notat Spe. de app. §. nunc vr. iuncto. v. est aut. ꝛ alius in fi. ꝛ p hoc approbant fortiter supra dicta: ꝛ maxie: qr tarde ꝯparentis minor est contumacia: qꝫ nullo modo coparentis.

¶ Nunc restat rndere ad rationes in contrarium factas.

¶ Ad prima; dico ꝙ obseruatio tpoꝝ ꝯsistit in duobus. Primo in ꝯparendo in cura infra tpa: vel statiz post lapsuz eoꝝ: ꝛ hoc sub pena pcessus: casu tn quo ps ꝯpareret ꝛ pcedere vellet. Secunda in hoc ꝯsistit obseruatio pdicta ꝙ ps diligens ꝛ ꝯparens expectet coside tpoꝝ lapsum: nec ante precurrat: qr si hoc faceret: pcessus videret ꝯ non ꝯtumacez factus: ꝛ non teneret: vt pbat vtruq; in dcu decre. statuimꝰ. ꝛ ꝯcernit vtraq; ptem: vt de se pz: ꝛ h e ꝙ voluerunt dicere dicti docto. Et si das eis aliu intellectu male intelligis: ꝛ h mo intelligedo: nihil ad ppositu facit. qr satis dedi bonu intellectu.

¶ Ad scdaz dico ꝙ ista fa. ꝯ vt pz in pria rone pie ꝯclusiois supra per me posita: ꝛ in alijs locis huiꝰ ꝯclusiois pncipalis dixi de hoc.

¶ Ad tertiam ronem ꝙ hic pro forma studiose non addit ꝙ arreptio itineris fiat infra mensez. Sz p forma studiosa adicit istoꝝ trium tpoꝝ lapsus: vt pz ex dictis. argu. p hoc no. Inn. in. c. dilecta. in gl. no. ordinem. ꝛ ꝙ studiose no addit cerciꝰ ꝙ quelibet ps iter arripiat. Patet qr vna non arripiete alia pcedit: ita ꝙ non sonant ista vba nisi in monitionem aut termini assignationem. Immo ipsa appellatio ꝛ neduz appellatio. Immo citatio iuris. ꝛ neduz ista citatio. Immo ius naturale quod dat vnicuiq; facultatez faciendi qd sibi libet nisi vi vel iure pꝛohibeat: vt Insti. de iurisdi. persona. §. .l. ergo in facultatem ꝛ ammonitionez: ꝛ non in factum seu formam sonant. ar. de offi. ordi. c. licet. ꝛ. c. cum aliquibus. de rescriptis. li. vi. Lz fateor ꝙ ipa itineris arreptio ꝛ ꝯparitio infra terminu iuris facienda imponitur sub necessitate cum satiu: qr aliter incurreret penam processus.

¶ Ad quartaz dico ꝙ terminus iuris qui constat ex tribꝰ tpoꝛibus vt pdixi ꝛ non alius hic obtinet vim peremptorii. Dico quo ad penam processus incurrendam: non autem quo ad hoc quin postea procedi vt dixi.

¶ Ad quintaz dico ꝙ hec citatio iuris de qua loquit. c. statuimus. terminum hz in hoc certum: quez puenire non potest: qr tunc pcedi pot ꝛ non antea: tn terminꝰ hmoi n hz in h certitudine: ꝙ de necessitate ps pns habeat tunc cam inchoare. Immo vltra si vult pot partem illam expectare vt dixi.

¶ Ad sexta dico ꝙ tollit absurditas: qr vtraq; ps pt agere qn vult. Ite si appellatus no vult age pt appellate indirecte ꝯpellere ad agendum per. l. diffamari. C. q. ad li. pcla. no li.

¶ Ad septima dico ꝙ dictum Inn. itelligit re no integra secus vo re integra p vt ipse Inn. exponit in illa gl.

¶ Ad octauu dico ꝙ ex eo in q qs ꝯmittit i lege no iuuat se de lege. Sz bn in alio: ꝛ ita no. gl. Jo. an. de reg. iur. c. ex eo. li. vi. p. c. Raym. ꝛ Raynal. de testi. lz g q ad iter arripiendu no dct sibi aliud tpꝰ: qr q ad hoc lege non vr obseruasse. l. p se vrdo duplomate. vel alias ex negligentia alterius ptis ꝯ uenientis satis cito uenerit alius ex ipsa. l. quo ad alia capitula: vz quo ad processum se iuuabit ꝛ hec sufficiant.

¶ De appella. Rubrica. CCCCLXXXVIII

In papa Cu cacellaria existete in anagnia ꝛ auditores palacii in Roma. ꝛ auditor in roma ferat sniam ꝛ pte ꝯdenata viua voce illico ab eadem snia appellanti: das apostolos reuerentiales pfigat terminu dece dieꝝ ad psequendu appellatione. Et infra istos dece dies appellas arripuit iter p se uel aliu ad hmoi anagnia p ipetrado ꝯmissione signari sup dicta appellatione. Talis itineris arreptio ꝛ psecutio sufficiens e ꝛ desertoz excuset. lz aliq dixerit ꝯ. Dnioꝝ tn ro fuit ista: qr istud tps si ad psecutione appellatiois ꝯplenda. Sed eiꝰ icboatione statuit. Mo icboat psequi q facit pparatoria: absq; qbꝰ ipsa psecutio fieri no pot: qr ide iudicium e de termino ꝛ de via sine quibus ad terminu peruenire n pot: vt. l. ofo. ff. de sponsa. ꝛ no. Spec. ti. de appel. §. nuc breuiter. v. Ite si ps. q alle. ad hoc. c. cum cam. de re iudi. ꝛ de elec. statuimus. li. vi.

¶ De pꝛebendis. Rubrica. CCCCLXXXIX

Nuncius apostoli Cum cui ad psonā ipsiꝰ ꝛ eiꝰ offm honoradu: ꝛ ad puidēduz aieꝝ saluti ꝯcedi tur: quod ab obtinentibꝰ beneficia nuncius iuste in prouincia ad qua iste nuncius destinatur possit resignationes recipere: ꝛ obtinentes ad eadem beneficia: seu quius uia alia abdicare: ac cum eis pro camera apostolica de perceptis fructibus ꝯcordare: ꝛ de hmoi beneficio psonis ipsis puidere: si sine aliq talia bnficia gnalit reseruata: vt puta p ꝯstitutioꝛ execrabilis: illa ꝯferri si potent: lz aliq ꝯ. pbat pmo. qr hec ptas data isti nucio: q fuerat recipit magna restrictiõe: ut est de pben. is cui. qr no e motu ppuo facta: q no dicat hm lra. vt i. c. si motu pprio. de pbe. li. vi. n e magis fauorabilis qꝫ ptas a iure data ordinariis: vt. vi. q. i. peruenit. cu si. q no recipit restrictione: ut in cle. ꝛ si ab apostolica. in fi. de offi. ordi. tn ꝛ illa non includit bnficia reseruata sm oes. ergo ꝛc. Ite ptas data legatis a latere generaliter que non est minus fauorabilis non includit bnficia spaliter pape reseruata. de

offi.lega.c.φ translationẽ.cũ ibi notat.ergo nec spãliter da tur vt in.c.oudũ.de p̃ben.li.vi. Item ptãs data executori lʒ oportẽ dedat deuoluta.vi in cle.si.de p̃ben.nõ tñ includit spãliter aut generaliter reseruata fm oẽs. Item vr casus in.c.si. de p̃bẽ.li.vi.lʒ loquaṫ in vno generẽ reseruationis generalis q̃ idem iuris hodie vr in aliis:cum eadem est rõ in oĩb⁹.igr rc. R̃õ q: in generali ↄcessione nõ venit ea q̃ sunt ↄcedenti spãliter reseruata.ff.de offi.cius cui mã.ẽ iuris.l.i.l.rñso.ff. de mino.l.illud.ff.de pigno.l.generali.τ.d.c.φ translationem. cum ibi notatis.τ qõ no.ii.q.vii.de cã.τ que no. Jo.an.i.d. c.si.p̃ben.li.vi.in nouel. Et p hoc dicit Frede. in tractatu suo.õ reꝫ pmu.q.ii.τ alle.in.c.vnico.õ reꝫ pmu.li.vi.q.i.pte 2ria rc.φ si def ptãs spãlis legato recipiendi renunciatiões ex cã pmutatõis vt bñficia reseruata ex hmõi cã ↄferre si po terit bñficia reseruata τ sic reseruationẽ nõ includit. ¹Et sub gra facta motu pp̃io non veniunt bñficia reseruata: qõ vr fortius:q: mot⁹ pp̃ius non amplificat grãm:sed fortificat: nec includit nõ verisimilia.supra ↄclusione.xi.τ.cii. vbi ple na mã motus pp̃ri. Sʒ si opponiṫ de fauore q debeṫ saluti aie renũciantis. R̃ñdeo φ ibi ↄcernit renunciationẽ q̃ puto va lere absq3 collatione p ea que no. de offi.lega.c. deliberatõe §.phibemus.τ in.d.c.oudũ. Nec obst si dicas non eẽ alias ↄstitutões inhabilitantes:q̃ que ex mã ↄstitutõis .c.execra bilis:q: hoc est falsum:q: c.lʒ canon.minorẽ inhabilitat.τ.c. ↄmissa.inhabilitat tenentes vltra annũ non pmotos.τ ti.õ fil.presby.τ de corpo.vi.τ.c.quicunq3.de heret.τ cle.si qs.õ penis.τ fnia hominis inhabilitatur õ se pꝫ,quinimo nec va let ratio per no.pulchre Alexan.vbi supra.

¶ De fnia excõica. Rubrica. CCCCXC

Iexcõmunicatus Corã iudi ce vt absol ueref: ꝓmisit stare iuri:τ mãdatis ecclesie.si nõ ad impleat qõ ꝓmisit:ipso iure reincidit in excõicationẽ:si fue rat excõicatus a canone:vel a iure.de sen.excõ.c.cos.lib. vi. Ubi aũt fuit excõicatus ab hoie:τ est absolutus cũ cautiõe. vt supra.si non fecerit qõ ꝓmisit:non est ipso iure excõicat⁹: sʒ p eũdẽ iudicẽ in eandẽ sniam reintrudendus in qua erat li gatus donec fecerit qõ ꝓmisit:vt in.c.ↄstitutionẽ. de appel. τ qõ no. Jo.ma.in preallegato.c.cos nec est mirum φ p eũ dem iudicem q absoluit possit reduci in pristinã sniam:q: sub ↄditione vr absolutus:q̃ conditio si deficit non vr absolut⁹ er.l.lʒ in fi.de iur.do.τ.l.si qs accepat.de condi.ob tur.cãꝫ. cũ ibi no.τ maxime si infra annum a tpe absolutionis ꝓm⁹ iudex velit euꝫ reinducere:q: p tñ tpᵉ vr eius iurisdictio du rare:vt in.c.quoniam.de offi.dele. Uel dic φ ẽt in illo casu p⁹ annum:q: sub ↄditione vr eũ absoluisse:τ sic non vr functus officio:nisi cessisset ↄditõ p iura alle.τ hmõi reinductio sine in trusio deberet fieri citata parte:que citatio sufficit pro canoni ca monitione.concor.deci.ccc.xxx.

¶ Ut lite pen.τ de ↄcess.p̃bẽ. Rubrica. CCCCXCI

IIcius erat Expectãs auctoritate dñi nrĩ pape moderni ad colla tionem certi collatoris in certa dioc.ad bñficiũ ec clesiasticũ cũ cura:vel sine cura. Deinde. B. asse ruit pape:φ qdam Dionysius obtinens vnum bñficium curatũ ad dicti collatoris collationem pertinens cõmiserat homicidiũ:τ supplicauit Pape φ ↄmitteret in partibus ali cui:φ si sibi ↄstaret dictum Dionysium dictum homicidiũ cõmisisse:priuaret dicto bñficio.τ dicto. B. conferret:τ pa pa mandat certo iudici:φ si vocatis dicto Dionysio:τ aliis q̃ forent euocandi ↄstaret de premissis dictum Dionysium de dicto beneficio priuaret:τ conferret dicto. B. τ antequã dictus iudex ꝓcederet in dcõ negocio:dict⁹ Dionysius mo ritur extra curiam romanam τ dictus expectans dictũ bñfi ciũ acceptauit per obitum dicti Dionysii vacãs vigore grẽ τ sibi de eo obtinuit prouideri: Deinde facta mentione de isto õ nono ipetrat a papa sibi prouideri de dicto beneficio dũmõ alicui non sit in eo spãliter ius quesitum. ¶ Nunc cir ca pdictum cãm queriṫ de duobus. Primo cui predictoꝝ hmõi bñficium debeat:an neutri. Scdõ an post obitum di

cti. D. possit inquiri:τ cognosci de hmõi crimine. Et in casu quo constar..de hmõi homicidio:dicto. B. puideri posset p dictũ iudicẽ. Nã bñficiũ hmõi certum est φ vacat p mortẽ nãlem:τ non p priuationem:seu mortem ciuilem. Ergo de bebiṫ dicto expectanti:τ non illi qui p priuationẽ ipetrauit: vt.c.susceptum.de rescrip.li.vi. Nam casus obmissus intel ligitur denegatus:q: mors ciuilis τ nãlis sunt diuerse. Nã mors ciuilis equiparaṫ naturali:vt pꝫ.xvi.q.i.placuit.in pri. τ.c.si epũs.de supp.negli.p̃la.li.vi. Solum in casibus in iure expressis:τ maxime qñ mors ciuilis hꝫ eũdẽ effectuꝫ cũ mor te nãli. Tum ẽt q: nõ est secuta priuatio.ergo deficit cã. Tũ ẽt q: expectans potuit dictũ bñficiuꝫ acceptare:etiam p dcm̃ mandatũ de puidendo papa dictũ bñficium non extraxit. de dicta grã expectatiua:ex quo non vacauit p priuationeꝫ τ tunc veniṫ ad illud:φ spẽs extracta de suo genere ampli⁹ non includiṫ sub ipso.c.oudũ.de p̃ben.li.vi.p Jo.mo.rc.

¶ Preterea lʒ fm regulas cancellarie fe.re.dñi Urbani pa pe quinti p dñm nrm papam ↄfirmatas:τ:qñ papa apponit manum ad beneficiũ vacaturũ:tunc si illa dispositio ex aliqua cã non valeat:vel effectum sortiri nõ posset ab illa die papa intendit,dictũ bñficiũ reseruare. Sʒ sec⁹ hic vbi apposuit ma num ad bñficium vacaturũ.s.p priuationẽ:vt supra tactũ est ergo dcm̃ bñficium nõ eẽ affectũ. Ergo ipetrans illud po tuit acceptare:nec ex tali grã in bñficio non vacante insurgit aliqua reseruatio:nec φ dcm̃ bñficium sit ex affectum:q: dicta regula loquiṫ in vacante beneficio:q̃ cũ sit restrictiua nõ tra hiṫ ad bñficiuꝫ non vacans:vt in casu nrõ. Ergo expectãs si sua grã alias sit canonica τ bñficiũ:siue p̃benda alias ca dat sub grã sua:põt illã expectare:τ sibi de ea.facere ꝓuide ri. Aliud ẽ preterea apponere manum pure. Aliud ↄditiona liter:hoc ꝓ gnans vr:τ hũ ↄgruit:q: expirãte re:expirat q̃ ver saṫ conditio expirat ipsa conditio:vt no.doc.in.c.verum.de condi.appo.maxie rc. Preterea non dicemus grãm hmõi expirare ẽt re integra per obitum illius q priuari debuisset: si repertum fuisset ipsum homicidiũ ↄmisisse:sicut nec expi rasset huiusmodi p obitũ concedẽtis ipsaꝫ grãꝫ.de offi. dele. c.si sup.ergo durat:nisi dicamus eã carere iuris effectu:pp cãm non secutã.s.priuationẽ.vt dicamus illud. Quicqd est cã cãe ẽ cã causati rc. ¶ Scdõ q̃ro. An post obitũ dicti mor tui poterit idẽ mortu⁹ ꝓnunciari homicidiũ ↄmisisse:τ p ↄñs priuãdus:τ priuari hmõi bñficio:τ puto φ non:q: mortu⁹ non est in rerũ nã.ergo priuari non põt:q: non euentum non sunt cãe:nec ẽt diñe τ maxie:q: priuatio p̃supponit habitum: ꝓ vt no.gl.in.c.ad dissoluendũ.de despon.ipu. Et maxie q: crimina morte extinguunṫ:vt.c.accusatus.in.§.pe.de here. li.vi. Pro hoc hñ faciṫ gl.notabilis.sup.ṽ.mortuos.i.c.a no bis.ii.de sen.ex.cũ iuribus alle.in ipsa.τ de hoc.xxiii.q.ii. in summa.facit ẽt φ notat Arch.in.d.c.accusatus.ad fi.vlt. gl. Dat ꝓ regula.φ delicta τ honores cũ capite ãbulãt.alle. .l.i.§.ii.rñso.ff.si ex iure cõi agat.τ.l.si pr tuus.ff.si pendẽte ap pellatione mors interuenerit. Ad dicta iura q̃ dicunt φ inq rendum est de crimine post mortem:pp bona:vt.l.sunt si v berati.§.i.ff.de rei ven.τ.ii.q.i.c.in primis.ꝓ vt no.in.c.i.vt li te pen.li.vi.super ṽbo.decer.alias clerici.p Jo.mo.in gl.rñ def φ locum habent quãdo dubium erat. An mortuus ha beat ius:vel non. Sed secus hic:q: non obstãte:φ diu ↄmi sit homicidiũ habuit ius in beneficio. Nã non fuit priuat⁹ ipso iure:sʒ priuand⁹:τ sic p eius mortem vacat beneficium: τ ideo ius est q̃situm expectanti:non obstante.c.si hi ꝫ q̃o. nam non loquitur in casu nrõ.naꝫ ibi agitur ut quis a bene ficio ammoueatur.τ alteri de eo prouideatur:tunc morte ex tinguitur lis. Sed ubi quis petit aliquem de beneficio priuari:seu ãmoueri:φ asserit ad se ptinere:τ dic se ius hre in eodem:tunc si moriatur accusatus:habet locum.c.si hi ꝫ. vt ibi no.super glo.vlt.nec etiam ex isto mandato hoc bene ficium erit reseruatum:quia mandatum est conditionale: quod nullum habuit effectum in natura.l.eadem die.ff.de uer.b.obli.τ ratio iuris in.c.si. Super hoc dicunt quidaꝫ φ hmõi beneficium:nec debetur expectanti uigore gratie ex pectatiue:pp manus appositionem pape:nec illi cui man

dabatur puidendi euentus in quo ꝯstaret de dicto benificio: cum bñficium hmói non vacauerit: vt supra dixi: per priuationem: sȝ p mortem ultimi: sed debebit expectanti vigore vltime grẽ ꝗ papa sibi mandauit puideri de dicto bñficio. Alii distinguunt sic: Aut enim dictus priuandus re integra mortuus est extra curiam romanam ⁊ tunc vera sunt que supra dicunt. s. ꝙ bñficium hmói debeat expectanti. Aut enim re integra mortuus est: ⁊ tunc subdistinguunt: quia aut lis sup hmói bñficio pendebat in curia romana. aut extra curiam romanaȝ. Qui primo casu dicit ꝙ lȝ expectans potuit dictum bñficium acceptare: non tñ potuit de eo sibi facere puideri: vt in. c. si bi ꝫ quos. vt in lite pen. li. vi. Secũdo casu potuit acceptare ⁊ sibi facere de dicto bñficio prouideri. Tertio vĩ ꝙ dicta expectatiua lr̃a: dũmó sibi in bñficio nõ fuerit ius quesitum: non debeat pcedi: quia aut diceremus expectatiuo dicto ꝯpetere ius in dicto bñficio vigore dicte grẽ expectatiue indubie credo: vt supra congrue est allegatum: ⁊ tunc superflua est grã ista vltima p ꝗ mandaꝰ puideri de bñficio pdicto: dummó in eo non sit alicui spẽaliter ius ꝗsitũ ⁊ tunc lr̃a non est pcedẽda: vt dixi aut non debebaꝰ sibi ius vigore grẽ expectatiue: tunc lr̃e istiꝰ vltime grẽ sibi non deneꝰ nisi dicant in eo ex quo casu dubitat acceptationem ⁊ puisionez factas vigore expectatiue non valere: de facto est ille casus qui mihi apparet dubitabilis.

¶ De electione. Rubrica.

CCCCXCII

Cum ad capitulũ Alicuius ecclesie pertinet eligere decanũ in ipsa ecclesia: ⁊ ad epm̃ ꝯfirmatio electionis hmói: si ad decanatum dicte ecclesie qs eligaꝰ: ⁊ electus electioni hmói ꝯsenserit: tali electo nõ ꝯpetit ius in re in dicto decanatu ante ꝯfirmationez: sed ius ad rem reuocabile: vel ꝯfirmabile p superiorem ꝯfirmatorem: hoc tȝ glo. ordi. in. c. nosti. ⁊ in. c. qualiter. ⁊. c. transmissam. de elec. ⁊ Inn. in. d. c. nosti. ⁊ idem Inn. in. c. cuȝ venissent. de in inte. resti. Et hoc tȝ Jo. an. in. c. si electio. e. ti. li. vi. Ubi dicit ꝙ quasi vna vacatio ⁊c. hoc et tȝ gl. ord. in. c. i. vt lite pen. in cle. super ṽbo. collatum. ibi vsqȝ ad ꝯfirmationem. que gl. singularis est ⁊ raro reperies alibi. fm̃ dñm antonium de but. ibidem ⁊ huic adde aliam gl. singularem que est in pncalle. c. cum venissent. super ṽbo. renunciauit. que dicit: ꝙ lȝ ante ꝯfirmationem possit electus in manibus non sui superioris renunciare: tñ exigit ꝙ talis renunciatio fiat in manibus eligentium: q̃ gl. alibi non habetur: de quo et vide supra decisi. cclxix. ⁊ Lapus ibidem dicens: ꝙ si dictus electus ante ꝯfirmationem moriatur in curia romana: ꝙ per eius obitum dictus beneficiũ non vacat in curia: nec extra curiam: sȝ p obitum pmu. Sȝ si post ꝯfirmationem a qua non fuit appellatuȝ idem electꝰ ꝯfirmatus moriaꝰ in curia: tunc per eiusdem electi obitũ di

ctꝰ decanatꝰ vacat i curia. Nec ob. gl. ord. in. c. ꝗsto. lviii. di. ⁊ opinio archi. posita in. c. is cui. de elec. li. vi. vbi tȝ ꝙ p solam electionem canonicam ante ꝯfirmationẽ acquiriꝰ electo ius in re in dicto bñficio: qđ intelligo in re ius acquiri. s. ius psequendi electionem ⁊ nõ tale ius quale acqreretꝰ post ꝯfirmationem. vt. c. vt qs duos. de elec. li. vi. Nec et ob. c. inter dilectos. ó fi. instru. vbi dĩ ꝙ q ꝯfirmat non donat: quia loqꝰ de cõfirmatione extraiudiciali. Nec ob. c. auditor. de rescrip. li. vi. quia loquiꝰ qñ non ex grã expectatiua expectans haberet ius in re: sed auditor vigore grẽ ⁊ executionis ⁊ tanꝗ executoris puidet expectanti de dicto bñficio vacanti ꝯquirens ius ad rem: ⁊ deducens ipsum in esse perfecto. Sed qñ ad vnum ⁊ eundem pertineret eligere ⁊ ꝯfirmare: tunc quia eligendo cõfirmat: ⁊ confirmando eligit: tunc per solaȝ electionem talẽ hȝ ius in re. c. ex parte. de conces. preben.

¶ De rescriptis. Rubrica. CCCCXCIII

I cõmittatur Causa ⁊ cause ꝗ vel quas mouere intẽdit. A. ꝫ. B. super certo bñficio cũ ptãte citandi in curia ⁊ extra ⁊ ad partes: si pars impetrans hmói ꝯmissionem non recipiat citationem ad ptes: sȝ pducat appellationeȝ interpositam partem aduersam in partibus: ⁊ vigore illius petat pcedi: lȝ in pdicta cõmissione non dicaꝰ cũ appellationibus: nihilominus tñ auditor vigore dicte appellationis põt pcedere. Ratio quia non est dubium ꝙ cũ appellationis est cã. pp ꝗ totũ negocium principale ad curiam. extitit deuolutum si debita forma sit seruata. Tum et quia p hmói appellationem apparet de cã: ꝗ pars. s. a. ꝫ. b. ⁊ super quo mouet: seu mouere intendit. Tum et quia si verbum appellationis expressisset in cõmissione: et cũ ius obmisisset: sicqȝ rõ est tale tacitum ꝙ papam non mouisset ad denegandum: igitur ista taciturnitas non obest. de rescrip. super litis. Tum et quia supflua: ⁊ abundans cautela non nocet. ergo quia ex abundanti: quia forte dictam appellationez tpe ꝯmissionis non habuit. Uel si habuit. Utrum deuoluebat dubitauit. ergo cõmissionem impetrauit: que quidam citatio: scilicet: hominis citationem iurȝ vȝ appellationem non excludit: operantes enim augmentũ ꝗ diminutionem operari non debent. de paule. in bis. de preben. cui de non. li. vi. ⁊c.

F I N I S.

Anser Tarpeii custos Jouis: vnde. ꝙ alis.
Constreperes: Gallus decidit: vltor adest.
Udalricus Gallus ne quem poscantur in vsum.
Edocuit pennis nil opus esse tuis.
Imprimit ille die quantum non scribitur anno.
Ingenio: haud noceas: omnia vincit homo.

¶ Conclusiones siue decisiones antique dominorum Auditorum de Rota.

¶ De restitutione spoliatorum. Rubrica.

¶ Monachus spoliatus beneficio ad nutum remouibili non restituitur contra abbatem suum nisi pendente inquisitione quam contra abbatem prosequebatur vel ab extraneo sit spoliatus.h.d. I

Primo. Quod monacho habēti administrationē seu prioratum ad nutum abbatis amouibilem non cōpetit restō: nec aliqd remedium in cā restōnis t possionis ꝯ suum abbatem. Et facit qd no. Inno.in.c.olim.sup vbo restitutus.in vlt.opi.de accu.nisi spoliet eum.pendēte inqsitione ꝯ ipsum abbatem.ꝗ ipse monach⁹ psequebat.ita Inno.hic in fi.in vlt.opi.de accu.nec seruam⁹ opinionem eiusdem positaꝫ In.c.insinuante.qui cle.vel vo.circa qd vide qd no.Archid.in.c.pñti.de offi.or.li.vi.ꝛ istud ego intelligebaꝫ esse veꝝ. qñ prior vel monachus hñs talem administrationem ad nutū remouibilem.remouet ab abbate.sec⁹ si exspoliaret ab extraneo.qꝛ tunc cōpeteret sibi restō:qꝛ cum iste videat pcario possidere.in dubio respectu extnei.vt habēpossionem qꝛ in pcario in dubio transfertur possio.ff.de pca.l.ꝛ hꝫ.§.cum q.ꝛ ibi no.ꝛ istud est ad instar serui.cui cōpetit restō possionis.C.si per vim.vel alio modo.l.fi.qui legi.pso.hñt.l.i.cuꝫ ibi notatis. Contra tñ abbatem o quo talis monach⁹ cām tñ hꝫ.non hꝫ restōnem.ar.l.si qs cōductiōis.C.loca.sꝫ hñ ꝯ extneū.vt.l.q pcario.ff.de pca. Vide.J.cclix.decisio.ꝛ.cccc xxxviii.ꝛ religiosi in causis in quib⁹ possunt agere possunt pcuratores constituere.vide.J.deci.xviii.

¶ De sñia ꝛ executione rei iudicate. Rubrica.

¶ Opponens se executioni sententie auditur si sua interest. hoc dicit. II

Nota. Qd opponēs se executiōi sententie siue in causis beneficialibus siue aliis si sua interest audiatur vt no.in.c.veniens.de testi.p Inno.sup.v.oppone.ꝛ sup vbo incontinenti.de quo dic vt ibi.Et vide.J.decisio.liiii.ꝛ.cccxciiii.

¶ Ut lite pendente. Rubrica.

¶ Nō reuocat status cause ꝯ succedentem in beneficio sed continuatur.h.d. III

Nota. Qd successor bñficii ex eisdē actis ꝛ cā i eodē statu manente cōuenit sicut pncipalis.qd dic vt i.c.si hñ ꝯ quos vt lite pen.li.vi.ꝛ in.c.j.de alie.mutā.iudi.cā.fac.nec ob.c.significauit.de rescrip.cum ibi no.ꝛ.c.qꝛ.v.d iudi.in filio q supest mortuo pre distingue an lis fuit ꝯtes.cū pre.ꝛ nunc nō dr nouus libellus.alias sic.ff.de iudi.l.tam ex ꝯtribus.iuncta.l.amplius.ff.rem ra.ha.

¶ De appellationibus. Rubrica.

¶ Appellatio intimata solum parti deuoluit quantum ad ipsam partem tantum.h.d. IIII

Nota. Qd cā appel.in curia censet deuoluta quātuꝫ ad appellatū ꝛ illos quoꝝ interest.qñ intimata est in loco pub.vel ecclesia cathedrali. Si aūt intimata sit locū pu.quātū ad partē solū est deuoluta. cui est intimata. de quo dic vt in.c.cum.de elec.in cle.sup vbo deuolutis.per Jo.an.ar.l.si rē.§.i.ff.d rei vē.qꝛ qlibꝫ psumit ignorās iuxta.l.veri⁹.ff.de pba.l.veniūt.ff.de peti.here.ꝛ.l.denūciasse.ff.de adul.vide.J.deci.vi.viii.cc.ꝛ.cvi.ꝛ.cxxvii.Et qñ cā psens dicat deuoluta ad curiā vide.J.cxliii.ꝛ.cclxiii.ꝛ.cclxxvii.ꝛ.cclxxxvii.ꝛ.cccxci.ꝛ.cccclxxvii.ꝛ.cccccxxxv.ꝛ.ccccccclvii.

¶ Judex appellationis post appellationem desertam debꝫ pnunciare se non iudicem.h.d. V

Nota. Qd vbi appellatio est deserta.auditor impetratus in cā app.solū hꝫ se non esse iudicē pronunciare.qꝛ post desertionem si psequat cām app.non ideo minus pma snia transit in rem iudicatam in.c.si appellationem.de app.in cle.ꝛ vi notare gl.in.l.eos.in pein.C.de app.Et hꝫ stilus papalis qꝙ po appellationis citat tantum ad docendum de diligentia in prosequendo.de quo sit non docet.expeditum est.qꝙ solum lapsus temporis excludit: vt no.in.c.plerumqꝫ.de rescrip.l.fi.C.de tempo.ap.

¶ De re iudi.ꝛ appel. Rubrica.

¶ Si reus latis duabus sententiis conformibus moriatur potest auditor in executione cognoscere vt appellatione alterius intrusi.h.d. VI

Nota. Qd vbi p appellato sunt late due snie in curia.ꝛ moriat ille ꝯ quem sunt date.si exequatur snie ꝯ successorem intrusum p ordinarium.ꝛ appellet posito qꝙ appellatio non sit deuoluta pp eius defectum:tñ tōne pmaꝝ sniaꝝ.auditor hꝫ cognoscē de appellatione.cum de nouo cā non videat introduci.sed qd prius fcm est.ad executionem deducit ꝛ qd prius fcm est.declarat ideo aliud seruat qꝫ si de nouo cā introducerēt.ad qd satis no.in.l.heredes palam.§.i.ff.de testa.Istud est sequela.l.properandum.C.de iudi.ꝛ.c.quoniam.ff.de insti.alias lites essent immortales.p q̄.c.auditor.de rescrip.in clemen.ꝛ.c.sepe.de resti.spo.vide deci.iii.ꝛ.J.deci.cj.

¶ De restitutione spoliatorum. Rubrica.

¶ Notorium non ius agentis possessorio ꝛ reseruatio obstante eidem.h.d. VII

Nota. Qd vbi agit possessorio iudicio.in cā bñficiali ꝛ opponit de notorio non iure agentis.ipedit restō.de q̄.c.ad decimas.de resti.spo.li.vi.vt no. Inno.i.c.cōstitutus.de fi.ps hy.ꝛ Spe.in ti.de peti.ꝛ pos.§.qꝛ supradictum est.secus videret in re pphana.arg.no.in.l.fi.ff.de vi ꝛ vi ar.ꝛ.l.possessione.in fi.ff.de iudi.ꝛ no.p Dy.in regula q ad agenduꝫ.de reg.iu.cum fi.p q̄.c.lator.ꝛ.c.cōsanguinei.de re iudi.ꝛ qd no.in.c.qꝛ sicut.de elec.In bñficio reseruato etiam spoliatus non restituitur quia reseruatio tollit ne talis possit dici possessionem habere.ꝛ ita no.per Inn.in.c.vt nostrum.de app.ꝛ ita seruatur.ꝛ de elec.si eo tempore.libro.vj.vide infra deci.lvi.ꝛ.ccclxxv.ꝛ.ccclxxi.

¶ De citationibus. Rubrica.

¶ In causis deuolutis per ap.tres citationes q̄ fiunt primo p audientiam non sunt de subā.h.d. VIII

Nota. Qd vbi cā est deuoluta p app.in curia tres vel.iiii.citationes q̄ fiunt p audientiam non sunt de subā cāe.sed solum de bñ esse:vt no.Archidia.c.i.super verbo.de iure.de elec.libro.vj.qꝛ deuolutio habet vim citationis.in clemen.causam.de elec.ꝛ.c.sepe.de ap.ꝛ de re/nunc.c.veniens.vide supra deci.iii.

¶ De probationibus. Rubrica.

¶ Post conclusionem in cā non recipit pbatio nisi in causa bñficiali ꝛ per instrumenta.h.d. IX

Nota. Qd post qꝫ est cōclusum in cā non recipit probatio ꝛ per instrumenta.maxime in cā pphana vt in.c.cum dilectus.de fide instru.cum ibi no.p Inno.in.c.pastoralis.sup verbo.cōclusum.de cā pos.in cā vero bñficiali secundum aliqs admittet pbatio p instra vt vi dicere Hosti.in.c.ad petitiones.de accu.c.lator.ꝛ.c.cōsanguinei.de re iudi.ꝛ qꝛ renunciatio nō est necessaria:vt in cle.sepe.ꝛ ēt post cōclusionē possunt recipi testes in tertio casu.vide.J.deci.ccclxix.

¶ De prescriptionibus. Rubrica.

¶ Ecclesie parrochialis ꝛ hospitalarii possunt prescribere iura aliaꝝ ecclesiaꝝ.h.d. X

Nota. Qd ecclesia prochialis ꝛ hospitalarii ex cōsuetudine possunt pscribere iura alterius prochie.ꝛ possunt ꝯferre ecclesiastica sacramenta.de q̄ dic:vt in dem.qꝛ contingit.de reli.do.in fi.cum ibi no.ꝛ.c.religiosi.de priuile.vt no.per Joan.mo.in.c.cum persone.e.ti.lib.vj.

¶ De resti.spoliatorum. Rubrica.

¶ Requiritur dolus tam in spolio rerum corporalium qꝫ incorporalium.h.d. XI

Nota. Qd sicut in spoliatione reꝝ corporaliuꝫ dolus requirit ita in spoliatione reꝝ incorporalium:ꝛ ad hoc sequit qꝙ ille q̄ tenetur ad certam pensionem.ꝛ pp̄ter aliquas cās non soluit in pteritum:sed est paratus soluere in futuꝝ talis vꝫ spoliare:vt no. Inn.in.c.querelam sup

verbo.subtractione.de elec.similit in tali casu:q dicit se spoliatum pensione pterita.dz q doceat de iure suo aliq pēsio pterita ei adiudicet:q in isto casu tale possessorium a petitorio separi non pōt:q non restituit possessorium ān restituat petitoriū.cum possessio in talibus incorporalibus hīi non possit sine iure.ff.de iure.actiōq pauu.l.iii.§.h autez.t quemadmodum seruu.amit.l.si.cum ibi no.t in.c.ex transmissa.de resti.spo.de q no.p Inn.de seruis non ordi.c.de seruoz.cum ista sint ꝯiuncta.in isto casu cognoscendo de vno necesse est q de alio cognoscat.vt di in simili ex.de do.inter vi.t vxo.c.ad prudentiam.cum ibi notatis per Inno.iuncta.l.qriens.ff.de iudi.odium spoliatoz.t suspicio petitorii:vt de in rem verso.l.seruitut.t no.de excep.doli.l.ii.§.t contra.

De appellationibus. Rubrica.

¶ Appellatio extraiudicialis intimari debet per procuratorem appellato.h.d. XII

Ota Nō vbi appellat ex iudiciumintimatio dz fieri ipsi pti p pcuratorem sicut app.sic vi notare.Jo.an.in.c.cūmqz.de elec.circa prin.in de.lz ꝯ videat.q posito q appellatio debeat fieri p pcuratorez:tñ intimatio sufficit q fiat p quemcunqz:q p intimationem nihil dño acquirit:sed qd acqsitum est ampliat.t ad effectum pducit.ideo non mir si p quamcūqz psonam.tale exercitium intimationis adimpleri possit:vt di in simili.ff.de vsur.l.q solidum.in fi.t.l.lz.de consti.pecu.iuncta.l.prohibere.qd vi aut clam.p hoc.l.Item veniunt.§.petitio.de peti.heredi.ꝯrariaz tamen opi.audiui.cam qz veram determinari in rota.

De procuratoribus. Rubrica.

¶ Gesta per non procuratorem possunt per dominium ratificari.h.d. XIII

Ota Nō gesta p non pcuratorem possunt ratificari.maxime si dñs sciat non pcuratorem cām ventilare.iuxta no.p Inn.in.c.ex pte.de rescrip.t istud est veruz q pcessus hitus añ sniam pōt ratificari sed tñ snia lata.dominus pcessum nullum in pīudicium sui ratificare pōt.non tñ in pīudicium ptis:sic intelligit.l.lz.cum ibi notatis.ff.de iudi.ad h qd no.in.l.tutor.C.in qbus ca.res.in integ.non est neces.Et est rō quare post sniam non pōt sed añ sic pōt ratificari indistincte:q añ sniam est incertuz an pcessus sit in fauorem ratificantis vel non:t an ratificatio sit in pīudicium ptis:aut non.t ita in dubio añ sniam valet ratificatio.post aūt non in pīudicium ptis:vt in iuribus supra alle.ad quod facit qd no.Spe.in ti.de pcura.Uide in.c.audiuis.de pcura.cū ibi notatis.t Jo.an.de offi.dele.prudentiaz.gl.ii.Et vide.J.deci.ccxlix.t.cclxxxix.t vide.xlviii.t.cccclxxxvi.

De arbitris. Rubrica

¶ Judex datus ad cognoscendum de compromisso emologato cum incidentibus tc.pōt partem ꝯuenientem laudo ꝯdemnare ad penam compromissi psupposita clausula:rato manente ꝯtu.h.d. XIIII

Ota Nō si arbitrium vel compromissum est emologatum:t iudex impetrat:t informat:q pars venit ꝯ compromissum cum clausula:q iudex possit cognoscē de compromisso:cum emergentibus t incidentibus:q si videat iudici:q ps fuerit in obediens:non solum pōt condemnare ptem q teneat compromissum.immo pōt eā condemnare ad penam pmissam in compromisso:psupposito q actum esset in compromisso.q rato manente pacto possit agi ad penam:vt di in simili.C.loca.l.ꝯductionis.vñ vi.l.nō ab re.t qd no.ff.de inoffi.test.l.q in officio.ad exhibē.l.i.pamo aūt dz cognoscē.an ps fuerit inobediens.t eam inobedientem pnunciare.t p ꝯñs in penam incidisse:vt.l.qriens.C.de iudi.cum ibi no.l.i.de or.cog.ad qd facit qd no.Arc.in.c.si canonici.sup vbo.iudicata.de offi.or.li.vi.Forte hoc non est vez:q ex q snia dz esse conformis libello.t h non est petitum in libello.non vi q possit:vt in.c.qualit.de accu.t.l.si ps here.pe.t forte talia non veniunt ex officio iudicis et q odiosa ideo restringenda,

De citationibus. Rubrica.

¶ Citatus ad locum non tutum pōt appellare tam a processu q a non admissione excusationis proposite per suum pcuratorem.h.d. XV

Ota Nō vbi aliqs citat ad locum non tutum pōt appellare t si non petat locum securū.c.ex parte.cum ibi no.p.Innocē.de appel.tutius tñ faciet ps si mittat excusatorem ad allegandum de loco non tuto.t si non admittat eius exceptio seu excusatio.tunc a repulsione excusationis seu exceptionis de loco non tuto poterit appellari:vt di in simili.q vbi iudex recusat:recusatio dz pponi coram iudice pmo t recusatione pposita.ne iudex de facto procedat vt no.Inn.i.c.cū.sup.v.est ꝯ melior.de offi.dele.dz aūt pars petē assignari sibi locum tutum.t si denegeē appellare dz de q dic:vt p Arc.in.c.venerabilibus.sup vbo.non pbatur.de sen.excō.li.vi.t istud tz curia.Et hoc vbi recusanti.t oibus esset locus suspectus.q in eo morantur inimici regni.sicut.c.accedens.vt lite non contest.t.c.pastoralis.de re iudi.t ex.cum locum.de spon.t ibi glo.super verbo notorie.

¶ De sententia t re iudi. Rubrica. XVI

Ota Nō non viciat snia testibus nō publicatis nisi a non publicatione fuerit appellatum:vel a parte fuerit petita publicatio:vt no.Innocen.in.c.cum J.t.A.super verbo.publicatis.de re iudi.

De actionibus. Rubrica.

¶ Prelatus non potest agere damno dato subdito nisi dicat sua interesse.h.d. XVII

Ota Nō platus non pōt agē p damno dato subdito suo nisi diceret sua interesse.alias p interesse suo agere posset:vt no.Inno.in.c.dilectus.sup vbo.citatio.de appel.cum no.in.c.ꝯtingit.de sen.ex.t ibi sūn vnam opi.q iudex in actione iniuriaz non dz hēre rōnem damni:q illud venit per actionem legis aquil.

De procura.t regularibus. Rubrica.

¶ Monachi t alii regulares possunt constituere procuratorem in causis in quibus possunt suo nomine agere vel conueniri.h.d. XVIII

Ota Nō monachus t alii regulares in causis in quibus possunt agere.t ꝯuenire suo noie facere pcuratores possunt:vt no.Inn.in.c.cum.J.t.A.de re iudi.t ibi no.q tales psone qn est vtilitas ecclesie possunt interuenire etiā p laicos:nec audit pars si allegaret q non est vtilitas ecclesie:q non interest priuati querere nec scire necessitatem monasterii:sed solum interest abbatis t conuentus.vide in cle.religiosus.de procura.

De vnionibus. Rubrica.

¶ Reseruatio Pape non impedit vnionem faciendā per ordinarium:sed suspendat eius effectum durante tpe collationis facte vigore reseruationis.h.d. XIX

Ota Nō reseruatio Pape non impedit vnionem faciendā p ordinarium.t est rō:q vnio ꝯcernit ppetuitatem bñficii:t collatio Pape q fit pp reseruationem ꝯcernit fructus bñficii:t ideo vnio tenet:lz effectus vnionis Pape reseruatione suspendat p illo tpe p q pfert bñficium non vt pferat bñficii vt di in simili.in.c.i.de cā poss.in cle.p Jo.an.in.c.dispendiosam.de iudi.t ex hoc di q reseruatio subseqns vnionem ab ordinario fcām impedit effectū vnionis.posito q in collatione fcā p Papam de tali beneficio reseruato.de vnione q pcedit non fiat mentio.q vnio ppetua non tollit:sed eius effectus differtur.vt.c.sciant.de elec.li.vi.ar.l.cum ita.de ꝯdi.t demon.t posito q vnio sit fcā pter cām necessariam ista cā seu eius effectus differtur facto principis superueniente:vt.l.si.ff.ad municipalis.Item differtur talis necessitas ad tps t non ppetuo:qd non vi absurdum lz ꝯ hoc videatur facere no.Arc.in.c.nemo.de elec.li.vi.q de comēda dz fieri mentio.alias non tz impetratio:sed illud non ob.q reseruatio fit motu pprio Pape:t sic non dz allegari surreptio:vt.c.si motu.de pben.li.vi.t de mā vnionis vide.J.deci.clx.t.clxvi.t.clxviii.t.xxvii.t.cclm.t.ccclxx.t.ccclxxv.t.ccccxlii.t.ccqliii.t q legatus de latere pōt vnire ecclesiam parochialem dignitati tc.J.deci.cccdix.t.ccccccxi.

De dispensationibus. Rubrica.

¶ Epus pot transferre monachos ad beneficium seculare vniendo monasterio et regendum per monachos: licet alias non dispenset expresse sup translatione monachorum.h.d. XX

Ista Not. q epus pot transferre monachum ad beneficium seculare ita q beneficium tale vniatur monasterio monachorum et regatur per monachum: vt no. ar. Arc. in c.cum de beneficio.de preben.li.vi. Sed nunquid in isto casu si epus tale beneficium seculare vniendo monasterio monachorum.statuendo q beneficium pfactum p monachos regatur alias tamen non dispensat expresse sup translatione monachorum seruientium in dicto beneficio seculari: an talis vnio valeat cum de dispensatione vnionis non fiat mentio: et videtur q non valeat p.c.non pot.de preben.li.vi.in fi.cum ibi notatis p doc.i.c. licet de elec.sup verbo.careret. et p Inn.de preben.li.as.in contrarium videtur: quia vbi epus facit actum: vel superior cum cognitione: videtur sup tali actu dispensare posito q expresse non dispensaret: vt videtur no. Inno.in.c.veniens.de filijs presb.nam ex quo epus facit psonam inhabilem ad actum ad quem admittit psonam: videtur ad talem actum habilitare.ar.l.Idem vulpianus.de exc.tu.de re iudi.l.quidam. consulebant.de bono.po.l.seruus si mei.fal.mod.dic.l.i.§.fi. ad quod no.in.c.pastoralis.sup verbo.ex certa scia.de offi.dele.et ista fuit cois opinio in rotha. Nec obstat c.non pot.quia ibi erat q fiebat sine cae cognitione. Item posito q ibi aliud beneficium exprimeret non tamen apparet q exprimeretur beneficium esse curatum et ideo ibi clausula non obstante fit ptopari dispensationem.

De sententia et re iudi. Rubrica.

¶ Clemen.vt calumniis.de re iudi.non habet locum quando tertia sententia est data solum sup desertione.h.d. XXI

Ista Not. vbi tres sententie sunt late sup vno negocio: sed tamen vltima sententia est lata sup desertione ap. et solum appellatio est pnunciata deserta.q in hoc casu sententie sunt difformes in isto casu non habet locum.c.i.de sen.et re iudi.in cle.quando iudex.cui commissa est.cam nullitatis possit inhibere q non fiat executio.nam illud.c.habet locum quando tres sententie sunt late vniformes.et in oibus est cognitum de iustitia: quod non est in pnti casu: quando vltima sententia solum est lata sup desertione: licet contra hoc videtur l.furti.in prin.ff.de his qui no.infa.vbi: quando pnunciatur sup desertione: a tpe prime sententie habet effectum: nisi cum confirmatur sententia a tempore confirmationis habet vires: et non a tpe late sententie a quo fuit appellatum: vt ibi.p prima parte faciunt no.p Jo.an.in.c.sicut.de appel.in cle.et vide.j.decisi.cxv.et.cccclvii.et.ccccxl.et.ccccclvii.et.cccclii.et.cccclxiiii.

De prebendis et nominatione. Rubrica.

Dns facultatem nominandi non pot variare.h.d. XXII

Ista Not. vbi ordinarius vel alius superior habet potestatem nominandi aliquem in prima sui creatione q recipiatur in canonicum in certa ecclesia sui epatus et talis primo noiatus acceptat gratiam quantum est in se.si tamen dictus noiatus renunciet gre sibi facte p noiantem: ille qui noiauit non pot alium noiare.ar.l.apud aufidium.ff.de ope.l.et quod no.p Arc.in.c.cum in multis.sup verbo.exp mat. in prin.et in.c.gra.in fi.de rescrip.li.vi. maxime quando noiatus est clericus et psona ecclesiastica in qua talis variatio non approbatur: vt in.c.pastoralis.de iure patro.et quod no. Inno.in.c.cum Bertoldus.sup verbo.cpm.de re iudi.licet videatur contra l.vnum ex familia.in prin.cum ibi notatis.de le.ii.sup verbo.inutet.et.c. si electio.de elec.li.vi.sed ibi electio immediate non habet effectum nisi secuta confirmatione. Collatio tamen habet consensum. noiator q autem epus possit noiare contra minimum statutum ex consuetudine. Dic q talis consuetudo cum sit onerosa: non valet: vt in.c.i. de consue.cum ibi no.per Jo.an.et quod no.in.c.dilectus.in verbo constitutum.c.ii.vide deci.xxxv.

De causa poss.et de resti.spoliatorum. Rubrica.

¶ Presumitur q qui soluit noie alieno pensionem ei qui erat in quasi possessione pcipiendi illam habuerit mandatum ad soluendum.h.d. XXIII

Ista Not. vbi dixi si aliquis in possessione alicuius pensionis: et pbat q pensio fuit retroactis temporibus soluta: sed non apparet de mandato illius: qui dicitur pensionem debere. cum fuerit soluta psumitur q soluens habuit mandatum quia non est verisimile q soluens voluerit iactare pecunias suas: vt.l.cum de indebito.ff.de pba. quia in tali casu psumitur q gerens talem actum gerat de mandato dni. p Inno.in.c.non nulli.sup verbo.mandato.de rescrip.maxime quando sciente illo qui dicebatur debitor soluta est pensio: quia tunc videtur solutionem ratificare.et mandatum dare.ar.no.in.c.ex pte. de rescrip.p Inno.et sic sequitur q petens talem pensionem: si petat restitui restituitur: quia p talem solutionem psumitur fuisse in possessionem nisi aliud pbetur licet videatur contra quia factum tertii non debet nocere alteri: vt dicitur in simili.q factum abbatis non nocet conuentui quantum ad transferendum in alium possessorem p pactatis ex.de reli.do.cum dilectus.cum ibi no.in gl.p Inn.

De offi.ordi.et sententia excoicationis. Rubrica.

¶ Processus factus coram ordinario publice excommunicato valet et similiter coram auditore rote.secus si coram delegato.h.d. XXIIII

Ista Not. pcessus habitus coram excommunicato valet: et hoc verum si sit habitus coram ordinario. secus si coram delegato.de quo dicit p Jo.an.et Arc.in.c.i.de rescrip.li.vi.et.c.pia.de exceptione. quia iurisdictio ordinaria est fauorabilior: alia stricta et extraordinaria: vt in.c.penul.de offi.dele.sed palacium tenet q pcessus habitus coram auditore tenet in isto casu: sicut teneret coram ordinario. Et intellige de publico excoicato.alias secus: vt in.c.ad probandum.de re iu.

De decimis. Rubrica.

¶ Decime temporis preteriti suo tempore non petite: de cetero peti non possunt.h.d. XXV

Ista Not. vbi petuntur decime ab aliquo et dicitur talem debitorem cessasse a solutione tpis preteriti nisi ostendat q decime fuerunt petite debitor non tenetur nisi a tempore petitionis: quia ad decimas pdiales: quis non tenetur nisi petantur: vt no. Arc.in.c.i.de deci.li.vi.ergo debitor non condemnabitur nisi a tpe petitionis: licet videatur facere contra quia decime quasi debentur iure nali et diuino.et quis non pot ptendere ignorantiam: quando tales decime debeantur et sic sine petitione debent offerri: quia debitor debet portare debitum ad domum creditoris sine petitione: vt no. Inno.in.c.significante.de pig.ad idem. .l.iulianus.§.offerri.de ac.et emp.facit quod legitur et notatur.in.c.quesiti.et.c.reuertimini.xvi.q.i. Et vide modernos. in.c.dispendiosam.de iudi.in clemen.extra que actiones competunt.nota.B.in.c.cum in tua.co.ti.

¶ De appella. Rubrica. XXVI

Ista Not. iudex ad quem appellatur pot facere gratiam pti in expectando eam: dum tamen durat iurisdictio: vt no.in.c.quamuis.sup verbo.competen.de elec. li.vi.ad quod.c.consuluit.de offi.dele. Cui autem incumbat pbatio quando quis dicitur illegitime natus vel dicitur malus administrator: dic.vt no.in.c.si forte.sup verbo.defectu.de elec.libro.vi.

De pces.pbende et collatione beneficiorum. Rubrica.

¶ Beneficium vnitum vel commendatum non dicitur vacare p cessationem commende.h.d. XXVII

Ista Not. vbi beneficium est in comenda: tale beneficium non dicitur vacare: ad hoc q currat tpus illis ad quos spectat collatio: vt no.in.c.nemo.de elec.li.vi. Idem est de beneficio quod dicitur de mensa: seu vnitum mense: vt no. p Jo.an.in.c.quia regulares.sup verbo.de mensa.de supple.neg. prela.et.c.frequens.sup verbo.ad mensam.de exces.pla.in clem. de qua ma videp Arc.et Jo.in glo.et melius.per Innocen. in.c.constitutus.de accu.et Hosti.in.c.dudum.ii.de elec.

De appella. Rubrica.

¶ Capitulum statuimus.de elec.li.vi.habet locum in prouisione facta et fienda.h.d. XXVIII

Ista Not. c.statuimus.de elec.li.vi.habet locum siue appelletur a pusione facta siue fienda: et idem est in.c.vt circa.no.p Arc.in verbo facta.tamen in hoc est differentia: quia c.statuimus.procedit siue fiat in iudicio: siue extra: vt no.in alle.c.sup verbo.impugnat.constitutio tamen vt circa.non habet locum nisi in extraiudicialibus: vt.c.consti.de elec.li.vi.quia tunc debet seruari solennitas illius.c.alias si iudicio monitus ab executore non habet seruare illam solennitatem.et vide deci.xli.

De preben. et dispensatio. Rubrica.

Eps ex cā non pōt dispensare: vt qs hēat duas dignitates vel psonatus in eadem ecclesia. XXIX

ota Q ŏ eps pōt dispensare: vt qs teneat duos personatus seu duas dignitates in eadem ecclesia & h pp necessitatem seu vtilitatem ecclesie: alias non posset vt no. p Arc. in c. i. de psue. li. vi. vtz aūt possit dispensare: q minor. xxv. annis teneat bnficium curatum dic. vt no. in c. lz. sup vbo. carē. de elec. p Arc. h verz est fm Inno. et alios: bu lc opioni non stabit pp pgatinā meritoz vel ex quacunq3 alia cā: fm Jo. an. in d. c. lz. cum solus Papa in h dispensare pōt: per. c. de multa. de preben. fm Jo. an. et Archidia.

De prebendis. Rubrica.

Receptus in canonicum habet ius ad prebendam: sed non in prebenda. XXX

ota Q ŏ vbi aliqs est receptus in canonicum ex tūc hz actionem ad pbendam postea vacantem si alr non pcedat: sed tn non hz ius i pbendam nisi sibi assignet. de quo dic. vt in. c. tibi q. de rescrip. lib. vi. per Archidiaco.

De snia excōicationis. Rubrica.

Excōicatus non puenit ante absolutionem sup eo pp qd fuit excōicatus iniuste. h. d. XXXI

ota Q ŏ vbi aliquis est excōicatus et puenitur sup eo sup q est excōicatus: non tenet rndere anteqz absoluatur: dummodo ostendat q iniuste fuerit excommunicatus: vt no. in c. cum inter. in pa. glo. de excep.

De procura. Rubrica.

Procurator datus gnalr pōt ptestari q non intendit acceptare nisi certas causas. h. d. XXXII

ota Q ŏ vbi pcurator est datus ad cās deuolutas in curia: et spālr ad oēs pōt ptestari q non intendit recipē pcuratorium nisi ad certas cās: seu articulo posito: q vltimo sit datus: vt no. Jo. an. in c. i. sup vbo. ptestatur. de pcura. in cle. lz aliq auditoz velint dicē q qn procurator est datus vniuersalr: non audit pcurator si velit se restringere ad hoc q sit pcurator ad impetrandum et cōdicendum. ad hoc q calumniis pcuratoz obuiet: qr in totum dz accipere vel reprobare iuxta illa que habentur in. l. etiam. C. de re. pu. vt cause citius expediantur: p hoc facit qd no. archi. in c. ij. in glo. magna. in fi. de procuratoribus. lib. vj.

De vacatione beneficiorum. Rubrica.

Beneficium vacare dicitur ibi vbi facta est resignatio: seu vbi erat beneficiatus. h. d. XXXIII

ota Q ŏ ibi bnficiuz vr vacare vbi facta est resignatio: vel vbi erat q tenebat bnficiuz de q p Arc. in c. si electio. sup vbo. ex eo. de elec. et c. commissa. super verbo. pacifica. c. ti. et in c. licet. in mag. glo. de preben. iuncto. c. i. vt lite penden. in clemen. vbi de hoc. Et vide. J. deci. lxxxvj.

De expectatiuis et acceptationibus. Rubrica.

Beneficium vacans re integra etiam post mensem potest acceptari. h. d. XXXIIII

ota Q ŏ vbi impetrans non acceptauit. J. mensez bnficium qd vacabat: elapso mense vacans adhuc bnficium pōt acceptare. secus si bnficium esset alteri collatu. de q dic: vt p Arc. in c. dudum. de pben. lz ɔ̄trarium no. Joan. an. in c. i. sup vbo. infra mensem. de pces. preben. in cle. Et ista vltima opinio approbat pania qōne reprobata superiore. Sed pmum tenet Pau. in alle. clemen. cum ei quem. et in clemen. si infra. Sed executor non poterit prouidere sibi nisi infra mensem acceptet propter formam litterarum.

De facultatibus et nominationibus. Rubrica

Per noiationem semel factam de aliquo q psenserit licet non acqsiuerit possessionem bnficij excludit eps a facultate secundo nominandi. h. d. XXXV

ota Q ŏ vbi eps hz ex priuilegio seu ex psuetudine q possit in creatione sua noua noiare vnum canonicum in qualibet ecclesia collegiata. ex q semel vnum noiauit: et noiatus grām acceptauit: posito q noiatus possessionem non fuerit adeptus pacificam. eps non pōt aliuz nominare. ar. l. apud cufidium. de adop. legati. et qd no. arc. in c. cum in multis. sup vbo. exprimat. in prin. et c. gra. in fi. de rescrip. li. vi. lz faciat ɔ̄. c. si electio. de elec. li. vi. et qd no. archi. in c. si compromissarius. sup ver. offō sui. Sed nō ob. c. si electio. qr ibi ex sola electione immediate in dignitatibus electiuis: non attribuit ius: secus est in simplicibus bnficiis: vt in c. si tibi absen. de pben. cum ibi notat p doc. in. vi. p pma pte faciunt no. p Inn. in c. cum Ber. sup ver. ipm. de re iu.

De causa possessionis et proprietatis. Rubrica.

Possessor bnficij dr hēre possessioēm pacificam: lz sibi postea moueat lis sup bnficio. h. d. XXXVI

ota Q ŏ vbi aliqs est in possessione alicuius bnficij lz moueat sibi lis sup bnficio: vr tn possessionez pacificam hēre: qr ad hoc q aliqs videat pacificaz possessionem hēre sufficit q de facto possideat: licet sup iure moueat sibi ɔtrouersia. et no. Inno. in c. ɔstitutis. de appel. et archi. eo. licet canon. sup vbo. pacifica. li. vi. ad quod facit. l. sciendum. §. si fundus. ff. q satisda. co. qr licet videat ɔ̄. l. lucius. §. tres. ad trebel. sed p prima parte facit q interruptio ciuilis non mutat possessionem: vt. l. nā. ff. de diuer. et tempor. pscr. ɔ̄ faciunt no. in c. cōmissa. sup vbo. pacifica. de ele. li. vi. p pria pte hu facit q ibi no. p ipsum archi. in glo. per te vel alium.

De preben. et pces. preben. et de accepta. Rubrica.

Hns grām ad prebendam quam duxerit acceptandam si negligat pmam pōt acceptare secundam: et hns ēt ad prestimonia pōt sepatim et successiue acceptare prebendas: et demum prestimonia. h. d. XXXVII

ota Q ŏ vbi sunt duo expectantes auctoritate apostolica sub ista clausula: ad pbendam quam duxerit acceptandam: si pmus in data obmittat acceptare pmam vacaturam prebendam: non sibi pindicat qn possit acceptare secundam nec in isto casu hz locum. c. si clericus. de pben. li. vi. vt ibi vr no. arc. sup vbo. q iudex. et vr notare Inno. in c. mandatum. circa princi. de rescrip. et idē si hēat grām q possit acceptare pbendam ecclesie cum pstimonio vnius cedentis vel decedentis: qr tunc pōt simul vel successiue acceptare pbēdā vel pstimonia et sepatim. et vide. J. deci. ccccxvj.

De iure patronatus. Rubrica.

Ubi vacatōis bnficij currit tps pirono. h. d. XXXVIII

ota Q ŏ pirono currit tps: qd sibi dat ad pntandum a tpe q est vacatio bnficij: non tn a tpe scientie pironi: vt. c. cum ei quem. de pces. pre. in cle. qr imputatur pironosi non dimisit pcuratores qn se absentauit: maxime qn longam absentiam hz facere. de eo q mit. in poss. cā rei ser. c. si. cum ibi no. ff. de legi. l. eundem. cum ibi nota. iuncta. l. prima. de diuer. et tpi. pscrip. et ista fuit cōis opio: licet oyrus dixerit ɔ̄trarium p. c. qr diuersitatem. de pces. pben. qd no. p Jo. an. in alle. c. cum ei quem. in fi. et qd no. in c. licet. de supple. neg. platoz. ad qd. l. interueniunt. §. penitam. de peti. hēr. p pma pte facit qd no. arch. in c. licet. sup verbo. pauatus. de elec. circa quod vide ar. arc. in c. statutum. super verbo. vacauerunt. de preben. li. vi. Et vide. J. deci. ccccdxvj.

De acceptatione et prouisione. Rubrica.

Decretum ex falsa causa emanatum non afficit beneficium. hoc dicit. XXXIX

ota Q ŏ vbi Papa puidet alicui: falsa cā allegata. de bnficio ad qd aliqs erat spectans auctoritate apostolica: q si non valet puisio Pape. expectans pōt tale bnficium acceptare et sibi facere puidere: qr decretum latū ex falsa cā non afficit bnficium. ar. l. in. §. impubez. ad carbo. iuncta. l. sicut. de opi. liber. Maxime qr talis impetrans veniebat auctoritate apostolica: et sic non obstat qd no. Inn. c. inter dilectos. de exces. pla. non ob. c. vt nrm. de appel. et c. i. pastoralis. §. pterea. de offi. dele. licet aliq velint dicere ɔ̄ q licet quantum ad impetrantem gra sit nulla: tn non quantum ad Papam q manum apposuit. et vr reuocasse oēm grām prius quantum ad istud bnficium: posito q gra secundo facta fuerit subreptitia. ar. l. si transferan. de adi. le. et l. planc. in prin. de le. i. pmum credo verius p. c. ex parte. de offi. et po. iudi. de le. et extra. de preben. c. cum de beneficio. valet prouideri: hec opinio vera ē vt dominus Urbanus declarauit:

et ista fuit ad vitam suam: quod ab alio conferri non potest.

De probatio. Rubrica.

¶ Dicenti aliquem non legitime institutum incumbit onus probandi negatiuam. h. d. XL

Nota ubi reus est in possessione. et dicit non legitime institutus. quod actori incumbit probatio. quod reus nó sit legitime institutus: vt no. Inn. c. ex insinuatione. de presump. et vide no. in c. vt nostrum. vt eccle. bñ. vbi si ordinarius ageret contra possidentem forsan esset aliud. de quo dic. vt no. Archi. in c. ordinarii. de offi. ord. licet contra primum dictum faciat quod no. Inno. in c. §. perpetuus. de fide instrumen. vide Joan. an. in c. i. de reg. iuris. et Arc. de elec. c. dudum.

De articulis obiectuus. Rubrica.

¶ c. vt circa de elec. li. vi. non habet locum quando articuli sunt probati: vel habentur pro probatis: nec quando appellatur ad inferiorem. h. d. XLI

Nota q. c. vt circa. de elec. non hz locum. qñ obiectus q̃ ponunt sunt pbati: vel hñtur pro pbatis: vt c. constitutiones. in fi. de elec. in cle. et iò qñ petunt admitti articuli. pars contra quam producuntur debet protestari: saluo iure non admittendorum: et non recipiendorum: vt no. in dicto. c. constitutionem. Jo. an. in fi. Consueuit dici in palacio: iam sumus in pbatio: et constat de non iure aduersarii: et sic intelligit quod no. Inn. in c. constitutus. de fi. psby. Et dic q dictum c. vt circa. hz locum: qñ appellat ad Papam. et non qñ appellat ad inferiorem. no. Arc. in c. ti. vt circa. sup vbo. appellare. et quod no. idem in c. statuimus. e. ti. li. vi. et quod no. Jo. and. in c. non pôt. de procura. in cle. et vide supra deci. xxviij.

De testibus. Rubrica.

¶ Sententia nulla non impedit iterato producit testes prius publicatos. h. d. XLII

Nota q. vbi testes sunt pducti in cã: licet snia sit nulla. posito q testes sint publicati iterato possunt pduci: quia q nullum est non prestat impedimentum. in regula non prestat. cum si. Jura aũt q̃ dicunt q ex q̃ pars sciuit testificata: iterato testes pducẽ non pôt: hz locum: qñ debito modo testes pducti sunt. ff no. Jo. an. in c. testibus. de te. in cle. in glo. alias audiui. tñ rota contra tenuit. nec ob. iur. supra alle. quia ibi non vidisset testificata. et qz sufficit qualiscunqz argu. l. si qs in grani. §. ipetrar. ad sy. de fal. l. si quis. et l. pma vbi vide Bal. de tab. exhi. maxie si vel regstiones partis sit fca publicatio. et hoc tz Gen. ibi. vide J. decisióe. xlviij. et xl.

De renuncia. et offi. vicarii. Rubrica. XLIII

Nota q. vicarius epi hñs ptãtem recipiendi resignationem bñficiorum cã pmutationis: benefícia cã pmutationis resigna. non pôt conferre: cum in collatione bñficiorum requirat spãle mandatum. vt de offi. vica. c. si. li. vi. lz videret contra: quia pñtatos p pionos pôt institue sine speciali mandato: vt sunt vides no. Arc. ad quod no. i. c. vno. de insti. e. li. et cum bñficia pmutata non possint conferri alii nisi pmutare volẽtib. c. vno. de rerum pmu. in cle. videret idẽ in bñficiis p mutatis: sic i bñficiis p pionos: lz pma opio cõit teneat i rota.

De appella. Rubrica.

¶ Auditor appellatóis a grauamine non inhibet nisi post terminũ ad ipugnandũ et iustificandũ. h. d. XLIIII

Nota q. p auditorẽ non fit inhibitio regulariter in cãm nisi lite cõte. vel post datũ t'minũ ad ipugnádũ et iustificandũ appel. quia tunc vi pendẽ lis: vt. c. ex pte. de ver. sig. Juncto. c. si. vt lite pẽ. in cle. posito. quia lis non fuerit cõte. de q̃ dic. vt no. in. c. si. vt lite pẽ. in cle. Jo. tñ mo. dicit q ex q̃ iudex ap. recepit pt inhibẽ. de ap. roma. sup vbo. inhibere. li. vi. Et vide J. decisio. lviij. et cccxci. et cccccclxxxiii. et ccccxcv. et cccccdix. et cccccclxviij. et ccccccclxxxvi.

De filiis presbyterorum. Rubrica.

¶ In dispensatione illegitima non veniunt beneficia in ecclesia cathedrali: nisi de illis fiat expressa mentio in dispensatione. XLV

Nota q. sm aliqs et maxie sm cancellariam q vbi est dispensatum cum illegitimo. q possit tenere bñficia psonatus et dignitates cum cura vel sine cura. etiam si ad ea qs p electionẽ assumat: si de ecclesia cathedrali non fit mentio in tali dispensatione: non venit ecclesia cathedralis. c. q̃uis. i. de pben. li. vi. et c. cui. e. ti. quia talis dispensatio ẽ odiosa. et iò in terminis suis tenẽda: et sic non veniet qd est maius. s. ecclesia cathedralis. ar. l. eos. C. de aq̃ duc. lz sm alios videat contra: quia talis cum q̃ est dispensatum in maiorib bñficiis: ẽt vĩ dispensatum in minoribus. c. cum illis. de pben. li. vi. ad quod facit quod no. Arc. in c. i. de fili. psby. vbi dicit q epus pôt dispensari cum tali in pbenda cathedrali: lz non in dignitate seu psonatu. ad quod no. in c. venerens. circa pn. per Inno. de fili. presby. ex q̃ dispensatum est sup dignitatibus q̃ sunt regulariter in ecclesia cathedrali etc. ff. de regu. iuris. l. qdam. iuncta. l. ad rem. et l. legatum. quia bñficium principis est latissime interpretandum. vide oino J. decisi. cccxvii.

De or. cog. et de resti. spoliatorum. Rubrica.

¶ Spoliatus et restituendus antequã de nullitate sententie cognoscatur. h. d. XLVI

Nota q. vbi aliqs dicat se spoliatum p ptem sua iudicem: et opponit spoliato q snia p eo lata fuit nulla vĩ q prio cognoscat de restitutionis iudicio: q̃ de causa nullitatis: quia nulla exceptio vĩ obstare bñficio restitutióis. c. si. de ordi. cog. c. in lĩis. de resti. spo. vĩ verũ maxie si ps fuerit spoliata post ap. quia tunc vĩ restituenda. secus si seruato ordine iudiciario: vt. c. cõquerente. de resti. spo. ibi no. p Inn. in. i. glo. et iii. q. i. in sũma. in prin. vbi aũt est notorium q spoliatus non hz ius: tunc non restituit maxie in causis bñficialibus: vt. c. cõstitut. p. Inn. de fili. psb. et spec. no. q rei iudicate exceptio a qua non fuit appellatum ipedit restitutionem. in ti. de poss. et pet. §. qm̃. v. xxiii. idẽ no. iii. q. i. in sũma: quia presumi dz p snia a qua non fuit appellatũ: vt no. Inn. in c. qm̃ contra falsam. de q̃ vide no. p Dy. de reg. iu. qui ad agẽdum. li. vi.

De compulsoriis. Rubrica.

¶ In decernendo compulsoriam non requiritur citatio partis. h. d. XLVII

Nota ubi compulsoria ad pducendum instrumenta pcedit p auditorem: pôt pcedi pte aduersa non citata: quia ẽt pte in vita cõpulsoria pcedi pôt ergo non vocata. ar. l. fitum. in fi. ff. de fideius. iò posito q in cõpulsoria non ponat pte citata: valet cõpulsoria: maxime si ps erat psens in curia qñ compulsoria contra cum fuit cõcessa mã pbatóis non dz cõgustari sz ãpliari: vt. l. qm̃. de here. vide oino J. decisi. cccxc.

De remissionibus. Rubrica.

¶ Pro interrogatoriis inclusis in remissoria nil debet solui cursoribus. h. d. XLVIII

Nota q. vbi actor dedit articulos et fuit sibi decreta remissio ad pcos: si reus dat interrogatoria pro expensis cursorum reus nihil hz soluere et hoc si actor p remissionem suorum articulorum tñ erat expẽsurus quantum est posito q interrogatoria rei ponentur: alias ãt reus cõicaret in expensis. ar. l. ex parte. ff. fam. her. et in c. presentium. de testi.

De rescrip. Rubrica.

¶ Si quis habẽs duas gratias succumbat in secunda potest redire ad primam. h. d. XLIX

Nota q. vbi qs pro bñficio habẽdo obtinet duas grãs a Papa et visus est secunda et non prima si succumbat in scda grã pôt vti prima: quia iste grẽ non sunt contrarie lz sint diuerse et tendentes ad eundẽ effectum: ideo vna acceptata non excluditur ab alia. ff. de lib. le. l. aurelius. §. si. de in sti. l. habebat. et C. de inoffi. testa. l. cum q̃. ff. de nora. l. in delictis. §. sed si detracta. lz res ex multis causis potest deberi. tamen acquisitio dominii non recipit multiplicationem titulorum. l. ii. et c. inter dilectos. de fide instru. iuncta. l. nemo pluribus. ff. de re. iuris. facit quod no. c. iii. in glo. magna ante fi. de re iudi. li. vi. et c. si u iudice. glo. mag. de appel. eo. li. Jo. an. intelligit hoc verum. in c. in nostra. in prin. si eodem contextu et sub eadem data sint impetrate. secus si sub diuersis datis et temporibus. et vide J. deci. dxxx.

De appella. et desertione appellationis. Rubrica.

¶ Judex appellationis potest appellationem pronunciare desertam. h. d. L

Nota quod auditor dat⁹ i cā appellatiōis pt ꝺ ꝺsertio ne cognoscerē: ⁊ pōt ꝺcernere appellationē eē de sertā. ad ꝙ facit. l. ii. §. si. cū ibi no. C. de tempo. appella.

¶ De actore ⁊ de cessione actionis. Rubrica.

¶ Cessiōari⁹ nō tenet cauere debitori de indemnitate. LI

Nota quod ille cui ē facta cessio actiōis. si agit actiōe si bi cessa ꝙ nō h₃ cauere debitorē cōtra quē agit ꝓ stare indēnē aduersus cedētē actionē ⁊ ē rō quia cessiōari⁹ ex psona sua ex quo ē facta cessio h₃ actionē vtilē iure suo: vt. ff. famili. here. l. plane. ⁊ ē factus ꝓcura. in rē suā iuri suo: vt. l. ii. C. de nona ūcta. no. i. l. si de ꝯuētiōe. de pac. ideo nō mi rū si nō cōpellat cauere maxime si ē paratus instrumētū₃ ori ginale tradere debitori: ⁊ ista fuit cōis opinio: l₃ videat cō tra: quia aliter ꝓstetur cautio illi q de facto dubitat in futurū₃ cōtrouersiā moueri posito ꝙ de iure nō possit sibi cōtrouer sia fieri: vt. l. cū idē. cū ibi no. ff. de peti. here. nec ē mirū: quia vi des ꝙ cōtumaci ꝓstatur cautio ꝓ dominio: vt. l. si donare. in prin. ff. de dona. inter vi. ⁊ vxo. ideo nō mirū si cessionarius debitori dubitanti de facto sibi controuersiam moueri ha beat cautionem prestare et instrumentum non nocet sibi et prodest alijs: vel si processus succedens poterit citari si velit di cere vel allegare causam rationabilem cur cessionario nō d beat fieri solutio: vt. l. si eo tempore.

¶ De expectantibus ⁊ acceptantibus. Rubrica.

¶ Acceptatio nulla ex post facto nō cōualescit. h. d. LII

Nota quod vbi sūt duo expectātes sub diuersis da tis cū potestate acceptādi et bñficia reseruata si secūdus in data infra mēses debitū ꝑmo in data acce ptauit bñficium nō valet sua acceptatio nec ꝓuisio. dum tñ primus in gr̄a postmodum infra mēses acceptauerit licet ha buerit eā ꝓ derelicta in tātum ꝙ si Papa cōferat bñficiū₃ vacās tāquā reseruatū collegio Pape ꝓfertur ⁊ ꝓualet acce ptatione secundi ipetrātis. Et potest eē ratio: quia secundus i petrans quē diu ꝓcedebat eū primus impetrans nō potuit si bi facere ꝓiudicium nec acceptatio sua fuit efficax. ergo posito ꝙ primus omiserit grām actus q fuit inualidus ex post fa cto nō conualescit. ar. l. si seruus. ff. qui ⁊ a qui. l. i. §. illud. ff. q rum le. ad quod facit no. per Jo. mo. in. c. statutum. de ꝓbē. li. vi. ad quod. c. penul. cum ibi notatis. ⁊ per Jo. an. c. ri. de le. i. l. plane. in prin. licet aliqui teneāt contrariū. ad ꝙ l. si cui₃ optio. de oper. lib. ⁊ l. si haberes. de manu. vin. per quas. l. ego solus teneo istam ptem: licet decretum ꝓ prio appositū videatur multū obstare: vt. c. penul. alle. Et vide omnino. i. decisio. ccxcvi. ⁊ ccccxvi. ⁊ cccd. ⁊ vide omnino collecta. in. c. ecclesia. q. quid si tu primus in data ⁊c. de sortilegio.

¶ De iudicijs ⁊ citationibus. Rubrica.

¶ Non admittitur quis ad causam pro suo interesse nisi prius doceat de interesse. h. d. LIII

Nota quod vbi sunt citati ad causam oēs quorū in terest ⁊ vnus allegans sua interesse vēit ad cā₃ anteq̄ admittat h₃ ꝓbare summarie vel alias ꝙ sua inter est. ar. in simili. l. iii. §. sciendum. ff. ad exhibē. ⁊ expedit ꝙ ali qualiter ꝓbetur ꝙ intersit: vt. c. veniēs. de testi. alias eēt i po testate cuiuslibet impedire cōmissionē ⁊ sic cōmitteret fraus contra. l. in fundo. de rei vendi. ideo expedit ꝙ ab initio eīe ꝓbetur interesse: vt. c. veniens. ii. de testi. ꝓ quo. l. Sepe. de re iudi. ⁊ extrauagās. c. ii. c. quoniam. vide supra decisione. ii.

De restitu. spo. ⁊ de appella. Rubrica.

¶ Valet appella. spoliati donec durat spoliū. h. d. LIIII

Nota quod vbi dicit aliquis se spoliatū ⁊ appellat post magnū tēpus a tpe spoliationis et post. x. ānos ꝙ vellet appellatiōe ⁊ hoc si grauamē nō habet vi₃ diffi nitiue sentētie: vel iterlocutorie: vt no. Spe. ti. de appel. §. re stat. v. sed quid dices: circa quid vide Archi. in. c. cōcertatio ni super vbo. apprehēdit. de appel. li. vi. ⁊ est rō quia semp spo liatus videt grauari: ergo quādocūq₃ ⁊ vbicūq₃ potest ap pellare: l₃ videret contra: quia fur ex prima contractatiōe tenet vt. l. ei q. de fur. igit videt ꝙ tpe spoliationis: ergo videret gra uari nō ab alio tpe. Inno. tamē videtur notare in. c. querel li. de elec. sup verbo. de nouo. in prin. ꝙ spoliatus negligēs per annum petere possessionem non videtur perdere dicā possessionē arbitrio tamen iudicis relinquitur. in quo tem pore spoliat⁹ videatur possessionē perdere: si petere negli gat: vt dicitur in. c. mandatū. de rescrip. ꝑ Inno. in glo. i.

¶ De prebēdis ⁊ facultatibus. Rubrica.

¶ Expectās apostolicus ꝓfert nomiato ab eo qui noiare pōt ex concessione Pape vel ꝓuilegio. h. d. LV

Nota quod vbi aliquis ex rescripto Pape: vel ex pri uilegio pōt noiare ad vacātem seu ad vacantes ꝓbendas noiatus ꝑ talē priuilegiatū nō ꝓfertur impe tranti apostolico: imo apostolicus tali nominato prefertur secundū₃ aliquos: vide. de preben. si eui. li. vi. ar. de preben. dudum propter hoc videtur ptātem a se abdicasse.

¶ De resti. spo. Rubrica.

Reseruatio bñficij obstat agēti possessorio nisi sit spolia tus lite pē. quia tūc officio iudicis sibi subuenit. h. d. LVI

Nota quod vbi aliquis tenet bñficiū reseruatum ꝙ si talis expellat de bñficio: sibi nō datur interdi ctum: quia sicut reseruatio afficit beneficium ita possessio nem: vt. c. vt nostrum. de appel. ⁊ ibi in no. ad ꝙ. l. si minor. ff. de seruis expor. bene tamē daret officiū iudi. si eēt expul sus lite pendente: in quo quidem officio non requiritur pos sessio: sed sufficit ꝙ quis tempore expulsiōis detineat: vt no. Inno. in. c. dilecti. de maio. ⁊ obe. ad ꝙ facit no. in. l. ⁊ idē cū. l. se. ff. de cōdi. fur. ⁊ l. nō tñ. ff. de peti. here. licet viderentur s₃ aliquos ꝙ posito ꝙ reseruatio afficiat possessionē ciuilē: nō tamē naturalē: vt. l. i. §. dicitur. de vi ⁊ vi ar. vt dicitur in simi li. ꝙ ex 3cā ex quo nō potest trāsferri dñium: transfertur pos sessio naturalis: vt in donatione inter vir₃ ⁊ vxorē. ff. de ac qui. pos. l. i. §. si vir. ita cōcordatur. cū. l. si qs cū. ⁊. in. §. si quis causa. ad quod. l. ii. §. a furioso. de vsuris. Itē posito ꝙ reser uatio afficiat possessionem quantū ad Papam: nō tamen quantum ad extraneū litigantē: vt dicitur in simili. in. l. qui opinionē. ff. de secu. ta. Et vide. i. dcxxiii. ⁊ cc. lxxv. ⁊ cclx xiii. ⁊ supra. vii. deci. ⁊ vide aliū casum. i. deci. ccclxxi.

¶ De notorijs. Rubrica.

Sententia iudicis valet vbi factum erat notorium licet non iudici. h. d. LVII

Nota quod si iudici non sit factum notorium: et iu dex ferat sniam anteq̄ ꝓbetur ꝙ sit factum notoriū₃ si: si in rei veritate factū dicit notoriū: licet iudi ci nō sit. tñ valet snia lata ꝑ iudicē. vt no. Inno. i. c. tua. de co ha. cle. ⁊ mulie. iūctis. no. in. c. cū in iure. de offi. dele. ⁊. c. cum ex officij. de prescrip. ad quod. l. furiosus. ff. de iudi.

¶ Ut lite pendente. et de appella. Rubrica.

Non est inhibendum extraneis: sed collitigantibus tātū. h. d. LVIII

Nota quod vbi auditor inhibet in causa solū ihibet in illis qui veniunt ad causam: seu illis qui li ti ꝓsit preiudicare et dicit i simili ꝙ pēdēte ap. oīa debēt eē in eodē statu: hoc verū quantū ad litigantes. nō quantum ad extraneos. vt no. in. l. creditor. §. mandatorē. in prin. ff. manda. de appel. romana. §. in aliū. li. vi. qualiter intelli gitur ꝙ pēdēte appel. nihil ē inouandū. dic. ꝑ Inno. i. c. dile ctis. ꝺ excep. ⁊ i. c. dudū. sup vbo. dispēsati. v. nec ob. de dec.

¶ De testibus affuturis. Rubrica.

Testes affuturi recipi possunt per iudicem etiam nō co gnito de grauamine. h. d. LIX

Nota quod vbi est appellatū supra grauamine audi tor ad quē est appellatū testes affuturos nō co gnito. de grauamie pōt recipere propter periculum ꝙ pōt eē in absentia testium. vt dicitur i simili in. l. aquilia. ff. ad legē aquil. et quia est dubium an iurisdictio sit. primi iudicis: ideo in dubio recipit testes iudex app. ar. l. ordinata₃. ff. de ꝓbe. causa. vide. j. deci. cx. et. cxcviii.

¶ De sententia excommunicationis. Rubrica.

Absolui potest quis ad cautelam: licet causam excommu nicationis non alleget. h. d. LX

Nota quod vbi pars dicit se excōmunicatū. et petit se absolui: et non assignat cā₃ quare est excōmuni

causa. quod iudex habet talem potestatem absoluendi ad cautelam: posito quod causam excommunicationis non allegetur: ut dicitur in simili. quod ubi quis appellat ab assignatione loci non tuti: sufficit quod dicat appello: quia locus non est tutus: idem est ubi quis appellat a grauamine: quia non est necesse quod causa exprimatur: ut no. Inn. in c. significantibus. de noui op. nun. Sed contra facit c. dilectus. de rescrip. et Jo. an. vi dicere contrarium. s. quod ubi appellatur a grauamine debet causa exprimi. in c. appellanti. de ap. in cle. et quod pro non habeat assignare causam: quare est excommunicatus. facit. l. fi. C. de anna. cum fi. ad quod no. p Archi. de ap. c. cordi. sup verbo. causam. li. vi. quia quod causa exprimatur habet locus quando appellatur ad Papam secundum variant opinionem. Et vide. j. deci. lxxvii. et xcvi. et cccxxix. et circa solutionem expensarum vel cautionem prestandam. vide deci. ccclvii. et an iudex datus in secunda instantia absoluat excommunicatum per primum iudicem datum in prima instantia. vide. j. deci. dcii. et dclvi. et cccccclxxxi. et dcccxxix. et dcccxxx.

De mutuis petitionibus et reconuentione. Rubrica.

¶ In causa ap. non habet locum reconuentio. h. d. LXI

Nota quod in causa appella. non habet locum reconuentio: ut no. Innocen. in c. j. de mutu. pe. et videtur tex. in. l. ad cognitionem. ff. ex qui. causa in poss.

De procura. Rubrica.

¶ Procurator cum potestate iurandi de calum. et substituendi potest transigere et componere. h. d. LXII

Nota quod ubi procurator habet potestatem agendi defendendi iurandi de calumnia et cum potestate substituendi. quod talis procurator potest transigere et componere secundum quod procurator constitutus cum libera potestate: ut. l. mandato. ff. de procura. cum ibi no. et no. in. l. quia. de pac. tex. in c. qui ad agendum. de procura. li. vi. in. fi. et c. ex multiplici. de decis. Et vide supra decisi. ii.

De procura. Rubrica.

¶ Procurator ad audiendam sententiam duntaxat non potest appellare. h. d. LXIII

Nota quod ubi procurator est datus ad audiendum sententiam duntaxat: talis procurator non potest appellare alium actum exercere. ar. no. p Inn. in c. petitio. de procuratore. et c. olim. de offi. dele. et p Jo. an. i. c. si iuste. e. ti. i. v. potuit eo. in nouel.

De articulis. Rubrica.

¶ Non datur terminus ad declarandum articulos obiectiuos. hoc dicit. LXIIII

Nota quod in articulis obiectiuis non datur terminus ad declarandum in c. ut circa. ubi Pau. non contra et ma le quia est contra c. licet. de probatio. quia bis ea dilatio datur. ar. c. constitutionem. de elec. in cle. et no. i. c. in generali. de reg. iu. p Jo. mo. et ex hoc volunt dicere aliqui quod in causa ap. articuli non veniunt declarandi: quia imputetur parti quod ab initio non produxit: licet videatur contra: quia ille qui declarat nihil facit noui. sed quod factum est dilucidat: ut. l. heredes. palam. de testa. cum ibi no. ad quod facit. l. quod in die. §. de compensatione iuncta. l. i. §. preterea. de oper. ab. emp. ff. et per ista volunt dicere aliqui quod articuli qui non sunt dati in causa principali in causa ap. dari possunt. et c. constitutionem. de elec. in cle. habet locum in male ap. formata et quod in causa appellationis prius sunt dandi articuli obiectiui qui non sunt dati in causa principali. facit. c. cum a repulsione. de ap. in cle. cum ibi no. p Joan. an. sup verbo. inepte. vide. c. i. de excep. et quod non probatum. dic quod obiectiui articuli qui alias essent repellendi admittuntur: quando gratia si neutri est obiectum: ut. j. decisio. dcccxxviii. vide omnino deci. dcvii. et et vide. j. litteram. O. sup verbo obiectus. et litteram. A. sup verbo. appellatio: ubi multa de hac materia reperies in diuersis. q. Et vide omnino. j. deci. cclxi. et cclxii. et clxxviii. et cccxxvi. et ccccxx. et cccclxxviii. et. vide omnino. j. clvi. et dcxlviii. et ccccxix. et ccccxx. et ccccxxi. et ccccxxvii. et ccccxxxiii. et vide deci. xli. et lxxvi. et cccclxxxv. et dcxliii. et sc.

De resti. spoliato. Rubrica.

¶ Spoliatus debet probare se habuisse possessionem ab eo qui auctorem habebat instituendi. h. d. LXV

Nota quod ubi quis petit restitutionem beneficij: quod dicat se spoliatum. debet quod probet possessionem se habuisse ab il lo qui auctoritatem habebat instituendi: ut no. Inn. in c. in litteris. in glo. circa fi. de resti. spo. et Arc. in c. i. de cognit. in poss. causa rei ser uan. li. vi. Et ponit hoc Jo. an. in addi. spe. in. Rubrica. de resti. spo. et Jo. de lig. in c. ex pte. de re. spo. et hoc tenet curia romana

De taxa. beneficiorum. Rubrica.

¶ Beneficium semel taxatum per habentem potestatem semper sic durat taxatum. h. d. LXVI

Nota quod ubi beneficium est semel taxatum per illos qui potestatem taxandi habent ex tali taxatione beneficium dicitur taxatum nisi aliquis actus interueniat contrarius taxationi et posito quod per multos annos steterit quod decima pro illo beneficio soluta non fuerit nisi pro illa vice pro qua fuit taxatum non tamen minus dicitur habet taxatio semel facta: quia si postea non indiguit decimis non propter hoc videtur remisisse quin taxatio prius facta valeat. ar. l. in fi. de. C. de decuri. Et vide. j. deci. lxxiiii. post medium. et cccxxxiii. et dxxxix.

De renunciatione et rerum permutatione. Rubrica.

¶ Renuncians beneficium etiam ex causa permutationis perdit possessionem beneficij resignati. LXVII

Nota quod resignans beneficium causa permutationis: videtur perdere omnimodam possessionem si post factam resignationem permutatio sequitur quia ex quo per resignationem perdidit ius beneficij multo fortius videtur perdere possessionem cum facilius modo perdatur possessio quam dominium: ut. l. si quis vi. §. differentiam. ff. de acq. poss. et quia quando permutatio est secuta tempore resignationis beneficij videtur totum ius perdidisse: ut dicitur in simili. ff. de ma. nunciu. viz. l. ii. iuncta. l. si optio. de op. le. hoc videtur dicere Inn. in c. inter cetera. de prebe. in princi. ubi dicit quod possessio non transit sub modo facta nisi modus sequatur ergo si modus sequatur et sequatur permutatio videtur transiuisse a tempore resignationis possessio. Item iste resignans non potest resignationem possidere ciuiliter cum non sit dominus beneficij: nec etiam quasi in suo possidere quod est ciuiliter possidere: nec potest dici possidere naturaliter: quia non est tanquam usufructuarius: vel tanquam habens ius in re quod est possidere naturaliter. l. i. §. deiicitur. ff. de vi et vi ar. et quia resignauit iure videtur naturalem perdere possessionem que erat coniuncta cum ciuili: ex quo ciuilem perdidit: quia indubio videtur totum ius deduxisse. ut. l. in eadem. §. i. ff. de excep. rei iudi. quare videtur ex his quod taliter resignans causa permutationis videtur perdere omnimodam possessionem. ut si expellatur non debetur sibi interdictum restitutionis et hoc si permutatio sequatur: quia si non sequeretur permutatio videretur resolui possessio ipso iure in ipsum resignantem causa permutationis: ut dicitur in simili. in. l. i. et ii. cum ibi no. de in diem adiec. ad quod facit no. per Archidi. in c. si beneficia. super verbo. reuertuntur. de preben. li. vi. Et vide. j. deci. ci. et cexciii. et ccxcix.

De renunciatione et restitutione spoliatorum. Rubrica.

¶ Valet renunciatio petitionis restitutionis facta per iam spoliatum. LXVIII

Nota quod licet post spoliationem non valeat renunciatio sup beneficio. in c. solicite. de resti. spo. vale si renuncietur petitioni restitutionis per pactum: ut no. in. c. sup hoc verbo renunciatum. de renu. per Inno. ad quod facit. l. si quis rationes. de li. le. iuncta le. si unus. §. illud. et. §. pacta. ff. de pac. vide infra decisio. ccccxxviii. et. ccxvi.

De causa possessionis et proprietatis. Rubrica.

¶ Suspendi potest petitorium etiam in secunda instantia nisi constet de iure rei. h. d. LXIX

Nota quod in causa ap. potest suspendi petitorium: licet in causa principali non possit post conclusionem: ut i. c. i. de causa poss. in cle. quia alia causa videtur causa ap. a principali: ut. l. cum apud. ff. iudi. sol. quod intellige quod in causa principali usque ad conclusionem potest suspendi petitorium ut no. in. c. pastoralis. super verbo. petere. p Inn. de causa poss. nisi sit probatum per reum ius habere in proprietate quia tunc si constaret de iure rei non potest suspendi per actorem petitorium: ut ibi patet.

De re iudicata. Rubrica.

¶ Si constat de non iure actoris reus etiam si ius non habeat in beneficio non est amouendus de possessione quia etiam potest dare obiectus contra ius non habentem. h. d. LXX

Nota quod ubi constat de non iure actoris non est amouendus de possessione beneficij quod tenet. posito quod reus ius non habeat: ut no. Compos. in c. mandatum. de rescrip. et Inn. in c. ex insinuatione. de pcura. ad quod facit. l. fi. C. de rei vendi. et quod no. Inn. i. c. in litteris. de resti. spo. i glo. super ver. fatemur. melius in. c. cum Bertoldus. in glo. iterum. post principium. de re iudi. ut vi tex. in. c. oli. de rescrip. in fi. ad quod

.l.i.ff.vti.pos.immo fm aliquos talis posset dare obiectus contra ius non habentem: qr interest sua esse in possessione donec constet de iure actoris: maxie si ab initio haberet possessionem coloratam.ar.no.per Archidi.in.c.licet.de preben. lib.vi.ad quod facit.l.loci corpus.ff.si seruit.vēdi.l.i.Paulus. §.si.quibus mo.pig.vel ypo.sol.et est textus.extra.de testi.significauit.vide omnino infra.decisi.cccxix.et.cccxx.et sc.

De restitu.spoliatorum. Rubrica.

¶ Non datur restitutio hospitalario vel similibus spoliatis.hoc dicit. LXXI

Nota qd vbi quis tenet hospitale: vel leprosariam. si per superiorem amoueatur: pp̄ter aliquod crimen quod imponitur tali datur restitutio ad tale hospitale. donec contra eum fuerit probatum: et hoc intelligo verum si fuerit amotus pp̄ter crimen quod non tangebat administrationem: si aūt crimen tangit administrationem: quia postulatur suspectus propter malam administrationem tunc non restituet.sic no.in.c.qr contigit.de relig.do.in cle. Sic dicitur in simili: qp tutori suspitio non pōt solui si de aministratiōe accusentur.secus si de alio crimine.sic 9cor.l.ff.iudi.sol.l.qp si fore.§.i.cum.l.cuius.alias incipit calipod:us.co.ti. Item interest istius: qp famam suam purget.et qp interim non spolietur.vt dicitur in simili qp etiam administrator est licitum defendere famam suam: vt.l.que omnia.ff.de procura.

De foro competenti.et de iure reuocandi domū. Rub.

¶ Non daf ius reuocandi domū legato qui propterea nō impediaf in legatione sua.h.d. LXXII

Nota qd vbi aliqs petit ius reuocandi domum: qr legatus: vel alius: qp si non impediaf in legatione propter illud qd ab eo petif: qp tenef respondere: vt si petatur qp rñdeatur interrogationibus vel alteri cāe de qua ptē facilif expedif.ar.l.si legat⁹.ff.ad trebel.vide.s.dec.clxxxvi.

De re iudi. Rubrica.

¶ In executione rei iudicate non est sūmandū et cognoscendum de nouo cognitio.h.d. LXXIII

Nota qd vbi fit executio sup re super qua est recognitum et iudicatum.l.executione non est facienda summaria cognitio.secus si super aliis rebus: vt no. Jo. no.in.c.cum super.in fi.de re iudicata.in glo.penul.et vide p eum.no.in.c.ex ratione.de appel.et no.per Cy.in.l.i.C.de iuris.et fa.igno.an in executione pars sit vocanda.

De rescriptis gratiosis.et taxatione fructuum. Rubrica.

¶ Verbū vt asserif tanq̄ gñale.et impersonale non censef prolatum per impetrantem. LXXIIII

Nota qd vbi alicui fit grā: qp possit acceptare bñficium: cuius fructus taxationem.xx.librarū: vt asserif.non excedunt.qp si bñficium vacat maioris valoris seu summe.poterit acceptari.qr ista vba vt asseritur: non imponunt taxationem nec videntur prolata p impetrantem: et sunt gñalia et impersonalia: ideo non astringunt partem quin vltra talem valorem.et.ar.aut.si qñ..C.de 9ītu.pecu.et ideo cācellaria consueuit scribere.cuius fructus taxationem et.vt asserit: et sic impetrans vltra summā non posset acceptare: secus si diceref: vt asseritur: vt dictum est: et ideo fit differentia an in bullis ponatur: vt asseris: vt sic referaf partem ponatur vt asserif.licet aliq dicant 9̄.qr verba pape: maxime quando proferunf super facto pape.hñt vim dispositionis: vt.c.i. de pbat.in cle.et ex hoc multi tenent: qp si fit alicui grā: vsqz ad certam summam.si 9tingat bñficium non taxatum esse magni valoris: et vacare: qp exq̄ taxatum non est impetrās tale bñficium pōt acceptare: cum taxatū non sit et in dubio fit benignior interp̄tatio.et p h.l.a filio.§.fi.de ali.le.de le.ii. si cui seruo.de triti.et vi.l.fi.in prin. Sed 9̄ vi.qr exq̄ taxata ē grā non venit nisi spēs taxata.ff.de le.i.l.et si certos. maxime qr taxatio ponitur cā diminutionis: et non augmenti.et ideo vi qp sit tenenda in suis fīnibus ad qd facit.l.pcernis.de tri. vino.et oleo.le.cum ibi no.de le.i.si seruus.§.qñqz.c.transmisse.de verbo.sig.et.c.qm̄us.de rescriptis.qr tanq̄ ambitiose sunt restringende.no.de le.l.si seruus.§.q qñqz. Alii dimidiūt fructus bñficii non taxati: vt si medietas tñ ascendat: sicut facit bñficiū taxatū.vēdat bñficiū nō taxatū.alle.c.suscepti regiminis.extra de ho.per Joan.an.in spe.ti.de 9ces.preben.

De articulis et responsionibus. Rubrica.

¶ Arrestari pt recessurus de curia donec rñdeat interrogationibus.similif et lfe apostolice.h.d. LXXV

Nota qd vbi ambe ptes sunt in curia.et vna pars ē recessura.pōt compelli p aliam ptem q̄ non est recessura.qp rñdeat interrogatis.et si pars que est recessura: 9̄ aliam q̄ non vult recedere.velit dare interrogatoria. non audif.ex quo dicit se velle recedere.qr sufficit qp rñdeat articulis dum venerit t̄minus.nec in h debet paritas inter partes obstare.qr terminus dz solus esse volentis recedere et sic non ob.l.in sacris.de pp.sa.seri.li.xii.cum.l.penult.C.de sen.et inter.oī.iudi.et.l.penande.C.de resti.in inte.iō auditor malefaceret si partem licentiaret.et idem est in lris grē: qr ex quo cā est commissa auditori.et petuntur littere a resti.in curia.qr timet qp aduersarius virtute executoris poneret se in possessionem.tales lre non sunt relaxande.qr melius est ante prouidere: q̄ post remedium q̄rere.vt.l.fi.C.in qbus ca.resti. in inte.non est ne.et in casu qp relaxarenf tales deberet inhibere parti sub pena: qp virtute lrarum nihil attemptaretur. licet aliq voluerint dicere.qp tales littere sunt relaxande: qa ante litem contes.seu anteq̄ auditor inhibeat executor dat⁹ in grā vī habere iurisdictionem. Item qr ante litem conte. auditor non vī habere iurisdictionem.per.c.relatum.de offi.de le.sed hoc non ob.per.c.fi.vt lite pen.in cle.cum ibi notatis per Joan.an. Item predicta possunt esse vera qp in icep. negociis executor ante inhibitionem hz iurisdictionem.secus videtur re integra.qr re integra non fit preiudicium parti: si ante inhibitionem auditor litteras retineat et impediat executorem: qp non procedat ad executionem gratie: quia melius est prouidere: vt supra dictum est: vide deci.dxxi.et de arresto partis vt respondeat interrogatoriis. vide decisi.cxii.

De articulis. Rubrica.

¶ Per responsionem factam ad articulos conclusiuos fit litis contestatio.h.d. LXXVI

Nota qd articuli 9clusiui: siue 9cludentes dicuntur ideo: qr non datur petitio sed dans articulos in fi.ipsorum petit qp vult rñderi articulis licet lis non fuerit 9testata. Et in initio litis super petitione dant tales articulos: cum per responsionem que fit per partem talibus articulis litis contestatio dicitur esse facta.c.vnico.de litis conte.quia tales articuli sunt loco libelli: vt in.c.i.de libel. oblat.

De sententia excomunium. Rubrica.

¶ Sicut p̄stita cautione absoluif simpliciter excōicatus: ita et relaxaf interdictum.h.d. LXXVII

Nota qd fm qp excommunicatus simpliciter absoluitur p̄stita cautione de stando iuri: vt.c.cum contingat.de offi.dele.ita hz locum dictum.c.in interdicto. s.qp relaxatur interdictum: vt.c.quia frustre.de appel.et no. Inno.in.c.ad hec.et.li.lz aliqui dicant 9tra.per.c.presenti.de sen.excom.li.vi.cum ibi no.per Archi.sed dic qp ibi loquif in absolutione ad cautelam in qua aliud seruaf: q̄ in absolutione simplici iuxta.no.in.c.solet.de sen.excom.li.vi.iuncto.c.cum 9tingat.alle.vel dic qp vbi interdictū petitur ab initio relaxari per illum per cuius culpam est latum: tunc posset habere locum.c.cum contingat.quia talis potest cauere de stando iuri: nec in isto casu haberet locū.c.presenti: quia cessat ratio reddita ibi per hoc.vbi autem peteretur relaxari per alium q̄ per illum propter quem est latum.tunc videtur qp non habeat locum.c.cum contingat: quia iniuste precetur cautio de stando iuri.et de satisfaciendo ab illo qui non fuit in culpa: nec est obligatus.et ideo non mirum si in isto casu non fiat relaxatio sicut fit absolutio: qr non est tm̄ preiudicium in interdicto.sicut in sententia excōicationis: vt no.p Jo.mo.in alle.c.p̄nti.ad qd.c.non est: de spon. Item interdictum non pt suspēdi posito qp non relaxaref sñia et non pt suspendi nisi in totum relaxetur.ideo non tantum preiudicium vt no. Joan.an.in alle.c.p̄senti. Et vide.s.deci.cccxxv.et.lx.

De censibus et visitationibus. Rubrica.

¶ Si due ecclesie vnite dimembrantur tenebitur quelibet earum de per se ad procurationem visitandis. hoc dicit. LXXVIII

ota Qd vbi due ecclesie regebantur p vnu̅ rectorē & episcopus non recipiebat nisi vnam visitationē pro ambabus: quia vna erat ruralis alia parrochialis. si ex post facto in qualibet istarum ecclesiarum ponatur rector: & patrimonium earum diuidatur per episcopum: ex quo sunt diuise: & quelibet habet rectorem: episcopus in qualibet predictarum habet vnam visitationem: quia ex quo in rurali ecclesia est rector: posito q non sit populus: de iure cōmuni debet visitationem: vt no. per Inn. in c. auctoritate. & ccn. & c. fi. & c. in lateran. de preben. & lz prefacte ecclesie sint ppinque: & episcopus visitando vnam modicum laboraret visitando aliam: non propter hoc sequitur quin quelibet debeat visitationem: si separatis diebus visitentur: vt in c. venerabili. de censi. secus si vna die. vt in c. felicis. de cēsi. li. vi. nec ob. q antea recipiebatur tantum vna visitatio: qr ex quo ecclesie sic sunt diuise: videntur nouiter institute: & alia res q̄ antea. ar. l. qui duas. communia predi. & l. si eadem. de asserno. & quia non erat nisi vnus rector: ideo non videbatur nisi vnum patrimonium & vna res. ar. l. iuris periti. §. i. de excusa. tu. et l. quanta. in fi. co. titu. ibi dicit. vnius domini non separatur posito q onera debent esse communia inter istos licet patrimonium esset diuersum. non tamen illud non expediret: quin quelibet ecclesiarum deberet visitationem. ar. l. indiuisa. C. de decurio. iuncta l. iii. de oneribus non continuandis inter patrem & filium. lib. x. nec ob. §. illud. in auf. vt iudi. sine quoquo suf. iuncta l. ii. C. de metro. qui in vz. §. illud. due prouincie regebantur per vnum presbyterum seu rectorem. ideo nihil immutatur de pensione. secus si regerentur per diuersos rectores: vt est dictum. & idem est. in l. i. de metro. quia non imponebatur nouus rector. secus in proposito: quia persona addita rei nouam formam videtur introducere. ad hoc facit no. per Innocen. in c. quia monasterio. de reli. do. iuncto c. dilectus. de capel. mona.

De rescriptis & commissionibus. Rubrica.

¶ Quando quis iurauit se non sperare consequi posse iustitiam in partibus non admittitur aduersarius ad probandum contrarium. LXXIX

Nota Qd vbi quis impetrat causam committi in curia asserens q non sperat iustitiam habere in partibus: q si iurat hoc coram auditore: pars aduersa allegans commissionem subreptitiam: non auditur: si velit probare contrarium quia iuramento dicentis per bonē scientiam seu timorem creditur: vt c. statutum. de rescrip. ad quod c. vt circa. de elec. li. vi. ar. l. i. circa fi. de asser. tollen. iuncta l. cu relictum. C. de iudi. vnde quando opponitur exceptio contra commissionem: que exceptio respicit negocium principale: nisi sit exceptio rei iudicate transacte seu finite: nō admittitur contra commissionem. posito q dicatur q si fuisset expressum rescriptum non habuisset vt. c. i. de litis contesta. li. vi. de quo dic vt ibi. per doc. iunctis no. in c. super litteris. super verbo. qualitate per Innocenti. de rescrip. facit quod no. in c. statutum. §. accessorez. de rescrip. li. vi. in glo. super verbo. relinquatur. v. dicit. q ex quo alicui aliquid relinquitur sue conscientie non auditur alius contrarium probare volens. vide. s. deci. cccxlix. & cccxi.

De procura. Rubrica.

¶ Procurator ad impetrandum et arrestari faciendum &c. non potest impedire quo minus causa deuoluatur. hoc dicit. LXXX

ota Qd procurator datus ad impetrandum & contradicendum: vel ad impediendum sit littere sue arrestentur per auditorem palacii. talis procurator potest impedire q causa non deuoluatur. & potest admitti vsque ad deuolutionem cause. quia sua interest vt causa non deuoluatur sed q litteras posset impetrare & ad partes mittere. alias non admitteretur. vt no. per Archidi. in c. statutum. & de rescriptis. super verbo. capellanus. in gl.

De appellatione. Rubrica.

¶ Nisi appellans obtulerit se probaturum coram iudice a quo certa: iudex ad quem ad cognoscendum de grauamine antequā pronunciet bn̄ appellatum. h. d. vsque ad. §. si ibidez. Si post appellationem a grauamine est lata diffinitiua iudex ad quem datus super vtraque appellatione non debet cognoscere de grauamine tantum sed procedet super vtraque. hoc dicit. vsque in finem. LXXXI

ota Qd vbi est appellatum: eo q exceptiones legitime non admittebantur. si pars proponens tales exceptiones: non obtulit se probaturum. iudex appellationis antequā pronunciet bene appellatum. habet cognoscere de veritate exceptionis & probationes admittere sup eisdem: secus si pars ab initio coram iudice a quo obtulisset exceptiones se probaturum sic: vt notare Io. mo. in c. non solum de appel. li. vi. iuncto c. interposita. cum ibi no. per Ber. & p Inno. Et ibidem no. Inn. q iudex appel. insimul debet cognoscere de negocio principali. si super principali est lata sententia post appellationem & de causa appellationis nec esset audiendus aduersarius. si peteret q primo cognosceret super appellatione q̄ super principali super quo sententia lata fuit post appellationem. de quo dic: vt c. cordi. p doc. super verbo. de partium. propter abbreuiationem litis cognoscitur de vtraque appellatione scilicet que facta dicitur a grauamine: & post diffinitiuam. sicut ponitur in c. super eo. de appellatione. vide. in c. i. de appella. li. vi. & infra. deci. cccxci.

De procuratore. Rubrica.

¶ Procurator datus ad allegādas cās absentie dz se offerre illas pbaturum coram iudice. h. d. LXXXII

Nota Qd vbi est datus aliqs excusator ad proponendum cās absentie. tales excusationes debet pponere coram iudice. & se offerre pbaturum cās propositas: vt no. Inn. in c. q̄rdam. super verbo. destinauit. de procura. nec sufficeret tali excusatori venire ad diem assignatam. nisi cās proponeret: qr posito q pars aduersa esset absens: vel non faceret qd requirit terminus. pars q̄ est presens dz facere qd terminus reqrit: vt vz notare glo. in l. ij. super verbo. falsa cā. si quis in ius vo. non ie. & qd no. per Inno. in c. calumniam. de penis. vz q tales excusationes debeant verbo exprimi: magis in scriptis: vt l. excusat. de excu. tu. talis aūt excusator dz hēre speciale mandatum ad iurandum de calūnia in aiam dn̄i sui: qd dn̄s iusto impedimento tenet: vt no. Inn. in c. qr ppter. sup vbo. penitus. v. Itez dicimus. de ele.

De resti. spoliato. Rubrica.

¶ Dolosus spolians petens se admitti ad cessionem bonorum non auditur ad effectum: vt agere possit petitorio nisi integraliter et cum effectu restituat ea que occupauit. hoc dicit. LXXXIII

Nota Qd vbi monachus spoliauit dolo & fraude & cum inuasione beneficium qd petit non auditur sup petiti. donec ille qui possidet bn̄ficium sit plene restitutus p monachum spoliantem. lz spoliator velit credere bonis: qr tali spoliatori dolo non dz dari iuris remedium: qr in legem committit: vt l. auxilium. §. in delictis. ff. de mino. vt di in simili. in l. vex. in prin. ff. pro socio. Item ista agent petitorio: facilior modo excipit q̄ cum q non hēat bn̄ficium cessionis bonorum: donec restituat qd amisit: nec audit volens bn̄ficio cessionis vti: quia ex dolo suo puniat q sup petitorio non audiatur non facta restitutione: & vbi esset dare casum q monachus vel alius subiectus deberet admitti ad cessionē bonorum. talis cessio deberet fieri cum auctoritate superioris. sicut abbatis vel alterius. cum bona talis subiecti superiori vel monasterio acquirant. in aut. ingressi. C. de sa. san. eccle. & h̄ nisi esset talis psona q̄ posset hēre bona ppria: in quibus superior posset agere & conueniri: qr tunc non requirit auctoritas superioris. ar. no. Inno. in c. edoceri. extra. de rescrip. nec ob. p ista. c. i. de deci. quia ibi agebatur contra monachum. hic non repellitur: nec ob. qd no. Inno. in c. cum olim. in glo. magna. v. de male. quia in presenti casu habet videre an bene soluat si repellatur ab agendo. ideo taliter debet puniri. cum

alias non posset satisfacere.ar.no.per Archidi.in.c.i.de cle cri.r.c.quia sepe.in fi.et per Inn.in.c.dilectus.de symo.licet spe.videatur no.contra.in ti.de peti.et pos.et quod no.p Jn no.in.c.odardus.de solut.et ista fuit cóis opinio. Et qui in fraudem alienauit bona sua volens cedere bonis suis non auditur.ff.que in fraudem cre.l.si.cum ibi notatis.qr iura nó de cipientibus sed deceptis subueniunt.extra.de re.iuris.c.iij.

De proba.et excep. Rubrica.

¶ Presumitur p eo qui multo tpe deseruiuit in beneficio q fuerit promotus.h.d. LXXXIIII

Ota q ubi contra aliquem excipitur.r q non est promotus si ille q quem excipitur.multo tempore deseruierit in beneficio tanq promotus presumitur q fuit promotus.nisi per excipientem contrarium probetur:vt no.Inn.in.c.sup his.in fi.magne glo.de accusa.qr presumptio aliqli facit pro illo qui dicit se promotum:sed ordinatum.ar.no.in.c.tua.de cleri.pegri.super verbo.inferioribus.per Inn.alias aut qui dicit se promotum héret hoc probare.qr est qualitas extrinseca adueniens hoi: que qualitas non psumit nisi pbet:vt no.Jo.mo.in.c.si forte.sup verbo.scie de elec.li.vi.r de hoc dic.vt in.c.innotuit per Inno. ex.de eo q fur.ordi.re.r.c.illud.de presump.ad qd nota.per Archidia.in.c.ordinarij.de offi.or.li.vi. Et J.decisi.ccccxix.

De actore r causa possessionis. Rubrica.

¶ Si contra colonum vel inquilinum agitur actione reali tenetur nominare dominum in iudicio alias non preiudicatur domino.h.d. LXXXV

Ota q ubi colonus vel inquilinus conuenitur p re immobili:quaz possidet nomine alterius.tenetur nominare dominum.si autez non nominaret:non preiudicaretur domino.in casu in quo dñs non certificaretur: vt no.Inn.in.c.qm frequenter.super vbo.nominare.extra vt lite non contes. Item talis nominatio habet locu:quado agitur actione reali:non tamen actione personali:vt ibidez glo.ad quod no.per docto.in.l.iij.C.vbi in rem actio iuncta.l.sepe.de re iudi.extra.c.ii.qñuis.r.ff.ad exhibendum.l. de eo.in fi.ff.de publi.l.iperator.r.l.si aliena.ff.de nego.gest. iuncta.l.officium.de re vendi.r.l.qui se liti obtulit.

De vacatione beneficiorum. Rubrica.

¶ Ibi vacat beneficium vbi priuatur beneficiatus. hoc dicit. LXXXVI

Ota q ubi quis priuatur beneficio.in loco vbi fit priuatio:vi vacare beneficium:r non in loco vbi est situm beneficium:vt dicitur in simili.in.c.cupientes. super bo.priuatus.per Archi.de elec.li.vi.ad quod nota.per eundem in.c.licet.J.de preben.super verbo.apostolica.r.et si aliquis in curia lingat.licet aliud sit in electo confirmatio in curia:per cuius confirmatione vacant priora beneficia:vt no. idez Arc.in.c.commissa.sup verbo.pacificam.de elec.li.vi. Et vide deci.supra.xxxiii.ita post terminum prefixum ad consecrandum:vt.c.cum in cunctis.de elec.de q.de so.com.c.postulasti.in utroqz credo q vbiqz vacat:sed non q currat tps acceptare volenti.nisi ex q vacatio no.est in loco:vt.c.cum ei qué.de pcs.pben.in cle.alias scia est ca vacationis.qd noté.

De fide instrumentorum r proba. Rubrica.

¶ Per instrm locationis q ad extraneos non pbat possessio. sed q ad contrahentes sic.h.d. LXXXVII

Ota q instrm locationis factum per aliquez:non probat possessionem quantum ad extraneum: vt.c.inter dilec.de fide instrumen.in.fi.quantum aut ap contrahentes videt probare possessionem:vt.l.predicta.de acqui.pos.

De sen.r re iudi.r conces.preben. Rubrica.

¶ Quod facit executor parte non vocata non nocet ipsi parte non vocate.h.d. LXXXVIII

Ota q ubi executor declarat illum qui acceptauit beneficium ius non habere in bñficio.talis declaratio non nocet tertio nisi fuerit vocatus.licet alias faciat presumptionem.qr qd facit executor non vocata parte.parti non vocate non nocet immo post.x.dies pót venire contra.secus si pars esset vocata.ar.illorum que no.in.c.proposuit.de conces.preben.r.c.dudum.de presump.cum no.per Jo.an.in.c.cum in multis.in nouella.de rescrip.li.vi. presumptionem aut faceret ista declaratio.quia snia inter alios lata inducit psumptionem:vt nota.in.l.quia non dz.ff.de iureiuran.qñ fit per executioné examinatio.an alias sit idoneus p purificationez gre ipetrantis.non est necesse aliquá vocari p executorem:vt no.Inn.in.c.lz de trásla.r in alleg.c.pposuit. r vide.c.i.de of.iu.dele.i cle.qr talis executor pt alii cómittere.

De appel.r appel.r attemptatis. Rubrica.

¶ Petens reuocari attemptata lite pendente non tenetur probare se prius possedisse.h.d. LXXXIX

Ota q ubi post appel.vel litis pendentiaz aliud dicitur esse attemptatum.sufficit q ille qui dicit attemptatum reuocari.probet attemptationem.licet non probet possessionem que est attemptata:vt no.Inn.in.c.dilecti. de maio.r obe.r hoc verz nisi ille contra quem petuntur attemptata reuocari.de iure cói.r ex cá verisimili presumatur possidere:qr tunc non reuocarentur attemptata:nisi ille contra quem attemptatuz est.probaret se vere possidere tempore attemptationis:vt no.Inn.in.c.bone.de appel.circa qd adde no.in.c.dudum.sup verbo.dispensatum.de elec.r.c. dilecto.in.fi.de excep.r est ratio istius dicti qr vbi alias de iure cói presumitur possidere:non vi pendente appel.attemptare.lz vti possessione quam prius hébat.r sic non vi attemptatum nisi probetur alium possidere.ar.no.in.c.cupientes.sup verbo.ad totum.per Jo.mo.de elec.li.vi.iuncta.l.vtiqz.in fi.de rei vendi.r extra.de resti.spo.c.decernas. Et vide J.decisi.cxv.r.ccxx.r.ccccxlviii.r.cccclui.r.cccvii.r.ccccxxxiiij.r.cccxiiij.r.ccccxxxiiij.r.ccccxxxii.et.dv.et.dxvij.et.dxviij.et.cc xv. Aduerte qr qñ agitur super attemptatis non fit remissio ad ptes sed dz recipi pbatio in curia:vt J.deci.ccxx.r.ccc xlviij.r.ccclvij.r.cccc.r.ccccxxvi.et q agenti super attemptatis non currunt fatalia.vide J.deci.ccccxlviii.et omnino decí.dcclxxvi. Et multa circa materiam attemptatorum. vide infra litteram. A.super verbo.appellatio.

De re iudi.et de appel. Rubrica.

¶ Judex prim⁹ qui condemnauit in expensis pót illas taxare non ab appellatione.h.d. XCI

Ota q ubi iudex a q est appellatum condemnauit in expensis:taxare pót de rigore iuris.qr nihil de nouo vi facere:sed expsniatum erat declarare.ar.no.l. hédes palam.ff.de testa.immo est tñ q non taxentur expense.donec videatur an bene vel male fuerit appellatum:quia iudex appel.in expensis factis in pria instantia a qua est appellatum pót condemnare sicut in expensis factis in causa appellationis:vt no.in.c.sepe.de appel.et qualiter condénatio expensarum.et p quem moduz fiat.dic vt no.p doc.in.c.cordi. de ap.li.vi.et per Inn.in.c.finez.de dolo.vide J.deci.cxcvii.

De sententia et re iudi. Rubrica.

¶ Interlocutoria non est ferenda in scriptis de necessitate. hoc dicit. XCII

Ota q snia interlocutoria non est necesse q feratur in scriptis:vt no.glo.ff.de ap.l.ii.et de arbi. l.diem pferre.in prin.r no.nihil dicit Archi.in.c.fi.de sen. et re iudi.li.vi.et hoc intelligo verz nisi talis sit interlocutoria:in qua vtatur magna cáe cognitio.qr tunc esset ferenda in scriptis.sicut diffinitiua.ar.l.minor.C.de predijs mino. iuncta.l.i.C.de sen.ex commu.pericu.reci.sic no.in.l.ij.et.e. ti.per Cy. Innocen.in.c.audito.de procura. dicit q ferri potest sine citatione et partibus absentibus.

De fide instrumentorum et proba. Rubrica.

¶ Instra iserta in aliis nó pbant p isertionem:nisi sint inserta in actis iudicialibus.h.d. XCIII

Ota Quod in actis iudicialibus non est necesse q pcuratorum inseratur in actis nec totus tenor instrumentorum.et si inserantur talia probant.nam talis narratio hz vim probationis:vt no.Inn.in.c.qm. de proba.in extraiudicialibus non videtur q talis narratio haberet vim probationis:quia si vnum instrm facit mentionem. de alio qr dicit sniam latam.sicut in tali instrumento publico videtur

pcinetri p tale instrumentum non probatur q talis sententia sit lata: vt no. Inno. in c. si. glo. si. de fide instrumentorum. vide. J. deci. cdxxii.

De acceptationibus. Rubrica.

¶ Presumitur in dubio q acceptatio sit facta infra mensem. hoc dicit. XCIIII

Nota Quod vbi aliquis acceptauit beneficium et non appareat q acceptauerit infra mensem: presumitur in dubio q acceptatio fuerit facta infra tempus legitimum. et infra mensem. quia presumptio est q quilibet voluerit sibi acquirere. ar. l. si defunctus. C. arbi. tu. iuncta. l. cum de indebito. ff. de proba. quia ex quo acceptatio est facta presumitur q infra tempus debitum sit facta vt dicitur in simili q sufficit probare confirmationem electionis legitime factam. et si nihil de legitimitate electionis constaret. quia non presumitur q confirmatio fiat nisi precedat legitima electio: vt no. Inn. i. c. quia cunctis. de concess. preben. sup verbo. alia. et ibi vi. gl. de hoc. cum dicit: et tempus competens: et sic in proposito presumitur q acceptatio sit facta infra tempus legitimum. ex quo constat de acceptatione. et istud tamen rota licet videatur q vbi tempus est de substantia alicuius actus: oportet probare tempus. et concordare de tempore no. Inn. i. c. qualiter. sup verbo. famam. de accusa. et quia non presumitur solennitas nisi probetur: vt. l. quicunque. in fi. ff. de publi. modo licet in acceptatione requiratur tempus: tamen acceptatio quandoque potest esse sine illo tempore limitato vt si vacatio non fuerit nota. et sic non videtur mensis semper de essentia acceptationis: vt sic non presumatur in eo nisi probetur ar. iuris. alle. et ad hoc facit. quod no. Compos. in c. cum dilectus. de elec. vbi dicit q appellans oportet q probet appellasse infra. x. dies alias non presumeretur appellasse: vt ibi per eum. vide. cccccxv.

De ferijs. Rubrica.

¶ Tempore feriarum non potest suspendi petitorium vt procedatur in possessorio. h. d. XCV

Nota Quod tempore feriato si aliquis velit suspendere petitorium prius intentatum cum possessorio non auditur: quia interest partis q tempore feriarum non procedatur. quod fieret si possessorium solum intemptaretur.

De proba. et de reuocatione reseruationum. Rubrica.

¶ Constitutio pape potest probari per testes qui assistebant illi. hoc dicit. XCVI

Nota Quod reseruationum reuocatio. seu reseruatio vel alia constitutio potest probari per testes qui assistebant pape tempore constitutionis: quia licet sint certi casus qui probantur solum per scripturam. in alijs casibus permittitur q admittatur probatio per testes: maxime si per testes haberi potest veritas. licet videatur contra quia in constitutione possunt esse verba principio innutata: de quibus non est verisimile q habeant testes recentem memoriam: nec concordant de verbis sicut probant talia verba per scripturam: et ideo facta seu gesta principis realiter per scripturam probantur. C. de man. princi. l. j. de diuer. of. l. probatorias. cum si. et quia princeps negocijs occupatus: nec potest facta sua sic verbo exprimere sicut per scripturam probantur: quare videtur q talia per bullam debent probari. pro parte autem prima facit q verbo cardinalis creditur: vt c. cum ol. de priuile. cum ibi no. per Inn. et quod no. per Jo. an. in proemio. li. vi. sup verbo. bulla vide. J. deci. cxxxi.

De concessione prebende. Rubrica.

¶ c. susceptum de rescri. li. vi. non vendicat sibi locum in acceptationibus expectantium. h. d. XCVII

Nota Quod c. susceptum. de rescr. li. vi. non habet locum in acceptatione beneficij creditu vacare per mortem q vacat alias nec propter hoc annullabitur acceptatio: quia annulletur gratia per dictum. c. non tamen est sic in acceptatione ... quedam qualitas seu subexecutio gratie et subsequens gratiam: v... in simili. q posita q substantia legati non possit poni in alterius arbitrio: vt. l. captatorias tamen qualitas seu electio bene potest: vt. l. vnum ex familia. §. rogo. ff. de le. ii. et. l. cum quidam. e. ti. nam acceptatio tendit ad executionem gratie. ideo non mirum si erretur in modo vacationis. si non impediatur acceptatio. cum in corpore beneficij non erretur: vt. l. cum in corpus. de acq. re. do. iuncta. l. ii. §. si a furioso. de vsuca. pro emp. et vide. J. deci. cclvi. et. cccxiii. et. ccccclxxxii.

De restitutione in integrum. Rubrica.

¶ Non requirit summaria cognitio vbi principaliter petitur in integrum restitutio. secus si incidenter. h. d. XCVIII

Nota Quod vbi principaliter petitur in integrum restitutio: est procedenda sine aliqua summaria cognitione precedente. ad hoc q quis admittatur ad restitutionis petitionem. secus si incidenter peteretur in integrum restitutio: vt no. Innocen. in c. causa. de in integ. resti. et c. cum ex literis. e. titu.

De offi. delegati et executoribus. Rubrica.

¶ Executor apostolicus non potest subdelegare cause cognitionem nisi qualificato iuxta. c. statutum. de rescri. in. vi. merain autem executionem sic. h. d. XCIX

Nota Quod executor datus in literis gratie non potest mandare subexecutori nisi sit persona habilis: de qua cauetur i. c. statutum. de rescri. li. vi. q tales subexecutor habeat potestatem cognoscendi seu assumendi officium iudicis. nudum autem ministerium simplici presbytero seu curato bene posset demandare: vt no. Arc. i. c. al. sup verbo. cause: et ad hoc facit. l. q nudum ministerium possit transferri in alium licet non iurisdictio: nisi alias esset persona abilis. ff. de sta. libe. l. statu libera. §. fi. Et vide. J. deci. cccxci. et se.

De offi. Archipresbyteri. et concessione prebende. Rubrica.

¶ Archipresbyteratus non cadit in gratia pauperis. C

Nota Quod archipresbyteratus non venit in gratia pauperis: nisi dicatur in gratia. et si archipresbyteratus constat: quia archipresbyteratus habet preeminentiam pre ceteris alijs beneficijs simplicibus. sic in gratia non veniat nisi exprimatur: vt dicitur de beneficio cum dignitate quod id non venit propter eius preeminentiam: nisi fieret mentio expressa: vt. c. j. de preben. in cle. et ista fuit communis opi. q archipresbyteratus est dignitas: q si non esset dignitas. veniret in gratia: vt nota. Guil. de monte lau. i alle. c. j. de preben. licet videatur contra quia in gratia communium realiter solum excipitur ecclesia cathedralis. de quibuscunque alijs videtur intellectum esse. Item quia ex quo pauper clericus habet beneficium cum cura videtur posse habere archipresbyteratum cum beneficium cum cura habeat magnam preeminentiam. ideo oportet q expresse de eo fiat mentio sicut de beneficio cum dignitate. c. in illis. de preben. li. vi. Et hoc stilus cancellarie q debet fieri mentio an sit dignitas vide Guihel. in dicto. c. j. et collec. in. c. de multa. de preben.

¶ De restitu. spolia. Rubrica. CI

Nota Quod vbi aliquis per. c. si beneficia. de preben. lib. vi. redit ad beneficium primum in quo alias erat institutus. contra istum redeuntem ad beneficium suum non datur possessorium iudicium: nec interdictum. et est ratio: quia iste qui redit ad suum beneficium non videtur perdidisse possessionem nec amisisse: quia dum redit nihil de nouo videtur acquirere sed acquisitum conseruare. ar. l. si filio. de iniusto rup. tes. ff. de pecul. l. peculium. §. si habere. et. l. voluntate. ff. q. mo. pig. vel ypo. sol. ad hoc facit quod no. Archi. J. alle. c. si. beneficia. vbi dicit propria auctoritate potest redire ad suum beneficium. sed hoc intellige verum secundum me. si possessio non erat occupata nec erat qui contradiceret tempore regressus. quia si esset occupata: videretur q iste non posset redire: quia licet non sit priuatus ipso beneficio per sententiam hominis seu iuris. tamen vbi alias est institutus in beneficio: et occupauit beneficium tali beneficiatus. non est permissum occupare propria auctoritate: vt no. in simili. Innocenti. in. c. transmissam. de elec. vt dicitur in simili q heres propria auctoritate potest res hereditarias occupare nisi fuerint per alium occupate. in auc. de heredi. et fal. §. in omnibus. qui ita concor. cum. l. habeat. ff. de manu. tes. cum mul. cis si.

De sententia et re iudi. Rubrica.

¶ Licet censeantur deuoluta ad curiam petitorio ex quo in ea sunt latte tres sententie conformes in po[ss]essorio. h. d. CII

Nota Quod vbi tres [senten]tie sunt late sup possessorio et sunt mandate exec[utio]ni. si postea agatur petitorio petitorium videtur deuolutum in curia: eo ipso q sup possessorio in curia sententie sunt late: ne diuidantur cause continentia. l. nulli. C. de iudi. maxime coram iudice competenti qui iudex esse potest in vtroque casu si petitur ventilatio in petitorio. nam alias posita q possessorium esset ventilatum coram iudice petitorij non esset competens iudex: vt dicitur in simili. in. c. at si clerici. de iudi. vbi laicus conuentus a clerico coram iudice seculari non potest laicus clericum reconuenire coram eodem iudice seculari. ad quod facit quod no. Archidiaco. in. c. j. de cleri. con iu. lib. vj. in verbo. condemnatis. in fi. Vide supra decisi. vi.

De sponsalibus. Rubrica.

¶ Clericus ꝯtrahens matrimonium cum impubere perdit beneficium etiam non subsecuta copula. h. d. CIII

Nota. Nō ubi clericus hñs bñficiū ꝯxit matrimonium cum impubere infra. xi. annos per vba de pñti. et non fuit carnalis copula sequta. talis clericus perdit suum bñficium: licet matrimonium non fuerit copulā ꝯsummatum: quia ex quo non stetit per clericum quin ꝯsummaretur: videtur habere aīum perdendi bñficium: vt. c. sup. de biga. iuncta. l. qd ergo. §. cum aūt. ff. de his qui no. infa. quia ꝯsensus facit matrimonium. et no. comu. licet faciat ꝯ. l. sic. de op. lib. et. c. vex. de ꝯuer. ꝯiu. cum no. in. c. ex publico. c. t. iuncto. c. debitum. de biga. l. si vxor. §. minor de adulter. sed prīa opi. probat magis vt fuit determinata p. c. fraternitatis. de eo qui cog. ꝯsang. vxo. et. c. i. de spō. li. vi. licet Jo. an. i nouel. videtur notare ꝯtrarium. in. c. Jo. de cleri. ꝯiu. facit. no. i. c. vno. glo. hic ergo de cle. ꝯiu. li. vi. et qd no. i. c. gñr. i glo. pe. de rescri. in cle.

¶ De procuratore. de iureiurando. et de re. permutatio. Rubrica. CIIII

Nota. Nō vbi aliquis facit procuratorē ad permutandum et resignandum bñficium cā permutatōis: et iurat nō reuocare. nōe iuramenti non pōt venire ꝯ. quod si reuocaret nō valeret reuocatio: quia in spūalibus in quibus nō cadit interesse non pōt agi ad interesse: quia quicquid fit ꝯ iuramentum pstitutū non valet: vt no. Jnn. i. c. dilecto. de pbē. et Arc. i. c. pe. de rescrip. li. vi. et i. c. si a sede. de pben. ar. l. cum qs decedēs. §. codicillis. ff. de le. ii. Jn causis aūt pphanis in quibus pōt cadere interesse aliud pōt venire ꝯ quēcūqz et valet alienatio: vt. l. ea quidem de ꝯdi. ob cām iuncta. l. nemo. de pac. secus eēt illis i quibus non pōt ppe cadere extiatio. C. si maiora alie. fu. l. j. nec ob. c. si inf. de spō. quia ibi erat talis actus qui bono mō nō erat retractabilis. io non ob. iuramento tꝫ actus. nec ob. qd no. doc. maxime Cy. l. C. de sac. san. ecc. et Jo. an. i. c. quod semel. i nouella. de reg. iu. li. vi. s. quod testium iuramētum pōt reuocari: quia ibi ań mortē testatoris non qrit ius tertio. qd secus erat i proposito vbi alta pte iuita absqz permutatiōe nō potuit resolui. nec ob. si dicat quod in ꝯtractibus inominatis pōt qs pēnitere re integra: quia illud hꝫ locū qñ pōt agi ad interesse. et i rebus pphanis: vt. l. si pecuniā. de ꝯdi. ob cāz. i tali cā spūali si cadit interesse hic ad interesse pecuniarꝫ agi nō pōt. quia p re spūali nō agit ad tale interesse. vt no. Jnn. i. c. querelā. de ele. gl. mag. cum dicit ius āt. nec ob. si dicat quod bñficia libere debēt permutari. et si interuēiat iuramentum vī nō libera permutatio: et quasi spēs symonie: quia istud hꝫ locum quod ab initio permutatio dꝫ eē libera et cum cā. sed ex post facto. ex quo ptes libe ꝯsenserunt permutatōi faciēde vt fiat permutatio possunt iuramēto ptes se ligare: vt. c. cum mł. cum ibi no. Jnn. de renun. quia non ē reprobatum: et psumit quod cuꝫ ab initio ex quo libe ptes ꝯsenserunt quod permutatio sit recta et bona nec vī spēm symonie ꝯtinere. i ista qōne multi de rota fuēt varii. Et laycus pōt eē pcurator ad permutandum et ēt ad resignandū. et acceptādum: vt no. collec. in. c. decernimus. de iudi. quia nō reperit phibitū. vide Pau. i cle. j. de renū. sup vbo. pcurator. et circa hāc ꝯclusionē vltimaꝫ vide j. deci. cccxviij.

De collatione prebendarum.

¶ Tutius est quod abbas pñtet de ꝯsensu ꝯuentus cuius collatio spectet ad eum in solidum. CV

Nota. Nō vbi pñtatio seu collatio cōit ptinet ad abbatē et ꝯuentum. tñ abbas qui ē caput collegii faciet pñtare: vt no. Jnn. i. c. ea noscit. de his qui fi. a pla. et ex hoc sequit quod vbi abbas pbat se pñtasse. non ppterea pbat quod collatio i solidum ptineat ad eū: tutius tñ est ... qui abbas pñtat. quod caueat i lra pñtationis. quod pñtet de ꝯsensu et volūtate capituli: quia i dubio de iure cōi ad plures et ad capitulū ptinet collatio pben. seu bñficioꝝ. de quo dici. i. c. a collatōe. p Arc. de ap. li. vi.

De appellationibus. Rubrica.

¶ Appellans potest causam deuoluere absente appellante etiam re integra. h. d. CVI

Nota. Nō appellans re integra. posito quod non fint seruata tpa. pōt cām deuoluere absente appellante vt no. Jnn. in. c. statuimus. sup vbo. mīsse. de elec. et Archi. c. .. c. sup vbo. spectata. licet compostel. et cōit audientia contra. et maxime si appeat de scientia appellantis. presumitur autem ignorans: nisi scientia probetur. C. qui mili. pos. l. sup seruis li. xii. Et vide omnino j. decisi. cccxxvii. et supra decisi. iiij.

De restitu. spoliatorum. Rubrica.

¶ Appellatio interposita per spoliatum contra spoliantē habet vim citationis. h. d. CVII

Nota. Nō vbi aliquis dicit se spoliatum. et appellaut ꝯ spoliatorem. licet spoliator nō vēiat ad cām: reintegrandus ē spoliatus: quia spoliator vī citatus a iure. et licet nō appeat vere spoliasse: tutius ē quod reintegret qui dicit se spoliatū sub ꝯditione. si et inquantū ē spoliatus ꝯ illum a quo dicit se spoliatum. licet aliť non appeat: vt. c. g. ppetuus. cum ibi no. p Jnno. de fide instru. iuncta. l. ꝯductoris. C. de pac. Jtē no. quod cū nullitatis ipedit lite con. et añ litē opponi pōt: vt no. Archi. c. vt circa. in fi. de ele. li. vi. et Joan. mona. Et vide j. deci. x.

De rerum permutatione. Rubrica.

¶ Optinēs ex permutatione bñficium qd ex sui fundatione qs puał nisi pmoueaś j. annum illud perdit p non pmotionē nec excusāt ignorantia. h. d. CVIII

Nota. Nō vbi aliquis permutauit bñficium hñs ordines annexos. et ex ꝯstitutione fundatoꝝ qui voluit quod quicunqz tenēs tale bñficium pmoueret j. annum vel priuaret talis ex cā permutationis tenēs tale bñficiuꝫ. si non faciat se pmoueri vī quod perdat illud. et hēat locum. c. licet. de elec. li. vi. quia qui cum alio ꝯxit ꝯditionē ꝯtrahētis. et rei sup qua ꝯtrahit scire dꝫ vt i regula iuris: qui cum alio: et quia permutatio fit cum cā. et pp cōplacentiam et ꝯdecentiam: vt. c. quesitum. de re. permu. de quibus est vīsimile quod volēs permutare pruiderit. et de ꝯditione bñficii indagauerit vt sic ignorans non psumaś. ar. l. iii. ff. de fideius. iuncta. l. ab arbitris. qui satisda. co. Jtē error qualitatis nō dꝫ iuuare tale bñficium. ex quo non erat i corpe: vt. l. si quis vxori cautio. cum ibi no. ff. de fur. cum no. in. c. quēadmodum. de iureiuran. et in. c. ex pte. de resti. spo. et quia in actu quē debuit pruidere non psumit ignorantia. ar. l. certa. §. fi. de le. i. Jn quo ꝯtrarium videtur. quod. c. licet est penale et non debet extendi ad. c. statutum. de elec. li. vi. Jtē beneficium de sui natura non erat curatum nisi inquantum voluit constitutio instituentis: et sic i dubio debet presumi ignorantia: vt. l. sup seruis. q mili. non pos. li. xii. Et vide j. decisi. dxxxiii. et decisi. ccccxx.

De appellationibus. Rubrica.

¶ Judex appellationis pōt cognoscere de nullitate et in casum pnunciare appellationem iniustam. h. d. CIX

Nota. Nō vbi ē appellatum a sñia. que ipso iure non valet. posito quod po non dixerit sñiam nullaꝫ. iudex appellationis poterit cognoscere de nullitate. et si sibi vī nulla. pnunciabit appellationē iniustam. ar. l. si. de peti. here. §. i quadam. ff. fam. hercis. et. l. ii. C. de tpo. ap. cum ibi no. et iferat cām quare nihil valet sententia istum modum pnunciandi dat. i gl. l. i. qñ puo. non est nec hoc vī arc. i. c. cordi. sup vbo. de pcu. in fi. de ap. li. vi. ad qd no. i. c. cum ꝯtingat. circa fi. magne gl. et pōt dicere quod in cā app. non ē necesse dare libel. et hoc verum quando appellatur ab interlocutoria non tamē quando a diffinitiua: vt idē no. i. c. ii. de iure calum. li. vi.

De testibus assumendis. Rubrica.

¶ Ordinarius i curia pōt testes recipere de quoꝝ morte vel alio ipedimento dubitatur. h. d. CX

Nota. Nō cā pēdēte i curia ordinarius iudex testes de quorum morte spaś vel alio ipedimēto pōt ad cautelā recipe pp piculum et necessitatē quia necessitas iducit quod aliqui a iure cōi deuiet. et ēo ordinarie pcedaś. ar. l. i. ff. de ap. infer. et. l. diuus. ff. de in. et cu. da. ab his. ad. l. iii. l. ecq. ff. ad. l. ecq. et hoc verꝫ quod valet receptio fcā p istū modū. si post receptionē ñ pōt hēri copia testiūm: quia sunt mortui vel aliās ipediti. si āt superuenerēt dico quod receptio fcā ab illo qui non hꝫ ptātem recipiendi non valet. sed per auditorē datum in curia fiet remissio ad ptes. argu. l. fi. C. de testi. Et vide supra deci. lix. et. cccxxxvi.

De expectatiuis. Rubrica. CXI

Nota. Nō vbi aliquis est expectās ad collatōeꝫ decani et capituli cōit vel diuisim. i tali grā ñ veniūt bñficia ptinētia ad collationē singularꝫ psonaꝝ: quia satis pōt opari grā in ptinentibus bñficiis. ad capitulū seu decanū. secus āt.

eēt si solū eēt grā ad collationē capituli cōit vel diuisim quia tunc hēret locū.c.mandati.de pbē.li.vi.cū ibi no.p Jo. an.

De expectatiuis. Rubrica.

¶ Expectās ad collationē decani z capituli ecclesie cathedralis pōt acceptare bñficia vacātia in ea.h.d. CXII

ota Nō vbi aliqs ē expectans ad collationē decani z capituli ecclesie cathedralis:talis expectās pōt acceptare bñficiū vacans in ecclesia cathedrali.nec isto casu hz locū.c.qḡuis.de pbē.li.vi.ad qđ no.i.c.grā in pn.vbi dic ȝ.p arc.de rescri.z.c.si motu.sup v.bñficiū.de pbē.li.vi.

De expectatiuis z consuetu. Rubrica.

¶ Hñs dignitatē sine pbenda pōt acceptare pbendam nō obstante ꝯsuetudine ꝯria.h.d. CXIII

ota Nō nō valet ꝯsuetudo in piudiciū ipetrantiuz apostolicoz q̄ est in ecclesia in qua est certus numerus canonicoz vel pbendaz.ꝙ hñs dignitatē sine pbenda nō possit acceptare pmā pbēdā vacaturā.qꝛ si talis ꝯsuetudo valerent:tūc p talē ligarent manus pape.qđ nō est dicēdū.p q̄ vide no.p Guil.c.iferioꝛ.xxi.di.nec ob.c.cū i ecclesia de pben.li.vi.qꝛ ibi erat certa pbēda q̄ debebat eꝑo futuro.

De resti.spoliatoꝝ. Rubrica.

¶ Canonicus regularis spoliatus bñficio seculari sibi p ordinariū collato agit ad restitutionē.h.d. CXIIII

ota Nō vbi regularis canonicus hz ex collatiōe ordinarij bñficiū seculare.si spoliat a tali bñficio:tali canonico daf restitutio qꝛ p tales psonas talia beneficia pñt pscribi.g̃ possidē ab initio:vt.c.cū de bñficio. de pben. li.vi.ꝯtra.c.cū nrīs.de ꝯces.pben.vbi inhabilis lucraf fructus.ergo possidet.z ibi videf tex.in.c.post electionē.c.t.ꝙ si hhabili ꝯferaf bñficiū ꝯferēti si currit tps:vt sic deuoluaf bñficiū pp negligētiā:qꝛ si deuoluif.sup q̄ vide.c.qḡꝗ.ō de.li.vi

De litis contestatione. Rubrica.

¶ Nullitas exceptio ipedit litis ꝯtesta.h.d. CXV

ota Nō causa nullitatis impedit litis conte. z ante litem opponi potest:vt no. Archidi.in.c.vt circa.in fi.de elec.li.vi.z Jo.mona.vide deci.cvij.

De snia excō. Rubrica.

¶ Exēptus nō absoluitur ad cautelā qñ excōicans eū est in quasi possessione excōicandi.h.d. CXVI

ota Nō vbi eps excōicat:z est in possessiōe excōicādi:vt qꝛ excōicat subiectū nisi pbef exēptio.excōmunicatus pēdēte lite nō dȝ absolui ad cautelā:vt no. Jnn.i.c.solet.de sen.excō.sup v.p manifesta:secus eēt si sup possessiōe i qua eps dicebat se eē verteretur dubiū.qꝛ posito ꝙ de iure posset excōicare.nisi pbaret se eē in possessiōe pstaretur absolutio ad cautelā:vt v̄ no. Jnnoc.in.c. venerabili. in fi. de cen.z in.c.apostolice.de excep. Uide.s.deci.lx.z circa solutionē expēsaꝝ vel cautionem pstandā.vide.j.deci.cccclvij.

De expectatiuis. Rubrica.

¶ Ordinarij ꝯferre possunt bñficia vacantia añ purificationem grē in cōi forma paupeꝝ.h.d. CXVII

ota Scđm aliqs vbi ē facta grā in forma cōi. cum mēsis in appositiōe.si añq̄ꝫ purificet grāz vacet bñficiū pōt ꝯferri p ordinariū:z ērō qꝛ non purificata quantū ad ipetrantē.nec vī vacare bñficiū.si ea purificata vacat in fauorē ipetrantis.alij ꝯ:qꝛ ex quo mensis est appositus infra mensem ordinarius non potest ordinare:vt sic purificata gratia:z conditioni videatur retro purificata:vt.l.potioꝛ.C.qui po.in pig.ha.sic intelligitur cum ei quem.§.secus.de ꝯces.preben in cle. Et vide ifra deci.ccxl.z.ccccxlviij.z.cccl.

¶ Sniam nulla p secundam ꝯfirmata non pōt vlterius allegari nulla.h.d. CXVIII

ota Nō vbi snia nulla p scđam sniam est ꝯfirmata a modo prima sententia confirmata non potest allegari nulla no. Jnno.c.j.de confirma.vti.vel inuti.

De impetrationibus. Rubrica.

¶ Grā ad decollationē decani z capituli cōif vel diuisiz hz locū i bñficijs ꝯsuetis ꝯferri p ebdōarios.h.d. CXIX

ota Nō vbi aliqs est ipetrās ad collationē decani z capituli cōiter vel diuisim:si ex statuto ecclesie ebdomadarij in sua septimana beneficium qđ vacabit habebant conferre.istud beneficium videtur contineri sub gratia apostolica:qꝛ isti ebdōarij videntur conferre iure capituli. Jtem qꝛ isti ebdomadarij cum mutenf de septiana i septimanā videnf icerti z collatio eoꝝ est icerta:qꝛ nō magis ptinet ad vnū q̄ꝫ ad aliū:nisi in quātū cadit bñficiū in septiana:z sic nō vī ꝙ ꝓpie ptineat ad ebdōariū.ar.l.sepe.§.i.z fi.de ānu.le.iūcta.l.q̄siui.§.si qs eodē.ff.de fundo istruc.z qꝛ ad tps illi ebdōarij hñt ꝯferre:ꝓpe bñficiū nō vī ptinē ad eos:sȝ magis ad capitulū.ar.l.ex testa.ff.de here.insti.iuncta.l.quesitum.in prin.de leg.iii.z sic intelligo.c.mādatum.de preben.li.vi.

De procuratoribus. Rubrica.

¶ Procurator faciēs actū ꝯtrarium prestatōi a prestatione censetur recedere.h.d. CXX

ota Nō ꝓcurator q̄ assumpsit onus ꝓcuratoꝛ quātum ad certū negociū.si faciat actū ꝯtrariū sue prestationi videtur prestationi renūciare.ar.no.p Jnn.in.c.cuz M.de consti.z.c.cumana. de elec.pe.glo.in cle.j.de ꝓcura.

De dolo z contumacia. Rubrica.

¶ Licentiatus p iudicem iniuste pōt tali licentia non obstāte excōicari tanq̄ꝫ ꝯtumax.h.d. CXXI

ota Nō vbi ps est iniuste licentiata p iudicē talis psona aliqs pōt excōicari.arg.l.ij.§.non solū.ff.ad tertul.qꝛ culpa iudicis pti pñti nō dȝ preiudicare:vt in alle.§.nō solū.z.l.si p ipꝛudentiā.de euic. Jn ꝯtrariū ar.l.ij.§.fi.vī quia pars que de licentia iudicis recedit nō vī eē in culpa.ff.si qs cau.z.l.non videtur.§.qui iussu.de re iudi.z qꝛ excōicari nō debet nisi ꝯtumax.ar.no.p Jnn.i.c.mulieres.de sen. excom.

De executoribus. Rubrica.

¶ Tempus date respicitur in rescriptis. CXXII

Nota Nō vbi aliqs canonicus est datus executoꝛ si añ executionē desinat eē canonicus non propter hoc ipedif q̄ remaneat executor:qꝛ tps date ispicif:vt.l.si ita.de au.z ar.leg.z de hoc dic:vt no.p arc.in.c. statutū.sup vbo.cōicaf.de rescri.li.vi.p h fac.l.scđ.§.si vo.de vul.

De pactis:de iureiurā.z acceptatis. Rubrica.

¶ Ualet pactū vel iuramētū pmi expectantis ꝙ nō acceptabit certū bñficiū in preiudiciū secundi.h.d. CXXIII

Nota Nō vbi pmus ipetrās pmittit p pactuz vel p iuramētū nō acceptare bñficiū qđ vacabit in piudiciū secūdi ipetrātis.ꝙ valet talis ꝯuētio.ar.no.in.c.inter.de renun.quia ius futuꝝ pōt remitti maxime per pactum:vt.l.i.C.de pac.iuncta.l.cū quoddā.ff.de iure fis.z no.in.c.nulla.de conces.preben.z.c.ex multiplici.de deci.in glo. z vide ibi baben. Et vide supra decisio.ciij.post medium.

De electione. Rubrica.

¶ Seqns deci.h.d. Electiuū bñficiū dī tm̄ illud i cuius collatōe reqrif ꝯfirmatio supioꝛis seu fuaf forma.c.quia pp.de elec.seu per cuius vacationem ecclesia redditur viduata prelato.h.d. CXXIIII

Nota Nō vocef bñficiū electiuū.dic ꝙ vocaf bñficium electiuū.illud i q̄ reqrif ꝯfirmatio supioris.posito ꝙ sit de minorib' bñficijs.ar.no.p. Jo.an.in.c.i.de pben.in cle.nā alias nō vī bñficiū electiuū imo magis collatiuū:ex q̄ imediate post electionē sine ꝯfirmatiōe ius q̄rif:qꝛ talis electio hētur p collatiōe:ex q̄ nō indigeat ꝯfirmatione supioris. Audiui tñ ꝙ Jnn.papa.viij.declarauit semel in camera ꝙ volebat id bñficiū eē electiuū:z dici electiuū i cuius electiōe fuabaf forma.c.qꝛ pp.de ele.vel p cui' vacationē ecclesia reddif viduata plato.illud aūt bñficiū ad cui' electiōez simplicē:seu noiatiōez qs assumif:sine solēnitate seu confirmatione supioris non dȝ dici ꝓprie beneficium electiuum:sed potius collatiuū cū in talibus per electionem ius queratur.

De desertione appellationis. Rubrica.

¶ Snia sup desertiōe ē iterlocutoria. CXXV

Nota Nō sententia lata super causa desertionis videtur interlocutoria:z non diffinitiua:quia sententia lata super exceptione peremptoria:videtur interlocutoria:vt no. Joan.an.in.cle.fi.de appella.modo exceptio desertionis vī peremptoria.de hoc dic:vt no. Jo. mo.i

,ez cupientes.sup v̄bo.pluatos.de cle.li.vi.§ sed posito.et per arc.sup v̄bo.plenā fidē.de hoc latius.xx.di.i summa per ipm.

De snia excōicationis. Rubrica.

¶ Excōicatus pōt bñficium acceptare lz sibi non possit prouideri.h.d. CXXVI

Nota q̄ excōicatus pōt bñficium acceptare:q̄ licet excōicato non possit pūideri:nec ius sibi acqri in bñficio:tñ illa q̄ sunt pparatoria iuris.vī q̄ possit facere cū sit solum pbibitus ad tps.ar.l.si qs offm.ff.de ritu nup.ʒ q̄ in acceptatione non est nisi q̄dam declaratio voluntatis.de q̄ non est mir̄ si excōicatus ad talem sit habilis q̄ ēt deportatus retinet illa q̄ sunt iuris gentium.l.q̄dam.ff.de pe.ʒ q̄ acceptatio vī actus non spūalis sed extraiudicialis.ʒ pp ista voluerunt aliq dicere q̄ excōicatus possit optare p̄bendam.si alias iure ɔsuetudinis competat sibi optio:q̄ non vī noua collatio:vt in.c.si.cum ibi no.p Arc.de ɔsue.li.vi.q̄ p̄benda q̄ optat̄ loco prime hēt̄ur.ar.l.si donare.de dona.int̄ vi.ʒ vxo. Item cōpat̄ deportatus excōicato:vt no.in.l.eos q.ff.de testa.insti.de capi.di.§ minor.sed deportat⁹ pōt eligere ʒ optare.vt.l.ex testō.§.si qs rogatus.ff.ad trebel.ergo ʒ excōicat⁹. licet ɔ̄ videat̄:q̄ si filius fami.optare non pōt:vt.l.iulianus. de le.i.ʒ q̄ excōicatus puat̄ fructibus p̄bende nec ipsos etiam facit suos:vt.c.pastoralis.de app.multominus vī q̄ p̄bendam possit optare:q̄ vī res spūalis:vel q̄ spūali est annexa.no.Arc.in.c.grā.in pn.de rescrip.li.vi.Et vide.l.deci.cclxiii.vbi tractatur.an excōicato possit conferri beneficium. ʒ vide deci.cccxxix.ʒ.cxxviii.ʒ.cccxx.ʒ.ccccccxxxii.

¶ De datis. Rubrica. CXXVII

Nota q̄ partus in data in forma communi pfertur secundo in forma speciali.de quo dic:vt no. per Joan.an.in.c.vno.de conces.preben.in clemen.

De snia excōicationis et de puisionibus. Rubrica.

¶ Executor excōicatus potest prouideri acceptanti beneficium.h.d. CXXVIII

Nota q̄ executor excōicatus pōt puidere de bñficio maxime si ille cui fuerit facta ignorat eum excōicatum:q̄ non inspicit̄ psona q̄ puidet sed cui acq̄ritur puisio.ar.l.si legatum.ff.qbus mo.vsufruc.amit.ad trebel. .l.cogi.§.hi q solum.de le.n.l.fi.si qs aliquem testa.phi.l.i.§. sed si legatum.licet faciat ɔ̄.c.post cessionem.de pba.sed nō obstat.q̄ ibi est alia rō q̄ȝ hic.ppt̄ pticipationem.vide.dci.

De rerum permutatione. Rubrica.

¶ Minor valor vnius ex bñficiis pmutatis non arguit suspitionem fraudis.h.d. CXXIX

Nota q̄ non viciatur pmutatio nec p̄sumitur fraudulētā.posito q̄ vnum bñficiuz sit minoris valoris q̄ȝ aliud.q̄ minoritas bñficii non inducit fraudez:nisi aliud appareat.ar.l.dolus.C.de rescin.vēdi.et no. Joan. mo.in.c.vno.de re.pmu.li.vi.et ibi Joā.in nouella. et vide super collec.in.c.q̄situm.de rez permu.et vide.l.deci.ccdxi.

De resti.spolia. Rubrica.

¶ Violentus spoliator et intrusus cum ti.reprobato ɔdemnandi vt ēt in fructibus pceptis.h.d. CXXX

Nota q̄ vbi agitur de reintegrando.si agatur contra violentum et dolosum:vel ɔ̄ illum:ad quem res puenit ex ɔ̄ctu reprobato.tunc veniunt fructus q̄ percipi potuerunt.arg.l.sed et partus.ff.q̄ me.ca.et.l.ait ptor.et.c. grauia.de resti.spo.vbi aūt ageretur de reintegrando ɔ̄ alium possessorem ad quem puenit res titulo colorato vel alia colorata cā non veniunt fructus q̄ pcipi poterant.l.si fundū cum ibi no.ff.de rei vendi.

De probationibus. Rubrica.

¶ Non admittitur probatio per testes ad probanduz motum proprium.h.d. CXXXI

Nota q̄ in.c.si motu pprio.de p̄ben.lib.vi.non admittit̄ pbatio p testes:si aliqs velit pbare grāz motu pprio factam:vt ibi no.in.fi.glo.ʒ idem in.c.per lrās. .c.n.in cle.et ibi Jo.an.Et vide supra deci.xcvi.et q̄n mot⁹ proprius tollat qualitates extrinsecas et non intrinsecas nec inducit dispensationem.vide deci.cccdv.

De procuratore. Rubrica.

¶ Non valet procuratorium capituli in quo non sunt specificata nomina canonicoꝝ vel sigillum capituli non est appositum.h.d. CXXXII

Nota q̄ non valet procuratoria constitutio a capitulo:nisi psone de capitulo fuerint nominate et specificate in procuratorio:vt in.c.fi.de procura.cum ibi notatis.per Ber.nisi sigillum capituli esset appositum:quia tunc valet ʒ hoc tenet rota.

De rescriptis gratiosis. Rubrica.

¶ Mandatum ad bñficium comprehendet p̄bendam ī electiuam in ecclesia collegiata. CXXXIII

Nota q̄ illi cui mandatur puideri de bñficio.poterit puideri de p̄benda in ecclesia collegiata.posito q̄ ad eam qs eligatur.dum tñ illud tale bñficium non sit dignitas:personatus:vel officiuz.de quo dic:vt in.c.fi.de preben.per Innocen.et.c.cui de non.c.n.per archi.li.vi.et.c. dudum.e.ti.et.c.gratia.de rescrip.e.li.in prin.et.c.si eo tempore.per archidi.in clemen.i.de prebendis.

De prebendis et executoribus grāz. Rubrica.

¶ Grā pōt purificari in curia romana. CXXXIIII

Nota q̄ vbi sunt tres executores dati ad purificandum grāz:grā pōt purificari in curia romana q̄ talis purificatio pōt fieri ēt absente parte:vt videtur notare Inno.in.c.licet.de transla.immo si duo ex tribus iudicibus datis cognoscerent de purificatione anteq̄ȝ constaret tertium impeditum:dum tñ reuera impeditus esset:valeret si post pbaretur reuera:licet faciat ɔ̄ qd no. archi.in.c. cuz plures.de offi.o.de.li.vi.super verbo.impediti:sed in glosa super verbo.maliciose.tenet p̄mam partez.ʒ pro prima parte facit.l.si in arbitris.§.sinaūt de arbitrio.C.de arbi.

De ɔsuetudine et de re.eccl.non alie. Rubrica.

¶ Valet consuetudo alterans formam iuris in alienatione bonorum ecclesiasticorum. CXXXV

Nota q̄ vbi est ɔsuetudo in aliqua puincia q̄ res ecclesiastice sub certa forma q̄ȝ in iure exprimatur.vendantur valet ɔsuetudo:vt vī notare Inn.in.c.nulli. de re.eccle.non alie.cum no.in.l.diuturna.de heredi.insti.ff q̄ in frā.cre.in pan.sup v̄bo.antiquitus.q̄ illa solennitas de qua cauetur in auctoritate hoc ius in alienatione rerum ecclesiasticoꝝ:hodie non videtur necessaria:vt no. Inno.in .c.dudū.de rebus eccle.non alie.li.vi.et ibi vī glo.q̄ non requirat̄.scriptura immo q̄ ɔ̄ctus possit pbari per testes.et ex hoc audiui determinari q̄ si ɔ̄ctus rei ecclesiastice fit inde bite factus:et ex causa insufficienti:q̄ ex tali ɔ̄ctu transfertur possessio:ad hoc quo ad probandum talem possessionez fit remissio ad partes:vt probetur per testes:q̄ ex ɔ̄ctu inutili transfertur possessio:vt.l.ii.§.q̄ gratia de vsuris.pro emp. et posito q̄ esset vā illa opinio:q̄ ɔ̄ctus rei ecclesiastice deberet pbari per scripturaz.ar.no.de eo qui fur.or.re.c.innotuit.tñ illud non requiritur in translatione possessionis.ar.memineri͡t.C.vnde vi.licet archidia.in.c.hoc ius.super v̄bo. tribuant.videatur no.sm̄ q̄ non valet contractus ita non valeat translatio possessionis.

De appellatione. Rubrica.

¶ Appellans in absentia iudicis non est exemptus ab ei⁹ iurisdictione.h.d. CXXXVI

Nota q̄ appellans a iudice habente eo tempore quo appellat etiam habente iudice non est exēptus a iurisdictione iudicis:vt no.Innocenti.in.c.dilectis. de appella.super verbo.innotuerat.de quo dic per Archi. in.c.appellatio.de appel.libro.vi.glo.ii.quod dic vt ibi.

De translatione episcopi vel electi. Rubrica.

¶ Fructus prioꝝ beneficioꝝ debent̄ assumpto in epm̄ vel translatorem nisi sit monachus. CXXXVII

Nota q̄ assumptus in epm̄ seu translatus fructus sibi debitos ratione beneficioꝝ que tenebat ante translationem potest petere maxime fructus temporis translationis.de q̄ dic vt in.c.pfuti.de offi.or.p Jo.an.et i.c.ii.de re.ec.non alie.p Jo.mo.et i.c.relati.de testa.p Inno.et pro

hoc facit.l.i.§.fi.ff.de vi & vi.ar.secus est in monachos vt in aut.de sāc.epi.§.si monachus. Idem dixerunt quidam in mortuo quod dictum est in translato.s.q heredibus fructus percepti applicantur & non successori seu ecclesie.

De iureiuran. & de fidei violatore. Rubrica.

¶ Licet piurus sit puandus beneficio non sic q non seruans fidem pmissam.h.d. CXXXVIII

ota Nó posito q veniens ꝯ iuramentum deleriis puniatur & possit priuari beneficio:vt.c.q̄relaꝫ.de iureiurā.& c.puenit.de fideius.non tamen est si veniat ꝯ fidem pmissam cum pene sint restringende & q: maius reputatur pstare corpalr iuramentum supra libꝫ q̄ fidem pmittere.C.si minor se maio.dixit.l.iii.& hoc tenuit rota.licet Archidia.dicat contra.in.c.i.de sepul.li.vi.super verbo pstita.vide quod no.in.c.clericus.de iureiuran.& an periurus sit infamis:habes no.in.l.lucius.ff.de his qui no.infa.

De sententia excommunicationis. Rubrica.

¶ Excommunicatio sine monitione per ordinarium lata tenet.secus si per delegatum.h.d. CXXXIX

ota Nó excommunicatio debet fieri monitione pcedente:si tamen feratur non precedēte monitione tenet:vt no.Inn.in.c.illud.de de.excom.mi.quod est verꝫ si feratur p ordinarium.secus si per delagatū deci.cccclix.

De testibus. Rubrica.

¶ Publicatis attestationibus possunt produci testes per viam restitutionis.h.d. CXL

ota Quāl' publicatis attestationibus possunt per viam restitutionis pduci testes no.per Inn.in c.auditis.in fi.de in inte.res.vide supra deci.xlij.

De iureiurando. Rubrica.

¶ Exceptiones q subintelliguntur in iuramento & q excipi possunt ꝯ iuramentū hic vide remissionem.h.d. CXLI

ota Quot sunt exceptionis q in iuramento intelliguntur q notantur in.c.q̄madmodum.de iureiuran.in pn.intantum q non obstante iuramento pōt excipi contra iuramentum.

¶ Ubi notorie ꝯstat q acceptans non hꝫ ius in bñficio acceptato non est opus expectare sñiam sup declaratione vt aliud acceptare possint.h.d. CXLII

ota Nó vbi est notorium q ille q acceptauit bñficium & fecit sibi puideri non hꝫ ius in bñficio qd acceptauit non est necesse expectare sñiam sup declaratione non sui iuris.immo pōt bñficium aliud acceptare in quo hꝫ ius:vt no. Arc.in.c.ne captante.de ꝯces.pben.glo.fi.lib.vi.

De accusationibus. Rubrica.

¶ Breuis est non sumatur. CXLIII

ota Nó accusato de crimine vel super bonis pendente lite administrantur alimenta:vt est tex.C.de ordi.cog.l.fi.

De litis contes. & appellationibus. Rubrica.

¶ Litis contestatio non fit in causa appellationis parte absente.hoc dicit. CXLIIII

ota Nó absente parte in causa ap.non fit litis contes.de quo dic per Innocē.in.c.per tuas.de ap.

De libelli oblatione & nullitate. Rubrica.

¶ Agēs de nullitate dꝫ cām in libello exprimere in q cā nullitatis & iniq̄tatis simul intentari valet.h.d. CXLV

ota Nó intemptans cāꝫ nullitatis:dꝫ cām exprimē in libello:vt no.Inn.in.c.cum bertoldus. de re iudi.ff.de ap.l.si expressim.Et q in eodem libello valeat cā nullitatis & iniq̄tatꝫ attemptari no.in.c.dilecto.de appel.

De sententia excommunicationis. Robrica.

¶ Ex eo q quis petit se absolui non probatur excommunicatio.hoc dicit. CXLVI

ota Nó ꝯ illum q petit se absolui non pbatur excōmunicatio:ppł hoc q petit se absolui nisi legitimis documentis pbetur excōicatio:vt no.Inn.in.c.dilect⁹.de or.cog.glo.penul.v̄.sed dices. & Archidia.in.c.pia.sup verbo. probauit.in.fi.de excep.lib.vi.tenet glo.Ber.in.c.venerabilem.de elec.Et vide.j.deci.cccxx.

De proba.& fide instru. Rubrica.

¶ Post terminum ad producendum omnia possunt produci instrumenta.h.d. CXLVII

ota Nó post terminum peremptorium datum ad pducendū oia pñt pduci instrā:vt no. Jo.an.in.c.sepe.super verbo.non ob.de ver.sig.in cle.q: talia semper valent produci.donec renunciatum sit in cā:vt.c.cuꝫ dilect⁹.de fide instru.nisi expresse esset dictum.q post terminum:nec per instrā nec alias:q: tunc post lapsum terminum peremptorium esset exclusus:vt.c.coram.de in integ.restitu.

De testibus & attestationibus. Rubrica.

¶ Attestationes q non valent p consensum partiuꝫ pñt ratificari.hoc dicit. CXLVIII

ota Nó attestationes q non valent p ꝯsensum partium pñt ratificari.vt no.Inno.in.c.cuꝫ cām.de testi.& ibi etiam videtur tex.secus in solemnitate seu instantia iudicij:vt ibi no.vide supra.deci.xlij.& supra.xiij.

De procura. Rubrica.

¶ Post ꝯclusionem in cā non pñt ratificari gesta p non pcuratorem nisi in pudicium ratificantis.h.d. CXLIX

ota Nó vbi est conclusum in causa gesta per falsuꝫ procuratorem non possunt ratificari nisi in preiudicium ratificantis:vt no.Inno.in.c.ex parte.de rescrip.licet glo.videatur notare contrariuꝫ.in.l.si pater.§.hoc iure.de ex.rei iudi.in vltima glo.vide deci.xiij.

De consuetudine & offi.vicarij. Rubrica.

¶ Non valet ꝯsuetudo q qs possit instituere vicarium ad tps in ecclesia curata.h.d. CL

ota Nó non admittit ꝯsuetudo quā allegat inferior epo q possit ecclesie curate instituē vicarium ad tps:vt in.c.i.de capel.mo.li.vi.& dic plene p Inno.in.c.i.& c.in lateran.de preben.ex priuilegio autem admitteretur talis consuetudo & articulus de tali materia admittitur. vt no.Archidia.in.c.i.alle.de capel.monꝫ.

¶ De resti.in integrum & litis contes.. Rubrica.

¶ Ubi in integruꝫ restitutio petit' aduersus lapsus fataliꝫ petitur incident' & sic non fit in ea litis ꝯtes.h.d. CLI

ota Nó vbi in integꝝ restitutio petitur aduersus lapsus fatalium q talis in integꝝ restitutio petitur incidenter:& sic non fit in ea litis contes.vt.c.suscitata. cū ibi no.per Inno.de in integrum res.Et vide.j. deci.ccxx.v.Item q modica &c.& vide.j.deci.cccccc.iii.

De iudiciis & actionibus. Rubrica.

¶ Breuis est non sumatur. CLII

ota Nó vbi aliq̄bus competunt diuerse actiones si minus prinrat alium agere sibi non preiudicatur nisi fuerit citatus:vt.l.si pariter.de libe.causa.& no.Inno.in.c.q̄uis.sup verbo.actio.de re iudi.

De causa possessionis & proprietatis. Rubrica.

¶ Traditio possessionis fit etp solum annuluꝫ ecclesie dansulesi fiat p hntem ptātem ꝯferendi.h.d. CLIII

ota Pone q aliq's est inductus in possessionem p annulum vectis ecclesie clausē cuius claues erāt penes eum ad quem ptinebat custodia ecclesie tunc vacantis.vtꝫ p hoc possessio ipsius ecclesie apprehendatur:ita q p talem apphensionem solius annuli acq̄ratur possessio bñficii:vt sic si postea non admittatur vel si alius in possessionē inducatur sit restituendus vt spoliat⁹:Et dic q sic si annulus est sic traditio p illum q dicebatur hēre ptātem ꝯferendi:q: anullus est instrꝫ edificij.ar.l.fundi.in pn.de acti. emp. q: g tangit supficiem totuꝫ tangere vꝫ.vt.l.vulgaris de furtis.iuncta.l.q si.§.mā.de pici.& commo.rei vendi.depsesta.l.ad testiū.§.fi. Itēꝫ q: corpalr res vi depbensaꝫ q est in pñtia rei:vt.l.nunq̄ nudo.§.i.cum ibi no.de acq.re.do.& circa hoc adde no.per Inno.in.c.in litteris.super verbo.possessio.de resti.spo.& per Compos.in.c.transmissa.de elec.& per Dy.in regula.i.de regulis iuris.vide infra.deci.ccci.

Delitis contes.& solu. Rubrica.

¶ Exceptio solutionis non impedit litis contestationē.hoc dicit. CLIIII

Nota. Nõ exceptio solutionis non impedit litis cõtes. vt vi no. p Inn. in c. i. de litis cõtes. sup verbo cõtingentis lib. vi. & l. videtur dicere q p solutionem lis videtur finita: vt l. cum querebat. §. proinde. ff. iudi. sol.

De litis contes. & restitu. spo. Rubrica.

¶ Contestatio litis non requiritur in possessorio cãe beneficialis. h. d. CLV

Nota. Nõ vbi agitur possessorio iudicio in cã beneficiali non requiritur litis. contes. de quo dic. vt in c. i. de libel. obl. per. Inno. vbi no. certi casus.

De appella. & articul. Rubrica.

Male formata appellatio nõ excludit ius ptis. h. d. CLVI

Nota. Nõ posito q appellatio sit obreptitia & male formata: admittuntur articuli de iure ptis: q mala appellatio nõ excludit ius ptis: vt. c. cõstitutionẽ. in pain. de elec. in cle. Et appellatio in mala forma. de qua in c. vt circa. de elec. li. vi. nõ excludit mãm odiosaz & obiectus: cũ quisq presumatur bonus. c. si. de psump. & obiectos q dantur in cõtrariũ sunt odiosi. & iõ restringendi & mã pbationum est fauorabilis et amplianda: vt. l. qm. C. de hereti. c. qm. vt lit. nõ cõtes. et p cõis mã data cõ istam fauorabilẽ est odiosa. de pba. & de except. pla. pñmiz. libro. vi. et vide supra deci. lxiiij.

De commissionibus et offi. vicarij. Rubrica.

¶ Si eps suo officiali cõmittat cãs psentes et futuras et demum papa epo aliquam cãm committat de illa officialis eius cognoscere non põt. h. d. CLVII

Nota. Nõ vbi eps committit officiali cãs psntes et futuras: si epo committatur cã per papam: nõ propter hoc officialis de ista cã cognoscere poterit: cum tempore commissionis sibi facte epo non hẽret iurisdictionem: et sic non poterit committere officiali. ar. c. i. de offi. vica. lib. vi. licet videretur contra per no. et alle. in c. ad audientiam. de eccle. edifi. et quod no. Jo. an. in c. si confirmationem. de ele. lib. vi. licet Joan. mo. ibi contra.

De iure patronatus. Rubrica.

¶ Capellanie que edificantur in ecclesia spectante ad presentationem abbatis spectant etiam ad presentationem eiusdem. h. d. CLVIII

Nota. Nõ vbi abbas dicit se patronum alicuius ecclesie: si infra ecclesiam edificent capellanie: videntur ptinere ad abbatem iure patronatus in dubio: q ex q abbas est patronatus ecclesie: cõsiter vr esse patronus ipsarum capellarum: vt cõtentum sequatur nãm cõtinentis. ar. l. ad testamentum. §. si. ff. de testa. cum. l. ad eos igitur insulti. de acqui. re. do. et. l. q ficit. q p mã. de picu. et commo. rei ven. ad quod no. p Inno. in c. cum venerabilis. circa fi. sup verbo. auctoritate. in glo. fi. de excep. ad quod. c. ad audientiam. de eccle. edi. et. c. postulasti. de iurepa. cũ ibi no. p Inn. in glo. penul. et quod no. Jo. mo. de insti. c. ij. libro. vi. et p Archi. d. capel. mo. c. presbyter. in ij. glo. circa fi. dñs vocan. alle. c. iij. circa pain. de capel. mo. p hoc ex. de deci. qm. & in ista opi. fuit maior pars dñorum: & faciat cõ. qd no. in c. ad hec. de fi. presby. per Ber. in fine secunde glo.

De iudicijs & de actore. Rubrica.

¶ Non potest quis regulariter agere nomine ecclesie nisi negligete prelato. h. d. CLIX

Nota. Qualiter cõiuncus põt agere noie ecclesie: q nõ põt regulariter nisi prelato negligẽte: vt no. per Inn. in c. cum olim. de testi. & per hoc fuit determinatũ q vbi sunt aliqui officiales in aliqua ecclesia pro iure ecclesie nõ possunt agere nisi rectore negligente, circa quod vide no. per Inno. de iudi. cum deputati.

De rerum permutatione & vnionibus. Rubrica.

¶ Bñficium vnitum non põt permutari. h. d. CLX

Nota. Quod beneficium vnitum non potest permutari per illum qui tenet beneficium añq̃ vnio sortiatur effectum: vt no. Jo. an. in spe. ti. de preben. in princi. vbi etiam ipse dicit q effectus vnionis non tollitur per prouisionem pape subsequentem vnionẽ nisi de vnione fiat mẽtio: q alias sequeretur q vnio posset esse inutilis. p frequentes & plures permutationes seu prouisiones: quod est absurdum. cum vnio legitime facta respiciat cãm necessariaz qui non est verisimile q papa voluerit tollere: nisi expresse ageret: iõ dr q̃ vsufructus de facili consolidatur cũ pprietate: ad hoc q proprietas non sit inutilis. ar. l. si vsufructus. ff. de vsufru. quam alle. Jo. an. & de materia vnionis vide supra deci. xx. & l. clxvi. & clxviij. & ccliij. & cclxx. & cclxxv. & ccc. xlij. & cccxliij. & ccv. & cclvij.

De iure patronatus & de sñia excõicationis. Rubrica.

¶ Patronatus excõicatus non põt psntare. CLXI

Nota. Quod patronus excõicatus non potest presentare maxime si sit clericus: quia ex presentatione facta per clericum: ius videtur acquiri: sed non per laycum: sic no. in c. dilectus. de offi. le. et p Arc. in c. i. de insti. li. vi. licet videretur contra: quia per presentationem presentato nihil acqritur: immo magis aliquid ab eo decrescit: quare videtur q posset presentare. ar. no. per Arch. in c. pia. de excep. li. vi. super verbo. excluduntur. ad quod. l. ex facto. §. si quis rogatus. ff. ad trebel. et vide supra deci. xxviij. et. xxx. et infra. dxxvij.

De officio legati. Rubrica.

¶ Legatus hñs ptatem cõferendi beneficia certo modo reseruata non põt aliter reseruata cõferre. h. d. CLXII

Nota. Nõ vbi est data ptãs legato: q possit cõferre bñficia apud sedem apost. vacantia: non propter hoc conceditur q quecunq bñficia reseruata possit conferre: q põt esse bñficium reseruatum quod propterea non erit vacans apud se. apo. ar. no. in c. cum in tua. de consue. li. vi. super verbo. non existat. per Archi. et. c. presenti. et. c. statutum. de preben. li. vi.

De appellationibus. Rubrica.

¶ Si appellatur a delegato ab vno grauamine suspenditur eius iurisdictio q̃ ad oia. h. d. CLXIII

Nota. Nõ vbi ab aliq̃ articulo appellatur a delegato: in oĩbus alijs videtur exemptus appellãs a iurisdictione delegati: secus est in ordinario: vt no. Ber. i. c. pastoralis. super verbo. ad tempus. de ap. et sic est differentia inter delegatum et ordinarium: alia no. per Inno. in c. cum olim. glo. fi. de offi. delega.

De impetrationibus et prebendis. Rubrica.

¶ Nõ imputatur impetranti qñ per solum executorem stetit q̃ minus grã eius fuerit purificata. CLXIIII

Nota. Nõ vbi non stetit p impetrantem q̃ minus grã sua purificetur sed stetit p executorem vel cõmissarium non imputatur impetranti vt. l. iure ciuili. de condi. et de. mõ. cta. l. si. ff. si quis cautum. q si impetrans fuerit impeditus q infra mensem non possit acceptare: nec graz purificare sibi non imputatur: nec ob. si dicatur semp hz recursum cõ impeditorem: vt. c. pastoralis. de iure pa. q hic non põt cadere in beneficialibus extimatio: vt. c. querelam. de elec. per Inno. nec ob. c. pastoralis: quia ibi erat in potestate collatoris recipere presentatum: magis q̃ sit in isto casu in potestate executoris: et istud tenet rota: licet cancellaria videatur notare contra: vide deci. ccxxv. et. cccxcv.

De sententia et re iudi. Rubrica.

¶ Non põt tertius pro interesse suo impedire executorem tritum sñiarum conformiũ. h. d. CLXV

Nota. Nõ vbi sunt late tres sñie et mandantur executioni: iuxta. c. vt calumnijs. de re iudi. in cle. tertius allegans interesse q sñie non mandentur executioni: nõ põt executionem impedire. nisi añ sñias se opposuisset et interesse suum declarasset: de q̃ dic. vt no. p Guil. et Gen. in d. le. c. vt calumnijs. et p Jn. in c. veniẽs. de testi. vide. & deci. xx.

¶ De rebus ecclesie non alienandis. et de vnione beneficiorum. Rubrica.

¶ In vnione bñficiorum nõ reqrit tractatus. h. d. CLXVI

Nota. Nõ vbi sunt vnio bñficij. q in tali vnione non est necessariũ q precedat tractatus: sicut in alienatione maxime qñ bñficium vnitur alteri bñficio existenti infra diocesim infra quam bñficium est vnitum: q in habentibus

in bñficibus ꝛc.C.ne lite ba.l.j.de le.ij.l.cum pt.§.libertus lꝫ videatur facere contra.c.tua.de his q̃ fi.a prela.sine cōsen. pannum tamen tenet rota.per.c.si vna.de re.eccle.non alie.i de.in qua nō cauetur de tractatu.sed de ꝯsensu.vide.clxviij.

De regularibus ꝛ mulieribus ꝛ canonicis monasteriū intrantibus. Rubrica.

¶ Mulieres itrantes monasterio in qbus non fit ꝓfessio ñ gaudēt ꝓuilegio cano.si qs suadēte. CLXVII

Nota ꝙ mulieres alias canonice intrantes monasteria in quibus est religio approbata: nec ipse mulieres ꝓfitenẜ: tales non hñt immunitatem q̃ personis ecclesiasticis ꝯcediẜ vt verberans eos vel iniurians sñia cano. non liganẜ cum tales mulieres religiose non fint bitu.nec ꝓfessione ꝛ sic non gaudent immunitate.vt no.Jo.an.in.c.dilecta.de maio.ꝛ obe.lꝫ aliqui velint dicere ꝙ q̃ſdam sunt in ecclesia vel diuino seruitio: vel hēant habitum religiosum: ꝙ illo tñc gaudere debēt ar.l.sigunta.C.de fabrice.de aqua dul.l.oēs iuncta.l.sp.§.negociare.ff.de iure immu. Nam licet tales mulieres possint ꝯbē mīmo mū in futuꝝ: tñ qꝛ de pñti religiose viuunt vtñ vt alie ꝑsone ecclesiastice clerici simplices aliq̃ voto nō ligati ꝓuilegio imunitas gaudē dēnt.ita tꝫ rota

De vnione beneficioꝝ. Rubrica.

¶ Unio non redditur nulla propter falsam causam in vnione expressa: licet annullari possit ꝛ ideo expectantes non possunt beneficium vnitum acceptare nisi vnione annullata. hoc dicit. CLXVIII

Nota ꝙ falsitas cāe non reddit vnionem factam nullam ipso iure.ad h̄ ꝙ impetrans tale bñficium vnitum.ꝙ possit acceptare donec vnio fuerit annullata. ꝛ ꝙ falsitas cāe non reddat vnionem nullam probatur: qꝛ donatio vñ ꝛ est ꝯctus stricti iuris.l.cum q.ff.de dona. et tñ dolus dans cām ꝯctui.in ꝯctibus stricti iuris non reddit ꝯctum nullū ipso iure: vt.l.si qs cum.de ver.ob.iuncta.l.dolo.C.de inutili.sti. Jteꝫ falsa cā impedit dñij translationeꝫ vt est videre in debito soluto ex falsa cā.vbi daẜ actio ad repetendum q̃ non dareẜ si dñium non esset translatum: vt.l.fi.ff de vsufruc.quemadmodum.ca.ad qꝺ no.in.l.cum hñ.§.arbitrio.ff.de transac.ꝛ qꝺ no.Inn.ꝛ Host.in.c.q̃ in ecclesiaꝝ sup v̄bo.legitimo.ꝛ sup v̄bo.ꝯsensu.de ꝯsti.ꝛ.l.cum in corpus.ff.de acq.re.do.ad qꝺ facit.l.fi.ff.de his qui a non dño manu.vbi suggerens falsum pricipi: vt seruus manumitteretur q non debebat manumitti: valet manumissio licet suggerens puniaẜ: nec ob.l.magis puto.§.fi.ff.de rebus eoꝝ.qꝛ aliud seruaẜ in alienatione rei incorpalis: q̄ꝫ in alienatione rei ecclesie: vt inẜ ista est differentia: vt no.Inn.in.c.dudum. de re.eccle.non alie.ꝛ in.c.i.de in inte.resti. Jteꝫ non ob.si dicaẜ in l̄ris ꝙ falsa cā annullat grām ipso iure: vt in.c.fi.de fi.presb.li.vi.cum ibi no.qꝛ vnio fit de bñficio: vt de ꝓprietate bñficii.ꝛ de ꝓprietate agiẜ ꝛ sic vl cā ꝓphana.c.aūt h̄.loquitur qñ fit grā de bñficio ad qꝺ faciunt no.p Jo.an.in.c.dispendiosam.sup v̄bo.bñficiis.de iudi.in.cle.ꝛ p eundem.de cā pos.c.i.c.li. Jtem illud loquitur in mā ambiciosa: vnio aūt non est ambiciosa cum fiat pp necessitatem. Jtem non ob.qꝛ decretum datum pp falsam cām non valet ipso iure: vt.ar.l.i.§.hec v̄ba.ne vis fiat ei.ff.de carbo.edic.l.iij.§.ipuberi.de ve.inspi.l.i.in prin.qꝛ loquitur vbi decretum imponebaẜ ex falsa cā ꝛ in ꝓiudicium alicuius cui de pñti fiebat ꝓiudicium: ꝛ qꝛ certabant de damno vitando ꝙ non est in ꝓposito vbi si fiat vnio bñficij non vacantis ex falsa cā non pt allegari ꝓiudicium: lꝫ postea impetrans possit petere ꝙ annulleẜ vnio lꝫ vnio teneat: vt est dictum dictam opi.tꝫ gl.in.i.q.ii.sine exceptione.lꝫ. Arc.ꝯ tñ rota coīẜ tꝫ ꝙ valeat vnio: lꝫ possit annullari probata falsa causa.ꝛ vide supra decisi.clx.ꝛ.cccclx.ꝛ.dxi.

De vnio. Rubrica.

¶ Annullari pt vnio ꝓbata falsitate cāe.h.d. CLXIX

Nota ꝙ vbi bñficio seu mense ꝑlati vniẜ bñficium.non est necessariū ꝙ fiat mentio in vnione: nec in tali vnione exꝓmanẜ bona vel alia: dum tñ cāe sint ve.pp quas fit vnio: qꝛ si eēnt false lꝫ vnio teneret.vt est dictū ipso iure tamen annullari posset falsa causa probata: vt.l.si propter.§.marcellus.ff.de iudi.vide prece.deci.

De dilationibus ꝛ probationibus. Rubrica.

¶ Terminus datus actori ad articulandum non videtur datus etiam reo in causis prophanis.secus in beneficialibus.hoc dicit. CLXX

Nota ꝙ in cā ꝓphana daẜ terminus actori primo terminus ad ponendum ꝛ articulandum: nec reus compelliẜ terminum datum actori recipere: sed pōt petere aliud terminum ad ꝓbandum exceptiones ꝛ defensiones suas ꝛ istud ꝓbaẜ: qꝛ actore ꝓbante intentionem suam reo incumbit ꝓbatio ad ꝓbandum exceptionem suam: ergo sñ vi ꝙ non compellaẜ ad ꝓbandum exceptionem suaꝫ donec actor ꝓbauerit.vt ꝓbaẜ in.l.si qs.C de excep.iuncto.c.de testibus.cum ibi no.p Ber.§.de testi. Jn cāis aūt bñficialibus insimul in eodem tpe vsqꝫ parti daẜ terminus ad ponendum ꝛ articulandum qꝛ in cāis bñficialibus magis ꝓcediẜ summarie q̄ꝫ in ꝓphanis: vt.c.dispēdiosam.de iudi.i cle.

De procura. Rubrica.

¶ Constituens nouos ꝓcuratores ad acceptandum videtur primos reuocare.h.d. CLXXI

Nota ꝙ vbi aliqs fecit ꝓcuratores ad acceptandū bñficium: si h̄ scdo faciat alios ꝓcuratores: vr primos reuocare: posito ꝙ non sint certificati.ff.de ma.vni.l.si patro.in principio.tex.in.l.si qs mihi.§.fi.cum ibi no.p glo.ff.de acqren.here.qꝛ ex q̃ agiẜ solum de ꝓiudicio ꝯstituentis non inspiciẜ ꝙ ꝓcuratores q reuocanẜ sint certificati vel nō: alias autem inspiceretur: vt.l.si mandasse.ff.manda.sic intelligantur.no.per Joan.an.in.c.cum illusio.de renun.in clem. ꝛ quod no.Cy.in.l.mandatum.C.manda.vide deci.dxxv.

De vacationibus ꝛ prouisionibus bñficioꝝ. Rubrica.

¶ Ualet prouisio executoris de beneficio quod ignoratur vacare.h.d. CLXXII

Nota ꝙ vbi executor ꝓuidet de bñficio reuera vacante: valet prouisio ꝛ acceptatio dicti bñficij: posito ꝙ acceptans ꝛ executor prouidens ignoret bñficium vacare: vt no.Jo.mo.in.c.si tibi absenti.de preben.li.vi.qꝛ acceptatio seu ꝓuisio facta de incerto bñficio vacante de pñti valet posito ꝙ ignoret bñficium esse vacans ꝛ ignoreẜ per cuius mortem vacat.secus esset si bñficium non vacaret: qꝛ tunc incerta acceptatio non teneret.iuxta no.p Archi.in.c.ne captande.de ꝯces.pre.li.vi.nec ob.ꝯtra ꝓdicta.l.q heredi tas.ff.de acq.here.nec lex nec nos.C.de capti.qꝛ loqur in cā ꝓphana ꝛ in successione: que successio ius habet a predecessore.secus est in proposito. ꝛ in successione beneficij in quo non requiritur illa solennitas que requiritur in successione prophana: quia hereditas prophana adire non potest in diem vel sub ꝯdi.vt.l.actus.de re.iuris.secus est in prouisione beneficij: vt no.idē Jo.mo.in alle.c.si tibi absenti.li.vi.

De procuratoribus. Rubrica.

¶ Acceptatio facta eodem tpe p diuersos ꝓcuratores vnius noie de diuersis beneficijs dꝫ sortiri effectum in maiori beneficio.h.d. CLXXIII

Nota ꝙ duobus procuratoribus datis ad acceptandum beneficium si vnus accepet vnius beneficium minus ꝛ alius maius eadeꝫ die.dꝫ in dubio valere acceptatio de maiori ꝛ pinguiori: quia in dubio presumitur ꝙ dominus maius beneficium voluerit sibi quereret ꝛ ꝙ procurator voluerit facere conditionem domini meliorem: qꝛ in maiori summa minor continetur: vt in.l.i.de verbo.ob.ꝛ.l.si quis mihi.§.pre.ꝛ.§.ꝙ si.ff.de acqui.here.

De procura. Rubrica.

¶ Sufficit ꝙ ꝯstituens plures ꝓcuratores dicat simpliciter se ꝯstituere eos insolidum.h.d. CLXXIIII

Nota ꝙ vbi aliqs facit duos ꝓcuratores insolidū dicendo cuilibet do ptātem insolidū: qlibet in solidum vꝛ ꝯstitutus ꝓcurator posito ꝙ non fuerit dictum ꝛ cuilibet insolidum do ptātem qꝛ dicta ptās insolidum duobus videtur data.ar.l.creditor.§.duobus.ff.manda.ad qꝺ facit.c.si duo.de procura.li.vi.vbi non dicitur cuilibet insolidum: sed simpliciter datur potestas cuilibet insolidum.

De procura. Rubrica.

¶ Per nouam constitutionem procuratorem simpliciter videntur reuocati alii prius constituti.h.d. CLXXV

Ota Nō vbi diuersis temporibus quis facit diuersos procuratores: faciendo vltimos videtur reuocare priores idem est si eosdem secūdo constituit procuratores: quia per secundam constitutionem videtur recedere a prima: vt no. glo. in.l.si quis cum procuratore.super.ver.duos.ff.de procura. et vide.ō hoc.de procura.non iniuste. Et vide supra.decisi.cxxi.

De officio legati. Rubrica.

¶ Legatus non tenetur edere suam potestatem.h.d. CLXXVI

Ota Nō legatus exigens procuratorem non tenetur ostendere originalem potestatem: vt no. Jo. an. and. de offi. le. c. i. et Host. in. c. procuratores. de offi.

De cessione bonorum. Rubrica.

¶ Secūdo deci.h.d. Renunciatio cessionis bonorum non tenet et cum iuramento.h.d. CLXXVII

Ota Nō secundum aliquos cessioni bonorum quis pōt renunciare per iuramentum: vt.c.ex rescripto.de iureiu.que tacite propter contumaciam suam non soluentis in tempore dilationis sibi datum per eius renunciandi beneficio cessionis: vt.l.si.cum ibi notatis C.q.bo.ce.pos. et pōt consuetudo et pactum valere: vt no. in Rubrica.de deci.sed consuetudine pōt induci quod liber homo ponatur in custodiam: vt.l.ii.C.de pā.q fili.distra. Alii dicunt quod tale iuramentum continet inhumanitatem: ideo licet ipso iure teneantur vi absoluendus: vt non intrudatur in carcerem: nec prestatur excommunicatione ligatus: vt.c.cum quidam.de iureiu.vide.l.cxxi.et.clxxv.

De exceptionibus. Rubrica.

¶ Exceptio criminis non repellentis promotum a beneficio non est admittenda.h.d. CLXXVIII

Ota Nō vbi opponitur crimen illi cui est facta prouisio de beneficio per modum exceptionis: non habet locum oppositio: nisi esset heresis.de qua no. in.c.inter dilectos in prin.de exces.prela. et in.c.cum nostris.sup verbo.possidebat.de conces.pre. et quia per oppositionem criminis quis non deponitur a beneficio nisi crimen opponatur per modum accusationis: vt in.c.super his.de accu. et.c.cum dilectus.de or.cog. et sic concluditur quod articuli obiectiui qui dantur sup crimine homicidii vel alterius criminis non sunt de bona mā: quia talis oppositio non repellit promotum a beneficio: vt in iuribus alle. Et vide de ci.lxviii. Et an positioni obiectiue quis teneatur respondere.vide.j.decisi.clxxxi.et.j.cccxxvi.

De rescriptis gratiosis et impetrationibus. Rubrica.

¶ De gratia aduersarii que nulla est non teneor facere mentionem nec de eius possessione per clausulam a moto eiusdem etc. nec de aliis expectantibus propter clausulas in bullis positas.hoc dicit. CLXXIX

Ota Nō de gratia aduersarii que nulla est non teneor in gratia mea facere mentionem: quia non prestat impedimentum etc. et no. Ber. in.c.ex tenore.in fi.i.gl.de rescrip. et.c.auditis.de elec. et.c.ad dissoluendum.de despon.impu. Sed dicit quod vbi ponitur in litteris a moto exinde quolibet detentore: per illam clausulam non teneor facere mentionem de possessione aduersarii.sic intelligitur no. in.c.cum nostris.de conces.preben. et.c.licet per archi.de prebendis.li.vi. Item dicit quod per clausulas que ponuntur in bullis de gratia facta aliis spectantibus non teneor facere mentionem: vt videtur notare Jo.an.in.c.si postquam.de preben.libro.vi.licet archidia.videatur ibi contrarium notare: et vide super hoc regulas cancellarie: et vide.j.decisi.ccvi.

De rescriptis gratiosis.et de impetrationibus. Rubrica.

¶ Qui habet plures litteras sub eadem data per vsum vnius non renunciat alteri. CLXXX

Ota Nō vbi aliquis impetrat duas litteras sub eadem data.diuersas gratias continentes: si vtatur vna gratia non videtur alteri renunciare.ar.l.aurelius.§.si.de libe.le.licet aliqui voluerint dicere contra per.c.sanc.de offi.dele.quia ex quo sunt littere diuersas formas habentes eidem non debet vti nisi consulto papa.sed istud pōt habere locum quod eodem tempore non debet vti: si tamen non pōt vti vna littera nec ad effectum deducere: tunc alia littera possit vti.ar.no. in.c.in nostra.de rescrip. et ibi per doc.vide deci.plx.

De positionibus. Rubrica.

¶ Positioni obiectiue tenetur quis respondere.h.d. CLXXXI

Ota Qualiter positioni obiectiue quis teneatur respondere: vt no. per Joan.mona.in.c.ii.de confes. et vide supra deci.clxxviii.

De appella. Rubrica.

¶ Judex qui non detulit appellationi non pōt prefigere terminum ad eam prosequendum.h.d. CLXXXII

Ota Nō iudex qui non detulit appellationi non pōt prefigere terminum ad prosequendum ap. vt no. Jnn. in.c.si.de accu.de qua plene in.c.veniens.de renuncia.per Ber.

De collatione beneficiorum.

¶ Intrusus in beneficio reseruato propter decretum reseruationis nullatenus confert beneficia ad eius collationem spectantia ratione dicti beneficii reseruati. CLXXXIII

Ota Vbi aliquis est in beneficio reseruato seu dignitate quandiu tollatur si confert beneficia non valet collatio beneficiorum facta per istum existentem in tali dignitate reseruata: cum reseruatio et decretum afficiat totum beneficium et per consequens illud quod sequitur ex eo.vt.c.vt nostrum.de appe. secus si alias esset intrusus preterquam in beneficio reseruato.ar. no. per Jnnocentium.in.c.nihil.de electio.vide supra decisi.lvi.

De vacatione beneficiorum et ipsorum assecutione. Rubrica.

¶ Non vacat ipso iure beneficium curatum per assecutionem simplicis requirentis continuam residentiam.h.d. CLXXXIIII

Ota Nō beneficio beneficium curatum si consequitur aliud beneficium simplex non curatum quod requirat residentiam personalem ipso iure non perdit primum: quia.c.de multa.est penale. et debet solum in terminis suis teneri: vt.ff.de inst. ma. et aute.l.si.quia licet priuari possit beneficio quod possidet nisi residet personaliter: non tamen ipso iure priuatur: vt no. Jnn. in.c.si.de cle.non resi.sup verbo.hoc tamen licet in si.illius.c.videatur distinguere. et adde quod no.archidiacono.in.c.gratia.de rescrip.lib.vi. et collec.in.c.cam te.de eta. et quali.vide supra decisi.c.viii.

De causa possessionis et proprietatis. Rubrica.

¶ Stante suspensione petitorii inter duos coram vno iudice potest illud intentari coram alio iudice cum alio collitigante.hoc dicit. CLXXXV

Ota Nō vbi quis suspendit petitorium coram vno iudice seu auditore: si agatur per tertium coram alio iudice seu auditore sup eodem petitorio.quod suspendens tale petitorium coram primo auditore pōt venire pro interesse. et intentare petitorium coram secundo auditore: quia sunt diuersi iudices et videntur diuersa iudicia.ar.l.cum apud.ff.iudi.sol.

De foro competenti.et de iure reuocandi domum. Rub.

¶ Venientes ad curiam romanam legationis vel peregrinationis causa habent ius reuocandi domum.secus si ex causa voluntaria veniant vel legatus possit de facili litem expedire.hoc dicit. CLXXXVI

Ota Nō illi qui veniunt ad curiam romanam causa necessaria legationis vel peregrinationis habent ius reuocandi domum: vt ibi no. per Jnn.in.c.licet.de foro compe. et spe.l.ti.de reo. §. Item legati.si autem alia causa voluntaria veniunt non habent ius reuocandi domum: vt ibi no. et idem seruat curia: vt dicit spe.si autem de facili possit expediri legatus non habet ius reuocandi domum: vt.l.si legatus.ff.ad trebel.vide deci.lxxii.

De vacatione beneficiorum ex non promotione. Rubrica.

¶ Valet licentia concessa promouendo in fine anni causa studiorum per ordinarium.hoc dicit. CLXXXVII

Ota Nō tenens ecclesiam curatam: petens licentiam ab ordinario quod non promoueatur causa studiorum infra tempus tamen ad sacerdotium non poterat promoueri: quia erat prope finem anni: valet licentia: quia licet non possit promoueri: ius habet in beneficio donec annus fuisset elapsus: et sic habet locum opi.arc.in.c.licet sup verbo.facere.de elec.li.vi.et ista fuit cōis opinio in rota et pro hoc similiter est cōis opinio.quod iuxta tale tempus valuisset permuta quod infra annum habet ius in beneficio: nec est priuatus nisi annus fuisset elapsus: vt notant doctores in.c.commissa.e.titu. Idem tenet Jo.an.spe.ti.de re.permu. Contrarium fuit nuper iudicatum in rota in duabus causis. vide.ccdv.

De procura. et de probatio. Rubrica.

¶ Sufficit quod procuratorium sit subsignatum sigillo iudicis sine testibus h.d. CLXXXVIII

ota Nō procuratoriū signatum sigillo auctoritate iudicis sine rescriptione testium facit fidē: quia in illis in quibus non infert preiudicium preiudicium tales lre probant sigillo solo autērico sigillate. secus si esset preiudicium preiudicii sic no. in. c. post cessionem. de proba. et per Archidia. in. c. ut circa. de elec. lib. vi. et ibi etiam per. c. cordi. vide Pau. in clemen. in pluribusqz. de elec. et Inno. in. c. i. de fide instru. et de litteris executoriis qui faciant fidem vide. s. decisi. dlxxiiii.

De taxa beneficiorum. Rubrica.

¶ Beneficia non taxata etiam cadunt sub gratia in forma pauperum. h.d. CLXXXIX

ota Scdm aliquos quod ubi non est beneficium taxatum venit in forma pauperum posito quod sit magni valoris. de quo dic per Jo. an. in spe. de conces. pre. in. §. Item tractatur alia questio facit. circa prin. §. et vide supra decisi. lxvi.

De collatione beneficiorum et prebendarum. Rubrica.

¶ Quando primus collator impeditur in suo turno habet sequentem turnum. CXC

ota Nō ubi ex statuto ecclesie sunt duo. abbatissa et decanus quorum unus habet conferre duas prebēdas prio vacaturas scdo habet conferre tertiam quod in casu in quo primus cū impeditus per apostolicum non noceret primo sibi quin possit conferre prebēdam alias vacantē si contingat quod primus fuerit impeditus in collatione suarum duarum. et sic tertia iure statuti pertineat ad eum: si contingat postea quod aliquis sit impetrans ad collationem abbatisse: que habet conferre duas talis impetrans tertiam prebēdam que pertinet ad abbatissam: propter impedimentum poterit acceptare: quia eius collatio pertinet ad abbatissam pro nunc quod est verum dicendo quod ille qui habet ad collationē abbatisse est posterior illo qui habet ad collationē decani: quia licet regulariter prima prebēda pertineat ad decanum tamē ubi abbatissa fuit impedita. pertinet nunc ad abbatissam et non ad decanum. ar. c. si de beneficio. in prin. de preben. in cle. et quia impeditus impedimento facti remanet illesus. c. significante. de pig. et. c. ipu tari. de regulis iuris. li. vi. et de cōces. pre. quia diversitatem.

De reservationibus. Rubrica.

¶ Falsa demonstratio non viciat reservationem pape. hoc dicit. CXCI

ota Nō ubi papa reservat certa bñficia que rz ricinus posito quod non teneat valet reservatio: quia falsa demonstratio non viciat legatum: et hoc verum fm aliquos ubi noiatum reservat. secus si generaliter non noiando bñficium seu bñficia: quia tunc non teneret reservatio: nisi teneret bñficia ille in cuius persona facta fuisset reservatio. ar. ad hoc. l. si sit. de le. i. iuncta. l. est dila. ff. in quibus causis pig.

¶ De acceptationibus. Rubrica.

¶ Expectantes post mensem a tpe vacationis si pñt bñficiū acceptare eū si adhuc vacet. h.d. CXCII

ota Nō impetrans post mensem a tpe vacationis si pōt bñficium acceptare: si vacet et sit res integra et sit habet locum quod no. Jo. an. in. c. cū ea quem. de preb. preben. in cle. et non habet locum quod no. Archi. in. c. dudum. de preben. li. vi.

¶ De causa possessionis et suspensionis petitorii. Rubrica.

¶ Fructus quesiti per eum qui obtinuit in possessorio nō restituuntur postea obtinenti in petitorio quia petitoriū fuit prius restōz intētatū et acceptans bñficiū dicens postea illud si cadē sub gratia sua non creditur. h.d. CXCIII

ota Nō si primo fuit intentatum petitorium et possessorium et postea suspensum sit petitorium. et iste spoliatus obtineat. et fructus sunt restituti. si postea spoliator obtineat super petitorio fructus restitutos: et quos percepit a tpe mote litis sup petitorio tenetur restituere: ut no. Ber. in. c. significaverunt. de testi. si aūt petitorium nō fuisset prius intentatum: sed intentaretur post restitutionem factam spoliatori cū spoliatus fructus sibi restitutos anteqz intentaret petitoriū si habet restituē. sic no. i. c. cū. sup. i. aj. gl. de cā. pos. et p. gl. Jo. an. in novel. in. c. cū in multis. in fi. de resc. li. vi. quod acceptans bñficium: si post acceptationem dicat quod nō cadebat in sua gratia: non creditur sibi: quia ex quo acceptavit presumitur quod caderet in gratia ita quod acceptanti incumbit probatio et circa istud ultimum vide. s. deci. cclv. quod si spoliatus intemptans petitorium et possessorium suspenso petitorio obtineat in possessorio et propter fructus sibi restituti: si postea spoliator obtineat in petitorio an recuperet predictos fructus. Et dic quod sic. secus si a principio non intentasset nisi possessorium.

De impetrationibus et provisionibus. Rubrica.

¶ Si uni ex impetrantibus in forma cōmuni in data paribus provisum sit poterit etiam alteri provideri propter nō obstan. h.d. CXCIIII

ota Nō ubi sunt duo impetrantes sub forma cōi sub eodem data: si uni est provisum: alteri pōt provideri pp clausulas que ponuntur in bullis. s. nō ob. quod p aliis scripserimus. et sic nō ob. c. si duobus. de rescrip. li. vi.

De testibus et verbis dubiis. Rubrica.

¶ Verba testium in dubio interpretantur contra producentem. h.d. CXCV

ota Quod verbum dubium testis interpretatur in dubio contra producētē in dubio: ut no. i. c. in presentia. de proba. et ibi no. Inn. in fi. idē no. Ber. in. c. ex litteris. et in. d. c. in presentia.

De procura. Rubrica.

¶ Bacuis est non firmatur. CXCVI

ota Quod ubi duo procuratores sunt dati ad aliquē actum: si unus facit aliquid sine alio vel unus confitetur: alter negat qualiter valeat quod actum est per tales procuratores no. Inn. in. c. in nostra. de procu. in glo. i. et per Jo. an. in. c. si duo. de procu. li. vi. in glo.

De collationibus et probationibus. Rubrica.

¶ Non probatur esse capellanus pape ille quem papa solū enunciet capellanum. CXCVII

ota Quod ubi papa confert prebēdam vacantē: tanqz reservatam per mortem capellani honoris: talia verba pape non inducūt probationē quod sit capellanus ille per cuius mortē vacat: nisi aliās probetur. ar. c. si summus. de sen. ex. in cle. et de privi. c. si papa. li. vi. licet faciat contra c. i. de proba. in clemen. Sed ibi papa narrabat super facto suo. secus ubi non narrat super facto proprio. sed de alieno. idē si papa narret factum sui predecessoris. et gratia super narratis non fundatur quia tunc verba narrativa non probant.

De appellationibus et testibus. Rubrica.

¶ Ante dationem apostolorum non potest iudex a quo recipere testes affuturos. CXCVIII

ota Quod per iudicē a quo est appellatum: ante dationem apostolorum non possunt recipi testes futuri: ut in. c. super eo. et. c. ab eo. de ap. li. vi. cum talis iudex nō videatur hēre iurisdictionē: sed aliqui voluerunt dicere quod si nō detulit valeat receptio: quia videtur hēre iurisdictionē ex quo non detulit: et propter periculum et isti testes affuturi faciant fidē non tamen talē quod per eos valeat ferri sñia: ut no. p Ber. i. c. qm. super verbo. caucē cū. ut lite nō con. vide supra deci. xci. et lix.

De resti. in integrum. Rubrica.

¶ Minori possunt competere tam beneficium appellationis quam in integ. resti. h.d. CXCIX

ota Quod minori possunt insimul competere duo remedia. s. beneficium restitutionis et appellationis: ut no. in. l. presens. ff. de mino.

De appellationibus. Rubrica.

¶ Ante lapsum termini assignati ad prosequendam appellationem per iudicem a quo non potest procedi in causa ad instantiam appellati. h.d. CC

ota Quod ubi in cā prophana est prefixus terminus per iudicē a quo est appellatum ad prosequēdum appellationē ante terminum non possunt fieri citationes per audientiam nec aliqui actus exerceri: licet Compo. videatur dicere contra. in. c. statuimus. eo. de elec. paro autē appellata non pōt prosequi appellationē nisi constet. de ap. et videatur

appellatio: q2 non ols appellatio deuoluit cām: nisi īpugnat in titulum vel sit i cā de q̄ fit mētio l.c. spe. ⁊ nicholao. de ap.

De accusationibus ⁊ inquisitionibus. Rubrica.

¶ Ubi subest suspitio ēt non pcedente infamia pōt ordinarius ingrere ꝯ certam personam. CCI

Ista Nō ordinarius pōt ingrere ꝯ certam personam non pcedente infamia: ⁊ lite non pestatā. dum tñ sit suspitio ꝯtra illum ꝯtra quem ingrit: vt no. in Spe. ti. de inquisi. §. ii. v. ppt suspitionem aūt. ⁊ Inno. in c. cum oporteat. in fi. magne glo. de accu. cum dicit. ppt suspitionem aūt. lz in ꝑn. videat dicē ꝯtra. v. Item si aliqs petat. ⁊ dic vt p Arc. l.c. non ē. de ꝯsuetudine. li. vi. ⁊ de isto misterio ingsitiōis an possit eē testis: vel possit appellare. dic vt p Inno. in c. lz heli. de symo. ⁊ c. cū clamor. de testi. ⁊ c. cū oli. de ac.

De impetrationibus. Rubrica.

¶ An quis teneatur facere mentionem de qualitate beneficii impetrati. CCII

Ota Nō qs non teneē facē mentionem de qualitate bñficii vacantis: vbi grā: vbi aliqs impetrat decanatum: vel Archidiaconatum: vel archipsbyteratum vacantem: non est necesse q facīat mentionem an sit cum cura vel sine cura: maxime qñ est tale bñficium. qd de se hz curam. lz videat ꝯtra. in c. cum in illis. de pben. li. vi. sed dic q ibi loqtur cum papa mandat puideri. in q̄ casu non facit tantam grām: sm q est qñ facit seu puidet de vacanti bñficio qd hz locum cum grā est facta motu ꝓprio principio. Nam tūc de qualitate intrinseca aliqua bñficii nullam mentionem facere debz. secus aūt si grā non sit facta motu ꝓprio: vt no. Joan. and. in c. si cau. de preben. in no. ⁊ clarius in cle. si dignitatem. de preben. ⁊ hz locum siue impetret vacans siue vacaturum siue reseruatum siue non reseruatum: ⁊ rō est q2 ex q̄ princeps non presumit scire qualitatem q̄ extat in facto: presumitur q si fuisset expressa qualitas. s. q erat curatus vel dec. vel dignitas ⁊ maior post pontificalem. q papa impetranti de tali bñficio minime puidisset: sed dic q ibi loqtur cū papa mandat puideri. in q̄ casu non facit ratam grām sm q facit qñ puidet de vacanti bñficio. ⁊ vide. s. deci. cdvii. et. cccxxvi. ⁊ cccxiiii. ⁊ dcxlvii. ⁊ dlxi. ⁊ dlxxxii. ⁊ dcx. ⁊ vide Guil. de mon. in c. si. de offi. ordi. super verbo. spolia. in clemen.

Quod metus causa ⁊ renunciatione. Rubrica.

Resignatio facta p metum ē ipso iure allega. h. d. CCIII

Ota Nō resignatio facta p metū non tenet ipso iure: ⁊ ppterea non pdit bñficium: vt no. in c. super hoc. de renuncia. licet possit agi q reuocetur resignatio.

¶ De etate ⁊ qualitate ⁊ prebendis. Rubrica.

¶ Minor. xiiii. ānis pōt in cathedrali obtinē de iure prebē. tñ regula cancellarie ꝯtradicit. h. d. CCIIII

Ota Nō minor. xiiii. annis pōt obtinere prebendā cathedralem: ⁊ istud tz rota circa qd vide per doc. in c. ex eo. de elec. libro. vi. ⁊ Cy. in. l. si. C. de testa. mili. ⁊ vide extra. de preben. c. super inordinata. per doc. vide regulam cancellarie que videtur dicere contrarium.

De vnione ⁊ prescriptionibus. Rubrica

¶ Ad probationem vnius sufficit allegare tempus de quo non extat memoria in contrarium. h. d. CCV

Ota Nō vbi qs dicit bñficium vnitum tanto tempore de q̄ non exstat memoria: sufficit q alleget prescriptionem de q̄ non extat memoria: q2 tribus modis vnitur beneficium: primo per modum traditum in c. si vnus. de re. eccle. non ali. Secundo per confessionem papalem. Tertio per presumptionē: vt no. Joan. andre. in c. frequens. super verbo. ad mensam. de resti. spoli. quia tale tempus de q̄ non extat memoria sufficit sine titulo alio: vt no. p moder. i c. si diligenti. de rescrip. p. Innocen. vide deci. cclxxv. ⁊ clx.

De impetrationibus. Rubrica.

¶ Clausula amoto ⁊c. tollit surreptionē taciturnitatis possessionis alterius. CCVI

Ista Scdm aliqs sm illud qd no. in c. cum nostris. de conces. preben. non hz locum hodie. s. q qs teneat facere mentionem de detentione bñficii ppt clausulas: q̄ hodie ponunē in bullis: amoto exinde q̄libet detentore: ⁊ ita vl no. Jo. an. in allc. c. cum nris. ⁊ vide supra deci. clxxix. Et vide regulam cancellarie volentē q si p duos mēses fuerit detentum q de detētione teneē facere mentionē.

De iudiciis ⁊ curatore. Rubrica.

¶ Iudex laicus dat curatorem ad litem minori clerico agēti coram eo contra laicum. h. d. CCVII

Ota Nō vbi clericus agit coram iudice seculari cōtra laicum. ⁊ agiē q detur curator tali clerico talis curator dz dari p iudicem laicum: q2 in isto casu iudex laicus hz ptātem contra clericum: vt in c. verum. ⁊ c. cum sit generale. de foro compe. ad quod. l. vices de palat sac. lar. C. li. xi. Item curator daē rebus ⁊ non psone ⁊ pro hoc v̄ tex. in. l. sciuimus. § sed si qs. C. de admi. tu. Sed Jo. an. videtur dicere cōtra. in c. fi. super v̄bo. huius. extra. de iudiciis. li. vi.

De litis conte. ⁊ appella. Rubrica.

¶ Si lis est ꝯtestata in prima instan. nō est necessaria lit. contes. in cā appel. de stilo rote. h. d. CCVIII

Ista Nō seruat audientia q vbi est lis contes. in cā pncipali non est necesse q ꝯtestatur in cā appel. alias sic: vt. l. fi. C. de tempo. ap. ⁊ c. p tuas. de appel.

De commissionibus. Rubrica.

¶ Ubi cā committiē monacho bñfi administrationem vel offiñ in ecclesia cathedrali valet cōmissio posito q de monachatu non fiat mentio. h. d. CCIX

Ota Nō vbi cā committitur monacho bñfi administrationem vel offiñ in ecclesia cathedrali: lz q est officium sacristie valet commissio: maxime in litteris grē posito q de monachatu non fiat mentio: q2 ex q̄ lre transeūt p cancellariam vl ex h approbari commissio: vt sic intelligatur: no. in c. statutū. sup v̄b. canonicus. de rescri. li. vi. iuncta. l. qdam ꝯsulebant. de re iudi. ⁊. l. idem vulpianus. de excu. tu. ⁊ istud cōmuniter tenet rota. Uide decisi. dlv. ⁊ cclxxxiiii.

De impetrationibus seu rescriptis gratiosis. Rubrica.

¶ Taciturnitas pensionis non reddit gratiam pauperis surrepticiam. CCX

Ota Nō pauper clericus impetrans in forma cōi bñs pensionem a laico posito q pensio sit sibi assignata vt titulus bñficii. de tali pensione non teneē facere mentionem posito q auctoritate epi sit instituta: q2 ex q̄ non est bñficium: sed est talis pensio q moriē cum persona. de tali pensione pauper clericus in forma cōi non teneē facere mētionem: alias si esset ppetua pensio constituta iure beneficii q̄ transferetur de persona in personam: tunc impediret ⁊ annullaret gratiam pauperis posito q non esset beneficium: ⁊ posito q non constitueretur ab ecclesia sic no. in c. si pauper. de preben. li. vi. ⁊ c. postulasti. de rescrip. per Innocen. ⁊ Host.

¶ De arbitris. de iureiurando renunciatione ⁊ cessione bonorum. Rubrica.

¶ Iuramentum excludit iurantem a petitione reductionis ad arbitrium boni viri vbi non docetur de dolo arbitratoris non sic a cessione bonorum. h. d. CCXI

Ota Nō qs mediante iuramēto pōt renunciare ne recurrat ad arbitrium boni viri: vt no. Host. in c. humilis. de maio. ⁊ obe. ⁊ in summa. in ti. de arbi. ver. alias si iuramentū interuenerit. ⁊ Spe. c. ti. ad quod facit no. p dy. in c. scienti. de re. iuris. li. vi. h vex nisi allegaretur dolus arbitri. seu arbitratoꝝ. l. si vnus. § illud. ff. de pac. ⁊ ex h di q vbi induceret pactum ex iuramento vel iuramentum esset ꝯtra bonos mores: qs non teneē illud seruare qn possit recurri ad arbitrium boni viri. c. qntaual. de iureiuran. Itē si esset compromissum in arbitrium tanq̄ in iudicem: ⁊ sic arbiter duplici ptāte posset fungi: ille tunc a dicto tali arbitrio non esset tunc reclamandum. ⁊ ex h sequiē q cessioni bonoꝝ p iuramentū qs non pōt renūciare: si ex tali renūciatiōe qs includitur in carcerem: q2 libertas hōis impeditur ex tali renunciatiōe ⁊ res publica lederetur: q2 careret libero suo homine. Item creditor ex intrusione carceris aliqd comodi nō sequeretur: iō non vl q valeat renunciatio: maxime in clerico qui non pōt renunciare priuilegio clericali. c. si diligenti. de

sorio compe. et quod paupertas supueniens excusat a iuramento licito.ad quod.l.si.cum suo intellectu.ff.qui satisda.co.ad quod.l. adigere.de iure pa. Nec ob.c.ex rescripto. de iureiuran. quia ibi fuit casus spālis pp vtilitatem monasterii. Item aliud est esse in obsidiatu et aliud intrudi in carcerem:quia esse in obsi/diatu non impedit sic libertas hois. Nec.l.si libertus.quia ibi ponebat arbitrium in voluntate tertii. Et vide supra de cisi.clxxvii. et verum cum iuramento possit renunciari bonorum cessioni:vide.j.deci.dlxvii.

De filiis presbi.&c. et dispensationibus. Rubrica.

¶ Quando est facienda mentio i dispensatione qualitatis aggrauantis delictum. CCXII

Nota. Quod vbi est dispensatum cum aliquo se dicente genitum ex clerico et soluta.de rigore iuris.si illa soluta est filia spūalis:quia prochiana presbri.si in dispensatione non fit mentio quod de filia spūali esset genitus non valet dispensatio:quia est qualitas que grauat delictum:et cōmittens incestum cum filia spūali magis peccat quam in alia quare deponendus est.ar.l.si quis alumnam.C.de nup.et sunt iura in decretis:tamen in isto casu recurrendum est ad stilum penitentiarie:quia si penitentiaria procedat in eadem forma liras quod fit mentio de genito ex presbro et parrochiana sua tunc attenderet stilus et modus scribendi attantum quod si idem modus esset scribendi non esset necesse quod fieret mentio de filia spūali in dispensatione vt vi dicē Host.in.c.si.de fil.pres.et super hoc interrogaui dnm cardinalem de florentia penitentiarium maiorem:quia etiam erat in ista opi.quod non esset necesse fienda mentio.de tali qualitate:nisi sit qualitas inducens neutrum gradum affinitatis et inducens filiationem irreuocabilem:videlicet si leuauit de sacro fonte:que est perpetua et irreuocabilis non sic in nostro casu quia rector potest mutari:vide supra.decisi.lxxix.

De impetrationibus et prebendis. Rubrica.

¶ Expectans ad collationem epi simpliciter puideri pōt de bnficio et prebenda cathedrali.h.d. CCXIII

Nota. Quod vbi est aliquis expectans ad collationem epi simpliciter. In isto casu pōt puideri impetranti et de bnficio quod vacabat in ecclesia cathedrali et de pbenda cathedrali:nec in isto casu habet locum.c.quia.de preben.li.vi.quia.c.quia est restringendum et debet teneri in terminis suis scilicet quando verba posita in.c.quia inseruntur in gratia impetrantis hoc no.Jo.an.in nouella.in.c.quia.

De appellationibus et cōmissionibus. Rubrica.

¶ Super appellationem a grauamine valet cōmissio impetrata ante dationem apostolorum.h.d. CCXIIII

Nota. Scdm aliquos vbi appellat a grauamine ante dationem apostolorum:si fiat commissio valet:sed tamen iudex appellationis non habet procedere si opponatur p partē donec sint dati apostoli:quia remanet primus iudex.

De sententia et re iudi. Rubrica.

¶ Censetur sententia lata super attemptatis esse interlocutoria.hoc dicit. CCXV

Nota. Quod snia lata sup attemptatis vr interlocutoria magis quam diffinitiua.nec hz vim diffinitiue:quia ex quo post iudicium inceptum incepit compeē vr de processu cāe:vt no.Archi.in.c.non solum.in glo.ij.de appel.li.vi.mō illa snia dr interlocutoria:que refert sup hiis que incidunt vel emergunt pendente lite:vt no.Jo.an.in.c.ad compescēdas de seqs.po.in cle.sup vbo.diffinitiua. Item non vr diffinitiua quia non diffinit negocium:quia posito quod snia sit lata sup causa attemptatorum pōt agi interdicto vel aliis remediis ad possessionem.ar.no.per Inn.in.c.inter dilectos.de dona.ad quod no.p Jo.mo.in.c.cupientes.sup vbo.in totum.in fi.de elec.li.vi.et ex h dr quod si appellet a tali snia est appellandum in scriptis sicut ab interlocutoria no.in.c.cordi.de appel.li.vj. Itē dr quod vbi sup attemptatis coram iudice a quo est appellatum.et est datus libellus et lis ptes.non est necesse quod talis ordo iudiciarius seruet coram iudice appel.quia est alia instantia:vt.l.cum quereba.t iudi.sol.et partibus vr preiudicatum si primo elegerunt ordinariam viam.de quo dic vt no.Archi.et Jo.an.in.c.non solum.de ap.li.vj.et.c.cupientes.sup vbo.plenam sidem.nam et illa interlocutoria vocat.que fere decidit negocium:dum tn incidat in cā principali.vt no.glo.in.l.inter vtile.ff.de mino.in.fi.in glo.lz aliq voluerint dicē quod ex quo sup attemptatis seruat ordo iudiciarius:si snia ferat seruato iuris ordine:vr diffinitiua.archi.no.in.c.cōstitutus.sup verbo.effectum.ver.et licet.de ap.p Inn.lz ibi loquat in casu q differebat totum negocium:quia posito quod seruet ordo iudiciarius:non sequitur quin sit interlocutoria:sed officiali modo reuocatur:vt no.per Joan.an.in.c.cum venissent circa fi.de iudi.sententia autem lata super possessorio videtur diffinitiua:vt est tex.in clemen.ad compescendas.de sequest. Et circa materiam attemptatorum.vide deci.xc.et.cccvii.

De renunciatione et de resti.spoliatorum. Rubrica.

¶ Renunciatio spontanea beneficii nocet spoliato post renunciationem..hoc dicit. CCXVI

Nota. Quod existens in possessione bnficii:renuncians spōtanee bnficio si postea dicat se spoliatum:potest obiici spontanea renunciatio:secus esset si post spoliationem obiiceretur spontanea renunciatio:sic no. Innocen.in.c.cum super.ii.glo.ver.respondeo.quia si reus sic intelligitur.c.solicite.et.c.accepta.de resti.spo.

De fide instrumentorum. Rubrica.

¶ Si instrumentum vitio notarii sit in aliqua parte falsum totum reputatur falsum.h.d. CCXVII

Nota. Qualiter vbi instrm est falsum in aliqua parte propter vicium notarii in totum vr esse falsum:vt no.Inn.in.c.fraternitatis.de heret.et in.c.cum in iure.in fi.de offi.dele.in fi.ver. Item si falso.et per Cy.in.l.si ex falsis.C.de transac. Idem archidiaco.in.c.si.ii.glo.de verbo.sig.

De collatione beneficiorum. Rubrica.

¶ Sequens decisio.hoc dicit. Renunciatio beneficii non potest admitti per habentem potestatem conferendi tantum.hoc dicit. CCXVIII

Nota. Quod cui dat ptās conferendi bnficia vacantia:eidem non vr dari ptās quod possit renunciationem recipere a volentibus resignare:quia in resignationibus possunt euenire multa in quibus propter factum resignantis posset dampnificare ille ad quem pertinet collatio ad quod facit.c.dudum.de pre ben.libro.vi.vide decisi.dxxxi.

De consuetudine optandi. Rubrica.

¶ Consuetudo vel statutum de optando non obstat apostolicis impetrantibus.h.d. CCXIX

Nota. Quod sm.c.cum in tua.de cōsue.li.vi.loquitur quod optio non hz locum in bnficiis reseruatis:eodem mō non hz locum optio ad apostolicos impetrantes:quia talis cōsuetudo optionis non oz preiudicare impetrantibus:sed solum habet locum non extantibus impetrantibus et ista fuit cōis opinio rote. Et credo quod hoc est pp clausules derogatorias positas in literis.vt dicitur.cccclxvi.

De attemptatis.et remissionibus. Rubrica.

¶ Super attemptatis non datur remissio ad probandum in partibus.h.d. CCXX

Nota. Seruat audientia quod quando proceditur super attemptatis non fit commissio id est remissio ad partes sed dat ad pbandū in curia.vide supra.xc.

De re iudicata. Rubrica.

¶ In sententia super possessorio potest imponi perpetuum silentium. CCXXI

Nota. Quod in snia lata sup possessorio auditor potest parti cōdemnate imponē ppetuum silentium:vt est tex.in.c.lz.de proba.in fi.glo.est Inno.quod petenti restitutionem possessionis opponi pōt exceptio excōicationis:vt no.in.c.pastoralis.in fi.de appel.nec mirum:quia sententie executioni opponi potest:vt in.c.pia.de excep.et per hoc audiui quod etiam postquam est conclusum in causa potest opponi p modum obiectionis seu in vim peremptorie:dum tamen opponatur in bona forma tradita.in alle.c.pia.

De appella. Rubrica.

¶ Si vnus ex tribus iudicibus delegatis a quibus appellatur deferat appellationi deuoluitur causa:ac si omnes de

m iij

tulissent. hoc dicit. CCXXII

Ota Nō vbi appellat͂ a tribus iudicibus delegatis: si vnus solus iudicum deferat appellationi & det apostolos: cā vi deuoluta: ac si oēs detulissent maxime qñ erant dati iudices cum illa clausula: q̄ si non oēs &c. q̄n penes quemlibet vi esse ɔdictio quantum ad illum casum: ar. l. si pcibo. §. si. ff. de cura. furi. maxime si pte appellata volente seu pñte fuerit delatum appellationi: q̄ ɔsensus vnius partis cum ɔsensu vnius iudicis vi deuolue cām appellatio niet ista fuit cōis opinio: vbi aūt pars appellata non ɔsensisset tunc videret dicendum q̄ nec delegatio facta p vnum iudicem nec datio apostolos valeat: q̄ cūt insolidum dati vnus non hēret iurisdictionē sine alio: ergo non potest a se abdicare iurisdictionem pro hoc. c. i. de appella. in clementi. vbi est appellatum a maiori parte & coram maiori licet non ab omnibus: ergo non a minori parte: & pro hoc glo. Innocen. in. c. cum super. iii. gl. ver. ergo. de offi. dele. vide deci. iiij.

De consuetudine. Rubrica.

¶ Nō valet consuetudo q̄ iudex laicus cognoscat de iure patronatus. CCXXIII

Ota Nō non admittit ɔsuetudo quin aliq̄s dicat laicum iure ɔsuetudinis se posse cognoscē. de iure pa. q̄ ius pronatus rei spūali est annexum: vt. c. quanto. de iudi. q̄ nec ɔsuetudine seu statuto induci pōt q̄ q̄s sup rebus non sue iurisdictionis possit iudicare: vt. c. postulasti. de foro compe. ibi p Inno. & no. p eundem in. c. ɔsuit. de his q̄ fi. a ma. pte ca. Ad quod no. per Archi. in. c. romana. in prin. super verbo. clericorum. de foro compe. li. vi. quia consuetudo esset contra libertatem ecclesie: & ideo non sequenda nec tenenda: vt in aut. de san. epi. & l. iubemus. C. de sacro san. epi. iuncto. c. causaz. de prescrip. & l. nauis. ff. de rei vendica.

¶ De ɔcessionibus & facultatib᷒. Rub. CCXXIIII

Ota Nō in casu in q̄ papa fecit grām regi & regine q̄ certos noiaret in certis ecclesiis & postea declarauit q̄ non volebat nisi p vnicā collationē quamlibet ecclesiam ornare: si diuersi noient ad ecclesiā: ille erit potior q̄ p primo erit receptus p capitulum: q̄ indubio dz attendi q̄ p primo hz possessionē: sicut p primo est receptus seu admissus. ar. l. q̄ pluribus. de le. i. & c. duobus. de re. scrip. li. vi. iuncto. c. sup eo. de appella. in antiq. & c. sia sede. de p̄ben. facit insti. de inter. §. cōmodum.

De ɔcessione p̄bende & purificatiōe grāx. Rubrica.

¶ Impedit᷒ purificare grām suam p ordinariū si post mensem purificat retro trahit᷒ purificatio. h. d. CCXXV

Uta Nō vbi aliq̄s est impeditus p ordinarium ad purificandum grām suam si postea purificet post mensem hēt᷒ gra p purificata. Imensem q̄ retro trahit᷒ purificatio: exq̄ non stetit p impetrantem: q̄ quod pinde non stat &c. lz aliq̄ voluerint dicē q̄ extā gra nō sunt purificata & stetit p ordinarium impetrans dz hēre recursū ad ordinarium p quem stetit. in. c. pastoralis. de iure pa. q̄ facti iudicis non dz nocere: non ob. c. pastoralis. q̄ ibi non hz mīr ius pñtans quantū impetrans hz: q̄ p grām impetrantis manus ordinarii sunt ligate. Nec ordinarius purificata gra hz aliq̄d ius in bñficij collatione: lz in pñtatione pñoni ordinario reseruet collatiō: nō non miz si sp teneat: vt in. c. pastoralis. collatio ordinarii. lz pñtatus hēat recursum contra ordinarium. secus in proposito: quia ex quo stat per ordinarium debet haberi gratia p purificata. vide supra. deci. dxiii.

De iudi. & foro competenti. Rubrica.

¶ Causa dicitur ciuilis vbi agitur de crimine ciuiliter. hoc dicit. CCXXVI

Uta Nō vbi agit᷒ de crimine ciuiliter: & sñia fertur ciuiliter: dicitur cā ciuilis & non criminalis: vt pbat᷒ in. c. p tuas. in mag. de symo. & no. glo. in. c. ex pte a. de testi. & sic iudex delegatus in causis criminalibus: non habz cognoscere de tali cā: vt. l. q̄ ad statum. ff. de penis. iuxta. l. i per aroz. ff. de posti. lz faciat ɔ. l. ictus fustium. ff. de his q̄ no. i fa. licet faciat ɔ. c. i. de clēi. coniu. in cle. vide. ī. deci. ccclxxv.

De interdicto vnde vi. Rubrica.

¶ Prelatus agit interdicto vnde vi. pro rebus ablatis ecclesie añq̄z prelatus. h. d. CCXXVII

Ota Nō prelatus pōt agere interdicto vnde vi. p rebus ablatis ecclesie: añteq̄z esset prelatus. q̄a licet tempore violentie non possideret. tamen possidebat ecclesia ideo prelatus habet interdictum no. Innocen. in. c. cum super. de causa posses. vide deci. ccccxxv. et. dxlij.

De officio vicarii. Rubrica.

¶ Prior prioratus secularis in q̄ est vicarius vi hēre curam in prioratu & non vicarius. h. d. CCXXVIII

Ota Nō vbi in prioratu seculari curato est vicari᷒ ppetuus seu ppalis in dicto prioratu obtinens vicariam prior illius prioratus vi hēre curam illius prioratus & nō vicarius & ita audiui & fuit cōis opio. & vi tex. in. c. nel agro. §. cetex. de sta. mo. i cle. vide beneficii. i. c. exposuisti. de p̄bē.

De confessis & positionibus. Rubrica.

¶ Pars pōt ēt iterato compelli ad rñdendum positionib᷒ pro vt iudici vi. h. d. CCXXIX

Ota Nō vbi pars principalis rñdit semel in cā iterato si iudici videat᷒ pōt compelli q̄ rñdeat q̄ possibile est q̄ hodie credit vnum cras aliud. ar. l. repetit. & l. q̄ bona. de q̄onibus. & l. si q̄s stuprum. de dam. infec. iuncta. l. vbicunq̄z. de interro. ac. lz videat᷒ ɔ. pp varietatis dubium piuri: q̄d posset iduci p talē multiplicē rñsionē: iuxta. c. cum in positionibus. de iureiur. an. li. vi. no. per Ioan. mo. lz Archidia. ɔtra.

De probationibus. Rubrica.

¶ Certus nūerus canonicoꝝ non pbat᷒ ex eo q̄ ibi longo tpe non fuerint nisi. x. canonici sed p ɔfirmationem iuramentum vel ɔsuetudinē pbare dz. h. d. CCXXX

Ota Opinionem vidi approbari Io. an. & Hostiē. in. c. ex parte. de ɔces. preben. q̄ lz in ecclesia cathedrali vel collegiata fuissent solum. x. canonici p magnum tempus non pp hoc probatur certus numerus canonicorū nisi alias probaret᷒ auctoritate superioris confirmatus vel iuramento seu ɔsuetudine. & facit. c. dilecto. in. fi. de preben.

De probationibus. Rubrica.

¶ Credit᷒ iuramento epī dicentis se ignorasse vacationem beneficij. h. d. CCXXXI

Ota Hosti. in. c. pastoralis. in fi. de excep. q̄ statur iuramento epī dicentis se ignorasse vacationem beneficii: quod di deuolutum p negligentiam apponentis.

De iure patronatus & de penis. Rubrica.

¶ Extrauagans execrabilis non habet locum in patrono laico quo ad penas. CCXXXII

Uta Extrauagans execrabilis & eius pena posita in fi. non hz locum in laico pñono: q̄ñ p culpam non puidetur. secus si p negligentiaz non ɔfertur & q̄ negligentia deuoluit ius laicale patronatus ad superiorez: vt. c. ii. de supplen. negli. prelat. Hen. tamen tenet in alle. c. execrabilis. q̄ pena illius decre. ligat patronos laicos pro illa vice: quia vacat vide henricum in. c. audiuis. de decimo.

De rescriptis gratiosis & bñficioꝝ taxis. Rubrica.

¶ Ubi nō ē cursus monete expsse in grā attēditur valor itrinsecus monete ibidē currētis. h. d. CCXXXIII

Uta Nō vbi est facta grā alicui de bñficio taxato ad certam summam turoñ. paruoꝝ verū si sit in tali dioc. in qua non currant turoneñ. nec hēantur extimatur bñficium sm valorem intrinsecum turonensium & sm valorem pecunie currentis in loco beneficij: q̄ valor intrinsecus inspicitur & non extrinsecus: vt no. in. l. cum quid. si certum pe. & circa h̄ vide p doc. in cle. si bñficioꝝ. de deci. q̄ regulariter non inspicitur valor extrinsecus nisi contra culpabilem: vt. l. sterilis. §. si per venditorem. de ac. emp. & ideo pro pecunia non datur conditio triticaria que datur pro rebus quarum extimatio crescit & decrescit. ff. de condi. triti. l. i. vide supra deci. lxvi. & infra. cdxxvij. & ccxcviij.

De acceptationibus. Rubrica.

¶ Si feratur sententia contra acceptantem beneficium & non appellet potest acceptare sm. h. d. CCXXXIIII

ota Quod vbi quis acceptat beneficiū vigore sue-
sisnis per executorē feratur ꝯ eum: qꝫ pronunciatur
dictum acceptantē ius non hꝫre lꝫ non appellet a snia exe
cutoris ꝯ eum lata pōt acceptare scōm beneficium vacans:
qꝛ sufficit qꝫ snia fit lata ꝯ eum sine culpa ꝛ snia eum excusat:
lꝫ non appellet. ar. l. pp. §. fi. ff. ad fill. iūcta. l. ij. ff. de ac. rei vē.

De priuilegijs. Rubrica.

¶ In priuilegijs apostolicis dꝫ interuenire subscriptio car-
dinalium ꝛ dꝫ poni annus. h. d. CCXXXV

ota quod in priuilegijs concessis appel. maxime in
priuilegijs exemptis dꝫ esse subscriptio cardina
lium aliquorꝫ: vt no. in. c. a nobis. de testi. in fi. qua instrō pri
cipis ex parte principis dꝫ interuenire auctas quantum ad
subscriptionē. ar. l. probatorias. C. de diuer. offi. li. xij. qꝛ cum
talia priuilegia sumant vim ex sola voluntate principis: mul
tum dꝫ constare de voluntate. ꝛ pro ista parte fuit dictum qꝫ
priuilegium cuiusdam pape pascalis: in quo priuilegio non
erat annus qꝫ tale priuilegium non habebat roboris firmi
tatem: ad quod faciunt no. per Jo. an. in. c. presenti. li. vj.

De renunciatione ꝛ symonia. Rubrica

Renūciatō symoniaca nō nocet resignāti. CCXXXVI

ota Quod resignatio facta symoniace non tꝫ ēt in
preiudicium resignantis: vt no. Inno. in. c. cum
vniuersorum. de re. permu. ꝛ no. archid. in. c. dudum. in
prin. de pben. li. vj. ꝛ no. Ber. in. c. super hoc. de renuncia. su
per verbo. pecunie.

De penis. Rubrica.

¶ Monachus propter delictuꝫ pōt priuari prebenda ꝛ vo
ce capitulari. h. d. CCXXXVII

ota quod monachus propter delictū vel alias pōt a
monachatu deponi: ꝛ operatur depositio qꝫ nō
recipiet prebendaꝫ a monasterio nec habebit vocem in. c. vt
no. in. c. dilectus. de symo. ꝛ archi. in. c. qꝛ sepe. super verbo.
beneficijs. de elec. li. vj. ad quod facit. c. peruenit. de fideius. p
hoc facit qꝫ monachus recipiens mutuum si non pōt solue-
re non admittitur ad cessionem bonorum imo pōt priuari
prebenda: ꝛ illud non pōt hꝛi dabitur sibi ad partem ꝛ extra
ꝯuentum de quo possit viuere ad necessitatē soli ꝛ alias nō.

De proba. ꝛ sententia excōmunicationis. Rubrica.

¶ Sufficit probare quem fuisse excōmunicatuꝫ ante electio
nē lꝫ nō pbet tpe electōis. h. d. CCXXXVIII

ota Glo. qualiter sufficit probare quem fuisse excōi
catum ante electionē posito qꝫ nō probetur tpe
electionis excōicatus: vt no. Inn. in. c. proposuit. de cle. excō.
mi. ꝛ Cy. in. l. sine possidere. C. de proba. vide decisi. ccxxiij.

De empcio. ꝛ ven. ꝛ de iure patro. Rubrica.

In venditione territorij non est necessaria expressio iuris
patronatus. h. d. CCXXXIX

ota quod vbi venditur territorium non est expressē
dum ius patronatus: ꝛ lꝫ dicēdo vendo tibi ter
ritorium cuꝫ iure pa. dubitatur an in isto casu veniat ius pa
tronatus. dic vt in. c. j. de iure pa. li. vj. ꝛ per Jo. an.

De collationibus ꝛ acceptationibus. Rubrica.

Sufficit qꝫ infra mēseꝫ fiat purificatio grē ad hꝫ vt non va
leat collatio ordinarij iterim fcā alteri. CCXL

ota quod vbi ordinarius confert beneficium infra
mensem datum imperranti ad acceptādū non
valet collatio facta ante purificationē gratie: si tñ purificatio
infra menseꝫ fiat posito qꝫ subsequatur collationē ordinarij.
ꝛ hoc per. §. secus. de. c. cum ei quem. de conces. preben. in cle.
circa quod adde no. per archi. in. c. dudū. super verbo. igno
ranter. de preben. li. vj. vide supra deci. xvij.

De impetrationibus ꝛ acceptationibus. Rubrica.

Beneficiū non dr̄ monoculare si collator hꝫ beneficia cū
alijs conferre cōmuniter. CCXLI

ota quod vbi quis est impetrans ad collationē pre
positi ꝛ capituli cōiter vel diuisim: si prepositus
hꝫ vnicum beneficium conferre per se: sed cum capitulo hꝫ
plura conferre impetrans pōt acceptare illud vnicum bene
ficium: quod est ad collationē prepositi: vbi autē solus per se
prepositus hr̄et vnicum beneficium: ꝛ nihil hr̄et cum capitu
lo: tunc non veniret vnicum beneficium. sic no. in. c. cū ei quē
de conces. preben. per Jo. an. Item ex hoc induceretur affe-
ctus circa mortem proximi: ex quo vnicum ꝛ certum benefi-
cium veniret sub gr̄a. ꝯ. c. nulla. de conces. pben. Mediolan.
in. c. j. de prebē. in cle. ꝛ vide collec. in. c. ecclesia: de somle. ꝛ est
ratio inter ista: qꝛ in primo casu non est presumptio qꝫ impe-
trans insidiaretur vitetenentis vnicum beneficiū pertinens
insolidum ad collationē prepositi: cum sint alia beneficia ad
collationem prepositi cum capitulo pertinentia: que ratio non
hꝫ locum in scdo casu: ppter quam ratione fuerunt moti docto
res qꝫ impetrans non possit acceptare beneficium vnicum
pertinens ad collationem alicuius.

De procura. ꝛ rerum permutatione. Rubrica.

Nō valet pmutatio fcā p procuratorē de bñficio cuius non
erat dñs ꝯstitut' tpe ꝯstōnis lꝫ pmutatōis. h. d. CCXLII

ota quod vbi quis fecit procuratorē ad pmutandū
beneficium certum: si tpe ꝯstōnis procuratoris
constituens non erat dñs beneficij: lꝫ tpe quo procura-
tor pmutauit esset dñs: non valet pmutatio fcā p procuratorē.

De appellationibus. Rubrica.

Si iudex a quo prefigat terminū appellanti ad ꝓsequen-
dā appellationē cēset cā deuoluta. h. d. CCXLIII

ota quod in cā prophana vbi appellatur a diffini
tiua: si terminus est prefixus a iudice cā vr̄ esse de
uoluta ad curiam: lꝫ non sit recepta appellatio ab initio a iu
dice vel a parte: secus si ab iterlocutoria: vt no. in. c. veniens.
de renun. nisi si pars appellata qñ est appellatuꝫ ab interlocu
toria facit procuratorē. ꝛ post appellationē simpliciter ꝛ nō ad
cās deuolutas: tunc lꝫ non sit recepta appellatio ab initio a
iudice vel a parte. tñ ex post facto per ꝯstōnē procuratoris vr̄
recipi a parte appellata: que fecit procuratorē: lꝫ procuratores
protestentur in curia non acceptare procuratoriuꝫ nisi ad cās
deuolutas. ꝛ vide. J. ccxxvij. ꝛ supra. in. c. J. ccccxxxvij.

De prouisionibus ꝛ commendis. Rubrica.

Non expirat reseruatio beneficij per commendā nō per-
petuam subsecutam. CCXLIIII

ota quod vbi beneficium est reseruatuꝫ: si tradatur
in cōmenda: non extinguitur reseruatio nisi esset
cōmenda perpetua: qꝛ tradens beneficium in cōmenda vr̄
beneficium tenere. ar. l. rei disposite. ff. cōmo. Nunc vr̄ benefi
cium penes illum cui est cōmendatum: cum habeat ad tpūs:
vt. l. ex facto. de here. insti. ꝛ. c. nemo. de ele. li. vj. cum ibi no.
per doc. Jo. an. ꝛ archi. vbi autē est perpetua comenda tunc
vr̄ vacare beneficium. ar. no. in alle. c. nemo. ꝛ quod no. arc.
in. c. si propter. de rescriptis. li. vj.

De positionibus ꝛ de confessis. Rubrica.

Cōfessio ptis nō sufficit ad effcm̄ adiudicandi bñficiū alte
ri lꝫ sufficiat quo ad iposition ē silēm. h. d. CCXLV

ota quod vbi positio partis per contumaciaꝫ hr̄ p
confessata. ex tali confessione solum non pōt ad-
iudicari beneficium parti quia confessio ꝫ partis non esset
sufficiens qꝫ ex tali confessione adiudicaretur beneficium: ni
si alias appareret: vt no. in. c. si post. de confes. li. vj. super ver
bo. pro confesso. cum ibi no. sed tñ confessio est sufficiens ad
imponendum silentium parti confitenti: vel propter contu-
maciam ptis habitis p ꝯfesso: vt de rescrip. olim. vide. cxcij.

De foro competenti. Rubrica.

An vnus princeps potest sociuꝫ equalē sibi in principatu
punire si delinquat. h. d. CCXLVI

ota si duo sunt barones hn̄tes vnum territoriū pro
indiuiso. in quo habent meruꝫ imperiū ꝛ mixtū
ꝛ vnus delinquat an suus combaro possit ipsuꝫ punire: vel
quis ipsum puniat: ꝛ vr̄ qꝫ alius maior ipso ipsuꝫ punire de
beat: qꝛ par in parē non hꝫ imperium: sed isti duo sunt pares
in iurisdictōe ergo ꝛ cᷓ. ar. l. j. ad trebel. ꝛ. l. a quo. §. tēpestiuū.
ꝛ de ar. l. nam magistratus. c. innotuit. de elec. ad hoc de ma
nu. vi. l. j. §. apud. Alij dicunt per illum. §. ꝯ qꝛ ibi fm vnū in-
tellectum dr̄ qꝫ mgr̄atus pōt suum sociū dare tutorē. nec ob.
alle. iura: qꝛ ille qui delinquit per delictum amisit meruꝫ im

cum iure suo utatur.ar.l.iniuriarum.§.i.de iniurijs.iuncta.l.cum quidam.ff.de in inte.resti.

De acceptationibus. Rubrica.

Expectās ad collationē capituli pōt acceptare bñficiū quod ebdomodarius conferre solet.h.d. CCLIX

ota Nō ḡ expectans ad collationem capituli pōt acceptare beneficia que per ebdomedariū ecclesie ɔferūe ex statuto: vel ɔsuetudie: vel volūtate capituli: ⁊ ē rō: q: isti ebdomedarij mutāt.ō septimana i septianā.itaq nihil videret hic i collatōz s; capitulū ar.l.ɋsitū.§.si qs.de fū.istr.⁊ sic hz locū.c.mādatū.ō pb.li.vi.q: vbi legat ebdomedario ecclesie ipsi ecclesie videtur legasse.ff.de annu.le.l.annua.

De offi.ordinarij. Rubrica.

¶ Prelatus vel prelatissa potest creare vicarios temporales.hoc dicit. CCLX

ota Glo.est ꝙ vbi plenarie quantum ad spiritualia ⁊ temporalia pertinet ad prelatum vel ad ꝓlatissam ecclesie: prelatus potest ibi ponere vicarium temporalem.vt no.Jo.an.in.c.frequens.de exco.preben.in clem.

De appel. Rubrica.

¶ Judex appellationis infirmans sententiam in vno articulo tñ in alijs videtur confirmare.h.d. CCLXI

ota Glo.est Jnn.ꝙ iudex appel.infirmans sententiam in vno articulo.in alijs videtur confirmare no.Jnno.in.c.dilecti.de appella.

De exceptionibus ⁊ obiec. Rubrica.

¶ Obiectus qui ruunt ex mala appellatione in secunda instantia non possunt reformari.h.d. CCLXII

ota Nō ḡ vbi obiectus in prima instantia sunt male specificati ⁊ ruunt ex mala appel. in secunda instantia non possunt reformari.secus si non ruant ex mala appel.vt no.Cōpos.in.c.ꝙ sicut.de elec.⁊ ita intelligitur.c.vt circa.de ele.li.vi.vide.deci.lxiiij.⁊.J.cdxx.

De articulis ⁊ obiectionibus. Rubrica.

¶ Breuis est non sumatur. CCLXIII

ota Nō ḡ i articulis obiect; nō hz locū declaratio: vt no.i.c.i gñali.ō re.iu.li.vi.p to.mo.§.si.sup mā ꝓtestationis.vide supra.deci.lxiiij.⁊.J.ccccxxvi.

De cā pos.⁊ proprietatis.de presump.⁊ proba. Rubrica.

¶ Sufficit fuisse in possessione clericat⁹ p aliqua tpa absq alia probatione.h.d. CCLXIIII

ota Nō ḡ talis est opinio rote: ꝙ vbi clericus fuit in possessione per aliqua tempora: ⁊ vixit vt clericus sufficit probare possessionem clericatus: licet alias per litteras vel testes non probet titulus. Jta no. Jnno.in.c.super his.circa fi.magne glo.de accu.⁊.c.innotuit.de eo qui furti.ordi.re.⁊ Joan.mo.in.c.si iudex.⁊ no.in.c.lz.ō sen.ex.li.vi.lz ibi Jo.an.videatur notare contrarium: que opinio videtur de rigore iuris verior q: lz possessio clericatus sine alia probatione tituli inducat presumptionez: vt no.gl. alle.tamen in beneficialibus presumptio non est sufficiens adiudicādū bñficiū.nisi verus titul⁹ probaretur.vt.c.i.ō re iudi.li.vi.⁊ h no.Jnn.i.c.illō.de psūp.ad qō no.p Arc.i.c.ordinati.de offi.or.lz ista psūptio sufficiāt ɋntū ad remēdiū cū i possessione q: sp ē psūptio ꝓ possessore.nisi ɔ̃ pbet: vt no.i.c.ex isinuatiōe.de pcura.p Jnn.ad qō faciūt no.p Arc.i.c.ij.de ɔfes.li.vi.pria āt opio hz eqtatē sp ɔsueuit fuari maxie si ois qs fuerit i possessiōe clericat⁹.ar.l.iij.ff.ad mace.iūcta.l.barbari⁹ de offi.pres.

De religiosis expectantibus. Rubrica.

¶ Religiosus expectās pōt acceptare officia spectantia ad collationem sui abbatis. CCLXV

ota Nō ḡ vbi religiosus hz expectatiōem ad collatiōnē sui abbatis.talis religiosus pōt acceptare hospitale seu elemosynā q̄ ptinēt ad collatōnē abbatis si talia religiosis sint ɔsueta assignari.maxie si ppetuo assignari ɔsueuerūt. q:.c.p lras.de pbē.i cle.nō hz locū in religiose: vt.c.q: ɔtigit.§.religioso xaul.ō relı.do.⁊ pōt eē rō quare nō hz locū: q: in religiosi.bñficia vident eē eiusdē ɔditiōis: quātū ad h: q: sūt p supiorē āmobilia ad nutum regularis: vt.c.pñti.de offi.ordi cū ibi no.p Arc.ꝙ nō ē i clericis secularib⁹: vt.c.vno.de capellis mo.li.vi.idō nō mix cū hospitale ⁊ elemosyne sint ad nutū āmobilia regularis: si nō veniāt noīe bñficij: quātū ad clericum impetrantem posito ꝙ in titulum beneficij conferantur.vt no.Jo.an.in.c.alle.super verbo.prouidere.secus est in religiosis: in quorum personis collatio bñficij seu hospitale.vel administratio eiusdē conditionis videntur esse.

De gratijs ⁊ de iure patronatus. Rubrica.

¶ Valet ꝓuisio apostolica de beneficio iuris patro.clerici ⁊ laici communiter. CCLXVI

ota Nō ḡ papa ɔferēdo bñficiū vt reseruatū nō vř cōferre ius ꝑsonat⁹ laici: vt.c.lz.cū ibi no. ō pb.li.vi.tñ istud ē ver cū ius ꝑsonat⁹ i solidū ptinet ad laicū: q: si nō ptinēt i solidū ad laicū s; p pte ad clericū.tūc ps clerici trahet ad se ptē laici: ⁊ valēt i toto collatio pape: nec tūc hēret locū no.i all.c.lz.q: ex q̄ ptinet p pte ad clericū: ⁊ p ɔñs ad papā: ⁊ q: mai⁹ dignū trahit ad se min⁹ dignū.p ista pte fac.c.p tuas de arbi.cū no.i.c.ɔtigit.e.ti.vbi pōt ɔpromitti.de spūali i laicū cū clerico: auc̄te tñ supioris cum s; simplicr nō possit cōpromitti i laicū: ⁊ sic valet cōpromissum pp ꝑsonā clerici adiunctam ibi alias non valeret: ergo idem sit in proposito.

De appel. Rubrica.

¶ Religiosus potest profiteri in manibus habentis potestatem a suo abbate. CCLXVII

ota Glo.est Jnno.in.c.per tuas.de appel.ꝙ presente parte in curia in causa appellationis non est procedendum litis.non contesta.sed bene absente parte.

De regularibus. Rubrica.

Professio pōt fieri p mōachū i māib⁹ sui abbatis vel alterius ab abbate ptātē hñtis.h.d. CCLXVIII

ota Gl.ē Jnn.ꝙ ꝓfessio pt fieri p mōachū i māib⁹ sui abbatis vel alteri⁹ ab abbate ptātē hñtis: vt no.i.c.porrectū.de regulari.i magna.gl.v̄.respōdēt qdā.⁊ arc.⁊.i.c.bñficiū.sup v̄.ɔstet ad qō.c.si religios⁹.ō cle.li.vi.⁊ ibi p io.an.lz allegēt ɔstō bñdci dicēt; ꝙ n̄ valet ꝓfessio nisi i cōi sit fcā i mōasterio: ⁊ pñte ɔuētu sub certis solēnitatib⁹ ad qō faciūt notata p Ber.in alle.c.porrectū.vbi ɔstat de ɔstōne illa.

De priuilegio. Rubrica.

¶ Fructus beneficioꝝ vacantiuz in curia debent illis qbus debent alij fructus beneficiorū vacantium ex̄ curiam ex priuilegio ɔsuetudine vel statuto.h.d. CCLXIX

ota Nō ḡ si ex ꝓuilegio seu statuto fabrice ecclesie debent fruct⁹.bñficioꝝ vacātiū i dioc.lz bñficiū ɔferat p papā tāq̄ vacās i curia fabrice debent fruct⁹ s; opi.aliq̄z. Nā posito ꝙ collatio bñficij vacātis i curia solū ptineat ad papā: tñ fruct⁹ vacāt i loco vbi bñficiū ē positū: ⁊ ꝓuilegiū fabrice ɔtinet talē possiōnē fructuū.p h fac.c.si pp.de rescri.li.vi.nec mix si i duob⁹ locis videat vacare bñficiū.s.i curia ɋntū ad collatiōnē ⁊ i ptib⁹: ɋntū ad pceptiōnē fructuū vt di i simili ꝙ i duob⁹ locis vř iferri violētia: ꝙ iferē primo i loco vbi ē ꝑsona ⁊ cui fit violētia: ⁊ in loco vbi ē possio rei pp q̄ ꝑsone alibi ē illata violētia: vt.l.i.C.vbi de pos.agi oz.itē istud ꝓuilegiū ē fauorabile: ⁊ iō ē extēdēdū ad bñficiū ꝙ vacat i curia: pp collatōz pape.ar.c.tua.ō v̄.sig.lz aliq ɔ̃ri dicāt ꝙ collatio afficit pceptōz fructuū: vt.c.si.de ɔsue.li.vi.⁊ q: fruct⁹ tāq̄ accessoriū dēnt seq nām pncipalis bñficij vacātis i curia.qñ renūciatōe seu ꝓuisiōe ꝫ bñficiū.iuxta no.i.c.ɔmissa.de ele.li.vi.⁊.c.lz.de pbē.c.li.cū si.itē ꝓuilegiū ē tenēdū i verbis suis.⁊ v̄ba ꝓuilegij hñt ꝙ fruct⁹ bñficioꝝ vacātiū i dioc.applicent fabrice: g̃ nō itelligūt ptinē ad bñficiū vacās apud sedē: ex q̄ ad eā ptinet collatio.ar.no.i.c.int cetera.de pbē.p Jnn.q: ex q̄ papa appōit manū i bñficio totū ius vř a se euocare ⁊ possiōnē bñficij: vt.c.nr̄z.de ap.ar.c.pastoralis.§.preterea.de off.or.ad qō.c.cū i distribuēdis.de tē.or.⁊.c.i.de ɔfir.vti.vel inuti.⁊ p arc.i.c.pñti.de of.or.li.vi.sup v̄.vacātib⁹.in fi.g̃ vř ꝙ bñficiū cuius collatio ptinet: ɋntū ad oēius collatōis ⁊ possionis i curia videat ⁊ q̄ ad pceptionē fructuū vacare i curia.p h fac qō no.arc.i.c.si pp.ō rescr.li.vi.vbi dicit ꝙ bñficia exēpta nō ptinent sub capitulo si pp.g̃ nec bñficia vacātia i curia. Et vide collec.i.c.extirpāde.ō pb.⁊ henri.i.c.tua.de ver.sig.

De appel. Rubrica.

Appellatio obiectiua nõ valet in sufficienter expssis si cõtinet alia non sufficienter expressa.h.d. CCLXX

ota quod vbi in appellatione obiectiua aliqua sufficienter sunt expressa: et aliqua non: non valet in sufficiẽter expressis. qñ appellatio ẽ mala in ẽa valeret: vt no. arc.i.c. vt circa sup v. interdictũ de ele.li.vi. vide deci. ccclxiii.

De rescriptis gratiosis. Rubrica.

Gratia ad collationem unius non extenditur ad collationem communem pluribus. CCLXXI

ota Glo.in.c.mandatum.de preb.li.vi.sup verbo. deberi. q vbi scribit alicui q prouideat de beneficio ad suam collationẽ pertinenti. talis non põt prouidere de beneficio spectante ad collationẽ suã et alterius glo. et videtur probare.c.cum in illis.in fi.de preben.

De verbis assertiuis notarij. Rubrica.

Nõ credit verbis enũciatiuis notarioz.h.d. CCLXXII

ota Qualiter non credit verbis narratiuis notarij positis i instro vt si dicat notarius talis oriũdus de tali prouincia: promisit.c. non pp hoc probatur q promittens sit de tali prouincia: q non ad hoc agebatur principaliter: vt probatur per Inn.in.c.cum in iure. circa fi. de offi. dele. presumptionẽ tñ facit maxime inter presẽtes: vt no. in.l.cũ aliquis. de iure deli. per Cy. et.l.optimam.de cõtrahen.sti. Et creditur no. lz sit in longinquo et de eo notitia non habeat. vide in spe.de instru.edi.§.restat.vsi. sed quid pau.in cle.i.de procu.in cle. vide supra.xciii.

De ipetratõibus et collationibus beneficioz. Rubrica.

Per clausulam quouis modo vacet beneficium non venit modus vacandi ex alterius psona. CCLXXIII

ota Quod vbi papa confert beneficium ticii vt reseruatum vel alias quouis modo vacet: intelligitur qualitercunq vacet in ticij persona: q oĩs modus vacandi venit concernens personam ticij: si tñ alias vacaret beneficium: non in personam ticij: sed in personã alterius: non veniret modus vacationis: q de alia persona non vr intellexis se papa.ar.c.romana.§.an alium.de ap.li.vi. et.c.susceptum.de rescrip.e.li. cõ vr.l.cũ in corpus.de acq.re.do. et.l. falsa demonstra.de condi.et demonstra. vide.s.deci.cccxiii.

De prouisionibus et reseruationibus. Rubrica.

Si papa reseruat beneficia que aliquis obtinet sortitur effectum reseruatio etiam in beneficio quod ille obtinebat solum de facto. CCLXXIIII

ota Quod vbi papa reseruat bñficia que obtinet ticius: et ticius de facto obtinet vnũ beneficium: de quo ipso iure est priuatus quia incompatibile reser uatio: ad illud beneficium quod obtinet de facto vr extendi: q beneficioz collatio ad papam pertinet: iõ non mirum si per reseruationẽ tale beneficium ad papam sit deuolutum: cum ista verba beneficia que obtinet ticius: sint verba generalia: et vr intelligi siue de iure siue de facto: dum tñ sit in possessione.ar.l.si stipulatio ista.§.si quis forte.ff.de ver.ob. nec in isto casu est necesse q ticius obtineat: dum tñ detentionẽ seu possessionẽ hẽat: seu ei icumbat: vt no.in simili.de sen. exc. si sñia. li.vi.per archid. vbi dicit q qñ mandatur terra alicuius domini interdicto supponi: extenditur mandatum ad terras quam tz dñs et non de iure.ad quod facit.c.i.de postula.vsi. nec valet. et istud tz cõiter audientia. lz cõ videatur.c. si gratiose. in fi.de rescri.li.vi. et q reseruatio vr ambitiosa. qñ est facta ad instantiam partis: secus si motu pprio fm collec. et Fre. de se. vt no.per Jo.an.in.c.pñti.super verbo.finitur.de offic. le.li.vi.ad quod.l.bis.in prin.ff.de reli.et sump.fune.

De restitutio.spolia.et reseruationibus. Rubrica.

Sũmata ẽ.s.deci.ccclxv. et deci.lvi. CCLXXV

ota quod vbi spoliato opponit beneficium quo dicit se spoliatum fuisse reseruatum: et spoliatus petit se admitti ad probandum spoliationẽ: ante restõnẽ non auditur spoliator: q exceptio reseruationis probande non excludit. sic intelligitur.c. vt nrm.cum ibi.no.de app. et.c. constitutus.de fi.presby. et si dicatur q reseruatio est exclusoria possessionis: q verum est: cum est probatum: vel qñ quis in continenti paratus est probare: alias cõ spoliationẽ non admittitur exceptio.ar.l.si debitor.ff.de iudi.c. in litis.de re. spol. facit bene quod ibi no. Inn.in fi. v.sed si constaret. v.se. et qõ no. Jo.mo.in.c.ii.de resti.spo.li.vi. vide.s.deci.lvi. et deci.vi.

De etate et qualitate. Rubrica.

Maior.xiiii.annis potest obtinere simplex officium in ecclesia cathedrali. CCLXXVI

ota quod vbi est simplex officium in ecclesia cathedrali: quod non vocatur dignitas seu personatus: minor.xxv. maior aũt.xiiii. annis tale officium potest obtinere: q cum in talibus etas non sit limitata non curamus. de etate.no. Inn.in.c.preterea.de eta. et qua. et q lz fz aliquos vbi tale officium hẽt administrationẽ: minor.xx. annis non posset tenere tale officium.per.c.i.de eta. et qua.li.vi. cum ibi no.p arch.ad quod facit.no. Inn.in.c.de multa.in fi.de pb.

De impetratione gratiarum: et ipsarum valore. Rubrica.

Quando fit mentio valoris cõmunis inspicitur taxa decime. CCLXXVII

ota quod vbi papa confert beneficium: cuius fructus et prouentus.c.florenorũ fm valorem cõem annum non excedunt si beneficium valet vltra.c.flo. fm valorem cõem: gra est subreptitia: q in isto casu non inspicitur taxa beneficij: sed valor cõis: vbi aũt papa confert beneficiũ cuius fructus et c. fm taxationẽ decime tũc inspiceretur taxa beneficij: et illa veniret in gratia posito q beneficium plus valeret fm valorem cõmunem circa quod vide.c. si beneficiorum.de deci.in cle. vide supra deci.cxxxiii. et.lxvi.

De supplenda negligentia prelatorum. Rubrica.

Per negligẽtiã plati iferioris epo deuoluit iurisdictio ad supioẽ et nõ ad cõuẽtũ nec capitulũ. CCLXXVIII

ota quod propter negligentiã abbatis: vel alterius inferioris prelati ab epo non transfert collatio ad conuentũ vel alium inferiorẽ: sed transfertur ad epm. nec hz locum.c.nulla.de conces.preben. quod loquitur in epo negligente: lz faciat cõ quod no. Inn.in.c.cum dilectus.in prin. de consue. vbi no. q vacante monasterio abbate: agit cõuentus: secus in epo fm vnam opi. ergo non dz extendi ad aliũ casum.ar.no.in.c.cum in cunctis.in fi.de elec.per Inn. et pro ista parte vr tex.in.c.q regulares.de sup.ne.prela.in cle. et ibi no.per doc.ad superiorẽ aũt transiunt vel instituentẽ vel psirmantem: vt no.in.c.q regulares. alle. per Jo. super verbo. dispositionẽ. et circa istum modum deuoluendi vide.c.cũ in cunctis.per Inn.in fi.de ele. et.c.cũ nris.i prin.de conces.preben.

De taxatione expensarum. Rubrica.

Auditor taxat expensas factas in partibus lite coram eo pendente.hoc dicit. CCLXXIX

ota quod auditor in curia deputatus: põt taxare expensas factas in partibus: dũ tñ sint facte post litem inceptam coram auditore: secus si ante litem inceptam: et istud approbat audientia.

De filijs presbyterorum et dispensationibus. Rubrica.

Dispẽsat⁹ pt ipetrare bñficia nõ fcã mẽtiõe de dispẽsatõe: sec⁹ si ipetrat nouã dispẽsationẽ.h.d. CCLXXX

ota quod vbi est dispensatũ cũ illegitimo q possit tenere duo beneficia: si postea talis legitimatus impetret beneficium non faciens mentionẽ de dispensatione valet impetratio q dispensatio quantum ad tenendum beneficia operatur in hoc in quo est facta. Ac si legitimatus fuisset ab initio.ar.l.imperialis.§.si multo.C.de nup. vbi aũt ille cum quo est dispensatum indigeret alia dispensatiõe tũc impetrando scdam dispensationẽ oporteret mentionem fieri de prima: vt.c.ii.de fi.presby.li.vi. et ibi p Jo.an.in nouel.

De impetrationibus ab excõicato ignoranter. Rubrica.

Ignorans se fore excõmunicatum beneficium et litteras apostolicas impetrare potest.h.d. CCLXXXI

ota Glo. quod ignorans se esse excommunicatum possit impetrare beneficium seu litteras apostolicas: vt no.in.c.apostolice.de clerici.excom.minist. et ibi no. glo. de hijs que facit ignorans se excommunicatum.

De exceptionibus. Rubrica.

¶ Potest collator assistere in lite illi cui contulit beneficium. hoc dicit. CCLXXXII

ota Qualiter ille cui est prouisum habet actionem contra collatorem: et collator qualiter habet contra prouisum. quia vbi est questio inter prouisum et certum collatorem seu prouisorem: potest assistere in causa: non tamen potest agere: secus est de clerico: vt no. in c. dilectus. de concess. preben. maxime quando est appellatio obiectiua: quia tunc allegat interesse suum: vt c. constitutiones. §. sane. de ele. in cle. et dic vt ibi no.

De collatione beneficiorum et de reseruatione. Rubrica.

¶ Reseruatio pape expirat per solam collationem etiam possessione non subsecuta. CCLXXXIII

ota Quod vbi papa prouidet de beneficio reseruato: si antequam prouisus habeat possessionem corporalem moriatur ordinarius i prouidet de beneficio: quia prouidendo que reseruatio secuta est semel suum effectum per prouisionem: licet corporalis possessio non fuisset apprehensa: quia in iuribus incorporalibus ius quiritur non apprehensa possessione corporali: vt c. si. cum ibi no. de concess. preb. li. vi. et quod no. per Inn. in c. inter cetera. in magna gl. v. immo plus vi. de preben. et Jo. an. in nouel. in c. quodam de preben. li. vi. ex quo n. semel habuit effectum reseruatio non reconualescit sine noua voluntate pape: vt. l. gregis. §. harena. ff. de solu. iuncta. l. penul. in fi. de consuli. li. xii. nec ob. no. in c. commissa. et c. de multa. que loquuntur in penalibus. pro prima parte facit c. si electio. de elec. li. vi. vide. i. deci. cccx.

¶ De officio vicarii. et statu monachorum. Rubrica.

¶ Monachus simplex potest esse officialis epi. et loci tenens officialis nisi opponatur. h. d. CCLXXXIIII

ota Non monachus simplex potest esse officialis et locum tenens officialis: dicit. dei ab epo. et est ratio quia epus monachum simpliciter potest euocare a claustro: pro negocia maxime abbate sciente: et sic valeret sententia lata a tali monacho: maxime si ab initio non esset oppositum. ar. no. per Inn. in c. sciscitatus. de rescrip. et no. idem Jo. an. in c. fi. de clerici. coniu. delegatus autem a papa non posset dari nisi papa faceret mentionem de monacho no. in c. statutum. in verbo. canonicis. de rescrip. li. vi. et quod no. in. l. pedius. ff. de arbi. ad quod c. religiosus. de procura. in cle. quia papa facilius non potest decipi quam ordinarius. spec. tamen tz. n. de offi. dele. §. sup. e. videre. v. nunquid. quod monacho simplici non potest delegari sine licentia pape. de quo dic vt ibi: tamen maior pars determinauit primam partem: quia potest: nisi opponatur ab initio. in c. presbiteri. xvi. q. i. vide in cle. ii. de rescrip. et vide supra deci. ccix.

¶ De offi. Archidiaconi. Rubrica.

¶ Archidiaconus agit contra subditos sibi causa visitationis sine licentia episcopi. CCLXXXV

ota Non Archi. contra capellanos quos dicit suo subditos causa visitationis potest agere: quia requisito epo et capitulum illud idemque agit Archi. ratione administrationis in re commissa et bonis temporalibus: et sic non requirit licentiam epi: vt c. cum olim. de testi. ad quod. l. ciuitates. ff. quod cuiuscunque vniuer. et c. edocери. de rescrip. secundum vnam opi. que hoc verum cum agitur de bonis capituli seu episcopalibus: et alienatio temporalium quia illo tunc requireretur licentia superiorum: vt c. i. de pactis.

De regularibus. Rubrica.

¶ Si religiosus infra annum exeat monasterium redeundo prius fi hz annum integrum probationis. CCLXXXVI

ota Non ingrediens religionem ordinem: si infra probationis annum exeat: si iterato post annum vel aliud interuallum redeat ad religionem eandem et ad id monasterium: non debet post suum ingressum integrum annum sed tantum id quod restabat de primo tempore: hoc videtur notare Archi. in c. non solum. super verbo. instituatur. de regula. li. vi. quia tempora coniunguntur. ar. l. nec non. §. sepius. ex quibus cau. maio. et. l. fi. ff. de abige. licet videatur facere contra: quia posito quod per plures annos interpolatus fuerit in religione: iste plures non videntur facere annum continuum. ar. l. si animus. §. si quis autem. de dona. iuncta. l. si idem cum eodem. de iur. om. iudi. et. l. si lib. a mo. in fi. de iure patro. et pro ista parte facit. l. i. §. quotiens. v. sunt autem. ff. de publi.

De procura. et sen. excõica. Rubrica.

¶ Procurator excõicatus non potest impetrare rescriptum ad agendum. h. d. CCLXXXVII

ota Glo. que communiter approbatur quod procurator excõicatus non potest impetrare rescriptum nec litteras ex quibus possit agi: vt no. in c. consulti. de procura.

De officio vicarii. Rubrica.

¶ Vicario seu officiali generali potest committi potestas conferendi beneficia vacatura et recipiendi resignationes singulari tamen persone et de singulari beneficio committi non potest. CCLXXXVIII

ota Non episcopus potest committere officiali suo seu vicario generali potestatem conferendi beneficia vacatura et recipiendi resignationes: vt c. fi. de off. vica. li. vi. non tamen potest committere singulari persone et de singulari beneficio vt. c. deliberatione. §. prohibemus. de offi. le. et ita ibi no. per Jo. an. et ita fuit obtentum. et hoc videtur probare. c. constitutus. de concess. preben. vide deci. cccxvii.

De procura. et rerum permutatione. Rubrica.

¶ Permutatio facta per assertum procuratorem potest per dominum ratificari et acceptatio beneficii potest fieri per procuratorem sed non additio hereditatis. h. d. CCLXXXIX

ota Non non procura. noie dominus potest permutare: dum tamen dominus ratificet postea: vt no. arch. in c. cum i ma. de consue. li. vi. gl. iii. ad hoc facit. l. lz. ff. de iudi. cum ibi no. et quod no. in c. cum caim. super verbo. presumptionem. de testi. per Inn. acceptatio beneficii potest fieri per procuratorem: vt c. ne captande. glo. fi. per archi. de concess. preben. secus videtur in additione hereditatis. vt. l. placet. ff. de acquiren. hered. Nam aliter queritur hereditas in proprietate: quam queratur beneficium spirituale: vt no. in simili per Jo. mo. in c. si tibi absenti. de preben. li. vi. ibi cum dicit. Item dicos. vide supra. deci. xiii.

De Renunciatione. Rubrica.

¶ Expectans potest renunciare ius quod habet ad rem in manibus solius notarii. h. d. CCXC

ota Non licet habens beneficium non possit tale beneficium resignare simpliciter nisi in manibus superioris habentis potestatem instituendi et destituendi: tamen secus est in impetrante expectationem: habentis solum ius ad rem: quia talis coram notario gratie sue potest renunciare: vt no. Inno. in c. quod in dubiis. de renun. et archi. in c. deliberatione. de offi. le. li. vi. glo. pe. et est ratio: quia ibi non est aliud interesse superioris: cum ius non sit quesitum in re: sed ad rem: vbi autem non tenet resignatio in beneficio quesito: si superior infra sex menses non conferat: vel resignantem ad beneficium venire non compellat: deuoluitur potestas conferendi ad superiorem: vt no. in c. admonet. per Inno. et circa renunciationem iuris ad rem. vide infra deci. cccxviii.

De collationibus et prouisionibus. Rubrica.

¶ Clausula ac si nulla resignatio facta foret includit omnem reseruationem generalem. h. d. CCXCI

ota Quod papa faciendo gratiam alicui: quod possit acceptare beneficium dum vacabit: ac si nulla reseruatio facta foret: quod per ista verba tollitur quecunque reseruatio iuris et hominis in tantum quod vbi beneficium sit reseruatum per papam: siue sit reseruatio ex dispensatione canonis: vt per deci. execrabilis. talis reseruatio videtur sublata: quia dicendo ac si nulla reseruatio facta foret: intelligitur de omni reseruatione facta: vt. l. hoc genus. de condi. et demon. et no. Ber. in c. i. quod me. ca. quia verbum nullo modo omne ius scindit: vt. l. nullo. ff. de fal. et ex quo reseruatio hominis est sublata: multo fortius legis. quia minus agitur cum lege quam re. vt. l. celsus. ff. de arbi. et quia papa tollendo reseruationem: videtur conferre et dare omne ius quod habet in beneficio reseruato: vt c. pen. cum ibi no. per Innoc. de dona. et. l. si quando. C. de bonis vacan.

De collationibus et acceptationibus. Rubrica.

¶ Vbi non sunt distincte prebende: infra duos menses non censetur predicare creato in canonicum. CCXCII

ota Non vbi papa confert canonicatum non habentem distinctam prebendam: sed solum canonicalem por-

stionem:si pferat canonicatum pdictum sup spectatione canonicalis portionis. spectans pot portionem dum vacabit sine psumptione alicuius tpis: et post mensem a tpe vacationis acceptare: qz cum portio non sit certa nec distincta: certuz tepus non statuitur: nec in bulla ponit clausula quam dixerit vnius infra mensis spacium acceptandum immo indistincte acceptare potest qz ppie talis portio non est pbenda certa: vt no. in c. dilectus. in fi. de pbe. p Inn. vbi aut poneret illa clausula. qua dixerit est. heret loci. c. cu ei que. de con. prebe.

De rerum permutatione. Rubrica.

¶ Resignatio ex causa permutationis facta in curia. non inducit reseruationem si permutatio non sortiatur effectuz. hoc dicit. CCXCIII

Nota. Nō vbi bnficia sunt resignata in curia cā pmutationis nisi sequat pmutatio non videnf vacare in curia. qz resignatio est facta sub mō q nisi sequat non vi resignatio: vt no. p Inn. in c. int cetera. de pben. in pan. et qd ibi no. in glo. ij. ad qd. l. lz. in. pan. ff. de iure doci. et qz est in. l. tacita pditio qz non pferunf nisi pmutare volentibus: vt. c. vno. de re. pmu. li. vi. et sic si non sequaf pditio tacita q a lege intelligitur: non vi bnficiuz vacare: vt no. In. l. si qs accepto. ff. de pdi. ob cam. in tm q vi notare Jo. an. in nouella. in alle. c. vno. q in casu in q non sequeretur pmutatio bnficiu nec curiam vi vare: si moriantur pmutantes ex curiam. qz per modum reuolutionis bnficia videntur ad pmutare volentes reuerti: vt di in simili. de vbo adiectiuo. ff. de in diem adiec. l. ij. cum ibi no. vbi aut bnficia sunt resignata in curia cā pmutationis: et vnus volentium pmutare moritur non facta pmutatione: supuiuenti pfertur bnficium mortui: et in psona supuiuentis pficitur pmutatio: et bulla p cancellariam expedietur: vt audiui. ar. l. iure. ff. de pdi. et de. lz pistam opi. sit legatum. C. de pdi. incer. sed dic q lex legatum loqtur in pditione expressa: secus aut est in mō sub q vi fieri resignatio cā pmutationis: vt in alle. c. int cetera. p Inn. et q aliud sit ibi in mō q in pditione. no. in. l. in testo. de pdi. et de. et est tex. in. l. si tua pecunia. de le. i. Item aliud est in legato in q loqtur. l. legatuz alle. ad aliud in isto casu in q ille q resignauit tractat de dāno vitādo. Indēnis oz seruari si p eū nō stetit q minus pmutatio suū sortiat effectū vide. s. deci. lvij. et infra. cccpxx.

De priuilegio. Rubrica.

¶ Priuilegiat venienes ptra suuz priuilegiū in q decretū irritās est appositū sibi non piudicat. h. d. CCXCIIII

Nota. Qualit veniens ptra priuilegium sibi datuz sibi non preiudicat. Si in priuilegio pape fuit decretum appositum decernens irritum et inane: qcquid contra priuilegium fuisset attemptatuz: secus esset si priuilegiuz simpliciter esset concessum. no. Archidiaco. in c. cum de beneficio. de prebenr. li. vi. et Innocen. de priuile. accedentibus.

De appellatione. et de desertione appellationis. Rubri.

¶ Licet appellans prosequatur causam vsqz ad sententiaz exclusiue si non obtinet sententiam infra fatalia deseritur appellatio. h. d. CCXCV

Nota. Nō vbi aliqs psequitur appellationem vsqz ad sniam exclusiue: si postea omittat petere sniam vel petat: sed non psequitur sniam facto. sed stat p magnuz tēpus post pclusionem: appellatio censetur deserta: qz iure volunt: q I. certum tps qs appellationem suam psequatur et finiat: vt. l. fi. §. illud. de tempo. appel. et qz cā non vi pce finita nisi lata snia qz snia lata cpparatur rei iudicate. ff. ad tertulli. l. i. §. illud. iuncto. c. i. extra de litis ptes. li. vi. q appellationem appellator non vi prosecutus: nisi sniaz reportauerit: qz tunc negocium finitum vi: vt. l. fi. C. de tempo. in integx resti. pe. iuncto. c. vnico. c. ti. in de. qz tunc vi actum lz videatur ptra. qz q pclusum est in negocio: vi paro appellans fecisse qd in ea est: qz ferre sniam istud pcernit factum iudicis cum restat ad faciendum: vt. l. ij. de oti. iurre: vt no. Archi. in simili. de excep. pia. sup vbo. pbauerit. v. pone. q qz psequndo negocium vsqz ad diffinitiuam sniam oia vi peragere: vt no. in simil. C. de adult. l. qsuis. sup vbo. penitentia. v. sed certe. ad qd no. p glo. i. l. si rem. §. fi. ff. de euic. et ad h facit quod no.

Hosti. in c. ex rōe. extra. de ap. vbi dicit q in curia Romana non hz locum desertio. nec cā pot dici deserta: qd pot habere locum q coram papa agitur. de cuius psona non pot hēri copia: secus de alijs iudicibus: vt. c. dispendiosaz. de iudi. in cle. bnficiales cae dēnt esse breuiores q pphane: vt. c. dispendiosam. de iudi. non mrz. q si appellans fuit diligens ad psequndum sniam: et post pclusionez stetit donec talia tpe fuerint elapsa si cā seu appellatio fuerit deserta: et lz snia consistat in pte iudicio. tn bn psistit in facto partis: q petat sententiam ferri: vt dicimus in compensatione: que licet ipso iure competat: tamen ab homine peti debet: vt. l. si pstat. C. de compensa. vide circa predictam desertionem supra. deci. v.

De impetrationibus. Rubrica.

¶ Acceptatio beneficij facta per habentem minus decretum infra mensem infra quem habens maius decretuz poterat acceptare est nulla. CCXCVI

Nota. Nō vbi scōs impetrans in data: infra mensez fecit sibi puidere de bnficio qd primus acceptauerat non valet acceptatio scōe. ppf decretum appositum in gra primi impetrantis quod afficit gram secundi q diu primus precedit. in tm q si secundus hēat pfirmationez siue puisionem a papa dicens q cum canonice fuerit prouisum de beneficio: supplicat q non obstante reseruatione sua puisio pfirmetur: gra censetur subrepticia: qz non est canonice puisum q diu primus precedit vt est dictum: qz puisio non valet nisi valeat acceptatio: et est rō: qz in acceptatione certum tps statuitur impetrantibus quod non est in prouisione: et tunc posset eē damnum magnum: si secundus in data non posset acceptare. I. tempus primo in data debitum. Item vi puisio facta secundo subrepticia. qz si dixisset q alius spectans minor eo acceptauerat: et sic gra sua fuerat sortita effectū: forte papa non pdescēdisset ad concedendum sibi gratiam.

De commissionibus et prouisionibus. Rubrica.

¶ Secundus auditor censetur surrogatus quo ad omnia in locum primi. CCXCVII

Nota. Nō vbi committitur auditori q ēt de spāli gra prouideat de bnficio. lz auditor cui est facta commissio moriatur: vel alias desinat eē iudex. Secundus auditor q succedit pot sine spāli commissione de beneficio puidere. sicut primus faciebat. ar. l. si iudex. ff. de iudi. et qz vt auditori fuit primo cā commissa: non vt priuate persone.

De probati. et taxa beneficiorum. Rubrica.

¶ Si gra est data cum certa taxa non est opus pbare bnficium eē sub illa taxa. h. d. CCXCVIII

Nota. Nō vbi impetranti est facta gratia cum certa taxa: non incumbit impetrāti probare beneficium de quo agitur cadere sub gra et taxa: quia semper psumitur ita nisi probetur contrarium vide. deci. ccxxxiij.

De restitu. spoli. Rubrica.

¶ Presumit p epo in dubio in cā possessorij ptra prelatum inferiorem sup iuribus epatus. h. d. CCXCIX

Nota. Nō vbi agit int epm et prelatum: seu abbatem sup iuribus epatus. et abbas se dicit turbari in possessione per epm: et eps dicit se spoliatum: ceteris paribus psumitur p epo: et snia est effectu mandanda sup int dicto vti vi. pariter q sup int dicto vti possidetis. vt no. Inn. et Ho. in c. veniens. de pscrip. et idem eēt in int dicto vti possidetis: vt no. glo. in. l. i. C. vti possi. et p Ber. in c. auditis. sup vbo. excep. de pscrip. circa qd adde no. in c. abbate. p Innocen. Uber. similiter ponit differentiam quando agitur p iuribus interdicto vti poss. vel confessoria. de verbo. signifi.

De elec. Rubrica.

¶ Non summatur quia breuis. CCC

Nota. Glo. qualiter mortuo electo litigante super electione fertur sententia: etiam post mortem sup iure electionis: vt no. Innocen. in c. ex parte. de arbi.

De facultatibus et grijs pcessis epo. Rubrica.

¶ Gratias facta ad beneficia in curia vacantia extenditur ad deuoluta. h. d. CCCI

ota Nô vbi epo est facta grã: q̃ beneficia sue dio-
cesi vacantia in curia romana: possit cõferre be-
neficia deuoluta: fm aliquos includit: vt.c.porro.de pri
uile. sed beneficium deuolutum non vĩ ppaie in curia va-
care. qð probatur. q: de beneficiis vacantibus in curia Ro
mana non põt quis prouidere sine speciali mandato pape:
vt.c.lz.de pben.li.vi.et.c.si de bñficio.e.ti.in cle. et q: licet col
latio pertineat. ad papam: tamen beneficium videtur vaca-
re in partibus: vbi pauis vacauit: lz aliq̃ cõ. q: bñficium vide
tur vacare ꝛ in partibus ꝛ in curia. ar. l.ii. C. vbi de pos. agi
oꝫ. Item grã facta epo in preiudicium pcedentis non ẽ am-
bitiosa. sed est extendenda: vt.c.tua.de verbo.sig.ꝛ.c. dudũ.
cum ibi no. per Jo.an.de pbēn.li.vi.sup verbo. beneficia.

De acquirenda possessione. Rubrica.

¶ Per traditionem annuli porte assisi non acqritur posses
sione bñficii vbi alius pcendens se possidẽ hēbat claues ipsi
us porte nisi traditio p pacificum collatorem facta fuerit: ꝛ
non agitur restitutorio remedio vt corpus humanum redu
catur in sepulchrum.h.d. CCCII

ota Nô traditionem annuli porte bñficii de q̃ agi-
tur: non acqritur possessio: nisi alius q dicebat
ad se collationem bñficii ptinẽ: claues porte bñficii hēbat: se
cus aũt est vbi ille q tradidit possessionem annuli: oimodaꝫ
hēbat collationem: ꝛ sup iure collationis non turbaret: q:
tunc p annulum ꝛ ptinam collationis vĩ acqsita possessio be
neficii: vt.c.ubi q.de rescrip.li.vi.p doc.sic in.l.i.§.si cũ. cum
.l.se.de resti.spo.ꝛ vide.c.cum olim.de sen.ꝛ re iudi.de h in
.c.transmissam.de elec.p Jo.an.ꝛ p dy.de reg.iu.c.i. Item
no.glo.Inn.q si corpus humanum sit remotum de loco se
pulture: posito q pro tali amotione possit agi restitutorio iu
dicio: tñ non restituit: donec plene cõstet corpus fuisse restituẽ
dum: ꝛ de iure restitut: vt no.Inn.in.c.cum liber. de sepul.
lz Hosti.dicat: q de rigore iuris esset restituendus. Quia ex
hoc põt agi possessorio iudicio ꝛ dꝫ fieri restitutio: lz equitas
sit pro prima opi. vt ipse no.in.c.allega. istud fuit in rota det-
minatum. lz lex dixi. ff.de reli.ꝛ sumpt.fu.cum iuste videatur
factũ cõ.q̃ si iniuste sit ablatum p violentiam sit restituendũ.

De iureiurando Rubrica.

¶ Credit iuramento dicentis se ipeditum.h.d. CCCIII

ota Nô vbi aliqs dicit se impeditum: credit suo iu
ramento: si tñ verisimilis presumptio sit p iuran-
te dicente se impeditum: vt no.arc.in.c.i.de dolo.ꝛ ptu.
li.vi.ad quod no.per Inn.in.c.quia pp.in fine magne glo.
v. Item dicimus.de elec.ꝛ.c.si vo.cum ibi no.de sen.excom.

De testi.ꝛ appellationibus. Rubrica.

¶ Producentis testes infra decendium datum ad appellã
duꝫ non vĩ appellationi renunciare.h.d. CCCIIII

ota Glo.qualit post sniam: si pars p quam est ap-
pellatum infra.x.dies a tpe snie: pducat testes: ꝛ
non vĩ appellationi renunciare: vt no. Innocenti.in.c.
sollicitudinẽ. super verbo.renunciare.de appel. circa quod
vide no.per Joan.and.in.c.si a iudice.de appel.li.vi.ꝛ quod
no.in.c.pastoralis.in magna glo.v.nõne si post.de offi.dele.

De dilati.ꝛ probatio.ꝛ indicibus. Rubrica.

¶ Debet solum pfigi terminus parti qñ intentat remediũ
legis diffamari. C.de Ingenuis.h.d. CCCV

ota Qualit dicenti aliqueꝫ debitorem: statuit tem-
pus a iudice infra qð pbet debituꝫ: vel infami-
am quaꝫ allegat: vt no. Inn.in.c.cõquerente.in secunda glo.
de offi.or.ꝛ in.c.lator.q.fi.sunt le.iuncta.l.diffamari.C.de in
genuis.ꝛ ma. In libello aũt non posset peti. quod in futu rũ
alicui inhibeatur: q non agat vel non petat: q: actio nega-
toria non competit in talibus personalibus actionibus sed
in realibus: vt.l.egi.ꝛ.l.barum.ff.si serui.vendi.

De accusationibus ꝛ inquisitionibus. Rubrica.

¶ Inqsitor criminis appellare non põt.h.d. CCCVI

ota Qualiter simplex inqsitor seu pmotor criminis
non auditur si velit appellare: vel appellationẽ
prosequi: vt no.per Inno.in.c.cum clamor.de testi.licet
Inno.in.c.olim.de accu.in glo.fi.videatur contradicere.

De commissionibus ꝛ attemptatis. Rubrica.

¶ Si commissio impetratur per partium presentiam suffi-
cit eas esse presentes tempore quo proceditur coram iudice
ꝛ petens post conclusionem cause attemptata reuocari non
auditur.h.d. CCCVII

ota Nô ibi audientia tꝫ vbi impetrata est commissio
per pñtiam partium: sufficit q partes sint pre-
sentes tpe quo proceditur coram iudice.ꝛ tꝫ simpliciter: q vbi
est cõclusum in cã: ꝛ petit per parteꝫ q reuocent attemptata
post appellationem non dẽnt attemptata reuocari: ꝛ põt esse
ro: q: ex q̃ est cõclusum negocium: vĩ esse finitum: ideo primo
est pnunciandum lz aliqbus videat cõ. q: reuocatio attem-
ptatoꝫ non dependet ex euentu appellationis. q: posito q
pnunciet male fuisse appellatum: non ppter h reuocaretur p-
nunciatio: si esset facta sup attemptatis: q: attemptata fiunt
in cõtemptum iurisdictionis: ideo non concernunt causam prin
cipalem nec appellationem: vt no. Joan.an.in.c.non solum.
in glo.fi.de appella.li.vi.ex quo per iudicem appellationis
est inhibitum: debet teneri inhibitio. siue iusta siue iniusta: vt
.l.i.§.i.de noui.oper.nun.ꝛ.c.significantibus.de appellatio.

De electione ꝛ beneficiorum collatione. Rubrica.

¶ Capitulum si hĩs cõ qs.li.vi.ꝛ cle.i.vt lite pendente.non ha-
bent locum nisi qñ litigat sup bñficio ꝛ non sup pertinentia
collationis iure collatoris. CCCVIII

ota Scdm opi. Jo.an.positam.in.c.dudum.ii.de
elec. q posito q decĩ.si hĩs cõ qs.vt lite pen.li.vi.
ꝛ.c.i.e.ti.in cle.hēat locum qñ int duas electiones: vel pñta
tiones litigat de bñficio: non tñ hꝫ locum qñ litigat int eligẽ
tes seu pñtantes: ꝛ possessor morit lite pendente: secus si peti
tor: vt no. Jo.an.in nouella in alle.c.hĩs q cõ qs.q̃ non dꝫ extẽ
di ad alium casum.s.qñ litigat int eligentes seu pñtantes et:
q: põt esse iudicium si pñtans seu eligens posset pñtato mor
tuo alium subrogare.ar.c.si electio.de elec.li.vi.lz aliqui con
tra.quia videtur remanere eadem ratio: vide deci.cccc.xx.

De prebendis ꝛ acceptationibus. Rubrica.

¶ C.quãuis.de prebendis.in sexto non hꝫ locuꝫ in bñficiis
modicis. sicut est vicaria in grã paupis.h.d CCCIX

ota Nô vbi snia fuerit lata in audientia: q est aliqs
expectans ad collationem decani ꝛ capituli ad
illa q̃ hñt cõferre in aliqua ecclesia ꝫ ciuitatis vel diocesis: po
sita q vigore istius grẽ non possit acceptare bñficium in ec-
clesia cathedrali.s.bñficium maius: vel prebendam cathe-
dralem: tñ bñficium minus: vicariam: vel aliud bñficiuꝫ mo
dicuꝫ.q̃ non est de principalioribus in ecclesia: põt talis im
petrans acceptare q:.c.quãuis.de preben.li.vi.est penale ꝛ ideo
restringendum. Item est ibi pp prerogatiuam: ꝛ honorem
ecclesie cathedralis: q non veniat bñficium sub gñalibus
verbis: sed in modicis bñficiis ecclesie cathedralis non est illa
prerogatiua maxime cum non intersint capitularibus nego
ciis.q̃ vĩ cessare rõ dicti.c.quãuis. arch.in all.c.quãuis.sup ver
bo.ecclesiam.v.notare cõtrarium.ꝛ idem Jo.an.lz snia fuerint
cõtrarium lata ꝛ h in fauorem paupis impetrantis: q: in grã spe
ciali ꝛ non paupis: forte posset hēre locum opinio archi.ꝛ
Jo.an.ꝛ ex h põt dici: q si ad aliquam ecclesiam cathedra-
lem veniunt deseruiendo diuinis aliq alii canonici alicuius
ecclesie collegiate. Licet in ecclesia cathedrali tales canoni-
ci recipiant distributiones: ꝛ installentur: q non videant es-
se canonici ecclesie: cum alibi hēat focum et larem. et stalluꝫ:
similit et principalit dꝫ attendi locus in q̃ originalit sunt ca-
nonici. et seruiunt: et hñt habitationeꝫ et in qua ecclesia nomen
recipiunt: q: a noie res denoiat.in.§.est et aliud.institu.de do-
natio. vbi dĩ q nomen dꝫ esse consonum rei. ad qð. C.de in
col.l.ii.et fi.q: vbi aliqs seruit in duobus locis: de loco ex q̃
trahit moram: et in q̃ magis morat: nomen assumit: vt.l.ser
uos.et.l.vrbanis.in prin.l.sed dicendum. de le.iii. Item a
iure artificium ad se trahit offiñ: vt.d.l.seruus.§.fi.de le.iii.er
go posito q officient in ecclesia cathedrali: si alibi similiter
officiant et vltra offiñ faciunt similiter aliud offiñ: et artifici
uꝫ: qð faciunt alibi trahit ad se offiñ ecclesie cathedralis: vt
sic non sint de ecclesia. ad qð.l.eius q.§.fi.ff.ad municipales.

De prescriptionibus. Rubrica.

¶ Ex titulo minus iusto acquirit dominium quia dat causam prescribendi.h.d. CCCX

Nota Ex minus iusto titulo:non tamen reprobo:vt rei furtiue:vel rapte:acquiritur mediante prescriptione dominium:quia minus iustus titulus:dat causam prescribendi.ex.de iure patro.c.cura.et.c.pastoralis:cum ibi notatis.et.c.si diligenti.de prescrip.ff.de vsuca.pro emp.l.ii.§.si a furioso.

De positionibus et confessis. Rubrica.

¶ Exposítione negata non potest negans se iuuare. hoc dicit. CCCXI

Vta Jo.an.et Archi.in.c.i.de confes.li.vi.quod reus positionem confitendo actoris potest se iuuare contra actorem eadem positione:secus si negasset positionem et licet contrarium audiuerim determinari de interrogatione actoris quia actor interrogando nihil contra vr confiteri. pro prima tamen opinione spec.ti.de posi.§.vers.in fin.et.§.x. si quid actor.quod interrogando actor hic vr confiteri no.glo.xxii.q.ii.c.quis.

De probationibus et presumptionibus. Rubrica.

¶ Clericus possessor clericatus et beneficij non artatur ad probandum titulum clericatus et non clerico tamen incedenti in habitu et tonsura clericali potest beneficium vt clerico conferri.h.d. CCCXII

Nota Quod clericus existens in possessione clericatus:non habet probare titulum clericatus dum tamen sit possessor beneficij secus si non esset possessor:vt no. Jo.an. et Archi.in.c.si iudex.de sen.excom.li.vi.non clerico tamen si sit in habitu et tonsura potest conferri beneficium et valet collatio posita quod vt clericus impetret beneficium:quia habitus et dispositio animi sufficiunt ad hoc vt quis clericus reputetur vt sic non clerico vt clerico beneficium conferri possit:vt no. Compos.in.c.cum adeo.de rescrip.et Ber.in.c.ii.de insti. penitus autem illiterato:non potest beneficium conferri:quia cum tali non potest episcopus dispensare:vt no. Inn.in.c.dilectus.de tempo.or.et Archi.in.c.nullus.co.ti.et hoc verum in beneficio cum cura vel in beneficio sine cura in quo requiritur industria et consilium adhibendum:vt in canonicatu cathedrali.secus autem potest esse in aliquo simplici beneficio.de quo dic:vt no.p Ho.in alle.c.ii.de insti. ad quod no.i.c.cum i cunctis.in fi.de ele.p Inn.vide.decl.cdxiiii.

De appel. Rubrica.

¶ Vbi procurator non appellat.x.dierum non audit postea dominus nisi per viam restitutionis.h.d. CCCXIII

Vta Quod vbi procurator in causa beneficiali non appellat a sententia contra dominum domini post lapsum.x. dierum non auditur nisi per viam restitutionis quia imputatur domino quod talem sibi elegit et negligentia procuratoris nocet domino et eccl sicut no.in.c.i.vt lite.non conte.et quia iura loquuntur indistincte dicentia quod dominus indefensus per procuratorem non auditur post lapsum.x.dierum appellans.de quo dic:vt no.in.l.diuus.ff.de in integrum restitu.et quod no. Innocen.in .c.querelam.de procura.nec ob.si dicatur quod procurator non est soluendo in causa beneficiali:et sic dominus debet audiri appellans.vt.l.i.§.fi.ff.quando appel.sit.cum ibi no.quia ille tex.intelligitur quando difficile auditur dominus.s.quando procurator fuit vere contumax qui appellare non poterat.si vero est soluendo dominus auditur tamen infra.x.dies a tempore sententie:post autem non auditur:vt no. Host.in alle.c.i.vt lite. non contes. super verbo.purgauit.in prin.glo.v.non obstat.et sic in alle. §.fi.dominus audit infra.x.dies vbi procurator non audiretur.

De appella.et procura.et sententia excommunicationis. Rubrica.

¶ In causa appellationis proceditur absente parte absque litis contestatione vel si est procurator excommunicabitur ipse procurator.h.d. CCCXIIII

Nota Quod lite contestata vel habita pro contes.sententia quod in causa appel. vbi proceditur absente parte sine litis conte.vt .l.fi.§.illud.de tempore appel.et quod no.in.c.per tuas.de appel.p Inno.in talibus casibus per audientiam absens citari potest sed tamen excommunicari non potest sed excommunicabitur procurator.si compareat procurator vel non compareat procedatur contra absentem in negocio principali maxime cum est talis causa in qua potest ferri sententia parte absente quia non interest partis habere copiam partis absentis cum in eius absentia procedi posset et ideo sufficit quod procedatur et licet hoc pars absens puniatur non tamen in expensis puniatur propter contumaciam vel non excommunicabitur:vt no. in spe.in simili ti.de expen.§.i.v.quid si talis causa sit. C.y.in.l. sancimus.v.quarto querit.C.de iudi.§.si dicat quod interesse partis presentis est habere presentiam partis absentis quam melius sciat merita cause quam alius quia istud posset habere locum in terminis ad ponendum et articulandum sed non in terminis ad libellandum et hoc fuit quia procurator qui comparuit post excommunicationem latam in partem suam absentem et appellat si in datione apostolorum procuratorium exhibuit si negat procurator coram iudice appel.potest procuratorium verificare:quia non potuit coram iudice a quo fuit appellatum quia procurator ratificando procuratorium vr recessisse ab appel.vt.c. gratum.et.c.relatum de offi.dele.nec ob.c.appellanti.de appel.in clemen.quia loquuntur in iustificatione cause principalis.et sic per consequens in casu superius dicto non potuit excommunicari quia regulariter aduersarius antequam excommunicetur debet personaliter apprehendi.vt no.in.c.si aduersarius.de eo qui mit.in poss.causa rei ser.licet ex negligentia procuratoris dominus puniatur.de quo dic:vt.c.i. vt lite non contes.et qualiter intelligatur quod dominus potest post .x.dies appellare a tempore sententie.dic vt ibi per Hostien.

De citationibus et de sententia excommunicationis. Rubrica.

¶ Si mandentur citari sub pena excommunicationis decanus et capitulum non possunt singule persone capituli excommunicari.h.d. CCCXV

Nota Quod vbi mandatur citari decanus et capitulum alicuius ecclesie sub pena excommunicationis si sunt certi canonici facientes capitulum et illi apprehendantur tales vt singulares persone non possunt excommunicari licet citati fuerint tanquam capitulum facien.quia aliud est gerere vicem capituli.et aliud vicem singularum personarum quia quelibet persona vt singularis persona non punitur.sic no.p Inn.in.c.eam te.de rescrip.verum tamen procurator capituli posset appellare p qualibet singulari persona capituli:vide quod no.in.l.ii.ff.quod cuiusque vniuer.licet Inn.videatur notare contra.i.c.Roma. de sen.exc.li.vi.

De facultatibus et collationibus beneficiorum. Rubrica.

¶ Postquam episcopus commisit alicui vt conferat certum beneficium vacans non potest variare.h.d. CCCXVI

Vta Glo.Jo.an.in nouella.c.pre.sentem.de offi.dele.li.vi.quod vbi episcopus committit titio vt prouideat petro de vacante beneficio si dictus Petrus ydoneus reperiatur si antequam dictus ticius prouideat Petro dictus episcopus conferat dictum beneficium non valet collatio nec episcopus potest variare ad quod facit no.p Inn.in.c.causis.sup v.cum tres. de elec.l.sancimus.de dona.quia non vr simplex mandatum. immo vr talis qualis donatio seu cessio facta in titium vt conferre possit beneficium in casu in quo dictus Petrus ydoneus repiatur.

De appel.et sententia excommunicationis. Rubrica.

¶ Qui allegat appellationem precessisse excommunicationem debet hoc probare.h.d. CCCXVII

Nota Quod vbi aliquis dicitur esse excommunicatus si allegatur quod excommunicationem precessisset appellatio ille qui appellationem allegat precessisse debet hoc probare:vt no.per Joan.andre.in.c.venerabilibus. de sen. excom.li.vi.glo.penult.licet idem Joan.and.in nouella no. contra.in.c.solet.e.ti.li.vi.sed prima glo.videtur verior.quia in dubio presumitur pro sententia.et semper incumbit probatio excommunicato:vt no.in.c.bone.de elec.sup verbo.presumitur.p Inno. et vide sup hoc.q.disputatam per Jo.an.in regula.Generali.

De offi.delegati et de conseruatoribus. Rubrica.

¶ Finito tempore conseruatorie finitur potestas conseruatoris etiam in negocijs iam ceptis.h.d. CCCXVIII

Nota Vbi conseruator est datus ad certum tempus finito tempore finitur negocium conseruatoris etiam negocijs ceptis:vt no. Joan.andre.in nouella.in.c.fi. de offi.dele.lib.vi.ad quod facit.c.fi.de procura.in clementi.

De impetrationibus. Rubrica.

¶ Taciturnitas beneficij annexi non reddit impetrationem surrepticiam. h. d. CCCXIX

Nota Nō vbi beneficium petit tanq̄ pncipale et illud beneficium hēat aliud beneficium annexū et accessorium de beneficio annexo in supplicatione non est faciēda mētio. sed sufficit q̄ de pncipali bnficio fiat mētio: vt no. Joan. andre. in. c. super eo. de pben. li. vi. in nouella. et ex quo principale nominatur. accessorium videtur nolari. ar. l. sine certo. §. vsq̄ adeo. ff. commo. i. l. sed ad heredes. §. si qs mulierem. ff. loca. cum si. l3 faciat ptra. l. si. ff. de fundo instruc.

De rescriptis gratiosis. Rubrica.

¶ Gr̄a ad beneficiū vel offiū non extēdit ad beneficium consuetū teneri p laicos. h. d. CCCXX

Nota Nō vbi ē alicui gr̄a facta q̄ possit acceptare bnficium dignitatē vel offiū vigore talis gr̄e offiū qd̄ laicus psueuit tenere non vēit in gr̄a. qr regulariter de officijs q̄ p laicos psueuerunt teneri ē faciēda expssa mētio. ad h̄ q̄ cadant sub gr̄a clerico facta. ar. c. p lr̄as. de pbē. in cle. h̄ no. Jo. an. i nouel. i. c. qr sepe. de pbē. li. vi. na3 i dubio psumit q̄ clerico sit fcā gr̄a. ad h̄ q̄ in bnficio et noie bnficij pferat. attēto statu clericat⁹ ar. l. s3 si qs. §. mācipioꝝ. ff. d vsuf.

De iure patronatus. Rubrica.

¶ Presentatus a pupillo maiore infante prefertur presentato a tutore. h. d. CCCXXI

Nota Glo. Jo. an. i. c. ex ea. de elec. li. vi. q̄ pñtatus a pupillo maiore ifante pferī pñtato a tutore eiusdem pupilli. si tutor aliū pñtauerit. qr pupill⁹ h3 maius ius q̄ tutor l3 videat̄ ꝯ qr tutor h3 administratōe3. sed dic vt ibi.

¶ Qñ non opponunt̄ crimina aut defectus nō seruat̄. c. vt circa. de elec. li. vi. h. d. CCCXXII

Nota Glo. ē Pau. de lazarijs q̄ qñ non opponit̄ crimen vel defectus ꝯ electū vel puisum: sed opponitur aliud q̄z crimen vel defectus non oportet q̄ seruetur. c. vt circa. de elec. li. vi. puta quia dicit electum renunciasse: vt ipse no. in. c. pstitutionem. de ele. in cle. in. v°. opponunt̄.

De rescriptis gr̄osis et impetrationibus. Rubrica

¶ Primus i data gn̄alit̄ expectans i ciuitate vel diocesi pferī scd̄o expectanti spālit̄ in certa ecclesia et oēs hñt mensem ad acceptandum. h. d. CCCXXIII

Nota Pau. no. i. c. vno. de pcess. pbē. in cle. sup v̄bo acceptandum. q̄ vbi ē facta gr̄a alicui ad acceptādum alias gn̄alit̄ q̄ sibi possit puideri in ciuitate vel diocesi gn̄alit̄. si postea mandet̄ puideri scd̄o in certa ecclesia. pferī primus impetrans scd̄o impetranti. cui mandabat̄ puideri in certa ecclesia: et ibidē no. sup v̄bo acceptatis. q̄ pcuratores gn̄alis: nec piuncta psona: non possunt acceptare nisi super hoc hēant mandatum sed hēns mandatū ad acceptandū bnficium pt dignitatē acceptare: vt ibide3 no. in glo. fi. et vbi sunt duo spectantes vel plures sub eadē data. et forma oēs non hēnt nisi vnum mensem ad acceptandum. secus si eēnt duo sub diuersa data. q. glibet hēret mensem: l3 audiētia cōtra. teneat: qr oēs non hñt nisi vnū mense3. et h̄ seruat̄ i curia.

De electione et sequestratione. Rubrica.

Durāte seq̄stro seq̄ster eligit. et pñtat. h. d. CCCXXIIII

Nota Glo. Inn. et Host. q̄ ille penes quē fit seq̄strum durante sequestro potest eligere et presentare sicut ille pro quo est factum sequestrum: vt no. in. c. examinata de iudi. in. i. glo. et Pau. in. c. vno. de sequestra. in clem.

De consuetudine. Rubrica.

¶ Non valet consuetudo q̄ debeat renunciare beneficiis suis anteq̄z admittatur in canonicū prebendatū in aliqua ecclesia. hoc dicit. CCCXXV

Nota Nō non valet psuetudo: nec admittit̄ in qua dī q̄ anq̄z aliqs recipiatur i canonicum pbēdatū in aliqua ecclesia cathedrali sm̄ q̄ in ecclesia erbipolen. q̄ talis hēat renunciare bnficiis seu pbēdis q̄ obtinet in aliqua ecclesiaꝝ dicte ciuitatis vel dioc. pp pfirmatōe3 offōꝝ. pro qr vi inhonestum q̄ anq̄z aliqs recipiatur ad pbēdam: bnficio qd̄ h3 puaretur. et non ē inhonestum: q̄ aliqs duo bnficia teneat: et i vno residētiam faciat. ar. no. i. c. si. de elec. et. c. cū q. de pben. li. vi. et qr faciēdo residētiam in vno et de bnficiis in alijs vī̄ facē. qr posito q̄ officiaretur eodē tpe et eisdem horis in qualibet ipsaꝝ ecclesiaꝝ: tamen psilium exñte in vno pōt in alio prestare. Item residēdo in ecclesia cathedrali. nō mirum si in alijs ecclesijs accessorijs et quasi subiectis dicte ecclesie videatur residētia3 facere. ar. c. extirpande. de prebē.

De exceptionibus. Rubrica.

¶ Transgressor canonis l3 non. de elec. li. vi. non propterea redditur ineligibilis. h. d. CCCXXVI

Nota Nō non admittitur obiectus q dat̄ ꝯ aliquē: q̄ ipse ē ineligibilis ad qd̄cūq3 beneficium ecclesiasticum obtinēdum ex eo et p eo qr tēnit ecclesiam curatā. et infra tp̄s iuris non fecit se pmoueri recipiēdo fructus et puentus post tp̄s lapsum de pmouēdis: et sic allegat̄ q̄ sit transgressor canonum: et p pn̄s ineligibilis. vt. c. dudu3. ii. de ele. talis obiectus non valet. qr. c. dudum. loquitur i illo q tenebat duo bnficia icompatibilia. Itē. c. commissa. de elec. li. vi. solum punit talē transgressorem i bnficio qd̄ obtinuit. et rōe cuius non se fecit pmoueri. ꝗ pena non extēdat̄ ad alia beneficia. et istud t3 audiētia: l3 vt audiui ꝯ̄rium teneat cancellaria. qr ex q̄ pbaret̄ q̄ talis non pmotus fructus recepisset: non hēret executorem. nisi impetrando scd̄ in bnficium secum dispēsaretur sup fructibus pceptis indebite: vt no. Hostiē. in. c. postulasti de rescrip. in. fi. vide supra. decisi. cclxiii. et. lxiiii.

De officio vicarij et facultatibus. Rubrica.

¶ Vicario generali non aūt certe spāli psone pōt committi collatio bnficioꝝ vacatoꝝ. h. d. CCCXXVII

Nota Nō l3 ordinarius vel hñs ptātē pferēdi bnficia possit committē vicario suo generali et cōcedē ptātē pferendi bnficio certe aūt psone non pōt de bnficiis vacaturis talē ptātem pcedere: vt no. in. c. deliberatione. de offi. le. per Jo. an. in fi. vbi autem beneficium esset vacans habens ptātem pferendi tale beneficium in alium tale3 potestatē transferre pōt. qr vbi bnficium vacat cessat ratio quare de vacaturo non pt concedere. vide supra. deci. cclxxxviij.

De iure patronatus. Rubrica.

¶ Sufficit q̄ pñtatus añ institutionem renunciet presentationi in manibus ptoni. h. d. CCCXXVIII

Nota Nō vbi ē qs pñtatus p tono. l3 pñtatio sit recepta a supiore. valet renunciatio facta solum per pñtatum coram solo ptono: maxime qñ supiori non pt aliqd̄ piudicium afferri p renunciationem. ar. no. p. Jo. an. in. c. si cle. de ele. li. vi. nam p pñtationem ius ad rem q̄rit̄ nō in re. mō vbi non ē q̄situm ius in bnficio. vt ē videre in pñtatione sola: vt i. c. dilectus. de of. le. cum ibi no. p Inn. tali iuri q̄sito ad rem. et non in re. pt qs renunciare. posito q̄ non renūciet i manibus non collatoꝝ: secus si ius i rem eēt q̄situ3. ar. no. p Archidia. in. c. deliberatione. de of. le. li. vi. et quod no. Inno. in. c. q̄ in duobus. de renun. sic intellige. §. iteru3. de de sen. cus. et. l. legatus. de offi. presi. vide supra deci. ccxc.

De snīa excōis et absolutionis. Rubrica.

¶ Reus absoluitur p auditorem si obiciatur q̄ sit excommunicatus. h. d. CCCXXIX.

Nota Nō vbi aliqs pueniē rōe beneficij: et dicit per partem aduersam puentum et reum in sniam excōicationis rōe pcessuum factoꝝ ab executoribus incidisse. talis pueniens si petat se absolui a sententiis pcessuu3 latorum si quis incurrit absoluēdus est p auditorem. posito q̄ non petat ad cautela3 se absolui sm̄ illa q̄ no. p Inno. in. c. p tuas. de sen. ex. sup v̄bo psueuit. v°. eñ si vellet. l3 Ber. et Host. in. c. cum int. de excep. videat̄ notare q̄ talis non ē absoluēdus. donec sniam excōicationis latam iniusta3 probauerit. pñot aūt qui se petit absolui vt dictum est licet possit in ppria persona: non tamen pōt petere p monachis absolutionem vel subditis suis hēntibus: nisi ad h̄ hēat mandatum. iuxta no. in. c. cum desideres. de sen. ex. p Inno. et quia absolutio non debet dari nisi contrito et petenti. vide supra deci. lx. et. lxxvi.

De exceptionibus et obiectionibus. Rubrica.

¶ Exceptio excōicationis non pbat̄ per instrm absolutio-

nis.h.d. CCCXXX

Nota. Quod vbi aliqs obiectus dat contra ptem: dicens partem esse excōicatam: ex eo quia pro excōicata petiit se absolui ab auditore camere: vel ab alio: et alit non pbat excōicatum. nec p alium modum tale obiectū non admittit: nisi alit pbet. nam p petitionem absolutionis non pbat excōicatio: vt no. Inn. in c. cum dilectus. § sed dicens. circa fi. de ordi. cog. & Archi. in c. pia. de excep. li. vi. sup verbo. probauerit: quia illi qui dantur per modum obiectus: debent verifice probari: & causam esse luce clariorem. in. l. sciant. C. de proba. iuncto c. vt circa. de elec. li. vi.

De obligationibus & solutionibus. Rubrica.

Per simplicem obligationem clerici non censent obligati fructus bñficiorum suorum nisi debitum sit pversum in vtilitatem bñficii. h. d. CCCXXXI

Nota. Quod clericus obligās se simpliciter: non obligat fructus bñficiorum suorum. ad hoc quod rōne obligationis fructus debeant creditoribus applicari nisi in vtilitatem ecclesie debitum est pversum: vt no. arch. in c. statutum. sup vbo. pro. de rescrip. li. vi. & Inn. & Hosti. in c. puenit. de fideius. licet aliqui auditores camere teneant contra: quia p debito fructus bñficiati debitoris sequestrant. no. p Host. in c. pterea. in fi. de esti. vel dic quod aute clericus bñfi administrationem. & tunc fructus bñficiorum pot obligare cum tunc sit vsufructuarius. ar. no. p Host. in c. fi. de pecul. cleri. vbi etiam simplex clericus et post mortem suam fructus creditoribus possit applicari. quia ille semper equiparatur vsufructuario ar. no. in c. pñti. de offi. or. lib. vi. & ista pñt h. locum in clericis secularibus. no. quia in religiosis forte esset aliud. p c. monasteriorum. de re. ecc. nō alie. in cle. & in talibus religiose pñt. gl. Inno. & Host. intelligi. & et glo. Archi.

De iure pronatus & collationibus bñficiorum. Rub.

Ius patronatus beguinarum censetur ius patronatus ecclesiasticum. h. d. CCCXXXII

Nota. Quod clericus cui est collatum bñficium: et reseruatum. posito quod illud bñficium pertineat ad collationem seu pñtationem beguinarum: tale bñficium pot licite retinere. posito quod in collatione non fiat mētio quod ad beguinas seculares ius pronatus ptinebat: quia posito quod tales beguine sint seculares religiose tamen viuūt & habitum portant religiosum ideo non videntur mere laice: quia licet sint laice. tamen pp religionem quam hñt videntur facere collegium. ar. no. in c. cum ab ecclesiarum. de offi. or. iuncta. l. j. de colle. illi. vt dicimus in simili quod frēs minores & cistercien. sunt laici. vt no. Inno. in c. j. de celle. mis. & c. ex eo. de elec. p Arc. li. vi. nec ob. qd no. doc. in c. ij. de pben. li. vi. quia loquuntur in mere laico non hñte religionem nec faciente vnitatem vel collegium. Item iste beguine vt miserabiles psone coram iudice ecclesiastico sunt conueniende vt vidue psone & alie: vt c. ex tenore. de foro compe. & ideo mere non videntur psone laice seu seculares: maxime cum portent habitum: & talibus iniuriando quis incideret in sniam canonis. sic intelligit nota per Io. an. in c. cum dilecta. de ma. & obe.

De testibus & snia. Rubrica.

Testes affuturi si sunt recepti ordine iudiciario et post lit. contesta. potest per eos ferri diffinitiua: alias non. hoc dicit. CCCXXXIII

Nota. Quod vbi testes affuturi sunt recepti pte vocata & iudiciario ordine seruato. p tales testes pot ferri snia diffinitiua: quia etiam testibus non publicatis pt ferri: vt. c. cum. I. & A. de re iudi. cum ibi no. per Inn. secus autem si essent recepti lite non ptesta. & iudiciario ordine nō seruato: vt no. Ber. in c. quoniam frequenter. in pri. sup vbo. tñ. vt lite non pte.

De visitationibus & exemptionibus. Rubrica.

Epo eximēdo ecclesiam vi remisisse visitationem seu procurationem. h. d. CCCXXXIIII

Nota. Glo. quod episcopus eximendo ecclesiam videtur remisisse visitationem seu procurationem: vt in c. pastoralis. de donatio. cum ibi no. per. Inno. & Hostien. & c. cum venerabilis. per Inno.

De exceptione. Rubrica.

Contra prelatum agentem pro sua ecclesia non admittitur exceptio quod non sit prelatus seu in possessione prelature. hoc dicit. CCCXXXV

Nota. Compos. quod contra platum agentem p ecclesia sua non admittitur exceptio si obiciatur simpliciter quod non est platus. nec in possessione plature seu ecclesie: nam talis exceptio non admittitur: vt no. in c. nihil. de elec. in fi. ad qd facit no. p Inn. in c. transmissam. de ele. i fi. vide dec. cxxvii.

De impetrationibus & valore bñficiorum. Rubrica.

Expressio non veri valoris beneficij obtenti nocet expediē menti. hoc dicit. CCCXXXVI

Nota. Scdm opi. aliquorum quod licet qs quando impetrat beneficium non teneatur facere mentionem de valore beneficii qd hz: vt no. Inn. in c. dudum. ii. de elec. melius in c. i. de pben. & si intelligas quia bita &c. vbi vide no. quod regratur tamen si exprimat valorem & falsum exprimat gra censetur surrepticia: quia expssa non exprant in tali casu. vide supra decisi. ccij.

De his que fiunt a plato. & de iure patro. Rubrica.

Presentatio abbatis per epm admissa presumitur facta de consensu capituli. h. d. CCCXXXVII

Nota. Quod vbi aliqs presentatus ab abbate & institutus ab epo presumitur quod fuerit presentatus de consensu capituli. de quo dic vt in c. ea noscitur. de his que fi. a prela. & ibi per Innocenti. ad quod facit. l. fi. ff. de tu. & cura.

De sententia excōicationis. Rubrica.

Ex processu hito contra defunctum non excōicatur heres vel successor. h. d. CCCXXXVIII

Nota. Quod ex processu hito contra defunctum non excōicatur heres seu successor sine noua monitione. vt. l. si seruus. ff. de his q no. infa. quia snia excōicationis fertur pp contumaciam q non pot allegari contra heredem: quia q in ius succedit alterius iustam &c. vt. l. q in alterius. ff. de reg. iu. & licet heres teneatur ex contractu defuncti. & pena committitur in persona heredis: vt. l. ad dicere. de v. ob. & l. fi. de nau. fe. tamen actus mere concernens psonam. non ita transit de persona defuncti ad heredem: sicut alii actus: vt di in pacto psonali. ff. de pac. l. iure gentium. § pactorum: vnde antequam aliqs excōicetur oportet quod personaliter moneatur nec sufficeret citatio ad domum: vt no. in c. fi. de eo qui mit. in poss. per Innocenti.

De renunciatione & rerum permutatione. Rubrica.

Resignatio beneficii facta ex cā pmutationis non opatur vam vacationem beneficii si pmutatio non sortiatur effectum: qd est verum salua decisione sequēti. h. d. CCCXXXIX

Nota. Quod beneficium resignatum cā pmutationis non vi vacare scdm lateranen. ocilium: ad hoc quod bñficiū possit ad supiorē deuolui: si pmutatio nō hūit effectū: vt quia vnus pmutātiū nō hūit ius in bñficio qd pmutabat quia pmutatio fieri vi sub mō vel odīcione q pmutatio non valet si modus non sequatur. vt beneficio videatur vacare. ar. no. p Inn. in c. int cetera. de preben. vide. sū. deci. cxxxii.

De rerum permutatione. Rubrica.

Non videtur vacare beneficium ex quo collatum est cuz permutantibus. h. d. CCCXL

Nota. Quod ex q de facto non vacat beneficium quod est collatum alteri pmutantium non vi vacare scdm lateran. ocilium: vt no. in c. cum nři. in pri. de ocef. pben. p Inno. ad qd. c. post electionem. c. n. quia posito quod sit dare casum in q pp peccatum seu defectum deuoluatur electio ad alium: vt. c. quāquam. de elec. li. vi. & c. cum in cunctis. eo. ti. illud hz locum in electione in qua non tribuitur immediate ius: secus in collatione simplicis beneficii: quia facta immediate sortitur effectum plenum de facto. in tamen optinens beneficium ex tali collatione: lz ius non hēat. tamen donec puetur iuste possidet: vt alle. c. cum nřis. & sic non currit tps collatori nisi a tempore vere snie vel vere vacationis: vt no. p Ho. i. c. ex pte ocef. p.

De procuratore. Rubrica.

Dominus faciēdo actū necessariū & magis sufficientem non vi reuocare pcuratorem. h. d. CCCXLI

Nota. Scdm aliqs quod dominus veniendo ad iudicium faciendo actum necessarium qd erat faciendum p dominum sufficientius quam p pcuratorem. non vi re-

uocare procuratorem per eius presentiam: secus si faceret actum voluntarium.ar.l. fideicommissa.§.si rem.ode.iii.sic intelligitur.c.penult.de procuratore.li.vi.alij dicunt locum habent que dicta sunt quando dño pñte procuratore causam prosequitur: qa tunc vi reuocare.secus si procuratore absente.

De officio vicarii. Rubrica.

¶ Vicarius ppetuus petendo decimas et iura prochialia hz intentionem fundatam de iure cōi.h.d. CCCXLII

Nota q̄ cum vicarius ppetuus videatur fundare intentionem suam de iure cōi petendo decimas: que pecunie sunt sibi assignate p sustentatione vite: videt fundata intentio vt sit vicarius: et possit decimas et iura prochialia petere alias non.sic intelligit.c.si.ppetuus. de fide instru.cum ibi no.p Ber.et p doc.in.c.j.de offi. vica.in clemē.

De presumptionibus. Rubrica.

¶ Non presumitur quis legitimus ad effectum adiudicandi sibi beneficium nisi probet sed manu tenendi in possessione sic.h.d. CCCXLIII

Nota q̄ non psumit qs legitimus ad hoc q adiudicet bñficium sibi nisi pbet: vt no. Inno.in.c.si forte.de elec.li.vi.et no. Inn.in.c.illud.de psump.in fi.p q̄ videt tex.xx.q.i.aliē lz de iure ciuili videat ꝯ.p no.i.l.libere.ff. de ritu nup.ad hoc tn̄ vt qs tueat in possessione presumit legitimus.nisi ꝯtrarium pbet: vt dr̄ in simili p Jo.mo.in.c.si iudex. de sen.excō.li.vi.lz §.illud.in auth.qbus mo.effi.le.statuit ꝯ.et circa hoc vide Hostien.in.c.si.de cleric. non bapti.vide decisi.cccxlix.

De prescrip.et offi. Archi. Rubrica.

¶ Archidiaconus potest prescribere ius instituendi et destituendi.h.d. CCCXLIIII

Nota q̄ Archidiacono iure prescriptionis pōt cōpetere institutio et destitutio bñficij et curati.de q̄ dic: vt in.c.cuz satis.de offi. Arc.et istud pōt esse pscriptibile.

De dilationibus et de testibus. Rubrica.

¶ Sufficit testes iurare iuxta terminum ad probandum. hoc dicit. CCCXLV

Nota q̄ vbi est datus certus terminus ad probandum si testes añ terminum sunt iurati.post terminum pñt examinari.nec ob.c.pia.cum ibi no. de excep.li.vi.qz ibi est spāle ppter odium excōicationis.ió infra terminū iuris hz pbare.alias non admitteret in illo casu.c.pia. secus est in alijs cāibus: qz ex q̄ testes sunt iurati añ terminum post terminum non vi aliqd de nouo fieri.sed q̄ est inceptum cōtinuari.ar.l.sed si manente.ff.de preca.vide deci.dlxxxvij.

De procura. Rubrica.

¶ Per clausulam releuationis substitutí vel substituēdi ab onere satisdandi non censetur data pcuratori potestas substituendi.h.d. CCCXLVI

Nota Si in pcuratorio dñs non dedit ptātem substituendi.sed postea in releuatione cauet q dominus releuat eum et eius substitutum vel substituendum ab oi onere satisdandi: qritur an ex illis vbis videatur sibi dedisse ptātem substituendi: vt sic et añ litis ꝯtes.possit substituere. Vl' q sic.quasi videatur eo ipso fecisse pnus.faciēdo posterius.ar.l.ad rem mobilem.et.l.ad legatum.ne pcura.l.illud.C.de acq.here.fuit dictum per omnes contra quia illa verba non sunt dispositiua.et quia verba prolata que supponunt aliud nihil disponunt super eo quod supponunt. ar.l. ex facto.ode.j.de heredi.insti.et vide.c.j.de pben.in cle.in.fi.

De re iudicata. Rubrica.

¶ Sententia per falsas allegationes et causas lata est nulla. hoc dicit. CCCXLVII

Nota q̄ licet sententia diffinitiua obtenta sit per falsam cām.seu falsas allegationes tamen non trāsit in rem iudicatam.immo est nulla ipso iure.ff.de fideicommis.liber.l.cum vo.§.subuentum.v.pñde.et.ff.de re.eo.qui sub tu.l.magis puto.§.si es alienum.cuz si.vide.deci.cccxlij.

De restitut.spolia. Rubrica.

¶ Notoriū nō ius excludit agentē possessorio et p viam attemptati.hoc dicit. CCCXLVIII

Nota q̄ si ꝯstat de non iure petentis restitutionem alias reuocationem spoliationis bñficij p modum attemptati in pñdicium litis.repellitur talis.qa glo. Inn.posita.in.c.significasti.de diuor.loqns in petēte restitutionem hz rōnem cōem et ad casum istum videlicet ne iudex petentem auctorizet in delicto. In hoc.n.non priuilegiatur agens dex bñficio litis pendente et cē.sicut in alijs duobus. pmū qz B casu agitur sūmarie.no.gl.vt lite pē.c.ij.in cle.in.j. gl.et sufficit eo casu sola detētio: secus i petitorio: vide.deci.xc.

De probationibus. Rubrica.

¶ Exprimēti se pfbr̄m vel magrm sufficit q summarie pbat reputatione et si negentur.h.d. CCCXLIX

Nota q̄ si impetrans expssit se magrm: vel presbiterum: vel aliam prerogatiuam hēre.oz q probet illa si negentur.sed non oz q pbet plene: sed sufficit summarie p famam: habitum: seu reputatione.de hoc p Jo.an.in.c. exceptionis.de litis ꝯtes.lib.vi.et regula i famibus.li.vi.vide .ß.deci.lxxix.et.lxxxiij. Et qūo petēs bñficium añq̄z sibi adiudicatur dz se pbare legitimum.vide ß deci.cccxliij.et ꝑxi.se.

De surreptionibus. Rubrica.

¶ Falsitas expressa que non inducit ad ꝯcedendum non viciat grām.h.d. CCCL

Nota q̄ illa falsitas expssa q non inducit ad citius ꝯcedendum.non viciat grām.no. Inno.in.c.in nostra.in fi.de rescrip.et Inn.in.c.cum nōis.de cōces.preben. in glo.lre tn̄. Et qualit litere impetrate per subreptionem valeant: vide Joan.mo.in.c.ij.de.fi.ꝑes.li.vi.et deci.dlxxxi.

De procuratore. Rubrica.

¶ Procurator ad iudicia non pōt facere ea q̄ sunt grosa et voluntaria.h.d. CCCLI

Nota q̄ lz pcura.ad agendum a dño ꝯstitutus possit oia q̄ sunt necessitatis q̄ ad expediendum ea q̄ sunt iurisdictionis ꝯcesse non tn̄ pōt facere grosa.et voluntaria: ió non pōt se offerre ad voluntarie confitendum: nec et facere grām: q ad videndum testes iurare: ipse vel dñs eius non debeat vocari.sic et de vicario.de offi.vica.c.si.li.vj.cum ibi no.per Joan.mona.in fi.glo.sue iuncto.c.j.de insti.eo.li. et.c.illa.ne se.va.vide Cy.in.lib.j.C.de iuramen.calum.

¶ De snia excōicationis. Rubrica. CCCLII

Nota q̄ si platus ꝯ quem lre ad bñficium sunt impetrate.intimatis pcessibus executis dixit se nolle parē.et post ex causis pbabilib9 dicat se parē nolle: appellādo et ió excōicetur non vi excōicatus pro manifesta offensa.

De verbo et cē. Rubrica.

Dictio et cē.si extēdit ad clausulas subſtāles. CCCLIII

Nota q̄ verbum et cē.positum in prothocollo: non se extendit ad tales clausulas substantiales p no. per Innocen.in.c.fraternitatis.de hereticis.

De offi.et pot.iudi.dele. Rubrica.

¶ Capitulum sede vacante non succedit iurisdictione delegata epo.h.d. CCCLIIII

Nota q̄ capitulum sede vacante non succedit i iurisdictione delegata episcopo.per no.per. Jo. and.in.c.ad abolendam.de heretu.in vlti.glo.in nouella.qui hoc tenuit in delegato a iure: quod fortius est.licet Jo.mo. contra.in.c.vno.de maio.et obe.li.vj.

De rerum permutatione. Rubrica.

¶ Nō pmotus nō pōt vltima die anni pmutare bñficium vt euitet penā.c.lz canon.h.d. CCCLV

Nota q̄ non promotus vltima die anni.de q̄ in.c. lz canon.et.c.commissa.de elec.li.vi.non pōt permutare: in quo obli.et ego contra.per glo.j.de re. permu. in cle.sed non fui exauditus.vide supra.deci.clxxxvij.in fi.

De executoribus grāz. Rubrica.

Seipsam fimat qz hēant plura.dicit.h.d. CCCLVI

Nota Cuz resuatio: et collatio executorꝫ apostolici simul ꝯcurrunt pfertur collatio resuationi.p no. in cle.lras.de rescri. Ite cum qs pcedit simplicit ad id in q̄ pōt duci auctoritate vna bñ: alia male sufficit q̄uis nō.per no. Inn.in.c.cum ex officij.de prescrip. Ite q in acceptatio-

nibus ⁊ punitionibus executorum locum non habet. c. susceptum. de rescrip. li. vi. Item quod iudex ex causis animum suum mouentibus vt dicit mandans ex officio citari personaliter reum per procuratorem respondentem interrogationibus a iudice factis. non grauat per hoc. Item quod licet executor mandet subexecutori quod conferat impetranti primum beneficium quod duxerit acceptandum poterit conferre ante acceptationem.

De attemptatis ⁊ appellationibus. Rubrica.

¶ Attemptata lite pen. non reuocantur vbi constat de nullitate appellationis vel non interesse partis. CCCLVII

Uita Nō attemptata post inhibitionem: vbi constat de nullitate appellationis non sunt reuocanda per verbum canonice positum. in c. non solum. sed vbi constat de iniusticia seruandus est ordo. Item quod pendentia litis gratie subreptitie primo inter primum ⁊ secundum impetrantes non reddit gratiam subreptitiam secundi. super beneficio cadente vtriusque partis si non fecit mentione de litis pendentia. quia non interest etc. per no. per Inn. in c. si. vt lite pen. in addi. nec habet locum c. i. ⁊ ii. vt lite pen. lib. vi.

De consuetudine de sine excommunicationis ⁊ de procuratore. Rubrica.

¶ Non valet consuetudo quod quis posset excommunicari sine scriptis. CCCLVIII

Uita Nō pōt consuetudo induci quod procedatur ad excommunicationem sine scriptis. allegatur in contrarium quod talia que procedunt solum ex priuilegio. non inducunt consuetudinem vt quod procedatur summarie: vt no. Arch. viii. di. consuetudo. ⁊ de bere. c. fi. li. vi. Item quod procurator non pōt facere approbationem sententie ex. de qua. in c. cordi. sine speciali mandato. aliud secus si est procurator ad appellandum pro primo. facit. quia non prorogat. c. olim. nec facit nisi inclusa sub mandato: graue est litigare in curia ideo requiritur speciale mandatum. de cle. causam.

De regularibus ⁊ restitutio spo. Rubrica.

¶ Monachus spoliatus per abbatem non pōt petere restitutionem nisi sic spoliatus pendente accusatione vel inquisitione quam procurat contra abbatem. h. d. CCCLIX

Uita Nō monachus nullo casu pōt restitutionem petere: si spoliatur per abbatem suo prelatum. nisi fuisset spoliatus pendente inquisitione vel accusatione: quam procurat contra abbatem: vt no. Inn. in c. olim. de accu. vide deci. i.

De execu. ⁊ consul. de procura. ⁊ arbi. Rubrica.

Breuiter plura dicit ⁊ sententiam firmant. h. d. CCCLX

Uita Nō mandatum directum episcopo expressum electus confirmatus per c. cum te. de postcrip. cum ibi no. Item quod licet plura narrentur in commissione ad restitutionem contra sententiam obtinendam. si vnum verum sit sufficit licet alia falsa. sic de rescrip. ex pte. ⁊ c. cum olim. ⁊ c. inter ceteras. Item quod procurator ad agendum ⁊ defendendum quod per se obtinuit sententiam que transiuit in rem iudicatam: cogitur ad defendendum quod per se obtinuit sententiam in causa restitutionis obtente a principe pro minore contra sententiam. Item quod c. suscitata. de in inte. rest. non habet locum in sententia arbitri. quia ista non habet executionem per Inn. de iureiuran. quintaual lis. Item quod modica presumptio sufficit pro restituendo ad appellandum: vt cum sententia lata super defensione transiuit in rem iudicatam.

De presumptionibus ⁊ rerum permutatione. Rubrica.

¶ Presumitur permutationem factam esse in fraudem impetrantium ex his de quibus hic. h. d. CCCLXI

Ota Presumitur permutationem factam fuisse in fraudem impetrantium ex istis que sequuntur. primo ex magna beneficiorum inequalitate. secundo ex coniunctione personarum vt quia inter fratres ⁊ ex senio. ⁊ aliquali infirmitate: ⁊ morte secuta. infra octo dies sequentes. dummodo predicta oia simul concurrant: et tali presumptione stabit non fit contra probatio vide supra. decisi. cxxix. Et quod sola inequalitas in valore beneficiorum sit presumptio fraudis commisse in permutatione in fraudem expectantium. no. ar. l. dolus. C. de rescin. vendi. ⁊ vide Joan. and. in nouella. de rerum permu. c. i. in fi. li. vi. ⁊ collec. i. c. quesitum. de re. per mu.

De appellatione. Rubrica.

¶ Uerbo dicitur iterata appellatio licet appellans velit quod prior appellatio in scriptis facta habeatur pro inserta in actis ⁊ repetita. h. d. CCCLXII

Ota Nō si iudex successiue pluribus vicibus id: seu oino simile grauamen attulerit prima vice fuit ab illo appellatum in scriptis. ⁊ in debita forma. an si post alia vice ab alio grauamine prius appellans: de nouo verbo appellet. sed in formam cedule prime appellationis: quam que ad istum effectum producit ⁊ petit inseri in actis. ac vult hec pro inserta nichilominus dicitur appellatio sine scriptis facta censeri: quia verbo appellauit secundum formam cedule. diuersia tamen fuerunt consilia. ego. n. cum quibusdam tenui: appellationem videri esse factam in scriptis: quia si illam cedulam tenens dixisset se verbo appellare. sed illa sufficeret: ⁊ hoc casu: cum idem sit porrigere ⁊ porrectam de nouo producere. illa. n. cedula que nunc repetitur appellationem a primo grauamine: et repetitur appellationem a secundo: ⁊ noia significant ad placitum. ⁊ considerandus est effectus ⁊ mens plus quam verba nec ob. quod viua voce appellauit: quia dicitur intelligi. viua voce dixit se appellare secundum illam cedulam: sed hoc non ob. maior pars noluit exaudire.

De clerico excommunicato. Rubrica.

¶ Excommunicato si pōt conferri beneficium ⁊ suspensus a canone celebrans non fit regularis secus si ab homine. h. d. CCCLXIII

Uita Nō excommunicato ipso iure si pōt conferri beneficium ⁊ vide ex. in c. postulasti. de clerici. excom. mi. licet posset dici: quod c. illud loquitur in excommunicato ab homine: secus si a iure. ar. no. in c. si celebrat. ⁊ c. i. licet prima opi. teneatur. quia c. i. de rescrip. li. vi. loquitur indistincte quod si excommunicato fertur in certam personam: ⁊ quia sententia iuris imponitur propter crimen plus ligat. ar. no. in c. peruenit. de excess. prela. licet quantum ad suspensionem sit differentia. quia si suspensus a canone celebrat non est irregularis. sicut si ab homine: vt no. in c. sicut. in fi. de coha. cleric. ⁊ muli. per Innocen. vide. deci. cxxxviii.

De appel. Rubrica

¶ Qui appellat ad papam eo mortuo pōt prosequi appellationem coram successore. h. d. CCCLXIIII

Uita Utrum appellans ad dominum clementem sextum eo mortuo possit introducere appellationem ad dominum Inn. successorem suum: ⁊ an talis appellatio deuoluat causam sic ad curiam: quod tempore successoris predicti. debeat ibi causa tractari: Et videtur quod non per c. si. in glose. de rescrip. li. vi. in oppositum videtur: quia ex quo causa semel est in curia seu in manu pape non debet bis expire. Item potius videtur appellasse ad sanctam sedem apostolicam: quam ad certum papam propter personam: ⁊ hanc partem credo veriorem nec ob. c. si. glose. quia habet locum in factis que per papam non fuerunt semel affecta nunc in cuius manu fuerit

De iure patronatus. Rubrica.

¶ Patronus pōt presentare ad beneficium vacans de iure: licet non vacet de facto. CCCLXV

Ota Nunquam patronus possit presentare ad beneficium vacans de iure. sed non de facto: sicut ⁊ collator posset illud conferre. per c. licet epis. de preben. lib. vi. facit quia si de tali beneficio potest fieri quod est plus. s. collatio: ⁊ vtique quod est minus. In oppositum videtur facere quod no. per Innocen. in c. qualiter. de accu. in verbo. adiunxem. circa. fi. v. credimus. ibi clerici. sed ibi non erat priuatus per sententiam. vide. deci. stati se.

De probati. ⁊ ca. possessionis. Rubrica.

¶ Impetranti beneficium per assecutionem alterius sufficit probare assecutionem scilicet et de facto. h. d. CCCLXVI

Ota Nō sufficit impetranti beneficium vacaturum per assecutionem pacificam alterius probare quod ille per cuius assecutionem impetrat. possessionem alterius beneficij sit assecutus: licet de facto ⁊ violenter. quia violenta possessio facit vacare priora beneficia: de preben. cumque. li. vi. ibi. Ar. no. et Inn. in c. constitutus. de appel. super verbo. appellauit. idem tenet Guil. in c. licet. de preben. li. vi. Sed rota dixit vtriusque vno dicto dicit contrarium fuisse determinatum prius. per c. si beneficia. de preben. li. vi. de hoc per Guil. pen. di. c. si qui epi. ⁊ vide quod no. Pau. de rescrip. gratie. ⁊ de elec. in plurimisque in cle. non debet enim esse inuasor melioris conditionis quam etc. vt in dicto. c. cum q.

De remissoriis litteris. Rubrica.

Ani lit. cōte. si. decernitur remissoria ad ptes. CCCLXVII

Ota Nō posito quod testes dicantur valitudinarij ante litem non cōte. non fit remissio ad ptes posito quod necessitatis ei petatur: ⁊ est rō. quia ex quo decernitur remissoria

perat ptes auditoꝝ palacii.iō añ litem ↄstatam non fit remis sio:q2 añ litem ↄtestatam non dr̄ qs agē sed agere vellet: vt .l.amplius.ff.rem ra.ha.in h casu ēt melius esset q2 exspiraret ptās q̄ȝ si pp probationis defectum causa perderetur: vt ex tra.de testi.c.dilecto.vide in.c.quoniaȝ.de proba.t.C.de he re.quoniam.t in.c.quoniam freq̄nter.vt lite non contestata.

De possessorio t petitorio. Rubrica.

¶ Post rem iudicatam in possessorio non pnunciatur am plius sup eodem.h.d. CCCLXVIII

Nota nō vbi in vo possessorio actum est petitorioi t sunt tres sñie late.suspenso pius petitorio sup po ssessorio.seu spoliatione non est amplius sñia ferenda.t hoc pōt esse vez qñ ab eodem agebat petitorio t possessorio re stituende possessionis t talis obtinuit t est restitutus in pos sessionez.tunc frustra ageretur de proprietate quia non esset nisi fatigari laboribus t expensis.l.i.ff.de inoff.testa.sic no. Inn.in.c.cum dilectus.ex̄.de cā pos.t ppne.secus tñ si aduer sarius.de q̄ dicit vt.in.c.q ad agendum.p dy.de regu.iu.t p Cy.i.l.i.certa.C.de iterdic.no.in.l.ii.§.cauendū.de iterdict.

De iureiurando. Rubrica.

¶ Valet pceptum fine scriptis factum in fauorē eius cui ps detulit iuramētū decisoriū.h.d. CCCLXIX

Nota nō delato iuramento per reum actori antiu eme.libello dato.si actor iurat sibi dēri.t iudex ↄdēnet reum.vigore iuramenti posito q2 pceptuȝ iudicis nō ferat in scriptis dum tñ alias ↄsiderent valet pceptum:pcedē te ↄfessione rei potes vidē.l.admonendi.ff.de iureiura.C.de re.cre.l.si qs.de cōfes.c.ex pte.t pōt esse rō.q2 videt non fac nisi q2 exeq̄tur post ↄfessionem iō non mirū si non reqrat in tali pcepto tanta solennitas sicut in sñia.sicut dr̄ in simili. q2 lȝ sñia non possit ferri in absentem non ↄtumacem tñ pce ptum seu decretuȝ ferri pōt.vt.l.cum q̄rit.in pñ.ff.de fide.l. .i.p q̄ qm ↄfitentem nulle sunt ptes iudicis in cognoscendo ȝ solum in pnunciando alias pcipiendo.ff.ad.legem aql.p inde.t cum no.p Innocē.in.c.i.de confes.vide.J.deci.cccclii.

De vnionibus t articulis. Rubrica.

Bñficium vniti pdit nomē bñficii.h.d. CCCLXX

Nota nō vbi bñficium est vnitum t alteri annexuȝ pdit nomen bñficii.non dȝ dici bñficiuȝ sicut añ vnionē dicebat.ar.§.illud.in auct.vt iudici.sine q̄quo suf.l. illud iuncta.l.si eadem.ff.de acti.t pñci.illud scire.q2 in casu i q̄ dicat bñficium vnitum.t articulat t dat t noiat q2 de pñti vnitum est sicut añ erat.q2 articulus ruit.quia pars separata a toto non est sub toto.sed ē totum p se vt no.doc.in.c.cū de non sacerdotali.t sic separatio facit duo t vnio vnum.ar.l. cum qui edes.ff.de vsucapi.ne sede.vacan.c.i.vide decisi.dz.

De restitu.spoli. Rubrica.

¶ Extrauagans execrabilis obstat ēt spoliato agēti p posses sorio restituende.h.d. CCCLXXI

Nota nō vbi alias tenuit duo bñficia incōpatibilia vltra tps statutum in decre. execrabilis.t vno illo bñficioꝝ sit spoliatus.vel dicat se spoliatuȝ.q2 non dȝ re stitui.q2 cum non appareat q2 talia bñficia non possint tene ri de iure non est restitutio facienda.ar.c.cum te.de rescript. t no.p Inn.in.c.ↄstitutus.de.fi.pīsby.p q̄.l.si maius.in fi.ff. de rei vendi.melius.in.c.ad decimas.de resti.spo.li.vi.nec ar ticulus est admittendus sup restitutione.t lȝ qs p dispensa tionem pōt talia bñficia retinē incompatibilia.tñ istud est ex accidenti.t de grā spāli.q2 in dubio crēdi non dȝ ar.l.seyo. .§.fi.de annu.le.ff.t.l.sed si ptorem.§.seuere.ex qbus causis ma.t q2 facit.l.q2 attestatur.t.l.qbȝ.ff.de tuto.q2 dabitur cura tor vt minori non vt pdigo.de vbo.ob.l.ex pte.t.l.iiii.ff.de pdi.t de legando.n.vinuȝ.vi legare vinum qō ex vite nāli na scit.non tñ vinum qō aliunde tollitur vel ex tritico vel ex alia mā.ff.de vino.t ole.le.l.si cum vinum.lȝ ↄ̄ hoc videat facere. .c.referente.de preben.t quod no.spe.in ti.de peti.t pos.

De litera remissionis. Rubrica.

¶ Postq̄ȝ lra remissoria est bullata non pōt auditor de cau sa se amplius impedire sine noua commissione ēt si partes renuncient remissorie.h.d. CCCLXXII

Nota nō postq̄ȝ lra remissionis est bullata lȝ articu li non includant.t ad ptes transmittant.audi tor non pōt sine noua commissione vlterius in cā pcede re ēt si pars renunciare velit remissioni:q2 ex quo papa ma num apposuit inferior se a mō de negocio intromittere non pōt:per.c.vt nrm.de appel.t.de elec.si eo tempore.libro.vj.

De articulis. Rubrica.

¶ Articulus non concludens debet repelli tanq̄ȝ imperti nens.h.d. CCCLXXIII

Nota Articulus non concludens.tanq̄ȝ impertinens debet repelli.t apparet de calumnia dantis.ni si daret dispositiue.arg.c.dudum.de elec. Innocent. t.c.per tuas.de concess.preben.de rescrip.c.i.t.c.dudum.de deci.

De confessis. Rubrica.

¶ Confessio procuratoris facta domino sciente preiudica ipsi domino nisi reuocet confessionem:t probet errorem p curatoris.h.d. CCCLXXIIII

Nota nō vbi pcurator ↄfitetur articulos partis ad uerse dño scie.talis ↄfessio nisi dñs reuocet con fessionem.t pbet pcuratorē sic ↄfitendo errasse circa factū vt.l.de etate.in fi.ff.de interro.act.vel purget ↄtumaciam p curatoris:nocet dño:maxime si procurator ad requisitionez iudicis articulos est confessus.ff.de tribu.l.procurator. t qō no.extra vt lite non contes.c.i.super verbo.contumaciam.et in.c.suborta.de re iudi.alias non noceret.ff.de confes.cum si.

De vnionibus. Rubrica.

¶ Ubi allegat bñficium vnitum a tanto tpe de q̄ non existit memoria sufficit simpliciē allegare vnionem posito q2 nō al leget cām vnionis.h.d. CCCLXXV

Nota nō vbi allegat bñficium vnitum tanto tpe de q̄ non existat memoria sufficit simpliciē allega re vnionem.posito q2 non alleget cām vnionis q2 in illis q̄ȝ tanto tpe acqruntur de q̄ non existit memoria.sufficit allega re tps sine titulum: vt no. Inno.in.c.dudum.de deci.t.in.c. si diligenti.de prescrip.iuncta.l.hoc iure.§.aque ductus.ff.de aqua quoti.t esti.t.c.i.de prescrip.libro.vi.vide decisi.dz.

De appel. Rubrica.

¶ Valet appellatio generalis a futuro grauamine extra iu dicium licet non nominentur persone propter quas appella tur.hoc dicit. CCCLXXVI

Nota nō vbi appellat ex̄tiudicium.valet appellatio gnalis t a futuro grauamine.lȝ psone pp quas appellat non noient:secus si in iudicio.q2 ibi non appellatur nisi a grauamine illato.ex̄.de appel.bone.t no. Inn.e.t.c.cō sulunt.libro.vi.vbi est plena.glo.de materia.attemptatorum. t appellatio ex̄tiudicialis.non habet effectum nisi a tempo re illati grauaminis t tunc incipit currere tempus:vt in.c.si aut.de apppella.in clem.est potius ↄuocatio q̄ȝ appellatio.

De appel. Rubrica.

¶ Audit ps appellata volens appellationem esse deuolu tam ex eo q2 appellans ↄstituit pcuratorem ad impetrandū t contradicendū.h.d. CCCLXXVII

Nota nō vbi appellat ad papaȝ.t ps appellans nō venit ad curiam.sed facit pcuratorem ad impe trandum t contradicendum si pars appellata sit pñs.t ve lit cām eē deuolutā t in curia remanere:audit ps appellata: vt vi no. Inn.in.c.statuimus.de elec.li.vi.sup vbo.pp hoc.i fi.in vbo.apppellantis aūt.t satis in glo.eiusdem capituli: q2 posito q2 fuerit seruata tpa illius.c.statuimus. t non fuerit seruatum.c.cām.de elec.in cle.illud.non dȝ pIudicare appel lato maxie si appellatio fuit recepta a iudice vt.c.nicholao. de appellatio.t non fuit intimata appellatio alias hēret ser uare tpa:vt in simili dr̄ q2 appellans non pōt renunciare ap pel.in pIudicium appellati:vt no. Ab.in.c.cum q.de dolo t ↄtu. Cy.tñ ↄ̄ istam opi.vi q2 re integra inuito appellante nō posset in curia cām deuoluē:vt in.c.interposita.de appel. ad q̄ facit q̄ no.in.c.coadi.de appel.li.vi.sup vbo.patient.de renun.veniens.p Jo.mo.vbi tñ dicit q2 sufficit appellanti.q2 appellatio ab initio interponat in fauorem appellantis ne mix si posset renunciare.maxime qñ res est integra. t dicit

fm aliqs.q appellatus qñcumq; pôt venire qñ appellatio hz vim citationis dêret venire qñ.J.ep s dum tñ ps appellata veniat.J.epo qñ est sibi intimata appellatio alias non tz.ar. no.p Jo.mo.in.c.cupientes.de elec.li.vi.sup vbo.deuoluit vbi est bona gl.qualr cã deuoluta censeat. Jtez possunt bñ re locu;qñ appellat in iudicio vel in cã bñficiali.q de sui nã dz tractari in curia:si appellas aliqd impigit in titulum ptis appellate q si non impingeret in titulu;.forte esset aliud in cã bñficiali.vel pôt sic dici q potius est in ptite ptis appellatis an cã deuoluaf in curia q̃z in ptite ptis appellate q: ipse hz intimationem facere vt.c.cum.r sic si appellauit a diffinitiua ad papam potius expedit iudicem impetrare ad ptes in cã ap.q̃z in curia cã deuoluat.q: cum maioribus expensis fit in curia.r remissio est sumptuosa.q: in cã appellatõis nõ opposita opponantur:vt.c.fraternitatis.sed si ab interlocutoria appellet.expedit vt expediat in curia:iuxta.c.sepe.de ap. r cuiret circuitus:vt.c.auditor.de rescri.in cle.vide deci.cvi.

De commissionibus. Rubrica.

¶ Si signatura commissionis de summarie pcedendo dicat audiat summarie rc.r nil sit delatum oĩa petita in ea videnf pcessa.h.d. CCCLXXVIII

Nota Nõ si petaf cã committi cum ptite pcedendi summarie simplicif r de plão sola facti veritate inspecta terminis non seruatis r abbreuiatis.si signet audiat rc.r nihil sit in commissione cancellatum.oĩa petita censentur esse r commissa.de rescrip.olim.vide deci.ccccli.

De commissionibus. Rubrica.

¶ Uirtute signature q̃ hz audiat rc.r pcedat summarie rc. censetur concessus processus summarius iuxta cle.sepe. hoc dicit. CCCLXXIX

Nota Nõ si in commissione impetrata petif q pcedaf in cã simplicif r de plano.sola facti veritate inspecta rc.lz pdicta vba non fuerint cancellata.nec aliqd cotrarii si signatura tñ hêat.audiat talis r iustitiam faciat. auditor huius commissionis vigore non pôt pcedere summarie rc.p vt petebaf.r q: h non vr commissum immo neglectu; q: si papa voluisset h expressisset.c.ad audientiam.de deci.p̃terea ad summarium pcessum:p quem tolluntur aliqua acta substãtialia iudicij.oz q illud expsse cõmittaf casibus omnibus pat in iure exceptis.in qbus ius dat ptitem r ordinem sic pcedendi:vt in.c.dispendiosam.de iudi.in cle.q:n.reqrif expsa r spãlis commissio.r mandatum pape.r sic summarie rc. pcedendi:vt est tex.in cle.sepe.de vb.si.§ rc.dum m si signaturam hêat audiat talis r summarie pcedat bñ auditor illius signationis vigore pcedê posset sm tenorem cle.sepe. q: tunc sub illo verbo rc.bene veniunt omnia alia in commissione non cancellata videlicet de plano sine strepitu r figura iudicij.que tamen sunt diuersa.r vnum sine alio sepe ponitur r committitur.pro vt no. Joan.andre.in dicta clemen. sepe.

De rescriptis gratiosis. Rubrica.

¶ Collatio beneficij non dicitur spectare communiter ad episcopum r capitulum quando habet fieri solum cum consilio capituli.h.d. CCCLXXX

Nota Nõ vbi collatio hz fieri de psensu capituli r epi.q talis collatio cõif non vr ptinê ad epm r capitulum.in tñ q si aliqs est expectans ad bñ cõif ptinêtia capitulo.r epo si bñficium sit pferendum de psilio solum illud bñficium non venit in gra.ar.q̃ ne sede vacan.c.i.li.vi. iuncta.l.qdam.r.l.iciam.de admi.tu.vbi seq psilium non est necessitatis sed magis volũtatis q pparat psilii nec vr facêr.c.ex pte.d psti.sufficit petê psiliu; r non seq.de arbi.cũ tpe.

De appel.r remissione. Rubrica.

¶ Criminosus condemnatus remittitur ad iudicem ad quem.h.d. CCCLXXXI

Nota Nõ criminosus pdemnatus ad iudicem ad quem appellauit remittif.ff.an p ali.cã appellare.pos.l.eos.§ penul.r.l.j.C.de ap.lz.l.eos.videaf facêz etiam.l.nunc.eo.titu.quia etiam male posset iudex causaz determinare in absentia accusati.q: etiam in tali causa non admittitur pcurator.in.§.ad crimen.r in cã tali debet hõ pstari.

De citationibus. Rubrica.

¶ Jnspiciaf citatio r si q tpe fcê cõmissiõis ad h vr citatus dicatur eê in curia romana.h.d. CCCLXXXII

Nota Nõ vbi cã est commissa p pñtam ptium si aliqs ps citetur recesserit r salutauerit.non ppb se gitur q cã in curia dêat remanê.q: tpe fcê cõmissiõis inspici non dz.sed apphensio psone:vt.c.lz.de foro cõpe.r.l.romana.ff.ad municipalis.ar.c.cũ te.de rescri.cu; ibi no.iuncta.l. maxime.§ testamenta.ff.de le.iij.r.l.si ita.ff.de auro r ar.le.

De commissionibus. Rubrica.

¶ Sufficit q cã cõmittatur scdo iudici in codê statu rc.alr non specificato statu.h.d. CCCLXXXIII

Nota Nõ licet cã cõmittatur in codê statu in q̃ erat coram pmo auditore q valet cõmissio.lz stat⁹ sim plicif non exprimatur.r est rõ q: p acta pmi iudicis poterit apere.in q̃ statu cõmissa est.r iõ pinde est.ac si statu esset expssus:vt.l.noiatim.de pdi.r de.sic non ob.c.nf monasterii extra de re iudi.Et circa mãm ista; qualr valeant lrc p subreptionem ipetrate:dic:vt no.p Jo.mo.in.c.si.de fi.presby.

De appel. Rubrica.

¶ Judex a quo potest prorogare terminum pfixum ad psequendum.h.d. CCCLXXXIIII

Nota Utrum iudex qui appellationi detulit r terminum pfixit ad pseqndum postea possa ex inter uallo.forsitan circa finem illius termini.illum terminum prorogare Uĩ q non ex q̃o fũctus est semel:r pertim sipte appellante.interest terminum n.prorogare.tñ fuit determinatum pt q: immo vex tñ casus in q̃ pponebatur qstio erat talis. vbi non erat pars appellata quia iudex pcesserat ex officio suo.

De surrogatione. Rubrica.

¶ Surrogatus in iure defuncti r lite censetur et surrogat⁹ ad possessionem si de possessione est facta mentio in aliqua p te litterarum.h.d. CCCLXXXV

Nota Nõ subrogatus in lite r iure.q quolibet cõ petebat defuncto.si in alia pte gfe sit mentio de possessione defuncti ad possessionem ẽt censetur subrogatus.lz expsse illud in gra non exprimatur.nam lz in possessio nẽ aegrendo sit facti ipsa tñ acqsita r expsse est iuris:vt.le.r no. in.c.cum nũs.de pcel.pr.facit in simili qd no. Joan.mo. in .c. j.de litis contest.li.vi.de consuetudine dicta r dicenda.

De appella. Rubrica.

¶ Petẽs corã ordinario recipi testes affuturos nõ censetur renũciare appellationi.h.d. CCCLXXXVI

Nota Utrz postq̃z ordinarius detulit ap.si ps appellans petit coram eo recipi testes affuturos vel valitudinarios.ad ppetuam rei memoriam pro iustificatione appellationis sup iure sup qbus appellauerit r renũciasse ap. Fuit dictum q non q: iudex posset eos recipê pp pi culu;.allegabaf.de ap.cũ teneamur.r qd no.p gl.de ap.c.si a iudice.li.vi.r qd no.p Jnn.in.c.pastoralis.de offi.dele.circa pn.in.iij.colũ.r psertim si iudex non exaudit pte; nec volunt testes recipê.si piudicat pti q̃ ad renũciatõem.facit.c. cũ vẽissent.de eo q mit.in pos.cum ibi no.super vbo.cotam eo.

De impetrationibus post appel. Rubrica.

¶ Ualet pcessus factus in vi rescripti.lz in eo si fuerit expssa delatio appellationis fcã p iudicẽ a q̃ nec termini.si non fuerit opposita surreptio.h.d. CCCLXXXVII

Nota Utrz si fuerit delatũ appellationi in pribus r termin⁹ pfixus ad pseqndũ.r forsan appellatio approbatur a pte appellata:r sic cã dêat retractari in curia,iuxta.c.abbate.r.c.cordi.de ap.ps tñ appellans vel alia tacito de delatõe r termini pfinatõe:impetret iudicem ad partes.an valeat impetratio ipso iure.vt sic pcessus p tales iudices habitus sup appellatõe valeat.si non excipiatur, q lrẽ sunt subreptitie.r si excipiatur de subreptiõe.carere dẽat viribus. iuxta capitulum oblate.r psertim si pcuratus fuerit terminus in ipetrando.iuxta.c.sepe.in fi.tñ et q̃ pars aduersa non exci pit.pcessus valere dz.ar.no.de rescriptis.ad audientiam.c Jnn.c.t.dilectus.vbi determinat q pcessus habitus p litteras subreptitias.si tamen non excipiatur de subreptiõe.tenet.r

sic quidam intelligunt illa iura.c.ab bate.e.c.sepe in.fi.tamē contra fuit decisum quia ex quo causa est alias ad curiam deuoluta: vt sit ibi tractanda non potest extrahi.nisi de certa sciencia pape facit decre.p̄ounde.e decr.vide deci.iiij.

De articulis obiectiuis e probati. Rubrica.

¶ Admittitur quis post terminum datum sup materia obiectiua ad probandum signa notariorum e sigilla instrumentorum productorum.h.d. CCCLXXXVIII

Nota Dat aliqs articulos obiectiuos post t̄minum ad ponendum e articulandum.e in t̄mino ad pducendum oia: pducit instr̄a.p q̄ pbantur illi obiectiui s3 ps aduersa negat illa pducta.s.notarium.e signa.e sigilla. Querit nunqd dans illos articulos obiectiuos sit admittendus ad pbandum illos p testes.ex eo q̄ non dedit in termino nunqd sit admittendus ad pbandum saltē signa no. e sigilla instro3 pductorum. Quidam dicebant q̄ non. quia nulla pbatio dz recipi sup mā articulo3 repelendo3.ad h̄ faciunt q̄ no.gl.de elec.c.vt circa.sup v̄bo.legitime.in cle.alij.vo tenebant ȝ.q3 l3 sit exclusus ab articulando.e sic approbando p testes in illa instantia.ex q̄ non dedit in t̄mino articulos non tn̄ fuit exclusus a pducendo.e si absq3 oi articulo pduxisset munimenta.p q̄ appet actorem repellendum hoc sibi sufficēt.ḡ ex q̄ pduxit in termino ad pducendum oia sup ducta negent debuit admitti ad pbandum pducta q̄n aūt vt similiter poterat ignorare an ps aduersa illa negaret e ex q̄ admissus ad pducendum.ēt dz admitti ad pducta si negent pbandi.alias frustra pduxisset.nec ob. q̄ p lapsum termini exclusus erat a ponendo e articulando.ḡ ēt.videbatur exclusus a pducendo monumenta.p q̄ positiones e articuli debent pbari.q3 dico q̄ non sequitur.q3 terminus ad ponendum statuit.seu positiones e articuli fiunt vt p̄tenta in eis pbent: p confessionem vel p testes.e ab illo mō pbandi bene est exclusus: non aūt fiunt ad finem pponendi: q̄n si post ea ps velit ppone alio mō.puta p instr̄a velit pbare.sic audiendus p ducendo ēt sine articulo ppone censetur.e pducere in termino sibi pceditur ḡ oia q̄ ptinebant ad pductionem.s.pbatio nota.e sigillo3.si sibi negētur.nec ob.dicta cle.ꝯstitutionem q: loquitur de pbatione fca p testes.a qua erat exclusus. Itez loquitur de pbatione facienda de mā obiectiua a qua p cōstitutionem: vt circa: erat exclusus.quia perpetuo e irreparabiliter excludit.e eius exclusio habet vim rei iudicate. vide deci.supra.lxxxi.e.ccccxxi.

De citationibus in causa criminali. Rubrica.

¶ Auditor etiam in causa criminali non potest reum citare vt compareat personaliter nisi hoc habeat specialiter cōmissum.h.d. CCCLXXXIX

Nota Nō regularit̄ p auditorē datū icā criminali in curia romana.si decernit̄ citatio psonalis nisi ei tatō psonalis fuerit cōmissa e ē rō.q3 ōfacit pt sup h̄ adinpa. facit ad istam.q.q̄ no. Arc.in.c.statutum.sup v̄bo. mandatum.de offi.dele. Alius aūt delegatus ex̄ curiam.sm̄ nā3 pōt citare psonalit̄: vt.c.i.de iudi.li.vi.e h̄ si sit talis cā in qua non admittatur pcurator: vt ē causa depositionis: vt in .c.p tuas.ēt de symo.q̄ no.p Inn.in.c.qualiter.ij.de accusa. in gl.in monitione.iui vbi agitur vt q3 ab administratione amouetur.nō videtur agi criminalit̄ sed ciuilit̄. criminalit̄ autē agitur.q̄n agitur ad depositionem: vt alle.c.per tuas.in fi.

De fide instrumentorum. Rubrica.

¶ Instr̄a ēfcta i pubus ēt in vim cōpulsorie pte non vocata decrete p aliū notariū q̄3 p p̄ncipalē rogatū pte non vocata si faciūt fidē.h.d. CCCXC

Nota Instr̄a ēfcta in pubus in vim cōpulsorie3 ēt pte non vocata decrete.nullā faciūt fidē.nisi ps ipsa ad h̄ fuerit vocata: vel sibi p cōpulsores insinuatum.hec vā si fuerint ēfcta.sine explēta p aliū notariū q̄3 p illū q alias recepat e fecerat.secus si p illū eundē notariū fuerant ēfcta sive tradita.tūc.n.hn̄ faciūt fidē.pte ad h̄ nō vocata.e h̄ tenuerūt oēs dn̄i me solo excepto. allegabant ad h̄ iura.de fide istru.c.penult.e fi.cū ibi no.p Inn.e Ho. Ego tn̄ dicebā pte vocata i curia ad vidēdū ipsā3 decerni e cōpulsori sore mea executorē: vt nullam ptātē hēret citandi. iuxta notata p doc.de offi.dele.pastoralis.de re iud.de cetero.p. Inno.e idē.vna.de offi.dele.nec auditor hz ptātē dandi sibi iurisdictionē.sed meram ꝯpulsionē seu verius nudam regsitionē.p vt ex forma ꝯpulsorie appet. Si igitur vtiq3 requirtur ptis vocatio.e alie solēnitates recurratur ad ordi.q meo iudicio compulsores seruare non tenetur ad hec possent partem vocare.vide hoc in spe.titu.de instrumen.edi.§.postq̄3. ver. sed nunquid.per Joan.an.in.c.dudum.de conuer.coniu.p do in.l.cirographus.ff.de admi.tu.vide.decisi.supra.xlvij.

De foro competenti. Rubrica.

¶ Auditor cui est commissum negocium principale siue pn̄cipaliter siue inconsequentiam potest statim inhibere etiam in partibus.h.d. CCCXCI

Nota Nō auditor in audi.datus in negocio p̄ncipali.in cā ap.interposite.in partibus.siue añ s̄nia3 siue post fuerit appellatum: pōt inhibere iudici a q̄. dūmō sibi ꝯstet.de ap.e cā per quē sit deuoluta.alias si cū articulo appellationis negociū ēt p̄ncipale sit ōmissum cū ptāte citandi ad partes.rō q3 ius inhibet.e ēt auditores sacri palacij omisso articulo grauaminis a q̄ ipartibus extitit appellatū.pcedunt in negocio p̄ncipali dummō sit id sibi cōmissum e ad curiā deuolutū.e si aliq̄tiens de ipso grauamine cognoscerēt.e hn̄ pcessum e male appellatū pnūciarēt nihilominus manerēt i curia.nec remitteretur ad partes.e hoc hz stilus.l3 de iure esset ꝯrū faciēdū: vt de ap.c.ecclesia.e.c.vt debitus.cū ibi no.idez s̄uatur i cā q̄ de spāli mandato cōmittitur i curia.e decreta est citatio.l3 non executa.idē s̄uatur i oibus appellationibus interpositis ab auditore camere e alijs iudicibus in curia citata tn̄ parte ad dicendum contra missionem. vide deci.lxxxi.

De executoribus grarum in forma paupe3. Rubrica.

¶ Capitulum statutum de rescrip.li.vi.non habz locus in meris executoribus gratiarum. CCCXCII

Nota Nō si in forma cōi paupe3 dētur tres executores cū clausula: q̄ si oēs e c.iuxta formaz decre. pnudētiam.de offi.dele.si duo ex eis.stio se excusante legitie grām huius purificauerunt.e alia exeq̄nda e faciēda cōmiserit vt ē moris.abbatibus.p̄positis. Arc.dericis.e notarijs publicis.e cuilibet ipso3.si vnus simplex clericus ex p̄dictis subdelegatis pcēdo ad vlt̄iora pnūciat ipetranti. de bñficio per eū debite acceptato: ac istituat.e in corpalē possessionē iducat.dubitatur an valuerit huius pusio istitutio.e iductio.cā dubitandi fuit duplex.q3 vi q̄ huius subdelegatio valeret.q3 simplici clerico non in dignitate ꝯstituto.facta fuerat ꝯ.c.statuti.de rescrip.li.vi.scdo q3 facta ē pusio p vnicum e non per duos.e sic ꝯtra formam mandati q̄ diligent̄ ē obs̄uanda.alias non valet q̄ agitur.de rescrip.cum dilectus.ff.manda.l.diligens.de preb.cū de.li.vi.hijs non obstan.fuit ꝯclusū e determinatum ꝯtra per oēs dños.e rñsum.ad.c.statutum.illud non hēre locum in executorib⁹ meris grā3 e s̄nia3.p vt ibi no.Jo.mo.e Arch.e l3 de stilo curie sit.q̄ non dētur executores i grāijs vel s̄nis nisi sint i dignitate ꝯstituti.tn̄ ille stilus non ē obs̄uandus nec receptus.in subdelegatis q̄bus cōmittitur vnum nudum ministerium puta pusio.i corporalē possessionē iductio q̄ sine quacunq3 cāe cognitione fieri possunt.e ideo simplicib⁹ clericis cōmittitur quēadmodum de examinatione testium di i.c.cum Ber. de re iudi.e per Pau.i cle.iudices.de offi.dele.hanc ꝯclusionē tenere vi Guil.de mō.lau.et Gen.i extrauganti.sedes apostolica Jo.xxij.faciunt no.per Jo.an.i.c.super q̄onum. in pan. super gl.si ḡ.de offi.dele.i nouella.per spe.e.ti.§.sed nunqd. scda rō ēt in ꝯtrarium non obstat.q3 hec forma mandati licet hēat q̄ vnus sine altero pcedere non possit: vt in.c. prudētiam.et.c.cūm q3.de offi.dele.tn̄ q3 datur eis ptās subdelegādi a lege: vt.c.pastoralis.et.c.sane.e.t.ēt q̄n scribitur in forma paupe3: vt i dicta cle.iudices.si duo vel tres committant vices suas vni ille fungitur vice duorum siue omnium.de quo sunt tex.clari.in.c.q̄uis.de offi.dele.et.c.penult.de ele.lib.vi. et ideo quecquid ille vnus facit omnes facere censentur.vide. deci.sc.et supra.xcix.et.l.dlxv.

De executorib⁹ gratiaꝝ cū clausula vocatis q̄ꝝ interest. Rub.

¶ Si executores sūt dati cū clausula: vocatis vocādis ꝛc. debēt fuari.c.statutū.de rescri.ibi.de q̄b⁹ hic. CCCXCIII

Nota. Ex h̄ ꝛ pp̄ p̄mum dictum in surrexit aliud dubium. vtꝝ p̄dicta ꝯstitutio.c.statutū.de rescri. li.vi. locū hēat i executorib⁹ gratiaꝝ datis cū clausula vocatis vocādis ꝛc. Et finalit̄ fuit dictum q̄ sic. q̄ ad p̄sonas locas. dictas. ciuitates. ꝛ dioc. in tm̄ q̄ si p̄dicti executores p̄cedant ex̄ locum eis deputatum vel p̄tes trahant vltra, vnam dietā nihil valet qd̄ agit̄ nisi de exp̄sso ꝯsensu p̄tium hec fiat: vt ibi i.§.in nullo q̄q;. ꝛ h̄ pp̄ decretum ibidē.in fi.appositū. ꝛ est rō q̄ p̄dicti executores non sūt meri. sed sunt iudices vi. ꝛ cum cāe cognitione. ac ptibus vocatis ꝛ ordie iudiciario fuato dēnt p̄cedere: vt in.c.exhibita. ꝛ de iudi. ꝛ id̄ debēt exhibere ꝛ citare. illud non possunt extra locum eis deputatum facere: nisi fm̄ formam dicti.§.in nullo. ꝛ h̄ tꝫ expresse. Guil. de monte lau. in clemē.i.de rescrip. super verbo. auctoritate litterarum. vide deci. p̄ce. ꝛ supra. xcix. ꝛ j. dlxv.

De sententia ꝛ re iudi. ꝛ de sequestratione. Rubrica.

¶ Tertius veniens pro interesse non impedit sequestrum decretum post latam diffinitiuam sententiam inter alios col litigantes. h.d. CCCXCIIII

Nota. Nō fuerat̄ sn̄ia diffinitiua i cā bn̄ficiali p̄ actore ꝛ ꝯ reum possessorē. ꝛ ab illa sn̄ia appellet̄ p̄ eum q dicit sua interesse. dubiū fuit vtꝝ. hic terminus appellationis possit ꝯdicere. ꝛ impedire seq̄strationē bn̄ficioꝝ ꝛ fructuū iuxta cle. vnam. de seq̄s. pos. ꝛ fruct. Et videbat̄ q̄ sic q̄ p̄ hanc appellationē impedirel̄ realis ꝛ actualis executio sn̄ie. q̄ ē maior q̄ꝫ seq̄stratio: vt in.c.cum sup. de re iud. cū ibi no. q̄ multo fortius seq̄strationē fructum q̄ ē minus. de dec. ci. ex pte. de re. iu j. cū l̄ꝫ. li. vi. p̄ hac opi. facit q̄dam no. p̄ Pau. li in gl. penult. dicte cle. q̄ q̄rit. si duo litigant de bn̄ficio. qd̄ ī totum spectat ad tertiū. nūqd p̄ tale lite impedit̄ in iure suo. Et tꝫ q̄ non. q̄ h̄ absurdum eēt differētie. facit.c.cum ecclesia vulterana. de elec. q̄ nemini facit iniuriā q vtit̄ iure suo. ꝛ res iter alios acta ꝛc. de re iudi. q̄uis. facit ēt p̄ h̄ dicto q̄das no. Jo. in eadē cle. sup v̄bo. alias. v̄. possessorē. nō tm̄ p̄ petitore non ē seq̄strari. ꝯcordan. Ge. ꝛ Pau. dicunt hic l̄ꝫ sn̄ia nō sit lata p̄ isto nouo petitore. l̄ꝫ lata ꝯ possessorē. ad istantiā alius q forte nullum ius hꝫ in bn̄ficio ꝫ vi q̄ ad cius instantiam non sit faciēda hmōi seq̄stratio. de accusa. sup his. Premissis non obstantibus fuit decisū ꝯ p̄ oēs dn̄os. nam p̄ hmōi seq̄strationē nullum sibi fit p̄iudicium: nec damnum. imo est sibi plus vtile q̄ꝫ damnosa. vꝫ q̄ fructus p̄ vnam p̄sonā colligant̄ ydoneam ꝛ refuent̄ sibi: si finalē in cā obtineat victoriam. nec p̄ hoc ipedit̄ in iure suo in aliq̄ ꝫ. cessat dictū Pau. qd̄ forte p̄cederet si iste tertius fuisset ꝛ esset possessor bn̄ficij q̄ si iter duos vel plures petitores fert̄ sn̄ia p̄ vno ꝯ vnū aliū vel reliq̄s: non fit seq̄stratio. nec hꝫ locum cle. illa qd̄ probat ibi tex. qn̄ dicit dum vna sn̄ia p̄ petitore ꝛ ꝯ possessorem non possidentē ꝯ vnum fert̄ sn̄ia qd̄ non est hic. Preterea dictum Jo. an. non ob. q̄ loqt̄ur qn̄ sn̄ia fert̄ p̄ petitore q allegabat ad p̄uationē: tunc tm̄ non est locus seq̄strationi q̄ non hꝫ locū nisi qn̄ agit̄ sup titulo bn̄ficiali. ꝛ id̄ si inter petitorē ꝛ possessorē bn̄ficij eēt alia qd̄ realis vel p̄sonalis. non eēt locus ꝯstitutioni. fm̄ Jo. an. sup. v̄. diffinitiuam. Pau. illud. ēt igitur istius tertij non interfit impedire hmōi seq̄strationē. ꝛ sit sibi potius vtile q̄ꝫ damnosum: non est audiēdus. xj. q. vj. nō solent. ꝛ in dicto.c. sup his. non ob.c. cum sup. cum ibi no. p̄ Jnn. ꝛ Ho. q̄ ibi posset fieri appellanti tertio magnum p̄iudicium si fieret executio late sn̄ie p̄ victore. ꝛ ipse in possessionē induceret̄. ꝛ sic sibi nouus possessor ꝛ durior aduersarius ꝯstitueret̄. at hic in casu n̄ro. illi hēnti vnam sn̄iam p̄ se nō dabit̄ possessio. nec aliqd de fructibus p̄cipiet. nisi finalē victoriam in cā obtineat. ꝫ maius p̄iudicium fiet tertio. p̄ illam executionē q̄ꝫ p̄ illam sequestrationem. que fit per iudicem. ꝛ non per partes. immo parte inhibita. ergo non debet esse partibus damnosa. fm̄ Gui. ꝛ Ge. ibi qui remittit ad no. de iudi. examinata. ꝛ plenius de hac mā sequestrationis. de reg. iuris. locupletari. libro. vj. per Joan. andre. vide j. decisi. dx.

De acceptationib⁹ an̄ purificationē gratiaꝝ. Rubrica.

¶ Expectans in forma pauperꝫ potest an̄ purificationem gratie acceptare si per eum non stetit quo minus gratia purificaretur. h.d. CCCXCV

Nota. Si ipetrans in forma pauperꝫ facit diligentiam quam potuit vt gr̄a purificet̄: l̄ꝫ purificatio non fiat dū mō p̄ eum non staret. sed p̄ executorē. q̄minus ꝛc. pōt acceptare j. mēsem. ꝛ si postea ꝯstiterit de sua abilitate. valebit acceptatio. ꝛ nulla est collatio alteri fcā j. mēsem post dictam acceptationē. ꝛ an̄ purificationē p̄ ordi. per regulā qd̄ periculum non stat ꝛc. ꝛ no. per Pau. ꝛ Ge. ꝛ alios. in cle. cum ei quē. de ꝯcess. p̄bē. p̄terea hoc impedimentum ē irreparabile per superiorē. cui nil mandat̄. nec fieri possit per ipsum hmōi purificatio. ergo cessat recursus. de q̄. in.c. pastoralis. de iure p̄o. nec pt̄ dici ad interesse. q̄ in bn̄ficialibus nō cadit extimatio seu interesse: vt no. Jnno. in.c. q̄relam. de ele. vide. clxxiij.

De citationibus. Rubrica.

¶ Sufficit citatio ad domum ad diffinitiuam sententiā dū modo saltem semel in causa fuerit citatus personaliter apprehensus. h.d. CCCXCVI

Nota. Valet citatio ad domum ad diffinitiuam sn̄iam audiēdam. si semel in cā ꝛ maxie ab initio fuerit personalit̄ apph̄ensus. vel semel personalit̄ cōparuit ꝛ iudicio sibi p̄misit no. Jnn. in.c. si. de eo q mit. in pos. ꝛ allegat p̄ casu.c. cum. de dolo ꝛ ꝯtu. sed loqt̄ur in absēte actore. cui⁹ ꝯtumacia maior ē q̄ꝫ rei: vt ibi no. gl. vtꝫ āt valeat hmōi citatio ad domū ad testes recipiēdos Jo. an. i. de. n. de iudi. sup v̄. personalit̄. remittit ad mercuri. in regula p̄sumit̄ ignorantia.

De probationibus. Rubrica.

¶ Creditur l̄ris ep̄i solo sigillo suo sigillatis sine tabellione. ꝛ testib⁹ super resignatiōe fcā in manibus suis admissa. ꝛ collatione per eum facta si hec oīa vno tēpore coram eo ꝛ per eum facta existunt. h.d. CCCXCVII

Nota. Creditur l̄ris ep̄i. solo sigillo suo sigillatis. sine tabellione. ꝛ testibus super resignatione facta in manib⁹ suis admissa. ꝛ collatione per eum facta. si hec oīa vno tēpore coram eo. ꝛ per eum facta existunt: vt no. per Jo. no. i.c. qm̄ ꝯtra. de p̄batio. ꝛ q̄ ista spectant ad suum officium. i q̄bus creditur l̄ris suis: vt no. per Jnno. in.c. ij. de fide instrumen. ꝛ etiam creditur litteris executoris: vt j. deci. ccccxxiiij.

De renunciatione. Rubrica.

¶ Resignatio bn̄ficij reseruati ēt causa permutatiōis inducit veram vacationem bn̄ficij. licet p̄ collatione sit recurrendum ad papam. h.d. CCCXCVIII

Nota. Resignatio bn̄ficij reseruati. ēt ex cā permutationis v̄am vacationē iducit. q̄ reseruatio pape. licet collationē impediat: seu q̄uis aliam dispositionē beneficij: vt i.c. vt nr̄m. de ap. ꝛ.c. si eo tēpore. de elec. li. vi. tamē non impedit resignationē qn̄ valeat licet clerici resignantes debeant recurrē ad papam p̄ permutatione perficienda. Jtē beneficia ex cā permutationis resignata vacant in veritate. ita q̄ post vacationem huiusmodi debet sequi vera collatio et institutio: vt le. et no. in.c. vno. de re. permu. li. vj. licet ibi Jo. mo. videatur dixisse contrarium. cuius opinio reprobatur. pro quo etiam facit clemen. vna.c. ti. vide j. decisi. dlxxij.

De rerum permutatione. Rubrica

¶ Beneficia ex causa permutationis resignata vacant in veritate. hoc dicit. CCCXCIX

Nota. Nō beneficia ex cā p̄mutationis resignata vacant in v̄itate. ita q̄ post vacationē hmōi debet seq̄ v̄a collatio et istitutio. vt le. et no. i.c. j. de re. p̄mu. li. vj. licet ibi Jo. mo. videat dixisse ꝯtrarium: cuius opinio reprobatur. p̄ quo etiam facit clemen. vna. eo. titu. vide decisi. ccccij.

Ut lite pendente. Rubrica.

¶ Permutatio beneficij litigiosi facta lite pēdēte reuocatur per viam attēptati etiam mortuo permutante vocato tamen possessore. h.d. CCCC

Nota. Si lite pēdēte in palacio apostolico super beneficio ecclesiastico reus et possessor transferat beneficium in alium p̄mutando vel alio mō et moriatur hmōi

permutatio soluitur p modum attēptati etiam contra illuz superstitez eo tamen vocato vt no. per Inno. de consti. cum M. de appel. cum teneamur p Hosti. vide. supra decisi. xc.

De rerum permutatione. Rubrica.

¶ Permutans non agit interdicto vnde vi. nec ex canone reintegranda. h. d. CCCCI

Nota Nō ꝑmutatio nō cōperit interdictuz vnde vi. nec ꝯditio ex canone reintegranda obstāte sibi renūciatiōe voluntaria. p quā amisit possessionez. iuxta notata p Inn. in c. sup hoc. de renuncia. et c. accepta. de resti. spolia.

De rerum permutatione. Rubrica.

¶ Si vnū ex pluribus bñficiis p vno pmutatis euincat' hz regressum ad primum auctoritate tñ superioris et ibi est opus noua collatione. h. d. CCCCII

Nota Nō si qs pmutauit vnum bñficium p plurib' qd pōt. iuxta notata p Inn. in c. venerabilis. de exceptio. et de re. pmu. c. vno. li. vi. Si vnuz euincat' tanqȝ reseruatum. et aliud dimittē voluit. pt petē et hēre regressum ad suuz primum bñficium auctoritate tñ superioris. et est opus noua collatione. ar. in ratione. in c. si beneficia. de preben. li. vi. et in c. inter cetera. eo. titu. et c. vniuersorum. de re. permu.

De litteris gratiosis. Rubrica.

¶ Si vnus ex duobus habentibus gratias equales et eiusdem date primo presentat litteras executori qȝ alter et facit fieri processus prefertur alteri in preben. vel beneficio postea vacante. h. d. CCCCIII

Nota Si vnus ex duobus habētib' grās equales et eiusdē date pmo pñtat lrās executori qȝ alter. et facit fieri. pcessus pferī alteri in pbēda vel bñficio postea vacan. pp hmōi diligentiam quia omnis executor datus ad puidendum est collator. iuxta ea que no. in c. pro illorum. de preben. et de rescrip. ubi. qui. de preben. si cui. li. vi. per Arc. ita q locum habet in illis. c. duobus. de rescrip. libro. vi.

De rerum permutatione. Rubrica.

¶ Impetrās bñficiū p resignationē pmutationē vel obituz nō teneī plene. pbare titulū predecessoris sed eius reputationem et possessionē. h. d. CCCCIIII

Nota Agenti et petēti bñficiū ex cā pmutatōis: sufficit. pbare pmutantē sic hītum. et reputatum et vt talis. ec. et i possessione pacifica illius bñficij. pmutanti & si titulus istius pmutantis impugna. ścui impugnanti incumbit. pbatio nō ob. clausula: i fine lrāȝ pmutatōis apposita: qȝ de iure cōi cēsef subintellecta. vt le. et no. de excep. cū venerabilis. de reȝ pmu. c. hz. li. vi. et iō ex supabundanti et ad maiorē cautelā et expssionē ponif: et sicut ipetrās bñficiū vacās p obitū nō teneī. pbare plene de titulo sui pdecessoris decedentis ita nec impetrās per resignationē. ar. no. per Inn. et Hostien. de presump. illud. de eo qui fur. ordi. re. c. innotuit.

De penis. Rubrica.

¶ Ubi constat de iniusta occupatione beneficij occupās cōdemnari fructibus a tempore occupationis: licet de tempore non ꝯstet. h. d. CCCCV

Nota Nō si ꝯstet de occupatōe iniusta bñficij pōt ꝯdēnari occupās in fructibus a tpe occupatōis bñficij pceptis. ac si de violētia ꝯstaret. lz non sit. pbatuz tps occupatōis aut quātitas seu valor fructuū. rō: qȝ de mala fide sua ꝯstat et male fidei possessor sicut violētus ꝯdēnandus ē i fructib'. C. vnde vi. l. crebaī. de rest. spo. grauis. Nō ob. q snia ē icerta: qȝ i accessoriis pt ferri talis snia: vt no. Inno. in c. tanta. de excef. pre. et de resti. spo. cum ad sedem.

De appella. Rubrica.

¶ Ualet processus factus per iudicē a quo pendente termino dandoȝ apostoloȝ. h. d. CCCCVI

Nota Nō si iudex pcedat pēdēte ṫmino ad dādum et recipiendū apostolos a iure vel ab hoīe ꝓfixos valebit pcessus fm oēs me excepto solo: i allegabaī p dicta opione. c. cū sup. et c. ab eo. de ap. li. vi. ppī ṽbū ibidez appositum: ex tunc qd denotat extranitatē tpis. de ap. ꝓterea. et h vi tenē Jo. an. in dicto. c. vt sup. inno. sup gl. a. ꝑenult. reprobādo gl. Ho. i. c. cordi. e. ti. quā allegaui p me. allegaī & c. significauit. et c. sepe. et c. oblate. et c. psonas. de ap. et c. nō solū. e. ti. li. vi. nam dilatione pēdente data ab hoīe vel a iure congescit offm iudicis et nihil in pǰudiciū ptis ē attēptādū: vt in pdictis iuribus: faciunt & alia multa iura. de ꝑcē. ꝑ. c. nulla. et c. qȝ diuersitatē. de loca. potuit. et de como. c. vno. et de elec. cōmissa. et de pbē. statuti. li. vi. de ꝑcē. pbē. cū ei quē. §. secus in de. cū multis si. hāc opi. tenuit dñs pr meus Jo. de ligna. in c. dilectus. de ap. vbi tñ vacillādo prio sic distin. aut iudex a q appellatum ē. et p quē aliqd attēptatū est pendente termino ad dādū apostolos: postea appellatōi detulit hmōi: aut nō. pmo casu dixit nō valē. pcessum hituz pendente termino apostoloruz. In scdo casu valē dixit et tenē: finalif tñ tenuit in vtroqȝ casu nō valē. pcessum: dicit tñ Joā. calde. in quadam sna. q. tenuisse opi. patris sui. Jo. an. adoptiui. idem a Pau. in quadam sua questione per eum disputata. vide infra. d. pl.

De condemnatione expensarum et de distributionibus quotidianis. Rubrica.

¶ Uiolentia facta domui vacare non sufficit ad ꝯdēnationem fructuum pcipiendoȝ et distributiones quotidiane nō computantur in valore beneficij impetrati fm communem extimationem. h. d. CCCCVII

Nota Non sufficit q ad ꝯdēnationē fructuum faciendā. pbare q tpe spoliationis fregerit hostia vel similia fecerit nisi fcā fuerit violētia persone spoliate: vel familie sue existi in domo: qȝ poterat esse q domus erat vacua. et sic censeī nulli fcā violentia. iuxta no. i. c. cū ad sedē. sup ṽbo. interdictū vnde vi. de resti. spo. in spe. ti. de peti. et pos. §. i. circa fi. v. Item no. Item qñ imperaī certū beneficium certi valoris fructus fm cōem extimationem distributiōes qtidiane in hmōi valore fructuū non sunt computande. ratio qȝ ille dātur ratione cuiusdā ministerij psonalis puta interessentibus et non de corpe bñficij: et ideo sub illa non comprehenduntur: p vt le. et no. de prebē. lz. et de clerici. non resi. c. vno. li. vi. et ibi per Jo. an. et Inno. et melius per eudem in addi. Spe. titu. de conceś. preben. pro hoc facit optime. c. si. de conceś. preben. §. in illis vero. libro. vi. vbi distributiones quotidiane sunt aliud qȝ illud quod datur ratione preben.

De dispensationibus. Rubrica.

¶ Dispēsatio fcā cū illegitimo non extendiī ad pben. ecclesie cathedralis. h. d. CCCCVIII

Nota Uoluerunt domini q opi. Jo. mo. posita in c. i. de fil. pś. lib. vi. decetero seruef: vz q dispensatio iuxta formam illius. c. facta cū illegitimo. non extendaī ad pbendā ecclesie cathedralis ppī pēminentiā et maioritatem quā habēt canonici ecclesie cathedralis sup clericos alios ciuitatis et diocesis: qȝ ipsi sunt pars corporis ecclesie: et epi. de testa. reqsisti. ipse enim est caput et ipsi sunt membra. de his q fiunt a pla. nouit. et c. quanto. Jo. mo. in c. qȝuis. de pben. li. vi. et c. extirpande. et i. §. q ṽo. q. §. nihil facit fm Jo. an. q tz cū Arc. ꝯ Jo. mo. qȝ opi. tz dominus Oldra. in qōnibus suis per multas rationes. dicit tamen. dominus Robertus dominū Jo. an. in addi. spe. ti. de fil. p. in dispensatione papali sup defectu natalium distīxisse. aut illa est cruda et nuda. puta papa dispensat cum illegitimo vt possit obtinē vnum beneficium simplex: tunc non venit curatum nec cathedrale. Si ṽo dispensat vt possit obtinere beneficia que cunqȝ: tunc qȝ hmōi dispensatio est exuberans veniunt oia ꝯ tamen pmum membȝ distinctionis vz tex. C. de. v. sig. l. i. Jo. an. in nouella. in c. gratia. de rescrip. li. vi. qȝ ṽbum beneficium icludit aliud beneficium non pbendam. qui remittit ad no. de pb. c. vltimo. post prin. per eum vide. s. decisi. xlv.

De resti. spo. et de pbatio. Rubrica.

¶ Probata violentia sufficit probare res ablatas per iuramentum. h. d. CCCCIX

Nota Libellans interdicto vnde vi. et petens bona mobilia sibi p violentiam ablata restitui: non tenetur illa statim ante litis contesta. specificare. dummodo detulerit violentiam: contra probata per testes sufficit res ablatas probare per iuramentum quod metus causa. c. vlt. ar. no. de predictis. in c. cum dilectus. de ordi. cog. et de restitu.

spoliato.grauis.τ.c.cum ad sedem.τ ibi per Innocen.

De reseruationibus τ de bñficijs affectis.

¶ Beneficia collectorum vel subcollectoꝝ semel reseruata semper durant reseruata pro ea vice τ talis reseruatio ē specialis.h.d. CCCCX

Nota Q̄ bñficia collectoꝝ τ subcollectorum semel reseruata.lz desinant esse sub collectores τ cessēt eoꝝ officiūsp remanent reseruata.nec alijs pōt disponē de eis pret papam.q2 p decretum pape semel fuerunt affecta q̄ affectio nunq̄ tollitur nisi p collationem pape postea subsecutam: τ q2 semel ablata erat ptās ordinario cōferendi.per hmōi reseruationez:nisi restituat̄ sibi ptās hmōi τ tollat̄ impedimentum:nunq̄ poterit se intromittē de illo bñficio:p hoc iura cōia.de app.vt nrm.de offi.or.pastoralis.de prebē.statutum.de elec.si eo tpe.li.vi.p ħ faciunt declarationes dñi vrbani.v.τ Grego.xi.q̄ dñt.q̄ si mandat papa puideri de aliq̄ beneficio vacā.certo mō vel vacaturo:si ex aliqua cā hmōi puisio possit sortiri effectū:nihilominus tñ remanet reseruatum Sed vidi dubitari vtꝝ hmōi reseruatio dēat cēseri gñalis vel spālis:Et fuit determinatum in rota τ etiam per dñm vicecancellarium q̄ erat specialis.vide.decisi.ccccxij.τ.dliij.

De acceptationibus.Rubrica.

¶ Hñs grāz ad ōnuz vacatuꝝ in ecclesia pōt acceptare bñficium ad cuiuscunq̄ collationem institutionem siue electionem ptinens in ipsa ecclesia.h.d. CCCCXI

ota Hñs grām de bñficio:si qō vacat:vel cū vacauerit in certa ecclesia qō duxerit acceptandum pōt acceptare bñficium ad cuiuscunq̄ collationez institutionem electionem spectet in ipsa ecclesia:non obstante q̄ non hēat ad collationez epi prepositi decani τc.q2 pōt papa adijcere formā in gratijs τ priuilegijs quam vult.τ quando nō exprimat aliquem modum venit omnis modus:pro vt le.τ no.de preben.cuz in illis.libro.vi.τ in cle.vnica.eo.titu.τ ibi glosa.

De beneficijs collectorum.Rubrica.

¶ Beneficia subcollectoris surrogati in locum primi cēsentur reseruata.h.d. CCCCXII

ota Lz fm ordinationez dñi Grego.xi.vnicus sub collector in qualibet diocesi sit deputatus cuius bñficia sint reseruata:tñ si vnus remoueat̄ τ alr̄ loco eius subroget̄ oium sic successiue deputatoꝝ:sunt reseruata bñficia p vt supra in quadam ꝯclusione est dictum q̄ incipit:Item q̄ bñ.τ ꝯclusum:vz q̄ lz cesset eoꝝ offi:non tñ cessat reseruatio.τ ē veꝝ dicē q̄ quilibet p suo tpe erat solus τ vnicus subcollector.τ sic ipsius bñficia cadunt sub reseruatione.τ fuerunt affecta semel:q̄ affectio nunq̄ extinguit̄ nisi p puisionē papalē subsecutā:salua tñ casu.c.statutum.de prebē.li.vi. vide.dliii.

De acceptationibus τ impetrationibus.Rubrica.

¶ Expectās q̄ acceptauit p obitum.C.si vacauit p obitum.B.acceptatio valet sz nō puisio.h.d. CCCCXIII

ota Impetrans lz acceptet beneficium vacans per obitum.C.idem tñ vacauit p obituz.B.nihilominus tamen valet acceptatio:lz non valeat puisio:sz alią.rō q2 potius dēmus hic ꝯsiderare vacationē:q̄ vacationis modum pfertum si acceptauit beneficium in loco certo:puta ecclesiam talis ville:vel prebendam talē:vel sic vocataz tunc enim satis p has qualitates τ circunstantias tales constat de corpe beneficij acceptati:lz erratum sit in psona:ꝯstat enim q̄ beneficium sic vacans in tali loco siue ecclesia voluit acceptare.τ ibi p tunc nullum aliud vacauit:ꝗ.ar.l.certum.Si certum peta.τ de testi.c.lz ex quadam.faciunt no.p Jo.mo.in.c.si tibi absenti.de preben.li.vi.τ ibi plene p eum.nec ob.c.susceptum.de rescri.li.vi.qō non hz locū in acceptatione q̄ est qdam declaratio voluntatis.τ tendit ad executionē grē:τ iō non mꝛ si erret̄ in mō vacationis.q̄ non impediat acceptatio:dummodo sequatur vera τ effectualis prouisio:q̄ dat ius in rem:de concess.pre.c.si.lib.vi.vide decisi.cdxxiij.

De expectatiuis in forma pauperum.

¶ Necesse est pauperi impetranti beneficium facere mentionem de grā pori.h.d. CCCCXIIII

ota Si hñs grām in forma pauperuz impetret aliqō vacans bñficium offerens se dimissuruz predictā grām in forma paupeꝝ:pꝰ q̄ pacifice possessionē dicti beneficij vacantis fuerit assecutus:τ anteq̄ possessionē hmōi beneficij pacificam hēat impetrat aliam grām:iteruz de alio beneficio vacan.faciendo mentionem de scda grā et non de prima.s.quam hñit in forma paupeꝝ:Fuit ꝯclusum p oēs hanc vltimam grām fuisse τ esse subreptitiam.pro eo q̄ non fecit mentionez de sua prima grā:q̄ adhuc mansit in suo robore nec erat extincta ante hmōi assecutionem beneficij secundi p eum impetrati.τ possibile fore ipsum non asseq̄:et sic p primam grām obtinebat τ vigore grē illius aliqō beneficium cadens in grā sua poterit acceptare:τ q2 de illa nō fecit mentionez:vt extra de rescrip.in nra.τ.c.si proponente.τ.c.ad audientiaz.τ de pbē.si motu pprio.li.vi. vide deci.ccc.

De intrusionibus.Rubrica.

¶ Intrusus est tñ q̄ hz beneficium ab eo q̄ titulum dare nō potest.h.d. CCCCXV

ota Nō intrusus est ille q̄ absq̄ ti.eius q̄ dare pōt hz beneficium:τ ille q̄ ab illo hz titulum qui dare potest:licet de ipsius prouisi vel tenentis.ti.validitate disputetur alias dubitetur:hoc vult Innocen.in.c.nihil est.in magna glo.circa medium.de elec.τ ibidem Compos.in gl. pone.τ sic intrusio opponitur canonico ingressui.

De acceptationibus τ prebendis.Rubrica.

¶ Hñs grām ad canonicatū τ pbēdā vniꝰ canonici ad plura bñficia nō pt illā diuidē.h.d. CCCCXVI

ota Papa fecit grām ticio de canonicatu talis ecclesie:τ pbende do ipsius ecclesie ac prestita si que vacant ad presens vel dum vacabunt p mortez vnius canonici eodeē.vel decedē.vel cum ea vacare contigerit.sibi contulit:vel dispositioni sue reseruauit:que infra vnius mensis spatium duxerit acceptandum moritur vnus canonicus obtinens vnam prebendam τ quedaz prestita:iste spectans acceptauit prebendaz τ dimittit prestita illius:alius tñ spectās sequens in data qui acceptauit prebendam ac prestita alterius:secundo decedeñ.dicit q̄ primus ammodo nō potest obtinere prestita presertim illa:q2 imputetur sibi quare non recepit prestita primo decedente sicut eius preben. acceptauit.τ q̄ non potest diuidere gratiam suam.nec valet acceptare prebendam vnius canonici:τ prestita alterius:immo oportet q̄ vnius eiusdemq̄ canonici prestitam τ prebendam recipiat:propter verba illa vnius canonici:pro quo etiam facit q̄ non posset diuidere gratiam factam.ff.de condi.τ de.si cui.τ de.l.i.iienuiē.pro primo facit:quia illa verba coniuncta diuiduntur in duas disiunctas.ar.l.filic.§.si presertiz:q2 posset contingere q̄ moreretur vnus canonicus prebendatꝰ non habens prestita alterius postea decedē.acceptare poterit:ergo non videtur papa intellexisse illa verba in sensu cōposito:vel vnito:sed potius in sensu diuiso.Item illa verba ecclesie referuntur ad prebendam τ illa vnius canonici referuntur ad prestita:si enim in gratia nihil fuisset dictum de prestitis:non fuissent apposita illa verba vnius canonici τc.sed simpliciter fuisset dictum:prebendam vero si que vacat:ergo τc.cum plures sint gratie:scilicet vna.de preben.ipsius ecclē.τ alia de prestimonijs vnius canonici cedē.vel decedē.ar.l.scire debemus.ff.de verbo.obli.ergo illa verba que statim sequuntur que duxerit acceptanda:cum sint plures numero diuidant̄ in suas singularitates:ad quas referunt̄ p illā dictionē relatiuā.q̄ vt sit sensus sibi scdm grās.de preb. ipsius ecclesie quā duxē acceptādā.ar.l.filio.§.si.τ ħ credo veꝝ

De sñia excōicationis τ de re iudi.τ exceptio.Rubrica.

¶ Admittit̄ exceptio excōicatōis post tres cōnformes interlocutorias latas sup deuolutiōe cāe. CCCCXVII

ota Cā fuit ꝑnūciata deuoluta p tres interlocutorias:nunc impugnās deuolutionē pretendens nullitatem pronunciatorum.τ processus ex tunc hitī:dicit p tem que impetrauit cōmissionem fuisse tempore impetrationis excommunicatum:queritur an sit audiendus:Et videtur q̄ non donec dicte interlocutorie obtinuissent effectum

fini.p.c.vt calũniſe.de ſen.ꝛ re iudi.in cle. Fuit dictũ ꝙ audi retur: qꝛ pinudicialis erat exceptio. Itẽ qꝛ poſt finitũ ꝓceſſuz: ꝛ pᵒ finitã cãm eẽt audiẽdᵘ: ſʒ ꝛ nũc añq̃ vlteriᵘ ꝓcederet erat meliᵘ eũ audire. ꝛ minᵘ malũ eſſet q̃ʒ poſt finẽ cauſe. vt litere baccularent nec rẽs interlocutorie ferunt valere: qꝛ nulle erãt ar. l. ſi expſſi. de appel. nec ob. c. vt volũmus. qꝛ loqꝛ i diffinitiua: ſʒ cauſe qꝛ ẽt bʒ locũ in interlocutorijs: vt ibi no. ſup vbo. ſniaʒ. ꝛ ibi ẽ diuſa rõ q̃ʒ hic. vt pʒ ex illo tex. vide deci. ccccxli.

De rerum permutatione ꝛ de procura. Rubrica.

¶ Ualet pmuta. p ꝓcuratorẽ laicũ fcã. CCCCXVIII

Nota. Utrum pmutatio fcã p ꝓcuratorẽ laicũ teneat. Quidã dicebãt ꝙ ſic. p. c. ñ idiſcrete. ð ꝓcura. li. vi. ꝛ p h inducebaʃ ꝙ Pau. eʒ in cle. cũ ei quẽ. ꝙ acceptatio fcã p ꝓcuratorẽ laicũ tʒ. ꝛ p h qꝛ nil expediẽdũ. cuʒ tali ꝓcura. laico in negocio pmutationis ꝯcern t fundatiõẽ ſpãlium iurium in pſona ipſius. ſʒ ſolũs dñi. ꝛ magis ẽ nudus miniſter vel nuncius. p h ſ. act. ff. ad trebel. q ita. § i. q in hac rõne ꝯcordat cum. l. ſimiliter. §. ex aſſe. de iure do. quidã alij dicebant contra per. c. decernimus de. iudi.

De exceptionibus obiectuũs. Rubrica.

¶ Reus ꝛ poſſeſſor etiam intruſus poteſt excludere actorẽ per obiectum. h. d. CCCCXIX

Nota. An reus ꝛ poſſeſſor in cã bñficiali ſi ñ dẽ ð iurẽ vel ẽt ſi ꝯſtet de non iurẽ ſuo. poſſit dare obiectᵘ ꝯ actorẽ. de cuius iure ꝯſtat niſi vincat p obiectᵘ iſtos. Quidã dixerunt ꝙ non. ar. no. p Inn. de re iudi. cum Ber. in fi. ꝛ qꝛ non ſolent audiri. q̃rum non intereſt. p q̃ ẽt facit ꝙ not. Inn. de accuſa. ſup his. ſuper vbo. excludaʃ. ꝛ vr̃ gl. ordinaria in iuo tex. ſm tertium intellectum gl. de ꝯceſ. pben. c. pᵒ electionẽ. in fi. cum no. in gl. ſi. aliq tñ ꝛ credo melius. tenebãt ꝯ ꝙ imo poſſit dare obiectus: qꝛ ſufficit reo ꝙ vincat p nõ iuſ actoris: ẽt ſi ꝯſtet. de nõ iure ſuo. puta p ꝯfeſſionẽ vel alias. ar. no. p Cõpoſ. de reſcri ip. mãdatis. ñcta. l. ſi. C. de rei vẽd. Itẽ melius eſt ꝙ iſte iniuſte remaneat in ſua poſſione: q̃̃uis iniuſta vel vicioſa. q̃ʒ ſi alter vicioſe ingrederet nec pp h ille iniuſtus poſſeſſor remanebit: quia ordi. illũ ex offõ poterit remouere p. c. ordinarijs. de offi. ord. li. vi. vide Io. mo. in. c. vt circa. de elec. li. vi. ſuper verbo. interdicti. vide deci. lxviij.

De exceptio. Rubrica.

¶ In ſecunda inſtantia poſſunt dari obiectus non dati in prima. hoc dicit. CCCCXX

Nota. An ille reus ꝛ poſſeſſor qui in pᵃa inſtãtia ñ dedit obiectus in termino peremptorio ad ponẽdũ ꝛ articulandũ: poterit in ſcđa inſtantia dare obiectus. Quidam dixerunt ꝙ nõ: qꝛ obſtan. termino peremptorio excluſus eſt ꝛ ius illius excluſiõis tranſit ad hanc inſtantiã. Alij dixerũt ꝯ. ꝛ credo ꝙ melius qꝛ in cã appellatiõis nõ oppoſita opponã ꝛc. vt. l. p hanc. C. de tẽp. ap. Itẽ qꝛ in prima inſtãtia ſʒ non fuerint obiectus dati: ꝛ p tunc fuerit obſtã. lapſu termini excluſus eſt: qꝛ appellatio reducat oẽs terminos in vi3. ar. no. p Io. mo. de appel. c. ſʒ. li. vi. ꝛ no. oẽs. C. ð procura. l. ſta denium. quia illa in dilatorijs. non in peremptorijs. quare non ob. vide deciſi. cccxxxiij.

De exceptionibus obiectuũs. Rubrica.

¶ Summata eſt ſupra proxime. CCCCXXI

Nota. Quid ſi in prima inſtãtia i termino ad ponẽdũ non dedit obiectus: ſʒ poſtea in termino ad declarandũ ꝙ non pomit: qꝛ in mã obiectiua non ꝯſueuit aſſignari terminus ad declarandũ ꝛ ita fuerũt repulſi obiectᵘ ex eo ꝙ non fuerũt dati in termino: nunqd ſi denʃ i ſcđa inſtãtia in termino admitti debent. Quidã dixerũt ꝙ ñ: qꝛ fuerũt excluſi in pᵃa iſtãtia: ſʒ alij ꝛ meliᵘ vt credo dixerũt ꝯ: qꝛ repulſio ñ fuit reprobatio eoꝝ cũ cauſe cognitiõ. ar. go ꝛc. ar. ff. de ꝯpenſa. ꝙ vr̃. §. ſi rationi. ſi autem contra video. l. iij. §. propterea. pro hac etiam tex. de appel. hꝫ. li. vi. ꝛ eo. ti. c. cum a repulſo. in cle. vide deci. cclxxxviij.

De acceptationibus. Rubrica.

¶ Lʒ acceptatio pᵐi reddaʃ inutilis: tñ ꝯſtat ipediſſe ſcõ ꝛ ſi pmᵘ acceptat ĩfra menſem valet acceptatio ſcđi i data vel ꝓuiſio ordinarij nõ obſtan. decre. h. d. CCCCXXII

Nota. Primᵘ ꝛ ſcđs in data acceptauerũt infra menſez vnã eccleſiã: pᵒ menſem vnũ vel duos mẽſes: ſcđs fecit ſibi ꝓuideri: ſʒ primus non imo antequam primᵘ ſibi faceret ꝓuideri ſupuenit reuocatio pape: q̃rit an ſcđus habeat ius. Et vr̃ ꝙ ſic: qꝛ acceptato primi reddit inutilis ꝛ ineffectualis: pp ñuocatoñã ꝯ ñ vr̃ ꝙ ꝯſtat poſſit ipedimẽtũ ſo qꝛ ñ ꝯſtat ipedimẽtũ ꝙ de iure ñ ſortiſ effectũ. ꝯrũ ſupt determinatũ. p. c. quodaʒ. de pben. li. vi. acceptatio enim primi cũ a principio tenuiſſet. fecit vt decretũ poſitũ in lrĩs ſuis oĩa facta p ſcđs irritarentʃ. ꝛ p iſta pte. ſ. ꝙ acceptatio ex q̃ ſemel fuit valida lʒ poſtea efficiaʃ inutilis ꝯſtet ipedimẽtũ: faciunt iura alle. in q̃õne quã poſuit Io. an. de reg. iur. ñ ꝯſtat i mercurialibus ꝓ iſta pte optime põt induci. ff. de lib. ꝛ poſth. l. ſi poſt. in prin. ꝛ per eundem modum. l. ſi poſt habere. ð r̃ i prin. ꝛ vide hic q̃õnem que incipit. Cũ ad collationẽ cuiuſdã epi. Sed quid erit ſi poſt in data nunquã acceptauit. an ꝓuiſio ſecundo facta infra menſez primi erit nulla. Et idẽ q̃ri põt ð collatione ordinarij facta infra mẽſẽ primi. ſi pᵒ ñ acceptat. ꝛ lʒ pau. teneat ꝙ ſit nulla: vt no. in cle. cuʒ ei quẽ. Dic ꝙ imo valat p rationes Io. mo. de pben. ſtatutũ. li. vi. ꝛ qꝛ grã primi eſt ꝯditionalis. ſi acceptauerit infra menſem. ꝯditio ð fici. ergo non ipedit ordinarium: vel ſm in data. Itẽ omne decretum hʒ tacitã ꝯditionẽ. ſ. ſi is in cuius fauorẽ eſt interpoſitũ eo vti voluerit. ff. de le. z. l. ſeruum filij. i prin. ꝛ no. Io. mo. in. d. c. ſtatutũ. de prebẽ. ꝛ hoc eſt verum. niſi tunc cũ ſecũs ſibi fecit ꝓuideri: tpñs poſſet notabiliter negligẽtia iputari. qꝛ tunc cum ꝓpterea primus ſit excluſus: vt in. c. ubi qui. in fi. ð. reſcrip. ꝛ in. c. ſi clericus. de prebẽ. li. vi. ſecũdus poſſet ſibi facere ꝓuideri. Sʒ q̃n dʒ notabilis negligentia puniri hoc eſt in arbitrio iudicis attentis circunſtantiis attẽdẽdis: cum non ſit tpᵃs a iure ſtatutũ: dr̃ tñ cõiter ꝙ executor ſcđi. vel ordinarij põt monere primũ vt ſaciat ſibi ꝓuideri ꝛ ad hoc ſibi ꝓfigere tpᵃs ꝯpetens quod hoc faciat. alioquin ipſi ẽt poterũt prouidere: vt. ar. in ſimili. extra. de reſtitu. ſpo. frequens. §. ſolet. ff. de heredi. inſti. ſi quis inſtituaʃ. in prin.

De reſti. ſpo. Rubrica.

¶ Summata eſt in precedenti. CCCCXXIII

Nota. Sed pone retento themate ſecundus q fuerat in poſſeſſionem inductus: poſt prouiſionẽ ſibi factam fuit ſpoliatus per primum: ſed agit ꝯ eum petitorio ꝛ poſſeſſorio ſimul: queritur an qꝛ ꝯſtat de nõ iure ſuo: ſicut ẽt de non iure primi: an ſecundus ſit reſtituendus. Ur̃ ꝙ non ex quo ꝯſtat de non iure ſuo. ar. no. in. c. ꝯſtitutus. de fil. pſ. ꝛ ibi per Io. an. cum ſit par cãcter quo neuter hʒ ius: vr̃ ꝙ ſit potior conditio poſſidentis. Item quia cum ſimul petitorio ꝛ poſſeſſorio actum eſt: lʒ in ꝓnunciatione ſit ꝓnunciatio prius danda in poſſeſſione: in executione tamen debet ꝓprietas ꝓualerẽ licet ergo ſeruatur proprietas ſuper poſſeſſionẽ cum ꝓprietas non ſit ſua imo nullius. põt ergo preualerẽ in executione vt ipediat pronunciationẽ ſuper poſſeſſionẽ. ꝛ mãdare executionẽ. ar. c. cum dilectus. de cauſa poſ. ꝛ ꝓpri. in oppoſitum vr̃ ꝙ petitorio debeat abſolueri primũ ab impetitiõe ſecundi: tum in poſſeſſorio ſimul attẽptato debeat eũ ꝯdẽnare ꝛ ſm reſtituere: ex quo ꝯſtat de ſpoliatiõe: qꝛ vtilis poſſeſſorio petitio pp inutilem petitionem petitorio additã non debet viciari. ar. regule vtile. preſertim in odium ſpoliatoris: vt qꝛ ſi ſecũdus nõ fuiſſet ſpoliatus: ꝛ poſt ageret ꝯ ipʒ fuiſſet ab eius impetitione abſolutus: ꝛ qꝛ melius eſſet poſſeſſionẽ eẽ penes eum qui primo poſſedit: qui ſuie vicio ſuo excidit a poſſione ſua: p quo. de reſti. ſpo. lrãs ꝛ. c. ſepe. cum ibi no. per Inn. ꝛ ibi nõ fuit determinatum: ſed motuʒ fuit.

De ſententia ꝛ re iudi. ꝛ execu. Rubrica.

¶ An cle. vt calũniꝭ. de re iudi. locũ hẽat q̃n vna ſnĩa ſuper nullitate duaꝝ ꝓcedentiũ diffinitiuaꝝ intermediant tertiã earum confirmatoriam. h. d. CCCCXXIIII

Nota. Quidã obtinuit duas ſniãs ꝓ ſe. ꝛ tertiam contra ſe ſuper nullitate primarum duarum per quam prime due fuerant nulle declarate: ꝛ quartam pro ſe confirmatoriam ꝛ infirmatoriam tertie late ſuper nullitate ꝛ ſic habet tres ſententias pro ſe concordes: ꝛ vnam ꝯ ſe in

p nullitate.qz ꝟo rea ꝯ q̃ sꝫ late tres snie appellat a snia cõfirmatoria pmaꝝ duaꝝ p̃dc̃aꝝ ⁊ ꝓducit eaꝝ nullitatẽ.ꝑ q̃ ⁊ sup qua nullitate obtinuerat ꝑ se sniam tertiã:actor ꝟo petit añq̃ re⁹ audiat sup illa nullitate.mãdari tres snias ꝯcordes execution.iuxta.c. vt calũnie.de sen..⁊ re iudi.i cle.re⁹ dit q.c.vt calũnie.ñ hz loci in h casu:qꝛ ipse ꝺ nouo p⁹ tres snias ꝯcordes:ñ ꝓpõit nullitatẽ.imo añ p⁹ duas snias ꝓposuerat ꝺ nullitate.⁊ sup ea ⁊ ꝑ se vnã sniã:z iã reportauit qs coꝝ diffinitiua fuit ꝺterminata sꝫ mota i ꝯcilio.vide.cccc.xvii.

De desertione appellationis. Rubrica.

¶ Non sufficit q infra fatalia sit conclusum in cã nisi feratur snia vt appellatio ñ deserat.h.d. CCCCXXV

ota Postq̃ fuit ꝯclusum i cã īfra p̃mũ fatale vel scdm appellãis añq̃ petat ferri sniam.ꝑtñt labi fatalia.q̃rit an appellatio sit deserta.⁊ vr̃ q ñ.qꝛ iuz q in se est q̃ntũ ad ꝓsecutõz appellatõis facit.ex q̃ ꝑduxit cãm vsq3 ad ꝯclusionẽ inclusiue.ꝗ vr̃ q ñ sit deserta.Alij dñt ꝯ p .l.si.§.illud.de tẽp.ap.⁊ c.sicut appellatõz.de appel.in cle.cũ dic.⁊ finire.qꝛ finis iponit ꝑ sniam.ff.de re iudi.l.i.ergo pro snia ad hoc facere censetur debet petere q feratur.⁊ vide z.

Ut lite pendente ⁊ de citationibus. Rubrica.

¶ Ista est summata supra deci.cccc.xvij.⁊ hoc dicit.si actor fac̃ p̃sentari ꝯmissionẽ ⁊ ante citationis executionez aliquid innouat illud reuocatur per modum attemptati qꝛ lis pendet quo ad eum.h.dicit. CCCCXXVI

ota Ut q; postq̃ actor ip̃trauit r̃scriptũ aut ꝯmissionẽ ⁊ fecit p̃sẽtari ei cui cã ꝯmittit ⁊ ip̃trauit citationẽ decerni ꝯ eũ quẽ vult ꝯuenire:si añq̃ fecerit exeq citationẽ.seu añq̃ citatio aliqua puenit ad noticiã ptis:ꝯ q̃ ip̃trauerat actor innouauerit aliud:puta illũ reũ citandũ ꝯ quẽ ip̃trauit rescriptũ vel citatõz spoliauerit:illud innouatũ sit reuocãdũ añ oĩa tãq̃ lite pen.innouatũ.⁊ vr̃ q sic:qꝛ adhuc ñ cẽset lis pẽdẽ donec citatio puenerit in noticiã ptis.vt i cle.cum lite.vz lite pen.Sed maior pars ꝯtmo lis cẽset pendẽ in p̃iudicium actoris impetrantis.secus in p̃iudiciũ rei ignorantis.vide deci.xc.⁊.cccc.xvij.

De exceptionibus obiectiuis. Rubrica.

¶ Obiectus ex̃ terminũ in p̃ia instantia dati ⁊ repulsi p̃t dari in scda in termino.h.d. CCCCXXVII

ota Quid si in p̃ia instãtia in termino ad ponẽdũ.ñ dedit obiect⁹ sꝫ p⁹ea in termino ad declarãdũ q ꝟo ñ poterat:qꝛ i mã obiectiua ñ ꝯsueuit assignari termin⁹ ad ꝺclarãdũ:⁊ ita fuerũt repulsi obiect⁹.ex eo q ñ fuerũt dati in termino.Quidã dixerũt q ñ qꝛ fuerũt exclusi in p̃ia instãtia sꝫ alij ⁊ melius credo dixerũt ꝯ:qꝛ repulsio non fuit reprobatio coꝝ cum cause cognitione ergo ⁊c.ar.ff.de ꝯp̃ẽsa.l.q vr̃.§.si rationem.vide supra deci.lxxiij.

De renunciatione. Rubrica.

¶ Iuramentum nocet spoliato petenti se restitui.h.d. CCCCXXVIII

ota Quid si spoliat⁹ bñficio:suo p⁹ spoliatõz petitõi restitõis cũ iuramẽto renũciet. Dic q sibi nocet:in tñ q p⁹ea petẽs se restitui ñ audit.ar.no.p Inn.in.c.sup eo.de renun.nec ob.c.sollicite.qꝛ ibi solũ fuit renũciatio possessionis.secus hic:vbi cũ iuramẽto renũciauit etiam petitioni restitutionis.vide supra deci.lxviij.⁊.cc.xvi.

De restitu.spo. Rubrica.

¶ Non restituit spoliatus q fuerat possessionem adeptus lite pendente.h.d. CCCCXXIX

ota Nunqd si mortuo reo ꝯ quẽ de bñficio litigabã.⁊ obtinuerã sniam in possessorio.lite adhuc pendente:tu fueris subrogat⁹ p ordinariũ:ꝯ capitulũ si hij ꝯ quos ⁊ possessionẽ auctoritate subrogatõis assecut⁹:ego postea mãdato executorio emanato sup ⁊ ꝑ sniã:q̃ i possessorio obtinuerã ꝯ defunctũ sum in possessionẽ restitued⁹:te ñ ꝯuicto nec audito.⁊ vtꝝ tu possis tanq̃ spoliat⁹ petẽ restitui. Quidã dixerũt q sic qꝛ ñ debuisti sine cãe cognitõe remoueri i de possessione.iuxta vt.c.lꝫ.ij.de p̃bẽ.li.vi. Itẽ q lꝫ illud.c.si hij ꝯ q̃s irritet collationẽ vel ꝓuisionẽ:sic lite pen.factã:ñ tñ possessionẽ adeptũ:vt lꝫ collatio sit inutilis.seu subrogatio de te facta tñ ex ea nihilominus potuit trãsferri possessio ꝟa.ar.l.i.§.si vir.ff.de acq.pos.⁊ ꝑ hac pte vr̃ inn.de iudi.qꝛ.v.i fi.ꝯtrũ tenuit maior ps qꝛ ex q̃ auctoritate executoꝝ fuit introduct⁹:ñ ꝓbat spoliasse.ar.qꝛ iuste possidet ⁊c.nec fuit ille subrogat⁹ vocandus:qꝛ nullũ ius hꝫ nec aliq̃ iustã cãm ꝯdicẽdi.ar.ff.so.ma.l.ij.§.voluptatis.nec cogitare debebã illũ possidẽ nec vocandũ fore:quẽ subrogari ñ debẽ sciebã:vt.d.c.si hij ꝯ q̃s.nec ꝓ possessore cũ possidẽ credẽ debebã:nec ego:nec executor:⁊ sic nũc facta executõe ipse p̃dc̃s se spoliatũ petat se restitui.ego potero excipere de attẽptata subrogatõe.⁊ etiã de sub litis . pen.qꝛ cui dam⁹ actõz:multo fortius exceptõz:vt.l.cui dam⁹.ꝺ reg.iur.cũ q̃ possem agere pp attẽptatã p eũ subrogatõz lit.pen.factã reuocari.ergo multo fortius potero excipẽ:p̃sertim qꝛ illud decretũ q̃ ẽ in loco capituli vr̃ debẽ afficẽ nedũ collatõz seu titulũ:imo ⁊ possessionẽ:qꝛ multũ iterest actoris ꝺ nou⁹ possessor subrogetur:sꝫ qꝛ possessio remaneat vacãs:vt si ꝯtingat in cã obtinẽ.facili⁹ fiat executio.ar.no.p inn.in.c.veniẽs.de testi.gl.iij.⁊ ille tex.nedũ voluit ꝓuidẽ ꝯ collatõz seu p̃statõnẽ imo ẽt ꝯ possessionis occupatõz:q̃ ẽt multũ ꝯcernit p̃iudiciũ ⁊ ꝓrogatõz litis.p̃sertim qꝛ pp possessionẽ subrogatus magis posset impediri effect⁹ iusticie actoris:q̃ pp solã collatõz vel p̃statõz.ergo magis dꝫ reputari irrita ⁊ inanis possessionis assecutio subrogati:q̃ collatio vt sic careat iuris effectib⁹ ⁊ adminiculis:nec sit sufficiẽs talis possessio ad pariẽdũ de iure remedia possessionis.sicut ẽt dr̃ de reseruatõe:qꝛ pp decretũ:q̃ ꝺ hꝫ annexũ:afficit ẽt possessionẽ adeo q si qs ꝺ facto possideret bñficiũ reseruatũ sine auctoritate apostolica:ñ daret sibi restõr:vt fuit palaciũ.ar.no.p inn.i.c.vt nr̃m.de appel.⁊ decretũ iuris ñ dꝫ ẽẽ minoris efficacie q̃ hois.ar.ff.de iure pa.si libert⁹:nec ob.dict⁹.§.si vir.l.i.ff.de acq.pos.qꝛ ibi donatario acqrit possessio rei donate ꝯ p̃hibitõz iuris:qꝛ donator desinẽdo hẽre aiũ possidẽdi:ẽt ꝑderet:⁊ iõ sua ñ interest si donatario acqrat:ꝑ sertim cũ sit in culpa donãdo alteri:sꝫ pp talẽ trãslatõz possessionis nulli alteri p̃iudiciũ generat:nec illa ꝓhibitõ iuris ꝯcernebat ꝯmodũ tertij:hic ꝟo cẽt p̃iudiciũ actoris ⁊ ꝓrogaret negociũ ecclesiasticum,p̃iudiciũ ecclesiaꝝ pp diuturnã vacatõz:in fauorẽ quaꝝ talis iuris ꝓhibitio cũ ꝺcre.irritãte fcã fuit:nec obstãt notata p inn.in.d.c.qꝛ.v.in fi.qꝛ q ibi no.itelligo veꝝ vbi poterat aliqs iust⁹ ẽẽ possessor subrogat⁹ in locũ mortui:q poterat defendẽ forte ex aliqua cã possessionẽ:⁊ iõ saltẽ talis p edictũ gñale i executõe erat vocãd⁹:vt i iurib⁹ hic alle.hic aũt aliqs ñ poterat debite subrogat⁹ ẽẽ pen.lite pp iuris ꝓhibitionẽ ⁊ decretũ:iõ ñ necẽe in executõe p̃mittẽ aliqd edictuz gñale nec aliquẽ vocare:fateor tñ q si i executõe aliqs se opponat q ẽẽt audiẽd⁹.ar.no.p inn.de appel.ex rõne.circa pn.vel si facta executõe petat eã reuocari.q erit audiẽd⁹.sꝫ ꝯ eũ vt p̃dixi poterit ꝺ innouatione replicari.⁊ de ꝓhibitione iuris ⁊ decreto.c.si hij contra quos.⁊ vide supra deci.cccviij.

De probationibus ⁊ de confessis. Rubrica.

¶ Creditor epistole transmisse tertio amico contra scribẽtem.h.d. CCCCXXX

ota Ego misi aliquas lr̃as amico meo p̃mittẽs q ego debebã tibi.c.ex cã mutui.uel vẽditõis uel alias ⁊ me excusabã:qꝛ nõ soluebã tibi ⁊ amic⁹ ille ẽt tu⁹ mihi scripserat q ego tibi soluerẽ.tu postea agis ꝯ me ad illa.c.⁊ ñ potes alias ꝓbar ꝺbitũ nisi p illas lr̃as quas miserã amico tuo:q̃rit nũqd faciãt ꝓbatõz sufficiẽtẽ ꝯ me.⁊ qdã dñt q sic.qꝛ talib⁹ epistolis stat̃ ꝯ scribẽtẽ.ar.ff.de poni.l.publica.§.si.ꝺ ꝯstitu.pe.l.tor⁹.⁊.l.qdã.ff.de admi.tu.l.tuti⁹.§.tutor.qꝛ si dirigerent alteri q̃ tibi:tñ tua itererat:q̃ p̃ide q̃rat tibi ꝯmodũ talis ꝯfessionis ad ꝓbatõz faciẽdã ac si tibi ẽẽnt directe ex q̃ tua iterest.ar.ff.de le.iij.fideicõ.l.interdũ.cũ ꝯcor.ibi alle.qꝛ nil vr̃ referre ad quẽ ꝟba qs dirigat sꝫ cui⁹ cã.ff.de le.ij.l.cũ pr.§.dona.sic ẽt i similib⁹ ñ īspicit cui donet:sꝫ cui⁹ ꝯteplatõe.ff.so.ma.si ꝟo negociũ.§.itẽ q q d.ꝺ vul.⁊ pu.sꝫ si puberes.§.ad substitutos.cũ ꝯcor.ibi alle.ꝑ hac pte vr̃ tex.qꝛ si epistola per aliquẽ subripiatur.ei demũ queritur actio furti cuius interest non ei cui dirigitur vel portanti nisi alias eius interest ratione custodie.ff.ꝺ fur.l.cũ q.§.si epistola. Itẽ talis littera admin⁹ operat̃ ꝯfessionẽ extra iudicialẽ factã i absẽtia ptis cui

pdcisse oz pfessio. t e cu cit g sufficienter pbat. qr pfessio emis-
sa in absentia pus et extraiudicialis dum tn cum ca e sufficiens ad
pbadu fm opi. parucc. vt no. p cy. C. de si nume. pe. l. gnale
. v. quarto qrit. Ite de iure canonico si pmitto tibi q dabo
titio teneor: vt no. gl. i. q. vii. c. quos. g sicut alteri facto alteri
qrit obligato. sic t hic ex facto amici tui recipientis epistola
tibi qrit pmodu pfessionis. Alii vo dnt ptrariu. qr pfessio ex
traiudicialis emissa in absentia ptis n sufficienter pbat: vt no.
ff. de pba. cu de indebito. §. si pferti qr non intendebat ad co
fitedu pricipaliter sz ad me excusandu: ad ide extra. de pfes.
c. fi. Ite p hac pte vr tex. in. l. instra. C. de pba. nec ob. l. pu
blica. §. fi. nec. l. titi. nec. l. qde qr ibi lre dirigebant ptcai p
derant t aio obligandi. t io lz enunciatiue vba pferant: pro
sunt sibi t inducit obligatio t pbatio. no ob. l. luci. §. tutor
ff. de admi. tu. qr ibi de libero rone q erat auctentic puta
factus per argentarium. t ibi vr gl. innuere cu alle. l. argeta
rius. t alle. in ti. de eden. §. interdu. de. l. fideicomissa. qr ibi i
vltia volutate t eode mo rndet. ad. §. dona. nec ob. q dr ad
cuius ptepla toz fiat qr nunqz alteri p alteru qrit aliqd nisi sit
talis psona subiecta p q qri possit vt seruus vel filius. sic. §. ite
q eqd. t. §. ad substitutos. nec ob. l. ci q. §. si epistola qr ille no
pbat q pp epistola alteri missam pbaret alicuius intetio p
mittentem: nec q pp hoc aliqua obligatio qreretur sibi: lz alias
eius possit interesse: p cuius vtilitate mittebat. nec propter
opi. particeno per cy. dicta. iiii. q. in. l. generaliter. qr gl. ocs
sunt in contraria opinione. sed tu tene quam volueris.

De probatio. Rubrica.

¶ Scapsaz summar. CCCCXXXI

Nota. An credatur literis clausis sicut patentibus.
no. Hostien. de pauile. c. patentibus.

De officio vicarii. t de iniuriis. Rubrica.

¶ Episcopus tenetur ad restitutionez dannoz per officialez suum iniuste datorum. Item vult deci. in nouis. cclxxviii. q incipit. Ite si vicarius. h. d. CCCCXXXII

Nota. Vtrz epus teneat ad restoz dnoz datoz iniuste
vel iniuriose p officiale suu vel vicarium. t vr q
sic. p ea q habent de restu. spo. c. i. ibi recolit. p Jo. an. i nouel.
super vbo. hoibus. t et iputat ei q opere maloz hominum
vtit. ff. de ac. t ob. ex maleficio. t insti. de obli. q t quasi male
§. fi. sibi. n. dz iputari q tales elegit. ff. o mino. l. cu mandato.
p hoc vr tex. vt iudi. sine quo suffra. l. lz eos. in fi. t vide q
ibi scripsi. Item vide ad hoc no. p gl. t plenius per Hosti.
extra vt lite non contest. c. i. p hac parte facit. ff. de offi. pfe. l.
. iiii. §. phasa. in aut. de iudi. §. nullo. cu. §. se. t ibi no. C. de cu
sto. psentanea. C. q met. ca. si per ipressionem. in fi. p h q do
lus pcura. gnalis nocet dno. ff. de excep. do. apud celsum. §.
qsitum. in fi. ff. ad treb. l. pcura. in pain. p h facit. de edil. edi.
. l. i. §. ii. pferrum si potuit eum phibere t n phibuit: qr no ca
ret scrupulo societatis occulte q manifesto facinori non desi
nit obuiare. lxxxiii. di. error. extra. de sen. ex. qute. cu z ibi no.
vel postq sciuit non correxit. qr tunc vr consocius tacite vel
expresse. ar. C. de fal. mo. l. i. §. domus. C. de his q a latro.
. l. ii. §. idem. C. de incestu. nup. l. cuz ante alias. §. si vo dno.
p h ante. ff. de his que deiecerunt vel effuderint. l. si vo. §. po
situm. facit quod no. Jo. an. in nouel. extra. de sen. ex. ex eo. §.
cum quis. super verbo. ratum. li. vi. t ibi Jo. mo.

Ut lite pendente. Rubrica.

¶ Surrogatus p ordinariu in bnficio litigioso in curia no
pot dare obiectus de iure tertii. h. d. CCCCXXXIII

Nota. Nuqd reo t possidente lite pedete mortuo. si de
facto in bnficio in q lis pedebat subroget alius
per ordinariu. p c. si hu p qs. extra. vt lite. pen. li. vi. possit iste
subrogatus possides. q nullu ius hz in dicto bnficio. p dcm
c. dat obiect p actore q petebat bnficiu. t vi q sic. qr re ibi
nullu ius hz in bnficio. t si p pfessione sua vel alius pster. vin
cere dz p nomus actoris saltem vt ab eius ipetitoe absoluat. ut
no. Copol. de rescrip. c. madatu. p q. C. de rei vend. l. fi. de
eden. q a ptrio p h et bn pt induci. ff. q b. mo. pign. vel ypo.
sol. l. paulus. §. ii. ibi si qualiscunqz possor. p h et facit qr ve
rus debitor excludet pt creditore. deducedo alicui debiti vt
excludat ius actoris. t tn ipse qsitu ad se. cu reuera debitor ee
fuisset pdenatus. sz pp non ius actoris vincit t absoluet ab
eius ipetitoe: sic deduco. ff. ad treb. l. i. §. qsq. ff. o carbo. edi.
. l. iii. §. cu extraret. o bo. liber. l. qsdiu. C. de noua. l. iiii. t no.
p Cy. C. de ser. fugi. cu seruu. in noua additione credo p in
hoc casu. qr si talis reus t possor nouiter subrogat lite pe.
admitteret ad cam: t ad ipugnadu ius actoris: frustra esset
scu dicta decre. si hu p qs. na semp p tales nouos possores
q malitiose subroganf interdu litigia in ecclesiaz dispediu
surrogarenf p rone dicti. c. nec iudex sustinere dz. imo ex offo
suo tale nouu subrogatu a litigio repelle ex q in piudiciu litis
pedentis fuerat: imo t an oia cum ab initio debeat reuocari
attepta lite pen. vt p totum ti. vt lit. pen. Ite qr talis subro
gatus n hz fundamentu alicuius colorate possionis: vel dete
tatois: imo eius possio seu detetatio adeo e affecta: t adeo
nulla. q carere dz iuris adminiculis: pp decretum appositu
in. d. c. si hu p quos. sicut alibi dr. de possione bnficii reserua
ti. q non hz aliq possione vel detetatioz. nec iuris admini-
culu coadunabile. vt no. p Inn. de appel. vt nim. ar. o pbe.
inter cetera. cuz pcor. nec ob. opi. Copo. nec iura. supra alle.
qr oia vera sunt in reo q hnit possione seu detetatione aniq
lis p cus: vel aliquē aliu inchoaret. t sic cu n heret ea in piudi
cium lite pen. poterat admitti ad lite. t p pns ad ipugnadu
actore: vt sic p no ius illius tpe absoluat ab ipetitoe. t de tali
et si pstaret de non iure suo crederem q posset dare obiect.
secus et in casu nro: qr similiter iste subrogatus lite pen. e re-
pellēdus a lite: imo t remouēdus a possione seu detetatioe
reuocanda oia p eu lite pen. attepta. t ita fuerut quasi oes
in opi. Sz an talia attepta lite pen. possint reuocari p iudi-
ce ex suo offo nobili et pec n reuocata. Ur q sic: qr talia atte-
ptata nedum pcernunt piudiciu vel iniuriam ptis: imo t ir
reuerentiam: t iniuriam iudicis q re. ar. ff. de postu. l. qs pro
hibet. ff. de pac. l. iurisgen. §. si paciscar. p h: qr talis reuocatio
atteptatoz h cau tāgit abbreuiatoz litis t sut notoria iudicem
iudicii attepta: ex q talis subrogatus attepat posside vel p
tendit se posside. t petit se admitti ad lite. ar. C. de tep. appe.
. l. ii. §. fi. C. de appel. l. eos. §. fi. ff. de suspec. tuto. l. iii. §. pterea
ff. si cer. pe. q da expmauerut. Ite qr talia attepta tangunt
piculu aie atteptatis. vtilitateqz ecclesiaz. t publicam t ne pp
diuturna litigia ecclesie diu vacent t iudicis illusione q h ca
su iudex pt supple o facto. ar. no. p gl. o elec. cupietes. §. cetez
sup vbo. ptinacia. li. vi. t p archi. de excep. c. pia. i vlti. gl. li. vi.
sup hoc nihil fuit determinatuz. vide deci. cccxxx. t. cccviii.

De nullitate snie. Rubrica.

¶ Quando prius possit cognoscere desertione q de nulli-
tate vel econtra. h. d. CCCCXXXIIII

Nota. Vtrz prio sit cognoscedu de desertoe appellatio
nis: q o nullitate snie credo sic dicedu q aut iu
dex q cognoscit de appel. no poterat cognosce de nullitate
nisi in virtute appellatois: vt qr e iudex delegatus sup ca ap-
pellatois illius vel erat metropolitanus: vt o fo. pe. romana.
li. vi. t tunc credo q sit prius cognoscedu de desertoe q o nul
litate: qr si appellatio e deserta. tuc no deuoluit ad tale iudice
cognitio sup nullitate: si vo no e deserta tuc sic: qr appellatio
nedu deuoluit istaia cause: imo t nullitate snie vt no. p Inn.
de appel. dilecto. t p archi. de appel. cordi. li. vi. sup vbo o p
tiu. in fi. v. hic qro. t io cu desertio sit piudicialis in hoc casu
cognitiois: de nullitate prius de ea e ingrediu. ar. C. de adul.
qm. C. de ordi. iudi. l. i. Si at poterat cognosce de nullitate
et sine ap. vt puta. qr expsse erat ca nullitatis pmissa: t et ca
appel. vel qr talis ordinarius erat superiorq adiri poterat: n
solu p via ordinaria appellatois: imo et p via simplicis qre
le. ar. no. p cy. de acti. l. si absentis. in. iii. opin. t credo q si ca
nullitatis hz prompta idagine: qr est notoria vel apparet ex
actis. tuc credo q prio debeat cognosci de nullitate t pnucia
re. ar. p h qr incipieda e cognitio ab illis. de qb facilior est
pbatio. ex. de elec. si forte. t no. Inn. in c. auditis. sup. v. psti
terit. de pscrip. Ite qr illa e piudicialis desertioi. qr si snia fuis
set nulla p pns appellatio n fuit necessaria. ar. ff. de appel. l. si
expressim. imo nec tenuit ad fine cognitois iustitie vel iniusti

tie pte snie: et sic p pns nec appellatio pot dici deserta vel nō desertam nec aliquē effectū ptinēs iusticiā p iniusticiā. Si aūt cognitio sup desertōe hʒ altiorē indaginē: tunc posset simul cognosci sup vtraqʒ et pnūciari sup eo qꝛ prio poterat deter minari. sʒ dato qꝛ prio esset pnūciatū sup desertōe appellatō nis postea apparebit cū pnūciabit sup nullitate an illa dser tō potuerit sortiri effectū vel nō: videas inn. i. c. sollicitudinē. ō appe. circa fi. an simul qs possit psequi istas duas vias. vid. ē.

De snia excōicationis. Rubrica.

¶ Insdictū n relaxaf ad cautelā. h. d. CCCCXXXV

Ota Utrū. c. cū pringat. de offi. dele. §. pe. et fi. hēāt lo cū in snia interdicti: vʒ an ille q iniuste in se latā sniam interdicti pquerit debeat absoluī ēt si ps aduer sa pdicat. Jnc sup h pen. dū tñ velit cauere de parēdo māda tis ecclesie sicut si absolueref a snia excō. Quidā dixerūt qꝛ non: donec docuerit de iniusticia snie: qꝛ nō est eadē rō piculi vel cōis vitande. sicut in excōicato. p q̄ de sen. ex. pñti. cū ibi notatis. li. vi. Sʒ p ibi no. vr distingui posse de interdicto la to in psonā. vel in loco. cū ibi distinguit q̄ ad bñficiū absolu tōis ad cautelā. Jtē qꝛ psumēdū est p snia iudicis et c. tñ de facto obtinuit ḡriū. et i ista opi. fuit maior ps dñoꝝ qꝛ satis ē magnū et sufficiēs piculū in interdicto: vt eqtas dicti. c. cuʒ pringat: locū hēat: nec p h aliqd de iusticia deperire pt pti ad uersarie. imo ē cī⁹ vtilitas ex q̄ iste cauere vult de parēdo iuri. p h de appel. qua fronte. vbi aliq reputant expressum: sʒ nō est qꝛ lʒ grat. de sen. excō. et iterdicto. solū rñdet de excōicatōe et n de interdicto: et ita magis possit induci i ḡriū. nisi diceref qꝛ quasi ex sufficiēti paritate rōnis: qꝛ rñdet de excōicatione videaf de interdicto ēt respondisse. et vide Jo. an. in. c. solet. ē. ad quartam. de sen. ex. li. vi. vide supra deci. lxxvii.

De sententia et re iudi. Rubrica.

¶ Si i ptib⁹ fuit suspēsum petitoriū deinde in curia fuit cō missa cā appel. a snia data i ptib⁹ sup possorio i vigtalis ap pella. n pt pnūciari in curia i petitorio simul cū possorio lʒ p tes pcesserint sup vtroqʒ. h. d. CCCCXXXVI

Ota Actio in ptib⁹ sup ecclesia petitorio et possorio tādē in curia suspēso petitorio. lata snia in solo possorio appellaf ab ea deferf appellationi et in virtutē ap pellationis cā appella. cōmissa fuit i curia auditori: et ptes p cedūt corā eo in petitorio et possorio simul et ferf snia in vtro qꝫ: qrif an valeat i petitorio. Et qdā dixit qꝛ inqꝛ solū posso rium vr cōmissuʒ sibi ex q̄ appellatio erat emissa a diffinitiua lata in solo possorio. Alii ḡ qꝛ p illā appel. totū fuit deuolu tum ad curiam: et petitoriū et possoriū: et pcessum ex q̄ origi naliter fuerat sup totū pcessum: nec cāe cōtinētia diuidaf: et sic cā illi⁹ appellationis cōmissa totū negociū eo mō q̄ erat ad p mū iudicē in ptib⁹ cōmissum vr: sʒ corāʒ eo potuissent ptes p cedēe in petitorio: ḡ et corāʒ isto auditore. p pria pte erant plu res: qꝛ sub possorio n venit. c. i. de seqstra. cū ibi no. nec pos sessorium trahit ad se petitorium: vt ibi. ar. C. si a non cpe. iu. et de proprietate. iuncta. l. naturaliter. C. de acqui. pos.

De officio vicarii. Rubrica.

¶ Vicarius habēs potestatē cōferendi beneficia pōt confer re etiam dignitates. h. d. CCCCXXXVII

Ota Utrū vicari⁹ cui epūs dedit ptātē cōferēdi bñficia possit cōferre dignitates: dato qꝛ de eis n sit spā liter data potestas. Fuit dictū qꝛ sic: qꝛ h casu noīe bñficij lar ge sumi debʒ: cum n sit mā ambiciosa. ar. de vbo. sig. ma. et de pbē. dudū. li. vi. cū ibi no. p Jo. an. circa pn. sup vbo. bñficia.

De religiosis et actionibus. Rubrica.

¶ Religiosus pōt suo noie agere contra predones quia cū spoliauerunt. h. d. CCCCXXXVIII

Ota Utrū religiosus depdat⁹ cappe: vel breuiario vel aliis reb⁹ suis possit noie suo agere ḡ depre dantem ad recuperandas res vel extimationē. Fuit dictuʒ qꝛ sic. ar. l. i. C. si per vīʒ vel alio mō. et ff. de iudi. l. si longius no. Spe. ti. de accu. §. quid si papa. ii. colū.

De citatione. et de offi. iudi. delegati. Rubrica.

¶ Uirtute citationis decrete ḡ vnum q postea añ citatōis executionem moritur non pōt procedi contra postea surro gatum illi mortuo. hoc dicit. CCCCXXXIX

Ota Utrum directa citatione ad partes ḡ. A. deti nentem ecclesiam. mortuo ipso. A. anteqʒ cita tio fuisset in ptibus executa. et sibi subrogato. v. in virtute illi⁹ citationis ḡ illum subrogatum posset agi vel pcedi postea i curia p audientiam. Fuit dictū p aliquos qꝛ sic. per. c. qꝛ. v. ō iudi. Alii dō ḡ p ibi no. p Jnn. et ad h vide notata p Jnno. extra. de offi. le. c. fi. i fi. super vbo. citatio. vbi no. qꝛ lʒ per mā datū de citādo perpetueſ iurisdictiō. quo ad iudicē: vt postea per mortem delegantis non reuocef: nō tñ quo ad partē: i ni si per executionē citationis et apprehensionē. ar. l. si qs p⁹ea. ff. de iudi. et ad pmissam qōnem allegabaf per dñm patra gocis. l. cuʒ postulassem. ff. de dam. infec. et per ibi no. pōt di ci: qꝛ si actor in vna cā impetrauit vnum auditorem vel iudi cem delegatum. q mandauit partem citari et reus postea im petrauit alium: q pstata sibi cōmissione mādauit citari acto rem. et citatio fuit prius executa qua citatio decreta per illuʒ primū auditorem quem impetrauerat actor. qꝛ cā debeat tra ctari per sm qꝛ primo perpetuauit suam iurisdictionem. ex quo primo de mandato suo pars fuit citata lʒ enim primo impetratus: per decretum solum vel mandatuʒ de citando perpetuasset suam iurisdictionem quo ad se: respectu delegā tis: vt eius non possit censeri reuocatum mandatuʒ: non tñ quo ad partem: vt eam coram se cogat litigare tanqʒ preuē tā anteqʒ alius iudex impetraretur: vel ille sua iurisdictione vti ceperit: qꝛ non pōt dici pars pūēta q̄ citata n fuit: lʒ man data fuerit citari. ar. l. si qs postea. ff. de iudi. et de foro cpe. c. penul. et ideo alter iudex qui in citando preuenit partem vi debif potior in iurisdictionis perpetuatione. ar. no. ō appel. vt debitus. super verbo. assignare. vide ī. deci. cccclīii.

¶ De ꝯsuetudine et fide instrumentoꝝ. Rubrica.

¶ Non valet consuetudo qꝛ in instro non ponatur locus nec dies. CCCCXL

Ota Utrū valeat ꝯsuetudo. qꝛ in instro non appona tur locus nec dies. qdam qꝛ sic: qꝛ super h valet pactum vel ꝯsensus partium. no. ff. de pig. cū tabellioni. §. i. Alii et maior pars ḡ. qꝛ posset aperiri via multis maliciis. et qꝛ dies et loc⁹ sunt d essentia instri. i. c. abbate sane. ō re iudi. li. vi. et in auf. ō tabel. et in auf. vt ppona. no. ipera. et ḡ substā tiam actus n valet ꝯsuetudo: vt no. Jo. an. de ꝯsue. c. ii. li. vi. et qꝛ aufert defensione parti. ar. l. optimā. C. de ꝯhē. stipu. et io valē n dʒ. ar. qꝛ dfensiōis facultas ꝯpetit de iure nāli: vt in cle. pastoralis. §. ceterū. de re iudi. et ḡ ius naturale non valet consuetudo: no. Jnn. de ꝯsue. super rubrica.

De snia et re iudi. Rubrica.

¶ Si late sint tres snie ꝯformes ḡ capitulū: an epūs possit di cere eas nullas et impedire executionem quia non fuit vo catus. h. d. CCCCXLI

Ota Utrū latis trib⁹ sniis ḡ capitulū. epūs ueniēs ad cāʒ ēt i scđa vel in tria istātia et ꝑtēdēs illas nullas qꝛ ipse vocat⁹ n fuit ad cām. posset ipedire eaꝝ executōʒ. vel an obstet sibi. c. vt calūniis. de re iudi. l. de. nā aliq ibi itelligūt qꝛ ille ḡ quem late sunt nō possit ex tunc impedire ptextu nul litatis. tñ terti⁹ bñ ipedit. super quo uide Pau. et Gēʒc. ibi.

De vnionibus. Rubrica.

¶ Unio facta mēse epāli nō facta mētione de bñficijs ꝑus eidē vnitis valet. h. d. CCCCXLII

Ota Utrū unio de qdā bñficio fcā p papā mēse epāli cuiusdā ecclesie seu epi. cui p pdecessores suos ēt añi fuerāt facte nōnulle alie vniones de qbusdā alijs bene ficijs sit nulla: qꝛ epūs non fecit mentionem de aliis. bñficijs sibi unitis seu mense sue tenent qꝛ non vide. ceterum

De snia et re iudi. et de decreto. Rubrica.

¶ Preceptū interlocutoriū obtētū p falsam allegationē aut cās nō trāsit in rem iudicatā. h. d. CCCCXLIII

Ota Nōlʒ snia diffinitiua obtenta p falsaʒ cām. seu p falsas allegationes transeat in rem iudi. si nō appelleť. tñ pceptum interlocutoriuʒ seu ēt decretū per falsam cām seu ēt falsas allegationes obtentum non transit in rem iudi. imo ē nullum ipso iure. ff. de fideicō. libe. l. cū ve

§.subuenti.v.pin dc.ff.de reb' eor que sub m.l.magis pu to.§.si ea alienatio.cum suis concor.vide deci.ccccxvij.

De commissionibus et appella. Rubrica.

¶ Capitulū oblate.de appel.non seruat in romana curia.

CCCCXLIIII

Ota Nō.c.oblate.de appel.de non puenien do pte appellante in ipetratione rescripti apostolici p pte appellatā.non hz locum in curia.vbi statiz datis aposto lis.ps appellata petit cōmissionem sup appel. vigore cuius appellationis tenet pcedē.nisi ipse puenias appellantum . in faciēdo cōmittere cām appellationis.et hoc siue termin' fue rit psixus p auditorē.siue non.et rōnem huius pclusionis po nit Jo.mo.super rubrica.de rescrip.ibi qd ē ergo et c.q ē ista q i curia iudex dat ex offō.sz qn pmittit ex curia ipetrās hz quem vult.nisi p dicat in audiētia. Alia rō pōt assignari . vt citius finis litibus iponat.ne circuit' cuitet vt c.fi. de do.et pta.et i cle.auditor.de rescrip.vide deci.ccccxvij.et.ccccxxvi.

¶ Sequunt noue seu nouissime pclusiōes. Rote p oēs au ditores sacri palacij approbate.et qb' ipsi vtunt in causis q fuerunt pilate per vene.viz dnm. Guilhelmum de orbo. dicti palatij auditorem tpe domini.G.pape.xi.

De surreptione et clausula motu proprio. Rubrica.

¶ Motus proprius non tollit ius tertij nec gratiam ampliat.

CCCCXLV

Ota Lz pprius motus pape excludat et tollat qua litates extrinsecas.si tn intrinsecas.puta curaz vel principalitatem.de qb' si nō fit mentio in gra ē mo tu pprio pape facta ipo iure nulla est.vt no. Jo.an.i.c.si mo tu pprio.de pben.li.vi.in nouel.et de hoc ē ē fca pstitutio in cācel.p dnm.G.xi. Itē dicebant dni.q non tollit ius tertij. puta si bnficium spectat ad ius patronatus alicuius laici.de quo papa si sciuisset.nullatenus puidisset.iuxta no.in.c.ij.d pben.p oēs.et in cle.litas.c.ij.p Jo.an.et Pau.vbi & dnt su per.v.directus.q lz pprius motus vitium surreptionis tol lat.tn gratiam non ampliat nec dispensationez irregularitatis. aut illegitimatis.vel alterius defectus.aut retentionis plu rium beneficiorz incompatibiliuz inducit vt no.pdicti doc. in cle.si romanus.de preben.vide supra.deci.xxxi.

De admissiōe articulorz et interlocutoria. Rubrica.

¶ Si admittant articuli et desup testes recipiant et demum ab admissione appellet.et appellans reponat et iterz demuz admittant et non appellet valet prima testiū receptio et ad missio articulorum ad probandum non est de substantia iu dicij.h.d.

CCCCXLVI

Ota Si auditor admittat articulos in aliqua cā.et re cipiat statiz testes sup illis.et postea ab hmōi ad missione articulorz appellet.et ps q appellauit p auditorem i statum pristinuz reponat.et postea iterz idem articuli admit tantur.et tunc non appellet.fuit dubitatū vtrz receptio testiū post admissionez et ante receptionē fcām valuerit . Et vide bat q non.nam ex quo auditor ptez appellantē reposuit in statum pristinum.in quo fuit ante hmōi admissionem. vide bat se grauasse.et ideo reuocādo grauamen.vz admissionez q fuit principalis.videbat & oīa accessoria reuocasse.et sic te stium receptionē nil valuisse.alias non reuocasset grauamē cum effectu.de app.cum cessante.et c.a iudice.li.vi. Dicebatur et pcludebat p oēs dnos ptrarium.nā lz auditor ptē appel lantem repōsuerit.hoc facit aio inclius deliberādi et ñ repel lendi.sed potius admittendi articulos.quem animum po stea certū admittēdo eosdē declarauit.nec ēt fzoēs dnos ēēt magnū peccatū.si seruatis oībus terminis reciperent testes sup articulis admissibilibus imo sm aliquos eoipso q iu dex recipit articulos.admittit saltē tacite.et ideo iudices in p rib' seruatis seruandis.nunq sup admissione vel repulsiōe interloquunt sed testes et instra recipiunt ad pbandū eosdē et si actor pbet intentionem suā.pcedunt ad diffinitiuā sniaz nec hmōi admissione est de substantia ordinis iudicarij: nec viciat receptionē testium.dūmō alias sint ptinētes.p hoc fa cit.c.si.de elec.i cle.pterea.lz ab admissione prima articulorz fuerit appellatū tn non a receptione testium.nec a scda ad missione.que declarat pmā bonā fuisse et canonicā ergo et c.

De appel. Rubrica.

¶ Post lapsum fataliū pōt ps appellata facē pmitti appel lationem et in ea pcedere.h.d.

CCCCXLVII

Ota Nō maior ps dnorz tenuerunt.q lz appellatio cā iudicialis in cā bnficiali in ptibus iterposita. et legitime intimata sit deserta.qz ps appellās cām infra an num vel biennium non fuit psecuta.nihilominus tn post la psum fataliū.ps appellata.pōt cām hmōi appellationis fa cere cōmitti.et pcedē in negocio principali p audientiā ptro rum. Monua dnorz fuerunt.qz non obstāte desertoe hmōi appellationis negocium principale semel ad curiam fuit de uolutū.p.c.statutum'.de elec.li.vi.nec ē necessaria sm eos no ua citatio ad ptesqz.c.statutum'.citat oēs quorz interest et c.d. Rober.et ego ptra.nā lz negociū pncipale sit deuolutū ad curiā h ē vigore appellatōis legitime intimate.qua cessante cessat ipsa deuolutio.pterea tpa.c.statutum'.sunt cōia tā appellāti q appellato.sic igr ābe ptes fuerit negligētes ñ fuādo tpa vel obserēdo appellatōz.nūc ipsā vel qcqd occasiōe ipsi' faciē dū forēt psequi ñ poterūt.ar.de.si appellatōz.d appel. Sz sup posito q cessante seu deserta appellatōe posset pcedi.i nego cio pncipali sm me reqrit noua citatio ad ptes.ad h idup.c. scpe.d ap.et no.i.c.nicholao.et c.veniēs.d renū.vide.j.ccccluj.

De lapsu fatalium.et de appel. Rubrica.

¶ Judicium pendens super attemptatis impedit cursum fatalis.h.d.

CCCCXLVIII

Ota Nō fatalia ad psequēdū.et finiēdū.ñ currūt ap pellanti.q psequit et agit sup attēptatis.imo illud tps et c.tps executōis fiende post snias sup attēptatis latas ē d fatalib' subducēdū.nā lz appellās appellatōz suā.et nego ciū pncipale.et cām attēptatorz posset simul psequi.tn ad h nō artat nisi velit:imo idulsū ē sibi a lege q sup attēptatis añ oia audiat.de appel.si soliti.q ñ ē ei auferēdū.c.idultū.de reg.iu. li.vi.et qz culpa aduersarij in attēptans et cām huic edicto dā tis vl lite ipedit'.ita vt interim fatalia sibi currere ñ debeāt. facit in.ar.c.quadā.de appel.in cle.et no.in.c.ex ore.de appel. per Inno.et Host.ij.vide.deci.xc.

De articulis in causa prophana. Rubrica.

¶ Articuli ptinētes ēt i cā pphana de equitate sunt admit tēdi vsqz ad pclusionē cā.h.d.

CCCCXLVIIII

Ota Nō oēs dni excepto vno voluerūt hēre p stilo decre.q in cā pphana mox spūalis articuli q. de iure dari vel alias ptinent.in mā et in forma dari et post ter minū.et añ pclusionē possint et dēbeāt admitti de eqtate.lz for te de rigore iuris esset ptrium pp.c.pastoralis.de excep.et no. p Cōpos.in.c.sicut.de elec.et p Pau.in.c.pstōzā in vbo.sup bijs.in cle.de articulis.vo in cā ista iurisqz eriāliter intēptata. post terminū datis psilia erāt diuersa.vide.deci . ccccxxxv.

De gratijs expectatiuis. Rubrica.

¶ §.secus.in cle.cum ei quem.de pces.preben.locum hz ēt i gratias pauperum.h.d.

CCCCL

Ota Nō.§.sec'.c.cū ei quē.de pces.pbē.i cle. hz locū ne dū in forma grē spālis.sz ēt pauperz post pu rificationem:ita q añ ipsam ñ sint ligate man' ordinarij. et i hoc puenerunt oēs dni in rota.me et d. Rober.dūtaxat exce ptis.q allegauim'.xi.decretales solēnes.ac ibi scribentes et tenentes ptrium.pdicti vo alij dni allegabāt ordinariū in qō nib' sois credo q sit .Arq.et Jo.an.i addi spe.ti.d pces.pbē. et multos alios antiquos doc.q dixerūt snias p paupes apo stolicos et p ordinarijs.p ut recitat ēt collatio.in.c.pposuit. d pces.pbē.q declinat i opinionē.d.roberti et meā qz ēt tz ibi dns prīnc' subtilissim'.d. Jo.de lig.dicēs opi.ptrāim ab i tellectu illius decre.remotā qztū celū a terra. Idē Jo.cal.i.d. cle.dicēs et deducēs.q alias nihil opareī appositio istis .q tn vt dicit ibi tex.dz aliqd opari.seu aliqz vtilitatē afferre im petranti.hāc opi.tenuerūt antiq.et pau.et gen.et ste. q ēt fuit auditor sacri palacij.Guil.de mō.lau.q posuit expsse formā et stilū scribēdi tpe dni cle.v.añ edictōē pstōnis illi' iq dicebatur p' illa vba qō duxerit acceptādū.ita q interim man' ordi narij et cuiuslibet alteri' sint ligate.q hodie dixit ipse.si oz p

pter. § secus. Idē tȝ Matheus Angeli. Ray. Jacobi. lap. Frede. de senis. in hac opinione declinat. d. Cardinalis vi uariē. non modice auctoritatis vir. in cuius pectore oīa iura sunt recondita fm hanc opi. fuit lata snia in palatio p. d. Jo. de varenis. p paupe apostolico reuocata p dnm egidiū. de bellemere. q multū copiose et prolixe scripsit sup. d. § sec. et ego taliter qualiter. lȝ minus sufficienter scripserim. Contra et vt potui non satisfaciendo sȝ euadendo respondi oībus rōnibus per eum tactis. vide supra deci. cxvii. et. ccccxxxvi. et. ccccclxxi. et. cccccxviii. et ibi de hoc.

De clausula sola facti veritate inspecta. Rubrica.

Si pmittat auditori q sola facti veritate inspecta pcedat potest abbreuiare terminos d stilo curie pstitutos. CCCCLI

Nota D. Si fuit ordinauerunt q qn pmittit auditorib. q sola facti veritate pcedant. q vigore istorum vborum psit abbreuiare terminos. de stilo palatii introductos. nam si non obstante stilo hoc psit in cā beneficiali. matrimoniali rc. iuxta formam clemen. sepe. de vb. sig. vt dicta vba aliqd operent. c. cito veritas facti habeat. quare dnoluit vt terminum abbreuiarent vt antea poterat qr res d facili rc. xxxv. di. ab exordio. ff. de pac. si vnus. vide deci. cclxxvii. et. cccclxxviii. et. cccccliiii.

De appel. Rubrica.

Sufficit appellanti iter arripere infra terminum datum ad prosequendum. h. d. CCCCLII

Nota Si iudex in pribus appellanti a diffinitiua. certū terminum ad psequendū appellationem puta mensis. vel alium terminum ad ipsum de hmōi psecutiōe certificandum pstitit. sufficit appellanti iter arripere infra pdictū terminum ad psequendum appellationem hmōi. lȝ super illa non impetret rescriptum infra eundem terminū. qr iter arripiendo. fecit diligentiā in psequendo. debuit. n. parare sarcinulas suas ad viam. et cūm ita q infra pdictū terminum effectualiter non psequatur. non est sibi imputādū. ar. eorum que leg. et no. in. c. statuimus. et. c. cupientes. d elec. li. vi. Et lȝ si iudicem non certificauerit infra illum terminū. de hmōi psecutione. ipse iudex possit post ea pcedere ad executionem sue snie. iuxta. c. psonas. et. c. cuȝ sit romana. et. c. reprehensibilis. de appel. tn pp hoc non censet appellatio deserta. dum tn eam vlterius psequatur et si obtinuerit isirmari sniam. cassabit eius executio. de elec. qualiter. et d iureiu. venientes. et de re iudi. pastoralis. in cle. vide deci. ccccxxxviii.

De appel. et sententia et re iudi. Rubrica.

Lȝ appellatio sit deserta potest tamen iudex confirmare primam sententiam. h. d. CCCCLIII

Nota Lȝ appellatio interposita a diffinitiua sit deserta auditor tn in hmōi appel. cā pōt appellationē pnunciare desertam. vel confirmare pmā sniam si voluerit. presertim si in pmissione sibi facta negocium principale per expressum pmittit. nam ex quo transiuit in rem iudica. et tempora appel. sunt lapsa. p ius est pfirmata. de appel. psonas. et. c. cum sit. et. c. reprehensibilis. ergo iudex non malefacit pfirmare illam. que est per leges pfirmata hoc et vȝ tenere Inno. in. c. i. de pfir. vti. vel inuti. vide. deci. ccccxlvii.

De expensis et taxa earuȝ. Rubrica.

Expense attemptatorum taxantur anteqȝ procedatur in principali. et taxantur ad tantum quantum taxarentur in negocio principali. h. d. CCCCLIIII

Nota Si fiat pdemnatio expensaȝ. in cā attemptatorum pōt fieri taxatio earundem ante snie pbationem in principali. et p snia super attemptatis lata. tn taxabit quantum p snia super principali facta. qr vim diffinitiue hȝ. vt in pstitutiōe Jo. xxii. et p registro. qnm exprimet p aduocato. pcuratore ad arbitrium iudicis remittit p ut plus vel minus eos laborare inuenerit. vide deci. xc. et. ccclxxxiii.

De appel. et re iudi. Rubrica.

Judex q pnunciauit appellatōȝ desertā pt appellatōȝ reponere ad docendum de diligētia. h. d. CCCCLV

Nota Si a pnunciatione iudicis. qua pnunciauit appellationem interpositam fuisse. et esse desertaȝ. p eo qr non pbauit appellans diligentiam suam in psequēdo appellationem. iudex a quo pōt reponere si vult ad docēdum. de hmōi diligentia. vel si dictus sit iudex in cā appella. et coram eo de predicta diligentia doceat. dȝ et pōt remittere cām iudici a quo. vt ipse cām appellationis qȝ pnunciat desertam p errorem. que reuera deserta non erat vlterius pcedit. qr lȝ pdicta pnunciatō vim habeat diffinitiue. quo ad hoc. q cle. appellanti. non habeat locuȝ. et quo ad terminorum assignationē. vt a diffinitiua. tn reuera interlocutoria est. vt in. c. sua. et. c. dilecto. de appel. et de elec. cum dilectus. et no. Jo. mo. in. c. cupientes. § q super. xx. dies. super vbo priuatus. de elec. d. sed posito. et Archi. ibidem. sup verbo. plenam. li. vi. que non transit in rem iudi. quo ad iudices. de appella. cuȝ cessante. et. c. si a iudice. e. ti. li. vi. lȝ aliquo dni noluerint dicere. q per dictam pnunciationem desinit esse iudex per. c. significantibus. de offi. dele. quod forsan posset procedere. si non appellatur ab hmōi pronunciatiōe. sed si appellatur cum appellans iudicem sic pronunciantem dicat fuisse et esse iudicē. adhuc ipse posset suam pronunciationem reuocare. nec istud p oia est verum. q si iudex pronunciet se non esse iudicem. qui reuera est iudex. q per hmōi pronunciationem desinit esse iudex. ar. eorum que le. et no. in. c. dilectus. de preben. ar. etā eorȝ q dicuntur et seruant. de stilo palacii qn iudex pronunciat super deuolutione cause. qr hoc nō obstāte: si non est deuoluta: non est iudex. cuȝ non sit deuoluta. lȝ mi lesies pronunciet cā deuolutam non erit propter hoc iudex.

De snia excōicationis. Rubrica.

Petenti absolutionem simpliciter ad excōicatione nō obstat exceptio de manifesta offensa. nisi fuerit excōicatus pro contumacia: quia tunc requiritur satisfactio expensaruȝ vel idonea cautio. h. d. CCCCLVI

Nota Si petatur absolutio simpliciter ab excōicatione. que dr iniuste lata. si non opponatur. et probet manifesta offensa. absoluet cum iuramento. de parēdo iuri. et de satisfactione. de expensis in casum et euentum. quibus apparuerit iuste excōicatus. de offi. dele. cuȝ contingat. de appel. qua fronte. Secus autem si fuerit excōicatus pro contumacia: puta quia non respondit libello rc. si postea veniat purgaturus suam contumaciaȝ. et petat se absolui et ps aduersa petat q ante oia satisfaciat. de expensis factis occasione hmōi contumacie. qr non est absoluendus. nisi satisfaciat. d expēsis. vel d satisfaciēdo sufficientē cautionē fideiussoriam vel pignoraticiā prestet. de iudi. c. i. de sen. ex. venerabili. et ibi materia. de vtroqȝ. li. vi. vide. deci. cxvi. et. ccccxxiii.

De citationibus. Rubrica.

Clemē. ii. vt lite pen. fortius procedit in actorem post decretā citationem lȝ nondū executā. h. d. CCCCLVII

Nota Clem. ii. vt lite pen. fortiori rōne procedit in actore post citationem directam. lȝ non executaȝ a citante: qȝ in reo qr ipse certus est. de commissione impetrata: et de citatione directa. et ideo amplius certiorari n debet. de rescrip. c. ab excōmunicato. de regulis iur. cum q. li. vi. et maior pȝtumacia actoris qȝ rei. de dolo et pȝtu. cām q. et. c. actor. e. ti. li. vi. pro quo faciunt iura alle. p Jo. an. in gl. et p Guil. de monte lau. in dicta cle. vide. deci. ccccxvi.

De testibus. Rubrica.

Testimonium. de auditu a possessore in possessorio iudicio sufficit. h. d. CCCCLVIII

Nota Nō d i possessorio sufficit testimoniū: d auditu a pte q tȝ et possidet rem spoliatā. de qua agit. ar. no. in. c. lȝ. ii. de testi. facit. c. cum sit. de conces. preben.

De officio et potestate legati. Rubrica.

Legatus potest vnire ecclesiam prochialē cuiqȝ dignitati et epali ex cā rationabili. h. d. CCCCLVIIII

Nota Scdm maiorē ptē dnoȝ. legatus de latere pōt vnire prochialem ecclesiam epali. vel alii dignitati ex cā rōnabili. qr hoc pōt epūs: vt in. c. sicut vnire. de excess. pla. et qr ipse maior ē ordinario in pūincia sibi dcre. d offi. ordi. c. i. et. ti. li. vi. et qd ipse pt facere h. Preterea vnire iurisdictōis ē. et pscriptibile p inferiorem epūs: vt no. Jo. an. i. dc.

ne in agro. de sta. mo. §. ad h. q p legatum h poterit fieri q iuris dictionem ordinariam hz in puincia sibi deere. vel pferri: et statuta ppetua facere pot. de offi. dele. c. neminis. et pfirmare electos et exeptos. de elec. si abbatem. li. vi. nec iste est de casibus reservatis notatis. in. c. q translationem. de offi. lega. q h facere pt ita no. Jo. an. in addi. spe. ti. de lega. §. nunc ostendendum. lz ibi spe. in. v. xi. videat sentire pririum. hoc et vr et or tenuisse Frede. de senis. in psiliis suis. si ob. c. si. d pfir. vti. vbi vr Jnn. et Hosti. et Abba. tenere q legatus no pot vigore legationis vnam ecclesiam subijcere alteri. vel in ppetuum pferre alicui monasterio. qr loqt in exemptio. et de tali donatione p q pindicaret nimium ordiario. et totaliter a sua iurisdictione vel obedientia epi ueret et subtraheret q si contingit in vnione. lz forte p eam auferatur collatio. tamen non subiectio. nec obedientia seu correctio. quod contingebat in casu. c. supradicti.

De ptate le. et de bnficijs generaliter reservatis. Rubrica.

Legatus habens potestatem beneficia qualitercumq vacantia pferendi si pt pferre bnficia vacantia p constitutionem execrabilis vel aliter reservata generaliter. h. d. CCCCLX

ota Legatus siue nuncius habens ptatem a papa bnficia qualitercumq vacantia. et indebite occupata conferendi non pot beneficia generaliter reservata conferre. p constitutionem execrabilis. vel alio mo. qr in h generali mandato non veniunt etc. c. si. de offi. dele. li. vi. facit. c. quis. ij. de preben. c. li. et. c. dudum. c. ti. qr in illis ptatibus si veniunt generaliter reservata. pro hoc et alle. cle. si de beneficio. de preben. cum ibi no. nam lz executor impetranti possit puidere de beneficio ad papam devoluto non tn de reservato. p quo etiam faciunt no. p archi. in. c. cum in tua. de co. le. li. vi. sup verbo. non excoicas. p quo et alle. dnm Frede. de senis in tractatu suo. de pmutatione q legatus habens ptatem resignationes ex ca pmutationis incipiendi: et psonas transferendi. tn non pot se intromittere. d beneficijs reservatis generaliter vel spaliter: vt in. c. dudum. de preben. superius alle. dicebant etiam q decretum. et phibitio. c. ij. d preben. li. vi. locum hz in omnibus reservationibus generalibus. et quod ibi of. de beneficio in curia vacante ponit gratia exempli. et non alias. ppterea qn papa vult q nuncij vel legati sui possunt et. de beneficijs reservatis puidere id in concessione solet exprimere. ergo nisi illud exprimat. denegare vr. de deci. ad audientiam. D. Robertus 3 pp verbum generale qualitercumq. et qr pruilegium pncipis in sui preiudicium est latissime interpretandum. de ver. signi. olim. de dona. cum dilectus. de regulis iuris. decem. cum si. qui tamen post relationes suas in eadem causa mutauit propositum. et in dicta conclusione consistit.

De sententia et re iudi. Rubrica.

Actore non probante reus etiam si nihil petat debet absolui et perpetuum silentium super molestatione actori imponendi. hoc. dicit. CCCCLXI

ota Actore non probante. servatis terminis. reus ab impetitione actoris dz nullam petitionem d derit. pot et dz absolui. per regulam actore no probante etc. et qr trahendo reum in ca satis impetiuit. et molestauit et impedivit. et ideo potest et debet actori etiam super hmoi molestationibus perpetuum silentium impon. de proba. licet.

De concessione prebende. Rubrica.

Ho abens ptatem coferendi beneficia reservata pot pferre etiam generaliter reservata. h. d. CCCCLXII

ota Nō habens ptatem pferendi auctoritate apostolica bnficia sedi apostolice reservata. potest nedum spaliter. sed generaliter reservata conferri: vacantibus in curia per obitum duntaxat exceptis. qr illa non veniunt sub generali concessione. de preben. c. ij. li. vi. ratio qr pruilegium pncipis latissime est interpretandum contra ipsum. de verb. sig. olim. de dona. cum dilectus. et vbi papa non distinguit nec nos distinguere debemus. ij. q. v. consuluisti. de transla. c. i. de maio. et obe. solite. et de coiu. lepro. qm. cum si. dns egidius et Petrus gastonis contra.

De expectatiuis. Rubrica.

Gratie in formam pauperum et in speciali reputantur pares. hoc dicit. CCCCLXIII

ota Nō gratie in forma pauperum et speciali: qua lz exprimatur maior summa. et clausula non obstante si p alio etc. dummodo ad eandem collationem reputantur pares. et ideo si fuerunt in data concurrentes. q alium preuenit in presentando lras. erit potior postea in beneficio vacante. iuxta fm rescriptum. c. duobus. de rescrip. li. vi. no ob. c. ex parte. ad quod respode. pro vt respondet Jo. an. et Pau. et Gen. in cle. cum et quem. de conces. preben. et sic dr tenuisse Oldra. in qonibus suis. dicens se vidisse multas snias latas pro paupere in palatio apostolico in hanc sniam declinat dns vinarien. dns. Egidius. vclonien. pp no. Jo. an. in. c. si motu pprio. et qr spalis gratia statim afficit prebendam: vt in. c. ei cui. de preben. li. vi. generalis vo non ante purificationem. de conces. preben. cum et quem. in clemen.

De attemptatis. Rubrica.

Attemptata appellatione pendente post eius desertionem non sunt reuocanda. h. d. CCCCLXIIII

ota Nō attemptata. appellatione pendente a diffinitiua. post ipsius desertionem non veniunt p modum attemptati reuocanda. qr pp desertionem fingitur non appellatum. per. l. sue. de his qui notant infa. ff. pro hoc facit optime. c. licet. de senten. excom. lib. vi. a contrario sensu. ibi no. vide. deci. xx.

De in integrum restitutio. Rubrica.

Non datur restitutio aduersus tres snias conformes nisi consito prius de illarum iniustitia. h. d. CCCCXV

ota Nō aduersus tres snias diffinitiuas pformes non est danda resti. in integ. nisi prius pstet auditori. de iniustitia sniarum vel alterius earum. iuxta no. per Jnno. in. c. cum ex litteris. de resti. in integ.

De expectatiuis et acceptationibus. Rubrica.

Clausula generalis derogatoria que hodie apponitur i litteris apostolicis derogat statutis ecclesiarum requirentibus sacerdotium. h. d. CCCCXVI

ota Nō statuta ecclesiarum actu sacerdotium reqrentia p clausulas generales derogatorias in lris papalibus positas. sublata vel saltem dilata censentur q impetrantes apostolica possunt hmoi beneficia acceptare. lz si sint in sacerdotio pstituti. dum tn sint in etate tali q in proximis quattuor tpibus possint ad sacerdotium promoueri. iuxta no. per Jo. an. in. c. si pro clericis pauperibus. de pbe. li. vi. et per Jo. an. in. c. ei cui. c. ti. lz archi. ibidem. et in. c. cum aliquibus. de rescrip. videatur tenere prium. et hoc satis innuunt verba in dictis non obstan. posita. si bene inspiciatur clausule tn predicte non tollunt nec derogant ordinationi fundatoris in suo testo. q hmoi beneficium non conferatur: nisi actu sacerdotali qr sicut papa non vult piudicare in pstitationem nec in tollendo ordinationem vel vltimam voluntatem earundem. et pro hoc vide gl. in cle. vt hij q. de etate. et quali.

De ca pos. et propie. et de pbatio. Rubrica.

Ad effectum agendi nomine beneficij non tenetur qs plene probare titulum suum. h. d. CCCCXVII

ota Possessor beneficij etiam non plene pbato titulo beneficiali. nec pensionis pot agere nomie sui beneficij actione. ex decre. querelam. de elec. pro pesione tam diu soluta pdecessoribus suis et postmodum ei subtracta. lz ipse non fuerit in possessione percipiendi eandem. iuxta no. p Jnno. in. c. in litteris. de resti. spo. et in. c. cum super. de causa posses. et propie.

De reuocatione conclusionis in causa. Rubrica.

Per admissionem articulorum censetur reuocata conclusio in causa. h. d. CCCCXVIII

ota Si post conclusionem in causa beneficiali factam ad instantiam actoris. admittantur articuli rei tacite conclusio vr reuocata ex quo sequitur q non est necessaria in causa beneficiali. sec in causa prophana. iuxta ea q no. in cle. de ver. sig. sepe. vide. supra deci. ix.

De testibus. Rubrica.

¶ Post conclusionem possunt recipi testes super habilitatibus impetrantis.h.d. CCCCLXIX

ota Post conclusionez possunt recipi testes impetrantis præsertim pro informatione iudicis per rationem predictam.qr cum conclusio non sit necessaria in causa beneficiali.præsertim si semel fuerit facta inquisitio p executorem.de vita & conuersatione &c.qr quilibet psumit idoneus &c.de psump.dudum.& c.illud.vide supra deci.ix.

De appella. Rubrica.

¶ In vim clausule generalis non potest appellans a grauamine prosequi alias causas quam in appellatione expressas.hoc dicit. CCCCLXX

ota Si appellatur ante sniaz a grauamine vno mo vel pluribus in appellatoe expressatis.lz sequatur clausula generalis.& ab ubius aliis grauaminib⁹ q ex vestro pcessu colligi poterunt tn appellans non poterit alia grauamina si qua reperiantur in processu prosequi: nisi nominatim expressa:nec auditor sup aliis oz pcedere vel pnunciare:nisi sup nominatim expressis.& hoc vult.c.cordi.iuncta clemen.appellanti.de appel.pot & ro assignari:qr forsitan a tpe aliorum grauaminum non expressatorum non fluxerat decendium & sic vigore appellationis huiusmodi post dicendium interpositenon veniunt reuocanda illa.recurrat ergo appellans ad alia iuris remedia:pro vt dicitur.in.c.concertationi.de appel.li.vi.

De appel.& lite contesta.Rubrica.

¶ In causa appellationis altera parte absente non est necessaria litis contestatio.h.d. CCCCLXXI

ota No in ca appellationis vna pte pnte:& alia absente non est necessaria litis contes.sec⁹ si ambe ptes sunt pntes.& sic intelligit.c.p tuas.de appel.C.de tpo.appel.l.fi.§.illud.& no.in.c.raynu.de testa.per Ber.& alios.& presertim per Jo.an.& vide sup hoc.archi.de iura.calum.c.ii.li.vi.qui remittit ad spe.qui dicit q dominus de.iiij.mandauit audientiam seruare.

De in integrum resti.Rubrica.

¶ In petitione restitutionis in integ.aduersus lapsum fatalium n requiritur litis cotestatio.h.d. CCCCLXXII

ota Si petatur restio in integ.pp lapsum fatalium non est necessaria litis contes.qr non pricipalit sed incidenter petitur.de offi.iudi.c.ii.hoc no.Inno.in.c.suscit.ata.de resti.in integ.vide.s.ccccxvi.

De litis contestatione.Rubrica.

¶ Per negationem ptiox in libello lz no dicat aio litem cotestandi tn lis cesef cotestata.h.d. CCCCLXXIII

ota No si ps rea rndedo libello actoris neget narrata p ut narrantur.& dicat petita fieri non debere.lz non addat nec dicat aio litis contestande.nihilominus censetur lis contes.p.l.rem non nouam.C.de iudi.& c.vno.de litis cte.& c.dudum.de elec.& hanc qone recitat spe.& eam sic decidit.t.de litis.contest.§.i.v.si proponatur.

De officio iudicis.Rubrica.

¶ Judex q attemptata reuocauit incidenter potest postea odemnare in expensis.h.d. CCCCLXXIIII

ota Si attemptata lite pen.petantur reuocari ante oia incidenter iudex reuocanda ca:lz non odenet in expensis.postea poterit odenare.cu dicat pnunciatio siue snia censeat interlocutoria.non diffinitiua.& sic non sit functus officio suo.de offi.dele.in litteris.& qr sup hmoi reuocatione attemptatox pcedit ex officio.& summarie no seruato iuris ordine.& ante finem negocii principalis.& ideo n df a diffinitiua.sed interlocutoria.ar.no.p Inn.de rescrip.ex pte.de maio.& obe.c.dilecti.de appel.non solum per.Jo.an.faciut no.in de.vna.de seqstra.vide.s.deci.xc.& ccclxiii.

De causa possessionis.Rubrica.

¶ Reseruatio pape obstat.agenti possessorio.h.d.

CCCCLXXV.

ota Si agenti in possessorio obiiciatur & pducatur papalis reseruatio.siue ante siue post suspensionem peritorii denegatur restio.qr decretum pape nedu afficit titulum.sed etiam possessorium.ar.eorum que le.& no.de appel.vt nostrum.de elec.si eo tpe.li.vi.facit optime.c.suscitata.de resti.spo.& no.in.c.ostituta.de filiis presb.vide.supra.vii.di.

De consuetudine.Rubrica.

¶ Valet consuetudo q vxor succedat viro in oibus bonis mobilib⁹ & extantibus filiis &c. CCCCLXXVI

ota Consuetudo valet qua cauef q vxor marito in oibus mobilibus debitis & creditis.& liberis existetib⁹ succedat:maxime si maritus hz bona mobilia.na consuetudo lz ius naturale illa non possit tollere in totum tn in parte potest:vt no.Dy.in regula iuris.indultum.li.vi.p hoc facit.c.raynu.de testa.p ut no.ibi.gla.sup verbo.consuetudine.faciunt etiam no.per Jo.an.post eum in.c.a nobis.de deci.& de consue.super Rubrica.in fi.per Inn.

De commissionibus & procura.Rubrica.

¶ Procuratorium factum ad causas deuolutas dunetaxat post causam tamen commissam sufficit ad effectum:vt cum tali procuratore procedi possit. CCCCLXXVII

Ita Si post omissionem factam de spali madato pape paro q cu omissio fuit dubitata ostituat pcuratorem ad cas dutaxat deuolutas.sufficit ita q cum illo pcuratore pot pcedi in ca.qr papa voluit committendo de spali cam in curia sua agitari.ar.eorumz.que le.& no.in.c.cupientes.de elec.li.vi.Secus aut si ostitueret pcuratores ante omissionem.cum pdicta limitatoe.nisi adderetur ad cas & deuoluendaz.qr si tunc post hmoi ostitutionem comittatur causa.de speciali mandato.vnde cum tali pcuratore procederetur in causa.

De obseruationib⁹ terminox & in ca appel.Rubrica.

¶ Termini male seruati coram auditore camere in prima instantia reassumuntur in secunda instantia coram auditore rote.hoc dicit. CCCCLXXVIII

ota Anno dni.M.cccclxxvi.die.iii.mensis aprilis fuit ordinatum pcorditer q si a snia diffinitiua auditoris camere vel alterius cuiuscunq iudicis ordinarii in curia vel extra contingerit appellari.& cam hmoi appel.alicui.de auditoribus sacri palacii omitti.q termini soliti seruari seruarentur:vt in prima instantia solet in palatio seruari.nam lz reuera sit secunda instantia.tn qr coram auditor camere:vel ordinario in ptibus termini seruari consueti.n solent seruari.ideirco dni voluerunt q nunc p oia seruaref & hoc verum nisi constaret terminos seruatos fuisse in dicta prima instantia & processum iuxta morem curie.qr tunc in ca appellationis proceditur & seruantur termini in secunda instantia seruari consueti.

¶ De procura.Rubrica.

¶ Etiam in secunda instantia si dominus constituat nouum procuratorem videtur primum reuocasse non obstante litis cotestatione per eum facta.h.d. CCCCLXXIX

ota Si dns principalis in scda instantia ostituat aliu pcuratorem q in prima.non adiecta clausula citra reuocationem &c.primum.lz ipse fuerit in prima instantia litem contestatus censef reuocasse.ita q snia lata cum primo in secunda instantia est nulla.si reuocatio ad eius vel auditorem:vel partem peruenerit.de pcura.ex insinuatione.& c.in nostra.& c.mandatum.& de rescrip.ex parte decani.ratio quia diuersa est causa principalis.& causa appellationis:vt no.in.c.non iniuste.de procura.

De penis & condemnatio.Rubrica.

¶ Ubi constat de iniusta occupatione beneficii potest occupans condemnari in fructibus a tempore occupationis lz tempore non constet.h.d. CCCCXXX

Ita Si constet de occupatione iniusta beneficii.pot odenari impetras in fructibus a tpe occupatois pceptis.ac si violetia ostaret.lz n sit pbatu tps occupationis aut qntitas seu valor fructuu ro qr.de sua malafide ostat.& possessor malefidei sicut violentus odenand⁹ est in fructib⁹.C.vnde vi.l.oquerebat.de resti.spo.grauis.nec ob.q snia est incerta.qr in accessoriis pot ferri snia talis:vt no.Inn.in.c.tanta.de excel.pla.& de restitu.spo.cu ad sede.de pba.rubrica.

De proba. Rubrica.

¶ Imperās bñficiū p ɔtū mrimoniū oȝ pbare ɔtū p verba de presenti. h.d. CCCCLXXXI

Nota Si impetret bñficium vacans p ɔtum mrimonij. non sufficit pbare tractatum de ɔtrahendo vel q contracta sint sponsalia. sed debet probari mrimonium per verba de presenti contractum. lȝ non fuerit consumatum. ar. eoꝝ que no. in. c. i. de clericis coniu. et ibi Jo. an.

De condemnatione expensarum. Rubrica.

¶ Attēptans lite pēdēte debet ɔdemnari in fructibus per capiendis si petatur. h.d. CCCCLXXXII

ota Attēptans aliqd in piudiciū lit. pē. non solū in fructibus pceptis ſȝ ēt q pcipi potuerunt oȝ cōdēnari. si h petat. q dolosus et temerarius male fidei possessor eē cēset. g in hmōi fructibus de iure venit ɔdēnandus. de restitu. spo. grauis. cum ibi no. per Inno. vide supra. dec. pc.

De clausula alio quouis modo. Rubrica.

¶ Clausula quis alio mō respicit oēm modum vacandi p eandem personam. h.d. CCCCLXXXIII

ota Nō clausula. alio quouis modo respicit omnē modum vacandi per eandem personam. secus si per diuersas: vt no. lapus in. c. susceptum. de rescrip. li. vi.

De lapsu. xxx. dieꝝ ad apostolos dandos. Rubrica.

¶ .xxx. dies dandorum apostolorum currunt a die appellationis interposite. h.d. CCCCLXXXIIII

ota Nō. xxx. dies ad dandū apostolos. currūt a tēpore appellationis emisse. et non a tpe sñie platiōis: pp rōes Host. quas ponit. i. c. i. de ap. li. vi. et post eū. Gen. i cle. quis. de ap. et alle. tex. p ista opione. in. c. ab eo. de ap. li. vi. lȝ ibi et alibi in dicta cle. Jo. tenuerit ɔtrium. et Pau. et cum eo. in eadē cle. per. l. iudicibus. C. de ap. quaȝ intelligit Gen. ibi. p subaudiendum. vñ dicitur: q pdicti dies tunc a tempore sententie intelligunt appellatione suspensi. et in hac parte declinat. Joan. de lign. in. c. dilectus. de appel. Sed videtur contra. C. de appe. l. ij. ibi postq̄ȝ appellatio porrecta est.

De articulis. Rubrica.

¶ Articuli post terminū dati in cā criminali et ciuili intentata non sunt admittendi. h.d. CCCCLXXXV

ota Nō cā criminali ciuilr intēptata. articuli post terminū dati. non sunt admittēdi. q oēs termini pfertum in cā pbatiōa sunt peremptorij: vt no. Jo. in. c. sepe. de vbo. sig. et Cōpos. in. c. qd sicut. de ele. fact. c. coram. cum ibi no. p Inn. de rest. in integ. et. l. ampliū. ff. de mino. facit. in rōe. c. pastoralis. de excep. et. c. porrationi. de ap. li. vi. et de resti. in integ. c. i. in cle. et no. p Jo. de lig. in. c. dilectus. de fide instru. et no. p Pau. in cle. ɔstitutionem. de elec. sup vbo. superbus. post hec ɔsilia. quasi p medium. ego non secutus dictā opi. pnunciaui ɔtram. vide deci. cccclix. vide. ccxxvi. et lxiiij.

De responsione interrogatoriorum. Rubrica.

¶ Recessurus a curia non tenetur respondere interrogatorijs aduersarij: nisi dentur in modum positionum si hoc petat. h.d. CCCCLXXXVI

ota Nō reus recessurus a curia. non tenet rndē interrogatorijs datis p actorē. tangēdo negociuȝ pncipale. nec ɔtra: nisi fuerit dati depositiuū et p modū positionum. et articuloꝝ. hoc veruȝ si reus hoc petat. alioqui si vult sponte respondere: nos cī g. et tendus est. et preiudicat ei sua confessio. pro quo faciunt no. in. c. causam. de iura. calum.

De probationibus. Rubrica.

¶ Sufficit probare vltimum statum beneficij per decem annos continuos. h.d. CCCCLXXXVII

ota Nō impetrans fm formam. c. cū de bñficio. ō pben. li. vi. sufficit pbare beneficiū vltimo fuisse rectū p clericos seculares p. x. annos. nisi ex aduerso pbetur ipsum p. xl. annos p regulares antea fuisse gubernatū. tunc enim pp mutationem status bñficij. requirit. xl. prescriptio. vt no. p Jo. an. i. c. si. de ɔsue. li. vi. ppterea pma pscriptio decēnalis. non tollit nisi p ɔtrariam pscriptionē. xl. vt no. de excess. pla. accedētibus. non ob. pria pscriptio p vbū legitie. positū iter. q in ɔsuetudine q̄ fm eos cōe dicitur de re prescribenda: vt est ista sufficiunt. x. anni. et illa censetur legitima prescriptio: vt in dicto. c. si. de consue. et ibi. no. vide decisi. cxiii.

De clausula q nullo termino seruato et c. Rubrica.

¶ Si causa committitur q nullo termino seruato procedatur per auditorem termini abbreuiari. sed non totaliter obmitti possunt. h.d. CCCCLXXXVIII

ota Nō cā cōmittit q nullo tmino seruato sed sola facti vitate inspecta pcedat possunt termini ad arbitriū auditoris abbreuiari. ſȝ non totalr obmitti. itaqȝ nullo termino ad libellandum assignato pōt terminus. viij. vel. x. dieꝝ ad dandum articulos. concludendum assignari vt dicta verba aliquid operentur. xix. di. in memoriaȝ. de priuile. in hiis. et. c. si papa. lib. vi. vide supra. decisi. cccci.

De exhibitione instrumentorum. Rubrica.

¶ Edenda sunt reo petenti omnia iura de quibus actor facit mentionem in libello suo anteq̄ȝ cogatur ille respondere. hoc dicit. CCCCLXXXIX

ota Si i libello fit mētio de aliq̄ pruilegio. instro: vel scriptura. sup qbus fundat intētio libellantis. illa scriptura si petat. anq̄ȝ compellat rndere. ē exhibēda. hoc vex si hēat vel hēri possit in prōptu. et de h deferēdū ē et recipiendū ei oia iuramētū. et si iurauerit se non hēre pre manibus. nec i breui fit habiturus pcedet vlterius in cā. iuxta no. p Inn. de pba. c. i. et in spe. de istru. edi. §. nunc dicimus. v. q si quis.

Nō metus cā. et de sua excōicationis. Rubrica.

¶ Metus excōicationis iniuste excusat eum q ɔtestatur litē cum ptestatione. h.d. CCCCXC

ota Si aliqs ɔtestet litē sup libello cū obstant exceptiones. vel alias pp sui ineptitudinē non eēt rndendū. metu excōicationis sibi cōminate. si de h ptestet. metus eū excusat. et iudex grauat. q lȝ metus excōicationis iniuste non excuset: vt no. Ber. in. c. cū dilectus. qd metus cā. tamen iniusta excōicatio est iustus metus: vt ibi no. Hostien. et Jo. an. et sic loquitur glo. ii. Ber. in. c. olim. ii. de resti. spo.

De actione iniuriarum. Rubrica.

¶ In actione iniuriarum lȝ agatur ciuiliter tamen requirat plena specificatio. h.d. CCCCXCI

ota Nō i actione iniuriaꝝ. lȝ agat ciuilr tamē reqrit specificatio talis i libello et articulis q pars possit certificari. et testes deponere. ſȝ non tāta quanta i obiectibus q sunt plus odiosi: p h dicto alle. tex. in. c. tue. de procura. et no. Inn. i. c. accepimus. de pur. ca. faciūt et no. de specificatione criminū circa testes. q lȝ crimia pbentur tamē pena ordinaria non puniuntur: vt. in. c. cum dilectus. de ordi. cog. de dicta specificatione. no. in dicto. c. ex parte. de testi. et. c. i. p sentiū. li. vi. de excep. pia. de sen. excom. cū medicinalis. li. vi.

De iuramento calumnie. Rubrica.

¶ Procurator i romana curia i aiam ɔstituētis et suam tenetur iurare. h.d. CCCCXCII

ota Nō pcurator i romana curia non solū in aiam domini sed ēt sui ipsius. tenet pstare iuramentū de calūnia. alioqn hēbit loci pēa. c. si. de iura. calū. nam lȝ dominus pncipalis iurasset nihilominus iurare tenet pcurator. cū ipse calūniari possit sicut dominus: p vt le. et no. i. c. appellationis. sup vbo. ab ipsis. de pcura. li. vi. et faciunt in simili. no. per doc. in. c. presentiū. de testi. c. li. et i auct. pricipales. C. e. t. i pn. gl. et no. i. c. i. p tractādis. e. t. et faciunt no. in. c. per tua. de elec. libro. vi. et per Hostien. e. ti. §. ij. circa si. in summa.

De prosecutione appellationis. Rubrica.

¶ Appellatus potest quandocunqȝ prosequi appellationem interpositam in partibus. licet sibi non fuerit intimata. hoc dicit. CCCCXCIII

ota Voluerūt domini et in h oēs ɔcordauerunt: q opio Pau. posita i cle. cūm. de elec. et v. deuoluta. circa si. seruet. vȝ q veniens quandocūqȝ ad curiam pōt psequi appellationē per aduersarium suum interpositam in partibus dummō de ea ɔstet. lȝ non fuerit sibi intimata. naȝ inuito appellante potest prosequi. fm Pau. et Gen. ibidem licet Guil. contra no. in cle. constitutionem. et. c. ti. co. di. li. vi.

De probationibus. Rubrica.

¶ Per iuramētū ipetrātis pbaf q non possit iusticiam cōseq in ptibus.h.d. CCCCXCIIII

Nota Si ipetref cōmissio de spali mandato.i qua narrat ipetrās se non posse pseq i ptibus iusticie cōplemētū.sufficit h pbare p iuramētū ipetrantis:qr ea que psistunt in aio vel mente alicuius aliť pbari non psūt.de sen.exco.si vo.de rescri.statutū.ⲧ ibi p Jo.an.sup vbo.saltez p ppriū iuramētum.li.vi.facit.c.vt circa.e.ti.li.vi.ⲧ ibi vide.

De clericis positis in gñio in forma paupez.Rubrica.

¶ Seipsam sūmatqz breuis ē. CCCCXCV

Nota Voluerūt q opio Jo.posita.i.c.duob⁹.de rescri.li.vi.sup gl.fi.i nouella tanqz fauorabilis pauperibus.imo sm aliqs tanqz iuridica propť clausulas non obstañ.in gñio paupez positas de cetero seruareť.

De litis contes.Rubrica.

¶ In restitutione ad appellandum non est necessaria litis contestatio neqz ordo iuris seruatur in pcambulis iudiciorum.h.d. CCCCXCVI

Nota Nō ĝ in restōne pcedēda ad appellandū.non est necessaria lit.pteſ.in bijs ⲧ aliis pambulis.sicut pbando ifamiam p quam pcedēda ē talis citatio psonalis vel faciēdo iqsitionem non ē suandus ordo iuris.ar.c.qualiť ⲧ qñ.ⲧ.c.cum oporteat.ⲧ.c.inqsitionem.de accu.vide supra.deci.cccclxxi.

De iureiuran.Rubrica.

¶ Pactus est non summatur. CCCCXCVII

Nota Nō ĝ pcuratoř datus ad litē pupilli non tenetur pstare iuramētū.p rōes quas posuit spe.ti.de actore ab vniuer.vel curis depu.§.i.ver.puberes.

De decimis ⲧ priuilegiis.Rubrica.

¶ Cap.si anū.de iud.li.vi.loci bz in maiore.xiiii.anoz petēte decias sibi debitas ex puilegio.CCCCXCVIII

ota Nō ĝ.c.si anū.de iudi.loci bz i laico maiore.xiiii.annoz.de defendēdo decimas sibi ex puilegio apostolico vt ptēdiť ⲧ añ latrañ.pcilii in feudū pcessas ppť vba textus ibi ⲧ aliis causis spūalibus.ⲧ depēdētibus ex eis dē nullum dubiū qn decime sint res spūales ⲧ fructus decimaz sunt depēdētes:vt no.Jo.mo.ibidē expsse q possunt cadere in laicum ⲧ etiam pscribi.licet ius decimandi no.vt no.de pscrip.c.causam que.ⲧ de deci.qñis.per Ber.ⲧ sic fuit determinatum per relationes meas in causa detrusen.

De potestate iudicis ordinarii si negetur qualiter probari possit.Rubrica.

¶ Presumitur p officiali vbi non negatur per partem eius potestas.h.d. CCCCXCIX

ota Valēt acta agitata ĩptibus corā officiali alicuius epi.lz non pbeť p līas patētes eius ptās.dūmō a ptibus non negeť.qr ordinarius est.de psue.c.ii.de appel.romana.li.vi.Si vo ab aliqua partium negeť eius potestas tunc oportet q pbetur.qr p negationem fit res dubia.l.inter stipulantē.de verbo.sig.sed tunc sufficit pbare babilitatē nominationem.ⲧ reputationē ad hoc.q acta p eum valeant.per.l.barbarius.ff.de offi.pref.ⲧ no.in.c.nibil.de elec.

De appel.ⲧ de dolo ⲧ contumacia.Rubrica.

¶ Qui fuit soli citat⁹ ad domū ad audiēdam sniam potest appellare.x.decē dies a tpe scie.h.d. D

ota Si ferať snia diffinitiua p citatum ad domum cū reputeť ficte ⲧ non vere ptumax.ipse pōt a tempore scie infra decēdium.appellare.qr tunc nō currunt illi.x.dies a tpe plationis snie.sz a tpe noticie.sicut dī.ⲧ le.de app.extraiudicialibus.in.c.pcertatoi.de ap.li.vi.vbi dicit Jo.an.q dicti.x.dies sunt vtiles ab initio:sz ptinui in pcessu.de q̃ de pces.preben.quia diuersitatē.p quo tñ vide Archid.in.c.statuimus.ver.non pōt appellare.ⲧ Jo.an.post Compos.i de.cām electionis.in glo.penul.vbi distinguit inť vez ⲧ fictum contumacem:vt p'mus non audiať appellans.secundo vero sic remittēs ad no.in de.si ante.de dolo ⲧ.cō.ⲧ cum eo concor.Pau.vide spe.ti.de appel.§.i.ver.illud.ⲧ supra.ccxiii.

De excep.p perētē absolu simpliciť vel ad cautelā.Rub.

¶ Sufficit opponē exceptionē maifeste offēse i genē: absolutionē petēti simpliciť vel ad cautelā.h.d. DI

ota Sufficit opponē exceptionē manifeste offense i genē absolutionē petēti simpliciť vel ad cautelā maxie si excipiēs referat se ad acta tēpore probationis.ⲧ pdictā manifestam iniuriam curia tūc specificari oportebit iuxta no.in.c.solet.de senten.excom.li.vi.vide decisi.ccclvi.

De acceptationibus.Rubrica.

¶ Seipsam summat. DII

ota Nō ĝ clausula psueta poni i pfirmationibus.dūmō ex ordine deaf bñficium.non itelligiť tñ de ordine date sz acceptationis sed acceptationis:qr ex tūc pmo beneficium est debitū:vt in.c.i.de concef.preben.lib.vi.

De exceptionibus declinatoriis.Rubrica.

¶ Exceptiōes decliatorie nō sūt admittēde post terminum ad dicēdū p cōmissionē nisi iureť ⲧc.h.d. DIII

ota Exceptiōes decliatorie post ťminū ad dicēdū pťra cōmis.opposite ad pbādū non sont admittende:nisi vellet iurare excipiēs iuxta formā.c.pasto.de.exce.

De sententia excommunicationis.Rubrica.

¶ Ad effectū:vt qs possit declarari icurrisse canonē si quis suadēte:nō reqriť lit.ptestatio.h.d. DIIII

ota Si petať qs declarari p ordinariū icurrisse canonē si qs suadēte.qr pcussit clericū ad finē q denūtieť publice excōicatus:ⲧ euitetur a xpi fidelibus non reqritur lit.ptes.lz ordinarius q ē executor canōis deat pte vocata ⲧ cū cae cognitōe summarie pcedē.ⲧ de hoc ingrē:vt.le.et no.in cle.pñn.de cēn.ⲧ de sen.excō.pñti.ⲧ de pe.c.i.ⲧ se.super vbo.psuerit.p Jo.an.ⲧ Pau.in cle.ⲧ Jo.an.i.c.i.de offi.dele.i cle.sup vbo.reperit.ⲧ de psan.ⲧ affi.c.i.i cle.tñ qr hic nihil petiť adiudicari vel auferri.qr hic pcediť summarie ⲧ sic nulla sit lit.ptes.p q̃ al.no.Inn.i.c.fi.de offi.iud.ⲧ i.c.ad nram.de iureiurā.ⲧ.c.sacro.de sen.excō.ⲧ no.i.c.qm freqnť.§.in aliis.vt lit.non cō.ⲧ.c.nec p Ber.spe.tñ tenet pťrariū q ētm summariis requiritur lit.ptes.de offi.iudi.§.fi.ver.sed queritur.

De attemptatis.Rubrica.

¶ Attēpta non reuocantur ad instātiā illius de cuius non iure clare constat.h.d. DV

ota Ad instātiā illius de cuius non iure clare pstat non veniunt attēptata lite pēte reuocāda.sicut dicim⁹ in iterdicto vñ vi.iuxta no.p Inno.in.c.psituitus.de h.ps.ⲧ.c.significasti.de diuor.ⲧ qr sua nō itereſt hoc petere.de dec.cum inter canonicos.ii.q.vi.non solēt.de testi.veniens.

De corruptione positionū.Rubrica.

¶ Positiones in pria istantia p pcuratorē ēt cum iuramento date possunt in scda p pricipalē reuocari sine expressa reuocatione erroris.h.d. DVI

ota Nō ĝ positiōes date i pria istantia.p iuramētum pcura.in scda istātia psūt p dñm pncipalē reuocari ⲧ melorari sine expssa reuocatōe erroris.tū qr illud iuramētum nō fuit de veritate.sed de credulitate tū qr pcuratores nō sunt plene iformati sicut principales q̃ nouerunt rōnem veridicā iuxta no.in.c.cū ipositōibus.de iureiuran.li.vi.

De ap.ex commissionibus.Rubrica.

¶ Si appellat⁹ faciat cōmitti cām appellatōis.x.terminū ad psequndū pt nihilominꝰ cā pseq.h.d. DVII

ota Nō ĝ si appellatus.x.terminū ab hoie ad psequndum appellationē suam.ipetrat cōmissionem licet appellans det exceptiones generales pťra illā.dūmodo in eis nō psistat.nec pp eas appellet hmōi diligētia pōt specificari.ita q si post.x.dies appellatus vlterius pcedat in cā appellatiōis pt se defendē.qr rescriptū ē cōe.de mutu.peti.c.i.ⲧ no.Inn.i.c.ex cōqōne.de testi.spo.alle.ēt.l.oēm honorē.C.de tēpo.ap.non ob.de.si appellatōi q̃ loqur qñ neutra poi fra terminū pseqtur.sed post terminū lapsū.tūc.n.diligentia vtriusqz pdest.pterea appellās iuito appellato.pōt pseq appellationē.C.de ap.eos.ⲧ no.i.c.cordi.de ap.li.vi.facit.c.ob late.e.ti.Si igitur pt pseq alť pt se defendē:vt i.c.abbate.de exce.cū inf.ⲧ.c.dilectis.spe.tñ vi innuere ⲧ tenere pťrariū.ti.de ap.§.nūc breuiť.v.Itē pone psitus fuit.i termio vo iuris pdictā alias opionē fore vaz.dūmō tamē nō pcuraret i dicto.c.oblate.hanc tenet in supradicto.§.v.ap.tñ.vide.ccccxiiii.

De offi. vicarii. Rubrica.

¶ Officialis gñalis epi͠ls regularis nõ possit punire delicta tñ pót ex offõ inqrẽ ⁊ cognoscẽ ⁊ ad epm̃ deinum puniendum remittere. h. d. DVIII

Nota Q̃ó fuat opio Joã. mo. in. c. lz. de offi. vicar. vz φ officialis epi. lz sua generali potestate nõ possit punire crimina et delictum seu penam ordinariam imponere. tamen potest inquirere et cognoscere de eisdem ex mero officio et si inuenerit talem criminosum. remittat illum ad episcopum puniendum de offi. Archidi. ad hec.

De terminis obseruandis. Rubrica.

¶ In causa ꝓphana non datur insimul vtriqz parti idem terminus ad probandum recusante reo: secus in beneficialibus ⁊ sũmarijs. h. d. DIX

Nota Q̃ó in cã ꝓphana danł termini actori pmo. ſmi nus ad ponẽdum ⁊ articulandum. nec reus cõpellat ſminum datum actori recipere. lz pót petere aliuz terminum ad ꝓbandum exceptões ⁊ defensiões suas. ⁊ illud ꝓbał. q: actore ꝓbante intẽtionẽ suaz. reo incumbit ꝓbatio ad ꝓbanduz exceptionẽ suã. ĝ añ vł φ nõ cõpellał reus ꝓbare. ꝑõ q actor ꝓbauerit intẽtionẽ suam: vt ꝓbał in. l. siqdẽ. C. de excep. iuncto. c. de testibus. cum ibi notatis p Ber. de testi. in cãis autẽ bñficialibus in simul. ⁊ idẽ tps vtriqz pti datł ſminus ad ponẽdum ⁊ articulandum. q: in talibus causis beneficialibus magis proceditur summarie. q̃ȝ in ꝓphanis vt in. c. sepe. de verbo. signi. ⁊ cle. dispendiosam. de iudicijs.

De sequestratione possessionis. Rubrica.

¶ Violãs seq̃str̃ appositũ sup bñficio in vim snie nulle incidit in pẽas cle. ad cõpescẽdas. h. d. DX

Nota Utrz pẽa ꝯsti. cle. ad cõpescẽdas. hẽat locum. si factum fuit seq̃str̃ vĩtute snie diffinitiue late i curia romana q̃ ẽ nulla. lz tunc aliqua putaretur. si aliqs violauit illud seq̃str̃. ⁊ vł φ talis nõ incidat in penã. ex q̃ snia ẽ nulla. q: tũc seq̃stratõis decretũ vł fuisse interpositũz ex falsa. cã. ĝ nullius fuit effectus. ar. ff. ne vis fiat ei. l. i. §. hec vba. q: ꝯstitutio illa ẽ penalis. ĝ restrigẽda. nisi eẽt tenẽ ꝯtrarium pp rõnẽ illius tex. in odiũ violãtis seq̃str̃ añq̃ȝ fuisset declarata seu tẽtie nullitas. ⁊ q: ꝓpria auctoritate attẽptare non debuit qd iuridice ⁊ via ordinaria ꝓseq potuisse. q: i dubio seq̃str̃ ⁊ maius appositio pape suari debuit pp eius auctoritatẽ. ⁊ propter hõ ẽt. q: non obstãte nullitate snie. ex q̃ autẽtica credebał puniał ⁊ teneatur violator illis pẽnis. ff. de fal. si qs legatam ẽt seq̃str̃ non ẽ nullum. lz ex falsa cã latum. cum snia diffinitiua vel interlocutoria ẽt lata ex falsa cã. nisi hẽat errorẽ in ꝯpssum. ipso iure tz lz ope exceptõis reuocari posset facit qd no. ff. de acq. here. l. si is ad quẽ. ⁊ no. p Jnn. de renun. in prima. nec ob. iura q̃ in contrariũ possent allegari vt dixit Ber. in illa qõne. an vnio facta ex falsis causis sit nulla ipso iure. ⁊ ex seq̃str̃ violans violat possessionẽ tenẽdo φ esset penes seq̃str̃. vel tenẽdo φ adhuc eẽt penes pñ̃pũs possidentẽ remãsisset lz p seq̃str̃ sibi ꝯseruare. ar. no. C. de pbi. seq̃s. l. i. §. y. cuius qdẽ ꝯsistẽtiam possessiõis cum sit facti decretum iustum vel iniustum vel cãe falsitas nõ diuersificat. nec eius acq̃sitionẽ vel receptionẽ ipedit. sic nec acq̃sitionẽ dñij vt. l. cum rem q̃ nobis. ⁊. l. iij. §. cõtrario. de acqui. pos. ⁊. c. cum nostris. de concef. preben. ⁊ sequestratio etiam facta ẽ de cura. furi. l. concilio. §. si. vide supra deci. ccxcvij.

De vnionibus. Rubrica.

¶ Unio fcã ex falsa cã valet lz annullatur ꝓbata cãe falsitate sed facta sine causa non valet. h. d. DXI

Nota Q̃ó vnio ex falsa cã facta seruata tñ forma iuris valet ⁊ tz. ar. no. p Jo. pñ. q. ii. in summa. ⁊. c. q sine exceptione. ⁊. c. dudum. de rebus eccle. nõ alie. secus si nulla cã subsit. sed si sine cã aliqua facta fuerit tunc nihil valet qd actum ẽ vt i cle. mõasterioꝝ. de re. ec. nõ alie. ⁊ sic ptest intelligi. opi. Ber. ⁊ Ho. q tenẽt ꝯtra Jo. ⁊ tancre. in. c. i. de reli. dõis vo Jo. de ligna. l. c. si qs pbẽ. distinguit an sit peccati in cã ex q̃ vel circa quã: vide supra. dec. cccxlij. ⁊. cxvij.

De commissionibus. Rubrica.

¶ Si qs facit cõmitti cãm ꝯ a. ⁊. b. ⁊ postea succumbit auditoriter. a. ⁊. b. sine noua cõmissiõe nõ ꝓcedet. h. d. DXII

Nota Q̃ó cum qs ipetrat cõmissionẽ ꝯtra. a. ⁊. b succumbat auditoriter. a. ⁊. b. vigore huiõi cõmissiõis si pt ꝓcedere. q: nullus illoꝝ obtinuit hãc ꝯ aliuz. ⁊ q: Jnnouare pcio vł q pcio reꝰ ẽ. ẽt nũc ẽ actor. voluerũt dñi opꝰ eẽ noua cõmissiõe. nã res int alios acta ⁊c. de iud. q: vv.

De aduocatione cã. ⁊ de cõmissionibus. Rubrica.

¶ Si cã cõmissa vni auditori petał alti cõmitti ⁊ signetur a primo auditore aduocata censetur. h. d. DXIII

Nota Si petatur φ cã cõmissa vni auditori cõmittał alteri ⁊ signetur audiat talis. aduocata censetur cã. ap. audi. ⁊c. sine expssa aduocatõe. q: satis ꝯstat de mente committẽtis alteri φ voluerit cãm appellationis reuocare.

De rescriptis. Rubrica.

¶ Scõm rescriptum faciẽs mẽtionem de primo reuocat illud. hoc dicit. DXIIII

Nota Quod si fiat mentio de primo rescripto reuocatur. de rescrip. ceterum.

De commissionibus. Rubrica.

¶ Licet plura falsa ⁊ vera in commissione narrentur si ex veris seq pót ꝯclusio non ẽ surreptitia. h. d. DXV

Nota Q̃ó lz plura capitula i cõmissione obtenta narrẽtur. q̃x aliqua sunt falsa. ⁊ aliqua vła. si ex veris potest sequi ꝯclusio. valet comissio. iuxta. no. in. c. ex parte. ⁊. c. inter ceteras. ⁊. c. olim. de rescrip. facit. c. licet. de probat.

De testi. ⁊ articuloꝝ admissione. Rubrica.

¶ Receptio testiũ siñ expssa admissiõe articuloꝝ valet i bñficialibus. ⁊ i mã attẽptatoꝝ. h. d. DXVI

Nota Ualet receptio testiũ ẽt non assũptoꝝ sup articulis expsse non admissis. in mã attẽptatorum. ⁊ etiam in quacũqz cã beneficiali. dum tamen sit de iure dantis. ⁊ termini consueti seruati. nam eo ipso φ testes recipiuntur. articuli admittuntur saltim tacite: vide decisi. cccxcv.

De re iudi. Rubrica.

¶ Tres snie ꝯformes late sup attẽptatis sunt añ oia executioni demandande. h. d. DXVII

Nota Q̃ó tres snie late sup attẽptatis. sũt añ oia executioni demãdande. diũnõ ꝑdicte snie vim diffinitiue hẽant. puta si post litis depẽdẽtiam. vel post appellationẽ a diffinitiua aliqd sit attẽptatum circa possessionẽ rei de qua agitur. q: sic sapit nãm possessorij veri. qd est mandandum executioni añ ingressum petitorij. de resti. spo. in causis. nec potest opponi nullitas ante executionem eorundem. de re iudi. vt calumnijs. in clementi. vide deci. xc. ⁊. cccxvij.

Ut lite pendente. Rubrica.

¶ Attemptata pñt peti reuocari vsqz ad ꝯclusionẽ cause exclusiue. h. d. DXVIII

Nota Q̃ó attemptata lite pen. possunt peti reuocari vsqz ad ꝯclusionem in cã exclusiue. q: in quacũqz pte litis. ex officio reuocatur ante omnia propter ꝯtẽptuz iudicis ⁊ partis. iuxta. notata. i. c. non solum. de appe. lib. vj.

De snia excõicationis ⁊ de exceptio. Rubrica.

¶ Exceptio generalis excõicationis nõ admittitur ꝯtra impetrantem beneficia. h. d. CCCCCXIX

Nota Q̃ó non admittitur exceptio excõicationis cõtra impetrantẽ. q̃ñ allegatur generalis excommunicatio vt q: lata p ꝓcessus generales ab hoie: secus si a iure: vt q: diceretur φ iecit manus violẽtas in clericum. q: tunc admitteretur talis exceptio: q: plus delinqt i legem q̃ȝ i hoiez. ar. l. si libertus se mioꝝ. ff. de iur. pio. nec ob. l. celsus. de arbi. q: ibi delinq̃bat ꝯtra legẽ ⁊ hoiez fm bonũ itellectũ.

De penis. Rubrica.

¶ Requiritur monitio vt tenens bñficium sacerdotale priuetur si non promoueatur ad sacerdotium. h. d. DXX

Nota Q̃ó tenens capellaniam regirentem sacerdotium nõ priuatur cappellania nisi monitus posito φ non ꝓmoueatur infra annuz q: c. lz canon. de elec. eẽt penale. ĝ non debent extendi nisi caueatur: vt. c. statutuz. e. ti. li. vi. no. gl. qualił si actum ꝯtra aliquem p modum inq̃sitionis. non pt agi iterato ꝯtra eundem p modũ accusationis se

eius si p vlam exceptionis: vt no. i. c. dilectus. de pur. ca. vt ibi i gl. purges sup fama p pria pte huius dec. vide. s. decl. cviii.

De penis. Rubrica.

¶ Quomodo subtrahantur fructus beneficiorum clerico excommunicato. h. d. CCCCCXXI

Nota Quo et qualiter subtrahantur clerico excommunicato fructus beneficiorum ecclesiasticorum. vide Inn. in. c. pasto. de ap. sed Hos. in summa. de clerico excom. §. ii. ver. sed nunqd. et de sen. excom. §. qs sit effectus. ver. sed nunqd. et per Archi. de rescrip. c. vlti. li. vi. et per Joan. an. de re. iuris. cum qd prohibetur. li. vi. et de cleri. excom. mi. latores vide Innocen. de coha. cleric. et mulie. sicut de accu. qualiter. ii.

De executione citatio. per edictum. Rubrica.

¶ Potestas citandi p edictum in locis pluribus non verificatur in vno tm. CCCCCXXII

Nota Quod si committatur cuicum ptate citandi p edictum in locis vicinis in portis affigendis non sufficit quod fiat executio in vno loco vicino quantumcumq publico sed requiritur quod in pluribus locis exequatur ad minus duobus quia pluralis locutio tc. de reg. iuris. pluralis. li. vi. facit glo. Jo. an. an. in. c. casum. sup verbo loco. de ele. et quia forma mandati hoc hz quod est diligenter obseruanda. de rescrip. cum dilecta.

De intimatione appellationis. Rubrica.

¶ Sufficit facere diligentiam in parrochiali et cathedrali ecclesia non facta alia diligentia de persona vbi agitur de parrochiali. CCCCCXXIII

Nota Quod in ca beneficiali sup parochi. ecclesia quo ad deuolutionem ipsius cause ad curiam sufficit appellationem esse intimatam in ecclesia de qua agitur et in ecclesia cathedrali lz possessor vel intrusus psonaliter non apprehendatur. nec alia diligentia fiat de ipso pquirendo quia appellans non tenetur alibi querere eum qz in ecclesia sua parochiali. in qua tenetur residere sicut maritus cum vxore. ar. no. p Inn. i. c. si. de eo q mit. in pos. et de cleri. non resi. clericos. alias ex tue. quia ecclesia cathedralis succedit loco domicilii: vt in cle. casum. de elec. si igibi et in beneficio de quo agitur fiat intimatio sufficit ar. in clementi. antedicta.

De sententia excommunicationis. Rubrica.

¶ Absolutus simpliciter cum cautione si non paret reincidit in excommunicationem ipso iure. h. d. CCCCCXXIIII

Nota Quod vbi excommunicatus coram auditore ad hoc vt absoluatur promisit stare iuri et mandatis ecclesie si non facit quod promisit tunc si prius fuit excommunicatus a canone vel a iure: ex quo non adimplet quod promisit ipso iure reincidit in excommunicationem: vt. c. eos. de sen. excom. li. vi. quod. c. vi corrigere no. per Ber. in. c. de cetero. de sen. excom. vbi autem fuit excommunicatus ab hoie et absolutus p auditorem cum cautione de stando iuri: tunc si non facit quod promisit non est ipso iure excommunicatus: sed p eundem auditorem in eadem sniam qua prius erat ligatus est reducendus donec fecerit quod promisit. vt. c. quam. de ap. et quod no. Jo. mo. in all. c. eos. in fi. nec est mirum si p eundem auditorem posset reduci in primam sniam: quia sub conditione vi absolutus quod si conditio desit non vi liberatus ab eodem auditore. ar. l. lz. in prin. ff. de iure do. et. l. si qs accepto. cum ibi no. de cdi. ob cam. maxie. J. annum a tpe absolutionis prius iudex valet cum reducere: quia tm vi durare eius iurisdictio: vt. c. quam. de off. dele. vel dicit quod etiam in casu isto post annum. quia sub conditione vi absoluisse alias non vi functus officio nisi constat conditio per iura alle. vide decl. dcii.

De probatio. et acceptationibus. Rubrica.

¶ Presumitur beneficium vacasse. J. mensem dandi ad acceptandum si constat vacasse ante acceptationem. h. d. CCCCCXXV

Nota Quod sufficit acceptandi pbare beneficium illud vacasse ante suam acceptationem lz testes non pnuncient illud vacasse. J. mensem acceptationis: nam si probetur mortis tempus precessisse tempus acceptationis: presumitur in ifra tempus acceptasse. ar. no. per Inno. in. c. quia diuersitatem. de conces. preben. et per Pau. in clemen. cum ei que. e. ti.

De appellatio. Rubrica.

¶ Iudex qui pronunciauit appellationem desertam potest reponere appellantem si doceat de diligentia. hoc dicit. CCCCCXXVI

Nota Si auditor pnunciat sup desertione appellationis tm si appellet et iudex doceat de diligentia appellantis potest reponere: nam quod ad hec censetur interlocutoria et remansit iudex. reuera: quia potest semp reuocare de appella. cum cessante. et. c. si a iudice lib. vi. vide supra. decisi. v.

De institutionibus et de iure patronatus et snia excommunicationis. Rub.

¶ Institutio facta de presentato per patronum excommunicatum non valet. h. d. CCCCCXXVII

Nota Patronus excommunicatus presentat epo et eps presentatum admisit et instituit: quare nunquam valet institutio. et p cons si alius impetrauerit illud beneficium a papa: si non fuerit alteri ius quesitum non debeat illud obtinere. Quidam dicebant quod presentatio fuit nulla ipso iure. et p cons institutio epi ad eam secuta ex quo refertur ad originem vitiosam. Alii distinguebant inter patronum clericum et laicum dicentes quod presentatio patroni clerici nulla ipso iure. et p cons institutio epi ad eam secuta quia presentatio patroni clerici hz vim electionis: vt in. c. cum aut. de iure pat. et ideo confirmatio seu institutio epi inde secuta ad elec. nullam erit nulla: tunc eni totalis dispositio non dependet a ptate epi. sed etiam a ptate patroni: cuius presentatio non valebat: et ideo actus cum sit factus ptum in psona inhabili. s. a patrono inhabili. non potuit p illa pte valere. facit dec. cum sup. de offi. dele. secus etiam si. esset facta a patrono laico. quia tunc sm aliquos valeret presentatio cum sit de iure sui patroni. et eius ratione sibi quodammodo competat cuius administratio in extraiudicialibus sibi excommunicato non est interdicta sicut contrahere: vel alia que sunt facti exercere. ar. no. p Inn. de dolo et cotu. et p Arc. in. c. pia. de excep. li. vi. vel sm alios: lz quia est annexum ius spiritualibus presentatio sit nulla etiam facta patrono laico: et ita dicebant fuisse determinatum per plures in palacio tm quia ipse papa vel nihil iuris hz circa dispositionem beneficii nisi de quadam gra: iuxta no. p Hosti. in. dicto. c. cum. de iure pat. totalis dispositio potius censetur dependere a ptate epi. et p cons institutio epi tanqz sola plene ius in beneficio tribuens potius erat attendenda. alii aut simpliciter in vtroq dicebant idem. et tenebant simpliciter institutionem ipsam tenere. non ob. quod patronus erat excommunicatus etiam si esset patronus clericus vel laicus: quia ex quo patronus concessit epo: nec se opponit eius institutioni totalis dispositio p quantum in beneficio quaeritur censetur ab epo pendere et ad eum pertinere: cum etiam si ex post facto patronus consentiret. adhuc sufficeret. ar. de iure pa. cura. et. c. suggestum. et no. Hos. in summa. de iure pa. §. fi. circa fi. et ideo cum patronus absolutus non contradixit aut etiam nec contradicere potuit ne variaret quia saltem in eius preiudicium presentatio tenuerat. nec sit melior conditio eius excommunicati qz si non esset: vi quod institutio epi tenebat. Item lz ad patronum et ad epm simul. lz iure diuerso censeatur dispositio beneficii ptinere vi quod patrono excommunicato totaliter ptas ad epm deuoluatur: nec beneficia diu vacent: et quia ipse oes defectus subditorum supplet de: vm facit in simili ex. ne se. va. c. i. li. vi. et pserti cum ipse ibi expsse consentit: nec contradixit: lz forsan sibi contradicere: puta quia epo vellet alium instituere recusando presentatum sui ptextu excommunicationis sue presentationis posset substituere quod patrono excommunicato non curreret tps presentandi. ar. c. quia diuersitate. de conces. preb. et lz opinio ista mihi et quibusdam aliis magis placeret. tamen plures et maiores fuerunt in contraria opinione scilicet quod presentatio a patrono clerico excommunicato facta et institutio episcopi ad eam secuta non valeret vide dec. dcci.

De iure patronatus. Rubrica.

¶ Si patronus non presentat infra tps collatio ex interim facta per epm. h. d. CCCCCXXVIII

Nota Infra tps patroni epo confert beneficium alicui postea patronus nulli presentauit. J. tps quadrimestre. s. laicus vel semestre. s. clericus: quidam alius postea impetrauit a papa illud beneficium si non fuerit alteri ius quesitum. Queritur an ei cui contulerat epo fuerit ius quesitum vt iste appellatus non debeat habere: vel an iste appellatus sit potior tanqz illi ordinario nullum fuerit ius quesitum et magis dilatetur dubium: pono casum. p vt erat in facto in palacio: cum ad quendam patronum spectaret presentatio cuiusdam beneficii et vacaunt certa dies episcopus pretendens patronum non presentasse. J. tps debitum: sic quasi ad se iure deuoluto spectare dispositionem beneficii vltima die tpis. J. quod patronus poterat presentare: vt iure deuoluto con

tulit ecclesiā cuidam: pƀonus aūt nullum p̄ſētauit aliū. Q̄ uidam aūt alius poſtea ipetrauit illud bñficiū ſi non foret alteri ius q̄ſitū. Querit q̄s iſtoꝝ ſit potioꝛ. ⁊ circa h̄ qualiter dēat ɔputare tp̄s pƀoni quadrimeſtre vel ſemeſtre: an ſʒ nūmeꝝ mēſium: an ſm̄ dies anni: vel an p menſe dēant triginta dies: vel triginta vnū: circa qḋ p̄nunc non inſiſto ſʒ remitto ad pleniſſime no. p Hoſt. de ſuppl. neg. pla. c. i. ⁊ p Jo. an. de elec. q̄ ſit. li. vi. p doctores. de regu. iu. vbi ler. Sʒ veniēdo ad q̄onē ⁊ ſupponēdo q̄ vltia die pƀoni ep̄s ɔtulit tanq̄ iure deuoluto: vtꝝ q2 pƀonus poſtea nullum: nec aliū p̄ſtauit teneat collatio ep̄i: Quidam ⁊ in hac opione fuit maioꝛ pars diſtinguunt int̄ pƀonum clericum ⁊ laicum. ⁊ dicebāt q̄ collatio facta. J. tp̄s pƀoni clerici ſit nulla ipſo iure ⁊ q̄ non ratificet nec validet̄ pp negligētiā pƀoni ſubſecutā: q2 qḋ ab initio nullum eſt tractu tp̄is non ɔfirmat̄. ſecus in collatione facta J. tp̄s pƀoni laici ⁊ reddebāt cām ⁊ rationē diuerſitatis: quia pƀonus laicus pꝛ vel nullū ius hꝫ vel ſaltē debile in diſpoſitiōe bñficii. ⁊ q̄gd hꝫ ē de grā ⁊ totalis diſpoſitio cēſetur ad ep̄m ptinē potiꝰ iuxta notata i. c. q̄m. de iure pƀo. p Hoſt. ⁊ iō collatio ep̄i cēſet̄ validioꝛ. p̄ſerti q2 maiꝰ ius hꝫ i ɔceſſiōe platus: q̄ i p̄ſtatōe pƀonꝰ. de offi. dele. dilectus. Quidā vo alii i diſtictē dicebāt collationē ep̄i eē validā ex q̄ pƀonus. J. tp̄s debitum nullum p̄ſtauit. ⁊ dicebāt eā ab initio tenuiſſe ipſo iure quātūcūqꝫ fuiſſet fcā. J. tp̄s pƀoni: lꝫ ſi pƀonꝰ aliū. J. i. ep̄ꝰ p̄ſētaret inſtātē pƀono eiꝰ collatio eēt caſſanda ⁊ irritāda. ar. no. p Inn. de reſti. ſpo. cū Bertoldus. i. in. gl. ſua in fine: mihi tñ ⁊ multis aliis videbat̄: q̄ collatio ep̄i fcā J. tp̄s certum caſu cūqꝫ pƀoni ſiue laici ſiue clerici ſit nulla ipſo iure vt. xvi. q. vii. decernimꝰ. ⁊ no. p Hoſt. de iure pa. ex iſinuatōe. ⁊ ſic intelligi dꝫ c. illud. in fi. c. i. ⁊ ibi dixi poſt Hoſt. tñ videbat̄ mihi q̄ lꝫ ſit nulla tñ ſi pƀonus ei ɔſentiat ſiue tacite ſiue expſſe: q̄ per eius ratificationē validat̄. ar. no. p Hoſt. i ſūma. de iure pa. §. ſi. v. qd ſi eccleſia. ⁊ hec obſtat. ⁊ ē cum dicit: nec. n. itereſt vtꝝ ab initio ɔſentiat vel ex poſt facto q̄ adh̄ vt ſine cōſenſu ſuo ordinata non videat̄ ⁊c. tunc. n. ex q̄ ceſſat cā ipediēs caꝫ ⁊ ſupuēit cā ɔfirmās lꝫ foret nulla ab initio: bñ pōt validari. ar. l. ſi p fundū. ⁊ l. fi. ff. de ſui. ru. predi. ⁊ l. obſeruari. §. fi. de offi. pcōſu. ⁊ no. p Dy. ⁊ doc. i regula. non firmat̄. tñ ſuppoſito pƀmiſſe q̄onis: q2 epiſcopꝰ cōtulit iure deuoluto. non credo q̄ vnq̄ valuerit ex q̄ reuera nundū erat ad epiſcopū deuoluta ptās. ar. ex. de ɔceſ. pꝛe. ex pte. cū ibi no. p Hoſ. ſuper vbo. ɔcalu. nec ſeq̄ns pƀoni ratificatio vel aſſenſus tacitꝰ vel expꝛeſſus validabit eā: q2 non fuerat fcā vt ex illo iure nec vt ex illa ptāte epiſcopi ad cuiꝰ vigoꝛē regrēt̄ ɔſenſus pƀoni immo erat fcā iure deuoluto ⁊ quaſi in negligētiā ⁊ penā pƀoni ⁊ iō q2 nil erat factum: vt eiꝰ noīe non pōt p eū ratificari: quia qḋ mō noīe non eſt factū ratum hēre non poſſum. ſecus aūt eēt vt pdixi ſi epiſcopꝰ iure non deuoluto. ſed vt iure ordinario ⁊ originali qḋ hꝫ circa diſpoſitionē bñficii ɔtuliſſet. q2 tunc lꝫ non poſſet nec dēret diſponē niſi de ɔſenſu ſeu ad p̄ſtationē pƀoni: tñ q2 iure originali vel ordinario diſpono videbis diſponē: vt iure ſuo ⁊ vt iure ⁊ noīe pƀoni vt quaſi ſperās ⁊ credēs pƀono cōplacē ⁊ quaſi ſub tacita ɔditione ſi ſibi placuerit vel alit̄ iterpꝛetet̄ ne alit̄ interpꝛetādo videat̄ illicite ⁊ iuſte diſponē. ⁊ quaſi eligere viā ad ipugnādum ſuam diſpoſitionē. qḋ non ē i dubio pꝛeſumēdū. ar. l. in. ff. de teſta. mili. ⁊ p h̄ facit i ſimili de hiis q̄ fi. a pꝛela. c. nouit. cum dū intelligi dēnt q̄ fiāt de collegio ꝯ ſuoꝝ ɔſenſu ⁊ ſic tanq̄ factū noīe eiꝰ pōt ratificari p pƀonū: cū ea. n. q̄ circa diſpoſitionē bñficii dēnt iteruēire ex pte pƀoni potiꝰ ⁊ tenēt ex pte ɔſenſus ⁊ cēſent̄ iure ɔſenſus q̄ ſint auctoꝛitatis. ⁊ p ɔñs cum ea q̄ ſunt ɔſenſus poſſint iteruēire ex poſt facto. Et ea q̄ ſunt auctoꝛitatis dēant iteruēire añ actū vel potius in ipſo actu. iuxta no. p Jo. an. de re. ec. non alie. audiui ſup vbo. tractatꝰ. vñ pōt pƀonꝰ poſtea ɔſentiēdo tacite vel expꝛeſſe validare collationē epiſcope. p h̄ in ſimili de his q̄ fi. a pꝛela. cū vos. de pꝛeb. cū i eccleſiis. li. vi. vñ facit qḋ no. Inn. de elec. eccleſia. n. ibi cum dicit. Itē nota hic q̄ ille cuiꝰ noīe non ē geſtū ⁊c. ⁊ p h̄. de iure pa. cura. ⁊ c. ſuggeſtum. Nec obſtat ad pꝛemiſſa ſi dicas ɔ̄ pcedēs mēbꝛum q̄ñ epiſcopꝰ ɔtulit iure deuoluto: qḋ ēt vi ɔtuliſſe meliori iure mō q̄ potuit: ⁊ ſic ēt ex ptāte iuris ⁊ auctoꝛitate originali ad quā ɔcurrere dēnt pƀoni ɔſenſus. arg. no. i. c. cum ex officii. de pꝛeſcrip. p Inn. ⁊ ſic quaſi ē noīe pƀoni vt dictum ē i ſcḋo mēbꝛo ⁊ ſic poſſet p pƀonum ratificari: q2 dico q̄ cum epiſcopus ɔtulit vt iure deuoluto expꝛeſſe vi abiicere ɔſenſum pƀoni: ſupponit eni cum ſuatum iure ſuo ⁊ totā ptātē ad ſe deuolutā ⁊ iō non pōt dici q̄ eius noīe tunc aliqd diſponat ⁊ p ɔñs nec p eum non ſuo noīe geſtuꝫ poterit ratum hēri: vt no. Inn. i dicto. c. cum ex officii. de pꝛeſcrip. facit ad ppoſitum q2 ibi vtraqꝫ ptās ⁊ oppinata ⁊ va erant ppꝛe ⁊ nil noīe aliēo gerebat̄ nec ibi agit̄ de ratihabitōne actus alteriꝰ p quē actꝰ geſtus dēat validari: ɔcludēdo ergo expꝛemiſſis: credo q̄ collatio epiſcopi facta. J. tēpus pƀoni vt iure deuoluto. ſit nulla ipſo iure: vt dicto. c. decernimꝰ. xvi. q. vii. ⁊ vt eēt valida crederē q̄ eēt opus noua collatiōe lapſo tp̄e pƀoni vñ facit ad qḋ no. Jo. an. i nouella. c. ſtatutū. li. vi. ſup vbo. poſt mēſem. nam diſpoſitio epiſcopi q̄ dependet ab auctoꝛitate ⁊ ſeꝫ ex pte eoꝝ q̄ ſunt auctoꝛitatis: oꝫ q̄ fiat tēpoꝛe debito q2 ea q̄ ſunt auctoꝛitatis non ſuo tp̄e facta non valēt: q2 auctoꝛitas ſp oꝫ ſupuēire i ipſo actu tp̄e q̄ actus pōt ⁊ oꝫ fieri. Cōcludēdo i ſup q̄ talis collatio vt iure deuoluto fcā nō pōt p ſeq̄ntē pƀoni ɔſenſum validari ⁊ p ɔñs ɔcludēdo i q̄ōne q̄ apoſtolicus i h̄ caſu eēt potioꝛ ex q̄ p collationē epiſcopi ei cui ɔtulit non fuit ius queſitum. ſecus dicerem vbi epiſcopus non contuliſſet vt iure deuoluto. ſed ſimpliciter vt iure ordinario primeuo ⁊ originali: quia tunc per tacitum vel expꝛeſſum conſenſum patroni ſuperuenientem ante impetrationem apoſtolici fuiſſet collatio valida.

De procuratoꝛibus. Rubꝛica.

¶ Poteſt conſtitui procuratoꝛ ad acceptandum ⁊ permutandum etiam beneficia obtinenda. licet in contrarium videatur deci. cclii. ⁊ ſi conſtituens non ſit dominus beneficii tempoꝛe conſtitutionis ſed permutationis nō valet permutatio. h. d.

DXXIX

Truꝫ poſſit q̄s ɔſtituere pcuratoꝛē ad recipiēdum: ⁊ acceptandū ⁊ pmutandum: ēt bñficia i poſteꝝ obtinenda. Videbat̄ q̄ non niſi i ſpeꝫ ⁊ certo bñficio darēt mandatum. ar. ff. de acq. here. l. ſi q̄s in bona. §. ſed vtꝝ generalit̄. tñ oēs tenuerunt q̄ imo p. l. iii. ff. de pcur. ⁊ q2 iſti non ſunt de caſibꝰ i q̄bꝰ regrit̄ ſpāle mandatū lꝫ q̄dam dicant ɔ̄: q2 imo regrit̄: q̄ agit̄ de ɔhēdo mrimonio ſpirituali ⁊c. ar. c. fi. de pcura. li. vi. p qua opione vi Arch. i. c. cum i tua. de ɔſue. ſup vb. p alios ⁊c. Sed ɔ̄ h̄ ⁊ p prima pte faciunt no. p Cy. C. vbi ⁊ apud q̄s. l. i. Sʒ vi q̄ ad pꝛimum tñ ſufficiat generale mandatum ſm̄ formam. c. q̄ ad agēdum. de pcura. li. vi. vt no. Jo. an. i nouella i dicto. c. cum i tua. ſup vb. p alios. de ɔſue. Audiui tñ q̄ cācellaria nō expediret lr̄as pmutationis vtute pcurationis fcē ad bñficiū permutandum obtinēdum. Nota aliq dicunt q̄ vbi aliq̄s ɔſtituit pcuratoꝛē ad permutandum certum bñficium: ſi tēpoꝛe ɔſtitutionis pcuratoris ɔſtituēs non erat dñs beneficii lꝫ tēpoꝛe q̄ pcuratoꝛ permutauit eēt dominus beneficii: nō valet permutatio facta per pcuratoꝛem in regula non firmatur. de regu. iuris. libꝛo. vi. vide ſupra deci. cccxiii. ⁊ J. dcccv.

De appellatio. Rubꝛica.

¶ Si a non admiſſione articuloꝝ appellet̄ iudex appellationis cui non ē commiſſum negocium p̄ncipale ſi p̄nunciat bene appellatū non tamē pōt admittere articulos. Et ſi p̄nunciet tñ bene appellatū ab admiſſione articuloꝝ partis adūſe non ppꝛea vi tacite ɔfirmare aliam partē ſniē pꝛimi iudicis. hoc dicit.

DXXX

Appellatū Extitit ab vno auditoꝛe. q2 admiſit articulos partis aduerſe. ⁊ q2 eū iſtantia reqſitus noluit admittere articulos appellationis. q̄s tamē alias expꝛeſſe non repulit. ⁊ articulꝰ ſolus appellationis cōmitit̄. ⁊ non negociū p̄ncipale alteri auditori q̄ ſcḋs auditoꝛ p̄nunciauit male pceſſum ⁊ bene appellatū ⁊ h̄ facto icōtinēti. miſit articulos appellatōis ad pbandū i iure ⁊ eiꝰdē p̄mos adhuc noluerat admittē. Querit̄ nūqd illa admiſſio ſit nulla: Et vi q̄ ſic q2 ſm̄ ſtilū pala

cii.qñ cui cõmittit articulus grauaminis: sine expressa cõmis sione non põt pcedere i negocio pncipali ẽt si pnũciauit ma le fuisse pcessũ τ bñ appellatum: i eo q̄ postea admisit articu los: pcessit i negocio pncipali: q̄ non potuit τ ita tenebãt q̄ dam. τ credo q̄ bene supposito stilo palacii: q̄ tũc i via iu ris posset sine noua cõmissione pcedere in negocio pncipali. ex q̄ pnũciauit male pcessum τ bene appellatũ. p ea q̄ no. Jn no. i. c. vt debit⁹. de ap. sm illã opionẽ lz pcedat i iudicib⁹ de legatis: q̄ p cẽti ipetratio ad ptestatẽ tamẽ non siuat i audi torib⁹ i curia: vbi ẽ p̄sens papa τ põt cõmissio defacili ipe trari sup negocio pncipali: q̄dã tamẽ dicebãt alit τ tenebãt q̄ etiã supposito stilo palacii: potẽt admittere articulos ap pellãtis: q̄ illa admissio ẽ directe de articulo appellationis sibi cõmisse: q̄ cũ sit appellatũ a grauaminẽ: non admissiõis τ articulis grauaminis cõmittit̃ sic q̄ p suã ordinationẽ de at reuocare grauamẽ illatũ ad cui⁹ reuocationẽ ds remedia re appellatio τ cõmissio sup ea fcã: non alit põt dici reuocari grauamẽ nisi articul⁹ admittat̃: ex q̄ iniuste ad non admissionẽ articulo; fuerat appellatũ τ iniuste admissio fuerat retarda ta. Jtẽ mutatis t̃minis ponam⁹ q̄ appellatũ sit ab auditore q̄ repulit articulos appellantis. τ q̄ admisit articulos ptis adũse τ auditor cui cã appellationis cõmittit̃ pnũciat solũ i ea pte: q̄ p̃m⁹ admisit articulos ptis appellate: male pces sum τ bene appellatũ: i alia vo pte q̄ repulit articulos appel lãtis: nihil pnũciauit imo tacuit q̄ nũq̄ tacite i illa pte vide atur p̃mi auditoris sniã ↄfirmasse: ex q̄ i alia pte eã infir mauit: q̄dam volebãt dicere q̄ sic: q̄ quia qui de vno dicit τc. τ q̄ de vno negat τc. credo tamẽ ↄ per. l. qui tamen. §. qui de pluribus. τ per no. per Jnn. de re iud. cũ inf. in fi. τ per Cy. .C. si aduer. rem iudi. l. i. in prima τ secunda questione.

De renunciatione. τ de potestate executorum gratiarum apostolicarum. Rubrica.

¶ Executores dati ad prouidendũ de beneficio vacanti nõ possunt admittere resignatiões. DXXXI

Uerit tur executores grã; dati ad puiden dũ de beneficiis vacãtibus possint re cipere resignationẽ alicui⁹ volẽtis i eo; manib⁹ be neficiũ suũ resignare: vt sic ea recepta puideãt. Et dic q̄ nõ q̄ opus ẽ q̄ expsse cõmittatur ptãs recipiẽdi resignationẽ: vt de preb. dudũ. circa pñ. li. vi. τ p h facit no. p Arc. de ver bo. sig. sicut. e. li. sup v̄. cedẽtiũ: τ q̄ tales executores taliũ sic resignare volẽtiũ non possẽt inuitũ destituẽ g̃ nec ei⁹ resigna tionẽ suscipere: pbatur ↄsequẽtia p ea q̄ no. Jo. an. in de. i. de reg. i gl. sup v̄. manib⁹. τ p Jnn. de renũcia. q̄ i dubiis. i fi. gl. j. τ p Arc. in. c. si te. de renũcia. super v̄bo. renunciet. τ per eũ dem. in. c. deliberatione prouida. super verbo. firmitatis. de offici. delegat̃. libro sexto. τ in dicto capitulo sicut. vide deci sio. ccxviii.

De acceptationibus τ reseruationibus. Rubrica.

¶ Noua prouisio in qua narratur canonice prius pouisus est surreptitia. h. d. DXXXII

Primo Et scdo in data acceptãtibus vnũ beneficiũ reseruatũ: alias tamẽ cadẽs sub eo; grãs: scdo in data obtinet grãm p quam narrat in lr̃is ei⁹: q̄ si alias non obstitisset reseruatio fuisset ei dẽ canonice puisũ: τ tanq̄ de reseruatio puidetur vel mãda tur puideri. τ si nõ fuerit alt̃i ius q̄situ. Queritur an hec grã sit subreptitia ppt h: q̄ non erat sibi alias canonice puisum lz q̄dã dicerẽt q̄ nõ: ex eo q̄ papa non ↄsiderat illã canonicã puisionẽ: s; reseruationẽ q̄ ipediebat vtr̃. s. puisionẽ tam p mi q̄ scdi: nec ẽt executor p̃mi potuit ligare man⁹ scdi: q̄ ipse eas hẽbat ligatas ppt decretũ reseruationis: tamẽ maior po tentia p p̃mo: q̄ ẽ v̄isimile q̄ p̃m⁹ fuerit papa mot⁹ ex eo q̄ ex timabat eũ alias canonice obtinuisse quod tamen non fece rat etiam si reseruatio non obstitisset propter primum ecum decretum ligauit manus sui executoris. vide quod no. Jn nocen. in. c. dudum. de elec. super verbo. canonice. in prin.

De petitione expensarum. Rubrica.

¶ Qui cãm suam tractauit nõ pet expensas quas in pro curatorem facere potuisset. h. d. DXXXIII

Aducẽs cãm suã ppam q̄ nõ hũit pcu ratorẽ in cã. τ obtinet. cuius ad uersari⁹ ẽ ↄdẽnatur in expẽsis: possit petere int̃ esse expẽsas: salaria pcuratoris: τ aduocati q̄ dedisset: τ sũt taxata i curia: si eos hũisset facit q̄ sic. ff. rẽ ratam hẽri. si pcurator. circa mediũ. Jn oppositũ facit. ff. de fideius. l. si sti pulatus. τ quod no. gl. in. c. cum p causã. de procuratoribus.

De expensis. Rubrica.

¶ Expense aduocatorum τ procuratorum qui gratis ser uierunt peti possunt si remiserunt animo remunerandi alias non. h. d. CCCCCXXXIIII

Ed qd Si hũit pcuratorẽ τ aduocatũ amici cos suos: q̄ ppt curialitatẽ τ benefi cia alias ab eo recepta: voluerũt ab eo salarium q̄ an tunc possit petere expensas p pcuratore τ aduocato: videtur distinguendum: aut illi remiserunt sibi animo τ causa remu nerandi. τ tunc petere posset: aut non τ tunc non per. l. idem q̄ §. si. τ. l. si vero non remunerandi. in pan. ff. manda.

De procura. τ acceptatio. Rubrica.

¶ Procurator cum libera non videtur posse acceptare be neficium. h. d. DXXXV

A procurator Etiã cum libera: nõ tñ habẽs spãle manda tum ad acceptãdum beneficiũ possit acceptare: Et vi q̄ nõ: q̄ nec posset adire hereditatẽ. ff. de acq. here. Pau lus respõdit. Sz h rõ non valet: q̄ in lr̃a di p te vel alium du perio acceptãdum. s; ad h vt requiratur spãle mãdatum: allega re pt. ff. de acq. here. l. si q̄s in bona. §. vlti. τ. § sz vtr̃. τ q̄ sic ds in matrimonio spirituali. sicut cardinali ad q̄d ↄhendũ est opus spãli mãdato: vt in si. eo. de pcura. li. vi. licet in omnib⁹ ẽt circa istã mãm non equparentur: vt ibi pz p glo. super v̄bo. ↄpit. τ p ista pte vi facere q̄d hodie ponitur in lr̃is: q̄ talis p se vel pcuratorẽ suum ad hoc legitime constitutum. J. vnius mensis spatium duxerit acceptandum. vide deci. ccccxix.

De acceptatio. τ concessi. prebende. Rubrica.

¶ Prouisio scã postq̄ papa apposuit man⁹ ei q̄ acceptaue rat prius vel postea acceptauit nõ valet. h. d. DXXXVI

Afra Mensem expectãtis: τ ante ipsius acce ptationẽ ordinarius de facto ↄtulit cui dam beneficium vacãs τ cadẽs in grã expectantis sed. ad illi⁹ cui ordinari⁹ ↄtulit supplicationez papa mãdauit certis iudicib⁹. q̄ illã collationem ordinariã aucto ritate apostolica ↄfirmarent si a die date presentium non es set alt̃i ius q̄situm: tãdẽ ante ↄfirmationem p ipsos iudices factã: expectãs acceptauit τ sibi obtinuit puideri: postea ve ro dicti iudices dictã collationem ordinariã ↄfirmauerunt: q̄d an talis ↄfirmatio teneat. vel an dict⁹ expectãs cui ante cõ firmationem puisũ extiterat: post mãdatum tamen de ↄfir mãdo a papa emanatum fuerit ius q̄situm: τ vi q̄ ↄfirma tio teneat. τ q̄ puisio expectãtis. postq̄ papa apposuit ma n⁹: mãdãdo ↄfirmari collationem ordiarii: non tenuit q̄ p talem manus appositionem totum negocium vi ad se aduo casse: τ sic executoris expectãtis mãus τ cuiuslibet alt̃ius in ferioris fuerint ligate. ar. c. vt nrm. de ap. lz i oppositum vi q̄ p solum mãdatum de puidendo non ligentur mãus cuiuscũ q̄ habentis ptãtem ↄferendi. q̄ mĩus puisio p eum fcã tene at. τ valeat p decre. q̄ cuncti. §. ex pte. v̄. non sic. τ. v̄. similit̃. de pces. pre. li. vi. nisi papa expsse beneficium sue dispositioni reseruaret vel decretum i tali mãdato adiunxisset. vel alias ex presse suã voluntatem insinuasset: vt. d. c. q̄ cuncti. Tales iu dices q̄bus mãdabatur tale beneficium reseruãdo sue dispo sitioni vel inf̃ dicẽdo: vt ibidẽ. cum ibi no. p arc. in. v̄. similit̃. sup v̄. exp̃matur. τ sup v̄. insinuẽt. e. t. si soli. τ facit de preb. di lectus. v̄. clericus. q̄d ↄcordat. cum. c. inf̃ ecta. e. t. τ sic respon deri põt ad rõnem in oppositum: q̄ papa non aliter vi ad se euocare negocium: nec manus apponere: nisi exp̃mat q̄ nul lus alius possit disponere puta reseruãdo vel decernendo nõ valere τc. p premissa. nisi i velles tenendo p̃mã pte; dicere: q̄ similit̃ mãdãdo puidere: vel etiã disponendo de certo bene ficio vacãte: videatur manus apponere: etiã si non reseruet vel

decernat. et videri possz ad iura ppe allegata. q oia loquunt ubi papa mādat puideri de bñficio vacaturo: ubi nō ē dissimi le q p solū mādatū icōmēti velit man9 ordiarij ligare nec ali qd bñficiū afficē: et si de certo bñficio vacaturo h mādet: pu ta de tali noiando illō pimū vacaturo: sz n bñ video quare nō sit eadē rō diuersitatis. i vacāte et i vacaturo. cū vbi casus va catōis: qz eadē rō quare scdam credo. de iure vioē: et sic puisio expectātis erit potiō: et ɔfirmatio n valebit: et q pus expe ctatē fuerit ma ɔsitū. Audiui tñ q cācellaria: vt pdicta iura tolleret et vt gra pape idubitāt possz sortiri effectū p solā ma nus pape appositionē: eoipso q signat supplicatōem: siue p uideat siue mādet puideri. vel alias dispōat de vacāti vel va caturo certo vel icerto adeo vult eē affectū bñficiū et ligatas man9 inferiorū: q sp durat reseruatio cū decreto a die date si gnatōis scē p papā: et tē p illas clausulas reseruatōis: et decre ti negociū ē clarū: vez tñ cū gra fit de icerto bñficio vacaturo: vt puta q duxerit acceptādū dat decretū icertū et sup incer to: qd demū ligat cū deductū fuerit ad certitudinē p accepta tionē. iuxta. c. duduū. de pb. li. vi. § ɔsiderātes. nisi apponēt cer tū tps: puta mēsem vt hodie coīt fit de stilo cancellarie: quia tunc infra tempus: etiam ante acceptationez ligaret manus aliorum vt mensis oppositio in aliquo operetur: vt in clemē ti. cum et quem. de concess. preben. vide supra deci. cccd.

De appellatio. Rubrica.

¶ Delatio iudicis cū fmi pfixiōe facit appellationē ad papā interpositā eē deuolutā. DXXXVII

ty Cū appellat ad papā a diffinitiua delatiō iu dicio: cū fmi pfixiōe faciat cām eē tractadā in curia: et ptes teneant mittē pcuratores ad cām tra ctādā: lz Spe. variet i § qualit. v. porro. de ap. tñ palaciū ser uat q sic: nec sufficē mittē pcuratorē ad ipetrādū et ɔdicēdū ex quo causa est in curia. vide supra decisi. iiij. et infra. dxl.

De appella. Rubrica.

¶ Si appellāti ɔsigat fmin9 ad psequēdū suffic iter arripē. et illi: sz si assignet ad pñtādū se apostolico ɔspectui: tūc nō suf ficit arripere iter tantum. secus in curia ro. vbi non sufficit iter arripere: sed oportet commissionem presentare vice can cellarie. h. d. CCCCCXXXVIII

ota Si cert9 termin9 ɔsigat p iudicē extra curiā ad pse qndū appellationē sufficit appellāti. i. id tps iter arripē: vt no. spe. t. de ap. § nūc breuit. v. itē qd si po. et al le. de re iu. c. cū cām. de elec. statutum9. rō qz cū fmin9 assignat ad psequēdū: durāte sufficit ichoare vel incipē vltra dic. sec9 si assignaret fminus: nedū ad psequēdū sz et ad pñtādū se apo stolico ɔspectui: tūc. n. nō sufficit itineris arreptio: nisi sequat realis pñtatio: si potuit hēre pñtiā dñi pape alioqn fiat pñta tio i valuis palacij vt ē mois. et qñ dēat se pñtare apostolico ɔspectui vide Jo. an. in c. qmuis. sup ver. sedi apostolice. li. vi. hec pcedūt qñ appellāt et fminus p iudicem extra curiam ad pse qndū assignat. secus si i curia. qz ibi reqrit maior diligētia in psequēdo: vt nedū vadat vel iter arripiat: sz ad ipm cācellariū: vel eius locū tenētē accedat si poterit: alioqn de hoc ptestet et pñtet cōmissionē signandā et recipiat sup hoc publicū istrm: q si fminū pñtū signata vel pñtare non fuerit: nō sibi nocebit: qz qd p me nō stat et c. de eo qui mit. i pos. c. ij. de re. iu. qd p me. li. vi. p pria ɔclusiōe facit optime. c. mādamus. de ap. qd c. al. Arc. in simili mā de diligētia facie da: ne sede vacante. c. i. sup verbo. mora. li. vi. vide dec. cccdij

De appellatio. Rubrica.

¶ Extra curiam sufficit iter arripere infra terminū datum ad prosequendum: sed in curia non nisi fiat diligentia in can cellaria. h. d. CCCCCXXXIX

unqd Infra fminū pñtū p iudicē ad psequēdū ap pellatōez sufficiat appellāti ptestari in curia. quo cōpulit. i. spō. lz spe. videat tenere q sufficeret et iter arripe. i. ps i ti. de ap. tamē tenet q imo dz iudicē impetrare vel saltē diligētiā suā fac. ar. no. p Compos. de elec. statuimus. in fi. se ɔe colū. sz pma opi. vi verior. p id qd ibi seqt. in pn. iij. colū. p q vi tex. de re iu. c. cū cā. ibi dū dicit iter nō arripuerat. Sz nūqd cū cā ē in curia tractāda: sufficiat ptestari in porta palacij: vel coā auditore ɔdictorie. Tenet qd nō: imo dz fieri in cancellaria vbi dantur iudices qui dantur in curia: et facit quod no. Jo. an. mo. in decre. cupientes. vide dec. pace.

De appellatio. Rubrica.

¶ Appellatio a grauamine vel interlocutoria viua voce in terposita cum iudex a quo detulit et causam remisit consentiē te appellato deuoluit cām. CCCCCXL

grauamie Uel interlocutoria appellatū ē vi ua voce nō in scriptis: iudex tamē detulit et negociū remisit. et ps appellata ɔsensit: et appel lationē approbauit. Querit nūqd talis appellatio deuoluat cām ad curiā: Dictū fuit q sic: nō i virtute appellatiōis sed i virtute remissiōis: et ē pp ɔsēsu ptis: bñ facit ad h qd dix in virtute remissiōis n appe. qd no. Arc. i. c. cū appella. friuolis ibi. h ē no. dignū. sup ver. trāsmissa. et no. Jo. mo. i. c. cordi. sup ver. de ptiū voluntate. li. vi. ibi et tz. Sz qd si iudex nō detulit. nec remisit. sz sola ps ɔsēsit: dicit idē pp ɔsēsu suū: qd ē vez si erat appellatū ad papā: cuius audiētiā possunt ptes p ɔsēsum libe adire: iuxta. c. ro. in pn. de foro. cōpe. li. vi. Sz qd si nec iudex detulit. nec ps appellata approbauit: sz alias ē cā q de nā sua p appellationē deuoluit ad curiā: vt cā bñficialis an talis appellatio sine scrip. cū nō teneat: deuoluat: Dic q sic appellato psequēte: qz in pñdiciū appellātis reputabit legiti ma. nec ipe suā ppam appellationē poterit impugnare. arg. no. p Compo. in c. statuimus. iij. colū. ver. solus aūt appellat9. alias si appellās pseqt. no. arc. de ap. c. cord. circa fi. ibi q si actor. Sz qd si tali ap. sine scriptis. interposita. iudex a q fuit ap pellatū nō dato apostolis ab eo petitis pcedit vlterius i cā: an valeat pcessus: Et q sic: et q appe. nō tenuit. sz fuit ipso iu re nulla. et sic nō videtur dādi apostoli. nec talis ap. vī pturba re ipedimēti pcessu: et q de iure nō sortit effectū: vt in re. iu. nō pñtat ipedimētū: nec ob. c. vt sup. cū ibi no. p gl. et Arc. qz ego itelligo illō vt ibi notauit: vbi app. nō ē nulla ipso iure. qz nō peccabat in forma: sed erat formalis: alias tñ peccans in mā. pp falsitatē vel iniusticiam cāe: qz talis app. cū sit ɔ ius p tis vel iudicis: bñ tz in se: et suspēdit iurisdictionē donec deuēt apostoli. sec9 crederē si eēt ipso iure nulla. et h vī ibi innuē tex. circa pn. dū dicit iuxta ɔstitutōis tenorē et c. vbi loqt de ɔstō ne q ē co. t. cord. vbi cū tex. iubet peti apostolos p appellātē loqt de appellāte formalit. et in scrip. alias innuēs q nisi ap pellass3 in scrip. cū ap. eēt nulla nō eēt nisi frustratoriū petere apostolos: cū ē rōni nullaten9 pcessēt appellāti q et c. ar. qua frustra expectat aduēt9 cui9 nō pcest eētiē: vt. l. aliqn. ad p missa bene facit. l. si qs legatū. ff. de fal. q nō repellat ab obie ctib9. p decre. vt circa. sz dici pt qua qrit in pñdiciū appellā tis: tz talis ap. vt scba ē p no. Comp. in c. statuim9. p h qz adhe rēs appellatōi: male et post decēdiū repellit ab obiectibus: sz adhesio post decēdiū non teneat iuxta. l. bono. p. ff. rē ratā hē ri. in eius commodū: tz non in eius pñdicium vt repellat ab obiectib9: vt no. arc. in. d. c. vt circa. sup v. adherentes. et hoc dixit Jo. an. in nouel. sup gl. et sic credo q fuat curia. vide de ci. dxxxviii.

De litis contestatione. Rubrica.

¶ Preceptū de soluēdo ipedit litis ɔtestationē sicut senten tia diffinitiua. h. d. CCCCCXLI

ty Preceptū de soluēdo a q non fuit appellatū. i. tan p9 debitū: ipediat litis ɔtes. sicut snia diffinitiua: i q trāsit i rē iudicatā: Fuit determinatū q sic: cū hēat vim diffinitiue: qd pz ex eo qz orit actio sicut ex snia: vt no. spe. t. de sen. excom. § breuiter. circa fi. q nō orit ex iter locutoria: vt no. i de. fi. de ap. vltra medium. Jtē qz imponit finez liti: sicut snia q trāsit in rē iudicatā. l. i. § cū p ipm dicat res finita. ob stabit et ipedit litis ɔtestationē: vt in. c. exceptionis. de lit. ɔte. li. vi. cū dicat si nisi. et. l. eleganter. ff. de ɔd. inde. ad terull. l. ij. § fi. lz qdam nitātur ɔtrariū sustinere ex eo. qz non inuenit plena cāe cognitio sicut in snia: sed vel ē hoc dicamus: qz i ɔsessiōe nul le sūt: nec restat ptes iudicis in cognoscēdo sz in pnunciādo. vel diffinitiuā sniam pferēdo si post lit. ɔte. et dato libello fiat cō fessio. iux no. in. l. i. C. de lit. contes. et. l. perinde. ff. ad le. acqui.

De restitutio. spoliatoz. Rubrica.

¶ Possessor preb. restituendus est ad res ad prebendā spe

stantes quas possidebat defunctus ex cuius psona vacauit aduersus quoscunq; spoliatores: sed non contra spoliatorẽ collitigantẽ secum sup preb; licz dicat spoliatũ nunq̃ eas possedisse.h.d. DXLII

Sextio Quodã ãbrosio q possidebat pbẽdã q̃ vacauerat p obitũ cuiusdã petri. quã p' ei' obitũ obtinuerat vigore ꝯsuetudinis ecclesie: ego acceptaui illã pbẽdã: z feci mihi puideri. z p executorẽ meũ i possessionẽ iducie de facto p capitulũ admissus fui: eo q̃ idu cẽ i possessionẽ illi' pbẽde: qdã alius pretẽdẽs eã refutatã in p sonã dicti petri: z ãbrosio viuẽte sibi p papã tanq̃ de refutata fuisse puisũ. z q̃ aũte executoris sui assecut' fuisset possessionẽ illi' pbẽde. nec ẽt p capitulũ admissus fuit. agit ꝯ me sup pbẽda illa: petẽs eã sibi adiudicari z mihi silẽtiũ iponi z pẽdẽte lite i curia sup pbẽda: ego aũ oĩa suspẽso petitorio peto noĩe pbẽde isti' i cui' possessionẽ fui iduct' restõnẽ illarũ rez z cãz. quas ille aduersari' occupauit: ptẽdẽs illis pbẽdã meã spoliatã: pferri cũ ãbrosius p cui' obitũ ego acceptaui pbẽdã: res z cãs illas rõne illi' pbẽde pacifice possideat. Alius dic q̃ cũ ego illaz rez z cãz nunq̃ possessionẽ habuerĩ: nec eis fueri spoliat' nõ possum noĩe meo possessionẽ petere: nec ẽt possum noĩe pbẽde agẽ cũ sit dubio an ius bẽam i eadẽ. q̃usq; de iure vtriusq; ptis fuerit discussum: q̃rit qd iuris. Quidã i q̃z opione: ẽt ẽãdo iperit q̃ si possuz agẽ q: ex q̃ ago os q̃ agã noĩe pbẽde: nõ aliᵉ vĩ me posse agere q̃ si ꝯstiterit q̃ ius bẽam i pbẽda: q: ista exceptio aduersarii dicẽtis q̃ nõ bẽo ius i pbẽda: vĩ p iudicialis: z p ꝯsequẽs pus fminãda. p h facit bñ q: p talẽ petitionẽ restõnis rez pbẽdẽ vĩ fieri tale quale piudiciũ qõni pncipali. q̃ vnĩ sup pbẽda z ei' iure. q̃ cũ hec qõ spoliatõis sit maior aliamõ pmittẽ donec alia sit discussa itrpaerit. ar. ff. de iud. p minore. p hoc .l. fundus. ff. de accep. ff. familie. her. l. z. i pñ. Itẽ q: aduersario vĩ remittẽdũ i viã retẽtõis illas res penes se bẽre q: si sibi pcederet petitio si ius bẽret. put bz fm se. ar. l. iulia'. §. cui da m'. ff. de re. iu. Nec ob. q̃ ego bẽo possessionẽ pbẽde q: p. ps h nõ bñi possessionẽ rez istaz p aliũ occupataz. ar. l. q̃ in eo. §. fi. ff. de acq. pos. nec ob. q̃ pbẽda fuit spoliata cui' noĩe ego ago. q: dico q̃ nõ ẽ vez: q: ẽt aduersari' possidet illas res noĩe pbẽde i qua pretẽdit se ius bẽre z cui' rõe res istas ap pbẽdit z i cui' possessio pbẽde dic se iducẽdũ fore. z me i debite itrusũ: q̃ pẽdẽte isto dubio ita iuste noĩe pbẽde poterit illas res retinere sicut ego eas petere: cũ hic ita coloratũ titulũ pretẽdat i pbẽda sicut ego: z forte plus pp refutationẽ quã ordinaꝫ i pi cã z c. pono oz eẽ ꝯditio possidẽtis. vt. l. si frũ. §. seqr. §. de vb. ob. de preb. si a sede. li. vi. Quidã aliorum opi. maior ps dicebat ꝯ: q: imo aũ oĩa sũ restituẽd' ex q̃ sũ in possessiõe pbẽde. z ago noĩe ei'. de qua ꝯstat q̃ alias fuit in possessiõe istaz rez z cetera z: q: i talib' multũ creditur possessio. vt io q ẽ i possessione alicui' beneficii vel dignitatis auẽte supioris possit agere ei' noĩe p reb' z iurib' ptinẽtibus ad bñficiũ vel dignitatẽ: ẽt si de iure illi' possessiõis sit dubiũ p qb' bñfaciẽ: qõ no. spe. de actore. §. i. i. xiiij. colũ. v. sed pone q̃ dã dicẽs. z p Inn. de rest. spo. i l'rĩs. i fi. ij. colũ. z de elec. nihil ẽ. z c. trãsmissa. p h ẽt multũ bñ facit qõ no. p eũdẽ Inn. de ap. ꝯstitu'. sup v. effectũ. in qõne quã ibi mouet. z p ea q̃ ibi subiũxit. vĩ rñdere ad. l. fũdi. ff. de excep. R̃ñ ꝯaũ p alia pte alũ h ẽt vĩ tex. i simili. C. de edic. diui. adri. tol. l. fi. ibi cũ dicat carũ rez q̃ mortis tpe testatoris fuerit. Sz salua coz gra: credo p maiorẽ opionẽ vioẽ p. l. p eã alle. nec obstãt ea q̃ ꝯ p te ista allegantur: p̃mo nõ obstat cũ dĩ possessorẽ dignitatis bẽre posse: z eẽ. q: fateor ꝯ illũ q nõ pretẽdit se bẽre ius in dignitate vel bñficio noĩe cui' agit. sec' i eo q dicit ea z c. de qb' agitur p dignitate vel noĩe bñficii. de q̃ agit possideri. Itẽ nõ ob. qõ no. Inn. i. d. c. ꝯstitut'. q: lz ibi innuat possidẽtẽ fũdũ de cui' dñio agit posse ẽt. pẽ. petere suitutẽ ad fũdũ illũ: ĩ fatẽor si petat suitutẽ ab eo q se nõ pretẽdit dñiũ fũdi a q̃ petit suit'. sz si cui petit dñiũ denegaret. sec' si ab eadẽ q: tũc qõ dñii piudicialis eẽt qõni suitutis. z p̃o fminãda: nec pmitteret qõni dñii tanq̃ maiori pari piudiciũ p qõnẽ suitutis que minor est iuxta. l. per minorẽ. de iudi. sup alle. nec ẽt expresse Inn. dicit ꝯtriũ: nec ẽt ob. q̃ ibi dicit possessorẽ pbẽ. posse agere p iure pbẽ. lz sibi moueat qõ sup pbẽ. q: ibi allegare vĩ q̃ illos q nõ pretẽdebãt se ius bẽre i pbẽda: nec illa iura p qbus noĩe pbẽde possessor agebat: volebãt noĩe pbẽde retinere: sed ex h idebite retinere q: pretẽdebãt agẽtẽ nõ bẽre ius in pbẽda: hic aũt aduersarius ꝯ quẽ ago: pretẽdit se ius bẽre in pbẽda. z eius noĩe seu rõe illas res z frũs p qbus agebatur velle retinere z eodẽ mõ respõdeo ad. l. fi. de edic. diui. adri. tol. nã ibi missus i possessionẽ ex edicto di. adri. nõ mitteret i possessionẽ illaz rez q̃ detinent p eũ q se pretenderat ius bẽre z q monstrat ẽt titulũ in scriptis: pretextu cuius reuocaret indubiũ ius alterius: q̃usq; esset de iure vtriusq; discussum: vt sic q potiora iura allegaret obtineret vt ibi p̃ymmo qõ est fortius si pretenderet ad se ptinere tales res: esto q̃ non referret questionum super hereditate: dũ tamen referret questionem dominii super rebus: quia illud dominium non impedit volentem referre questionem dominii illius qui petit se admitti in possessionem fm glo. illam. vide decis. cccxcvi.

De commissionibus. Rubrica.

Anĩ ferior a pncipe possit cõmittere cãm cũ ptãte pcedendi sũmarie de pniũ ꝯsensu. h. d. DXLIII

Tx Valeat minor seu inferior a papa committere cãs de ꝯsensu priũ: cũ ptãte pcedendi sũmarie z de plano z sine strepitu iudicii z figura: dic vĩ scripsi iuxta notata per Ioan. andre. in. c. sed. de heret. libro. vi.

De acceptatio. z concess. prebeñ. Rubrica.

Post purificationez paupertis requiritur noua acceptatio. h. d. DXLIIII

Macceptatio Paupis fcã de beneficio vacãte si de iure sibi debeatur ante purificationez gratie etiã si purificauerit infra mẽsem valeat: vel an sit opus q̃ post purificationem gratie infra mensem nouiter acceptet: z vĩ q̃ valeat: q: non est nisi declaratio voluntatis: z ideo cum eam non mutauerit: sed persistat in eadem: sibi pficiat: dũ tamen infra mensem purificetur conditio: p hoc bene facit decre. cũ in cunctis. z c. de acceptande. vbi hodie alia forma est pp adiectionem mensis anteq̃ vacet: q fm formam illã potest acceptare p mũ vacatur: vel scõm ex cã z tamen ante vacationez poterit dici gra sua ꝯditionalis. s. si eo viuo vacaret beneficiũ. arg. l. boies. iij. responso. de ꝯdi. z de. z sicut ibi ante euentuz ꝯditionis fcã acceptatio valet in euentuz ꝯditionis q̃ sic p h. ff. de op. lega. l. fi. cũ optio. vbi datio libtatis fcã pendente optione: ei' cui legata erat suoz optio valet in euentũ q̃ ille non optetur: nec est opus q̃ remoueat datio libertatis: p eundem modũ facit. l. legatarius. §. i. ff. de leg. i. z ꝯditio q̃ ponitur in litteris pauperũ potius dirigit ad puisionem z eius effectũ q̃ ad acceptationem. Item p h bene facit de scõis tabul. l. i. §. si sub ꝯditione. vbi petitio possessionis bonoz fm tabulas fcã ante aduentũ ꝯditionis valet in euentũ: p hoc bene facit. ff. de testa. mili. fraudem. §. testiũ. ff. de lega. ij. l. si filiuo. ibi si durauerit voluntas. ff. de offi. pcon. l. legis obseruare. §. fi. v. lz si ante. ff. de dona. l. q̃uens. §. i. de solutio. sub ꝯditione. In oppositũ vĩ q̃ non. vt aũ purificationem gratie mihi postea. l. mensem purificet: aliãs renouet vbo vel signo vel facto: ex q̃ postea appeat de eius aĩo. ar. ad hoc. ff. de optio. le. l. optione legata. z de lega. i. l. mihi. ꝯaius. ff. quoz le. l. a. §. qõ ait pretor. ff. ad trebel. l. sz si nia. ibi cũ dicat. si ratã habeat a contrario sensu: pro hoc scõm tabelli. qui ex liberis. ff. testamento. ver. plane. ff. de testa. l. tribunus. pro hoc pbat: videtur tex. ff. de acqui. here. l. is qui heres. z. l. is potest. z. l. ꝯtra neus. in pan. z. l. heres instituius. ff. rem ratam haberi. l. bonum. et pro hoc etiam bene facit: quia acceptatio est facta per verbum presentis temporis: si de iure sibi debetur: z constat q̃ ante purificationem sibi de iure non debebatur: cum ante aduentum conditionis non sit debitum. sed spes indebitum iri argu. l. cedere diem. ff. de verbor. sig. quare non debet esse maioris efficacie acceptatio q̃ prouisio: vt patet quia immo prouisio debet esse fortioris efficacie cum per eam tribuatur ius in re z per acceptationem

ñ sz ad rem. de pcef. pbē. c. ñ. li. vi. pstat āt q pulsio fca añ purificatoēz gfe nō valeret: qꝛ cēt facta ꝯ ordinē līe: q mēte pape q studiose prio ponit de purificatōe pditōis: ⁊ deinū de pulsione. ergo ⁊c. ar. eoꝝ q̃ habent. de rescriptis. cū dilecta. cuꝫ ibi notatis p Hosti. q ibi no. q vbi papa mādat aliqd' studiose: q tunc ordo līe est seruādus. vide deci. cxvii. ⁊ colle. in. c. ex questione. de resti. spo.

De iure patrona. Rubrica.

¶ Sufficit ad effectū q bñficiū cadat i gfa expectatiua q añ grām fuerit fundatū: lꝫ auctoritas ⁊ pſensus epi superuenat p⁹ obtētā grām ipsius expectatiue. DXLV

Quidā Patronus fundauit quoddā bñficiū ppetuū: in quadā capella cuiusdā ecclesie: dando doteȝ seu ppetuos redditus annuos ⁊ ordinādo q ibi deberet esse vnus ppetu⁹ sacerdos q haberet p ei⁹ aīa celebrare ⁊ horis canonicis ī ecclesia seruire. ⁊ eē ibi ppetuū bñficiū: ī titulū ppetui bñficij pferēdū. ⁊ q spectaret ad collatōeꝫ epi. Antēq̃ epus seu supior ad quē ptinebat fundationē seu institutōeꝫ ipsius bñficij approbaret: ⁊ vt ēt ppetuum bñficiū decerneret. seu ipsum in bñficium ecclesiasticū institueret: ego ipetraui ad collatōeꝫ ipsius epi: post grāꝫ meā epus predicti beneficij fundationem approbauit ⁊ illud in ppetuū bñficium ecclesiasticū instituit. iuxta ordinatōeꝫ fūdatoris: ego ⁊ illō acceptaui tanq̃ cadēs sub grā mea: opponit mihi q ñ cadit sub grā mea: tanq̃ creatū p⁹ datā līaꝝ mearū p. c. līas. de rescrip. in cle. ego dico q imo cadit: qꝛ añ grām meā fundatū ⁊ dotatū: lꝫ ñ. ēt p epm approbatū seu pfirmatū: ⁊ sic añ grāꝫ meā cēsebat creatū. Queritur qd iuris. ⁊ vr q cadat sub grā mea: qꝛ pncipiū ⁊ fundamētū: añ grām meā fuerat fcm: ergo ⁊c. qꝛ pncipiū ē potissima ps rei. de ori. iuris. l. i. ⁊ pserti fūdamētū tale sine q̃ sup edificari ñ pt. ar. l. agi. ff. de exceptio. rei iudi. ⁊ q añ grām meā factā erat hēbat instar opis facti. igr ⁊c. ff. de op. no. l. stipula. §. opus. qꝛ ex q̃ añ fuit inceptū: vr pfectū. ar. ff. de au. ⁊ ar. lega. l. si ñ fit. §. qd g. cū pcor. ibi allega. p h pt induci illud brocardicū q ispicit origo ⁊ initiū: de q. de elec. audiū. ff. de vb. obli. l. si filius. p h pt induci illud brocardicū q ispicit ci originalis. ff. de dona. q vo. q pcor. p h qꝛ cinctus vr q de pxio cingendus ē. ar. ff. ō testam. mili. l. penul. sic ēt dcm bñficiū añ grām meā fcm seu creatū videat: ex q̃. ne pxio pfirmādū ⁊ approbādū erat. ad h ēt faciunt pcor. in. d. l. penul. p gl. allegatā: p h qꝛ prius pceptus vr natus. ar. l. q in vestro. ff. de sta. ho. q filii sunt legiti. c. xi. p hoc ēt facit: qꝛ añ grām meā bñficiū fundatū erat. ⁊ sic ortu erat cā seu rō future approbatōis. g talis ortus multū attēdat. sicut df in simili mortuo incēdio. ff. ad. l. aql. si qs fumo. §. si. qd vi aut clā. si alius. §. ē aliqua. v. scōs. ibi q si null⁹ ⁊c. p h ēt facit. ff. de pig. act. l. si rē. §. si. cū ibi no. p gl. Itē erat tūc bñficiū in spe. quasi indubitata pfirmandū ex q̃ rōnabiliter erat fundatū. g perinde fit ac si tūc fuisset pfirmatū: qꝛ q est in spe. quasi indubitatū cēset in actu: ⁊ iō mulier cēset dña dotis: aut rei q̃ est in spe. dña. ar. ff. q satisda. co. sciēdū. §. si fūdus mor. C. de iure do. in rebus. ⁊ ad hoc videntur oēs pcordare q̃ ad hāc viā alle. ff. de testa. mili. l. ne. §. deportati. ii. fol. pserti qꝛ dñs in cui⁹ honore bñficiū fundatū erat iam illud acceptasse ⁊ pfirmasse videbat. tūc ⁊ in ptinēti cū p fundatorē nouit in quātū sunt bōa illa accepercū. n. ō actu ei bñficiato agit ipse paciēdo psentire vr: q ēt posset si vellet ipedire. facit ad hoc q no. p cy. C. de sac. san. ec. illud. Tūc ēt no. per Inn. de elec. in genesi. ⁊ p gl. in regula iuris q tacet. g cū ñ restaret nisi nudū ministeriū epi declarātis illud debē eē bñficiū. ꝓut rōnabiliter fundatū erat: ⁊ p dño de eo acceptat vr q añ grām satis posset dici creatū: saltē approbatōe diuina quasi facta epi pfirmatio: postea nil noui facit fm q pauis fcm erat declaret. ar. ff. si seru. vendi. sicut. §. sꝫ si qret. ff. de ac q. r. c. do. adeo. §. cum qs. In oppositum vr: qꝛ imo nō cadit sub gfa. quasi post grām meā creatum seu formatum fuerit bñficiū: qꝛ ñ añ bñficiū pt diciessē: aliter bñficiū ecclesiasticū q̃ possit in titulum assignari: nec eē ius spāle q̃ p epm fuerit pfirmatum ⁊ approbatum seu institutum: p; qꝛ ad eum saltē: vel eius supiorē ptinet institutio seu creatio bñficij: vel iurium spūalium: ⁊ eoꝝ tractatio. ar. ff. de re. diui. l. i. §. sacra. in pam. ⁊ melius insti. de rerum diui. §. sacra. in aut. vt null⁹ sapra. §. i. coll. v. in aut. de san. epi. §. si qs oratioꝝ. cū. de iudi. ō certum⁹ ⁊. c. q̃to. ⁊ cū. de relī. do. c. ad hec. de pse. di. i. l. nemo. ⁊ p epm vel supiorē eius ad quē ptinet, i mā p fundatorē pre destinata introducit ⁊ creat forma bñficialis p q̃ res ille q̃ prius erat pphane ⁊ iuris pphani: efficiunt iuris spūalis ⁊ diuini ⁊ spūalis ⁊ diuine seu iformate iuris spūal: p. q̃ formā sic introductā distinguit specifice a ceteris rebus nō bñficialib⁹ ⁊ pphanis: sicut in embrione postq̃ ē formatum ⁊ organisatū in ventre matris: introducit ⁊ creat a deo aīa rōnalis: que est eius forma rationalis: p q̃ specifice distinguit a ceteris aīalibus: ⁊ ideo sicut añ creationē ⁊ introductionē aīe rationalis: q̃ est forma hoīs embriō ēt organisatus: seu figuratus figura humani corporis non ē homo sicut habet. xxxii. q. ii. c. q āt. ⁊. c. moyses. ⁊ ꝓbat. ff. de sicca. l. mulier. de penis. si qs aliqd. §. abortinis. ⁊ l. ciceronis. ⁊ extra. ō homi. c. si aliqs aliqd. ⁊. c. sicut ex līis. sic ēt in ꝓposito: mā dispositiua pt dici q mā dispositiua ꝓ bñficio p fundatorē fcā ñ añ est bñficium q̃ p epm vel eius supiorē sit ibi introducta forma bñficialis ⁊ p cā sit factum bñficiū: qꝛ forma ē q̃ dat esse rei: vt. l. iulia. §. sꝫ si qs. ff. ad exhibendum: ꝓ hoc facit: qꝛ non aliter qs aliqd fecisse intelligit q̃ formā ꝓprā q̃ ex conseruatione psistit ei ōderit. ff. ad. l. fal. l. si is qui. §. qdā. ꝓ hoc ēt: qꝛ inceptum ñ oꝫ reputari factum. ff. de le. re. liberoꝝ. §. q̃ ñ cassius. ff. de au. ⁊ arg. le. l. vestimētum. ⁊ l. quintus. §. cui auro. l. seruus. ⁊. §. si factū. ⁊ ff. de vb. sig. l. vlt. §. ope. ⁊ l. edificia. l. pfecisse: non. n. vr actum: dum aliqd remanet ad agēdū. C. ad fill. l. cū fill. in fi. ꝓ ista pte in spāli: hꝫ facit. q no. p Inn. de sepul. c. abolende. circa pam. ꝓ hoc ēt hꝫ facit. qꝛ q pfirmat dat. ff. ō v. sig. l. legē obedire. in aut. ō defenso. ciui. §. interim. ꝓ hoc q no. C. de pfir. iu. l. neq; circa principiū.

De procura. Rubrica.

¶ Substitu⁹ a pcuratore facto dño litis: pt aliū substituē postq̃ factus est dñs litis. h. d. DXLVI

Trū Procura. substitutus a principali procuratore habente ptātē substituendi: ⁊ substituentis virtute eiusdem ptātis: si p litem ptē. efficitur dñs litis possit aliū substituere postq̃ sit effectus dñs litis. Tenuerunt q sic: sicut pricipalis procurator fact⁹ dñs litis: posset ēt si alias non haberet a dño ptātem substituendi. iuxta. l. nec. C. de procura. ⁊. c. lꝫ. de procura. li. vi. q talis substitutus a procuratore principali virtute potestatis ad hoc date ipsi procura. substituentis: vt ab alio dño constitutus videtur. ar. l. item eorum. ff. quod cuiusq; vniuer. noie ⁊. l. cum esset. ff. de seru. rusti. pre. §. se. cum ibi no. in fi. ⁊ no. ff. de procura. l. i. glo. i. per doc. Item eadem ratio est. de tali substituto facto domino litis que est de principali procuratore. ergo idem ius.

De surreptionibus. Rubrica.

¶ Ubi fit mentio. de prebenda non nocet tacuisse canonicatum. hoc dicit. DXLVII

Trū Canonicus prebendatus impetrans gratiam de alio beneficio facta mentione de prebenda quā obtinebat: non tamen facta mentione de canonicatu: censeatur gratia subreptitia. Tenuerunt q non: vide deci. ccii. ⁊ colle. in. c. cum. M. de psti.

De appellationibus. Rubrica.

¶ Ualet processus pronunciatio super grauamine facti absente pte ⁊ non contumace. h. d. DXLVIII

Trū Processus habitus coram iudice appellationis super articulo appellationis emisse a grauamine parte non vocata nec presente: nec per contumaciam absente teneat: ⁊ an valeret pronunciatio parte sic absente. Quidam dicunt q sic. quia interlocutio tenet: etiam parte absente nec per contumaciam absente: vt no. Inn. de procura. audito. ad quod. ff. ō arbi. l. diem proferre. in pan.

De prebendis. Rubrica.

¶ Añ bñficiū quod est in claustro vel in continētibus edifi

cito cesset in esse in ecclesia. CCCCCXLIX

trum Beneficium censeatur in ecclesia cum est in claustro vel incontinentibus edificiis ecclesie facit pro et contra ff. de verb. sig. l. ii. de conse. ecc. vel alt. c. i. li. vi. et de sen. ex. si ciuitas et vi attendendum an habeat officium facere in ecclesia. ut puta celebrare et in horis interesse: ut tunc in ecclesia censeatur ar. l. cum qd. de fun. instru. et ad hoc facit multum destinatio patris familias seu fundatoris: vel communis ubi censeatur destinatio: ut quod sit beneficium in ecclesia. et ibi quotidie distributiones recipiant: et fuiat vel non: ad quod faciunt iura ff. eode. iii. l. seruus vrbanus. C. de predijs mio. l. si predium. et de suppellec. lega. l. quemadmodum. de fun do instruc. l. questium. §. absentis. et §. qo. et ff. ad municipa. eius que. §. fi. que leges probant quod non attendatur locus qui est extra ecclesiam sed alia qualitas destinationis more et seruitii. licet et aliqui fuiant in capella seu ecclesia que est in claustro. et dixerunt quod ab antiquo plures obtinuerunt in palacio: quod si talis beneficiatus non habet alios prouentus quam illos quos percipit ab ecclesia propter seruitium quod ibi facit quod censeatur in ecclesia: licet etiam habeat in claustro celebrare vel in aliquo seruire. secus si haberet dotem et redditus pro illo beneficio aliunde et extra ecclesiam destinatus illi beneficio: quia tunc est extra ecclesiam: et sic vtrobique vi dicere attendere vbi dignius officium exercet et vbi frequentius etc. facit de decl. ad apostolice. ff. ad municipa. eius qui. §. fi. et l. si quis fructus. et pro hoc de sepul. cum quis. li. vi. et quod ibi no. Jo. an. in nouella.

De sententia et re iudicata Rubrica.

¶ Sententia absolutoria tamen ab impetitione non ob. illi contra quem lata fuit licet transiuerit in rem iudi. quin mortuo eo pro quo lata fuit debeat admitti ad prosequendum ius suum super beneficio super quo fuerat res iudicata. hoc dicit. CCCCCL

trum Si impetitor beneficii probans de iure suo permittat metum: vel alias sine quacunque pactione illicita et sine renunciatione intrusum absolui ab impetitione et non appellat possit postea illo reo mortuo et alio in eius loco subrogato seu intruso non obstante exceptione rei iudi. agere contra nouum subrogatum et intrusum et iterum beneficium petere. Et quod non cum lata fuerit sententia nec appellauerit. In contrarium vi quia nunc reus est alia persona que non habet causam a primo qui fuit absolutus ab impetitione actoris: immo ab eo qui sibi contulit. et ideo non prodest sibi exceptio rei iudi. ar. l. cum querit. et l. an eadem. ff. de exce. rei iudi. pro quo. co. ti. l. si a te. §. iulia. iu. Rh. et l. si mi. §. si quis autem. cum gl. c. ti. pro hac parte. de conces. preben. post electionem. vbi primo expulsus seu non admissus potest iterum petere presertim ex quo non fuerat per sententiam primo intruso beneficium adiudicatum nec impositum reo perpetuum silentium: absolutio. n. ab impetitione potuit fieri ex diuersis causis propter ineptitudinem libelli et propter alias causas personales. et sic non vi obstare exceptio agenti de nouo contra alium nisi esset sibi impositum perpetuum silentium: vt fuit in c. pastoralis. post electionem: sic loquitur l. a ticio. cum gl. ff. de actio. Item sicut sententia lata contra primum si potuisset nocere isti secundo intranti ex aliis iuribus et agentibus nec sibi proficere debet. C. q. res iudi. non no. l. ii. pro hoc facit: quia licet absolutio rei pareret exceptionem rei iudi. absolutoria tamen nullum adiudicatur ius actori ar. l. iulia. de condi. inde. et l. Item si victus. de excep. rei iudi. quod si actor petat rem suam vel beneficium suum ab iniusto possessore: non nocet sibi absolutio tertii: ad hoc de prescriptio. xxx. an. si quis emptor. §. si vero nullum. si. n. nouus possessor de illa exciperet ius tertii allegaret quod non potest cum per hoc non arguatur ratione actoris: vt ff. si seruit. vendi. l. loci corpus. §. competit. nec ob. quod no. ff. de excep. rei iudi. l. si quis ad bibendum. et l. si quis reum. et per cy. in l. nec. C. co. ti. quia illud verum contra eundem reum: hic contra alium non ob. ff. di re iudi. l. ex contractu. vbi sententia lata contra pupillum nocet vel prodest eius substituto vulgari vel coheredi ad quem pupillo abstinente ab hereditate peruenit hereditas: et tamen illi non succedit nec habet causam ab eo sed a testante. quia ibi non qui lis erat mota nomine hereditario et cum primus tunc vero herede et petente hereditatem nomine hereditatem litigiosam defenderet et ideo tenuit processus ac sententia nec isti qui ex priuile. spoli. et contra ius ecclesie precedit vt in acta et nomine hereditario retractetur. ad hoc bene facit ff. de nimo. l. integra. hic vero lis non erat agitata nomine ecclesie sed nomine solius defendentis: ideo etc. quare non ob. si dicatur quod actor si sic non oppo-

nat vi tacite renunciasse iuri: quia non est quin illud possit deducere et petere contra alium qui non fuit absolutus. vt te. in l. Item si victus. ff. de excep. rei iudi. nec sententia absolutoria rei intus profectum actori abstulit facit l. iulia. de condi. inde. Item in dubio non presumitur quod iudex tulit sententiam absolutoriam ex eo quod actor non probauit intentionem suam: quia contrarium supponitur s. quod intentionem suam probauerat: et sic non potuit in se referre nec debuit ad falsam causam: ergo presumitur: quia ex aliqua causa personali vel alia qua cessante cessat effectus sue sententie. ad quod potest induci l. hec. n. cause. ff. de suspec. tu. et l. si proco. §. de penis. sic. n. elegisset viam ad impugnandum suam sententiam. si eam tulisset ex fal. cau. ar. no. ff. de acq. here. si his ad quem. §. fi. quod non est verisimile. ff. de re iudi. l. iij. nec ob. quod no. Hosti. in summa. de sen. §. quot sunt eius species. v. sed nunquid. et hoc sum. verum: quia illud verum quod sententia lata in causa beneficiali transit in rem iudi. inter easdem personas. hic autem sunt diuerse. Item pro hac parte facit, ex quo quis debet mouere iudicem alias superiorem ne actor iste. de cuius iure constat illud perdat et ne reus intrusus indebite teneat: respectu. n. superioris sententia non transit in rem iudi. in causa beneficiali ad quod no. per Inn. de rescrip. c. constitutus. in fi. de re iudi. l. ator cum concor. et c. cum Ber. de re iudi. et henri. in c. i. de conces. preben. Item pro hoc facit quia etiam inter easdem personas vbi actum est vno modo agendi et reus est absolutus si postea de eadem re vel iure agatur alio modo agendi non ob. absolutio presertim cum non pronunciatur super facto sed super iure. vt colligi potest per no. per Cy. C. quando ciuilis ac cri. preiu. l. i. in questione ibi cum queritur nunquid etc. ergo idem dicatur inter diuersas partes: licet sit idem modus agendi.

De testamentis. Rubrica.

¶ Instantia cause non transit in legatarium. DLI

Ed An possit legatarius continuare processum inchoatum per testatorem vel oporteret eum de nouo incipere processum: si primum continuauerit valeat processus hoc est an processus inchoatus in directa competentia testatori possit continuari processus: immo sit opus omnia de nouo iterari. ar. no. per gl. ff. de procura. que omnia. in ar. gl. per hoc quod non transferretur procuratio litis de persona ad personam nisi in heredibus vel vniuersalibus successoribus vel in dominos qui per procuratorem agit vel a filio in patrem. vt no. per Inn. de iudi. q. v. et ibi alle. iura ad hoc quod agens directa alio modo agit quam agens vtili: et aliud est medium concludendi in vtili quam directa: cum ergo tali negocio non competat nisi vtilis actio ex legato nominis agi etc. et hoc satis potest induci per no. per Cy. C. de actio. et obli. l. i. in vi. q.

De foro competenti. Rubrica.

¶ An clericus succedens laico sit subiectus statutis quibus erat subiectus laicus. h. d. CCCCCLII

Obligatus Est laicus animo e i incerta quantitate pecunie ad curiam sigilli montis pessulani: quia obligatio habet vim rei iud. et absque alia cognitione mandatur executioni nec admittentur nisi certe exceptiones s. solutionis et rei iudi. etc. mortuo mortuo debitore successit sibi clericus creditor contra bona: et in omnibus dicti debitoris: exposito clamore dicti sigilli procurat fieri executionem per illam curiam regendo officialem administrando in iure subsidium: vt faciat bona distrahi opponit se dictus clericus successor et vult opponere debitas exceptiones quare executio non debeat fieri: et coram eo petit se amitti ad probandas officialis remittit eum ad curiam sigilli: vt illic opponat illas exceptiones: et ob hoc debitor predictus appellat querit an bene officialis grauauerit. Et quod non: quia laicus predecessor huius clerici fuerat preuentus: immo et condemnatus cum obligatio habeat vim condemnationis. et vi quod idem iudex debuit facere executionem non ob. quod persone conditio sit mutata: immo et cognoscere propter preuentionem. ar. no. per Hosti. de obl. ad roci. c. i. et c. postulasti. de fo. compe. ff. de in di. si quis postea. Sed posset dici quod illa verba cum eadem persona erant preuenta hic autem sunt diuerse persone debitores laicus et clericus. quare vi aliquibus contra: quod immo clericus debeat audiri super oppositione sua in foro ecclesiastico: quia clericus etiam in reali gaudet priuile. clericali et conueniri in foro ecclesiastico. iuxta no. in aut. vt omnes obe. iudi. prouin. §. hoc consideran. et per archi. de cleri. coniu. c. i. li. vi. et per Jo. an. in nouel. in ti. de duellis. et presertim quia vbi contra heredem debet fieri executio debet premitti vocatio et aliqua causae cognitio quam in clerici iudex secularis non potest premittere. ar. ad hoc quod no. per Inn. de iudi. q. v. in fi.

De reseruatione beneficiorum. Rubrica.

¶ An semel affectu semp durat affectu. DLIII

Apa Reseruauit oia bñficia officiorum et familiariu suorum: capellan⁹ pmeo alio suus vel alias officiari⁹ vel familiaris suus: postea dimissa capellania vel offo seu familiaritate decessit i postq desiit eē familiaris vel officialis q̃ritur nūc an bñficia q̃ obtinebat cū erat familiaris vel officialis sint reseruata: Et vr q nō: qr offm illi⁹ reseruatois dirigebat in tpe mortis talis familiaris vel officialis. ff. ec. ar. l. cū sponse. cū pcor. C. d do na. añ nup. p hac pte. ff. de pig. cū tabernā. in prici. ibi respō. ea ec. ff. de le. iii. Itē legato. §. vxori. ff. de bonis auct. iudi. pos. l. i. §. rei. sic. ff. de le. iii. legatis seruis. § si ex offō. Itē p h qr si pcedat alicui ptās pferēdi bñficia familiariū suorum et vn⁹ de sierit eē familiaris su⁹ et postea moriat si poterit pferre bñficia illius: vt no. Jo. an. in nouel. de v̄b. sig. c. si. li. vi. In oppositū facit qr ibi dz attēdi tps reseruatōis. ar. l. facta. de auro et ar. leg. p q. qr ex q semel fuit familiaris bñficia q nūc obtinebat iam fuerāt reseruata: et in manib⁹ pape. ergo cū semel fuerāt si desinūt eē nec venit ad man⁹ inferioris collatoris donec ipse disposuerit semel. ar. no. in c. inter dilectos. in gl. mag. alle. i si. d excel. p. p Inn. p q bñ facit qd no. de rescrip. statutū. sup v̄bo. comitatu. p h ēt vr tex. in rōne de nopa. l. si. §. i. ff. de re. dubi. si canati. vide deci. cccxxi.

De cessione bonorum. Rubrica.

¶ An spoliator admittat ad cedēdū bonis. DLIIII

Trū Spoliator volēs cedē bonis sit audiend⁹ añq̃ integre restitut⁹ fuerit spoliatus ad fruct⁹ i qb⁹ spoliator extitit pdēnat⁹. Et q nō. ar. c. alma mater. § illa. in si. de sen. ex. Itē qd pt hac pena puniri. Itē ad hoc facit. ff. de colla. bo. l. si cū duobus. et q not. Inn. in. c. odoardus. In ɔriū facit eē de elec. qr sepe. in si. cū ibi notatis p archi. et q no. arch. de vsur. cōsq̃ li. vi. sup v̄bo. patiunt. et q no. spec. ti. de posses. et pen. §. i. v̄. sz cū spoliatus: et qr fruct⁹ sunt res pphane et exceptio spoliatois. de re prophana cum agitur. de spoliatione benefici non admittit: vt in c. frequens. in si. de resti. spo. li. vi.

De procuratoribus. Rubrica.

Ista est summata supra deci. cxxxi. DLV

trū Si notari⁹ in instro dicat q capitulū vel conuent⁹ fecit pcuratores vel syndicos si nōierādo psonas valet pcuratoriū: vel si dicat pferti cū appellaf sigilli capituli vel pueē⁹. alleg. q sic. p no. p hosti. de his q fi. a pla. q̄sito. cū no. spec. ti. de sndo. tñ ɔriū seruat. et ita no. gl. in. c. si. de pcur. q noia canonicorum sunt exprimēda.

De iure patronatus. Rubrica.

¶ Presentatus a patrono tenet pbare se infra tps iuris fuisse presentatum si hoc negetur. DLVI

trū Pñtatus p patronū laicū quē epūs nō admisit: imo admisit quēdā aliū pñtatū a ptendēte se habere ius pronat⁹ et pñtē pñtādi agēs ɔ admissū z possidētē petēdo suā pñtationē q fuit facta p suū pñtā ad quē re vera asserit ius pronat⁹ et pñtē pñtandi ptinere pñtationē fuisse canonicā et admittēdā declarari et seu bñficio institui teneat pbare se pñtatū ifra quattuor mēses a tpe vacatōis seu ei⁹ vacatōē si p's rea h neget. et vr qr psumēdū est de diligētia pñtantis: sicut psumit de diligētia pferēdi. s. q ptulit infra tps iuris nisi ɔriū pbet: vt no. Jun. in. c. qr cū ens. circa pñn. de cōces. pbē. li. vi. si. n. ē psumptio negligētie ɔ eū nisi appareat: ergo si incūbit onus pbādi de ei⁹ diligē tia. ar. a ɔrio sensu. vt eccle. bene. c. i. psumptio ē ɔ suā pñtationē ex q p ordinariū nō fuit admissa: p cui⁹ facto psumēdū ē. vt in. c. in pñtia. de renū. q transferat in eū onus pbādi ec. ar. dicti. c. i. Itē qr magis astringēd⁹ est pñtat⁹ p pronū q̃ alii cui ordinari⁹ ptulit: qr nō ē ita ptās p̄roni laici in pñtandō late interptanda: sicut collatio ordinarii: qr ius pronatus nō ptiet ad laicū de iur̄ cōi: imo pot⁹ ɔ legē vel ptēris z ex mera gra et dispēsatōe iuris: vt no. hosti. de iur̄ pronat⁹ cōi.

De impetrationibus et collationibus. Rubrica.

¶ Sufficit ipetrāti ad collatōz epi q epūs sit i quasi possione pferēdi bñficiū ipetratū lz aduersari⁹ se offerat pbaturūz q ad aliū ptineat collatio. h. d. DLVII

Quidā Impetrauit ad collatōz epi alter ad collatōz cuiusdam prioris: q̄dā ecclesia vacat cui⁹ collatōis possionē hz epūs et ēīn possione pferēdi eā. Ná eā ɔtulit ei p cui⁹ obitū vacauit et tāq̃ ad ipsius collatōz spectātē p ipetrātē ad collatōz epi fuit acceptata: et de ea sibi puisum: alter v̄o vult pbare q imo pprietas collatōis illius re vera ptinet ad collatōz prioris. Querit nūq̄d sit admittēdus. et vr q nō: qr pbatū eū nō releuaret vt vr qr in talibus plus attēdit possio. ná si ille q est in possione pferēdi vel presentandi ɔferat vel presentet valet eius collatio vel presentatio. arg. c. ɔsultatōibus. de iur̄ pat. et de elec. q̄rela in. de ca. pos. cū olim. et preferf ei cui ille ad quē. de iure ptinet: nō tñ ē i possione ɔtulisse vel quē pñtasset. ergo ēt ipetrās ad eius collatōz ēt sit preferēdus ipetrāti ad collatōz alterius: qr eius executor tz vicē illius collatoris et ē: perinde ac si ab eo fuisset fcā collatio. Itē qr vltim⁹ stat⁹ ē pcernēd⁹. ar. l. si pi. C. ne de sta. defunc. Itē cū ista mā sufficiat sola epi mo seu possio: prio inspiciat opinio q̃ v̄itas. Itē iputet prior q̄ nō pseq̄t ius suū: q̄usqz eo pseq̄ntē ad quē pricipalit ptinē ɔsueuerit de ɔrio sua d⁹ erat iste stat⁹: et psumēdū p iur̄ epi possidētis: et ipetrātes ad ei⁹ collatōz obtinē debebūt q̃diu ipse erit in possione pferēdi et p ista pte fuit maior pars. Sz i oppositū vr: qr papa i scribēdo sic. d bñficio ptinēti. ad collatōz epi pot⁹ vr itelligē et pcernere v̄itatē iur̄ z pprietatē q̃ possionē qr pprie. potiorē possiōe q̃ expectās q ipetrauit ad collatōz ei⁹ cui⁹ ē. pprie. collatōis erit potiō eo q ad collatōnē ei⁹ q solū possidz ipetrauit. ar. d ca. pos. et ppa. cū dilect⁹ itē qr v̄itate pbata oz cedē opinio veritati: vt. c. cū ber. de re iu. Itē qr v̄bū ptinē ē analogū ad pprietatē et possionē. Itē p ista opi. posset induci lex q bñ facit. ff. de relig. l. n. § i. Itē nō vr posse negari qn v̄bū ptinere ad collatōz prioris pcernat pprietatē: lz latissime sumptū dicaf et possione: vt. l. v̄bū illō ptinere. ff. de v̄b. sig. ergo similiter sumptū sumit p pmario vel pprio significato: ad hāc qōnē allegari possent iura alle. p Jo. an. in nouel. de reg. iur. mora. li. vi. in. i. q. et deci. illius qōnis facit p pria pte et p pria pte obtinuit et fuit lata snia: et p h de qr aliud est q dr seu cum dr collatio ptinet ad epm: aliud cū dr ius et pprie. collatōis: vt pbāt predicta iura ec.

De gratiis et acceptationibus. Rubrica.

¶ Restitutio ad grām extinctaz nō preiudicat ei q iterū aliā gratiam impetrauit. h. d. DLVIII

Etsi quā Titius ipetrauit ad collatōz epi papa reuocauit oēs grās añ fcās postea papa facit grāz meuio ad collatōz illius epi et post istā grām papa prio ticio fecit grām p q̃ sibi restituit primaz grāz: et voluit prias lr̄as valere quas añ grāz meuii reuocauerat: q̄rit an ille tirius sit preferēdus meuio. Dicēdū fuit q nō. p. c. q̃uis. de rescrip. li. vi. et p iura alle. ibi. ff. et de curi. l. ii. in pan. C. de ɔsu. l. i. ff. de bo. li. si necesse. § si depor tatus. In ɔriū facit. ff. q po. in pig. ha. si pactor. l. creditor acceptius. et de symo. ex insinuatōe ibi cū dr. Ita vz quasi innuat q nisi sub illa ptestatōe cū r̄legasset pastumū loci recupasset.

De sententia excōicationis. Rubrica.

¶ Excōicatio delegati non premissa monitione canonica ē nulla ipso iure. h. d. DLIX

trū Excōicatio delegati canonica monitōe nō pmissa sit nulla ipso iure. quidā q sic. p no. p archi. de offi. dele. c. i. in si. li. vi. lz secus i ordinario: vt no. i. c. romana. § sz nec. i spec. de sen. ex. cū ibi no. p archi. et p gl. in. c. sacro. in pan. eo. ti. et xi. q. i. in sūma. p h. s. q nō teneat snia delegati. bñ facit q no. archi. d offi. or. romana. su p v̄bo. nō attentent. et de sen. exco. romana. §. vniuersitatē. su p v̄bo. phibem⁹ li. vi. et. C. de legi. nō dubiū. sz ɔriū credo.

De fructibus beneficiorum. Rubrica.

¶ Fruct⁹ bñficiorum beniis lniam testandi an trāsmittant in successorē vel executorē testi. h. d. CCCCCLX

Trum Fructus bñficiorum pceptū p cardialē in vita vel quēcūqz bñficiatū hūtē

licentiam testandi.de bonis ecclesiarum trāsmittanf in successorem in beneficio vel pertineant ad executores testandi. de hoc nota in.c.presenti.de offi.ordi.

De īpetratorib⁹ ꝛ ꝺ rescriptis ad bñficia. Rubrica.

Cancellaria alicuius clausule in supplicatione contēte operatur ꝓcessionē alioꝝ que de stilo cancellarie non censentur concessa.b.d. CCCCCLXI

Ancellaria Nō ꝯsueuit ponē ī līis. ꝺ dignitate petita vna cū canonicatu: ꝛ ꝓbēda in supplicatōe signata ꝑ papā ꝑ simplex fiat nisi papa⁹ expꝛsse signauerit.de dignitate.ꝫ sup posito ꝓsupponaf ꝙ in supplicatōe positū erat ad canonicatū ꝛ ꝓbēdā ac dignitatē ēt electiuā ꝛ papa cācellauit illa vba ēt electiuā. ꝛ postea simpliciter signauit: sñ tñ posuit ēt ad dignitatē ꝛc.qrit nungd supposito stilo cācellarie ꝓdicto dēat poni in līis.de dignitate. Et vr ꝙ ñ ex q̄ papa ñ signauit expꝛesse.de dignitate. In oppositū.allegabaf qꝛ cācellādo illa vba.de electiua.vr cetera oīa ꝯcessisse.ar.qꝛ qȯ ꝺ vno negat ꝛc.ꝑ hoc alleg.tex.in.l.tribun⁹.ff.de mili.test.ibi cū dicit am pli⁹.ꝛ si aliqd interuenerit.insti.de testa.mili.§.lꝫ si qs añ militiā.ff.de dona.inter vi.ꝛ vxo.cū hic stat⁹.§.his quoqꝫ.tñ rñdebaf ꝙ ibi nuda voluntate miles poterat pficē parnū testm vt.l.in fraudē.§.testm.hic ṽo cācellaria vt supponiſ ñ recipit nudā voluntatē pape:sꝫ solū signatā expꝛesse:nec ob.rō ꝓdicta qȯ.de vno negaf ꝛc.ñ est vex simpliciter:imo dūmōdo in dubio est relinquēdū dispositioni iuris cōis: vel stili cōis. ar.l.ñ.l.si cū dotē.in dotē.in pan.ff.so.ma.ꝛ de liber.ꝛ posth. ꝯmodissime.de q̄ dix.ff.de pac.dota.inter socios.§.cū inter. nā ꝓdicta cācellario q̄ fcā ē ad gr̄e diminutōēꝫ:nō vr operari augmētū seu nouā grām ꝺ omissio:sup q̄ alias ꝯcessio expꝛssa seu significatio pape reqrebaf fm stilū.ar.l.cū tale.§.ñ.ff.ꝺ ꝯdi.ꝛ de.ꝛ ad ꝫ alle.l.lega.i vtilitate.ꝛ ꝺ.ṽ.sig.c.ñ.sꝫ oēs maiores ꝺ curia romana.ꝛ de rota tenuerūt ꝙ veniat dignitas: qꝛ stilus cācellarie loqf simpliciter cū papa ñ signat: nec cācellat aliud.ꝫ cū sit ꝯ ius in suo casu illa clausula dꝫ poni in ñ.ad signum ꝙ simpliciter intelligaf: ꝛ ñ cū papa aliqd cancellauit quasi ꝑ cācellaturā declarauit se velle recedē a stilo a q̄ nuda volūtate recedē potuit: ꝛ sic signatio simpliciter remanebit ī iurib⁹ iuris cōis:vt correspōdeat oib⁹ petitio supplicatōe. ar.§.pterea.istituta.de inu.stipu.ꝛ de fide instr.§. inter cetera.

De surrepti.ꝛ obrepti.grārum. Rubrica.

Expꝛessio curie aiaꝝ non nocet īpetranti bñficium tanqꝫ curatū.ꝛ idē de necessaria residētia. DLXII

Apc Supplicat qdā vt sibi ꝓuideat.ꝺ certo bñficio vacañ.in curia:vel alias reseruato ꝛ asserit ꝙ cura ei īminet aiaꝝ: papa.de co sibi mādat ꝓuideri narrādo in līis suis fm asserta ī supplicatōe ꝙ illi bñficio īminet cura aiaꝝ:postea reperiſ ꝙ ñ īminet illi cura aiaꝝ:lꝫ alias reqrat residētiā:vel forsan ē sine cura nec reqrit residētiā.qrit nungd gr̄a cēseri dbeat surreptitia ex eo ꝙ falsa qualitas ē expꝛssa qȯ vr sicut qñ expꝛimit falsus modus vacañ.vt i.c.sꝫ recepti.de rescrip.ꝯsertī.ēt qꝛ ꝓsumptio ē ꝙ papa ꝯti⁹ mot⁹ fuit ad ꝓuidēdū.de bñficio curato:ꝙ curare aiaꝝ:cuti⁹ ꝓuideaf ꝑꝑ piculū aiaꝝ.ar.c.vbi mai⁹.ꝺ elec.i ꝯ rñ vr q̄ rex q̄ ꝯcessit.ꝺ qualitate maiori.s. curata multo fort⁹ vr ꝯcessisse.de minori:vt in regula iuris cui ꝯcedif:sed posset solū p.c.cū.de non sacerdotali.de ꝑbē.li.vi.vide dccii. cui

De procuratoribus. Rubrica.

Mādatū gñale ñ extēdif ad cās futuras. DLXIII

Trū Procuratorū gñale extēdaf ēt ad cās vel lites futuras:vel solū ad tūc pñtes. Tenef ꝙ solū ad pñtes tūc.ar.c.ñ.de rescrip.ꝑ.l. q̄ habet.ff.ñ.ꝛ l.seq.ff.de tutel.ꝛ dic vt ibi ꝑ dy.ꝫ ꝺ paulē.qꝛ circa.cum ibi allegatis.Soluuo ibi patet.

De appellationibus. Rubrica.

Ualet commissio appellationis a grauamine ne facta ante dationē appellatorum quando bꝫ fnia vim diffinitiue alias secus.b.d. DLXIIII

Trū Si appellaf a grauamine vel īterlocutoria añ datōꝫ apostoloꝝ possit iudex ipetrari: ꝛ si de facto impetretur valeat impetratio: ꝛ an possit ipetrar⁹ ꝓcedē in cā añqꝫ ꝑ illū a q̄ fuit appellatū datū fuerit apostoli:ꝛ an si.ꝺ facto ꝓcesserit:ꝛ ꝑ appellatū si fuerit exceptū aliqd teneat ꝓcessus. Quidā tenuerunt ꝙ sic: qꝛ tpe ad ꝓsequēdū appellatōꝫ currit appellanti a die late snie vel a die illati grauaminis:ut.c.sicut.de ap.in de.ꝛ ibi no.ꝫ tpe datōis apostoloꝝ si dꝫ sibi auferri q̄minus interim possit suaꝫ appellatōꝫ ꝓseqꝛ:nec ob.si dicaf ꝙ parti⁹ remaneat adhuc iudex:qꝛ eius iurisdictio est suspensa. Fatemur tñ ꝙ si ille iudex caret grauamē.i.reponeret ptes in ꝑmario statu oia acta ꝑ iudicē sup appellatōe ipetratū essent nulla. Alii ṽo tenēt ꝯtrarium ꝑꝑ maliciā ita subito ipetrantis:vt cito faciat iudicia quo inhibēt: qꝛ cācellaria nō daret auditorē sup appellatōe si sibi fuisset expꝛssum ꝙ penderet termin⁹ assignatus ad dādum apostolos primā tñ opi.credo verā.

De executoribus gratiarum. Rubrica.

Capitulū statuti.de rescrip.li.vi.nō bꝫ locū ī executorib⁹ grāꝝ expectatiuaꝝ.b.d. CCCCCLXV

Trū c.statuti.de rescrip.lib.vi.q̄ ad psonas babeat locū in executoribus grāꝝ.ꝛ an si de facto cācellarius sup gr̄a pauperis uel alias deputauerit:nō in dignitate ꝯstitutū ꝛc.uel forsan simplicē clericū valeat ꝓcessus ꝑ talē executorē fact⁹ sup purificatōe gr̄e pauperis:hāc qōnem habui de facto corā me in cā electeñ. ubi quidā pauperi ipetranti ad collationē epi electeñ. fuerat deputati executores cū illa clausula ꝙ si ñ oēs ꝛc.inter quos fuit vn⁹ executor deputat⁹ sacrista electeñ.de q̄ dicebaf ꝙ ñ bꝫ dignitatē nec psonatū i eccl̄a sua:sꝫ simplex offitiū:ꝛ ē monach⁹ qꝛ ecclesia ē monachalis nec fiebat mētio.ꝺ monachatu corā q̄ paup vna cū quodā alio executore terno se executum te purificauit grām suā:ꝛ ꝑ eū ꝛ illū executorē fuit.de idoneitate paupis inqsitū ꝛ fuerūt facti ꝓcessus ꝛ deputati subexecutores vt mons est:tādē vacāte vna ecclesia cadeñ.sub gr̄a eius ille paup acceptauit ꝛ sibi fecit ꝓuideri opponebaf ꝙ purificatio fcā ꝑ eū corā illo sacrista nō tenuerat:ꝛ ꝑ ꝯñs nec ꝓcessus nec acceptatio nec ꝓuisio inde secuta.ꝓuisio q̄rebaf an bñ diceret ille scōs:ꝛ vr ꝓ scōo ꝛ ꝯ primū:qꝛ curia romana q̄ ad psonas fuat decre.statutū in executōib⁹ gr̄aꝝ:ut no. Jo.an.i nouel.c.statuti.§.in nullo.sup ṽbo.citet.in fi.ꝛ ita expꝛesse dixit mihi dñs penitētiari⁹ ꝛ oēs.de cācellaria ꝙ ñ deputarēt executores sup gratiis nisi psonas ꝛ tales quales regrit.c.statuti.Cū ꝫ stil⁹ cācellarie faciat ius.ar.de ꝯsti.c.fi.de re iudi.i causis.de cri.fal.q̄ꝫ grauī.ꝛ q̄ ꝯ ius sunt ꝑ iectū haberi debēt.de reg.iu.q̄ ꝯ.ꝓcessus ꝓdict⁹ prim⁹ ipetrantis ē null⁹ ꝯserti ꝑꝑ.§.ñ.dicti.c.statuti.iūcta.l.ñ dubiū.C.ꝺ.legi. ꝑ ꝫ ēt de:.ꝛ ñ pricipalis.de rescrip.ꝛ qȯ no.spec.ti.de lega.§. ñ.ṽ.nungd ꝫ in ñ.ꝯserti qñ fuit fcā initio de monachatu.ar. no.ꝑ archi.i.c.stuti.circa pñ.sup ṽbo.canonice. Jtē ꝑ ꝫ facit qꝛ executores grāꝝ pñt sibi assumē ptes iudicii:ꝛ ꝓcedē pro ñ vocata sunt vocata ꝛc.ꝛ bñt iurisdictōs ꝛ pñt fulminare snias ꝛc.supra de.iudices.de offi.dele.cū no.ꝑ Inn.i.c.dudū.ꝺ ꝑ sump.ꝫ necessario ē ꝙ deputenf tales executores quales debēt eē iudices:fm formā.c.statutū.ꝯserti in cāu q̄ deputati sunt sup gr̄a paupis q videntur deputati sup mā iustitie ꝛ ñ dētur līe pauperꝫ: cē iustitie:vt no.gl.i.c.si paup clerici⁹.de ꝑbē.ꝛ ꝑ doc.in de.cū ei quē.de ꝯcē.ꝑbē.ꝫ tales psone obuenirunt deputari quales i līis iustitie deputātur ꝑ.c.statutū.ꝛ ista opi.erāt dñi decan⁹ de bullacio tc̄ ꝑsidēs i cācellaria iustitie.ꝛ guil.bragosa.tc̄ referēdari⁹ dñi pape. In ꝯtrariū videbaf ꝑ prio ꝯ fm opi.dñi Jo.mo.ꝙ.c.statutū.ñ bꝫ locum in executore grāꝝ vt ibi no.in pria pte. Nā solū i iudicib⁹ ꝯputatis adcāꝫ ī executorib⁹ deputatis ad bñficia statuit in ei cōiqꝫ añ illud.c.statuti.qlibꝫ erat capax ꝯmissiōis apostolice nisi eēt ꝓhibit⁹:ꝛ eidē opi.tenuit Eusebi⁹.alias.Gen.ꝛ guil.de mōte lau.i cōiuagan.sedis apostolice.ꝯserti qꝛ dictū c.statutū.est penale:qꝛ in ñ.annullat ꝯ factum.ergo restringatur ꝛ stricte itelligatur tñ i ꝯputati ad cās.de qb⁹ loquitur:ꝛ in terminis suis teneaf.ar.de reg.iur.odia.li.vi. Et ꝑ hoc etiā facit qꝛ gr̄a ē quoddā pncipale.executorē aūt dato ē quod dā accessoriū.vt in.c.si sup gr̄a.de offi.dele.li.vi.ergo no tan

ta excellentia requirit in tali executore qui sic accessorie depu tatur sicut in iudice qui principaliter in cã deputat. presertiz qr inqsitio sup idoneitate facta fuit sine ptis vocatione nec habuit ptentiosaz iurisdictioně exercere: nec tunc fuit oppo situ de sacristia qp non eět dignitas r ět pstabat. de idoneita te psone paupis: quasi ět notoria r papa de alio nisi. de ido neitate nõ curabat. Et erat intentio sua qp si eět idone9 gau deret gřa sua nec pnunciatio sup idoneitate ě necessaria. vt3 no. p doc. in. c. cũ ci qnť. de pces. pben. in cle. Et ět pauper in nulla culpa fuit si recepit executoré sibi datũ i cãcellaria r co ram eo gřam purificauit bona fide. r psertim cũ ille p cano nico se gereret executoré reputaret. r forsan pauper i digni tate constitutum credebat ergo multum est subueniendũ ne ruat pcessus cũ laboret morbo alieno. C. de nã. lib. l. legě psertim ex quo de eius idoneitate pstabat nec ps eam nega bat. nec est sibi imputandũ si nimiũ. de eius sacristie qualita te non inqsiuit cũ sit datus a cãcellaria: r p capace se gerěte credit. ar. l. doli. §. fi. ff. de nou a. psertim cũ tunc de nullius p iudicio tractaret. ergo sibi r cancellarie credě potuit. nec ad exactissimã diligětiã seu curiositatě fuit astrictus. ar. de exer ci. l. fi. §. itẽdũ q ita pcoz. cũ. l. fi. alias pe. §. r si acceperit ð i rě verso. ff. de iur. r fac. igno. nec suam. Nec ob. qr dato qp can cellaria seruaret quo ad psonas executoz decre. statutũ. nõ tñ pp hoc censet qp de iure habeat locũ in hijs cum solũ seqt idoneitatě. vt supra dixi. Itě r si cancellaria non psueuit nisi tales psonas in executores dare seu deputare quales exigit c. statutũ. non tñ seqt qp si de facto alios deputauerit nõ va leat cum multa sint que ět si fieri non debeat facta tñ maněť. alle. l. i. §. biduũ. ff. qñ appel. sit. de regula. ad apostolicã. Itez dato qp cancellaria seruet. c. statutũ. q ad psonas in executo ribus gřatiis: non tñ pp hoc seqt qp eius pena que est in. §. fi. p quě totũ. qð secus agit ãnullat locũ habeat in eis cum pene non sint extendende: sicut ět nec in eis h3 locũ decr. statũ. quo ad citationem faciědã quo ad modũ pbandi: vt ibi no. per archi. in. §. in nullo r Jo. an. in nouel. sup vbo. citet. nec ět ser uat in eis quo ad subdelegatas psonas. qð p3 qr quondie deputant p eos subexecutores ět simplices clerici. vel psby. ergo multominus d3 seruari in eis pena illius. c. Nec ob. qp posset sibi assumere ptes iudicis rc. qr illud est incidenter si apparcat pdictoz. r accessoriũ. s. p quãdã inquisitioně super idoneitate vt gřa que est principalis possit p eos effectui de mandari r ideo quicũqz alias idoneus de iure cõi ět si nõ sit capax pmissionis q ad executionem. vt gřa q est pncipalis demandet effectui cũ non reperiat phibitũ p decre. statutũ que solũ loqt. de deputatis ad cãs non ad gřas exequědas ita ět erit capax istius iurisdictionis accidentalis r accessorie l3 alias si illa p se pncipaliter pmitteret eius nõ esset capax. ar. in simili. C. de iudi. quotiens cum ibi notatis. C. de ordi. iudi. l. penul. cũ cõcoz. Nec ob. qp lře paupez sint iusticie: qr esto qp illud vez sit: non tñ deputant i eis iudicis ad pmissio nes s3 ad puisiões de beneficiis. faciendũ pncipaliter: r hu ius gřa quasi p quodã pparatorio ad inquirědũ de idonei tate: r iõ non h3 locũ in eis. c. statutũ. quod loqt de lřis iusti cie in quibus iudices deputant ad causas principaliter i vel põt dicere qp lře pp tales gře paupez nõ sunt iusticie: cũ scriba tur p eos qbus is ad quě ptinebat puisio alias de necessi tate non erat astrictus puidere: imo tunc magna gřa d3 re putare. secus si ille esset alias astrictus. de necessitate puiděre vt i. c. relatũ. r. c. cũ sm apostolum. de preben. r tũc si p tales puisiones deputarent iudices forsan haberet locũ. c. statutũ. r p ista ptes. s. pro pãsio r p valore suoz pcessum fuerũt oẽs dñi in rota vel maior pars presertim mota equitate. vide su pra. deci. cccxxi. r. cccxxii.

De iure patronatus r tpe vacationum. Rubrica.

Tpš psentandi currit patrono eo ipso qp scire potuit vel debuit vacationez beneficij. h. d. CCCCCLXVI

trum Uacãte bñficio incipiat currě tpš pro prio ad psñtãdũ vel collatoři ad pferědũ a tpe noticie vacatõis in ecclesia sicut ipetrãti currit tpš ad acceptãdũ: vt i cle. cũ ei quě. i fi. vel a tpe scie patroni. vel collatoris: qð vř i. c. qr diuersitatě. i fi. ð pces. pbě. vt no. in. c. ii. de pbě. r. c. l3. de supplen. neg. pla. vel a tpe q sci re potuit. qð vř p. l. fi. circa prin. ff. qs ordo in bo. pos. serue. r no. in. d. c. l3. dñi tenět qp a tpe q scire potuit r debuit pp vbũ negligětia: ac neglexerit. positũ in. d. c. ii. de pces. pbě. r p no. in. d. c. l3. r iõ si epš q scire d3 cũ habeat suã diocesiz visitare a tpe q scire debuerat r potuerat ignorauerit ab illo tpe inci piat eis currere. secus in tali de illo ad quě ñ ptinet visitare: qr alias non tenebat. de vacatõe ingrěda. vide deci. xxxviii.

De cessione bonorum. Rubrica.

Cessiõi bo. ptp iuramětũ ñnũciari. CCCCCLXVII

trum Possit renũciari cessioni bonoz cũ iu raměto vt sic renũciãs p9ea ñ sit audiě dus ad renũciatõ3 faciědã nec possit cedědo bonis euaděre creditoribus: r vř qp nõ: qr talis renunciatio ě p bonos mores: vt ar. no. p Cy. C. q bo. ce. pos. l. vlt. r arg. regule iur. si est obligatoriũ p bonos rc. Itě scdo sic qr p talě renũciatõ3 astringeret ad penã detrusionis carceris. p not. in. l. fi. C. q bo. ce. pos. ex q seqt pño inhumanitas r crudeli tas sine comodo creditoris: qr forsan ibi detrusus debitor i humaniter vexaret r fame forsan moreret pp inopiã. ar. l. nos certis. ff. de solu. nec ex h creditor reportabit comodũ cũ ibi existěs nihil lucrari vel acqreř possit qð forsan ex' faceret r ad pinguiorě fortunã veniens satisfaceret creditori q cũ re nunciatio debitori noceat r creditori ñ psit si teneat cum ex hoc creditor sit caninus r veniat p pceptũ charitatis. arg. ff. de curic. l. fi. ff. de appel. l. fi tñ qr deducit ad illicitũ vel saltim pt deduceř. arg. no. ð pac. qñuis. li. vi. p archi. sup vbo. eterne salutis. Itě tertio seqret qp debitor sic detrusus in carcě non posset audire diuina officia. r ecclesiastica recipě sacra p libi to voluntatis. Nec audire pdicationě ei9 ex q forsan posset deduci ad infidelitatě: g talis renunciatio q posset deducere in periculũ statũ salutis eterne ñ posset vinculare iuraměto. ar. no. p archia. in. d. c. qñuis. li. vi. sup vbo eterne salutis. Item quartũ seqreť dãnũ reipublice. cui9 interest hěre hoies libe ros vt sibi seruire possint. ar. sol. ma. l. i. i fi. r qr forsan eius debitoris seruitio indigebat: ergo in ei9 pniudiciũ tales renũ ciationes ñ possent vinculare iuraměntũ. ff. ad municipa. l. fi. Itě qnto iuraměntũ pniudicat vxori r liberis. qbus ñ poterit debitor necessaria qrere nec ministrare: nec eos alere. ergo rc. ar. l. necare. de libe. agno. ergo ñ possit vinculare iuramě tũ. ar. c. cũ ptingit. de iureiu. Itě vř talis renũciatio astringe re ad quandã specie ppetue seruitutis. r ei9 libertatě infrin gere qp eě non pt. ff. de condi. r de. l. ticiũ centũ. §. ticio. ff. ð lib. ho. exhi. nihil. ergo rc. C. de act. r obli. l. obes. Itě si talis re nũciare ñ valeret seqreť qp ppetuo cogeret debitor remane re excõicatus: qr si p debito excõicaret ñ absolueret donec bonis cederet: vt. c. odoardus. de solu. nunc ãt pp renunciatio ně cedere non posset: ergo rc. hoc ãt videret inductum in salutis aie pniudiciũ: g rc. arg. no. in. c. cũ pting at. de iureiu. r. c. qñuis. supra alle. Itě p h qr sm cõem opi. simplex renũcia tio ñ valet. iuxta no. p cy. i. l. i. C. de his q bo. ce. pos. ergo nec vinculabit iuraměto. ar. l. nõ dubiũ. C. ð legi. Itě vř qp iura měto ñ ob. si cedat bonis: nihilomin9 valet cessio: l3 ceděs ě piurus: sicut dr in simili de iurãte ñ věderc: vt no. Inn. in. c. dilectos. de pbě. vel de iurãte ñ testari: vt no. xxii. q. ii. vl. volun tas. cũ in cessione bo. ñ videat qp sit op9 pditione iudiciali. ff. ð ces. bo. l. fi. Nec ě necessariũ factũ iudicis admittěns vel eã ad admittědũ decernere s3 p se r de se sortit effectũ ex fcõ ce děntis solũ cũ sufficiat pfessio volũtatis. C. q bo. ced. pos. l. iij. sicut in simili sufficit sola cognitio corã iudice bo. pos. nec ět ě opus qp iudex eã decernat. C. q admit. ad bo. pos. l. fi. g si p iuramětũ fiat factũ tenebit. arg. no. p Jo. an. ð re. iu. qp semel. li. vi. In pñũ vř qp qlibet põt renũciare iuri suo: ut. l. si qs in pscribědo. Itě quare p iuraměntũ uel pueñtõz qs posset se co gere uel pstringere ad carcerez: p3 qr talis carcer p debito. solũ d3 esse qdã detentio in aperta r libera custodia. C. de exac. tribu. l. nemo. ex qua ñ põt seq nec crudelitas nec inhu manitas. Itě qr talis esse sub custodia ñ vř nisi tener quoddã ostagiũ: ad qp tenědũ qs põt se obligare: vt extra. ð iureiurã.

c. ex rescripto. cū ibi no. Pōt rñderi q̄ pt renūciare bñficio cessionis p iuramētū: q̄r illud. l. si cedē sit in ptāte renunciātis ergo ꝛc. arg. c. q̄uis. de pac. li. vi. Nec ob. ꝯtriū. p quoꝝ solu tionē sciēdū est: p euidētia q̄ triplex est effect⁹ cessiōis bono rū. Unus q̄r liberat a pena carceris. iuxta no. in. l. ij. de bis q bo. cede. pos. Scḋs q̄r habebit tūc priuilegiū q̄ nō possit ꝯueniri nisi in q̄tū facē possit q̄ ad postea q̄sita: vt. l. is q bo ni. Tertius fm̄ q̄ndaꝫ opinionē q̄r tollit obligatio ciuilis: nālis sola remanente: vt no. ff. de fideius. l. vbicūqꝫ. lꝫ illa opi. mihi nō placeat. q̄r non tollit ciuilis nec nālis: sꝫ eius effect⁹ differt donec facē possit. adhuc tñ plen⁹ no. i. d. l. i. C. q bo. ce. pos. in. ix. q. sꝫ dico q̄ talis renunciatio q̄ nō cedat bonis prodest ꝛ valet in p̄iudiciū renunciātis ꝛ in p̄iudiciū secundi ꝛ tertij effect⁹ vꝫ quodāmō non possit cedē bonis ne gaudeat priuilegio ne ꝯueniat nisi inq̄tū facē pt ꝛ nota q̄ pp hoc nō hꝫ aliq̄ dilationē ne ꝯueniat donec facē possit: imo semper de q̄buscūqꝫ quesitis tenebit insolidū ꝛ non habē ta rōne ne egeat. nec ob. ad hoc. l. aliena. §. eleganter. ff. so. ma. q̄r illud veꝝ in eo cui ꝯpetit priuilegiū tale ob reuerētiā pso ne. secus vbi ꝯpetit rōne ꝯiūctiōis vel alia rōne: vt no. glo. ff. de re iudi. si ꝯuenerit. vel ēt i eo cui p̄uilegiū tale tpe renūciatio nis ꝯpetebat. sec⁹ āt vbi non ꝯpetebat sed ꝯpetitur⁹ erat: q̄r tūc facili⁹ īpediri pt ne ꝯpetat: q̄r multa ꝛc. ar. l. pñe furioso. ff. de his qui sui vel alie. iur. sunt. sicut in simili p argu. iuris ciuilis lꝫ non tollat obligatio nālis: tñ p ꝓhibitionē iuris ci uilis hñ pōt īpediri ne oriat. ff. de donatio. inter vi. ꝛ vxo. l. iij. §. sciendū. ꝛ ita ꝯcor. cū. l. iij. ff. de ꝯdi. inde. ad q̄ ēt no. p Cy. C. de in integ. resti. l. si curatorē habēs. q̄tū vo ad effe ctū p̄mū ne detrudat in carcerē pt dici q̄ nō valeret renun ciatio ēt cum iuramēto vbi p intrusionē sequi possent dicta i cōueniētia vel seq deberent: imo ad tales nō se extēdit. Sꝫ vbi intrusio fieret ex aliqua hūanitate. iuxta. l. nemo. q ex ac. tribu. ꝛ posset ex ea verisimiliter seq ꝯmodū creditoris puta q̄r forsan habebat debitor amicos qui anteq̄ p̄mitterēt eū capi: vel saltē in carceribus diu morari soluerent p eo debi tū vel forsan: q̄r fugere volebat ꝛ sibi. de ꝓpinquo sperabā tur obuentare. Unde totū debitū vel pars solui posset. Uel forsan erat homo vagabundus qui non curabat operari cum esset artifex bonus ꝛ reputatus in certo loco hñ posset operari: ꝛ ex suo artificio lucrari vnde satisfacere posset cre ditori: vel in totū vel in pte tunc crederem renunciationē sibi p̄iudicare ēt q̄ ad p̄mū effectū: ꝛ sic cedendo si posset se libe rare: q̄ minus posset detrudi in carcerē dū tñ ex tali intrusio ne adeo sibi non adimeret libertas q̄ minus posset pcipere ecclesiastica sacramenta ꝛc. saluti aīe sue incūbentia facē ne aliquid salutis eterne p̄iudiciū posset incurrere: nec nimia i humanitas vel crudelitas sequi posset: ꝛ ita stant arg. in op posituz facta. Alio mō possum dicē q̄ renunciatio facta va leat cū iuramēto: q̄r est in eius ptāte non cedere. Nec ob. q̄ oī detrudet in carcerē fateor ꝛ cū dicat q̄ sequunt inconue nientia p̄dicta: nego q̄r si iudex videret q̄ illa inconueniētia sequerent: tūc relaxabit eū: q̄r talis intrusio dꝫ intelligi q̄ fiat ciuili mō. ꝛ ne aliqua crudelitas vel nimia inhumanitas vel salutis eterne p̄iudiciū sequat. arg. ff. de seu. l. si cui. ibi cum dicit. Ciuili tñ mō. Et ex hoc credo q̄ valeat renunciatio ēt simpliciter sine iuramēto q̄r q̄libet pōt renunciare iuri p se i troducto: vt. d. l. si q̄s in cōscribendo. p q̄. l. si. C. qui bo. ce. pos. vbi tacite renunciat bñficio cessionis recipiēdo q̄nquē nalē ꝛc. multo fortī⁹ posset renunciare. p hac faciūt alie rō nes recitate p Cy. in. d. l. i. in vlt. q. nec hoc est ꝯ bonos mo res: q̄r priuilegiū q̄ p talē renunciationē pdit. s. q̄ non ꝯue niat nisi inquantū possit facē nō debebat sibi rōne psone: vt erat in. d. l. alia. §. eleganter. sꝫ alia rōne. ꝛ iō renunciare pt illi priuilegio. Iuxta nota. in. d. l. i. si cōuenerit. de re iudi. Pre sertim cū tpe renūciationis nōdū sibi ꝯpeteret illud priuilegiū sed p cessionē ꝯpetitur⁹ erat. ꝛ iō facilius posset īpediri ne in cipiat ꝯpetere: nec priuilegiū de non incarcerando protenda tur ad aliquē casuz q ēēt ꝯ bonos mores vt p̄dixi. Nec ob. responsio vltima. q̄ si nō obstante renūciatione cedat bonis tenebit cessio: lꝫ periuriū incurrat: q̄r illud ēēt veꝝ q̄ teneret

cessio q̄ ad hōa: vt eoꝝ pderet dñiū a nt possessionē: tñ nō tene ret q̄ ad effect⁹ iuris p̄dictos: quin nō obstante cessione nō posset incarcerari. ciuiliter tñ ꝛ humāo mō ꝛ insolidū ēt p⁹ea q̄sito ēt nō deducto ne egeat ꝯueniri q̄r lꝫ p̄didisset dñiū ꝛ possessio bonoꝝ sit l sua ptāte: tñ nō gauderet dictis priuilegiis ex q̄ renūciauit vel ēt posset dici q̄ postq̄ cessio bonoꝝ remittit. pro q̄ ad p̄ditionē bonoꝝ vel possessionē eoꝝ ēt nō teneret ces sio in p̄iudiciū creditori: vt puta si sint talia bona q̄ nō ēēnt vtilia creditori q̄ forsan possunt vēdi: ꝛ ex eis regidi pecunia ꝛ si creditor haberet vendere vel venditionē bonoꝝ ꝓcurare reminimū deparet vel laboraret vel nō posset ita faciliter repe rire ēptorē: sicut ipse debitor q cessit. Nā certe tūc crederē q̄ valeret nō cessio: imo adhuc esto ēt q̄ alia essent adhuc bo na sufficientia ad debitū exsoluendū: crederem ꝯpellendū iuris remediis ad ex solutionē debiti: vel p incarcerationē vel alias: non obstante tali cessione. ꝛ sic ipsemet eoꝝ distra ctionem faceret vel ꝓcuraret vt exinde debitū solui possit. p pter renunciationē. Nā debitor ex tali facto suo: non dꝫ cre ditori p̄iudiciū generare vel parare. arg. de reg. iur. alteri p alteꝝ. ꝛ non obstat alia rō cum dī q̄ semp remanet habebit. excōicatus si non potest cedere bonis q̄ nego. Nam dico si doceat de inopia ꝛ impotentia soluendi: alias q̄ p cessionē puta p testes vel iuramentū: vel q̄r est notoriū: vel q̄r pōt do cere casu fortuito p quē p̄didit bona sua: est ab excōicationis snia absoluendus. Nā dicta decretalis odoardus. de solu. non exigit aliud nisi q̄ ꝯstet q̄ non possit soluere in totū vel in ptem: quod alias bene ꝯstare pōt p cessionē. Et lꝫ docto. dicant ibi de remedio cessionis. hoc dicunt q̄r ille est vnus modus p quē clare ꝛ faciliter cōstare pt: sꝫ nō negauit. quin si p aliū modū q̄ p cessionē cōstare possit. quin ēt absolued⁹ ēt si bonis non cederet: p̄sertim si cedere non posset obstan te renunciatione vel iuramēto: quare non ob. vbi tñ cedere posset: q̄r non obstaret renunciatio lꝫ ēt si non cederet ꝯstito alias. de impotentia absoluendi eēt absoluendus ab excōi catione: tamen cū veniret ad pinguiorem fortunam bene cō ueniret ꝛ teneret insolidum nec haberet priuilegiū nec cōue niret nisi inquantū facere posset: nec alias priuilegij cessione sic intelligo illum tex. c. odoardus. in fi. secus tamen si cessio nē bonoꝝ fecisset: ꝛ in hoc interdum vtilius est cedere bonis qua vtilitate non gaudet cum renunciauit beneficio cessiōis vide deci. clxxvii. ꝛ ccxi.

De sententia ꝛ re iudicata ꝛ de confessis. Rubrica.

¶ Snia lata in cōfessum quem nō potest valere vt snia va let vt ꝓceptum. h. d. CCCCCLXVIII

Trum si contra reū cōfitentē debitum ante litem contestatā ꝛ nō dato libello p actorem iudex tulit sniam diffinitiuam ꝛ eum condemnauit ad soluēdū talis snia diffinitiua que valere non pōt vt snia saltē valeat vt ꝓceptum de soluendo tenuerunt quasi oēs q̄ sic vt sic actus qui non valet vt agitur valeat vt valere pōt: q̄r hic potius censetur peccatum materie q̄ peccatuz forme: q̄r mā talis confessionis sic ante litem contestatem facte nō est sufficiens ad sniaz sed ad pceptū. arg. l. inutilis. vt vbū ibi positum ꝯdēnis sumat large in pain. sm̄ māz subiectā arg. de verb. sig. c. in his. q̄ dicit vt fiat interpretatio. vt actus magis valeat q̄ pereat. vide supra decisio. cccc[...]

De appellationibus ꝛ cū deuolutionis. Rubrica.

¶ Si a trib⁹ delegatis appellet a grauamine ꝛ vn⁹ deferat alij vel tacēt si censet cā deuoluta. h. d. CCCCCLXIX

Trū si a grauamine fuerit appellatū a trib⁹ iudicib⁹ delegatis i cā p sedē apostolicā ꝛ vn⁹ deferat appellatōi ꝛ remittat cāz ad sedē apostolicā ꝛ terminū p̄figat ꝓse q̄ndū appellatō: alij vo nō deferat vel nō rñdeat cā censeat deuoluta ad curiam. ꝛ ibi debeat terminari vī q̄ nō quasi sit standū maiori pti. de re iudi. ex tribus. ꝛ de arbi. sicut hi. ꝛ quod no. per Inn. de ꝓcura. in p̄ma. In oppositū pp re uerentiam sedis apostolice vī. arg. de appel. c. si duobus. ꝛ vt maius trahat ad se minus. ad hoc quod no. p gl. ꝛ arch.

de iure patro.c.i.in fi.li.vi.et per glo.de conces.preben.fi.c.in fi.et facit.de preben.si a sede.

De attentatis. Rubrica.

¶ Inhibitio facta delegato non potest revocari per viam attentati.h.d. CCCCCLXX

Iudici delegato A papa cōmissū inquirere contra quendam delegatū sup mala administratiōe fuit appellatum ab eo a quodam gravamine ꝑtenso p prelatum.sed iudex post appellationem ante dationem apostolorū interdixit sibi administrationem ne lite pen.administraret ille coram superiore cognoscente.de appellatione petit illam interdictionē revocari antequā attentatam cum ante appellationem fieri nō potuisset talis interdictio.arg.c.venerabilis.de offi.deleg.l.postquā.§.i.ff.ut in pos.lega.et ibi no.ꝑ illam.l.hoc tenebant quidam. Alij vero quasi oēs contra:qr ante dationem apostolorū suspensa fuit ois potestas:ut de appel.c.non solū.li.vi.ergo qc quid fecit nullū fuit.nec ob.l.postquā.§.i.qr ibi in ordinario iudice et qui iam respōderat appellationi et dederat apostolos:et ibi appellatum fuit a diffinitiva et erat iudex ordinarius ad cuius officiū ēt post appellationem multa pertinent.de appel.cum teneamur.et.c.ad hoc.et.c.ꝑposuit.hic erat delegatus cuius ptās expirat post appellationem legittimam vel melius hic non cōstabat an ista interdictio eēt facienda añ appellationem:qr non cōstabat an eēt suspectus de mala administratione. Nec an inquisitio sup hoc facta eēt sufficiēs ad interdictionē faciēdā:et iō nō potuit fieri post:ibi vero cōstabat cautionē fore pstandam ante appellationem quare nō ob.

De clericis coniugatis.

¶ Non sumatur. CCCCCLXXI

Utrum si beneficiatus Cōtrahat mĩmoniū cū minore duodecim an.vacet bñficium in continenti a tpe cōtractus mĩmonij:vel demū post carnis copulā.vide Jo.an.i novel.de cleri.cōiu.c.ij.

De impetrationibus. Rubrica.

¶ Lre arrestate ad instātiā ptis non debent de arrestari & si erāt ipetrate añ cōmissionē cause. CCCCCLXXII

Primo et secundo In data ipetrantibus ad eandem collationem eiusdem bñficij cadens sub gratia acceptandi:secundus in data primo in possessione fuit inductus:et postea cum quodam alio bñficium illud pmutavit in curia romana confectisqz lrīs sup pmutationibus:primus in data fecit cōmitti cām in curia qz sup ecclesia seu bñficio p eum acceptato moturus erat contra eos:et fecit arrestari lrās illius cum quo secundus in data permutavit bñficium:ille tñ petebat illas relaxari:querit an essent relaxande. Quidā dicebant qz sic:qr ex quo erant cōfecte.et expedite añ cām cōmissam p auditorē non poterant retineri.et dicebant qz palaciū semper servabat istā practicā in lrīs retinendis qz ubi lre sup bñficio.de quo litigabat erant cōfecte et expedite ante cām cōmissā:tunc non poterant per auditorem cause retineri:qr cause cōmissio non tollebat ptātē executoris:secus si postquā eā fuit cōmissa impetraret vel ageretur an deberent expediri:qr lz pro expediendo in cancellaria deberent relaxari:tñ eis expeditis debebant quidem auditori reportari.et per eū poterāt restitui:et ita dicebat dñs funior in lrīs que impetrarent ad iudicia:ut de causis in partibus cognosceret:bñ dicebant qz semper poterat retineri:qr ex qo papa cām retinuit in curia eā cōmittendo:et illa cōmissio iam erat auditori cōmissa et pñtata iam advocabat iurisdictionē a ceteris ubi scienter vel ubi ēt.de hoc in cōmissione facta auditori non fieret mentio etiam illa cōmissio debebat potior reputari ex quo pars pñtata.ar.c.ut debitus.de appel.et pserti in hoc ꝑposito quidam dicebāt lrās non fore restituendas:qr iniquum eēt qz ille cum quo secund' in data pmutavit:nō asse queretur possessionem illius bñficij ex quo suum dimisit qd secūd' poterat pacifice cōsequi:et sic cogeret eē quādiu lis penderet sine bñficio seu duo possione. Alij tñ et maior pars tenuerūt qz hoc casu lre erant retinende:vel si relaxarent erat inhibēdum sub pena ne earum virtute aliquid circa assecutionem possessionis innovaret:nec aliqui fierent ꝑcessus:et sup hoc eēt per illum cuius erant lre cautio pstanda:et est rō:qr ex quo primus in data non reperiebat possionem vacuam periculū iñerat ne per illum qui pserim pñdebat potior alio aliqd innovaret.nam forsan si ille semel assecutus esset possionē nunquam vel cum magna difficultate posset eam habere:et iō super erat hoc sibi ꝑvidendū.arg.no.per Inn.ō testi.ve niens.ij.nam et si ut fatebantur pñmi talis possessionis adeptio si eēt facta veniret revocanda tanquā attentatis lite pen. ergo multo fortius ne fieret erat impediendū:qr multa impediunt contrahenda. Nec ob.si dicas qz cū nondum erat in statu inhibendi cum nondum eēt iuratū et deliberatū super libello:qr et si stil' curie haberet qz añ cōsuevit fieri inhibitio:tñ ubi emergere pōt tale periculū bene posset ante inhiberi:ꝑsertim cum ius inhibeat post primā citationem:ut in cle.fi. ut lit.pen.ad hoc etiam faciunt no.per Inno.de appella.significante.vide deci.xxv.

De renunciatione. Rubrica.

¶ Impetratio bñficij cēset surreptitia si impetrans tacet se habuisse bñficiū aliud reservatū et illud resignasse i māib' ei' q nō potuit resignationē admittere. CCCCCLXXIII

Quidam cardinalis Obtinēs quandam dignitatem in quadam ecclesia rōne cuius ad eius collationē pertinebat unū bñficiū auctoritate sua ordinaria illud in curia contulit cuidā capellano pape pñti tunc in curia et collationem huiusmodi acceptanti tandem ille capellanus cum non posset faciliter obtinere pacificam possionem illius beneficij ipsum post aliquod tps renunciavit seu resignavit in manibus eiusdem cardinalis qui auctoritate sua ordinaria admisit resignationem:postea vero dict' capellanus impetravit a papa unum aliud bñficiū.de illo alio sic renunciato seu resignato nullam faciens mentionē querit an valuerit impetratio:vel an ista ultima gratia p papam sibi facta surreptitia censeatur:ex eo qr tacuit aliud bñficiū. Et qdā dicebāt eā surreptitiā:qr renūciatio quā fecerat i māib' cardinalis nō valebat. Nec admissio eiusdē auctoritate ordinarij subsecuta:qr bñficia capellanorū pape reservata erāt tūc p papā:et cū dict' capellan' iā hēret ius in bñficio p collatōē sibi factā cui assensit ēt si nō hēret possionē:ut in.c.si tibi absēti.de pben.li.vi.iō nō potuit resignari nisi i manib' pape vel ei' cōmissarij q solus posset eū invitū destituere cū sit exēptus qcunqz capellanus pape a iurisdictiōe cuiuscūqz ordinarij:qr iō demū pōt auctoritatē pstare renunciationi et corā eo pōt renūciatio fieri q pōt invitū destituere.iuxta notata p Inn.et doc.de renun.qz in dubijs.ergo si nō valuit resignatio adhuc habebat ius in bñficio.lz.n.posset eo privari:qr eam fecit in manib' nō habētis ptātē:et lz ēt in ei' pindiciū superior hñs ptātē.s.papa posset ratificare et admittē renūciatiōē:nec ipse posset resilire nec penitē nec bñficiū repetē:tñ donec ei' ratificatio et admissio subsequat interim hz ius in bñficio et remanet in eo intitulatus. Juxta verā opi.Inn.in.d.c.qz in dubijs.cū ergo papa tpe vitie grē nōdū illā renūciatiōē ratificasset adhuc habebat ius in dicto bñficio nō obstāte illa renunciatione factā in manib' cardinalis auctoritate sua ordinaria et nō apostolica eā recipiētis.et p cōns cū hēret ius in eodē ipse in ipetratiōe alteri' debuit facē mētiōē.ō pbē.si motu ꝑprio.li.vi.Sec' tñ fuisset si ageret.de bñficio in q nō haberet ius i re sz ad rē.de q esto qz qa ipetrās teneat facē mētionē. Juxta notata p Jo.an.in novel.de reg.iu.ignorātia.tñ ei' renūciatio facta in manib' laici vel alteri' ptātē nō hñtis tenuisset:qr facili' renūciat bñficio qrēdo quā qsito.iuxta no.p Inn.i.d.c.qz in dubijs.et p archi.in.d.c.deliberatiōe ꝑvida.ō offi.le.in fi.et in ista opi.ego erā.qdā tñ alij dicebāt contra:qz vitia grā nō foret surreptitia:qr sm eos renūciatio tenuit in ei' pindiciū iuxta no.p hos.i.d.c.qz i dubijs.Sz illa opi.nō approbabat:qr i mo nō tenuit donec eā approbaret ille q hz ptātē:ut.s.dixi.quare hrō nō ꝑcedit.nec sz eos ordinari' potuit eā admittē nō ob.re

seruatiõe bñficio℞ capellano℞: q2 l3 illa reseruatõ afficiat bñficia co℞ q̃ ad ptãtem ꝯferendi: vt nullus possit ea ꝯferre cũ vacabũt nisi papa. tñ non afficit ea quo ad ptãtẽ renunciãdi seu renunciationẽ de eis fiendã admittẽdi. ⁊ iõ fm eos ordinarius poterit admittere. Sed ego ꝫ vt dixi supra q2 ptãs admittẽdi renunciationẽ non ipedit pp seruationẽ solũ sed pp exemptionem. q2 capellani ab omni iurisdictione ordinaria sunt exẽpti. ⁊ iõ q2 ordinarius nõ posset in iudicio cũ muttũ destituere cũ in eũ iurisdictionẽ ñ habeat. ita ñ poterit ei⁹ renunciationem admittere. quare hec rõ non obstat. argu. notabile per Inno. in. d. c. ꝙ in dubijs. ⁊ ideo prima opinio videtur verior. vide decisio. cccxcviii.

De officio delegati ⁊ fide instro℞. Rubrica.

¶ Creditur in littere sigillate sigillo executoris cum iuramento partis. h. d. CCCCCLXXIIII

Trum credatur Executori testificãti sub sua lra sigillata sigillo suo illum sup eius gr̃a fuit deputatus executor acceptasse. Quidã dicebãt ꝙ non: q2 ñ testificaf de facto suo sed de alieno. s. impetrantis. tñc. n. credif lre ⁊ sigillo executoris cũ testificaf. de facto suo siue de his q̃ sibi fuerũt cõmissa. vt puta ꝙ puidit vel eum fecit recipi. ⁊ eũ in possessionem induxit. Iuxta notata per Cõpost. in. c. capitulum sancte crucis. de rescrip. ⁊ fact. l. magis puto. § ne ini in glo. sup ṽbo. viatorem. ff. de rebus co℞. q̃ sub tuto. vel curato. sonet tñ maior p̃s tenuit ꝙ satis credi d3 saltem cũ iuramento partis. q2 satis acceptatio q̃ cõiter interdũ ꝯsueuit fieri ante executionẽ est. de circumstantijs negocij sibi ꝯmissi cũ sit necessaria ad puisionẽ faciendã p eum ⁊ satis vicina mãdato. fact. ff. iudica. sol. iam tñ. § ꝙ tñ. Pro h̃ q2 credif litis executoris p modũ actoris ꝯfectis designatis loco ⁊ tpe. de ⁊ sup appellatione p ptẽ interpositã. vt p eã cã ad curiam. ꝯuoluaf. vt notat Cõposto. de elec. statuimus. in. iii. colũ. § itẽ queritur. de modo probandi. vide supra decisio. cccxcvi.

De iure patronatus. Rubrica.

¶ Ualet collatio facta ab eo qui est in quasi possessione iuris ꝯferendi sicut ⁊ pñtatio. CCCCCLXXV

Trum sicut Presentatus p eum q̃ ẽ in pos̃sione pñtandi ñ sit institutus d3 remanere ñ obstante ꝙ postea euincatur ius patronatus ab ipso pñtante ⁊ declaref ipsum ñ fuisse patronum. Iuxta. c. ꝯsultationibus. ita ẽ si sit in ꝯferẽte seu in eo qui existens in pos̃sione ꝯferendi ꝯtulit. qui tñ re vera ñ habebat ius ꝯferendi. Quidã dicebant ꝯñ. q2 cũ collatõ sit canonica istitutio defecto ñ iure ꝯferẽtis detegif nullitas collationis. ⁊ p ꝯñs apparet eum non habẽ canonicã instõz ꝙ secus est in pñtato. q2 ille nõ tñ recipit ius a pñtante. imo potius ab instituente de q̃ ꝯstabat ꝙ habebat ius istituẽdi: quare poti⁹ ius h3 q̃ ille cui ñ bñfo ius ꝯferẽdi ꝯtulit: l3 esset in pos̃sione ꝯferendi. sed oẽs tenuerunt ꝫ. q2 cũ ꝯferre sit fructus iuris ꝯferendi. q̃ bone fidei possor talis iuris si ꝯferat facit fructus suos. Pro ho calleg. de cau. pos. ⁊ ppie. cũ olim. ⁊c. q2 pp offm publicũ rõne cuius erat in pos̃sione ꝯferẽdi q̃diu tollerabaf in eo eius facta tenent. argumẽ. l. barbari⁹ philippus. ff. de offic. presi. iuncta no. in. c. nihil. per Inno. de elec. ⁊ de sen. ex. si vero. pro hoc no. in. c. in litteris. de restitu. spolia. per Innocen.

De prorogatiõe tpis ꝯsecrandi epi. Rubrica.

¶ Si epo prorogaf motu pprio tpis ad se ꝯsecrari faciẽdũ tpe prorogato durante retinet priora bñficia: secus si ad ei⁹ supplicationem. h. d. CCCCCLXXVI

trum episcopus Cui prorogatum fuit tps infra ꝙ debebat se facere ꝯsecrari. nihilominus lapso tpe iuris ꝑdat sua bñficia: vel an ea teneat vsq3 ad tps prorogatũ. Dic an proprio motu papa sibi proroget: ⁊ tũc retinet an ad supplicationem eius ⁊ tunc non. vt notat Io. an. ⁊ Inn. in. c. cum in cunctis. de electio.

De prebendis ⁊ optationibus. Rubrica.

¶ Qui non h3 ius in minori prebenda non potest optare maiorem. h. d. CCCCCLXXVII

trum in ecclesia Ubi sunt p̃bẽde minores: medie ⁊ maiores. ⁊ fm ordinem receptionis antiqui canonici possunt de minori ascendẽ ad medias: ⁊ de medijs ad maiores si vnus qui primo erat receptus in canonicum ⁊ auctoritate capituli ad preces imperiales obtinuerat. de facto vnam p̃bendam minoris vacantẽ p capitulũ sibi collatam q̃ magno tpe tenuit bona fide. ⁊ iusto titulo ascẽderit ad vnam mediam postea vacañ. ⁊ dimisit primam minorẽ: ⁊ postea superueniente quodã apostolico impetrãte gp̃ primaz minorem q̃ impetrauerat infra tps debitũ: ⁊ alias canonice acceptauerat: ⁊ sibi obtinuerat puideri: ⁊ declaref ip3 apostolicum habuisse ius in illa minori: ⁊ sibi adiudicaf: ⁊ illum alium ad eam ad preces imperiales receptum nullũ ius habuisse remanere debeat ille imperialis in illa media ad q̃ ascendit: vel vtrum si sequens eum in ordine receptiõnis illã eandẽ mediam optauerit: ⁊ dimissa minore q̃ alias iuste tenebat ascenderit ad eã: debeat esse potior in eadẽ: ⁊ videbaf quibusdam ꝙ primus imperialis sit potior in media ñ obstãte ꝙ non habuisset ius in prima minori ex quõ eã tenuerat ⁊ possederat bona fide. quare fecit fructus suos. ⁊ iste ascensus vĩ qdam fructus. argu. c. ꝯsultationibus. de iure patro. Pro hoc allegaf. l. barbarius philippus. ⁊ que Inn. in. c. nihil. de electio. Pro hoc in spãli allegabif vnus tex. q̃ vĩ pbare ꝙ sola possessio dat titulum in bñficialibus. c. si a sede. de p̃ben. li. vi. Pro hoc in spãli allegabitur. ff. de dona. inter vi. ⁊ vxo. ex auro. cum. l. seq. ad trebel. facta. § si heres. determinatum tñ fuit ꝯtrium: q2 ex quo non habebat titulũ canonicum in prima minori nõ posset habere in scõa media. q2 in ecclesijs vbi h3 locum optio vel ascensus seu permutatio p̃bẽda℞ fit transitus. de vna ad aliaz absq3 nouo titulo: ⁊ absq3 noua prouisione vel collatione in virtute puisionis seu tituli habiti in prima. iuxta notata per Archi. ⁊ Joã. mo. in. c. cum in tua. de ꝯsuetu. li. vi. Si ergo canonicus titulus nõ habetur in prima non põt habere scdam: alias sequeref ꝙ ecclesiam sine canonico titulo obtineret. quod ius non patif. p hoc q2 vbi ꝯñs fundaf in aliquo antecedenti sublato antecedenti tollif ꝯñs. bene facit. ff. de pac. si cunctis. si cum re. de accusatio. ad petitionẽ. Pro hoc. l. eqi. ff. de excep. rei iudi. p hoc inducebaf. l. qui liber. §. ⁊ hec ṽba. ff. de vulg. ⁊. l. ex facto. § si. co. ti. licet illa aliquantulum videanf obstare. sed ñ obstat si bñ attendaf. Pro hoc allegatur. ff. de in diem adiectio. l. ii. ⁊. l. vbi. § sed marcellus. ⁊ ff. de edili. edic. l. i. § ii. ⁊. l. cũ aũt. §. cum rediref. p hoc q2 resoluto iure fundamẽti resolutur fundamentum. de pig. l. vectiga. ff. vt lega. nomi. caue. l. ii. § si si quis sub conditione. ⁊. § qui minorem.

De restitutione spoliato℞. Rubrica.

¶ Expressio conditionis que tacite inerat in tradendo possessionem non facit possessionem conditionalem nec p̃iudicat agenti possessorio nec suspendenti petitorium aduersarij. hoc dicit. CCCCCLXXVIII

Uidam expectãs Apostolic⁹ acceptauit p̃bendam ⁊ fecit sibi prouideri: ⁊ in possessionem induci ⁊ prius inductus ⁊ ad eam receptus fuit sub cõditione si de iure sibi deberetur: ⁊ saluo iure cuiuslibet alteri⁹: ⁊ non alias postea quidam ordinarius eodem modo receptus fuit: ⁊ in possessionem inductus primus reputans se spoliatum agit possessorio petens se restitui ⁊ suspendit petitorium: secundus ordinarius qui possidet dat de iure suo: ⁊ de non iure apostolici primi dicitur sibi per apostolicum ꝙ non potest: nec eius articuli sunt admittẽdi obstañ. suspẽsiõe petitorij: q2 illi articuli concernunt petitorium. Ordinarius respondet ꝙ imo potest ⁊ ꝙ eius articuli sunt admittẽdi: ex quo ipse apostolicus non habuit possessionem puraz sed sub conditione si de iure sibi deberetur: ⁊ saluo iure alterius. ⁊ ideo cessante illa conditione non possidet. ⁊ ideo ei⁹ articuli concernunt petitorium per quos detegeref non ius actoris: ⁊ per ꝯñs ñ habuisse possessionẽ deficiente ꝯditione

sub

sub qua eã adept⁹ fuit cũ sint exclusorij possessorij p cũ intentari sunt admittẽdi. q̃rit nũqd bñ dicat ordinarius. Et ẽ dicẽdũ q sic: qꝫ possessionis traditio ꝛ receptio posset acqri ꝛ fieri sub ↄditiõe: vt. ff. de acqren. pos. l. si tibi absenti. §. i. de resti. spo. oli. qua deficiẽte nihil acqrit ex tali actu ↄditiõali: vt ibi. Pro h bñ facit notabilit p Jo. an. i nouel. de electio. c. h. li. vi. sup textũ i magna gl. q̃ ẽ sup v. electio. ꝛ ẽ penult. sed potius vi dicẽdũ ↄ. Quia dicta ↄditio ĩbẽbat actu: ꝛ erat ḋ substãtia ꝛ nã sua. ꝛ iõ nõ vi q suspẽdat acqsitionẽ possessionis. ar. l. ↄditiõeꝫ. §. extrĩsec⁹. ff. de ↄdi. ꝛ demõstra. ff. de leg. i. l. iij. cum concor. lꝫ in euentu resoluatur. vide j. decisi. dxcj.

De rerum permutatione. Rubrica.

¶ Non valet permutatio facta sub conditione si placet patrono. h. d. DLXXIX

Quidã Renũciauit ex cã pmutatiõis sub ↄditione si p̃rono suo placet. q̃rit vtꝝ si p̃rono displiceat nihilominꝰ valeat renũciatio. Et ĩ q sic: qꝫ illa ↄditio videret nõ posse adijci ꝛ eẽ de iure reprobata cũ dẽat renũciatio eẽ pura. ar. notabile. i. c. ex pte. de offi. deleg. sup vbo. oẽs. ꝛ sic conditio inutilis videtur reijcienda valente renunciatione. argumen. notabile in. l. per seruum. ff. de vsu ꝛ habi. Credo tamen contrarium per no. per Joan. andre. in. c. in electionibus. de elec. libro sexto. super verbo. electio. in nouella.

De officio ordinarij. Rubrica.

¶ Mortuo papa lꝫ expiret ptãs vicarij nõ tñ expirat licentia per ipsum vicarium data alicui de celebrando in domo sua. h. d. DLXXX

Camerarius Pape ꝛ vicarius ecclesie Romane. ↄstitut⁹ a papa tenẽte ꝯpatũ ad manũ suã q̃diu sibi placuerit volũtati ↄcessit alicui liniam de celebrãdo i domo sua. q̃rit nũqd talis lnia mortuo papa expiret cũ expirat eius vicariatus. ar. c. si gr̃ose. de rescrip. li. vi. Et ĩ dicẽdũ q nõ: q gra fuit gr̃a ꝛ sic mãsura donec reuocet durãtẽ tñ cã quare ↄcedebat: g nõ dꝫ morte ↄcedentis reuocari. ar. c. sup gr̃a. de offi. deleg. Pro h ẽt bñ facit qꝫ licẽtia rectori data p epm de residẽdo nõ expirat p morẽ epi: vt notat p arc. de elec. lꝫ canon. ꝛ ibi p Jo. an. in nouel. super ver. gratia. ꝛ c. nemo. e. t. facit cum ↄcordan. illis. ff. de arbi. q causa. §. solum. qui ita concordat cum. l. si cum dies. §. si inter. co. ntu. posset induci. l. q dicetur. de testa. mili.

De iure patronatus. Rubrica.

¶ Permutatio de bñficio qd p̃se obtulit dimissurꝫ si aliud vtute expectatiue assequatur tacita tali oblatiõe facta ẽ surreptitia. h. d. CCCCCLXXXI

Papa Reseruauit bñficia vacatia p assecutionẽ alterius bñficij auc̃te apostolica obtẽti h supposito aliqs impetrauit a papa gr̃am expectatiuã ad collationẽ talis epi ꝛ obtulit dimissurꝫ se bñficiũ qd tpe iṗetratiõis huius obtiebat cũ vtute dicte gr̃e foret aliqd bñficiũ pacifice assecutus. Jnterim anq̃ꝫ vtute illi⁹ gr̃e aliqd bñficiũ fuisset assecut⁹ vult pmutare illud bñficiũ qd obtiet ꝛ se obtulit dimissurꝫ. q̃ritur an possit illõ pmutare: vel corã ordiario vel corã papa tacito de p̃missa oblatiõe ꝛ dimissiõe faciẽda post assecutionẽ. Quidã dicũt q p̃t illõ pmutare ẽt ḋ h nõ fcã mẽtiõe: qꝫ hꝫ ius i bñficio: g p renũciationẽ fcãm ex cã pmutatiõis vacabit: ꝛ poterit alij ↄferri: lꝫ eo pmutato i vtute gr̃e sue non poterit assequi aliqd aliud bñficiũ: qꝫ nõ posset iplẽ qd obtulit pape. s. se dimissurꝫ bñficiũ qd tũc tenebat: qꝫ ex q̃ illõ pmutauit nõ poterit illõ vltꝰ dimittẽ nec papa illõ ↄferre quasi int ipm ꝛ papã fuerit quasi q̃dã ↄuẽtio inouata: do tibi seu facio gr̃aꝫ vt dimittas ꝛ iõ cũ nõ posset iste ↄuẽtionẽ iplẽ ex pte sua: nec poterit gaudẽ gr̃a pape ↄferri ex q̃ p eũ fcm̃ ẽ q̃ minus possꝫ implẽ mẽte ẽt qꝫ si possꝫ gaudẽ gr̃a sua possꝫ illudẽ papã g voluit de illo q se obtulerat dimissurꝫ libe disponẽ. Jtẽ ẽt possꝫ ille pluralis eẽ i bñficijs ↄ itẽtionẽ pape g noluit illũ eẽ pluralẽ. ꝛ iõ voluit qd p̃rius obtẽtũ dimittere teneret q post pmutationẽ de illo bñficio fcãm amõ facere nõ p̃t: ꝛ aliud obtẽtũ ex cã pmutatiõis de papa nõ afficit nec sue dispositiõi reseruat retinere poterit cũ obtinẽdo vtute gr̃e sue si alias cũ eo cẽt cõpatibile: ꝛ sic illuso papa obtieret plura bñficia con

tra eius volũtatẽ. Alij dicũt q valebit pmutatio: sꝫ obtẽtũ ex cã pmutatiõis qd ẽ loco alterius subrogatũ dimittere tenebit: sicut illõ tenebat ꝛ de eo papa vtute reseruatiõis disponere poterit: qꝫ qd subrogat loco alteriꝰ vice illius fũgit: vt. l. si donare. ff. de dona. int vi. ꝛ vxo. ꝛ ar. l. cũ g. §. si iniuriaꝫ. ff. si qs cau. Alij dicũt q nõ valet pmutatio in effectu: qꝫ lꝫ teneat de p̃nti resoluet tñ i euẽtũ: qꝫ vtute dcẽ gr̃e ipetrãs iste aliqd bñficiũ assequat: qꝫ tũc purificabit ↄditio p̃dcẽ oblatiõis fcẽ de dimittẽdo: ꝛ reseruatiõis pape fcẽ de eodẽ bñficio dimittendo i euẽtũ illũ: ꝛ sic retrotractiõe fcã appebit retro illõ bñficiũ fuisse reseruatũ quasi subitacuisset reseruationi: g ↄsiter ipm non potuisse h tacito pape libe pmutasse. ar. auct. res q̃ ea. C. cõia. de leg. ꝛ ar. l. potior. §. q sub ↄditione. maxie attẽta clausula volumus ãt ꝛc. quã papa cõit apponit in lr̃is pmutationis per quã appet q non vult maius ius q̃ri ei cũ q̃ fit pmutatio q̃ꝫ cõpeteret pmutãti. Nec ob. si dicas talẽ retrotractionẽ non posse fieri postq̃ꝫ p pmutationẽ fuit alti ius q̃situ. arg. de rescrip. c. q̃uis. ꝛ c. si p te. li. vi. qꝫ ibi. s. i. c. q̃uis. non ẽ aliqua rõ fiẽda retrotractionis i p̃iudiciũ eius cui fuerat iteriꝫ ius q̃situ: qꝫ ille cui fuit ius q̃situ illõ obtinuit auc̃te eius sub cuius dispositione erat ius distribuere. ꝛ i. c. sup te. h fuit q̃situ ius alti pendente ↄditione vel euentu eius: auctoritate eius g poterat p̃mã ↄcessionẽ ↄditionalẽ reuocare: vt notat in. d. c. sup v. si ad id. hic secus qꝫ ipse pmutãs non poterat reuocare oblationẽ quã de dimittendo pape fecerat. Nec papa expediendo pmutationeꝫ de h fuit certificatus: ꝛ sic expeditio permutationis fuit surreptitia seu nũc retro apparet fuisse.

De iure patronatus. Rubrica.

¶ Jmpetratio fcã de bñficio tãq̃ꝫ curato ꝛ dignitateꝫ hñte valet ẽtsi repiat q ñ sit dignitas vel curatũ sed simplex offĩm vel bñficiũ. h. d. CCCCCLXXXII

Quidã Obtinuit gr̃am de quadã sacristia. Jn quadã ecclesia quã ipse asseruit eẽ dignitateꝫ. Et postea appet q re vera sacristia illa i ecclesia illa non est dignitas sed simplex offĩm. q̃rit an eius gr̃a sit surreptitia. Et vĩ q sic: qꝫ successit falsũ. g ꝛc. ar. c. suscepti. de rescrip. lib. vi. Nã expssio falsitatis etiã si non esset talis q̃ mouisset ad ↄcedendũ vitiat lr̃as gr̃osas: vt i. d. c. suscepti. Nec i lr̃is bñficialibus locũ hꝫ decreta. sup lr̃is. de rescrip. q̃ loqt i lr̃is ad lites: non i gr̃osis ad bñficia: vt notat gl. de preb. si motu. li. vi. sup v. tacerẽt. i fine. p̃serti qꝫ ꝛ si distictio illius decre. sup lr̃is hẽret locũ in lr̃is gr̃osis ad bñficia: etiã p̃t dici q hic est expssa falsitas ꝛ omissa vitas q̃ mouẽ potuit p̃ncipem ad ↄcedenduꝫ ꝛ si vitas fuisset expssa etiã forsan fuisset motus ad ↄcedendũ: qꝫ aliqbus psonis ↄuidendũ est de dignitate qbus non esset ↄuidendũ de simplici offõ aut administratione. ar. decre. de multa. de pb. l. ꝫ. n. q dignus maioribus sit dignus minoribus. s. cũ maiora illa ꝛ miora sunt eiusdẽ qualitatis: non tñ vbi sũt diuersaꝝ qualitatũ vt dignitas ꝛ offĩm. Naꝫ aliq solẽnes viri ꝛ eminentis scie vel magne nobilitatis: ꝛ generositatis sunt boni ↄ vna dignitate q forsan hꝫ magnas ↄrogatiuas vel forsan iurisdictionem q non essent boni p vno offõ vel administratione vbi opus est etiã bono administratore vel negociatore sacrista ꝛ tpali. ꝛ sic de singulis. Pro hoc etiã q gr̃a sit surreptitia: facit q lꝫ expssent qualitatem maiorem: non tñ sub eius gr̃a venire dꝫ qualitas minoris. ar. c. cũ i illis. ꝛ c. cui de non sacerdotali. §. i. ꝛ. §. si. de pb. li. vi. Pro h etiã qꝫ p̃sumit dolose expssisse falsũ in dubio. lꝫ. n. i dubio q non p̃sumat dolosus: nec dolus nisi pbet: vt. l. q̃ueno. §. qui dolo. de pbatio. tñ i istis ipetrationibus expssio vel omissio tacende vel exprimende qualitatis vel circũstan. p̃sumitur in dubio fieri dolose. ar. not. p Jnn. i. c. dilectus. de rescrip. sup v. viribus carere. circa p̃nci. ibi cũ dr̃ p̃sumit. n. dolose ꝛc. ergo non valent. ar. c. sup lr̃is. supradicti. ꝛ pmissas rõẽs qdaꝫ tenuerũt. Alij tñ cũ qbus ego erã tenebãt ↄ̃riũ: ex q̃ ipetrabatur certũ corpus bñficij vacan. ꝛ ↄstabat de corpe beneficij i petrati ꝛ psona ipetrãs supponebat idõea ad vtꝝqꝫ: ꝛ ad officiũ ꝛ dignitatem: ꝛ ideo falsa demonstratio non dꝫ vitiare gr̃am. hec. n. qualitas dignitatis videsse adiecta gr̃a demonstrationis: g eius falsitas gr̃am non vitiet. ar. l. falsa. C. de cõ

di. & demóstra. p h̄ ét q: ex q̄ ponit̄ ipetrás idoneus ad vtrāq; quia ét pnceps ɔcessisset offm qd̄ ē min⁹ cui ɔcessit dignitatē qd̄ ē plus seu ɔcedē debuisset: q: quē reputauit dignū maiori reputasset vtiq; mio2i: & iō ex q̄ gr̄a demóstratiōis expressit qualitatē maiorē q̄ potius retrahē poterat papā a ɔcedēdo nō nocebit sibi ex q̄ ɔstat de co2pe bn̄ficij: lz sit mio2 qualitas qua expssa pnceps ét sibi ɔcessisset. ar. de i. c. sup l'ris. nec vr fecisse dolose i dubio ex q̄ expssit qualitatē potius pncipē retrahētē: & p ista satis pz solutio ad ɔ̄ria. Nā non ob. c. suscepti. nec qd̄ di. i. d. c. sup l'ris. nō hēre locū i bn̄ficialibus l'ris gr̄osis vbi exp̄ssio falsitatis ét q̄ pncipē nō moue vitiat rescriptū: vt i. d. c. suscepti. q: dico illō verū vbi exp̄mitur falsitas gr̄a taxatiōis vel limitatiōis g̃re rei vel modi ipsius q: tūc non vēiat alia res vel ali⁹ modus nō exp̄ssus ét si pnceps illā rē vel sup alio mō seu fm̄ gr̄am ɔcessisset: & sic loq̄t̄ dictū. c. suscepti. & c. cui de non sacerdotali. Et ita ét credere ē de l'ris iusticie vbi adiiceret̄ falsitas gr̄a taxatiōis vel limitatiōis: q: ét tūc nō ɔtiebit̄ aliō lz illō si fuisset exp̄ssum ét fuisset ɔcessū. ar. notabile p Inn. i. d. c. sup. i gl. sup v. i cōi forma. vltra mediū ibi & notat q̄ generalit̄. Sec⁹ āt vbi exp̄mit̄ falsitas gr̄a demōstratiōis: q: tūc credo q̄ distictio illi⁹. c. sup. locū hz etiā i l'ris gr̄osis & bn̄ficialib⁹: & distiguat̄ an exp̄ssio falsitatis illi⁹ mouē potuerit seu debuerit pncipē vel non: & vtrū p simplicē ignorātiā sit fcā exp̄ssio an dolose: vt si nō fuerit mot⁹ pnceps seu moueri nō debuisset ad non ɔcedēdū pp exp̄ssionē falsitatis fcām pot⁹ p simplicitatē vel ignorātiā: sicut hic i fmis nr̄e q̄ōnis nihilomin⁹ valeat gr̄a nec falsa demōstratio eam vitiet: alias vō sic. Facit i ar. p pmissa distictiōe a cā taxatiōis vel demōstratiōis ɔco2dia iurm̄. ff. de vino tritico oleoq; lega. cū cert⁹. & l. ex eo. & de leg. i. qdā i testō. & l. si fun⁹. §. qui vō. Nec ob. q̄ p̄sumit̄ exp̄ssio falsitatis fcā dolose. ar. not. i. d. c. dilect⁹. de rescrip. p Inn. q: nō ē verū q: exp̄ssit hic qualitatē pot⁹ pncipē retrahētē: ubi vō exp̄meret qualitatē potius iducētē: & omittebat seu taceb̄at pot⁹ retrahētē: & ita non ob. i dubio. n. dol⁹ non p̄sumit̄: vt ɔcl. l. q̄tiēs. §. q dolo. vide decisio. ccxi. & cclvij.

De gratiis. Rubrica.

¶ Gr̄a ad p̄uisionē capituli & canonico2 ɔiūcti vel diuisim non extēdit̄ ad beneficiū ptinens ad dispositionem vnius ex canonicis ratione p̄bēde qd̄ optinet in ipsa ecclesia seu extra eam. h. d.

DLXXXIII

Nota In diocesi maio2icēsi sūt qdā ecclesie i qb⁹ sunt duo ppetua bn̄ficia ecclesiastica q̄2 vnū3 vocat̄ rectoria & hz curā p2ochialē illā obtinēs: alte2 vocat̄ quart⁹ vel quartaria: & obtinēs illō non hz curā lz hz certā ptē puentuū. Et hz p̄ntare rector ad rectoriā eiusdē ecclesie epo substituēdū p cētra q̄ ille quart⁹ seu quartari⁹ seu bn̄ficiū sic nūcupatū in illis ecclesiis non ɔsueuit ɔferri nisi canonico actu p̄bēdato i ecclesia Maio2icen. h̄ supposito vacāte rectoria i vna de illis ecclesiis: qdā canonic⁹ maio2icen. q erat quartari⁹ seu obtiebat quartā seu quartariā i eadē ecclesia p̄ntauit qndā ad rectoriā illi⁹ ecclesie epo sicut poterat rōe quarti sui seu quartarie. qdā vō apostolicus q spectabat ad collationē p̄ntationē seu q̄uis aliā dispositionē decani capituli singulo2ūq; canonico2 ecclesie maio2icen. cōit̄ vel diuisim acceptauit illā rectoriā ptēdēs eā cadē sub gr̄a sua. ex q̄ ptinet ad p̄sentationē illi⁹ canonici excipit̄ ɔ̄ eū p p̄ntatū p canonicū q ad eū non ptinet p̄ntatio rōe canonicat⁹ vel p̄bēde ecclesie. Maio2icē. lz rōe quarti seu quartarie predicte qd̄ obtinet in ecclesia predicta: de cui⁹ rectoria agit̄. & iō non cadit sub gr̄a sua. ar. c. mādatū. i fi. de p̄bē. li. vi. Cū dicit rōne huius p̄bēn. cū ibi notatis. ipse replicat q̄ imo cadit sub gr̄a sua: q: ex q̄ quart⁹ ille seu quartari⁹ rōe cui⁹ ad eū ptinet p̄ntatio nō ɔsueuit ɔferri nisi canonico: & ipse iō q: canonic⁹ obtiet illum quartū seu quartariā quē seu quā alias obtinē non posset: iō p̄ntatio rectorie satis cadit sub ei⁹ gr̄a q ipetrauit ét ad collationē singulo2 canonico2. Quidā tenebāt p p̄ntato ɔ̄ im. petrātē q̄ non cadat sub gr̄a ei⁹ ex q̄ non ptinet ad canonicatū rōe canonicat⁹ lz rōe illi⁹ quarti: nec ɔfert alias tanq̄ canonic⁹ lz fit canonic⁹ lz tāq̄ quartari⁹. ar. l. iurisiu. ff. de his q. vt indig. tuto. ff. de adop. si pn. §. q̄ duos. cū ɔcordā. Pro h̄ q: iura canonicat⁹ & ei⁹ p̄bēde sunt diuersa a iuribus quarti seu quartarie: lz sub psona hui⁹ & sub hui⁹ regimie ɔcurrāt & vniant̄: q: vbi duo iura ɔcurrūt i psonā vni⁹ pinde est ac si ɔcurrerēt i psonis diuerso2: vt dicta. l. tuto2. Pro hac sepatione iuriū bn̄ facit eqtas & ei⁹ rō ex. ff. de sepatio. p totu3. qd̄ notatur p Inn. de p̄uil. pasto2alis. de religio. domi. c. fi. Pro h̄ etiā3 iducebat̄. l. iii. §. Sz si ɔiūcti. ff. de lega. p̄stā. & l. mulier. in fi. ff. de ɔditio. & demonstra. Pro h̄ q: talis quart⁹ seu quartari⁹ non pt dici de iurib⁹ canonicat⁹ seu p̄bēde cū non semp ɔferat̄ certū canonicatū & p̄eb. obtinen. lz interdū vni canonico interdū alij nec ad collationē canonicat⁹ & p̄bēde seq̄t̄ necessario q̄ obtieat seu obtiere dēat talē quartū seu quartariā: lz illō seu illā nisi eēt canonicus obtinere non posset: ɔ̄ p̄ntatio rectorie ptinēs rectori quarti seu quartarie ad cū ratione canonicat⁹ & p̄bēde non cēsebit̄ ptinere: imo vtraq; p se cēsebit̄ & sepati nūc so2tiet̄ nām alterius nec vnū cadet alteri ex q̄ pncipalit̄ vniunt̄ & ɔiūgunt̄ sub vni⁹ regimie. arg. ēx. ne se. vaca. c. i. cū ibi notatis. ff. de fideiussō. l. generalit̄. §. i. v. reū. p ista pte ét allegabat̄. Quia iste quartus ē additamētū parēs ɔ̄ &c. ar. l. iñ. fūdus. §. huic vicinus. vt lz & isula. ff. de vsufruc. Pro ista pte multū bn̄ facit qd̄ no. Jo. an. i. d. c. mādatū. i nouel. sup gl. fi. v. vi expeditū. Si tenean⁹ opi. sua3 q̄ hz sibi non dignitatē: q: ipetrādo ad collationē &c. decani & capituli cōmunit̄ & diuisim non vēit bn̄ficiū ptinēs ad vnum canonicū ratione dignitatis quā non pt i ecclesia hēre nisi canonicus: vt ibi sic non possit nisi canonicus obtinere. Pro ista ét pte potest iduci. ff. de v̄b. sig. l. modestius. cū ɔco2dan. ibi. alle. pro h̄ ét potest iduci. ff. qd̄ vi aut clam. si alius. §. notādū. Et hāc ptē credo v̄io2ē. & ad rationes & iura i ɔ̄riū p hac pte all. p pmissa satis pz r̄nsio: quare non curo sigillati r̄ndere. Et p hac pte potest iduci. l. sciāt. i fi. c. t. iudica. sol. l. iii. §. lz si cū tuto2. v. lz qd. ad trebel. debito2 sub. §. fi. i fi. p ista ét pte iducebat̄. ff. de solu. l. si duo. ff. de iure doci. l. pfecta. §. si pi non quasi pi. ff. de ep libro. l. cū p2onus. §. verfi. itaq;. de bonis li. l. si filius. i pn. pro hac pte ét allegat̄. ff. d fūdo istruc. l. fiet. ff. ad trebel. l. fcā. §. si heres. ff. de auct. l. si pupīs. & l. ba ce. & l. scrifi. de excusa. tuto. l. tuto2 petitus. §. i. i fi. ff. de his q. vt idig. l. si ticij. probat q: lspicida ē originalis cū ratione cū sus pz p̄ntatio si quartaria. ff. de donatio. l. q id qd̄. cui3 ɔcordā. potest ét ad h̄ iduci qd̄ notat̄ p. Jo. an. i nouel. de p̄eben. cū i illis. sup ver. istitutionē & sup ver. tñ. Quidā tamē tenebāt ɔ̄riū q: quarta vel quartaria dz cedere iuribus canonicatus & p̄bēde tāq̄ nobilio2ibus quasi eo2 gr̄a & bono2e & ordinādi eos assignētur seu ɔferātur. ar. l. i. §. puenīamus. ff. de auro & argē. lega. pro h̄ ét q: eadē ē ratio pncipalis & addicamēti. ar. l. iñ. si fūdi. §. i. ff. de vsufruc. p hoc ét iducebatur. l. penul. ff. de acq. re. domi. p hoc ét iducebatur magis i spāli. ff. de pecul. l. si fun⁹ meus o2diarius. i pnc. Itē q: ipse fuit itētionis grauare oēs canonicos & de oi beneficio ad eo2u3 collationē ptinen. ɔ̄ &c. Et isto q: nl refert quō ad eū ptineat collatio &c. dū tamē ptineat ar. i simili. ff. de ver. sig. l. cū seruus. p hoc si certū petatur non bene o2iginē. ēx. de iudi. cum de p̄sensi. p hoc q: ex q̄ quartus ille seu quartaria ptiēt ad canonicū ɔ̄ & p̄sentatio ptinēs ad quartū seu quartariā censebitur ad canonicū ptinere: q: q̄cqd ē rei mee meū ē. ar. dicte. l. si fun⁹ meus. de pecul. p hoc q: heres heredis testato2is ē heres. C. de heredi. institucn. l. fi. p hoc q: non refert an mediate vel imediate ad eū ptineat potest iduci. ff. de testamen. ad testium. §. fi. p hoc ét. ff. de preca. q̄uis isti. de adop. §. illō. & qd̄ no. ar. de p̄eb. cum singula. sup ver. de pe. li. vi. & Jo. an. i nouel. de eta. & quali. cum te. sup gl. qualit̄. p hoc q: pp̄t canonicatum hz quartā alias non hiturus nisi esset canonicus. vbi vnum pp̄ alte2 &c. ar. ff. de colla. bono. l. dedit dotē.

De gratiis. Rubrica.

¶ Elemosynarie ecclesie gerunden. neq; capellania ab ea dependens non cadunt in gratiis expectatiuis. hoc dicit.

DLXXXIIII

Quidā In ciuitate Gerunden. fundauit vnā elemosynariā ppetuā certis diebus: & sub certa forma ppetuo faciendā: & ad hoc multa bona sua ppetuo assi-

gnauit ⁊ voluit ꝙ vocaret elemosynaria sedis Gerun. ⁊ dixit ꝙ si ꝯtigēt eū postea i ecclesia gerūd. istitue seu fūdar vnā capellaniā seu vnū ꝑpetuū bñficiū p̄sbr̄ale ꝙ volebat ꝙ ille q obtinēt ꝑ tpe illā capellāiā seu bñficiū illō dēret morari i hospicio ad faciēdā dictā elemosynā assignatā: ⁊ pa eēsset illi elemosyne: ⁊ eā facēt regi ⁊ administrari: ⁊ bōa ⁊ iura eidē deputata: ⁊ dēīde post aliqd tps ipse fūdauit vnā capellaniā i ecclesia Gerūd. i altari scē Anastasie seu vnū ꝑpetuū bñficiū p̄sbr̄ale seu sacerdotale: ⁊ illō bñficiū dotauit sufficient de aliis bonis suis ⁊ voluit ꝙ p̄sbr̄ q ꝑ tpe istitueret teneret ter i septimana ibi ꝑ eius aīa celebrare ⁊ i choro ecclesie Gerūd. deseruire in horis ⁊ officiis diurnis: ⁊ nocturnis ꝙ teneret ꝓesse ⁊ deseruire elemosynarie ꝑdcē p antea fūdate ⁊ eā regē ⁊ gubernare vocaret q3 talis p̄sbr̄ ꝑposit⁹ alias prepositura elemosynaria ⁊ ꝑ labore suo ⁊ regimie elemosynarie subeūdo perciperet certā qtā de certis ꝓuētibus qrūdā iuriū dcē elemosyne seu dotis sue vltra redditus dicte capellanie seu dicti bñficii seu dotis seu iuriū ⁊ nihilomin⁹ teneretur sacriste ecclesie Gerū. ⁊ certis ꝑsonis reddē rōnē de administratiōe elemosynarie qlibet anno: ⁊ si repiret male administrare ꝙ deberet remoueri a b administratōe elemosynarie: ⁊ ēt ꝑuari dicto sacerdotali bñficio seu dicta capellania ⁊ ꝑtinēt collatio .i. decē3 dies ad sacristā maioris ecclesie Gerūd. ⁊ nisi .i. decē dies conferret: ex tūc deuolueret ad epm ⁊ capitulū ⁊ sub mō ⁊ ordinatōe ꝑdcā totū fuit p epm ⁊ capitulū ꝯfirmatū: ⁊ eius .s. sacriste ꝑñtationē vnus p̄sbr̄ istitutus. Querit nūqd talis capellania seu bñficiū cadat sub grā ipetrātiū ad collationē sacriste. Et vr̄ ꝙ sic: ex q̄ ē bñficiū ecclesiasticū ꝑpetuū: ⁊ ad eius collationē ꝑtinēs ⁊c. In oppositū vr̄ ꝙ ex q̄ ē ibi elemosynaria q̄ non ē bñficiū ecclesiasticū nec cadet sup grā ipetrantis. iuxta de. ꝑ lr̄as. de preb. Fuit decisū ꝙ non venit tū ex q: elemosynaria vr̄ ꝑncipale ⁊ capellania eius accessoriū: tū q: ꝑmo fuit fūdata elemosynaria ⁊ postea cappellania quasi eius grā: tū q: elemosynaria h3 maiores ꝓuētus q̄3 capellania ⁊ solennior reputabat: tū q: capellanus istruēdus in capella recipit nomē seu denoīationē ab elemosyna: ⁊ vocat ꝑpositus elemosine: tū q: eidē ⁊ eius regimi deseruire: ⁊ in eius domibus d3 cōmorari: vt seruitor i domibus dn̄i: tū q: vt eius seruitor ꝑ labore suo recipit de eius ꝓuētibus certū qd qd ē modicū minus q̄3 dos capellanie ⁊ vr̄ potius remuneratio vel merces seruitor3 vel mercēnarii q̄3 ius vel ꝑrogatiua dominātis: tū q: ꝑ mala administratōe eius erat ꝑriuādus ⁊ remouēdus ab administratōe ⁊ ꝑuādus capellania ēt si circa eā non delinqret qd non fit cōtra: tū q: elemosynaria principalior noīe vocabat elemosynaria sedis Gerūd. ⁊ capellania non vocabat cappellania ecclesie s3 vnius altaris i ecclesia. Itē q: elemosyna famosior ⁊ vniūsalior ⁊ magis publica ⁊ solēnus ꝑpt multitudinē gētiū ⁊ paupe3 ad eā ꝯfluētiū: tū ēt q: vbi elemosyna ꝑncipalior nō repiret tn̄ capellanie vel bñficio accedere nō ꝓhibebat ⁊ potius equalis fore q̄3 ꝑncipalior cēsebat: et iō excludēdus ē ipetrās. ꝑ no. i dic. de sup vb. ecclesias. i. ver. ꝙ i dubio. ⁊ pp illā gl. ista ps obtinuit ꝑ capellania tn̄. ⁊ bñficio ꝙ i dubio dēret ꝑncipalius reputari q̄3 elemosynaria allegabat q: nobilior ⁊ dignior ipsius rōe p̄sbr̄ h3 exercere ⁊ pp honorabiliorē cām ⁊ honorabilius ⁊ dignius fūdamētum .s. celebrare missam ⁊ diuina officia. Itē q: illō in ecclesia elemosynaria ext ecclesiā. Itē pp illō d3 mister eē p̄sbr̄ non ꝓpter elemosynam. Item quia ministerium presbyterale in missis ⁊ officiis magis ꝓficit anime testātis seu fundantis: ergo principalius videtur fuisse intētio sua q̄3 elemosynarie.

De probationibus ⁊ confessis. Rubrica.

¶ Iudices remissorie possunt etiam recipere confessiones partium. h. d. DLXXXV

Ecreta Remissiōe ad ptes ꝟtute lr̄e apostolice q̄ dirigit iudicib⁹ ꝑ quā papa eis cōmisit: ꝙ sup articulis q eis mittunt idus recipiātur testes et istr̄a: q̄ vtraq3 ps duxerit ꝑducēda. Querit nūqd possint illi iudices recipē ꝯfessiōes ptium: vt sic si vna pars rn̄deat ibi articulis alius ⁊ ꝯfiteat aliqua teneat talis ꝯfessio ⁊ sufficiat ꝑ bet sicut ꝯfessio iudicialis: ⁊ nūqd possint papē ⁊ mādare vt rn̄deant. Ita ꝙ si nō rn̄deāt hēant ꝓ ꝯfessat. ⁊ de h minus dubium eēt ⁊ maior ps tenuit ꝙ sic: q: noīe istr̄o3 ea oīa accipiēda sunt qbus cā istrui pōt. ff. de fide istru. l. i. sicut cōtinent vt testes. extra de testi. c. ꝓuenit pro h iducebat in spāli gl. q̄ est de lite. testi. sup vb. numerata. q: illi iudices recipiēdo ꝯfessiones quasi iuxta mādatum: ⁊ s̄m mādatum faciūt. ergo ⁊c. argu. ff. mādi. sol. l. iam tamen. § in hac iunge ista no. cum decis. n. infra. post istam que incipit: Utrum duo menses que est. dlxxxvii. ⁊. dlxxxix. ⁊ aliam quam habes supra que incipit: Item nota ꝙ posito ꝙ testes. ⁊ aliam infra. dxc

De appel. ⁊ de procur. Rubrica.

¶ Equior videtur opinio ꝙ non procurator appellās ignorans se primo factum procuratorē ab eo qui ignorabat appellatu3 cum ratificatione ꝯsueta inualide appellasse censeatur. h. d. DLXXXVI

uidā Qui nō erat ꝓcurator appellauit viua voce a diffinitiua ꝯ ticiū lata: ⁊ .i. decēdium ille ticius i ptibus seqnti die ꝯstituit eu3 ꝓcuratorē ad illā cām dās ei mādatum ad appellādum ratū ⁊ gratū hñs: qcqd p eum actum fuerit vel quolibet ꝓcuratum illud tn̄ procuratorium non venit i eius ꝓcuratoris noticiā donec postea p mensem. Queritur an talis appellatio tenuerit. Quidā dixerent ꝙ non: q: tunc nō erat ꝓcurator cum appellauit: nec dn̄s ratificauit .i. decē dies appellationē eius: q: illa ratū ⁊ gratu3 hñs ⁊c. loqtur de agēdis p eum i futur: nō de tn̄ actis. Alii vō tenebāt ꝯ: q: eo ipso ꝙ ꝯstituit eū ꝓcuratorē ad cām: ⁊ dat sibi ptātem appellādi vr̄ ratificasse q̄ i cā gesserat: vel appellatione3 quā iterposuerat: ⁊ allegat casus. ff. q satisda. cog. l. iulianus. ⁊ hec opio multis videbat eqor: l3 tenentes ꝯtrium possent rn̄dē ad illā. l. ꝙ ibi interueniū expssa ratificatio vt satis innuit gl. vel dato ꝙ non interuenisset posset dici ꝙ ibi stipulatō iterponebatur añ tps q̄ fiet petitio vt innuitur cū dr̄ ibi fidiu3 pcaturus: ⁊ iō q: añq̄3 fidus peteretur supuēit mādatū valet ⁊ h3 effectū stipulatio: ⁊ tpe iterposite appel. ille sic probās non. hic aūt3 appellatio non conferebatur in aliquod tempus futurum anteq̄3 superuenit mandatum. vide. decis. xiii.

De probat. ⁊ de testibus. Rubrica.

¶ Examē testiū receptor3 .i. t̄minū i remissoria ꝑfixū fieri ꝑt ēt dcō t̄mino elapso. h. d. DLXXXVII

trū Duo mēses q ꝑfigunt iudicibus i remissione .i. qs testes ꝓbatorios recipiāt ⁊ examinēt ꝑfigantur solū receptioni: ⁊ sic examiatio possit fieri post duos mēses vel an ēt examinationi: vt sic etiā examiatio postea fcā nō valeat. formā āt h3 quā sunt tales remissiones hēs extra. de ꝓba. l3 circa fi. ꝑme columne. ibi magr̄is. M. ⁊. P. precipimus vt testes qs sup hac exceptōe ps fauenti honore3 duxerit ꝑducendū .i. mēsum recipere ac examiare curarent. quidā dicunt ꝙ prefigitur tale tps ad receptionē ⁊ ad examinatōem pp copulā ac. q̄ vr̄ copulare ēt q̄ ad ipsos q: copula cōsimilr̄ facit. ff. de fūdo istruc. scio. § qro. cum ꝯcordan. cum ḡ receptio eēt faciēda .i. tps illō: ḡ ⁊ examiatio. ꝑ hoc q: ꝑ illa vba .i. duos: vel .i. mensem q̄ i precedentibus dicuntur oia in seqntibus repetita itelligitur: vt. l. ticia. § ad rn̄dit. ff. de vbo. obli. ad h allegabatur qd notat arc. de excep. pia. sup vbo. ꝓbauerit. vbi nota ꝙ .i. tps ibi prefixum ad ꝑbandum excōicationē non sufficit testes ꝑduxisse: nisi .i. ēt tps deposuerint: qd maior ēt ps t3: de eqtate tn̄ tenebāt ꝙ si testes fuissent producti ⁊ recepti .i. tps prefixum i remissiōe dato ꝙ examinatio fieret postea. Re ꝑbationum mā q̄ est fauorabilis angustaretur. C. de here. l. qm̄. ⁊ q: forsan testes ꝑducendi sunt de lōginq̄ vel de diuersis locis: pp qd sepe cōcurrit ꝙ ꝑductio ⁊ receptio nō pōt ipleri .i. illō tps: ⁊ iō postea fiet examinatio q̄ oportet ꝙ hēat magnum tractum pp scripturam attestationum: ⁊ interdum propter multiplicitatem articulorum: ⁊ interrogationum. vide supra decisio. dlxxxv. ⁊. dlxxxix.

De acceptationibus expectantium. Rubrica.

¶ Casibi ꝯ qs impedit executionem gra3 expectatiuarum. hoc dicit. CCCCCLXXXVIII

trū Casibi ꝯ quos. vt lit. pen. li. vi. ipediat executionē gra3 apostolica3 quo nunc expectantibus acce

ptāntib⁹ bñficia litigiosa tāq̄ vacātia p obitū litigātiū q lite pēdēte mortui sunt: valet puideri an bēant expectare donec ad istātiā ligātiū supstitū lites huius finiātur. Fuit dictum q sic pp generalitatē illius. c. cū dicit nulla ten⁹ z̄ntū facē videbat: q sup illo vb. no. arc. a z̄rio sensum cū tales executores nō cēseātur de se pferre sz potius necessitati iure alieno vt ibi dixi: bñ tñ credere tales ipetrātes acceptātes admittendos ad psecutionē cāe tāq̄ illos q̄z iterest p finē illi⁹. c. nisi supueniset reuocatio p quā tollerētur grē eo⁊ qbus nondū extiterat ius q̄situ l re put supuenerat i casu q̄ōnis: vbi ptendebatur ipetrātē cui lz de facto p executorē suū lit. pē. fuerat puisū: ⁊ exclusum p reuocatoriā: q̄ illa puisio executoris pp phibitionem dicti. c. si bi contra. non valebat: ⁊ sic per eam in beneficio non fuerat ius quesitum ⁊ sic vnius alius qui post reuocatoriam ⁊ litem finitam impetrauerat si non esset tunc alteri ius quesitum fuit potior reputatus. vide decisi. dxxix..

De probationibus. Rubrica.

¶ Sūmata ē cū paccedēti. DLXXXIX

Ota Si i remissiōe q̄ fit ad ptes pcessib⁹ recipiendis dicat q. s. duos mēses a receptione pñtiū testes recipiātur odē sufficit q fiat aliqualis diligētia. s. idē tps de examinādo eos. nā pmū videlz receptio ē iurisdictionis. Scdm. s. examinatio ē facti q̄ potest committi notario: ⁊ pt fieri cū iudiciū q̄scūq̄z. no. de re iud. cū bert. de iud. c. ij. in cle. si. n. q̄bo dērēt. s. predictū terminū expediri seq̄retur q ppter multitudinē articulo⁊: vel alios p longā distātiā testiū q tarde pp fine termini cēnt recepti non possent odē examinari. hāc opi. tenet spe. ti. de teste. §. quali. vsi. is q̄q̄z. q remittit ad ttm. de dila. §. i. vsi. sed quid si ifra. ⁊ dicit q sic fuat curiat. archidiaco. tamen videtur innuere contrarium in. c. pia. de excep. super verbo. vni. dierum. vide supra decisio. dlxxxvij.

¶ Sequentes decisiones fuerūt composite a Bonaguida decretorum excellenti professore: ac sacri palatii auditore.

De litteris remissorialibus. Rubrica.

Breuis est non summatur. DXC

Ista Nō remissio ad ptes litigātiū non pceditur cuilibet pti litigātiū nisi semel fm Jo. mo. i. c. cupiētes. de ele. li. vi. p Hos. i. c. si. de bñ. ⁊ ita seruat audiētia.

De positionibus ⁊ articulis. Rubrica.

Suspēso petitorio nō tenet pos rñdē positionib⁹ petitoriū cōcernentibus. h. d. CCCCCXCI

ic Nō si date sunt positiones ⁊ articuli in aliqua cā p aliq̄ pte oīnēs petitoriū ⁊ possessoriū: ⁊ q̄lib z petat rñderi p aliū: ⁊ iteri aliq̄z sit rñsū suspēdit petitoriū ⁊ vult tūc agi i possessorio q tūc alia pos non dz cogi rñdē: nisi positōibus pcernētib⁹ solū possessoriū postq̄z ē suspēsū ⁊ postq̄z nō agit de petitorio: ita ēt fuat sac⁊ palatiū. pro hoc etiam facit quod no. in. c. grauis. de resti. spol. vide supra decisi. dlxxxviij.

De arrestationibus. Rubrica.

Arrestari pōt qs vt rñdeat iterrogatoriis datis i iudicio. secus si non dedit. h. d. CCCCCXCII

iquis Petat aliquē arrestari vt rñdeat aliqbus iterrogationib⁹ p eū oblatis i iudicio: tūc potest fieri dicta arrestatio. secus si nihil sit per eum adhuc datum: ita etiam seruat sacrum palatium. vide supra. dec. lxxv.

De beneficiis resuatis. ⁊ rerum pmutatione. Rubrica.

¶ Facultas pmutādi beneficiū reseruatū non valet si taceatur in ea aliud qd obtinet. h. d. vel sic. Impetrās beneficium ex causa pmutationis exprimere dz beneficiū aliud quod habet. h. d. CCCCCXCIII

ic Nō si aliqs ipetrat a sede apostolica fieri pmutatiōē de aliq̄ bñficio forte resuato q grā non valet: si taceat aliqd bñficiū quod hēbat ⁊ ita obseruat sac⁊ palatiū.

De ipetratiōibus ⁊ sñiae xcōicationis. Rubrica.

Excōicat⁹ pt i curia ro. idiffer ens cōmissionē ipetrare sed repellit ab agēdo. h. d. CCCCCXCIIII

ic Etiā q excōicat⁹ maiori excōicatiōe idifferent com missionē alicui⁹ cāe in curia romana ipetrare potest ⁊ ita obseruatur: ipse tñ potest repelli ab agēdo si opponatur ei excōicatio de iure in. c. cum inter priorem. extra de exccep. de sen. excom. cum pro causa. de rescrip. ipso iure. lib. vi.

De exceptionibus. Rubrica.

Exceptiones tacite repelli videnē si auditor pcedat illis nō obstantibus. h. d. CCCCCXCV

Ic Nō si aliq̄ exceptiones dētur i aliqua causa p aliquam ptez: si auditor pcedat ad vlteriora tacite repellit eas ⁊ reputatur ac si super eis pronunciasset expresse. pro hoc in. c. cum cessante. de appella. vide. decisio. dxvi.

De commissionibus. Rubrica.

Si papa cōmittit i rota cām iter laicos illi nō hūt ius reuocādi dominum. h. d. DXCVI

ominus Urban⁹ qnt⁹ psueuit q̄tidie cās laico⁊ actor⁊ siue reo⁊ pñtiū i curia rom. dñis auditorib⁹ sacri palatii cōmittere: vt no. per hostiē. in. c. si. extra. de fo. compe. nec hūt cōiter ius reuocandi dominum.

De restitutione spoliatorum Rubrica.

Si spoliū clare pbet ⁊ pos petat fieri dz pdēnatio i fructibus ēt ⁊ q pcipi potuerūt nisi spoliatō aliq̄ mō colorēt spoliū excusando. h. d. DXCVII

I Spoliat⁹ petit se restitui ad possessionē bñficii cū fructib⁹ pceptis: ⁊ q pcipi potuerunt ⁊ probat clare spoliationē tūc dz fieri dicta restitutio circa pducta: tñ si spoliās hz aliquā cām rōabilē vel colorē quare fecit dictā spoliationē: tūc si fit pdēnatio quātū ad fruct⁹ q pcipi potuerūt: sz bñ ad alia pdicta: ⁊ ita ēt obsuat rota dño⁊ audito⁊ sacri pala.

De reconuentione. Rubrica.

Re⁹ vtitur pñe cōmissiōis recōuēire si pt sz aliā cōmissionem desup ipetrare dz. h. d. CCCCCXCVIII

Iquis Impetrat nouā cōmissionē in aliqua cā a papa auditori z̄ reū: ⁊ re⁹ vult eū reconuēire in eadem cā vel alia nō potest sine commissiōe speciali que de facili obtinetur. tamen forte hoc posset fieri ex prima cōmissiōe: sed melius est aliaz super reconuentione obtinere ⁊ ita etiam obseruat rota dominorum audito⁊ sacri palatii.

De appel. Rubrica.

Auditor non pronunciat super desertione sine speciali commissione licet de iure in aliis iudicibus sit contrarium. hoc dicit. DXCIX

Icet Judex appel. de iure posset pnūciare sup desertione appel. si pos appellata eā petat: vt in. c. cordi. de appel. lib. vi. ⁊. c. concertationi. ⁊ no. in. c. cum sit romana. extra. de appel. ⁊ in. c. sicut. co. ti. in cle. cum si. tamē de stilo palatii auditores sacri palatii non pronunciant sine spāli commissione super dicta desertione. vide supra deci. v.

De surreptionibus. Rubrica DC

ominus Urbanus qnt⁹ declarauit suo tpe q si aliqs supplicet p aliq̄ in ei⁹ absentia: q aliqua surreptio sibi non imputatur licet supplicans pro ea tacuerit aliqua beneficia in supplicatione per eum data. Pro hoc facit quod dicit Joan. mo. in. c. gratia. de rescrip.

De apppell. Rubrica. DCI

Ota Lz appellās si fuauerit illa q̄ dz fuare: nihilominus appellatus dz introducē appellationem appellātis nisi fuasset ea q̄ dz seruare de iure quia tunc dicta appellatio non deuoluit causam ad curiam sacri pala.

De sñia excōicationis. Rubrica

Auditor scde istātie si absoluit excōicatū ab auditore prime nisi visis actis pñe istantie. h. d. DCII

Enent dñi auditores sacri palatii q si aliqs pcurator petit se absolui ab excōicatione corā auditore scde istātie: lata ab auditore pñe istātie dz prio videre acta pmi auditoris si fecit bñ: ⁊ tūc remittat eū absoluendū ad auditorē. Si vo male fecit absoluit eū in continenti. In dubio si videtur absolua: t: ne lis nimis differatur propter excōicationē pcuratoris. vide dec. dxxiiij. DCIII

Ic Nō si aliqs iuste fuerit ipedit⁹ q non potuit psequi nec finire suā appellationē. s. primum fatale tunc petat scdm ⁊ habebit de iure completum: vt in. c. cum sit romana. extra. de appella. Si autem fuit impeditus iuste infra secundum fatale tunc non habebit nisi illud tempus

per quod fuit impeditus iuste infra tēpus. fm Inno.in.c. ex rōe. de appel. et ita seruat sacrum palacium. vide decisio.cli.

De appel. Rubrica.

Si appella. deserta iudex pferat sniam sup pncipali negocio ē nulla.b.d. DCIIII

ic Nō si appel.alicuius deserta ē et iudex q pcedit rōe dicte appel. pferat sniam q talis snia nulla ē lz appellat' pcedēt corā eo rōe dcē ap. et ita fuit obseruatū in curia ro.cū Reuerēdis pīb' dñis cardialib' auunculo et nepote.

De appel. et apostolis. Rubrica.

In appel.a diffinitiua danf reuerentiales sz a grauamine danf refutatorij.b.d. DCV

ic Nō si appellatū sit a diffinitiua i aliqua cā et petantur apostoli. Iudex dz dare reuerētiales: sec' si sit appellatū a grauamine qz tūc si daf tāta difficultas cū nō sit tunc tñ magnū periculū si dentur apostoli refutatorij: et ita seruaf

De appel. Rubrica. DCVI

Acta fide de appel.alicui' ecclesie nihilominus auditor dz videre pcessus iudicio a q est appellatum: an fuerit causa legitima ad appellandum: et si fuerit inhibeatur si petatur et postea assignetur terminus ad dandū libellum et in causa procedendum: prout de iure fieri debet.

De materia obiectiua. Rubrica.

Articuli obiectiui dandi sunt infra terminum facto et nō verbo tñ.b.d. CCCCCCCVII.

ic Nō stil' sacri palacij ē q assignet ptibus tmin' ad ponēdū et articulādū i aliqua cā: q si aliqua ps dat articulos obiectiuos ꝯ aliā post illū tminum non admitteref ad dādū articulos: nec assignabif ali' tmin' sibi: nec sufficēt si daret vbo nisi facto det i tmino assignato. p h facit qd dicit compost.in.c.qd sicut. de elec. Sz ad crimina pponenda restitutio denegaf: sec' tñ si ille articulus respiciat ius commune vel dantis: nam tunc assignabif alius tmin' si est necessarium ad dandum articulos de iure: vt si aliqs dicat in suis articulis q ipse hz ius in tali bñficio ex collatione ordinaria vel alia via debita: et non ille cui papa ꝯtulit cum ipse copulauerit mrimoniū cū tali eñqz papa sibi ꝯtulisset dictū beneficiū: vel alia iusta cā dicat illū non hēre ius. isti articuli respiciunt ius dātis: coētiō sunt admittēdi cū cuilibet sit pmissum defēdē ius suū: vt legif et no.i.c.cum ecclesia vlterana. de elec. Articuli vo obiectiui iō nō sūt admittēdi: qz si ex eis dās nullū ius acqritiō si dēnt admitti cū pbati nō pdesset: vt no.i.c.cū contigat. de offi. dele. ꝯ h vi qd dicit cōpost.i.c.mādati sibi. Itez reus nunqz ꝯ quē.cū.de rescrip. vbi dr q lz reus nō hēat ius i aliq bñficio admittif i iudicio ꝯ actorē cū multis fauoribus: vt ibi dicit cōposito. ꝑterea articuli obiectiui sunt calūniosi et iō sunt repellēdi. p h facit.c.calūniā.cū. de pēis. de mā obiectiua leg. et no.i.c.statuim'. et i.c.vt circa. de elec.li.vi. et melius i.c.ꝯstitutionē. de elec.in cle. vbi dicitur q articuli concernentes ius ecclesie vel ponen. Iō sunt tales articuli admissibiles quādo vero obiectus habent locum debent specificari fm Innocen.in.c.cum venissent. de in inte.restitu. vide supra decisio.lxiiii.

De gratiis expectatiuis. Rubrica.

Nō cōpellif expectās acceptare bñficiū qd non vacat de facto lz vacet de iure.b.d. DCVIII

i aliquis Expectās sit negligēs acceptare bñficiū vacās. Innocentius q alf de facto possidet aliqua via: et iō ñ vult acceptare: qz ñ vult litigare cū illo q possidet de facto: qd h nocet tali expectanti fm Jo.mo. arc. et gem.i.c.si cleric'. de pb.li.vi. Contrarium tñ tenēt alij dñi auditores sacri palacij.s. q ñ nocet tali timēti lites cum possidēte de facto: nec et spectās tenef acceptare nisi bñficiū vacās de iure et de facto: qd satis ē iuri ꝯsonum: qz ille forte non habet de quo litiget et posset incurrere multa pericula litigando. pro hoc facit Innocen.in.c.cum nostris. de ꝯces. preben.

De condēnatione expensarum. Rubrica.

Si auditor pronunciat appellationē desertam non pōt condēnare in expensis neqz imponere ppetuum silētium nisi seruatis terminis. hoc dicit. DCIX

ota Lz dñs auditor sacri palatij ꝑnūciauit aliquā appel. fore desertā: et postea petif ab eo q ꝑnunciet sniā trāsisset i rē iudicatā rōe cuius ap. ē petif q ipōatur silēriū illi ꝯ quē lata ē snia: et ēt q cōdēnet eum i expēsis: qd non pt facere nisi termini sacri palacij seruentur: alias executionem habere non posset: et ita seruat sacrum palacium pro hoc.c.cum dilectus. extra. de dolo et contu. cum similibus.

De surreptionibus. Rubrica.

Nō ē faciēda mētio de qualitatib' iherētib' bñficio de iure de herētib' autē de facto sic. DCX

ominus Urban' qui' fuit semel interrogat' me pñte p vnū auditorē sacri palacij an grā sua reputaref surreptiua nisi fieret mētio i ea de qualitate. et rñdit tunc q si qualitates iherēt bñficio a iure vel isunt nō erat necessarium facē mētionē de eis. Secus si iherēt vel isunt de facto rōe ecclesiarum ꝯsuetudīs vel alio mō fm.c.licet romanus pontifex. de consti. lib.vi. pro hoc etiam facit. qd legif et no. p doc.in.c.si dignitatem. de preben.in clemen. vide deci.cc.

De vnionibus. Rubrica.

Unio ecclesie facta p epm monasterio i recōpēsatione dānorum p cū illatorum non valet.b.d. DCXI

ic Nō si epus vult vnire aliquā ecclesiā sibi subiectam alicui monasterio religiosorum i ꝯpēsationē aliquorū dānorum p eū factorum dicto monasterio q non valet dicta vnio qz non ē facta legitie: qz delictū psone non dz redūdare i dānū ecclesie.c.cū olim. de pui. sz restituat de suo dāna vel monasteriū agat ꝯ eū corā suo supiore: ita ēt tz auditores sacri pa.

De appellationibus. Rubrica.

Si ab auditore camere appelletur et causa committaf i rota et pronuncietur male appellatum: non ideo causa est ad eū remissa.b.d. DCXII

ic Nō vbi auditor camē apostolice tulit sniam diffinitiuā vel iterlocutoriā et appellaf ab eo. et causa appel. committif alicui auditori sacri palacij q cognoscat an sit male appel. pp h non remittit sibi cām sz pnūciat h simplicif tacēdo oino de remissione faciēda: qz tē ptes ipetrāt cōmissionē alteri auditori fieri et ita ē et est de stilo palacij diu obseruato.

De gratiis. Rubrica.

Clausula quis alio mō i bullis appos ita cōphēdit oēm modum vacandi.b.d. CCCCCCCXIII

i papa Facit alicui grāz de beneficio vacāti per mortē talis vel alias quis modo: q tūc etiam venit beneficiū siue vacet per mortem illius vel alterius psone cū comphēdat oēm modum vacationis: et etiam per mortem siue per alium modum cuiuscūqz persone tenentis illud beneficium. pro hoc facit.c.susceptum. de rescrip. libro vi. fm Jo.calde.in quadā qōne quam disputauit bononie et ita tenēt oēs auditores sacri palacij. vide decisi.cccl.xxiii.

De executione sententie. Rubrica.

Auditores palacij non possunt exeq snias suas sz alij delegati sic. J.annū.b.d. CCCCCCCXIIII

ic Nō olz iudex delegat' de iure hēat annū ad exequēdū suam sniam: vt.c.qrēti. extra. de offi. deleg. Auditor sacri palacij suam sententiam exequi non potest. Sed dominus vicecancellerius vel camerarius domini nostri pape suis vijs et modis super hoc consuetis prouident.

De inhibitionibus. Rubrica.

Non pt decerni ihibitio nisi pte vocata ad istantiam appellantis extraiudicialif.b.d. CCCCCCCXV

ota Lz ihibitio fieri possit iudici a q ē appellatum p iudicē ad quē pte non vocata: quandoqz tamē dicta inhibitio hz locū: vt legif et no.p Jo.an. et Arc.in.c.romana. de app.li.vi. tamē de stilo palacij nūqz dicta inhibitio fieri dz nisi pte vocata pdicta habēt locū quādo appellatur in iudicio. Si enim extra iudiciū appellaf: tūc non pp hoc ē a pncipali siue alio modo dz ipedire offiū vel ius pmi vel alterius hois qui illud exequat sniam pmam. et ideo qz lis vel appe. non dz pñuare a quē qz sua possessione quis hoc sit in iudicio fm archidia.in predicto.c.romana. vide decisi.xliiij.

De appel. et impetrationibus. Rubrica.

Appellās se facit cōmitti cām ī curia pt pudēre terminū qué sibi prefixit. secus si extra curiam. h. d. CCCCCCCXVI

I aliquis Sibimet prefixit terminū ad appellationē suā psequēdā vel iudex ad ꝑ ut fieri pōt: vt in. c. psonas. ⁊. c. sepe ꝯtingit. cū si. ꝙ iste talis appellās pōt preuenire dictū terminū īpetrādo auditores ī curia ro. Secus aūt si vult ipetrare iudicē extra curiā: et ita etiā obseruat sacrum palacium de facto: vide deci. cccxliii.

de beneficiis affectis. rubrica.

Semel affectū sp durat affectū. h. d. CCCCCCCXVII

I Beneficia alicui⁹ sunt reseruata ppter aliquod officiū sedis apostolice quod hꝫ: ꝙ lꝫ remoueat̄ seu priuetur dcō officio quacūqꝫ cā ꝙ nihilominus sua beneficia que tunc habebat remanebunt reseruata. Secus tamē de beneficiis que post amotionem siue priuationem dicti officij obtinebit. ⁊ ita obseruat predicta sedes apostolica.

de iure reuocandi domum. rubrica.

Presentes in curia reipublice cause non habent ius reuocandi domum. h. d. CCCCCCCXVIII

I c Quod illi q sunt ī ro. curia reipublice cā habent ius reuocandi domū: vt. c. si. extra. de foro cōpe. ⁊. c. si. de dila. tn̄ cōiter obseruatur ꝙ tales nō hn̄t ius reuocādi domū imo coguntur ibi respōdere adūsarijs suis postꝙ sunt presentes ī curia: ⁊ ita ēt obseruat rota dominoꝝ auditorum sacri palacij. de accusationibus. rubrica.

Mōachus admissus ad accusationē abbatis dꝫ hēre expēsas necessarias a monasterio. h. d. CCCCCCCXIX

I Mōachus admittatur ad accusationē vel inqsitionē sui abbatis dēnt expēse necessarie ministrari sibi d̄ rebus monasterij donec finē debitū accipiat: vt le. ⁊ no. in. c. ex parte. de accu. ibi ēt Inno. nisi hēret admistrationem sm̄ pe. boneti. de priui. c. ex parte. et licet expense facte ante lit. cōtes. possunt peti de iure actionis facte post lit. ꝯtes. officio iudicis sm̄ ho. Inno. et hosti. in. c. si. de dolo et contu. nihilominus tn̄ iudex datus in dicta cā licet lis non sit post rōez cāe sibi cōmisse taxatio expē. scis occasiōe dicti cāe ante eius commissionē put sibi videbitur faciēdū: tamē hoc fit de magna eqtate sine alia solēnitate iuris: et cōmissa cā alicui: et omnia intelliguntur cōmissa sine quibus eē non pōt. vt le. et no. in. c. prealle. de offi. delega. ⁊ in regula iuris accessoriū. libro sexto. cum si. ⁊ ita tenet rota dominorum auditorum sacri pala.

de compulsoria. rubrica.

Instrā extracta ī ptibus in vi compulsorie decrete parte citata fidem faciunt in iudicio. hoc. dicit. CCCCCCCXX

I Cōpulsoria ꝯcedatur in aliqua cā ad ptes vocatas pte ad recipiēdū publica istrā vel scripturas vel alia trāsūpta hec scripture faciūt fidē ī iudicio ⁊ ita seruat rota dominoꝝ auditorꝝ sacri pa. tn̄ ꝯ ꝙ citet̄ ēt in partibus.

de probationibus. rubrica.

Sumptum de registro bullarum fidem non facit supplicationum signatarum. hoc dicit. CCCCCCCXXI

Nota Sumptū de registro supplicationuꝫ signatarꝝ dominī pape in iudicio non facit fidem ⁊ secus si de registro līraꝝ apostolicaꝝ bullataꝝ extrahatur: et ita seruat et tenet curia romana. Registrum vero dicitur quidam liber de regimine ecclesie ex cuius dictis regitur sm̄ hugo. sm̄ papiam vero dicitur registrum liberis qui rerum gestarum memoriā ꝯtinet. Unde dī quasi rei geste statutum sm̄ ꝙ ol in summa catholicon ubi tractatur de ista littera. R.

de acceptationibus. rubrica.

Per solam acceptationem non acquiritur ius de quo oporteat facere mentionem. hoc dicit. DCXXII

I Aliqs acceptat aliquā pbendam de qua nō est sibi facta prouisio p suum executorem: si papa cōferat illam pbēdam sic vacan. alteri dicendo etiam si alteri non est ius quesitum talis acceptatio nō nocet gratie pape alteri facte secus si ordiarius ꝯferet alteri talē prebendā: iuxta. c. cum ꝯ. quē. de concess. preben. in. cle. et ita seruat sacrum palacium

de remissione cause. rubrica.

Remissio cause ad cancellariam presente notario cause et una partium valet. hoc dicit. DCXXIII

I Aliqs auditor sacri palacij ex cā rōnabili remittere vult cām sibi cōmissā sufficit notarius cāe presentibus ptibus vel unā scribē remitto cām vel si vult remittat p notariū p̄dictū vicecācellariū ita cōiter huatur ī sacro palacio

de responsionibus ad interrogatoria. rubrica.

Interrogationi criminose non tenetur quis respondere. hoc dicit. DCXXIIII

Si quis Facit arrestari aliquē de curia non recessurum donec o atis directe obiectis respondeat an talis teneatur de iure respondere talibus interrogationibus: dic de stilo sacri palacij ꝙ talis tenetur respondere si vult respondere affirmatiue cū prestatione dicendo. credo talibus interrogationibus obiectiuis: si tamen alias constet de eis per legitima documenta in iudicio. alias non. Sed hoc veꝝ est si supradicte interrogationes non respiciant crimina vel defectus illius psone ꝯtra quē opponūtur secus si respiciant. Sed si sit dubium ꝙ respiciant dicunt aliq ꝙ debent respondere cū predicta prestatione. alij vero dicunt cōtra et forte non male. Et an interrogationes et positiones fieri debeant super criminibus alicuius. super hoc vide Innocen. hosti. et compos. in. c. dudum. super verbo. dicendo. de elec. in spe. titu. de posi. et Innocen. et host. in. c. ij. extra. de confes. et Guil. de monte laud. in proe. cle. etiam quod legitur et no. in. c. qualiter et quando. ij. de accusa. et in spe. t. de posi. §. vij. videndum occurrit. versi. xxix. considerandum ē.

de causa possessionis. rubrica.

Notorium non ius agentis possessorio obstat eidem. hoc dicit. DCXXV

Nota Nō ubi agitur iudicio possessorio in cā beneficiali et appet de notorio non iure agentis impeditur restitutio: vt no. Innocen. in. c. constitutus. de si. presb. et per spe. titu. de peti. et pos. §. quia supradictum. secus in re prophana. argu. l. si. de vi et vi ar. et. l. si de vi. et. ff. de iudi. et no. per oy. in regula que ad agendum. de regul. iuris. lib. sexto. et per Innocen. in. c. significasti. de diuor. vide deci. vij.

de causa possessionis. rubrica.

Suspensio petitorij quoad unam partem operatur etiam quo ad aliam. hoc dicit. DCXXVI

Si auditor Sacri palacij suspēdat petitoriū ad instantiā unius ptis o ītaxat: vt agatur tantū in possessorio. Iuxta cle. unam. de cau. pos. et proprie. ꝙ tunc ēt intelligātur suspensum petitorium quo ad aliam partem sine eius petitione sm̄ dispositionem iuris cōis: vt in. alle. c. uno. et no. in. c. ex conquestione. de resti. spo. et hoc veꝝ est in eadē ratiōe. secus in diuersis: et ita seruatur ī rota.

de litis contestatione. rubrica.

Processus factus lite non contes. in causa prophana est nullus: secus in spirituali. hoc dicit. DCXXVII

In causa Prophana lite non ꝯtestata processus est nullus: vt in. c. uno. de lit. contesta. secus ī cā spūali. pro hoc. c. sepe. de verbo. sig. et ita seruat rota

de surreptione gratie. rubrica.

Sufficit ꝙ quis narret se clericum diocesis in qua est beneficiatus. hoc dicit. DCXXVIII

Si aliquis Est oriūdus de aliqua diocesi et habet domicilium vel beneficiū in alia diocesi si impetrat beneficium dicendo se clericum diocesis vel beneficij et non originis ꝙ talis gratia valet nec est surreptitia. pro hoc facit quod dicit arch. in. c. dilect⁹. sup verbo. actor et reus. de rescr. li. vi. et. c. cū nullus. de tēp. or. et. c. cuius. lxxi. di. et ibi ēt hugu. Guil. p hoc etiam. c. cum dēcorem. de insti. et istam etiam tenet rota dominoꝝ auditoꝝ sacri pala.

de acceptatione. rubrica.

Presumit̄ acceptatio sci. ij. mēsem. h. d. DCXXIX

Si aliquis Est primus expectās ī aliqua grā beneficiali ⁊ ipse dicit se acceptasse. ij. mensem: ⁊ scd̄s expectās dat obiectiue seu dicit ꝙ nō acceptauit. ij. mēsem sine aliqua pbatiōe nisi scd̄s expectās pbēt clare esse gtie ꝙ nō acceptauerit. ij. mēsem a tpe note vacatōis non an

dif. et ita etiam seruat rota dominorum auditorum sacri palacii.

De articulis. Rubrica.

Articuli de rebus non verisimilibus non admittuntur. hoc dicit. DCXXX

rticuli Sequentes de aliqua materia de qua non est verisimile non admittuntur. pro hoc facit quod no. in c. si est verisimile. de presump. ita seruat rota.

De gratia in forma dignum. Rubrica.

Forma dignum arbitramur dicitur esse quando fit gratia et committitur si inuentus fuerit idoneus conferatur etc. hoc dicit. CCCCCCXXXI

orma Dignum arbitramur dicitur esse quando dominus papa facit gratiam alicui de beneficio vacanti vel vacaturo committendo alicui vel aliquibus si per eum vel eos inuentus fuerit in scientia idoneus vel sufficiens et etiam in moribus repertus fuerit vite laudabilis: et ista forma est. dignum arbitramur

De derogatione statutorum. Rubrica.

Statutum priuilegium vel consuetudo non tollitur per non obstantias generales literarum apostolicarum. hoc dicit. CCCCCCXXXII

ota Non statutum priuilegium vel consuetudo ecclesiarum non tollitur per non obstantias generales literarum apostolicarum nisi expressa mentio fiat in litteris de predictis.

De clausulis generalibus in litteris appositis. Rubrica.

Clausula derogatoria ad statutum non includit statutum iuratum. hoc dicit. CCCCCCXXXIII

ota Si aliquod statutum est in aliqua ecclesia iuramento vallatum quod licet dicatur in litera papali gratie alicuius quod non obstante tali statuto non faciendo mentionem de iuramento quod non valent tales litere: dicte vero non obstantie ponuntur ideo in literis apostolicis quia si non essent posite gratia non valeret. Secus autem si papa prouidet de beneficio vacanti apud sedem apostolicam vel de reseruatis: quia tunc non est necessarium quod fiat mentio de predictis in literis apostolicis quia predicta non habent locum in beneficiis vacantibus apud sedem apostolicam nec in reseruationem: et ita etiam tenet rota dominorum auditorum sacri palacii. circa vero predicta vide infra posita in c. aliquibus. de rescrip. li. vi. Quid autem circa gratias apostolicas ad recipiendum fructus beneficiorum in absentia familiaris domini nostri pape vel cardinalium vel aliorum qui habent gratias super hoc et circa hoc debent videri verba dictarum gratiarum seu priuilegiorum dominorum cardinalium de fructibus percipiendis per suos familiares in absentia: an remoueant predicta statuta vel priuilegia vel consuetudines ecclesiarum iurata vel non iurata domini auditores de rota sacri palacii communiter nolunt aliud dicere vel consulere super hoc et ex causa supra. cccxvi.

De actione iniuriarum. Rubrica.

Requiritur quod in commissione cause iniuriarum criminalis in signatura de iniuriis fiat expressa mentio. hoc dicit. CCCCCCXXXIIII

ota Non actio iniuriarum non datur ad vindictam alicuius. secundum arc. sup. v. iniuriarum. de offi. ordi. si canonici. li. vi. domini vero auditores sacri palacii non communiter cognoscunt de iniuriis que dicuntur esse illicite alicui nisi expressa mentio fiat in commissione papali: et hodie etiam vix de curia romana hee litere impetrari possunt secundum Hosti. in c. grauis. de resti. spoli. Nec sufficeret narrare in supplicatione de iniuriis nisi vicecancel. poneret de manu sua in supplicatione de iniuriis. ratio est quia in actione iniuriarum si agatur criminaliter condemnatus est infamis. secus si ciuiliter: vt. l. i. ff. de his qui no. infa. et no. in c. cum tu. de testi. co. et Archidi. in alle. c. si canonici.

De deuolutione cause per appellationem. Rubrica.

Causa appellationis a iudice vel parte approbate deuoluitur ad curiam romanam. hoc dicit. DCXXXV

ic Non si facta fuerit appellatio in aliqua causa ad sedem apostolicam et fuerit approbata a iudice vel a parte: tunc talis appellatio deuoluit causam ad sedem apostolicam. vt c. sepe de appel. et c. cordi. eo. titu. libro sexto.

De taxatione expensarum. Rubrica.

Auditor pendente appellatione cui dedit reuerentiales non potest taxare expensas quarum taxationem sibi in sententia retinuit. hoc dicit. DCXXXVI

i dominus Auditor sacri palacii pronunciauit in aliqua causa diffinitiue: et etiam condemnando in expensis retinendo sibi taxationem earum: si est appellatum ab eo et dat apostolos reuerentiales sicut fieri debet quando est appellatum a diffinitiua: tunc pendente appellatione non debet facere dictam taxationem: nec aliquid innouare nisi dicta causa reducatur ad eum: et ita seruat sacrum palacium.

De sumpto instrumentorum. Rubrica.

Sumptum de originali regulariter fidem non facit. hoc dicit. DCXXXVII

ic Quod sumptum de instrumento originali communiter non facit fidem. pro hoc c. i. et. ii. de fide instrumen. et ita etiam seruat rota dominorum auditorum.

De citationibus. Rubrica.

Si in causa commissa in curia de speciali mandato decreta est citatio ad partes cuius executio nondum ad auditorem peruenit potest auditor procedere cum procuratore citati qui haberet speciale mandatum. hoc dicit. DCXXXVIII

i aliqua Causa non sit in curia romana per appellationem vel presentiam partium: sed tamen de speciali mandato domini pape cuius commissio facta alicui domino auditori et per eum decreta citatione ad partes illius contra quem impetrata est: et licet dicta citatio non sit executa quod sciat dictus auditor: eam nondum sit reproducta vel reportata ad eum citatio nihilominus dictus auditor potest procedere in causa si aliquo modo potest inuenire in curia aliquem habentem sufficiens mandatum a dicto citato vel citando pro dicta causa: et ita etiam seruat rota dominorum auditorum sacri palacii: verumtamen forte non est malum in tali casu ad cautelam si procurator inuentus in curia iuraret si scit vel credit quod dicta citatio sit executa in partibus.

De citationibus. Rubrica.

Per audientiam contradictarum non citantur nisi contumaces. hoc dicit. DCXXXIX

ota Non aliquis absens a curia ro. non citatur per audientiam contradictariarum nisi propter contumaciam.

De gratiis expectatiuis. Rubrica.

Clausula anteferri non habet locum quando gratia obtenta fuit postquam alius prius acceptauerit beneficium iure vacans. hoc dicit. DCXL

i aliquis Erat expectans auctoritate alicuius pape in aliquo beneficio ad collationem alicuius quo papa mortuo alter papa qui ei successit fecit similem gratiam alteri in eadem collatione cum clausula anteferri quod si primus acceptauit solum sine prouisione facta sibi per executorem suum. i. mensem ante gratiam secundi: quod gratia secundi non habebit locum cum gratia dicti primi per acceptationem sit consumpta ante secundam: haberet enim locum secunda si essent pares in expectando beneficium vt le. et no. in c. quodam. et c. si cui. de preben. li. vi. et c. quoniam. de conces. preben. et c. cum in multis. et c. duobus. de rescrip. et li. predictus autem primus qui acceptauit non potest dici per secundo propter dictam acceptationem. nec est vis in casu si dicatur quod acceptatio non dat ius: sed collatio secundum Jo. an. andre. et Archidiaco. in preal. iure. et Joan. mona. in c. si tibi concesso. in fi. de preben. libro sexto. maxime cum clausula anteferri sit restringenda et cum sit valde odiosa: secundum compos. in c. causam que. de rescrip. et ita seruat rota.

De articulis et responsionibus. Rubrica.

Articulis tam impertinen. quam pertinen. responderi debet de stilo palacii. hoc dicit. DCXLI

ic Non stilus est sacri palacii quod semper debet responderi per partes positionibus pertinen. et impertinen. et hoc fit causa abbreuiandi litem et etiam vt sciatur qui positiones negate dantur per articulos: seu dantur articuli. vtrum sint boni et pertinen. in materia et forma et nunc sufficiat predicta de causa vt est dictum.

De procura. Rubrica.

Ista est summata supra decci. cccxli. DCXLII

i dominus Absentis procuratoris compareat in aliqua causa ex necessitate: tunc non videtur eum reuocare licet non protestetur. secus si ex voluntate compareat nisi appareat quod ipsum voluerit reuocare ex probabilibus coniecturis. c. si quando. de procura. li. vi. et ita etiam seruat rota.

De fine diete dioc. Rubrica.

Dieta cōputatur a fine diocesis domicilii.h.d. DCXLIII

Communiter tenēt rota dñoꝝ auditoꝝ sacri palacii ꝙ dieta cōputatur a fine diocesis domicilii:sm ꝙ dicit Jo.an.i.c.statutū.sup vb. vnā dietā.de rescri.li.vi.licet sup hoc fuerunt diuerse opi.doctoꝝ.

de probatio.et fide instrumentorum.rubrica.

Sequitur deci.h.d. Procuratoriū abbatis et cōuētus p notariū sine eorum sigillo factū valet.h.d. DCXLIIII

Aliqui dñi de rota dñoꝝ auditoꝝ sacri palacii tenēt ꝙ procuratoriū valet si notarius dicat in instrō narrando talis abbas et conuentus faciunt tales procuratores in tali causa sine sigillo eoꝝ:alii vero tenent contrarium.

de admissione articulorum.rubrica.

Articuli i dubio admitti cōsueuerūt. hoc dicit.DCXLV

Domini de rota sacri palacii cōsueuerūt admittere articulos priū qñ ē dubiū an debeant admitti vel non.

de materia articulorum. Rubrica.

Articuli cōclusorii dicuntur qr factum cōcludunt et p responsionē illis factā lis cōtestatur.hoc dicit.CCCCCCXLVI

Itc Nō articuli cōclusorii sunt seu dicuntur ideo qr in eis datur factum eorum et concluditur.et per aduersariū rñdetur dictis articulis et p responsiones factam seu secutam dictis articulis fit litis contes.pro hoc.c.vnum.de litis contes.quia dicti articuli sunt loco libelli oblati.

de articulis.rubrica.

Articuli calumniosi admitti non debent nisi sint de iure dātis.hoc dicit. CCCCCCXLVII

Itc Nō si aliquis in aliqua causa dat articulos calūniosos ꝙ si sunt de iure suo sunt admittendi alias non:vt no.in.c.post electionez.in glo.extra.de concess.preben.sm Jo.an.in fidei fauorem.in nouella.de here.libro.vi.

de articulis.rubrica.

Articuli obiectiui post terminum dati non admittuntur in causa spirituali.hoc dicit. CCCCCCXLVIII

Ista Nō si in aliqua causa spirituali non dantur articuli obiectiui sm.c.constitutionez.de elec. in cle.in termino assignato ꝙ lapso dicto termino nō admittuntur articuli vere obiectiui.sed magis expectiui.et ita seruat rota.

de articulis.rubrica.

Articuli obiectiui nisi sint bene formati et specificati non admittuntur.hoc dicit. CCCCCCXLIX

Sciendum Est ꝙ si actor vel reus.in aliqua cā spūali vel prophana dat articulos obiectiuos:quia tunc debent dare bene dispositos et specifice et in bona forma:alias non admittuntur:iuxta.c.constitutionem.de elec.in clemen.secus autem si dans tales articulos esset in probato:quia tunc non curatur de forma.

de vacationibus.rubrica.

An expiret reseruatio p prouisionē sctām p papaꝫ et q̄ moritur extra curiam litteris nō expeditis.h.d. CCCCCCL

Si Papa prouidet alicui de bñficio vacan. apud sedez apostolicā:si idoneus repertus fuerit et ille recedat ō curia non examinatus et ēt sine bullis dicte gre et moriatur i suis ptib⁹ an tale bñficiū adhuc dicatur vacare apud sedē apostolicam:dicunt aliqui maiores de rota sacri palatii ꝙ si ille erat idoneus:et vt talis pbatur p testes ēt post mortē eius ꝙ tale bñficiū vacat extra curiam.aliq vero alii dñi de rota tenent cōtrarium ꝙ adhuc vacet in curia cum dicta gratia videretur cōditionalis si idoneus repertus est:et id non fuit factum morte puēt⁹.

de appella.et sententia excōicationis.rubrica.

Si iudex ad aliquē reuocat absolutionem excommunicationis factam per iudicē a quo non potest eum intrudere sed debet denuo excommunicare.h.d. CCCCCCLI

Si Aliqs iudex absoluit aliquē a sñia excōicationis vel ad cautelā pp qd ē appellatū si iudex appellationis pronūciet bñ appellatū et male processum seu absolutum a quo postea petatur ꝙ reducatur sñia excōicationis in illū cōtra quē erat lata nō dz fieri.qr ille q absoluit:licet eēt iudex p lrās surrepticias seu p cōmissionē surrepticiā nō hūit iurisdictionē:vt no.in.c. ad audiētiā.sup v.irriti.et ibi cōtraꝫ vi cē.de rescrip. Sed de nouo exercet illū seruādo ordinē:iuxta.c.reprehensibilis.et.c. cum speciali.extra.de appel.et.c.cum medicinalis.de sen. excom.li.vi.petatur aliqua cā cum predicta absolutio habuit locū si factum fuerit per predictum iudicem et ita tenet rota.

de testamentis.et iurepatronatus.rubrica.

Verbū statī reuertitur ad terminū iuris.h.d.CCCCCCLII

Si Aliqs testator ordinauit i suo testō aliquā capellaniā et dotauit et approbata fuit p ordinariū:q voluit illa vice ꝙ post eius mortē ille cui dimisit ius patronatus statim pñtaret ad illā clericū idoneū:postea vō qñ vacaret aliis vicibus ad dcāꝫ.capellaniā pñtaret infra terminuꝫ iuris psonā sufficientē:iuxta qd q̄ritur si dictus pronus erit priuatus iure pñtandi illa vice si statī nō pñtet post mortē testatoris vel refertur ad terminū iuris:tꝫ rota ꝙ in pdicto casu sufficiat ꝙ presentet.i. dictū terminū iuris et cū hoc dz intelligi seu reduci voluntas dicti testatoris nō obstante dicto verbo statim. Itē sic dz intelligi seu interpretari ad excitandū dictum terminū iuris solū.secus aūt esset si dictus testator apposuisset.i.mēsem vel aliqs dies post verbū statim.de cuius materia no.in.c.quia propter.super verbo.mox.extra. de elect.

de iureiurando.rubrica.

Juramentum appositum in contractu de iure reprobato non tenet vt contractus valeat.sed vt iurans illud seruet sic. hoc dicit. CCCCCCLIII

Tenet Ut dicit domin⁹ cardinalis vmaricn.ꝙ iuramētū positū i cōtu a iure reprobato nō tꝫ quātū ad hoc ꝙ cōt⁹ valeat sꝫ bene tenetur iurās dictū suū iuramētū seruare.

de commissionibus.rubrica.

Si cā cōmittatur duob⁹ auditorib⁹ ille cognoscet cām cui primo ē pñtata cōmissio.hoc dicit. CCCCCCLIIII

Nota Nō qñ cā cōmittitur duob⁹ dominis auditorib⁹ ꝙ ille cui pmo ē presentata cōmissio cognoscit ō cā:p hoc facit qd no.in.c.ppositū.de foro cōpe.et.c.duobus. ꝙ si vo.de rescri.li.vi.et ita seruat rota.vide decisi. cccc xxix.

de cōmissiōib⁹ et iniuris et de ptāte vicecācellarii. Rub.

Vicecancellarius non committit causas iniuriarum verbalium.hoc dicit. CCCCCCLV

Nota Quod vicecancellarius domini nostri pape non facit commissionez alicui auditori sacri palacii.de iniuria verbali facta alicui:pro hoc quod no.in.c.cū te.glo.fi.de re iudi.et.c.dudum.super verbo. calore. de conuer.coniu.secus autem esset de iniuria reali.

de sententia excommunicationis.rubrica.

Absolui pt excōicatus in psonā pcuratoris hñtis speciale mandatum ad hoc.h.d. CCCCCCLVI

Nota Nō domini auditores sacri palacii non consueuerūt absoluē excōicatos nōe cāe eis cōmisse: nisi excommunicati sint presentes in curia vel habeant in eadē sufficiētē pcuratorē:tūc possunt absoluē sm Jnn.i.c.cum desideres.de sen.excō.licꝫ ibidem teneat contra Hostien. sed dictum Jnno.seruat sacrum palacium. vide supra decisio.lx.

de testibus.rubrica.

Qui fuit pcurator in pria istātia i scda si nō sit pcurator pōt pduci i testē p ptē aduersam.h.d. CCCCCCLVII

Sic Nō si in aliqua cā aliqs vt pcurator fuerit litē ptestatus in prima instantia:sed in alia instantia nō venit pars contra quam fuerit procura.potest producere in testem si vult.facit in ratione.c.dilecto.et.c.veniens.de testibus

de vnionibus.rubrica.

Uniri potest beneficium reseruatum sed vnio habebit effectuꝫ cessante reseruatione h.d.,CCCCCCLVIII

Sic Quod vnio potest fieri de beneficio reseruato:que tamen non habet suum effectum quam papa conseruat ratione sue reseruationis facte sed postea dum non vacabit in curia dcā vnio habebit suuꝫ effectum:et ita tenet rota.

de inhibitione.rubrica.

¶ Intimatio litis pendētis nō ligat man⁹ alteri⁹ iudicis nisi intimet p cardinalē int̄ cardinalib⁹ nō inhibet. DCLIX

Tē est Sciēdū φ si alicui dño auditori sacri palacii ē cā cōmissa q̄ erat cōmissa alteri an̄ ⁊ intimet eidē ɔmissionē factā: pp hoc nō tenet abstinere ꝓcedē i cā nisi post inhibitionē. Secus aūt si aliqs dñs cardinalis intimet alicui auditori sacri palacii: pp eius reuerētiā: ⁊ si aliqua cā est ɔmissa alicui dño auditori q̄ pri⁹ erat i manu dñi cardinalis: q̄ tūc auditor sacri palacii facit intimationē dño cardinali cāe sibi ɔmisse: licz d iure deberet facere inhibitionē fm Archi. in. c. romana. de appel. li. vi. Sed inhibitio omittur solum pp reuerentiam cardinalis ⁊ hoc seruat rota.

De iuramento calumnie. Rubrica.

¶ Si iuramētū calūnie petitū fuerit ⁊ nō p̄stet nullus est ꝓcessus. secus si nō fuerit petitum. h. d. DCLX

Nic Nō si aliqua cā querit φ iuret. de calūnia ꝑt p̄stari vsqz ad finē. ⁊ si nō p̄stet null⁹ ē ꝓcessus. sec⁹ ait si nō petat: ⁊ ita fuat sacrꝫ palaciū. ⁊ hic expssū i. c. i. d iura. ca li. vi.

De expensis. Rubrica.

¶ Si suspēso petitorio obmittat i possessorio ɔdēnatō expēsarū peti nō ꝑt deīn i petitorio. sec⁹ ē de fructib⁹. DCLXI

St Sciēdū φ si in aliqua cā ꝓcedat i possessorio suspēso petitorio ⁊ ꝓnūciet sup. possessorio restitutorio ⁊ omittat cōdēnatio expēsarū: postea nō ꝑt deduci i petitorio. sec⁹ āt quo ad fruct⁹ ꝑceptos restituēdos ⁊ q̄ ꝑcipi potuerunt si sit casus. ⁊ ita tenēt aliq dñi. de rota sacri palacii. p h facit. c. viii. de cā pos. ⁊ ꝓpue. ⁊ c. ad cōpescēdas. de seques. po. ⁊ fruc. in cle. In contra. tamen videtur facere Inn.

De testamentis. Rubrica.

¶ Valet testm̄ in quo ordinatur beneficium sacerdotale: ⁊ testator disponit φ talis. xiiii. annorum illud habeat etiaz antequam sit sacerdos. h. d. DCLXII

Tē Est sciēdū φ si aliqs testator ordinet in suo testō bñficiū sacerdotale ⁊ dicat volo φ talis. xiiii. annoꝝ vel minoris etatis hēat bñficiū meū ⁊ interī φ possit ē sacerdos φ talis ordinatio testamēti tꝫ ⁊ valet ⁊ ita tꝫ rota.

De remissionibus ad partes. Rubrica.

¶ Ubi ptes discordat sunt remittēde ad audiētiā ɔdictaꝝ ad ɔueniēdū. d iudicib⁹ remissiōe. h. d. DCLXIII

Et sciēdū Nō q̄n aliqs auditor sacri palacii i aliqua cā ɔcedit remissionē ad ptes ad ꝓbādū aliqd dicēdo ptibus φ alias ɔueniāt de iudicib⁹ ⁊ ipse ponit tertium ⁊ nullo mō pnt ɔuenire ptes: φ tunc auditor cause remittit ptes ad audientiam contradictaruꝫ pro conueniendo. de iudicibus si volunt: ⁊ ita seruat rota.

De omissione iuramenti. de calumnia. Rubrica.

¶ Breuis est nō summatur. DCLXIIII

Nota Nō q̄n in aliqua cā ommittat iuramētū. de calūnia q̄n petit p̄stari: nihilominus valet snia lata.

De purificatione gratiarum. Rubrica.

¶ Si purificatio grē paupis sit ɔmissa epō: eo mortuo pōt capitulum eam purificare. h. d. DCLXV

I Purificatio alicuius grē pauperum ɔmissa ē alicui epō qui an̄ eius purificationē mortu⁹ ē: tūc eam pōt purificare sede vacāte capitulū: ⁊ ita tenēt aliq dñi auditores. ꝓ hoc facit. c. vnicū. ne sede vacā. ⁊ c. i. de institu. li. vi. imo totū ɔtrium tenet maior ps: q̄ lꝫ sede vacāte p̄dicta spectent ad capitulum nisi est in iure expressum: non aūt iurisdictio delegata alicui epō pōt puenire ad capitulū eo mortuo.

De optationibus. Rubrica.

¶ Non summatur quia breuis est. DCLXVI

Nota Nō optio non venit ex nouo titulo sed ex antiquo: vt ꝓbatur in. c. cum in tua. de consue. li. vi.

De data in litteris in forma dignum. Rubrica.

¶ Data in bullis apponitur sub die date supplicationis nō examinis. h. d. DCLXVII

Sciendū Est φ q̄n dñs vrbanus papa quītus volebat facere grām i ꝑpā forma dignū arbitramur ad supplicationē alicuius. d bñficio vacāte vel vacaturo ⁊ cōmittebat examinatio alicui φ si inueniat idone⁹: tūc ponebat data i lrā apostolica diei supplicatiōis date: ⁊ nō diei in qua facta fuerat examinatio.

De ꝓcura. Rubrica.

¶ Procurator ad cās deuolutas tenet defendē dñm in cā cōmissa in curia de spāli mādato pape. DCLXVIII

Sciendū Est φ q̄n aliqua cā in curia romana. de spāli mādato pape ɔmittit: φ lꝫ ptes ambe vel vna mittat ꝓcuratorē limitatuꝫ ad cās tm̄ deuolutas φ nihilominus talis ꝓcurator tenet defendē ptē suā i oib⁹ necessariis ad dictā cāz postq̄ ē i curia ɔmissa. d spāli mādato.

De litis ɔtesta. ⁊ sententia ⁊ re iudi. Rubrica.

¶ Si in fa instā lis nō ɔtestet valet ꝓcessus. DCLXIX

Quando Aliqua cā est in secunda instātia: ⁊ dato libello seu libellis nō est rñsum: ⁊ sic lis nō est ɔte. nunquid valet. Dic φ sic: vt no. in. c. ꝑ tuas. de appel.

De commissionibus. Rubrica.

¶ Cause ɔmisse p ɔmissionē ɔsistoriale sunt magis piculose q̄ alie si in eis ordo iuris debite nō fuet. DCLXX

Nota Nō q̄n aliqua cā spūalis vel ꝓphana ē in curia romana. d speciali mādato ɔmissa pp ꝓpositionē factā in ɔsistorio corā papa: q̄ tunc mādat vicecācellario φ ɔmittat cām alicui dño cardinali vel auditori sacri palacii fm φ petitur ⁊ aliquotiens p̄dicta cā est in curia p viā appellationis vel aliā iuris viā φ est magis piculosa nisi seruetur iuris ordo: q̄ si quando est causa de mandato speciali.

De articulis non admittendis. Rubrica.

¶ Publicatis attestationibus ⁊ decreta copia partibus nō debent testes recipi super eisdem articulis etiam si pars iuret se non habuisse copiam. h. d. DCLXXI

Nota Nō si in aliqua cā spūali ad ꝓphana super articulis datis per aliquā partē recepti sunt testes ⁊ publicatio facta testium: ⁊ etiaz decreta copia attestationū partibus ⁊ in prima instantia est lata snia ɔ ptē dātē articulos a qua appellat ⁊ corā iudice appellatōis repetit p̄dictos articulos in omnibus ⁊ p oia dicens φ non habuit copiam attestationum: vt constat in processu ⁊ ēt iurat iuxta qō querit: an debeāt admitti p̄dicti articuli. Et vr̄ φ non: q̄ attestationibus publicatis: iuxta. c. ex tenore. de testi. ⁊ testibus. c. c. in cle. ⁊ hoc tenet maior pars dominorum auditorum.

De sententia excommunicationis. Rubrica.

¶ Auditor non dat litteras absolutionis preceptorias: sed intimatorias. h. d. DCLXXII

Nota φ si aliqs dñs auditor sacri palacii absoluit aliquē in aliqua cā sibi ɔmissa simpliciter ⁊ ad cautelam ⁊ pars absoluta petit fieri litteras mandādo ad ptes φ denuncient talē fore absolutū. φ non ꝑt hoc mādare: sed bene potest facere lrās intimationis φ talis absolutus ⁊c.

De commissionibus. Rubrica.

¶ Commissio cause pendentis extra curiā romanā facta i curia tacita litis pedētia nō valet. h. d. DCLXXIII

Dic φ si aliqua cā spūali vel ꝓphana pēdet lis ex̄ curiaꝫ romanā ⁊ cōmittat. de spāli mādato tractari i curia ⁊ non fiat mentio. de lit. pen. φ talis ɔmissio non valet: vt. c. fi. ⁊ c. ecclesia. ii. vt lite pen. ⁊ c. inter monasteriū. de re iu. mo.

De appella. ⁊ inhibitione. Rubrica.

¶ Non potest inhiberi iudici a quo qui dedit refutatorios post conclusionem in causa. DCLXXIIII

Nota φ q̄n in aliqua cā spūali vel ꝓphana ē ɔclusuꝫ: nō ꝑt fieri inhibitio: ⁊ lꝫ sit appellatū a ɔclusione ⁊ dati sint apostoli refutatorii ⁊ terminus assignat⁹ ad sniam audiēdā ⁊ appellās ipetrauerit auditorē q intimat suā ɔmissionē audi. a q̄ appellatū ꝑt ꝓferre suā sniam ⁊ ita ēt fuat sacrum palacium.

De petendis apostolis. Rubrica.

¶ Ratio apostoloꝝ ē act⁹ extraiudicialis. DCLXXV

Nota φ si auditor sacri palacii assignauit terminū appellāti ad recipiēdū apostolos: ⁊ nō venit i termino sibi assignato ad sacꝫ palaciū vbi sedet p tribūali: φ nihilominus si appellās veniat ad domū suā vel alibi vbi sit auditor φ lꝫ in tribunali nō sit: dꝫ sibi ɔcedē apostolos reuerētiales vel refutatorios fm φ videbitur dicto auditori: q̄ datio apostoloꝝ est actus extraiudicialis ⁊ nō iudicialis ⁊ ita fuat.

De subsidio charitatiuo. Rubrica.

¶ Subsidium charitatiuum debetur prelato de iure commu ni et prescribi nō potest. h.d. DCLXXVI

Ic Nō subsidiū charitatiuū competit de iure cōi platoꝝ vt. c. cū apostolꝰ. de cēsi. nec valet contra eū pscriptō. et ita tenet rota. De procura. Rubrica.

¶ Pōt qs iudicialiter defendere sibi coniunctas psonas dūmodo si possit aliū cōstituere pcuratorē. h.d. DCLXXVII

ota Nō coniuncta psona p coniuncta pt venire ad iudiciū p defensione. vt in spe. ti. de cōiunc. pso. secus aūt si coniuncta psona vellet cōstituere pcuratorē p coniūcta psona absente. licet caueret de rato: et ita tenet rota.

De cessione iuris litis et cause. Rubrica.

¶ Renuncians liti et cause censet et renunciare iuri qd hz tā in causa pphana qz spirituali. DCLXXVIII

ic Nō si aliqs i aliqua cā pphana renunciat liti et cāe q inter aliquos in iudicio vertit ex aliqua cā q etiā renunciat iuri qd hz. vt. l. postqz liti. C. de pac. et idē ēt vr i cā spūali si fiat. vt in. c. cum pbē. ibi liti. de pac. et ita ēt vr ibi sentire Inn. sm Jo. an. et Pau. in. c. grē. de rescrip. in cle. hoc ēt tenet maior pars dnoꝝ. Sed dns Petrus de forcenato auditor sacri palacij et cōdictoꝝ dicit q qñ qs renunciat liti et cause in cā pphana renunciat etiam iuri. secus in cā spūali.

De restitu. spoliatorum. Rubrica.

¶ Requiritur q spoliatus in cā spirituali probet titulum coloratum aliqualiter. h.d. DCLXXIX

ota Nō in causa spūali petens restitutionē dz iustificare seu colorare suum titulum anteqz respiciat sm Inn. in. c. cōstitutus. ex̄tra. de filijs presb. secus in cā pphana: tunc spoliatus dz restitui sine aliqua pbatione. vt. c. bije. de resti. spolia. De inhibitio. Rubrica.

¶ In causis deuolutis p appella. seruat forma pcuratorii secꝰ i causis deuolutis p spūalē cōmissionē. DCLXXX

ic Nō si aliqua cā spūalis sit in romana curia tractanda rōne appellatiōis dz q seruet forma. c. i. de elec. li. vi. et c. vt circa. et c. cāz. eo. t. in cle. et in tali cā seruet forma pcuratorij data in pcuratione. secus aūt si cā est in curia romana. de mādato dni nostri pape. qi tunc inhibitio pcuratori facta seu data non valet qū dicta causa tractat in curia romana non obstante limitatione facta in procura.

De sumpto registri. Rubrica.

¶ Sumptum de registro bullarum fidem facit sed de registro supplicationum non. h.d. DCLXXXI

ota Nō sumptum seu transumptū de registro supplicationū pape nō facit fidē. secus de transūpto de registro bullataꝝ litterarum pape ita seruatur.

De confessis. Rubrica.

¶ Forma. c. ij. de confes. li. vi. est precise in omnibus seruanda propter eius rigorem. h.d. DCLXXXII

ic Nō. c. ij. de concef. li. vi. est valde rigorosum: quare in suo casu forma eius est oīno seruanda et p oia et oībꝰ et ita seruat rota. De citationibus. Rubrica.

¶ Si cā cōmittit cōtra reū citādū vt psonaliter cōpareat sufficit si citetur eius pcurator presens in curia. h.d. DCLXXXIII

ota Nō si cōmissio est facta alicui auditori sacri palacij in cā personali cōtra aliquē. si est necesse q citet ille vel pcura. ad dicendū cōtra cōmissionē. nec est necessariū si ille citet ad ptes. vt cōpareat in curia romana q sup hoc citetur pcurator eiꝰ q ē i curia cū hui cā sit psonalis et ita fuat rota.

De commissionibus et citationibus. Rubrica.

¶ Si in cōmissione dicatur cōstito. de assertis anteqz cognoscatur pars est vocanda. h.d. DCLXXXIIII

ic Nō si in aliqua cōmissione papali cōmittat sub vbo si cōstiterit. de hoc cōtra talē faciat hoc cōtra eū put ptinet in cōmissione tunc citanda est pars vel pcurator eius anteqz auditor faciat informationem. de contentis in cōmissione vt no. p Jo. an. in. c. cōstit. sup vbo. constiterit. de censi. in clem.

De citationibus. Rubrica.

¶ Uerbum si ita repereris non arctat ad citandas partes. hoc dicit. DCLXXXV

ota Si ponat in cōmissione si reperit sm Jo. an. in. c. iudices. de offi. dele. in cle. est necessaria citatō. Secus si ponat in cōmissione hoc vbū si inueneritis: q: tūc nō est necessaria citatio pdictoꝝ: et ita seruat cācellaria et rota auditorum. De citatio. Rubrica.

¶ Uerbū si inueneris in cōmissione positū non arctat ad citandas ptes vbi agit de re modica. DCLXXXVI

Dominus. Petrus de forcenato auditor cōdictarum dicit et tz q qñ ponitur in cōmissione papali q si inueneris: q qñ agit. de re modica q tūc nō est necessarium q pars citetur. secus autem etc.

De sententia et re iudica. Rubrica.

¶ Non lz tribus vicibus appellare tam i causa pphana qz beneficiali. h.d. DCLXXXVII

ic Nō si aliqs i cā spirituali vel pphana i eadē curia non in diuersis. in prima instantia et secunda sniaz diffinitiuam contra se reportauit et non appellauit: et in tertia instantia habuit sententiam contra se: et confirmatoriam a qua sit appellatum: et petat apostolos sibi dari non dabunt tunc aliqui apostoli: sed iudex potest dicere sibi petenti. Amice non lz tertio appellare: vt. c. sua. et c. directe. de appel.

De rerum permutatione. rubrica.

¶ Expectās q hz dimittere bnficiū q possidet si gra habeat effectū si pōt illud pmutare. h.d. DCLXXXVIII

ic Nō si papa facit grām alicui de beneficio sub expectatione dicendo in gratia: cum adeptꝰ fuerit habeat dimittere tale beneficium quod nunc possidet q si potest permutare talis expectans: cum tale beneficium dicatur reseruatum virtute dicte gratie: et ita aliam tenet et seruat vicecancella. domini nostri pape. super hoc etiam dicit emanasse extrauagans domini pape benedicti. xiii.

De compulsoria et transumpto instrorum. rubrica.

¶ Transumptum sine compulsoria fidem non facit. h.d. DCLXXXIX

Ic Nō transumptū siue sumptū de aliqua scriptura non facit fidem in iudicio nisi fuerit habitum in vim compulsorie. et ita seruat rota.

de intimatione appellationis. rubrica.

¶ Appellatio ratione episcopatus vel abbatie intimari dz in ianuis palacii pape: sed in inferioribus sufficit in audientia contradictarum. h.d. DCXC

ic Nō dns Petrus de forcenato auditor sacri palacii dicit et tenet: q si appellatum est in aliqua cā rōne epatus vel abbatie: vel aliarum dignitatū supioꝝ q tunc talis appellatio ad introducendū cām in curia dz intimari i ianuis domꝰ dni pape cū notario publico. Secꝰ aūt si appellatū ē in causis bnficioꝝ inferioꝝ: q: tunc dz intimari i audiētia cōdictarum. si aūt appellatio est a dnis auditoribus sacri palacii: tūc appellatio est intimāda in cancellaria dni nri pape.

de desertione appellationis et re iudi. rubrica.

¶ Si appellatio non prosequatur infra terminum datum ad prosequendum deseritur et sententia super desertione lata est interlocutoria. h.d. DCXCI

ota Nō si appellatio non psequatur infra terminū iuris vel terminum assignatum a iudice ad prosequendum. q talis appellatio poterit pronunciari deserta vt. c. si appellationem. de appella. in cle. et no. in. c. cum sit romana. de appella. pronunciatio autem facta a iudice sup desertione dr snia interlocutoria: non autem diffinitiua sm. c. et si snia. de re iudi. li. vi. non seruat in tali pronunciatione cū si sit sententia diffinitiua. sed interlocutoria: et ita seruat rota.

de desertione appellationis. Rubrica.

¶ Auditor potest pronunciare super desertione sine noua commissione. hoc dicit. DCXCII

ualiter Autem sententia diffinitiua: vel interlocutoria sit ferenda vide Innoc. in. c. audientia. de procura. nec est necessariū q impetretur a vicecancellario auditor super desertione appellationis pronunciāda et hoc tenet rota: quoniam iudex appellatiōis pōt hoc pnūciare si petatur sine speciali commissione: vt est dictum.

De commissionibus et citationibus. Rubrica.

¶ Quando proceditur aliquos citari per edictum: sufficit quod tunc testes dicant quod credunt non esse tutum illos citare. DCXCIII

ota Quod aliquotiens papa in commissione de speciali mandato ad instantiam alicuius qui dicit se iniuriatum per aliquos ponit in commissione si inuenerit eos diffamatos citet eos: iuxta c. qualiter. et c. quando. de accusa. et Inno. in c. cum oporteat. eo. ti. et in c. cum inter dilectos. de excess. prela. et Hosti. in c. veniens. de accusa. et in c. infames. vi. q. i. et in regula infamibus de reg. iu. li. vi. cum similibus. et tunc ad probandum tales infamiam oportet quod testes legitimi hoc probent legitime. Si autem petatur quod aliquis seu aliqui citentur per edictum: iuxta c. dudum. de iudi. in clemen. sufficit quod tunc testes dicant quod credunt quod impossibile vel non sit tutum citare illos in domo pro ut iacet in cle. dudum. et ita seruat etiam rota: vide deci. dccxvi.

De condemnatione expensarum. Rubrica.

¶ In executione sententie pro possessore non fit condemnatio expensarum executionis: secus pro non possessore. DCXCIIII

ota Quod si executio sententiarum diffinitiuarum vel alicuius sententie diffinitiue petatur pro possidente: tunc non fit condemnatio expensarum pro dicta executione cum iam habeat possessionem pro qua habenda conceditur dicta executio. Secus autem si supradicte sententie late sint pro non possidente: et petatur executio predictarum sententiarum: quia tunc fit condemnatio expensarum pro dicta executione: et ita seruat rota.

De acceptationibus. Rubrica.

¶ Tempus acceptandi non currit expectantibus si beneficium per alium possideatur etiam de facto licet non de iure. h. d. DCXCV

ota Quod non currit tempus acceptandi beneficium expectandi si beneficium est plenum et non vacuum infra quod possidetur per alium licet de facto et non de iure. et hoc etiam tenet rota. pro hoc possunt induci c. licet. ii. de preben. li. vi. et alia iura si.

De reuocationibus expectatiuarum. Rubrica.

¶ Reuocatio gratiarum habet locum etiam in illis qui plus acceptauerint et si fecerint sibi prouideri. h. d. DCXCVI

Ic Quod reuocatoria pape habet locum in expectationibus illorum qui acceptauerunt beneficium vacans infra tempus debitum: tamen eis non fuit facta prouisio ante reuocatoriam: et ita loquitur c. quoniam. de preben. li. vi. dominus autem papa Grego. xi. fecit vnam declaratoriam de tempore suo quod non imputaretur dicta reuocatoria dictis expectantibus: si tamen fecerint perfecte quod eis fieret prouisio per executores ante dictam reuocationem.

De probationibus. Rubrica.

¶ Non creditur verbis enunciatiuis bulle executorie. h. d. DCXCVII

ic Quod si in aliqua executoria fiat mentio de litteris papalibus: non tamen datur fides illi narrationi nisi ostendantur predicte littere etiam hoc dicatur narratiue et hoc etiam tenet rota.

De impetrationibus pendente appellatione. Rubrica.

¶ Valet commissio impetrata pendente termino iuris. h. d. DCXCVIII

ic Quod si appellatum est in aliqua causa et terminus est assignatus ad dandum apostolos et pendente termino impetratur commissio: quod talis impetratio valet licet virtute eiusdem auditor non debet procedere donec lapsus fuerit dictus terminus: alias non valeret: quod faceret virtute dicte commissionis.

De remissorialibus litteris. Rubrica.

¶ Remissoria non datur vbi probatio fieri debet per instrumenta et scripturas. h. d. DCXCIX

ic Quod si aliqua causa debet probari per publica instrumenta: vel alias scripturas. tunc non conceditur remissio ad partes. Secus autem si probari debet aliquo modo per testes.

De beneficiis reseruatis. Rubrica.

¶ Beneficia collectorum vel subcollectorum semel reseruata semper durant reseruata pro ea vice: et talis reseruatio est specialis. h. d. DCC

ic Quod beneficia collectorum sedis apostolice sunt reseruata quamdiu viuunt officio secundum aliquos sapientes. secus tamen est secundum stilum curie romane: quia postquam semel quis factus est collector seu subcollector vtatur officio: vel non vtatur beneficia que tunc habebat remanent reseruata: secundum predictum stilum seu obseruantiam sedis apostolice: beneficia autem que post depositum officium assequuntur non sunt reseruata.

De probationibus. rubrica.

¶ Litteris episcopi suo sigillo sigillatis circa prouisiones eorum de beneficiis eorum factis sine notario: et testibus non creditur. Secus de litteris delegatorum executorum et subexecutorum. h. d. DCCI

ota Quod non creditur litteris sigillatis episcopi sine testibus et subscriptione notarii circa prouisiones eorum factas de eorum beneficiis que possent esse facte in preiudicio expectantium. secus si circa eorum officium: probatur in c. post cessionem. de proba. secus autem est de litteris sigillatis delegatorum executorum vel subexecutorum: quia illis bene creditur secundum Inn. in c. quoniam. contra. de proba. secundum Archi. in c. si a subdelegato. in prin. de offi. dele. li. vi. et esse posset: ratio quia in commissione eis facta non agitur de eorum vtilitate.

De gratiis. et de articulis. rubrica.

¶ Non releuat articulus super valore beneficii nisi dicatur deductis oneribus. h. d. DCCII

ic Quod si papa facit alicui gratiam de certo beneficio vacanti vel sub expectatione certi valoris et alius opponat scilicet quod plus valet beneficium vacans de quo sibi est prouisum: quod debet articulare sic quod tale beneficium deductis oneribus valet tantum alias nisi sic faciat articulus non admittetur. pro hoc facit c. presenti. de offi. ordi. li. vi. cum similibus.

De gratiis expectatiuis. rubrica.

¶ Impetrantes beneficia debent omnia exprimere que mouere possunt ad denegandum. h. d. DCCIII

Dominus Papa Grego. anno primo sui pontificatus dixit quod si ipse faceret alicui gratiam de certo corpore alicuius beneficii vacantis vel vacaturi. quod gratia non valeat nisi expressa mentio fieret in supplicatione impetrantis de qualitate dicti beneficii. vt omnia exprimantur que possunt mouere principem ad concedendum vel denegandum: iuxta c. si dignitatem. de preben. in clemen. secundum docto. ibi.

De citatione per edictum. Rubrica.

¶ Citatio per edictum decernitur seruata forma cle. dudum. de iudi. in casibus ibi expressis. h. d. DCCIIII

ic Quod citatio per edictum in casibus positis in c. dudum: in fi. de iudi. in cle. seruata tamen forma cancellarie que est quod probetur per testes in curia: si illi sunt diffamati. de illis que ibi petuntur et dicuntur in dicta commissione: tunc fit citatio vt est dictum.

De appella. et deuolutione cause. Rubrica.

¶ Breuis est non summatur. DCCV

ic quod mala appellatio defert causam ad curiam romanam. et hoc est in appellatione. De lit. conte. Rubrica.

¶ Si petenti responderi libello obiiciatur de compromisso. videndum est an sit tale quod impediat lit. contesta. quia secus si est simplex. h. d. DCCVI

ic quod si in aliqua causa datus est libellus per aliquam partem que petat responderi libello et alia renuat respondere. dicens quod de ea erat factum compromissum: an hoc impediat responsionem libelli. dic circa hoc quod est videndum an compromissum est tale quod impediat lit. con. secus autem si est simplex: vide circa hoc. de lit. con. c. i. li. vi.

de conclusione in causa. Rubrica.

¶ Conclusio in causa debet fieri aliqua parte instante: alias potest appellari. h. d. DCCVII

ota quod si aliquis iudex vult concludere in aliqua causa debet facere quantum in eo est quod fiat de consensu partium vel vnius partis petentis conclusionem appellari. h. d. alias potest appellare: vel potest appellare a dicta conclusione quando nullus consentit.

de renunciatione. Rubrica.

¶ Auditor rote sine speciali mandato non potest admittere resignationem beneficii sed litis et cause sic. h. d. DCCVIII

ota quod auditor sacri palacii non potest recipere resignationes beneficii alicuius sine speciali mandato pape: renunciationes autem litis et cause alicuius beneficii potest recipere: et ita seruat rota.

De articulis obiectiuis. Rubrica.

¶ Si in termino ad articulandum pars dat articulos et petat sibi restitui ad corrigendum auditor debet videre seu interrogare si sint obiectiui: quia si sunt obiectiui non admittet post terminum.h.d. DCCIX

Nota Nō si aliqua cā spūalis vel pphana vētilet corā auditore sacri palacii: et terminū assignet ptibus seu pti ad dandū articulos et pars cui assignatus est terminus veniat in termino. sed dicat auditori q corriget eos et portabit eadē die: tunc auditor dz habere copiā seu videre an sint obiectiui seu dicere pdicte pti dātis articulos si articuli q eos dat sint obiectiui et non admittet cum non dz in termino: quo elapso articuli obiectiui nō sunt admittēdi. ita cōiter fuat rota vel copiā retinet si recedit iā datis articulis.

De stilo palacii. Rubrica.

¶ Stil⁹ palacii apostolici ē ius lz ex fcō oriat. DCCX

Nota Nō stilus sacri palacii ē quoddā ius lz veniat ex facto: vt probatur in.c.ex litteris.extra. de cōstitu.et.c.venerabilis.de confir.vti.et.xv.di.c.i.

De inhibitione. Rubrica.

¶ Auditor palacii coadiutorii post conclusionē non inhibetur sed si inhibeat et auditor postmodum ferat sententiam illa est nulla.h.d. DCCXI

Estilo Autē sacri palacii est q post ɔclusionē si fit inhibitio p aliquē auditorē alteri vel si fuerit expresse inhibitū auditori: an facta est inhibitio et ferat sniam: tunc talis snia est nulla. hoc tz maior ps auditorū.

De inhibitione. Rubrica.

¶ Cardinalis si inhibebit alteri cardinali. DCCXII

Nota Nō qñ aliqua cā est ɔmissa alicui dño cardinali et postea ɔmittit p papā alteri dño cardinali ex cā q cardinalis cui facta est ɔmissio vltio insinuat dño cardinali: si autē inhibet sibi et ita seruatur inter dños cardinales. secus autem seruatur inter dños auditores sacri palacii q vnus inhibet alteri suo loco et tempore.

De remissione. Rubrica.

¶ Decernitur remissoria ad instantiam asserti procuratoris cauentis de raro sub pena.h.d. DCCXIII

Nota Nō si aliquis petat remissionē ad ptes ad pbādū aliqua vel petat cōpulsoriā ex cā q talis non dz admitti ad petēdū pdicta nisi cōstet de eius ptāte lrie et si parte vocata non sit fides de mandato et ps aduersa petat se licentiari: q dz licentiare vel pcedi nisi habeat aliqā cām rōnabilē ille qui fecit citarique pars actrix venire dz parata: et hoc tenent aliqui dñi auditores de rota sacri palacii. Alii tenēt ɔ. vz q ille qui petit pdicta caueat de raro et sub certis penis q habebit mandatū isra certū tps seu pcura.

De probationibus. Rubrica.

¶ Assertioni cardinalis nō creditur nisi quo ad iurisdictionem suam.h.d. DCCXIIII

Nota Nō non credit assertiōi dñi cardinalis nisi circa iurisdictionē eius nō aūt circa alia et ita intelligitur.c.nobilissimus.xcvii.di. ita etiā tenet rota.

De deuolutione cause. Rubrica.

¶ Auditor in qualibet parte litis pronunciare potest cām esse deuolutam.h.d. DCCXV

Nota q auditor sacri palacii pōt pnūciare i quacūq parte litis aliquam cām esse deuolutā ad sedē apostolicā rōne appellatiōis: et ita tz rota dñorum auditorū. qñ autem dicatur causa deuoluta ad sedem apostolicā: vide super hoc.c.statuimus.de elec.li.vi.et cle.cum.de elec.

De appella. Rubrica.

¶ Obmisso articulo grauaminis procedi potest de partiū volūtate in negocio principali.h.d. DCCXVI

Nota q si appellatū est in aliqua cā ad curiā romanā q omisso articulo appellatōis. de partium volūtate pcedit in negocio principali: vt.c.cordi.§ appel.li.vi. p hoc ēt facit.c.accepta.co.ti.de appel. lz si cā appellationis et negocii pricipalis ɔmissa sit alicui dño auditori sacri palacii de spāli mandato pape et appellans velit q tñ pcedat i negocio principali omisso appellationis articulo et appellat⁹ velit ɔtrium.s.q pcedat in articulo appellatōis.s. an appellatio sit iusta vel iniusta: tunc obtinebit appellatus vz q pri⁹ pcedat in articulo appel. et hoc tz. Inn.in.c.vt debitus. et B ēt vī tenere Jo.mo.in alle.c.cordi.super vbo. voluntatis. et pōt esse rō forte cum appellans si male appellauit ɔdēnetur appellatio in expensis. p hoc facit.c.cum appellationibus. de appella.li.vi.et Jo mo.in alle.c.et hoc etiam seruat rota.

De restitu.spo. Rubrica.

¶ Sufficit spoliato q probet possessionem per traditionē clauium beneficii.h.d. DCCXVII

Nota Si aliquis expectans acceptat bñficiū vacās et ponitur in possessione per suum executorē p claues vel alio modo: q si iste spoliet dz restitui ad dcm̄ bñficiū itegre. Secus autem si alter possideret et dictus expectans esset positus in possessione aliquarum rerum beneficii: quia tunc ad dictas res possessoias debet admitti vel restitui sm Inno. in.c.ex litteris.de consue.et.c.ex transmissa.de elec.

De sen.ex.et de reiudi. Rubrica.

¶ Processus factus cum actore excōicato valet si non opponatur.h.d. DCCXVIII

Nota q si agatur in aliqua cā cū actore excōmunicato q valet quod agitur cum eo nisi excipiatur: p hoc facit.c.i.de rescrip.li.vi.et ita seruat rota. de hoc in.c. pudentiā.§ sexta.de offi.dele.et.c.pia.de excep.li.vi.

De offi.delegati. Rubrica.

¶ Per remissionem cause expirat iurisdictio remittentis. hoc dicit. DCCXIX

Nota q iurisdictio delegati iudicis vel auditoris expirat multis modis inter quos est vnus quando remittitur causa ad seniorem. vt no.in.c.ex litteris.de offi.dele.

De acceptatio.et snia excōicationis. Rubrica.

¶ Excommunicatus potest acceptare beneficium: sed nō potest sibi p executorem puideri.h.d. DCCXX

Nota q excommunicatus maiori excommunicatiōe potest acceptare beneficiū vacans ratione grē si quam habet: prouisio vo non potest sibi fieri per suum executorem iuxta.c.postulasti.de cleri.ex.mi.et ita etiam seruat rota. Et lz dictus excōicatus acceptauerit bñficium et etiam puisum fuerit per suum executorem. de suo bñficio vacan. et secundus acceptauerit et prouisum fuerit per suum executorem qui est in possessione dicti beneficii. et lz primus expectans habuerit vnam sniam p se vel duas in prima et secunda instantia. obiectus tñ excōicationis non fuit oppositus. In tertia vero fuit admissus ad pbandum dictam excōicationem qua probata auditor tertie snie absoluet secundum acceptationem et possidentem dictum beneficium ab impetitione primi acceptantis: nec dicendo in sua snia de pdictis duabus sniis latis p primo acceptante. et in hoc concordat rota dñorū auditorū sacri palacii. sicut fuit ō facto i cā excōicati. et secūdo accepta. et possidē. p q tuli sniā vide deci. xxvi.

De beneficiis affectis. Rubrica.

¶ Impetratio beneficii in qua tacetur q defunct⁹ fuerit familiaris cardinalis ē surreptitia.h.d. DCCXXI

Nota q dñs noster papa vult q gaudeant priuilegio cum quibus inhabitant familiares: et qui i expensis eorum cum quibus morantur continue iuxta formā.c.sicut.de verb.signi.li.vi. Unde aliquis qui impetrat beneficium alias de pdictis et non facit mentionem si sit de pdictis et habitat cū aliquo de dominis cardinalib⁹ et moriatur ille commensalis cuius beneficium impetratur et nō fiat mentio. de pdictis gratia est surreptitia et ita declarauit dominus Grego. papa.xi.

De rerum permutatione. Rubrica.

Seipsam summat. DCCXXII

Nota q si aliquis permutantium taceat in permutatione aliud beneficium seu beneficia que habet preter quam illud quod vult permutare quod talis permutatio est surreptitia: hoc verum si fiat in manu alicuius non ordinarii et ita tenet rota.

De admissione articulorum. Rubrica.

¶ Auditores dubitantes super admissione articulorum vel articulo appellationis super illis dominos consulere et pronunciare debent. h.d. DCCXXIII

Ic. Nō si aliqs auditor sacri palacij dubitat in admissiōe articulorum datorum p ptes vel si appellatū est ab aliquo auditore ab admissione articulorum qꝫ tunc auditor q admisit predictos articulos vel cui appellatōis est cōmissa sibi: qꝫ tunc auditor dꝫ pnūciare i dicto articulo in q̄ dubitat rōne admissionis vel appellatōis si bi pmisse vt facilius videat an sint admittēdi. et ēt sup h faci lꝫ bēat ꝯsilia a dñis audi. q voluit ita fieri p veritate iusticie.

De sententia excommunicationis. Rubrica.

¶ Citatꝰ vt psonaliter in cā criali crialiter itētata ꝯparere i ꝯtumacia excōicaf. secꝰ si ciuiliter. DCCXXIIII

Nota. Nō si aliqs fuit citatꝰ in aliqua cā criali psonaliter si agaf crialiter et si veniat pt excōicari secus autem si agatur ciuiliter de crimie. et ad hoc facit. c. veniens. de accusa.

De sententia et re iudi. et de appella. Rubrica.

¶ Non licet tribus vicibus appellare tam i causa prophana q̄ bñficiali. lꝫ due prime sententie sint late extra palacium pape. s. rotam. h.d. DCCXXV

Ic. Nō si due snie diffinitiue in aliqua cā spūali vel pphana late sint p aliquē ex. sacri pala cij auctoritate apostolica: et postea appellaf a scda snia ꝯfirmatiua. et postea cā appellatōis et negociū principa le ꝯmittaf alicui dño auditori sacri palacij q p̄dictas snias ꝯfirmat tūc nō est licitū appellare tibi lꝫ due priē snie sint late p iudices extra palacium: vt le. et no. in. c. sua. de appel. cū si.

De beneficijs reseruatiuis. Rubrica.

¶ Per clausulā sine alias generaliter vēniūt oēs r̄seruatōes lꝫ vna tm̄ sit expressa. h.d. DCCXXVI

Nota. Nō bñficia ecclesiastica vacāt diuersimo de apd sedē apostolicā. vt pꝫ i. c. lꝫ. ꝫ. d pbē. li. vi. et in extrauagan. q̄ incipit. Ex debito pastora lis officij. et alijs diuersis modis: vñ si papa faciat alicui grām de beneficio vacanti apud sedē apostolicā p vnā viā. si va cant alia via reseruatōis n̄ venit sub grā nisi ponaf i grā. de tali bñficio vacante sic: vel alio quouis mōnā nūc venit ois via vacationis apud sedē apostolicā. et intellige p illā psonā nominatam: et ita seruat rota dñorū auditorum sacri palacij. Dic vt in. c. quoddam. de preben. li. vi. vide decā. dcclxiiij.

De surreptione literarum. Rubrica.

¶ Supplicatio p papā signata p vbū vt asserit ē surreptitia nisi ita sit. secꝰ si dicat vt asserit. DCCXXVII

Nota. Nō si ponaf in supplicatōe alicuius pape supplicando. de aliquo bñficio vacan: vel de alia re et ponaf p papā vt asserit: tunc talis grā reputaf surreptitia nisi ita sit. secus si ponaf in supplicatiōe. vt asseritur et ita seruatur.

De potestate auditoris camere. Rubrica.

¶ Auditor camere n̄ hꝫ iurisdictionem nisi inter curiales existētes i curia romana. DCCXXVIII

Nota. Nō auditor camere apostolice n̄ hꝫ ptātē nisi in cortesanos existentes in curia romana nisi papa sibi det: et ita seruat rota.

De citationibus et contumacia. Rubrica.

¶ Non sufficit qꝫ citatus psonaliter mittat pcuratorē ad allegandas excusatōes licitas tm̄ quin n̄ possit ꝯ eū pcedi p audientiā ꝯdictarum. h.d. DCCXXIX

Nota. Nō si aliquis citef psonaliter et mittat pcuratorē ad excusationes dandas et pbandas. qꝫ nullo mō pōt venire pp excusationē licitam i pedimenti qꝫ nihilominus pt pcedi ꝯ talē citatū p audiētiā ꝯdictarum nisi mittat pcuratorē sufficiētē cū quo ēt possit pcedi in cā ita seruat rota.

De articulis. Rubrica.

¶ Articulis non bene specificatis vel non dispositiue datis non cogitur quis respondere. h.d. DCCXXX

Nota. Nō si in aliqua cā spūali vel pphana datur aliqꝫ articuli p ptes seu ptēnō obiectiui vel obiectiui et n̄ sunt bñ specificati seu n̄ dati dispositiue vt fieri dꝫ: p tunc si ps vult r̄ndere talibꝰ positōibꝰ seu articulis pt r̄ndere: alias n̄ cogef r̄ndere aliq̄ mōlꝫ dicaf sibi qꝫ r̄ndeat quod potest si vult vt est dcm̄: alias nō.

De citatione. Rubrica.

¶ Citatio ad instan. coniuncte psone ēt pmittētis. de raro n̄ decernif sine mandato. h.d. DCCXXXI

Nota. Nō si aliqua ꝯiūcta psona petat aliquē citari in ptibus i aliqua cā ēt si pmittat de raro cū alijs penis: qꝫ citatio ad istātiā istiꝰ n̄ dꝫ fieri postq̄ n̄ cōstat legitime de eius mādato: et ita seruat rota.

De literis executorialibus. Rubrica.

¶ Credif insertis l̄ris executorialibꝰ. DCCXXXII

Nota. Nō executoria triū sniarum p aliqua: cā: lꝫ snia in earum forma n̄ ostendaf forte deperdita ex aliquo casu fortuitu: creditur p̄dicte executorie cū in dicta executoria sint inserte dicte snie vel earum partes in effectu. pro hoc facit quod no. in. c. cū iure. de ꝯfir. vti.

De commissionibus. Rubrica.

¶ Si in signatura commissionis dicatur: audiat summarie etc. sub illo etc. alia videnf concessa que petuntur quo ad summariū pcessum. h.d. DCCXXXIII

I. Aliqua ꝯmissio papalis ipetraf ad istātiā alicuius i aliqua cā spūali vel pphana. n̄ ponanf in fine supplicatōes p dñz vicecācella. vba sequētia de mādato dñi nr̄i pape talis audiat auditor summarie etc. sub illo vbo intelliguntf posita in ꝯmissione qꝫ simpliciter p cedēdo sūmarie simpliciter et de plano et sine strepitu et figura iudicij. et ponif aliquotiēs i supplicatōe et absqꝫ obseruatōe t̄mio2 stili sacri palacij lꝫ i p̄dicta signatōe p vicecācella. ponanf p̄dicta vba nihilominus p̄dictus auditor dꝫ seruare in aliqbus aliqua de ordine iuris quātū autē ad pbationē partiū nihil dꝫ tangere p̄dictus auditor p vt no. Jo. an. in. c. sepe. de vb. sig. in cle. de dicta ēt clausula no. Jnn. in. c. olim. d accusa. circa p̄dicta ēt vide posita s. et vide deci. dccdi.

De appella. et commissionibus. Rubrica.

¶ Si appellaf a diffinitiua pēdente termino ad recipiēdū apostolos pt ipetrari ꝯmissio. h.d. DCCXXXIIII

Nota. Nō qn̄ ē appellatū i aliqua cā a diffinitiua et est terminꝰ assignatꝰ ad dādū apostolos qꝫ si pēdēte termino ipetraf cā ꝯmitti alteri dño auditori qꝫ ille iteri pt pcedē in cā nō pt ex qr in tali appellatione danf apostoli reuerentiales fm stilū sacri palacij. secꝰ āt ēēt si appellatū eēt a grauamine: qr tūc auditor a q̄ ē appellatū pt reuocaf grauamē. idō pēdēte termio ad dādū apostolos qn̄ appellatū ē a grauamine vallꝫ tē ꝯmissio n̄ ipetref.

De taxatione expensarum. Rubrica.

¶ Auditor taxat tm̄ expensas factas corā eo nisi habeat ex speciali commissione. h.d. DCCXXXV

Nota. Nō qn̄ fit taxatio in expēsis i aliqua cā p aliquē dñm auditorē: qꝫ tūc n̄ dꝫ taxare nisi expēsas factas corā eo: siue fiant in prima instātia siue i scdā: siue i tertia. ita seruat rota dñorum auditorum sacri palacij. hic itelligi nisi p ꝯmissionē daref ptās p vt fit quotidie.

De articulis. Rubrica.

¶ Articuli bene formati per reum non habentē ius in bñficio dati dēbēt admitti. h.d. DCCXXXVI

Nota. Nō si aliquis actor det in aliqua cā ꝯ reum aliquos articulos: qꝫ lꝫ reus n̄ habeat ius in beneficio quod possidet qꝫ nihilominus articuli bñ formati i mā et forma dēbēt admitti. Ná reꝰ suo loco et tpe potest dare obiectiuos ꝯ dcm̄ actorē fꝫ C. pos. i. c. mādatū. de rescrip. et ita tꝫ rota.

De sente. et re iudi. Rubrica.

¶ In prophanis debet pronunciari super deuolutiōe causarum spiritualibus. h.d. DCCXXXVII

Nota. Nō necessariū ē qꝫ cā pphana pnūcief eē deuoluta ad curiā romanā p auditorem cause. secus in causa spirituali. et ita tenet rota.

De remissionibus. Rubrica.

¶ Remissiones fiunt per bullam pape nisi petatur q̄ decernatur sub sigillo auditoris.b.d. DCCXXXVIII

Nota Q̄ȯ si in aliqua cā remissio petatur ad ptes ad pbādū aliqd p ptēntie sup hac fit executio pape lis. Si āt petatur auditore suo sigillo sigillatis. p h̄ facit.c. de causis. de offi. dele.

De fide instrumentorum. Rubrica.

¶ Scipsam summat. DCCXXXIX

Nota Q̄ȯ tabellio dz ponē in instro ẑct⁹ seu pcurationis loci loci: vbi fuit receptum: vt i spe. ti. de instru. edi. § instrm. v. qd sit loc⁹. τ Jo. an. in data. li. vi.

¶ Non summatur. DCCXL

Nota Q̄ȯ bñficiū ecclesiasticum dr̄ plenum quando possidetur ab aliquo de iure.

De restitutione instrumentorum. Rubrica.

¶ Jura debent ante finem litis petenti restitui retenta copia si aduersarius non contra dicat τ ille iuret reportare ea ad mandatum auditoris.b.d. DCCXLI

Nota Q̄ȯ si aliqs actor in aliqua cā pduxit istra seu scripturas p iure suo τ petit ab auditore sibi restitui: reo si ẑdicēte vsqz ad finē lit q̄ nihilominus copia retēta apud auditorē. de pdictis. τ ēt iuramēto pstito: q̄ si auditor vult pdcā reportabit mȯ τ forma si ob. q̄ di. in .c. qm̄ ẑ falsaz. vbi originalia remanēt apud notariū. de pba.

¶ Processus factus p audiētiā ẑdictaz pēdēte termino ad veniēdū ad curiā romanā ē null⁹.b.d. DCCXLII

Nota Q̄ȯ qn̄ pēdēte termino iuris vel ministri eius ad veniēdū ad curiā romanā: n dz pcedi ẑ aliquē p audiētiā ẑdictaz tāq̄ ẑ ptumacē: qȯ si fiat nihil valet.

De impetrantibus vno modo. Rubrica.

¶ Gratia de vacanti p promotionē alicuius non extendit ad vacans per mortem eiusdē.b.d. DCCXLIII

Nota Q̄ȯ si facta est alicui grā p papā. de bñficio q̄ vacare dz p pmotionē alicuius: q̄ tunc n̄ venit illud bñficiū si vacet p mortē: nisi ponaᷣ in grā vel alias quo uis mȯ q tunc venit oīs via vacationis ẑcernentis ipsuz tenentē τ non alias personas: vt no. in .c. susceptii. de rescrip. li. vi. τ hoc etiā tenet rota. τ est casus in .c. ex pte. de offi. dele.

De circunductione terminorum. Rubrica.

¶ Terminus ad dicendū ẑ appellationem pōt circunduci non ẑparente appellato.b.d. DCCXLIIII

Nota Q̄ȯ si auditor assignauit terminū ad dicēdū ẑ appellatōz: τ veniēte termio n̄ ẑparet appellāe: nec appellat⁹ q̄ tc̄ circunducit termin⁹ assignatus. i. p pte ap pellāte τ n̄ pōt accusari ẑtumacia. idē pōt dici i alijs termis.

De prouisionibus. Rubrica

¶ Gratia ad bñficiū vacatuz p pmotionē alicuius n̄ expirat p mortē pape lz successor gratias p predecessorem ad vacatura ẑcessas in genē reuocauerit. DCCXLV

Nota Q̄ȯ si dn̄s noster papa Urbanus. vi. fecerit grām alicui. de aliquo bñficio vacaturo p promotionē alicuius ad aliud bñficiū certis executoribus sup hoc deputatis q̄ mortuo dn̄o vrbano nihilominus stat: lz venerit reuocatoria dn̄i pape Grego. xi. lz tpe dn̄i Urbani si fuerit prouisum. de illo bñficio sic vacaturo: τ sic tz maior pars rote veritas tn̄ pdicti dubij melius apparet seu apparebit ex verbis positis in reuocatoria cuiuslibet pape.

De citationibus ad partes. Rubrica.

¶ Procedi pōt p audientiam ẑdictaruz τ cum pcuratore minus sufficienti simul pfixo sibi termino ad puidēdū. de mandato sufficienti.b.d. DCCXLVI

Nota Q̄ȯ si i aliqua cā q̄ via iuris seu mandato spāli ē in curia romana ad instantiā actoris. citaᷣ re⁹ in partibus q̄ citatio execuita reportatur ad curiā: τ repñtatur auditori ēt si tunc reus citatus mittat pcuratorē n̄ sufficientē ad cām tunc ad instantiam actoris poterit pcedi ẑ eū p audientiā ẑdictaz. lz aliquis pcurator ẑstitus p dcm̄ reuz non sufficienter se offerat sub pena: q̄ ipse habebit pcuratoriū sufficiens. infra tps assignandum p auditorem tunc si actor ẑdicit in hoc. q̄ vult q̄ pcedaᷣ p audiētiā ẑdictaz quod fieri pōt. τ ēt nihilominus mittaᷣ ad ptes pro procuratorio sufficienti habendo.

De inhibitione post conclusionez. Rubrica.

¶ Post conclusionem in rota non potest inhiberi sed extra rotam sic.b.d. DCCXLVII

Nota Q̄ȯ si aliqua cā ē coram aliquo iudice ex̄ sacrū palacium. τ sit conclusuz corā eo: τ appellaᷣ ab eo quod nihilominus pōt fieri inhibitio dicto iudici ad instantiā appellantis. secus āt si cā coraz aliquo auditore sacri palacij. q̄ post ẑclusionē inhibitio fieri non pōt vide. deci. xliiij.

De gratiis expectatiuis. Rubrica.

¶ Primus in data lz non pbet se infra mensem acceptasse in principio litis non propterea cadit a iure suo quin in processu probare possit.b.d. DCCXLVIII

Nota Q̄ȯ si duo sunt expectantes in aliqua grā: vn⁹ primus alter secundus: τ illa ecclesia vacat: bñficiū quod acceptat secundus impetrans infra mensem. primus vero dicit q̄ acceptauit infra mensem a tpe dicte vacationis q̄ tunc non pbat. q̄ pp hoc n̄ cadit a iure suo: q̄ h̄ si teneᷣ pbare primus expectans: sed scōs q eū vult excludē.

De appellationibus. Rubrica.

¶ Appellatio generalis a grauaminibus in iudicio ē nulla τ similiter generalis allegatio nullitatis nisi specificentur grauamina τ nullitates.b.d. DCCXLIX

Nota Q̄ȯ si pricipalis psona alicuius cause: vel pcurator ei⁹ dicat in iudicio corā auditore: appello a vobis a tali grauamine: τ ēt ab oībus alijs grauaminib⁹ illatis. q̄ talis appellatio non est admitēda: nisi declaret in appellatione grauamina in quibus dicit se eē grauatū. Idē ēt est si aliqs dicat aliquem processum cause alicuius nulliꝫ nisi dicat τ monstret in pcessu cāz nullitatis h̄ ēt seruat rota.

De citationibus. Rubrica.

¶ Si papa mandat assignari terminum alicui ad docēduz q̄ fuerit promotus infra annū citandus est talis ad assignationē termini τ nō procurator.b.d. DCCL

Sciendū Est q̄ si aliquis ipetrauerit a dn̄o nostro papa aliq̄ ecclesiā prochialem vacantē per non promotionē q̄ asserebat faciz pro huius gratia mandatur alicui auditori sacri palacij per ẑmissionem sup hoc impetratam: q̄ auditor assignet terminum competentem illi qui dicitur non promotus infra annum. qui debet docere. de promotione vel impedimento legitimo: aut de canonica dispensatione vel alias q̄ pānet eū τ iusticiam facianᷣ si in tali casu assignatur terminus ad probandum procuratori q̄ talis assignatio termini in hoc casu magno τ arduo ad priuationem faciendam non debet fieri: quia ille qui dicitur non promotus citari debet τ non procurator si fiat n̄ȯ valet assignatio termini seu citatio nisi fiat predito modo illi qui dicitur non promotus: τ ita seruat rota. τ esset bonum τ vtile si totus tenor commissionis apostolice ponatur in signatione presentis termini.

De sententia τ re iudicata. Rubrica.

¶ In causis in quibus non est dubium potest auditor pronunciare dicendo de consilio τ assensu coauditorum lz causam non posuerit in consilijs.b.d. DCCLI

Sciendū Est q̄ si aliquis auditor sacri palacij hz cām sibi cōmissam spiritualē vel prophanam: in qua seruatis terminis sacri palacij debz ferre snīam diffinitiuā in qua nullum dubium hēat cū sit clara pro iusticia ministranda. Nec est necessarium q̄ ponaᷣ ẑsilijs: sed tunc in prolatione snīe pt dicē de ẑsilio τ assensu ec. nam in isto casu data ē ptās auditori generaliter sic dicēdo p dn̄os. auditores sacri palacij. Si autē auditor hēat dubia que ponat in ẑsilijs: tunc si ẑsilia sunt concordia potest dicere in prolatione snīe: si autem sunt discordia consilia debent stare consilio maioris ptis: τ ēt potest dicere i prolatione sue snīe. de consilio dominorum coauditorum.

De gratijs in forma dignum. Rubrica.

¶ Judex litterarum in forma dignuz arbitramur potest alteri committere vices suas.b.d. DCCLII

I Papa facit alicui grām de aliq̄ bñficio iuxta formā dignū arbitramur: tūc cpo vel ille cui ɔmittit̃ examinatio p̄dictio pt ɔmittere ex cā vices suas alteri. Pro hoc facit q̄ dicit Jo.an.in.c.super.de offi.dele.li.vi.ꝛ ita tenet rota: dato q̄ in cōmissione ponatur: tuā consciētiā oneramus. de quo verbo querimus. de iure patro.in cle.

De citatione per edictum. Rubrica.

¶ Ubi citād⁹ ñ latitat nec subest p abo:rescētia ñ ē citādus ꝗs p edictū nisi ɔstet p iformatōꝫ faciēdā iudici de veritate cāꝝ allegatāꝝ in ɔmissione p testes.h.d. DCCLIII

Jc Nō in.c.dudū.de iudi.in cle.q̄ citatio p edictuꝫ circa aliquos faciēda: cōiter ñ hꝫ locū nisi q̄n aliꝗs q̄ ɔ̄ citari latitat: vel abo:ret̃ p potētiā eius: vt of in ñ.ɔalle.c.Si aūt aliqs supplicat q̄ fiat dicta citatio ɔ̄ aliq̄s iuxta p̄dictū.c.vt in forma. tunc citatio ñ dꝫ fieri cū iuramēto sꝫ auditor dꝫ facē informationē cū tribus an sit veꝝ q̄ dicit supplicās: ꝛ si inueniē mō p̄dicto q̄ illiq dicunt̃ citandi sunt tales decernitur etiam citatio per edictum. ꝛ ita seruat rota.

¶ Extra rotam consueuit dari terminus ad consulenduꝫ dominum sed in rota non.h.d. DCCLIIII

ota Nō si in aliqua cā ɔcedat̃ coram aliquo iudice extra sacrū palaciū ꝛ ɔcurator petat q̄ det̃ sibi terminū ad ɔsulendū dñm: q̄ tunc ɔsueuit ɔcedi. secus aūt ē si ventilet̃ corā aliquo dño. Auditore sacri palacii.

¶ Snia diffinitiua vbi ɔclusum est in cā pōt ferri in vacatōnibus nō autem interlocutoria.h.d. DCCLV

ciendū Est q̄ in vacatōib⁹ sacri palacii pt ferri diffinitiua snia i cāin qua ē ɔclusuꝫ. snia autem interlocutoria non potest ferri.

¶ Seipsam summat. DCCLVI

ota Sciēdū ē q̄ datō apostoloꝝ ñ ē act⁹ iudiciari⁹.

De conclusione in causa. Rubrica.

¶ In causa beneficiali non obstante conclusione pōt recipi informationes.h.d. DCCLVII

ota Sciendum est q̄ q̄n in causa bñficiali ē ɔclusuꝫ q̄ nihilominus auditor pōt recipē informatōꝫ p iusticia faciēda existēte ɔclusiōe. alias est reuocāda. p hoc facit.c.sepe.cū sua mā.de v̄bo.sig.in cle.ꝛ ita tenet rota.

De conclusione in causa. Rubrica.

¶ Cōclusio in cā ꝯ ɔphana pōt reuocari si ɔducta iura. d nouo videant̃ auditori reuocāda. DCCLVIII

ota Nō si in aliqua cā bñficiali vel ɔphana ē ɔclusum. ꝛ postea aliqua ps petat ɔclusionē reuocari. q̄ vult aliqua iura ɔducere: tūc auditor cause dicat q̄ ɔducat illa iura: ꝛ si videt q̄ illa iura faciunt bene ad iusticiam cause: tunc reuocat conclusionem: alias non ꝛ hoc ē seruat ꝛ tenet rota dominorum auditorum.

De emptione ꝛ vendit. Rubrica.

¶ Emptor si emit rē q̄ꝫ credit liberā ꝛ est ēphitheoticaria ꝛ p biēniū ñ soluit cēsuꝫ ñ cadit in ɔmissuꝫ. DCCLIX

Jc Nō si aliqs emat aliq̄ꝫ rē q̄ꝫ credit eē liberā ꝛ ē ēphiteoticaria q̄ lꝫ talis emēs steterit p biēniū q̄ nō soluit cēsum q̄ talis res nō cadit i ɔmissum: cū oēs penitus ignorent pro hoc facit quod dicit Jo.mo.ꝛ Gen. in regula iuris.li.vi. hoc ē tenet rota dominorū auditoruꝫ.

De acceptationibus gratiarum. Rubrica.

¶ Acceptatio pauperis ante purificationem gratie que ñ purificatur infra mensem non valet: secus si grā esset in forma dignum arbitramur.h.d. DCCLX

ciendū Nō si aliqs i forma pauperum acceptat bñficiū vacās infra mensem: grā sua nō purificata: nec ē purificauit infra mensem. dr̃ q̄ talis acceptatio ñ valet. sm̄ q̄ tenent doc.in.c.cū ci quē.d ɔceſ.ɔbē. in clemen. secus autem esset si gratia esset facta in cōsu sub forma dignum arbitramur. q̄ tunc acceptatio infra mensem valeret: lꝫ grā ei⁹ ñ esset purificata ɔp virtutē dicte grē sine clausulaꝝ positaꝝ.in dcā grā digni arbitremur. ꝛ ita huat rota.

De diligentia auditorum. Rubrica.

¶ Auditores debent anteq̄ꝫ casum in relationem ponant diligenter videre processum ꝛ elicere dubia ꝛ aduisare ꝛ audire aduocatos partium.h.d. DCCLXI

ciendū Nō q̄ quicūq̄ꝫ auditor alicuius cause: vel alius iudex dꝫ videre diligenter ɔcessuꝫ cause: ꝛ dicere bene ꝛ prudenter dubia eliciēda: super quibus dꝫ habere ɔsilia ab aliis dñis auditoribus: ꝛ etiaꝫ si haberet cām ponere in relationibus collatoñ.cū aduocatis partium qui debent allegare. ne postea possint dicere audi. in relationibus: vel post relationes: q̄ alia dubia dimisit sicut multotiens faciunt aliqui aduocati.

De appellationibus. Rubrica.

¶ Auditores inhibent iudicibus extra rotam statim post presentatam commissionem: secus in rota vbi debet constare de appellatione prius.h.d. DCCLXII

ciendū Est q̄ si in aliqua cā spūali vel prophana appellatū est ab auditore vel ab alio quocūq̄ꝫ iudice extra palacium apostolicuꝫ: q̄ cōmissione facta ꝛ presentata super hoc alicui dño auditori sacri palacii: qua presentata ꝛ assignata die ad dicendum ɔ̄ ɔmissionem: ɔ̄ quam adueniente die nihil dr̃ vel dat̃ sufficienter ɔ̄ dcā ɔmissionem quin auditor ɔcedere virtute dicte ɔmissionis possit si petat̃ inhiberi: tunc dictus auditor imediate pt inhibere p̄dictis iudicibus. secus autem est si appellatuꝫ ab aliquo auditore sacri palacii. Nam si est appellatum a snia diffinitiua: cognitis ꝛ vocatis partibus q̄ appellatum statim potest inhiberi audi. postq̄ꝫ constat. de appellatione nisi in casibus in quibus appellatio inhibetur: vt puta in snia super notorio crimine lata: vel de quo quis est iure ɔfessus vel similibus casibus: vt.ii.q.vi.§ sunt quorum.ꝛ.c. seq. tūc non pōt iudex appellationis inhibere priori iudici: ne sniam suam exequatur: nisi postq̄ꝫ cognoscere ceperit an appellatio sit recipienda vel non: ꝛ vtruꝫ sit casus in quo poterit appellare. vt in.§ si autem.in.c.romana.de appel.li.vi. Si vero in grauamine ante sniam appellat: tunc nō prohibebit priorem iudicē ɔcedere nisi cum iam cōstet sibi appellatum esse ꝛ ex causa legitima: ꝛ incipit iudex appellatiōis de veritate cause dicte appellationis cognoscere: q̄ tunc statim inhibebit: vt no.in.§.q̄ si obiiciatur. p̄allega.c.romana.super v̄bo. ɔhibere: ꝛ ita ē tenet ꝛ facit rota circa doctrinaꝫ inhibitionis faciende in causis predictis.

De conclusione in causa. Rubrica.

¶ Proro gandus est terminus ad concludendum parte instante alias potest appellare.h.d. DCCLXIII

ciendū Est q̄ si aliquis auditor sacri palacii in aliqua cā assignat terminū ad ɔcludēdū ꝛ vna ps dicat q̄ ɔlōget ɔp aliquas cās q̄s vult dare. tunc debet prolongare alias grauaret: ꝛ posset appellare: secus autem si nihil dicat die assignata concludendum.

De appellatione. Rubrica.

¶ Lis non dicitur pendere propter extraiudicialē appellationem.h.d. DCCLXIIII

ciendū Est q̄.c.vt circa.de ele.ꝛ.c.peura.e.t.loquit̃ in appellatōe extraiudiciali. ꝛ ē.c.ɔcertatōe.de appel.e.li.ꝛ p̄dicta.c.ñ hñt locū in tñ.vt lite pē.i cle.q̄ lis ñ dr̃ pendē respectu appellatōis extraiudicialis: q̄ appellatio extraiudicialis ñ inducit lit.pē.sꝫ appel.iudicialis. rō q̄ appellās i iudicio offendit istrm iuris. ꝛ appellās extraiudiciū offendit legē: quare magis peccat q̄ offendit ministꝝ legis: q̄ꝫ q̄ offendit legē. q̄ multius agit̃ cū lege q̄ꝫ cū ministro legis vt.l.celsus.de arbi.ñ pt rīderi q̄ si appellat̃ a iudice: ñ fit ñ hī iniuria sm̄ archi.i.c.venerabilib⁹.sup v̄bo spectat.d sen. ex.li.vi.ꝛ Inn.i.c.cū spāli.sup v̄bo cū iudice.de appel. p̄dcā tenēt aliq auditores sacri palacii: ꝛ aliq ɔ̄.cū maior ps tꝫ dectionē p̄dictā.

De attemptatis. Rubrica.

¶ In cā attēptatoꝝ ñ sunt suadi termini. DCCLXV

ciendū Est q̄ si i aliqua cā spūali vel ɔphana ē appellatū: ñ pēdēte appellatōe aliqd inouet̃ ꝛ ps appellās petat i suo libello reuocari attēptata añ oia: in tali petitione ñ sunt suādi termini sacri palacii. q̄ sufficit auditori q̄ fiat sibi fides lris de appel: ꝛ ē de attēptatōe. q̄ſ fcō imediate pt reuocari attēptata. ꝛ h̄ cōiter tꝫ rota.

De distributionibus quotidianis. Rubrica.

¶ Quotidiane distributiones nō cōputantur in valore bñficiorum. h.d. DCCLXVI

Queritur An quotidiāe distributōes vel simulia q̄ danť pñtib⁹: debeant ɔputari in valore pbē. alicui⁹ vel alterius bñficii. Aliq dñi auditores sacri palacii tenēt φ debēt ɔputari cuz denť rōne pbēde vel alteri⁹ bñficii: τ ēt dñs oldradus i suis dictis: vt dixit aliq auditores. maior tñ ps pdictoꝝ auditoꝝ tꝫ ɔtriū φ ñ ɔputanť i valore pdictoꝝ bñficioꝝ. p dictis duabus opinionibus facit. c. super specula. ꝺ magis. τ. c. vnici. de cleri. non resi. ar. c. presenti. de offi. or. li. vi.

De relaxatione iuramenti. Rubrica.

¶ Ad effectum agendi potest relaxari iuramentum parte non citata. h.d. DCCLXVII

Sciendū Est φ aliquotiēs dñs nr̄ papa mādat in aliq̄ cā auditori: φ relaxet iuramētū: si τ ꝓut de iure fuerit huius iuramēti relaxandū. soliī ad agēdū principaliter in cā. ēt pt relaxaŕ p auditorē pte ñ vocata. si āt relaxeť ad effectū vel ad ꝓbatōẽ cūc tunc vocaŕ pars. pro hoc facit. c. i. τ. c. debitores. de iureiur.

De intimationibus τ appel. Rubrica.

¶ In appel. extraiudiciali ñ deuoluť cā nisi intimeť τ tñ appellatus pōt cā ꝓsequi. h.d. DCCLXVIII

Sciendū Est φ si aliqs appellat in aliqua cā. spūali oꝫ φ intimatiō fiat iuxta. c. cūz ꝺ elec. i cle. alias ñ ꝺuoluit cāz ad sedē apostolicā. tñ si ipē appellata vult ꝓ se cāz: nihilominꝰ pt. τ ita sruat rota.

De fide instrumentorum. Rubrica.

¶ Non est necesse ponere locum loci in instrō acceptatiōis expectantium. h.d. DCCLXIX

Sciendū Est φ si aliqs spectās bñficiū vult faceř instrm. de acceptatōe cū facit. ꝺ bñficio vacāti vel similib⁹ tūc sufficit ponēe locū: τ ñ loca loci: sec⁹ āt si fiat instrm. de aliq̄ ɔctu φ tūc oꝫ poni loc⁹ loci: τ ita fm quosdā itelligiť φ dicit Jo. an. in. c. abbate. de sen. τ re iudi. li. vi. τ ita etiam tenent aliqui auditores.

De stilo cancellarie apostolice priuantes non pñt alter sine altero bullas expedire. h.d. DCCLXX

Sciendū Est φ de stilo cācellarie ē φ si aliq priuatāť sua bñficia: vn⁹ sine alio ñ potest hēre lrās sine bulla lꝫ alius cū alio pōt hēre.

De citationibus. Rubrica.

¶ Ubi agiť ꝺ priuatōe bñficii citatō oꝫ clare puenīř ad illi⁹ notitiā nec sufficiūt cōiecture φ ad eū puenerit sec⁹ vbi agiť. de deuolutione cause tñ. h.d. DCCLXXI

Sic Nō si opponaŕ ɔ aliquē hñtē ecclēsiā curatā: φ ñ ē ꝓmotus īfra ānū: τ citaŕ sup hꝫ φ est necessariū: tunc φ citatio lrie τ clare pueniat ad eius sciam: nec ēt sufficerēt pŕsumptōes seu cōiectuŕ. φ ad eum puenit citatio. cum agiť. de priuatione beneficii: sec⁹ āt si ageretur. de deuolutione cause ad curiā: qꝛ tūc bene sufficerent dicte presumptiones τ coniecture.

De compulsoria post conclusionem. Rubrica.

¶ Compulsoria debet decerni etiam post conclusionē cāe parte tamen vocata. h.d. DCCLXXII

Sic Nō si in aliqua cā ē ɔclusum: τ petaŕ ɔpulsoria p aliq̄ pte φ ñ obstante ɔclusiōe ex cā pt ꝓcedi ad huius ɔpulsoriā faciēdā: po oꝫ citari τ hoc tenet maior pars dominorum de rota qꝛ potest ꝓdesse dicta compulsoria in iusticia faciēda in aliqua iusticia.

De citationibus. Rubrica.

¶ Ubi in ɔmiss. ñ ē ꝺbū ñ ɔstiterit non ē pars citādi nec sibi dāda copia receptoꝝ sup infamia. DCCLXXIII

Sic Nō si in aliqua cā sup īfamia aliquoꝝ mādaŕ alicui auditori. φ si p informatōẽ summariā inuenerit ita esse vt supplicaŕ τ sup hoc receperit aliquos testes auditor p quos ꝓbaŕ ēt diffamatio: tūc citatio pt fieri. de pdictis diffamatio. τ si pars ɔ q̄ facta est īformatio petit sibi dari nōīa testiū: qꝛ in tali casu non oꝫ dari: cū ista informatio sit. τ oꝫ esse apud iudicē: τ ita tꝫ rota. sec⁹ forte videretur si poneretur in cōmissione si ɔstiterit. pro ut no. Jo. an. in. c. presenti. super verbo. constiterit. de censi. in cle.

¶ Potest iudex sepius deliberare τ ex variis opi. alteram preeligere. h.d. DCCLXXIIII

Sic Nō aliquotiens aliq iudices in aliquibus causis τ liquidis. lꝫ ēt habuerīt ɔsilia aliqua vice seu vicibus. nihilomin⁹ redeūt itez ad ɔsilia. τ hoc fit aliquotiens vt pdicte cause magis reddanť dubie. τ ob fauorē aliquoꝝ. ɔtriū tñ vr̄ esse dicendum. nā de liberatio sepe trahit hominē: τ facit eum videre bonū φ ante malū apparebat: fm gl. in. l. canonisata anterioꝝ. sup ꝺbo. deliberare. ii. q. vi. dic φ qñ ē diuersitas opinionum in aliquo facto: iudex potest eligere vnā τ fm illam iudicare fm guil. terci. in. c. graue est. xi. q. iii.

De probationibus τ remissionibus. Rubrica.

¶ Non dantur remissoria ad probandum attēptata. h.d. DCCLXXV

Itē Est sciendum φ si in aliqua cā petaŕ remissio ad ꝓbādū attēptata. φ stilus est sacri palacii: φ non ɔcediť dicta remissio ad ptes ad ꝓbandū attemptata post lit. pen. sed hoc solum conceditur ad ꝓbandum in curia nō extra. de attemptatis post pardicta logť. c. significante. de appel. τ. c. non solum. c. ti. li. vi. cum si.

De remissorialibus literis. Rubrica.

¶ Potest decerni remissoria de consensu partium sine speciali commissione. h.d. DCCLXXVI

Sciendū Est φ si partes in aliqua cā petant remissionē ad ptes. tūc auditor eā pōt concedē sine vicecancella. si āt vna ps petat tūc tunc non potest sine vicecancel. nec tunc remissionem reportari. de partibus pt aperire. sine cōmissione spāli. secus āt si esset cōcessa remissio. de cōsensu partium. τ ita seruat rota.

De iniuriis. Rubrica.

¶ Reus super iniuriis coram eodem auditore reconuenire potest actorem. h.d. DCCLXXVII

Sciendū Est φ si aliqs ipetrauerit ɔmitti alicui auditori sup iniuriis realiter sibi illatis. φ ille etiam ɔ quē opponeŕ iniurias sibi illatas rōne conuentionis: de qua conuentione habetur l. c. dispendia. de rescript. li. vi. τ ita etiam tenet τ seruat rota.

De commissionibus dandis. Rubrica.

¶ Cause debēt ɔmitti auditoribus doctoribus in iure canonico vel ciuili fm nām cāꝝ. h.d. DCCLXXVIII

Sic Nō bonū τ rōnabile ē: φ si aliqua cā eēt q̄ deberet determinari fꝫ doctrinā iuris canonici. φ cōicaŕ auditori in iure canonico doctori: ꝓ hoc facit. c. i. de consan. τ affi. Si āt eēt ciuilis φ cōmitteret auditori iure ciuili doctori: pro hoc facit. c. raynutius. τ. c. raynal. de testa. τ. c. si pater. c. t. lib. vi.

De responsis ad articulos añ ɔclusionē. Rubrica.

¶ Ad instantiam partis tenetur renuncians liti τ cāe rñdere positionibus τ articulis. DLXXIX

Sciendū Est φ si in aliqua cā spūali vel ꝓphana terminu sunt seruati vsqꝫ ad ɔclusionē τ ps actrix petat φ reus rñdeat suis positionib⁹ τ articulis: lꝫ renūciauerit in iudicio liti τ cause qꝛ forte petit rñderi ex iusta cā τ rōnabili: τ ita tꝫ τ seruat rota sacri palacii: quando quis renunciat liti τ cause. vide in. c. cū pridem. de pac. τ Inn. in. c. in nostra. de rescrip. τ Joā. an. τ Pan. in. c. graue. c. ti. in clemen.

De probatio. Rubrica.

¶ Collatio beneficii probari potest per testes τ instrumenta. h.d. DCCLXXX

Sic Nō collatio alicui facta. de aliquo bñficio seu titulo bñficii ꝓbaŕ p instrā seu p testes i iudicio. cū hēant eādē vim: vt. c. cū Jo. heremita. ꝺ fide instru. facit. c. post cessionem. de proba.

De articulis obiectiuis. Rubrica.

¶ Actor vel reus dans articulos obiectiuos ɔ illos dare bene

bene dispositos & specifice in bona forma alias non admit-
tuntur. hoc dicit. DCCLXXXI

ciendum Est qd si actor vel reus in aliqua cã spũali vel prophana: dat articulos obiectiuos: qd tũc d3 dare bñ dispositos & specifice i bõa forma. alias si admittunt. iuxta. de. ɔstitutio. de elec. sec9 si dat tales articulos eẽt i pbatõe: qz tũc nõ curat: & ita tenet rota.

De citatione per edictum. Rubrica.

Si petat i cõmissiõe decerni citatio p edictũ & signet vt petit i forma. d3 fieri informatio iuxta tex. in cle. dudum. de iudi. secus si non dicat in forma. h. d. DCCLXXXII

i aliquis Supplicat pape: qd aliqs citet p edictũ. iuxta. c. dudũ. de iudi. i cle. & vicecãcella. signat vt petit: tũc non est necessariũ qd sup h fiat aliqua iformatio: secus aũt si dicat in signatõe supplicatõis fiat vt petit in forma: tũc ẽ necessarium qd super hoc fiat iformatio circa illa que continentur. in si. pcalle. c. & ita tenet rota.

De surrepti. gratiarũ. Rubrica.

Jmpetratio bñficij reseruati p annũ ab alio possess. tali possessione tacita ẽ surrepticia. Et si dicat qd p annũ & vltra posséderit ẽ est surrepticia si per biennium possederit & non declarauit illud vltra. h. d. DCCLXXXIII

ic Est ordinatio papalis ẽ scripta i Cãcellaria dñi pape. qd si faciat grãm de bñficio spãli reseruato. & alr detinuerit illud bñficiũ p annũ. qd si non fiat mẽtio de dicta detẽtiõe: dicta grã non valet. Jtẽ ẽ declaratio sup dicta ordinatõe i dicta grã dñi pape Grego. xi. & dicta cãcellaria. qd si fiat alicui grã p papã: de dicto bñficio reseruato spãlr: & d i in grã qd talis detinuit dictũ bñficiũ p annũ & vltra: qd nisi declaretur illud vltra p certum tempus qd dicta gratia non valet si detinuit per biennium: sed per annum tantũ qd valet grã. dic qd dicta ordinatio & etiam declaratio habẽt locũ de beneficio specialr reseruato p papã vide. decisi. cccxxxv. supra.

Que sint bñficia reseruata generalr & q spãlr. Rubrica.

Spãlis reseruatio d r qñ papa reseruat collationi sedis apostolice aliquod beneficium. h. d. DCCLXXXIIII

T Unc spãlis reseruatio p papã qñ reseruat aliqd beneficiũ collationi sue: seu collationi sedis aposto. nõ aũt h3 locũ pdicta ordinatio & declaratio in bñficio reseruato generalr. & ẽ reseruatio generalr facta. seu d de bñficiis officialiũ sedis apostolice de qbus loqtur extrauagans: ex debito pastoralis officij pdicta. ita t3 & seruat rota dñoz auditoz & iuxta ɔsilia sup h bita p eos i quadã cã ecclesie & prestimonijs vacati. Corduben. nisi sententiam in quibusdam canonicatu dicte ecclesie & prestimonijs vacantibus apud sedem apostolicam per mortem cuiusdam succollectoris sedis apostolice: de quibus papa Grego. xi. fecerat gratiaz. in qua gratia non fuerat facta mentio de detentione predicta: quod quidem alter tenuerat per multos annos.

De sententia excommunicationis. Rubrica.

Tempore feriarum pendente termino ad dicendũ3 contra commissionem per auditorem non potest absolui excõmunicatus. hoc dicit. DCCLXXXV

ciendum Est qd si aliqua commissio impetratur & ptñtet dño auditori sacri palacij tpe feriato: qua ptñtata assignat terminus ad dicẽdũ contra cõmissionẽ ad pmã diẽ iuridicã & si pẽdẽte illo termino petatur absolutio ad cautelã: vel simplicr qd pẽdẽte illo termino non d3 dari illa absolutio: sed põt assignari terminus ad illũ actum solũ faciendum tpe feriato ad diem qua sedebunt in sacro palacio: & si in predicto die assignato non dentur exceptiones generaliter contra commissionem predictã: tunc dictus auditor potest absoluere: prout erit iuris & rationis: alias pẽdẽte dicto termino ad dicendum contra commissionem: auditor non potest absoluere: & ita seruat rota.

De introductione cause. Rubrica.

Practica itroducẽdi cãs i ro. cu. h. d. DCCLXXXVI

ic Est qñ aliqua cã d3 itroduci i ɔsistorio pape. tũc ille q vult cãm itroducẽ. ptñtat corã hostiario pape & cũ tabellõe. Si aũt cã est in curia p appellationẽ vel ptiam prius tunc itroducat̃ i in vicecancellaria. Si aũt est cã pphana tractãda in ptib9 tunc itroducat cã in audientiam ɔdictaz: & postea dicta audiẽtia facit lraas de dicta diligẽtia exhibita p partẽ: que tunc cõmittet tractanda in partibus vel in curia: de pdictis modis & viis circa predicta vide archidi. in. c. cupientes. super verbo. proposita. de elec. libro. vi.

De iuramento calumnie. Rubrica.

Auditor põt compellere ptes nescientes quid contineatur sub iuramento calumnie ad iurandum quinqz capitula sub eo contenta & actor iurare recusans cadit a causa & reus habetur pro confesso. hoc. dicit. DCCLXXXVII

ciendum Est qd est ɔsuetũ i sacro palacio: qd i causis corã auditore iurat de calumnia simplicr & pt fieri qd iurat p pcuratorẽ si sciat qt capitula ɔtineat dictũ iuramẽtũ. ex. de iura. calum. c. penult. Si aũt sit pa ignorans hec & vt auditori qd dẽat iurare spãlr quinqz capitula q ɔtinet dictũ iuramẽtũ: tũc dictus auditor potest eũ compellere & sub pena iuramenti & si est actor qui non vult prestare dictum iuramentum cadit ab actione per sententiã & reus absoluitur. si vero reus non vult iurare habetur pro confesso & conuicto. secundum Hostien. in sum. titu. de iura. calum. §. que sit pena nolentis prestare hoc iuramentum.

De signatura commissionum. Rubrica.

Hec decl. sũmata ẽ. decl. cccxxix. DCCLXXXVIII

ciendum Est qd supplicat aliqs i aliqua causa vicecãcellario: qd cã3 cõmittat alicui sola vitate attẽta. & dñs vicecãcellari9 signet cognoscat sũmarie &c. qd tunc intelligit esse commissa: qd cognoscat simpliciter & de plano & sine strepitu & figura iudicij. & ita declarauit semel vicecancellarius: de natura seu dictione autem & legitur in. c. ii. p enim. si. ii. q. circa predicta. vide &c. vt supra.

Generale mandatum non sufficit in spiritualibus: secus in prophanis. hoc dicit. DCCLXXXIX

ciendum Est qd in causa spirituali procuratorium generali non est sufficiens: nisi speciale: secus in causa prophana & ita tenet rota.

De dolo & contumacia. Rubrica.

Quando proceditur per audientiam contradictarum contra contumacem non potest excommunicari: quia non respondit libello. hoc dicit. DCCXC

ciendum Est qd si i aliqua cã spũali vel pphana aliqs sit citat9 ex curia & non veniat ps citata i tmino assignato: tũc pcedet ɔ eũ p audientiã ɔdictaz: & si ps q fecit citari suo loco det libellũ in termino. & non respondeatur libello. qd licet pars predicta parte absente petat excommunicari. tũc non d3 excommunicari. si pcedatur contra eam prout erit de iure faciendum sm stilum audientie contradictarum. Aliqui tamen dicunt qd habent in spirituali locum: sed non in prophana. & ita tenet rota.

De procura. Rubrica.

Ualet pcuratoriũ cũ solo sigillo i q platus cũ ɔuẽtu vel capitulo constituit procuratorem. h. d. DCCXCI

ic Est si epũs i aliqua cã facit pcuratores suos: tũc sufficit qd dicat ego epũs & capitulũ: vel abbas cum conuentu: vel alter prelatus cum suo collegio: & si non ponatur capitulum vel conuentus vel collegium sufficit tunc qd in pcuratorio eorum ponatur sigillum & ita tenet rota.

De executoribus. rubrica.

Uicecancellarius non dat executores sententie nisi seruatis terminis palacij. hoc. dicit. DCCXCII

ciendum Est qd executores vicecãcellario i aliqua cã non pcedit sm stilũ sacri palacij nisi sint seruati tmini sacri palacij. i ca. tñ aliq dicit qd ẽt vicecãcellarius pcedit: si seruati sunt termini in partibus in pbatione: sicut in causa q per appel. venit ad curiam romanã in qua pronunciatur male appellatum & bene diffinitum.

De dubijs dandis. rubrica.

Dubia i cã dẽnt dari ptib9 ptinb9. DCCXCIII

ciendum Est qd i ciuitate romana ẽ ɔsuetudo qd iudex i aliqua cã dicat dubio pces-

suo alicui pti. et si non faceret: suspectus haberetur: ideo cõmuniter quando aliqua debent poni in relationibus in sacro palacio per partes vel aliquam partem dantur dubia cause aliquotiens per partem auditori vel auditor dat eis.

De executoribus gratiarum. Rubrica.

Executores gratiarum apostolicarum ad executionem eorum que in commissione litterarum continentur procedere non possunt nisi per litteras predictas receperint. h. d. DCCXCIIII

Pronunciatio facta fuit per dnm Petrum tituli sancti Eustachii dni Cardinalem sci Eustachii: ex cõmissione sibi facta per papã Grego. xi. avinioni. die lune xvi. mensis Januarii. Anno a nati. dni. M. ccclxxiiii. pontifica. dni Grego. predicti ãno quarto. xpi noie invocato pro tribunali sedente et dnis solum dcti pocullis: habita iter nos cũ multis pluries deliberatione matura: de ipsorum consilio pnũciamus et decernimus executores quslibet gratiarum p sedẽ apostolicã deputatos non posse de iure pcedẽ ad executiones eorum que in cõmissione suarum lrarum ptinentur: donec suas receperint litteras presentes. pro hoc facit. c. cum in iure. de offi. dele. et c. ut debitus. de appel. et c. ii. e. ti. vide collec. in. c. ex conquestione. de restitu. spo.

De executoribus gratiarum. Rubrica.

Provisio facta per executorem gre ante receptionem litterarum valet si non oppõatur. hoc dicit. DCCXCV

I Aut executor alicuius gre pvideat de aliq beneficio vacãte: lz non recepit lras gre: q talis pvisio valet si nõ opponatur: q non recepit lras a psumptio e q talis nõ fuerit nisi recepit lras gre: et ita iz toto dnorum auditorum sup dicta pnũciatõe fca e qdã declaratio p dnz vicecãcellariũ de mandato pdicti dni pape.

De probationibus. Rubrica. DCCXCVI

Sciendum Est q sil' audictẽ ꝯdictoꝝ dni pape e q si aliqs alicu' ecclesie ad factum sui aliquos advocat pro probatione capituli q tũc sufficit inducere instrumentum dicti capituli. licet non sit factuz cum solennitate iuris secus aũt si capitulum iducat p seipm.

De probatio. Rub. Scripsiz firmat. DCCXCVII

Sciendum Est q si in aliqua causa producatur in iudicio sumptuz alicuius snie diffinitive q non facit fidẽ. De appellatione Rubrica.

Articulus appellationis potest obmitti de consensu partium vel solius appellantis. h. d. DCCXCVIII

Sciendum Est q si aliqua cã pvenit ad sedem apostolicã p appellationẽ: q tũc articulus appel. põt omitti. de consensu: ut in. c. cordi. de ap. li. vi. Inn. tz i. c. ut debit'. de ap. q articulus app. pt omitti solum de voluntate partis appellantis. et hoc tz communiter rota.

De regularibus. Rubrica.

Monach' non hñs ppriũ accusans abbatẽ dz habere expẽsas de bonis monasterii. hoc dicit. DCCXCIX

Sciendum Est q dĩ. in. c. ex pte. et. c. oli. in fi. de accusa. q si monachus non hñs ppriũ nec aliquã administrationẽ accusat abbatẽ suuz p utilitate monasterii: q tunc hẽbit expẽsas necessarias de reb' monasterii: ut in palle. iuribus. Si aũt monachus vel alter religiosus dicti monasterii ducat ppriã cãm ꝯ dictũ abbatẽ seu monasterium: tunc non hẽbit expensas a dicto monasterio: et h tenet expresse Inn. in alle. c. ex parte. in fi. ideo est consiliuz q ille qui sequit causam propriam: si non habet de quo vivat. et dicit se valde iniuriatuz a maiori. q supplicet propter qd provideat sibi circa expensas habendas hoc tenet rota.

Impetrantes non tenentur probare valorez beneficii nisi sibi opponatur. hoc dicit. DCCC

Sciendum Est q si aliquis habet in gratia speciali vel communi certam summam q eaz non tenetur probare nisi opponat sibi et h tenet rota.

De procuratore. Rubrica.

Minor. xxv. annis non põt eẽ procurator ad iudicia alias facit processum nullum. hoc dicit. DCCCI

Sciendum Est q aliqs non põt eẽ pcurator ad iudicium: nisi sit maior. xxv. annis: ut legit et no. in. c. qr generaliter. in fi. de procura. li. vi. et si fiat contrarium processus habitus taliter est nullus nec iudex coraz quo agitur potest habilitare. nec consensus habitus etiam expressus partis adverse: cum hoc sit contra ius et ea que contra ius fiunt. et c. et Innocen. in. c. in presenti. de renuncia.

De conclusione in causa. Rubrica.

Si in causa simpliciter sit cõclusio et conclusio revocetur ad instantiam partis que concludi fecerat debet reficere expensas adversario. hoc dicit. DCCCII

Sciendum Est q si i aliqua cã spũali vel pphana est ꝯclusum simplicit. q si revocetur conclusum ad instantiã ptis tunc dz solvere expensas: secus autem si conclusum est cũ protestatione. et hoc fuat rota.

Si commissio super eadem causa presentetur duobus vel pluribus auditoribus audiat causam ille cui primo presentata fuit. hoc dicit. DCCCIII

Memoriale Sit q dñs vicecãcellarius in domo sua die sequẽti nativitatis dñi s. die sci Stephani post pdictũ. Anno dñi. M. ccclxxv. mãdavit expsse dictis auditorib': q servarẽt in suis causis tria sequẽtia. primo q si aliqua cõmissio alicuius cause esset cõmissa duobus auditoribus: q ille cognosceret de causa: cui dicta cõmissio primo esset pñtata: et alter nullo modo cognosceret.

Notarii palacii vere pauperibus debent scripturas gratis facere alias habere debent salarium eorum secunduz stilum palacii apostolici. hoc dicit. DCCCIIII

Nota Mãdavit q notarii cãꝝ predictoꝝ dñoꝝ auditoꝝ facerẽt scripturas gratis paupibus litigantibus et hoc si sit certum q sint pauperes veraciter: alias si possint solvere de presenti vel in futurum cum obligatione q dicti notarii tunc habeant ab eis quod fuerit iustum et rationabile pro ut servatur in sacro palacio circa hoc.

Auditores volentes habere consilia in causis coram eis ventẽ. debẽt bñ videre pcessum et clare dicere dubia ut sui eo auditores vera cõsilia dare possint. h. d. DCCCV

Nota Mãdavit q auditores q volũt hẽre ꝯsilia bene circa cãs eis cõmissas p iusticia ministrãda. bñ et pfecte et nõ pfunctorie: videãt pcessus cãꝝ eoꝝ: et qbus dicant dubia. i qb' volũt hẽre ꝯsilia: ut sup certis dubiis et dicti dñi auditores possint. dare secure sua vera ꝯsilia ut postea in scda istãtia et i sñia quã tulerit pdict' auditor aliq mõ nõ possit retractari. nisi ex cã rõabili iusta: vel noviter producta.

De termino ad producendum omnia. Rubrica.

Sententia lata non servato termino ad producendum omnia est nulla. hoc dicit. DCCCVI

Sciendum Est q si aliqs dñs auditor sacri palacii i aliqua cã spũali vel pphana fert sñiam. nõ fuato tmio ad pducendũ oĩa: tunc sñia est nulla cũ termin' p̃dict' sit valde substantialis et ita tenet rota.

De accusationibus. Rubrica.

Accusando vel denunciando sive inquirendo obiicitur crimen. hoc dicit. DCCCVII

E Tribus modis qb' pt opponi de crimie alicui. s. denunciãdo: accusãdo: et ingrẽdo: ut i. c. sup his. de accu. Qñ aũt qs se dbeat inscribẽ ad penã talionis: et quãdo nõ hẽtur in palle. c. Quis aũt se hẽat inscribere ad penaz talionis. no. in pdicto. c. sup his. super verbo. oportet iscribi.

De inscriptione. Rubrica.

Inscriptio ad penam talionis an fieri debeat ante decretuz citationis psonalis vel post. hoc dicit. DCCCVIII

Sciendum Est q si aliqua cõmissio fcã e alicui domino auditori sacri palacii: q citet aliquẽ vel aliqs si invenerit diffamatos p crimie psonaliter et opponatur p pte rei q inscribat se ad penã talionis: antequam mittatur citatio an h fieri dbeat si negat pdicta iscriptio fieri tenẽt aliq domini auditores q dicta citatio nõ dz mitti donec facta sit iscriptio ad penã taliõis. Aliq vo alii domini auditores dñt et tenẽt: q dcã citatio n dz pp pdicta ipediri: q sufficit q repportata citatõe et executa. et q qñ actor dabit libellũ suum circa pdcã: q tũc fiat pdicta inscriptio ad penam taliõis

Septuagesimi summat. DCCCIX

Sciendum Est q cu. ro. qlibet anno computat annu domini in festo nat. eiusdem.

De absolutio. ad cautelam. Rubrica.

Auditor non absolvit ad cautelam sine speciali commissione. sed iudex extra curiam sic si sibi simpliciter absolutio cómittatur. hoc dicit. DCCCX

Sciendum Est q nullus auditor sacri palacii pt absolvé ad cautelá: nisi sibi spalit cómittat a domino vicecácellario. secus est tñ si aliqua cá seu absolutio cómittat extra curiá romaná alicui q absolvat aliquem vel aliqs simpliciter: quia tunc talis commissarius potest absolvere nihilominus ad cautelam. et ita servat rota dominorum.

De absolutio. excommunicationis. Rubrica.

Requirit specialis commissio et aliqualis ad hoc vt qs possit p auditoré absolvi ad cautelam. h. d. DCCCXI

Sciendum Est q si aliqs petat absolutioné ad cautelá ab aliq dño auditore sacri palacii excómissione sibi spalit facta: dz prio videri an post appel. fuerit excóicat⁹. sm Jo. an. i. c. venerabilib⁹. de sen. excó. li. vi. si aút petat absolutio excóicatóis simplicit: túc sine aliqua iformatóe ipédebat absolutioné vel bñficiú absolutionis: ipib⁹ retroactis: hodie vo. s. Anno dñi. M. cccl xxv. nó ipédit p auditóem causeni: cum aliqua informatione facta de excómunicatóe pdicta.

De exceptio. Rubrica.

Si obiciat certus defectus ille presentatur coram dominis in rota vt iudicetur ex aspectu corporis. DCCCXII

Sciendum Est q si i aliqua cá cómissa alicui dño auditori sacri palacii oppóit cótra aliqué q nó hést etaté sufficienté ad bñficiú curatú: q túc auditor cáe pñtat illú coram dñis auditorib⁹: vt videát illum: et possint hére ꝯsilia ab eis p aspectú corporis. iuxta. c. puberes. de despó. ipu. et ita servat rota.

De anno domini. Rubrica.

Secundum consuetudinem diversorum locorum diversimode computantur anni domini. hoc di. DCCCXIII

Sciendum Est q cu. ro. Italia et Hispania i aragonia et Catalonia Gallia et Vasconia cóputát anú dñi qlibet ánno i festo nat. eius. qd festú é. xxvi. die mensis decéb. In regno vo Fráncie Alamanie: et anglie cóputat annus i festo annúciatóis Bté marie. qd festú é. xxv. die mensis marcii: et cú quelibet provincia vel loca mundi circa h possint habúdare in sua ꝯsuetudine: vt in. c. certificari. de sepul. predicta sequuntur per clericos predictorum regnorum locorum existétú Avinione i sacro palacio apostolico dñi nri pape.

De gratiis expectatiuis. Rubrica.

Executores sive subexecutores gratiarum debent acceptantibus providere. hoc dicit. DCCCXIIII

Sciendum Est q cóit i gra bñficiali dant aliq executores: et ille q facit processum dat gratiosdat aliqs subexecutores: vt si bñficiú vacet acceptet expectás: et aliqs executor faciat sibi ꝓvisioné. J. mélem. qd fieri pt. q meli⁹ et tuti⁹ é q aliqs executor faciat ꝓvisioné vel q faciat aliqs de subexecutorib⁹ datis et talis ꝓvisio fcá p subexecutorem valeat: et ita tenet rota.

De termino ad pducédú. Rubrica.

Valet productio iurium facta verbo tantum in termino p auditorem partibus assignato. h. d. DCCCXV

Sciendum Nó si in aliqua cá spúali vel pphana: in assignato fmio ab auditore sacri palacii ad pducédú aliqd actor vel reo: et ps actrix vel rea pducat id vbo. pdéte fmio q valet sm Jo. an. Ge. et Ber. ynardi. p vt legi et no. i. c. sepe. de sig. vb. i cle. secus aút é si. J. fminú assignatum nó pducit facto. q: túc nihil valet assignatio dicti fmini. et ita tz dño Guil. de guilermo antiquus auditor sacri palatii: nunc epo Cartagi. nuc et tenent aliqui domini auditores.

De commissionibus. Rubrica.

Auditor non procedit contra surrogatum in iure defuncti nisi surrogetur etiam in lite. DCCCXVI

Sciendum Est q si aliqua cá bñficialis é commissa alicui domino auditori sacri palacii ad instantiam actoris vel rei: et moriat aliqs de predictis litigantibus: et surrogetur p papam vn⁹ alr mortuo: túc dict⁹ auditor non potest procedere virtute dicte prime commissionis: ita tenet. rota.

De advocato compellendo. Rubrica.

Si pars petat advocatum compelli ad defendendum ipsam recusantem auditor potest facere eum compelli ad hoc per vic cancellarium. hoc dicit. DCCCXVII

Sciendum Est q si i aliqua cá spúali vel pphana q agitur corá aliq auditore sacri palacii. ps actrix vel rea petat aliqué advocatú p defésione sui iuris: q túc auditor dz dicé seu pcipé advocato qué petit pdicta ps p defésione sua: et si dict⁹ advocat⁹ nolit facé: imo ꝯdicit, oino: q túc pdictus auditor faciat cópelli eum per dominum vicecá. et ita dixit mihi dominus meus epo vitarien. in audientia contradictarum. xxvi. mensis marcii. anno domini. M. cccl xxvi.

De appellan. Rubrica.

Auditor non potest pronunciare super desertione appellationis sine speciali cómissione. h. d. DCCCXVIII

Sciendum Est q si aliqua ps litigánú petat i sacro palacio ab aliq ex auditore pnúciari aliquá appellatione desertá: q non pt pnunciare sine aliqua spali cómissióe.

De iureiurando episcoporum. Rubrica.

Epo iurás nó tenet tágé scripturas. h. d. DCCCXIX

Sciendum Est q qñ aliqs epo tenet iurare i aliq facto q nó tenet tágé euágelia. p vt pbat. i. c. si. de iura. ca. et c. nó frangit. xi. q. i. et Jo. an. i. c. vt circa. de cle. li. vi. et Pau. i. c. i. de hon. in clem. et in aut. si iudex. C. de epi. et cle. contrarium tamen volebat de episcopis qui erant in curia ro. dominus papa Greg. xi. prout audivi ab eo dominus Cardinalis floren. et ratio est quia papa de iure supra ius potest dispensare: vt le. et no. in. c. pposuit. de pces. pben.

Judex firmu aium ad iusticiá faciédam hére debet non obstan. magnatorum precibus. h. d. DCCCXX

Nota Qd qlibet iudex dz firmu aium ad iusticiá faciendam: nec pces magnator dént mutare aium suum nisi ꝯsiliú faciat non obstáte eor precibus: qui illi et magis famam dabunt: et hoc communiter servabitur in mundo.

De terminis servandis. Rubrica.

Si de nullitate principaliter agatur servandi sunt omnes termini: secus in incidenter. hoc dicit. DCCCXXI

Sciendum Est q si i aliqua cá agat pncipalit de nullitate q tunc servandi sunt termini sacri palacii. secus aut si agatur incident ꝯ nullitate. pro hoc facit. c. cum ad sedem apostolicam. de restitutio. spolia. et ita servat rota.

De appellatione. Rubrica.

Terminis ad dicédú contra cómissionez servari debet vbi de desertione alicuius appel. h. d. DCCCXXII

Sciendum Est q qñ agit de desertióe alicuius appel. q assignat fminus ad dicendú ꝯ cómissióez: q auditor sine assignatóe illor fminor nó pt pnunciare sup h.

De sententia excommunicationis. Rubrica.

Arrestat⁹ q recessit nó dz excóicari nisi citetur per audientiá contradictarum. ad hoc. hoc dicit. DCCCXXIII

Sciendum Est q quádo aliqs é arrestat⁹ in curia p aliqua cá et recedit illicétiat⁹: et petat p pté excóicari q icótinéti nó dz excóicari imo é antea citádus p audiétiá ꝯdictar.

De appellatione. Rubrica.

Appellanti post decé dies a snia lata ꝯ eú p audiétiá ꝯdictarú dari dést apostoli refutatorii. h. d. DCCCXXIIII

Sciendum Est qd si pcedat ꝯ aliqué p audiétiá ꝯdictarú i possessorio vel petitorio: et ferat snia ꝯ eum et post aliqs tps appellat. J. x. dies: sed dicit post pdictú tps qd vénit ad audiétiá sniá id appellat infra. x. dies. et paratus est hoc iurare. qd talis non debet admitti: cum iuraméto ideo dandi sunt sibi apostoli refutatorii. et ita tenet rota.

De surreptionibus. Rubrica.

Impetratio bñficii fcá p absente nó vitiatur ex eo quia in ea nó fuerút expssa bñficia q obticbat. DCCCXXV

Nota Qd si supplicetur p absenté et fuerút omissa aliqua bñficia q obticbat ille p q fuit supplicatú sibi non obstat nec iputatur talis surreptio. ita declara

ait oñs Ul. Jocn⁹ quint⁹ p B Joá. mo.i.c.gr̄a.de rescrip.li.vi.

De inhibitione. Rubrica.

Judex ad quē potest inhibere iudici a quo parte absente nō vocata. secus si sit p̄ns in curia.h.d. DCCCXXVI

Nota Hic q̄ inhibitio pōt fieri iudici a q̄ ē appellatū: per iudicem ad quem parte non vocata: vt no. per Jo.an. ⁊ Archidi.in.c.romana.de appel.li.vi. tamen de stilo palacii nunq̄ inhibetur partibus in curia p̄sentibus ⁊ iudicib⁹ nisi p̄te reuocata: secus si sunt absentes.

De lit.contes. Rubrica.

Processus factus lite non contesta. in causa prophana est nullus: secus in spirituali.h.d. DCCCXXVII

Nota In cā p̄phana lite nō ɔtes. p̄cessus est nullus vt.c.vno.de lite ɔtes. sec⁹ i cā sp̄uali vel p̄uilegiata vel m̄rimoniali: vel vsurar: q: i sp̄uali solū iur̄ as de caluniat: vt i cle.dispēdiosam.de iudi. ⁊ de v̄bo. sig.sepe.in clem.

De materia obiectiua. Rubrica.

Non repellitur materia obiectiua quando producitur gratia si neutri.hoc dicit. DCCCXXVIII

Nota Nō mā q̄ alias obiectiua eēt repellēda vigore gr̄e si neutri ius cōpetat. efficit̄ ex tunc de iure suo ⁊ est admittenda: nam qualitercunq̄ poterit ostendere aduersario ius non competere: totum est de iure suo: quia per hoc sibi prouidebitur. ad hoc cle.constitutionem.de ele.

De iure reuocandi domum. Rubrica.

Presentes in curia romana s̄m stilum rote non habent ius reuocandi domum.hoc dicit. DCCCXXIX

Nota Nō si illi q̄ sunt i cu.ro. p re publica h̄nt ius reuocādi domū. de fo.cōpe.c.si. de vila.cās. tamē cōit̄ obseruat̄. q̄ tales nō h̄nt ius reuocādi domū. iō cogunt̄ ibidē r̄ndē suis adu̾sariis postq̄ sunt presentes in curia. ita obseruat. rota vide Compos.in.c.statutum.de rescrip.

De remissionibus. Rubrica.

Remissio ad partes super eisdem articulis non datur nisi semel.hoc dicit. DCCCXXX

Nota Nō remissio ad p̄tes n̄ ɔcedit̄ nisi semel super eisdē articul̄.h ẽ Jo.mo.i.c.cupiētes.d ele.li.vi.

De taxatione expensarum. Rubrica.

Expense non dēnt taxari nisi finitis trib⁹ istātiis alias reuocatur taxatio p viā attemptati.h.d. DCCCXXXI

Nota Hic q̄ si ferat̄ s̄nia i qua p̄s ɔdēnabit̄ i expēsis: fuitq̄ appellatum: nunq̄ expense sunt taxande donec cā fuerit finita per tres instantias q̄ si fieret taxatio p iudicem ad quem reuocantur per modum attemptatis.

De expectantibus. Rubrica.

Per pactum prioris in data potest iuri de futuro renunciari in fauorem secundi.hoc dicit. DCCCXXXII

Primus In data medio iuramēto facit pactū cū scdo. q̄ nunq̄ b̄ficiū cadēs sub gr̄a sua acceptabit donec scdo q̄ ip̄etrauit ad eādē collationē obtinerit b̄ficiū i gr̄a: ⁊ si ptigit acceptare b̄ficiū q̄ scdo vellet acceptare: ex nūc p vt ex tūc renūciat iuri ex tali acceptatiōe seu p̄uisiōe ex eo secutura sibi cōpetētē. Querit̄ an si postea vacās b̄ficiū cadēs sub eoꝝ gr̄a: q̄libet acceptet. J. mēsem. ⁊ postea q̄libet sibi faciat p̄uideri scd̄o sit potior. sic q̄ obstēt p̄dicta pactū ⁊ renūciatio quā fecit. q̄dā dixerūt q̄ sic. q: p pactū etiā iuri futuro renūciari p̄t. l̄z nō p simplicē repudiationē. C. de pac.l.i. Alii q̄ nō: q: ex q̄ prius acceptat. J. mēsem decretū in l̄ris suis appositū: so: iret̄ virtutē ⁊ irritū erit ⁊ inane q̄cq̄d p s̄m vel ei⁹ executorē fuerit attēptatū.c.ad ei quē.de p̄ces. p̄bē. in clemen. non fuit questio determinata sed mota in consilio.

De expectantibus. Rubrica.

Licet reuocatoria reddat inefficacem acceptationem prioris in data non tamen propterea validat acceptationem secundi.hoc dicit. DCCCXXXIII

Primus Et scdo in data acceptauerūt. J. mensem vnā ecclesiā. post vnū vel duos mēses secundus fecit sibi p̄uideri. s̄z primus non. imo anq̄ primus sibi facēt p̄uideri: sup̄uēit reuocatio. q̄rit̄ an scdo hēat ius. Et videtur q̄ sic. q: acceptatio p̄mi redderetur inutilis. ⁊ ineffectualis propter reuocat̄. ergo non videtur q̄ p̄stare possit impedimentum quod de iure non sortitur effectum. contrarium fuit determinatum per.c.quondam.de preben. libro.vi.

De collationibus beneficiorum. Rubrica.

Lz expectātes nō acceptēt. J. mēsem. collatio tñ interim facta per ordinarium non valet.h.d. DCCCXXXIIII

Tum Ad collationē cuiusdā ep̄i eēnt ip̄etrātes apostolici expectātes: cū p̄fata. acceptādi. J. mēsem iuxta cle.cū ei quē. § secus. vacāte quodā b̄ficio cadēte sub gr̄a ip̄etrātis: ep̄s. J. mēsem ɔtulit cuidā ⁊ paulopost papa illud b̄ficiū reseruauit: ⁊ tanq̄ reseruatū ɔtulit cuidā ip̄etrāti expectātes tñ aliud b̄ficiū nunq̄ acceptauerūt: nec. J. mensem nec post. q̄rit̄ q̄s sit potior: an ordinari⁹ .i. ille cui ep̄s ɔtulit. an apostolic⁹: cui papa i virtute reseruatiōis ɔtulit. Quidā dicūt q̄ ordinari⁹ ē posterior: q: man⁹ ep̄i ita demū. J. mēses erāt ⁊ cēseban̄t eē ligate. si expectāt. J. mēsem acceptassent: q̄ i eoꝝ fauorē mēsis apposit⁹ ē. tūc enī eis vel eoꝝ aliq̄ acceptātibus. retro collatio ordinarii appet nulla. ⁊ tūc apostolic⁹ cui papa an̄ acceptationē expectātis ɔtulisset eēt potior: s̄z q: expectantes. J. mēsem nō acceptauerūt: icirco retro man⁹ ordinarii nō cēseban̄t ligate fuisse: ⁊ valebat collatio ei⁹. ar.no.p Jo. an. in.c.statuti.de p̄bē.li.vi. Alii v̾o tenēt ɔ̄. ⁊ cōit̄ istā approbāt oēs. ⁊ p ista p̄te v̄.c.quōd.de p̄bē.li.vi. nec obstāt no.p Joā. mo.in.c.statuti. q: ei⁹ opio nō approbatur. p dictū.c.quond. de p̄bē.li.vi. vt ẽ no.ibi Jo.an.i nouel. Et i t̾miis i q̄b⁹ Jo. mo.loq̄tur pēdēte collatiōe ordiarii: pp dubiū euētū acceptatōis futuꝝ nō sup̄uēit reseruatio pape seu collatio ei⁹: seu man⁹ appositio sic. h̄ie nec reuocatio pape. sic sup̄uēit.i.c.quōd. ⁊ vide supra in q̄ōe que incipit: primus ⁊ secundus in data.

De consuetudine. Rubrica.

Cum ep̄s ex ɔsuetudie d̄z hēre certā mēsurā d̄ granoꝝ q̄d portatur ad vrbem debebit etiā habere de farina que portatur solum in fraudem. DCCCXXXV

Episcopus H̄z ius in ciuitate q̄ de qualibet grossa mēsura frumēti: q̄ portatur ad ciuitatē p vēdēdo: d̄z hēre certā paruā mēsurā gentes nolūt portare frumētū s̄z farinā. Queritur an ep̄s de farina debeat hēre illā mēsurā quā eēt h̄iturus de frumēto ⁊ Et v̄r q̄ sic: q: farina ⁊ frumētū p̄p̄e ē eadē vsia. ff. de ɔ̄hē.emp.in venditionib⁹. § fi.cū.l.seq̄nti. Itē non v̄r noua sp̄ēs farina: sed q̄ prius erat ⁊ latitabat detecta. ff. de acq.re.do. adeo. § cū q̄s. Itē l̄z ius p̄sonale ⁊ t̄pe similē rei mutatiōe p̄imatur nō tñ sic ius reale ⁊ ꝑpetuū quale h̄ēbat ep̄s q: p̄mū respicit rē s̄m formā. ff. q̄bus modis vsufruc.amit.repeti. § rei mutatiōe: s̄m v̾o respicit rē s̄m substātiā: iō non tā iterimitur ꝑmutatione forme. ff. v̄ba.predi.fructus. § si sublatū. de pig. Pau. § de cumis. de le.i.fruū silu. § si pocula. Itē frumētū cū sit farina mutatur ad vsū destinatū: igitur talis mutatio non noceat ep̄o: facit ad h̄. ff. de vsufruc.arboribus. § maius. cū ibi no. Item v̄ba illa de frumēto mēsurato potius videntur dicta: seu adiecta gr̄a demonstrationis seu designatiōis q̄ gr̄a limitatiōis vel taxatiōis. ⁊ iō l̄z talis adiectio mutetur de frumēto facto farina nihilominus remāet dispositio seu ius ep̄o ɔstitutū. ar.cū p̄cor. iurati. ff. de lega.i. q̄d testō. in p̄i. ff. de an.le.l.legatū. § vini.iūcta.l. ff. de tritico.vi.cū certis nūeris. de lega.iii. Pau.calimaco § fi. Itē p ista p̄te facit: q: mēs v̄ eadē i farine. l̄z v̄ba deficiāt: ⁊ q: fraus posset cōmitti ep̄oꝝ ɔ̄. ar. ff. ad macedo.l. Julia. § mini. ff. d̄ iuris. et iudi. si q̄s id q̄d semper. § q̄ si dū ꝑponeretur. ff. ad turpil.l.i. § icidit. i fi. de dona. inter vi. ⁊ vx. cū hec status. § si sponsus. Itē p h̄ q: sepe mercatores ⁊ furnarii. ⁊ i talibus solēt fraudē cōmittē. ɔ̄. ar.l.quēadmodū. i p̄n. C. de agri. ⁊ cē.li.xi. ⁊ i li. feudo. p q̄s fiat inuestitura. §. s̄z ⁊ reo. ɔ̄. nisi. vbi fra⁹ p̄batur ex p̄sona vēdētis. ex. de emp. ⁊ vē. ad n̄ram. ⁊ p depr̄ehēdēda vel presumēda fraude videri possent no.p gl. ⁊ per doc. ff. de legi.l. ɔ̄ legē. de ele.auaricie. ⁊ ibi p Jo.mo.i.v̄.fraudibus. ⁊ extra. de imu.ecc. clericis. i verbo. periculosū. p arc.extra.de p̄uile. quāto. ⁊ ibi no. p Ber. pro ista p̄te ẽ h̄ū facit. q̄d no.p Inn. ⁊ Hos. de decimis.c. cōmissum. Itē cū frumētū emitur ad portādū ad ciuitatē: quasi q̄dā ius i specie q̄ritur ep̄o. Itē l̄z mutetur i farinā: nō sibi tol

ff.fact.de li.cā.suos.q: forma rei.p se i alti⁹ piudicium ali cuī nō lz sine eā mutare.ff.qb⁹.mo.vsusfruc.amit. repeti.§.fi. ō vsusfru.l.fi.q̄ ifrau.credi.lz si rē. Itē p hac pte bñ pōt induci qđ no.Hos.τ Jo.an.i nouel.de decimis.c.cōmissum.i vbo ita nūc.τ qđ vna via.p hibet alia nō pmittit.ex.de ele.p̄ iugio c.vnico.li.vi.de re.iu.cū qd.τ q̄ p lege vel eius mētē mutit malā fidē hēre p̄sumit.i regula.iuri.q̄ p iura. Itē p ista pte pt induci.ff.de triti.vi.τ ole.lega.l.i.τ.l.si qs vinū.§. Itē acetū.in pn.i.v.q̄ si totū.τ.v. Itē si qs vinū. In p̄rui fact.ff.de le.in.q̄ fitū.§.illō fouisse. Itē q: pt dño frumēti ingrēdo fraudare dbitorē.ff.q̄ i frau.cre.q̄ ait. Igit facē farinā vt nul dño vel epo qrat. Itē licite pt facē i τ de re sua qđ vult ēt si aliū piudicet i dū tñ i pensionē sui faciat τ nō ad emulationē ipsi⁹.ff.de dā.i fec.p culuo.cū p cor.pferti dū tñ nil immutat i alienū.ff.si fur.vē. .l.sicuti.§.Aristo.q̄ licite possit frumētū mutare in farinam. Itē facili⁹ pt ipediri ne qs icidat i obligationē.q̄ ex q̄ icidat libari.q: multa ipediūt p̄hēda:vt.l.patre furioso.ff.de his q sunt sui.vel ali.C.de acqrē.vē.sic igit vt nō icidat possit facere de frumēto farinā. Itē p mediū nō p hibitū pt fieri trāsit⁹ i effectū nō p missum.fa.ff.de accep.τ p iniurā.§.τ si fideiussor.ff.q̄ res i pig.obli.pos.aristo.§.i. Igit p mediū farine nō p hibitū possit qs vēire i effectū nihil soluēdo epo.aliās nō p missum. Itē nō ē discēdēdū a vbis vē.vt.l.nō aliē.ff.q τ a qb⁹ p̄specit.pferri cū sub vocib⁹ ēt large sūptis cōp̄hēndi casus emergēs nō pt:vt no.p Inn.i.c.l̄ris.de rescri.τ p cy.C.q̄ sit lō.p̄sue.l.i. Itē p ista pte facit q: rei mutationē mutat effect⁹.ff.de auro τ argē.l.se q̄.§.fi.τ ibi ad hō i fi.p cor. Itē epo nil dēfur nisi sub p̄ditiōe si poterit frumētū agitur vt sibi aliqd dēatur sit op⁹ q̄ p̄ditio ita de facto ipleatur q̄ pōtetur frumētū ar.l.meui⁹.ff.de p̄di.τ demō.τ.l.q̄ hēs.i pn.τ i fi. Itē mutatio stat⁹ psone τ.ex culpa vel malitia sua pueniēs inducat sibi excusationē ab actu a q̄ alias nō eēt excusatus:τ pp medium talis mutatōis nō astrigitur ad ea ad q̄ astringeretur.ff. de ex tu.ni.lz τ milites.§.si ignominia missi.iūcta no.p Dy.in regula.qđ ob gr̄az.circa fi.i.v.ad p̄riā āt regulā igitur τ hic mutatio status frumēti i farinā excusat debitorē ab obligatōe.ēt si fuerit culpabilis mutatio vel dolosa.facit ad hō i rōe .l.cū qs.de solutio. Itē ēt p ista pte pōt iduci.ff.de le.iii.l.ligni. circa fi.i.v.lz τ titiones τ.l.librorū.§.q̄ tñ cassius. Itē p ista pte facit.ff.de v.sig.fruge.§.frumētū. Itē p ista pte ēt facit.ff. de acq.re.do.adeo.§.cū qs.i eo q̄ ibi dicit de vuis τ vio.nā idē ē de frumēto.τ faria.lz sm q̄sdā non sit de frumēto exaufso ex spicis:sm alios sit idē τ ille.§.corrigatur p.§.cū ex oliua isti.de re.diui.sm opi.azo.vt i qualibet no. Itē p ista arte facit.ff.de triti.vi.τ oleo lega.l.iii.i pn.τ.l.si qs vinū.i pn.τ.§. Itē acetum.

De constitutionibus τ statutis. Rubrica.

¶ Gratia ad collationem decani τ capituli comprehendit beneficium cuius collatio ex fundatione spectat ad ebdomodarios pro tempore. DCCCXXXVI

ota In ecclesia meten.ē p̄suetudo.q̄ qualibet septimana tres canonici electi seu noiati p decanum τ capituli sunt ebdarii.vnus p presbio.s.p dicēda missa.alius p diacono τ dicēdo euāgelio.alius p subdiacono τ dicēda epistola.τ mutātur qualibet septiana. Accidit q̄ qdam i quadā capella sci Pauli sup clausuris ecclesie p̄dicte q̄ est subiecta decano τ capitulo eiusdē ecclesie fundauit quasq; capellanias:q̄ ex ipsius fūdatoris statuto dēbēt ptinere ad collationē ebdariorū.q̄ existūt p tpe.in ecclesia ipsa meten.q̄ritur nūqd vēiat sub gr̄a ipetrātium ad collationē decāi τ capituli ecclesie meten.quasi fundator dictarū capellaniarū statuēdo q̄ earū collatio ptineret ad ebdarios p̄dictos. Uidetur voluisse:q̄ pferāt vice τ noie decāi τ capituli:τ q̄ ad eosdē decanum τ capitulum a quibus dicti ebdomedarii.qualibet septimana eliguntur:principaliter ius ptineret conferendi.τ ad illos ebdomedarios q̄ essent pro tempore vice τ nomine ipsorū dixi:vt no.J.in simili immo fere in eadem questione:q̄ incipit in ecclesia meten.que est tertia in ordine post istam.

¶ De constitutionibus τ statutis. Rubrica.

¶ Religiosus p̄sentiēs pmisioni de se fcē i episcopum icurrit penā excommunicationis vigore statuti p generalē ordinis eorū facti.si qñdo restitutionē bonorū non faciebat.consentit pmisioni de se facte.h.d. DCCCXXXVII

Eneralis Augustinorū fecit statutū:q̄ nullus frat de religione: audeat eorū p̄sentire electioni de se fcē.vel pmisioni.nisi p̄us fcā restōne ordini.oīu3 q̄ hēbat:τ si non p̄missa restōne p̄senserit q̄ ipso facto sit excōicatus.Hoc supposito pmūciauit q̄ndā frēm in episcopū i p̄sistorio:q̄ cū nūciata fuerit sibi noua.nō p̄missa restitutōe.pmisioni de se fcē p̄sensit.q̄ritur nunqd sit excōicat⁹? Et vr q̄ non.q: icōtinēti cū p̄sensit ē exēptus a iurisdictione generalis sui.τ extra regulas τ p̄stitutiones ordis q̄ icipit ēe alti⁹ τ maioris status:τ mrimoniū p̄hit spūale cū ecclesia cui p̄fectus ē episcopus.q̄ non vr ligari p̄missa p̄stitutione.q: cui non erat ligādus q̄n p̄sensisset:τ icōtinēti cū p̄sensit ē exēptus ab illa.q̄ p ea non videbitur ligabilis. In p̄riū vr p ea q̄ no. Inn.extra de ap.c.preterea.i.v.τ dico excommunico te si digeris.p q̄ potest ista questio terminari.τ p no.in re.in.cū sint iura obscura.i q̄stiōe ibi mota.p Jo.an.i nouel.

¶ De consuetudine. Rubrica.

¶ Impetrans apostolicus vel expectatiuus primo debet esse in inferiori gradu τ postea sm ordinem suum ascendere ad alios gradus suos loco τ tempore iuxta statuta τ consuetudines ecclesie. DCCCXXXVIII

ota Ubi i quadā ecclesia:ex statuto vel cōsuetudine ē triplex ordo canonicorū.qdā sunt inferiores q̄ vocitur scolares.q̄ sunt sub cura obediētia τ regimie scolastici.qdā mediū.q̄ vocitur emācipati.qdā maiores q̄ solū habēt vocē i capitulo:τ vocitur capitulares.τū p̄bēde oium sunt equales:τ non aliē qs potest ascēdere ad maiorē gradū nisi p ordinē p̄mo fuerit i iferiori:τ de illo ascēderet ad mediū:τ ille ascēsus dēret fieri sm ordinē antiquioris receptionis: nā moriēte vno canonico.medii gradus emācipatorū.i loco illius mortui:τ sic ēt decedēte aliq̄ de supiori gradu.s.capitulariū antiqr canonicus de medio gradu emācipatorū: sm ordinē receptiōis ascēdit ad supiorē gradū i locū mortui τ in locū illius medii.ascēdit antiquior canonicus iferioris gradus τ i locū eius nouus cāonicus surrogatur p istū āt ascēsū nō p mutāt p̄bēdas:q̄ alias sūt equales.Hoc supposito ponatur sicut fuit de facto:q̄ vnus ex antiquoribus supioris gradus: capitularii mortu⁹ ē qdā apostolicus acceptat cāonicatū τ p̄bēdā.sub sua gr̄a cadētē vel papa forsan sibi p̄fert illos forsan resignatos:vel p p̄uationē. Queritur vtrū iste apostolicus dēat vēire ad gradū τ locū sui vel an sm statutū vel consuetudinē ecclesie.p̄mo dēat eē i iferiori gradu:τ postea sz ordinē suū ascēdere.ad alios gradus loco τ tpibus opportunis. Quibusdā vr q̄ expectus dēat vēire ad ifimū gradū p̄ior et postea ascēdere ad supiores gradus:sm ordinē suū.ar.c.cū i ma.de p̄sue.Sz si papa p̄ferat canonicatū τ p̄bēdā vacātē p mortē supioris gradus canonici.tūc dicūt q̄ iste cui papa p̄fert:nō dēbt vēire ad locū τ gradū illius canonici supioris.cuius canonicatus τ p̄bēda collati sūt.quasi resignatio τ collatio pape.totū afficiat cū suis qualitatibus.τ maxie si hz gr̄a clausulā nō obstāte p̄suetudie vel statuto ecclesie:p q̄ effectus grē ipediri posset quolibet vel differri:q: nisi veniret ad locū illū τ gradū:effectus grē pape saltē differet q̄ ad iura saltē canonicalia.q̄ sūt i hēdo vocē i.c.iuxta no.p Inn.i.c.cum. M.ferrariē.de p̄sti.quā vocē iste nō hēret forsan.de magno tpe.aut nunq̄:si vēiret p̄io ad ifimū gradū τ postea ad mediūcū eā nō hēret ad supiorē capitulariū:q: vt suppōitur ex statuto vel p̄suetudie soli illi de illo gradu hūt vocē i.c.τ ideo ēt tenēt illi i eo expectātes cui papa canonicatus p̄tulisset i illa ecclesia sub expectatōe p̄bēde:cū illa clausula.nō obstāte p̄dicta eadē rōe.nā sm eos stati hēbat vocē i.c.vtute illius clausule nō obstāte.nec effectū grē quo ad iura canonicalia ipediri p̄tigat quolibet vel differri.Secus i alio expectāte.cui papa stati non p̄tulisset cāonicatū i ecclesia.sz forsitan mādasset sibi generalr puideri i o: bñficio vacāte vel vacaturo ad certā collationē spectāte:τ ipse postea vacātibus istis cāonicatu τ p̄bēda.ad illā collationē spectāte eos acceptasset.nā tūc p̄io vēiret ad ifimū gradū.τ gradati ascēdet po

ftea ad sequntē maxie si nō sit ibi aliqua clausula obstāte. Sed
salua reuerētia sic opinātū mihi vī q̄ sp apostolic⁹ iā cū pa-
pa istos cāonicatū ⁊ p̄bēdā vacātē i gradu supiori ptulit oȝ
vētre ad ifimū gradū. ⁊ deide ad s̄ statū. vel ꝯsuetudie eccle-
sie gradari i ordie suo ascendē ad supremos: ⁊ rō mea ē ista.
q̄ papa ꝯferēdo sibi cāonicatū ⁊ p̄bēdā: ē cū plītudie iuris
cāonici. vī idubio sibi ꝯferre cū illis iurib⁹ ⁊ qualitatib⁹ q̄ hȝ
cāonic⁹ i illa ecclesia vbi fuit illi cāonicat⁹ ⁊ p̄bēda. q̄ fm diuisi
tatē ecclesie ⁊ ꝯsuetudies variāt: iura cāonicalia variant: q̄
alia iura ⁊ alio tpe hūt canonici i vna ecclesia: q̄ ⁊ q̄ñ nō hūt
i alia ecclesia. ⁊ cū papa ꝯferēdo cāonicatū i aliqua ecclesia i
dubio vī ꝯferre cū iurib⁹ cāonicalib⁹ q̄ cōpetūt cāonicis illi⁹
ecclesie s̄ ei⁹ istituta vel ꝯsuetudies. facit ad h̄. ar. de ꝯsue. cū
oli. cū pcor. posset ēt iduci. l. ar. l. ex militari. ff. de testa. mili. ⁊ et
. l. si qs ex bēditate. §. s̄ ⁊ si qs. ⁊. nisi forte. ff. de iniusto. rup. de
vsu. ⁊ hita. l. plenū. §. eq̄tas. ⁊ lega. in. si fideicōmissa. §. si fruc-
tū. Cū igit fm ꝯsuetudinē illi⁹ ecclesie. de qua q̄rit q̄ḋ. cāoni-
cat⁹ nō hēat mo hēndi vocē i c. nisi fm ordinē receptiōis cāo-
nicat⁹ ascēdat ad oēs gradus ad supiores igit ⁊c. nec ob. q̄
papa afficit illū locū cāonicalē: q̄ nō ē verū: s̄ hū afficit cāoni
catū. nūc. n. hū fateor q̄ p pape reseruatōes vel man⁹ appositio
nē afficit loc⁹ cāonicalis ⁊ grad⁹ q̄ñ ille locus vel gradus de-
bet illi cāonicatui vel p̄bēde. Sed hic iste locus vel gradus
quē hēbat iste cāonicus mortuus nō erat debitus canonica-
tui vel p̄bēde: iquātū talis cāonicatus vel talis p̄bēda ē. Sȝ
potius ex eo q̄ psona: q̄ illos cāonicatū ⁊ p̄bēdā obtinebat
erat āntiquior cāonicus i iferioribus gradibus gradari māsue-
rat de illis gradibus ad supmū: q̄ḋ pȝ: q̄ nō erat debitus il-
le locus illi cāonicatui ⁊ p̄bēde. q̄ aliq̄ñ fuerāt illi idē cāoni-
catus ⁊ p̄bēda sine loco illo: cū psona fuerat i minorib⁹ gra-
dib⁹ ꝯstituta: nō obstāte q̄ effect⁹ grē q̄ ad iura cāonicalia dif
ferēt vel ipediret: ⁊ dico q̄ nō q̄ iura cāonicalia hēbit saltē in
aptitudine: vel dico q̄ iura cāonicalia hēbunt illa q̄ canoni-
cis ecclesie possunt ⁊ debent competere. s. que variabuntur
fm q̄ variabitur gradus. ⁊ fm antiquitatē ipsorum: ac fm
ordinem receptionis persone. ad ista facit in simili questio
mota ⁊ eius decisio. de reg. iuri. inspicimus. lib. vi. in nouel.

¶ De impetrationibus. ⁊ rescriptis ad beneficia. Rubrica

¶ Ubi in literis constat de certo nomine prioris seu prio-
ratus. ⁊ in tota diocesi in qua impetrate sunt litere nullus
sit alius prior vel prioratus eiusdem nominis vel ordinis fal
sa demonstratio vel error qualitatis expresse non viciat litte-
ras quia de corpore constat. h. d. DCCCXXXIX

cap. I. Cōcessit clunacē. priori. q̄ nullū i mōasterio suo
seu i aliqua alia ecclesiarū sui ordis teneat recī
pē auctē lrarū apostolicarū. nisi de eorū ordie fecerit mētionē.
h̄ supposito q̄dā ipetrauit ad collationē vel p̄itatōē talis po
ris. s. ordis sci būdicti. talis dioce. ⁊ ille por seu prioratus clunia
cēsis ordis clunacē. ⁊ de clunacē. ordie: nulla in lris mētio hē-
batur: tādē vacāte quadā ecclesia ad collationē vel p̄itationē il
lius poris ptinēte ipetrās eā acceptauit. ⁊ fecit sibi puideri.
por āt illam vīn alij illā ecclesiā ptulit seu ad eā p̄sitauit: q̄ dicit
apostolicū ipetrātē nō vēre dictā ecclesiā obtinē: q̄ ille por est
ordis clunacē. ⁊ de ordie clunacē. i lris nulla mētio erat facta
⁊ q̄ ordo sci Būdicti ē alius ordo ⁊ distictus ab ordie clu-
nacē: ⁊ iō p lrās illas apostolicas nō pōt dici: q̄ ille por q̄ nō
ē ordis sci Būdicti: s̄ clunacē. sit grauatus. ar. ad p̄missa.
p pdā rōe. de rescripti. cū fm ordinē. p fa. i. c. ii. significāte. ⁊
c. radulphus. Apostolicus aūt dicit q̄ imo dȝ obtinere di-
cto puilegio seu q̄ḋ de clunacē. ordie i suis lris nulla fiat mē
tio nō obstāte. q̄ ꝯstat de certo noie poris seu pioratus gra-
uati. p illa q̄ sunt i lris. cū i tota illa dioce. i qua ipetrauit: ⁊ de
qua fit mētio i suis lris: nullus sit alius porattus. vel por eius-
dē nois. imo nec eiusdē ordis sci Būdicti nec clunacē. nisi il-
le. ⁊ cū de corpe ꝯstat: falsa demōstratio. vel error qualitatis
expsse nō viciat. ar. no. p Inn. i. d. c. significāte. ⁊ ibi. de lega.
si qs i noie. ff. de ꝯdi. ⁊ demō. i. l. falsa. nec ob. c. cū ordie. q̄ lo
quitur de Cysterciē. nō clunacē. vel saltē ē facta mētio: ex quo fit
mētio sci Būdicti. i ⁊ sub cuius honore p̄ionatu ⁊ regula ⁊c.
ordo clunacē. ē fūdat⁹: ⁊ dato q̄ forte coloris hiū diuersifi-
cāt. tū ē ēntialit eadē regula: ⁊ talis ordo lȝ forsan i aliqbus
accidētalibus ꝯstōnibus diuisificent. facit q̄ḋ no. de elec. c. i.
sup v. vel hitus. i cle. nec ob. dictū puilegiū ꝯcessum clunacē.
q̄ loqtur ⁊ intelligi dȝ de ecclesiis suis ordis regularibus. q̄ḋ
pȝ p vbū recipe ibi positū: q̄ ppe i suis ecclesiis regularibus
puta pioratibus: vel aliis hūficiis ꝯsuetis illis. de eorū religio
ne assignari dicitur aliquē vel aliq̄s recipe. hic āt nō ē. eccle-
sia de qua agit regularis. nec de eorū religiōe ꝯsueta alicui eo
rū assignari: imo ē ēt secularis: ꝯsueta secularibus assignari
clericis. ad collationē tū vel p̄itationē eorū seu dicti pioratus
ordis clunacē. ptinēs i qua nō dr̄ aliquē recipe. s̄ eā alteri
ꝯferre: vel ad eā alicui p̄itare: nec ēt i lris apostolicis mādat
q̄ apostolicū ipetrātē recipiāt: sed scribit certis executoribus
q̄ sibi puideāt. iō dictū puilegiū casū istū nō attigit: nec ob.
q̄ḋ no. p Inn. de p̄be. p illorū. i p̄ia gl. vbi vī notat q̄ noie
ecclesiarū suarū vēnit illa i qbus hȝ aliq̄ḋ ⁊ sumit app. illa. sua
tū valde large: q̄ ibi erat alia forma q̄ i puilegio p̄dicto. et
ad aliū effectū scribat. nā ibi scribebat vt archieps Burde-
galē. i aliqua ecclesiarū suarū: vbi expedire cognosceret cōpe-
tēs hūficium illi clerico faceret assignari. ⁊ iō large extēditur
v̄bū suarū. q̄ qualecūq̄ ius ad eū ptineret: sibi pt clerico hūfi
ciū assignare ppe. hic vero ꝯcedebatur clunacē. ne i suo mo-
nasterio vel aliqua ecclesiarū suarū aliquē recipe teneātur. nisi
⁊c. Et iō solū intelligitur de illis i qbus ppe dicitur aliquem
vel aliq̄s recipe: q̄ḋ ē solū in suis regularibus ⁊ ꝯsuetis suis
religiosis assignari: ⁊ de ⁊. p qbus cū eis scribitur mādatur
q̄ recipiāt: vel aliū vt ab eo aliquē recipi faciāt. ⁊ i cis nō āt ē
ita de ecclesiis aliis secularib⁹. lȝ ad eorū collationē p̄itationē
vel aliā dispositionē ptineāt: i qbus ppe nō recipiunt: s̄ aliis
ꝯferūt: vel ad eas p̄itāt. Itē ēt h̄ pȝ. q̄ d̄r i puilegio. ne i mōa
sterio nec i alia ecclesiarū sui ordis: ⁊ sic cū dictio alia ⁊ copu-
latio aliarū ecclesiarū cū mōasterio iplicet similitudinē qualita
tis. intelligēdum ē de aliis ecclesiis regularibus suis ordis: vt
i hac qualitate cū mōasterio ꝯueniāt. nā relatiuū diuisitatis. ali
ud vel alia lȝ referat diuisū i supposito. refert tū idē seu ꝯsimi-
le i substātia seu qualitate: vt no. Io. an. i nouel. post Io. mo.
de p̄bē. cū i illis. circa fi. sup gl. electio. i fi. ⁊ ēt copulatio diuī-
sorū copulatorū hȝ ēt ꝯiūgē vel copulare sub simili qualitate.
ff. de fūdo. istruc. seyc. §. gayo. de penul. lega. nā q̄ḋ liqde. §.
fi. nec ob. c. significāte. nec c. Radulphus. q̄ vt p̄dixi hic alī
as ꝯstabat de certo corpe pioratus. vel pioris grauati. iō er
ror qualitatis non dȝ vitiare. ar. no. ibi per Innocen. ⁊ pro
hac parte obtinuit etiā de consilio oim nemine discrepante.

¶ De consuetudine. Rubrica.

Non valet ꝯsuetudo anglicana q̄ rex hēat iurisdictionē in
clericos solutos in actionibus ciuilibus ⁊ personalibus me-
re vel criminalibus vbi agitur ciuiliter. DCCCXL

trū Ualeat ꝯsuetudo āglicana q̄ḋ rex possit cogno-
scere ⁊ hēre iurisdictionē i clericos solutos i actiō
nib⁹ ciuilib⁹ ēt psonalib⁹ mere vel crimialibus vbi agitur ci-
uilit ⁊ vī q̄ nō. p ea q̄ no. Inn. ī fo. cōpe. postulasti. vltra me
diū. ⁊ p arc. i. c. romana. i. ii. gl. e. ti. li. vi. ꝯserti q̄ ē ꝯ libertatē
ecclesiasticā ⁊ sc̄ōrū prim istituta. ꝯ ⁊c. ar. c. x. de his q̄ fi. a ma.
p. ca. c. i. iūcto. c. ii. extra. de fo. cōpe. Itē q̄ talis ꝯsuetudo ē ꝯ
p̄ceptū phibitiuū ⁊ negatiuū vt. d. c. ii. cui renūciare expsse nō
pt: vt ibi no. ⁊ p hoc. c. ti. c. si diligenti. ⁊ ar. no. C. ne fideiussō.
do. dentur. l. ii. i fi. ꝯ multo fort⁹ nec tacite. p̄cepta eni negati
ua obligāt sp. ⁊ ad sp: vt furtū nō faciēs ⁊ similia: s̄ affirmati
ua obligāt sp. s̄ nō ad sp fm theologos. Itē q̄ talis ꝯsuetu-
do ē ꝯ generale statutū ecclesie ꝯserti itroductū i bono: ē toti
us ordis clericalis ne dū clerici āglicii. imo ⁊ vniūsalis ꝯ cle-
rus āglican⁹ tacite ꝯsentiēdo aut assentiēdo tali abusui non
poterūt p̄ceptu talis ꝯsuetudis. ei derogare. ar. xxv. q. ii. sunt
q̄dā. ⁊. ar. no. p Inn. de ꝯsue. sup Rubrica. circa mediū. Itē
q̄ talis ꝯsuetudo ē ꝯ exēptionē diuinā. p quā exēpti sunt cle-
rici a iurisdictiōe pricipū seculariū. iuxta ea q̄ no. Inn. de ma.
⁊ obe. c. si qs. Itē q̄ ē ꝯ istitutionem ecclesie. ꝯ ⁊c. ar. extra de
tēp. or. c. ii. Itē hec ꝯsuetudo vī expsse reprobata. extra. de cō
sue. ad nrām. Itē p h̄ benefacit no. p arc. de cle. ꝯiug. c. i. li.
vi. sup v. ꝯdēnari. et p Hos. et Io. an. i nouel. extra. de obli

ad rō.c.i. Itē ꝫ pcepta ñ pt iducī ꝯsuetudo pscrip cū q non pt ꝯtrā legē vel pceptū statuē: vt no. Jnn. de ꝯsue. i Rubrica. circa fi. nec ob. si dicat ꝙ ecclesia āglicana. nec rex obseruarit illud statutū ⁊ sic nō videtur ligari: nec ex h trāsgressores illi⁹ ar. iiii. di. leges ístā no. de treuga. ⁊ pace. c. i. i gl. Itē ꝗ papa h sciuit ⁊ sp tollerauit. q2 cū fuerit ius ꝓhibitiuū ⁊ ab exē ptōe diuīa pcedēs: vt no. Jnn. de ma. ⁊ obe. si qs. ⁊ p ꝯño ꝯtrā eēt pccm nō possint dici ex h eē excusati. quātocūqꝫ ēt tpē ꝯtrā sint abusi: q2 tāto fuit grauiora pccā tc. vt eē. de ꝯsue. c. fi. cū ꝯco2. nec h casu vi sufficē tollerātia pape. ar. de pb. cū iam dudū. i fi. ⁊ no. p Jnn. i Rubrica. de ꝯsue. ⁊ dato ꝙ pp scandalū q2 alios ꝓhibē nō poterat tollerauit. nō pp h approbasse cēset. nec ꝯsuetudinē voluisse itroduci. ar. no. p Jn. i Rub. de ꝯsue. ⁊ d pscrip. nihil nec ob. ēt si dicat. ꝙ papa nō potuit clerū anglicanū puilegiare i pīudiciū regis anglie. cui in oēs añquā ꝑ̄ hs vātret iurisdictio cōpetebat q2 istud puilegium ⁊ hec libtas ꝯcessa ē clericis a ꝑ̄ ho i quē oē iperiū fuit transmissū ⁊ i tpalib⁹ ⁊ spūalib⁹. iuxta no. l. c. nouit. de iudi. ⁊ p Jnno. de vo. ⁊ vo. redēp. ꝙ sup hijs. ⁊ de fo. cōpe. lꝫ. ⁊ q2 clerici sunt spūales ⁊ i spūalib⁹ papā solū seu iudices ecclesiasticos posse itromittere. puilegiū generale fuit datū adeo iuxta. c. quanto. de iudicij. ⁊ no. p Jnn. de sen. excō. c. nouerit. circa pn. nec p pño ob. qd dicebat. p allegātē. p pte ista qd papa exꝑ̄sse p testat i iure. ꝙ nō vult derogare iurisdictiōi regis anglie extra. qui fi. sint legi. c. causam. cum si. quia vt in pmissis patet in clericos nullam iurisdictionem habet nec habere potest.

De consuetudine. Rubrica.

Valet ꝯsuetudo ꝙ epūs i iocūdo aduētu suo possit pōere vnū cāonicū cui stati ꝓuideat sic alij cāonico i qualibet ecclesiarum sue diocesis ⁊ ciuitatis. ēt nō obstāte certo nūero cāonicoꝝ etiam iuramento vel auctoritate apostolica confirmato vbi prebende non sunt distincte. h. d.

DCCCXLI

Trū Valeat consuetudo ꝙ epūs i iocūdo aduētu suo possit ponere vnū cāonicū cui stati ꝓuideat sic vni alij cāonico i qualibet ecclesiaꝝ sue diocē. ⁊ ciuitatis ēt non obstāte certo nūero cāonicoꝝ ēt iuramēto vel auctē apostolica ꝯfirmato i qb⁹ tn̄ ecclesijs alias pbēdaꝝ distictio nō habetur. Et vi ꝙ sic q2 i electōib⁹ ⁊ bñficioꝝ collatōib⁹ ꝯsuetudo spectat: vt no. Jnn. de elec. cū ecclesia vulterana. i fi. p hoc q2 ēt de ꝯsuetudie ec. ad reges aliqs ptiet ēt ius ꝯferēdi pbendas: vt no. spe. iti. ne se. va. ad fi. ⁊ facit qd no. de ipera. i. ti. de pb. § restat ad fi. ⁊ p arc. de pb. c. ij. i penul. glo. nec vi obstare nūerus q2 p puilegiū pt derogari nūero: vt pꝫ qñ dicit i gratijs apostolicis vbi ponit. nō obstāte de nūero ad qd. de rescrip. ꝯstitut⁹. igit ⁊ p ꝯsuetudinē q2 vi pertificari. ar. no. p gl. de cle. cimena. i pnci. ⁊ p Jnn. de ꝯsuetu. sup Rubrica. ad finē. ⁊ clari⁹ p gl. de iudici. nouit. sup vbo. ꝯsuetudi. sꝫ ad hāc purificationē potes dare istā. q2 licet dū pt puilegiū. qd nō pt ꝯsuetudo iuriū vt i cle. reliqua. i fi. cū ibi no. de puile. ⁊ ibi scripsi aliqs alios casus. Itē nec vi obstare ꝙ si dicat. ꝙ p talē consuetudinē nimiū posset grauari ecclesia. cū posset pp mortē vel trāslationē vicū multiplicari noui epi. ꝙ si coꝝ qlibet poneret vnū ēt nimiū grauaret ecclesia nec sufficerēt oib⁹ facultates. igit tāqꝫ onerosa ecclesie nō vi ꝙ valeat. vt eē. de ꝯsue. c. i. li. vi. ar. ad hec. i auct. vt determiat⁹ sit numer⁹ clericoꝝ. ⁊ in auct. de mēsura ord. p totū. iūcta. auct. C. de epi. ⁊ cleri. in ecclesijs. ⁊ no. extra. de isti. c. auctē. C. de sacro san. nō plures: q2 pt rñderi ꝙ sustinēda sit qusqꝫ vtiat causus. p quē rōne talis multiplicatōis grauet ecclesia. ⁊ ꝙ tūc ad tps talis ꝯsuetudo restrigat: nec dꝫ ispici casus aduse fortūe. ꝙ si ptextu mortis multiplicētur epi tc. ⁊ ēt sicut poterūt mori epi. sic ⁊ cāonici sic ēt poterūt redigi ad statutū numeꝝ cāonicoꝝ ⁊ nō ē bona ꝯñtia. ꝯsuetudo ē onerosa. g nō valet. q2 fm h oīs cōsuetudo q eēt ecclesie alicui onerosa nō valeret: qd videret absurdū. cū sit dare nōnullas ecclesie ꝯsuetudies onerosas q valēt: vt pꝫ i ꝯsuetudib⁹ ꝙ vna ecclesia de alia eligere teneat. Itē ꝙ illi ad qs de iure cō ptiet electio teneātur admittere extraneos ad eligēdū. Itē ꝙ ad vnū epm vel ecclesiā spectat iurisdictio ptinēs ad aliū epm vel ecclesiā. Itē ꝙ hꝫ visitationē vel ꝓcurationē i alia ecclesia. Itē ꝙ vna ecclesia sit alibi pensionaria vel cēsualis. Itē ꝙ vna ecclesia pcipiat decias. ī territoriū alteri⁹. Itē ꝙ arc. pcipiat palefredū i sua istallatione plati: ⁊ sic de multis alijs: pserti si loquamur de ꝯsuetudie tāti tpis de q nō extat mēoria. ar. no. p arc. de elec. generali. sup v. ꝯsuetudine. li. vi. ibi p Jo. mo. i. ij. dcō. gl. lꝫ adhuc possꝫ cauīdi p no. p Jo. an. i gl. sup v. ātiqua. nec ob. si dicat ꝙ pp illū q nouit ponet sup nūeꝝ minuent aliōꝝ portōes: q2 illa diminutio modicū cuiuslibet ascēdit. puta si sint ibi. xxiiii. cāonici cuilibet nō diminuit nisi. xxiiii. ps. ⁊ de tali modico nō ē curādū: ⁊ pserti q2 ceteri p istū supadditū i onerib⁹ p vices singuloꝝ sustinēdi releuabūtur q2 de facili pt redigi ad numeꝝ statutū: aliq forsan cedēte vel decedēte. ⁊ q2 ēt p istū augmētabit cult⁹ diuin⁹ ⁊ et fuuiū ecclesie. ⁊ id nō mir si ptextu ꝯsuetudis: modicū dem nū singuloꝝ aliqualit tolleretur: psti i honore epi q est caput dioc. ⁊ q2 i iocūdo aduētu psidētis: ꝯsuetudies sibi solite sūt suīde. ff. de offi. pcōsul. ⁊ lega. obseruare. § añqꝫ. h. n. ex q sit ptextu ꝯsuetudis fiet seu cēsebit fieri auctē iuris. ⁊ sic nō poterit dici iuriosū: ꝗnto duꝝ ⁊ rigorosū: cū ius aliqñ pmittat: ꝙ aliqs aliqñ paciat pīudiciū ēt sine culpa. ꝗmo nō sine cā: vt extra. vt lite nō ptes. qm frequēt. § si āt regula iuris sine culpa. ꝯñicto ꝙ dāp executio iuris nō hꝫ iiuriā. ff. de iiurijs iniuriaꝝ. § i. ⁊ sꝗ ⁊ a qb⁹ ꝯscept. p ista pte ēt hꝫ facit. quia in ꝓrogatiuis: quas mater ecclesia. sicut est ecclesia cathedralis seu presidens in eadem: pro vt est episcopus. sibi vendicat in subditis ecclesijs: ⁊ suis filiabus: consuetudo est attendenda. ar. no. per. Jnnocen. de eccl. edifi. ad audientiam. in fine.

De consuetudine. ⁊ de pactis. Rubrica.

¶ Ubi consuetudo est ꝙ acquisita per coniunges equaliter diuidantur potest alter eorum huic consuetudini renunciare. hoc dicit

DCCCXLII

Consuetudo Est i qdā loco. ꝙ de oīb⁹ q acqrūt ꝯiuges. seu coꝝ qlibet. dꝫ qlibet hēre ptē mediā. vt si vir ēt si acqrat de suo aliqua bona mobilia vel imobilia. de ꝯsuetudie vxor i illis bōis dꝫ hēre dimidiā. ⁊ eē. si vxor acqrat aliqua coꝝ acqrit viro media ps h supposito vir qdā volēs emere de sua pecūia domum vel castꝝ. vel vinea vel aliā rē pepigit seu ꝯuenit cū vxore. ꝙ ipsa nil peteēt i illa re p viꝝ acqrēda: vtute illi⁹ ꝯsuetudinis. ⁊ vxor sibi pactū de h fecit. ⁊ p pactū renūciauit oi iuri ptextu dicte consuetudinis: ⁊ vxor sibi pactus de hoc fecit. ⁊ per pactum renunciauit omni iuri pretextu dicte consuetudinis: aut alias in dicta re acquirenda per virum cōpetituro. Queritur an valuerit renunciatio? Et vi ꝙ non. q2 facta fuit donatōis cā. ⁊ dōatio. int viꝝ ⁊ vxorē ē ꝓhibita. ⁊ p h alle. in spāli. l. iii. § si. ff. de dōat. int vi. ⁊ vxo. ⁊. l. se. ⁊ p h ēt. c. ti. l. si sponsus. § si dōenonis. ⁊. § si vxor vel maritus. ⁊ maxime si valēt talis renūciatio: possent se ꝯiuges mutuo amore spoliare. et sic hꝫ locū rō. l. ꝓhibētis donatōes int ꝯiuges. ff. de dona. inter vi. ⁊ vx. l. i. In oppositū vi q2 p talē donationē vxor nō efficit paupior. si nō acqrat. lꝫ vir locupletior efficiat: g vi ꝙ valeat. ar. ff. de dona. int vi. ⁊ vx. si spōsus. § si marit⁹. ⁊. § si quis rogatus. ⁊. l. sꝫ si vir lanā. § ꝙ vir vxori. ⁊. § ꝙ legatari⁹: quia non amore. nec tāqꝫ int se in festos rescindēda ē ꝓhibitio iuris fci. de donatione int ꝯiuges. vt. l. si id qd. § si quas. ff. de dona. int vi. ⁊ vx. ⁊ ad iura ꝯtra pꝫ solutio. q2 ibi donator efficiebat paupior: hic nō. ⁊ h latius poterit exordiri p ea q scripsi i margine. iuxta. § si maritus. de le. si sponsus. supra alt.

¶ De consuetudine. Rubrica.

¶ Nō valet statutū factū in ꝯcilio ꝓuinciali neqꝫ ꝯsuetudo q metropolitan⁹ possit cognoscē de causis subditoꝝ suffraganeoꝝ illis inuitis. Et vn⁹ archiepūs alij archiepo pt territoriū siue iurisdictionē ꝯcedē ꝯ subditos suos q in diocesi alterius deliquerunt. hoc dicit.

DCCCXLIII

Trū Valeat statutū vel ꝯsuetudo facta in ꝯcilio ꝓuinciali. ꝙ Archiepūs metropolitan⁹ possit cognoscē de causis subditoꝝ suffraganeoꝝ: ēt eis inuitis in sua ꝓpria si metropolitā. dioce. vi ꝙ nō inuitis subditis suffraganeoꝝ: vt no. Jo. an. i nouel. de offi. lega. c. nouit. sup pria glo. ibi epm. ⁊ p no. p cū. extra. de foro cōpe. c. significasti. sup. ij. gl. i fi. ⁊ in fcō erat ita. q2 in quadā ꝓuincia erat multe ꝯstōnes ꝓ-

ciales: int ce[illegible] causebat ibi. q archiepus metropolitanus bëret executionë illa[illegible] pstonü tä i sua dioce. q in dioc. suffra-ganeo[illegible]. r tä i subditos suos sue dioc[illegible]. q et i subditos suoru[illegible] suffraganeo[illegible]: et p excessib[illegible] n cõmissis i dioc. ipsi[illegible] metropoli tani. qrebat an vtute ba[illegible] pstonü metropolita. possit exercere cësuras: r astrigë subditos suffraganeo[illegible]: r eos vocat ad su am dioc. Et fo[illegible] sui. p excessib[illegible] vel [illegible] ex dioce. metropo lita. cõmissis vel initis. Et qdä tenebät q nõ sin volütate ipo rü subdito[illegible]. p qb[illegible] b[illegible] fac gl. predicta. Iu[illegible] et illa gl. facit ad vnä aliä qõnë. nunqd archieps Tholosanus possit dare ar-chiepo äxita. [illegible] Tholosä. vt possit distrigë subditü ipsi us archiepi Tholosani r erat i fcö. q cü qdä officiales regis dedissent aliq dãna: seu aliqs excessus cõmisissent [illegible]. [illegible] archiepm äxita. seu ei[illegible] g[illegible] mouebant illi officiales regis tholosani. rograbat archieps tholosan. seu ei[illegible] officialis: q p cedëret p cësuras. r alia iuris remedia [illegible] eos: r videbat archie piscop[illegible] tholosan[illegible] q n audët pp eo[illegible] potëtiä. Sz libent dabo vob hic [illegible] r pcedatis p vt vob videbit [illegible] eos. Ipsi offi ciales [illegible] dicebät dicëtes. q eis initis [illegible] i eo[illegible] pudiciu[illegible] n poterat pcedë äxita. qrebat an posset. Et lz qdä dicënt q n [illegible] cäsu credë[illegible] q imo. ex q ipsemet Tholosanus i eos co gnoscë poterat rõe domicilij vel origis: vel et ex q äxita. i sua dioce. et [illegible] eos poterat cognoscere. de excessib[illegible] p eos cõmis sis rõe delicti. p no. i ea. gl. Jo. an. i c. nouit. sup. i. gl. de of. leg.

De electione. Rubrica.

¶ Valet electio facta per compromissarios non scrutato vo to electi capitulario. hoc dicit. DCCCXLIIII

Anno[illegible] Seu capellani cõpromiserüt i tres de ipis vt scrutatis votis oiu[illegible] r singulo[illegible] de c. illü eli-gerët i eptm q oës vel maior ps ipso[illegible] pueirët. Ipsi scru-tatis votis suis pio r demü vo alio[illegible]. repierüt q oës puene rüt i pposit[illegible] illi[illegible] ecclesie. ipsi cõpromissarij illü solënt elegerüt n scrutato pus voto suo. q pstata sibi electöe psensit electöi. Querit vtr[illegible] teneat electio. Quidä dicebät q nõ. ex q nõ fue rüt scrutati voce illi[illegible] electi q erat pstor de c. pp formä cõpro missi. q hëbat vt scrutatis vocib[illegible] oiu[illegible] r singulo[illegible] r[illegible]. Ipsi vo n fuerüt scrutati voces oiu[illegible] r singulo[illegible] ex q illü obmiserüt. q forma diligent e suada. vt de rescr. cü dilecta. ff mäda. dilige ter. r c. cü expediat. de elec. li. vi. r e. t. cü dilect[illegible]. §. i. i antiqs. n. n. ipsa e pditio sub q data e. vel fuit cõpromissarij eligendi ptas. s. n scrutatis vocib[illegible] oiu[illegible] r singulo[illegible] r[illegible]. igit nec poterüt eligere. Alij dicebät q electio erat bõa. q[illegible] satis psentiendo electöi. declarabat vocë suä ille ppositus[illegible]. [illegible] r[illegible]. Sz illö n sequit q fuerit p h scrutati voce ipsi[illegible]. qö requirit forma mädati ab hoie dati: r notat dico ab hoie iuxta no. p Jo. an. i c. n. de re sti. spo. Inducebät illi etia q frustra ei[illegible] vox i scrutinio fuisset p cõpromissarios inqsita cü r n fuisset inqsita[illegible]: sz n posset nec de ret se noiare. q sic abinossus ee[illegible]. ar. de isti. c. n. r n aliü noiasset illi nihil pfecisset. cü necessario ex q oës alij in ipsum prepositum conueniebant ipse eligendus erat igit non fuit magnü inconueniens si eius vocem scrutati non fuerint. cum r illud scrutatü non prodesset: vt. ar. l. aliqs. cü concor. ff ad velleia.

De renunciatio. Rubrica.

Resignatöe i mäib[illegible] ptoni fca p pstatü valet. r sa pstatio [illegible] ant resignationë pmi pstati fca post resignationë pmi valet r admitti d[illegible] si de alias ideo sit facta. DCCCXLV

Atro[illegible] nat[illegible]. Cleric[illegible] pio pstauit epo. a. eps an[illegible] vel let illü admittere r istituere. pmisit edictü: vt si qs vellet se oppöere certa die cõpereret. q[illegible] fmio edicti pëdëte di ct[illegible] a pstat[illegible] i mäib[illegible] ipsi[illegible] ptoni solu[illegible] renüciauit pstationi sue r iuri sibi p eä qsito. q[illegible] fcö dict[illegible] pton[illegible] cuidä cänonico cessit seu cõ cessit p illa vice ius pstädi: vt suo noie quë vellet pstaret: qui cäonic[illegible] pstauit eidë epo. B. r tädë an[illegible] epo dictü. B. r pstatü fo istitueret. a. prius pstat[illegible] i mäib[illegible] epi iteru renüciauit iu ri suo. cui prio renüciauerat i mäib[illegible] ptoni. r [illegible] epo. B. fo pstatü admisit r istituit: postea [illegible] eps ptëdës sam pstationem nõ tenuisse. r p [illegible] subsitöne subsecutä ex eo. q ptonus an[illegible] prius i mäibus epi renüciasset. n poterat sm. s. B. pstare: q erat ptonus clericus cui non pmittit variare: r p [illegible] nec di ctus cäonicus cui ptäte pstädi pcessera[illegible] eidë. B. poterat

pstare. r sic ex h ptäte pferëdi ad se ptinere iure deuoluto: r[illegible] eo q post renüciationë pmi. s. a ptonus. vt alius eius nomie nullü pstauerat. J[illegible] tpa debitü bñficiü illö ptulit auctë ordina ria: r tñ iure ad eü p ptoni negligëtiä deuoluto. cuidä c. tä dë autë veniës i noticiä cuiusdä. d. expectätis auctë apostoli-ca. ad collationë dei episcopi bñficiü illö. J[illegible] tëpus debitü. ipse d. apostolicus ipetrãs acceptauit r sibi obtinuit puideri. ex-cutore sui p de. si de bñficio. Querit qs dicto[illegible]. a. b. c. d. i. d. bñficio sit potior. Et p euidëti decisiöis huius qõnis expres so themate: formant sequtia dubia. Prio an dictus. a. pio pstatus potuerit i mäibus solius ptoni clerici renüciare: et eius renüciatio valuerit pcesti postq psentatio iä erat de lata. r exhibita supiori. s. epo. r fuerat dictü q sic. p no. p Jo. an. i c. si electio. de electio. li. vi. cü renut. ibi fcis. Et p ar. c. de offi. lega. c. deliberatione. §. n. circa fi. Scdo an dictus pio nus potuerit cedere illa vice ius seu ptäte psentädi illi cäo nico seu alte. Et fuit dictü q sic. ex q beneficiü vacabat. ar. c. pstitutus. de pcs. preb. cü ibi no. p Inn. r no. p eü i c. dilecto. de ele. Tertio an dato q renüciatio non fuisset fca i mäib[illegible] ptoni p ipsü. a. pio psentatü. vel fca non fuisset de iure. si pë dë. psecutöe psentatöis sue prius ptonus sm. s. b. psenta-uit seu cäonicus predict[illegible] vel ei[illegible] noie. si prio psentato postea iuri suo debite i mäibus epi renüciantis. talis. sa psentatö sit admittëda. p epm. Et vi q nõ. q fca fuit pëdëte pria pre-sentatöe ipsi[illegible]. a. r sic nulla fuit ipso iure. q non licuit tali pto-no clerico nec alio ei[illegible] noie veniëti variare. de iure pto. cü at. r sic lz deueniat ad casü q fieri potuit. s. q prius psentat[illegible] renun ciauit iuri suo. nõ pp h validat. ar. regule iuris. nõ firmat tra ctu tpis r[illegible]. de re. iu. li. vi. Credo tamë q sit admittëda. si pio n[illegible] petat eä admitti vel ali[illegible] ei[illegible] noie. q petëdo eä admitti satis vi eä de nouo facë: ex q suä obtiet volütatë. r ita q vt ex nüc sumat vires nõ retro. ar. ff de offi. pcõsulis. r lega. l. obsuare. §. n. cü iurib[illegible] ibi alle. r c. lz. de pen. li. vi. Et idem crederë et si nõ petit eä admitti. dü tamë nõ reuocet aliä faciëdo: sz i eadë volütate psistat. r ipsemet psentat[illegible] fo petit eä admitti. q sa tis pton[illegible] vi et facere. ex q i eadë volütate psistit. r pmittit eu[illegible] pseq illä psentationë. ar. d. c. §. n. cü iurib[illegible] ibi all. r ar. d sup plë. neg. pl. l. sa. cü ibi no. Et sic multo forti[illegible] credo: q si post-q prius renüciauit episcop[illegible]: illü sm istituit. r pton[illegible] nõ [illegible] pit. q valeat istitutio. Et idë si tüc ptonus nesciuit: sz postea ratü hüit. q sufficit ratihabitio ptoni. ar. de iurepa. cura. r c. suggestü. r no. expresse per Hosti. i sũma. de iurepa. §. n. q in-cipit in qbus differat. v. qd si ecclesia vacä. p pcemiss. et facit q quädo patit qö pöt ipedire. psentire videtur: vt. l. sepe. §. cu inf. de re iudi. iuxta no. ff de pig. fideiussor. §. pi. r p Dy. i re. iu. q tacet. r regula is q tacet. imo forsan posset dici. q etiä absq nouo psensu ptoni. ista sa noua pstatio sumat vires: nec pton[illegible] possit [illegible] vëire q ab initio i sui preiudiciü tenuerant ff de sui. rusti. predi. p füdü. r cõi predi. l. n. r l. n. nec pmittë dü ë sibi vëire [illegible] fctü suü. ar. l. post mortë. ff de adop. Non. n. ab initio simplicit erat nulla. nisi i fauorë pmi cui preiudica-ri p sam pstationë nõ debuit nec potuit q cessante fauore p-mi cessabit inualiditas sc pstatöis: r sumet res efficaces. ar. dicto[illegible] iuriu p füdü. r l. n. Nõ. n. iterest alicui[illegible]: eä nõ esse nul lä: nõ epi: q lz eë nulla nõ pp h ad eü ptineret dispositio bene ficij: vt. J. dicä nec pmi qiä renüciauit. nec ptoni q h non pos set allegare. cü suä turpitudinë allegaret: r vëiret [illegible] fctü suu[illegible]. Et q vt pmisi saltëm preiudiciu[illegible] eius tenuit igitur ex quo nullus potest pretendere interesse huius nullitatis seu inuali ditatis: Videtur q nullus sit audiendus volens eam impe dire quo minus admittatur. quia non solent audiri quoru[illegible] non interest. de elec. cum inter. R. Quarto dato q dictus patronus clericus pendente psentationi primi secundum psentat. quero an propter hoc ad superiorem scilicet epi scopum deuoluatur dispositio. vt ipso primo renunciante: eoipso possit de beneficio disponere quasi patronus sic vari ando reddiderit se indignum. Et dico quod non. dum nõ psentauerit idignum ar. no. i si. p inn. d elec. psideram[illegible]. i. n. gl. in pan. r sic dico q nisi vt in pcedëti qõne dixi in fi. sa pstatio posset dici resumë vires vel alias forsan n possit pp ipe

dimēdū in psona eiusdē so psiti ꝑa psitatio sortiri effcm̄. ex q̄ patr̄ renūciauit ⁊ ꝑa psitatio nulla ē.si h̄ tenear. vel alias n̄ pt sortiri effcm̄ ius psitādi.oꝫ r̄diri ad eidē psonā.⁊ n̄ ꝺuolm ītur ptās disponēdi ad supiorē.ar.ꝺ.c.i.c.si elec.ꝺ elec.li.vi.q̄ ēt hꝫ locū in psonis ⁊ psitatis.vt ibi no.io.an.in nouel.i.fi.in gl. eū in elec. Sic ex pmissis ꝯcludo rūsiones ꝓpositē q̄ōnis qꝫ ꝺ cōꝝ.a.b.c.d.sit ponoz.q꞉ dico q̄.b.ꝑo psitat⁹ p psonā ⁊ dict⁹.a.q ꝺcō iuri suo bis renūciauit nullū ius hꝫ. C. ꝟo cū eps post admissionē ⁊ istitutōꝫ factā ꝺe.b.ꝑo psitato ⁊.l.tp̄s ꝺebitū ꝯtulit ēt nullū ius tꝫ.cū psitatio ꝑa ipsi⁹.b.fcā postq̄ꝫ patr̄ renūciauit i māib⁹ psonā fuit bona ⁊ canonica ⁊ admittēda. ꝑut ēt fuit p epm̄ admissa. ⁊ bn̄.tn̄ ēnq꞉ ⁊ si n̄ fuisset tn̄ bona sumpsit vires post renūciatōꝫ patrn̄.cessante eā ipedimēti ⁊ psono ꝯtinuāte volūtatē qi ꝺ nouo fuit fcā.tn̄ ēt q꞉ eps admisit eā:tn̄ ēt q꞉ pson⁹ n̄ pt dici fuisse negligēs nec ad epm̄ p ꝯns ēt iure ꝺeuoluto ptinuit collatio pp qđ ēt dictus apostolicus nullū ius hꝫ. De filiꝭ psbyteroꝝ. rubri. DCCCXLVI

apa Mādauit dispēsari cū quodāq erat.ꝺ psbytero genit⁹. ⁊ ꝺe soluta vt posset ꝓmoueri ad oēs ordines:⁊ obtinē ēt bn̄ficiū cū cura:si eēt idone⁹:⁊ n̄ eēt pāne incōtinētie imitatoꝛ.ille āt cui papa ꝯmisit:ꝯdēdēs se ingsiuisse ⁊c.dispēsauit cū eo:postq̄ꝫ ille cuꝫ q̄ sic dispēsatū fuit ipetrauit in forma cōi ad collatōꝫ ⁊c. ⁊ tādē vacāte illo bn̄ficio cadēte sup gr̄a acceptauit.l.tp̄s ꝺebitū.⁊ petijt sibi.ꝺe illo ꝓuideri. Sequēs ꝟo in data.q idē bn̄ficiū acceptauit: ⁊ fecit sibi ꝓuideri:⁊ in possiōnē induci:opponit se:⁊ dat obiectū. ꝺe illegitimate ꝯ patrimū:⁊ ipugnat p̄missam dispēsatōꝫ.prio q꞉ ei⁹ mr̄ soluta ex qua p psbyteꝝ fuit genit⁹:erat parochiana illi⁹ psbyteri.⁊ cui idē psbyt̄ ministrauerat ecclesiastica sacra pserti sacrꝫ penitēne ⁊ eucharistie.⁊ ꝺ hac qualitate n̄ fiebat mētio in lr̄is.qđ videbat̄ ꝺebē fieri.q꞉ sm̄ h̄ erat filia spūalis vt vi.ar.xxx.q.i.oēs.⁊.c.se.⁊.se.itē obijcit q̄ tpe obtētē dispēsatōis ille erat public⁹ ꝯcubinari⁹ ⁊ māifest⁹: ⁊ q̄ creauerat liberos ex quadā ꝯcubina:q̄ꝫ an̄ dispēsatōꝫ ⁊ tūc ⁊ postea tenuerat.a sic dispēsatōis mādatū:seu ꝯditōes ibi posite n̄ fuerūt purificate veraciter.q꞉ tūc ibi erat pāne incōtinētie imitatoꝛ.q̄rit̄ vtꝝ isti articuli:si alias sint in bona forma. sint ꝺe bonatura:⁊ admittēdi.⁊ ꝓbāti ꝺebeāt obstare dispēsatōi.tenuerūt dn̄i q̄ n̄.primū.n.si ob.q꞉ penitentiaria n̄ ꝯsueuit illā q̄litatē ēt si fuisset expssa p illū q ipetrat dispēsatōꝫ apponē in lr̄is nec exprimē tales extrīsecas q̄litates crimē aggrauātes.pserti nouā spēm ꝯcubit⁹ parētū n̄ iducētes.allegab̄at̄.no.hosti. ꝺe fil.psby.c.fi.circa fi. ⁊ ꝺe illa q̄litate retulit auditor cāe.s.ꝺ. Jo.bone burse.q repulsis articulis:ꝓuidit ⁊ sniauit ꝓ prio i data.cū q̄ fuerat dispēsatū.asserēs se sup h̄ iformatū cū illis ꝺ pniarie:⁊ pserti cū dn̄o flore. Cardinali tūc sūmo pniario. q̄ pniaria n̄ ꝯsueuit exprimē illā q̄litatē. Itē q꞉ pp ministratōꝫ ꝺcōꝝ sacroꝝ.n̄ ꝯtrahit̄ ꝓprie cognatio spūalis talis.sicut cū illa q̄ꝫ tenuisset i baptismo:vel cui ministrasset sacrꝫ baptismi:vt i.d. c.fi facit.no. Hosti.in sūma.ꝺe cognatōe spūali.§.⁊ an aliqs in fi. Scđo obicit⁹ ēt n̄ ob.q꞉ illa v̄ba posita i mādato dispēsatōis.si sit idone⁹ ⁊ n̄ pāne icōtinētie imitatoꝛ poti⁹ sonāt in quādā modū ꝯmissariꝫ q̄liter ꝺeāt.⁊ sup qb⁹ igr̄ē istructum q̄ꝫ in ꝯditōꝫ pserti extrīsecā q̄ reddit mādatū ꝯditōale.sꝫ dat sibi certā formā q̄ sine expssiōe ēt itelligeret̄:vt i.c.lꝫ.ꝺ fil.psy. ꝯ ⁊c.facit.ff.ꝺe tute.muto.§.si sub ꝯditōe.ꝺe le.i.l.iij.⁊ q̄ not. Inno.ꝺe psūp.dudū.in pan.ii.gl.⁊ gl. Jo.an.in.c.iudices.ꝺ offi.ꝺele.in de.ēt q̄ no. Inn.ꝺe trāsla.c.lꝫ.gl.fi. Et cū appellatū fuisset ab eodē.ꝺ. Jo.⁊ cā.app.mihi ꝯmissa fuisset.ꝺ o iuꝫ dn̄oꝝ ꝯsilio:eius sniam ꝯfirmaui pserti q꞉ illa ps q̄ ꝺederat articulos volūtarie ꝯ me ꝯclusit.nec petijt illos articulos admitti.⁊ iđ fui in securo. De offi.vica. Rubrica.

Eps non potest cōmittere vicario suo ea q̄ postmodum sunt ipsi epo ꝺelegāda.h.d. DCCCXLVII

pisco pus Cōstituit vicariū suū cui ꝺedit latissime ptātē:⁊ iter cetera capitula ꝺedit sibi ptātē dispēsandi i oib⁹ casib⁹:in qb⁹ ipse posset sine auctoritate ordinaria:sine ꝺelegata ēt apostolica sibi ꝯmissa vel ꝯmittenda. post datā illi⁹ vicariat⁹ papa mādauit epo:q̄ dispēsaret cū q̄dā illegitimo:q̄ posset ad oēs ordines ꝓmoueri ⁊ ēt obtinē bn̄ficia curata.si eū reperiret idoneū ⁊ icōtinētie pāne n̄ imitatorē vt i forma ꝯsueta.q̄rit̄ an vicari⁹ suus p̄dict⁹ posset cū eo dispēsare ⁊ hic sūt due q̄ōnes sub vna.prio an eps possit cōmittē sibi ꝯmissa seu ꝯmittēda:vt si postea aliq̄ ꝯmittant̄: ei⁹ ꝯmissio virtute talis ꝯmissionis p pa⁹ facte possit illa ipedir̄. Et hic q̄dā dicebāt q̄ sic.ar.ff.ꝺe seruitu.vrba.p̄dio.l.si seruit. §.fi.⁊ q̄ no.cū.ꝺe ecc̄le.edi.ad audiētiā.pserti q꞉ epo post ꝯmissionē sibi factā pdurauit in eadē ptāte ꝯ ex tūc videat̄ recōmisisse.ar.ff.ꝺe offi.pconsul.obseruare.§.fi. maxie q꞉ multa transeūt cū vniuersitate q̄ ꝯmittebant̄.ar.l.in modic.ꝺ ꝯbē. q̄.pserti.q꞉ fcā spālis expressio.ar.l.i.§.illud.ff.ꝺe bere.vel ac. ven.nā sub vniuersitate veniūt futura.ar.l.q̄situm.in fi.i.ff. ꝺe pecul.q̄ ita ꝯcoꝛ.cū.l.si pōt videri.ff.ꝺe iudi.⁊ ibi no.p.C. ꝺe app.āpliorē.§.fi.pserti pp idēptitatē iurisdictōis q̄ ē inter ptātē seu iurisdictōꝫ epi ⁊ vicarij seu officialis sui.q꞉ eoꝝ idē ē ꝯsistoriū vt in.c.si putam⁹.ꝺe ꝯsue.q꞉ i bn̄iub⁹ simboliū ⁊c.ar. l.in re.§.Itē q̄cūqꝫ.ꝺe rei vēd. C.ꝺ adop.cū i adoptiue. cū ꝯcoꝛ.pserti q꞉ seq posset magnū piculū n̄ ꝯdiceret̄.nā si oporteret. Epm lōga absētia.vel ifirmitate ipediri nec posset officiali vel vicario suo ēt sibi auctoritate apostolica ꝯmissa: vel alias ꝯmittenda ꝯmittere.seq̄ret̄ q̄ multa negocia q̄ romana curꝫ.n̄ ꝯsueuit nisi ordiis ꝯmittere.inexpedita remanerēt: q̄ icōueniēs vr̄ ꝓ h̄ allegat̄.q̄ no.io.an.i nouel.extra.ꝺ elec. si ꝯfirmatōꝫ.in illa q̄ōne.an metropolitan⁹ possit ꝯmittē ptātē ꝯfirmādi elecōꝫ fiendā. Alij ꝟo dicebāt ꝯ.q꞉ q̄ nōdū ē cōmitti n̄ pōt.ar.l.si pōt videri.ꝺe iudi.⁊ q꞉ iurisdictio seu ptās nōdū ꝯpetēs nōdū vr̄ posse ꝯmitti.ēt vt valeat ꝯmissio i tpe q̄ ꝯpetat.ar.c.roma.§.i.ꝺe offi.archi.sꝫ Jo.an.ibi rn̄det.⁊ in .c.si ꝯfirmatōꝫ.ibi oīno vide.ꝓ q̄ q꞉ iurisdictio q̄ nōdū ꝯpetit n̄ pōt rata bērūt.l.lꝫ.ꝺ iudi.ꝯ ⁊c.nec an̄ mādatū q꞉ ista eq parant̄ p⁹ea ratū bēri.uel an̄ mādari.cū rati habi.trahat̄ ⁊ mādato anteriori ꝯparet:vt.l.fi. C.ad mace.nec ob.q̄ sub vniūsitate mādata ueniāt futura.q꞉ veꝝ ē futura q̄ sūt uel erūt ꝺ nā illi⁹ uniūsitatis:cuiusmodi n̄ sūt spāliter auctoritate apostolica ꝺmādāda.q̄ n̄ ꝯtinent̄ sub ptāte ordinaria epi.imo cōmittat̄ sibi extrīsec⁹ ⁊ tāq̄ꝫ uni alteri singulari psone:⁊ iđ n̄ ueniāt.sicut ēt in fideicōmisso uniūsali n̄ ueniūt ea q̄ ps capit extrīsec⁹ ⁊ no.iurꝫ.hēditatꝫ.ut ad trebel.i.fideicōmissoria.§. .i.⁊ fi.cū ꝯcoꝛ.nec ob.no.in.c.ꝯfirmatōꝫ.q꞉ ibi ptās ꝯfirmādi electōes.si ⁊ cū fierēt rōne sue ordinarie ptātis iđ n̄ mirꝫ si tūc poterat ꝯmittē.ēt anteq̄ꝫ fuerat elect⁹.cū tūc bēret ptātē iclusaꝫ sub vniūsitate iurisditōis sue ordiarie.lꝫ exercitiū nōdū bēret actuꝫ habitu.sꝫ i casu n̄ro.epo p̄dict⁹ nullā ptātē iclusaꝫ sub ptāte ordiaria bēbat i cāis ꝯmittēdis sibi auc̄te apostolica: nec exercitiū actu:nec habitu.⁊ ita n̄ vr̄ q̄ an̄ potuerit ꝯmittē ꝑa qđ q̄ ē i p̄missō dubio ē an epo cui ꝯmissa ē ptās dispēsandi p modū p̄missū possit eā alteri ꝯmittē. Quidā dicebāt q̄ n̄ p.c.fi.ꝺe offi.ꝺele.vbi vr̄ tex. Alij ꝟo dicebāt q̄ imo.ex q̄ cū cāe cognitione.s.si ille cū q̄ eēt dispēsandū fuerit idone⁹: ⁊ nō fuerit pāne icontinētie imitatoꝛ.nā tūc pp cāe cognitionē āne p̄cēderet̄ n̄ nud⁹ minister:nec alias ꝯstat q̄ psōe idustria sit electa.⁊ iđ pōt ꝯmittē.q꞉ illđ.c.fi.ꝺ'bat itelligi q̄n nondū ministeriū dispēsandi ē ꝯmissuꝫ sine q̄cūqꝫ cāe cognitione:ut ibi no. per inn.⁊ hosti.circa fi. Alij ꝟo dicebāt q̄ lꝫ tūc n̄ ꝯmittit̄ cū cāe cognitōe:seu iq̄sitione ptās dispēsandi.ea q̄ sūt cāe cognitōis ꝯmitti psūt. Ea tn̄ q̄ ꝯcernūt factū cāe ꝯmisse dispēsationis n̄ psūt ꝯmitti.⁊ sic dicebant q̄ Paul⁹ itelligit dcm̄.c.fi.in de.iudi.ꝺe offi.ꝺele. De pactis. Rubrica.

Sequēs ꝺecisio.h.d.nemini lꝫ ꝺenarios grauiores a leuioribus eligere ⁊ vt lucret̄ in massam ponere vel radere ⁊ leuiores exponere.h.d. DCCCXLVIII

Usus Talis ē dn̄s ciuitatis tradidit quodam⁹ massam argēti pecuniā isto pacto q̄ ꝺ q̄libet libra argēti ad pōd⁹ illi redderet cētū ꝺenarios boni argēti: sicut ē illa massa ita q̄ cētū ꝺnarij sint pōderꝫ i pūcto vni⁹ libre ad pōd⁹.sūt āt iter illos ꝺnarios:aliq leuiores aliq grauiores mercatoꝛ āt q ꝺ mercib⁹ suis licito mō hꝫ ꝺ p̄dcā pecūia: vel cāpsor q emit ꝺ ceteri florēis suis pōderat singulos ꝺenarios grauiores iđe eligit ⁊ ꝯflati massā ⁊ iđe lucrat̄.leuiores p⁹ea expēdit ⁊ emit iđe florēos.q̄rit̄ nūqd lucꝝ istđ sit licitū:ita q̄

nó teneaſ illud reſtituere ꝯfeſſoꝛi q habuit iſtū caſuꝫ videbaſ ꝗ illud lucꝝ illicitū: ꝙ ille teneſ ad reſtõꝫ.ná ille pro lucraſ cuꝫ iactura populi:qꝛ lꝫ qlibet denari⁹ valeat duodecim: ⁊ expēdaſ p.xii.denarijs:cōiter tñ hñs cēnū.ð denarijs.lꝫ hēat valoꝛē vni⁹ libꝛe maſſe argēti ad pōd⁹:ſi hꝫ eos mixti cōiter grauea ⁊ leuea:ſi tñ hꝫ cēnū leuioꝛes:ſi hꝫ valoꝛē tñ.⁊ pecunia hꝫ multiplicē vſuꝫ:ná pecunia ñ ſolū expēdiꝰ:ſꝫ ēt theſauriꝫaſ: ⁊ ſic teneat eá aliqs in loꝛ.tpe cū pecunia erit iterdicta.⁊ ñ habebit curſuꝫ:plus dāníficaſ hñs leuioꝛes:qꝫ hñs mixti leuioꝛes ⁊ grauioꝛes. Idē ꝯtingit ñ pecunia interdicaſ. Idē ñ traſferaſ cū ad patriā alienā. Et dñs faciēs talē pecuniā vr̄ nolle ꝙ expēdaſ ⁊ curſuꝫ hēat ⁊ cōiter eá tradat.⁊ lꝫ ñ iterdicat talē ꝯflationē fieri ſatiet:tñ veriſimile ē ꝙ nolit eá fieri ⁊ ꝙ velit rei publice fieri illud cōmodū ꝙ pecunia eoꝝ plus valeat. Unus vō reuerēd⁹ dñs.b.d.ꝙ tale lucꝝ ē licitū:qꝛ ille cōſtat rē q̄ ſtē ſua ē.⁊ pt̄ de ea facē qd vult ⁊ lꝫ cēnū denarij leuioꝛes mīn⁹ valeāt qꝫ vna libꝛa ad pōd⁹:tñ h ñ ſufficit:nec facit lucꝝ illicitū:qꝛ deceptō q ñ traſcēdit dimidiū iuſti pcij ē licita: ⁊ prīcepa ꝯcedit ꝯhēntib⁹ ꝙ mutuo ſe decipiāt.⁊ qlibet duoden⁹ hēat.de cōi curſu qd valeat.xii.denarijs.⁊ ñ aliter allegat.vr̄ mihi ꝙ ꝯfeſſoꝛ dñs dicat p rōnes ſuas. Itē ꝙ ñ talis electio ð nariоꝝ leuioꝝ ⁊ debilioꝝ a foꝛtioꝛib⁹ ſeu grauioꝛib⁹ eēt licita ⁊ pmitteret ſine peccato:ſic poſſet ꝯtingere ꝗ qlibet mercatoꝛ:vel alio talē electōꝫ faciēte generaliter tota pecunia pnicipis:vel magna ps ei⁹ poſſet ſtio pōdē defraudari:⁊ ſic eius curſus ꝯſequēter diminui valoꝛe.qd eēt incōueniēs.cū non deat eē i ptāte iferioꝛis oꝛdiatiōeſ pncipū irritare vel defraudare.ar.xxiij.cōtū ſicto.c.ꝗſto.ex̄.de iureiur.vbi vr̄ tex.p ðcō ꝯfeſſoꝛe. Si.n.princeps peccat pecuniā ꝗ facit ſtio pōdē defraudādo vt ibi.multo foꝛti⁹ ꝗ peccāt iferioꝛes. Itē p iſta pte vr̄ tex.expreſſis.ſi ñ calūnieſ.C.de veteris nūmiſmatis ptāte.l.i.li.xi.vbi tex.iubet denarios pncipū auctoꝛitate foꝛmatos ita tradi ac ſuſcipi ab emētib⁹ ⁊ diſtrahētib⁹:vt nihil oīno refragatōis ſeu refutatōis oꝛiaſ:nec aliqd fieri ꝗmin⁹ debiti ſint pōderis ⁊ ſpēi. In hac ēt rōne facit.l.qcūqꝫ.ff.ð falſi.vbi ꝓhibeſ ne qs poſſet radēdo vel minuēdo circa pecuniā imutare:alias puniſ pena falſi. Itē h ꝓbatſic qꝛ de iure ſunt neceſſaria tria i qualibet moneta.ſ.ꝗſtū ad intrinſecā ſubſtātiā pecunie.ſ.ꝓba mā iuſtum pond⁹ ⁊ imago ſeu ſubſcriptio pncipis qꝛ altera deficiēte ñ cēceſ ꝓ moneta.ſꝫ reꝓba. vt ꝓbaſ:no.p doc.ff.de ꝯhē.ꝑ.l.i.⁊ in.d.l.i.C. de veteris nūmiſmatis ptāte.iuncta.l.quint⁹.§.pe.ff.de auro ⁊ ar.le.⁊ no.p doc.i.d.c.ꝗſto.cū igr̄ p talē electōꝫ ñ foꝛet licita poſſet i vno de ſubſtātialib⁹ defraudari.ſ.in pondē ꝗ ñ ſit licitū. Itē pncepa tales dnarios faciēdo:qꝛ ñ ſolēt ſinguli pgētes eis vtētes pōderari.foꝛſan pp eoꝝ multitudinē vel valoꝛis eiuſ ſibet paruitatē ⁊ ꝗtū ēt ſingulos eſſet quaſi ipoſſibile ſeu ſaltē nimiū difficile p operarios eoꝝ ſeu monetarios ponderare ⁊ ſub certo pondere fabricare:vr̄ inuicē vnū cū alio ꝯpenſaſ velle:⁊ ſic ēt ꝯpenſatos expendi.⁊ p ꝯñs ꝯmittere foꝛtiē qs debilioꝛes vel foꝛtioꝛes hēat qñ p gētes expenduntꝛ: ⁊ ēt eoꝝ intrinſecū valoꝛē in pondere ꝯſiſtentē referre vel nō ad ſingulos denarios in ſe ſeu ad libꝛā ſeu marcā eoꝝ ⁊ p tale pōd⁹ libꝛā vel marcā facit eos ð monetis ſuis p ſuas gētes cū ipſoꝛib⁹ expediri ſeu tradi. Sic ꝗ nō vr̄ ꝙ pauati poſſent inuicē talē electōꝫ denarioꝝ debiliū a foꝛtioꝛib⁹ facere:qꝛ ſic auferēt illā mutuā ꝯpēſatōꝫ ⁊ foꝛtunā ⁊ q̄ ad pōdus libꝛe vel marce intrinſecā bonitatē.ad ꝗ pnceps ſe retulit:⁊ ſic ꝯtra pncipis intētōꝫ venirēt:⁊ ei⁹ pecuniā ſtio pondere defraudarent:ꝙ ñ vr̄ ꝯceſſibile:cū intentio pncipis regulet oīa facta ſua.⁊ ſic ñ lꝫ eius vba eius intentōꝫ fraudare.ff.de legi.l.ꝯ legē.cū ꝯcoꝛ.p iſta pte ēt vr̄ tex.ff.de ponderatꝫ ⁊ annul.l.i.⁊.ij. Itēꝫ ñ lꝫ ꝯhētibus circa ꝗtitatē ponderis vel mēſure i mercibus ſe decipere.nec circa pondus vel menſurā mercis aliqd imutare:vt ex̄.de emp.⁊ ven.c.ij.de dolo arbitrio.§.de eo.ff.ð ac.emp.l.ſi qs a me.cū ꝯcoꝛ.ſic ꝗ nec in pōdere pecunie date p pcio.vt equalitas ſerueſ vbiqꝫ. Non ob.ꝙ dr̄ p tenētē ꝯtrā ꝙ pōt qs facere.de ſuo ꝙ vult:qꝛ illud ſaluꝰ ſui gr̄a ñ eſt ſimpliciter veꝝ:pſerti in monetis:vbi tota ei⁹ ptās depēdet ab oꝛdiatōe pncipis ⁊ ei⁹ intentōe.C.de ſal.mo.p totū ⁊ iurib⁹ ſupꝰius alleg. Itē nō pōt qs in ſuo nec de ſuo faceſ quod vult p qd imittit indebite aliqd in alieno ꝓ vt facit iſte ſic eligens pecuniā bonā ⁊ debilē alijs tradēdo:ꝗ ⁊c.ar.ff.ſi ſuir⁹ vendiceſ.l.ſicuti.§.ariſto.cū ibi no.nō ob.ēt ꝙ dī ꝙ deceptō ñ traſcendēs dimidiū iuſti pcij eſt licita:qꝛ ſolua eius gr̄a illō ñ eſt veꝝ ñ ſiat doloſe ⁊ ex certa eius ſcientia aliqd machinādo ꝯ eū cū q ꝯhēt:vt expꝛeſſe no.gl.i.l. Itē ñ pcio.§.quēadmodū.ff.locati.⁊.ff.ð mino.l.pompo.§.i.alias eſt.§.ſub.l.in cāe.⁊ no.p doc.extra.de ēp.⁊ ven.cum dilecti. ⁊ de teſti.cūqꝫ. ꝯſtat āt ꝙ taliter eligens pecuniā ex certa ſciētia ⁊ doloſe talē electōꝫ machinaſ p ꝗ aduerſarius decipiſ ꝗ ⁊c. Itē illa regula ꝙ deceptio circa mediā ſit licita:ñ eſt vera in deceptiōe ꝓueniēte occaſiōe vitij vel dfectus rei ꝯducte in ꝯtū:vt.l.iul.in pan.⁊ p totū.ff.de actio.emp.⁊ de edil.edic.p totū.ꝗ cū nec deceptio ꝓueniat ex deceptione vitij pecunie.p vt eēt in cāsu hmōi qōnis.qꝛ pecūia ē res ꝯducta i ꝯ ⁊ pecunia ſic electa ſm intentionē oꝛdiationis pncipis eſt vitioſa vt ſupꝛa declaraui. Ná inter ꝯhētes dꝫ paritas ⁊ equalitas obſeruari.nec dꝫ vni circa ꝯtū licet ꝙ alij illicitū ñ expiſtit:vt iurib⁹ cōib⁹. Itē ēt eſt magna deceptio ⁊ realis ⁊ itentionalis ex q iſte electoꝛ pecunie ſcit pecuniā tradituꝫ debilē.⁊ iſte ignoꝛat q recipit: qꝛ foꝛſan ñ ſciret.non reciperet pecuniā niſi eēt bona ſm ꝙ pncepa oꝛdinauit recepturus mercē ſuā bone pecunie equalente traditurus:ꝗ ñ pt̄ negari quin hic ſit dolus ſaltē incidens in ꝯtū:qꝛ dolus eſt machinatio qdā alterius decipiendi cū aliud ſimulaſ ⁊ aliud agiſ:vt.l.i.§.dolum.ff.de dolo. q dol⁹ incidens eſt purgandus:vel alias cēt ꝯtus reſcidēdus ñ eēt bone fidei:vel agi poſſet ad deceptionē iuxta no.i.l.reꝫ maioris pcij.⁊ in.d.c.cum dilecti.de actio.emp.hoc mihi videſ ſaluo conſilio melioꝛi.

De pactis. Rubrica.

¶ Sequēs deciſio.b.d. Eps Canturicē.p alia recompenſa dedit Regi francie mediā ciuitatē cum pacto ꝙ ñ eā alienaret rediret ad eccleſiā ipſo iure retenta re data in recompēſam rex illam in regem Anglie pacis cū vniuerſitate aliaꝝ terrarum alienauit pacificata eſt conditio ⁊ rediit ad epiſcopum.hoc dicit. DCCCXLIX

Piſcopus Cāturicē.fecē paſſagiū cū Rege frācie:qꝛ p certa recōpēſatōe traſtulit in eū dīmidiā ptē ciuitatis tē iſolidū ad epꝫ ptinētē h acto ꝙ ſic rex ptem ꝗ in eū eps traſferebat poneret extra manus ſuas: ꝙ ipſo iure ps regis rediret ad ipꝫ epꝫ ⁊ dñiū eccleſie ⁊ ēt data ſibi in recōpēſatōe penes eccleſiā remanerēt.ꝯtingit ꝙ i tractatu pacis inite cū rege anglie. Rex frācie traſtulit terras ducat⁹ Aquitāie i regē anglie iter quas traſtulit oīa q hēbat i comitatu ⁊ tota dioc.Cāturicē.qriſ nūqd cū ſit dicta cītas ſeu ps ꝗ Rex frācie p illud paſſagiū obtinuit traſlata i Regē anglie:ſit loc⁹ pene pdicte:⁊ vt dēat redire ad dñiū eccleſie cāturicē.taqꝫ ſit purificata ꝯdictio pdicta.⁊ vr̄ ꝙ ñ:qꝛ h cū pp cām neceſſariā pacis regis ſit pmiſſa aliēatio.lꝫ alias eēt ſibi alienatio ꝓhibita:⁊ pſerti qꝛ traſit ſub vniuerſitate aliarū reꝝ ſeu terraꝝ.ar.ff.de fūdo dotali.l.i.ff.de ꝯhē.ꝑ.l.in modici.ex̄.de iure pa.ex lr̄is.cū ibi no.p inn.p h.ff.de le.ij.peto.§.pdiū.p iſta pte hñ facit.ff.ð publicanis.l.ſi.ſi pp neceſſitatē.⁊.l.ceſar.p h ēt hñ facit.ff.locati.l.ēt q̄riſ.§.exercitu.i oppoſitū vr̄ qꝛ ēt ſi p modū vniuerſitatis traſferaſ ⁊ ſub vniuerſitate:nihilominꝰ ſit loc⁹ ꝯditioni.ar.l.ſi ita qs.§.ea.l.ff.ð v.ob.de lega.ij.peto.§.fratre.⁊.l.codicil.§.fi.e.ñ.n.ſfert q̄ſo extra manū ſuā ponat dū tñ ponat vt cēceaſ pmiſſe ꝯditōis ꝯditio expꝛiſſe.ar.l.cū ſeru⁹.ff.ð v.ob.quēadmodū te.ape.l.ſi.in duob⁹.§.i.quēadmodū ſeruitus amit.q fundū.ff.de aqua.coti.⁊ eſtiua.l.ij.§.q̄ſiui. C.de mācipi.ita fuerit alle.vt manu.l.ſi.p iſta pte vr̄ tex.qꝛ ex q iſta neceſſitas alienādi ex̄ manū regis ꝓuenit occaſione regis inimicoꝝ rex vr̄ in culpa.igiſ ipſi epo teneaſ.ar.l.ſi mereo.§.culpe.ff.locati.cū ibi no.cū iurib⁹ alle.

De pactis. Rubrica.

¶ Sequēs deciſio.b.d. Filia dotata q p pactū iuratū pmiſit nolle habere regreſſuꝫ ad bona paterna ſuccedit pr̄i inteſtato cū alijs filijs:lꝫ aliq ꝯdicāt.b.d. DCCCL

trū Filia dotata q pmiſit p pactū iuratū qd dote ꝯtēta.nullū ad bona pr̄na regreſſuꝫ hēret

intestato patre decedente possit illi succedere présertim cum aliis fratrib⁹ et sororib⁹. Gōze. ut audiui in c. quuis pactū. de pac. li. vi. et q̄ sic: quia pr̄ decedēdo itestat⁹ vr̄ tacite hędib⁹ ꝓpinquiorib⁹ reliq̄sse hęditatē suā: vt. l. cōficiunt. ff. de iure codicillo₂. Cōstat āt q̄ si pr̄ eā instituisset: q̄ nō ob. renūciatōe admitteda esset ad hęditatē ex nouo iur. ar. ex. ō renūcia. c. i. et ō iureiu. c. ad nr̄as. ii. cū ibi no. facit. ff. de excep. rei iudi. si mr̄. §. eādē. cū ꝯcor. Igit̄ et ab itestato. ex q̄ sic decedēs pr̄ sibi vr̄ dedisse. p̄sertī quia indubio vr̄ fuisse itētio renūciātis filie et dotatio i ne haberēt recursū ad ei⁹ bona: ꝯ ei⁹ volūtatē infringēdo vel ipugnādo ei⁹ iudiciū: si aliis reliq̄sset: cū igit̄ nulli alteri pr̄ reliquerit et sic intestat⁹ decedēs sibi sicut et ceteris relīq̄t tacite vt dcm̄ ē. q̄ sibi pr̄ succedē. nō ob. renūcia. et p̄serti vbi nulli alii liberi: maxie masculi exīstūt q̄ fauore vr̄ pr̄ indubio eā voluisse renūciare ne p̄ mediū filie ad alios noīe ei⁹ deueniret hęditas. Sec⁹ āt vbi nulli sunt liberi masculi: sꝫ vel sole alie filie. vel soli cognati: p̄serti venientes ex feminea linea attinētes: quia tūc cessat rō et intētio p̄ris eā facientis renūciare et ipsius filie vt sic arguit̄ ab itētione p̄tū ex verisimilib⁹ arbitrata. ar. in rū ꝯtū. Tenēt tn̄ qdā ꝯ pp̄ generalē renūciatōē: q̄ ēt ꝯcernit et ꝯcernere pōt ēt successionē ab itestato: vt sit ex quo sic simpliciter et generaliter renūciauit vtriq̄ iure renūciatis. vt. ff. ō succes. edicto. l. fi. §. sed vidēdū. cū ibi no. i gl. qui. n. effuso sermone loquit̄ in promptū incidit piculū. ar. l. fi. C. de emp. et ven. p̄ hoc pōt induci qd̄ no. Cy. post Pe. de bella. C. de rescindēda ven. l. rē maiorꝭ. in. vi. q. et Jo. an. in nouel. ō ꝑ. et ven. c. pe. sup gl. et r̄ndēt ad rōnē Genze. q̄ illa iuris p̄sūptō p̄sumit patrē intestatū decedētē tacite ꝓpinquiorib⁹ reliq̄sse: tn̄ hꝫ locū cū pr̄ nō fecit aliquē renūciare. quia tūc q̄ ad illū ex q̄ cōstat q̄ semel voluit p̄ renūciatōē filiā excludere adhuc eiusdē p̄sumit̄ volūtatis nisi ꝯstet expꝛesse q̄ sibi dare voluerit: quia incertis non certis et c. vt. l. cōtinuus. §. cū ita. Ad aliā rōnē dūt q̄ imo vr̄ fuisse intētōis oī iuri renūciare ex q̄ generaliter et vniuersaliter renūciant: quia nullum et omnia dicit nihil excludit. ff. de reb⁹ dubiis. l. si is qui ducēta. §. verum.

De arbitris. Rubrica.

C Cōpromissū fit in tres vel i duos sic q̄ ipsi tres vel duo eo₂ cognoscē et ꝓnūciare possint vt arbitri seu arbitratores et amicabiles ꝯpositores et si seruato iuris ordine si oēs tres cognouerunt ꝯtādē duo tm̄ ꝓnūciauerūt n̄ vocato tertio ēt p̄site valet eo₂ duo₂ ꝓnūciatio. h. d. DCCCLI

Compromissuz Est i tres vel i duos ex ipsis q̄cunq̄ sint sic q̄ ipsi tres et duo ex ipsis hēant ptātē cognoscēdi et ꝓnūciādi put sibi placebit ēt nō seruato ordie iuris et tanq̄ arbitri et arbitratores aut amicabiles cōpositores: postea oēs tres inceperūt ꝓcedere et cognoscere in negocio et ꝓcesserunt vsq̄ ad sniam simul. Sꝫ postea duo soli nō vocato tertio: q̄ tn̄ erat p̄ns: nec erat alias ipedit⁹ ꝓnūciauerūt. Querit̄ an ꝓnūciatio tenuerit. Et qdā tenebāt q̄ nō ex q̄ oēs tres simul icoperāt cognoscere. p. c. cū plures. ō offi. ode. li. vi. et p. c. fi. ex. de arbi. li. vi. iuncta. l. Itē si vnus. §. fi. cū. l. seq. ff. de arbi. dicebāt. n. q̄ hic erāt duo ꝯpromissa. s. i tres vnū: et aliud i duos: ex q̄ ꝯptes et arbitri eligūt vnū ꝯpromissum. s. in tres eo₂ oib⁹ trib⁹ et ipsi oēs tres ꝓcedēdo diuiserūt aliud ꝯpromissum factū in duos. et p̄ ꝯsno. de isto ꝯpromisso ē iudicādū: tanq̄ de ꝯpromisso simpliciter facto i tres: cōstat āt q̄ si simpliciter i tres snia fuisset lata p̄ duos n̄ teneret si terti⁹ eēt ꝯtēt⁹ vt iura supius alle. ꝓxie et c. Itē ex q̄ oēs tres simul occupauerūt. et de negocio cognouerunt: vr̄ ēt q̄ oēs tres debeāt ꝓnūciare. ar. ff. de iudi. l. de quare. Alij tn̄ cū qb⁹ tūc lꝫ duob⁹ ego erā tenebāt ꝯ: q̄ imo valeret snia duo₂ ex q̄ ptes ēt solis duob⁹ q̄cūq̄ essent ex eis ꝓnūciādi dederant ptātē: ex q̄ n. duo potuissent in oib⁹ ꝓcessisse. lꝫ in cognoscēdo vel deliberādo admiserūt terciū: nō pp̄ h̄ min⁹ dꝫ valere: q̄ ipsi duo postea fecerūt āno lōge plus: si. n. fecerūt plus q̄ facere teneant̄ in cognoscēdo lōge melius dꝫ valeī snia: quia q̄ facit q̄ plus ē vtiq̄ facit qd̄ min⁹ ē. q̄ sub illo pluri icludit̄: pro hac pte: posset iduci qd̄ no. Inn. in c. cū ex offō. de rescrip. nec ob. c. cū plures. de offi. quia ibi nō negat̄ qn̄ si oēs tres cognoscerēt simul duo: aut vnus possent ēt alio vel aliis nō vocatꝭ diffinire posset. n. dici q̄ possent: quia ex eo q̄ oēs tres cognouerūt n̄ min⁹ imo magis q̄libet cognouit. Et iō cū nulli tota iurisdictio saltē q̄ ad exercitiū: p̄ h̄ sit ita appropriata: quin ēt penes quēlibet. de aliis remāserit ēt q̄ ad exercitiū: ex q̄ quilibet occupauit et quilibet eā exercuit. vr̄ q̄ si duo aut vn⁹ occupat sibi ptātē ꝓnūciādi: postea soli sine alio: vel aliis ꝓnūciādo dēbeat tenere snia. sicut et tot⁹ ꝓcessus p̄ duos aut vnū ꝓnūciātes a pn̄n. et occupātes vel occupātē. sine alio vel sine aliis tenuisset: quia q̄ iuri est. de toto ꝓcessu q̄ ad totū: et ita dꝫ eē. et de quolibet eius pte. iuxta. l. q̄ de tota. ff. de rei ven. Sed hec solutō n̄ vr̄ bona: quia imo si oēs ab initio icepissent cognoscere oēs haberēt diffinire. vt no. gl. i. d. c. plures. sup vbo vno eo₂. p̄ q̄ facit: quia in plurib⁹ ordinariis: quo₂ quilibet hꝫ ptātē in solidū si oēs incipiant ꝓcedere simul postea vnus sine altero n̄ pōt ꝓcedere nec diffinire cessante ipedimēto: vt. l. pōpeio. ff. de re iudi. et ibi no. Et no. in. l. duo ex trib⁹. in pn̄n. in. c. ti. Et no. doc. in. l. i. ff. de offi. consul. qd̄ secus ē in terminis. c. cū plures: quia ab initio vn⁹ sol⁹ occupat: quia tūc p̄ occupatōnē in tm̄ sibi appropriat̄ tota iurisdictio: saltē q̄ ad exercitiū q̄ penes alios nisi iste occupās ipediat̄ ꝓcedere ē ligata: vt ibi no. et iō si iux̄ n̄ alii n̄ pn̄t ꝓcedere. et p̄ eundē modū pn̄t r̄ndēri ad. c. fi. si quē. de ꝓcura. li. vi. dicēdo eādē rōnem. q̄ si tres ꝓcuratores i solidū: cū clausula: q̄ n̄ sit melior ꝯditio occupātis deputati ab initio oēs simul occupārūt q̄ duo: aut vn⁹ soli sine alio vel aliis ēt n̄ ipedito vel ipeditis ꝓcedē possent. et si de facto ꝓcederent sic sibi occupādo appropriarēt ptātē q̄ alii postea nisi eis ipeditis vel nolētib⁹ ꝓcedē intromittere se nō possent: nec ob. c. fi. de arbi. nec. l. Itē si vnus. §. fi. nec. l. sequēs: quia ibi finaliter fuit ꝯpromissū in tres: hic vō in tres et i duos: nec ꝯ mix̄ si duo pn̄t: nec ob. q̄ dr̄ q̄ hic fuerūt duo ꝯpromissa. s. in tres vnū et aliud in duos: quia dico q̄ n̄. sꝫ solū vnū hn̄s duas ptes. s. quod oēs tres possent ꝓcedē vel ēt soli duo. Cū. n. dixerunt ꝯpromittim⁹ in tres et i duos illa copula et n̄ copulat inter orationes. vt sit sensus quod facim⁹ unū ꝯpromissū i tres et quod facim⁹ vnū aliud i duos sicut nitit̄ ꝯcludē illa oratio sꝫ copulat iter terminos: et est sensus quod nos facim⁹ unū ꝯpromissum in tres: sic quod ipsi tres et duo ex eis possent cognoscere seu ꝓcedere: et iō lꝫ oēs tres simul a pn̄n. ꝓcesserint ēt soli duo: postea poterunt ꝓcedere p̄ h̄ ēt facit qd̄ no. Inn. in c. quintauallis. de iureiu. qd̄ vbi ē qd̄ in una pte pn̄t ꝓcedē ut arbitri seruato iuris ordie in alia ut arbitri n̄ seruato iuris ordine e conuerso: n̄ ob. l. de qua re. quia fateor qd̄ tenet̄ ꝓnunciat̄ qui cognouit. nisi p̄ unū vel aliū seu alios qui solū hn̄t ptātē ꝓnūciādi ꝓnūcient̄: ut hic nō ob. c. cū sup. de offi. dele. quia ibi adhibuit illū qui nullā habuit ptātē: nec pp̄ h̄ intendebat suā diminuere ptātē quin ipsi duo cū nellent ꝓcedere possent: cū n̄ videant̄ ad h̄ elegisse uiam ad ipugnāda sua iuridicia. ar. l. i. in. ff. de testa. mili. arg. tn̄ ꝯ. extra. de elec. cum Uicen. et quod ibi nota.

De iudicijs. et de libel. obl. Rubrica.

C Questiones ꝓ luminarib⁹ n̄ pn̄t agere iudicialiter ꝓ reb⁹ q̄ debent̄ luminarib⁹ ꝑdictis. h. d. DCCCLII

Nisi Qui ꝯstituunt̄ in ecclesiis ad q̄rēdū ꝓ luminarib⁹: possint agere ꝓ his q̄ debent̄ illis luminariis: puta ex cā legati: uel alias et in facto erat q̄ in vna ciuitate: vbi ō ꝯsuetudine vel statuto. si excōicatus stetit in excōicatōe p̄ mēsem et vltra post mēsē tenet̄ ad libraī cere ꝓ quolibet mēse q̄ postea remanebit excōicat⁹ applicādo luminarib⁹ ecclesia₂ i qua₂ prochia morat̄. Mō ꝯtingit qd̄ eps̄ illas penes p̄tēdēs sibi applicādas p̄ nōnullos ānos spoliauerat ecclesias illis penis: mō omnes luminarii ecclesiarum quibus pro se seu officii sui nomine et nomine ecclesie cuius erat luminare seu questor constituerant procuratorem vnum q̄ petebat noīe ꝓcuratorio se restitui ad ius peciendi dictas penas ꝯ epm̄. Querit̄ an libellus ille ē admittēdus. et talis ꝓcurator ad agendū noīe talis officii et cuiuslibet ecclesie. Fuit dcm̄ q̄ non. nisi rectores ecclesiarꝭ ō qua₂ iure agit̄: et ad quos principaliter ptinet negligerēt ꝓseq̄ ius ecclesia₂ sua₂ ꝑdicta₂. ar. no. p̄ Inn. in c. cū olꝫ. de

testi. Alij dicunt si offin taliū luminarioꝝ seu questoꝝ non ē certū nec ppetuū in ecclesiis. qꝛ tūc nō videntꝰ agere posse noīe ecclesiaꝝ alias sic. ar. l. sancimus. C. de sacr. san. ec. ar. no. p Jnn. in. c. cū deputati. de iudi. p pte uō luminarioꝝ φ posset admitti seu coꝝ pcuratores. allegabatꝰ l. pompei⁹. ff. de pcura. τ. d. l. sancimus. τ hoc credo veꝝ. qꝛ ex quo sunt cōstituti ad hmōi negocia pcurāda: ergo p hijs agere pñt τ libere quandocūqꝫ pcuratores alios deputare. ar. de pcura. c. i. li. vi. in fi. Sed aliqui intelligunt illud. de substitutiōe ad negocia: qꝛ secus si ad iudicia: tunc enim nō possunt nisi post litem contestā. vt. l. neqꝫ. §. de procura.

De iudicijs τ de causa possessionis. Rubrica.

¶ Duobus abbatibus litigantibus sup abbatia pñt creditores agere ꝯ quemcūqꝫ etiam si desierit possidere q primo fuit conuentus in iudicio. h. d. DCCCLIII

Nobus Abbatibus ꝯtēdētibus sup solo possessorio coram quodā cardinali. de τ sup quodā monasterio φ glibet ipsoꝝ ad se ptinere ptendebat ꝯtingit φ qdā creditor agit ꝯ illum abbatem q tunc monasterio pñdebat. de facto petens ab eo in ptibus certū pecuniarū debitū: φ est ex certis causis monasteriū sibi debebat forsan ex aliquo ꝯtu celebrato cū quodā vo abbate pdecessore τ conuentu illius monasterij: ad vtilitatē illius monasterij. τ p iudicē corā quo cā vertebatꝰ qdā grauamina in pcessu cause illata fuissent illi creditori: ipse ab eo ad sedē apostolicā appellauit τ cā fuit delatuꝫ. τ pfixus terminꝰ ad psequēdū τ p partē abbatis τ cōuentꝰ appellatio extitit approbata: τ cā pncipalis ēt ad sedē apostolicā deuoluta. de ꝯsensu partiū. τ cū ibi obmisso appellationis articulo. de ꝯsensu partiū creditor dedisset libellū sup negocio pncipali: iste abbas tunc possessor cū creditor incepisset litigare ꝯ eū succubuit istis pendentibus in possessorio p aliū ꝯ eum sup monasterio intentato corā Cardinali. τ ille alius abbas fuit per sniam restitutus ad possiōnē monasterij. Et iste ꝯ queꝫ creditor litigauerat expulsus τ remotus de possione τ alterꝫ inductus lꝫ adhuc sup petitorio illius monasterij cā τ lis durarel inter eos τ cum creditor pfatus peteret p illum primū abbatē rñdi libello sup petitione debiti pdicti ꝯ eū dator excipit φ nunc non tenetꝰ rñdere qꝛ monasteriū n̄ possidet ipsum, sed alius q ꝯ eum obtinuit in possessorio sniam. τ dicit creditori φ agat ꝯ eum si vult. Creditor vō dixit φ ipse adhuc ptendit se abbatē τ se asserit habere ius in petitorio in abbatia: seu in monasterio. τ iō bñ pōt τ dꝫ rñdere: pñsertim ex q̄ cā ꝯ eū extitit inchoata noīe monasterij. dato φ monasteriū nō possideat. Itē petit ēt φ pcedatꝰ ꝯ ꝯuentū ꝯ queꝫ simul ēt cū dicto abbate cā extitit inchoata. Sed dr̄ sibi φ ꝯuentus non tenetꝰ venire ad cām cū isto abbate ptētenso: q non est in possione monasterij. Sed si creditor ageret cū illo alio abbate restituto q nūc possidet abbatiā seu monasteriū q solo sibi nunc habenti possionē τ administrationē monasterij: tenetꝰ assistere τ obedire tunc veniret ad cām. Ex pmissio querūtur quatuor. Primo nunqd primus ptensus abbas q pdidit possionem abbatie seu monasterij teneatꝰ rñdere libello: τ ꝯ eū creditor possit agē vel an creditor necesse habeat agē ꝯ aliū restitutū nūc abbatiā seu monasteriū possidētem. Scdo an possit pcedi ꝯ ꝯuentū τ ꝯuentꝰ teneatꝰ venire τ rñdere ad cām illi pzio cū q̄ cā fuit inchoata cām defendente: τ in ea rñdere vel an aliter teneatꝰ venire ad cām nisi agatꝰ ꝯ aliū q nūc possidet. Tertio ēt si creditor possit agere ꝯ illū q nunc possidet τ pcedē ꝯ eū. Quero an cā sit deuoluta ꝯ eū sic φ virtute pñe deuolutiōis cause facte ꝯ aliū ēt pcedi possit ꝯ. Quarto an dato φ creditor nō pcedat ꝯ aliū nunc possidentē: sꝫ vult cōtinuare pcessuꝫ ꝯ illū τ obtineat. Quero an pñudicetur alteri: sic φ executio possit fieri ꝯ eū in bonis monasterij. De primo dubio videbatꝰ quibusdā φ primus abbas ptensus qui nūc nō possidet non teneatꝰ rñdere libello: qꝛ ex quo n̄ hꝫ administrationē monasterij nec bonoꝝ eius nō pōt cām dfendē nec agere nec ꝯuenire: p quo facit φ no. extra. d̄ elec. qm̄ crelam. in. n. gl. sicut nec tutor vel curator cui esset administratio interdicta. argu. coꝝ q̄ habentꝰ. de offi. dele. venerabili. cū sua mā insti. de suspec. tu. §. si qs aūt. Et qꝛ alter nūc possidet rōne possessionis q̄ hꝫ auctoritate superioris est de omnibus iuribꝰ rñdendū: fm no. per Jnn. de elec. c. nihil. τ p eūdem. de resti. spo. in lrīs. circa fi. prin. ergo ēt ille debeat ꝯueniri τ creditoribus rñdere: tñ maior pars dñoꝝ: imo oēs exceptis tribus tenuerunt ꝯtrium φ imo ille primus: lꝫ n̄ possideat nunc ex quo adhuc ptendit se verum abbatē τ habere ius in petitorio abbatie seu monasterij possit conueniri τ teneatꝰ rñdere creditoribus sic φ sit in elec. creditori: quē velit cōuenire lite pendente sup monasterio inter eos an illum vel possidentem: sicut duobus contendentibus de hereditate τ lite inter eos pendente sup petitione hereditatis. Creditores possunt agere cōtra petitorem vel possessorē hereditatis sicut eis placet. vt. l. fi. C. de petitione heredi. cū ibi no. p glo. sup verbo. cautione. in fi. τ. ff. si cui plus q̄ p le. falci. l. hoc autē. §. si duo. cum fi. nec. ob. φ nō hꝫ administrationē: qꝛ hic defendendo cām nihil cōcernens possessionē monasterij administrat: nec est veꝝ simpliciter φ sibi sit interdicta administratio. lꝫ sibi sit ablata possessio: nec est simile de tutore vel curatore vel alio administratore cui est administratio interdicta: qꝛ illi nudi sunt administratores: nec habent ius in re seu administratione hic aūt abbas iste se ptēdēs habē ius in petitorio hꝫ ius in re τ in administratione: p hoc facit φ no. v. q. iii. qꝛ epi. ad fi. i. gl. Et iō rōne illiꝰ iuris pt cōueniri τ valebūt creditori acta cū eo si forsan postea obtineat in petitorio. τ si succūbat i petitorio i putet sibi creditor qui eū elegit. Sꝫ an fiat executio cōtra possorē. J. dicā in. iiii. q. nec ob. no. i. d. c. in lrīs. p Jnn. q ibi loquitꝰ. de debitoribus qui tenentꝰ rñdere. τ ibi veꝝ est φ possidentes auctoritate superioris soluēdo sunt liberati. τ φ p eū q̄diu possidet pñt ꝯueniri. Jn casu aūt pmisso loquimꝰ de creditoribus qui possunt ꝯuenire. Et hoc veꝝ est φ possunt eligere vel possessorē vel petitorē p q̄ vide Jnn. in. d. c. nihil. nec ob. gl. ii. in. c. querelam. de elec. qꝛ lꝫ gl. dicat ibi agi posse contra possessorem ecclesie qui ēt petebatꝰ remoueri. nō tñ negat quin etiam agi possit contra aliū qui se asserat veꝝ platū seu rectorē ecclesie: lꝫ non possidere.

Ut lite pendente. τ de sepulturis. Rubrica.

¶ Sequēs decisio. h. d. Corpus mortui lite pen. p ecclesias actricē exhumatū ab ecclesia rea nō venit p viā attēptati neqꝫ exhumādū vt ecclesie ree restituatꝰ. h. d. DCCCLIIII

Um Partes litigarēt de funere quodā iā sepulto i vna ecclesia φ vendicabatꝰ p vnā aliā ecclesiā p ecclesie vēdicātis lite pen. exhumauit funus. de ecclesia ꝯtra q̄ agebat. τ portauit τ sepeliuit in sua p rea petit reuocari tanq̄ attēptata. τ ante oīa reduci in pzia sepultura dictū funus. Queritur an h̄ sit faciendū. Fuit dcm̄ φ nō: qꝛ funera seu corpora mortuoꝝ nō sicut sunt tractanda seu transmutanda. p no. p Jnn. de sepul. cuꝫ liberis. τ hoc de equitate. de rigore iuris fore. secus p no. ibi dē p Hosti. circa prin. De confessio. Rubrica.

¶ Cōfessio facta p aliquē tāq̄ teste i vno iudicio nō pñudicat sibi in alio iudicio tanq̄ parti. h. d. DCCCLV

uidam Agebat ꝯtra duos debitores suos correos debēdi ad certā pecunie q̄titatē p eos sibi pmissaꝫ. Illi ptēdētes se soluisse pecuniā debitā cuidā. p. noīe creditoris recipienti. ēt creditor voluerat p eos ei tradi. τ ad h̄ pbādū pduxerūt itē sūt quēdā executorē testi illius. p. cui pecuniā tradiderāt: qꝛ iaꝫ ille mortuꝰ erat q qdē executor de h̄ posuit q̄ illē. p. noīe dicti creditoris actoris ab illis correis debēdi pecuniā habuerat τ eā sibi portare debebat. tūc creditor egit cōtra illum executorē illius. p. vt pecuniā illā p illū. p. cuꝰ ipse erat executor receptā eiꝰ creditoris noīe vt sibi redderet τ portaret ac restitueret sibi. Ille omnia asserta per ipsum actorem negat. Actor vō inducit ad probandū contra eum quomodo ille. p. receperit depositionem illius executoris q̄ fecerat cum fuit pductus in testē p debitores ꝯ actorē. Ille pduxerit φ virtute illiꝰ depositionis si poterat cōdēnari: qꝛ si fuerat cōfessus illa in isto iudicio. lꝫ in alio sꝫ in illo alio si vt pꝫ lꝫ vt testis. Querebatꝰ qd iuris. Fuit dcm̄ quasi p oēs φ si poterat

ꝯdẽnari ex illa ꝯfessione facta in depositione: qꝛ tunc depo fuerat vt ipse testis. ⁊ non vt executor: qꝛ testis deponit d sibi notis ⁊ suo sensu corporeo vel sensibus corporeis subiectis nũc vero ꝯuenit̃ noie executoris. ⁊ iõ eius depositio sibi noce re ñ dꝫ: ex q̃ alio noie ꝯueniẽ: qꝛ reuera ñ sibi noceret sꝫ pon⁹ executioni seu heredibus illius. p. mortui cuius est executor: ⁊ res inter alios acta ⁊c. p h̃ ẽt facit. ff. de postulando. l. fi. ꝯ ac cro. tuto. l. accipientes. Sꝫ qd si ꝯueniret noie ꝑprio: tunc si bi depositio noceret si deponeret tunc in alia cã se pecuniam creditoris noie recepisse a debitoribus portandaꝫ creditori. Videret̃ q̃ sic: qꝛ ꝯfessio vel depositio facta i vno iudicio no cere dꝫ in alio. ar. c. p inqsitionẽ. vbi vĩ casus eẽ. de elec. p q̃ faciunt ibi no. p Inn. p hoc ẽt vĩ tex. ff. de his qbus vt indig. l. post legatũ. § ex ar. v. his vero q. ⁊ q̃ no. in seu. q̃ sit prima cã bñfi. amit. § sed q delator. sup verbo. ꝑdit. facit ẽt. ff. de bo nis libe. l. q cũ maior. § his demũ ver. sꝫ ⁊ fine. ff. d inof. test. l. fi. In oppositũ tñ vĩ q̃ iuo sibi ñ noceat: qꝛ tunc deposuit vt testis. ⁊ iõ sibi nũc vt pri nocere nõ dꝫ. ar. no. p Inn. de fi. instru. inter dilectos. sup verbo. inter alios. p hoc ẽ faciunt not. in. d. c. p inqsitionẽ. de elec. in gl. fi. p hoc ẽt qꝛ confessio facta in uno iudicio non nocet in alio: ꝑsertim inter alias p sonas. C. ut. li. cã. l. interrogatã. q̃ rꝫ concor. enim. l. iubemus. c. t. In oppositũ facit extra. de trãsac. c. ex litis. cũ no. ibidem.

De probano. Rubrica.

¶ An camera apostolica succedẽs in spoliis defuncti tenea tur solũe creditorib⁹ ⁊ an creditores teneant̃ ꝓbare creditũ conuersũ in vtilitatem ecclesie distinguit ⁊ remittit: vt in ea. hoc dicit. DCCCLVI

Am Camera apostolica recipit spolia seu bo na alicuius ꝑlati vel clerici bñficiati ⁊ cre ditores petunt debita. nunqd tenet̃ ꝓbare illa ꝯuer sa in vtilitatẽ ecclesie ⁊ an ad alia debita ꝑterq̃ ad illa q̃ sunt ꝯuersa in vtilitatẽ ecclesie camera teneat̃: qꝛ sm̃ dubium dꝫ esse primũ. Vĩ dicẽdũ q̃ camera ñ teneat̃ nisi ad ꝯuersa i vti litatẽ ecclesie p. c. i. de solu. ⁊ p. c. ꝑñti. de offi. ordi. li. vi. in fi. cũ ibi notatis sup verbo. debitis. ⁊ p. c. grauis. extra. de depo. i fi. qꝛ posset dici hoc ñ esse verꝫ p illa q̃ no. Archi. ⁊ Jo. an. in nouel. post eñ. i. c. statutũ. § assessorẽ. vbi pꝫ solutio ad dcñ. c. ꝯuenit vel esto q̃ hoc ꝯcederet̃ posset dici. aliud esse ꝑlato vi uẽte vel bñficiato: qꝛ tunc cũ fructuario ꝯparet̃ fruct⁹ ⁊ ꝓuẽ tus bñficij facit suos: ⁊ iõ cũ ꝑsona sua sit ad hmõi dbita ꝯb ligata: nimirꝫ ñ ẽ de fructibus suoꝝ bñficioꝝ quos facit suos satisfacere teneatur. Sꝫ secus ẽ cũ moritur qꝛ tunc vsufructo cõ peratur ⁊ post mortẽ oia bona sua q̃ ab ecclesia acqsiuit tan q̃ bona ecclesie remanẽt ecclesie: ⁊ ꝓseruatur futuro successo ri: vt. d. c. ꝑñti. in cuius ꝑiudiciũ bona illa ñ potuit obligare: maxie qꝛ ñ hꝫ cãm ab illo: nec censetur hẽre ius. faciunt no. p Inn. in. c. qꝛ. v. de iudi. ⁊ iõ ñ mirꝫ si successor ad illa tunc ñ te neatur: ex q̃ ad illa ecclesia ñ censetur obligata: vt. d. c. i. d so lutio. in eius successoris locũ camera apostolica. p spãlẽ pape reseruationẽ succedit in istis spoliis seu bonis ad ecclesiã ꝑti nẽtibus: ⁊ eius occasione p ipsum acqsita: qꝛ i alijs bonis ꝑtĩ mõialib⁹ vel aliunde acqsitis bñ succederet alius heres su⁹ q ad oia alia eius bona teneretur. C. de epi. ⁊ cleri. auf. licẽtia vel posset fieri distinctio inter habẽtẽ administrationẽ. ⁊ tũc teneatur successor vel camera ẽt de fructibus acceptis in vita ꝑdecessoris nisi ad debita ꝯuersa in vtilitatẽ ecclesie ⁊ q̃ solũ tenet̃ ecclesia. vt in. d. c. i. de solio. ⁊ ñ habẽtis administratõꝫ. ⁊ tunc ad oia teneatur quatenus sufficerent fructus ⁊ ꝓuẽtus quos añ mortẽ fecerat suos: qꝛ talis bñficiatus ñ hñs admi stratõꝫ oẽs illos fructus ⁊ ꝓuentus pceptos in vita adeo fa cit suos q̃ põt testari de illis: ⁊ nisi ꝓtestetur. de illis ab intesta to succedit ecclesia. argu. no. p gl. in. d. c. ꝑñti. de offi. ordi. li. vi. sup. ver. reseruari. ⁊ ꝓbatur. de testa. relatũ. ⁊ p Hosti. in. c. si qs sane. de pecu. cle. De alio dubio an creditores teneantur ꝓbare debita ꝯuersa in vtilitatẽ ecclesie. Dic vt no. p glo. ⁊ Archi. x. q. ii. § hoc ius porrectũ. ⁊ p Hosti. ⁊ doct. extra. de posi. grauis. sup verbo. vtilitatem. de fideiusso. p quibusdã. de testa. cũ in officijs. p Inno. ⁊ Hosti. in summam. de fide iusso. §. ⁊ quis. ver. sed contra. ⁊ se.

De concess. preben. Rubrica.

¶ Attenditur taxa que erat tempore vacationis ⁊ non tem pore date. hoc dicit. DCCCLVII

Rbanus Papa qnt⁹ post multas grãs iã in forma paupeꝝ q̃ i spãli diuersis clericis bñficiãdis factis: vsqꝫ ad certas sũmas in ptibus gallicanis ⁊ in certis ꝓuicijs ⁊ diocesibus moderauit taxas bñficioꝝ volens pp coꝝ pauptatẽ q̃ d ce tero media taxa antique taxe haberetur ꝓ itegra taxa ⁊ oẽs exactiões decimaꝝ ⁊ alie de cetero taxa itegra cẽseretur. po stea vacãntibus qbusdã bñficijs ipetrãtes: ꝑserti i forma pau peꝝ volũt bñficia acceptare sm̃ taxã moderatã dicẽtes dunc tpe acceptatõis. ea cadẽ ifra summã lraꝝ suaꝝ. Oppõit̃ eis p ordinariũ ⁊ p alios ipetrãtes in forma spãli habẽtes maio rẽ sũmã q̃ bñficia illa nõ cadũt sub grã sua. ⁊ tpe date lraꝝ seu grãꝝ excedebãt sũmã inspecta antiqua sũma seu taxa: q̃ tũc nõdũ fuerit moderata. Queritur an tp̃s dẽat attẽdi da te q̃ bñficia illa nõ cadebãt sub grã paupeꝝ qꝛ excedebãt sũ mã sm̃ taxã: q̃ tunc erat ante tp̃s vacatiõis ⁊ acceptatiõis ⁊ ꝓuisionis fiẽde q̃ sm̃ moderatõ, factã bñ pñt cadẽ sub grã. Et vĩ q̃ debeat attẽdi tpũs date. ar. extra. d rescriptis. cã te. c. ꝯstitutus. p h̃ vĩ tex. i. c. si co tpe. d rescrip. li. vi. ⁊ i cle. lras. c. i. Itẽ qꝛ attẽdi dꝫ initiũ. ff. de v. ob. l. si filius. cum ꝯcor. facit. de elec. dudũ. i. cũ no. sup verbo. elec. tpe. Itẽ qꝛ papa in illa mo deratõe dixit verbũ. d cetero: quasi nõ voluerit ad ꝑterita di ctã moderatõꝫ extẽdẽ. ar. de postu. ꝑla. c. ꝑpetuo: vt ibi no. su p verbo. de cetero. li. vi. maxie qꝛ ex h̃ ꝑiudicarentur alijs ipe trantibus in forma spãli habẽtibus maiorẽ sũmã q̃ postq̃ paupes habuerãt suas grãs qbus ista bñficia q̃ attento tpe date eis debuerãt ãmodo nõ debebũtur si paupibus dbeã tur: ⁊ nõ ẽ verisimile q̃ papa voluerit eis derogare. d rescrip. eũ ius. li. vi. ff. ne qd in loco publico. l. ij. § si qs a pncipe. ⁊ §. merito. Itẽ p h̃ q̃ grẽ ad bñficia sunt restringẽde tanq̃ odi ose. de ꝑben. eũius. In oppositũ vĩ q̃ attẽdi dẽat tpũs acce ptatõis seu ꝓuisionis: qꝛ tunc cedit dies effectus grẽ. ar. ff. de fun. instruc. l. pe. p hac pte vĩ tex. ff. d op. lega. l. fi. ꝑserti qꝛ ver ba grẽ diriguntur ad tpũs ꝓuisionis ⁊ ipsi ꝓuisioni ⁊ sic ad tpũs futurũ: q̃ illud inspici debeat. facit ad h̃. ff. de le. iii. nup. ver. plane. de ꝯdi. ⁊ de. filie. § fi. ff. de fideius. si debitori. § si filius. ⁊ ff. manda. si vo ñ remunerãdi. § si filio. p ista pte allc. in spãli. c. et cui. de ꝑben. li. vi. ⁊ cle. si de bñficio. c. ti. p hoc ẽt. qꝛ si im petrãs ad bñficiũ curatũ ⁊ bñficiũ nõ curatũ tpe date grẽ effi ciatur curatũ tpe acceptatõis vel fiende ꝓuisiõis veniat sub grã. vt no. p io. an. ⁊ ceteri doc. i. d. cle. lras. d rescrip. vel ẽ cõ uerso si ipetrauit ad ñ curatũ ⁊ curatũ tpe date efficiatur ñ cu ratũ nõ veniet sub grã: vt ibi no. p ista pte vĩ Guil. d mõ. lau. in. d. cle. in fi. ⁊ Jo. an. in Spe. in ti. de ꝯces. ꝑbẽ. ad hãc pte ẽt ẽt Oldra. in cõsilijs suis Jo. an. allc. p ista pte in spãli. ff. de re iudi. si kal. ff. de. v. ob. si in die. Itẽ qꝛ ꝯditõꝫ hꝫ grã ma xie in forma paupeꝝ: imo ⁊ qlibet grã expectatiua. ff. q ⁊ a q bus. l. iii. a op. lega. l. cũ ita. de legi. ii. vnũ ex familia. circa pri. In ꝯditionalib⁹ ẽt tpũs ꝯditõis dꝫ attẽdi. ff. de ꝯdi. ⁊ de. eo q post aptũ. ff. de lega. ꝑstan. l. interuenit. ff. de le. iii. l. deponatur. i prin. de le. ii. ñ dꝫ. Itẽ si q̃ bñficiũ excedens sũma seu taxã tpe date: sꝫ postea exinanitũ seu diminutũ: ñ cadat sub grã qꝛ põ derandũ sit tpũs date cadẽ rõne. dicẽdũ eẽt q̃ bñficiũ tenue ⁊ inclusum sub grã tpe date valde ditatũ tpe vacationis debe bit ipetrantĩ: lꝫ tũc ꝯcedat q̃ ꝯ verba ⁊ mẽtẽ scribẽtis esse vĩ pp q̃ tenendũ vĩ in forma paupeꝝ q̃ tale bñficiũ ditatũ ⁊ ex cedens sũmã in illa forma taxatã: lꝫ tpe date fuisset tenue nul lo mõ dbet̃ rõ ẽ qꝛ taxatio ñ adiugat̃ bñficio sꝫ mãdat̃ ꝓuide ri. d bñficio sm̃ sue ꝓbitat⁹ merita ꝯpetẽtia: si ĩmuẽ⁹ fuerit vi te laudabilis. ⁊ ꝯuersationis honeste: vt in cle. cum ei quẽ. de concess. preben. de offi. dlega. c. i. postea autem post longum internallum ponitur prohibitio: que aperte respicit tempus ꝓuisionis: sꝫ dicẽdũ est ecõuerso. q̃ beneficiũ locuplex valde exinanitũ ⁊ vlt̃ a summã taxatã reductũ lꝫ sibi. de illo ꝓuide bit̃ cadẽ rõne: qꝛ inhibitio ⁊ taxatio tpe ꝓuisionis faciende adiungit̃ p ista pte allegat Oldra. q̃ debeat attẽdi tpũs va cationis ⁊ fiende ꝓuisionis: qꝛ tunc plenũ ius in bñficio: ac p

puisionē acqrif: vt e.c. de pcef.pre.c.si.li.vi. Et iō illud tps at-
tendi debeat sicut in legatario. vbi tpe mortis dñium rei le-
gate acqrif legatario: vt.l.a ticio. ff. de furtis. ispicif tps mor
tis: vt.d.l. interuenit. de lega.pref.ad q.l.si p dote.in.c. de
lega.in. Itē q: bñficiū est redactū ad minorē rōnē valoris cef
sat rō phibitionis facte in gra: igif cesset phibitio. ar.l.adi-
gere.§.q̄uis. ff. de iure pa. nec ob. vt dicit dic⁹ Oldra. si obli
ceres. de regula chatoniana. q: illa locū h3 in re pure legata.
nos āt loqmur in dispositione seu gra spāli pditionali seu in
diem. ⁊ iō illa regula hic non vendicat sibi locū: vt regula. de
regula cathoniana. l.iii.§.penul. Nō obstāt rōnes in oppo-
situm facte: nec iura pdicta non obstan. q attendif tps date: q:
n est veru3 semp nec q̄ ad oia: imo interdum attendunt alia
tpa. sup q̄ vide Jo.an. in nouel. in.c. dilectus.ii. de pbē. in gl.
⁊ Guil. de monte lau. in cle. lras. de rescriptis. S3 qm pñs p
positū tangit posse dicere. q ⁊ si in dispositionibus ⁊ rescri-
ptis vel grtijs pure attendendū sit tps date: n in pditiona
libus imo tps pditi...is. salte quantū ad qualitatē rei deducē
do in dispositōe: vt.d.c.si cui. de prebē.li.vi. ⁊ cle. si de bñficio
maxie cū vba gre futurā tps respiciunt: vt hic: ibi respiciunt
tps puisionis: vt supra dictum est: n obstat. c. si eo tpe. q: sm
Oldradū ibi psona erat inhabilis. ⁊ sic cū gra fuerit surre-
ptitia: ⁊ p pñs nulla ex supueniente casu pfirmari n potuit: vt
in regula n firmaf. Nā circa habilitatē psone ipetrantis bñ
inspicif initiū: vt in.c. dudum.ii. de elec. n obstan. c. lras. de re
scriptis. in cle. vt ibi no. p Jo.an. ⁊ alios doc. non ob. q atte
dimus initiū: q: n est vey semper: imo interdum finē: vt in iu
ribus q̄ ad aliā3 ptē huius brocardi allegant: s3 quārū ad p
positū loquimur q vbi initiū dat esse pfectū actui q gerit. ⁊ ē
eī necessaria omniū q̄ sequunf tunc inspicif magis initiū q̄
finis: vt.l.iii.§.scio. ff. de mino. ⁊ aliis pcor. ad hāc ptē alle. vbi
āt finis dat esse pfectū actui q gerif ⁊ oia antecedentia ordi-
nanf ad finē: tunc magis inspicif finis quā initiū: vt hic vbi
p gram n daf esse pfectū s3 p puisionē subsequēdā ad q̄ tota
gra ordinaf ⁊ ideo tps puisionis attēdif: maxie q: a n q tps p
uisionis vba phibitionis de bñficio excedēte summā expsse
diriguntf: sic loq pñt iura: q̄ ad hāc ptē brocardi postea alle-
gant ⁊ alia iura ad hoc supra. alle. n obstā. l. vxorē.§.testo. q:
ibi erāt vba pñs tps dnotātia. cū dicat testor ex huis meis. ⁊
codē mō rndef ad.l. fi. ita. de auro. ⁊ arg.le. vbi dicebat veste
meā: hic vero sunt vba denotantia futuy tps supra faciende
puisionis: ⁊ ita non ob. Itē n ob. q dī de intētione pape: q:
dico q intentio pape se referebat ad tps puisionis: q3 ps q:
phibitioni q̄3 facit circa puisionē adijcit summā: ⁊ iō illud
tps vbi cū adijcif attendif. ar. ff. de noxali. l. i. dilectus. § si cē
neus. bñ facit ad h q no. Jo.an. in cle. cū ei quē. circa pan. ō
pcef. pben. sup vbo infra mensem. ibi nō credo q si clausula
⁊c. Itē n ē cās ppetuū pnudiciū: q: alia cadēta sub suis gr̄ijs
in forma spāli pcessis ipsi poterūt ipetrare: vel ista eadē si cō
tingerent ea nulli alteri deberi cū iterato vacabūt: n obstā.
q gre sue sunt restringende tanqū ābitiose: q: in forma pau
pey n sunt ambitiose: imo potius de iustitia. ⁊ iō cū filo cana
pis. bullanf. de pbē. cū sm apostolū. vel dico ēt si loquimur
de grtijs in forma spāli: q hec āpliatio fit de mēte pcedētis
q expsse verba sua phibitiua dirigit puisori. ⁊ ad tempus
puisionis: nec est ppe āpliatio gre s3 in suis debitis termi
nis seruata forma liay loquētiū. de puisione pauperi faciē
da de bñficio pcedentis: sm sue phitatis merita obseruatio
q pp moderatōe3 taxe subsecutā n claudaf tpe faciende pui-
sionis sub phibitione q̄ fiebat. de bñficijs excedētib⁹ summā
ibi pparhēsam ⁊ ita non ob.

De reseruationibus. Rubrica.

¶ Geminata reseruatio in fauorem vnius nec super eodē beneficio potest operari aliquos effectus. hoc dicit. vsq3 ad §. circa secundam.

DCCCLVIII

Dominus Papa kal. Januarij reseruauit prebēdā quā in ecclesia parisien. obtinebat. a. kal. febuarij fecit gram. b. d canonicatu ecclesie parisiē. sub expectatōe prebē. i. forma pfecta post kal. marcij dñs noster volēs dicto. b. gra3 pfe

qui debitū effectū voluit q pbēdā vacātē vel pprie vacaturā
nulli alteri de iure debitā possit acceptare: ⁊ sibi puidē adie-
cta clausula qbuscūq3 reseruatōnib⁹ nostris spālib⁹ neque
quam obstan. deīnde kal. aprilis itey dñs noster reseruauit
eandē prebēdā q̄3 tenebat. a. ⁊ nō pstat q prima reseruatio
ēēt sublata: deīnū kal. maij morif. a. b. acceptat prebēdā suas
⁊ facit sibi puideri. Querif an acceptatio ⁊ puisio valeant
⁊ sunt in effectu due qōnes. Prima si papa reseruauit bñfi
ciū: ⁊ itey prīa reseruatōe durāte: illud itey reseruet sub prīa for
ma: vtrū sa reseruatio aliqd operetur. Scda qō q̄ exinde depen
det: vtrū illa clausula qbuscūq3 ⁊c. tollat effectū reseruatōnis sa
cta pntic ⁊ ēt post ante tps acceptatōis ⁊ puisiōis. b. In.1.q.
vi posse defendi. q nihil operetur sa. Nā effect⁹ reseruatōis
ē ligare iferiorē ptātē vt circa bñficiū reseruatū disponēdo de
eo tanq̄3 titulo bñficiali nihil oino possent de iure pa. cū di-
lect⁹. ō elec. si eo tpe. ō pcef. pbē. c. q: cūctis. li. vi. i cle. ō pcef. p.
.c. cū ei quē. Cū ḡ p primā reseruatōe3 hec ptās sit ablata simpli
citer p pñs sa nihil pt auferre vel ligare cū nihil inueniat: vt
sic posset dici esse viciatā reseruationē q̄ ad effectū multiplica
sint sine pcētis vba p q̄ fit reseruatio. sicut si habileo hodie pbūt
mrīmonij: l3 vba pbēdi sint repetita inter pbētes vt pbat in
cle. dispendiosam. c. n. cū ibi no. i gl. si. sicut si hodie det mihi
p papā bñficiū ⁊ collatio efficax ē: si cras itey det mihi illud
idē vna ē collatio in effectu: l3 vba donatiōis sint multiplica
ta: vt de si. instr. c. inter dilectos. §. cetey. ⁊ ibi multe pcor. i gl.
sic institutā. sic si multa rescripta eiusdē tenoris ipetrant i vna
cā q̄ ad effectū ē vnū rescriptū. de rescriptis ex tenore. cū ibi
no. ō vno pctū fuerūt multa ista n mun⁹ ē vn⁹ pct⁹ iuxta no.
p Inn. de pba. c. i. Sic igif vī q sit viciata reseruatō. cū tot⁹ effe
ct⁹ quē pt reseruatio opari ⁊ pp quē p pncipē fit expletus p pri
mā ⁊ sic sa q̄ ad effectū nihil pt adijcere. cū n idigeat adiectō
ne plenitudo. i. q. i. c. si oia. S3 mihi. ō pñti vī pñiū. dico tñ q
s3 reseruatōe3 aliqd opari vel adijcere pñ pōt itelligi dupliciter.
Uno mō q̄ ad pncipalē effectū ad quē fit reseruatio: vt sci-
ti⁹. s. ligent ptātes inferiores ābe pūicte q̄3 prīa sola: q̄tū ad h
dū sunt in pcursu nihil opaf adiectio scde p sup⁹ allegata: ⁊
facit de. de panitē. c. n. §. si q̄ vo. pt tñ opari pp tps plurioy
ābitionē. Si. n. prīa reuocef remanebit effect⁹ q erat i prīa
nūc reuocatis penes sam adhuc manēte: vel si papa ex aliq
cā hēret primā reseruatōē p infecta: iuxta ea q̄ habet. ō elec.
.i. i cle. cū ibi no. remanēt nihilominus ligate manus iferiorū pp
sam q̄ p infecta habita n ē. Sicut videm⁹ in excōicatiōe cui⁹
effect⁹ ē aliquē ponē ext ecclesiā militantē. ii. q. i. Si peccauerit.
.xxiiij. q. i. c. audiuim⁹ ⁊ sequen. cū aliis multis tñ excōicatus
pt itey excōicari. iiij. q. iiij. engeltrudis. de iude. c. cū quāda.
⁊ ibi pcor. multe i gl. ⁊ tñ huius scde q̄3diu pcurrit cū prīa nul
lus ē effectus: q̄ ad illud. q excōicatio pncipaliter opaf. S3 dū
erit excōicatus a prīa absolutus. scda q̄ remanet opaf q̄ opa
baf prīa dū durabat: vt no. in. d. c. engeltrudis. ⁊ ita q̄ndā
sicut patuit ēt exēplū Jo.an. de ligato cū vna fone cathena: q
post ligaf alia opabif ligatura scda prīa remota: ⁊ pōt poni
exēplū nāle: dū sol bñ lucet accēdif lucerna qd opaf q̄ad effe
ctū illuminandi: certe nihil. vi. q. i. si oia. ⁊ tñ obscurato sole
remanebit aer illuminatus lumie lucerne quatenus possit di
ci. q dū actus secūdus adiicif prīo eidē opanti effectui cō-
currūt in effectu pfuso. S3 prīo sublato remanet effectus rō
ne scdi: iuxta ea q̄ no. Jo.an. de elec. c. cū dilectus in glo
ad si. ⁊ in cle. de mag. c. si. Et sm Ber. si dicamus effectū re
seruatōis prīe sublatū p sam grām factā. b. scda reseruatio
prius scā pt eidē effectū reinducē quē prīa opabaf an illius
clausule adiectiō: supposito q clausula solū pterita reseruatio
nes respiceret. dico vlteri⁹ p scdo mēbro distictōis q aliqs
effectus pseciuos ad illos q̄s pncipaliter opaf reseruatio
pt habere scda reseruatio: quos non habebat prima: vt po
te si prima ignorabaf scda sciebaf p ordinarium si nihilomi
nus ipse beneficium confert in virtute prime cuius effectus
durat nulla est collatio: sed tñ in vim illius non pōt de obe-
dientia vel pcemptu superioris notari. de re. iur. ignorantia.
cum pcor. Sed posset in virtute scde q̄3 sciebat. xiiii. q. iii. q
pcitur. de. v. sig. c. in his. de maio. ⁊ obe. c. ii. c. cum si. pretes

posset primo includi: vt pote si papa reseruauit sue collationi beneficia alicuius ecclesie: non videretur includi sub reserua tione nondum create tpe reseruationis. de rescriptis. c. si eo. in cle. cum ibi no. per glo. et doctores. Si ergo inter primam et secundam reseruationem in illa clausula creatum est bñficium licet illud non afficiat prima reseruatio: afficit tamen secunda per illam decre. si eo. cum ibi alle. et multo fortius si secunda reseruatio habe ret aliam qualitatem sibi adiunctam: quam non haberet prima per cederent allegata. tunc non est dubium quin adiicerent scda ad primam et plus posset operari quam prima: nam qualitas adie cta rei eius immutat naturam. de iureiuran. c. debitores. et c. cum contingat. C. de pac. l. quotiens. de fo. cpe. c. fi. de iureiurã. li. 6 de preben. c. cum de no. li. vi. Et benefaciunt no. p gl. et Pau. i alle. c. si eo. de rescrip. in cle. quia bñficium curatum: efficitur non cu ratum vel econtra. Et quod no. de iure patro. c. a nobis. de beneficio collegiato quod efficitur collegiatum. et hoc no. in simili Jo. mo. de sepul. in c. sup cathedra. hodie innouata. in cle. Et ibi idem Jo. an. et Pau. post ipsum. ex quibus satis patet solutio allega tarum in contrarium. Saluo quod de matrimonio et donatione dice batur illa autem non obstan. quia sunt actus de sui natura perpetui. et ideo secundus tpe donationis non pot excedere primum ut pz. de matrimonio. xxvii. q. ii. § i. de consang. et affi. c. de infidelibus. de diuor. quanto. § nam in tuo. c. cum concor. de dona. pz. lvi. di. c. satis peruersum. xvi. q. vii. c. inuentum est. de dona. c. cum dilectus. cum si. ¶ Clausula non obstan. reseruationibus se extendit etiam ad reseruationes subsecutas vsque ad tpus accepta tionis. hoc dicit vsque ad. § sed est circa istum. ¶ Circa istam qonem que est iudicio meo satis dubia multi alle. tenent illam clausulam non excludere nisi reseruatio tpe date pendente. fundant se principaliter in tribus. Primo in clausula adiecta in litteris. Secundo in quibus papa declarat sue intentionis fuis se. de illis canonicatu et prebenda per apostolice sedis prouidentiam ordinari et in quibus excludit omnes expectantes: et in quibus decernitur irritum si quid a quoquam quauis auctoritate for san hactenus attemptatum est vel contingeret attemptari: et istud est fortius. Secundo fundauit se: quia ista gratia fuit ambi tiosa et restringibilis: et sufficit et operetur aliquid et si non totum quod verborum significata importent et hic satis pot operari tol lendo reseruationes tunc extantes licet non futuras et conclu dunt hanc rationem per verbum nostris. quod restringit terminum cui adiicitur ad tpus presens seu ad illud quod importat terminus. et de presenti est. Tertio quia per illam concessionem acceptandi prebendam reseruatam: papa nec sibi manus ligauit: nec vt teneretur. de illius. h. gratia facere mentionem in sequentibus suis reserua tionibus legem imposuit iuxta. c. dudum. de preben. li. vi. Sed mihi. de presenti saluo meliori et pleniori deliberandi iudicio videtur totum contrarium et dico quod illa clausula quibuscumque reseruatio nibus nostris specialibus nequaquam obstan. remouet omne im pedimentum subsistens tpe acceptationis et prouisionis facien de impedimentis et prouenientis ex reseruationibus specialibus: qua re effectus tunc pendet siue essent facte ante gratiam siue post: et iudicio meo si natura actuum consideratur rationes contrarie fortius probant hanc partem quam contrariam: vt tamen fortius et clarius hoc videatur circa materiam aliqua incidentia sunt distinguenda. Et primo videamus vtrum ista gratia secundo loco facta. h. quod non obstarent sibi reseruationes sit odiosa et restringibilis velu ti prima gratia ad cuius executionem concessa est. Et licet prima fa cie videretur quod sic: quia additamentum est eiusdem nature: cuius est res cui adiicitur. de preben. c. super eo. li. vi. Et accessorium cuius est ipsum principale: vt in reg. iur. accessorium. cum concor. ibi alle. ad quas causa breuitatis sufficiat remittere. et ad hanc partem quam no. Jo. mo. de elec. quamquam. li. vi. in fi. mihi de presenti videtur totum contrarium: et dico hanc non esse odiosam imo magis fauorabilem quod satis apparet si rationes propter quas prima ratio iudicatur odiosa et inexpugnabilis debite considerantur quae sunt tres propter quas prima ratio iudicatur odiosa. Prima ratio quia in impetratione in est ambitio ex parte impetrantis: hoc autem odiosum est et contra ius quod promotionem alicu ius ad bñficia ambitiosa prosequitur. de preben. quamuis. i. lib. vi. hec autem ratio cessat in casu presenti: postquam n. per primam gratiam pape con tulit canonicatum sub expectatione prebende ex tunc modo iure com

isti prebenda debetur ratione canonicatus quem est officit pro canonico. de prebe. c. relatum. i. q. iii. c. si quis obiecerit. de rescriptis. vbi gl. li. vi. co. ti. de preben. c. si clerici. et c. si postquam. et c. de penis. cum concor. multis. In quo ergo pot nominari arbitrio si iste canonicus pro curat vt impedimenta tollantur que impediebant vt prebendam in re communi sibi debitam consequi non possit certe in nullo et hoc sonat tex. in alle. c. si postquam. in fi. ibi iniste petere potuisti etc. Inde est quod licet a principio non competat actio aliqua petendi vt bñficietur: postquam tamen ca nonicatus est sibi collatus actio sibi competit seu saltem actionis loco officium iudicis ad prebendam: vt no. Compos. de rescrip. c. manda tum. et de hoc satis ibi per Jo. an. et in alle. c. si postquam. de preben. li. vi. in no. post prin. hoc etiam satis clare no. Pau. de rescrip. c. si eo. gl. prima. v. qd dicat. in cle. vbi tenet quod si aliquis receptus in canoni cum impetret a papa mandatum vt sibi detur prebenda. ex vi illarum littera rum. sed precedit receptionem inde est quod tales lrē bñficium extendunt ad bñficia postea data littera creata: vt etiam ibi no. gl. et facit quod no. Jo. mo. et Jo. an. in nouel. post ipsum. de prebe. c. si apostolice se dis. li. vi. fortius quia sunt de iusticia lrē que solum remouent impedimen ta circa prouisionem ex iure debito faciendam ratione precedentis collatio nis canonicatus: quare non pot dici iste lrē ambitiose nec per conse quens. de ca. restringibiles. Secunda ratio propter quam lrē ad bñficia sunt odiose et restringibiles est preiudicium quod faciunt ordinariis: quorum manus ligantur ne conferri possint bñficia que alias ad eorum collationem spectabant. de rescriptis. c. mandatum. et c. si eo. nisi hec etiam ratio ces sat in casu presenti quoniam vi mense ratione contraria: nam in virtute prime gratie potestas ordinaria ligata est: vt in. c. alle. si postquam. et semper mane bit ligata donec sic isti impetranti prouisum vt ibi. Quanto autem iste impetrans citius erit prouisus tanto ordinarii manus citius deligantur vt tollatur impedimentum quod impediebat ne or dinarius posset conferre. Si ergo prima gratia est odiosa quia ligat: hec fauorabilis: quia causa est vt citius illud ligamen tollatur. ar. ab oppositis: vt. xxxii. di. hospitiolum. xxiii. q. c. sane. xi. q. iii. c. inimicos. cum multis similibus. Tertia ratio propter quam prime lrē sunt odiose est quia per eas datur ius ad bñficium vacaturum contra concilium lateranensis. de concess. preben. nulla. et c. accedens. eo. ti. c. detestanda. li. vi. hec ratio etiam cessat in casu presenti nam licet a principio hoc statutum obuiaret postquam est factus canoni cus quo casu iure communi debetur prebenda. cessat illa ratio: vt patet ex su perius allegatis ex quibus concludo quod ista. a. canonicatus ex quo fuit. h. sibi collatus iure communi debetur prebenda. et ista secunda gratia solum fit sublatiua impedimentorum que deferebant gratiam quod ista non fuit odiosa sed fauorabilis. Ad contraria pot respondere per no. per doc. de iu reiurã. debitores. ¶ Secundo est circa hoc videndum vt facilius tollan tur contraria cum esset ista. h. uis quantum. vt reseruationes non impe dirent ipsum acceptare: sed postquam papa reseruat. de nouo non facta mentione de illa gratia sic an ex hoc gratia sua surrepticia: et si ex hoc surrepticia redderetur nunquam per mentionem sufficerent clausule generales apposite a gratia secundum istam prebendam tamquam reserua tam impetrantis que ad primum facit quod sit surrepticia: quia papa nunquam tollit ius alterius. nec in re nec ad rem. vbi hoc non exprimit. de vsu. pal. ex tua ex. de offi. dele. sup eo. de offi. ord. licet et hoc vi no. Compo. de rescriptis. cum ad si. archi. et Jo. an. de prebe. c. si postquam. li. vi. In reseruatione pape nihil exprimitur quod etc. In oppositum vi casus. de preben. c. si motu proprio. li. vi. et c. dudum. eo. li. Circa hoc est notandum quod aliud est ex taciturnitate gratiam vel reseruationem reddi surrepticiam: aliud per gratiam vel reseruationem tolli ius alterius ipsius ius non tolli. de primo ius loquendo dico: quod reseruatio pape ob taciturnitatem gratie. h. cum reseruatione fiant per papam motu pro prio non pot dici surrepticia: vt in. alle. c. si motu. et eo. ti. c. si ro manus pontifex. in cle. et no. c. ti. de consti. c. per lrās. gl. intellige. Sed dico quod licet reseruatio non sit surrepticia: cum ius precedentis ex apo stolica concessione quod possit acceptare prebendam reseruatam et sibi fa cere prouideri de ea non tollitur per reseruationes sequentes hoc non exprimente pluris primus inducta et facit ad hoc nam expressio eorum que tacita red derent gratiam surrepticiam non peet dispensationem: vt in. c. non pot. § fi. de preben. li. vi. sicut quod expressio preseruat a surreptione et non operatur dispensationem ita motus proprius preseruat a surreptione sed non operatur remotionem iuris alterius. et hoc expresse no. Jo. an. in nouel. de preben. c. si motu proprio. li. vi. ad fi. tex. et super gl. et idem Pau. in. c. si romanus pontifex. de prebe. i cle. gl. ex isto. nec ob. c. dudum. de preben. superius alle. nam interdum papa conferre

alicui ptatem. beneficia conferendi interdum pfert ius in bñficio vel ad bñficiū vt in titulum beneficialis. primo casu papa pōt conferre bñficium cadens sub prima concessione mentione non facta: vt in. c. dudum. Secūdo casu nō valebit collatio bñfici in quo. vel ad qd in prima concessione fuerit alteri ius quesitum: vt no. Compos. in. c. cum. de rescrip. Archi. et Jo. an. de pben. c. si postq̃. li. vi. superius alle. et sic est in casu pñtis qōnis. Ratio autem diuersitatis est patens: q̄ in primo casu dat ptās conferendi beneficia: que ptās de iure esse pōt et reuera est penes plures etiam insolidum: vt. x. q. i. regenda. xvii. q. vii. omnes. et de offi. lega. c. i. li. vi. Et id cum post concessionem factam. de ptāte conferendi sit ptās et penes concedentem et penes eum cui est concessa vnus alteri puenire poterit et valebit collatio eius q alterum in pferendo preuenit: vt in pre alle. c. dudum. §. nos attendentes. et. c. si. c. si a sede. Sed in secundo casu bñficium: vt titulus non pōt esse pluriū: q: vna ecclesia vnius dz esse pastoris. de pben. et cū ignotes. et id cum alicui alterius est q̄situm in eo vel ad illud non posset alteri dari quin ius primi reuocaretur. hoc autem papa nunq̄ intendit. si hoc ñ exprimit vt in iure supra alle. Cum ergo in virtute primarum concessionum factarū. b. sit sibi q̄situm ius ad illam prebendā. etiam supposito q esset reseruata. saltem acceptandi hoc ius per reseruationem sām hoc non expmentem non erit sublatum vt inferius clarius deducet.

C Circa sm punctum vtrum ad tollendum ius isti. b. q̄situm p sām grām acceptandi. s. et sibi faciendi puideri. de pbenda non obstan. reseruationibus sufficiant clausule generales posite in grā illius q scdo loco pbendam a papa tanq̃ reseruatam hic est bona difficultas: et si qs māin plus dilatare vellet plene posset videre: p Guil. in Spe. de instruc. edic. §. nūc autem. v. et si scias. et de rescriptis. in prima. super rōne autē cause p Archi. xxv. q. ii. in summa ad finem. et per eundem. de consti. c. i. li. vi. plenius per Jo. an. in nouel. de exces. pla. cum eo. li. vi. per Pau. de sepul. c. sup eos. ad fi. in cle. ad quos sufficiat. de mā remittere. Sed ad ppositum cause pñtis vere ē do p illa generalia seu p istas clausulas generales non fuisse reuocatum ius. b. p sdam grām acq̄situm et vt clarius videat hoc. et q iste clausule nihil faciunt ad factum nostrum ē supponendum. q iste clausule non apponunt in reseruationibus quas facit papa. Sed postq̃ beneficium tanq̃ reseruatum contulit adduntur iste clausule in lr̃is super collatione beneficii reseruati confectis in cancellaria. et hoc apparet ex tenore reseruationis pducte p cedulam de camera dñi pape pro parte. R. expectantis. Secundo est sciendum q iste clausule inhibitione et non obstantiarum apponuntur in lr̃is apostolicis ad firmandum et exequendum grām impetrantis et non ad tollendum ius alteri q̄situ: vt est expressum. de pbēc. i. ad fi. in cle. et satis apparet ex no. per Jo. mo. et Archi. de rescriptis. cum aliquibus. li. vi. et p glo. de preben. p. c. si cui. alias ei cui. eo. li. C Tertio est supponendum in facto q iste. b. expectatiuus in vim gratiarum suarum primo acceptauit prebendam. de qua agitur et fecit sibi puideri antequam papa puideret aduersario suo. Ex quibus clare concluditur et cum iste clausule non fuerint adiuncte reseruationi facte p papam. sed litteris super collatione post prouisionem. b. factam confectis q de effectu istarum clausularum quae sequitur acceptationem prouisionis. b. non est disputandum. cum ius alteri quesitum maxime in re tollere non possint. nec ad istum finem litteris apponuntur. Sed solum est disputandum vtrum reseruatio simpliciter facta post sām gratiam. b. preiudicet sibi quo ad prebēdam. de qua agitur. quia si simpliciter reseruatio precedens acceptationem et prouisionem suam non potest sibi nocere per acceptationem et prouisionem sua ius quesitum in re quod sequens adiectio clare in litteris sup sequente collatione confectis tollere non potest: vt no. et expresse Compos. i. alle. c. cum. de Rescriptis. Sed simpl. reseruatio p̄cedens acceptationem et puisionem impedit eum vt acceptare non potuerit non indigemus effectu illarum clausularum. cum sola reseruatio ad hoc sufficeret. hoc ergo est simpliciter disputandum vtrum simplex reseruatio sequens sām gram. b. et precedens acceptationem et prouisionem illius eū impedire potuerit in acceptando et sibi puideri faciendo q est dubium principale. Et breuiter vr̄ mihi q clausula: reseruationibus nr̄is etc. posita in scda grā. b. remouet sm impedimentum quod tpe acceptationis et prouisionis faciēde. b. vbi pueniens ex reseruationibus: quare tunc penderet effectus sine essent facte ante dictam grām sine post et hoc sic pbatur grā facta p principem: que ipsi soli principi et nulli alteri facit piudicium in concedentis piudicium large est interpretāda vt pprehēdat non solum pterita et pñtia: sz vt pprehēdat ē futura. Sz ista grā q̄ scdo loco princeps pcessit. b. vt non obstarent sibi sue reseruationes quominus possent prebendam alias cadentem sub sua grā acceptaret sibi facē puideri ipsi soli pñcipi et nulli alteri facit piudiciū: ergo princeps sensisse videt. de reseruationibus tunc extantibus et ē pm̄ p ipsum factis. Maior pbat clare. xii. q. ii. c. cognouimus. xvi. q. ii. c. i. de decimis. c. cum contingat. de priuileg. c. q: circa. bene facit. de pben. c. si. de beneficio. in cle. et no. B. Inn. de re. de dona. c. cum dilectus. gl. fi. Sz minor clara est. cum ista cēt reseruationis effectus vt solū papa pferret pbendas reseruatas: et hec grā dat impetranti licentiam pbendam acceptandi ē reseruatam: et executori facultatem eā pferendi vt sic ptātē q̄ prius erat penes ipsum solum in vim huius grē executoris. b. pmitteret sibi: ergo soli piudicarunt q̄ psēsit in sui piudiciū et pñteo tunc et futuras reseruationes respiceret coadiuuat hanc rōnē regula q̄ eum de reg. iur. coadiuuat etiam eam verbum vniuersale distributiuum quibuscumque adiectum non in indiuiduo sed generi. s. reseruationibus non istis: vel illis: sz in genere quod no. durationem tpis saltem ex q̄ res ad q̄ effundenda posita est. s. prima grā pseq̄ fuerit suum effectum: bene facit. c. Abbatem. de re iudi. li. vi. et quod ibi no. Jo. mo. et Jo. an. in nouel. post eum. sup vbo. vera. alias nisi sit in piudicium pcedentis: tam generaliter et tam effuse loquentis fieret interpretatio nihil operaret adiectio illius verbi q̄ iura ē. de maio. et obe. c. solite. et facit q ibi no. super verbo. tanq̄. de pnitē. c. si papa. Secūdo pbo sic quotienscūq: due dispositiones pungunt ad pducendum vnius effectus ambe in idem tpo conferunt et maxime vbi vna est principalis et altera adiungit in iuuamine et ad remouendum impedimenta prime dispositionis. Sz hic ad pducendum vnum effectum. s. titulum pbende impetrate iungūtur due dispositiones. s. prima grā principaliter altera. s. scda grā primam coadiuuans et impedimenta reseruationis remouens prima confertur in tpo vacationis pbende ergo et scda sublatura impedimenti: nc vacans pbēda possit pferri refert ad idem tpos: et per pns ad reseruationes q̄ illo tpe penderent: maior propositio clare apparet. de psti. c. translato. bene facit. de sepul. c. de vxo. et que no. Jo. an. de pben. qs: sepe. li. vi. et quod no. Jo. mo. et Jo. an. post ipsum. de elec. c. q̄q̄. li. vi. Licet enim ipsi duo in principali dicto discordent. vtriusq: ratio. f. ad istud ppositum minoris. prima pars est nota. ex terminis questionis: sed secunda pbo minoris. s. q effectus grē principalis conferatur in tempore vacationis apparet ex tenore lr̃arum apostolicarum et ē tex. de pces. pben. c. q: cū. li. vi. Coadiuuatur hec ratio: q: q̄libet res dz estimari sm effectū pductiua. de cadi. cogno. c. cum dilectus. de pmo. c. ii. de pben. c. i. ad fi. in cle. Sed ista grā fuit concessa ad remouendū impedimēta reseruationum circa acceptationem et puisionem: ergo intelligit. de impedimentis q̄ tunc erant: alia cum non obstarent: facit ē ad h odo scripture cū primo dat ptātem acceptandi. secundo faciēdo sibi puideri: tertio remouet impedimēta reseruationū circa acceptationē et puisionē q sm sanum intellectū de alio ñ pōt intelligi q̄ de illis q̄ tunc erunt cum alie reuera ñ obstēt vt dici a quo ordine licitum est arguere. de elec. c. penul. li. vi. de preben. c. mandato. cum similibus. Tertio pbo sic. vbicunq: princeps fecit aliquem actū et ad ipsius effectualem supplicationem remouet impedimenta que complectioni actus obstarent et maxime vniuersaliter loquendo tam pñtia q̄ futura ipedimēta remouisse vr̄. Sed papa in secunda grā remouet ipedimēta

ucti ipedimenta reseruationū q obstabāt effectuali expletiōi prime gie p ipsum met facte.h.ꝫ vi remouisse ipedimēta: tāꝫ tūc existiū q̄ꝫ prim⁹ facta: ꝫ reseruationū.maioꝛ ꝓposito satis dare ꝓbat.de of.del.si sup gia.li.vi. ⁊ i oibus iuribus expri mentibus illā clausulā gn̄alē non ob. ⁊ faciunt bene no.per arch.de rescri.c.cū aliqbus.li.vi.⁊ melius p pau.de re.eccle. nō alie.si vna gl.pe.in fi. Minoꝛ ex terminis q̄ꝛmis nota est: ⁊ concluual hoc q: lꝫ gr̄am facta gr̄a: ꝓcedat tn̄ postq̄ꝫ gr̄a facta est de iusticia est q sum ꝯsequat effectū. Et est verisimile q papa q in hoc scm̄ sum ꝯsequitur.de rescri.c.liis nr̄is.sic gn̄a liter loqndo voluerit de ipedimētū tollere tam p̄ns q̄ꝫ futuꝝ: vt sic iterpretemur rē valere potius q̄ꝫ perire.de ver.signi.c. abbate sane.cū ꝯcoꝛ.ibi alle. maxime q: ex nāli inclinatione qsqs efficit: vt actus p eū inchoati debitū assequant finem. de testi.c.romana.li.vi.cū ibi no.⁊ alleg. Concluual ēt q: cū variatio sit ꝓhibita in oibus: vt de renū. cū illusio.in cle.for tius in principe: cuius actus debent esse stabiles ⁊ mansuri. de reg.iu.decet.cū ꝯcoꝛ.li.vi. Ex qbus debemus ꝯiecturare mētē pncipis: cū enim prima gr̄a fuerit sua: ex q̄ infert veri similiter ipsum velle effectū hr̄e ⁊ ad illū finē ipedimēta ex suis reseruatōibus ꝓuenientia remouet ⁊ p scdam gr̄am: nec est ve risimile: q p scdam gr̄am hoc non expꝛessmētē voluerit tollere effectū illius gr̄e: ⁊ eā reuocare: huic igit mētē ꝯiecturate gn̄a libus v̄bis ꝯueniētē stemus. q: ⁊ si verba aliud sonare vide rentur: qd̄ tn̄ non faciunt in casu nr̄o tn̄ mens verboꝝ ꝓfere tur.de rescri.c.cūꝗꝫ iuncto.c.de ver.sig.cū intelligentia.cuꝫ si.maxie q: supposita efficacia gr̄e ex pte ꝯcedētis ⁊ illius cui est ꝯcessa. ⁊ nā ipetrantis si solū de qualitate rei incluse que ratur attēdit tp̄s acceptatōis ⁊ ꝓuisionis: vt pꝫ.in cle.de pb. si de beneficio: ⁊ no.in cle.liis.supius alle. Sicut igitur si mā datur ꝓuideri de curato uel sacerdotali sufficeret q eēt tale tpe ꝓuisionis sic si mandat ꝓuideri non obstante reseruatōe intelligit pendēte tpe ꝓuisionis. Ex isto uidens sane soluta ꝫ: ad primū est solutū p ea q̄ dixi.ē.v̄. circa scdm punctuꝫ. uel posset dici q supposito q ille clausule eēnt adiecte: reser uationū dum fuerit facta p papam. adhuc dico q non reuo cat gr̄am scdam factā.h.q possit acceptare p̄bēdā reseruatā nam prima pars in qua dicit sue itētiōis fuisse de illis p apo stolice sedis ꝓuidētiā ordinariā: non obstant: q: ⁊ ita fuerit ordinatū: hic per apostolice sedis ꝓuidētiā.de rg.iu.c.q per aliū.li.vi.nec intelligit saluis ordinatōibus quas per antea fecit papa.de pr.b.reseruatio.q: nō tollit. Sed pars in qua decernit irritū ⁊c.non ob.ꝫ q: non respicit preterita: ut reuo cet facta lr̄e.de fi.presby.cū ex tua.de re.spo.cū indica ⁊ in re gula scm̄.de reg. iu. li.vi. Tertia pars in qua ponit non ob. ⁊ exprimit q non ob.gr̄e precedē.sub quacūqꝫ uerboꝝ for ma ⁊c.nō ob. q aliud est fecisse gr̄am de canonicatibus sub expectatōe. ⁊ ille sub quacūqꝫ uerboꝝ forma ꝯcepte sint non ob.aliud est fecisse gr̄am de canonicatu sub expectatōe p̄bē de ēt reseruate ⁊ isti non derogat.p illā de.gn̄ale. ⁊ no.in simi li.in allegato.c.dudū.ad fi.de sepul.in cle. ad scdam solutū ē ut.ā.m.v̄.ut cām. hoc clarius uideat. tertia tollit p ea q̄ dixi: ut.ā.m.v̄.nec ob.c. dudū. fateor enim q papa non se ligauit qn possit adhuc reseruare. Sed reseruatōes quas faciet nō ꝑiudicabunt illi gr̄e pcedēti nisi ꝫ dicat expꝛesse: nec q sit defe ctus ex pte ptātis pncipis. Sed q: ꝑsumit hoc fecisse obli t⁹ poꝛis gr̄e. ⁊ p ꝯns ñ fuisse sue itētiōis p sm̄ actū derogasse prioꝛi nec i toto nec in pte.de re iu. cū olim. ⁊ alia supius alle.

Statur iuramento pcuratoꝛis sup diligētia appellantis hoc dicit.usqꝫ in fi.

Sed est circa istā cām aliud dubiū. cū sn̄ia lata per dn̄m Cerauguisen.fuerit appellatū. ⁊ terminus. x.dieꝝ ad appel latione ꝓseqndā p̄fixus: ꝯmissio uero non fuerit p̄ntata au ditori in cā appellatōis.dato insi.xxvii.dies a die pꝛesixionis termini: nec alias apparet q̄ꝫ.x.x. dies fuerit ꝯmissio tradita in cancellaria.nunqd eo ipso appareat appellatio illa deser ta. Et istud non vr̄ dubiū. q sic.p.c.pꝛonis.de ap. Sed cū p curatoꝛ appellatōis dicat se infra dcm̄ decēdiū suā fecisse di ligētiā nunqd stetur sup hoc iuramento suo.aliq allegant q sic.de pen.insinuatōe. ⁊ de re.iu.inte.c.ex liis. ⁊ no.ibi p Jo.

an. ⁊ per gl.iiii.q.c.si.qsqs.in fi. ⁊.lxxvii.di.c.tanta. Sed ista non faciunt ad ꝓpositū: nā multū refert dicere aliquē allega re se ipedimentū fuisse in ꝓseqndo ⁊ uelle ipedimētū ꝓbare p iuramentū: ⁊ tunc ꝓcedunt glo. supius allegate. aliud est allegare se fuisse debite ꝓsecutū. ⁊ cū de hoc non ꝯstet uelle ꝓbare p iuramentū: ⁊ hic est casus noster.de quo ille glo.nō faciunt mentionē: unde vr̄ non esse standū iuramēto. q: cum appellatio ⁊ eius ꝓsecutio sint de actis cā. de hoc ꝯstare dꝫ legitimis documentis.de pba.q̄m.ꝯ falsam.unde ēt ipetra tio iudicis.sup ꝯsecutio. iudicii iam inchoati est actus iudi cialis. ⁊ p ꝯns.de actio.de rescri.ex pte decani.cū suo uero in tellectu quē ponunt ibi doc. ⁊ hoc credo indubitanter uerū. Sed uidēdū est an alio mō possit iuuari iste appellans. Nā hꝫ aliquas ꝑsumptōes q infra tp̄s debitū fuerit ꝓsecutus primo: q: multi dn̄i cardinales fuerant p antea illā appella tionē auditores in cā ⁊ multi q ꝯsulti elegerant ptē recusabāt tanq̄ꝫ suspectos ⁊ iō dn̄s uicecancellarius: cū magna delibera tione dabat pribus auditorē unde non vr̄ minus oibus ātē tis.si p.xvii.dies fuerit ꝯmissio in cancellaria anteq̄ꝫ signare tur: ꝑsumit ergo ex natura negocii ⁊ circunstantiis actus ⁊ breuitate tp̄is fuisse tradita infra bonū tp̄s.de sup. ne.pcla. c.pe. ⁊ si.facit qd̄ no. Jnn. ⁊ Jo.an.post cū.de ꝯces. preben. q: cunctis.post pan. Scdo ⁊ ista est fortioꝛ q: appellat⁹ ꝓuo fuit ꝓsecutus cām pncipalē p duas instātias in qbus hūit ꝫ se sn̄iam: ⁊ nunq̄ꝫ dixit aliqd de illa desertione: unde non est verisimile attento magno dubio cāe ⁊ intricatōibus mul tis: q si appellat⁹ potuisset se iuuare de desertōe. q̄ est facilli me expeditionis q eam omisisset ⁊ aggressus fuisset tam la boꝛiosuꝫ ⁊ tā dubitabile certamen negocii pncipalis. Ter tio multū facit ad hoc modicū ꝑiudiciū q ex hoc ꝯsequit. Nam traditio ꝯmissionis in cancellaria est pꝛeambuluꝫ seu preparatoꝛiū ꝓsecutionis instantie ⁊ in istis minus plena ꝓ batio sufficit. de testi. veniens. ⁊ hec no. ibi abbas. ⁊ Joan. an. ⁊ ēt si circa hoc stetur ꝓbatōi: non est magnū pꝛeiudiciū ptis cū saluū remaneat ius si qd̄ hēbat in pncipali ⁊ ipsius ꝓsecutio facit ad ꝫ qd̄ no. Jnn.de rescrip.c.pn̄ti. Quarto q iam dn̄s vicecancellarius q erat pro tpe ⁊ oēs sui officiales sunt moꝛtui: vel ita absentes: q nesciat vbi sunt: ⁊ sic est ipossi bilis ꝓbatio alias q̄ꝫ p iuramentū pn̄s: q̄ casu sibi subueniē dum est ne periret veritas in facie pncipalis. Ex qbus ēt de bona eqtate vr̄ q cū ēt sup pncipali ꝑsumptōe faciente p pte possit iudex sibi deferre iuramētū vbi alias cāe nāe nō repugnat.de iureiu.c.iuramentū. ⁊ de testi.c.romana.in fi.li. vi. q ex istis ꝑsumtōibus: posset ēt hic deferri iuramentū p curatoꝛis ꝓseqntis instantiā attēto maxime q ꝓcuratoꝛ est satis honestus homo: ⁊ boni nois: ⁊ q emolumentū cause ad ipsum non pertinet: vnde non est presumptio: q vellet ꝑ beneficiando alterum deierare.

De rebus ecclesie non alie. ⁊ de vnione. Rubrica.

Ualet vnio facta prepositure cum consensu capituli de ecclesia aliqua q̄̄uis ex vnione capitulū posset ꝯseq aliquid cōmodum.h.d.

DCCCLIX

Reposituree Neumasiñ. que ē digni tas i ecclesia. ⁊ hꝫ q̄si oia bona capituli ⁊ ꝓuidere toti capitulo. ⁊ ēt singulis canonicis in vectualibus ⁊ aliis necessariis ⁊ hꝫ administra tionē oium ⁊ totum sibi retinet prepositus quod superest de oibus oneribus icūbētibus suppoꝛtatis: ⁊ ꝑsupposita ēt hꝫ bona: ⁊ administratonē illoꝝ facta est vnio cuiusdā ecclesie ex certis rōnabilibus cāis: vt posset melius ꝓuidere capitu lo ⁊ onera incūbētia suppoꝛtare per epm̄ Neumasin. de cō sensu capituli. Querit an valeat vnio p ꝫ: Facit.c.si vna.de re.ecle.non alie.in cle. vr̄ dicendū q valeat: ex quo pncipa liter fit dignitati: non ipsi capitulo. lꝫ ex hoc ex quodā ꝯseqn ti capituli vtilitatē sequat: p hoc bene facit de tuto. qui aucto rizat pupillo in adeunda hereditate: lꝫ ex quadam ꝯsequen tia redundet in vtilitatē tutoris cui forsan adita hereditate debebitur legatū. C.admi.tu.l.cum queda3. pro hoc ēt facit ff.de tuto.l.i. ⁊.l. q dicimus.in pan. Jtē per eundē modum pōt induci.ad hoc insti.de testa.§.legatarius. sic ⁊ hoc capi

tulum huic vnioni poterit auctorizare: non enim censet hec enim censetur hec vnio esse res ppria capituli: ex quo fit pre positura et noie capituli: bene facit. ff. qn ap. sit necessa. l. i. §. in ppria. dicit noie suo. qp preposituree vel prepositi non est capituli. facit. ff. de re. diui. iniantū. §. de vniuersitate. de in ius vocan. sed si hac. §. an manumittitur: presertim cum illa que capitulum exinde percipiet non possit per se percipere, sed de manu prepositi. ar. ad hoc. ff. de vsufruc. defunc. §. sub pnio. de vsufruc. lo. l. fundū turbaui. p hoc qr interdum p mediū permissum agitur ad extremū phibitum: facit. ff. de accessi. per infinr. §. et si fideiussor vbi acceptatio facta fideiusso. per medium obli. fideiussoris: que est verbalis: agit in obligatione rei principalis non verbalis: in qua alias agere non posset igitur in ista vnione aucte capituli per medium prepositure agere possit et prodesse: in vtilitatē psequēdo capituli: non enim queritur cui cōmodū queritur vnionis: sed cui honor habitus est: bene facit de lega. prestandis. l. iij. §. i. de iure fisci. l. edicto. §. ad eos. de vul. et pupil. l. q liberc. §. hec verba. de 3 tabulis non putauit. §. in adoptōe. in fi. § pro hoc qp potius debemus attendere ppositurā: cui fit vnio principaliter posset induci. l. i. de his q vt indig. de edil. edic. cū aūt. §. fi. p hoc facit qd aucte capituli posset per medium ppositure seu per alium: quod non possit per se. ff. que res pig. obli. post aristo. §. fi. cū pcoz. p hoc qr ista ecclesia vnita, nec eius bona non erunt sub cura et administratōe prepositi. qd est multum attendendū. ar. ff. de le. in pionio. § sempronio. p hoc qr hic sunt aliqua. s. que mitunt viciare vnionē. s. qr ex illa redundat seu resultat vtilitas capituli: cui melius puidebit qp non pōt in re ppria auctorizare. ex quo transeunt aliqua principaliora que hnt illa validare. s. qr sit potius pncipaliter ipsi dignitati ppositure potius attendamus id qd pdest q̄z id qd nocet. facit. ff. de iure fisci. l. non intelligit. § si qs palā: vt sic vnio magis teneat q̄z pereat. ar. l. quotiens. ff. de re. du. non enim attendenda est illa cōis vtilitas capituli: qr fm hoc nō posset facere vnionē alicui prebende ecclesie cathedralis: qr cū oēs prebende sint capituli ex illa vnione capituli psequeret vtilitas: saltē vacante prebenda: quo tpe illa bona eius remanerent semp penes capitulū: vt no. Inn. de testa. relatū. in fi. qd tū falsū est qr imo pōt: vt no. Jo. an. in. d. c. sup v. vni dignitati. et sup verbo, capitulo. p ista pte ēt posset induci. l. si quis pperā. § si qs certū. ff. de iure d otiū. In oppositū vr̄ qp potius attendat vtilitas capituli resultans ex vnione: et sic capitulū non potuerit auctorizare vnioni que fiebat ad eius vtilitatē vt ei posset melius prepositus puidere: facit qp potius attenditur is cui effectualiter cōmodū acquirit et ad cuius vtilitatē fit dispō. ar. ff. de le. prestan. l. iij. § itē si qs. et. §. si prepenans p hoc. de succes. edic. l. i. § pe. insti. per quas perso. nobis ac. q̄z si heres, pro hoc. ff. ad trebel. l. cogi. § qui solidū. et tenet rota dominorum auditorum sacri palacij.

De deposito. Rubrica.

¶ Fideiussor liberat̃ p prorogationē termini factā depositario p deponentē: et nihilominus deponēs aget ex deposito 9 depositariū ad restōnē. h. d. DCCCLX

Enes Titii campsori deposui mille florenos apto deposito non clauso nec cōsignato q mihi dedit fideiussorē. de restituendo: illos tū post annū vel biennium. cū ergo vellē recuperare depositum dictus campsor rogauit me vt sibi adhuc dimitterē p tres vel quattuor annos p certo lucro mihi dando quolibet anno et sibi pcessi. Istud tū ignorauerunt fideiussores: postea vero lapso isto termino seu tpe volui recuperare pecuniam meam et illo campsore facto non soluēdo: vel alias discusso. volo hēre recursum ad fideiussores p dicta pecunia ipsi dicunt qp non tenetur: qr prima obligatio depositi p qua fideiusserūt fuit nouata et translata in obligationē mutui p scdaz pcessionē: et sic sunt liberati. ar. l. nouationē. ff. de fideiusso. et p hoc vr̄ tex. qp obligatio nouata sit et in nouata trāslata. ff. si cer. pe. l. singularia. Credo qp bene dicerent si supponeretur nouata obligatio prima: quia prima extincta tollerentur in fideiussoria. vn̄ ipsi semel liberati nisi ex nouo psensu iterum prestito non essent obligati. ar. l. fi. ff. de pac. C. locati si tanti hoies: sed in pposito nō credo primā nouationē nec discessum a 9ctu seu obligatōe depositi ab initio 9cto: sed obligationē depositi ptinuatā et prorogatā p nouā dilationē sub certo lucro seu vsura: que deberent ēt p obligatiōe depositi ex mora vel ex pacto: vt. ff. deposi. l. q̄suis. in fi. non ob. si dicat qp imo fuit depositū et postea mutuū qr illud verum esset si expresse hoc actum esse qp pecunia esset mutua penes depositariū: alias indubio inspicit originalis 9ctus vt ex illo agatur: non obstante qp depositarius pecunia vtatur: qr ex quo depositi fuit apertū ab initio indubio vr̄ fuisse data licētia vtendi pecūia ipsi depositario: vn̄ dato qp postea vtatur: pp hoc non transibit in mutuū: imo ex originali depositi obligatiōe ad restōnē pecunie tenebat̃ ad vsuras et agetur actiōe depositi ad restōnē: vt pbat̃. ff. depositi. l. si sacculum in fi. et no. glo. in. l. desponsaliorum. § i. l. e. ti. in talibus eni ispicit̃ originalis 9ctus: vt totū ab eo denominetur. ff. depositi. l. i. §. idē pōponius.

De emptione. et venditione. Rubrica.

¶ Usufructus post vēdi ad tps. h. d. DCCCLXI

I vendatur Usufructus ad tps valet venditio: qr vendi pōt ēt ad tps: vt. l. vsufruc. in multis. ff. de vsufruc. et. l. inuito. C. famil. hercis. pluncta. l. oium ibi pactionibus &c. ff. de vsufruc. ius reale est respectu rei q̄uis psonale sit respectu persone cui debetur: vt. l. vti frui. ff. quēadmodum vsufruc. petatur. Sed qcūqs successor in re in qua debetur vsufructus tenetur pati vsufructuariū rei frui dicta re. vt. d. l. vti frui. facit ad dictā. l. i. si ager vectigalis vel emphi. pe. ergo talis q emit vsufructū vel ad tps dn̄s non pōt phiberi p. et successorē: ex quocunqs titulo sue emptionis &c. phiberi ne vtatur vt pz ex superius allegatis. p quo facit. l. filius. §. diis qd ibi no. ff. de le. ij. et. l. legatū. in fi. de le. Nam ob. qp emptor siue alius successor ēt ex titulo lucratiuo non tenetur stare colono: vt. l. emptori. C. locati. et q fundū. ff. e. ti. qr colonus nō hz ius in re. si aūt hēt vt in vita: qr pducit ad magnū tps: vt. d. l. i. et ponit gl. e. ti. de re. ecc. non alie. in cle. c. i. tūc successor tenetur stare tali colono. per dictā. l. i. et est gl. ordi. in. l. nihil. ff. de lega. i. circa fi. e. ti. itē vsufructū pōt alius vendere: vt est casus in. l. arboribus. § ij. ff. de vsufruc. et. l. lectio. § fi. ff. de periculo. et cōmo. rei ven. alia 9ria soluuntur per glo. in. d. § ij. Itē pono qp predicta sonarent in locato tū emptor tenet stare colono qr emptio est momenti qd pbatur, nam in dicto 9ctu 9uenit qp dn̄s in alium non alienaret per cuius obseruantiā fuit obligata dicta domus saltē in gn̄e cū obligauit oia sua bona. Sed certum est qp qs pmittens non alienare illi cui est 9stitutū ius in re si post alienat alienatio nulla est. vt. l. creditor. § fi. ff. de distrac. fm lrām negatiuā nulla. nec distrac. pig. facit. l. ij. C. de iure emphi. et hoc tz dn̄s Bar. in. l. si ita quis cadē le. ff. de ver. obli. Sed in pposito dicto cōductori fuit 9stitutū ius i re: nec si tū pōt dici pductor vz pign⁹ vel ypotheca. et pmissum non alienare: ergo talis alienatio non tenuit vt pz ex predictis: et sic per 9ns dictus conductor repellet talē pretendentē titulū emptionis: pro quo. l. fi. C. de rei ven. et aduerte qp textus clare ondit qp aliud sit vendere vel emere vsufructū ad modicū ēt tps locare ēt aliud ad modicum tempus: quia predictos contractus ponit vt species separatas. in dicto. c. i. de re. eccle. non alie. in cle.

De locato et conducto. Rubrica.

¶ Primus dn̄s nō pōt rē ēphitheoticā vēditā p ēphiteotā p eodē pcio retinere. h. d. DCCCLXII

Uidam Emphiteota cuiusdā prioris ecclesiastici multis creditorib⁹ vel vni creditori non curo obligato ad instantiā creditoris per curiam cuiusdā principis vel comitis qui erat dn̄s superior a quo dictus prior ēt dictā rez tenebat et postea dederat eam illi debitori emphiteotice: in emphiteosim forsan de superioris dn̄i voluntate dicta res emphiteotica per executorem rei iudicate fuit subastata: et cuidaz ticio tanq̄z plus offerenti vendita seu liberata: dictus tū prior dn̄s imediatus dicit qp infra tps debitū ipse volebat illam pro codē precio ren

nerer: τ quietã in se fuit illam retinuit: non tñ precii obtulit nec soluit nec apparet φ sibi fuerit adhibita fides de precio. Dictamq3 rem sic retentã cuidã ticino vendidit ꝓ certo pcio τ eum in possessionẽ induxit: q et pciuum non exoluit lz ipse ꝑor sibi vẽdens sibi fidẽ hũerit de precio. dictus vero ticinus primus emptor cui ad instãtiã creditoris emphiteote cui curia dñi superioris ad mercatũ vẽdiderat reqsiuit dctm dñm ꝑorẽ imediatũ φ illũ i possessionẽ iduceret τ φ rẽ per curiã sibi venditam laudaret τ curia eundẽ priorẽ instante creditore et super hoc reqsiuit quo pretextu dicte retentionis quã fecerat in ea facere τ laudare recusante: non tñ preciũ offerẽte cu ria dñi superioris τ ipse comes dñs: superior et in ꝯtumaciã dicti prioris illi ticio rẽ emphiteoticã laudauit τ soluto ꝑ eum dẽ ticium precio in possessionẽ induxit: dictus vero ticinus q emit a priore rẽ istam iure vẽditõis ab isto ticio dicit se potiorẽ: ex quo per priorẽ dñm imediatũ rẽ illã iure suo retinen tẽ sibi fuit vendicata τ prius q3 ticius fuit in possessionẽ inductus. Ex hoc themate querunt multa. Primũ nunqd prior ille dñs imediatus potuerit rẽ emphiteoticariã ꝓ eodẽ pcio retinere vel an ius retentiõis potius ad dctm comitẽ superiorem dñm ptinet. Scdo querit supposito φ dñs ꝑor posset rẽ retinere ꝓ eodẽ precio: an prius teneat offerre: preciũ vt sic non aliter in eum dñium rei emphiteoticarie retente transferatur seu potius cum suo dño ꝯsolidet q3 si primitus preciũ exoluerit vel saltẽ obtulerit: nec per eum quo minus solueret stetit vel saltẽ sit ibi fides habita de precio: vel incontinẽti cũ dicit se velle retinere in ipsum dñium transferat vel ꝯsolide tur cum dño: sed emphiteote vendentis sit ad precium obligatus τ possit ad illud soluendũ ꝯueniri. Tertio an in casu premisse qõnis, cum res emphiteote vendit per executorẽ rei iudicate ad instantiã creditoris dño predicto precio retinẽti possit hñi fides de precio τ per quẽ: an per emphiteotam debitorẽ cuius res vendit: an per creditorẽ ad cuius instantiã: an per curiam cuius auctẽ τ mandato vendit. Quarto an dicto priore dño seu emptore eius postea precium offerente supposito φ teneret prius offerre retro validet vẽditio, per cũ facta sit perinde ac si ab initio primitus obtulisset. Quinto an dictus prior imediatus seu qcunq3 directus dñs retinere possit rẽ que vendit per emphiteotã ꝓ eodẽ precio non vt sibi remaneat sed alteri vendicat. Sexto an dñs superior in casu premisse qõnis in ꝯtumaciã dicti prioris: dñi imediati poterat laudare rẽ dicto ticio emptori q emit ad mercatũ vt sic illo laudante rẽ licite potuerit retinere τ possidere τ in eum dñium transferat. De prima qõne vĩ φ ius retentiõis potius ad dctm comitẽ superiorẽ dñm ptinere: sicut et ptinet ad eum laudare τ recipere cum scdus emphiteota alienã vel distrahit fm qd no. spe. ti. de loca. §. nunc aliqua. vñ. cv. τ. vñ. cxvi. In oppositũ vĩ esse: qr sic sequeret absurditas: qr fm hoc dño superiorẽ retinens erit emphiteota sui emphiteote respectu eiusdẽ. Itẽ fm hoc hẽbit dñm vtile τ directuz formaliter qd non vĩ possibile de iure: qr dño vtili redeũte ad dñm directuz ꝯsolidat cum illo τ desinit esse vtile formaliter sicut vĩ de vsufructu redeunde ad ꝓprietatẽ qr res sua nemini seruit iõ non vĩ qius retentionis debeat ad superiorẽ dñz spectare seu ptinere. bene facit. ad hoc qd no. in spe. tit. de loca. §. nunc aliqua. v. cxxix. in fi. vbi praeterea sequeret absurditas: talis aũt absurditas non sequit in laudatõe seu laudũz receptione. τ iõ bene ptt ad dñm superiorẽ ptinere: vt in rõe 3ẽia pro alia parte supra facta. Si tñ velles tenere primã partem φ imo ad superiorẽ dñm ptineat ius retẽtionis posses ridere ad istam scdam partẽ per illa que no. in sumã. in spe. ti. de feu. §. qm. vñ. xxiiii. τ ẽi posses dicere φ hec absurditas nulla est pp diuersos respectus q in hoc ꝯsiderant: nam nõ redit ad superiorẽ dñm vtile dñiũ simpliciter sed respectiuũ τ qualificatũ: per respectum: quẽ hz ad ius seu ad dñium vtile qd hz primus emphiteota: q respectu scdi censebat in illo iure seu dño vtili quodãmodo directꝰ dñs respectu sui scdi emphiteote quod qdẽ dñium ẽi scdo respectu est vtile respectu primi dñi sui vnum ad dñium superiorẽ ꝓuenientem τ per retentionẽ iure seu dominio vtili scdi emphiteote nõ cõ

solidatur cuz suo dominio directo illud dominiũ vtile qr ab ipso iure nõ erat imediate formatũ: nec ipsuz ꝯcernebat τ respiciebat primũ emphiteotã τ ab eius dominio vtili erat formatum: quod eius respectu quodãmodo censebat directuz vt sic dicamus φ vtile dominiũ scdi emphiteote quando vnitur cum dominio quod est penes primũ emphiteotaz quod eius respectu censet directum tunc ꝯsolidat cum eo τ extinguitur τ efficitur plenũ τ simpliciter dominiũ vtile primi emphiteote τ si illud dominiũ primi emphiteote quod est vtile respectu primi dominii veniret ad eundẽ primũ: tunc et consolidaret cum suo directo: τ efficeret dominiũ plenissimũ: nõ aũt dominiũ vtile scdi emphiteote nõ ꝯsolidaret cũ directo dominio primi dominii: φ non ꝯcernit simpliciter τ eius respectu: nec simpliciter nec formaliter existit: τ si dicas φ ex quo primus emphiteota transtulit vtile dominiũ in scdz emphiteotã nullum dominiũ remansit penes illũ z ex quo illud sic transtulit prout videt tenere glo. insti. de locato. §. adeo. super. v. ꝓ pria pot dici. φ imo qr illud non transtulit in totũ nec simpliciter in scdm ex quo sibi retinuit ius certe pensionis per secundũ emphiteotã suum sibi ꝑsentande: τ sic suũ dominiũ vtile quodãmodo diuisit quo ad cõmoduz inter se τ fm suum emphiteotuz sic φ ius seu pars dominii vtilis quod seu quam sibi retinuit possit dici directe dominiũ respectu secundi τ illud ius seu pars quod seu quam in illum secundũ transtulit dicatur vtile eius respectu: vnde latius exordiẽdo posset dici φ dominiũ superioris τ primi domini est directe directũ dominiũ: dominium vero primi emphiteote est vtile vtiliter: pro vt alias plenius circa hoc scripsi in alia qõne quã disputaui seu de qua respondi. Auion. q incipit in quodaz regno, in pan. qõnis. i fo τ tertio folio i magna papiro.

De rerum permutatione. Rubrica.

Per resignatõz scdm ex cã ꝑmutatõis ante collatõz subsecutã iducit vera vacatio possessiõis τ ꝓprietatis bñficiorum resignatoz. h. d. DCCCLXXIII

J. A. τ. B. Ex cã ꝑmutatõis inuicẽ faciende resignauerunt sua beneficia in manibus ordinarii. Quidaz vero. C. expectans apostolicus post ꝑmissam resignationẽ anteq3 per ordinariũ eẽt expedita ꝑmutatio id est anteq3 beneficiũ vnius permutantiũ inuicẽ alteri ꝯtulisset acceptauit beneficiũ ipsius. A. τ sibi fecit de ipso ꝓuideri τ in possessionẽ induci: pretendens φ dictus. A. tpe resignationis erat senex: τ infirmus: τ φ in fraudẽ expectantiũ illam fuerat machinatus τ eadem die expectans apostolicus acceptauit τ sibi fecit ꝓuideri τ in possessionẽ induci. Ordinarius perfecit dictam ꝑmutatõz vz beneficiũ ipsius. a. ꝯferendo ipsi. B. τ econuerso. mõ dcũs. B. videns φ dictꝰ apostolicus fecerat se induci in possessionẽ beneficii quod fuerat ipsius. a. τ nunc ipsi. B. fuerat collatum ex causa ꝑmutatõis in crastinũ ipsum apostolicũ expectantẽ spoliauit: τ oĩa ista facta fuerunt adhuc ipso. a. viuente. postea vero post septẽ vel octo menses dictus. a. ex sua infirmitate decessit: τ post predicta dictus expectans apostolicus sic spoliatus renunciauit iuri τ possessioni τ petitioni restitutionis mediante iuramento: sed non obstante renũciatione predicta dictus expectans apostolicus ꝯ dctm. B. petebat se restitui in possessionẽ dicti beneficii quo fuerat spoliatus. Opponebat sibi ꝑ ipsum. B. φ nõ potuerit acceptasse nec possedisse predictum beneficiũ quod non vacauerat nisi per resignationẽ per ipsum. a. factam ex causa ꝑmutatõis. cum ipso. B. faciẽde. τ beneficia ꝑmutanda non veniunt sub potestate expectantiũ: vt. c. i. de re. ꝑmu. li. vi. Itẽ opponebatur sibi de renunciatõe ꝑdicta: dictꝰ vero expectans dictam permutationẽ seu renunciationez eius pretextu factam asserebat fraudulentam τ machinatam in fraudẽ expectantiũ. τ iõ ipz nihilominus potuisset acceptare τ sibi facere ꝓuideri τ per illam fuisse veram vacationẽ inductam in ꝑiudiciũ resignantium τ fauorẽ expectantis. Ulterius et dicebat φ possessio sua τ si respectu ipsius. a. possit viciosa reputari. tamen respectu ipsius. B. q ipsum spoliare non debuit nisi eo prius vocato τ audito poterat canonica reputari: τ erat ei restituen

da nunc obstat sibi renunciatio: quia illam fecerat post spolia-
tionē pdictam: et iō sibi non piudicabat quominus esset resti
tuendus. ar. c. solicite. de resti. spo. Querunt qd iuris super
hoc facto insurgebat vnum dubiū: quia acceptatio puisio et in
possessionē inductio apostolici et collatio facta p ordinarium
de bñficiis pmutatis inuicē ipsis. A. et B. pmutantibus fa
cte fuerant eodē die. et nō apparebat que prio facte fuissent
in dubio que prio facte deberent presumi. sed super hoc nō
fuit multū inqsitum. Itē oriebat aliud dubiū: nunqd pdicta
beneficia resignata ex cā pmutationis ante secutam seu per
fectam pmutationem per ordinariū cēseant vacare et quo ad
possessionē: hoc est dcm̄ nūqd resignantes beneficia ex cā p
mutationis in manibus superioris perdant ipsorum possessio
nem anteq̄ superior perficiat pmutationē beneficiorum benefi
cium vnius pmutantiū alteri pferendo et econtra. Et super
hoc puto dicebant qdam q̄ non perdant donec secuta sit col
latio per superiorē ipsis pmutantibus. imo nec ante sit in-
ducta vacatio: quia resignatio que fit ex cā pmutatōis iplicitam
hz et tacitam pditionē. s. si pmutatio subsequatur seu per alia
verba loquendo fit sub pditione ob cām. s. si et vbi resignās
beneficiū alterius assequaī. ar. no. per Inn. et Ho. de preb.
inter cetera. in prin. Et quia ad essentiam pmutationis nō erat
necīa perditio possessionis donec pficiatur. Alij vero in qui
bus maior pars assenciebant et dicebant q̄ imo per talē re-
signationē inducebaī vera vacatio et possessionis et pprieta
tis: et nisi precederet vacatio non esset possibile q̄ fieret per
superiorē inuicē pmutantibus aliqua collatio cum collatio
hēat fieri de beneficio vacante. et q̄ resignatio erat pura sim
plex et non pditionalis: lz postea si non sequaī pmutatio su-
perior ex offō debeat eis restituere. Et in ista qōne vī fuisse
glo. in. d. c. inter cetera. super verbo. debeat. Alij vero dice-
bant q̄ per talē resignationē pdaī pprietas: nō aūt possessio
et est rō quia perditio pprietatis seu vacatio quo ad pprietatē
est necīa: quia nisi prius vacauerit quo ad pprietatē nō posset se
qui collatio hinc inde fienda de beneficiis resignatis: cum be
neficia resignata anteq̄ vacent non possint cōferri: vt in. c. i.
de pces. preb. Sed perditio possessionis non fuit necīa: quia et
beneficiū per aliquē possessum: dūmō quo ad pprietatē vacet
pōt bene pferri: vt in. c. lz eps. de preben. li. vi. et iuxta no. per
Inn. de pces. preb. cum nrīs. super verbo. irritū. Et iō cū itē-
tio renūciantis sit renunciare ob cām. s. vt obtineat collatio-
nē alterius beneficij. Nec velit aliqd perdere nisi in euentu
istius cāe iō non plus perdat q̄ sit necīum p expeditione et
ipletione illius cāe: cum ergo pditio possessionis non sit necīa
donec secuta sit collatio vt pbatū est: ergo ante non perdat.
ad hoc facit iuriū pcordia. ff. de acq. pos. l. vt i vacuā. que ita
pcor. cū. l. nemo. §. si furioso. Tunc autē bene perdet qlibet
possessionē cum erit secuta collatio hinc inde beneficiorum resi-
gnatorum: quia tūc ad executionē est necīa perditio possessionis.
Nam alias non posset fieri hinc inde in possessionem inductio
nisi prius possessio beneficiorum vacaret. ar. dicti. c. lz eps. Sed
tenentes precedentē pmā opinionē. s. q̄ ois vacent per re
signationē et ante collatōz hinc inde secutā: et dicunt q̄ si per
ditur per talē resignationē pprietas multo fortius possessio:
quia facilius perditur possessio q̄ pprietas. l. si qs vi. §. differē
tia. ff. de acq. pos. Itē quia resignatio dz esse pura et libera et sim
plex cum tota pmutatio depēdeat potius et esse debeat a vo
luntate et in ptāte superius in cuius manibus resignare de-
bent q̄ ex partiū voluntate et ptāte: vt no. Jo. mo. ex. de rerum
pmu. c. i. ad qō facit. de offi. dele. ex parte. ii. ibi cū dicit oīno:
nec ob. qsit ob cām. quia ex hoc non sequitur quin inducaī vera
et pura vacatio quo ad oia: nec quin totum perdat et pprie-
tatē et possessionē: lz si cā non sequaī possit agere: vt cā ipleat
vel qō dimisit sibi restituaī sicut dī in pctibus innoiatis. de
quorum numero est pmutatio: vt per totū titulum. ff. de prescrip.
verbis. et de pdi. ob cām. nam dans ob cām bene transfert
pprietatē et dñium et illud quo ad se perdet: lz cā non secuta
possit agere ad eius iplementum: vel datum repetere. Et sm
illam opinionē infertur vna pclusio de qua solet dubitari et
psueuit. s. q̄ sola renunciatione facta ex pmutationis cā: non

tn̄ secuta pmutatione qlibet possit redire auc̄te ppria ad be
neficium quod dimisit: imo sit opus noua collatione: quia si p
resignationē fuit inducta vera vacatio: igitur pmutatiōe im
pedita opus erit noua collatione cum ipso iura dñium seu
ius in beneficio non transferaī: sed est necīa canonica instō
in qua est necīa ordinarii seu superioris auc̄tas. de reg. iur. c.
i. li. vi. Et ista opinio est tutior et securior: vt qlibet obtineat
nouam collationē: et auc̄te superioris reuertatur. ar. de insti.
ex frequentibus. de preben. cum q. li. vi. lz qdam satis colora
te dicant q̄ non sit opus noua collatione dicentes q̄ lz resi-
gnatio fuerit pura: tn̄ restō eius pditionalis erat seu resolué
da erat sub pditione. s. si pmutatio non sequatur et iō illa cō-
ditione purificata fit resolutio ipso iure. Nec est opus noua
collatione. ar. in simili. de pacto adiectionis in diem: cū ven-
ditio pure pcipitur: sed resoluenda est pure sub pditione si re
solutio pcipiatur per verba eē directa: puta res sit inempta.
ar. extra. de pigno. illos nos. et ff. de in diē adiectionis. l. ii. C.
de pac. inter emp. et ven. l. cum te. que iura pcor. cum. l. com
missione. ff. co. ti. et sic non solum absq3 collatione noua qlibet
reassumet ius pristinū in suo beneficio. Sed et poterit ppria
auc̄te ad illius possessionē redire: ad hoc facit optime. de pre
ben. si beneficia. li. vi. cum ibi no. per arc. et et pbatur quia qui-
libet pōt rē ppriam si illa vacantē inueniat ppria auc̄te reci-
pere: vt no. C. vnde vi. cōquerebaī ad hoc bene facit et qō
no. Inn. extra. de arbi. ex parte. in fi. colū. prime: imo et plus
dicuntur q̄ in pmutantione non sit opus aliqua collatiōe no
ua ipsis pmutantibus de pmutandis beneficiis faciendis
imo statim sicut ex cā pmutationis beneficia resignarentur
et hēt aīum permutādi si superior illam admittat absq3 alia
collatione transferunt ea inuicē in alterutrū iura beneficiorum
et statim eoipso permutatio ē perfecta. et ita no. Inn. de pre-
ben. inter cetera. et Jo. mo. de re. permu. c. i. li. vi. et sic et dicē-
dum videretur q̄ sicut sine noua collatione a superiore ipso
iure pmutatione admissa permutātes ius hēt in beneficiis
permutatis. Sic dicendū vī q̄ si superior illā non admittat
seu permutatio: alias ipediretur qlibet absq3 noua collatōe
suum ius pristinum in beneficio retinebit. Sed lz ista cōclu-
sio de qua pxime dcm̄ est sit vera si supponitur alia cōclusio
Inn. de qua supra dixi vz q̄ resignatio sit pditionalis: tn̄ de
facto non seruatur: nūo quotidie permutantes pure et sim-
pliciter resignant beneficia ex cā permutatiōis et si superior
illam admittit et velit permutationē expedire et perficere cō
fert nouiter hinc inde beneficiū vnius alterius. Si vero nō
admittat vel ex cā admissa resignatione non perficiatur per
mutatio dat vnicuiq3 sniam ad sui beneficij redeūdi absq3
datione alterius executoris super reductione in possessionē
pristinam facienda: et non facit aliam collationē sed ista snia
hēt p collatione noua si qua ibi sit necīa: et qlibet sit quasi exe
cutor ad rē suā: ad qō bene facit qō no. Inn. de pces. preben.
cū nrīs. circa fi. gl. magne vbi pōt iudex illi p quo tulit sniam
dare sniam ppria auc̄te rē recipiendi sibi adiudicatam: ad
hoc et facit. ff. de le. ii. l. sciacum testō. §. lucius. cū ibi no. et C.
de pig. creditores. facilius enim absq3 noua collatione resu
mit qs ius in bñficio: qō primitus habuerat q̄ nouiter acq
rat. ar. ex. de psti. cū accessissent cū iuribus ibi alle. in vlti. gl. et
ar. de libe. et postu. l. filio. quē pī. sic et in testō quia facilius reas
sumit vires suas pristinas q̄ nouas acqrat. ar. ff. de serui. l.
q libertis. §. testamēto. insti. q. mo. testa. §. testūm ē. que ita con
cordant cū. l. omnis. c. ti. ad hoc et facit pcor. lega. C. de postu.
he. insti. l. ii. que ita pcor. cū. l. postumus. et l. filius. ff. de iniu
sto rup. et irrito testa. ad qō iuuant et adminiculantur reliqua
pristina iura. ar. ff. de qō. vniuss. §. seruus. Redeo ad primū
punctū nunqd ille expectans sit restituendus: Dcm̄ fuit qō
sic nisi sibi obstaret renunciatio: quia et pēdente negocio pmu
tationis quā tēpore hmōi ipse pretēdit scm̄ in fraudē potuit
acqrere et acquisiuit coloratā possessionē: imo et verius sibi
verum fuit permutatio fieret. fraudulenter sm cōem opinionē
que seruaī illorum q dicunt qō resignatio facta fraudulenter
permutationis cā si fiat in fraudē expectantiū non noceat ex
pectantibus: sed nocet resignantibus: et sic vacant beneficia per ta

lem resignationē ꝛ possint acceptari p acceptantes.ar.6 re nunciа.c.ij.li.vi.non ob.decre.l.de reꝫ pmuta.li.vi.qꝛ ibi in pmutatione nō fraudulenta.si ergo hꝫ possessionem coloratā. ergo erit restituendus.ar.no.in.c.lꝫ p archi.de pben.li.vi. ꝛ p Jnn.in.c.in litis.de resti.spo.ꝙ tñ dixi renunciationem factam in fraudem pmutantium non nocere expectantibus ꝗ minus expectare possint beneficia sic renunciata. Intelligo verꝫ si renunciatio fiat extra curiaꝫ.secus si in curia pp reseruationeꝫ:qꝛ talia bñficia non cadunt sub grā generali expectantium.vt.c.ij.de preben.li.vi.tñ bene dicū fuit ꝙ renūciatio:lꝫ sit facta post spoliationeꝫ sibi noceat:ex ꝗ renunciauit petitioni restōnis:ꝛ cuꝫ iuramēto.ar.no.p Jnn.in.c.sup eo. de renun.ꝛ pſertim ꝙ ius suum multū erat dubium:ꝛ ideo talis renunciatio facilius dꝫ sibi nocere ꝙ̄ si certum esset.ñ ob.c.sollicite qꝛ loqͥ in renunciatione solū possessionis.secus hic.qꝛ renunciauit etiam petitioni restōnis. Item hic in habente ius dubium.ibi in habente ius certuꝫ.

De testamentis. Rubrica.

¶ Si frater heres institutus premoritur ante testatorē filie eiusdē testatoris in certis tñ reb⁹ institute capiunt totū per ius accrescendi.h.d. DCCCLXIIII

Estator instituit fratrē suuꝫ vniuersaleꝫ heredē ꝛ duas filias quas habebat istituit pticulariter hēdes i certis rebus easdē qꝫ filias inuicem substituit:demū moriͭ frater vniuersaliter institutus:ꝛ postea testator supstitib⁹ filiab⁹. Queriͭ primo vtrum vniuersalis hereditas in qua frater testantis fuerat istitut⁹ filiab⁹ accrescat. Credo qꝺ sic.p no.p Cy. C.de hē. insti.l.q̄tiens. Itē q̄riͭ nunqd substitutio breuiloqua filiab⁹ facta.extendat se ēt ad istā hereditatē accrescentē:vel solū accrescat ad portiones in qb⁹ fuerant particulariter institute: ꝛ credo ꝙ ad totā hēditatem ēt accrescentē extendatͭ:qꝛ aut filie erant ipuberes:ꝛ tunc breuiloqua ꝯtinens nūero quatuor substitutiones:duas vulgares ꝛ duas pupillares ad oīa extenditur:qꝛ sine altera coꝝ veniat ad subſtōꝫ virtute vulgaris:cum ista sit quedā secunda instō erit perinde ac si in ista pte seu re ad quaꝫ venit p vulgarē fuisset pticulariter instituta:ꝛ sic cum pticularis instō habeat ius accrescendi ēt habebit iure accrescendi ptē hēditatis sorori cui substituta est rōne illius pticularis institutionis accrescere debentem. Si vō veniat ex pupillari:post additā ēt totū habebit cuꝫ in illa veniant oīa bona:ēt pupillaria:vt insti.de pupilla.§.non solum aut filie erant puberes:tunc vel vna pubes altera impubes:tunc cum breuiloqua subſtō solū ꝯtineat duas vulgares ēt oīa veniant p rōnem ꝗꝫ supra ꝓxie dixime dixi tunc ca.l.q̄uus. C.de ipu.ꝛ aliis sub.ꝛ.l.iam hoc iure.ff.de vulga.si āt post aditam trahetur ad fideicō.an videatur inuicē ꝯmissaria substitute. Dic ꝙ nō indubio.qꝛ cum fideicōmissaria imponet grauamē:non est verisimile testatorem filias suas grauasse:nisi expresse ꝯstet de voluntate testantis.ar.l. coheredi.§.cū filie.de vulga.ꝛ istā ptē tꝫ Cy.in.l.pcibus.in mā breuiloq.in vltima q̄one.ꝛ Ray.de forliuio in tractatu breuiloq in q̄one. Sꝫ qd si appet de mēte testantis si voluit illam inuicē substituere:ēt post aditam fideicōmissarie.puta qꝛ sic substituit inuicē si decederēt sine libis. Queriͭ tunc an substitutio fideicōmissaria restringat ad ea solū in qbus fuerunt pticularit̃ institute:vel an ēt ad hereditatē vniuersalem eis accrescētē extēdaͭ. Et vꝫ ꝙ dꝫ extēdi ad oīa qꝛ in fideicōmissaria vniuersali veniunt oīa ꝗ heres capit iure hereditario.ff.ad trebel.in fideicōmissaria.§.q̄tiēs.pſertim qꝛ sunt filie ꝛ inuicē sorores:ꝛ iō latius vꝫ extēsio facienda quasi p eam substitutionē testator l̃iarum hereditatē:voluiͭ eas ꝯseruare.C. de insti.impu.ꝛ aliis sub.si.cū qdā.ꝛ in hēntibus simbolum ꝛc. Et si crederē ꝯriū in via iuris:qꝛ iuris cū fuerant substitute inuicē fideicōmissariis: ꝛ sic grauato fideicōmisso nō erāt institute:nisi pticularit̃ in certis rebus:ꝛ ita plus grauari nō poterāt:nec ad plus poterat se extēdere fideicōmissaria substitutio.C.de fideicōmis.l.ab eo.ff.de vulga.coheredi.§.cuꝫ filie.in fi.lꝫ igiͭ alias p vniuersalis institutiōis accrescat eis non in plus extēdatur substitutio.qꝛ lꝫ institutis duobus heredibus alio grauato fideicōmissario:ꝛ alio non ꝛ portio non grauata accrescat grauate:non pp h hec portio nō grauata cēsebitur grauata:imo sufficit ꝙ restituat ptē.de qua fuit grauata:imo sufficit ꝙ restituat ptē.de qua fuit grauatus: si ēt aliam ptē grauare voluisset ꝛ fideicōmisso restitui.lꝫ de vtraqꝫ dixisset:vt.l.i.§.finalis ad officia.C.de cadu.tol. Item rō q̄ est extendendi istitutionem pticularem filiaꝝ ad totum .s.ne decedat p pte testatus.ꝛ p h pte intestatus.p.l.i.C.si ex fundo cessat in fideicōmissaria substitutione:qꝛ si stricte itelligaͭ ad portiones in qbus facta fuit nullū iconueniens:sequeretur igitur ꝛc.qꝛ cessante rōe legis ꝛc.vt.l.adigere.§.q̄uis. Itē indubio non est interpretanduꝫ vt voluerit filias duplici onere pregrauasse:vt.l.ticia.§.q in vita.ff.de lega.ij.non ob. .l.in fideicommissaria.§.q̄tiens.ad trebel.ꝺ.alle.i ꝯriū qꝛ ibi loqͭur vbi heres vnicus grauaͭ de tota hereditate restituēdo p fideicōmis.ꝛ ideo non sibi iure veniant oīa ꝗ capit iure hereditario hic loqͭur vbi ab initio fuerint plures instituti vt solū aliꝗs grauatus:ꝛ ideo soluꝫ illoꝝ portio ꝗ fuit relicta grauato fuit grauata:ꝛ non alia ꝗ fuit relicta non grauato. Item ibi loqͭur in fideicommisso vniuersali:hic vō loqͭur i pticulari fideicom.qꝛ hic non potest dici fideicom. vniuersale qꝺ fit in certis rebus ꝛ relinqͭur a particulariter instituto qui habetur loco legatarii.vt dicta.l.q̄tiens. Non obstante ꝙ sunt filie ꝛ sorores ꝛ alias inicem ab itestato successiue. Quia iō minus ē iterptandū ꝛ laxandū grauamē:ꝛ qꝛ non ē magnū preiudiciū si non hēat vtutē fideicommissarie substitutionis:cum ēt alias sint h iure vsimulis. Vñ int̃ tales nō ita sunt qualitates onerose laxande. Nec sunt large iterpretande.facit.ff.de vulga.si filius q patri.ꝛ sic ex premissis supposita hac opione ꝙ dicta substitutio sit iudicanda particularis fideicō.non vniuersalis nec transireͭ aliqͤ actiones in fideicō.sicut in virtute particularis instōnis trāsibant: vt .l.i.§.si heres precepto fūdo.ff.ad trebel.ꝛ.d.l.q̄tien.C.de here.insti.ꝛ ꝙ vbi esset locus detractionis alicuius quarte ꝙ erit falcidia detrahenda:non aūt trebellianica tanquā de lega.vel fideicō.particulari ꝛ non vniuersali: sed an in hoc casu erit locus falcidie detractōis.credo ꝙ non: ex quo huic portiōi grauate accreuit portio vniuersalis heredis instituti non grauat per dictā.l.qꝺ si alterutra.ꝛ ex idētitate rōnis. Idē crederē de lria qꝺ non esset detrahēdo:ex quo per vniuersale accrementū hꝫ qꝺ sibi sufficit ēt ad lriam: alias vero lria detraheretͭ:qꝛ in illa grauari non potuit:ꝛ iō si vniuersale accremētū non sufficit pro falcidia lria crederē qꝺ ē attenus qꝺ non sufficit posset detrahere.vt.c.si pr̄.de testa.li.vi. sꝫ qd diceres si ab initio aliqs solus fuisset institut⁹ in fundo ꝛ de rogatus per fideicō.illum fundū alteri restitueret. Queritur nunqd sicut instō extendiͭ ad totā hereditatē per.l.i.§.si ex fundo.sic ꝛ substitutio vꝫ qbusdā qꝺ sic ex quo per eadē verba sit fideicō.sicut instō:ergͦ sicut ius extendit instōneꝫ sic ꝛ substōnē. Credo p pmissa ꝯriū qꝛ instō iō extendiͭ ne decedat testatus p pte ꝛ pro pte intestatus:que ratio cessat in substōne ad fideic.seu in fideic. Itē non reperio legē extendentē fideicōmissariā fundi ad totā hereditatē sicut reperio de instōne facta de fundo:ergͦ erubescerē dicere sine lege. Itē in dubio nō vꝫ eū duplici onere pregrauasse:vt.d.l.ticia.§.q in vita. Iteꝫ indubio non debemus interpretari grauamen ꝛ illud extendere:nisi alias ꝯstet de mente.ar.dicte.l.coheredi.§.cū filie. Nec cogunt rōnes in oppositū.nec pria pp rōnē diuersitatꝭ quā dixi nec scda:qꝛ sufficere dꝫ fideic.si sibi in eo solo qꝺ relictū est ꝯsulatͭ.ar.l.tutor.de ne.gest. Itē supponiͭ qꝺ sit dubiū de mente testantis ꝛ interpretatio ꝗ fit in extensione substōnis particulis ad oīa potius fit a iure pter vel ꝯ mēteꝫ testatoris:vt cesset inconueniens illius regule iuris. Jus nrꝫ ꝛc.ꝗ ratio cessat in fideicommisso: igiͭ pter vel ꝯ mēte testātis non fiat interpretatio extensionis. Sed an de tali legato seu fideic.fundi.se extēdat ad qͦdrātē totius hēditatis poterit detrahere quartā falcidiā. Credo qꝺ sic.qꝛ ex interpretatione iuris ē heres vniuersalis:ꝛ pro hoc vꝫ textus in.l.ex facto.ij.in.v.ꝛ si forte falcidia.ff.de heredi.institu.en.

De testamentis. Rubrica.

¶ Ad fiscum ecclesiasticum deuoluuntur bona clerici decedentis absqꝫ herede.h.d. DCCCLXV

Titius Ticio absqꝫ herede ex testamento vel ab intestato curia principis secularis accepit bona pretendens fisci debere succedere.deficientibus ceteris. ¶ Curia aūt ecclesiastica ptēdens istū ticium fuisse clericū: ⁊ in possessione clericatus vendicat illa bona dicens ad curiā ecclesiasticā ptinere debere. Queritur primo an supposito ꝙ fuisset clericus: curia ecclesiastica bñ dicat. Uſ dicēdū ꝙ sic: qꝛ ecclesia hꝫ fiscū.xvi.q.iiij. qsꝙ. ⁊.c.si qs deinceps.⁊ extra.de preben.presbyteri. ¶ Credo ꝙ voluerit allegare.c.qꝛ diuersitatē.de conces.preben.in glo.ante pe.vbi vide.⁊ in de.pastoralis.in fi.de re iudi.per dn̄m Antonium de but.⁊ ar.xii.q.ii.aurum.sicut ⁊ hec sonant.xvi.q.i.ecclesia.⁊ in palea.cōstantinus.xcvi.di. Itē queritur secūdo an sufficiat curie ecclesiastice tñ ꝓbare illū eē i possessione clericat⁹ si illū fuisse clericū negēt ⁊ nisi ꝓbet p curiā secularē ipsum fuisse laicū. Et vꝫ ꝙ sic: qꝛ possessio clericat⁹ releuat curiam ecclesiasticā a ꝓbatōe tituli.per.c.si iudex. de sen. ex.li.vi.qꝛ i ꝓbatōe alicui⁹ preambuli sufficit ꝓbare possessionē cum tunc non requiratur ita exacta ꝓbatio: sicut requiritur sup articulo pricipali:vt no.per cy.C.vbi cā facta.l.i.in.v.q.C.q̄ sit lon.cōsue.li.vi.circa fi.§.expedit sumus.in.c.abbate.de.v.sig.⁊ qō dixi.Ɑli fui.vē.sicuti.§.sed si qritur. itē ⁊ ad hoc facit qō no.Inn.de ver.sig.veniēs. In contrariū vꝫ ꝙ imo debēt plene ꝓbare clericatū ⁊ tituli nec sufficiat sūmaria cognitio ꝓbatio.C.q̄ bonoꝝ.l.i.presertī cū ē mortuus clericus ille. Ɑlī tici⁹ nō pōt dici i possessione clericat⁹: igiꝰ possessio preterita non releuet ab onere probandi.cum iura loquentia de possessione releuante ab onere ꝓbandi vel.loqui videantur .presenti non in preterita possessione.

De testamento. Rubrica.

¶ Non valet testamentum factum per eum cui tanqꝫ prodigo fuit ad iudicia litis datus curator ⁊ pro tali habitus ⁊ reputatus.hoc dicit. DCCCLXVI

Icius Et meuius amici cuiusdā senis suggesserunt iudici illum eē decrepitꝰ ⁊ ꝓpria dissipasse: ⁊ ꝓpterea ꝓdigum dissipatorē ⁊ dilapidatorē bonoꝝ suoꝝ: ⁊ vt tali obtinuerūt sibi bonis interdici.ac vnū ex eis curatorē dari.f. ticiū q ticius dat⁹ curator curā eius recepit ⁊ gubernauit vsqꝫ ad mortē ipsius senis verūm dict⁹ senex ad mortē veniens de auctē dicti ticij curatoris sui fecit testm̄ i q̄ quandā filiam quā hēbat istituit qua sine liberis decedēte dictos ticij curatoris sui fecit testm̄ in q̄ quandā filiā quā hēbat istituit qua sine liberis decedēte dictos ticium curatorē ⁊ meuium substituit: tandē eo mortuo ⁊ filia sua istituta postea ⁊ sic aduenīte casu substōnis dicti ticius ⁊ meuius virtute substōnis petunt hēditatē: ab alia pte venīt ab intestato ꝓximiores i gradu ⁊ opponunt dicētes ad illos libere ptinere hereditatē ab intestato: qꝛ testm̄ dicti senis non valuit tanqꝫ factū p ꝓdigū: qꝛ erat interdicta bonoꝝ administratio ⁊ dat⁹ curator illi replicant dicētes illā tpe datōis curatoris ⁊ interdictōis nec ⁊ ante nec tpe ꝯditi testi ⁊ mortis reuera ꝓdigum fuisse imo dixerunt sane mētis.⁊ aliorum potius ⁊ de illa mā dant bonos articulos ptēdēs illas interdictionē ⁊ curā fuisse obreptitias: ⁊ nullius momēti: ⁊ sic p ꝯñs testm̄ tenuisse. Alij vero dixerunt ꝙ cū iudicia illa p verbis suggesserunt: ⁊ toto tpe vite senis illū ꝓ tali hūerant non sunt admittēdi ad ꝓbandū ꝯ̄rium tanqꝫ ꝯ̄riū ⁊ ꝓpriam turpitudinē allegantes ⁊ vlteri⁹ qꝛ presumunt dolosi: ⁊ premissa oia iō ꝓcurasse: vt sm̄ voluntatē suā sibi facerēt ꝯdere testm̄. Queritur qd iuris an dicti articuli sint admittēdi: Et vꝫ ꝙ sint admittēdi qꝛ si verꝫ ē qō ꝯtinet i articulis.s.ipsum nō fuisse ꝓdigum sed sane mētis interdictio ⁊ curatoris datio fuerunt nulle ipso iure iuxta.l.scie.§.egisse. ⁊.l.tutor qui ꝯterit⁹.ff.de tuto.⁊ cura.da.ab his.iuncta no.p cy.C.de peti.here.si putas.⁊.l.ii.C.q̄n ꝓuo.non ē necesse.⁊ p ꝯñs testm̄ tenuit tanqꝫ factū p hoīem sane mētis.nec illi obfuit senium: iuxta.l.senium.C.q̄ testa.fa.po. Itē inf diuisas ꝑsonas ⁊ i diuisis istantijs seu iudicijs qs admittit ⁊ ad allegādū ꝯ̄ria: vt.l.pampi

nianus.§.sꝫ nec ipuberi.ff.de lof.te.iuxta.no.p cy.C.de fur.l.i. Itē vbi factū.de iure ē nullum faciēti nihil ꝓiudicat.ff.q̄ qsqꝫ iuris.l.i.imo pōt nihilominus ꝯ̄riū postulare vel allegare.ff.q.vt idignus.post legatū.§.i.de bo.lib.l.nā absurde: igiꝰ si interdictio ⁊ curatoris datio ē nulla ipso iure:qō ꝓbatum ē i articulis non obstante ꝙ illā fieri ꝓcurauerit nihilominus admittiꝰ ad ꝯ̄riū allegandū. Itē vbi factū ē nullū ipso iure qs admittiꝰ ꝯ̄ factū suū.C.de sa.san.eccl.l.iubemus.§.sane.C.de agri.⁊ cēn.l.quēadmodū.ex.de re.ecc.non alie.si qs presbyterorū. Itē ⁊ non ob.eis: qꝛ dolose iduxerit testantē: qꝛ nō cōstat de dolo q idubio non presumitur nisi ꝓbet. Itē ⁊ licitū fuit illis v̄bis blandis effectionē testantis in se ꝓuocare.C.si qs alie.testa.prohi.l.fi.⁊.ff.e.t. Itē non pñt dici icidisse in illū titulū: qꝛ non ꝓhibuerunt illum testari: nec ꝯpulerunt ad sic testandū qō fuit necesse.ar.C.si qs alie.testa.prohi.l.i.⁊ ꝙ no.ff.q̄ me.ca.i rubrica. presertī cū ⁊ testantib⁹ testm̄ reliqui posset.C.de testa.de talib⁹.nec titulum de his q sibi ascribuntur:qꝛ testm̄ nō scripserunt: qō ē necesse sm̄ mānu illi⁹ tituli. Itē si datio curatoris ⁊ interdictio nullius momēti sint prout sunt si fuit sane mētis ḡ testm̄ factōi non prestat ipedimentum qꝛ non prestat ipedimentū qō de iure non sortiꝰ effectū: vt i regula non prestat.li.vi.⁊.ff.de leg.i.si seruus.eo.§.si seruus.de ꝯdi.⁊ de.hec ꝯdi.de iure pa.illud.⁊.c.fi.cū ꝯcor. Itē idubio poti⁹ iterpretari debemus: vt testm̄ valeat ⁊ non pereat qō erit si admittaꝰ ad probandum articulos.ḡ ⁊c. ar.l.q̄ties.ff.de re.du.presertī fauore vltie voluntatis.de sa.san.eccl.l.presertim ne fiat preiudicium testantis cū erit dedecus si dicaꝰ prodigus ⁊ intestat⁹ decessisse.ar.l.⁊ qꝛ.de iterr.act.isti.q̄ ma.pos.vel nō.§.i.⁊ pp istud iteresse ne qs intestat⁹ decedat pmittitur sibi de iure istituere suum nec⁹um ⁊ in fraudē creditoꝝ qō alias non pmitteretur: vt ibi. Itē plus ispiciēda veritas q̄ꝫ falsitas vel opinio.C.plus valere.quod agitur p totū.ff.de iterr.ac.de etate.§.fi. Itē fuit eis pmissum ad inuentum telā p q̄ꝫ sibi poti⁹ ꝓuiderēt: vt facit.ff.de le.ii.cū pr.§.ticio.iūcta no.C.arbi.tute.qꝙd.facit.de dā.isec.proculus.cū ꝯcor.presertī cū venīētes ab intestato.ꝓpe non certant de dāno sꝫ de non lucro nec appareat quod iduxerunt testantē ad sibi non relinqndum. In oppositū vꝫ si teneamus opinionē quorundā gl.articuli ⁊ probati.non releuarēt. Nā dato ꝙ reuera fuerit discret⁹ ⁊ non prodigus: nihilominus interdictio sibi fcā ⁊ curatoris datio. Tenuerunt ipso iure: ex q̄ non fuit iuris error expressus i snīa: vt i gl.ista.q̄b⁹ non ē pmissum facere testm̄.§.itē prodigus.⁊ i.d.l.scie.egresse.ff.de tu.⁊ cura.da.ab his.lꝫ dubitatiue loquatur i.l.is cui.ff.de op.leg.⁊ sic p ꝯñs valere non poterat testm̄ presertī pp acerbitatē remedicatur.ar.l.sed mo.i tuto.§.cū pretor.de sta.ho.ff.de li.agno.l.cui.in pñ.de inof.test.l.postumus.§.si qs ex his. Aut non vꝫ valuisse testm̄ ⁊ si datio curatoris ⁊ interdictio forēt nulle ipso iure: qꝛ tpe testi talis senex cui sic fuit iterdctū ⁊ curator datus dici poterat de statu suo dubitans an eēt hō sui iuris vel liberi arbitrij: vel an subiectus saltē iure ptīa cum nōdū fuisset declarata nullitas tpe testi imo ꝓ prodigo ⁊ subiecto curie reputabaꝰ: ⁊ erat talis dubitatio ꝙ i altera mēbris sue dubitatōis eum reddebat intestabilē si verꝫ esset.ḡ ⁊c. ar.l.de statu.ff.de testa. Et dato ꝙ oia premissa cessarēt ⁊ ꝙ reuera fuisset sane mētis ⁊ discret⁹: nec valuerit ipso iure iterdictio nec curatoris datio ⁊ ꝙ ipse testator de hoc nō dubitauerit.⁊ p ꝯñs ꝙ ipso iure valuerit testm̄: adhuc vide ꝙ isti ticius ⁊ meuius q iterdictōē ⁊ curatoris dationē false ptēdētes ipsum prodigum fieri procurant hoc i ꝯ̄riū nō valeant allegare: nec allegantes sint audiēdi: qꝛ ex q̄ semel vt talē prodigum illum approbauerunt non pñt illum in diuisis iudicijs vel istantijs.vel ꝯ̄ alios reprobare.⁊ est.ar.C.de testi.si qs testib⁹.cū ibi no.qꝛ quod approbo nō reprobo ⁊c.ff.de neg.ge.pōponius.cum ꝯcor. Itē allegās ꝯ̄ria nō est audiendus .C.de fur.l.si fuius exor.l.i.de ap.solicitudinē: nec ob.§.sed nec ipuberis.qꝛ ibi vtrūqꝫ est verꝫ. Item ꝙ vbi aliqs facit qd nō prohibitum a iure sed alias non debuit fieri de iure cōi non pōt venire ꝯ̄ factum suum: sic ꝯcor.glo.ff.de adop.post mortem.⁊ iuuit Inno.de elec.nostri mō dari curatoris.non

prodigo vel sibi bonis interdictū nō ē spālit a iure phibitū: lz de iure cōi nō sit pmissum: ḡ ⁊c. ⁊ iure q̄ ad hāc rōnē allegat̄ in ptū loquunt̄ expsse a iure phibitio. Itē allegās turpitudinē ppriā nō ē audiēdus: vbi nō vtit̄ piculū aīe vel nō ē fauor libertatis vel aīe. extra. de don. int̄ vir. ⁊ vxo. cū no. C. de li. cā. l. i. itē nō est qs admittēdus veniēs ꝯ̄ illa q̄ facere pcurauit. C. de re. cre. gñalit̄. §. i. itē q̄ qsq̄s sua voce dilucide ptestat̄ ē ⁊c. C. de non nu. pe. gñalit̄. in fi. extra. de proba. p tuas. itē lz dcī interdicto ⁊ curatoris datio ipso iure nō tenuerint in piudiciū illi⁹ seniis vel alioꝝ vel ēt in se. tñ in piudiciū ista pcurātiū ⁊ q̄ ad eos vt q̄ ista tenuerunt aliqn̄ ēt act⁹ nullus ipso iure in se tñ tz in piudiciū facientis vel procurātis. ar. C. de predijs minoꝝ. ⁊ fi. ro. cū ibi no. C. de sa. san. ecc. aut. q̄ res iā dictas. extra. de re. ecc. non alie. si qs psbyteroꝝ. cū ibi no. p Innn. in auct. de non alie. §. q̄ vo leonis: vbi ꝯ̄ct⁹ de reb⁹ minoꝝ vel ecclesie. fact⁹ tz in piudiciū facientis si sit nullus in se ⁊ q̄ ad ecclesiā. ad hoc facit insti. de auc. tu. §. 2. extra. de renū. q̄ indubiis. cū ibi no. ff. de dolo elegant̄. §. 2. in qbus ꝯ̄ct⁹ vel renūciatio in se inualida tenēt in piudiciū vnius ptis si alia ꝑ velit. s. in piudiciū ꝯ̄hētis ⁊ minoris ⁊ renūciātis ⁊ dolosi: q̄ ad illos. n. pōt dici illū debere pdigū reputari: q̄ cōsēsū in ipsis fuit illū pdigū faciebāt. fac. ff. de dona. int̄ vi. ⁊ vx. cū hic sta⁹. §. 2. si socer. ff. de re. pu. l. fi. in pn̄. cū ibi no. de ꝯuer. ꝯiu. q̄dā intrauit. ⁊ c. placet. p ista pte hn̄ pōt induci. ff. de ꝯ̄. tabu. nō reputauit. §. si qs in sua manu. ff. de fal. l. vxo. a. §. i. ⁊ l. si pubertū. §. fi. c. n. ff. deposi. sed ⁊ si qs se deposito obulit. Itē impetrans vel obtinēs iura iniquū ꝯ̄ aliquē: illo ⁊ ꝯ̄ se vtitener: ⁊ alij ēt aduersus q̄s nō ipetrauit pñt vti eo ipso ꝯ̄ ipsum. ff. q̄ qsq̄z iure. l. fi. in pñn. §. huius pena. non ob. si dicat̄ q̄ ipetratio nō tenuit ipso iure. Nec hñt effectū: q̄ imo in casu isto toto tpe istius seniis hñt effcm saltē de fcō: q̄ sp fuit prodigus reputatus ⁊ subiectus ptāti curatoꝝ: ⁊ sic non ob. l. i. §. i. q̄ qsq̄s iuris. q̄ ibi non hñt aliquē effcm ēt de fcō. Itē ex q̄ cū pro tali hñerāt ⁊ reputauerunt viuentē: vr̄ ēt q̄ nūc dēant talē reputare mortuū. ar. ff. de excep. doli. apud celsum. §. i. itez ex q̄ p tali fuit eis reputatus: hic⁹ publice hit⁹ ⁊ reputat⁹ adhuc vr̄ q̄ in eoꝝ piudiciū talis dēat reputari. ar. i auct. de nup. §. si vo ab initio vt lic. ma. ⁊ auc. §. ad hec col. viii. C. de lati. li. tol. §. sz ⁊ q̄ dsu sumus. ⁊. §. simili q̄qz mō. itē ex q̄ talē asseruerunt in ipsoꝝ preiudiciū eoꝝ assertōi ⁊ stādū. ff. de edi. edic. si qs vēditor. de ac. emp. vel. §. si vēditor. itē preiudiciū eoꝝ. q̄ i se ē validū. s. datio curatoris interdictio stare dz nec ipsi pñt ꝯ̄triū allegare: extra. de ele. ꝯu. diuersis fallacijs. de fi. psby. venies. ⁊ ex. de hereti. vt ꝯmissi. in fi. li. vi. ⁊ q̄ ipsi aduersus factā interdictōz nō sint audiēdi. pōt iduci. de preb. cū sup. de excep. cū ecclesiastice. de eta. ⁊ qua. accepim⁹. ff. de adul. si vxor. §. si qs vxorē. itē q̄ i dū alicui⁹ hñ pæstat ipedimentū ⁊c. vt extra. de biga. c. nup. ad hoc ēt fac. qd̄ no. de don. int̄ vi. ⁊ vx. pluriūq̄z ad hāc ptē ēt pōt iduci. ff. de seru. rusti. prædioꝝ. insinuāre. itē ꝯfessionē fcā i vno iudicio tenet̄ stare i alio fac. q̄ no. p Innn. extra. de ele. p inqsitionē pserti cū illā non possint ptēdē erroneā: cū ipsi i vita sua debuerūt scire illū fore discretū ⁊ tūc hoc releuare: ḡ tali ꝯfessiōi stare dēant. ff. de iterr. act. de etate. §. fi. C. de libe. cā. l. liberalis. i fi. p hac pte ēt pōt iduci. ff. de le. i. si filius pluriū. §. si qs āt. C. ad velle. si fine. ff. e. ti. fi decipiēdi. p hoc vt ipsoꝝ calliditas puniat̄. ff. de reb⁹ coꝝ. l. q̄uis. pro ista pte ēt pōt iduci. extra. de hño q̄ fi. a ma. p. ca. c. ex ore. i fi. de piu. oli. circa fi. de p̄b. dilecto. circa mediū: pserttim q̄ ita diu illū p tali hñerūt. facit. C. de pā. po. l. i. de peti. here. si filius. ff. de acq. here. q̄ aliena. circa pan. ⁊. C. de acq. pos. l. ii. ff. de offi. psi. l. diuus. circa fi. ff. ad macedo. l. iii. in pan. C. si minor se ea maior dixerit. l. i. alias. ii. ⁊ ita seruat rota dominorum auditorum sacri palacij.

De testamentis. Rubrica.

¶ Si paupes xpi vlrio loco vocati ad fideicōmissuz pferunt̄ alijs veniētib⁹ ab itestato i oēz euētū lz sub certo mō aut ꝯditione vocati videant̄. h. d. DCCCLXVII

Quidam Instituit duos filios ⁊ illos inuicez substituit: ⁊ si sint liberis morerentur. s. pupillarē etatē vel alias q̄ncūq̄z illis substituit quēdā filiū sororis sue ordināo q̄ adueniēte casu substōnis. s. vltie fcē. s. q̄ncūq̄z dcā substō vēdicaret sibi locū voluit ⁊ ordinauit q̄ dcā bona sua darent̄ amore dei paupib⁹ p executorē testamēti. Idē mortuo ꝯtigit q̄ mortuus ē fili⁹ sororis adhuc viuētib⁹ filijs testatoris hēdib⁹ istitutis ⁊ postea mortui sūt illi sine liberis petunt paupes bona dicētes q̄ ꝯditio purificata ē sub qua bona illis fuerūt relicta ex q̄ filius sororis nō pt portare nomē ipsius testatoris: venientes ēt ab itestato ad bona filioꝝ puta mr̄ vel alij. de pentela. opponūt se ⁊ dicunt q̄ nō hāc dēre. Querit̄ qd iuris. Et qdā allegātes sup ista q̄ōne tenuerūt q̄ veniētib⁹ ab itestato dēret̄ hēditas q̄ paupes fuerūt substituti si dcā substō fcā de filio sororis locū ista sibi locū non vēdicauit q̄ filius sororis mortuus fuit antequā locus eēt substōni. ar. l. si ex pluribus. ff. de suis ⁊ legi. here. ⁊ l. q̄ liberis. §. hec vba. ⁊ l. sed ⁊ si plures. insti. de vul. ⁊ pupil. C. de caduc. tol. l. i. §. pro scdo. ⁊. §. in nouissimo. ⁊. §. si sub ꝯditiōe igit̄ cū solū substituti i alijs casum ⁊ nō in aliū nō pñt hēre illo casu nō existēte. ar. l. ꝯmodissime. ff. de libe. ⁊ postu. maxime iure dcōꝝ filioꝝ supueniēte substōnibus tacite volūtates nō repellūt. C. de ipu. ⁊ alijs substi. p eib⁹. cū sua mā. nihi tñ ꝯ̄triū videbat̄ q̄ imo ista substō locū sibi vendicauit: lz ille filius sororis eēt pmortuus: q̄ veꝝ fuit dicere q̄ casus in quē dcā substō sortiri dēbat vires. euēit q̄ filij decesserint sine liberis: ⁊ sic dato q̄ substō non supfuerit dici pōt q̄ substō vēdicauit sibi locū: ex pte ipsoꝝ qbus fcā fuit ex q̄ casus in quē fcā erat euenit: ⁊ testator p illa vba. s. q̄ncūq̄z dcā substō vendicaret sibi locū itēdebat ptius ⁊ volebat sentire ⁊ itelligere de casu in quē substō sortiri vires dēbat. i. si filij sine liberis morerentur q̄ ē effcā substōnis. i. si filius sororis supuēnet ⁊ illā hēret qd̄ pz p illa vba q̄ dixit dcō casu q̄ dcā substō sortiri dēat vires. i. si filij sine liberis decederēt: ⁊ non ꝯcernāt effcm substōnis scz de filio sororis: sz solū casum q̄ dēret sortiri vires hic demōstrat: q̄ de paupibus pidebat seu illis reliquebat in casu q̄ substō de filio sororis non hēbat effcm: puta q̄ nō portaret nomē testatoris: ⁊ hoc fortius vificet̄ illo iā mortuo anteq̄s locus foret substōni: q̄ tc̄ fortius certū ē q̄ eueniēte casu substōnis p filioꝝ mortē sine liberis nō portabat nomen testatoris qd̄ portare mortuus non poterat: nec ēt admitti ad substōnē dicam⁹ p ꝯtiō q̄ fort⁹ dēant vēire paupes cū sit iā veꝝ dicere q̄ locū sibi vēdicauit substō ⁊ q̄ casus substōnis aduēit p te filioꝝ qb⁹ fcā erat ex q̄ sine libis decesserūt: i istis. n. substōnib⁹ poti⁹ seq dēm⁹ mētē q̄ vba. ff. ad trebel. hēdes mei. §. i. cū ꝯcor. pserti cū vba mēti ꝯgrue valēt applicari: nō ob. si dicas q̄ testator itelligebat ⁊ psupponebat filiū sororis supuēre filijs: ex q̄ ordiabat q̄ portaret nomen suū ⁊ illo casu q̄ sic supuenies nomē nō portaret substōnē reuocabat ⁊ illo casu bona paupib⁹ reliquebat: ḡ vr̄ q̄ solū illo casu paupib⁹ reliquerit q̄ ille filius sororis supuēiēs nomē testatoris nō portaret ⁊ illo casu q̄ pmoriēs nō portaret imo solū casū excludat ⁊ sic i isto casu obmisso n̄ pñt admitti paupes: p legē pdictā ꝯmodissime: q̄ dcō q̄ lz testator illū supponeret viuē: ⁊ sparet post filios tñ vba ꝯditiōalia p q̄ paupib⁹ reliqt sūt adeo gñalia q̄ pñt ꝯphēdere ēt casū q̄ illis pmortu⁹ eēt. igit̄ i vtrūq̄z casū o pens. ar. l. fi. de post. here. isti. q̄ i hac rōe ꝯcor. cū. l. ꝯmodissime. sic ēt hēs i simili de vulgari substōne fcā hēde istituto si heres nō erit: q̄ lz testator supponeret ⁊ sparet istitutū sibi post mortē supuiuere: ⁊ sic i illū casū q̄ sic supuēiēs heres nō eēt si sibi substituēdus: tñ q̄ verba ꝯditiōalia p q̄ fuerit fca vulgaris. s. si heres nō erit sūt vniuersalia ⁊ se extēdūt i casū ⁊ ad casū q̄ istitutus testāti pmoriēs ēt sortit̄ vires vulgaris substō. ff. de fideic. li. l. l. tbays acilla. §. spē. de soi. C. de cadu. tol. l. i. §. 2. cū ꝯcor. maius. nō ob. si dicat̄ q̄ bona poti⁹ videntr̄ relicta paupibus de filio sororis: i casu q̄ modū vel grauamē filio sororis iposi tū ne portādo noie vr̄ iposituū poti⁹ p modū modi q̄s p modū ꝯditiōis p illa vba ordināo ⁊c. q̄ sūt itermate ⁊ i defectū modi vr̄ illū grauasse de dādo paupib⁹: cū igr̄ ab ipso i defectu modi fuerit relictū paupib⁹ n̄ alit̄ vr̄ vale fideic. relictuz paupib⁹ ab ipso q̄s si bōa ad illū puenerit ⁊ p ipz steterit q̄ min⁹ dcm̄ modū ipleat. nūc r̄ndeo dupliciter. Uno mō q̄ imo dcā verba poti⁹ iportāt ꝯditōez q̄s modū qd̄ pz p illa verba reuo

eo subsisione quasi velit dicere q i defectu potestatis nolo nō vult q aliqd ius hēat i bōis: q ē pp̄e effect⁹ defect⁹ pditiois vel dato q eēt modus dico q defect⁹ modi i tali relicto pri uat sic deficiēte pditiōe ab initio relictū nō capis: vt no. gl. ff. d pdi. τ de. i rubri. τ ē rō q: ois modus hz pditioē annexā si sest dederit d iplēdo modū: vt ē tex. ff. de pdi. τ de. qb⁹ dieb⁹. §. fi. igr defect⁹ modi. vel. § possibilitas. iplēdo modū ab initio multo forti⁹ ipedit acqsitoē: τ sic nō pt dici q relictū sit a filio frīs i casū deficiētis modū cū i illo caso sit puat⁹ relicto τ si ab initio nō buisset τ q eo casu ab ipso nō reliquerit: sz poti⁹ ab hēdib⁹ suis vel suoz hēdib⁹ h expsse iuictū voluit bona pau pib⁹ dari p executores sui testi: igit iuuit q nō p manus filij sororis vel ali⁹ si forte teneas q a filio frīs i defectū modū re liquerit paupib⁹ adhuc dico q lz ille nō hūerit bōa: qr sec relictū sorori: q p mortē ei⁹ aūt adueñtū executoris seu penes il los remāsit cū onere. ar. l. i. §. si āt sub pditiōe. C. de cadu. tol. τ. ff. ad treb. τ si pioni. §. q fideic. v. si nō poz. τ l. cogna. §. si. e. ti.

De testamentis. Rubrica.

¶ Si eps pfert capellaniā deuolutā pp negligētiā pionis: nō ppea ē loc⁹ pene adiecte p testatorē fūdatorē ei⁹. s. q pp hoc desinat eē beneficiū. h. d. DCCCLXVIII

Actum Tale ē testator relīqt vnā capellaniā p modū q seqr. In dei noie amē. Anno domini τc. ita facio instituo ordino τ assigno vnam capel lanīā ppetuā i ecclesiā beate Marie territorij de maudē. de capella scī Gre. cui qdā capellanie pstituo ordino τ assigno i ppetuū bōa mea subscripta: cū suis iurib⁹ τ ptinētiis reddi tus meos subscriptos τ pditōib⁹ subscriptis q ille capella nus tm̄ qui dictā capellaniā tenebat q p capellano seu de rico i ecclesia pochiali maudē. fuit e nunc teneat q si h face ret ex nūc, put ex tūc. τ ex tūc, put ex nūc capellaniā pdictā sibi aufero τ volo ordino casu pmisso aduēiēte: q dñs maudē. τ qcūqz dñs fuerit: dei loci dictā capellaniā: cuidā alij bono τ sufficiēti capellano dare pferre τ assignare teneat volēs τ or dinās τ tm̄ quātū possū phibēs atqz vetās q dñs eps carpē. nec aliqs ali⁹ plat⁹ dictā capellaniā p me sup ordinatā alicui capellano dare pferre seu assignare psumat: nec aliqd psu mat de ea ordinare: sz tm̄ dñs dei loci de maudē. qcūqz fue rit ibi dñs q si h ipse dñs eps seu qsqs ali⁹ plat⁹ facere psu pserit eo casu ex nūc, put ex tūc: τ ex tūc put ex nūc ipsā capel laniā penit⁹ casso reuoco τ annullo: τ tāqz p nō fcā τ pstituta hic volo τ oēs τ singulos fruct⁹ reddit⁹ obuētōes τ puētōes dcōz bonoz p ipsa capellania sup ordinatoz regere guber nare recipere τ recuperare dēat sua auctē ppa atqz possēt τ de ipsis fructib⁹ τ gaudiis dcā duo anniuersalia i ecclesiā pdcā fieri faciāt. Queritr p h themae nūqd si carpē. dictā ec clesiā pferat alicui i negligētiā dñi maudē. pp h dcā capella nia annullet: vt sic ex bonis p dcā capellania assignatis dēant fieri ista duo anniuersalia put testator fieri ordiauit phibuit τ vetauit q eps carpe. nec aliqs ali⁹ platus dictā capellaniā dare pferre vel assignare nō posset nec de illa aliqd ordinare ē expsse p ius: qr lz taliū spūaliū iurū ius pionat⁹ ad pñtadū posset cadere i laicū: ipsa tm̄ institō tm̄ ad epz ptinet nec posset ad laicū spectare. ar. ex. de iure pa. pterea. τ c. cū laici. τ c. pa storalis. τ c. relatū. τ ex. de isti. cū venissent. extra. de of. oz. cū nos. ad qd fac i rōe. extra. de iudi. decernimus: demōiatio. n. seu pñtatio lz possit fieri a laico ordinario. tm̄ istō ad epz ptiet si idoneus noiet; vt i aut. de san. epi. §. si qs oratoriū. qr pfata ordinatio seu phibitio testatoris cū sit expsse p ius nullaten⁹ ē suādā. ar. i aut. de ecc. tu. §. si āt p redēptiōe captiuoz. ibi cū dicit. lz pcipue a testatoribus aut dōatoribus sit illis insdcm hr ad h aliqd pricipiū. ff. de le. j. l. nemo pōt. cū pcor. vez ē qr huic pcepto seu ordinatōi seu dispōni de iure ipossibili τ q nō valet i modū cuiusdā pēalitatis subiūxit aliā clausulā ad h vt cius metu pene pdic ordiatōi pereī. s. q si h eps facere psum pserit eo caso ex nūc put ex tūc. τ ez dictā capellaniā penitus cessabat τ annullabat τc. τ ex h bonis assignatis ibi duo an niuersaria fieri volebat sic pncipale pceptū nō tenuit. nec eodē mō sz quā alias de iure licitū eēt τ possibile ex eo qr i modū penalitatis subiūctū ē tenebat. ar. qr ex q pncipale non tenuit

de iure non valebit accessoriū seu penale. ar. ff. de reg. iu. cuz pncipale. qd. n. non tz de iure ne qd pene vinculo alligari. C. d le. non dubiū. i si. ff. ad. l. fal. q de bonis. §. i. τ p h vr expssum q vbi alicui dispōni ipossibili subiūgit penalis clausula: quā tūcūqz possibilis ex q pncipalis non valet non valebit ēt pēa lis. ar. ff. ver. ob. si hō mortuus. p hoc ēt bñ fac pcordia iurisū tradita p cy. C. de his q pene no. l. i. i tertia opi. i si. vbi dr q relictū sub pditiōe turpi. vel alias de iure ipossibili nōcia hoīez vtputa cū relictū icipit a pditiōe turpi vel ipossibili negati ue pcepta q ē nōcia vt si celū digito n tetigeris le. x. vel si hoīez non occideris: vel si pñē ab hostib⁹ n redimeris sz si relictū nō iciperet a pcedēti pditione turpi ipossibili: sz ēt qcūqz seqns additio eēt nōcia τ possibilis non valet. qr subiūgit pcepto turpi τ ipossibili: vtputa pcipio τ celū digito tāgas: vel occi das hoiez: τ si hoc non feceris lego ad tc. x. certe non valet le gatū sic noie pene relictū qr erat precepto ipossibili vel turpi adiectū: vt pba. isti. de le. §. si. ff. de his q pene no. i testa. redin. l. i. C. de his q pe. no. l. i. pserti āt non vr seqns dispō i qua i modū cuiusdā penalitatis ordinat de bonis capellanie di stribuēdis i ānniūsario si eps se intromittat de caliūma: qr post p capellania ab initio tēuit: certū ē q bona testmata p capel lania trāsierūt i capellaniā seu i dñiū xpi vel vniūsalis ecclesie cuius sūt q ad ppetatē bona ecclesiastica lzq ad vsufructuz sint futura capellani ibi istituēdi: τ q ad admistratōz. ar. coz q no. i simili. de bonis ecclesiasticis p Inn. extra. de ca. pos. τ pro. cū sup. i gl. n. iūcto. ar. ff. de fur. cū pt. §. fundo. ff. de le. ii. τ si eps ibi istituit lrie τ cāonice bona illa ptinēt ad illū noie ca pellanie τ illis frui pt τ illa mistrare quasi fcā sunt scā sedis. Iccirco ipossibile ē quodāmō pp aliquā dispōnez testatoris talia eē desināt. Nec i alios vsus trāsire: qr dispō testatoris collata fuit i tpe q res desinit eē sua τ suoz hēdū. ar. bonū. ad hoc de manu. testa. l. stichus suus: p hoc fac qd no. Inn. i. c. xiii. de so. pp. Itē ex talibus testōz dispōnib⁹ seqr magnus iuris canonici τ ciuilis epoz τ alioz plaroz ptēpt⁹ qd ne quaqz tollerādū ē ad qd pt iduci i rōe. ff. de le. ii. cordialis. §. si. talia. n. qcūqz de se bona videant cuz m dicant i ptēptu alterius non sunt tollerāda. ar. ff. de iniu. itē apud labeonē. §. gñalit iūcta no. p cy. C. de iniu. si non pueiū. vii. q. i. i fi. q lz re lictū āniūsarioz de se sit bonū: tm̄ qr factū ē pēalit τ cū tali mō non dz valere iz poti⁹ reici τ pñc dispōm capellaie sērmina poti⁹ vt ordinatōi testatoris qtū cū iure poterimus pforme mus: τ illā cilit itelligam⁹: ar. ff. de bui. tu. si cui. dicam⁹ testā tē itellexisse τ voluisse hēdē suū hic totū qd de iure i capellāia hic posset vt ios pa. vt sic pferet debite epo capellanū q illā in stituēdū. τ videat voluisse epm hic totale dispōnē vsurpare velle hēdis sus pa. iniuste τ illi i debite derogare qr ic ordina bat de ānullatōe capellāie. τ de trāslatōe bonoz cuis i anni uersalia faciēda: non tm̄ videbat voluisse hēdē suū hic qd de iure hic non posset. s. totalē dispōnē τ istōnē. nec videat volu isse hic epm qd de iure hic non dz. ne sic videat p ius ordiasse τ elegisse viā ad ipugnādū sua iudicia. ff. de testa. mili. l. iii. nec videat ius τ platū suū ptēpsisse: qd i magnuz salutis sue vergeret detrimētū cuius fuisse pserti moriēs imemor nō dr ar. l. C. ad. l. iul. repe. l. si. imo potius videat suā ordinatōz iu ris iterpretatōi submittere τ honorē τ reuerētiā plato suo τ iuribus ad ipsū ptinētibus pfuisse: vt sic vboz significatio. saltē p largā intpretatōz vel puenietē subauditōz ad intellectū sanū τ bonū τ cilē dēat applicari. ar. dcē. l. si cui. ff. d fun. τ ar. ff. ad muni. l. vt gradati. §. sz si le. ff. de le. n. vnū ex familia. §. si pmissa. de pdi. τ de. cū anus. ff. de le. m. l. nō alit. C. de ios. test. l. i. vt sic illa recipiat iterpretatio seu significatio q vicio caret ff. de le. l. i ābigua. iūcto. §. disponat. i aut. de vicario. sic ēt m iu ramēto gñali hēo τ pfuso q recipit intpretatōz τ subauditōz iuris. ex. de iureiu. quēadmodū. ff. de li. l. liberis. C. de nō nu. pe. l. fi. ff. q satis cogi. l. fi. cū multis pcor. sit igr sensus. cū dixit testator q dñs maudē. dictā capellaniā pferre dare τ assigna re teneat. s. put ad eū collatio datio seu assignatio pōt ptinere de iure: τ qd subiūgit q ordinabat nec eps vel alius platus dictaz capellaniā alicui capellano dare pferre seu assignare psumat sic sensus q hoc non psumat idebite vsurpādo ius

pa. qd in capellania bndē suū bře volebat ⁊ cū ꝯgruētio seq poterat p̄ alia clausula subiūcta ꝗ ꝯtiet trāslatōez bonoꝝ capellāie i āniuūsaria faciēda sub ꝯditōe q̄ sic intellecta erit possibilis ⁊ hōesta ⁊ iō bn̄ valebit dcā trāslatio ad illū casū. ar. ff. de adi. leg. l. trāslatio. ⁊ l. qd si eū. p̄ferri cū fiat trāslatio i aliā cāz piā. ar. i auc. de san. epi. § sz hoc p̄nt. i fi. i. v. sitū i redēptōe captiuoꝝ. ar. ff. de ꝯdi. ⁊ de. l. ntio vsufructus. i fi. q̄ i hac rōe ꝯcor. cū. l. cū tale. § n̄ eo. e. ti. ad qd i rōe. C. de sa. san. ecc. auc. itē si sibi inicē. cū ꝯcor. ⁊ hāc opi. satꝫ videt̄ fūdare iura q̄ dicūt q̄ pp subiectā māz v̄ba s̄t alit̄ intelligēda: q̄ꝫ cēnt s̄z ipsoꝝ ꝓpriū significatū. vt sanus h̄r possit ⁊ iuri ꝯsonus intellect᷒. ff. loca. l. si vno āno. vbi v̄bū donatōis assumit̄ i ꝓpriū significatū pp subiectā māz. sic ēt hōc i v̄bo dari. qd sumit̄ p tradi. qd p fert̄ i ꝯtrib᷒. de q̄ꝫ nō ē sola traditio. ff. de vsu. si stipulatꝫ. ⁊ tū ex suo ꝓpo significato denotat dn̄ij trāslatōꝫ. vt. l. vbi āt non appet. § fi. de v. ob. illi. de ac. § sic itaqꝫ. sic ēt hōc i v̄bo tradi. qd de se non iportat dn̄ij nec trāslatōz dn̄ij. ⁊ tū pp subiectā māz sumit̄ p dari. s. si p̄fert̄ i ꝯtrā q̄ reqrat dn̄ij trāslatōez. ff. de v. ob. l. i ꝯuētōalib᷒. § fi. s̄z vnū intellectū. q̄ ita ꝯcor. cū. l. si rē tradi. e. ti. sic ēt facit. l. siue iductōes. ff. de ꝯdi. ⁊ de. p̄ senteriā. § ꝯditionū. vbi v̄bū tutoꝝ sumit̄ p tutores ꝓb. i. nō alit̄. ff. de le. iij. e. ti. de pen. peti. cū ꝯcor. isumꝫ. In ꝯtrā tū videret̄ q̄ imo dato q̄ preceptū seu dispō testātꝫ ꝓhibēꝫ ⁊ ordināꝫ ne epūs possit ꝯferre sit ꝯ iustū subiūcta dispō de annullatōe capellāie fcā ⁊ trāslatōe fiēda i āniuūsaria tenent qꝫ lꝫ p̄ria dispō tn̄ q̄ꝫ ꝯ ius nō tenent tn̄ ex q̄ p hāz trāsfert̄ legatū i eque fauorabilē ⁊ piā cāz. s. āniuūsarioꝝ sic erat p̄mū legatū capellanie. videret̄ q̄ dēt tenere ista dispō sic h̄r i simili ex ꝯcor. tu īꝫ. vbi legat̄ mulieri sub ꝯditōe ne nubat reiicit̄ ꝯditio. ⁊ spreta ꝯditōe legatū ꝯseqt̄ s̄z i defectū ꝯditōis i aliū nō trāsferri legatū vt. l. cū tale. § meme. ff. de ꝯdi. ⁊ de. ⁊ idē ēt eēt si trāsfert̄ in aliā cāz eque vel magis fauorabilē sic eēnt nuptie: tēn nūqd valebit trāslatio: dicit tex. q̄ sic: nec tē remittet̄ ꝯditio mulieri. ita ē tex. i. l. ticio vsufruct᷒ i fi. ff. de ꝯdi. ⁊ de. p eūdē ꝯ modū p̄tidūcī. l. si reliquat̄ fideicōmissū ab aliq̄ sub ꝯditōe. si liberos nō h̄uerit: ⁊ ingredit̄ monasteriū. certe ꝯditio vr̄ deserta: q̄a monasteriū ꝓ filio ꝯputat̄. Illud ē vex. si illud fideic. nō eēt relictū i cāz eque vel magis fauorabilē puta i redēptōe captiuoꝝ: vel alimētis paupeꝝ vel forsan alteri mōasterio relictū cui᷒ cā ē eque fauorabilis: vt ē tex. notabilis i auct. de sa. san. epi. § s̄z h̄ p̄nt. i fi. v. si tū. Prīa opi. vr̄ mihi eqor ⁊ secretior. ⁊ de iure verior non vr̄ de h̄ faciēdo lōga īstātia: q̄ vr̄ casus ꝓpria opi. x. q. iiij. c. si qdā. ⁊ fac extra. de testamē. reqsisti. v. secus. non tū video qn p verba predicta fcā fuerit capellania.

De testamentis. Rubrica.

¶ Seqnēs decisio. h. d. Si testator legat pro anniuersario faciendo certas mensuras annone liberatur heres cedēdo legatario ius exigendi dictas mensuras ab illis qui obligātur illas soluere. h. d. DCCCCLXIX

Ego Pro āniuūsario annali ⁊ ꝑpetuo faciēdo ꝓ aīa mea ⁊ parētū meoꝝ i ecclesia Murmorīē. duas somatas ānone ad magnā mēsurā quas mihi fuiunt. Guil. ⁊ Ray. fr̄es ꝓ qdā affirmario qd h̄nt in tali loco. Mercitan hēs libet̄ cedēdo actōes ꝯ dcōs. G. ⁊. R. vt sic ecclesia murmorē. seu ille admīstratores ꝓ āniuūsario dēant p se leuare dcās suas somatas ⁊ exigere q̄libet āno. vel an hēs p̄dict᷒ p se dēat exigere ⁊ āniuūsario faciēdo āno q̄libet ministrare. itē an solū dcū affirmariū ꝓ q̄ dēnt ille due somate sit obligatū ꝓ dcīs duob᷒ somatis: vel an tota h̄ditas testatoris ⁊ sic hēs ꝑpetuo dēat duas somatas ānone ꝓ anniuūsario: vel an sit libat᷒ cedēdo ecclesie ius qd h̄z ⁊ hēbat testator ꝯ dcōs G. ⁊. R. in affirmario illo ꝓ dcīs duab᷒ somatis ⁊ ad nihil aliud teneat̄. itē si ꝓpe nō possēt pcipi vel h̄ri dcē due somate de affirmario illo: vel pp deteriorationē. vel minus valētiā dci affirmarij. p q̄ dēnt ille due somate: vel alias pp depauperatōꝫ dcōꝝ. G. ⁊. R. seu ipsoꝝ successoꝝ. vel pp guerras: vel alias q̄ rē an hēs de alijs bonis h̄ditarijs dictā pēsionē si a dictis debitorib᷒ nō possit exigi ⁊ sic nō libet̄ solū cedēdo actōes ꝯ illos. imo ꝓ dcā pēsiōe gn̄alit̄ tota h̄ditas distringat̄: si exide nō possit pcipi: vt videt̄ tex. expꝓssius. ff. de ali. legat. l. mel᷒. ff. de le. iij. pau. callimacho. § fi. ff. de le. i. l. qdā testator i pri. ꝓ hoc ēt. q̄ ista v̄ba nō faciūt ꝯditōꝫ s̄z pot᷒ demōstratōꝫ. vt vr̄ tex. ff. de ꝯdi. ⁊ de. l. i ꝯditōib᷒. § pri. v. s̄z ꝓinde. nec illud igr̄ q̄ꝫ q̄ꝫ exide dcā pēsio colligi vel pcipi nō possit nihilominus aliūde dēant: q̄ falsa demōstratio vt̄. ff. de ꝯdi. ⁊ de. l. demōstra falsa. ad qd. C. de fal. cā adiecta. l. si non designata. i fi. ⁊. l. fi. e. ti. cū multis ꝯcor. Et q̄ suppletio sit fiēda. faciūt i. ar. ff. de tri. vi. ⁊ oleo lega. l. ex eo. ff. de ānuis lega. l. vini falerni. ff. q̄n dies le. ce. firmio. i pri. ad qd ēt. ff. de v. obl. l. int̄ stipulātē. § sacrā. i. v. si stipula. fuero. ff. de ac. ēp. l. si q̄s cū fūdū. p̄ferri q̄ legatū ē factū ob cāz ꝑpetuā. s. ꝓ āniuersario ꝑpetuo ⁊c. q̄ nō posset eē ꝑpetuū nisi dcā pēsio ꝑpetuo p̄staret̄: igr̄ si exide nō possit p̄stari vn̄ illā p̄stādā demōstrauit testator p̄stari ⁊ suppleri dēat aliūde. ar. ad hoc. ff. de annu. legat. l. i annuā. i fi. ⁊. l. annua. § a ticia. i fi. ⁊. l. pe. cū ꝯcor. His tū nō obstātib᷒ teneo ꝯtrā saluo iudicio meliori. ⁊ dico q̄ h̄es plene erit libat᷒ cedēdo actōi āniuūsario sine eī᷒ m̄ istrio. Nec ad plus tenebat̄. nisi solū ad illas duas somatas quas fuiūt seu dēnt dci. G. R. nec de alijs bonis aliqd supplere tenebit̄ quātūcūqꝫ dcā pēsio diminueret̄: dūmō sine heredis culpa. qd qdē sic ꝓbo. q̄ certū ē q̄ legādo duas somatas. quas seruiūt. G. e. R. videret̄ legasse duas somatas q̄s ipsi dēnt q̄ fuiūt ⁊ dēnt i hoc ꝓposito idē sūt ꝯstat āt q̄ cū testator legat alicui. ⁊ al᷒ sīr᷒ dꝫ ēt adiecta certa q̄titate vt puta legat cētū vel decē q̄ tic᷒ dꝫ q̄ solū ē i legato q̄ dꝫ tic᷒: ⁊ q̄ dꝫ i tm̄ q̄ si nihil. vel min᷒ dꝫ vel nō dꝫ tūc nō tenet̄ aliūde supplere: imo heres penit᷒ libat̄ cedēdo legatario actiōi. ꝯ ticiū ē casus. ff. de le. i. l. si sic. § i. v. q̄si addiderit. v. s̄z ꝓinde. i fi. cū. l. legatū. circa mediū. ff. de liber. lega. ⁊ ibi plene no. i gl. mag. q̄ ēt ⁊ ita sit i ꝓposito: vt solū q̄ fuiūt. G. ⁊. R. i. q̄ dēnt seu dēant ⁊ qd dēbūt videat̄ legatū. nec si min᷒ dēbūt. vel nihil aliunde suppleri dēat. imo heres ꝯ eos cedēdo actiōi. p̄n᷒ libet̄. Iterū hoc ēt ꝓbat̄ q̄ ista dictio qs vel q iūcta v̄bo tertie p̄sone cuꝫ respicit aliqd taxatū i quātitate ꝯsistēs fac ꝯditōꝫ lꝫ si iūgeret̄ v̄bo p̄ie p̄sone fac demōstratōꝫ. vt v̄bigr̄a: si dicat̄ lego tibi. lꝫ nihil dēbā tibi nihilominus valet legatū: q̄ illa dictio q̄ iungebat̄ v̄bo p̄ie p̄sone. s. debeo. ⁊ respiciebat aliqd taxatuꝫ in quātitate ꝯsistēs. s. x. ⁊ iō faciebat demonstratōꝫ: q̄ lꝫ sit falsa nō viciat legatū imo nihilominus valet: s̄z sec᷒ si eēt apposita p eūdē modū dictio q̄ v̄bo t̄rie p̄sone vt puta. lego tibi. x. q̄ tic᷒ mihi dꝫ sic i legato: ⁊ si nihil vel min᷒ nihil pl᷒ sic i legato nec suppleri dꝫ aliūde. q̄ defect᷒ seu falsitas ꝯditōis bn̄ viciat legatū ⁊ ita ꝯcor. l. ⁊ si non designata. ⁊. l. fi. C. de fal. cā adiecta. ⁊. d. l. si sic. § i. p̄rio rn̄. ff. de le. i. ⁊ insti. de le. § s̄z si vxori. cū. d. l. si sic. § i. i fi. ⁊ cū. d. l. legatū. circa mediū. ff. d lib. leg. cū ibi no. ⁊ hāc ꝯcor. dedit pe. de bel. partica. i oiginali. ff. de le. i. l. sichū. i illa di. quā ibi fac de isto noie qs vel q q̄n iungit̄ verbo t̄rie p̄sone respicit aliqd taxatū i quātitate ꝯsistēs: q̄ testator dixit: lego duas somatas annone vbi taxat̄ certa quātitas. ⁊ postea dixit quas fuiūt qd ē t̄rie p̄sone. igr̄ illa dictio quas q̄ iūgit̄ verbo t̄rie p̄sone ⁊ respicit certā quātitatē. s. duaꝝ somatꝝ. facit hic ꝯditōꝫ: vt sic vr̄ solū eē i legato. si quatē᷒ illi dēnt vel fuiūt. vel dēbūt vel fuiēt in futuꝝ. ⁊ nō plus. Itē ēt ista dictio qs vel q iūcto verbo futuri tp̄is. facit ꝯditōez: vt. l. fan q. ff. de le. i. iūcta. l. nup. § fi. ff. de le. iij. ⁊ no. pe. d bel. pa. i dcā di. quā ponit in p̄calle. l. factuꝫ. sed hic additur ista dictio quas verbo futuri temporis. cum ita significat in presenti proposito futurum tempus sicut presens. q̄ illud verbum seruiunt respicit pensiones annuas. qui non tantum debentur nunc imo in futurum debebuntur. Unde sensus est huius locutionis. lego pensiones quas tales seruiunt ⁊ seruient in futurū. hinc est q̄ alibi dicitur in alia facultate q̄ presens est cuius pars preterijt. pars vero futura est vt ait Priscianus ⁊ ꝓ isto nota alibi Inn. q̄ presens ꝯfusum presentis non tenet vsuꝫ quasi innuat q̄ imo iterdū v̄bū p̄ntis tp̄is denotat ⁊ ꝯprachēdit futuꝝ: vt deducit ad notabile ꝓpositū suū. e. ti. de excep. dilecti. vltra mediū. ꝓ qd ēt pōt iduci gl. de v̄bo īfinitiui qd est aptabile ad tp̄s p̄ns ⁊ futuꝝ vel ēt p̄teritū: ⁊ tn̄ mod᷒ est prīo tp̄is. Un̄ bene dr̄: volo legere. volui legere volā legere: vt no. ff. de ver. obl. l. vbi. § stipulatio. sup ver. datuꝝ: igr̄ cū ista

dictio quas fungat vbo futuri tpis salté q̄ ad virtuté signifi catū ꝯcludo q̄ facit ꝯditioné τ no. demonstratōz. τ si sic solu tū erit i legato qd τ qd illi.S.τ.R. debūt. τ nulla debit fieri suppletio aliunde: vt dcm̄ ē. Jtē ēt h̄ ꝓbaf: q: hic testator sub vna acceptatione legat τ ēt taxat τ declarat qd legat. τ vñ q̄ dicit: lego duas somatas quas tales mihi fuiunt: igr̄ vr̄ i du bio legatū fcm̄ foꝛ tractū alias taxatū non demonstratuꝫ: τ illā adiectioné. s. quas fuiunt quā simul sub vna ꝯceptióe cū legato ꝓfert vr̄ i dubio fecisse cā taxatóis demonstratóis. ꝓ batio pꝫ ex ꝯcoꝛ. im̄ũ data p d. y. i. l. qdā testam. ff. de le. i. τ in. l. si fuūs. §. q̄ñqꝫ. v. dic q̄ qñ sub diūsis acceptatōib⁹ testatoꝛ legat τ declarat ex q̄ vel qñ soluaf legatū. tunc talis declara tio vr̄ fieri pot⁹ gra demonstratóis q̄ gra taxandi: vt sic si: exinde solui non possit solui dēat aliūde. Vtputa si dico lego .xl. aureos ticio: τ postea i alia clausula subiungit q̄ illos. xl. aureos vult solui. ex. xx. debitis a mevio. τ ex. xx. debitis a gayo: certe ista clausula seqns non vr̄ taxare nec limitare le gatū ꝓcedēs: qn si ex istis debitis solui nō possit legatū: τ ita dēat aliunde sed solū demonstrare vñ facili⁹ solui possit lega tū: τ ita loquunf leges. ff. de le. i. l. qdā testatoꝛ. i pri. ff. de ānu. leg. luci⁹. τ. l. paulo calimacho. §. fi. τ. ff. de le. iii. ē. i contrariū. Sec⁹ āt eēt vbi sub vna ꝯceptóe legat τ declarat: vtputa le go ex q̄ tici⁹ mihi dꝫ: vel lego ex q̄ sunt i arc. q: certe tūc vr̄ ta xare τ limitare vñ soluaf τ solū dꝫ qd tici⁹ dꝫ τ quātū dꝫ: τ qd ē i arc. τ non plus. nec aliunde supplēdū ē: vt. d. l. si sic. §. i. l. fi. τ. d. l. si fuūs. §. q q̄ñqꝫ. τ. l. cū cert⁹. ff. de triti. vi. τ oleo le. τ sic pt intelligi. l. antep. §. ciuib⁹. ff. de le. ii. τ. l. si fuū. §. si qs. c. ti. sic igr̄ ē i ꝓposito: vt. s. dcm̄ est ꝫ τc. Jtē ēt hoc ꝓbaf: q: hic testatoꝛ vr̄ legasse certū corpus. s. certi noīs seu debiti seu fui cii. s. debitū duaꝝ somataꝝ annone quas faciunt seu fuiunt .S.τ.R. igr̄ si id qd legatū ē ꝑierit vel fuerit diminutū sine culpa h̄dis hēs erit liberat⁹. nec āpli⁹ tenebif. ff. de ver. obl. si ex legati cā. cū ꝯcoꝛ. non ob. ꝯria prio. l. luci⁹. de ali. le. nec. l. Paulo calima. §. fi. nec. l. qdā testamē. i pri. q: ibi vr̄ dcm̄ cā demonstrandi non āt cā taxandi seu limitandi: q: sub diūsis acceptationib⁹ fiebat. hic vo iō cā taxatóis. q: sub vna ꝯce ptione: vt plene dixi i quarta rōe. non ob. tex. i. l. ꝯditóib⁹. §. i. i fi. ff. de ꝯdi. τ de. vbi sub vna ꝯceptóe legādo testatoꝛ decla rabat. s. lego. q̄cqd mihi dari dꝫ τ tñ non vr̄ dici cā taxatóis seu limitatóis: nec illa vba faciunt ꝯditioné sed poti⁹ demon stratóꝫ: q: dic q̄ ibi ꝯstabat de voluntate testantis p quā ꝯdi tioné regant i vltis voluntatib⁹ hic no. q: eiusdē. l. in pri. vel elif soluit: vt ibi no. q: illa vba ibi non faciunt ꝯditioné. s. q̄ ad ipediēdā transmissioné. sed bñ q̄ ad ipediēdā taxationé τ limitationé: vt si nihil dari dꝫ aliunde non dēatur: vt. d. l. si sic. §. i. i fi. d. le. i. non ob. l. ex eo. nec. l. legatū. §. vini falerni. nec l. fermo. nec. §. sacram. v. si stipulat⁹. q: i illis legib⁹ lꝫ fiat sup pletio ex fructib⁹ annoꝝ seqntiuꝫ: non tñ dꝫ fieri suppletio ex alijs bonis vel reb⁹ heredis vel debitoꝝ. ex q̄ fruct⁹ certi fundi debebanf: τ ita audacter ꝯcederē hic si termini essent ꝯsimiles: sed non sunt: q: hic non legebaf certa quātitas fru ctuū ex fundo. imo legabaf certū debitū: seu certa annua pen sio. p. S.τ.R. debita pro fundo: τ nō pōt fieri suppletio ex futuris pēsionib⁹ cū q̄libet anno solū talē pensioneꝫ dēant τ non plus. non ob. ff. de ac. emp. l. si cū fundū: q: ibi iō aliūde dꝫ pstari pp temerariā assertóꝫ venditoꝝ q ibi tot foꝛe assere bant: vt ibi no. hic āt testatoꝛ non asserebat cām diminutóis pensionis non posse euenire. non ob. q̄ legatū est factuꝫ ob cām ꝑpetuā. τc. q: istud argumētū nō ꝯcludit nisi q̄ legatuꝫ dꝫ eē ꝑpetuū: τ illud bene volo q̄ ꝑpetuo ꝓ anniuersalia ista pēsio. p. S.τ.R. dēaf: τ si dicas q̄ nō ꝑpetuo poterit pape si deterioraf pēsio vel feudū dico q̄ nō dēmus ispicere casuꝫ adūse fortūe: vt. l. iulia. ff. q τ a qb⁹. τ. l. iter stipulātē. §. sacraꝫ. de ver. obl. inspiciaf ex q̄ ab initio pēsio q̄ debaf erat ꝑpetua τ poterat deseruire cāe ꝑpetue: τ si cedāt piculo legatarioꝝ. τ nō heredis. q: solutóe ei⁹ qd debaf id ē cessione τ actóe iuriū. ꝯ S.τ.R. ꝯpetēnū fuit liberat⁹: vt. s. ꝓbatū ē: nō. n. vr̄ testa toꝛ voluisse hēdē suū duplici onere ꝑgrauasse. ar. l. ticia. §. q i vita. ff. de lega. ii. non ob. l. annouam. nec. l. ticia. ff. de annuis lega. q: ibi legabaf certa quantitas i genere p hēdē pstanda τ iō non mīꝝ pp cām ꝑpetuā ob quā legabaf heres ꝑpetuo tenebaf ad illā q̄titaté annis singulis pstandā: hic vo lega batur certū nomen fuiti seu certū debitū qd hēbat ꝑpetuaꝫ annuā pstationé. q̄ pstādo p cessioné τ actioné iuriū ꝯ illos q dēnt nō ē iuꝫ si heres sit plene liberatus: vt. d. l. si sic. §. i. in fi. quia solutione eius quod debetur omnis tollitur obli gatio insti. quibus modis tolli. obli. in prin.

De testamentis. Rubrica.

¶ De fideicommissario vniuersali non potest detrahi inte gra quarta nisi primo deductis legatis pijs τ sic solum de re siduo. h. d.

DCCCLXX

Credam

Mulier instituit hēdē maritū suū τ plura alia tā pia legata q̄ alia fecit: τ i casu q̄ moreref sine liberis: q̄ de bonis suis reciperētur qngēti floreni distribuendi i vsus pios. arbitrio executoꝝ suoꝝ τ residuū bonoꝝ suoꝝ ꝑueniret ad quēdā. mor tuo. marito post aditam vxoris hēditaté sine liberis successit Petrus ab intestato. q de hēditate restituēda dcō. τ. substitu to fideic. vniūsali vult detrahere itegrā quartā trebellianicā toti⁹ hēditatis ē ꝯputando τ icludēdo i hēditate dicta lega ta pia. Substitutus vo dicit: q̄ q: de illis legatis pijs nulla falcidia ē detrahēda illa sunt prio extrahēda τ itegra exsoluē da τ de residuo qd sibi restituetur solū ē detrahēda quarta illius residui: τ nō quarta toti⁹ hēditatis: q̄ritur qd iuris: τ vr̄ q̄ heres de illo residuo qd ē restituēdū fideic. possit detra here itegrā ptē toti⁹ hēditatis nedū quartā illi⁹ residui: q: ad ipꝫ fideic. vniūsalé ꝑtinet onus oīuꝫ legatoꝝ relictoꝝ in testō τ nō ꝓpē ad vni⁹ hēdis imo heres restituit fideic. hereditaté detracta quarta trebel. itegra: τ de residuo qd restituit. s. de dodrante fideic. tenetur soluere itegra legata salté quatenus bona sufficiunt ēt nulla falcidia detracta: vt ꝓbatur. ff. ad tre bel. l. i. §. fi. i. c. τ. l. ii. τ. l. fi. cū ibi no. pro ista pte ēt fac. q: qn ali qua sunt legata q̄ nō pñt defalcari τ alia q̄ pñt defalcari de trahif quarta itegra ēt pro illis q̄ nō poterant defalcari: vt ꝓ baf. ff. ad. l. falcidiā. l. plane. τ. l. seq. §. i. τ no. i. l. ex asse. i. i. gl. i. e. n. ꝫ τ hic. lꝫ legata non possint defalcari i fideicōmissō vni uersali qd pōt defalcari detrahaf itegra quarta. ēt ꝓ legatis pijs q̄ non poterāt defalcari τ sic itegra q̄rta toti⁹ hēditatis. Jn oppositū arguif q: vbi aliqua sunt legata q̄ rōe ꝑuilegij spālis nō pñt defalcari vt ē videre legatū i testō militari. qd valet iure militari. τ alia q̄ pñt defalcari vtputa relicta p eū dē militē postea i codicillis nō factis i bello sꝫ i pago vel ciuita te de iure cōi legata ꝑuilegiata soluunf itegralif τ alia non ꝑuilegiata solūmō defalcanf nec de illis detrahif quarta p ꝑuilegiatuꝫ: vt. ff. ad. l. falci. l. si miles. τ. l. si post missioꝫ. τ. l. fi. τ melius. de testa. mili. l. si certaꝝ. §. si cū. l. se. igif nec hic de fi deic. vniūsali detrahaf post legata pijs. ꝓ h̄ ēt fac gl. C. q̄ fal cidia detrahēda de le. pijs nō onerat alios legatarios h̄ ē nō detrahif de alijs le. non pijs: nec hic grauabit fideic. vniūsa lē. ꝓ hoc ēt fac. ff. de iof. se. pāp. §. quarta. ꝓ hoc ēt in ar. ff. de ali. le. l. iii. §. fi. ff. de reg. iu. nō dꝫ alteri. li. vi. Quid dicēdū cre do q̄ in casu ꝑmissō nō possit de fideic. vniūsali detrahi inte gra quarta toti⁹ hēditatis sꝫ dūtaxat quarta illius residui q̄ substō restituef detractū illi⁹ qngētis relictis. in vsus pios: τ ē rō. q: ex q̄ testatrix dicit q̄ residuū bonoꝝ suoꝝ veniret ad substitutū: τ ꝓus mandauerat qngenta recipi. vr̄ voluisse. q̄ legatū illoꝝ qngētoꝝ ꝑtineret ad onus heredis τ nō ad on⁹ fideic. substituti τ erat pinde ac si reliqsset fideic. vniūsale de ductis legatis. vel ac si noiati reliqsset legata ab herede τ nō a fideic. vniūsali. attū deductis legatis fideic. vniuersale reliq tur vel cū noiati legaf ab herede onus legatoꝝ nō ꝑtinet ad fideic. imo legata ad ptē heredē defalcanf τ fideic. ad ptē vt ista ꝓbanf. ff. ad trebel. l. cogi. §. inde q̄rif. τ. l. marcellus. §. sed pōponius. τ eadē. l. i ꝑn. q̄ ita ꝯcoꝛ. cū. l. seq. τ no. in. d. l. mar cellus. in. ii. gl. τ. C. ad trebel. l. fi. si igif ista legata pia cēseanf ꝑtinere ad onus heredū. τ nō ad onus fideic. vniuersalis pri uilegiū eoꝝ nō grauabit fideic. vniuersale: nec p ꝯñs quarta ꝓ eis detraheſ de ipso qd eēt si integra quarta totius hēdita tis detraheref de ipso. nec ob. ꝓria rō in oppositū fcā cuꝫ oīs onus oium legatoꝝ spectare ad onus fideic. vniuersalis: q:

illud verum est cum relinquuntur legata simpliciter et fideicommissum simpliciter et sic loquitur. l.i.§.fi. et l.fi.ff. ad trebel. Secus est cum relinquuntur nominatim ab herede vel cum fideicommissum universale relinquitur deductis legatis. Nam tunc pertinet onus legatorum ad heredem non ad fideic. et quilibet per se defalcant ubi alias sunt defalcabilia vel ubi non sunt defalcabilia legata non onerant fideicommissum sicut et ubi fideicommissum universale non esset defalcabile non relevaret legato defalcanda: ut probatur i.d. .l.marcellus.i prin. et §.i.non ob. quod dicit hostiensis quod de legatis defalcabilibus detrahitur pro falcidia pro non defalcandis: quia illud verum est ubi relinquuntur eidem persone utraque legata tam defalcabilia quam non defalcabilia.sic loquitur.l.plane.et l.seq.§.i. In opposito allegatur.nec ob.gl.l. ex affe. que loquitur et ubi relinquuntur diversis personis.quia illa glo.non est vera:immo reprobatur ibi communiter per doc. et approbatur gl.sibi contraria.que est in dicta auct.similiter et tenetur communiter per illam gl. et per alia iura super hoc allegata.quia ubi relinquuntur diversis personis non detrahitur falcidia de legatis defalcabilibus pro non defalcandis sed solum pro seipsis. et ita et in proposito huius questionis dicam idem quod de fideicommisso universali non detrahitur quarta pro legatis piis pertinentibus ad onus heredis.

De sepulturis. Rubrica.

¶ Antaniani possunt exigere quartam ab ecclesiis sibi solvere consuetis.licet tales ecclesie erigantur in maiores dignitates.hoc dicit. DCCCLXXI

Apposito Quod ex privilegio apostolico et de consuetudine.antonian.in curia romana de sepulturis et funeralibus curtesanorum in ecclesiis parrochialibus sepultorum recipiunt mediam partem. In ecclesiis vero collegiatis solum recipiunt quartam..contigit quod alique ecclesie parrochiales erecte sunt in collegiatas. queritur postea an antoniani percipere debeant mediam partem funeralium sicut prius aut solam quartam: Et videtur quod solum quartam quia facta est collegiata.ar.ff.de epis.tu.cum exceptione.in fi. Item quia mutavit statum.ff.de solu.cum quis.i prin.pro hoc est.de elec.statuimus.li.vi.licet et posset induci in contrarium per modum ibi no.per Jo.an.in novel.super .i.gl.in fi. Item privilegium et consuetudo stricte sunt tenenda: in ecclesiis parrochialibus simpliciter:nec sunt extendenda in preiudicium tertii ad ecclesias collegiatas.ar.de of.arc. dilecto. cum ibi no. per Inn. Item privilegium et consuetudo predicta minus voluit gravare collegia propter multitudinem servitorum dei.sed cum hic similitudo et collegium minus gravetur.quia ibi est eadem ratio. Item et creatio in collegium fuit favorabilis materia.nec odiosa et laudabilis.et de iure licita non causa emulandi vel nocendi alicui machinata.sed obtinuit suas prerogativas et si hoc occasionaliter antonianis preiudicetur: et non solvitur eis nisi tertia.ar.l.proculus.ff. de dam.infec.de aqua plu.ar.fi in eo.quia nemini facit iniuriam. qui utitur iure suo.de ele.cum ecclesia vulterana.cum concor.ff. de iure fisci.fiscus. pro hac parte alle.ff.de ope.liberto.l.operis obligatus. et l.interdum.in fi. et de bo.li.et.i prin.item alle.l. cum multa.C. de bo.que liber.item.ff.de cens.l.fi.§.imperator noster.in fi.de le.iii.fiunt urbanus.§.i.ff.de iure fisci.sed fi accep.coge. et infinita iura inducitur ex eo quod papa erigendo aggregavit eam in collegiatam et annumerare voluit inter alia collegia que constat quod non solvunt nisi quartam.ergo nec ista. Item pro hoc quia ecclesia parrochialis videtur unita collegio:ergo eius assumat naturam.ex.de preb.c.sup eo.li.vi. Item quia sepulchrorum curtesanorum magis obvenit et frequentius post erectas in collegiatas quam ante. et hoc propter fratrum et oratorum multiplicitatem et loci vetustatem et suffrageorum bonorum canonicorum multiplicitatem et decantatorum: et ideo cum ex hoc antoniani recipiant incrementum secum compensare possit damnum diminutionis medie. nec possit conqueri de collegio ex quo alio respectu maius commodum consequantur:nec et collegium tenetur eis restituere lucrum: quod magis contemplatione collegii illis obvenit:quam ratione parrochialitatis.ff. ad tre. facta.§. si heredes.ad.l.fal.l.iii.pro hac parte bene facit.C.de adop.l. in adoptione.C.de inoffi.testa.l.fi.in fi. Item quia illa verba: in ecclesiis parrochialibus non possunt sumi generaliter si sint collegiate: quia sic et alia verba que sequuntur in themate: in ecclesiis collegiatis:sumerentur et generaliter si essent parrochiales quia implicarent contrarietatem quod non est dicendum:immo sic sunt intelligenda:nec contrarietas implicetur.sumuntur ergo stricte.s.pro ecclesiis parrochialibus non collegiatis et collegiatis non parrochialibus si sit ergo ecclesia parrochialis et collegiata:que ad illos non providit privilegium:vel consuetudo:et ideo dimittende sunt tales dispositioni iuris communis:que iure sole quarta debetur et non dimidia.ar.no.ex.de sepul.c.certificari et ibi per Jo. an. in novel. et per arc.i.c.ii.cum quis.super v.portio.li.vi. et per istam solam rationem: credo istam partem veriorem stantibus talibus terminis: ut sunt positi in themate.secus si essent tales.s. quod antoniani haberent medium funeralium de sepulturis apud ecclesias parrochiales apud alia vero loca secularia vel regularia haberent quartam:quia et illa verba apud ecclesias parrochiales sumerentur generaliter et si essent collegiate:illa vero alia summerentur generaliter pro aliis locis non parrochialibus:ut sit diversitas. In contrarium facit quod immo debent percipere mediam sicut prius: quia adhuc remanet parrochialis sicut prius. et licet honor eius auctus sit: non tamen eius conditio est immutata.ff. de condi. et de.falso.§.i. et l.pe.pro hoc.ff.de servi.rusti.predi.l.certo generi.pro hoc videtur expressus tex.in ro.c.extra.de ma. et ob.cum inferior. secundum gl.intellectum.super v.denunciamus.vel si sequamur intellectum Inn.dicendo illam exemptam: eo quod creata est in cathedralem ecclesiam et adhuc facit pro hac parte:quia sibi est specialis propter rationem illius tex. quia et contra ius commune ubi daretur compassibilitas cum iure pristino.non obstante mutatione status:ut hic.quia non sequitur aliquod inconveniens:si ius percipiendi mediam adhuc durent post erectionem in collegiatam:propter hoc quia ius antonianis competens: sine facto eorum eis auferri non debet.ar.l.quod nostrum.de reg.iu. privilegium.n.sua erectio in collegium per principem concessum: non debet in tertii preiudicium redundare:ut.l.ii.§.merito. et §.si quis a principe.ff.ne quis in loco pub.cum concor.pro hoc quia impetrans ad collationem certi epi. et in eius dioc.erigatur nova ecclesia cathedralis. et nova diocesis:adhuc remanet ius salvum impetrantibus. ut extravaganti. Jo.sedes apostolica.pro hac parte videtur casus.C.de metropoli. l.i.i auct.ut iudi.sine quoquo suffragio.§.illud.i auct.de admini.of.i collatione.§.sed et. et §.hoc ipsum. et quasi per totum. Item ibi in eadem re concurrunt duo iura.perinde est ac si concurrerent in personis diversis.ff.de his quibus ut indig.in.cum concor.constat autem quod si ius parrochiale esset in alia ecclesia non collegiata: quod antoniani perciperent medietatem.ergo et nunc licet concurrant collegium et parrochia. pro hac parte et potest induci .C.de epi. et cle.quisquis censibus. et l. ad similitudinem. Item erectio in collegium facta per principem: habet esse sine preiudicio tertii.s.antonianorum.arg.l.ii.§.si quis a principe. et §. merito.ff.ne quid in loco pub.extra.de consue.cum oli. de reli. do. quia monasterium. ubi videtur casus de hac questione in ratione. Item cum antoniani certent de lucro:videtur papa erigendo ecclesiam in ibi collegiatam liberasse illam ab illo onere medietatis: quia quotiens aliquis disponens aliquem actum in meliorem:ut pristinam speciem in aliam honorabiliorem deducit: ut prima species preciosior et honorabilior fiat maiorem primam presumitur extinguere velle.ar.ff. de auro. et ar. le.seya.§.fi.cum concor.pro ista parte antonianorum.facit extra.de censi.c.i.in de. Item quia potius debet attendi causa originalis. quia ecclesia sancti petri originaliter fuit parrochialis ecclesia.ff. ad municipa.libertus.§.prescriptio et quod ante erectionem in ecclesia sancti petri antoniani obtinebant ius percipiendi mediam.ergo et c.de privi.ordinarium.de deci.statuimus.li.vi. et pro hoc quia ad hoc ius videtur iam pretenta ista collegiata.ergo et c.ff.de or.iudi.cum quedam puella.ad municipa.l.incola.de iudi.si quis postquam.de fo.comp.postulasti.pro hac et parte.alle.ff.de alii.le.ii.§.de tutelis.l.quibus.i prin.v.quod autem.ff.de penis.l.i.extra.de heretici.excommunicavimus.§.si vero domini. ibi salvo iure domini principalis. C.que po.i pig.ha.l.fi.extra. de deci.c.nup. .§.decernimus.xvi.q.i.ecclesie. et c.quicunque.ff.de admi.tu.l.impuberi.ibi.nam privilegium. et c.de rescrip.quamvis.li.vi. de off. dele.super eo.xxv.q.ii.§.i.xvi.q.i.pervenit. de pervenit. de prebend.cum in ecclesia.li.vi.de privi.pastoralis.

De iure patronatus. Rubrica.

¶ Capelle fundate in ecclesia spectante ad presentationem abbatis similiter pertinent ad presentationem eiusdem.h.d. DCCCLXXII

A ecclesia Que spectat ad presentationes cuiusdam abbatis fundate sunt de proventibus extrinsecis certe perpetue capellanie et perpetuo deo serviendo.nec fundatores sibi retinuerant ius patronatus vel potestatem presentandi. Queritur utrum pertineat illa presentatio ad illum abbatem vel an plena et libera di

spo. et collatio ad epm pertineat? Quidã dicunt q ad epm: qr sunt distincta beneficia ab ecclesia. & ptas pñtandi spectãs ad abbatẽ in ecclesia non extendat ad illas. ar. l. in agrum limitatũ ff. de acq. re. do. et ff. de vsufruc. Itẽ si fundi. §. hinc dicimus. ii. rñ. et de rescri. lras. i. cle. pseriim qr fundate sunt de pventibus extrinsecis. non aũt de redditibus ecclesie. Alij vero q imo ad pñtationẽ abbatis: qr ex quo fundat in ecclesia debent cedere ecclesie: et per ↄñs spectare pñtationẽ eius ad quẽ spectat pñtatio ecclesie. ar. de eccl. edi. ad audientiaz. melius. de iure patro. postulasti. p quo of expssiuz. de excep. cum venerabilis. circa fi. p hoc facit. qr fundate in ecclesia ergo vr q ius patronatus abbatis se extẽdat ad illa. que sunt infra ecclesiaz. ar. ff. de dam. infec. damni. §. si is qui vicinas.

De iure patrona. Rubrica.

¶ Si ↄsensus epi superueniat post donationẽ iuris patronatus factam laico. et post mortẽ donatoris validat illaz donationẽ vt sic pñtatus a donatario pferri debeat pñtato ab herede donatoris. h. d. DCCCLXXIII

Quidam Laicus donauit alteri laico sine licẽtia et auctẽ seu ↄsensu epi ius patronatus qd hẽbat in quadam ecclesia: anteq̃ aũt eps ↄsentire mortuus est relicto quodam filio herede: postq̃ vero filius hereditatẽ agnouit eps ↄsensit seu ratificauit et probauit illam donationẽ quã pr eius fecerat in alium laicuz: et tandẽ vacante illa ecclesia filius et heres predictus pñtauit vnum ad ecclesiaz. Ille aũt laicus cui per patrẽ facta fuit donatio. pñtauit alium querit qs istoz debeat obtinere? Dicebant qdam q pñtatus per filium: qr donatio iuris pronat' illi alteri laico fca sine ↄsensu epi sui seu auctẽ nulla fuit ipso iure: vt extra. de iure patro. qd aũt. §. de cetero. et c. illud. et c. nullus laicus. et in c. si. c. i. li. vi. a ↄtrio sensu: et ibi hoc expresse tz archi. super verbo. loco religioso. et no. glo. in. d. c. illud. in fi. lz Inn. ibi teneat ↄtrarium ergo per ↄsensum epi subsequẽtẽ ratificari non potuit: qr qd ab initio nullum est tc. et qr ea que sont auctes superuenientia non pñt superuenẽdo facere actũ valere: cum auctas in ipso actu debuerit interponi. ff. de act. tut. l. obligari. §. fi. et no. per gl. de re. ecc. non alie. nudũ. li. vi. in glo. super verbo. tractus. in fi. cũ suppletione quã ibi facit Jo. an. in nouel. et per Inn. cũ ↄsuetudinis. de ↄsue. pserum aũt non potuit ↄsensus epi illam ratificari in pñiudiciũ filij. cui medio tpe fuit ius quesitũ. ff. q po. in pig. ha. q balneuz. §. fi. et qd no. gl. de libe. et postu. gallus. §. qd si tñ. super verbo. emancipatus. in fi. facit. de rescri. c. quãuis. li. vi. et c. si p parte. et que no. per Jo. an. i nouel. de reg. iu. c. sine culpa. li. vi. in. ii. q. pricipali. in fi. colũ. iiii. in solutione ad ↄtra. et p hoc ẽt bene facit: qr pr non potuit ius patronatus transferre in preiudiciũ heredis legitimi sm Lau. lz archi. ↄtra: vt no. in. d. c. i. de iure pa. super verbo. eadẽ. in fi. li. vi. Alij vero de quoz opinione fuit maior pars tenuerunt ↄtrarium q imo pñtatus p donatariũ laicũ dz obtinere. qr ↄsensus epi superueniens ratificat p hoc vr textus de iure pa. c. cura. et c. suggestũ. circa fi. et p hoc ẽt bene facit qd no. Inn. de dec. innotuit. in glo. ii. in fi. q ab initio saltẽ tenuerũt et tẽuerat q in preiudiciũ pris donantis non posset ↄuenire: et in pñiudiciũ heredũ suoz: q cũ eo sunt eadẽ persona: nec pñt venire ↄ fcm defuncti: p pmo q valuerit donatio saltẽ in pñiudiciũ donantis. alle. de retiun. q i dubiis. ff. de seruit. rusti. predi. per fundũ. et. l. fi. ff. de dona. inter vi. et vx. cũ hic status. §. si socer. cũ ↄcor. supra alleg. in qõne. tacitus et meuius amici cuiusdã sextus. in. ii. folio. tc. nec dicebãt esse nec̃iam auctẽ epi aut auctẽ pape: sed solũ ↄsensum. Itez non est nec̃rius ↄsensus epi ad donationẽ seu ↄtcũ donationis sed ad translationẽ iuris pronatus i donatore: ↄtcus enim in donatione põt fieri in pñiudiciũ donantis: cũ disposuit de iure suo: sed non trãslatio iuris pronatus sine ↄsensu epi: sic ẽt in simili oĩ de rebus mioz. et de rebus emphiteoticis vsu non phibentur ↄtcus sine decreto vel sine auctẽ dñi seu alienatio. iuxta no. in. l. alienatiõ. ff. de ver. sig. C. de predi. minoz. l. fi. ea. vbi tutor tenet ei cui rem vendidit pupilli: qr ↄtcus tenuit saltẽ in pñiudiciũ tutoris lz ex eo non fuerit secuta alienatio in pñiudiciũ pupilli: cũ potius translatio iuris pronatus fuit per ↄsensum penes quẽ est pprie ius pronatus et esse dz de iure potius q̃ penes pronũ laicũ penes quẽ nõ est nisi ex quadã pmissione et gra. iuxta no. per Ho. de iure pa. q dam. et sic per ↄris põt superuenire. ex quo ↄtcus donatõis tenuit iuxta no. in. d. c. dudũ. et i. d. c. cũ ↄsuetudinis. nec ob. ius quesitum filio medio tempore: qr ex quo heres fuit patris fuit sibi quesitum aliter quã penes patrem esset. qui non poterat venire ↄ donationẽ: igitur nec filius. nec ob. c. quãuis. nec. c. si pro te. qr ibi fuit ius quesitũ tertio ex dispõne eius q poterat venire et disponere ↄ pmã dispõnẽ. igit in pñiudiciũ iuris taliter quesiti sequens dispõ vel extitia ↄditionis non põt retrotrahi: vt. l. potioz. in prin. ff. q po. in pig. ha. hic vero ex dispõne eius q ↄ suã dispõnẽ venire non poterat. nec ↄ fcm suuz. igit nec heres eius: igit ↄsensus epi superueniens poterit retrotrahi: qr donatio ab initio pendebat sub ↄditione per superuenientẽ ↄsensum epi fui retrotractio. iuxta. l. potioz. §. si sub eodẽ. ff. q po. in pig. ha. vel esto q dicat q valeat ex nũc ex quo superueniẽt ↄsensu epi sufficit. ex quo pr nec eius filius ↄuenire poterant: et anteq̃ filius pñtaret nec vacauerat ecclesia: nec superuenerat ↄsensus epi et ex tunc saltẽ fuerat facta effectualis in illum donatoriũ translatio iuris pronatus. per. l. fundi. rusti. predi. nec ob. predicta opi. Lau. q pr non potuit transferre in pñiudiciũ heredis legitimi. qr nõ est vera lz archi. pro ista aũt parte indubitant ↄcludit. Sed teneamus opinionẽ Inn. q in laicum possit laicus transferre sine licẽtia ius patronatus. vel saltem q consensus episcopi potest superuenire: vt no. in. c. illud. supra allegato.

De eccle. edifican. Rubrica.

¶ Si episcopus creat nouaz dignitatem: et illi pro sua dote vnit parrochialem de consensu capituli tunc creatio et vnio valent. h. d. DCCCLXXIIII

Episcopus Creauit vnaz dignitatẽ de ↄsensu capituli in sua ecclesia cathedrali et regulari. seu mõachali et nulla alia dote illi dignitati ↄstituta vniuit eidẽ vnã parrochialẽ ecclesiam. hoc acto cuz vnionis pretextu hũisset pacificã possessionẽ illius ecclesie: q ex tunc monachus q ↄstitueret seu poneretur p tpe in eadẽ dignitate nihil deberet percipere a capitulo de his que pãus ratione sue portionis monachalis solebat percipere: querunt duo. pmo an creatio dignitatis valeat: ex quo fuit facta sine dote. Itẽ scdo dato q talis creatio dignitatis valeat: an valeat talis vnio per quã capitulũ in effectu ↄsequi dz vtilitatẽ releuationis a portione monachi quasi ↄsiter et indirecte videat vnio facta capitulo: saltẽ in effectu. de pmo fuit dcm̃ per aliquos: q creatio dignitatis non tenebat: qr sine dote. pro qbus vr facere: qr pauis q̃ creet beneficiũ seu ↄstruat ecclesia est dos ↄstituenda: vt nullus fabricet oratoris domũ. §. fi. vsi. deinde non aliter. et in auct. de cõ. fatiis. emp. §. si qo oratori. et per ↄñs sm eos non valuit dignitatis creatio originaliter: et sic per ↄsequẽs non valuit postea illi de ecclesia illa vnio facta. Alij vo dixerunt: q creatio valuerit. nec censetur facta sine dote: qr incontinenti ecclesia sibi fuit vnita: vt illa esset sibi p originali dote: et non est inconueniens q talis dignitas hẽat talẽ ecclesiam p totali dote sua. Et supposita ista scda opinione fuit dcm̃ de scdo questio. q valuit vnio. qr nõ fuit facta principaliter nec totaliter nec directe capitulo. lz cõiter capitulũ sit ↄsecuturũ aliquam vtilitatẽ. et sic rñdebat. ad. c. si vna. de re. eccle. non alie. in cle. vbi prohibet fieri vnio capituli per epm de cõsensu capituli: illud verũ est cũ fit directe et pricipaliter. ne idẽ de capitulo videatur auctorizare in re sua. qd esse non dz. sic in simili: lz tutor non posset principaliter auctẽ prestare in re sua: tñ bene põt ↄsiter. ff. de auctẽ tuto. in princi. et super hoc hocardi an q nõ dz fieri directio. fieri possit per ↄtumaciã. vide que ibi no. p gl. et doc. i hac rõe: ẽt p lẽ pt idua. ↄcor. urnũ de. §. legatarius. insti. de testa. qui ita concor. cuz legibus oibus. C. de testa. Alij vero dicebat ↄtrarium. per dictã cle. si vna. Sed prima opi. scilicet q valeret plus mihi tunc placuit.

De hereticis. Rubrica.

¶ Si accusatus de heresi negat se talia heretícalia dixisse

vel credidisse ⁊ asserit se credere credidisse q̄d credit ecclesia ⁊ p testes vel alit̄ ꝯuicat̄ illa hereticalia dixisse p̄dicasse. ⁊ se illa crede͂ asseruisse vt hereticus ⁊ ipenitens ꝯdēnari ⁊ brachio seculari tradi d3.h.d. DCCCLXXV

Accusatus de heresi negat illa de quibus defertur dixisse ⁊ asserit se credidisse ⁊ credere ꝯtra͂; ⁊ credere quod credit ecclesia: per testes idoneos ꝯuincitur. ⁊ p̄batur ipsum hereticalia multa dixisse: affirmasse publice: p̄dicasse ⁊ asseruisse se credere: ⁊ illa credenda: tn̄ non obstante testiū depositiōe sit publicata. ꝯ quos nihil excipit nec alias defensiones excusatorias allegat semp remanet in eadē negatiōe quia pauus .s. q̄ illa nunq̄ dixit nec asseruit, nec credidit. imo totu͂ ꝯtra͂ credit ⁊ credidit in sancta matre ecclesia. Queritur an talis sic ꝯuictus ⁊ negans sit vt hereticus ꝯdēnādus: ⁊ brachio seculari illo p̄ius degradato si sit clericus. iuxta.c. abolēda. de heret. sit tradendus. Et vr̄ q̄ non: q2 hereticus non vr̄: ex quo credit quod credit ecclesia. ⁊ q̄ est catholicus: ⁊ dato q̄ per testes p̄bet̄ illū fuisse hereticū: tn̄ hodie non est: ex quo non asserit nec credit aliquo hereticia. ꝯ cū hodie non sit hereticus. non p̄ōt vt hereticus ꝯdēnari: q2 non est modus p̄nunciandi in iure aliquē fuisse hereticū de preterito. sic no. arc. de heret. vt ꝯmissi. super. v̄. in carcere. li. vi. nec p̄ōt dici. q̄ negat se fuisse hereticū: q2 ex quo non credit aliqua hereticalia: nec asser talia3 neget se credidisse vel asseruisse. Istud potius est mendaciū q̄ heresis. vel hereticū: cum non sit ꝯ aliquē articulū fidei: non eni negat iō se fuisse hereticū: q2 negat illa que p̄tēdunt̄ dixisse fore heretica. sed est venia forte dignus eo q2 negat se illa dixisse ⁊ credidisse ⁊ iō bene p3 q̄ negat pp̄ istud mediū: ⁊ iō ista negatio non ꝯcludit ꝯ eu3 heresim de p̄nti. Itē iste nunc non est hereticus de p̄nti. esto q̄ p̄betur per testes illū fuisse: nec relapsus est q2 nō fuerat alias lapsus ecclesie reconciliatus. ꝯ ēt nō vr̄ q̄ possit vt hereticus ꝯdēnari: q2 solūmō heretici vel relapsi ꝯdēnantur: vt. d.c. ad abolendam. §.i. Itē iste vr̄ redire ad gremiu3 ecclesie: ex quo hodie non dicit se talia credere. sed ꝯtrariū. p vt credit ecclesia: ⁊ se velle esse catholicū: imo q̄ plus est dicit se nūq̄ talia credidisse: ⁊ semp fuisse catholicū: ꝯ vr̄ q̄ ad misericordiam sit recipiendus: si enim ꝯfiteretur se dixisse ⁊ credidisse talia hereticalia: sed de cetero se non credere velle. ⁊ credere cum ecclesia nō esset tradendus brachio seculari. nec vt hereticus ꝯdēnandus: l3 fateatur se fuisse hereticū: sed esset ad misericordiam recipiendus: ⁊ iponenda p̄nia solutaria: saltē perpetui carceris: vt. d.c. ad abolenda3. §.i. ⁊.c. p̄e. §. fi. ergo multo fortius iste erit recipiendus. q fatetur se nunq̄ fuisse hereticū sed se fuisse ⁊ velle esse catholicū. Incontrariū vr̄. q2 sufficit q̄ qs testibus ꝯuincatur: ad hoc vt possit gs ꝯdēnari: ētiā si non ꝯfiteatur: vt p̄batur ex̄. de ver. sig. super quibusdā. ⁊ p̄batur. ij. q. i. nes in quēq̄. ⁊. q. iiij. c. i. ⁊. ij. Iste autē est testibus ꝯuictus: ꝯ nihil p̄derit sibi sua negatio: quo minus ꝯdēnet̄. non enim p̄ōt dici q̄ sibi sit h̄ñda misericordia: nec venia cō cedenda. q2 non cognoscat peccm̄ suum. imo semper illud negat sicut dr̄ de caui. de pe. di. i. serpens. Itē heretico misericordia nō est h̄ñda: nec venia ꝯcedenda nisi satisfaciat ad arbitrium superioris sui: vt. d.c. ad abolendam. Itē q̄ non satisfaciat. p3 q2 non ꝯfitetur ꝯmisisse peccm̄: de quo per testes ꝯuincitur: ⁊ sic nec penitere vr̄: q2 pars p̄nie est ꝯfessio peccati. de pe. di. i. §. alij econtra. ⁊.c. perfecta. cum multis. c. sequē. Itē p manifestis criminibus p hoc q̄ remittantur manifesta offerenda est satisfactio ⁊ oris ꝯfessio. de pe. di. i. veritas. ad que no. Io. de pe. remis. §. qualis debeat esse ꝯfessio. v̄. regritur ēt termū. p hoc ēt bene facit tex. xi. q. i. cauis apud. ibi cum dicit: ob hoc cum a sacerdotibus italie redargueretur agnouit delicti culpam que cum lachrymis ꝯfessus publicā p̄niam in ꝯspectu totius ecclesie exegit: p hoc textus bonus ad p̄positū. xi. q. iii. c. plerūq3. in fi. ibi veniat itaq3 mortuus. i. culpam ꝯfiteatur peccator. venientes vero foras soluunt discipuli. q2 pastores ecclesie ei debent ammouere penā quam meruit: q2 non erubuit ꝯfiteri q̄d fecit ad q̄d ēt. de pe. di. i. q̄ penit. in fi. p hoc ēt de iure ciu. c. quāto. in fi. cū dicit mi humiliter ꝯfitere peccm̄: ⁊ satisfactionē tibi iniunctā p illicito iuramento studeas adimplere. p hoc ēt extra. de symo. c. i. nemo p̄sbyteroꝝ. cum dicit vel minus digne penitentis. ⁊c̄. p hec valde beneficiat. xii. q. ii. c. cum humiliatus. Itē si non humilitate venia3 sperare l3. ꝯ vbi est taciturnitas ꝯfessionis venia speranda non est criminis. q2 taciturnitas poci ex superbia oritur cordis. p̄batur. de pe. di. i. est taciturnitas. Itē hereticus cum sit excōicatus. indiget absolutione. non p̄ōt aūt ꝯuenienter absolui nisi reatum suum ꝯfiteat̄: vt extra. de sen. exc. cum desideres. cum ibi no. per Inn. ⁊ Ho. ergo ⁊c̄. facit. de pe. di. i. agite p̄niam. ⁊. d.c. veritatis. v̄. econtra. v̄. itē queritur s̄m augu. Itē non sufficit sibi p̄fiteri se catholicū. unde lapsu preterito heresis in qua3 p̄batur incidisse satisfaciat: q2 non sufficiat mores in melius imutare: ⁊ a p̄actis malis recedere: nisi ēt de hijs que facta sunt satisfaciat. de pe. di. ii. non sufficit. Itē hereticus ille q recipitur ad misericordiam h3 abiurare: vt. d.c. ad abolendam. §. i. ⁊ in abiuratione h3 p̄fiteri se errasse ⁊ in quo errauit specifice publice confiteri ⁊ iurare se nunq̄ ad illū errorē reuersurū: vt. i. q. vii. quotiens cordis. cū igitur iste p̄prie non cognoscat: nec p̄fiteatur errorē. ꝯ nō p̄t dici illū abiurare ⁊ l3 is q solū infamatus est: sed non ꝯuictus non h̄eat in abiuratiōe heresis necesse iurare se nunq̄ reuersuru3 ex quo non ꝯfitetur nec ꝯuincitur incidisse in illam: vt de ꝯse. di. iii. ego. Berengarius. tn̄ ꝯuictus q2 ad misericordiam receptus est abiurat heresim: ⁊ in abiuratione h3 publice cognoscere se errasse. ⁊ in quo ⁊ iurare se nunq̄ reuersurum: vt. d.c. quotiens cordis. Itē non ꝯuictus sed sola suspitione notabilis sit de heresi nō aliter recipitur ab ecclesia: nec illū absolui: nisi p p̄ria innocentia ꝯgrua purgatione mōstrauit: vt. d.c. q ad abolendam. § q vero rē. ⁊ in auct. Gazaros. C. de here. ꝯ minus ꝯuictus per testes esset recipiendus vel absoluendus: pp̄ solam suam negationē: q alias sua3 innocentiam non demonstrat: nec p̄ōt monstrare. ex quo cōuictus est per testes idoneos: q̄ ꝯ quos nihil dicit: nec alias se defendit. Itē tādiu qs reputat̄ incorreptus. donec reatu3 suum recognoscens emendet. extra. de so. cōpe. malus. in fi. cum igitur iste non recognoscat reatum suum ex quo manifestus fuit. ergo non p̄ōt iputari correptus. hanc aūt correptionē: ex quo crimen fuit manifestū o3 esse manifestū: q2 manifesta correctione indiget manifesta. vt extra. de pe. c. igitur o3 q̄ ꝯfessio sit manifesta seu criminis recognitio. q̄d non est in negate igitur ⁊c̄. non obstant ꝯria. s. q̄ hereticus non est ex quo hodie credit q̄ credit ecclesia. q2 esto q̄ ꝯcedat̄ hoc. non sit hodie hereticus si bene credit q̄d credit ecclesia. tn̄ nō ꝯstat ecclesie quantum ad humanū iudicium: ⁊ ecclesia militaris que iudicat s̄m p̄bata ⁊ iudicare h3: p̄ōt perpēdere q̄ alias fuit hereticus. s. ex eo quo talia asseruit: ⁊ sic credere dixit ⁊ dogmatiza͂uit: q2 talis qs p̄sumitur qualia verba p̄fert: ⁊ eius animi censetur fuisse qualia verba sonant: nisi ex circumstantiis vel alias appareat ꝯtrariū. ar. C. de iniuriis. l. si nō conuicii. cum ꝯcor. ibi alle. oēs enim malefactū vel dcm̄ male p̄sumitur dcm̄ vel fcm̄. extra. de p̄sump. c. i. ⁊ ibi no. i fi. nemo enim extimandus est dixisse q mente non agitauit: nec quis arbitrandus est dixisse quod mente non sentit. ff. de supple. lega. l. labeo. cum non intentio verbis. sed verba intentioni debeant deseruire extra. de ver. sig. c. intelligentia: voces enim sunt note p̄o vt ait philosophus earum que sunt in anima passionu3: tales enim non sunt isti que possunt bono animo fieri: ⁊ non p̄nt interpretari nisi malefacta. ⁊ non bene. extra. de reg. iu. c. i. Ex quo ergo ꝯstat ecclesie q̄ fuit hereticus: o3 q̄ condēnet ⁊ puniat illū de crimine heresum ꝯmisso. ar. q2 de quo cognouit iudex. de eo iudicare tenet. ff. de iudi. de qua re. Et l3 s̄m regularis iuris cōis: ex quo semel ꝯmisit crimē d3 puniri. iudicaliter ⁊ ꝯdēnari ēt si peniteat: q2 pp̄ p̄niam sua3 quo ad foꝝ humanū ⁊ iudiciale noces eē non desiit: vt. ff. de penis. l. q ea mente. de edil. edic. q̄ signatū. in p̄nti: tn̄ q2 ecclesia benigna est: nec claudit gremiū redeunti: benigne volens agere in hac parte ordinauit: q̄ si talis ꝯtinuo post deprehēsionē erroris: ad fidei catholice vnitatē sponte recurrere voluerit: ⁊ errorē suum coram ep̄o regionis publice cōsenserit

abiurare. ⁊ satisfactionē ꝯgruam exhibere: ꝙ recipiatur ad misericordiam: ⁊ īposita sibi pnīa salutari: saluetur sibi vita, nec pmittatur occidi per brachiuꝫ seculare. qꝛ ecclesia defendere dꝫ suos penitentes. facit quod no. Jo. an. de offi. or. c. i. super gl. fi. ⁊ tūc detrudatur in carcerē ppetuū. vbi pnīas ꝯgerat. eꝫ. de here. c. pe. in fi. ¶ Cum igitur iste: q sic permanet in sua negatiōe. esto ꝙ hodie credat catholice: de preterita credulitate ⁊ de preterito errore hēnico de q̄ ꝯuincit sufficienter illud ꝯfitendo. ⁊ culpam cognoscēdo non peniteat: non sit dici ꝙ debite recurrat ad catholice fidei vnitatē: ex quo nō facit quod fides catholica percipit. s. qꝛ non recognoscit nec cōfitetur ppriam culpam quam ꝯmisit: p vt catholica precipit ecclesia. nec ēt pōt dici ꝙ sufficienter ppriū errorē abiuraret ex quo illum errorē non ꝯfitetur: qꝛ ꝯfessio est vna ⁊ prius ps satisfactionis post ꝯtritionē. vnde dñs per pphetam. dic tu peccata tua vt iustificeris. ⁊ sm Ambro. non pōt qsqꝫ iustificari a peccō, nisi fuerit illud āte ꝯfessio. ⁊ de pe. di. i. §. alit. enī. cum aliis multis auctatibus ad hoc ibidē seqntibus. Et si dicis ꝙ ille auctes intelliguntur de ꝯfessione mentali cordis. vt vꝫ sentire Gratianus. de pe. di. i. §. qdam vero. qꝛ dico ex quo de illa mentali ꝯfessione ⁊ cordiali nō ꝯstat iudicialiter: ex quo publice negat se errasse: ⁊ ꝯstat de preterito errore ⁊ per testes idoneos: iō necio ecclesia illum hꝫ iudicialiter putare tanqꝫ īpenitentē: nec debite satisfacientē. ex quo iudicialiter ⁊ publice non recognoscit ppriam culpam: nec illam cōfitetur. vt pbatur in. d. c. christianitatis. de pe. di. i. ⁊ pcesertiꝫ in. §. tenet. ⁊. c. seq. vsqꝫ ad fi. distinctiōis. Et si dicatur ꝙ non tenetur ꝯfiteri culpam vel crimen. qnō recordatur se dixisse ꝯmisisse: vel fecisse: ex quo de illa vel illo non hꝫ ꝯsciam: qꝛ ecclesia militans: vel iudex ignorat mentē suam ⁊ memoriam suam. ⁊ xpianitatē occultā. s. an reuera ꝯmiserit. ⁊ an sit oblitus: ⁊ an de hoc hēat ꝯsciam. qꝛ hec scit solus deus: sed hꝫ iudicare sm pbata. ex quo de facto recenti agitur. de quo scꝫ cōem cursum nāe nō pōt nec dꝫ esse verisimiliter oblitus cōter talia hereticalia ꝯmisisse. ⁊ asseruisse. ⁊ se credidisse dixisse ⁊ dogmatizasse: ⁊ ēt sibi reducitur ad memoriam: ⁊ pbatur. videt non cognoscentē: nec ꝯfitentē ⁊ sic hꝫ illum necesse iudicare īpenitentē ⁊ debite non satisfacientē de preterita culpa. esto ꝙ hodie asserat se credere quod ecclesia credit matie qꝛ saltē hodie non credit ecclesie q̄ ꝑcipit peccāta sua peccā recognoscere ⁊ ꝯfiteri: vt ibi. Confitemini alterutrū peccā vr̄a. Jac. ⁊ pꝫ auctatibus infinitis deductis per grānū in tractatu de pe. ni. ⁊ per magistꝝ sniaꝝ in quarto. eodē tractatu. non ob. qꝺ no. arc. in. d. c. vt ꝯmissi. super verbo. in carcere. qꝛ ibi loqtur de cognoscente ⁊ ꝯfitente ppriū errorē ⁊ debite redeunte ꝯ quē sm ipsum non est ferenda snīa p crimine preterito cōdēnatoria: nec pnunciari dꝫ crimen heresis ꝯmisse. vel dico ⁊ melius: quo ad hoc: ꝙ video inconueniens pferatur de preterito. tu crimen heresis ꝯmisisti. vel tu hereticus fuisti: p vt no. Jo. an. ibidē i nouel. p quo facit textus ibi fertur snīa de preterito. tu calūniatus es. ff. ad trebel. l. i. §. calūniato. ⁊ p vt hodie pnunciant oēs inqsitores: matie qꝛ psūt subiungi verba de psēti. sic dicendo. qꝛ pro vt pbatū crimen heresis cōmisisti. vel in crimen heresis incidisti. ⁊ qꝛ recognoscere ⁊ ꝯfiteri ppriū reatum recusas: iccirco cum non videam te debite penitentē te relaxamus brachio seculari: non ob. ꝙ dicebat ꝙ negatū negetur ex illo medio qꝛ non dixit ꝙ concedo: sed talis negatio est cā: quare ecclesia cui ꝯstat per testes de ꝯtrario ꝙ. s. imo dixit ꝙ negat nunc se dixisse: pōt perpendere ⁊ presumere imo ēt pōt iudicare eum de culpa. illa non penitentē nec satisfacientē: ex quo culpam de qua ꝯstat ecclesie ꝙ eam ꝯmisit non cognoscit: nec ꝯfitet: nec ꝯstat ꝙ non est relapsus qꝛ fatcor: sed quo ad hoc ꝙ relaxetur brachio seculari: sufficit ꝙ sit lapsus īpenitens seu non debite rediens ad gremium ecclesie: nec debite satisfaciens: vt. d. c. abolendam. §. a. non ob. ꝙ si ꝯfiteretur ⁊ rediret esset recipiēdus. ergo multo fortius si neget se dixisse vel credidisse: qꝛ nego ꝯñtiam. qꝛ cum ꝯfitetur: tunc cōstat ecclesie satisfactione ⁊ de sufficienti pnīa illo modo. quo sibi potest cōstare: ex q̄ publice ꝯfitendo culpaꝫ se humiliat. quod secus cū negat. ar. dicti. c. taciturnitas. ⁊ ita non dꝫ illum recipere ad misericordiā: tunc. ⁊ hmōi snīe vꝫ Ho. in. d. c. de hereti. in summa. §. qualiter deprehendat. vbi vero negat. ⁊ hoc modo intelligo. quod no. zen. in cle. fi. de here. in fi. non ob. i. q. vii. ꝯdidici. vbi dispensatur cuꝫ illo q tenebantur heresim ꝯfiteri ex causa. sed dic ꝙ ibi bene ꝯfitabatur secrete: sed quod non teneatur publice confiteri. in hoc secum dispensatur: vt no. ibi.

De priuilegiis. Rubrica.

¶ Priuilegiū reale ꝺ nō soluēdis decimis extēdit ad colonos. Secꝰ si sit priuilegiū psonale. h. d. DCCCLXXVI

Apa ¶ Concessit cuidam religioni vel ordini de non soluendis decimis: de terris quas per se: vel per aliuꝫ excoli faciūt. queriꝰ nunqd priuilegium extendatur ad colonos: vt sic coloni per quos terras illas faciebant excoli non teneantur ad decimas de parte penes eos remanente credere sic fore dicēdū aut priuilegiū est reale: ꝯcernens terras. ⁊ ꝓcessuꝫ terris: vt puta ꝙ de terris illis decime prestari debeant: ⁊ tunc puto ⁊ extendatur ad colonos: qꝛ priuilegiū reale ⁊ rei ꝯcessum sequitur rē penes quēcunqꝫ vadat. Si autē sit psonale ꝯcessum psonis pro rebus: crederē ꝙ non extenderetur tunc ad colonos: qꝛ priuilegiū psonale non egreditur psonam eius vel eorū cui vel qbus ꝯceditur. ar. ad hanc distinctionē. ff. de pac. si tibi. ⁊. §. pcūi. cum ꝯcor. ⁊ facit. ad hoc eꝫ. de deci. lꝫ. ⁊ ita determinat gl. eꝫ. de deci. c. religiosi. super verbo. excolendos. in cle.

De gratiis: ⁊ de collationibus beneficiorum. Rubrica.

¶ Collatio facta ad mandatum pape de beneficio reseruato val: etiam si de reseruatione non sit facta mentio in litteris. hoc dicit. DCCCLXXVII

Trum Si papa ꝯferat vel mandat ꝯferri beneficiū reseruatū: non facta mentione in lrīs de reseruatione: sed posita illa clausula. si non fuerit alteri ius quesitū: valeat collatio: Quidaꝫ q non. tñ rota tꝫ ꝙ sic. vt large fiat interpretatio in ꝑiudiciū concedentis. ⁊ ne pape auaricie seu cupiditati parcat si aliqd retinere vꝫ. ar. C. de bo. vacan. si quando. iuncta no. per Jnn. de dona. pastoralis. ⁊ faciunt ad hoc ratiōes quas tetigi in dicta decre. licet. de preben. li. vi.

De gratiis ⁊ impetrationibus beneficiorum. Rubrica.

¶ Si īpetret dignitas electiua i collegiata si fcā mentiōe. ꝙ sit electiua ñ valet ipetratio. h. d. DCCCLXXVIII

Remissa. Jgitur opiniōe supra posita. suggestū est pape ꝙ quidam prioratus monachoꝝ in quo sunt septeꝫ monachi cum priore simul viuentes: vacat. ⁊ papa illū ꝯferi vel mandat conferri. opponitur ꝙ erat electiuū. ⁊ ꝙ de electiōe ñ fecerat īpetrans mentionē. Queritur nunqd ex hoc gratia vicietur: Fuit dictū ꝙ non. qꝛ lꝫ expressum non esset ꝙ esset beneficiū electiuū: satis tñ expssit expollens: qꝛ eo ipso ꝙ expressit: ꝙ erant septē monachi cū priore simul viuentes eo ipso psumptio est ꝙ sint ibi collegialiter: seu ꝯuentualiter in dubio: qꝛ sunt regulares: ⁊ cathedrales vbi sūt multi ⁊ bona sunt ꝯstituta p multis. in dubio psumitur ꝙ sit collegiata: vt no. Ho. de iure patro. c. nobis. lꝫ sit secus in aliis ecclesiis secularibus inferioribus. iuxta no. per Jnn. de iure patro. postulasti. ⁊ per ꝯsequens si ibi est collegiuꝫ: prior qui est caput est eligendus de iure cōi per collegiū vel ꝯuētū: vt. c. i. de elec. Sed in :o tpe rota tenuit ꝯtrariū. s. ꝙ īpetrans dignitatē ecclesie collegiate electiuaꝫ. lꝫ faciat mentionē de collegio. sed nō facit mentionē ꝙ sit electiua. non sufficit. per cle. i. de preben. ⁊ ē rō: qꝛ iō voluit papa ꝙ fieri hēt mētio. ꝙ sit electiua. vt veritas sibi nota cēt de hiis q i fcō ꝯsistūt: cū alias fcī ignorare possit: vt. c. i. de ꝯsti. li. vi. ꝯsiderauit igr̄ ꝙ sibi notificaret veritas facti: lꝫ nō scit exprimēdo ecclesiaꝫ esse collegiatā. ꝙ sit in facto esse: ꝙ ecclesia collegiata ptinet ad collationē alicuius: ⁊ nō pbat hoc esse veꝝ. qꝛ ab hoc ꝯtingit abesse. qꝛ igitur dispō iuris cōis argueret vnam necessitatē ⁊ veritatē facti infallibiliter verbi gr̄a. īpetrans dignitatē exprimendo ꝙ exorcizat: pōt ⁊ audire ꝯfessionē: ⁊ ꝯferre ecclesiastica sacra ⁊ hmōi: certe quin illis ex dispōne iuris cōiter infertur de ne

cessitate et ineffabiliter: quod talis dignitas sit curata. tunc bene sufficeret et veniret dignitas curata. licet ista verba. videlicet quod est curata non expressisset: quia per predicta satis expressit de cura et infallibiliter. sed exprimendo conuentum pro hoc quod facit. quod materia istarum impetrationum est odiosa et restringibilis.

De locatione. Rubrica.

¶ Si locatio rei est successiue facta duobus et secundo tradita est possessio prefertur secundus possessor. alias non. hoc dicit. DCCCLXXIX

Trum .l. quotiens. de rei ven. habet locum in locatione: vt si locaui rem duobus. vni primo. et alteri secundo. cui secundo rem locatam seu eius detentionem prius tradidi. et secundus cui primo tradidi sit potior. et non possit expelli propter priorem nec ad eius instantiam. Et quod sit potior secundus. per illam. l. quia licet loquatur in venditione: tamen videtur quod idem seruari debeat in locatione quia locatio et conductio proxima est emptioni et venditioni. eisdemque iuris regulis consistit. ff. locati. l. ii. pro hoc bene facit ratio diuersitatis: quam assignant doctores inter matrimonium et venditionem quia in matrimonio potius est primum non consumatum carnali copula. quam secundum consumatum. et tamen in venditione potior est secunda consumata: vt extra. de spon. si inter. de spo. duorum. c. licet. et c. si. ratio diuersitatis. ibi in. d. c. si. redditur per Mo. et Jo. an. in nouel. que facit pro ista parte. quam ibi vide. In oppositum facit. quia in locatione per traditionem nullum ius reale in re constituitur. C. loca. l. emptorem. ideo traditio nil videtur detrahere prime obligationi personali competenti primo conductori: sed competat vtrique conductori actio personalis: et in actionibus personalibus. nunquam qui potior est tempore: est potior iure: nec attenditur prioritas. nec posterioritas. vt. l. priuilegia. cum sua ma. ff. de priui. credi. immo videtur quod primus sit potior. i. l. in operis. ff. loca. sed ibi neutri facta fuerat traditio: potest dici quod secundus cui facta fuit traditio. si teneat rem vel locatum in vim exceptionis sit potior et per viam retentionis et exceptionis possit se defendere: quia primo conductori contra eum agente se defendet: quod sibi non tenetur rem restituere. quia in rem nullum ius reale habet: vt reus aliquo iure reali sibi est facta: nec ipse secundus aliqua personali obligatione seu actione sibi tenetur: vtpote quia secum non contraxit: vel quasi nec in eum deliquit: vel quasi sed si secundus non teneret: immo cecidisset a detentione. et ageret forsan contra primum ad quem rei detentio peruenit. vel contra certum detinentem: tunc non esset potior quia traditio prius sibi facta: nullo iure sibi rem afficit: vt. d. l. emptorem. nec eos habet aliqua obligatione personali obligatos: cum quibus non contraxit. nec quasi etc. et si possessio reuenisset ad locatorem et ambo agerent contra eum: etiam dico quod secundus non esset potior licet semel res fuisset tradita: ex quo per hoc non fuit reali iure affecta. sed tunc crederem primum preferendum in rei assecutione: vt. d. l. in operis. ff. loca. et demum locatorem secundo teneri ad interesse.

De expiratione gratie seu mandati. Rubrica.

¶ Si papa constituat vicarium in aliquo episcopatu quamdiu sue placuerit voluntati et ille concessit alicui licentiam celebrandi in domo talis licentia non expirat morte pape. h. d. DCCCLXXX

Amerarius Pape: vt uicarius ecclesie Auinion. constitutus a papa: tenens episcopatum ad manum suam: quamdiu sue placuerit voluntati. concessit alicui licentiam celebrandi in domo sua querit nunquid talis licentia mortuo papa expiret eius vicariatus. vt arg. c. si gratiose. de rescri. li. vi. videtur dicendum quod non. quia fuit gratia. et sic mansura donec reuocetur. durante tamen causa propter quam concedebatur. ergo non debet morte concedentis reuocari. ar. c. si super gratia. de offi. dele. pro hoc etiam bene facit quia licentia rectori data per episcopum. de non residendo: non expirat per mortem episcopi: vt no. per arch. de elec. licet canon. et ibi per Jo. an. in nouel. super verbo. gratia. et per glo. in. c. ii. de elec. nemo. in fi. totius gl. facit contra. l. ff. de arbitrio. quod tamen. § solutoi. que ita contra. cum. l. si cum dies. § si intra. in. c. ti. posset induci. l. quod dicitur. ff. de testa. mili.

De facultatibus. Rubrica.

¶ Si plures habeant priuilegium nominandi ceteris paribus in beneficio perfertur nominatus ab illo in cuius priuilegio cauetur quod nominati et nominandi ab eo ceteris nominatis et nominandis ab aliis preferantur. h. d. DCCCLXXXI

Papa Innocentius. vi. fecit gratiam primo anno pontificatus sui. xx. kalen. februarii. Regi Francie quod posset nominare. xl. personas idoneas in. lx. ecclesiis regni sui. mandando certis executoribus: quod illis per eum nominandis: statim conferrent in illis ecclesiis canonicatus: et reseruarent prebendas vacantes vel vacaturas quas ipsi per se vel alium seu alios ducerent acceptandas. de quibus sibi postea prouiderent: et quod gratia huiusmodi eis proderet. ac si a data huius gratie facte regi: ipsemet papa canonicatus eis contulisset et prebendam huiusmodi reseruasset: et cum aliis non obstante et clericis consuetis apponi in gratiis spectantium: quibus papa statim confert canonicatus. Item sub eadem data: similem gratiam fecit domine Joanne regine francie: et nauarre vidue. de. xx. personis per eam. in. xx. ecclesiis nominandis. Item consimile. Jo. vxori regis. de aliis. xx. personis. Item consimilem gratiam fecit regi nauarre. de aliis. xx. personis. in eodem regno Francie nominandis. et sub eadem data. postea eodem anno primo kalen. aprilis: papa ampliauit gratiam regi francie de aliis. xl. personis per eum nominandis sub his verbis. Nos igitur quantum cum deo possumus ipsius precibus inclinati: prefatis. xl. personis alias. xl. personas adiicimus fraternitati vestre. s. executoribus per apostolica scripta mandamus etc. mandando vt in primis litteris. de. lx. et sub eadem forma. et cum eisdem clericis: et non obstante exceptio quod hec secunda gratia. de. xl. fuit restricta ad octo prouincias duntaxat. s. Senonen. et Remen. infra quas posset rex in. xl. ecclesiis nominare. Postea idem papa de anno tertio pontificatus sui concessit quod omnes singuli per ipsum francie regem in eisdem ecclesiis: vsque ad predictum numerum sibi in primis litteris. s. de. xl. sibi concessis numerum: vigore illorum ipsarum litterarum nominatis et imposterum nominandis: in assecutione collationum eis ac prebendarum acceptarum per eos vel procuratores suos: in eisdem ecclesiis iuxta formam litterarum ipsarum aliis quibuscunque per regem nauarre et reginas. aut aliquem eorum in eisdem ecclesiis primo etiam nominatis dummodo non esset eis in eisdem canonicatibus et prebendis tempore date litterarum declarationis: seu concessionis huiusmodi in re specialiter ius quesitum. quibuscunque constitutionibus apostolicis: et aliis contrariis nequaquam obstantibus preferrent: postremo idem papa de anno. vi. pontificatus. sui declarauit: quod sue intentionis extitit et extabat. quod in nulla ipsarum ecclesiarum posset vigore dictarum litterarum. s. primarum. sub eadem data regi francie et reginis et regi nauarre concessarum. nisi vni persone duntaxat prouideri decernendo irritum etc. sed secus super his per quoscunque quauis auctoritate scienter vel ignoranter attemptatum forsan esset hactenus vel contingeret imposterum attemptari. His suppositis contingit in facto. quod virtute primarum litterarum. de. lx. personis. rex francie nominauit quendam Matheum guerrici in ecclesia parisien. de. M. ccclini. xxv. februarii. cum premissa examinatione sua per executores de promptum gratie regis prouisum de canonicatu et reseruata prebenda vacatura quam duceret acceptandam etc. per capitulum receptus in canonicum. et in fratrem stallo in choro et loco in capitulo assignatis: et ille Matheus postea vacante quadam prebenda per obitum cuiusdam Dionysii reseruata: tamen acceptauit eam ignorans reseruationem: et de ea obtinuit sibi prouideri: et in pacificam possessionem induci: verumtamen cum cognouit eam reseruatam rex supplicauit pape pro eo narrando de premissis nominatione per eum virtute dicte gratie facta de eo. et de prouisione canonicatus. et receptione et acceptatione. ac prouisione. ac in possessionem inductione prebende predicte subsecutis. quod de illa prebenda sibi prouideret. papa vero regis contemplatione ac premissorum meritorum suorum intuitu narrata reseruatione: et quauis ea obstante et eius decreto acceptationi illius prebende et prouisio inde secuta. viribus non subsistebant: et quod nullus ea vice preter ipsum de ipsa prebenda poterat disponere: prouidit sibi illam prebendam tanquam reseruatam: non conferendo sibi alias canonicatum de nouo. Regina vero francie virtute sue gratie antea de Anno domini. M. ccclin. die. xxv. Julii. in eadem ecclesia parisien. nominauerat quendam Egidium de trambeyo. cui etiam erat prouisum de canonicatu per executores et reseruata pro eo vacatura etc. et receptus per capitulum. Sed quia tempore quo rex nominauit predictum Matheum. dicto Egidio non erat in aliqua prebenda ius quesitum ipse Matheus nominatus per regem erat preferendus propter gratiam predictam denominatum vel denominandum per regem preferendum ceteris.

¶ De gratiis ⁊ earum expirationibus. Rubrica.

¶ Si post gratiam factam ex certa scientia papa moriatur anteq̄ desu per scriptura facta sit gratia propterea non expirat. ⁊ si quis post signatam supplicationem an lrāꝝ expeditionem moriatur beneficium per eius obitum vacabit.h.d. DCCCLXXXII

Ista Quod vbi gratia est facta ex certa scientia principio. ⁊ alicui mandatur de hoc lrās fieri⁊ talis princeps moriatur. gratia ex eo non expirat. quāuis de hoc scriptura non sit facta: vt no. arc. in prin. li. vj. super. per apostolica scripta. Rō est: quia in spūalibus ius transit per solam collationem: vt in. c. si. de conces. preben. li. vj. licet secus sit in ƺtractibus: in quibus queritur ius: ⁊ dominium transfertur in scriptis: si fiat traditio: vt. l. ƺtractus. de fi. instru. que nō ob. vt ibi no. cum de honestate loquitur: quare non mirum. Et scriptura hic non est necīa: cum non sit de substantia: tñ solū fit vt facilior sit probatio ⁊ memoria. ar. ff. de fi. instru. l. minus. ⁊ hoc dicit se Jo. an. obtinuisse. per. c. is qui. de preben. li. vj. in pe. glo. ⁊ no. Inno. in. c. exceptionem. vt lit. ƺte. in. vj. in pen. glo. nec ob. l. ij. C. de interlo. o. iudi. in iuris. li. vj. que hodie non est in vsu: ⁊ loquitur in illis qui hñt bullas aureas. Et per hoc soluuntur due alie qōnes. Prima si quis moritur signata sibi supplicatione: anteq̄ hēat lrās: beneficium illud vacat per mortem illius: ⁊ nō predecessoris sui. de quo dicit vt no. archi. in. c. si electus. super. v. ex eo. de ele. li. vj. ⁊ Jo. an. in prin. li. vj. in nouel. Scda si collatū est alicui beneficium reseruatum. ⁊ moritur cōr curiam per duas dietas. anteq̄ habuerit lrās: amplius non dr̄ reseruatum. licet de. ƺ. puidet in quadam ƺstōne cuius ƺstō iam expirauit vt dicunt doc. quare hec scda qō correlatiua ē. Sed tñ ƺ istam opi. vr̄: q̄ ad probationem grē oꝫ q̄ hēantur transsumpta: si ergo non h̄ lrās transsumptum non habebit. ⁊ gratiam probare non pōt: ⁊ per ƺ̄rio in lite succumbit ⁊ in expensis ƺdēnetur: dicendum hoc spāle in cathedralibus ⁊ collegiatis ecclesiis: non q̄ ius sibi non sit quesitum. sed in quasi possessione. quasi vt si transsumptum supplicationem non probat sed requiritur q̄ tunc a principio sit ius suum cōpletum. Et hec est rō quare lrē aut supplicationes per concessum non restringentur q̄ mondatur in eis per expeditionem ⁊ sic est de supplicatione que non indiget documentis: sed solum litteris que restringatur ⁊ hoc tenet curia hodie fm omnes.

De emptione ⁊ venditione. Rubrica.

¶ Venditione facta publice vel per subastationes preiudicat quo ad possessionem ⁊ proprietatem ei qui se non opposuit. hoc dicit. DCCCLXXXIII

Vnquid Per venditionem factam publice ad incantum. ⁊ cum subastationibus publicis. ⁊ per executorem rei iudicate ⁊ de re aliena detenta per eum ƺ quē fit executio ex cā conductionis ƺiudicet locatori i possessiōe ⁊ ppetate q̄ tūc se nō opposuit.

De resti. spolia. Rubrica.

¶ Spoliatus q obtinuit in possessorio ⁊ recuperata possessione ecclesie sup fructibus ⁊ expēsis dedit spoliatori dilationem q dilatione pēdēte pōt ƺcedere i petitorio si ppea fuerit facta nouatio.h.d. DCCCLXXXIIII

Spoliator Condemnatus ad restituendam ecclesiam cum fructibus perceptis: ⁊ expensis restituta ecclesia: componit cū spoliato pro fructibus ⁊ expensis in certa pecunie summa ⁊ quantitate ⁊ spoliatus dat sibi certos terminus certorū annorum ad soluendum illam quantitatem pecunie quibus terminis nondum lapsis: nec adhuc soluta pecunia spoliator vult pcedere in petitorio. spoliatus dicit q̄ non: donec pene sit restitutus: q̄ nondum hūit restōnē fructuum ⁊ expensaꝝ. Aliter dicit non tenetur soluere pp cōuentionem ⁊ terminos: ⁊ q̄ ex hoc vr̄ renunciasse spoliatus illi exceptioni. Queritur an bene dicat. fiosi fuit innouatio alias non: vt. ff. de re iudi. l. iiij. ⁊. l. si ex cōuentione. C. de excep. rei iudi. l. ij. ad quod facit. ar. l. qui id. ff. de donatio.

De probatio. Rubrica.

¶ Testes super declaratione attestationum publicatis attestationibus non sunt admittendi vbi declaratio non releuaret. hoc dicit. DCCCLXXXV

Stinens Beneficium per ƺtractum matrimonii regit ƺ alium: qui id obtinuit tanq̄ vacans per renūciationem: ⁊ volens ostēdere q̄ predecessor istius cuius fuit beneficium. prius ƺtraxit matrimonium q̄ renunciauerit. dat articulos de certo mense anni quo ƺxit matrimonium precedente mense renū. s. de mense augusti. cum renunciatio fit de mense Septembris. ⁊ testes super hoc pducti: dicunt cum ƺxisse tpe quo racemi incipiunt maturare. ⁊ nihil deponunt de illo mense augusti. Sed publicatis attestationi quo actor vult probare q̄ de mense Augu. de quo in articulis dederat racemi in partibus illis cōiter incipiunt maturari seu vaiare. queritur nūquid sit audiēdus. vel obstet publicatio: Maior pars tenet q̄ non sit audiendus: ⁊ q̄ obstat publicatio. ar. no. per Inno. in. c. cum clamor. de testi. ⁊. c. fraternitatis. e. ti. ⁊ q̄ ista declaratio et probata non releuaret. cum sit nimis incertum. cū vue in certis territoriis citius incipiunt maturari q̄ in aliis.

De iudiciis. Rubrica.

¶ Quid fieri debeat si reus citatus vel actor citans non compareat. h.d. DCCCLXXXVI

Ista Quod vbi aliquis trahit alium ad iudicium aliq̄n reus in termino comparet ⁊ actor non aliq̄n econuerso. aliq̄n neuter ipsorum. si neuter tunc circunducitur edictum. ⁊ compensatio contumacie hincinde fit: vt. l. si ambo. ff. si compensatio. Si autem actor comparuerit: ⁊ reus non. aut terminus est peremptorius: aut non. Si est peremptorius: tunc pōt excōicari. si nō est peremptorius pōt fieri cōdemnatio expensis. de hoc no. in. c. si. de do. ⁊ contu. ⁊ in. c. querelam. de procu. Si aūt reus comparuerit ⁊ actor non aut libellus est oblatus aut non. si libellus est oblatus aut reus vult vt absoluatur ab impetitione: ⁊ tunc non sufficit q̄ actor solum fuerit cōtumax. sed oꝫ vt iterato citetur ad videndum absolui cūꝫ ab impetitione: p vtro. Inn. in. c. consuluit. de of. dele. ⁊ tunc ē hꝫ locū. c. vt nsm. cum cōcors. q̄ actore non probante reus absoluit. Si aūt p ƺtumacia actoris petit cōdēnari in expensis. istud est faciendum. tunc non admittitur vlterius ante agenduꝫ. nisi prestita sufficienti cautione. iuxta. c. actor. de do. ⁊ contu. li. vj. Si aūt libellus non est datus per actorē qui est ƺtumax reo comparente. tunc aut reus vult solum condemnationem expensis. ⁊ dabitur sibi iuxta. c. preallc. actor. aut vult absolui ab instantia iudicii. ⁊ illa tunc vendicat sibi locum: vt no. Inno. in preallc. c. consuluit. de offi. dele. sed oꝫ q̄ iterato tūc ad istum actum citetur actor: ad instantiam rei ad videndum ipsum absolui ab instantia iudicii: vt no. Inn. ibidem.

De testamentis. Rubrica.

¶ Inuētariū pcuratoris qd se refert ad inētariū fcm̄ p illum q fuit tutor valet. h.d. DCCCLXXXVII

Trum Inuentarium factum per pcuratorem datum adulto quod se refert ad inuentarium tutoris sit sufficiens. puta dixit curator inuentarium facio ⁊ inuenit illis bonis illa bona que sunt descripta in inuentario. quod fecit talis qui fuerat tutor illius adulti cum esset pupillus queritur nūquid istuꝫ inuentarium sit bonum. vel an sit necesse singula enumerare: Quidaꝫ dicebant q̄ esset necīa singularum rerū expssio: pp eoꝝ rerū medio tpe mutationem augmētationem forte vel diminutiōes. Alij vero non putabant necesse: res exprimere: imo talis expssio esset sufficiens: q̄ refert se ad certū. ar. l. in summa. ff. de re iudi. C. de sen. que sine certa quantitate. l. ij. ff. de ver. obli. vbi autem. § sed qui vnum. nisi alias ƺstaret de mutatiōe: augmētatione: vel diminutione: q̄ oꝫ intelligi esse eiusdem qualitatis ⁊ bonitatis: cuius tunc erat imputandi esset sibi si fosan esset diminute vel deteriorate. ar. dicta. l. si.

¶ Antiquarum decisionum finis.

¶ Sequuntur

¶ Sequunt̄ qͥdam ꝯclusiones de ꝯsiliis venerabiliuꝫ virorum dn̄orum sacri palacii apostolici cāruꝫ auditoꝝ tp̄e quo reuerendissimus pr̄ dn̄s Bernardus de bisgneto sancte romane ecclesie cardinalis vir vtiqꝫ magne scie ⁊ clari intellectus erat eiusdem palacii cārum auditor: per eundem dn̄m Bernardum de bisgneto recollecte.

De constitutionibus. Rubrica.

¶ Excōicatus est religiosus vigore statuti de non ꝯsentiendo in promotionem sine licentia superioris si statim consentiat vsqꝫ illa. hoc dicit. I

Generalis Augustinoꝝ fecit statutum ꝙ nullus frater de religione eoꝝ audeat ꝯsentire electioni de se facte vel ꝓuisioni nisi prius facta rōne ordini oīum que hēbat tp̄e quo ꝯsentit. s. libroꝝ pecuniaꝝ vel aliarum rerum si quos hēbat. ⁊ si non premissa ratiōne ꝯsenserit q̄sit ipso facto excōicatus. hoc supposito. papa ꝓnunciauit quendam fratrem in ep̄m in ꝯsistorio q̄ cum nunciata fuerunt sibi noua. non premissa ratiōne ꝓuisioni de se facte consensit. Querit̄ nunqd sit excōicatus: Et vr̄ ꝙ non: q̄ incontinenti sicut ꝯsensit est exēptus a iurisdictōe sui gn̄alis. ⁊ extra regulas ⁊ ꝯstōnes ordinis: q̄ incipit esse alterius ⁊ maioris dat⁹. ⁊ matrimonium ꝯbit spūale cum ecclesia cui prefectus est ep̄s. ergo non vr̄ ligari premissa ꝯstōne: q̄ ante non erat ligādus q̄ꝫ ꝯsensisset ⁊ incontinenti cum ꝯsensit est exēptus ab illaꝫ ꝑ eam non videbit̄ ligabilis. Jn ꝯtrꝫ vr̄ per ea que no. Jnno. extra. de ap. preterea. in. v̄. ⁊ idē cum dico excōico te si elegeris. ꝑ que pōt ista qō determinari. ⁊ ꝑ no. in regula iuris. cū sint prim iura obscura. i. q. ibi mota ꝑ Jo. an. in nouel.

¶ Non valet statutum disponens ꝙ archiepiscopus possit cognoscere de causis subditorum suffraganeorum. etiaꝫ eis inuitis in sua propria diocesi. h. d. II

Utrum valeat statutū vel ꝯstō facta in consilio ꝓuiciali ꝙ archieps̄ metropolitanus possit cognoscere de cāis subditoꝝ suffraganeorum ēt eis inuitis in sua ꝓpria. s. metropolitana diocesi. vr̄ ꝙ non inuitis subditis suffraganeoꝝ. ꝑ ea que no. Jo. an. in nouel. de offi. le. nouit. sup. i. gl. ibi per ep̄m. ⁊ in facto erat ita ꝙ in quadā ꝓuincia erant multe ꝯstōnes prouinciales ⁊ inter cetera cauebat̄ ibi. ꝙ archieps̄ metropolitanus hēret executionē illarū ꝯstōnū tam in sua diocesi: ⁊ taꝫ in suos ⁊ sue diocesis q̄ꝫ ēt in subditos suoꝝ suffraganeoꝝ. ēt pro excessibus non ꝯmissis in diocesi ipsius metropolitana. Querebatur an virtute harum ꝯstōnum metropolitanus posset exercere censuras ⁊ restringere subditos suffraganeoꝝ: ⁊ eos vocare ad suam diocesim metropolitanaꝫ ꝓ excessibus per eos ꝯmissis. ⁊ qdam tenebant ꝙ non sine volūtate ipsorum subditoꝝ. ꝑ quibus bene facit gl. predicta. ¶ Jtem cum illa glo. facit ad vnaꝫ qōnē. nunqd ad archieps̄ tholosanus pōt dare archiep̄o territorium tholosanū. vt possit distringere subditos ipsius archiep̄i tholosani. ⁊ erat in facto ꝙ cū qdam officiales regis dedissent aliqua dāna seu quosdā excessus ꝯmisissent ausitanus ꝯ ep̄m ausitanū. seu eius gentes: ⁊ q̄ morabant̄ illi officiales regij tholose regrebant archieps̄ tholosanus seu eius officialis ꝙ ꝓcedere per censuras seu alia iuris remedia ꝯ eos: Rn̄debat archieps̄ tholosanus non audere pp̄ eoꝝ pn̄am: sed libenter dabo vobis hic territoriū: ⁊ vos ꝓcedatis ꝑ vt vobis vr̄ ꝯ eos. Jpsi officiales ꝯdicentes dicebant qō eius inuitis territorium in eorum preiudicium ꝓcedere non possit ausitanū. Querebat̄ an posset ⁊ lꝫ qdam dicerent quod non. hoc tn̄ casu crederem quod imo. ex quod ipsemet tholosanus cognoscere in eos poterat rōe domicilij vel originis: vel ēt ex quo ausitanū. in sua diocesi ⁊ ꝯ eos poterat cognoscere de excessibus ibi per eos ꝯmissis rōe delicti. per no. in. c. glo. Jo. an. in. d. c. nouit. super. i. glo. ⁊ de accu. ⁊ vsur. c. ex tuarum. super ḡ. tercio.

De rescriptis. Rubrica.

¶ Ueniens ad causam pro suo interesse debet de illo prius docere. hoc dicit. I

Utrum Qn̄ ꝯmittit̄ cā ꝯ talē ⁊ alios quoꝝ interest: si aliqs pretendens sua interesse velit admitti ad cām ⁊ dicendum ꝯ ꝯmissionē. prius debeat docere de interesse suo salteꝫ summarie. Fuit decisum quod sic per decre. veniens. ii. de testi. ⁊ q̄ dꝫ se ostēdere qualificatū qualitate in ꝯmissione descripta ⁊c.

¶ Jmpetrans ꝯmissionē ēt ꝯ sua interesse putantes non tenetur illos specificare in citatorio decreto. ⁊ potest conuenire vltra quatuor. h. d. II

Item An actor in primo citatorio debeat specificare illos quorum interest. ⁊ an virtute illius clausule posset vltra quatuor conueniri: et vt sic hēat locum. c. cum in multis. de rescrip. li. vi. ⁊ vr̄ ꝙ possint multi ꝯueniri. ar. no. per Jnn. extra. de excep. dilecti. Fuit obtentum inter dn̄os ⁊ decretum quod illud. c. non seruat̄ in ꝯmissionibus que fiunt in palacio auditoribus: q̄ ꝯmissiones que fiunt in curia. cum fiant rōe ordinarie ⁊ superioris iurisdictionis quam hꝫ papa presertim super cāis de nouitate vel alias tractandis in curia non sunt adeo restringende quēadmodū ꝯmissiones que fiunt ad ptes iudicibus delegatis. que tendunt in eneruationē seu diminutioneꝫ iurisdictōis ordinarie ⁊c. ¶ Posset dici quod verba illa quā sunt ad actorem ne possit infinitos vexare debeant restringi ad quattuor in principio citationis noiandos: vt. d. c. cuꝫ in multis. q̄ rō. s. infinitatis ⁊ vexationis vitande sibi locū vendicat in hoc casu. sed quo ad alios non ad eius instantiam citādos: qui pretendentes sua interesse vellent venire ad cāꝫ docendo de interesse extendatur ad multos: q̄ etiā si se non opponerent scientes cām agi eis pararetur preiudiciū. iuxta no. per Jnno. in. c. quāmis. ⁊ in. c. cum sup. de re iudi. ⁊ iuxta. l. sepe. ḡ. cur autem. co. ti. ⁊ pro hoc facit quod no. Jo. an. in dicto. c. cum in multis.

¶ Cōmissio per pn̄tiā ꝓcuratoris impetrata citatio executa in persona procuratoris cuius reuocatio ad sui noticiam nonduꝫ deuenerat non deuoluit causam. h. d. III

Impetrata Est cōmissio tanq̄ꝫ per pn̄tiam partium: ⁊ apprehensus qdam ꝓcurator reuocatus tn̄ ante impetrationem hmōi ꝯmissionis: sed tp̄e pn̄tate ꝯmissionis ⁊ citationis de eo facte nondum reuocatio peruenerat ad noticiam impetrantis vel ꝓcuratoris: sed postea reuocatio peruenit ad dicte partis noticiam: ⁊ citatus ad dicendum ꝯ ꝯmissioneꝫ excipit de reuocatione. pro parte impetrantis ꝯmissionē dr̄ ꝙ adhuc cū dꝫ esse in curia. ex quo tp̄e impetrationis adhuc reuocatio nondum peruenerit in eius noticiam. nam qcq̄ꝫ processus ante habitus cum eo ēt tenuisset per. l. i. C. de sat. dā. ⁊ per. l. si procurator. cum ibi no. ff. de procur. ⁊ extra. de procu. mandato. sed per ibi no. ⁊ Jnn. ⁊ ꝑ eundē. c. ti. in n̄ra. vr̄ quod sufficiat reuocatio ēt si ignorat aduersarius ⁊ eius procurator. dum tn̄ non sit processum ad litem contestatam: ⁊ vr̄ hoc probari a ꝯtrario in. d. c. mandato. lꝫ Bernardus sentiat ibi ꝯtrium. ¶ Fuit quasi per oēs dictum quod cū non esset in curia. ⁊ quod ignota reuocatio sufficiat. presertiꝫ quo ad hoc ne per eius pn̄tiam cā posset dici fuisse in curia: quia nulla in hoc pōt dici partis deceptio. ex quo talis ꝓcurator nihil fecerat nec faciebat. sed solum de hoc agitur an solius procuratoris reuocati presentia in curia facit partem reuocantem censeri esse presentem in curia.

¶ Surrepticia nō est ꝯmissio in qua quis tacet duas sn̄ias ꝯ se latas: ⁊ petit se admitti ad dandos obiectus. nou ob. c. vt circa. de elec. li. vi. h. d. IIII

Quidam Dedit obiectum ꝯ petenteꝫ beneficium de excessu summe. sed quia non expꝛesserat in appellatiōe fuit exclusus ꝓpter malam appellationem. tandem latis duabus sn̄iis ꝯ eum. ⁊ pro actore in sn̄. tertie instantie obtinuit a papa qō admitteretur ad probandum obiectuꝫ non obstante decretali: vt circa. ⁊ si probasset qō actori imponeret̄ silentium perpetuum. tn̄ in ista grā seu ꝯmissione non fecit mentionem de duabus sn̄iis latis. nec de alio statu cāe. Queritur an sit surrepticia

Quidam dicunt q sic per.c. inter monasterium. de re iudi. alii ꝯ qr ex si expressisset papa concessisset cum ex alio capite non excluderetur nisi pp formam.c. vt circa. non seruatam. Item papa hic considerauit solum non ius actoris. Item ex quo eidem auditori cōmittitur. nec agitur de reuocatione iurisdictionis. nec de causa aliquam primo committenda. non est necesse ita exacte de statu cause facere mentionem. ita pra no.per Innocen.in.c.ex litteris patriarche. de offi. dele.

An papa cancellat vnum solum de petitis in supplicatione vr oia alia pcessisse nō obstante stilo cācellarie.h.d. V

Ancellaria Non consueuit ponere in litis ō dignitate petita vna cum canonicatu. ⁊ prebenda in supplicatiōe signata per papam per simplex fiat. nisi papa expresse signauerit de dignitate. hoc supposito ponatur q in supplicatione petitum erat de canonicatu ⁊ prebenda ⁊ dignitate ēt electiua: ⁊ papa cācellauit illa verba ēt electiua. ⁊ postea simpliciter signauit non tn̄ dixit ēt ad dignitatē. Queritur numquid supposito stilo cancellarie predicto debeat poni in litis de dignitate? Et vr̄ q non ex quo papa non signauit expresse de dignitate. In oppositum allegabatur. qr cancellando illa verba de electione vr̄ cetera oia concessisse.ar. qr qui de vno negat.pro hoc alleg.tex.de testa.mili.tribunno.ibi cum dicat amplius ⁊ si aliqd interleuerit.tn̄ videbat q ibi nuda volūtate miles poterat reficere primum testm̄: vt.l. in fraudes.§. testm̄. hic vero cancellaria vt supponitur non recipit nudas voluntatem pape:sed solum signatas expresse. nec ob. rō predicta q de vno negat: ⁊ qr non est verum simpliciter immo omissū indubio est relinquendū dispōni iuris vel stili cōis. ar.l.si cum dotem. in prin.ff.solu.ma. ⁊ de lib. ⁊ posth. cōmo dissime. de quo dix.ff. de pac. do. inter socerum.§. cū inter. nam predicta cancellatio que facta est ad grē diminutionē non vr̄ debere operari augmentū seu nouam gratiam de omisso super quo alias concessio expressa seu signatio pape requirebat̄ fm stilum. ar.l.cum tale.§.fi.ff. de condi. ⁊ de. ⁊ de adimē.le.l.legata inutiliter. ⁊ de ver. obli.c. fi. sed oēs maiores de rota ⁊ curia romana tenuerūt q veniat dignitas. qr stilus cancellarie loquit̄ simpliciter cum papa nō signat nec cancellat aliqd igitur cum sit ꝯius in suo casu simpliciter intelligatur. ⁊ non cum papa aliqd cancellauit. quasi per cancellationē declarauit se velle recedere a stilo a quo nuda voluntate recedere potuit. ⁊ sic signatio simplex remanebit in finibus iuris cōis. ⁊ correspondeat oibus petitis in supplicatione. ar.§.preterea.insti. de inuti.stip. ⁊ de fi.instr.§.cetera.

Valet cōmissio ipetrata ante dationē apostolorū.h.d. VI

Trum Si appellatur a grauamine vel interlocutoria ante dationem apostolorū possit auditor vel iudex impetrari. ⁊ an si de facto impetret valeat impetratio. ⁊ an possit ipetrās procedere in cāillius appellationis anteq̄ per illū a quo fuit appellatū fuerint dati apostoli: ⁊ an si de facto processerit: nec per appellatū fuerit exceptum aliqd valeat processus? Quidā tenent de oibus q sic. qr tps psequēde appellationis currit appellanti a die late snīe vel illati grauaminis: vt.c. de appel. in cle. ⁊ ibi no. igitur tps dationis apostolorū non oz sibi auferri quominus possit interim suam appellationē psequi. non ob. si dicatur q primus adhuc remanet iudex. qr eius iurisdictio est suspensa. fatentur tn̄ q si ille reuocaret grauamen ⁊ reponeret partes in statu retro. oia acta per iudicē super appellatione impetratum erunt nulla. alii vero tenent ꝯ ppter maliciam ita subito impetrantiū vt cito faciant iudici a quo inhiberi: ⁊ cancellaria non daret auditorē super appellatione si sibi fuisset expressū q pendent termini assignati ad dandum apostolos. primā tamen opi. credo verā de iure.

c.statutum. de rescrip.li.vi. non h3 locum in executoribus gratiarum ⁊ maxime pauperum purificandarū.h.d. VII

trum c.statutū.de rescrip. quo ad personas hēat locum in executoribus grarum. ⁊ an si de facto cācellaria super grā pauperis vel alia deputauit non in dignitate constitutum ⁊c. sed forsan simplicem clericum valeat processus per talem executorē factus. super purificatione grē pauperis. hanc qōnē habuit de facto coram me in cā electeñ. fuerunt deputati tres executores cum in clausula: q si non oēs duo vestrū ⁊c. inter quos fuit vnus executor deputatus sacrista electeñ. de quo dicebatur q non h3 dignitatem nec personatum in ecclesia. sed simplex. officium. ⁊ quod est monachus. quia ecclesia est monachalis. nec fiebat mentio de monachatu coram quo pauper vna cum quodam alio de executoribus tertio se excusante purificauit grām suam. ⁊ per eum ⁊ illum executorem fuit de idoneitate pauperis inquisitum ac fuerunt facti processus ac deputati subexecutores vt moris est. tandē vacante quadam ecclesia cadeñ. sub grā. ille pauper acceptauit infra tps debitum. si per vnum executorem sibi fecit prouideri. sed per vnum sequentem in data qui eandem ecclesiam acceptauit ⁊ sibi fecit prouideri. opponebat̄ q purificatio facta per primum corā illo sacrista non tenuerat ⁊ per ꝯns nec processus nec acceptatio inde secuta. Querebat an bene diceret ille scdo? Et videbat̄ pro scdo ⁊ ꝯ primū qr curia romana quo ad psonas seruat dictum.c.statutum. in executoribus grarū: vt no. Jo.an.in nouel.in.c.illo statutum.§.in nullo. super verbo. circt. in fi. ⁊ ita expsse dixit mihi ēt dñs penestrineñ. ⁊ oēs de cancellaria. q non deputarent executores super grīs nisi psonas tales quales requirit.c.statutum. Item pro hoc facit qr executores grarum possunt sibi assumere partes iudicis: ⁊ procedere sine parte vocata siue non ⁊c. ⁊ hñt iurisdictionem ⁊ possunt fulminare censuras ⁊c. iuxta cle.i. de offi. dele. cum ibi no. Item no. Inno. in.c.dudum. de presump. igitur reputentur tales quales debent esse iudices fm formam.c.statutum. presertim in casu proposito. cum deputati sint super grā pauperum. quare vr̄ deputare super iīā iusticie: vt no.gl.in.c.si paup clericus. de preben. ⁊ per doc. in cle. cum ei quem. igitur tales persone debuerunt deputari quales in litis iusticie deputantur per.c.statutū. ⁊ in ista opi. erat dñs decanus de burlaco tunc pñs in cancellaria iusticie: ⁊ dñs Gerbagose tunc referendarius dñi. In ꝯtrarium videbatur pro primo. qr fm opi. Jo. mo.c.statutum. non h3 locū in executoribus grarum: vt ipse ibi no. in prima parte. nam solum loquitur in iudicibus deputatis ad cās. ergo in deputatis executoribus ad beneficia stabitur iuri cōi quo ante illud.c.statutum. quilibet erat capax cōmis. nisi esset phibitus ⁊ eandem opinio. ēt tenuerūt Genz. ⁊ Guil. de monte lau. in extrauagā. sedes apostolica presertim. qr dictum.c. statutum. est penale. nisi cum annullat in ꝯtrariū facta. igitur restringatur. ⁊ stricte in deputatis ad cās de qbus loquit̄ intelligatur: ⁊ in suis terminis teneat̄. ar. reg. iu. odia. ⁊ pro hoc ēt facit qr grā est quid pncipale. executoris aūt datio est quoddā accessorium in.c.si super grā. de offi. dele.li.vi. ergo non tāta excellentia requiratur in tali executore qui sic accessorie deputatur. sicut in iudice qui principaliter in eā deputatur. presertim qr inquisitio super idoneitate facta fuit sine partis vocatione: nec habuit contentiosam iurisdictionem exercere. nec tunc fuit oppositū de sacrista q non est dignitas. ⁊ ēt constabat de idoneitatis veritate. non curabat. ⁊ erat intentio sua q si esset idoneus gauderet grā. nec pronunciatio super idoneitate est necessaria fm no. in.c.cum ei quem. de concel. preben. in cle. ⁊ ēt qr pauper ibi in nulla culpa fuit si recepit executorem sibi datum in cancellaria. ⁊ purificauit coram eo bona fide. ⁊ presertim cum ille qui pro canonico executore se gereret ⁊ reputatur. ⁊ forsitan pauper eum in dignitate credebat esse constitutum. igitur multum est sibi subueniendum ne ruant processus cum laboret morbo alieno. C. de natura li.h.l.leges. presertim cum ex quo de eius idoneitate constabat nec pars eam negabat. nec est sibi imputandum si nimium de eius sacriste qualitate non inquisiuit. immo cum sit datio a cancellaria. ⁊ pro capaci se gerentem habilem credidit. ar.l. dele.i.§.fi.ff. de nouati. presertim cum tunc de nullius preiudicio tractaretur ergo ⁊ sibi ⁊ cācellarie credere potuit. nec ad exactissimam diligentiam seu curiositatem fuit astrictus ar. concor. iurium de exercitio.l.fi.§. interdum. que ita pcor.

enim.l.i.§.sed si sic accepit.de in rem ũso.ff.de iur.ꝛ fac. igno. nec suspiria.nec ob.ꝯ qꝛ dato ꝙ cācellarius seruet q̄ ad psonas executoꝝ decre.statuti.non tñ pp ħ sequitur ꝙ de iure hēat locū in eis cū solum loquaẜ in deputatis ad eās: vt supra dixi. Itē ꝛ si cācellaria non ꝯsueuerit nisi tales psonas in executores deputare quales exigit.c.statutū.non tñ sequitur ꝙ si de facto alios deputauerit qn valeat cū multa sint q̄ ꝛ si fieri non dēant nec soleāt.facta tñ tenent.vt.l.i.§.biduū.ff.quādo app.sit.de regula.c.ad apostolicā. Itē dato ꝙ cancellaria seruet.c.statutū.q̄ ad psonas in executoribus graꝝ non tamē pp ħ sequitur ꝙ eius pena q̄ est in.§.fi.p quā totū qd̄ secus agitur anullaẜ locū hēat in eis cū pene non sunt extendende. sed & nec in eis hʒ locū decre.statuti.quo ad citationes faciendas.nec q̄ ad modū pcedēdi:vt ibi no. Arc.in.§.in nullo. et Ioan.an.in nouel.sup ũbo.citet.nec & obseruaẜ in eis quo ad subdelegatoꝝ psonas.qd̄ pʒ.qꝛ q̄tidie deputanẜ per eos subexecutores & simplices clerici vel presbři.ꝗ multominus dēat seruari in eis pena illius.c.nec ob.ꝙ possunt sibi assumere ptes iudicis ꝛc.qꝛ illud est incidenẜ si appet oppositor vel ꝯdictor.ꝛ illud & est accessoꝛie.s.p quadā pparatoria inq̄sitione sup idoneitate:vt gr̄a q̄ est principalis possit p eos effectui demādari.ꝛ iō cum q̄cūq; alias idoneus de iure cōmuni & si non sit de psonis.c.statuti.sit capax commissionis q̄ ad executionē.vt gr̄a q̄ est principalis demandeẜ effectui.ita & erit capax istius iurisdictionis incidentalis ꝛ necessoꝛie.licet alias si ille per se ꝛ principaliter committereẜ.eius non esset capax.ar.in simili.C.de iudi.l.q̄tiens.cū ibi no.C.de ordine iudi.l.i.ꝛ.ii.cū ꝯcoꝛ.nec ob.ꝙ lr̄e pauperꝝ sunt iusticie.qꝛ esto ꝙ illud verꝝ sit.non tñ deputanẜ in eis iudices ad causas sed ad puisiones de bñficijs faciēdas principaliter.ꝛ huius gr̄a quasi p q̄dā pparatorio ad ingrediendū de idoneitate.ꝛ iō non hʒ locū in eis.c.statuti.qd̄ loquiẜ de lr̄is iusticie cū scribitur eis qbus ius ad quē ptinebat puisio. alias de necessitate non erat astrictus puidere.imo tunc magis dʒ gr̄a reputari. secus si ille eēt astrictus.alias de necessitate puidere: vt in.c. relatum.ꝛ in.c.cum sm̄ apostolum.de pben.ꝛ si tunc ꝯ tales prouisiones deputarentur iudices.forsan haberet locum.c. statutum.ꝛ pro ista parte scilicet pro primo.ꝛ pro valore processuum suorum fuerunt omnes domini in rota.vel maior pars eorum presertim moti ex equitate.ꝛ pro ista parte tulisent sententiam de eorum consilio.ꝛ iunge quod no. Henr.in extrauagan.sedes apostolica.ibi quinto quero que persone.

¶ Gratia pauperis nolentibus suis executoribus eam purificare habetur pro purificata stante veritate idoneitatis. hoc dicit. VIII

Trum Si executores noluerunt grāꝫ pauperis purificare habeatur pro purificata:vt sic teneat acceptatio beneficij vacantis. nec expiret gratia per reuocatoriam dum tñ alias constare possit ipsum tunc fuisse idoneum tenent ꝙ sic.ꝛ sic dicebant dñm Inno.vi.consultum per auditorem voluisse.ex quo p eum non stetit.ar.l.iure ciuili.de ꝯdi.ꝛ demon.lʒ qdam tenerent ꝯ sed ꝙ agat ꝯ executores ad interesse per.c.pastoralis. de iure pa.sed ibi ep̄s habebaẜ ꝛ poterit iure ordinario alia beneficia conferre.secus est in executoribus hodie reuocatoria hoc continet expresse.

¶ Non potest dari de excōicatione contra impetrationem impetratam per assertum excōicatum nomine alieno.q̄si i ea non est nominatus impetrans.h.d. IX

trum Si cōmissio impetretur per ꝓcuratorē nō inserto nomine proprio.postea. Titio ꝓcuratore causam ꝓsequentem.volo opponeẜ sibi.ꝙ ep̄s est ille qui impetrauit cōmissionem.ꝛ ꝙ tpe impetrate cōmissionis erat excōicatus excōicatiōe hoīs. sic volo inferre ꝙ cōmissio non valeat. Querīẜ an ad articulos de ista materia datos teneatur r̄ndere. Lꝫ qdam dicāt ꝙ sic.qꝛ lʒ tendant ad obiectum.non tñ tendunt ad crimē.dicentes ꝙ cū opponiẜ de excōicatione iuris.nō teneẜ r̄ndē qꝛ qꝛ illa inferẜ ob crimen.secus de excōicatione hois q̄ demū ferẜ ꝓ contumacia que nō est crimen.tñ cōter oēs tenuerūt ꝯtrium.tñ qꝛ tendit ad obiectū.tñ etiam qꝛ lʒ ꝓcurator impetrans sit excōicatus.tñ valet rescriptum ꝓ dño non excōmunicato.si impetrando non fuit oppositum de excōmunicatō de procuratoria.vt tenet Archi in.c.ipso iure.de rescrip. ad qd̄. C.de pacti.impe.offe.l.i.ꝛ hanc partem tenet glo. extra de procura.consulti.

¶ Secund⁹ auditor grām si neutri directā prio auditori cu⁹ ꝓprio nomine expresso pōt illam exequi.h.d. X

Cribebatur Per papā Titio auditori ꝙ si sibi cōstaret neutrā partiū litigantium coram eo habere ius in quodam beneficio reseruato de quo litigabant ꝙ ꝓuideret vni.tñ āteq; sibi lr̄e p̄ntarenẜ ipse tulit diffinitiuā snīaꝫ ꝓ altera pte ignorans reseruationem.sed ab eius snīa extitit appellatum.ꝛ cā appellationis cōmissa alteri auditori.corā quo appellans nūc p̄ntat lr̄as que primo auditori dirigebātur expresso nomine ꝓprio ꝛ petit sibi ꝓuideri p eum.qꝛ sibi p̄stat obstan.reseruatōe neutri eoꝝ ius quesitūꝫ. Querīẜ an sequens auditor.virtute lr̄arū illarū dūtaxat possit sibi ꝓuidere.quidam dicebant ꝙ sic.qꝛ subistitutus est loco eī⁹.igiẜ eius vice fungiẜ.ꝛ qꝛ & si sibi scribebaẜ sub noie auditoris.igẜ transeat ptās in sm̄ sibi in cause iurisdictione succedentē.ar. .c.q̄si abbas. Alij vero dicebant ꝯ.qꝛ exprimebaẜ in illa nomen ꝓpriū primi auditoris.sed qꝛ cā appellationis ē alia a pria.ꝛ qꝛ hec ptās non attribuitur virtute iurisdictionis q̄ primus habebit in cā vel occasione cause in qua iurisdictiōe secūdus būs substituiẜ:sed virtute noui mandati. qꝛ nondūꝫ primo auditori ante snīam fuerat p̄ntatū.in quo nouo mādato secundus auditor nō substituiẜ virtute commissionis sibi īpetrate super causa appellatōis.virtute cuius nō veniūt nisi ea que erant in cā coram primo auditore. istud aūt nouū mādatum non erat tunc in cā coraꝫ eo. igitur non venit sub virtute huius ꝯmissionis scdo auditori super cā appellationis impetrato nec ob. si dicatur ꝙ in cā appellationis non oppositum pōt opponi ꝛ non ꝓpositum proponi.qꝛ verum est dum tñ dependeat ex antiqs vel ea ꝯcernat ꝛ ex eis trahat originem iuxta no.per Inn.in.c.fraternitatis.de testi.quod non est in hoc nouo mandato. ex quo ius nouum quesitum fuit impetranti illud ad prouisionē de beneficio obtinendā. ad idem qd̄ no.ipse Inno. in.c.cum bertoldus.in fi.de re iudi.pro hac parte & alle.l.cum apud semproniū.ff. iudica.sol. tñ oēs bene concordabant in hoc qd̄ licet scds auditor non posset prouidere virtute illarum lr̄aruꝫ alteri sub noie ꝓprio concessarum.tñ bene posset sibi prouidere.per.c.auditor.de rescri.in cle.sed ibi petebatur vt debitum inserta cā a principio nec apparebat reseruatum.ꝛ ex illa debebatur.

¶ Valet secundum rescriptum non faciens mentionem de primo surreptitio.h.d. XI

itius Contra Seyum primo quoddaꝫ rescriptum apostolicum ad certos iudices tñ surreptitie impetrauit.ꝛ postea secundo alios iudices super eadeꝫ cā non surreptitie.qꝛ que omiserat exprimere in primo expressit in scdo. nulla tñ facta mentione de primo rescripto contra eundem seyum rescriptum aliud impetrauit. Querimr an valeat scdm non faciens mentioneꝫ de primo ? Et fuit dictum quod sic. quia in secundo de primo rescripto surreptitio non tenebatur facere mentioneꝫ. ꝛ presertim si contra primum fuit oppositum de surreptione. ar. no.per.B.de rescriptis. ex tenore. circa fi. magne glo. ꝛ de concel.preben.cum nostris.super verbo.nō vacaret.nec ob. si dicatur . quod cum contra secundum obijcitur de primo quod ipse non potest replicando allegare surreptionem primi.quia sic turpitudinem propriam allegaret qꝛ potest allegare hoc sine turpitudine pretendendo se errasse in impetrationem primi omittendo.sed exprimere potest in aduertentia vel ignorantia . illa que fuerant exprimenda . ex quorum omissione surrepticium reddebatur ꝛ hoc satis potest dici in surreptione.sed quid in obreptione si in prima expressērat non exprimenda quorum expressio falsa nulla potest excusatione celari.tunc forsan potest dici ꝙ non audiatur replican

do allegans obreptionem primi.cum sic suam turpitudinem inexcusabilem allegaret. pro hoc et q plus deliquit in obripiendo q in omittendo seu nõ faciendo.igitur &c. et illud verum quando ex certa scientia et per maliciam:secus si per errorem et non per maliciam hoc fecisset.

Impetrans ad collationem prioris ordinis sancti Benedicti parisien. non repellit pro eo solum q tacuit ordinẽ cluniacẽ.qui sunt priuilegiati q non tenentur aliquẽ recipere non facta mentione de eorum ordine.hoc dicit. XII

Apa Concessit cluniacen. q nullũ in monasterio suo seu in aliqua aliarum ecclesiarum sui ordinis teneat recipere aucte lrarum apostolicarũ.nisi de eoꝝ ordine fecerint mentionẽ. hoc supposito.qdam impetrauit ad collationẽ seu pñtationem talis prioris ordinis sancti Benedicti diocesis talis et ille seu prioratus eius erat ordinis cluniacen. et de cluniacen. nulla in lris mentio hebat.tandẽ vacante quadam ecclesia ad collationẽ seu pñtationem illius prioris ptinente:impetrans eam acceptauit et fecit sibi prouideri.prior aũt ille dictam ecclesiã vni alteri contulit seu ad eam pñtauit.q dicit apostolicuz impetrantem non debere ecclesiam obtinere. qr illa prior est ordinis cluniacen.et de ordine cluniacen.nulla mentio in lris erat facta.et q ordo sancti Benedicti est alius ordo et distinctus ab ordine cluniacen. et iõ per lras illas apostolicas non põt dici q ille prior qui non est ordinis sancti Benedicti sed cluniacen.sit grauatus. Argumentũ ad premissa p prima rõe. de rescrip.cum ordinem.pro scda.in.c.ii.significante. et.c.rodulphus. Apostolicus aũt dicit q imo ipse dz obtinere dcõ priuilegio seu q de cluniacẽ. ordine in suis lris nulla fiat mẽtio.non ob.qr constat de certo corpore prioris seu prioratus grauati per illa que sunt in lris cuz in tota illa diocesi in qua ipetrauit et de qua fit mentio in suis lris.nullus sit alius prioratus vel prior eiusdez nois Immo nec ordinis sancti Benedicti nec cluniacen. nisi ille. et cum de corpore constet falsa demonstratio vel error qualitatis expresse non viciet.ar.no. per Inn.in.d.c. significante. et insti. de lega.§.si quis in noie.ff.de cõdi.et de.in.l.falsa.nec ob.c.cum ordinem. qr loquitur de cisterciẽ.et nõ de cluniacen. vel satis est facta mẽtio. ex quo fit mentio sancti Benedicti.et in sub cuius honore pñonatu et regula &c.ordo cluniacen.est fundatus:lz per colores et habitum diuersificent cum sit essentialiter eadẽ regula et et idez ordo.lz forsan in aliqbus accidentalibus pstõibus diuersificentur.facit qd no.de elec.c.i. super verbo . vel habitus.in cle.nec ob.dictum priuilegiũ pcessum cluniacen. qr loquitur et intelligi dz de ecclesiis sui ordinis regularibus qd pz p verbum recipere ibi positum. qr pprie in suis ecclesiis regularibus puta prioratibus vel aliis beneficiis psuetis illis de corum religione assignari dicunt aliquem vel aliquos recipere hec aũt de qua agitur non est ecclesia regularium nec de coꝝ religione psueta alicui coꝝ assignari.imo est et secularis psueta secularibus clericis assignari. ad collationẽ tñ vel pñtationẽ coꝝ seu dicti prioratus ordinis cluniacen. ptinens.in qua non dr aliquẽ recipere:sed eaz alteri conferre: vel ad cã alterum pñtare.nec et in lris apostolicis eis mandat. q apostolicuz impetrantẽ recipiant.sed scribit certis executoribus q sibi puideant.iõ dictũ priuilegiũ casum istuz non attingit: nec ob.qd no.per Inn.de preb.pro illorum.in.i.glo.vbi no. q noie ecclesiarũ suarum venirent illa in qbus hz aliqd ius:id est sumit appellatio illa suarũ valde large. qr ibi erat alia forma q in priuilegio predicto. et ad alium affectum scribebatur. vt archieps burdegalen. in aliqua ecclesiarũ suaruz. vbi expediret cognosceret cõpetens beneficiũ illi clerico faceret assignari. et iõ large extendit verbum suarũ.qr qualecũq3 ius ad eum ptineat.ibi põt clerico pprie beneficiũ assignare hic vero pcedebat cluniacẽ.ne in suo monasterio aut aliqua ecclesiarũ suarum aliquem recipere teneant nisi &c. et iõ solũ intelligit de ecclesiis in qbus proprie dicunt aliquem vel aliquos recipere.qd est solũ in suis regularibus et psuetis suis religiosis assignari.et de et pro qbus. cum eis scribitur mandatur q recipiant vel alteri vt ab eis aliquez recipi faciant. et in eis:non aũt est ita de ecclesiis aliis secularibus.lz ad eorum pñtationem vel collationem vel aliam dispõnem ptineant.in quibus proprie non recipiunt. sed aliis conferunt vel ad eas pñtant. Itẽ et hoc pz. qr dr in priuilegio ne in monasterio nec in alia ecclesiaꝝ sui ordinis. et sic cum dictio alia et copulatio aliarum ecclesiarũ cuz monasterio implicet similitudinem qualitatis.intelligendũ est de aliis ecclesiis regularibus sui ordinis:vt in hac qualitate cum monasterio cõueniat. nam relatiuum diuersitatis alius vel alia lz referat diuersum in supposito.refert tñ idem seu cõsimile in substantia vel qualitate:vt no. Jo. an.in nouel.post Jo.mo. de preben.cum in illis.circa fi.super glo.electio.in fi.et et copulatio diuersorum copulatorũ hz ea coniungere vel copulare sub simili qualitate.ff.de fun.instru.l.seye.§.gayo. de penu.leg.l.nam qd liquide.§.fi.nec ob.c.significante.nec.c.rodulphus. qr vt predixi hic alias constabat de cetero corpore prioratus vel prioris grauati.ideo error qualitatis non debet viciare. ar.no.ibi per Innocẽ.et pro hac parte obtinuit et de consilio omniũ nemine discrepante.

Ualet processus in vim litterarum surrepticiarum parte non opponente.hoc dicit. XIII

Trum Si sit delatuz appellationi in partibus. et prefixus terminus ad psequendum et forsitan appellatio approbata a parte appellata.et sic cã debebat tractari in curia.iuxta.c.oblate. et.c.cordi. de appel. pars vñ appellans vel alias tacita de dilatione et termini prefixione impetrat quosdam iudices ad partes.an valeat impetratio ipso iure. Et sic processus per tales iudices habitus super appellatione si non excipiatur a parte valeat. non ob.litterarum surreptiõe: Et vr q sic. qr lz lre sint surrepticie.et si exciperetur de surreptõe deberent carere viribus iuxta.c.oblate.et presertim si preuentus fuit terminus in impetrando.iuxta.c.sepe.in fi.tñ ex quo pars aduersa non excipit processus valere dz. ad hoc facit quod no. idem Inn.in.c.super lris.eo.ti. vbi vr hoc expresse dicere de lris impetratis in cã appellationis.que erant surrepticie qr reuera appellatum non erat.ar.no.de rescrip.ad audientiam.et per Inn.eo.ti.c.dilectus. vbi determinatur q processus habitus per lras surrepticias cum non excipitur de surreptione tenet . et sic quidã intelligunt iura illa.c.oblate.et sepe.in fi.tamen contra fuit decisuz:quia ex quo causa semel fuit deuoluta ad curiaz. vt sit ibi tractanda non potest extrahi nisi de certa scientia pape.facit bene decre.prouida.de elec.

Restitutus ad primam gratiam non prefertur ei qui aliã gratiam obtinuit.h.d. XIIII

Postquam Titius impetrauit ad collationez episcopi papa reuocauit omnes gratias factas. postea papa fecit gratiam Meuio ad collationem illius episcopi. et post istam secundam gratiam papa primo Ticio fecit gratiam per quã sibi restituit primam gratiam. et voluit primaz gratiam et primas litteras valere quas ante gratiaz Meuii reuocauerat. Queritur an ille Ticius preferendus sit Meuio et Dictum fuit quod nõ.per.c.quãuis.de rescrip.li.vi.et per iura ibi all. pro quo.ff.de cura.l.ii.in prin.§.i.C.de consul.l.i.ff.de bo.li.l.si necesse.§.si de postulatis.et de condi.et demon. intercidit. in fi.de peccat.sed si maneat.in contrarium facit.ff.qui potiores in pig.ha.l.creditoris accep. et de sen. ex.in summa ibi dum dicit ita videlicet q innuat q nisi sub illa protestatione cum redegissent pristinum locum recuperasset.

de consuetudinibus.rubrica.

Si psuetudo excludat igressum religionẽ a successione ve niebat exclusus lz pbat nihimoniũ apostatãdo.h.d. I

Apposito De consuetudine q religionem ingressus vel ingressa nõ possit succedere parentibus.immo eoipso successio pertinere dz ad seculares filios alios vel parentes. Quedam ingressa fuit vt asserebatur religionem . et postea apostatauit et exiuit religionem: et pxit matrimonium . et de facto occupauit possessionem eiusdem hereditatis cuiusdaz

parentis sui. Quidaz tn̄ secularis frater agit ꝯ eam petitio ne hereditatis dicens virtute consuetudinis ad se spectare to tam successionem parentis. illa excipit ꝙ ipsa est filia agentis. ⁊ ꝙ ad eam pertinet pars successionis. alter replicat ꝙ veru͂ esset nisi fuisset ingressa religionem. sed q2 fuerat professa in religione. virtute consuetudinis erat exclusa. ⁊ sic obtinuit pars tres instantias. sed in toto processu non fuerat vocata abbatissa. nec conuentus illius religionis cuius religionem fuerat ingressa. Querebatur an teneret processus vel an eēt nullus ⁊ Ista questio erat in cancellaria.

¶ Non valet consuetudo anglicana ꝙ rex habeat iurisdictionem in clericos solutos in actōibus ciuilibus personalibus. hoc dicit. II

trum Valeat consuetudo anglicana ꝙ rex possit cognoscere ⁊ hr̄e iurisdictionem in clericos solutos in actionibus ciuilibus ꝯ personalibus mere vel criminalibus vbi agitur ciuiliter? Et vꝫ ꝙ nō. per ea que no. Inn. de fo. compo. postulasti. vltra mediu͂ ⁊ per archid. in c. romana. in. ii. glo. de fo. compe. li. vi. preser tim q2 est ꝯ vtilitatem ecclesiasticam. ⁊ sanctoru͂ patrum institutis. igitur ⁊c. ar. extra. de his que fi. a ma. par. ca. c. i. iuncta. c. ii. extra. de fo. comp. Item q2 talis consuetudo est ꝯ precep tum prohibitiuum ⁊ negatiuum. vt. d. c. ii. cui renunciari ꝯ expresse non pōt. vt ibi no. ⁊ probatur. c. si c. si diligenti. arg. no. C. de fideius. do. dē. l. i. in fi. ergo multo fortius nec tacite. precepta enim negatiua obligāt semper ⁊ ad semper. vt fur tum non facies ⁊ similia. lꝫ affirmatiua obligent semp ⁊ non ad semper hm̄ theologos. Itēꝫ q2 talis ꝯsuetudo est ꝯ generale statutum ecclesie. presertim introductum in honorez totius ordinis clericalis. nedum cleri anglicani imo ⁊ vniuersalis. igitur clerus anglicus tacite consentiendo aut assentiē do tali abusui non potuerunt pretextu talis consuetudinis derogare. argu. xxv. q. ii. sunt quidam. ⁊ ar. no. per Inno. de consue. super rubrica. circa medium. nec ob. si dicatur ꝙ ecclesia anglica nec rex non receperunt nec obseruauerunt il lud statutum. ⁊ sic nō videns ligari. nec transgressores illius. ex hoc. ar. in. di. leges. iūc. no. de treu. ⁊ pa. c. i. in fi. ii. glo. itez ꝙ papa hoc statuit ⁊ semper tollerauit: q2 cum fuerius ꝓhi bitum ⁊ ab exemptione diuina ꝓcedens: vt no. Inno. de ma. ⁊ obe. si quis. ⁊ per ꝯñs ꝯtrium esset pcc̄m. non possunt dici ex hoc excusari quantocunqꝫ tp̄e. etiaz in contrarium fint abusi q2 tanto sunt grauiora peccata ⁊c. vt extra. de consue. c. fi. cum concor. nec hoc casu vꝫ sufficere tollerantia pape. ar. de preben. cum iam dudum. in fi. ⁊ no. per Inn. in rubrica. de consue. ⁊ dato ꝙ pp scandalum. q2 alias ꝓhibere non poterat tollerauerit. nō pp hoc vꝫ approbasse nec consue. vo luisse induci. ar. no. per Inn. in rubrica. de consue. ad hoc. de prescrip. nihil. nec ob. ēt si dicatur ꝙ papa non potuit clericu͂ anglicanum priuilegiare in preiudicium regis anglie cui in om̄e anteqꝫ xp̄s veniret iurisdictio competebat. q2 istud priui legium ⁊ hec libertas concessa est clericis a xp̄o. in quem oē imperium fuit translatum. ⁊ in sp̄ualibus ⁊ tp̄alibus. iuxta no. in. c. nouit. de iudi. ⁊ p Inn. extra. de voto ⁊ voti redēp. ꝙ super his. ⁊ de fo. compe. c. licet. ⁊ q2 clerici sunt sp̄uales. ⁊ in sp̄ualibus papam solum seu iudices ecclesiasticos posse se intromittere. priuilegium generale fuit datum a deo iuxta c. quanto. de iudi ⁊ no. per Inn. de sen. ex. c. nouit. circa pri. nec per ꝯñs ob. quod dicebatur per allegantē pro parte illa ꝙ papa expresse protestatur in iure ꝙ non vult derogare iurisdictioni regis anglie. extra qui fi. sint le. c. cāin cū si. q2 vt ex premissis pꝫ in clericos nullam iurisdictionē hꝫ nec hr̄e potest.

Valet ꝯsuetudo ꝙ ep̄s in iocundo aduentu possit ponere vnū canonicū in ecclesiis sibi subiectis. h. d. III

trum Valeat consuetudo ꝙ ep̄s in iocundo aduentu suo possit ponere vnum in cano nicum. cui statim rn̄deatur sicut vni alteri canonico in qualibet ecclesiarum sue ciuitatis vel diocesis. etiaz nō obstante canonicorum certo numero ēt iurato vel apostolica auc̄te confirmato. in quibus tn̄ ecclesiis alias prebendarum distinctio non hēt vꝫ ꝙ sic. q2 in electionibus ⁊ beneficiorum collationibus consuetudo spectatur: vt no. Inn. de elec. cum ecclesia vlterana. vbi de hoc. q2 ēt de consuetudine ad reges aliquos pertinet ius conferendi preben. vt no. spe. in ti. ne se. va. ad fi. ⁊ facit quod no. de imperato. in ti. de preben. §. restat. ad fi. ⁊ per archi. de preben. c. ii. in pe. glo. nec vꝫ obstare numerus cum per priuilegiuꝫ possit derogari numero: vt pꝫ quotidie in gratiis apostolicis. vbi ponitur nō obstante numero. ad quod. de rescrip. constitutus. igitur ⁊ per consilium. q2 vꝫ purificari. ar. no. per glo. de elec. cumana. in prin. ⁊ per Inn. de consue. super rubrica. ad fi. ⁊ clarius per gl. de iudi. nouit. super verbo. consuetudini. sed ad hanc purificationem potes dare instan. q2 interdum possunt priuilegia quod non pōt consuetudo: vt in cle. religiosi. in fi. cuꝫ ibi no. de priui. ⁊ ibi scripsi aliquos alios casus. Item nec videtur obstare si dicatur ꝙ per talem consuetudinem nimium posset grauari ecclesia cum vel pp mortem vel pp translationem nimium possint multiplicari noui ep̄i. ꝙ si quilibet eorum poneret vnum ecclesia nimium grauaretur. nec sufficerent oibus facultates. igitur tanqꝫ onerosa ecclesie. non vꝫ ꝙ valeat: vt extra. de cōsue. c. i. li. vi. ar. ad hoc. in auc. vt determi. sit nume. cleri. ⁊ in auc. de mensura ordi. per totuꝫ coniunc. C. de epi. ⁊ cle. in ecclesiis. ⁊ no. de insti. c. aūt. ⁊ de sacrosan. non plures. q2 pōt rn̄deri ꝙ sustinenda sint donec veniat casus per quem rōne talis multiplicationis grauetur ecclesia. ⁊ ꝙ tunc ad tp̄s talis cōsuetudo restringatur. nec dꝫ inspici casus aduerse fortune. ꝙ sic pretextu mortis multiplicentur epi. ⁊ ēt sicut potuerint mori ep̄i sic ⁊ canonici sic ⁊ tunc poterit ecclesia redigi ad statutum canonicorum numerum. ⁊ nō est bona consequentia. consuetudo est onerosa ergo non valet. q2 hm̄ hoc oīs consuetudo que esset ecclesie alicui onerosa non valeret quod videtur absurdum cum sit dare nōnullas ecclesie consuetudines onerosas que valent: vt pꝫ in consuetudinibus ꝙ vna ecclesia de alia eligere teneatur. Item ꝙ illi ad quos de iure ꝑtinet electio teneantur admittere extraneos ad eligendum. Item ꝙ ad vnum ep̄m vel ecclesiaꝫ spectet iurisdictio pertinens ad alium ep̄m vel aliaꝫ ecclesiā. Item ꝙ hꝫ visitationem ⁊ procurationem in alia ecclesia. Item ꝙ vna ecclesia sit alteri pensionaria vel censualis. Iteꝫ ꝙ vna ecclesia percipiat decimas infra territoriuꝫ alterius. Item ꝙ archidiaconus percipiat palafreduꝫ in installatione prelati. ⁊ sic de multis aliis. presertim si loquamur de consuetudine tanti tp̄is de quo non extat memoria. arg. no. per archi. de elec. c. generali. super verbo. generali. de consue. li. vi. ⁊ ibi per Io. an. in. ii. gl. licet adhuc posset euadi. per no. ibi per Io. an. in glo. super verbo antiqua. Nec ob. si dicatur ꝙ propter il'um qui nouiter ponetur super numerū minuentur aliorum portiones: q2 diminutio illa modicum cuilibet ascendet. puta si sint ibi. xxiiii. canonici cuilibet diminuetur vigesimaquarta pars ⁊ de tali modico non est curandum. ⁊ presertim: q2 certi per istum supradictum in oneribus per vices singulorum sustinendorum releuabuntur: quia facile potest redigi ad statutum numerum aliquo forsan cedente vel decedente. ⁊ sic q2 ēt per istum argumentabitur cultus diuinus ⁊ seruitium ecclesie. ⁊ ideo non mirum si pretextu consuetudinis modicum damnum singulorum aliqualiter tolleratur presertiꝫ in honore ep̄i qui est caput diocesis. ⁊ quia in iocundo aduentu presidentium consuetudines sibi solute sunt seruande. ff. de offi. procōsul. ⁊ lega. obseruare. §. anteqꝫ. hoc. n. ex quo fiet pretextu consuetudinis fiet. seu censebitur fieri auctoritate iuris: ⁊ sic non poterit dici iniuriosum q̄uis durum ⁊ rigorosum cum ius aliquando pmittat ꝓ aliquis aliquando patiatur preiudicium etiam sine culpa q̄uis non sine causa. extra vt lite non conte. quoniam frequenter. §. cum autē. de regu. iu. sine culpa. coniuncto quod dicitur ꝙ executio iuris non hꝫ iniuriam. ff. de iniur. iniuriaruꝫ. §. i. quod ius maxime ecclesia cathedralis seu ꝑsidēs i eadē. ꝓ vt ēēp̄s sibi vēdicat i subditis ecclesiis ⁊ suis filiabus ꝯsuetudo ē attēdēda ar. no. per Inno. de eccle. edifi. ad audientiam. in fi.

¶ Apostolus dꝫ venire ad locū iferiorē stāte ꝯsuetudine ꝙ inferiores debeant ascēdere ad maiores. h. d. IIII

A quadam Ecclesia ex statuto vel cõsuetudine est triplex ordo canonicorum. nam quidam sunt inferiores qui vocant scholares qui sunt sub cura ⁊ obedientia scholastici. quidam medij qui vocantur emancipati quidam maiores qui soli hñt vocem in capitulo ⁊ vocantur capitulares tñ pbende oium sunt equales. Et non aliter põt quis ascendere ad maiorem gradum nisi per ordinem primo fuerit in inferiori ⁊ de illo ascenderet ad medium ⁊ ille ascensus dz fieri sm ordinem antiquioris receptionis. Nam mortuo vno canonico medij gradus vnus scholaris antiquior inferioris gradus in loco illius mortui ascendit: ⁊ sic decedente aliquo de superiori gradu scilicet capitularium antiquorum canonicus de medio gradu emancipatorum sm ordines receptionis ascendit ad superiorem gradum illius mortui. ⁊ in locũ illius medij ascendit antiquior inferioris gradus ⁊ in locum eius nouus canonicus surrogatur. per istum aũt ascensum non permutant prebendas que alias sunt equales. hoc supposito ponatur sicut fuit de facto q vnus de antiquioribus superioris gradus capitularium mortuus est. Quidaz apostolicus acceptat eius canonicatum prebendaz sub gra cadentem. vel papa sibi forsan contulit illos vel forsan sibi reseruatos vel per priuationem querit vtrũ ille apostolicus debeat venire ad gradum vel ad locum suum: vel an secundum statutum vel consuetudinem ecclesie primo debeat esse in inferiori gradu. ⁊ postea sm ordinem suum ascendere ad alios gradus loco ⁊ tpibus oportunis? Quibusdam videbatur q expectans dz venire ad infimum gradum primo ⁊ postea ascendere ad superiores gradus sm ordinem suum. ar. c. cum in tua. de consue. Sed si papa conferat canonicatum ⁊ prebendam vacantem per mortẽ superioris gradus canonici. tunc dicunt q iste cui papa cõfert debeat venire ad locum ⁊ gradum illius canonici superioris cuius canonicatus ⁊ prebenda collati sunt: quasi reseruatio vel collatio pape totum afficiat eũ cum suis qualitatibus. ⁊ maxime si hz gra clausulam non obstante consuetudine vel statuto ecclesie per que effectus gre impediri possit quolibet vel differri q nisi veniret ad locum illum ⁊ gradum effectus gratie pape differretur quo ad iura canonicalia: que sunt in habẽdo vocem in capitulo. iuxta notata per Inno. in c. cum. M. ferrariẽ. de consti. quam vocem iste nõ hẽret forsan de magno tpe. aut nunq̃ si veniret primo ad infimum gradus. ⁊ postea ad medium cum non hẽret donec ascendisset ad superiorem capitularis: qr vt supponitur ex statuto vel consuetudine soli illi de illo gradu hñt vocem in capitulo. Et idem ẽ tenerẽ illi in eo expectañ. cui papa canonicatum contulisset in illa ecclesia sub expectatione prebende cum illa clausula non ob. predicta eadem ratione. nam sm eos statim habebit vocẽ in capitulo virtute illius clausule non ob. ne effectum gratie quo ad iura cãonicalia impediri ptingat quolibet vel differri. secus in alio expectante cui papa statim non contulisset canonicatum in ecclesia sed forsitan mãdasset generaliter sibi prouideri de beneficio vacante vel vacaturo ad certaz collationem spectañ. ⁊ ipse postea vacantibus ipsis canonicatu ⁊ prebenda ad illam collationẽ spectantes eos acceptasset. nam tunc primo veniet ad infimum gradum ⁊ gradati ascẽdet. postea ad sequentẽ. maxime si non sit ibi aliqua clausula non ob. sed salua reuerentia istorum sic opinantiũ mihi vr q semper apostolicus ẽ cui papa istos canonicatum ⁊ prebẽ. vacañ. in gradu superiori contulit. dz venire ad infimũ gradum. ⁊ deinde sm statutum vel consuetudinem ecclesie gradatim in ordine suo ascendere ad supremos. Et rõ mea est ista qr papa sibi conferendo canonicatum ⁊ prebendam ẽ cum plenitudine iuris canonici vr indubie sibi conferre cum illis iuribus ⁊ qualitatibus que hz canonicus in illa ecclesia vbi sunt illi canonicatus ⁊ prebenda q̃ cum sm diuersitates ecclesie ⁊ cõsuetudines varias iura canonicalia varientur q alia iura ⁊ alio tpe hñt canonici i vna ecclesia que ⁊ qñ non hñt in alia ⁊ econtra papa conferendo canonicatum in aliqua ecclesia indubie vr conferre cum iuribus canonicalibus: que competunt canonicis illius ecclesie sm eius statuta vel consuetudinẽ. facit ad hoc. ar. de consue. cum olim. cũ concor. possit ẽt induci in ar. l. ex militari. ff. de testa. mili. ⁊ . l. si qs exheredato. §. sed ⁊ si quis. vñ. nisi fortẽ. ff. de iniusto rup. de vsu. ⁊ habi. l. plenũ. § equitũ. de lega. iij. fideicõmissa. §. si non cum. igitur sm ẽsuetudinẽ illius ecclesie de qua querit qõ: canonicus non hz ius hñdi vocem in capitulo nisi sm ordinẽ receptionis canonicus ascendat per oẽs gradus ad superiorem igitur ⁊c. Nec ob. q papa afficit locum canonicalem qr non est verum sed bene affecit canonicatum tunc. n. bene fateor q per pape reseruationẽ vel manus appositionẽ afficit locus canonicalis ⁊ gradus qñ ille locus vel gradus debetur illi canonicatui vel illi prebende sed hic iste locus vel gradus quem habebat iste canonicus mortuus nõ erat debitus eius canonicatui vel prebende inquãtũ talis canonicatus vel talis prebenda est sed potius ex eo: qr persona que illos canonicatum ⁊ prebendam obtinebat erat antiquior sed sm ordinẽ receptionis tanq̃ antiquior canonicus in inferioribus gradatim transiuerat de illis gradibus ad supremum. qõ pz. qr non erat debitus ille locus illis canonicatui ⁊ prebende. quia aliq̃n fuerant illi idem canonicatus ⁊ prebenda sine loco illo cum persona fuerat in minoribus gradibus constituta. non ob. q effectus gre ad iura canonicalia differretur vel impediretur: qr dico q non. qr iura canonicalia hẽbit saltem aptitudinem vel dico. quia iura canonicalia hẽbit illa que canonicis illius ecclesie pñt ⁊ debent competere scilicet que variabuntur sm quod variabitur gradus ⁊ sm antiquitatẽ tpũs sm ordinem receptionis persone. ad ista facit in simili qõ mota ⁊ eius decisio. de regu. in. inspicimus. li. vj. in nouel.

¶ Qui non habet ius in prebenda minori non acquirit ius in optata maiori. h. d.

V trum In ecclesia vbi sunt prebende minores medie: ⁊ maiores: ⁊ sm ordinẽ receptionis antiquioris canonici possit de minoribus ascendere ad medias. ⁊ de medijs ad maiores si vnus qui primo receptus erit in canonicũ ⁊ auctẽ capituli ad primarias preces imperiales ⁊ obtinuit de facto vnam prebendaz minorẽ vacantem per capituli sibi collatã: quã magno tpe tenuit bona fide ⁊ iusto titulo ascenderet ad vnam mediam postea vacantem ⁊ dimiserit primaz minorẽ ⁊ postea superueniente quodam apostolico ipetrãte qui primã minorẽ quã ipse tenuerat infra tps debitum ⁊ alias canonice acceptauerat. ⁊ sibi obtinuerat prouideri declaretur ipsum apostolicum habuisse ius in illa minori ⁊ sibi adiudicetur ⁊ illum alium ad eos ad preces imperiales receptum nullum habuisse ius remanere debeat ille imperialis in illa media ad quã ascendit. vel vtruz si sequens eum in ordine receptionis illam eandem mediã optauerit ⁊ dimissa minori quã alias iuste tenebat ascendit ad eaz debeat esse potior in eadem: Etiaz videbat quibusdã q primus imperialis sit potior in media non ob. q non habuisset ius in prima minori ex quo eam tenuerat ⁊ possederat bona fide quasi fecerat fructus suos ⁊ iste ascensus videt quidã fructus. ar. c. ẽsultationibus. de iure pa. p hoc allegabat. l. barbarius philippus. ⁊ que no. Inno. in c. nihil. de elec. pro hoc in spãli allegabat vnus tex. vbi vr pbari q sola possessio det titulum in beneficialibus. c. si a sede. de prebẽ. li. vj. pro hoc in spãli allegabat. ff. de dona. inter vir. ⁊ vx. ex annuo. cũ. l. seq. ad trebel. facta. § si heres. determinatũ tñ fuit ẽtrũ. qr ex quo non hẽbat titulum canonicũ in prima minori non posset hñe in scba media. qr in ecclesijs vbi hz locum optio vel ascensus seu permutatio prebendarũ fit trãsitus de vna ad aliã absq nouo titulo ⁊ absq noua puisione vel collatione in virtute puisionis seu tituli habiti in prima. iuxta no. per arc. ⁊ Io. an. in nouel. in c. cum in tua. de consue. li. vj. si igitur canonicus titulus non hẽ in prima non põt hñri in scba alias sequeretur q eam sine canonico titulo obtineret qd ius nõ patitur. p hoc: qr patitur vbi ẽñs fundatur in aliquo antecedẽti. sublato antecedenti tollitur ẽñs. bene facit. ff. de pac. si cure. de accu. ad petitionem. pro hoc. l. egi. ff. de excep. rei indu. pro quo inducebatur. l. qui liber. § hec verba. ff. de vulga. ⁊ . l. ex facto. § si in

tum bñ facit qd no. Jo.an.in nouel.extra.de sen.ex.c.cū quo.
super verbo.ratum.l.vi.et ibi etiam per Jo.mo.
¶ Vicarius habens potestatem conferendi beneficia potest conferre dignitates.h.d. II

trum Ordinarius cui epūs dedit ptātem cōferendi beneficia possit conferre dignitates dato q de eis nō fit spāliter data ptās et fuit dictum q sic.qr hoc casu beneficij nomen large sumi dz cum sit mā ambiciosa.ar.de ver.sig.ita.de prebē. nudus.li.vi.cū ibi no.et per Jo.an.circa prin. sup vbo. bñficia.
¶ Vicarius epī hñs ptātem dispensandi in oibus casibus in quibus poterat episcopus dispensare non poterit dispensare super casibus postmodum cōmissis eidem epō. et dispēsatio cōmissa ꝯscie epi nō pōt per ipz alteri delegari.h.d. III

Piscopus Constituit vicarium suum cui dedit latissimaz potestatem et inter cetera capitula dedit sibi ptātem dispēsandi in oibus casibus in quibus ipse posset siue auc̄te ordinarie siue delegata etiā si apostolica auc̄te cōmissa vel cōmittenda.post datam istius vicariatus papa mandauit epō q dispensaret cum quodam illegitimo qd posset ad oēs ordines promoueri et obtinere etiā beneficia curata si eum reperiret idoneum et incontinentie paterne non imitatorem vt in forma consueta.queritur an vicarius suus predictus poterit cum eo dispensare? Et hic sunt due questionis sub vna. Primo an episcopus possit cōmittere sibi cōmittenda vt si postea sibi aliqua cōmittitur eius cōmissio virtute talis cōmissionis per prius facte possit illa expedire? Et hic quidam dicebant q sic. arg.ff. de seru.vrba.predi.si seruitus.§.futuro.et quod no.extra.de eccle.edifi. ad audientiam.presertim quia episcopus post ꝯmissionem sibi factam perdurauit in eadem ptāte ergo ex tūc videatur recōmisisse ar.ff.de offi.procon.obseruare.§.fi. maxime quia multa transeunt cum vniuersitate que cōmittebantur.ar.l.i.in modic. de ꝯben.emp.presertim qr facta fuit specialis expressio.ar.l.i.§. illud.ff.de heredi.vel act.vel vendita.nam etiā sub vniuersitate veniunt futura.ar.l.quesitum.in fi.i.rñ.de pecul.que ita cōcordat cum.l.non potest videri.ff. de iudiciis. et ibi no. pro quo.C.de appel.ampliorez.§.fi.presertim pp idemptitatē iurisdictionis que est inter ptātem seu iurisdictionē episcopi et vicarij seu officialis sui.qr eorum idem est consistorium vt in .c.non putamus.de consue.ar.l.in rem.§.item quecunqz. de rei vendi.C.de adop.cum in adoptiuis.cum concor.presertim quia sequi posset magnum periculum si ꝯdiceretur naz si oporteret episcopum longa absentia vel infirmitate impediri. nec posset vicario vel officiali suo etiā sibi auc̄te apostolica vel alias cōmittenda cōmittere sequeretur qd multa negocia que romana curia non consueuit nisi ordinario cōmittere in expedita remanerent.qd̄ inconueniens vr̄.pro hoc allegatur qd no. Jo.an.in nouel.ex̄.de elec. si cōfirmationem in illa qōne.an metropolitanus possit ꝯmittere ptātem ꝯfirmādi electionem fiendam.alij vero dicebant ꝯ. qr qd nondum est ꝯmissum non pōt.ar.l.non potest videri.de iudi. et qr iurisdictio seu ptās nondum ꝯpotens non vr̄ posse ꝯmitti etiā vt valeat ꝯmissio in tpe quo ꝯpetat.ar.c.romana.§.i.de offi. arch. se Jo.an.ibi rndet.et in.c.si ꝯfirmationez. ibi oino vide.pro quo. qr iurisdictio que nondum ꝯpetit non potest rata hri. vt.l.ij.de iudi.ergo rc. Nec ante mandati.qr ista equipantur ꝯ.postea ratū hri vel ante mandari cum ratihabitio retrotrahatur. et mandato anteriori ꝯparetur. vt.l.fi.C.ad macedo. Nec ob.q sub vniuersitate mandata veniant futura.qr verum est futura que sunt vel erunt de natura illius vniuersitatis cuiusmodi non sunt spāliter apostolica auc̄te demandanda que non continetur sub ptāte ordinarij epi.imo committuntur sibi extrinsecus et tanqz vni alteri singulari psone et ideo non veniant. Sic etiā in fideicommisso vniuersali non veniunt ea que pars capit extrinsecus: et non iure hereditario.vt ad trebel.in fideicommissaria.§.i.et fi.cum concor. nec obstant no.in.c.ꝯfirmationem. qr ibi ptās confirmandi electionem ꝯpetebat metropolitano iure ordinario et ideo tpe ꝯmissionis lz tunc non esset facta electio ꝯpetebat metropolitano ptās confirmandi electiones si et cum fierent ratione seu ordinarie ptātis.ideo non mirum si tunc poterat ꝯmittere etiā antequā fuerat electus cum tunc hēret ptātem inclusaz sub vniuersitate iurisdictionis sue ordinarie. lz exercitium nondum hēret actu sed habitu. sed in casu nr̄o episcopus predictus nullam ptātem inclusam sub ptāte ordinaria hēbat in cāis ꝯmittendis sibi auc̄te apostolica nec exercitium actu nec hītu. et ita vr̄ q ante non poterat ꝯmittere. Se. cōa qd que est in premisso dubio est an epūs cui est cōmissa ptās dispensandi per modum predictum possit eaz alteri ꝯmittere? Quidā dicebant q non.per.c.fi.de offi.dele.vbi vr̄ tex. Alij vero dicebant q imo ex quo cū cāe cognitione.s.si ille cum quo est dispensandum fuerit idoneus et non fuerit paterne continentie imitator nam tunc pp cāe cognitionem annexam censet non nudus minister. nec alias constat q persone industria sit electa. et ideo pōt ꝯmittere. qr illud.c.fi. dz intelligi qñ nudū ministerium dispensandi est ꝯmissum sine quacunqz cāe cognitione.vt ibi no.per Inn. et Host.circa fi. Alij vero dicebant q lz tunc non ꝯmittitur cum cāe cognitione seu inquisitione ptās dispensandi.ea que sunt cāe cognitionis ꝯmitti pñt.ea tñ que ꝯcernūt fcm̄ ꝯmisse dispēsatōis non pñt ꝯmitti. et sic dicebat q pau.intelligit.in.c.fi.i cle.iudices. de of.dele.
¶ Monachus sine lnia sui abbatis non pt esse officialis episcopi.nec loci tenens officialis.hoc dicit. IIII

A monachus Possit esse officialis vel locum tenens officialis sine lnia superioris abbatis. et si de facto fuerit.an snia vel snie per eum lata vel late sint nulle ipso iure. et si non fuit oppositum ante litem contestatā: vel etiā ante sniaz? De primo et scdo vr̄ dicendum q non potest esse officialis vel locum tenens sine lnia sui abbatis. ar. in decre.xvi.q.i.c. monachi.ij.de rescrip. et si principalis.in cle.ad quod qr non hz velle uel nolle.all.de elec.si religiosus.de testa.religiosus. li.vi.igitur rc.ar.l.cum pretor.de iudi. Item quia nullus potest eis cās ꝯmittere nisi papa sine lnia abbatis:vt no.spe.ti. de iudice delegato.§.excipi.v.nunqz. nisi forsan abbas esset mortuus uel absens. et esset urgēs necessitas uel utilitas monasterij.facit ad hoc.xvi.q.i.qui vere.et quod no. Inn.de re iudi.cum.J.et.A.circa fi.i.glo. et archi.in.ii.c.religiosus. de testa. Et in hac opinione fuerūt quasi oēs. presertim q non potest esse locum tenens officialis de mandato solius officialis.qr de illo solum erat questio. De tertio quidam fuerunt in opi.q ualeant snie. ex quo non fuit oppositum presertim ante litis conte.vel sniam.ar.l.barbarius. et eorum que no. per Inno. et Ho.de rescrip.suscitatus. et de offi. dele.cum super. Alij et maior pars fuerunt in ꝯta opi. imo q snie sunt nulle.ex quo est tale impedimentuz quod impedit eum posse iudicare preceptu defectus voluntatis. et cum non possit in eum cadere iurisdictio ipso iure. et sic retro contenditur iudicium nullum. et ideo qñcūqz etiā post snia talis exceptio potest poni: et pro hoc bene facit quod no. Jo.an.in cle.religiosus. super verbo.suscipere.et super verbo.substituere. et in vlt.gl. in pe.mēbro.nec ob.l.barbarius.qr loquitur in seruo q non prohibetur iudicare: sed ne iudex fiat et qui hz velle et nolle cum etiā possit naliter obligari quod secus in monacho. Prima opi.equior vr̄: et in ea postea quasi oēs finaliter declinauerunt.qr ex quo epūs et eius officialis eum tollerabant. psumptio erat q canonice et cum snia abbatis eum posuisset. et satis est error populi excusatus si eum canonice positum crediderūt. et qr non impeditur iudicare ratione defec. iudicij animi seu discretionis nec voluntas proprie quam habet de iure naturali.licet propter subiectionem eam non cēseatur habere fictione iuris:quia est sub obedientia superioris sui.
¶ Vicarius epi pōt ꝯferre bñficia ex̄ diocesim.h.d. V

unquid Vicarius generalis epi hñs spāle mandatum ad conferendū beneficia posset ea conferre extra diocesim sicut ipse met epūs posset.iuxta no.per Inn.in.c.qr uniuersitatem.de ꝯces.preben.in fi. et ex̄. de offi. lega.nouit.vbi no.per

vel eam mutauerit.

Habens potestatem conferendi beneficium vacaturum per resignationem non propter hoc habet potestatem recipiendi resignationem similiter nec executores gratiarum possunt recipere resignationes beneficiorum. h. d. II

Trum Si episcopus committat alicui ptatē conferendi certum beneficium cum vacauerit per resignationem supposito q valeat cōmissio per ea que scripsi supra in illa qōne que incipit. Or dinarius rc. possit talis cōmissarius eo ipso in virtute talis cōmissionis recipere resignationem a volente sponte re signare. Maior pars tenuit q non. q2 ē opus est vt expresse cōmittatur ptās recipiēdi resignationem: vt extra de pben. dudum. circa prin. li. vi. r hoc tenuerunt per no. per archi. ex tra. de ver. signi. c. sicut. li. vi. Quidam tn tenebant cōtra per. l. ad rem. r. l. ad legatum. ff. de procu. Et per rōnes pro hac parte factas per archi. in. d. c. sicut. r bene fatetur q in termi nis illius. c. sicut. de ver. signi. certe illa opinio est vera. r q in illo casu certe opus est spāli cōmissione super admissione resignationis: q2 si virtute alterius missionis de qua ibi fit mentio ē ptās recipiendi resignationem videretur concessa per hoc preiudicaretur ordi. q in dubio papa non videtur fecisse nisi in eo quod expresse concessit. nec est interpretandū priuilegium pape in preiudicium tertii. ve. l. i. §. merito. r. §. si quis a principe. ff. ne quid in loco pu. hic autē fuit cōmissio auctē ordinariis. r de iure cōi. r ideo est interpretanda ē hm suo cōe vt cōmissio preparatoria vel preparanda posteriori r consequenti videatur cōmissum preparatorium prius r antecedens. ar. dictarum. ll. presertim per quod necessario perue nitur ad illud. Nec fit interpretatio aliqua in preiudicium ter tii sed solum cōmittentis cui est imputandum: q2 alias expresse illam ptātem non optinuit. Sed iuxta premissa queritur an executores gratiarum deputati ad prouidendum de benefi ciis vacaturis possint recipere resignationem alicuius volē tis in eorum manibus beneficium resignare vt sicut ea re re perta prouideant. Dicerem q non. per dicta in premissa p xima questione. Item q tales executores talem resignare vo lentem non possunt inuitum destituere igitur nec eius resigna tionem recipere. probatur consequentia per ea que no. Jo. an. in d. c. i. de renuncia. in glo. super verbo. manibus. r per Inno. de renun. quod in dubiis in fi. ii. glo.

Qui renunciauit in manibus non habentis potestatem admittendi resignationē non repellitur propterea ab agen do contra intrusum. h. d. III

Uidam Primus in data habens ius in beneficio per eum acceptato illud renunciauit in manibus hntis ptātem recipiendi re nunciationem. scōs vero in data qui illud idem acceptauerat r fecerat prouideri in virtute vacationis in cuius virtute pri mus acceptauerat si illa acceptatio r prouisio inde secuta nō valuerat tenebat de facto beneficium istud. primus agit con tra eum r fecit sibi adiudicari r restitui. scōs opponit sibi de renūciatione predicta facta in manibus eius qui non habe bat ptātem queritur an per hoc eum excludere possit vt sic se cundus veniat absoluendus ab impetitione primi. Fuit di ctum quasi per oēs q non. q2 talis renunciatio non priuauit primum iure suo licet per ordinarium possit priuari benefi cio. iuxta. c. quod in dubiis. cum ibi no. per Inno. r doc. de renun. r sic donec fuerit priuatus agere possit. Et si dicatur q renunciatio tenuit in preiudicium sui dico q verum esset vbi ageret cōtra ordinarium de restituendo beneficium: q2 cum in eius ptāte esset eum ē possiden. qui nullum ius habet vel contra quēcunq2 possidentem priuare r remouere a benefi cio ita r eum petentem repellere ratam habendo renuncia tionem. ar. l. iniuriarum. §. cum damus. secus in casu premisso vbi agit contra scōm in data possidentem aliunn: q2 tunc donec sit priuatus posset agere r beneficium repetere: q2 ius hz r lz possessionem per renunciationem perdidisset non tamen ius in proprietate r illorum respectu in quorum ptāte non est eū priuare vel ratā habere renūciationē. Dicūt tn quidā q rc integre

id ē anteq̄3 priuatur p ordinariū vel hñtem ptātem pōt penite re. bene facit. ff. de cessio. bono. l. iii. r. l. quē penitet. r hm iu ra cōia licitū est penitere r licitum est variare. continua istum versum supra ibi ratam hēre renunciationem. r in fine reuer tar. ibi dicunt tn. Item q2 reus excipiens ex hoc sufficienter non deducit ius suum quod allegat renunciationem inuali dam. ergo licet per consensum ordinarii sit validabilis cum ē ex hoc non fortificaretur ius suum licet eliderentur vel tolle retur ius agentis cum non posset allegare. quia sic allegaret de iure tertii scilz ordinarii cuius solius interest ratificare re nunciationem vel illum priuare presertim autem hoc reo nō permittitur ex quo sibi non prodesset r alteri noceret. facit quod notatur per Innocen. in. c. cum bertoldus. in fi. de re iudi.

¶ Non valet resignatio beneficii reseruati facta in manib9 ordinarii per exemptum ab eius iurisdictione. secus si non fuisset exemptus sed tantum beneficium reseruatum: quia resignatio r eius admissio per ordinarium facta valet sz non collatio. hoc dicit. IIII

uidam Cardinalis obtinens quandam di gnitatem ratione cuius ad eius col lationem pertinebat vnum beneficium auctoritate sua ordinaria illud beneficium in curia contulit cuidam capel lano pape presenti nunc in curia r collationem huiusmodi ac ceptanti tandem idem capellanus cum non posset obtinere pacificam possessionem illius beneficii ipsum post aliquod tēpus renunciauit seu resignauit pure r libere in manibus eiusdem cardinalis qui auctoritate sua ordinaria admisit re nunciationem. postea vero dictus capellanus impetrauit a papa aliud beneficium de illo alio sic renunciato seu resigna to non facta mentione. Queritur an valeat impetratio: vel an ista vltima gratia per papam sibi facta surreptitia cense atur ex eo. quia tacuit aliud beneficium. Et quidam dice bant eam surreptitiam: q2 renunciatio quā fecerat in mani bus ordinarii non valebat. nec admissio eiusdem auctorita te ordinaria subsecuta: q2 beneficia capellanorum pape reser uata erant tunc per papam. Et cum dictus capellanus ha beret ius in beneficio per collationem sibi factam cui consen sit ē si non habuisset possessionem. vt in. c. si tibi absenti. de pre ben. li. vi. r in. c. quodam. Ideo non potuit resignare nisi in manibus pape vel eius commissarii. qui solus posset eum in uitum destituere cum sit. vt in extrauagan. cum Matheus. que tamen est hodie limitata. vt in alia extrauagan. Exem ptus quicūq2 capellanus pape a iurisdictione seu ordinarii: quia tunc demum potest auctoritatem prestare renunciatio ni r coram eo demum potest renunciatio fieri qui potest inui tum destituere iuxta no. per Inn. r doc. de renunci. quod in dubiis. Igitur si non valuit resignatio adhuc habebat ius in beneficio: lz etiam possit eo priuari. q2 eam fecit in manibus non habentis potestatem. Et licet etiam in eius preiudiciū superior habens potestatem scilicet papa posset ratificare r admittere renunciationem. Nec ipse posset resilere nec pe nitere. nec beneficium repetere tamen nisi eius ratificatio r admissio subsequantur interim habet verum ius in benefi cio r remanet in eo intitulatus iuxta veram opinionē Inn. in. d. c. qō in dubiis. adhuc habebat ius in illo beneficio nō obstante illa renunciatione facta in manibus cardinalis au ctoritate sua ordinaria r non apostolica eam recipiēt. r per consequens cum haberet ius in eo de ipso in petitione alte rius debuit facere mentionem. de preben. si motu. li. vi. secus tamen fuisset si ageretur de beneficio in quo si habuisset ius in re sed ad rem. de quo esto q quis in petitione debet facerē mentionem. iuxta no. per Jo. an. in nouel. de reg. iur. ignoran tia tamen eius renunciatio facta in manibus laici vel alteri9 potestatem non habentis tenuisset. q2 facilius renunciatē bn̄ ficio querendo quam qō. iuxta no. per Inn. in. d. c. qō in du biis. r per Archi. de offi. leg. deliberatione. in fi. r ista opinio ne ego eram. Quidam tamen dicebāt q ista vltima gratia non foret surreptitia: q2 hm eos renunciatio tenuit in ei9 pre iudicium. iuxta no. per Ber. in. d. c. qō in dubiis. sed illa opi

nio non approbat. q: imo non tenuit donec eam approbet ille qui habet potestatem: vt supra dixi. quare hec rō non ꝓfecit. sed ſm eos ordinarius potuit eam admittere nō obstā te reseruatione beneficiorum capellanorum pape: q: licet illa reseruatio afficiat beneficia eorum quo ad potestatem conferendi non tamen afficit ea quo ad potestatem renunciandi seu renunciationẽ de eis fiende admittendi. ⁊ ideo ſm eos ordinarius potuit eam admittere. sed ego non dixi supra ꝙ potestas admittendi renunciationem impediatur propter reseruationem solum sed propter exemptionem qua capellani ab omni iurisdictione ordinaria sunt exempti. ⁊ ꝗ ordinarius in iudicio eum non posset inuitum destituere cum in eum iurisdictionem non habeat. ita nec poterit eius renunciationem admittere. quare hec ratio non obstat. ar. notatorum per Innocē. in dicto. c. quod in dubiis. Et ideo prima opinio videtur verior.

Renunciatio simplicium beneficiorũ non potest fieri in manibus collatoris inferioris episcopo. h. d. V

Trum Renunciatio simpliciũ beneficiorum possit fieri in manibus collatoris ⁊ ille solus sine episcopo possit admittere renunciationem? Uidetur ꝙ non. q: ille solus non potest destituere igitur nec renunciationem admittere. ar. no. per Inno. in. c. quod in dubiis. de renun. in fi. ma. gl. imo ⁊ si prescripsisset vel alias de consuetudine haberet potestatem destituendi adhuc renunciationem admittere non posset nisi etiam potestatem renunciationem admittendi prescripsisset vel consuetudinem acquisisset ex quo alias de iure cōmuni non poterat destituere. sicut notat Pau. in cle. cuꝫ illustris. super verbo. beneficio. ar. contra. de symo. ex insinuatione. ⁊ quod no. Ber. ⁊ preben. significatum.

Si renunciat quis beneficio sub conditione si placebit patruo suo si non placet ei non valet renunciatio. h. d. VI

Uidam Renunciauit ex causa permutationis sub ꝯditione si patruo suo placet placeret queritur vtrum si patruo displiceat nihilominus teneat renunciatio? Uidetur ꝙ sic. q: illa conditio videtur non posse adici ⁊ esset de iure reproba cum debeat renunciatio esse pura. ar. no. in. c. ex parte. de of. dele. super verbo. omnino. ⁊ sic conditio inutilis videtur reijcienda valente renunciatione. arg. no. in. l. per seruum. ff. de vsu. ⁊ ha. credo tamen contra per Io. an. in. c. electionibus. de elec. li. vi. super verbo. electio. in nouel. C.

De supplen. negli. prela. Rubrica.

Abbate vel prelato regularis vel collegiate ecclesie negligẽtibus conferre beneficium non deuoluitur potestas ad conuentum vel capitulum. h. d. I

Unquid Prelato vel abbate alicuius ecclesie regularis vel collegiate negligẽte conferre beneficiū ad suā collationẽ ptinēs deuoluatur electio ad conuentum vel collegium illius ecclesie sicut deuoluitur episcopo negligente ad capitulum sue ecclesie cathedralis: vt in. c. ii. de conces. preben. §. i. ⁊ c. cum in cunctis. §. fi. de elec. Quidam ꝙ sic ex identitate rationis. Alii vero contra. quia imo deuoluatur ad superiorem epꝫ. puta vel diocesanum per. c. quia regulares. de supplen. negl. prela. in cle. ⁊ ibi est tex. ⁊ q: premissa. c. loquuntur tantum in episcopo ⁊ capitulo ecclesie cathedralis. ideo stricte intelligātur cum conuenientius sit per superiorem corrigi vel suppleri negligentiam inferioris quam per partem vel inferiorem. ar. iii. q. ix. scimus.

Non potest capitulum se intromittere de fructibus spectantibus ad archidiaconum mortuo suo procuratore. hoc dicit. II

Rchidiaconus Uel alius obtinens certam dignitatem vel officiuꝫ in aliqua ecclesia habens certam dotem ⁊ administrationem distinctam a capitulo cum esset absens ⁊ eius vicarii ⁊ administratores essent mortui capitulum propria auctoritate recepit fructus ⁊ administrationē illius dignitatis vel officii ⁊ per deputatos ministros suos fecit exigi ⁊ leuari ⁊ eidem deseruiri ⁊ onera que habebat dignitas vel officium supportari tandem beneficiatus predictus petit tanꝗ̄ spoliatus fructibꝰ sui beneficii se restitui capituluꝫ excipit ꝙ omnes fructus expendit pro oneribus beneficio incumbentibus. ⁊ pro salario ministrorũ in eius absentia ab eodem capitulo beneficio deputatorum. queritur nunquid hec materia sit bona ad excludenduꝫ restitutionem? Uidetur ꝙ sic. per. l. si rem quam vendam. ff. de acquiren. possessio. fuit tamen dictum ꝙ non. quia capitulum non debuit hoc facere ipso non vocato nec sine auctoritate ⁊ licētia episcopi. ⁊ ideo quia non processit canonice in occupatione beneficii cuius administratio ad ipsum non pertinebat censetur spoliasse. nec obstant cōtraria. quia ibi res peruenerat ad illum: qui retinere volebat de voluntate domini. Circa hoc pro vlteriori inquisitione veritatis. vide Cy. C. commo. l. pretextu. ⁊ Ioan. an. in nouel. de regu. iu. locupletari. in. vi. secundo modo.

De offi. archidiaconi. rubrica.

Archidiaconus contra subditos potest agere possessorio pro iure visitandi sine licentia episcopi. hoc dicit. I

Rchidiaconus Pretendens de consuetudine sibi competere ius visitandi ecclesias infra sui archidiaconatus limites constitutas agit contra rectores ecclesiarum suarum sibi resistentes? Queritur an in lite sit necessarius consensus episcopi etiā pro vtraqꝫ parte tam archidiaconi quam rectoris ⁊ si sit necessarius vbi agitur petitorio. queritur si ageret solum possessorio an esset necessarius. Et hic tenuerunt quasi omnes quod non argu. C. si per vim vel alio modo. l. fi. ⁊ l. momentanee. C. qui legi. perso. ⁊ quia iudicium possessorium non est arduum negocium. igitur ⁊c. argu. c. edicti. de rescrip. pro hoc alleg. etiam arg. quia licet in petitorio vbi agitur contra aliquem realiter cum habeat domini nominatio: vt. l. ii. C. vbi in rem actio. ⁊ c. quoniam frequenter. §. ꝙ si super rebus. non tamen agitur possessorio: vt no. Io. xii. q. ii. quicunqꝫ militum.

De officio vicarii. Rubrica.

Episcopus tenetur ad restitutionem damnorũ ⁊ iniuriarum per suum officialem vel vicarium iniuste datorum. hoc dicit. I

Trum Episcopus teneatur ad restitutionem damnorum datorũ iniuste vel iniurie est per officialem suum vel vicariū. Et videtur ꝙ sic per ea que habentur extra de resti. spo. c. i. ⁊ que ibi recolliguntur per Io. an. in nouel. super vbo. hominibus: ꝓ hoc ēt qd no. Ber. extra de offi. Archidi. ad hec. super verbo. archidiacono. quia imputatur ei qui operibus malorum hominum vtitur. ff. de act. ⁊ obli. ex maleficio. §. fi. sibi enim debet imputare qui tales eligit. ff. de mino. cum mandato. ꝓ hoc vī tex. in aut. vt iudi. sine quoquo suf. §. cos. in fi. Item vide ad hoc no. per glo. ⁊ plenius ꝑ Hosti. extra vt lite non ꝯte. §. i. ꝓ hoc pte facit. ff. de offi. ꝓcon. l. iii. §. proficisci. in auten. de iudi. §. nullo. cum. §. sequen. ⁊ ibi no. C. de custo. reorum ad cautiones. C. quod me. causa. si per impressionem. in fi. pro hoc q: dolus procuratoris generalis nocet domino. ff. de excep. do. apud celsum. §. quesitum. in fi. ff. de tribu. l. procura. in princi. pro hoc etiam. ff. de edil. edic. l. i. §. ii. presertim si potuit prohibere eum ⁊ non prohibuit quia non caret scrupulo societatis occulte qui manifesto facinori desinit obuiare. lxxxiii. di. error. extra. de senten. excommunica. quante. cum ibi not. Uel postquam sciuit non correxit. quia tunc videtur consciuus. argu. C. de commer. ⁊ mercator. l. i. in fi. vel si ab initio fuit conscius tacite vel expresse. argu. C. de exactio. tribu. anno. l. secunda. libro. xi. C. de falsa mo. l. prima. §. dominus. C. de his qui a latro. l. secunda. §. domini. C. de incestuo. nup. l. cum ancilla. §. si vero oēs. pro hoc ēt. ff. de his qui deiece. vel effude. l. vero. §. positi. ff. de fluibus. l. i. §. fi. ꝓ hoc mul

eo.ti.l.3 illa aliquãtulũ videaſ obſtare. ſed non obſtat ſi bene attenditur. pro hac alle.ff. de in diem adiec.l.ij.⁊.iij.⁊.l.vbi .§.ſed marcellus etiam.ff.de edil.edic.l.i.§.ij.⁊.l.cum autem. §.cum redhibetur. pro hoc q᷑ reſoluto iure fundamenti reſol uitur fundamentum.de pig.l.vectigal.ff.vt lega. no. caue.l.ſ. §.ſi quis ſub conditione.⁊.§.qui minorem.

℄ Si de conſuetudine eccleſie antiquior poteſt optare pri mus in data licet ſecundo receptus preſertur ſecundo in da ta licet primo receptus fuerit.h.d. VI

Uo ſunt Impetrantes primus ⁊ ſecũdus qui mandantur recipi in canoni cos ⁊ in fratres. ⁊ de prebenda cum vacauerit eis mandatur prouideri cũ decreto ⁊ clauſulis que hodie ſunt de ſtilo ⁊ licet primus factis proceſſibus pñtauerit capitulo lr̃as. ⁊ petierit ſe admitti ⁊ ſuper hoc fecerit diligentiam. tñ de facto ſecundus per capitulum prius fuit receptus q̃3 pri mus. quãuis primus prius petiſſet ſe admitti q̃3 ſecundus tandem vacante prebenda ſucceſſit in illa eccleſia ſm ordinẽ eorum quilibet obtinuit prebendam ſibi debitã ⁊ ſic eis exi ſtentibus canonicis prebendatis vacauit in illa eccleſia vna prebenda maioris valoris quam quilibet eorũ obtinuit ſm conſuetudinem eccleſie in qua eſt conſuetudo ſeu ſtatutũ ꝙ antiquior canonicus ſm ordinẽ receptus preſertur in optio ne. modo ſecũdus in data dicit ꝙ fuit primo receptus in ca nonicum. ⁊ ideo ipſe debet preferri in optione. primus vero in data dicit quod licet ipſe fuerit vltimo receptus. de facto tamen: quia primus erat in data ⁊ primo petierat ſe admitti prius fuerat recipiendus de iure. ⁊ quod non ſteterat p eum quo minus primo reciperetur. ⁊ ideo ſibi non dꝫ imputari. ⁊ per pñs dicit ꝙ dꝫ preferri in optione. queritur quid iuris? Uidebatur quibuſdam ꝙ ſecundus in data .i. qui primo rece ptus fuit preferri debeat propter terminos ſtatuti ſeu cõſue tudinis quod vel que hꝫ ꝙ primus receptus preferatur in optione. ſed primus aget ↄtra capitulum ad intereſſe. ſic di cimus in duobus ſucceſſiue preſentatis a patrono laico quo rum licet primus debuerit admitti per epm tñ ſi ſecũdus de facto admittatur: valet admiſſio ſed epũs tenetur primo non admiſſo: vt in.c.paſtoralis.de iure pa. Ad hoc reſpondetur damnum iſtud non poſſet reſarciri per capitulum cum iſta be neficia³ia ſint ineſtimabilia ibi ſicut in alio beneficio: ⁊ pꝑter hoc reſeruetur primo ſua potioritas ex quo per eum non ſte tit ar.l.ſi.§.i.de eo per quem factum eſt. pro hoc ẽ bene facit quod no. Inno. de reſcrip.c.capitulum. in magna glo. circa medium ibi. Si autẽ ſecundus receptus eſſet. ſed ibi in litte ris primi non erat decretum: hic ſic. Et pro iſta parte ꝓ qua fuerunt late tres ſñie. bene facit quod no. Inn. de preben.c. relatum. ⁊ quod no. Comp. de reſcrip.c.capitulũ. ſuper ver bo. mandatum. circa prin.in.v̄.ſed quid ſi ante vacationem. ad quod no. per Inn.in.c.cum bertoldus. de re iudi. ⁊ facit .l.quoties.C. de rei ven. pro hoc q᷑ licet per eum non ſtete rit ex fictione ſeu reputatione iuris debeat perinde haberi ac ſi tunc fuiſſet receptus. tandẽ non vr̃ ſufficere talis qualitas interpretatiua ex quo conſuetudo optionis requirit veram prioritatem receptoris. ſicut in ſimili nõ ſufficeret repreſenta tiua ſeu reputatiua pñtia. vbi talis ptãs optionis ſm cõſue tudinem competit ſolis preſentibus: vt notat archi. de ꝯſue. .c.cum in tua. circa prin. ſuper verbo. per alios. Sed reſpõ detur ꝙ illa opinio reprobatur per Jo.an.in nouel. Aliqui bus vi tñ ꝙ primus in data eẽt potior ⁊ deberet preferri in optione per rationes ſupra per eos factas. pro quo.c.ubi q. de reſcrip.li.vi.⁊.l.iuris ciuilis. de condi. ⁊ demon. ⁊ quia re ceptio primi licet poſterior videtur retrotrahenda: ex quo pri mus erat recipiendus. Et in hac opinione fuerunt quaſi oẽs. Et ꝓ hac parte eẽt ſuit allegata.l.i.C. de conſul. lib.xij. ⁊.ff. ſi quis cautio.l.ii.§.ſi. ⁊ pro iſta parte obtinuit tres ſñias.

℄ Non valet conſuetudo ꝙ inſtrumento non apponatur dies neqꝫ locus. hoc dicit. VII

Trum Ualeat conſuetudo ꝙ in inſtrumẽ to nõ apponatur dies neqꝫ locus? Quidam ꝙ ſic. q᷑ ſuper hoc valet pactum: vel con ſenſus partium: vt.ff. de pig. cum tabernã.§.i. Alij ⁊ maior pars contra. q᷑ poſſet parare viã multis malitiis: ⁊ q᷑ dies ⁊ locus ſunt de ſubſtantia inſtrumenti: vt in.c. abbate ſane. in ſi. ⁊ de re iudi.li.vi. ⁊ in auct. de tabellio. ⁊ in auct. vt pre ponatur nomen. impera. ⁊ contra ſubſtantialia actus non valet conſuetudo: vt no. Jo.an.in gl. extra. de conſue.c.ii. li. .vi. ⁊ q᷑ auferret defenſionem parti. ar.l. optimã.C. de con. ⁊ conſti. ⁊ ideo valere non debet. q᷑ defenſionis facultas cõ petit de iure naturali: vt in cle. paſtoralis.§. ceterum. de re iu di. ⁊ contra ius naturale non valet conſuetudo: vt no. Inn. de conſue. ſuper rubrica.

℄ De electione. Rubrica.

℄ Tempus conferendi currit epiſcopo a tempore renun ciationis ⁊ non ratihabitionis.h.d. I

Trum Si aliquis reſignauerit beneficiũ in manib⁹ priuati alicuius ⁊ poſtea poſt annum vel biennium epiſcopus hoc ratificet currit ſibi epiſcopo tempus lateranẽ. concilij a tempore re ſignationis facte ad cõferendum. an a tempore ratihabitio nis vt ſic ſuperiori iure deuoluto non poſſit conferre illud be neficium: niſi poſt negligentiã epiſcopi a tempore ratihabitio nis. demum computando poteſt dici ꝙ ẽ ante ratificationẽ epiſcopi a tempore ſue renũciationis incipiat currere epiſco po tempus. ar. no. per Inno. de renunc. admonet. ⁊ de con ceſ. preben. quia diuerſitatem. in ſi.

℄ Ualet electio prepoſiti etiã non ſcrutato voto ipſius pre poſiti. hoc dicit. II

Canonici Seu capellani compromiſerũt in tres de ipſis vt ſcrutat᷑ votis oium ⁊ ſingulorum de capitulo illum eligerent in epiſcopum in quem oẽs vel maior pars cõuenirent ipſi ſcru tatis votis ſuis primo ⁊ deinde votis aliorum reperiebant ꝙ oẽs conueniebant in prepoſitum ipſius eccleſie ipſi com promiſſarij elegerũt eũ ſolẽnit nõ ſcrutato pꝰs voto ſuo q̄ preſentata ſibi electione conſenſit electioni. queritur vtrũ ele ctio teneat? Quidam dicebant quod non. q᷑ nõ fuerũt ſcru tati votum ipſius electi qui erat preſens ⁊ de capitulo ꝑpter formam compromiſſi que habebat ꝙ ſcrutatis votis oium ⁊ ſingulorum ⁊c. Ipſi vero non fuerunt ſcrutati vota oium ⁊ ſingulorum ex quo eum omiſerunt: q᷑ forma mandati di ligenter eſt ſeruanda: vt in.c.cum dilecta. de reſcrip.ff.manda ti. diligenter.c.cũ expediat. de elec.li.vi. ⁊ in.c.ſi. cũ dilectus. §.i.in antiquis. Non enim impleta eſt conditio ſub qua da ta fuit ptãs cõpromiſſariis eligendi .ſ. ſi ſcrutatis votis ſin gulorum ⁊ oium ⁊c. igitur nec potuerunt eligere. Alij dice bãt ꝙ electio erat bona: q᷑ ſatis cõſentiendo electioni decla rabant votum ſuum ille prepoſitus electus igitur ⁊c. Item fruſtra eius votum in ſcrutinio fuiſſet per cõpromiſſarios in quiſitũ cum ⁊ ſi fuiſſet non poſſet nec debet ſe nominare. q᷑ ſic ambitioſus eſſet. ar. de inſti.c.ſi. ⁊ ſi aliũ nominaſſet illud nihil profeciſſet cum neceſſario ex quo alij in ipſum prepoſi tum conueniebant ipſum eligendo igitur non fuit magnum inconueniens ſi eius votum ſcrutati non fuerunt cum ⁊ ſcru tatum non profuiſſet: vt ar.l.quando.ff.ad velleia. cũ concor.

De renunciationibus. Rubrica.

℄ Ualet collatio beneficij reſignati in manibus non haben tis ptãtem admittendi reſignationẽ.h.d. I

Trum Si aliquis reſignet beneficium in manibus non habentis poteſtatẽ recipiendi beneficium vacet beneficium ⁊ poſſit cõ ferri per eum ad quem pertinet collatio: vel patronus ad eũ preſentaret? Poteſt dici ꝙ vacet in preiudicium renunciãtis ⁊ ꝙ ſuperior ad quem pertinet ſi confert eo ipſo ratam videt habere renunciationem. primum probatur de renuncia. qꝺ in dubiis. ſcdm probatur. ar.l.illum.§.ſi. de acqui. here. ſed contra. quia non poteſt ratum habere quod ſuo noie geſtũ non fuit. Item neceſſaria eſt ſñia priuationis: vt notat Inn. in.d.c.quod in dubiis. ⁊ talis ſñia requirit iuris ordinem ⁊ vocationem partis. q᷑ forte propter metum feciſſet. poſſet di ſtingui vtrum qui renunciauit perſiſtat in eadem voluntate

B. vi q̄d non per c. statutum. de preb. li. vi. Fuit dem q̄ sic q: est ordinarius. ⁊ q: est volūtarie iurisdictōis. ⁊ talia pōt ex tra territorium expleri. e. l. ff. de offi. pconsul. l. ij. ⁊ lz tex. illius legis faciat ꝯ absolutionem. vt ibi no. nec ob. c. statutum. q: ibi spāliter in beneficiis vacantibus in curia.

De officio delegati. Rubrica.

¶ Licet per solum decretum citationis ppetuet iurisdictio quo ad iudicē nō sic tñ quo ad ptē ppetuat. h. d. I

trum Decreta citatione ad partes per auditorem datum in curia ꝯ. a. detinentē ecclesiā. mortuo ipso. a. anteq̄ citatio fuisset in partibus executa. ⁊ sibi surrogato. B. in virtute illius citationis dictus. B. possit citari. ⁊ si fuerit citatus. an in virtute illius citationis ꝯ eundem surrogatum pcedi possit. ēt coram dicto auditore. Fuit dictum per aliquos q̄ sic. per c. q̄. v. de iudi. alii vero ꝯ. vt ibi no. per Inn. ⁊ ad hoc vide no. per Io. an. in nouel. extra. de offi. dele. c. lz vndiq̄. ⁊ plenius. de offi. dele. c. fi. in fi. super verbo. citatio. ibi notat q̄ per decretum de citando lz perpetuetur iurisdictio quo ad iudicem. vt post mortem delegantis non reuocetur. nō tñ quo ad partem. nisi per executorem citationis ⁊ apprehensionem. ar. l. si quis postea q̄. de iudi. ⁊ ar. ff. de acqui. here. l. si per epistolam. ⁊ ad hoc facit. l. cum postulassem. ff. de dam. infec. ⁊ q̄d ibi no. vnde dic q̄ si actor in vna cā impetrauit vnum auditorem vel iudicem delegatum. qui p̄fato sibi ꝯmissione mandauit seu decreuit citari reum. tum citatus non fuit. ⁊ reus in eadem cā impetrauit postea alium: qui p̄fata sibi ꝯmissione mandauit citari actorem. ⁊ citatio fuit prius executa anteq̄ citatio esset decreta per illum auditorem quem ipse impetrauerat. q̄ cā debeat tractari per scd̄z: q: pperpetuauit primo suam iurisdictionē. ex quo post de mādato suo pars fuit citata. lz enim primo impetrato per decretuz solum vel mādatum de citando perpetuasse suam iurisdictionē quo ad se respectu delegantis vt eius morte non posset cēseri mādatum reuocatum. non tñ quo ad partem vt artet eam coram se litigare tanq̄ preuenerit eam tanq̄ alium iudicem impetraret: vel illa sua iurisdictione vti ceperit. q: non pōt dici preuenta que citata non fuit. lz mandata fuisset citari. ar. l. si quis postea q̄. ff. de iudi. de fo. comp. c. pe. ⁊ ideo alter iudex qui citando preuenit partem videbitur potior in iurisdictionis perpetuatione. ar. no. in c. vt debitus. de appella. super verbo. assignare. in glo. que incipit. Sed nūquid. ad hoc q̄d facit quod de lite pen. habetur. in cle. j. vt lite pen.

De pactis. Rubrica.

¶ Violator fidei nō est priuādus bñficio sicut piur⁹. h. d. I

trum Violator fidei puta q: fide interposita promisit aliquid nec seruauit sit priuandus beneficio sicut esset priuandus periurus: Et vr̄ q̄ sic. q: iuramentum ⁊ fidei interpositio equiparantur. e. c. quod me. ca. ad aures. cum concor. p hoc. s. quod quo ad hanc penam equiparent̄ est no. arch. extra. de sepul. c. j. super verbo. interposita. pro quo vr̄ tex. cum glo. de fide ius. peruenit in fi. sed dic ꝯ q: penalia non sunt extēdenda ⁊c. ⁊ q: grauius est puniendus periurus iuxta no. de iureiur. c. peruenit. nec ob. c. peruenit. q: ibi loquit̄ complete in violāte fidem ⁊ iuramentuz. secus si totam fidem. pro hoc. q: tex. de ista mā imponentes penam istam priuationis loquuntur in periuro. de iureiu. querelam. de rescrip. c. ij. ergo stricte ⁊ proprie intelligantur de periuro. nec extendentur ad violentam fidem. ar. ff. de penis. sanctio legum. de libe. ⁊ posthu. cū quidam. ⁊ in regula. odia. pro hoc videtur. xxij. q. v. c. iuramenti. super verbo. in glo. adde subaudi. ⁊ glo. se.

¶ Potest vxor renunciare marito lucrum q̄ sibi secuz erat communicandum. hoc dicit. II

Onsuetudo Est in quodā loco q̄ de omnibus que acquirunt coniuges seu eorum quilibet. dz quilibet eorū hr̄e dimidiam partem. vt si vir etiā de suo acquirer aliqua bona vel mobilia vel imobilia. de cōsuetudine vxor in illis bonis dz hr̄e dimidiam. ⁊ sibi ipso facto acquiritur dimidietas ⁊ ex ꝯ. si vxor acquirat aliqua illorum acquirit̄ viro media pars hoc supposito. vir quidam volens emere de sua pecunia domum vel castrum vel vineam vel aliam rem pepigit. vel conuenit cum vxore q̄d ipsa nil peteret in sua re per virum acquirenda virtute illius consuetudinis. ⁊ vxor sibi de hoc pactū fecit. ⁊ per pactum renunciauit oī iuri petendi dicte consuetudinis. aut alias sibi in dicte re acquirēdo sibi cōpetituro. Queritur an valuerit renunciatio: Et q̄d non q: facta fuit donationis cā. ⁊ donatio inter virum ⁊ vxorem est prohibita. ⁊ pro hoc alle. in spali. l. iij. §. fi. ff. de dona. inter vi. ⁊ vxo. ⁊ . l. fi. ⁊ pro hoc ē. e. ti. l. si sponsus. §. si donationis. ⁊. §. si vxor vel maritus. ⁊ maxime q: si valeret talis renūciatio possent se coniuges mutuo amore spoliare. ⁊ sic hz locum rō. l. prohibentis donationis inter coniuges. ff. de don. inter vi. ⁊ vx. . l. j. In oppositum vr̄: q: per talem donationem vxor nō efficitur pauperior si non acquirat. lz vir fiat locupletior. igit̄ vr̄ q̄d valeat. ar. ff. de dona. inter vi. ⁊ vx. si sponsus. §. si marit⁹. ⁊. §. si quis rogat⁹. ⁊. l. lz si vir lanā. §. q̄d vir vxori. ⁊. §. quod vir legatarius. q: non amare. nec tanq̄ inter infestos recipiēda est prohibitio iuris facta de donando inter coniuges: vt . l. fi. ad quod. §. si quas. ff. de dona. inter vi. ⁊ vxo. ⁊ ad iuris ꝯria p; ratio q: ibi donans efficiebatur pauperior. hic non ⁊ hoc latius poterit extendi per ea que scripsi in margi. iuxta §. si maritus. d. l. si sponsus. supra alle.

¶ Renunciatio iurata excludit filiam ēt a successione ab intestato. h. d. III

trum filia dotata que promisit per pactuz iuratum q̄d dote contenta nullum ad bona paterna regressum habere paterne intestato decedente possit sibi succedere. presertim cum aliis fratribus ⁊ sororibus: Genz. vt audiui. in c. quāuis pactum. de pac. li. vi. lz q̄ sic. q: pr̄ decedendo intestatus vr̄ tacite ppinquioribus reliquisse hereditatem suam: vt. l. conficiuntur. ff. de iure codi. constat autem q̄ si pater eam instituisset q̄d nō obstante renunciatione admittenda est ad hereditatem ex nouo iure. ar. extra. de renun. c. j. de iureiu. ad nostram. ij. cū ibi no. facit. ff. de excep. rei iudi. si mater. §. eandem. cuz concor. Igitur ab intestato. ex quo sic decedens pater similiter videt̄ dedisse presertim: q: in dubio videt̄ fuisse intentio renunciantis filie ⁊ patris dotantis ne haberet recursuz ad eius bona contra eius voluntatem infringendo vel impugnando eius iudicium si aliis reliquisset. cum igit̄ nulli alteri pater reliquerit. ⁊ sic detestatus decedens sibi sicut ⁊ ceteris reliquerit tacite vt dictum est. igitur sibi possit succedere non obstante renum. ⁊ presertim vbi nulli alii liberi maxime masculi existunt. quorum fauore videtur pater in dubio eam voluisse renūciare. ⁊ per medium filie ad alium non peruenire hereditatem. secus autem vbi sunt nulli liberi masculi. sed vel sole alie filie vel soli cognati presertim alterius noie ex feminea linea attinen. q: tunc cessat ratio ⁊ intentio partis eam facien. renunciare. ⁊ ipsis filie. vt sic arguatur ab intentione partium ⁊ verisimilibus arbitrata. ar. iure communi. Tenent tamen quidam contra propter generalitatem renunciantis que etiam concernit ⁊ concernere potest successores ab intestato vt sic ex quo simpliciter ⁊ generaliter renunciauit vtriq̄z vie renūciasse vr̄. ff. de suc. edic. l. j. §. sed si vendendi. cum ibi no. in gl. qui enim effuso sermone loquitur in promptum incidit periculum. arg. l. fi. C. de nup. pro hoc etiam potest induci quod no. Cy. post practicam. C. de resein. ven. l. rē maiores. in. vj. q. ⁊ Io. an. in nouel. de emp. ⁊ ven. c. pen. super glo. ⁊ respōdet ad rationem Genz. quia illa iuris presumptio que presumit patrem intestato decedentem tacite propinquioribus reliquisse. tunc habet locum cum pater non fecit aliquem renunciare: quia tunc quo ad illum ex quo constat quod semel voluit per renunciationem filiam excludere adhuc eiusdem presumitur voluntatis. nisi constet expresse quod sibi donare voluerit. quia incertis non certis ⁊c. vt. l. continuus. §. cū ita. de verbo. obli. Ad aliam rōnez dicunt q̄d imo in dubio videtur fuisse contentus omni vie renunciare. ex quo generaliter ⁊ vniuersaliter renunciauit nullum ⁊ quando. q. qui nul

lii vel oē dicit nihil excludit.ff.de re. du. si is q ducēta.§.vtrū.

De procuratoribus. Rubrica.

¶ Relevatio substituti in si. procuratori non inducit substituendi potestatem.h.d. I

A procuratorio Non dē q dñs procuratori dedit ptātem substituendi.sed postea in relevatione cavetur q dño relevat eum & eius substitutum vel substituendū ab oi onere satisdandi. Queritur an illis verbis videatur sibi dedisse ptātem substituendi vt vigore mādati & ēt ante litis contestationem possit substituere? Videbatur q sic quasi faciendo posterius eo ipso videatur fecisse prius.ar.l. ad rē & .l.ad legatum.de procu. & .l.illud.§.fi. de acqui. here. Fuit dictum per oēs ꝯ.q̄ illa verba non sunt dispositiua. & q̄ verba prolata que supponunt aliud nil disponunt super eo qđ supponunt.ar.l.ex facto.de here.institu. & q̄ clausula in qua dñs relevat procuratorem venit ad executionem precedentis mandati. Et ideo q̄nuis verba ibi late ponant.tñ non ampliant precedentē ꝯmissionē.ar.de p̄sūbē.c.i.ad fi.in cle.

¶ Procurator datus ad audiendaz sniam dūtaxat potest appellare.hoc dicit. II

A constitutus Vel substitutus procurator ad audiēdaz sniam duntaxat possit appellare a snia lata ꝯ eum? Et vr̄ q non pp limitationem predictam: q̄ erat ad audiēdam sniam dūtaxat constitutus vel substitutus.ar.l.diligenter.ff.mādati.& ar.C.de procu.in.l.maritus. vbi maritus intelligitur prohibitus ab aliis que alias potuisset propter expressionem & limitationez mandati. pro hoc ēt bene facit de periculo & cōmo.rei ven.l.si vna.cum no.per Cy.C.de legi. q favore.in.ix.opi. Ad ꝯrium opinione oēs facient inclinati quia si appellare sit de connexis & dependentibus ipsi mādato. & q̄ est quasi vicinum ipsi mandato.ar.ad hoc.ff.iudi. sol.iam tamen.§.in hac. & facit ad hoc quod no. Comp. de elec.statuimus.li.vi.super verbo.in personam.in.i.q.quam sibi movet.& est circa mediuz.xii.colū. & q̄ dñs non vr̄ in dubio illam limitationem fecisse ad impugnandum suam iusticiam.quod esset si nō posset appellare.ar.ff.de testa.mili.l.iii. pro quo ēt facit.q̄ constitutus procurator ad cām licet cēseatur limitatus ad principalem tñ cām hoc non obstante pōt & dz appellare.extra.de procu.non iniuste.& .C.eo.ti.in.l.invitus.ergo & ista non obstante limitatione predicta non poterit appellare.fateor tñ q obstante limitatōz predicta nō poterit appellationem prosequi.ar.dicte.l.invitus.cum sua materia.& eoꝝ que no.Inn.in.c.p̄tino.de procu.vbi vide.

¶ An procuratorium generale extendatur ad causas futuras allegat & remittit.hoc dicit. III

Trum Procuratorium generale extendatur ēt ad cās vel lites futuras vel solum ad tunc p̄ñtes per.l.qui bz.§.fi.& .l.seq.ff.de iudi.tel.& dic vt ibi p oy.ꝯ de pñn.q̄ circa.cū ibi alle.solu. ibi pz.

¶ Potest quis constituere procuratores ad acceptanduz & permutandum etiam beneficia in posterum conferenda in genere.hoc dicit. IIII

Trum Quis possit constituere procuratorem ad acceptandum & permutandum ēt beneficia in posterum cōferenda? Videbatur q non.nisi in spē.& de certo beneficio daretur mandatuz.ar. .ff.de acqui.here.si quis mihi bona.§.sed vtrū generaliter. tñ oēs tenuerunt q imo per.l.iii.de procu. & q̄ isti non sunt de casibus in quibus requiritur spāle mandatū ꝯben. & prima parte no.per Cy.C.ēt per procu. in integrum resti. peti posse.l.i. sed vr̄ q ad permutandum sufficiat generale cum libera.ar.l.procu.cui generaliter libera.ff.de procu.quod verum est.vel si hēat mandatum fm formam.c. qui ad agēdū. de procu.li.vi.vt no. Jo.an.in novel.in.d.c.qui in tua . super verbo.per alios . de consue.audivi tamen q cancellaria nō expediret litteras permutationis virtute procuratorii facti ad permutandum beneficia obtinenda.

Qui dupt causas per seipsum supplendo vices procuratoris & advocati & obtinet expensas quas in eis fuisset facturus.& idē si hūit procuratores seu advocatos amicos.h.d. V

nducens Causam suam propriam q nō habuit procuratorez in cā & obtinens cū adversarius condemnetur in expensis possit petere inter expensas salaria procuratoris & advocati que dedisset.& sunt taxata in curia si eos habuisset facit q sic.ff.rem ra.ha.si procurator.circa mediū. In oppositum facit.ff.de fideius.l.stipulatus es.dic vt no.in spe.ti.de expen.§.postremo.v̄. quid ab emptore. Sed quid si habuit procuratorem & advocatum amicos suos qui pp curialitates & beneficia alias ab ea recepta nolunt hrē salariū. Queritur an tunc possit petere expensas pro procuratore & advocato? Vr̄ distinguendū an illi remittunt sibi aio & eā eum remunerandi vt tunc petere possit. An nō.& tūc p non.l.idēqz. .§.fi.& .l.si vero non remunerandi.in prin.ff.mandati.

Constitutis duobus procuratoribus insolidum non potest vnus gesta p p̄cēsū substitutū alteri⁹ ratificare.h.d. VI

Uo fuerunt Constituti procuratores cum clausa & quilibet eoꝝ insolidum. & q non sit melior conditio occupantis ad certam cām cū ptāte agendi & defendendi &c. & oia alia faciendi que constituens faceret si p̄ns interesset quorum procurator vnus substituit.sed non reperitur scripta substitutio in actis nec alias pōt constare de ea: q̄ notarius cāe coraz quo substituit mortuus est.nec reperitur manuale suum nec prothocollum.tandem multis terminis cum substituto illo servatis.pars adversa pretendit nullitatē processus cum illo substituto habiti. & substituente suo ēt mortuo non vult procedere vlterius in causa nisi reiteratis & resumptis terminis . aliter vero procurator superstes vult q vlterius procedatur in cā ēt non resumptis terminis & ratificat omnia acta cū dcō p̄cēso substituto. Querit an eo ratificāte sit non reiterato terminis vlterius procedendum in causa? aliqui inter quos tunc eram dicebant q sic. & q sufficeret ratificatio alterius procuratoris per.l.licet.de iudi.q̄ procurator ille personam dñi repñtat.vt.l.ossa.ff.de religio.& pōt in causa facere ea que dñs posset ēt virtute generalis clausule &c.superius inserte.quidam tñ in quoꝝ opinione fuit maior pars dicebant ꝯ.tuz q̄ illius procuratoris noie substitutus nihil egerat.sed noie procuratorio.cum substituentis . igitur non possit ratum hrē quod suo noie non est gestum: vt in regula iuris.& .l.si pupilli.de neg. ge. tum ēt quia ex quo non apparebat substitutio perinde erat ac si non esset.ar.l.iii.l. & .l.rurila.polla.ff.de ꝯben.emp. igitur acta cum tali substituto perinde sunt nulla.ac si substitutio non fuisset.igitur rata haberi non possunt.q̄ quod ab initio. nullum est ex post facto ratificari non potest.ar.l.quod ab initio.tuz ēt quia in preiudicium alterius non potest quis ratificare acta cum non procuratore:vt.d.l.licet.ad hoc accedit quod no.H.de rescrip. in.c.nonnulli.super verbo. speciali mandato. & per cy.C.in quibus cau.in inte.rest.non est neces.l.si tutor. & in casu premisso ex tali ratihabitione preiudicabatur parti adverse:q̄ servatus erat terminus ad ponendum & articulandum in quo non dederat obiectus quos nūc dare volebat si terminus reiteretur. tum etiaz quia dicta lex loquitur in domino ratum habente.acta vel gesta cum non procuratore. non autem loquitur in procuratore ratum habente nomine domini. Et quidam etiam dicebant alias fuisse decisum in palatio . q lex illa locum non haberet procuratorem ratificante solum & non domino.& pro hoc bene facit quod no. Jo.an. in novel.de procu.c.is qui.in prin.li.vi.

Sufficit constituere duos procuratores insolidum absqz eo q dicatur cuilibet insolidum.h.d. VII

Uidam Constituit Titium & Meuium procuratores insolidum & non dixit & quilibet eorum insolidum . sed simpliciter insolidum . Queritur an quilibet eorum sit insolidus vel ambo simul ad solidum & non quilibet? Videtur q nō esset qlibet.q̄ si ē ibi aliq̄ dictio distributiua.dixit qda ꝯ. alias dictio

insolidum nihil operaretur. et pro hoc tex. ff. de procurato. pluribus. et extra. de procura. si duo. vbi non ponitur dictio quilibet vel quidlibet. quod si constituens dicit ego vos et quemlibet vestrum constituo procuratorem et non dicat insolidum. an tunc intelligantur constituti insolidum: dicunt aliqui quod ideo ligantur insolidum constituti. ar. eorum que no. in. l. pluribus. ff. de le. ii. et pro hoc facit tex. in. c. cum plures. i. resp. de offi. dele. li. vi. vbi dicit quod insolidum hoc posuit. licet in forma mandati non opponantur illa verba insolidum: et vide quod no. Jnnocen. in. c. in nostra. de procura.

¶ Procurator cum libera potest acceptare beneficia. h. d. VIII

Procurator Generalis etiam cum libera non tamen habens speciale mandatum acceptandum beneficium possit acceptare? Et quod non posset. quia non possit adire hereditatem. ff. de acqui. here. Paulus respondit. sed hec ratio non valet. quia in littera dicitur per te vel alium duxeris acceptandum. sed ad hoc quod requiratur speciale mandatum allegari potest. ff. de acqui. her. si quis mihi bona. § iussu. et § sed verum. et quia sic debet esse in matrimonio spirituali sicut in carnali ad quod contrahendum opus est speciali mandato: vt. c. fi. de procu. li. vi. li. ll. in omnibus etiam circa istam materiam non equipararentur: vt ibi patet per gl. super verbo. contraxerit.

¶ Procurator constitutus et effectus dominus litis potest alium substituere et licet procurator substituens moriatur ante acceptationem valet processus cum eo agitatus. h. d. IX

trum Procurator substitutus a principali procuratore habente potestatem substituendi et substituendum virtute eiusdem potestatis. si per litis contestationem efficitur dominus litis possit alium substituere postquam sic effectus est dominus litis. tenuerunt quod sic sicut et principalis procurator factus dominus litis posset etiam si alias non haberet a domino potestatem substituendi. iuxta. l. neque. C. de procu. et iuxta. c. i. § l. de procu. li. vi. quia talis substitutus a principali procuratore virtute potestatis ad hoc date ipsi procuratori substituendi videtur ab ipso domino constitutus. ar. l. item eorum. ff. quod cuiusque vniuer. et l. cum essent. ff. de seruit. rusti. predi. § fi. cum ibi no. in fi. et no. ff. de procu. l. i. in. i. glo. per doctores. Jdem eadem ratio est de tali substituto facto domino litis que est de principali procuratore. igitur idem ius in vtroque. ¶ Sed pone procurator habens potestatem substituendi. substituit quendam alium. antequam tamen procurator substitutus acceptaret mandatum substituens procurator mortuus est. domino tamen qui eum procuratorem constituerat bene viuente adhuc. tandem substitutus acceptauit mandatum et domino causam ignorante substitutionem factam et mortem sui procuratoris et in causa processit. Queritur an processus cum eo habitus teneat? Quidam dicebant quod non: quia mortuo procuratore substituente fuit reuocata substitutio seu mandatum factum substituto. ex quo decessit re integra. id est antequam substitutus acceptasset mandatum vel processisset: quia mandatum morte mandantis soluitur. ar. ff. mandati. l. inter causas. in prin. insti. e. ti. § item si adhuc. ff. de procu. l. si defunctus. cum ibi no. a glo. sensu. Alii vero dicebant referre. an procurator mortuus substituisset tanquam dominus litis: quia cum eo fuerat lis contestata. et virtute illius domini litis per contestationem litis sibi quesiti. et tunc vera est opinio predicta quod per eius mortem re integra expiret mandatum. an vero substituisset forsan ante litem contestatam non factus dominus litis. vel forsan post non virtute illius litis nec tanquam talis. sed virtute potestatis substituendi a domino sibi date. et tunc non expiret. ex quo dominus cause a quo talis substitutus videtur potius constitutus per predicta supra proxima questione. aut adhuc viuit. et sic mandatum quod ab ipso videtur potius factum. per ministerium tamen mortui procuratoris non potest dici reuocatum morte. ex quo ipse viuit et c. hoc facit. quia talis substitutus a procuratore virtute potestatis de substituendo a domino sibi date mandatum sibi factum non possit ab ipso procuratore substituente reuocari expresse vt in. c. is qui. de procu. li. vi. ergo multo minus nec tacite per mortem. secus tamen in membro precedente vbi substituit tanquam dominus litis. quia tunc non censetur constitutus a domino. sed ab ipso met procuratore. et esset per eundem reuocabilis expresse. et ideo ibi per mortem eius re integra reuocatur. et hec opinio pluribus placebat. Alii vero distinguebant an virtute potestatis date ad substituendum substituisset certam personam de qua substituenda sibi fuerit mandatum. et tunc ex quo dominus sciebat personam que substituenda fuerit per mortem substituentis procuratoris non expirent mandatum. sed potius inspiciatur vita domini scientis substitutum. an vero esset sibi data potestas substituendi incertum. et tunc non inspiciatur vita domini ignorantis substitutionem et personam substituti sed potius sciam et vitam vel mortem procuratoris. sic quod eius mortem reuocetur substitutio. sed precedens opinio magis placet. quia virtute potestatis substituendi etiam in incertum facta substitutione videtur substitutus a domino constitutus. et eius personam seu eius electionem videtur dominus commisisse fiducia procuratoris et postquam per eum talis substitutus fuit electus videtur etiam per eum electus qui totam incertitudinem et eius determinationem contulit in procuratoris determinationem. iuxta ea que habentur in. d. c. i. § licet. cum dicit etiam expressa certa persona. cum ibi no. de procu. li. vi.

¶ Judex dando tutorem vel curatorem non potest illi dare facultatem constituendi procuratorem ante lit. conte. h. d. X

trum Judex dando alicui tutorem vel curatorem possit illi tutori vel curatori dare potestatem constituendi procuratorem ante litem contestatam? Fuit dictum quod non: quia tutor vel curator licet dentur a iudice tamen a lege et non a iudice suam recipiunt potestatem: quam iudex non debet nec potest diminuere nec augere. sicut nec testator. facit. l. lucium et meuium. § i. ff. de administra. tuto. iuncta. l. ius publicum. ff. de pactis.

¶ Si procurator transfert in totum vices suas non potest reassumere sine speciali mandato. h. d. XI

Procuratori Datur potestas substituendi in procuratorio in quo constituebatur procurator in suo robore nihilominus duraturo. non tamen fuit sibi data potestas substitutum reuocandi. tandem ille procurator simpliciter et in totum sine quacunque retentione transferendo vices suas substituit. et substitutus causam occupauit. et durit aliquo tempore. Queritur nunquid procurator substituens possit causam resumere. et videtur quod non. ex quo in totum transtulit vices suas. et sic non remansit procurator. quasi functus officio suo. ar. extra. de procu. is qui. cum ibi no. super verbo. aliud. Jn oppositum videtur per illa verba procuratorio in suo robore nihilominus duraturo. primam partem credo veriorem: quia in totum transtulit vices suas quasi se totaliter et omni potestate exuerit. licet secus crederem si simpliciter substituisset propter predicta verba.

¶ Citatus ad instantiam non procuratoris potest obtinere sibi illum condemnari in expensis. et se absolui ab obseruatione iudicii et condemnari de falso. h. d. XII

Jnprocurator Jmpetrat commissionem nomine alterius et facit citari partem ad dicendum contra modo cum ille vult procedere in causa ille dicit se non procuratorem nec habere mandatum. Queritur quod remedium dabitur sibi contra illum impetrantem commissionem sic eum vexantem. scilicet quod absoluatur ab obseruatione iudicii. et condemnetur sibi ille vexans in expensis. ar. l. eum quem temere. ff. de iudi. nec ob. si dicatur quod iudex nullam iurisdictionem habet. et sic non potest condemnare in expensis. quia immo habet in hoc. ar. extra. de rescrip. nonnulli. in fi. cum ibi no. Jtem ille impetrans tanquam falsarius est puniendus. de rescrip. nonnulli.

¶ Potest quis constituere procuratorem pro se et aliis presentibus et non contradicentibus. h. d. XIII

trum Si constituam procuratorem pro me et quibusdam aliis in causa quam mouebamus seu mouere volebamus contra quendam alium. vel in causa que contra nos mouebatur seu moueri debebat illis aliis in constitutione procuratoris presentibus et non contradicentibus sed tacentibus et patientibus valeat procuratoris constitutio quo ad illos vt sic talis procurator debeat admitti ad agendum pro illis vel

ad eos defendū virtute talis pcuratoris. vt ꝙ sic. ar. l. qui pe
titur. ff. manda. ꝛ ar. l. si pcuratori presen. ff. de ver. obli. ꝛ q2
sunt ꝯsortes eiusdē litis. l. i. ꝛ. ii. de ꝯsti. cum. M. ferrarien. cū
ibi no. ꝛ q2 ibi ꝯdicendo ptāti. quo ad se pcuratorez impedi
re. igitur tacendo videbant consentire. ar. extra. de regu. iu.
qui tacet. ꝛ notatur. ff. de pig. fideius. § pati.

Sufficit ꝙ inuentarium fcm̄ per curatorē datū adulto re
ferat se ad inuentariū factum per tutorē prius. h. d. XIIII

trum Inuentariū fcm̄ per curatorem datuz adulto qd̄ se refert ad inuentariū tuto
ris sit sufficiens. puta dixit curator inuētariū facio
ꝛ inueni in bonis illa bona que sunt descripta in in
uentario qd̄ talis fecit qui fuit tutor illius adulti cum esset pu
pillus. queritur nunqd istud inuentarium sit bonum: vel an
sit necesse specifice singula enumerare. qdā dicebant ꝙ esset
necc͞ia singularū rerum expressio. pp earum reruz medio tpe
mutationē forte augmētū vel diminutionē. Alii vero repu
tabant non esse necesse expresse res exprimere. imo talis ex
pressio esset sufficiens. q2 refert se ad certum. ar. l. in summa.
. ff. de reiudi. C. de sen. que sine cer. quan. p. l. ij. ff. de ver. ob.
vbi aūt. § sed qui vinum. ꝛ nisi alias constaret de multitudi
ne augmento vel diminutione deberet intelligi esse eiusdem
qualitatis vel bonitatis cuius tunc erāt. ꝛ ipu tādūz esset sibi
si forsan fuissent diminute vel deteriorate. ar. l. fi. C. arbi. tu.

Qñ in mandato ad permutandū est clausula ꝙ a dic cō
stōnis inclusiue ad vnum annum esset sibi sublata ptās itelli
gitur ꝙ infra annum tm̄ hēat ptātē ꝛc. h. d. XV

Quidam Constituit pcuratorē ad pmutā
dum beneficium suum cum tali. ꝛ
subiunxit in pcuratorio ꝙ volebat ꝙ a dic illius cō
stōnis inclusiue ad vnum annum dicto pcuratori esset subla
ta ois ptās. pcurator aūt ille post annum pmutauit. Queri
tur an valeat permutatio vel non. q2 dicebat ille cū quo per
mutauerat ꝙ volebat eaz tenere. q2 predicta verba a dic illa
ad annum ēt intelligi debebant ꝙ infra annuz non hēret ptā
tem sed post. constituens vero qui eandē pmutationē impu
gnabat dicebat ꝙ imo erat sensus. ꝙ infra annum dūtaxat
hēret ptātem ꝛ post non. ꝛ pro ista parte fuit iudicatuz pp̄ter
verbum sublata quod denotat priuationē. ꝛ per ꝯñs suppo
nit ptātem fuisse datam infra annum ꝛ post sublataz. q2 pri
uatio supponit habituz: vt. l. manumissiones. de insti. ꝛ iure.
ꝛ. l. cum dotem. ff. de ver. obli. ꝛ igitur ad annum sumebat
pro post. i. post annum.

De restitutione in integrum. Rubrica.

Restō aduersus lapsuz fataliū censet incidenter peti. nec
est tunc necesse peti ꝯ sniam sup desertione lataz. h. d. I

Allata Snīa sup desertione appellationis
pp lapsum fatalium de quo notorie
constabat in actis si postea pars ꝯ quam lata fuit
petat se restitui pretextu minoris etatis vel alias ad
uersus illam desertionez ꝛ lapsum fataliū censeat peti restō
principaliter vel incidenter. dubium stat in hoc. q2 si inciden
ter dicatur peti tunc pcurator cāe ēt si ad hoc non hēat spāle
mandatū posset eam petere. secus si principaliter. iuxta nota
ta. in. c. suscitata. de inte. resti. oēs tenuerunt ꝙ censeatur peti
incidenter per dictuz. c. suscitata. ꝛ presertim. q2 cā ex qua pe
titur. ꝛ id aduersus quod petitur hz ortum ante ꝛ ex lite pen
dente precedente. alii tn̄ ꝯ. ꝛ ad. c. suscitata. respndent: vt ibi no.
Ho. Sed an sit necesse peti ēt restōnē aduersus sniam lataz
super desertione. tenuerunt ꝙ non lz esset ꝯsultum per notata
per Inn. in. c. coram. in fi. e. ti. sed non est necesse attento ꝙ il
la snia nō est noui iuris inductoria. sed potius prior is decla
ratoria. ꝛ iō sufficit restitutio aduersus id qd̄ declarabat.

De arbitris. rubrica.

Si vnus ex arbitris condemnat in plus q̄ alter cum p
testatione quod non intendit in minus condemnare nō va
let laudum. h. d. I

Duo arbitri Electi pnunciant. vnus cō
demnat in centum. alter ve
ro dicit ego non consentio: nec pnunciare: nec con
demnare intendo in aliquo. nisi condēnatio in centuz. ēt fiat
p sociū meū coarbitrū. ꝛ sic i. cc. ꝯsentiet ꝛ cōdēnet. ego in. cc.
condemno. Querit nunqd valeat condēnatio in. c. per. l. si
ex proferre. §. si arbiter. v. inde querit. de arbi. vt dicendū ꝙ
non: q2 expresse ab negat pnunciare in minori summa. ꝛ iō
non potest dici ꝙ in minori ambo consenserunt. ar. q2 plus
est expresse denegare q̄ tacere vel alias tacite consentire. ex
tra. de symo. sicut. de homi. petrus.

Si data est ptās tribus arbitris ꝙ duo soli possunt ter
minare cūm lz in procedendo admiserunt tertium nihilomi
nus valet sententia duorum tantum. h. d. II

Compromissum Est in tres ꝛ in
vnū ex ipsis quē
cunqz sit. sic ꝙ ipsi tres ꝛ duo ex ipsis hēant ptātez
cognoscendi ꝛ pnunciandi prout sibi placebit ēt non serua
to iuris ordine. ꝛ tanq̄ arbitri ꝛ arbitratores i aut amicabi
les ꝯpositores. postea oēs tres inceperunt cognoscere ꝛ pce
dere in negocio. ꝛ processerunt vsqz ad sniam simul. sed po
stea duo soli non vocato tertio qui tn̄ erat pñs. nec erat alias
impeditus pnunciauerunt. Querit an pnunciatio tenue
rit. ꝛ qdam tenebant ꝙ non. ex quo oēs tres simul inceperāt
cognoscere: per. c. cum plures. de offi. dele. li. vi. ꝛ per. c. fi. ex
tra. de arbi. li. vi. iuncta. l. item si vnus. § fi. cum. l. seqnē. ff. de
arbi. dicebant ꝙ hic erant duo cōpromissa. s. in tres vnuz ꝛ
aliud in duos. ex quo ergo partes ꝛ arbitri relegerunt vnuz
cōpromissum. s. in tres coram. oibus tribus ꝛ ipsi oēs tres
pcedendo dimiserunt aliud cōpromissum factuz in duos. ꝛ
per ꝯñs de isto cōpromisso est iudicandū tanq̄ de compro
misso simpliciter facto in tres. constat aūt ꝙ si simpliciter cō
promissuz fuisset in tres snia lata per duos non teneret si ter
tius esset contentus: vt in iuribus supra alle. proxime igitur
ꝛc. Item ex quo oēs tres simul occupauerant ꝛ de negocio
cognouerant: vr̄ ēt ꝙ oēs tres simul debebant pnunciare.
ar. ff. de iudi. l. de qua re. Item si dicatur ꝙ duo poterant p
cedere sine tertio. ex quo tn̄ tertium admiserunt. vr̄ ꝙ admis
sio tertii viciet eorum pcessum. ar. c. cum super. extra. de offi.
dele. Item sicut est in pcuratoribus ita dzēē in istis arbitris
pbat similitudo. q2 sicut arbitri a prauatis partibus cōpro
mittentibus sniam recipiunt ptātem. sic ꝛ pcuratores a consti
tuentibus. sed sic est in procuratoribus pluribus ēt in solidū
singulis constitutis cum clausula ꝙ non sit melior conditio
occupantis. q2 ibi locum hz occupatio intantum ꝙ si saltez
vnus occupauerit alius se non poterit intromittere quādiu
occupans vult psequi. vel non est alias impeditus: vt in. c. si
duo. de procu. li. vi. igitur ꝛc. Idem dicam in arbitris. cum
igitur hic oēs tres occupauerint non vr̄ ꝙ duo soli potuerit
procedere tertio nullatenus impedito. ꝛ cum eis procedere
parato. Alii tn̄ cum quibus tunc lz dubius ego eram tene
bant ꝯ ꝙ imo valeret snia duorum. ex quo partes etiā solis
duobus quicunqz essent ex eis pnunciandi dederant ptātē.
ex quo. n. soli duo potuissent in oibus processisse lz in cogno
scendo vel deliberando admiserunt tertium. non pp hoc mi
nus ipsi duo cognouerunt. imo melius. igitur ꝛ pp hoc mi
nus dz valere quod ipsi duo postea fecerint. imo longe plus.
si enim fecerunt plus q̄ facere tenentur in cognoscēdo lon
ge melius valere debet eorum sententia: quia qui facit quod
plus est facit vtiqz quod est minus. quod sub illo pluri inclu
ditur. pro hac parte posset induci quod notat Inno. in. c. cuz
ex offi. de prescrip. nec ob. c. cum plures. de offi. dele. quia ibi
non negatur quin si omnes tres cognoscerēt simul. duo aut
vnus possent etiaz alio vel aliis non vocatis diffinire: posset
enim dici quod possent. esto quia omnes tres cognouerunt.
non minus. immo magis quilibet cognouit. ꝛ ideo cuz nul
li tota iurisdictio saltem quo ad exercitium competat. ex quo
quilibet occupauit. ꝛ quilibet eam exercuit. videtur quod si
duo aut vnus occupat sibi potestatez pronunciandi. postea
soli sine alio vel aliis pronunciando debeat tenere sententia.
sicut ꝛ totus processus per duos aut vnum a principio occu
pantes vel occupantem sine alio vel aliis tenuisset: quia
quod iuris est de toto processu quo ad totum. ita debet esse

de qualibet eius pte. iuxta. l. qua de tota. ff. de rei ven. sed hec solutio non vr bona. qr immo si oes incepissent ab initio cognoscere oes hrent diffinire: vt no. gl. in. d. c. cum plures. sup verbo. vno eorum. pro quo facit: qr in pluribus ordinariis quorum quilibet hz ptatem in solidum. si oes incipiunt pcedere insimul. postea vnus sine altero non posset pcedere nec diffinire cessante impedimento: vt. l. pomponius. ff. de re iudi. et ibi no. et notatur in. l. duo ex tribus. in prin. in. e. ti. et no. doc. in. l. i. ff. de offi. psul. quod secus est in terminis. c. cu plures. qui ab initio vnus solus occupans qr tunc per occupationem in tantum sibi appropriatur tota iurisdictio saltem quo ad exercitium. q penes alios. nisi iste occupans impediatur procedere est ligata: vt ibi no. et ideo non mirum si alij non possint procedere: et per eundem modum posset riideri ad. c. si quem. de procu. li. vi. et dicendum eadem rone est. q si tres pcuratores insolidum cum clausula q non sit melior conditio occupantis deputati ab initio oes simul occuparunt q duo aut vnus soli sine alio vel alijs et non impedito vel impeditis procedere possent. et si de facto procederent sic sibi occupando appropriarent ptatem. q alij postea nisi eis impeditis vel nolentibus pcedere intromittere se non possent non ob. c. si. de arbi. nec. l. item si vnus. §. si. nec. l. se. qr ibi simpliciter fuit copromissum in tres. hic vero in tres et in duos. nec ergo mirum si duo possint. nec ob. quod dr hic fuerunt duo compromissa. s. in tres vnum. et aliud in duos. qr dico q non. sed solum vnum hns duas partes. s. q oes tres non et pnt procedere vel et soli duo. cum enim dicitur copromittimus in tres et in duo illa culpa et non copulat inter orationes: vt sit sensus quod facimus vnum compromissum in tres et quod sancimus aliud in duos sicut intitur concludere illa oio sed copulat inter terminos: et est sensus q nos facimus vnum compromissum in tres sic q ipsi tres et duo ex eis pnt cognoscere seu procedere. et io lz oes tres simul a principio pcesserunt et soli duo poterunt pcedere. pro hoc et facit qd no. Inn. in. c. quintavallis. de iureiu. vbi tenent q in vna pte pnt pcedere vt arbitri: seruato iuris ordine et ep. Non ob. lex de qua re. qr fateor q teneret pnunciatur eius qui cognouit nisi per alium vel alios q soli hnt ptatem pnunciandi. vt hic. Non ob. c. cum super. de offi. dele. qr ibi adhibuit illum q nullam hnt ptatem hic duo adhibuerunt tertiu qui et vna cum eis habuerat ptate. nec pp hoc intendebant suaz diminuere ptate qn ipsi duo cum vellent pcedere possent cu non videant elegisse via ad ipugnanda sua iudicia. arg. l. iij. ff. de testa. mili. arg. tamen contra. extra. de elec. cum vinton. et quod ibi no.

De iudicijs. rubrica.

¶ Deputati ad officium querendorum luminariu in ecclesijs non possunt pro illis agere ex officio. h. d. I

Nisi Qui in ecclesijs constituuntur ad querendum pluminaribus possint agere pro his que debent illis luminari. puta ex ca legati vel alias. et in facto erat q in vna ciuitate vel de psuetudine vel statuto si excoicatus stet in excoicatione per mensem et vltra post mensem tenetur ad libram cere pro quolibet mese quo postea remanebit excoicatus applicandum luminaribus ecclesiaru in quaru parrochia moratur mo ptigerat q epus illas penas pretendes sibi applicanda. per nonnullos annos spoliauerat ecclesias illis penis. modo oes luminarij ecclesiaru qlibet p se seu officij sui noie et noie ecclesie cuius erat luminarius seu questor pstituerat pcuratore vnum q petebat noie procuratoris se restitui ad ius percipiendi dictas penas pe epm querit an libellus ille esset admittendus: et talis pcurator ad agendum noie talis officij et cuiuslibet ecclesie et vt dictum q nomini si rectores ecclesiaru de quaru iuribus agitur et ad quos principaliter pertinet negligerent psequi ius ecclesiaz suarum pdictaru. ar. no. per Inn. et in. c. cum olim. de testi. Alij dicunt hoc verum si officium aliuum luminariorum seu questorum non est certum nec perpetuum in ecclesijs: qr tunc no videt posse agere noie ecclesiaru alias sic. ar. l. sancimus. C. de sa. san. ecc. et ar. no. per Inno. in. c. cu deputati. de iudi.

p pte tn luminarioz q possent admitti seu eoz pcuratores. alle. l. poponius. ff. de pcu. et. d. l. sancimus. et hoc credo verz q ex quo sunt psituti ad hmoi negocia pcuranda. ergo pro his age pnt et libere: et qnqz pcuratores alios deputare. ar. de pcu. c. i. li. vi. in fi. sed aliqui intelligunt illud de substitutione ad negocia: qua secus si ad iudicia. tunc enim non pnt nisi post litis contestationem: vt. l. neqz. C. de procur.

Frater ages petitoe hereditatis pe fratre dz hre alimenta et expesas a fre possessore hereditatis lite pen. II

Ceterum Filius agens petitione hereditatis pe fratre q cum fatet filium posse in prima instantia petere q p fratre possessorez hereditatis lite pe. sibi ministrent expensee seu alimenta per. l. si institutta. ff. de inof. te. Et vr q non. qr illa lex loquit in ca appellatois cu filius iam obtinuerat vnam sniam p se. secus forte si non obtinuisset: vt ibi no. gl. pro hoc et facit. ff. de libe. agno. si qs a libe. §. itez rescriptu est heredes. pro hoc. l. q de inofficioso. ff. de inof. te. tn oni tenuerunt pe qr equitas. l. si instituta. sibi vendicat locum et in casu principali seu in prima instantia.

Valet processus continuatus per legatarium in actione litigiosa intentata per testatorem. h. d. III

Ceterum Si testator legauit actione litigiosam suo noie iam p eu in iudicio deductaz et legatarius ptinuet pcessuz seu psequat lite teneat processus: Et vr aliqbus q non. p auct. nunc si heres. C. de litigiosis. In oppositu qr legatu valuit: vt. l. fi. in fi. C. de litigiosis. ergo actio transiuit in legatarium. C. de legi. ex legato nois. ergo illum vtiliter potuit deducere in iudiciu et in eius virtute litem psequi. nec ob. auct. nunc si heres. qr lz in fauorem rei dicat herede debere psequi assistere legatario ne forte detur sibi alius similiter legatarius actor q forte sibi esset potentior: tn non negat quin si legatarius ageret et sibi nil opponeret valerent pcessus cum eo habiti presertim herede et reo non pdicentibus sed agere patentibus: sed illi q tenent primam opi. dicunt q. l. fi. C. de litigio. est correcta per auct. nunc si heres. vt ibi no. et in auct. de litig. §. i. ego vero opi. se. eandem credo veriore qr dato q legatarius non posset agere si tn de facto agens obtineat pcessus pp hoc no est nullus. sed iniustus si sibi p debitore opponebat: vel iustus si nil sibi opponebat de vicio litigiosi: qr iudex no debat diuinare nec de facto supplere: et io tz pcessus nisi appellet vel si appellet et obtineat legatarius p tres instantias. ius enim actoris vel rei non reddit pcessum nullu sed iniustu saltem quo ad se et re ipsa et actio oriens ex tali snia p non hnte ius vel actionez lata recipit fundamentu in illo quasi pctu qui fit in iudicio tpe litis contestata. ff. de pecu. l. iij. §. idem scribit. sed an supposita ista opi. posset legatarius ptinuare pcessum inchoatu p testa. vel an oporteret eu de nouo incipere: et an si de nouo non incepit pcessum sed primu ptinuat valet pcessus: et vr q immo sit opus de nouo oia reiterare. ar. no. per gl. ff. de procu. que oia. in. fi. gl. pro hoc qr non transfertur psecutio litis de psona ad psonam nisi in heredibus vel vniuersalibus successoribus vel in dnos qui per pcuratore agunt vel a filio in patrem: vt no. per Inn. de iudi. q. v. et ibi alle. iura. ad hoc. p hoc qr agens directa alio modo agit qz agens vtili. aliud enim est medium concludendi in vtili qz in directa. cum igitur tali legatario non competit nisi vtilis actio ex legato nominis ergo et c. ad hoc satis potest induci quod no. per Cy. C. de actio. et obligatio. l. i. in. viij. q.

Pendentia remissionis inter duos collitigantes non impedit pronunciari inter alterum ex eis et tertium. h. d. IIII

Res Venerunt ad causam beneficialem et inter primum et secundum reuz et possessorem postqz primus probat intentionem suam concluditur in causa: et constat quod primus respectu secundi debet obtinere sed tertius qui venerat pro interesse suo dedit bonos articulos de iure suo exclusionis iurium primi articuli qui sunt admissi quia eis probatis beneficium illi tertio esset adiudicandu primus tamen petit ferri sniam pro se pe scdm pe que pbauit intentione suam et est pclusum:

tertius dicit ꝙ non est ferenda donec venerit remissio sua ꝛ tota cā quo ad eū expediaſ: queriſ an bene dicat facit ꝙ cā est expedienda inter primū ꝛ scḋm.ff.de rei ven.l.is a quo.ꝛ quod no.p Inn.de ↄces.preb.c.q: cunctis. circa p̄n.iij.gl. q: tertius non venit ad cām pro defensione scḋi possessoris sed solum ꝓ se.ꝛ iō q: non inuſcet se cāe que vertitur int̄ primū ꝛ scḋm defendendo possessionē secundi.imo solum ↄ̄ quēlibet deducit ius suum iō iusticia inter primū ꝛ secundū quorum cā distincta est a cā tertii non retardabiſ pp̄ tertiū quin pro primo ↄ̄ secundum feratur sn̄ia statim ex quo primo constat de iure suo.ar.no.per Inn.de re iudi.cum super.

¶ Iudex secularis potest dare curatorem clerico coram se litiganti.hoc dicit. V

Clericus Minor.xxv.annis agit pro debito vel alia actione personali vel reali ↄ̄ laicum ꝛ coram iudice seculari.iuxta.c.si clericus.de fo.ↄpe.queritur an tali clerico ille iudex secularis coram quo agitur possit dare curatorem ad litem vel an sit sibi dandus curator ad litem per iudicē ecclesiasticū ꝛ qdam dicebāt ꝙ non possit sibi dari curator nisi p iudicē ecclesiasticū suū. ar.c.si diligenti.de fo.ↄp.tamen maior pars tenuit ꝙ immo possit dari p iudicē secularē.ꝛ ꝙ esset dandus ab eo coram quo agebaſ p.l.si.§.de admi.tu. q: ex quo ille hꝫ iurisdictionem in cā principali ēt hēbit in incidenti ꝛ accessoriis sine quibus cā dici non pōt.ar.l.ad rem.ꝛ.l.ad legatū.de procur.C.de iudi.quotiens.de ordi.iudi.l.i.ꝛ.ii.cū ↄcor.sed primi qui tenent ꝙ non possit dari per iudicē laicū corā quo agebaſ: sꝫ per iudicē ecclesiasticū rn̄debant ꝙ q: in isto accidenti seu accessorio tangebaſ subiectio p̄sone clericalis seu spūalis ꝛ ecclesiastice que per dationē curatoris subiiciebaſ in hoc iudici seculari ꝛ ēt curatori ꝛ eius liberū arbitriū restringebaſ: vt.l.si curatorē hēns.C.de in inte.re.mio.quod debebat adeo spūale ꝛ ecclesiasticū reputari quod non debebat terminari per iudicē secularē cāe sed potius per iudicē ecclesiasticū.ar.c.tuam.de or.co.cum ↄcor.sed aliq replicabant ꝙ non erat spūale incidens nec ecclesiasticū sed potius ciuile ꝛ ꝓpe ex quo solum cāe ꝛ non p̄sone erat dandus tutor.ꝛ presertim q: curator non datur p̄sone sed rebus.insti.de cura.§.curatores. Itē ob. quod in hoc clericus subiicitur iudici seculari q: ēt subiiciebaſ sibi in cā principali in qua ↄ̄ eum per illum poterit sn̄iari ꝛ ↄdēnari in expensis ergo ēt eodē mō subiiciebaſ sibi in casu principali ꝛ in isto casu accessorio.cām ipsam ↄcernente.ar.reg.in.accessoriū presertiꝫ q: non vr̄ aliud posse dici q: cum curator sit dandus ad litem presentē non potest dari nisi per eum coram quo est lis.q: si ante litem dari dꝫ p iudicem ecclesiasticum tunc potius daretur ad litem futurā quod esse non potest.ar.l.q hꝫ.§.si.cum.l.se.ff.de tute.ꝛ.l.neq eorum.§.si decuriones.v̄.sed ita.ff.quod cuiusq vni.no.necesse aūt esset ꝙ ante litem motam sibi daretur cum non ante possessionem litem mouere nec esse in iudicio cum non haberet personam legitimam standi in iudicio.C.qui dari tuto.pos.in vniuersis.ergo ꝛc.

¶ An inferior a papa possit committere causam vt procedatur summarie remittit.h.d. VI.

Iterum Valꝫ minor seu inferior a papa cōmittere cām de ↄsensu partium cuꝫ ptāte ꝓcedēdi simpliciſ ꝛ de plano sine strepitu iudicii ꝛ figura: dic vt no.p io.an.i.c.si.de hē.li.vi.iuxta fi. ma.gl.

¶ Est in electione creditoris an velit continuare processum contra primum possessorem conuentum. an vero contra eū qui ab illo possessore eiicit possessionē.h.d. VII

Duobus Abbatibus cōtendentibus sup solo possessorio coram quodā cardinali super quodā monasterio quod quilibet ipsorum ad se pertinere pretēdebat contingit ꝙ qdam creditor egit ↄ̄ illū abbatē qui tūc monasteriū possidebat de fcō i ptib° petēs ab eo certā pecuniā debitū qḋ sibi ex certis cāis monasteriū debebat forsan ex aliq ↄ̄tu celebrato cū quodā abbate predecessore ꝛ ↄuētu illius monasterii ad vtilitatē illius monasterii.ꝛ cum p iudicē corā quo cā vertebaſ quedā grauamina i ↄcessu cāe illata fuissent isti creditori ipse ab eo ad sedē apostolicā appellauit ꝛ ei fuit ↄcdatū ꝛ p̄fixus terminus ad ꝓsequēdū ꝛ p ꝑtē abbatis ꝛ ↄuentus a populo extitit approbata ꝛ cā p̄cipalis ēt ad sedē apostolicā deuoluta de cōsensu partium ꝛ cum ibi obmisso appellationis articulo de ↄsensu partium creditor dedisset libellū sup negocio principali iste abbas tunc possessor cū creditore incepit litigare ↄ̄ eum succubuit. Istis pendentibus in possessorie p aliū ↄ̄ eū sup monasterio intentato corā cardi.ꝛ ille alius abbas fuit per sn̄iam restitutus ad possessionē monasterii ꝛ iste ↄ̄ quē creditor litigauerat expulsus ꝛ remotus de possessione ꝛ alter inductus.lꝫ adhuc sup petitorio illius monasterii cā ꝛ lis duraret inter eos ꝛ cū creditor prefatus peteret p illū primū abbatem ↄ̄ quē egerat rn̄deri libello sup petitōe debiti predicti ↄ̄ eū dato excipit ꝙ nunc non teneſ rn̄dere q: monasteriū non possidet ipse sed alius q ↄ̄ eū in possessorio obtinuit sn̄iam ꝛ dicit creditori ꝙ agat ↄ̄ eū si vult. creditor vero dicit ꝙ ipse adhuc pretendit se abbatē ꝛ se asserit hēe ius in petitorio seu in abbatia seu in monasterio.ꝛ iō pōt ꝛ dꝫ rn̄dere presertim ex quo cā ↄ̄ eū extitit inchoata noie monasterii dato ꝙ monasteriū non possideat. Itē petit ēt ꝙ ꝓcedaſ ↄ̄ ↄuētū ↄ̄ quē ēt simul cū dcō abbate cā extitit inchoata sed dr̄ sibi ꝙ ↄuentus non teneſ venire ad cām cū isto abbate ꝑtenso q non est in possessione monasterii. Sed si creditor ageret cū illo abbate restituto q nūc possidet abbatiā seu monasteriū ↄuentus q soli sibi nunc hn̄ti possessionē ꝛ administrationē monasterii teneſ assistere ꝛ obedire tunc veniret ad cām. Ex premissis queruntur quattuor. Primo nunqd primus ꝑtensus abbas q nunc perdit possessionē abbatie seu monasterii teneaſ respōdere libello ꝛ creditor possit agere ↄ̄ eum.vel an creditor necesse hꝫ agere ↄ̄ aliū restitutū nunc abbatiā seu monasteriū possidentē. Scḋo an possit ꝓcedere ↄ̄ ↄuētū ꝛ ↄuētus possidens teneaſ respōdere seu venire ad cām illo primo cū quo cā fuit inchoata cām defendente ꝛ in cā respondente: vel an nō aliſ teneaſ venire ad cā nisi agaſ ↄ̄ aliū q nunc possidet. Tertio si creditor ēt possit agere ↄ̄ illū q nunc possidet ꝛ ꝓcedere ↄ̄ aliū. Quarto an cā sit deuoluta ↄ̄ eū sic ꝙ virtute premisse deuolutionis cāe facte ↄ̄ aliū ēt ꝓcedi possit ↄ̄ eū. Quinto an dato ꝙ creditor non ꝓcedat ↄ̄ aliū nunc possidentē sed vult ↄtinuare ꝓcessum ↄ̄ illum ꝛ obtineat quero an preiudicetur alteri sic ꝙ executio possit fieri ↄ̄ eum in bonis monasterii. De primo dubio videbaſ qbusdā ꝙ primus abbas ꝑtensus q nunc non possidet non teneaſ respōdere libello: q: ex quo non hꝫ administrationē monasterii nec bonorū eius non pt̄ cāꝫ defendere nec agere nec ↄueniri.p quo facit qḋ no.extra.de elec.querelā.in.ii.gl. Sicut nec tutor vel curator cui esset administratio interdicta.ar.eoꝝ que hn̄tur.de offi.dele.venerabili.cum sua mā.insti.de suspec.tu.§.si qs aūt. Et q: alter qui nunc possidet rōe possessionis quā ipse hꝫ aut de supiori est de oībus iuribus rn̄dendus: vt no.p Inn. de ele.c.nihil est.p eundē.de resti.spo.in l̄rīs.circa prin.ergo ꝛ ille debeat ↄueniri ꝛ creditoribus rn̄dere tn̄ maior pars dn̄oꝝ immo oēs exceptis tribus tenuerunt ↄ̄ ꝙ imo ille primus lꝫ nō possideat ex quo adhuc ꝑtendit se verū abbatē ꝛ hēre ius in petitorio abbatie seu monasterii possit ↄueniri ꝛ teneaſ rn̄dere creditori sic ꝙ sit in electiōe creditoris quē velit ↄuenire lite pēdēte sup quo monasterio inter eos an illū vel possidētē. sicut duobus ↄtēdētibus de hereditate ꝛ lite inter eos pen. sup petitōe hereditatis creditores possunt agere ↄ̄ petitorem vel ↄ̄ possessorem hereditatis sicut eis placet: vt.l.si.C.de pet.here.cum ibi no.per glo.super verbo.cautione.ꝛ.ff.si cui plusq̄.per.l.falci.l.hoc autē.§.si duo.cum si. Nec ob. ꝙ non hꝫ administrationē q: hic defendendo cām nihil ↄcernens possessionē monasterii vr̄ administrare.nec est verum simpliciter.ꝙ sibi sit indicta administratio lꝫ sibi sit ablata possessio nec est simile de tutore vel curatore: vel alio administratore cui est administratio interdicta: q: illi nudi sunt administratores: nec habent ius in re seu administratione hic abbas pretendens se habere ius in petitorio hꝫ ius in re ꝛ in administratione. p hoc facit quod no.v.q.iii.q: episcopi.ad fi.i.gl. ꝛ ideo rōne illius iuris

ſtiius iuris pōt ꝯueniri ⁊ valebunt creditori acta cū eo ſi forſan poſtea obtīeat ī petitorio. ⁊ ſi ſuccūbat in petitorio īputet ſibi creditor. q̄ eū elegit. ſ; an fiat executio ꝯ poſſeſſorē dicta ī quarta q̄ōne. Nec ob. no. i. d. c. nihil. nec i. d. c. ſ. litis. p Inn. q̄ ibi loq̄ſ de debitorib⁹ cui tenet̄ rſidē. ⁊ ibi verū eſt ꝙ poſſi dēti aucte ſupioris ſoluēdo ſūt libati ⁊ ꝙ p eū q̄ādiu poſſidet poſſunt ꝯuēiri i caſu aūt p̄miſſo loqmur de creditore agēte ⁊ q̄rim⁹ quē poſſit ꝯuēire ⁊ h̄ ē verū ꝙ pt̄ eligē vel poſſeſſorē vel petitorē. p q̄ vī Inn. i. d. c. nihil ē. nec ob. gl. ii. i. c. q̄rela. de ele. q̄ lʒ gl. dicat ibi agi poſſe ꝯ poſſeſſorē eccleſie q̄ ē petebatur remoueri non tamē denegat q̄n etiā agi poſſet cōtra aliū q̄ ſe aſſeret verum p̄latū ſeu rectorē eccleſie lʒ non poſſideat.

¶ De foro competenti. Rubrica.

¶ Lʒ executio inſtri fieri potuiſſet ꝯ laicū mortuum non tamen fieri pt̄ ꝯ clericū eius heredē. I

Obligatus Eſt laic⁹ aliquis. i. certa pecunie quantitate ad vires ſigilli montiopeſſulani que obligatio h̄ʒ vim rei iudicate ⁊ abſq; quacūq; alia cognitōe executōi mandat̄ nec admittunt̄ niſi certe exceptiōes. ſ. ſolutionis ⁊ rei iudi. ⁊c. mortuo debitore ſuccedit ſibi clericus creditor ꝯ bona dicti debitoris. expoſito de more dicti ſigilli, pcurat fieri executionē p illā curiā regrens officialē aliquē. i. iuris ſubſidiū vt faciat bona diſtrai. opponit ſe dict⁹ ſucceſſor cleric⁹ ⁊ vult opponē debitas exceptiōes ꝙ executio nō dēat fieri. ⁊ corā eo petit ſe admitti ad eas p̄bādas officialis remittit eū ad curiā dicti ſigilli vt ibi opponat illas exceptiōes ⁊ ob h̄ debitor predictus appellat. q̄rit̄ an bn̄ ⁊ officialis grauauerit. Et vī ꝙ nō grauauerit. q̄ predeceſſor laic⁹ huius clerici fuit ꝯuēt⁹ imo ⁊ ꝯdēnatus imo ēt cū obligatio hēat vim ꝯdēnationis ḡ vī q̄ð idē iudex dēat facē executionē nō obſtāte ꝙ pſone ꝯditio ſit mutata imo ⁊ cognoſcē pp ꝯuētionē, arg. no. p Hoſ. de obli. ad rō. c. i. et in c. poſtulaſti. de foro cōpe. ff. de iudi. ſi q̄s poſtea q̄ʒ. Sed pōt dici illa vā cū eadē pſona ēēt ꝯuēta. hic aūt ſunt diuſe pſone debitoris laici ⁊ hēdis clerici quare vī aliqb⁹ ꝙ imo clericus dēat audiri ſup oppoſitione ſua ī foro eccleſiaſtico q̄ clericus in reali dēat gaudē de iure p̄uilegio clericali ⁊ ꝯueniri ī foro eccleſiaſtico. iuxta no. in auſ. vt oēs obedi. iudi. prouincie. §. hec conſiderantes. ⁊ p Archidi. de cle. iuga. c. i. lib. vi. ⁊ per Iaco. ⁊ Cynū. de duello. ⁊ preſertim q̄ vbi contra heredem debet fieri executio oʒ p̄mitti vocationem ⁊ aliquā cauſe cognitionem quā in clericum iudex ſecularis premittere non poteſt. arg. ad hoc quod no. per. Inno. de iudi. q̄ v.

¶ De litis conteſtatione. Rubrica.

¶ Confeſſio ſimplex quā facit reus ob libellū actoris nō dicendo aīo litis ꝯteſtandi ⁊c. non iducit litis ꝯteſtationē ſec⁹ ſi hēret ꝯditionē annexā. h. d. I

Acto Libello p creditorē ꝯ debitorē creditor reus nulla facta ꝯdictione ꝯfitet̄ debitū non tn̄ dic̄ aīo litē ꝯteſtādi. Querit̄ vtrū idubio vī habuiſſe aīum litem conteſtandi. vt ſic poſtea ſit neceſſe ferri ſniam ⁊ in ſcriptis. vel an ſufficiat p̄ceptū de ſoluēdo. Et dicebāt q̄dā ꝙ idubio videat̄ habuiſſe ad ꝯteſtādū. nec ſit neceſſe ferri ſniaʒ in ſcriptis q̄ ꝯfitēs idubio nō vī hēre aīum ad litē ſʒ poti⁹ velle euadere litē. Alij vō ꝯ. ꝙ imo idubio vī lis ꝯteſtata. ⁊ ſit ſnia in ſcriptis ferēda p ea q̄ notant̄. in. l. vna. C. de litis ꝯteſta. ⁊ in. c. dudū. de electio. §. litis. ſup v̄b. rſiſionē. ⁊ ſup illa gl. tʒ Io. an. in nouel. q̄ð cū gl. ibi dicit ꝙ p ꝯfeſſionē ſit litis ꝯteſtatio indubio cēſet̄ fieri aīo litē ꝯteſtādi niſi de ꝯrio p̄ceſſet̄. p h̄ Inn. de li. ꝯteſta. c. vno. in p̄n. p̄ʒa opinio vī verior ſm legiſtas modernos arg. l. ſi reus. ff. de p̄cura. quod itellige qn̄ ē ſimplex confeſſio vel plura. ſecus ſi haberet ꝯtradictionē annexam vt ſi ꝯfitēdo debitū dicēt ſe ſoluiſſe vel ſcm̄ pactum de nō petendo vel quid ſimile. ⁊ tūc p̄cedāt p̄dicte note. ⁊ vide circa hoc quod no. per Cy. C. de li. conte. l. i. in. i. q. ⁊. C. de iure. calum. l. ii. vbi. de hoc per eundem Cy. iunge. q. poſitam ſ.

¶ Ubi p̄cedi pōt lite nō ꝯteſtata p̄s rea nō cōparēs ob non rſiſiōem libelli nō pōt excōicari. II

Unquid In cā in qua pt̄ p̄cedi lite non ꝯteſ. p̄te rea citata nō cōparēte in t̄mino aſſignato poſſit excōicari. q̄dā dixerūt ꝙ nō. q̄ pt̄ p̄cedi ad vlteriora in cā ēt vſq; ad ſniam in ꝯtumacia p̄tis ⁊ iō nō eſt neceſſe p̄s ꝙ p aliqua remedia iuris cogat̄ vēire ⁊ iō tūc ceſſat miſſio in poſſeſſionē. ⁊c̄. de eo q mit. c. cū q. li. vi. in. fi. c. Aliq̄ vero dixerūt ꝯ. q̄ itereſt actore vt veniat rſiſurus. q̄ forſan p eius rſiſionē poterit p̄bare ⁊ non aliās. Alij dixerūt an citet̄ ad litis ꝯteſ. vel ad alios t̄minos q obmitti pn̄t vel ſunt ſupflui ⁊ tūc non. aut ad alios terminos ēētiales ⁊ tūc aut ſuari poſſunt ēt ſine p̄te. vt ſunt t̄minus ad iurādū ⁊ libellandū ⁊ ad ponēdū ⁊ ad p̄ducēdū oīa. ⁊ ad dicēdū ꝯ articulos ⁊ ꝯ p̄ducta ⁊ declarandū ⁊ ad dicēdū ꝯ declarationē ⁊ ad ꝯcludēdū q oēs ad volūtatē p̄tis pn̄t ſuari meli⁹ reu abſēte non vēiēte q̄ʒ ſi vēiret cū p̄ntia potius itereſt reū abſētē nil dicere ꝯ commiſſionē nec dare libellū nec iurare nec deliberare ſup libello ſuo: q̄ ſp eo vēiēte poterit petē ꝙ iuret de calūnia. vel eo recuſante puniat̄ pena iuris ⁊ ēt actoris itereſt reū nō dare poſitiones vel articulos. nec dicē ꝯ p eū datos ne p̄ducere aliqua. nec dicere ꝯ a ſe p̄ducta. nec ei⁹ itereſt reū non ꝯcludere cū in t̄mino ad h̄ aſſignato i ei⁹ ꝯtumacia ꝯcludi poterit ⁊ tūc reo nō cōparēte in t̄mino: vel t̄minis tali vel talib⁹ non poſſit excōicari nec dēat cū non poſſit nūc ꝯtumax dici cū q̄ aduerſariꝰ non itererat eū vēire nec ēt aliās puniri ei⁹ ꝯtumacia: potius. n. dici dʒ iuri ſuo reuūciās q̄ʒ ꝯtumax vel inobediens. aut citare ad t̄minū q non pt̄ ſuari eo abſente vt ad reſpondēdū de poſitionib⁹. non video quare non ſit eadē in reſponſione ad libellū ſeu ad petitionē vel ad deliberādū q̄ ⁊ forte veniēs ꝯfitet̄ ⁊ tūc q̄ actoris itereſt. q̄ forſitā aliās p̄bare nō pt̄ itētionē ſuā vel i p̄bando nimiū grauaret̄ ⁊ tūc niſi re⁹ citatus vēiat poſſit tanq̄ʒ ꝯtumax excōicari. Alij aūt diſtiguunt. an q̄s citet̄ ab hoīe ⁊ tūc poſſit nō veniēs excōicari. aut a iure ⁊ tūc nō. ad h̄ facit q̄ð no. ſpe. in ti. de expē. §. iuxta. v. q̄d ide. ſi cā ſit talis. Alij diſtiguūt an cā ē talis ī qua p̄ſentia partis pp ei⁹ reſponſiones ⁊ ꝯfeſſiones poterit p̄deſſe actori ⁊ tūc reus citat⁹ non vēiēs poſſit excōicari vel aliās rōe ꝯtumacie puniri an ſit talis i qua ꝯfeſſio vel reſponſio aduerſarii ſibi non p̄deſſe puta cā matrimonialis ꝯſanguinitatis vel affinitatis. ⁊ idē i cā beneficiali ibi non ſtaret̄ ꝯfeſſioni rei ad adiudicādū vel beneficiū p̄uidēdū de beneficio actorē: niſi aliās de iure ſuo cāonico apparet: vt no. Io. an. i nouel. ī. c. cū q mit. c. cū q. ſup v̄b. t̄miari. ⁊ tūc non vēiēs citatus non poſſit excōicari. q̄ p̄ p̄te actoris tunc non itereſt ne ēt poſſit alijs remedijs ad comparēduʒ cogi. ⁊ ſic loq̄t̄ dict⁹ tex. c. cū q. de eo q mit. in poſ. tu plenu⁹ ex oīb⁹ p̄miſſis opionib⁹ colligēdo dicas talē diſtictionē. aut q̄s ē citat⁹ a iure ⁊ tūc non poſſit excōicari nō vēiēs. q̄ mitius agit̄ cū lege q̄ʒ cū hoīe ei⁹ miniſtro: vt i mēbris ſeq̄ntib⁹. ar. l. celſus. ff. de arbi. aut ē citatus ab hoīe. ⁊ tūc niſi vēiat i t̄mio ad reſpōdēdū libello poſſit excōicari vel aliis ad vēiēdū iuris remedijs cōpelli ſi aliās non poſſet in cā p̄cedi ⁊c̄. vt lite non ꝯteſta. q̄n frequēter. §. fi. In alijs aūt t̄minis poſt litē ꝯteſtata. dic vt i ſeq̄ntib⁹ mēbris ⁊ cauſis. Aut in cā in qua pt̄ p̄cedi lite non ꝯteſtata vel ſummarie ⁊ de plano. et tūc aut ē citatus ad t̄minū q i tali cā non ē neceſſario ſeruandus iuxta cle. ſepe ꝯtigit. de v̄bo. ſig. ⁊ tūc ſit excōicandus nec aliās arctādus vēire. q̄ non ē ꝯtumax. Aut ad t̄minum ēētialē ⁊ neceſſario ſuandū. iuxta illā cle. Uel aliās de ſtilo ⁊ tūc aut itereſt actoris potius ꝙ non vēiat q̄ʒ ꝙ vēiat in t̄mino ⁊ tunc non vēiēs non poſſit excōicari vel aliās ad vēiendū coherceri. vt ſupra de pluribus t̄minis declaraui. aut actoris itereſt ꝙ vēiat i t̄mio. q̄ ē talis cā i qua ſtaret̄ ꝯfeſſioni rei ⁊ p eā res petita adiudicari poſſet actori. ⁊ tūc niſi vēiat citatus poſſit excommunicari vel aliās iuris remedijs ad vēiendū cogi. aut ē talis cā in qua non ſtaret̄ ꝯfeſſioni ei⁹ nec ferret̄ ſnia p actore niſi aliās doceret legitie de iure ſuo: tūc non dʒ excōicari non vēiēs: nec aliās ad vēiēdum compelli. quia fruſtra vēire cogeret̄ cum eius aduētus non p̄deſſet. ar. l. ali quādo. ff. ad velle. ⁊ hec oīa itelligerē vā ad iſtantiā p̄tis ſiue actoris p̄ſentis. nā ſi iudex p̄pēderet reum citatū nolle venire ex ꝯtēptu iudicis vel malicioſe ꝯtumacit̄ ⁊ iurioſe tūc p̄ſſit ⁊ dici ꝙ poſſet eū excommunicare vel aliās eū punire vel cohercere ⁊ iā ſi eius aduētus non p̄deſſet p̄ti p̄ſenti ne eius

auctoritas contemnatur vel eludatur. argu. ff. si quis ius di. nō obtem. l. i. ff. de no. ope. nunc. l. si. in prin. ff. de iudi. l. si p̄e tor. in fi. i. respon. bene facit ad hoc argu. l. sed extimendi. §. item si quis eum. ff. ne quis eum qui in ius vo. est vim eximat.

¶ De dilationibus. Rubrica.

¶ Dilatio ad partes danda est procuratori habenti generale mandatum. hoc dicit. I

Trum Si p̄curator generalis alicuius bñs p̄tē & ad lites futuras appr̄hēdat̄ i curia ro. ꝛ sic p̄ eius p̄ñtiā nō dēat esse i curia dēat dilatio dari sibi ad dominum consulendum? Dic quod sic. per. c. dilectus. de p̄cura. secus si specialiter ad causam illam constitutus fuisset vt ibi no. Innocen. ꝛ in. c. in pertractandis. de tura. calum.

De causa possessionis ꝛ proprietatis. Rubrica.

Si terminis seruatis in petitorio suspenditur petitoriū; non sunt idem termini reiterandi quia sufficiunt etiam in possessorio. hoc dicit. I

Trum Propter possidēris dato libello in solo petitorio i beneficialibus ꝯ ipediētē vel se opponētē ꝛ p̄tēdētē ius hēre ꝛ postea dicto dante libellū per aduersariū spoliato suspēsoqꝫ petitorio post datione articulorū i petitorio p̄ pte spoliati volēte i illo possessorio p̄cedere sit opus reiterare oēs p̄cedētes terminos sup possessorio? Et vi q̄ sic. ex q̄ solo petitorio erat actū ꝛ nō erat datus libellus in possessorio p̄serti qr tūc o ēs libellū possidebat nec ꝯqueri de spoliatōe poterat ꝛ ēt qr nō fuit lis ꝯtestata sup possessorio cuius occasio nondū erat exorta. fuit dictū q̄ nō: qr in bñficialibus si solo possessorio p̄cedat̄ non ē necesse dare libellū nec litē ꝯtestari. imo pt̄ p̄cedere summarie ꝛ de plano ꝛ habet locū in solo possessorio sup bñficialibus. cle. dispēdiosaz. Itē qr deducto ēt p̄mo petitorio satis q̄ ad sui nām erat deductū possessoriū lꝫ nō formalit̄ ad finē restituēde possessionis. sed potius tuēde. igit̄ sufficere videat̄. ar. ff. de excep. rei iudi. l. si cū ar. ꝛ. l. si fūdi p̄serti qr possessoriū restituēde est multū fauorabile p̄ spoliato ꝛ celeritatē desiderat ꝛ p̄serti in odiū spoliantis vt sic dicamus q̄ possessoriū retinēde q̄d in libello petitorij fuit deductū mutet̄ nūc i possessoriū restituēde. ar. i fi. ff. de secun. tabu. l. ii. §. si sub ꝯditione. vbi sm̄ tabu. mutat̄ ꝯ tabu.

Si i p̄tibus suspēso petitorio snia fert̄ sup possessorio tñ et appella. ab ea cōmittit̄ i curia ꝛ ptes corā auditore procedunt in petitorio ꝛ possessorio simul ꝛ i vtroqꝫ fertur sententia non valet lata super petitorio. h. d. II

Eco In p̄tibus sup ecclesia petitorio ꝛ possessorio tūdē i casu suspēso possessorio ꝛ lata snia i solo possessorio appellat̄ ab ea ꝛ desert̄ appellatiōi ꝛ ꝟtute appellationis cā appellationis cōmittit̄ in curia audiēda. ꝛ partes p̄cedūt corā eo i possessorio ꝛ petitorio simul ꝛ fertur snia in vtroqꝫ. q̄rit̄ an valeat i petitorio? Quidā dicūt q̄ nō: ex quo appellatio erat cōmissa dūtaxat a diffinitiua i solo possessorio alijs ꝯ. qr p̄ illā appellationē totū fuit deuolutū ad curiā. ꝛ peti. ꝛ posses. ꝛ p̄serti ex q̄ originalit̄ fuerat sup toto p̄cessu ꝛ necās ꝯtinētia diuidat̄ ꝛ si cā appellationis cōmissa totū negociū eo mō q̄ erat apud p̄mū iudicē i ptib⁹ cōmissūz videt̄ coraz eo aūt potuissent ptes p̄cedere i petitorio ꝯ ꝛ corā isto auditore p̄ p̄ria pte eriit plures. qr sub possessorio nō venit petitoriū. ar. c. i. de seqstra. cum ibi no. nec possessoriū trahit ad se petitoriū lꝫ secus cōtra. vt ibi. ꝛ ar. C. si a non compe. iudi. ff. de proprietate. facit. l. naturaliter. §. nihil. ff. de acqui poss. ꝛc.

De restitutione spoliatorum. Rubrica.

Si duab⁹ sniis sup bñficio latis ꝯ̄ aliq̄ ꝛ pēdēte cā sup desertione appellationis a p̄ria snia interposite ꝛ sup nullitate secūde snie bris p̄mā sniaz spoliat hēntem sam de hmōi spolio debet primo cognosci. hoc dicit. I

Rimus In data obtinuit vnā sniaz ꝯ sm̄ in data reū ꝛ possessorē a qua sm̄ in data appellauit ꝛ in cā appel. sm̄ i data p̄tēdēs p̄textu cuiusdā reseruationis p̄mū exclusum ꝛ se de nouo obtinuisse mādatū a papa q̄ sibi i vim illius reseruationis p̄uideret̄ ꝛ i possessionē reduceret̄ non obstā. litis pēdē. si non foret alicui ius q̄situz obtinuit sniam p̄ se ꝛ p̄ sm̄ auditorē q̄ cognouit de cā appel. sibi obtinuit p̄uideri postea p̄mus i data obtinuit vnā commissionē vni suo auditori sup desertione appel. emisse per sm̄ in data a p̄ria snia p̄ ipso p̄rio lata ꝛ sup nullitate snie p̄ ipso sō late. lꝫ pēdēte lite icboata ꝛ sup dictis desertione ꝛ nullitate p̄mus spoliauit sm̄ possessione sua ꝛ obtinuit possessionē in virtute cuiusdā executorie quā obtinuit sup p̄ria snia p̄ se lata. sō vō i data petit an oia se restitui ꝛ vt spoliaz ꝛ spoliationē vt attēptatum lite pēdēte reuocari. p̄mus vō in data petit p̄us debere p̄cedi sup desertiōe appellationis emisse a p̄ria snia ꝛ super nullitate sō snie. q̄rit̄ sup q̄ p̄rio p̄cedit? Dictū fuit q̄ p̄ria sententia lata p̄rio fuit nulla obstante reseruatione ꝛ decreto ꝛ ea apposito ꝛ sic p̄ ꝯñs appellationē ab eo interpositā non posse dici desertā ꝛ frustra de eius desertione q̄ri ꝛ similiter possessionē obtētā i virtute executorie potu⁹ dēre dici spoliationem de facto ꝛ iō de hmōi spoliatione p̄us eē q̄rēdū ꝛ restōnēz ante oia fiēdā p̄ eo q̄ habuit sām sniam q̄ supponit̄ lata p̄ iudicē hēntē bonā cōmissionē sup h ꝛ lꝫ p̄m⁹ ꝯtenderet dictam sām sniam nullā. qr tñ nullitatis iquisitio reqrit altiorē indaginē pp qd ēt iudicio adipiscende possessionis nō obstat q̄d nullitatis q̄ multo min⁹ nec iudicio restituēde. ar. C. de edic. diui adri. tol. l. ij. qr spoliat⁹ an oia restituēdus ē. de ordi. cogni. sup spoliatōe. Aliq tñ dixerūt q̄ snia lata p̄ p̄rio forte nō ē nulla ex q̄ p̄o i p̄cessu de reseruatione nil opposuit i termino q̄ debuit ꝛ lata fuit snia. vel saltē talis snia tenuit nec fuit nulla i p̄iudiciū p̄ris ꝯ quā fuit lata vt pereret exceptiōe rei iudicate nō tñ vt ꝟtute snie reuera i bñficio ex p̄ q̄ fuit lata aliqd ius acqrat̄. Reseruatio. n. lꝫ ipediuerit q̄ ad iuris acqsitionē ꝛ ligauerit man⁹ cuiuscūqꝫ iferioris q̄ ad collationē vel iuris adiudicationē non tñ quo ad p̄cessum iudicialē ꝛ ea q̄ resultare poterāt ex p̄cessu seu q̄ ad p̄cessus efficaciā q̄n snia ab eo lata pareret exceptionem rei iudicate inter partes inter quas lata est si non appellatur vel si appellatur ꝛ appellatio deseratur p̄textu allegationū competētiuz ꝛ non oppositaz nō potest snia retractari. de re iudi. inter mon. C. de rei iu. suspē. lꝫ regula suprioꝝ vel iuriū acq̄sitōis seu adiudicatiōis facte nō trāseat snia in rē iudicatā. iuxta no. p̄ Inn. de rescri. ꝯstitut⁹. in fine hīi tñ dictum fuit q̄ sō in data nō pōt tanq̄ spoliatus directo iudicio possessorie se restitui petere qr pp reseruationē cui ēt initi sō nunq̄ potuit hēre verā possessionē qua posset petitū iudiciū restitutoriū. Nā an q̄ sibi in ꝟtute reseruatiōis ꝛ noui mādati p̄ eū ipetrati de sibi p̄uidēdo: si non foret alteri ius q̄situ obtinuerat possessionē seu detētionē ad quā petit se restitui qd nō pōt qr illa possessio erat ifecta p̄ reseruationē intētū q̄ reuera nō cēset̄ habuisse possessionē pp no. p̄ Inn. in. c. vt nrm. de appel. Sꝫ tñ bñ poterat petere illā occupationez aduersarii tanq̄ inouata reuocari ꝛ an oia reduci in suā p̄stinā detentionē seu i statu in q̄ p̄rio erat vt i titulo: vt lite pendē. p̄ totū. qr in reuocatione attēptatoꝝ non q̄rit̄ an q̄s possideat sed solū stat⁹ p̄mū in quo erat p̄o an q̄ attēptaret̄ lꝫ in iudicio possessorio reqrat̄ q̄ q̄s possideat: vt no. Inn. de malo. ꝛ o. de. c. dilecti. Alij vō dicebāt ꝯ q̄ solū erat reuocāda occupatio p̄mi ꝛ sic auferēda possessio sꝫ non restituēda scōdo donec p̄ finalē sniam obtineat sibi fieri p̄uisionē i virtute reseruatōis vel p̄uisionē in eius virtute p̄ sm̄ auditorē factaz tenuisse declarari. ex tūc ꝟtute illius mandati cuius virtute sibi p̄uisum fuit tanq̄ de reseruato erit in possessionez inducendus et non an. Nec ob. si dicat̄ q̄ reducēdus est in statu in quo erat tpe in quo fuit attēptatū: vt no. Inn. in. d. c. dilecti. qr illud veꝝ q̄n ille status erat debit⁹ et licit⁹. vel de h erat dubiū. sꝫ hic ille status i quo tunc erat erat indebitus et illicitus et minus canonicus: qr illi possessioni de facto seu detētationi quā an hēbat obstabat reseruatio. ꝛ ideo ad illū statum est reducēdus ne patere possit vitiosus igressus ar. de eo q mit. in possel. cā q. li. vi. p̄ h ēt facit qd notat Inn. in. c. bone. d̄ appel. Et si dicat̄ qd sibi p̄derit reuocatio attēptatoꝝ nisi ipse reducat̄ i statu? Dico q̄ multū. qr possessio remanebit vacās et vacua i qua sicū finalit̄ obtinere ꝯtingat facilius fiet p̄ eo executio quā si esset p̄ aduersariū suū detēta. ar. notatoꝝ in simili p̄ Inn. extra de testib⁹. c. veniēs. ij. sup ꝟ. incontinenti. et in ista opinione ego erā licet magis ceteri in se iclinarunt vt

r reduceret i statu i q̃ erat. Alij tñ dicebãt q̃ posset petere se restitui i iudicio possessorio. q̃z lz reseruatio obstet petẽti se restitui cũ ꝑ pristine possessiõi vbi agẽt ꝯ papã seu bñtẽ cãm ab eo i virtute reseruationis non tñ obstaret petẽti se admitti ꝯ spoliatem q se non defendẽt ꝑtextu reseruationis nec ei interest. ar. ff. de vi r vi ar. l. i. C. q vi. a me possi. l. i. §. fi. r. ff. de pca. quis ꝑ cario. hec opi. non approbaꝰ. q̃z cũ ꝑtextu reseruationis impediret possessionis acqsitio in tñ q̃ non censebaꝰ hẽre aliquã possessionẽ nec nãlẽ nec ciuilẽ. ꝯ nec poterat sibi cõpetere iudiciũ possessoriũ. ar. l. i. §. deiicit. ff. de vi r vi ar. r ar. no. l. d. c. vt nr̃z. de app. p Jnn. ad qd̃ facit qd̃ no. gl. de dolo r contu. ꝯtingit. i fi. gl. nec ẽt crederẽ eũ hẽre ꝯditionẽ ex canone redintegrãda. iii. q. i. q̃z credo q̃ illa supponit verã possessionẽ p̃cessisse: vel nãlẽ vel ciuilẽ. Et esto q̃ sufficeret sola detentatio adhuc nõ crederẽ istũ p eã posse restitui. q̃z detẽtatio sua obstãte reseruatione erat ifecta r vitiosa quãtũcũqz eã ignorasset ab initio ꝑp decretũ ei annexũ qd̃ afficit ignorãtes: vt. c. si eo tpe. de elec. nec ꝓdest ẽt sibi qd̃ vadit ꝯ tertiũ spoliantẽ vel inuadẽtẽ. q̃z cũ ille possideat vicit actorẽ istũ petẽtẽ se restitui p non iure suo. q̃z ex ꝑte actoris iura merimur. ar. l. fi. C. de rei vẽ. ff. si po here. peta. l. i. r ꝑ h̃ bñ facit. ff. de testa. mili. l. militis codicil. §. veteranꝰ. de secun. tabu. q libens. §. si. alij tñ tenent q̃ bñficiũ reseruatũ ꝑt vere possideri vel nãlr vel ciuilr lz titulus qriustũ vel iniustũ non diuisificat cãm possessionis. ar. l. iij. §. ex ꝯtro. i fi. ff. de acq. pos. ad qd̃ allegat tex. in. l. i. §. si vir. ff. de acq. pos. iũcta. l. iij. §. scıẽdũ. ff. de dona. int vir r vxo. q̃z ex inutili ꝯtu trãsferẽ possessio ẽt vbi non posset trãsferri dominiuz. vt ibi. Sed an iste vo si eẽt restitutus vel nũqz fuisset spoliatꝰ q tñ bñficiũ reseruatũ in q̃ nullũ ius hẽbat postea obtineat sibi ꝓuideri i virtute reseruationis seu ꝓuisionis p sm auctorẽ sibi fcã idigebit noua iductione i possessionẽ. vel an sufficiat sibi q̃ remaneat in p̃sia quã antea tenebat q̃ lz tunc illicita nũc fiat licita: Quidã dicũt q̃ nõ idiget noua iductione. sic nec ẽptor q pꝰ rẽ tenebat nõ idiget noua traditõe. ff. d rei vẽdi. qdã mulier. alij vo dicũt q̃ idiget noua iductiõe. ar. de insti. ex frequentibus. r de conces. ꝑben. post electionez.

¶ Restituẽdus ẽ apostolicus ꝯ ꝑmutãtẽ ipm spoliãtẽ, beneficio ex cã ficte ꝑmutatõis renunciato. h. d. II

Et. h. Ex cã ꝑmutatõis iuicẽ faciẽde resignauerunt sua bñficia i mãibus ordinarij. Quidam vo expectatiuꝰ apostolicus post ꝑmissam resignationẽ añqz p ordinariũ eẽt expedita ꝑmutatio id ẽ añqz bñficium vniꝰ ꝑmutãtiũ iuicẽ alti ꝯtulisse acceptauit bñficiũ ipsius r fecit sibi de eo ꝓuideri r i possessionẽ iduci ꝑtẽdẽs q̃ dictus eo tpe resignatõis bñficij erat senex et ifirmus r q̃ i fraudẽ expectãtiũ ꝑmutationẽ illã fuerat machinatꝰ r eadẽ die qua expectãs apostolicꝰ acceptauit r fecit sibi ꝓuideri r i possessionẽ se iduci ordinariꝰ ꝑfecit dictã ꝑmutationẽ vz bñficiũ ipsiꝰ. A. ꝯferẽdo ipsi. B. r ecõuiso. mõ dictꝰ. B. videns q̃ dictꝰ apostolicꝰ fecerat se iduci i possessionẽ bñficij qd̃ fuerat, ipsiꝰ. A. r nũc fuerat ipsi. B. collatũ ex cã ꝑmutatiõis i crastinum ipm expectãtẽ apostolicum spoliauit. r oia ista fcã fuerũt adhuc viuẽte ipso. A. postea vo p sex aut septẽ dies dictꝰ. A. ex sua ifirmitate decessit. r post ꝑdicta dictꝰ expectãs apostolicꝰ sic spoliatus renũciauit iuri r possessiõi r petitõi restõis mediante iuramẽto. lz non obstã. renũciatõe ꝑdicta apostolicus ꝑdictus ꝯ dictũ. B. petebat se restitui i possessionẽ dicti bñficij q̃ fuerat spoliatus opponebaꝰ sibi p ipm. B. q̃ nõ potuerat acceptasse nec possedisse ꝑdictũ bñficiũ qd̃ non vacauerat nisi p resignationẽ p ipm. A. fcãm ex cã ꝑmutatõis cuz ipso. B. fcãde. r bñficia ꝑmutata nõ veniunt sub ꝑtãte expectantiũ i. c. i. de rex ꝑmu. li. vi. Jtẽ oppõebaꝰ sibi de renũciatione ꝑdicta. dictꝰ vero expectãs dictã ꝑmutationẽ seu renũciationẽ eius ꝑtextu fcãm dicebat fraudulẽtã r machinataz i fraudẽ expectãtiũ r iõ ipm potuisse nihilominꝰ acceptare r sibi facere ꝓuideri r p eã fuisse iductã verã vacationẽ i preiudiciũ resignantis r i fauorẽ expectãtis: vlteriꝰ ẽt asserebat q̃ si possessio sua respectu ipsiꝰ. A. posset reputari vitiosa tñ respectu ipsiꝰ. B. qui ipm spoliare nõ debuit nisi eo primꝰ vocato r audito poterat reputari canonica r erat ꝯ eum restituẽdus. nec ob. sibi renũciatio. q̃z eam fecerat post spoliationẽ ꝑdictã. r ideo sibi non preiudicabat quo minus esset restituendus. ar. c. solicite. de restit. spo. queritur quid iuris.

Rectores hospitalium per ordinarios spoliati non possunt petere se restitui. hoc dicit. III

Unquid Jsti qbus cõmittunꝰ hospitalia zenodochia leprosaria r talia hmõi si sunt spoliati seu ꝑuati p ordinarios suos a qbꝰ administratio eis fuit cõmissa possint petere restõnez. vide q̃ scripsi de rela. domi. q̃z ꝯtingit. §. vt autem. iuxta glo. super verbo. committatur.

Jntrusus ꝯ. c. Si hũj ꝯtra q̃s. nõ ꝑt petere se restitui contra eum q obtinuit in possessorio. r vigore executõis alium spoliauit intrusum ꝑfatum. h. d. IIII

Unquid Si mortuo reo ꝯtra quẽ de bñficio litigabã r obtinuerã sniam in possessorio lite adhuc pẽdẽte. fuisti surrogatꝰ p ordinariũ ꝯtra. c. Si hũj ꝯtra q̃s. r possessionẽ auctẽte te surrogãtis assecutꝰ. Ego postea virtute executõis emanate sup r p snia quã i possessorio obtinuerã ꝯtra defũctũ fui i possessionẽ iductus te non vocato nec audito. an possis tanq̃z spoliatꝰ petere te restitui. Quidã dixerũt q̃ sic q̃z nõ debuisti sine cãe cognitõe remoueri de possessiõe tua: vt. c. lz de ꝑb. li. vi. Jtẽ q̃z lz illud. c. si hũj ꝯtra quos. irritet collationẽ vel ꝑsẽtationẽ sic lite pẽdẽte fcãz. non tñ possessiõis adeptionẽ r lz collatio sit inutilis seu surrogatio de te fcã tñ ex ea nihilominus potuit trãsferri possessio vera. ar. l. i. §. si vir. ff. de acq. rer. pos. Et p hac pte vi Jnn. de iudi. q̃z. v. in fi. Cõtrariũ tenuit po maior. q̃z ex q̃ ergo auctẽte executõe fui iductꝰ nõ videor spoliasse. ar. q̃z iuste possidet r c. nec fuit ille surrogatꝰ. q̃z nullũ ius hz. nec aliquã cãm ꝯdicendi. ar. ff. solu. matri. l. ij. §. voluntate. Nec cogitare debã illum possidẽ. nec vocãdũ fore quẽ surrogari non debẽ sciebã vt. d. c. si hũj. ꝯ q̃s. r p ꝯsis eũ possidẽ credẽ non debã. nec executor r si nũc fcã executõe ipse ꝑtendens se spoliari petat se restitui ego potero excipẽ attẽptata surrogatõe et occupatõe sua lite pẽdente. q̃z cui dam̃ꝰ actionẽ multo fortius exceptionẽ vt. l. iurꝰ. §. cui dam̃ꝰ. de re. iu. mõ ꝯ eũ possum agẽ ꝑp attẽptatez p eũ surrogationẽ seu occupationẽ lite pẽdente fcãm reuocãdam. ꝯ multo fortꝰ potero excipẽ ꝑsertim q̃z illud decretũ qd̃ ẽ in illo. c. vi nedũ afficẽ collationẽ seu titulũ. imo r possessionẽ. q̃z multũ interest actoris ne nouꝰ possessor surrogeꝰ vt possessio remaneat vacãs vt sic eũ ꝯtigat obtinere i eã facilꝰ hac executio. ar. no. p Jnn. de testi. veniens. i. ij. gl. Et ille textꝰ nedũ voluit ꝓuidẽ ꝯ collationem seu ꝑsẽtationez. imo potꝰ contra possessionis occupationẽ q̃ ẽt multũ ꝯcernit ꝑiudiciũ r ꝓrogationẽ litis ꝑsertim q̃z p possessionẽ surrogati magis posset ipediri effectꝰ iustitie actoris q̃z ꝑp solã collationem vel ꝑsẽtationẽ igiꝰ magis dz reputari irrita r inanis possessiõis assecutio surrogati q̃z collatio: vt sic caret effectibꝰ r admiculis nec sit sufficiẽs talis possessio ad ꝑciendũ iuris remedia possessoria. sicut ẽt di de reseruatione q̃ ꝑp decretũ annexũ afficit ẽt possessionẽ adeo q̃ si qs de facto possidẽt bñficiũ reseruatũ sine auctẽte apostolica non dareꝰ ei restitutio. vt sunt palacũ. ar. no. p Jnn. i. c. vt nr̃m. de app. r decretũ iuris nõ dz eẽ minoris efficacie q̃z hois. ar. ff. de iure pa. si libertꝰ. Nec ob. dictus. §. si vir. de lega. i. ff. de acq. pos. q̃z ibi non acqriꝰ donatõ possessio rei donate ꝯtra ꝓhibitionẽ iuris. q̃z donator desinẽdo aium hẽre possidẽdi ẽt perdidit. Et ideo sua non interest si donatorius acqraꝰ. presertim cũ sint i culpa donãdo r ꝑpꝰ talem trãslationem possessionis nulli alii preiudiciuz gñaꝰ. nec illa iuris ꝓhibitio ꝯcernebãt icomodũ sui. hic vero esset preiudiciũ actoris r ꝓrogarenꝰ negocia ecclesiastica i preiudicium ecclesiaꝝ ꝑpꝰ diuturnã vacationem i fauorem. quare talis iuris ꝓhibitio cũ decreto irritãte facta fuit. Nec obstãt notata per Jnno. in. d. c. q̃z. v. i fi. q̃z qd̃ ibi no. itelligo vbi poterat aliqs iustus possessor surrogari i locũ mortui q poterat forte defendere ex aliqua cã possessionem. Et ideo saltem talis per edictum generale i executione erat vocandus: vt iuribꝰ ibi allegatis. hic ãt non poterat aliqs debite esse surrogatus pendente lite ꝑpꝰ iuris ꝓhibitionem r decretum ideo non ẽ necesse i executionem premittere aliqd̃ edictum generale nec

aliqțem vocari fateor tamen φ si in executione aliqs se opponeret quod esset audiēdus.ar.no.per Innocē.de appel.ex rone.circa prin.vel si facta executione petat eam reuocari φ erit audiendus.sed contra eū vt pdixi poterit de innouatio replicari.τ de prohibitione τ decreto.c.Si bñ contra quos.

¶ Prouisus p papā τ inductus i possessionē p executores bñficii.qd priuatus de iure lʒ tenens de facto resignauerat in manibus pape vi alium spoliasse qui dicto resignante a moto fuerat p ordinarium intrusus i bñficio. V

Apposito De ↄsuetudie in ecclesia φ preceptoria nō pferat̃ nisi canonico pbēdato.τ φ si pceptor q̃ ẽt est canonic⁹ pbēdat⁹ dimiserat cāonicatū τ pbēdā cēseat̃ ẽt dimisisse pceptoriā.Quidaʒ pceptor resignauit cāonicatū τ pbēdā:sed adhuc de facto voluit retinere pceptoriā tñ ordiāarius ad quē illius spectabat collatio cōtulit eā cuidā cāonico illi⁹ eccł'ie tanq̃ vacā.p dimissionē canonicat⁹ τ pbēde.τ eū iduxit de facto i possessionē ipsius pceptorie.τ fuit recept⁹ p capitulū non vacato prio pceptore q̃ fm possessionē pceptorie adhuc retinebat.nec credebat eam pdidisse:τ postea ille prim⁹ pceptor venit ad curiam romanā.τ i manib⁹ pape vel cōmissarij ab eo deputati resignauit pceptoriam:τ eā papa cuida ↄtulit tanq̃ vacantē i curia p resignationē illam i eius manibus factā.τ ille cui papa ↄtulit fuit iductus p executorē suū i possessionē.venit alt̃ cui ordinarius ↄtulerat.τ pretēdit se spoliatū.τ petit se restitui.Querit̃ an sit restituēdus.Quidā dicūt φ nō.qr ex q̃ prius pceptor nō dimiserat possessionē qñ ille fuit iduct⁹ p ordinariū nō potuit adiseq possessionē donec prius pceptor vocat⁹ fuisset amotus de possessiōe.ar.C.si p vi vel alio mō.l.si.qr esto φ alias per renūciationē nō solū pdat renūciās ius i ppietate.sed ẽt in possessiōe.imo facilius i possessiōe.posito φ q̃ ad ppietatem nō tenēt renūciatio.vt no.Inn.in.c.φ i dubiis.de renūc.tamen nō seqt̃ φ pretextu dicte ↄsuetudis dimisso cāonicatu τ prebēdam pdēs ppietatē i pceptoria.pp h̃ pdiderit possessionē.ar.c.lʒ.de prebē.li.vi.sʒ hec nō ↄcludūt φ prio pretēsore si icōtinēti quasi ↄtinuādo ordiariū eiecisset de possessione q̃si cito cauisset.qr respectu ordinarij nō posset dicē se spoliatū.ar.ff.de acq.pos.clā possidē.§.q ad nūdinas.τ.l.si id qd.Sʒ qr hic nō venit ad cām prius pceptor.sed ille cui papa post ei⁹ resignationē ↄtulit.securus ẽ qr respectu huiōi apostolici τ cuiuslibet alteri⁹.ille cui ordinari⁹ ↄtulit possidebit p priuius.nō apostolicus vel ei⁹ executor nō debuit eū eicē sine cāe cognitione.nā nō ẽ dubiū φ ẽt tpe añ resignationē factā i manib⁹ pape p priuiū pceptorē ipse quē ordinari⁹ iduxit i possessionē salē habuit nālē.lʒ pceptor prius i aio retinēt ciuilē.vt.§.q ad nūdinas.q̃ qñus clādestina.tñ prius restōñ.inf̃ dictuʒ ↄ quēcūqʒ preter q̃s ↄ priuiū pceptorē a q̃ fuit clandestina si vellet eaʒ retinēdo defēdē.vt.l.i.§.si.ff.vti pos.iūcta.l.i.§.deicit̃.de vi τ vi ar.Cū igit̃ prim⁹ pceptor nō defēdat eā imo nec hñs cām ab eo.qr iste cui papa ↄtulit nō hʒ cāʒ a predecessore sʒ pōti⁹ a papa.vi φ ille sit restituēdus quē ordinarius prius iduxerat.

¶ Religiosus depredatus cappa vel breuiario potest contra predonem agere nomine suo. VI

trum Religiosus depredat⁹ cappa vel breuiario vel aliis reb⁹ suis possit noie suo agere ↄ depredātē vel ad recuperationē reʒ vel extimationē fuit dictuʒ φ sic ar.l.iij.C.si.per vim vel alio mō.τ.ff.de iudi.si longius.τ no.in spe.tit.de accusa.in.ver.sed qd si cappa.viii. colum.

¶ Non obstante suspēsione petitorij facta p tertium collitigantem.pcedet̃ in petitorio inf̃ alios duos. VII

Ichardus Et Robert⁹ τ Thomas sup q̃dā bñficio ↄtēdebāt.ita φ Richardus pretēdēs se spoliatū p robertū egit possessorio restituēde τ suspendit petitoriū τ obtinuit sniam in possessorio p se.τ fuit p sniaʒ restitut⁹.sʒ qr añq̃ ferret̃ forte snia vel saltem mandaret̃ executioni.Robert⁹ vm se fuit spoliatus p Thomā idē Robert⁹ egit Thomā possessorio τ petiit se restitui ac susp.ndit ↄ eū petitoriū sʒ qr nō bñ pbauit Robert⁹ intētionē suā fuit dict⁹ Thomas ab ei⁹ ipetitōe in dicto possessorio absolut⁹.dictusqʒ Robert⁹ appellauit τ pendeāt cāʒ illius appel.cōmitti i possessorio alti auditori.tādē Robert⁹ volens pcedē i petitorio ↄ ricardū.petiit eū citari ad pcedendū i petitorio.tūc aūt venit ẽt Thomas τ videns Robertū ↄ richardū pcedē i petitorio petiit ẽt se admitti ad petitoriū qr sua iterest.opponit̃ sibi p Robertū φ ipse ↄ eū suspendit petitoriū τ eū adhuc pendeat iudiciū possessoriū qd ipse ante intentauerat ↄ eū.τ nūc in hʒ istātia pēdet.nō dʒ donec possessoriū sit terminū ad petitorium.Querit̃ qd iuris.Tenuerunt omnes φ nō ob.dicta suspensiōe petitorij dictus Thomas sit admittendus ad petitoriū.qr sua iterest.ex q̃ videt dictum Robertum pcedē i petitorio ↄ richardum.Itẽʒ quia iputandum est eidem Roberto φ pcedit i petitorio donec possessorium p eum ↄ thomā itẽrum sit finitum vt.n.eo ipso φ pcedit i petitorio quodāmō renunciare possessorio.preterea ẽt est admittendus Thomas:qr nō venit voluntarius ad petitorium.sed quasi coact⁹ ex facto dicti Roberti quem videt pcedē i petitorio ↄ richarduʒ.τ sua iterest admitti ad petitorium ne tacendo sciens cām petitorij agi inf̃ eos sibi possit preiudicium generari.iuxta.l.sepe.de re iudi.τ.c.cum super.τ.c.quamuis.cum ibi no.per Innocen.de re iudi.

¶ Inductus in possessionem per tactum annulli porte ecclesie clause si spolietur venit restituendus. VIII

A Induct⁹ i possessionem p annullū sere ecclesie clause cui⁹ claues erāt penes eum ad quem pertinebat custodia ecclesie tpe vacationis apprehendat possessionem:vt sic si postea non admittat̃ tanq̃ spoliat⁹.vel si ali⁹ in possessionē iducat̃ sit restituend⁹.τ Tenuerunt φ sic.qr talis annulus est ps rei.arg.ff.de fundo istruc.q̃situʒ.§.fistulis.de ac.emp.fundi.i pncipio.q̃ τ c.ar.l.iij.i pri.ff.de acq.pos.preserti qr iducens habebat ptātem tradendi possessionem.τ tunc i tali possessione apprehensa sufficit res pñtia cum visu.arg.l.i.§.si iussero.τ.l.φ meo.§.si venditorem.in eodem ti.etiam tunc talis possessio est extendenda.iuxta no.p Inn.in.c.in litteris.de restu.spo.τ in.c.trāsmissa.de elec.τ ibi p Cōpos.nec ob.φ custodia erat penes alium:qr non ppt̃ hoc erat possessio penes eum.iuxta no.p Inn.in.c.ex parte.de arbi.sed quando alius esset in possessione tunc possessio talis non est extendēda.sʒ restringenda ad ea sola que traduntur seu de quibus possessio vacatur.vt no.Compos.de elec.transmissam.

¶ Episcopo contra abbatem probante in interdicto vnde vi.τ abbate contra episcopuʒ in interdicto vti possidetis debet sententia ferri pro vtroqʒ. IX

Bbas Pro certis iurib⁹ tpalib⁹ in quoʒ possessiōe se asseruit egit ↄ epm eum turbantem τ ingerantem interdicto vti possidetis.τ eʒ epo egit contra abbatem p eisdem iurib⁹ qbus per eum se asserebat spoliatum interdicto vñ vi p eoʒ restōne.τ tandem vterqʒ pbat sufficient̃ intentionē suā.Querit̃ an p vtroqʒ sit ferenda sententia.an p solo episcopo:De q̃ plenissime no.Inn.de prescriptionib⁹ veniens.in maiori gl.super v.nisi in aliq̃.sed nō ita plene.C.vti possi.l.i.in.v.τ.vi.q.τ Innocen.vbi supra tenet secundum quosdam φ in vtroqʒ interdicto.τ pro vtraqʒ parte feratur sententia.sed tamen sola lata pro episcopo inf̃dicto vñ vi.mādabit̃ executiōi.τ nō lata.p abbate interdicto vti possidetis.Scōm alios autem tenet φ soli pro episcopo interdicto vñ vi.ferat̃ snia.τ si.p abbate interdicto vti possidetis.

¶ Possessor prebende potest agere contra actorem possidētem aliquas res spectantes ad prebendam. X

Extuo Quodā ambrosio qui pacifice possidebat prebendā cuiusdā petri quā post ei⁹ obitum optauerat.ego vigore ↄsuetudinis ecclesie acceptaui τ feci mihi puideri.τ de facto p capitulum admissus fui.ante tamen q̃ ego inducerer in possessionem illi⁹ prebende qdam alter pretendens eam reseruatam in personam dicti petri eo viuente.cui per papam de ea tanq̃ de reseruata fuit prouisū.fuit aucte executoꝝ suoꝝ assecut⁹ possessionem quarundam reꝝ seu terraꝝ pertinentium ad eandem prebendā τ easdem res detinet non tamen alter fuit assecutus possessionem illi⁹ prebende.nec per capitulum admissus.τ agit ↄ me pro prebenda illa petens eam sibi adiudicari τ mihi sile-

tium iponi. et pendente lite i curia ego ast oia suspenso petito-rio peto noie pbende illi' i cui' possessione sui iductus restone illa rez et frax quas ille adusarius occupauit pretedes illas p bendam mei spoliatam. pferti cu ambrosi' p cui' obitu ego acce-ptaui pbendam res et fruc illas roe pbende illi' pacifice posse-derit. Alr dicit q cu ego illaz rez et terrax possessionem nuqz babueri nec eas fueri spoliat' no possum noie meo restitutio ne peteri. nec et noie pbende age cu sit dubiu an ius beam i pre de. quqz de iure vtriusqz ptis fuerit discussum. Quidaz de quox opione tuc era dixerut q no possum agere. q ex q me oz agere noie pbende no alr vz me no pose agere nisi pstite-rit q ius beo in pbenda. q ista exceptio aduisarij dicetis q no beo ius i pbenda vl preiudicialis. et p oma pal' terminanda. Itez pro hoc bene facit q p tale petitione restonis rez pbe-de. vz fieri aliquale pudiciu qoni pncipali q vsit sup preben da et ei' iurib' igit cu hec qo spoliationis sit minor alia no p-mittat donec alia sit discussa interpactari. ar. ff. de iudi. p mi-nore. p h. l. fudu. et l. fundi. ff. de excep. ff. famil. hercis. l. i. i pn. Itez aduersario vi pmittedu in via retetionis illas res penes se bere. q sibi pcederet petitio si ius beret. p vt hz fm se. ar. l. inuti. §. cui dam'. nec ob. q ego beo possessione pbende. q non pp h habui possessione rez istaz p aliu occupataz. ar. l. qo meo. §. si. ff. de acq. pos. nec ob. q pbenda fuit spoliata noie cui' ego. q dico q no e vez. q et aduersari' possidet eas res noie pbende i qua pretedit se ius bere et roe cui' istas res appbendit. et i cui' pbende possessione dicit se iducedu fore. et me idebite intrusu fore. h pedete. h ita iuste noie pbende pos sit illas res retinere sicut ego eas petere cu eqz colorati titulu pretedat i pbenda sicut ego et forte plus pp rebuatoem qua ostedit. q i pari casu. et potior dz ee pditio possidetis: vt. l. si ser-ui. §. sequit. ff. de ver. obli. de p be. si a sede. Quida et alii in q ru opi. fuit maior ps dicebat q imo ast oia sim restituedus. ex q fui i possessioe pbende. et ago noie ei' de qua pstat q ali-qn fueri possessor illaz rez et terrax. q i talib' nullu attedit possessio. vt is q e in possessioe alicuius bnficij vel dignitatis auctte supioris possit agere ei' noie p rebus et iurib' et ptinen tijs ad illud bnficiu vel dignitate auctte supioris. et si de iure illi' possessoris sit dubiu. p qb' bn facit qo no. spe. ti. de actio. §. i. iii. colu. na. i v. sz pone qda dices. et p Inno. de resti. spo. in lris. i si. i. colu. et de elec. nihil. et melr' i. c. cu dilecti. p h etia multu bn facit qo no. p eude Inn. de app. pstitut'. sup ebo. affectu. in. q. qua ibi mouet. et p ea q ibi subiungit vl videt posse. ad. l. fudu. de excep. sup' ia i. pm. p alia pte allegata. pro h et vi text' i simib. C. de edic. di. adri. tol. l. si. ubi du dicit. eax rez q mortis tpe fuerit. tc. cu ibi no. sup v. fuerit. p q et. l. in princi. alias et tit. ff. de pen. here. sz salua cox gra credo primaz opione vioze. p supra p ea allegata. nec ob. ea q p pteista al-legant. p rio no ob. q di possessore dignitatis vel bnfici age re posse. p iurib'. q fateor pilli q no pretederet se bere ius i dignitate vel i bnficio noie cui' agit. et q vellet ea ad q et pro et sup qb' agit noie bnficij possidere. Itez no ob. qo no. Inn. i. d. c. pstitut'. q lz inuat possidete fudu de cui' dnio agit posse lite pedete petere seruitute ad illu fundu. Istud fateor si petit seruitute ab eo q se no pretederet dnm fudi ad que petit suit'. lz n. solu dnium denegaret. sec' si ab eode. q tuc qo dnij esset preiudicialis qoni suitutis. et prio siminada. nec pmitteretur qoni dnij tanqz maior parari preiudiciu p qone suitutis que mior e. iuxta. l. p minore. de iudi. supra. alle. nec et Inn. expse dicit pzriu. nec ob. q ibi dicit possessore pbende posse agere p iuribus pbende. lz sibi moueat qo sup pbenda. q ibi age bat pilos q no pretedebat se bere ius i pbenda. nec illa iu-ra p qbus noie pbende possessor agebat volebat noie pbe de retinere. sz solu ex h idebite retinere. q pretedebat agete non bere ius i pbenda. et ei' noie seu roe illas res seu terras p qb' agit vellet retinere. et eode mo i fideo ad. l. si. de edic. di. adri. tol. na ibi missus i possessione ex edicto diui adri. no mitteret i possessione eax rez q detineret p eum q se prete deret herede. et q monstraret et testamentu scriptuz pretextu cuius renocaret i dubiu ius alterius quqz eet de iure vtri-usqz discussum. vt sic qui potiora iura allegaret obtineret. et vt

ibi pz. immo quod est fortius nec si pretenderet ad se pertine re tales res eo q non referret questionem dominii. sup re-bus q illud edictu non impedit volentez referre questione dnij illius q petit se admitti in possessione secundu glo. illam.

¶ Ex canone reintegranda non veniunt fructus qui perci pi potuerunt. XI

Nin Conditoe ex canone reintegrande veniut fru ctus q pcipi potuerunt no nisi ex mala violetie. et q violentu copetat ar. l. inuasor. cum ibi no. circa prin. glo. .C. vn vi. lz arc. in. c. reintegranda. iii. q. i. videtur tenere sim-pliciter q veniant. sed maior pars fuit in opi. prima q non.

¶ Si spolians conuenit cum spoliato super dilatione solue-donu fructuum et expensarum non impeditur agere inter impetitorio. XII

Poliator Condenat' ad restone ecclesie et i fructib' pceptis. et i expensis resti tuit ecclesia componit cu spoliato p fructibus et expesis i cer ta pecunie quatitate. et spoliat' dat sibi certos terminos certo-rum anox ad soluedu illa quatitatem pecunie. qbus termi-nis nondum elapsis. nec adhuc soluta illa pecunia spoliator vult pcedere i petitorio. spoliat' dicit q nodum est plene re-stitutus q nodum habuit restonem fructuum et expensarum alter dicit q nodum tenet soluere pp puentione. et terminos. et q ex hoc videtur renunciasse spolians illi exceptioni. Que ritur an bn dicat. Dic q sic. si causa fuit nominata. alias no. ar. ff. de re iudi. l. iiii. §. si ex conuentione. C. de execu. rei iudi. l. si. ad quod. ar. l. qui id quod. ff. de dona. cum concor.

Spoliatus pro vna perceptione post admissus potest pe tere se restitui pro illa perceptione. XIII

Recentor Et capitulu psueuerant recipe re torticia et candelas q ponunt i funere in ecclesijs prochialibus toti' ciuitatis vbi ipse et cao nici itersunt cu pcessione i sepultura ptigit q quada die i qua da ecclesia non pmisit rector ipsi' ecclesie recipe torticia et ca delas q ibi obuenerat i quada sepultura i qua illi itersuerut. sz i seqntib' funerib' bn fuerut pmissi recipe et et i cetis eccle-sijs agebat tn possessorio tanqz spoliati possessione sua p illa sepultura et petebat se restitui. erat qo an bn agerent. na vide bat eos non posse petere restitutione possessionis. q aut pe-terent se restitui ad possessione iuris recipiendi. et non possunt q ia illa possessionem recupauerunt ex q i seqntib' funerib' fuerut admissi et pmissi recipe. aut peterent se restitui ad pos sessione illox torticiox et cadelax illi' dici seu sepulture. et non possunt. q illox possessione nuqz habuerut fuit tamen di-ctum q imo possent petere se restitui. p no. p Inn. i. c. qrelaz. sup v. subtractu. ibi. sz qd si postqz spoliauerunt eum iterit ad capitulum. De dolo et contumacia. Rubrica.

Rigore citationis in decanuz et quosdam canonicos exe-cute non possunt iidem excommunicari pro capitulo non co parente alias possunt appellare. tc. I

Itatis Decano cum capitulo cuiusda ecclesie vt comparerent certa die in curia proces suri in quada ca pphana ad singulos actus vsqz ad finiam. et executa citatione in psona cuiusda. a. modo deca. et. b. et. c. et. d. tunc caonicox capitularium certis alijs caonicis tunc ab illo capitulo absentibus. et in termino citationis assignato nullo p eisde decio et capitulo comparente. Querit an dicti a. decanus. et. b. et. c. et. d. caonici i qx tunc capitularium pso nis fuerat executa citatio possint excommunicari. Et q sic q illi ex q erat tunc capitulares vident culpabiles de ptuma cia capituli. igit i eos singulares sic culpabiles ferri possit ex communicatio. ar. c. ro. §. i vniuisitatem. de sen. excom. lib. vi. Contrarium credo. et in hac parte fuit maior pars domino rum. q lz tpe citationis fuerunt in capitulo. non pp h pstant de culpa eoruz q possibile fuit q postea supuenientib' alijs caonicis. vel ad deliberandum sup ipsa citatione et missione pcuratoris ad curiam ad comparendum i termino vocati cum eis habuerint diligentiam competentem. et forsitan no potuerunt feliciter pcordare. vel non poterant ad h necessaria habere. vel alia fuerunt ipedimenta. modo ad h vel pp scien

vel ꝯtumaciá capituli vel vniuersitatis possint excõicari singu
lares oꝫ ꝙ ꝯstet de culpa eoꝝ iuxta. illú. §. i vniuersitaté. cũ ibi
no. p Inn. nec ob. si dicas ꝙ ꝑsumit eoꝝ culpa vel negligen
tia. ex q̃ non docet de diligẽtia. q2 dico ꝙ non ꝑsumuntur. ex q̃
erãt cãonici cũ qb9 fuit sup articulo sindicatꝰ ecclesie tractã
do ⁊ declarãdo. ⁊ verisimilius ẽ ꝙ citationẽ alij dixerint q̃
ꝙ nõ. ⁊ lꝫ postea non oẽs miserint ꝓcuratorẽ in t̃mino non
ꝯstat ꝙ dicti a. ⁊. b. ⁊. c. ⁊. d. de h̃ fuerit culpabiles magis q̃
alij. nec i qua culpa fuerint. nec ob. si dicat ꝙ tales decanus
q ꝑsonalit̃ fuit citat9 oꝫ cõparere vel mittẽ. q2 illud veꝝ esset si
fuisset citat9 p cã cũ tãgẽte sp̃alit̃ vel decanatũ suum. ⁊ p eius
iuribus sepatis a iuribus capituli. Sꝫ ego pono ꝙ oẽs cita
bant̃ cõit̃ p cãis tãgẽtib9 oẽs ⁊ vniũsos ⁊ totã ecclesiã hoc. n.
casu non ẽ ꝯcernẽdus decan9 vt distictus ⁊ sepatus a capitu
lo. sed vt idiuisus in capitulo ⁊ vnit9 ⁊ vnũ corpus faciẽs cum
capitulo tanq̃ capitulo tanq̃ caput cũ mẽbris. facit no. de
ꝯsti. cũ oẽs. ⁊ de ꝓcess. preb. post electionẽ. ⁊ i de. vt biij qui. de
eta. ⁊ quali. sup v. eiſdẽ. Sꝫ pone ꝙ pp h̃ a. ⁊. b. ⁊. c. ⁊. d. fue
rũt excõicati. q2 nõ cõparuerũt in termio. postea vo tractu tẽ
pons añq̃ sen̄ ẽt excõicationẽ in eos latã. capitulũ ẽt int̃ q̃s
fuerũt. a. ⁊. b. ⁊. c. ⁊. d. miserũt ꝓcuratorẽ ad cãm predictã no
mine decani ⁊ capituli citatoꝝ. Querit̃ nũquid ille possit ap
pellare p grauamine excõicatiõis predicte late i dictos. a. b.
c. d. p ꝯtumacia pretẽsa capituli. Et vi ꝙ non q2 illi. a. b. c. d.
non fuerũt excõicati vt capitulũ. q2 sic non tenuisset sñia. nec
si poterãt excõicari. vt. d. §. i vniuersitaté. igit̃ excõicati fuerũt
vt singuli. ⁊ cũ dict9 ꝓcurator non sit ꝓcurator singuloꝝ sed
capituli non vi ꝙ possit p grauamine eis illato vt in singu
los cũ cã singuloꝝ. nec eoꝝ grauamẽ non sit capituli vel vni
uersitatis. ar. l. sꝫ si hac lege. §. q manumittit̃. de in ius vocã.
de reꝝ diui. l. itantũ. §. vniuersitatis p h̃ vi tex. ff. q cuius. vni
uer. sicut. §. si qd. vbi actor vel sindicus vniuersitatis non põt
agere vel ꝯuenire p iuribus singuloꝝ. Dñi tenuerũt ꝯtra ꝙ
fuerũt isti excõicati p ꝑtẽsa ꝯtumacia capituli. ⁊ ei9 occasiõe
vĩ igit̃ ꝙ tanq̃ ad capituli redũdet iniuria ⁊ piudiciũ. igit̃ p
curator capituli possit appellare. p h̃ bñ facit qd̃ no. Inn. de
app. dilect9. de sen. excõ. romana. §. i vniuersitaté. in gl. fi. v. sꝫ
q̃rit̃. nec ob. si dicat̃ ꝙ non valuerit ꝓcuratores ꝯstituo. qa
erãt excõicati ꝯstituẽtes. ar. c. ꝯsulti. de ꝓcura. q2 imo ex quo
tũc ignorabãt. ar. de cleri. excõ. mini. apostolice. vel ẽt ad ꝓse
q̃ndũ cãm ad quã erãt vocati vt rei. Et q2 ad appellãdum a
grauamie illato vel iferẽdo ẽt ꝯstituerãt ꝓcuratorẽ. ar. de iu
di. c. itellex9. de excep. significauerunt. de rescrip. c. i. lib. vi.
¶ Qui obtinet aduersarium compelli personaliter compa
rere in causa ciuili: debet ipse etiam personaliter cõparẽ. II

Trum Si aliqs obtinuerit commissionẽ cũ po
testate citãdi ꝑsonalit̃. ⁊ in ei9 vtute fecit
aduersariũ citari ꝑsonalit̃ teneat̃ ẽt ipse actor impetrãs
commissionẽ ꝑsonalit̃ comparẽ. ita ꝙ alias reus citat9 in ter
mino non comparẽs non possit ꝯtumax reputari. nisi etiam
actor tũc ꝑsonalit̃ cõpareat. ⁊ ista qõ supponit ꝙ ageret̃ ciuit̃
lit̃. q2 si criminalit̃ actor q tenet̃ se iscribẽ ad penã talionis bñ
tenet̃ sine dubio ꝑsonalit̃ cõparẽ. sed cũ agit̃ ciuiliter. ⁊ actor
ex sp̃ali gr̃a obtinuit ꝙ aduersari9 posset citari ꝑsonaliter. est
qõ fortis. ⁊ qdã dicebãt ꝙ non teneat̃ actor ꝑsonaliter com
parẽ. ex q̃ cã eñ h̃ non reqrit. nec alias p iudicẽ vel supioreꝫ
ad h̃ expresse est citatus. nec ꝙ ex sp̃ali ꝓuilegio sibi ꝯ aduer
sariũ ꝯcessum est sibi debeat i lesionẽ redũdare. ar. l. termina
to. C. de fruc. ⁊ lit. expẽ. ⁊. C. de resci. vẽdi. l. ratas. ⁊ argu. illi9
equitatis tituli quod quisqꝫ iuris. naꝫ interesse potest aduer
sari ipsum debere personaliter comparere. quia super defen
sionibus suis sciet forsan melius veritatem q̃ procurator.
Ut lite pendente nihil innouetur. Rubrica.
Intrusus contra. c. si bñ. contra quos. non admittitur ad
pandum obiectus. ⁊ talis intrusio est per viam attemptati re
uocanda. I

Unquid Reo ⁊ possidẽte lite pẽdẽte mortuo.
si de facto in bñficio de q̃ lis preten
debat surrogat̃ alius p ordinariũ ꝯ. c. si bñ ꝯ q̃s. ex̃ vt lite pẽ
den. li. vi. possit iste surrogatus possidẽs q nullũ ius hꝫ in bñ
ficio isto. p dictũ. c. dare obiect9 ꝯ actorẽ q petebat bñficium
Et vi ꝙ sic. q2 reus q nullũ ius hñs in bñficio. ẽt si p ꝯfessio
nem suã vel alias de hoc ꝯstet vincẽ oꝫ p non ius actoris. sal
tem vt ab ei9 impetitione absoluat̃ vt no. Compos. de rescr.
mãdatũ. p q̃ facit. C. de rei vẽdi. l. fi. de edẽ. q accusare. pro q̃
ẽt facit. ff. q. mo. pig. vel ipo. sol. l. Paulus. rñ. §. fi. ibi si qua
liscũqꝫ possessor. pro hoc ẽt facit. q2 vbi debitor excludẽ facit
creditorẽ deducẽdo ius alienũ vt ꝯcludat non ius actoris. et
tñ ipse quãtũ ad se cũ re vẽa debitor ipse esset ꝯdẽnand9 erat.
sed pp non ius actoris vicet ⁊ absoluit̃ ab eius ipetitione. sic
deducis. ff. ad trebel. l. i. §. quãq̃. ff. de carbo. edic. l. iii. §. cum
ex traret de bonis lib. l. q̃dãm. C. de noua. l. ui. no. per Cy. de
seruis fugitiuis. cũ seruũ. in noua addi. Credo ꝯtrã i hoc ca
su. ꝙ sic talis re9 ⁊ possessor nouit̃ ꝯ ius surrogatus lite pen
dente admitteret̃ ad litẽ. vel ad ipugnãdum ius actoris fru
stra eẽt facta dicta decretalis si bñ ꝯ q̃s. nã per tales nouos
possessores q maliciose surrogarent̃ interdũ litigia in eccle
siaꝝ dispẽdiũ ꝓrogarent̃ ꝯ rõnem dicti. c. nec hoc ius sustine
re oꝫ. imo ex officio suo talẽ nouũ surrogatũ oꝫ a litigio repel
lere ex q̃ in piudiciũ litis pẽden. fuerat surrogatus. imo ⁊
ante oĩa eũ a bñficio reuocare. reuocãdo attẽptata lite pen
dente vt p totũ ti. vt lit. pen. Itẽ q2 talis surrogatus non hꝫ
fũdamẽtũ alicui9 colorate possessiõis vel detẽtionis. imo ei9
possessio seu detẽtio ẽ affecta ⁊ adeo nulla. ꝙ carẽ debeat oĩ
bus iuris adminiculis. pp decretũ appositũ in. d. c. si bñ con
tra quos. sicut alibi di de possessore bñficij resuan. q non hꝫ
aliquã possessionẽ vel detẽtionẽ iuris adminiculo coadiuua
bilẽ. ar. no. p Inn. de app. vt nřm. ⁊ ar. de prebẽ. inter cetera.
cũ ꝯcor. nec ob. opi. Cõpos. nec iura supra allegata. q2 oĩa il
la vẽa sunt in reo q habuit possessionẽ seu detẽtionem anteq̃
lis ꝯ eũ vel aliquẽ aliũ ichoaret̃. ⁊ sic non eũ haberet cã i pre
iudiciũ litis penden. poterat admitti ad litem. ⁊ p ꝯseqñs ad
ipugnãdũ ius actoris: vt sic p non ius illi9 ipse absoluat̃ ab
eius ipetitione. ⁊ de tali etiã si nõ ꝯstaret de non iure suo. cre
derem ꝙ posset dare obiect9. secus aũt in casu nřo. q2 vt su
pra dixi iste surrogat9 lite pendente ẽ repellendus ⁊ remouen
dus a possessione ⁊ detentione reuocãdo oĩa p eũ lite pendẽ
te attemptata. ⁊ ita fuerũt quasi omnes i opione. Sed an ta
lia attemptata lite pendente possint reuocari p iudicẽ ex of
ficio suo nobili. etiam parte nõ petente. videret̃ qõ sic. Quia
talia attemptata nedũ ꝯcernunt preiudiciũ vel iniuriã partis
imo ⁊ irreuerentiã ⁊ iniuriã iudicis. igit̃ ⁊c. ar. ff. de postulã. l.
q̃s ꝓhibet. ff. de pac. iure gentiũ. § si pacisca. p hoc etiã q2 ta
lis reuocatio attemptatoꝝ hoc casu tangit abbreuiationem
litis ⁊ est notoria iudici. vt iudica attemptata. ex quo talis sur
rogat9 pretendit se possidẽ. ⁊ petit se admitti ad litem igit̃ ⁊c.
ar. C. de temp. appel. l. ij. §. fi. si cert. peta. qdã existimauerunt.
Item q2 talia attemptata tangunt piculũ aĩe attemptantis.
⁊ vtilitatem ecclesiaꝝ ⁊ publicã. ne pp diuturna litigia eccle
sie diu vacent ⁊ iudicis illusionem: igit̃ hoc casu iudex posset
supplere defcũ. ar. no. p gl. de ele. cupientes. §. ceteꝝ. sup ver.
ꝯtumacia. li. vi. ⁊ p archidi. de exce. pia. i vltia gl. c. li. sup hoc
nihil fuit determinatum nec dictum nisi p me q hoc moue
¶ C. si bñ contra quos. impedit etiam executores gratiarũ
quo minus conferre possunt beneficia litigiosa. II

Trum c. si b i ꝯ quos. ipediat executores grã
rum apostolicaꝝ quominꝰ ipetrãtib9 ac
ceptãtib9 beneficia litigiosa iãq̃ vacãtia p obitũ litigãtium q
lite pendente mortui sunt valeat ꝓuidere. vel an habeat expe
ctare donec ad istãtiam litigantium supstitum lites hmõi fi
niantur Fuit dictum qõ sic. pp gñalitatem illi9. c. cum dicit
nullaten9. lꝫ ꝯ videatur facere qõ sup illo. v. no. arc. a ꝯtrario sen
su. cum tales executores non censeantur ꝯferre iure suo. sꝫ po
tius ex necessitate iure alieno bene tamen crederem tales im
petrantes acceptantes admittendos ad prosecutionem
cause tanq̃ illos quorum interest. per. fi. illius. c. nisi super
uenisset reuocatoria p quam tollerentur grẽ eoꝝ qbus in re
nondum existeret ius acq̃situm. p vt superuenerat i casu que
stionis. vbi pretendebatur ipetrantem. lꝫ de facto p executo
rem suum lite pendente fuisset ꝓuisum. exclusũ ꝫ p reuocato

ria. qr illa puisio executa pp prohibitionē dicti c. si bñi contra q̄s. non valebat. et sic p eā ius i bñficio minime fuerat acquisitū. et sic vnus alius q post reuocatoriā et litē finitā illud ipetrauerat si nō fuerit alteri ius q̄situm fuit potior reputatus.

Ⅽ De sequestratione possessionis et fructuū. Rubrica.

Ⅽ Litere confecte ante causam commissam possunt p auditorem arrestari. I

Primo Et scdo i data ipetrātib⁹ ad eādē collationē. et id bñficium cadēs sub grā acceptantibus in data pm⁹ i possessionē fuit iductus. et postea cū q̄dā alio bñficiū illud pmutauit i cu. ro. pfectisq3 lr̄is sup permutatōe. pmus i data fecit cōmitti cām i curia quā sup eccla seu bñficio p eū acceptato moturus erat ꝯ eos. et fecit arrestari lr̄as illi⁹ cū q̄ fo i data pmutauit illō bñficiū. ille tñ petebat eas relaxari. Querebat an ebnt relaxādeᵉ Quidā dicebāt q sic. qr ex q̄ erāt pfecte añ cām cōmissam p auditorē nō poterāt retieri. et dicebāt q palatiū habet illā practicā i lr̄is retinēdis. q vbi lr̄e sup bñficio q̄ litigabat erāt pfecte et expedite añ cām cōmissam. tūc non poterant p auditorē cāe retieri. qr cāe cōmissio nō tollebat ptātē executoris. secus si postq̄ cā fuit cōmissa ipetrarēt, vel agerēt an dērēt expediri. quia tunc lz p expediēdo i cācellaria dērēt relaxari. tñ eis expeditis dēbāt auditori reportari. et p eū poterāt retineri. et h dicebāt de lr̄is grāx. q̄ ipetrarent ad iudices vt de cā in partibus cognoscerēt. bñ dicebat q sp bñ poterāt retieri. qr ex quo papa cām retinuit in curia eā cōmittēdo. et illa cōmissio iā erat auditori pñtata. iā aduocabant iurisdictionē a ceteris vbi scient. vel ēt vbi de hoc i cōmissione facta auditori nō fieret mentio ēt adhuc illa cōmissio dēbat potior reputari. ex q̄ prius pñtata. ar. c. vt. debit⁹. de appel. et pserti i hoc pposito ēt qdā dicebant lr̄as non fore retinēdas. qr iniquū eēt q ille cū q̄ secundus i data pmutauit non asseq̄ret possessionē illi⁹ bñficii. ex quo suū dimisit. qō ille fo poterat pacifice asseq. et sic cogeretur el q̄diu lis pēdēt absq3 bñficio vel ei⁹ possessione. Alii tamen et maior ps tenuerūt hoc casu. q imo lr̄e erāt retinēde. vel si relaxarent erat ihibēdū sub pena ne i eax vtute aliqd circa assecutionē possessionis inouaret nec fierēt aliq. possessus et sup hoc eēt p illū cuius erāt lr̄e cautio pstāda. et ē rō. quia ex quo pm⁹ i data nūc repiebat possessionē vacuā eius plurimū iterat ne p illū pserti q ptēdebat potior alio aliqd innouaret. nā forsitā si ille semel foret asse cu⁹ possessionē nunq̄ vel cū magna difficultate poss3 eā hēre. et iō erat sibi sup hoc puidēdū. ar. no. p Inn. de testi. vēies. ii. nam et si fatebant q̄ uni talis possessionis adeptio eē facta vēiret reuocāda tanq̄ attēptatū lite pēdēte. q̄ molto fortius ne fieret erat ipedienda qr multa ipediūt ꝯhenda. et c. nec ob. si dicat q cā nondum erat i statu ihibēdi. cū nōdū eēt ꝯtrati et deliberatū sup libello. qr et si stil⁹ curie hēret q ante nō ꝯsueuit fieri ihibitio. tamen vbi emergēt ptale piculū bene posset ante ihiberi. pserti cū ius ihibeat post pmā citationē. vt i cle. si. vt lite pēdē. ad hoc etiam faciunt no. per Innocen. de appel. c. significante.

Ⅽ Pene clemen. ad compescendas locum habent vbi sententia est nulla. II

Ltrum Pene ꝯstōnis ad ꝯpescēdas hēant locum si facti fuerit seq̄stx p lr̄as apostolicas obtētū vtute snie diffinitiue late i cu. ro. q̄ ē nulla. lz tunc aliqua putaret et aliqs violauerit illō seq̄stx vi q talis non i cidat i penas illas ex quo snia erat nulla. qr tūc decretū seq̄strationis vi fuisse factū seu iterpositū ex falsa cā. igit nulli⁹ fit effect⁹. ar. ff. ne vis fiat ei. l. i. §. hec vba. et qr ꝯstitutio illa ē penalis igit restrigēda sed huius ē tenē ꝯtrū. pp rōnē illius tex⁹ et pp temeritatē. et i odiū violātis seq̄stx. anteq̄3 eēt declarata snie nullitas. qr ppria auc̄te attēptere non debuit qō iuridice et via ordia pseq potuisset. et qr idubio seq̄stx et man⁹ appositio pape huari debuit pp ei⁹ auc̄tē. et p hoc ēt q non ob. nullitate snie. ex quo aliqua credebatur punatur et tenea tur violator illis penis. facit finis illi⁹ cle. ad cōpescendas. et ff. de fal. l. si qs legati. et qr seq̄stx nō ē nulli inlz factum ex falsa causa. cū snia vel iterlocutoria lata ex falsa ca. nisi hēat errorem iuris expressum ipso iure teneant. lz ope appellantis reuocari possint. facit qō no. ff. de acq. heredi. l. si is ad quē. facit. ff. de ex cu. tu. q testamento. iuxta no. per Innocen. de renunc. in presentia. nec ob. iura que ad hoc possunt in contrarium allegari. vt dixi in illa questione. quam quere supra folio.

an vēio facta ex falsis causis sit nulla ipso iure. et qr seq̄strum violans violat possessionem tenendo q eēt penes seq̄strum vel ēt tenendo q adhuc penes ptem p̄us possidentem remansisset. lz p seq̄stx sibi ꝯseruaretur. ar. no. C. de pb. sc. l. i. p Cy. cu⁹ qdem possessionis essentia cū sit facti iusti vel iniusti. vel cāe falsitas nō diuersificat nec ei⁹ acq̄sitionem vel retentionem ipedit sicut nec acq̄sitionem dominii. vt. l. cū i corpus. et per totum titu. de ꝯdi. et demō. facit. l. rem q̄ nob. et l. iii. §. ex ꝯtio. de acq. pos. iuncto. c. cum nr̄is. de ꝯcs. pben. et de pben. licet epis. lib. vi. et sequestrum ēt facti est. ff. de cu. fur. l. consilio. §. fi.

Ⅽ De confessis. Rubrica.

Ⅽ Confessio facta in absentia partis non plene probat. hoc dicit. I

Uo Misi aliquas lr̄as cuidam amico tuo ꝯtinentes q ego debebam tibi centū ex cā mutui vel venditōis. vel alia. et me excusabam q tibi nō soluebam. qr amic⁹ ille tuus mihi scripserat q ego tibi soluerē. tu postea agis ꝯ me ad illa centū. et nō potes alias pbare debitū3 nisi p illas lr̄as quas misi amico tuo. Queritur nūquid faciant sufficientem pbationem ꝯ meᵉ Et qdam dicunt q sic. qr talibus lr̄is creditur ꝯ scribentem. ar. ff. depositi publici. §. fi. de ꝯsti. pecu. l. titius. et l. qdam. ff. de admi. tu. luci⁹. §. tutor ꝯuentus. pserti qr lz dirigerentur alii q̄ tibi. tua tamen intererat. q̄ pinde q̄ratur tibi cōmodum talis possessiōis ad probationem faciendam. ac si essent tibi directe. ex quo tua interest. ar. ff. de lega. iii. fideicōmissa. §. iterdum. cum ꝯcor. ibi allegatis. qr nil vi referre ad quem verba qs dirigat. lz cu⁹ causa. ff. de lega. i. cum pi. §. donatōis. sic ēt i similib. nō īspicit cui donet. lz cu⁹ ꝯtemplatione. ar. ff. so. ma. si vero negocium. §. item qc qd. de vul. et pu. lz si plures. §. ad substitutos. cum ꝯcor. ibi. allega. p hac pte vi tex⁹. qr si epistola p aliquē surripiatur ei demu3 q̄ritur actio furti cui⁹ iterest non ei cui dirigitur vel portanti nisi alias cox iteresse rōe custodie. ff. de fur. l. cum q. §. si epistola. Item talis lr̄a admin⁹ operatur ꝯfessionem extraiudicialem dum tamen causa sit sufficiens ad pbandum secundum opionem Petri de bella ptica. vt no. per. Cy. C. de nō nume. pecu. generalit. l. ver. quarto q̄ritur. Item de iure canonico si pmitto tibi q dabo ticio teneor vt no. gl. i. q. vii. q̄tiens. q̄ sicut ex pacto alteius alii q̄ritur obligatio etiam hic ex facto amici tui recipientis epistolam tibi q̄ratur commodū ꝯfessionis. alii vero dicunt ꝯtrium. qr ꝯfessio eitrāiudicialis emissa in absentia partis non sufficienter probat. vt no. ff. de pba. cum de idebito. §. fi. de iterro. acti. l. fi. et l. i. §. cu3 ibi no. extra de ꝯfes. c. fi. psertim qr non itendebam ad ꝯfitendum principalit lz potius ad me excusandum. Item p hac parte vi tex. C. de pba. l. lr̄a. nec ob. l. publi. §. fi. nec l. mi⁹ nec l. qdā3. supra i ꝯtrium alle. qr ibi. lr̄e dirigebantur parti cui pderant et sic obligandi. et iō lz enunciatiue verba pferantur p sunt sibi et iducit obligatio et pbatio. Non ob. l. lucius. §. tutor. ff. de admi. tuto. qr ibi de libro rōnum q erat autentic⁹ publice fact⁹ per argentariū. vt ibi vi per gl. innuere. cū alle. i. l. argētari⁹ et al. in ti. ff. de eden. nec. §. iterdum. o. l. fideicommissa. qr ibi i vltia voluntate et eodem modo respondetur ad. §. donationis. Nec ob. qō dicit de ꝯtemplatione alteri⁹. qr nunq̄ alii per alterx q̄ritur aliqd lz ei⁹ ꝯtemplatione fiat vt filius vel seruus sit. §. itē3 qcqd. et. §. ad substitutos. nec. ob. l. cu3 q. §. si epistolam. qr ille tex. non pbat q ppt epistolam alii missam probaretur alicui⁹ itentio ꝯ mittentem. nec ppter hoc q̄reretur sibi lz re⁹ possit alias iteresse p cui⁹ vtilitate mittebatur. nec obstat opio partice no. per Cy. i dicta. iii. q. l. generaliter. quia glo. omnes sūt in contrarium opi. sed tu teneas quā volueris.

Ⅽ Non potest quis condemnari ex sola confessione quam in aliqua alia causa fecit vt testis. II

Quidam Agebat ꝯ duos debitores suos preos debendi ad certam pecunie quātitatem per eos sibi pmissam illi pretendentes se soluisse pecu

niam debitā cuidam.p.noīe creditoris recipiēti cui ꝙ credi-
tor voluerat p eos eā tradi.ꝛ ad hꝰ pbādū pduxerūt in testē
q̄ndā executorē testamēti illius.p.cui pecuniā tradiderant q̄r
iā ille mortuus erat q quidē executor de hꝰ disposuit dum ille
.p.mortuꝰ pecuniā ab illis cū reis debendi habuerat nomi-
ne dicti creditoris actoris ꝛ eā sibi portare debebat nūc cre-
ditor agit ꝯ illū executorē illiꝰ.p.vt illā pecuniā p illū cuiꝰ ipse
erat executor receptā eiꝰ creditoris noīe vt sibi portaret ꝛ red
deret rōnē sibi illa oīa asserta p ipm actorē negat.actor vero
iducit ad pbādū ꝯ eū q ille.p.recepat depositionē illiꝰ execu
toris qua fecerat cū fuit pductꝰ i testē p debitorē ꝯ actorē.ille
dicit q virtute illiꝰ depositiōis nō poterat ꝯdēnari.q̄r non fue
rat ꝯfessus ista i isto iudicio s; i alio ꝛ i illo alio nō vt ps s; vt
testis ꝙrebaꝰ qd iuris fuit dicēti quasi p oēs q nō poterat cō
dēnari ex illa ꝯfessione facta i depositione.q̄r tūc deposuerat
vt ipse ꝛ non vt executor illiꝰ.p.q̄r testis deponit de sibi notis
ꝛ suo sensui corporeo vel sensibꝰ corpori subiectis nūc vō cō
ueniꝰ noīe executoris.ꝛ iō depositio sibi nocē non pt ex quo
alio noīe ꝯueniꝰ q̄r cetera sibi non nocēt sed potiꝰ executori
vel hēdibus illiꝰ.p.mortui cuiꝰ est executor ꝛ res inter alios
acta ꝛc.p hoc facit.ff.de positi.l.fi.de auctō.tuto.l.accipien
tis.Sz quid si ꝯueniretur noīe pprio an tūc depositio sibi no-
cēt si desposuisset in illa alia causa se pecuniam creditoris no
mine recepisse a debitoribus portandaz creditori Uideꝰ q
sic.q̄r ꝯfessio vel desposutio quam facit qs i vno iudicio:nocē
bz in alio.ar.c.p inq̄sitionē.vbi casus vī extra.de elec.p quo
faciunt ibi no.p Inn.p hꝰ ēt vī tex.ff.de pbati.l.his vō qui.
ꝛ qđ no.in fen.que sī pria eā hñt.amu.§.s; q̄r delata.sup ver
bo.pdit.faciū ēt.ff.de bo.libe.l.q cū maior.§.is demū.v.s; et
fine.ff.de inoff.testa.l.fi.In ꝯtrū vī q imo sibi nō noceat.q̄r
ēt deposuit vt testis.ꝛ iō sibi nūc vt parti nocē non dz.ar.no.
p Inn.de istru.ad dilectos.sup v.alios.p hꝰ ēt faciunt no.in
dicto.c.per inquisitionē.de elec.in gl.fi.pro hoc etiaz.quia cō
fessio i vno iudicio nō nocet i alio preserti iter alias psonas.
.C.de libe.cā.l.iterrogatiua.q̄ua ꝯcor.cū.l.iubemus.eo.ti.

¶Sententia lata in confessum que non potest valere vt sen
tentia valet vt preceptum. III

trum Si ꝯ reū ꝯfitētē debitū esī licē ꝯfessatū ꝛ nō
dato libello p actorē iudex tulit diffinitiuaz
sniam ꝛ eū ꝯdēnauit ad soluēdū talis snia diffinitiua q̄ vale-
re non pt vt snia valeat vt pceptū de soluendo: Tenuerunt
quasi oēs q sic.vt actus q non valet vt agiꝰ valeat vt valere
pōt.argu.l.an iutiha.ꝛ vt verbū ꝯdēno ibi positū sumaꝰ lar
ge id est pcipio sm subiectā materiā.de ver.signi.c.in his.
de ꝯdi.ꝛ damō.l.pscuerimus.§.conditionū.ꝛ vt fiat inter-
pretatio vt actus magis valeat quam pereat vt.l.quotiens.

¶De probationibus. Rubrica.

Sufficit probare tertium iudicem fuisse impeditum tem
pore quo alii duo processerunt licet non constet eos sciuisse
ipsum impeditum. I

ribus Executoribꝰ deputatis sup grā sua cū illa
clausula q si non oēs duo vī duo ex illis
processerunt sine tto nec ꝯstet p eos p̄cessū z an eis ꝯstiterit. de
excusatione vel ipedimēto tertii s; ille in cuius grā fuerit de
putati vult docē q tūc tertiꝰ fuit lōga distātia a bñficio:q̄ritur
nūqd sufficiat sibi: Dictū fuit q sic.p no.p arc.de offi.deleg.
cū plures.circa fi.li.vi.ꝛ p Inn.i.c.pzudēti.circa pn.sup v.
canonice.de offi.delega.ꝛ optie.in re.in.cum qui certus.per
Io.an.in nouella.ibi vide.argu.pro ꝛ contra ꝛ solutionem.

Non sufficit probare possessionem clericatus per eū qui
dat de canone si quis suadente. II

Contra Quendam obiicitur q non valet pro-
uisio seu collatio de beneficio sibi facta:
ex eo q̄r erat excōicatꝰ tunc rōe manꝰ iniectionis violēte in cle-
ricū vel psbyterū:q̄riꝰ an sufficiat pbare manus iniectionem
in eum qui p clerico vel presbytero habebaꝰ ꝛ reputabaꝰ ꝛ
erat i possessiōe habitu vel tōsura psbyteratꝰ vel clericatus
v.z ꝯcludenꝰ ꝯdicti obiectus: Uidetur q nō:quia in crimi-
nibus obiectis debēt esse luce clariores.C.de proba.sciant.

Admittitur qui dedit materiam obiectiuam in termino
ad probandum postea per testes articulos super recognitio
ne notariorum ꝛ sigillorum datos. III

liquis Dat articulos obiectiuos post terminuz
ad ponendum ꝛ articulandum ꝛ in termi
no ad producendum omnia producit instrumenta per que
probantur illi obiectus sed pars aduersa negat illa ꝯducta
scilicet notarios ꝛ sigilla:queritur nunquid dans articulos
illos obiectiuos saltem sit admittendus ad probandum no
tarios ꝛ sigilla productorum: Quidam dicebant q non:q̄r
nulla probatio recipi debet super materia articulorum re-
pellendorum.ad hoc facit quod no.glo.de electio.constitu-
tionem.in fine.super verbo.legitime. Alii vero tenebant cō
tra:quia licet sit exclusus ab articulādo ꝛ sic approbando p
testes in illa instantia ex quo non dedit articulos in termino:
non tamen fuit exclusus a producendo munimenta:quia ter
minus ad ponendum ꝛ articulandum statuitur vt conten-
ta in eis probentur per confessionem vel per testes ꝛ ab illis
modo probandi per testes bene est exclusus:non autem fuit
ad finem quin si postea pars velit per instrumenta probare
sit audienda producendo ergo etiam si non articulasset pro-
ponere censetur ꝛ productio in termino sibi conceditur: er-
go ꝛ omnia que pertinebunt ad productionem scilicet pro-
batio notariorum ꝛ sigillorum si negentur. Nec obstat.gl.
in dicto.c.constitutionē.quia loquitur de probatione facta
per testes a qua erat exclusus iterum loquitur de probatio-
ne fiēda de materia obiectiua a qua p ꝯstitutionez.vt circa.
erat exclusus q̄ ppetuo ꝛ irreparabiliter excludit ꝛ eius ex-
clusio habet vim rei iudicate:ꝛ hoc placet q probationes nō
sunt augmentande nisi quatenus reperitur expressum ꝛc.

Detestibus. Rubrica.

Sufficit q iudices remissoriae deferant iuramentum testi
bus in termino remissoriae. I

trum Duo menses qui prefigantur iudicibus in
remiss.infra quos testes probatorios reci-
piant et examinent prefigantur soli receptioni vt sic exa-
minatio possit fieri post duos menses:vel an etiam examina
tioni vt sic etiam examinatio facta postea non valeat:forma
autem sm quam fiunt tales remissiones habes extra.de pro
ba.licet circa finem prime colūne.ibi magistris. M.T.P.
precipimus vt testes quos super hoc exceptione procurator
fauentinorum duxerint producendos infra mensem recipe
re ac examinare curetis: Quidam dicit q prefigitur tale tē
pus ꝛ receptioni ꝛ examinationi propter copulam ac que vi
detur copulare etiam quo ad tempus quia copulat.consi-
militer facit.ff.de fun.instruc.fiic.§.gaio.cum concor.cuz igi
tur productio testium esset facienda infra tempus illud: er-
go ꝛ examinatio:pro hoc quia illa verba infra duos men-
ses vel infra mensem que in precedentibus dicuntur etiam
in sequentibus repetita intelliguntur:vt.l.tacia.§.idem. Re
spon.ff.de verbo.obli.extra de appel.secundo requiris.pro
hoc allegatur quod no.Archidi.de excep.pia.super verbo.
probauerit.ibi no.q infra tempus ibi prefixum ad proban
dum excommunicatum non sufficit testes produxisse nisi eti
am infra tempus deposuerint:maior pars tamen de equita
te dicebat q sufficeret testes fuisse productos ꝛ iuratos in-
fra tempus prefixum in remissio.dato q examinato fieret
postea ne probationum materia que est fauorabilis nimiuz
angustetur.C.de here.l.quoniaz.ꝛ quia forsan testes produ-
cendi sunt de longinquo vel de diuersis locis propter quod
sepe occurrit q vix productio ꝛ receptio potest impleri infra
illud tēpus ꝛ ideo postea fiet examinatio que oportet q ha
beat magnum tractum propter scripturam attestationum
ꝛ interdum multiplicitatem articulorū ꝛ interrogatoriorū.

¶Publicatio testiuz impedit quo minus admittantur ar
ticuli q racenei maturantur de mense augusti. II

lle qui Obtinuit beneficium tanq̄ vacans per
contractum matrimonii agens contra il-
lum qui illud obtinuit tanq̄ vacans per resignationem vo-
lens ostendere q predecessor ipsorum cuius erat beneficium
prius contraxit matrimoniū q̄ renunciaret dat articulos de cer

to mense anni q̄ ꝯpit matrimonium precedente mense renūciatiõis.s.de mēse augusti cū renunciatio sit fcā de mēse septēbris et testes sup hoc pducti deponunt eum ꝯxisse tpe q̄ racemi incipiebant maturari et nil deponunt.de illo mēse augusti:sꝫ publicatis attestatōib⁹ actor vult pbare q̄ de mense augusti. de q̄ in articulo dederat racemi cōiter in ptibus illis incepe rūt maturari et vayrare p vt eo tpe q̄ ꝯtrum asserebāt testes matrimonium dicebāt incipe maturare seu vayrare.maior pars tenuit q̄ non sit audiendus et q̄ obstet publicatio.ar.no.per Inno.de test.cū clamor.et c.fraternitatis:et qꝛ ista declaratio etiā reprobata non relevaret cū cum sit nimis incerta cū vno āno et in certis territoriis citius icipiāt vayrare q̄ i aliis.

¶ Judices remissõis pñt recipe ptis ꝯfessioñ. III

Ecreta Remissiõe ad ptes virtute lr̃e apostolice q̄ dirigunt iudicib⁹ p quas Papa mandat eis q̄ sup articulis q eis mittunt i clusi recipiāt testes et instra q̄ vtraqꝫ ps duxerint pducenda q̄rit nūqd pñt illi iudices recipe ꝯfessioñ ptiū i vt sic si vna ps rñdeat articulis alteri⁹ et ꝯfitet aliq̄ et teneat talis ꝯfessio:et sufficienter pbet sicut ꝯfessio iudicialis.Maior ps tenuit q̄ sic:qꝛ noie instrom̄ ea oia accipiēda sunt qb⁹ cā instrui pōt.ff.de fid.instru.l.i.sicut ꝯtinent et testes et.ð testi.cogen.puenit.p hoc videbat̃ in spāli gl.q̄ ē extra de i inte.resti.comm.sup v̄bo munimēta.p hoc qꝛ iudices recipiēdo ꝯfessionem quasi iuxta mādatū et si non mandatum.faciunt igitur etc.ar.ff.iudi.sol.iam tamen.§.in hac.

¶ Articulus q̄ ecclesia est annexa hospitali simpliciter ē admittendus. IIII

Atur Articulus q̄ ecclesia ē annexa hospitali et tāto tpe q̄ sit extat memoria sꝫ ñ dr̃ q̄ hospitale sit loc⁹ religiosus nec au?ate epi institut⁹ q̄rit an articul⁹ sit admittēdus.Et q̄ si.ar.coꝝ q̄ no. gl.de pbē.p lr̃as in cle.sup v̄bo.ecclesias.tñ oēs tenuerunt q̄ sic:psertim ex q̄ dat̃ de tanto tpe etc.nam oia psumunt̃ solēniter acta.per no.de eo q furti.ordi.suscep.c.inotuit.p Inn. Et qꝛ per lapsum tanti tpis psumitur auctoritatem epi interuenisse.ar.C.de peti.here.si filius.ff.de acquiren.here.qui aliena.in princi.et qꝛ articulus est de iure suo.

De fide instrumentorum. Rubrica.

¶ Creditor executori attestati sub suo sigillo q̄ aliquis acceptauit certum beneficium. I

Trum Credat̃ executori testificanti sub suo sigillo in lr̃a sua sigillata illum super cui⁹ grā fuit deputat⁹ executor acceptasse.Quidam dicebant q̄ non:qꝛ non testificat̃.de fcō suo sꝫ de fcō alieno.s.i. petrantis:tunc n.credit̃ lr̃e et sigillo executoris cū testificat̃. ð fcō suo super his q̄ fuerūt sibi ꝯmissa:reputa qꝛ ei puidit vel eum fecit recipe:vel in possioneꝫ induxit iuxta no.p Cōpos. in.c.capitulum.de rescrip.facit.l.magis puto.§.si eis.de rebus eoꝝ q̄ sub tutore vel cura.sunt.Tñ maior pars tenuit q̄ satis credi dēat saltem cum iuramento partis.qꝛ satis talis acceptatio q̄ cōiter interdū ꝯsuevit fieri coram executore ē. ð circumstantiis negocii sibi ꝯmissi cum sit necessaria ad puisionem per eum fiendam et satis vicina mandato.facit.ff.iudica.solui.l.iam tñ.§.qd tamen.p hoc qꝛ creditur lr̃is executoris per modum actorum confectis designatis loco:et tempore de et super appellatione per partem interposite:vt p cā eā ad curiā devoluat̃:vt no.Cōpo.de electio.statuimus.in .iiii.colum.v.item queritur.de iu.probanduꝫ.

De presumptionibus. Rubrica.

¶ Excusatio vnius ex condelegatis presumitur indubio pcessisse gesta per alios. I

Ribus Delegatis cum clausula:q̄ si non oēs etc.tertio se excusante duo pcesserunt:non apparet aūt an excusatio pcesserit pcessum:qꝛ excusationis lr̃a et pcessus sunt eiusdē date:nec apparet quis pcessit q̄ritur an excusatio debeat intelligi indubio pcessisse.Et q̄ sit necesse pbare excusationeꝫ pcessisse.ar.no.per glo.cū.de sen.ex.venerabilibus.in fi.et de preben.si a sede.in nouel.li.vi.et ð rescrip.lr̃as.in cle.super v̄bo. creatum.ibi.Item q̄ si dubitatur.fuit tum dcm̄ q̄ indubio psumi debeat excusationem pcessisse et oia solēniter acta.ar.ex.de his q̄ fiunt a prela.ea noscitur.et ar.no.in auc.de tabellio.§.nos quidem.super v̄bo.iniunctum.et ar.insti.de fideius.§.si.de inut.stipu.§.si scriptum.de ver.obli.sciendum.et eoꝝ q̄ no.per Inn.de eo q furti ordi.suscepi.inotuit.et Jo.an.in nouel.de re iudi.sicut super fi.in.gl.facit in ratione.de acq.here.l.illud in fi.de ꝯdi.insti.nullus.§.i.ff.de statu homi.a recusa.nec obstant ꝯ:qꝛ non erant talia ad quoꝝ essentialē valorem vnum precedere deberet aliud de sui natura q̄ſ sic.

De iureiurando. Rubrica.

¶ An primus qui acceptat infra mensem repellatur per pactum iuratum de non acceptando vel non vtendo acceptatione factum cum secundo. I

Rimus In data medio iuramento fecit pactum scdo i data qd nunq̄ aliquod beneficium cadens sub grā acceptabit donec scdo q impetrauit ad collationem eandem obtinuerit bñficium ex grā sua:et si eum ꝯtingeret acceptare bñficiuꝫ quod scds vellet acceptare ex nunc p vt ex tunc renunciat iuri ex tali acceptatione seu prouisione exinde sibi ꝯpetituro:q̄ritur an si postea vacante bñficio cadēte sub eoꝝ grā quilibet eoꝝ acceptat i.mensem et quilibet sibi faciat puideri.scds vo sit potior sic q̄ obsistent primo pactum et renunciatio supra dicta q̄ fecit. Quidam dixerunt quod sic:qꝛ per pactum et iuri futuro renunciari pōt lꝫ ñ per simplicem repudiationem.C.de pact.l. .i.q̄ ita ꝯcor.cum.l.si ita scriptum.§.sub ꝯditione.de lega.ii. et q̄ qs pōt renūciare iuri p se introducto.C.de pac.l.si.et qꝛ ē bñficio iam q̄sito in sui piudicium renunciare possit.vt in .c.quod in dubiis.et per totum titulꝫ.de renuncia.q̄ multo fortius q̄rēdo:vt no.Inn.in.d.c.qd in dubiis.et pbat̃.c.i.venientes.qꝛ multa ipediunt ꝯbēda etc.Et qꝛ q̄ posset pro facē facto.s.non acceptando infra mensem in fauorem secundi hꝫ posset etiam pacto vel conuentione ꝯmittē.et qꝛ etiam renūciatio facta medio iuramento etiā sup re minus licita:dūꝫ tñ iuramentū sit obseruabile absqꝫ piudicio eterne salutis dꝫ seruari.quod me.cap.ad aures.de iureiu.debitores.et c.si vero et c.quēadmodum.ar.ꝫ.de regu.iur.non est obligatorium.li. .vi.In oppositum tñ v̄ qꝛ ex quo primus acceptat infra mēsem decretum in lr̃is suis appositum sortitur vires et reddit irritum et inane quicquid per sm̃ seu eius executorem fuerit attemptatum:vt in.c.cum ei quem.de concel.preben.in cle.et ptis decreti seu eius vires cum dependeant ex facto principis.et sic de iure publico non videretur esse sub dispositione partiū.ar.ff.de pac.pacisci.et de leg.i.nemo pōt.et.C.ð iurisdi.om.iudi.priuatoꝝ.C.cōmu.vtriusqꝫ iudic.l.ii.psertim qꝛ acceptare facti est.et est tale factum quod absqꝫ quocunqꝫ ministerio iudicis sortitur effectum decretum in lr̃is appositum ergo non ob.pacto vel renunciatione si fiat tenebit et sortiet vires:licet iste secundus de iure forte agere possit contra eum ad interesse succedēs in obliga.facti.sicut in simili no.in eo q iurauit non vendere vel non secundo.testari:vt no.Inno.de preben.dilecto.et Jo.an.in nouel.in q̄ne super regu.quod semel.et in aliis no.cōibus hec dubitatio non fuit determinata tunc in consiliis:sed bene no.

¶ Renunciari pōt cessioni bonoꝝ cum iuramento. II

Trum Possit renunciari cessioni bonoꝝ cū iuramento vt sic renuncians postea nō sit admittendus ad cessionem faciendaꝫ:nec possit cedendo bonis euadere creditores.Et videtur q̄ non:quia talis renunciatio vr̃ contra bonos mores.ar.no.p Cy.C.qui bonis cede.pos.l.i.in vltima questiõe.p.l.alia.§.eleganter.ff.solu.ma.igitur etc.ar.regu.iur.non est obligatorium.Itē secundo sic:qꝛ p talē renūciationē restringeret̃ ad penam seu detrusionē carceris.p no.in.l.i.in fi.C.q bo.cede.pos.Ex quo sequeretur primo inhūanitas et crudelitas sine ꝯmodo creditoris:qꝛ forsitan ibi detrusus debitor inhumaniter vexabit̃ et fame forsan morietur pp inopiaꝫ:allegat.l.i.co criminis.ff.de solutiōibus.Nec ex hoc cōmodum creditor reportabit:cum ibi existens nil lucrari vel acqrere poterit q̄

fositan ex facerer et ad pinguiorem fortunam veniens satisfaceret
creditori. igitur cum talis renunciatio debitori noceat et creditori non
prosit non teneat ne ex hoc creditor sit caninus: vt veniat contra preceptum
charitatis. ar. ff. de euic. in creditore. insti. de l. fusia cani. ff. de
appella. non tamen. Nec vinculatur iuramento quod deducit ad illicitum
vel saltem potest deducere: vt no. per Archi. de pactis. quamuis. li. vi.
sup verbo eterne salutis etc. Item secundo sequeretur quod debitor: sic de
trusus in carcerem non posset audire diuina officia: nec recipere eccle
siastica sacra pro libito voluntatis. Nec audire verbum dei: nec predicationem;
ex quo posset forsan deduci ad infidelitatem: igitur talis renun
ciatio que posset deduci in periculum eterni salutis eterne non possit vin
culari iuramento. ar. no. per Archi. in d. c. quamuis pactum. sup verbo
eterne saluti. Item tertio sequeretur damnum reipublice: cuius interest
habere omnes liberos et sibi deseruire potentes. ar. ff. solu. ma. l. i. in fi.
Item quarto preiudicium vxorum et liberorum quibus non poterit debitor neces
saria querere nec ministrare: nec eos alere: que etc. ar. l. neca. ff. de libe.
agno. igitur non possit vinculari iuramento. ar. c. cum contingat. de iureiu.
Item quinto per talem renunciationem restringeretur ad quandam speciem serui
tutis et ius eius libertati infringeretur: quod esse non potest. ff. de condi.
et demon. titio centum. §. titio. ff. de libe. homi. exhiben. nihil agitur etc.
. C. de ac. et obli. ob eo. et quod no. ff. de libe. ca. l. ij. de leg. i. in fin.
Item si talis renunciatio valere sequeretur quod debitor cogeretur perpe
tuo remanere excommunicatus: quia si pro debito excommunicaretur non absolueretur
donec bonis cederet: vt nota. in c. odoardus. de solutio. nunc
autem propter renunciationem cedere non posset igitur etc. hoc autem videretur ini
quum et saluti anime multum preiudiciale: igitur etc. ar. c. cum contingat.
de iureiu. et c. quamuis supra allegato. Item pro hoc quia secundum communem opi.
simplex renunciatio non valeret. iuxta no. per Cy. in d. l. i. in fi.
. C. qui bo. cede. pos. igitur nec vinculabitur iuramento. arg. l. non du
bium. in fi. C. de legi. Item vbi quod iuramento non obstante si cedat bo
nis nihilominus valet cessio: sed cedens est periurus: sicut dicitur in simili
de iurante non vendere: vt no. Inn. in c. dilecto. de preben. vel de iu
rante non testari: vt no. xiii. q. ii. vl. voluntas. cum in cessione bo
norum non sit opus conditione iudiciali. ff. de cessi. bono. l. fi. nec etiam vi
deatur necessarium ferri iudicis admittendum vel ea admittenda de
cernentis: sed de se sortitur effectum ex facto solius cedentis cum sufficiat eius
sola confessio voluntaria. C. qui bo. ced. pos. in omni. sicut in simili
sufficit sola agnitio bo. pos. coram iudice: nec est opus quod iudex
eam decernat. C. qui admit. ad bo. pos. petit. l. fi. igitur si contra iuramentum
fiat facta tenebit. ar. no. per Io. an. in nouel. de reg. iu. quod semel.
li. vi. In contrarium videtur quia quilibet renunciare potest iuri suo: vt. l. siquis
in conscribendo. Item quod per iuramentum vel conuentionem quis possit se
astringere ad talem carcerem probatur: quia talis carcer pro debito videtur esse
quedam detentio in aperto et liberi. et cum custodia hominum constituta
de exac. tribu. l. nemo: ex qua non potest sequi crudelitas nec inhu
manitas nec ibi existens poterit operari. Item quia taliter esse sub cu
stodia non videtur tenere nisi quedam obstagia ad que tenenda quis potest se
obligare: vt extra. de iureiu. c. ex rescripto. cum ibi no. potest videri quod potest
renunciare beneficio cessionis per iuramentum: quia istud scilicet non cedere
bonis est obseruabile sine preiudicio salutis eterne cum non ce
dere sit in potestate renunciantis igitur etc. ar. de c. quamuis. de pactis.
li. vi. Nec obstat contraria. Pro quarum solutione sciendum pro euiden
tia quod triplex est effectus ces. bo. Vnus quia liberatur a pena car
ceris iuxta no. i. d. l. z. C. de bo. ce. pos. Secundus quia habebit pri
uilegium ne conueniatur nisi in quantum facere possit quoad postea que
sita: vt. l. is qui bonis. Tertius secundum quorundam opinionem quia non
tollitur obligatio ciuilis nec naturalis sed eius efficacia differtur donec
facere possit. de hoc tamen plenius no. per Cy. i. d. l. i. C. qui bo. ce. pos.
in. ix. q. modo dico quod talis renunciatio ne cedatur bonis prodest et va
let in preiudicium renunciantis in preiudicium secundi et tertii effectus videlicet
quod ammodo non possit cedi bonis vt gaudeat priuilegio ne
conueniatur donec facere possit: immo semper de quibuscumque querendis
tenebitur insolidum etiam non habita ratione ne egeat: ar. ob. ad h. l.
alia. §. eleganter. solu. ma. quia illud verum in eo cui competit priuilegium
tale ob reuerentiam persone secus vbi competit ratione contractus vel alia
ratione: vt no. gl. ff. de re iudi. l. si conuenerint. vel etiam illud in eo cui
priuilegium tale tempore renunciationis competebat. secus si competitu
rum erat priuilegium: quia tunc facilius impediri potest ne competat: quia mul
ta impediuntur etc. ar. l. pre famoso. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. si
cut in similibus. ar. iuris ciuilis l. z non tollatur obligatio naturalis: tamen per

prohibitionem iuris naturalis bene potest impediri ne oriatur. ff. de dona. inter
vi. et vxo. l. iii. §. sciendum. que ita concordat cum. l. iulia. ff. de condi. inde.
Ad quod etiam quod no. per Cy. C. de in inte. resti. mino. l. si curatorem
habens. Quantum vero ad primum effectum. scilicet ne detrudatur in carcerem
potest dici quod non valet renunciatio etiam cum iuramento vbi ex ta
li intrusione sequi possent seu sequi deberent inconuenientia. s. de
ducta immo ad tales casus non se extendit sed vbi intrusio fieret ex
aliqua humanitate iuxta. l. nemo. de exac. tribu. et posset ex ea
verisimiliter sequi commodum creditoris: puta quia forsitan habebat
debitor amicos qui antequam permitterent eum capi vel saltem diu
intrusum cum in carcere morari soluerent pro eo debitum. vel forsan
quia fugere volebat et sibi de propinquo sperabatur obuentura vnde to
tum debitum vel pro parte solui posset: vel forsan erat homo vagabundus
qui non curabat operari cum esset artifex bonus et retentus in certo lo
co bene possit operari et ex suo artificio lucrari: vnde satisfacere possit
creditori vel in totum vel in partem tunc crederem renunciatio
nem sibi preiudicare etiam quoad primum effectum et sic cedendo non pos
set se liberare quin minus posset detrudi in carcerem: dum tamen ex
tali detrusione adeo sibi non adimeretur libertas quin minus posset et
percipere ecclesiastica sacra etc. saluti anime sue incumbentia facere: ne
aliquod salutis eterne preiudicium posset incurrere: nec nimia in
humanitas vel crudelitas sequi possint. Et ideo non obstat arg.
in oppositum fac. Alio modo possumus dicere quod renunciatio va
leat cum iuramento: quia est in eius potestate non cedere. Nec ob.
cum dicitur quod detrudetur in carcerem fateor: et cum dicatur quod sequan
tur inconuenientia predicta nego. quia si iudex videret quod illa in
conuenientia sequerentur tunc relaxabit eum: quia talis intrusio
debet intelligi quod fiat ciuili modo: et ne aliqua crudelitas vel ni
mia inhumanitas: vel salutis eterne preiudicium sequatur. ar. ff.
de serui. l. si cui. ibi cum dicat ciuili tamen modo: et ex hoc credo quod va
leat renunciatio etiam simpliciter sine iuramento: quia quilibet potest re
nunciare fauori pro se inducto: vt. d. l. si quis in conscribendo. pro quo
. l. fi. C. qui bo. ced. pos. vbi tacite renunciat beneficio cessionis re
cipiendo dilationem quinquennalem. que etiam multo fortius pos
sit renunciare. Pro hoc faciunt alie rationes recitate per Cy. in
. d. l. fi. in vlt. q. nec hoc est contra bonos mores: quia priuilegium quod per
talem renunciationem perdit. s. ne conueniatur nisi in quantum facere pos
sit non debebatur sibi ratione persone reuerentie: vt erat in. d. l. alia
§. eleganter. sed alia ratione: et ideo renunciare potest illi priuilegio
iuxta no. in. d. l. si conuenerint. de re iudi. presertim cum tempore renun
ciationis nondum sibi competeret illud priuilegium sed per cessionem
illud competiturum erat. et ideo facilius potest impediri ne incipiat compe
tere nec priuilegium de non incarcerando prendatur ad aliquem casum qui esset
contra bonos mores vt predixi. Nec ob. ratio vltima quod si non ob. renun
ciatione cedat bonis tenebit cessio licet periurium incurrat: quia esto
quod illud esset verum quod teneret cessio quoad bona vt eorum perderet
dominium et possessionem tamen non teneret quoad effectum iuris predictos: quia tamen
non obstante cessione possit incarcerari. Ciuili tamen et humano modo
et insolidum etiam in postea quesitis etiam non deducto ne egeat conueni
ri: quia licet perditio dominii et possessio bonorum sint in sua potestate tamen non gau
deret dictis priuilegiis ex quo renunciauit: vel etiam posset dici quod
postquam cessioni bonorum renunciauit quoad perditionem bonorum vel
possessionem eorum etiam non teneret cessio in preiudicium creditoris
vtputa si sint talia bona que non essent vtilia creditori que forsan prius
vendi et ex eis redigi pecuniam: et sic creditor deberet vendere: vel
venditionem eorum procurare iuniusque vexaretur vel laboraret vel
non posset ita faciliter reperire emptorem sicut ipse debitor qui
cessit. nam certe tunc crederem quod non valeret cessio: immo adhuc
esto etiam quod alias adhuc essent bona sufficientia ad exoluendum cre
ditori compellendum iuris remediis ad exolutionem debiti: vel per incar
cerationem vel alias non obstante tali cessione vt sic ipsemet eorum di
stractionem faceret: vel procuraret vt exinde debitum solui posset
propter renunciationem: nam debitor ex tali facto suo non debet credito
ri preiudicium generare et parare. ar. reg. iu. alteri per alterum. Et non
ob. alia ratio cum dicitur quod semper remanere habebit excommunicatus
si non potest cedere bonis: quia nego. nam dico quod si doceat de inopia
et impotentia soluendi alias quam per cessionem puta per testes vel
iuramentum: vel quia est notorium: vel quia potest docere de ca
su fortuito per quem perdidit bona sua ab excommunicationis sententia est ab
soluendus. nam dicta decre. odoardus. de solu. non exigit

aliud nisi q͂ ꝯstat q͂ nõ possit soluere in totũ vel in pte q͂ alias bñ ꝯstare põt p cessionez. Et lʒ docto. dicant ibi. de remedio cessionis ꝯ dñt: q̃ ille ẽ vnus modus p quẽ dare ⁊ faciliter põt ꝯstare sed nõ negãt quin sup aliũ modũ q̃ p cessionẽ cõstare posset quin eẽt absoluendus ẽt si bonis non cederet: p̃sertim si cedere non posset obstan. renunciatione vel iuramẽto quare non ob. vbi tñ cedere posset q: non obstaret renunciatiõ lʒ ẽt si non cederet ꝯstituto alias de impotentia soluendi eẽt absoluendus ab excõicatione tñ cum veniret ad pinguiores venturã bñ cõueniet: nec inquietari facẽ possit nec alio priuilegio cessione gaudebit: sic intelligo illum tex. c. odoardus in fine. secus tñ si cessionem bonorum fecisset ⁊ p hoc interdum vtilius est cedere bonis qui vtilitate non gaudet cũ renũciatõis beneficio cesset. De exceptioni. Rubrica.

C Post tres interlocutorias latas super deuolutione cause admittitur exceptio excõicationis. I

Causa Fuit pnũciata deuoluta p tres interlocutorias nunc impugnans deuolutionem pretendens nullitatẽ pnunciatiõis ⁊ pcessus tunc habiti dicit pcuratorem q impetrauit ꝯmissionem fuisse tpe impetrationis excõicatũ: q̃rit an sit audiendus. Et videbat q͂ non donec dicte interlocutorie obtinuissent effectũ suũ p. c. vt calũnie. ꝯ re iudi. in cle. fuit dictũ q͂ audiref: q: piudicialis fuerat exceptio. Jtẽ q: post finitũ pcessum ⁊ post sniaz esset audiẽdus: ⁊ post hec anteq̃ vlterius pcederet erat melius eũ audiri: ⁊ minus malũ esset q̃ post finẽ cause ⁊ vt lites breuiarentur ⁊ nec tres interlocutorie fecerũt valere qđ nullum erat. ar. l. si expressim. ꝯ appel. Nec. c. vt calũnie. obstat q: loqf in sniis: quaꝝ põt mera executio ⁊ fieri sine cause cognitione: sʒ effectus huius interlocutionis non est talis ꝯ sui natura: sed est q͂ cognoscat ⁊ pcedat in cã principali put. ꝯ iure fuerit qđ fieri non põt sine cause cognitione: ⁊ ideo ibi ẽ plus diuersa rõ q̃ hec vt clare patet ex illo tex.

C Reus ⁊ possessor. de cuius iure non constat potest dare obiectus contra actorem. II

Areus et Possessor in cã bñficiali si nõ det ꝯ iure suo: vel ẽt si nõ ꝯstet de iure suo possit dare obiectus ꝯ actorem de cuius iure ꝯstat nisi vincaf p obiectus istos. Quidã dixerunt q͂ si q: p hoc non fortificat ius suum lʒ noceat aduersario ⁊c. ar. no. per Jnno. de re iudi. cum Ber. in fi. Et q: non solent audiri quoꝝ non interest. de electio. cum inter cetera. p quo ẽt facit qđ no. p Jnn. ꝯ accusa. sup his. sup verbo ꝯcludaf. Et vr̃ gl. ordinaria: imo tex. fm tertium intellectum glo. de ꝯces. pben. c. post electionez. in gl. fi. ver. vel iõ ⁊c. Aliq tñ ⁊ credo q͂ melius tenebant ꝯ q: imo possit dare obiectus: q: sufficit reo q͂ ipse vincat p nõ ius actoris ẽt si ꝯstat de non iure suo. puta p ꝯfessionem vel alias. ar. no. p Cõpo. de rescrip. mandati. ⁊ p Jnn. de pcura. ex insinuatione. vncia. l. fi. C. ꝯ rei ven. Jtem melius est q͂ ille remaneat in sua possessione: q̃uis iniusta vel viciosa q̃ si alter viciose igrederef: nec pp hoc ille iniust⁹ possessor remanebit in bñficio. q: ordinarius ex offõ illum poterit remouere: p. c. ordinarii. de offi. ordi. li. vi. Ad ꝯ ria rñdef q: dcm̃ Jnn. põt intelligi in actore non possidente. Uel põt dici q͂ interest rei possessoris vt remaneat in possione ex eo: q: dando obiectus apparebit de non iure actoris. q͂ sibi sufficit vt soluaf: vt in. d. c. mandare iure actoris. q͂ sibi sufficit vt soluaf: vt in. d. c. mandatum. no. p Cõpo. Quidam dixerunt q͂ non: q: obstante termino peremptorio exclusus est. p hac opinione facit: q: adeo excludif p lapsuz termini ab obiectibus q͂ post non restituef ẽt ⁊c. vt no. glo. ꝯ pcura. non põt. circa finem: ⁊ fm istos vis illius exclusionis trãsit ad fam instantiam. Alij vo dicebant ꝯ ⁊ credo q͂ melius q: in cã appella. non oppositum opponam ⁊c. vt. l. p hac. C. de temp. appel. Jtem q: in prima instantia lʒ nõ fuerit obiectus dati ⁊ pcurator fuerit obstante lapsu termini exclusus: tñ appellatio subducit oẽs terminos ⁊ vis eoꝝ. ar. no. p Jo. mo. de appel. lʒ. li. vi. p quo notaf per Jnno. de testi. cum venissent. Et non obstat. C. de procura. l. ita demum. quia illa lex loquitur in dilatoria non in peremptoria loquitur

vbi aliud est. ar. pdicti. c. lʒ. Sed qd si in prima instãtia in termino ad ponẽdum si dedit obiectus. Sʒ postea in termino ad declarãduz ⁊ ita fuerũt repulsi obiectus ex eo: q: si fuerũt dati in termino nũqd postea in termino ad ponẽdũ in fa instãtia assignato poterit eos repetere. Quidã dicebãt q͂ sic: q: fuerũt expsse repulsi in pria instãtia: q: illa repulsio fuit q̃daz interlocutoria q̃ trãsiuit in reʒ iudi. de elec. cũ dilecti. Sʒ alii ⁊ credo meli⁹ dicebãt ꝯ: q: illa repulsio si fuit reprobatio eorũ cũ cãe cognitõe q̃ ⁊c. ff. de ꝯ. emp. qđ in diẽ. §. si rõnẽ. ꝯ neg. gest. l. si autẽ. §. si de ꝯ iudicio tu. l. iii. §. pterea. imo idem si cũ cãe cognitione: dũ tñ p aliã cãm fuerit repulsio: puta lapsum termini in pria instãtia sicut q̃si pp ineptitudinem: vt cle. cuʒ a repulsione. ꝯ appel. imo idẽ s. q͂ poterit eos repetẽ ẽt si pp eãdẽ cãm in pria instãtia fuisset repulsus: vt pdcõ. c. lʒ. ꝯ appel. li. vi. dũ tñ si fuisset trina repulsio: vt i pdcã cle. cũ a repulsiõe.

C Reus exclusus a datiõe obiectiuũ pp malam appellationẽ extra iudicialẽ ꝯtra actorẽ admissuz ad pbãdũ vnã mãz q̃ est de iure suo admittitur ad dandum de contraria mã licet alias esset obiectiua. h. d. III

Possessor Canonicat⁹ ⁊ pbẽde q obtinuerat illa p expectatiõz appellat ꝯtra quẽdã aliũ apostolicũ q impetrauit a papa tanq̃ p reseruatiõz talem vʒ si ille p quẽ vel cuius obitũ vacuerat obtinebat vnã dignitatẽ electiuã in vna alia ecclesia ⁊ in appellatione nullũ expssit obiectũ. postea in curia: q: actor reseruatiõnis dat articulos q͂ illa dignitas q̃ obtinebat ille p cui⁹ obitũ vacauerit dicti canonicatus ⁊ pbẽda. de qb⁹ agif erat electiua: ⁊ sic dicti canonicat⁹ ⁊ pbẽda erãt reseruati re⁹ ⁊ possessor lʒ obstãte mala appellatõe i q̃ null⁹ dederat obiect⁹ si posset dare obiect⁹ ⁊ sic nec de illa mã q͂ illud bñficiũ q͂ df dignitas electiua ñ ẽ dignitas electiua: sʒ simpliciter bñficiũ: vult tñ dare de h ex eo q͂ actor admittaf ad dãdũ q͂ sit dignitas electiua q̃rif nunqd possit. Ego de ꝯsilio oium iudicaui q͂ sic ⁊ admisi articulos hincinde: q: lʒ articuli rei ⁊ possessoris dati ꝯ illa mã q͂ illud aliud bñficiũ ñ eẽt dignitas electiua: reuera deberẽt repelli tanq̃ obiectiui obstãte mala appella. tñ q: actor dabat q͂ erat dignitas electiua ⁊ sup suis articulis petebat se admitti ad pbãdũ ad pces ⁊ remissiuiõ re⁹ ne claudicaret iudicia ẽt admitti dʒ ad pbãdũ ꝯriã mãm p̃sertim articulũ ex simili equitate legis petẽde: C. de tẽpo. in inte resti. petẽ. ad qđ no. p Jnn. de sen. ex. c. solet. sup ṽbo octo dieꝝ. p̃sertiz ẽt ex q̃ actor dat q͂ ẽ dignitas electiua re⁹ appellauit ñ exprimẽdo obiect⁹ nũc dãs de ꝯrio ꝯpue si cẽsef daf obiectũ sʒ pot⁹ se defẽdẽ. i. dare exceptiões aduisus assertiõz actoris ⁊ nemini sua defẽsio ẽ denegãda: vt i. c. pastoralis. de re iudi. i cle. iñ. ẽt q: lʒ articuli rei in se sint obiectiui: tñ q: sunt de eadẽ mã ꝯ q̃ dat actor lʒ det ꝯrios articulos: articul⁹ rei ẽ admittẽd⁹ ⁊ cõcurrere dñt pbatiões: q: ẽt testes debẽt iterrogari p reo cũ dñt ꝯponẽ p vtraq; pte. C. ꝯ epi. ⁊ cle. auf. lʒ iudex ⁊ no. i. c. fraternitati. ꝯ test. igĩ ñ ẽ magnũ icõueniẽs: q͂ ẽt possit dare articulos ⁊ sup eis pducẽ testes: q: effectũ testiũ pductõ p vtraq; pte erit ad pbatiõz eiusdẽ materie. Jtẽ q: decre. vt circa. repelliẽs male appellantẽ ab obiect⁹ loqf cũ qs vellet dare obiect⁹ directe. ⁊ iõ stricte cũ sit penalis i suis termis tenetf. hic vo ñ vult dare obiectũ istũ directe sʒ potius idirecte i viã exceptiõis seu ꝯfensiõis igĩ sit admittẽdus: ⁊ cũ fuisset appellatũ a me ẽt maior ps tenuit idẽ. Quidã tñ fuerũt i ꝯria snia dicẽtes q͂ ñ admittanf ẽt i viã exceptiõis. Nec ob. fm eos equitas legis petẽde: q: exclu. q̃ fit p decre. vt circa. hʒ vim rei iudi. vt ibi no. doc. q̃ ñ audif ẽt i viã excep. ar. l. an eadẽ. ff. ꝯ excep. rei iudi. Jtẽ sequeref q͂ decre. vt circa. seu ei⁹ effectus ñ haberet locũ vbi qs vellet obijcẽ ꝯ id qđ actor hʒ necesse pbaf pʒ hoc: q: sic tũc cũ actor hʒ dare de aliqua mã puta: q: ẽ ps gre sue reus ñ obstãte mala appellatõe admittaf i viã exceptiõis ad dãdũ de ꝯrio q̃ in effectu sibi tũc mala appellatio non obstabit: ⁊ tñ ꝯtrariũ vr̃ de mente illius decre. nam illa decre. loqf vbi qs opponit in formaz electionis vel pũisiõis q̃ electus seu pũisus semp hʒ pbare. arg. no. per Jnn. de dolo ⁊ ꝯtu. cum olim. i gl. Sed ad istas rationes potest responderi primo ad primã: q͂ licet decre. vt circa. seu exclusio q̃ fit p eam

quo ad qd hẽat vim rei iudicate. s. vbi virtute male appellationis vellet dare obiectus non sic tamen vbi non vult daẽ obiectus: nec venire in virtute appellationis: sed in via defensionis tanquam prouocatus per actorem qui dat de iurio cui fauendum est ne forte actor per falsas et malas probationes obtineat: qz multum fauendum est volenti se defendere presertim quando prouocatus vult se vlcisci. arg. §. cũ arietes. l. i. ff. si quadru. pau. fe. di. et ff. de ope. liber. l. qui cum maior. §. si liber. Et ẽt qz exclusus ex vno capite admittitur ex alio. ff. de succes. edic. l. i. §. qbus. et. d. c. de. cum a repulsione. ò appel. vnde iste veniens ex alia cã fm hoc non põt nec dz repelli excep. rei iudi. ar. l. cum queritur. ff. de excep. rei iudi. Item lz obmissio forme. c. vt circa. habeat qd ad aliqua vim rei iudi. n̄ tñ est res iudi. sed pena et iõ restringenda. qz aũt non sit res iudicata nec vim rei iudicate debeat hẽret apparet qz si fuit statuta pp probatam iustitiam partis volẽtis obiicere. ò quã constaret per cãe cognitionẽ lz ppter aliam cãm in prinici. illius constõis insertam: ergo et c. ar. l. qz ut diem. §. si rõnem. ff. de open. cum pcor. Item si ob. si dicatur qz vr tacite renũciasse non exprimendo in appellatione obiectus et c. qz non ẽ verum nam si de obiectus p confessionẽ ptis vel alias legitime constaret non ob. mala appellatione appellar' repelleret: vt in cle. cõstõnẽ. in fi. cum tñ secus esset si appellatus renũciasset obiectibus vel esset contra eum iudicatum. Itẽ nos ob. alia rõ: qz põt eẽ qz appellatus probabit p instra formam sue electionis: nec indigebit remissione ad ptes: et iõ tunc appellãs si male appellauerit nõ audiẽ ad probandum contrarium per testes lz sibi si vellet excludere actorem incumberet probatio eorum in qbus esset peccatũ in forma. ar. no. per Inn. de accu. sup bijs. circa fin. magne gl. tunc ergo et nos aliter ille qui male appellauit admittiẽ ad probandũ p testes contrarium eius qd appellatus proponit quando appellatus vult probare per testes.

De sententia et re iudicata. Rubrica.

¶ Preceptũ de soluẽdo nõ est ferendũ in scriptis. h. d. I

A preceptum De soluẽdo sit ferendũ in scriptis dicebãt qz non est necesse. qz non ẽ iure cautum vt tñ contra qz ẽ eiusdẽ effectus sicut snia: ex eo oriẽ actio in factũ vt ex snia vt no. spe. in ti. de exe. snie. §. qliẽ: in fi. sz hec rõ si concludit: qz ẽt ex interlocutoria q̃ continet aliqd dari vel fieri oriẽ actio in factũ vt no. Io. an. in. c. cũ cessante. de appel. sup. i. gl. et Inn. in. c. sacro. sup vbo reuocare. in prin. glo. fue. ò sen. ex. cum tñ snia iterlocutoria de necessitate non est ferẽda in scriptis: sed sufficit qz in actis scribatur: vt in. c. qm̃.

¶ Cle. vt calũnie. non hz locum in casu in quo ante tertiam sniam sup principali lata fuerit vna snia sup nullitate primarum duarum: q̃ tñ p tertiã fuit infirmata. h. d. II

Quidam Obtinuit duas snias concordes pro se et tertiã contra se sup nullitate duarũ primarum p q̃s prime due fuerũt nulle declarate. et q̃tam pro se confirmatoriã primarum duarum et infirmatoriã tertie late sup nullitate: pos vo rea contra q̃s sunt late tres snie appellauit a quarta confirmatoria primarum duarum ptendens et deducẽs earum nullitatẽ p qua et sup qua nullitate obtinuerat pro se tertiã sniam: actor petit anteq̃ reus audiaẽ sup illa nullitate mãdari tres snias concordes executioni: iuxta. c. vt calũnie. de re iudi. in cle. reus dicit qz. c. vt calũnie. non hẽat locũ in hoc casu. qz ipse de nouo post tres snias concordes non proponit nullitatem: imo añ tertiã lz post duas snias primas proposuerat de nullitate: et sup ea p se vnã sniam iam reportauit: qri quis eorum bene dicat nõ fuit determinata sed mota extra consilia.

¶ Cle. vt calũnie. non obstat tertio volenti dicere sentẽtias nullas. h. d. III

Trum Lati tribus sniis contra capitulum epo pretendens eas nullas qz ipse non vocatus fuit ad cãm possit impedire earum executionẽ vel obstat sibi cle. vt calũ. de re iudi. nã aliqui doc. ibi intelligunt qz lz ille contra quẽ lz late sunt non possit executionem impedire prextu nullitatis: tñ tertius bene impediret. super quo vide Pan. ibi. et Gencelinum.

¶ Sententia absolutoria ab impetitione nõ excludit actorem ab agendo contra tertium: nec contra prodesset tertio: qz solum transit in rem iudica. inter easdẽ personas. IIII

Trum Si bñficii petitor probans de iure suo pmittat vel metu: vel alias sine quacũq̃ pactione: tñ illicita: et sine renũciatione reum intrusum ab impetitione sua et nõ appellat possit illo reo mortuo et alio in locum eius surrogato seu intruso nõ obstante exceptione agere contra nouum surrogatũ seu intrusum: et iterum bñficium petere: vr qz non ex quo contra eum lata fuit snia nec appellauit. In contrarium vr: qz nunc reus est alia psona que non hz cãm a primo qui fuit absolutus ab impetitione actoris: imo ab eo qui sibi contulit: et iõ non prodest sibi exceptio rei iudicate. ar. l. cum querit. et. l. an eandem. in prin. de excep. rei iudi. p quo in eo. ti. si a te. §. iulia. ii. R. fi. et. l. si mater. §. si quis hominem. eo. ti. cum gl. p hac parte facit. de conces. prebẽ. post elec. vbi primo repulsus seu non admissus: iterum põt petere: procedit hoc psertim ex eo qz non fuerat per sniam primo intruso beneficium adiudicatum: nec actori abiudicatum. nec impositum perpetuum silentium: absolutio eniz ab impetitione potuit fieri ex diuersis causis pp ineptitudinem libelli: et pp alias cãs plures. et sic non vr obstare exceptio agenti de vno contra aliũ: nisi esset sibi impositum silentium ppetuum vt fuit in. c. prealle. post electionem: sic loquitur. l. cum ticio. cum gl. ff. de ac. Item sicut snia lata contra primum non nocuisset illi superuenienti et ex alio iure agenti: ita nec sibi pficere dz. C. quibus res iudi. non nocet. l. ii. nec ob. qz non. ff. de except. rei iudi. l. si quis ad exhibendum. et. l. si quis in rem. et p C y. in. l. neqz. in fi. C. eo. ti. qz illud verum contra eandẽ reũ: hic contra alium. Item in dubio non põt dici qz iudex tulit sententiam absolutoriam ex eo qz actor non probabat intentum suum: qz contrarium supponit. s. qz attentionem suam probauerat et sic non potuit se referre: nec debuit ad falsã cãm: oportuit ergo presumer qz ex alia cã personali: vel alia qua cessante cesset effectus sue sententie: ad hoc potest induci. l. hec enim causa. ff. de suspec. tu. et. l. si preses. ff. de penis. sic enim elegisset viam ad impugnationem sue snie si eam tulisset falsa cã. ar. no. ff. de acquiren. here. si is ad quem. §. fi. quod non esset verisimile. l. iij. ff. de testa. mili. nec ob. quod no. Hostiẽ. in summa. de sententia. §. quot sunt eius species. v. sed nunquid est hoc simpliciter verum qz snia ẽ lata in cã beneficiali trãseat in rem iudicatam inter easdem partes hic sunt diuerse. Item pro hac parte facit equitas que dz mouere superiorem: ne actor iste de cuius iure constat illud perdat: et ne reus intrusus indebite teneat respectu cuius superioris non transit sententia in rem iudicatam lata in causa beneficiali. ad quod no. p Inno. de rescrip. constitutus. in fi. et de re iudi. cum Bertol. ar. ad hoc. e. ti. lator. cum concordan.

¶ Sententia lata super crimine ad perpetuum carcerẽ non priuat condemnatum suo beneficio. h. d. V

Accusatus Coram ordinario suo: seu is contra quem inquiritur per eum de homicidio vel alio crimine capitali ex quo quis non priuatur ipso iure beneficio: lz possit priuari per sententiam pendente accusatione vel inquisitione: constituit procuratorem ad renunciandum beneficium suum in manibus Pape: postea ipse condemnatur ad perpetuum carcerem per ordinarium: non tamen per sententiã priuatur beneficio suo: lata sententia procurator ante sententiam per eum constitutus renunciat beneficium ad manus Pape simpliciter nulla facta mentione de dicta accusatione vel inquisitione: vel sententia. et Papa etiam illa ignorãs recepta resignatione illud beneficium confert alicui tanquã vacans in curia et reseruatum: quia presuppono qz omnia beneficia vacantia in curia sunt reseruata: expectans tamen apostolicus illud beneficium incontinenti lata sententia ante renunciationem et collationem Pape illud acceptauit tãquam vacans per priuationem: dicens qz ex quo lata contra eius sententia perpetui carceris: eo ipso consequẽter ẽt fuit priuatus beneficio. Queritur quis istorum sit potior et videẽ qz

apostolicus expectans: qr eo ipso q condenatus fuit ad ppetuum carcerem de crie: vr priuatus bnficio. ar. no. p Jnn. de excess. pla. c. inter dilectos. in. i. gl. vbi dicit vel sniabiter de crie condemnatus. r p Archi. viii. dis. q iure. iuxta glo. r p Compo. in. c. sicut. in. v. si vo confirmato. de elec. Item constat q condemnatus de crie est infamis. ff. de his q no. infa. l. athletas. §. si. infamis aut ipso iure priuat quem dignitate sua r officiis: vt pbaf. C. de decurio. l. infamia. li. x. ergo r bnficio. Item condemnatus ad ppetuum carcerez vr condemnatus in metallum: vt no. Jnn. extra. de accusa. c. qualiter r qn. el. ii. sup verbo ad diminutionem. in. v. Sm canones ibi secunda aut pena. damnatus aut in metallum efficif seruus pene. ff. de his q p non scrip. ha. l. in metallum. seruus aut non pot bnficiu obtinere cum p nihilo reputef: vt. l. nec ex ptorio. ff. de regu. iur. immo mortuus reputaf: vt. l. seruitutem. ff. de reg. iu. ergo sequif q perdit ius qd hz in bnficio. Item condemnatus ad ppetuum carcerem cum beat ppetuo esse absns a bnficio suo non poterit ammodo bnficio suo deseruire: nec ibi sace officium cum non sit spes q reuertaf a pena. ar. l. inter cdit. in fi. ff. de cdi. r demon. § nec dz illud retinere. qr pp officiu datur bnficium. de rescrip. c. si. li. vi. r sic vr priuatus bnficio ex q e astrictus alibi ad residentiam sicut vbi qs assequif aliqd beneficium q residentiam reqrit: priuaf ipso iure prio residentiam reqrenti. qr incopatibilia reputanf: vt no. Jnn. in. c. si. de cleri. non resi. r in. c. cum iam dudum. de preben. r archi. i. c. gratia. de rescrip. li. vi. Sed hec ro non vrgeret: nisi in bnficio reqrente. residentiam. Item nil vr referre an p sniam r vbo cum priuet bnficio: an imponat facto sibi penam talez p qz videaf eu priuare: qr nil refert an fiat facto vel vbo. ar. ff. de his q no. infa. l. ii. § ignominie. v. est ignominiosa. pena sic carceris p qz ppetuo habebit esse absns a bnficio r eius regimine totalis satis vr eum priuare r expellere a bnficio. igr rc. Item constat q talis criosus est priuandus bnficio. r est puidendus bnficio. de psona. hoc aut non posset ammodo fieri ex quo de crie semel extitit condemnat: qr iudex semel functus est offo suo ferendo sniam sup crimen. ergo ammodo non posset aliam sniam sup eodem crie ferre priuationis: qr non est iudicandum bis. de crie eodem. C. de accusa. qui de crie. ff. non. campo. sta. l. i. in fi. ergo nec indignus: r q seruire non poterit bnficium retinebit. melius vr dicendum q p consequentiam p impositionem talis pene sit priuatus. Item p hoc vr: qr quotienscumqz imponif alicui pena ex tali ca q infamiam irrogat: puta pp furtum vel aliqd crimen publicum: statim in locum eius alius pot eligi: quasi eo ipso sit priuatus bnficio: r idem et est si pena sola sine snia infligif ex qua irrogatur infamia. sic no. Jnn. in. d. c. qualiter r qn. el. ii. sup vbo diminutionem. circa fi. in. v. item vr. ex quo talis. de quo loqtur fuit accusatus vel cum fuit inquisitum. de crie non potuerit renunciare bnficio: nec p se construere pcuratorez ad renunciandum qr ex quo de crie puentus erat iam vr h facere in fraudem pene: maxime ex quo secuta fuit snia. arg. no. ff. de manu. que pene. r no. ff. de accusa. l. ex iudicio um. § si. sup vbo. alienarum. r sic intelligitur lex post contum. capitale crimen. ff. de dona. per ea q no. p Cy. C. de bonis pscri. l. si quis post hac. in. i. q. Item hoc videtur facere in fraude expectantium: r io eis non preiudicetur. ar. extra. de renun. c. si te prebendam. li. vi. Contrarium tn obtinuit: qr p sniam latam super crie non est quis priuat beneficio nisi hoc in snia exprimaf: vt no. Jnn. in. d. c. qualiter r qn. in palllegata gl. super vbo. diminutionem. in. v. credimus tn. nec et p comissio cribus priuatus erat: vt no. Jnno. de conces. pbe. c. cu nuue.

De appellationibus. Rubrica.

C Si post conclusione labaf fatalia deserif appella. h. d. I

Ostquam Fuit conclusum in ca infra primum fatale: r sm appellans anteqz peteret ferri sniaz patiaf labi fatalia. Querif an appellatio sit deserta. Et vr q non: qr ius q in se est qsiui ad psecutionem appellationis fecit ex quo pduxit caz vsqz ad conclusionem inclusiue: g non stat p eum s p iudicem: r sic vr q non sit deserta. Alii dicut contrum p. l. si. § aliud. C. de temp. appel. r p. c. sicut appellationem. de appella. in cle. cu dicit r finire: qr fines imponitur p sniaz. ff. de re iudi. l. i. ergo p snia ad h q finire censeaf instare dz vt feraf. r vide q scripsi. i. d. c. sicut. r q no. Jo. an. in. c. rone. de appellationibus. i nouel.

C Attemptata p actorez post decreti citationem nondu tn execută sunt reuocanda p via attemptati. h. d. II

trum Postqz actor ipetrauit comissionem seu rescriptum: r fuit psitum ei an ei pmittif r ipetrauit citatione decerni q cu quem vult conuenire: sz anteqz faciat exeq citatione seu anteqz citatio aliq puenat in noticia partis q qz ipetrauit actor inouauerit aliqd puta illu reu citadu q que ipetrauit rescriptum: vel citatione spoliauerit illud innouatu sit reuocandu as oia tanqz lite pen. innouata: r vr q no: qr adhuc no censef lis pendere: donec citatio puenerit in noticia ptis: vt in cle. vt lite pen. c. cu lite. sz maior ps fuit q imo lis cesea spendem pindiciu actoris petitione r oia sciente: lz no in pindiciu rei ignorantis: r sic debeat intelligi illa cle. Alii ecz qr bnficiu istud. s. q attepeata lite pen. reuocenf expedif offo iudicis: r in eo pcedif iuris ordine si seruato: vt no. in. d. cle. Istud aut est exorbitans a regulis coibus. s. q offm iudicis circa ea q incidunt vel emergut se exhibeat vel operat ante lite pte. vt no. docto. in. c. significante. de appel. r pbaf in. l. edilco. § ante sciendu: ff. de edil. edic. r facit q no. in. B. in. c. fineri. de dolo r pria. ad fi. glo. magne. Ite alio et exorbitat a regulis coib ex eo q p hindi bnficiu oaf resto sine libello et lite no pestata: q d de offi. de leg. p sultatioib. istud q bnficiu sic exorbitans no e extededu nec pcedēdu ante lite pte. nisi in casibus expressis: s: no repio aliquē casum expressum nisi sm formam illius cle. r illic non est de illis: ergo istam cle. que exorbitat vt predixi non extendam: vt. e. q a iure. de regu. iur. li. vi.

C Gesta per apostolicu ingrētē post appellationez r an dationem apostolorum sunt per viam attemptati reuocanda. hoc dicit. III

Auditore Delegato a papa inquirente quedā plati sup mala administratione fuit appellatū ab eo p plati a quodā grauamine pretenso: sz iudex post appellatione ante dationem apostolorz non minus interdixit ei administratione ne lite pē. administraret: ille coram superiore cognoscente de. appellatione petit illam interdictionem reuocari tanqz attemptatā. Queritur an sit reuocanda: quidā q non: qr non censef innouatum vel attēptatū cum et ante appellatione fieri potuisset talis iurisdictio: vt. c. venerabili. de offi. dele. ergo rc. ar. l. post qz. § i. ff. vt in pos. loga. r ibi no. p illa. l. hoc non tenebam. alij vo quasi oēs contra qr ante dationem apostolorum suspensa fuit eius iurisdictio. de appella. vt supra. li. vi. igitur qcquid fecit nullum fuit: nec ob. l. postquaz. § i. qr ibi in ordinario: r quia iam responderat appellationi r dederat apostolos refutatorios: vel ibi appellatum fuit a diffinitiua. r erat iudex ordinarius: ad cuius officium etiam post appellationem multa pertinent. c. cum teneamur. r. c. ad hec. r. c. propositum. de appelle. vel melius hic non constabat an ista interdictio esset facienda ante appellationem: quia non constabat an esset suspectus. de mala administratione: vel an inquisitio super hoc facta esset sufficiens ad illam interdictionem faciendā: r ideo non potuit fieri post: ibi vero constabat cautionem ante appellationem fuisse prestandam: quare non obstat.

C Innouata per partem vna cum tertio veniunt per viam attemptati reuocanda. hoc dicit. IIII

trum Innouata per tertium vna cum parte veniant reuocanda per modum attēptati. Et videtur quod non praesertim per iudicem delegatum vel alium iudicem qui alias non esset habiturus iurisdictionem in illum tertium: vt. c. romana. § in alium. de appellati. nam licet communiter cum parte subiecta iurisdictioni talis iudicis innouet non propter hoc subijcitur eius iurisdictioni. quia communio. Illa vel connexio licet sit. Sufficiens: vt ad eundem iudicem debeat remitti: non tamen ipso iure subijcit. Cum eius iurisdictioni ra-

si expresse ꝯ cui sibi cā ꝯmittat. fac. ad h qḋ no. Inn. ⁊ Con pos. de rescrip. c. cū. M. ferrarien. circa fi. ꝑ tertiū: qꝛ talis iurisdictio delata nō est extēdēda ex ꝑsonas inter quas cā ꝯmissa ē. ar. c. P. ⁊ G. de offi. dele. Itē ꝑ h: qꝛ ꝑsona tertij ē diuisibilis: imo diuisa a pte inō innouāte in q̄ iudici ꝯpetit iurisdictio: tūc aūt arguit̄ sic: nā aut ꝑ eos innouatū simul est diuisibile vt possit discerni qḋ hactenus innouatū ē a tertio: ⁊ qḋ a pte: ⁊ tūc diuidat̄ ⁊ solum reuocet̄ quod innouatum est a pte: nec vtile pp hoc inutile indiuiduū viciat̄: aut innouatū p eos est indiuisibile: nec possit innouatū a pte diuisibiliter reuocari quin reuocet̄ innouatū a tertio: ⁊ tūc vr̄ ꝙ neutrū valeat reuocari: imo vtile ꝑ inutile viciet̄ i mā indiuidua: iuxta no. ꝑ Dy. in regula iuris vtile. ⁊ ꝑ Cy. in. l. sancim⁹. C. de dona. ꝑ hoc qꝛ ps tertij impediens reuocationē attēptatoꝝ vr̄ qḋ trahat ad se ptem impeditē: nā in operatio iurisdictiōis ps ipediēs ⁊ inutilis attrahit ad se ptē bonā ⁊ vtilē: vt ex de offi. dele. sup qōnū. §. si vo duo. ⁊ c. cum sup. Itē ꝑ hoc qꝛ tertius in quē ꝯpetit iurisdictio ꝑ sit pti in q̄ ꝯpetit ne pp tertiū fiat reuocatio attēptatoꝝ: ⁊ quo ad ptē iure in totum stetur donec alias iuris ordine reuocent̄: facit. ff. de libe. ca. l. libe. §. si duo. in fi. ne ptis factū tertio noceat. ar. l. non solū. §. i. ff. de libe. cau. qꝛ non dꝫ alteri p alteꝝ ⁊c. vt in reg. iur. non dꝫ alteri. ff. de reg. iur. nec dꝫ tertius alterius odio ꝑgrauari: vt est. ꝯ reg. iur. non dꝫ aliqs. ꝑ hoc facit. ff. de reg. iur. domum suā. Item ꝙ in reuocatione istoꝝ attēptatoꝝ magis inspiciat̄ ꝙ nocet. s. factum tertij q̄ ꝙ ꝓdest. ff. ad sil. l. si qs in grau. §. fi. maxime qꝛ ꝙ fiat reuocatio attemptatoꝝ ciuiliter ex offō iudicis sine ordine iudiciario. sꝫ summarie. ⁊ de plano. hoc est de iure spāli. ꝙ aūt fiat iuris ordine seruato ⁊ dato libello coram iudice ꝯpetēti hoc est de iure cōi: igit̄ in ista reuocatione fienda ciuiliter ex offō iudicio summarie. ⁊ de plano priuilegio attēptatoꝝ plus attēdim⁹ factū tertij qḋ nocet: q̄ factū ptis qḋ ꝓdest: qꝛ id qḋ nocet ē de iure cōi: seu facit fieri reuocationem ꝑ viam iuris cōis. id vo qḋ ꝓdest faceret eā fieri de iure spāli: igit̄ plus attendat̄ qḋ nocet ꝙ ē de iure cōi: q̄ qḋ ꝓdest ꝙ ē. de iure spāli. ⁊ vt fiat reductio ad ius cōe. ar. de ꝯsue. cū ꝯsuetudine. ar. l. eius. mili. §. milicia missus. ⁊ ad hoc facit. no. ꝑ doc. in. l. fi. ff. quibus ad li. ꝓcla. nō lꝫ ꝑsertim: qꝛ nō multum ꝑiudicat̄ pti ꝯ quem attēptatū ē: qꝛ salua sunt alia remedia iuris cōis ꝯ vtrūqꝫ coram iudice ꝯpetēti: vel impetret ad eundē iudicē ne cā diuidat̄: vt in ti. de qb⁹ reb⁹ ad eūdē iudicē eādeat̄. ꝑ ista pte bn̄ facit. ff. de iure codicilloꝝ. l. penu. in fi. vbi legata ꝑ pte filij grauati ꝑstari debebant nullaten⁹ ꝑstātur si sunt idiuidua pp posthumū agnatū q ꝑstare ꝑ pte sua nō tenebat̄: ꝯ nec hic reuocent̄ attēptata quo ad ptez ex quo erant indiuidua: nec possent ꝑ pte reuocari: qꝛ tangeret̄ tertius ꝯ quem nō pōt reuocari pp defectū iurisdictionis. Pro hoc ēt bn̄ facit cōis opinio. de illa q̄ an dom⁹ cōis in totū destrui debeat pp delictū vni⁹ duoꝝ: vbi tenent doctores cōiter ꝙ nō. sꝫ diligant̄ alie vie ꝑ quas puniat̄ delinquēs soluervt no. Archi. de penis fclicia. sup vbo. in ruinam. li. vi. ⁊ Cy. C. de his q no. infa. l. ⁊ si seuerior. in fi. ꝑ h: qꝛ nō ē ius q̄ caueat̄ ꝙ delinquēs cū alio subiciat̄ iurisdictioni illi⁹ cū q̄ delīqt: nā si alias ꝑ modos iuris cōis sortiret̄ foꝝ ei⁹: qꝛ certi sunt modi faciēdi foꝝ. de qb⁹ nō est iste: ꝯ ⁊c. Vñ erubescim⁹ cū sine. l. loqmur: vt in auctēnco. de trien. ⁊ semis. §. ꝯsiderem⁹. ꝑ h bn̄ facit ꝙ no. Inn. extra. de penis. c. dilectus. ibi sꝫ qḋ si aliqs. extra. Spe. in ti. ḋ iudi. delega. §. sequitur videre. circa principiū. ver. qḋ si aliqs extraneus. In oppositū est gl. extra. de app. si solum. li. vi. in longa gl. fi. vbi cum dicit. hec aūt oīa. de tali tertio intelligas q cum pte vel tertio nihil attēptat ⁊c. Igit̄ innuit gl. ꝙ cū pte vel iudice tertius attēptaret ꝙ illa veniret ēt ꝯ tertium reuocanda: ꝑ hoc ēt facit. ff. de aque plu. arcen. l. at theyus. §. fi. cum. l. seq. ff. cōi diui. l. si is cū quo. ꝑ hoc ꝙ qs innouās ꝯ quē ꝯpetit priuilegiū reuocandis attēptatoꝝ attrahit ad se illum tertiū vt ēt ꝯ eū fiat reuocatio: facit. ff. de seruit. rusti. ꝑdi. l. si cōem. ⁊ ꝙ no. gl. extra ḋ iure pa. c. i. li. vi. C. de appel. l. ꝑcipim⁹. §. fi. Itē nisi talia attēptata ꝑ ptē cū tertio possent reuocari: sequeret̄ ꝙ multis daret̄ mā malignādi: qꝛ cū vellent innouare semꝑ inuocarent tertiū: ne pp cū posset fieri summarie reuocatio ꝙ nō esset cōcedēdū. ar. l. in fundo. ff. de rei ven. Item si pp tertiū eēt opus ꝙ ageret̄ corā ordinario: ⁊ iuris ordine seruato: vel sup hoc noviter ꝯmissionē impetraret. posset eē ꝙ lites in infinitum durarēt: nā postea lite pen. sup hoc fieri posset alia innouatio cū alio tertio: ⁊ postea sup h lite ordinaria inchoata: posset cum alio tertio fieri alia innouatio: ⁊ sic in infinitum: hoc aūt esset incōueniēs: qꝛ sic lites eē līb⁹ oriren̄t. qḋ esse nō debet. nā optimo bon⁹ iudex dꝫ lites abbreuiare. ar. ꝑ ꝑmissis. C. de iudi. ꝓperandū. ⁊ C. de fruc. ⁊ lit. expē. termiato. ff. si cer. pe. qḋā extimauerūt. Itē plus vr̄ dicendū ꝙ pp ptē tertius nō pōt ipedire reuocatiōnē attēptatoꝝ: q̄ ꝙ ps pp tertium gauderet de malignitate sua. bene facit ad hoc. ff. ad macedo. l. sed nihil. §. nō solū. Itē in obscuris potius fauēdū est repetioni q̄ aduenticio lucro. ff. de reg. iur. fi. §. in re obscura. igit̄ hic in dubio pot⁹ fauere debemus reuocationi attēptatoꝝ ꝑ q̄ fit repetitio seu reductio in statū pristinum. Item pp aliud interdictum quis ꝯsequit̄ ꝙ nō cōsequeret̄ alias. arg. extra. de ꝯces. ꝑben. auctoritate martini: igit̄ pp partē innouantē is ꝯ quē innouatū est ꝯsequi posset reuocationē ēt ꝯ tertium q̄ ꝯsequi non posset si solus terti⁹ innouasset ⁊ ꝯ eum solum agere: qꝛ modicum fermenti. s. ꝑsi⁹ ptis innouantis totam massam innouationis corrūpit. ⁊ sic q̄ ad tertium. ar. l. nihil. ff. de ac. emp. in prin. ⁊ l. si finita. §. si vnita. ff. de dam. infe. ⁊ qḋ ibi no. in gl. ꝑsertim qꝛ tertius cum parte innouans dat operā rei illicite: sic ꝓpria auctoritate occupādo ꝙ seruato iuris ordine petere debuisset: vt. l. extat edictum. ff. q̄ met. cau. igit̄ teneat̄ de casu attēptationis in preiudicium litis pen. ⁊ puniat̄ de illo casu eo mō quo casus ille attemptationis puniēdus est. ar. l. in his. in prin. ff. solu. ma. extra. de homici. c. fi. li. vi. cum concor. ꝑ ⁊ ꝯ pñt adduci iura allegata ꝑ Jo. an. in qōne reposita in regula ii. in pari. in nouel. ḋ reg. iu. li. vi. ⁊ ꝑ ꝑdicis facit. c. ad petitionē. de accusa. non ob. c. lꝫ. de preben. li. vi. qꝛ illa decretalis loquitur qñ est dubium de iure detinen. vt dicit archi. in. c. ordinarij. in glo. super verbo conferant. de offi. ordi. li. vi.

¶ Exhumatio funeris non reuocatur per viam attemptati. hoc dicit. V

Tam partes Litigātib⁹ de funere q̄dā iam sepulto in vna ecclesia ꝙ vendicabat̄ p vnā aliā ecclesiaꝫ ps ecclesie vēdicātis lite pē. exhūauit fun⁹ ḋ ecclesia ꝯ q̄ agebat̄ ⁊ portauit ⁊ sepeliuit in sua: ps rea petit ea reuocari tāq̄ attēptata ⁊ aīa oīa reduci i primā sepulturā dcm̄ fun⁹. Querit̄ an h sit faciēdū: fuit dcm̄ ꝙ nō: qꝛ funera seu corpa mortuoꝝ si sunt sic tradēda nec trāsmutāda. ꝑ no. ꝑ Inn. ḋ sepul. cū liber. ⁊ h ḋ equitate ḋ rigo: iur. forte sec⁹ p no. ibidē ꝑ hostiē. circa ꝑncipiū.

¶ Quando sit primo cognoscendum de desertione appellationis q̄ de nullitate. h. d. VI

Trū Prius sit cognoscēdū de desertione appellatōis q̄ de nullitate snīe. credo sic dicēdū ꝙ aut iudex q cognoscit. ḋ appellatōe non poterat cognoscere. de nullitate nisi in virtute appellatōis: vt qꝛ ē iudex delegat⁹ sup cā appellatōis illi⁹: vel erat metropolitan⁹. vt de fo. ꝯpe. roma. in prin. li. vi. qꝛ si appellatio est deserta tūc nō deuoluit ad talē iudicē cognitionē sup nullitate snīe: ē deserta tūc sic: qꝛ appellatio nedū ḋuoluit iusticiā vel iniusticiā snīe imo ⁊ nullitatē snīe: vt no. ꝑ Inn. de appel. dilecto. ⁊ ꝑ arg. de appel. cor. li. vi. sup vbo. ptū. i fi. iiij. col. ⁊ iō cū desertio sit ꝑiudicialis h casu ad cognitionē de nullitate: iō primo de ea est ingrediēdū. ar. C. de adul. qñ. C. de ordi. iudi. l. i. ff. fami. her. l. i. §. i. cū ꝯcor. si aūt poterat cognoscē. de nullitate ēt sine appel. puta: qꝛ expresse erat cā nullitatis ꝯmissa: ⁊ ēt cā appel. vel qꝛ erat talis ordinari⁹ supior q adiri poterat nedū ꝑ viā ordinariā: imo ēt ꝑ viam simplicis q̄rele sic delegat⁹. de offi. dele. c. i. ⁊ tūc ar. no. ꝑ Cy. C. ḋ accusa. l. absētē. in. iij. opinio. credo ꝙ si cā nullitatis h ꝯ p̄ptā indagine: qꝛ est notoria vel appareret ex actis: tūc credo ꝙ prio dēat cognosci de nullitate ⁊ pnūciari. ar. ꝑ hoc. qꝛ incipienda est cognitio ab illis. de quibus facilior ꝓbatio. extra de elec. si forte. ⁊ no. Inn. in. c. audi. sup vbo. ꝯstiterit. de ꝑscrip. Itē qꝛ illa ē ꝑiudicialis ad ḋ

fertionē.qꝛ ſi ſnia fuit nulla ꝑ ꝯſ͞s appellatō ſi fuit neceſſaria. ar. ff. ō appella. ſi expꝛeſſi ꝫ. imo nec tenuit ad finē cognitionis iuſticie vel iniuſticie pñe ſnie: ⁊ ſic ꝑ ꝯſ͞s nec appellatio pt̄ ꝺi ci deſerta vel non deſerta. nec aliquē effectū ꝯcernēs iuſticiā vel iniuſticiā cāe ſe hīc. Si aūt cognitio ſup nullitate hꝫ alio rē indagine mītē poſſet ſimul cognoſci ſup vtraqꝫ ⁊ ꝓnūcia ri ſup ea q̄ ꝑ ꝯſ͞o poterit terminari: ſꝫ dato ꝙ ꝑ ꝯſ͞o ſit ꝓnūciatū ſup deſertione appellationis poſtea apparebit cū ꝓnūciabi tur de nullitate: an illa deſertio potuerit ſortiri effectū vel nō.

℄ Secundus auditor ꝓnūciās male appellatū a grauamie ⁊ remittēs cām ad pamū nō pōt reponere. h. d. VII

trum Si appellaꝰ ab interlocutoria. ⁊ iudex cui appellatio illa ꝯmittiꝰ vel q̄ de ea co gnoſcit ꝓnūciet bñ ꝓceſſuꝫ ⁊ male appellatū ⁊ cāꝫ remittit ad pamū iudicē: ⁊ ab iſta ſa ꝓnūciatōe fue rit appellatū poſſit reuocare grauamē ſcꝫ ꝓnūciatōꝫ ſuā ⁊ ꝑ tē reponere in ſtatu. p. c. ſi a iudice. ō appel. li. vi. ⁊. c. cū ceſſan te. e. ti. in antiqꝫ. ⁊. ꝑ. l. qꝺ iuſſit. ff. de re iudi. tenuerunt ꝙ nō: qꝛ functus eſt offō ſtatim ꝓnūciādo ſup articulo appellatio nis ſibi ꝯmiſſo: ⁊ iō ſicut iudex poſt diffinitiuā ex eo: qꝛ fun ctus eſt offō ſuo nō poſſet aliqd reuocare nec pñē reponere. ſic nec ipſe. ar. l. iudex. ff. de re iudi. ꝑ hꝫ: qꝛ ꝑ remiſſionē deſijt eē iudex: vt no. Archi. de excep. pia. ſup vbo ꝯdēnāo: ⁊ ꝑ h̄ optime. c. ſignificantibꝰ. ex. de offi. dele. ⁊ qꝺ ibi no. gl. cuꝫ ergo iuriſdictionē abdicat a ſe ꝓnūciādo ſup h̄ eqꝑaraꝰ iu dici ꝓnūciāti diffinitiue. ar. ſiꝰ ꝑ h̄ in. c. cum appella. friuolis. li. vi. in pan. ⁊ quod no. Inno. ⁊ Archi. in d. c. pia.

℄ Proceſſus iudicio appellatōis grauamie ſup pancipali omiſſo articulo grauamie pte ꝯtumace nō ē nullꝰ ipſo iuris quando pars a pancipio. fuit citata ad totam cauſam. h. d. VIII

trum Proceſſus habitꝰ corā iudice appella tōis articulo appellatōis a grauamine omiſſo pteſi vocata nec pñte. nec ꝑ ꝯtumaciā abñ te. teneat ⁊ an valeret ꝓnūciatio pte ſic abſēte. aliqui dīt ꝙ ſic. ar. eoꝝ q̄ no. Inn. ⁊ Ber. de ꝓcura. c. auditis. ad qꝺ. ff. ō arbitrio. dīē proferre. in pan. ſed econtra credo ⁊ dcīt Inn. procedit quādo pars altera: alias in cauſa illa citata fuerat ad totam cām ⁊ ibi vide per eum.

℄ Sufficit ꝙ vnus ex pluribus delegatis a quibus appel latur deferat appellationi. h. d. IX

trum Si a grauamine fuit appellatū a tribus iudicibꝰ delegatis in cā ꝑ ſedē apoſtoli cā: ⁊ vnus eoꝝ deferet appellatōi. ⁊ remittit cāꝫ ad ſedē apoſtolicā: ac terminū pfigat ad ꝓſequēdū appellatōꝫ. alij do ſi vel nil rñdeant cā cenſeaꝰ deuoluta ad curiā ⁊ ibi de beat terminari: vꝫ ꝙ non: quaſi ſit ſtandū maiori pti. ff. de re iudi. duo ex tribꝰ. ff. de arbitrio. ſicut: ⁊ qꝺ no. ꝑ Inn. de ꝓcu ra. in noſtra. In oppoſitū vꝫ ꝑꝑ reuerentiā ſedis apoſtolice. ar. de appel. ſi duobꝰ. ⁊ vt maiꝰ trahat ad ſe minꝰ ad hoc ꝙ no. ꝑ gl. ⁊ Archi. de iure patro. c. i. in. ſi. li. vi. ⁊ ꝑ gl. de cōceſ. preben. ſi capitulo. in ſi. preben. ſi a ſede. ⁊ vide ꝙ no. Io. an. c. cum appellationibus. in nouel. in glo. dubitaꝰ.

℄ Iudex appellationis in cauſis crialibus ſi pt̄ cognoſceꝰ de cauſa criminali ciuiliter intentata etiam ad penam appli canda ſiſco. h. d. X

An iudex Appellationis deputatus ſuper cauſis crialibus poſſit cognoſcē. de appel. interpoſita a ſnia lata in cā criali in q̄ age baꝰ ciuiliter ad penā pecuniariā ſiſco applicādā. ⁊ nō ad pe nā corporalē: tenuerūt oēs ꝙ nō: qꝛ tūc nō cenſeꝰ cā crialis: ſed potius ciuilis: ⁊ qꝛ terminus anologus ſip ſe ſumaꝰ ꝑ ſum mario ſignificato ⁊c. ⁊ iō intelligatur ꝓprie cauſis crialibꝰ vbi agitur crialiter non ciuiliter. de ſimonia. c. ꝑ tuas. ſic etiaꝫ in ſimili lex dicit ꝙ in cauſis crialibus nō pōt interuenire ꝓ curator. ff. de publi. l. pen. § ad crimē. ⁊ tñ ſi ageretur ciuiliter bene poſſet. extra. de ꝓcura. c. tue. probac parte facit. ff. de in di. ſolent. § latrunculator. nec obſtat. l. ex eo. C. de agentibus in rebus. quia ibi erat iudex in criminibus: vt ibi no. per do ctores ſed quid ſi agatur criminaliter ſed ſententia lata eſt ci uilis: puta quia iudex ex cauſa commutauit corporalē in pe cuniariam: adhuc dicunt quidam potius inſpici genus ſen tentie que eſt ciuilis ⁊ ad finem ciuilem quam genus illatū criminis. argu. l. quod ſtatum. ff. de penis. vt ſic talis iudex nequeat cognoſcere.

℄ Auditor articuli grauaminis pronuncians bene appel latum non poteſt ſine noua commiſſione procedere in nego cio pancipali. h. d. XI

Appellatum Eſt ab vno auditore q̄ admiſit articulos par tis aduerſe: ⁊ quia cum inſtantia requiſitus noluit admittere articulos appellantis. quos tamen alias expꝛeſſe non repulit: ⁊ articulus ſolum appellationis committitur: ⁊ non negocium pancipale alteri auditori: qui ſecundus audi tor pronunciauit male proceſſum ⁊ bene appellatum: ⁊ hoc facto incontinēti admiſit articulos appellantis ad proban dum in curia ⁊ extra quos pamus adhuc auditor noluerat admittere. Queritur nunquid illa admiſſio ſit nulla: vide tur quod ſic: quia ſecundum ſtilum palacij auditori cui com mittitur articulus grauaminis ſine expꝛeſſa commiſſione non poteſt procedere in negocio pancipali etiam ſi pronun ciauerit male proceſſum ⁊ bene appellatum modo poſtquā ipſe pronunciauit ſuper articulo grauaminis ſcilicet fuiſſe male proceſſuꝫ ⁊ bene appellatum: in hoc quod admiſit ar ticulos proceſſit in negocio pancipali quod non potuit: ⁊ q̄ dam tenebāt ita ⁊ credo ꝙ bene ſuppoſito ſtilo palacij: quia forte in viam iuris poſſet ⁊ ſine noua cōmiſſione procedere in negocio pancipali: ex quo pronūciauit male proceſſum ⁊ bene appellatum. per ea qui no. per Inno. in. c. vt debitus. Sꝫ illā opinionē lꝫ ꝓcederet i iudicibꝰ delegatis ꝑſerti ipe tratis ad ptes curia nō fuat iū audiē. i curia vbi ē pñs papa ⁊ pōt ꝯmiſſ. ō. de ſacili ipetrari ſup negocio pancipali. Quī dā tñ tenebāt ꝯ. ꝙ imo ēt ſuppoſito ſtilo poterit admittere articulos appellātis: qꝛ illa admiſſio ē directe de articulo ap pellatōis ſibi ꝯmiſſe: qꝛ cū ſit appellatū a grauamie ſi admiſ ſo. ⁊ articulus grauaminis admittiꝰ ſicqꝫ ꝑ ſuā ſniāꝫ dēat re uocare grauamē illatū. ad cuiꝰ reuocationē dēat remediaꝰ appellatio ⁊ ꝯmiſſio ſup ea fcā. ſi aliter pōt dici reuocari gra uamen niſi articulos admittat. ex q̄ iuſte a nō admiſſiōe fue rat appellatū. ⁊ iniuſte admiſſio fuerat retardata. Item limi tatis terminis ponaꝰ ꝙ appellatū ē ab auditore: qꝛ repulit ar ticulos appellātis: ⁊ qꝛ admiſit articulos ptis aduerſe ⁊ au ditor cui cā appellationis hmōi ꝯmittiꝰ ꝓnūciat ſolū in ea p te qua ps admiſit articulos ptis appellātis male ꝓceſſum ⁊ bñ appellatū. in ea vō pte qua repulit articulos appellantis nihil ꝓnūciauit imo tacuit. Querīꝰ nūqd tacite in illa pte vi deaꝰ pamū auditoris ſniam ꝯfirmaſſe. ex q̄ in alia pte cā īfir mauit. Quidā volebāt dicere ꝙ ſic. qꝛ q̄ de vno dicit ⁊c. vel qui de vno negat ⁊c. credo tñ ꝯtrarium ꝑ. l. queſitum. § ſi. ō ꝓ cura. ⁊ ꝑ no. ꝑ Inn. de re iudi. cūꝫ inter. in ſi. ⁊ ꝑ Cy. C. ſi ad uerſus rem iudi. l. j. in pamci. ⁊ ſecunda queſtione.

℄ Si pendente lite cum epō epꝰ obtinet a papa ꝙ benefi cium ſup quo litigatur alteri conferaꝰ non reuocatur hmōi collatio per viam attemptati. h. d. XII

trum Si inter appellatū ipetrantē ⁊ epm̄ ꝯ cūꝫ opponētē vertente q̄ōne ſup titulo bñficij. epꝰ pretendens bñficiū vacare ꝑ non ꝓmo tionem appellan. ī. ipꝰ ſupplicet pape vt tanq̄ꝫ ſic vacans cō ferat alteri ⁊ papa ꝯferat ſi facta alia mētione de lite. talis col latio ſit reuocāda tanq̄ꝫ attēptata. Et vꝫ ꝙ ſic qꝛ fcā eſt ꝓcu rante ⁊ inſtāte epō q̄ erat ps in cā. ⁊ ſic vꝫ ꝙ in ꝑiudiciū ter tij non habentis grām ex ꝓcuratione ptis ſit reuocāda. ar. no. in. c. non ſolū. de ap. li. vi. ſed contra fuit determinatum.

℄ Appellatio interpoſita ad papā ſi poſtea moritur papa deuoluit cām ad ſucceſſorem. h. d. XIII

trum Appellās ad dñꝫ papā Cle. vi. eo mor tuo poſſit introducere appellatōꝫ ad. d. Inn. papā. v. ſucceſſorē ſuū. ⁊ an talis appellatio de uoluat ſic cām ad curiam ꝙ ipē ſucceſſoris pedicta debeat abtractari. Et vꝫ ꝙ non. per. c. ſi gratioſe. de reſcrip. lib. vi.

In oppositum vr.q2 ex quo cā est semel in curia seu in manu pape non oʒ exire. Itē potius vr appellans concernere sedē apostolicā ꝙ̄ certā pape psonā ⁊ hanc ptem credo veriorē. nec ob.c.si gratiose.q2 bʒ locū in futuris que p papā viuētē non fuerunt semel affecta. nec fuerunt semel in ei9 manu. ⁊c.

¶ Judex deferens appellationi pōt terminum ad psequēdum pfixum prorogare.h.d. XIIII

trum Judex qui appellationi detulit ⁊ terminum pfixit ad psequēdū possit postea ex interuallo forsitan circa finē illius termini illū terminum prorogare. Uidet ꝙ non.q2 ex quo semel functus est offō suo.⁊ pſertim si ptis appellare interest terminum nō prorogari.cū fuit terminatum ꝫ ꝙ immo.verum tñ casus in q̄ pponebatur questio erat talis vbi non erat pars appellata quia iudex processit ex officio suo.

¶ Si appellās corā iudice a q̄ petat recipi testes affuturos aut valitudinarios nō vr ppterea renunciare appellationi. XV

trum Postq̄ȝ iudex ordinari9 detulit appellationi si ps petat coram eo recipi testes affuturos vel valitudinarios ad pbationem eorū q̄ validant ⁊ approbant appellationē suā videat renūciare appellationi. Fuit dcm̄ ꝙ ñ.⁊ ꝙ iudex possit eos repetere pp piculū.allegabat.d ap.cū teneamur.⁊ ꝙ notat p gl.in.c.si a iudice.de appel.li.vi.⁊ ꝙ notat p Inno.in.c.pastoralis.d of.del.circa principium tertie columne.⁊ pſertim si iudex non exaudiuit ptem nec voluit testes recipere non piudicat p ri q̄ ad renunciationem.facit.c.cum venisset de eo qui mittitur i possess.cum ibi notatis.super verbo.coram eo.

¶ Delatio iudicio a q̄ cum prefixione termini deuoluit cās ad romanam curiā.h.d. XVI

trum Cum appellat ad papam a diffinitiua delatio iudicis cum termini prefixione faciat cām esse tractandam in curia ⁊ ptes teneant mittere procuratorem ad cām tractandam lʒ Spec.variet.in ꝟ qualiter.v.porro.de appel.tñ palaciū seruat ꝙ non sufficeret mittere procuratorē ad impetrandum ⁊ ꝙ cā ē in curia.

¶ Non sufficit ꝙ appellans in curia presentetur in termino ante portas palacii vel cancellarie vel iter tm̄ arripiat.secus si ad curiam.h.d. XVII

Unquid Autem infra terminum pfixū p iudicē ad psequendum appellationem sufficiat appellanti presentari in curia q̄n̄o pparuit.ī.rpa:lʒ Spec.videat tenere ꝙ sufficiat ⁊ iter arripē ī.tpa.in ti.de appel.ꝟ.i. Cōtra tñ tenet ꝙ imo.oʒ iudicem ipetrare vel saltem diligentiam suam facere.ar.notato p per Compo.de elec.statuimus.in fi.ij.col. Sʒ prima opinio vr verior p id qd ibidem sequit in princ.tertie columne.p quo vr tex.de re iudi.cum cā.ibi cū dicat.iter si arripueris. ¶ Sʒ nunqd cum cā in curia est tractāda sufficiat presentari in porta palacij vel corā auditore ꝯdictaꝝ. Tenuerunt ꝙ nō imo oʒ fieri i cācellaria vbi dant iudices q̄ dant i curia.facit ꝙ no. Jo.mo.in decre.cupientes.qd credo verꝝ. de appellationib9 q̄ i curia iterponunt sʒ.d his q̄ veniunt ex curiā.q2 tūc verisimile tales potuerit ignorare stilū posset tollerari dcā diligētia.

¶ Si iudex a q̄ defert appellatōi iterposite a grauamine pte ꝯsentiēte appellata dicet cā ad curiā deuoluta. XVIII

Grauamine Uel interlocutoria appellati est viua voce si in scriptis:iudex tñ appellationi detulit ⁊ remisit.⁊ ps appellata ꝯsensit ⁊ approbauit. Querit nunqd talis appellatio deuoluat cām ad curiā romanā. Dcm̄ fuit ꝙ ñ in virtute appellationis.sʒ in virtute remissionis ⁊ ēt pp ꝯsensum ptis:bñ facit ad h qd dicit in virtute remissionis nō appellationis:qd notat archi.c.cū appellationis friuolis. super vbo trāsfusa ibi:h est nota dignū. ¶ Sʒ qd si iudex ñ detulit nec remisit sʒ sola ps ꝯsensit dic idem pp ꝯsensum suū qd verꝝ si erat appellatū ad papā cui9 audiētiā p ꝯsensum ptiū libere adire:secus si metropolitanū vel aliū cui9 auditoriū non pñt p ꝯsensum adire.iuxta.c.romana.de fo.ꝯpe.li.vi. ¶ Sʒ qd si nec iudex detulit:nec ps appellata approbauit sʒ alias est cā q̄ de nā sua p appellationē deuoluit ad curiā vt cā bñficialis:an talis appellatio sine scriptis cū ñ teneat deuoluat. Dic ꝙ sic appellato psequēte:q2 i piudiciū appellātis reputabit legitima nec ipse appellās suā ppriā appellationē poterit ipugnare.ar.notato p Cōpo.in.c.statutum9.in.iij.col.i ver.si āt solus appellat9.alias si appellās psequit ñ.d app.c.cordi.circa fi.ubi ꝙ sit appellator. ¶ Sʒ qd si tali appellationi sine scriptis interposita iudex a quo fuit appellatū non datis apostolis ab co petitis pcessit vlteri9 in cā an valeat pcessus. Uī qd sic.ex q̄ appellatio ñ tenuit.imo fuit ipso iure nulla.⁊ sic ñ vr dādi apostoli nec tali appellatio vr pstare impedimētū pcessui ex q̄ de iure ñ sortit effectū:vt in regula in. non pstat ipedimētū. Nec obstat no.in.c.vt sup.cum ibi notatis.p gl.in fi.⁊ archi.q2 ego itelligo illā gl.⁊ ibi no.vbi appellatio non ē ipso iure nulla.q2 non peccabat in forma ſꝛeras formalis alias tñ friuola peccās in mā pp falsitatem vel iniusticiā cause.q2 talis appellatio cuȝ sit ꝯ ius ptis vel iudicis bñtȝ in se ⁊ suspēdit iurisdictionem donec dent apostoli.secus crederē si eēt ipso iure nulla.⁊ h vr ibi innuere tex.circa prin. cū dicit. Juxta ꝯstōis tenorē.ēt vbi loqt.d ꝯsti.c.i.c.cordi.vbi cū tex.iubet peti apostos p appellātē loquit de appellāte formaliter ⁊ in scriptis vel innuēs ꝙ vbi appellasset i scriptis cū appellatō eēt nulla eēt ēt frustratoriū petē apostolos cū ēt dati nullatenus pdessent appellāti.ꝟ ⁊c.ar.q2 frustra expectat ꝙ ex peccatū si pdesset aliqñ. Ad pmissa bñ fac.l.si qs legatarii. in prin.ff.de falsis. Ex h ēt posset idē dici de appellatione interposita a pnusione voce viua ꝙ ñ repellat ab obiectib9 ⁊c.

¶ Appellatio iterposita ad metropolitanū si ptib9 pñtib9 i curia committatur tacito de metropolitano commissio est surrepticia.h.d. XIX

Officiali Auinionensi.appellatū ē a grauamine ad archiepm arelaten.solū ⁊ non ad papā ante aūt q̄ȝ appellās suas appellationē itroduceret corā eo appellat9 cām appellatōis ⁊ negocii principalis obtinuit ꝯmitti in curia romana cuidā auditori si scā mētōe ꝙ ptes i curia eēnt pñtes ⁊ cū ñ vera ptes eēnt in curia fecit citari appellantē ad dicēdū ꝯ ꝯmissionē. ⁊ vult ꝙ cā tractet i curia ēt dimisso appellatōis articulo. appellans vo excipit ꝙ cā nō oʒ eē i curia:q2 nō erat appellatū ad papā sʒ ad solū metropolitanū.nec pñtia ptiū facit cām eē i curia ex q̄ pri9 corā ordiario pēdebat.⁊ ꝙ si h fuisset expssum pape.s.ꝙ cā pēderet corā ordiario ⁊ ꝙ ad solū metropolitanū fuisset appellatū cām in curia nō ꝯmisisset.⁊ p hac pte ꝙ ista ꝯmissio eēt surreptitia.multi ⁊ maior ps fuerūt. Tamē ego ⁊ qdā d dñis tenebam9 ꝯ.⁊ credo ꝙ meli9.q2 pñtia ptiū semp facit cām eē i curia corā alio nō pēdēte.q2 Roma cōis pria ē.l.roma.ad mūicipales.hic aūt cā non pōt dici pēdēte coram aliq̄ ordiario saltē i piudiciū appellantis:q2 non corā pño officiali a q̄ appellauit.q2 appellādo ꝯ̄tū i se erat discesserat ab eo.⁊ non pōt ꝯqueri si non redeat coram eo ex q̄ ab eo appellauerat ⁊ ei renunciandū putauit.ar.l.gñaliter.ꝟ.i .C.de iureiur. Nec ēt pēdebat coram scdo.s.corā metropolitano:ad quē appellauit.q2 supponit ꝙ nondū introduxerat coram eo igr̄ ex q̄ papa pueniṫ ⁊ ꝯmisit ad istantiaȝ appellati cām negocii principalis cū erat i curia ex q̄ veritas subsistebat.s.ꝙ ptes i curia erant pñtes.⁊ credo ꝙ bene supposito stilo palacii:q2 forte in viam iuris posset ⁊ sine noua ꝯmissione pcedi i negocio pñcipali ex q̄ fuit appellatū.sec9 aūt crederē:si appellat9 retētō tñ benñate cāȝ obtinuisset ꝯmitti i curia q2 tūc appellato declināte:iurisdictōē9 ei9 iterest redire ad iudicē pmū a q̄ ad quē redire dbebat i euētū q̄ appellatio nulla pnūciaret ⁊ q̄ iuito non pōt pcedi i pñcipali negocio appellatōis obmisso articulo.⁊ cui9 respectu cā dici pōt pēdere coraȝ priore vel saltē pēdet sub dubio:q2 pēdet ex euētu appellationis:vt pdcm̄ ē cui9 qdē appellationis i curia romana merita non pñt manere ex q̄ ad papā non emiserat appellatum ñ potest dici ꝙ cā debeat remanere in curia pp pñtiam ptium.

¶ Sufficit appellāti iter arripere infra terminū datū ad psequendum.h.d. XX

Si certus

I certus Terminus pfigat p iudicē ex
tra curiā ad psequendū appella
tionē sufficit appellanti. J. tpo iter arripere. vt notat
spe. ti. de ap. §. nunc breuiter. v. ite qd sez po. Et alle
gat de re iudi. c. cū causam. de cle. statuimus. R ō: qz cū ?minus
assignatur ad psequndū dūtaxat sufficit ichoare vel incipere
vltra dicsecus si assignaretur ?minus nedū ad psequndū sed
et ad psitandū se apostolico cōspectui tunc eni non sufficit iti
neris arreptio nisi sequatur talis psitatio. si potuit hre psitiā
dñi pape aliqn fiat pstatio in valuis palacii: vt est moris.
Et qn dcat se psitare apostolico cōspectui vide Joā. an. in. c.
qñuis. sup v. sedi apostolice. li. vi. hec pcedunt qn appellatur
Et ?minus p hoiem extra curiā ad psequndū assignat: sec9 si
in curia qz ibi reqritur maior diligentia in psequndo vt nedū
vadat vel iter arripiat v?sus cācellariā sed et ad ipsum cācella
riū vel eius loci tenendū accedat si poterit alioqn de hoc p-
testetur et psitet cōmissionē signandā et recipiat sup hoc publi
cū instrumentū. J. ?minū pfixū signata vel psitata non fuerit sibi
non nocebit: qz qd p me non stat rc. de quo q mit. in pos. c. ii.
de reg. iu. qd p me. li. vi. p pria cōclusione fac optie. c. meminimus.
de ap. qd c. allegat arc. in simili mā de diligentia facien
da. ne sede vacante. c. i. sup v. mora. li. vi. Nūqd infra ?minū
pfixū p iudicē ad psequndū appellationē sufficiat appellan
ti pstari in curia quo cōparuit infra tpe? L. z spe. videtur
tenere qp sufficeret et iter arripere isra tpa in ti. de ap. tñ tene
tur qp imo dz iudicē ipetrasse vel saltē diligentiā suā facere. ar.
no. p Cōpo. de cle. statuimus. in fi. ii. colū. sed pria opinio vr
verior. p id qd ibi sequitur in pri. iii. colū. p quo vr tex. de re iu
di. cū cā. ibi dū dicit: iter non arripuerat. Sed nunqd cā cā
est in curia tractāda sufficiat pstari in porta palacii. vel co
ram auditorem contradictarum? Tenetur qp non. imo de-
bet fieri in cancellaria vbi dantur iudices qui dantur i curia
et facit quod no. Jo. mo. in decre. cupientes.

C Ex appellationem partis et delationes subdelegati ab
dicatur iurisdictio a delegante: et transfunditur tota ad pa-
pam. hoc dicit. XXI

A subexecutore Vel subdelegato deputato p execu
torē vel iudicē delegatum a papa q cōmiserat vices
suas donec ad se duceret reuocandas appellatū est ad papā
lz friuole. et ps appellata approbauit appellationē ad finē de
uoluendi cām ad romanā curiā ac ?minū ad psequndū pfi
git: et et ipse subexecutor vel subdelegatus a q appellabat de
tulit appellationi. tandē ad instantiā appellati ipsemet execu
tor vel delegatus principalis ad se reuocans cām et vices vl
terius pcessa i cā forsitan vlteriores pcessus vel aggrauatio
nes pcessū faciendo vel in cā pcedēdo. Querit an talis p
cessus valeat? Et vr qp sic: qz subdelegatus suus deferendo
appellationi saltē friuole nec pars appellata cā approbādo
non potuerunt ab eo ignorante vel inuito abdicare: vel au-
ferre iurisdictionē. nec cām ad curiā deuoluere. qz qd nostrum
est rc. vtm reg. iuris. Constat aūt qp iurisdictio adhuc ē sua
pp clausulā: donec ad se rc. appositā in subdelegatōe: vt in
. c. si delegatus. §. i. de os. dele. li. vi. et pp hoc ad eū sunt appel-
landū nō ad papā: vt. c. ti. §. si aūcto. extra. c. ti. sup qōnū. §. por
ro. igitur rc. Et ad hanc ptē qdā ex pmissis tenere nitebantur
tñ z credo. et maior ps ēt credebat qp imo p approbatio-
nē ptis et delationē subdelegati abdicaretur iurisdictio a de
legante et tota trāsfunderetur ad papā: qz subdelegatus de
tulit anteq3 delegatus reuocasset ad se vices. §. qcqd fecit va
luit ex quo oīmoda iurisdictio erat penes eū donec rc. Jtez
qz ptes de cōsensu suo et inuito delegato poterāt adire curiā
romanā et ibi litigare cū sit cōis pria. l. rōe. ad mūicipa. lz enī
obmisso suffraganeo ordinario ptes non pnt adire metro-
politanū nec corā eo voluntarie litigare cū nec ei9 iurisdictio
nē possent, prorogare: vt. c. romana. de fo. cōp. li. vi. tñ papā adi
re pnt et inuito quocūqz ordinario vel inferiore papa: et p tan
to ab ordinario appellari pōt ad papā: Obmisso medio:
vt. c. dilecti filii prior. de ap. nec ob. qp appellatio fuit friuola.
qz lz virtute appellationis cā non deuoluatur. tñ virtute de-
lationis et remissionis bene deuoluitur. ar. no. p arc. in. c. cū
appellationibus friuolis. de ap. li. vi. et pserti pp cōsensum
ptis appellate. ar. c. cordi. c. ti. Nec ob. ēt qp dr qp ad delega-
tū fuit appellatū. et sic vr appellatio fuisse nulla q fuit interpo
sita ad papā. qz imo tenuit. iuxta ea q no. p arc. in. d. c. si dele
gatus. in fi. et p Inn. in. c. cū bertol. de re iudi. in gl. ord. Et lz
pte appellata excipiente et petente eam eē alias remittendā
ad delegatū: vt dicto loco hr. tñ in nr̄a qōne nō pōt reprobare
appellationē semel pbatā. ar. l. pomponius. ff. de neg. ge. ad
hoc. C. de pac. l. si quis in cōscribendo. nec ob. l. si cōuenerit. ff. de
iu. om. iu. qz ibi cōsenserat in eū q alias non hēbat iurisdictio
nē in eū. et iō re integra pōt discedere. hic vo in papā q alias
hz in eū sicut et oēs iurisdictionē. igitur rc. sic pcor. gl. in illa
aut. C. l. si quis in conscribendo. Et ita non obstat.

C Si iudex grauaminis pnunciat male appellatū et cām re
mittit ad iudicē a quo pōt ille sine noua cōmissione de cā co-
gnoscere. et iudex non rñdendo petēti apostolos censetur de
ferre appellationi. et iudex q pnūciat appellationē desertā pt
hoc. de diligentia reponere appellantē. h. d. XXII

Grauamine Appellatur ab aliquo auditore et petunt apo
stoli. ipse nullos apostolos dat lz debite reqsit9 ap-
pellans psequitur appellationē et finalr succūbit: qz au
ditor aliis ipetratus sup articulo grauaminis pnūciat be-
ne pcessum p primū auditorē et male appellatū ab eo et cām
sibi remittit. qritur vtz primus possit i cā pcedere sine noua
cōmissione? Quidā dicebant qp non. qz ex quo non dederat
apostolos tota iurisdictio ab eo erat ipso iure reuocata intā
tū qp pcessus totus quē post appellationē et ante inhibitionē
faceret esset nullus: vt. c. vt sup. et. c. ab eo. §. illud de ap. li. vi. et
in cle. quāuis. §. si. c. ti. Alii vo dicebant cōtrarium vz qp non respō
dendo appellationi: vel non dando apostolos non plus ab
dicatur ab eo iurisdictio q3 si expresse detulisset: qz non plus
pōt tacitū q3 expressum. Constat aūt qp si expresse appellatiōi
detulisset: et ea postea pnunciata mala vel friuola cām sibi re
mitteret ipse virtute prime cōmissionis absqz noua cōmissiōe
posset cognoscere: vt no. in. c. cū appellationibus friuolis. er
go et nunc. nec ob. iura in cōtrariū allegata: qz bene fateor qp inte
rim donec sit cognitū de appellatione cā sit remissa bene est
aduocata seu potius suspēsa eius iurisdictio. sed postea si est
pnunciata mala eam resumit. nec iura allegata dicunt cōtrariū
rc. Si auditor pnunciat sup desertione appellationis tñ si
appellatur et iterū docetur de diligentia appellationis pōt
reponere. nam quo ad hoc censetur interlocutoria et reman
sit iudex reuera quam potest semper reuocare. de appel. cum
cessante. et. c. si a iudice. li. vi.

C Si appellans viua voce non facit diligentiam infra ter-
minum pfixum non admittitur ad psequndā secūdam appel
lationē postea in scriptis interpositā. h. d. XXIII

Appellatum Est a diffinitiua viua vo-
ce et illico iudex a quo detu
lit appellationi et pfixit appellanti terminū decem
dierū ad psequndū appellationē. tandē idē q primo appellaue
rat viua voce infra decendiū itez appellauit ab eadē sñia in
scriptis et petiit apostolos: iudex aūt secūde appellationis nō
respondit nec apostolos dedit. vel si dedit non tamen termi
num pfixit ad psequndū appellationē appellans iste nō fuit
prosecutus appellationē infra. x. dies primus ad psequndū ap
pellationē primā sibi pfixos. nec diligentiā fecit vult tamen
prosequi hanc appellationē quā infra decēdiū interposuit scri
ptis. Queritur an possit? Mihi et qbusdā aliis videbatur
quod sic. qz infra decendiū pluries potuit appellare. et vna
queqz appellatio tenuit. iuxta no. p Inno. de ap. dilecto. in fi.
Et iō lz prima sit deserta p non prosecutionē infra tps pfi-
xum. secunda tamen non cū non fuit pfixū tps ad prosequn
dum. pro hoc optime facit. ff. de ver. oblig. q bis. cum ibi no.
vbi bis idē stipulando lz promissor in effectu amplius quam
semel non teneatur. qz semel promissum soluendo liberatur.
ex vtraqz tamen oritur obligatio et pōt eē effectus si forsitan
prima stipulatio sit sublata pscriptione vel pacto agi pote-

rit ex fa: vt ibi no. igr ⁊ hic eidē dicā vt vtraqꝫ appellatio teneat. altera tñ prescriptione sublata vel desertione possit altera remanere lꝫ p viā ꝓsecutionis non possint in effectu nisi ex altera ꝯseq reuocationē snie q̄ appellatio sublata remāet. Itē appellatio ē q̄dā spēs defensionis ⁊ qlibet pluribus defensionibus vti pōt. Quidā vō ⁊ maior ps tenebāt ꝯ. Pmo qꝛ iudex non debuit artari p multiplicationē mear appellationū ad mihi plures rñdēdū. sed hoc rō nō ob. qꝛ lꝫ a rñdēdo excusaret iudex: si scde appellationi noluit rñdere non tñ pp hoc mea scda appellatio reddit inutilis. Itē ⁊ alia rōne qꝛ ex q̄ pme appellationi detulit functus fuit iudex penitꝰ offō suo ⁊ in totū desijt esse iudex. iuxta. c. cum appellationibꝰ frivolis. Et sic ⁊ si vellet scde appellatōi rñdere non posset prefigere terminū appellanti. nec vlterius dare apostolos ex q̄ semel detulit ⁊ dedit apostolos deferēdo ⁊ sic possꝫ appellās eludere ꝑmā prefixionē tmini facti p iudicē qñ rñdebat pme appellationi q̄ erat talis ⁊ rite vt suppoint interposita. qꝛ vr̄ inconueniēs. Sed salua eoꝝ gr̄a dico qꝛ illud non ē verū. imo credo qꝛ iudex scde appellationi possit rñderi ⁊ sup ea dare apostolos reuerentiales: ⁊ prefigere tminū eidē ad ꝓsequendū lꝫ eēt functus offō suo q̄ ad cognitionē cāe vlterioꝛē sed non tñ q̄ ad rñddēdū ⁊ tminū prefigēdū sicut pꝫ: qꝛ ⁊ p snīam diffinitiuā iudex functus ē offō suo ⁊ tñ nihilominus postea pōt prefigere tminū: vt. c. cū sit romana. imo ⁊ sic detulit pme appellationi potuit prefigere tminū non obstā. qꝛ deferēdo eiꝫ remiserit sic ⁊ ⁊ scde. qꝛ hec pōt prefigēdi tminū potius sibi ꝯstituit a iure ad restrigēdū ⁊ refrenādū malitias ⁊ dilationes appellantiū. Itē ⁊ ꝯ dicebant p no. p Inn. in. c. solicitudinē. in fi. de ap. vbi renūciando qs appellationi ⁊ tacite. puta eaꝫ deferendo vr̄ approbare grauamen a q̄ appellauerat. nec pōt vlterius appellare. sed illud non ob. qꝛ illud verū qñ renūciat appellationi vnice quā solū interposuerat: tunc eñi lꝫ renunciet pme appellationi tacite eā deferēdo non ob hoc renunciat secunde q̄ sola deficiebat sibi ꝯ grauamen. nec tunc vr̄ renūciādo pme approbare grauamen qꝛ poterat in vim scde ⁊ de illa ꝯsidere ex q̄ illa sola sufficiebat. Itē ⁊ ad ꝯ allegāt decisio vnius qōnis mote vt dicebaꝭ p do. Ioā. cald. circa. c. q̄uis. de ap. in cle. de appellante die late snie cui iudex prefixit tminū ad dandū apostolos ad tertiā diē pxie seqntē q̄ non vdiente nec petente apostolos illa die prefixa an postea a snia ifra decēdiū adhuc eꝑis posset appellare. Tꝫ qꝛ non qꝛ non petendo apostolos in tmino assignato vr̄ renunciasse appellationē: vt. v. c. q̄uis. §. i. ⁊ sic approbasse snīam ⁊ sic snīa transit in rē iudicatā. Sed dato qꝛ hoc verū sit solue vt. ꝯ. pme solui ad no. p Inn. in. c. solicitudinē. fortior rō ē. qꝛ non ꝓsequēdo in pāo tmino assignato in pāa appellatione cadit a cā huiōi appellāe: vt in. c. cū sit. ⁊ sic q̄siti ē eoipso ius appellato qd̄ ꝑāꝫ appellatōꝫ ñ poterit auferri ab eo. vt i. c. ab eo. ꝯ cle. li. vi.

De clericis non residentibus. Rubrica.

¶ Si canonicus regularis hñs prebendā distinctā ꝯmoratur cū aliq̄ cardinali pōt petere grossos fructus. h. d. I

Trum Si canonicus regularis hñs locū canonicalē ⁊ ⁊ beneficiū cū administratione ꝯmoreꝭ cū cardinali in curia romana possit petere virtute ꝑuilegioꝝ dñoꝝ cardinaliū grossos fructusq vltra distributiones quotidianas de ꝯsuetudine vel statuto ecclesie danꝭ cuilibet cāonico lꝫ non residens in monasterio: Quidaꝫ tenebant qꝛ sic. qꝛ administrationē hꝫ cui pōt acqrere illos fructus ⁊ cuius respectu pōt hr̄e ꝓpꝛiū. ⁊ qꝛ ꝑuilegiū alias eius respectu nihil operareꭥ qꝛ hꝫ qꝛ beneficiati pñt fructus prebēdaꝝ vel beneficioꝝ suoꝝ in absentia ꝑcipere. Alij aūt dicebant ꝯ. qꝛ regulares non ꝓpe hr̄e pñt prebendas nec portiones distinctas. ar. no. p Inn. de preb. dilectus. circa fi. ⁊ extra de voto. c. fi. in pūn. Et qꝛ puilegiū in regularibus sic duplicē spālitatē operareꭥ. s. de residēdo cū cardinali ⁊ de fructibus in absentia ꝑcipiēdis ⁊ hoc eēt absurdū. ar. l. i. C. de ꝓfes. ⁊ non ob. qꝛ pōt hr̄e ꝓpꝛium qꝛ verus est rōe administrationis ⁊ inquantū eā hꝫ non inquantū canonicꝰ mōasterii tales petit fructꝰ lꝫ ꝑmā pꝭē maior ps tenuerit attēta ꝯsuetudie ecclesie q̄ hēbat distinctōꝫ ꝑbēdaꝝ seu portionū grossoꝝ fructuū q̄s vel q̄s ⁊ ꝑcipere solebāt in absentia.

¶ Si eps dispensat cū aliq̄ ad septēniū currit illud tps post dispēsationē pape precedentis. h. d. II

Papa ꝯtulit ecclesiā parochialē minoꝛi. xv. an. hñti solum. xx. annos ⁊ secum dispēsauit sup etate ⁊ qꝛ nō teneretur ꝑmoueri donec eēt. xxv. annoꝝ. tandē factus maior postq̄ attigit. xxv. annū ⁊ fieri cepit metā ad suscipiendū ordines sacros obtinuit dispēsationē cā studij ab epo suo ad septēniū. iuxta. c. cū ex eo. q̄ritur an in illo septēnio ꝯputetur tps precedens. xxv. annum: Vr̄ qꝛ non: qꝛ illud tempus ꝯputatur a tempore dispensationis facte per ordinarium: non a tempore sibi ꝯmissi regiminis ecclesie. iuxta no. in. d. c. cum ex eo. super verbo septennium ⁊c.

De prebendis. Rubrica.

¶ Reseruatio non expirat p ꝯmēdā factam per papaꝫ. I

Trum p ꝯmēdā factā p papā de bñficio reseruato expiret reseruatio sicꝭ p ꝓuisionē: Et vr̄ qꝛ ñ. qꝛ ꝯmēda nō dat ius i bñficio. nec cōmendatarius facꭥ fructus suos. nec est prelatus in beneficio sed simplex ꝓcurator bñs cām lʒ iam administratiōis nec hꝫ ius ppetuū sed tpale. p ⁊ ꝯ faciunt q̄ no. in. c. nemo. cū ibi no. de ele. li. vi. ⁊ hec ps obtinuit de ꝯsilio maioris partꝭ. Sed qd̄ si ꝯmenda fiat ad incertū tps: puta donec assecutus fuerit possessionē ꝑsonam de ipso fiebat ꝓuisio vr̄ qꝛ per talē ꝯmendā expiret reseruatio quasi videatur dispōꝑ ppetua ppꝭ dubium euētū ꝯditionis q̄ pōt non existere igr̄ ⁊c. ar. l. sufficit. ff. de ꝯdi. inde. Itē postq̄ est ꝯmenda non censetur vacare beneficiū vt no. in. d. c. nemo. ⁊ qꝛ ꝯmēdare est vnus modus disponendi de beneficio ꝯ ex q̄ pape placuit per istuꝫ modū disponere videatur alio mō disponendi renunciasse preserti quia reseruationes sunt odiose ⁊ restringende. ⁊ vt fiat reductio ad ius ordinarium ⁊ commune.

¶ In impetrationibus sufficit exprimere prebendam sed non canonicatum tantum. h. d. II

trum Si canonicus ꝑbendatꝰ ipetr āe grāꝫ de aliq̄ beneficio facta mētione de ꝑbēda quā obtinebat non tñ fcā mentione de canonicatu censeatur surreptitia grāt Tenuerunt qꝛ non. sed qꝛ cōtra si fecit mentionem de canonicatu sed non de prebenda.

¶ Beneficium existens in claustro censetur esse in ecclesia vbi beneficiatus tenetur facere officium. III

trum Beneficium censeatur in ecclesia cum est in claustro vel incontinentibus edificiis ecclesie. Facit p ꝯtra. l. ii. ff. de ver. sig. de ꝯsc. eccl. vel alta. c. i. li. vi. de sen. exc. si ciuitas. Et vr̄ attendendus an teneatur facere offiñ in ecclesia. vtpote celebrare ⁊ in horis interesse vt tunc in ecclesia cēseatur. ar. l. cū qdā. ff. de fun. instruc. ad ꝯ facit multū destinatio patrisfamilias seu fundatoris vel cōis reputatio vbi censeatur destinatū. aut qꝛ beneficium in ecclesia fiet ⁊ ibi quotidie distributiones recipiat ⁊ seruiat vel non. ad hoc faciunt iura. ff. de le. iii. l. seruus vrbanus. C. de predi. mino. l. si pdiū. de suppel. lega. l. queadmodū. de fun. instru. q̄siti. §. alr̄. mūs. ⁊. §. si qs eodē instru. ff. ad municipa. eius q. §. fi. q̄ leges ꝓbant qꝛ non attendatur locꝰ. qꝛ est extra ecclesiam sed alia qualitas destinationis more ⁊ seruitii lꝫ in aliq̄ ⁊ seruiatur capella seu ecclesia q̄ est in claustro. Et dicebant qꝛ ab antiquo ⁊ pluries obtinuit in palacio qꝛ si talis beneficiatus non hꝫ alios ꝓuentus q̄ illos q̄s ꝑcipit in ecclesia pp tminū qd̄ ibi facit qd̄ censetur in ecclesia lꝫ ⁊ hēat in claustro celebrare: vel i aliq̄ fuūre. secus si hr̄et dotem ⁊ redditus ꝓ illo beneficio aliunde ⁊ extra ecclesiā destinatos illi bñficio. qꝛ tunc est extra ⁊ sic vtrobiqꝫ vr̄ attendendaꝫ vbi est dignius offiñ ⁊ vbi frequentius ⁊ fiant. de decl. vt apostolice. ff. ad municipa. l. eius q. §. fi. ⁊. l. si qs instructus. ⁊ ꝓ hoc de sepul. cū qs. li. vi. ⁊ qd̄ ibi no. Io. an. in nouel.

Nō valet collatio fcā intrusiꝫ in dignitate reseruata. secus si erat bonefidei detentor. h. d. IIII

trum Intrusos in decanatu reseruato: si ꝯferat beneficia ptinentia ad collationem decani q est ibi ꝓ tpe valeat collatio quādiu est in

possessiõe τ ẽ bin⁹ τ reputatus ꝑ decano: cũ forsitan ibi re
suatio decanat⁹ eẽt ignota. Ur ꝙ sic. ꝑ no. ꝑ Jnn. in. c. nihil.
de ele. sed ẽt ibi fac ꝫ. in fi. i. colũ. m̃ dñi tenẽt ꝫ. pp reservationẽ
q̃ afficit oia τ ligat ignorãtes pp decretũ. τ q: talis intrusus nõ
hꝫ possessionẽ decanat⁹ reservati saltẽ talẽ q̃ hẽat iuris admi-
nicula. τ sic p ꝯñs n dꝫ facẽ aliq̃s fruct⁹ suos ẽt rõe possessiõis
fuc. ar. no. i. c. vt nr̃z. õ ap. credo ꝯñiũ si erat bõe fidei detẽtor.

Attenditur quasi possessio iuris conferendi licet ad aliũ
de iure alius conferendi pertineat. V

Quidam Jmpetrauit ad collationẽ epi alt
ad collationẽ cuiusdã prioris. que
dã ecclesia vacat cuius collatõis possessionẽ hꝫ eps
τ ẽ i possessione ꝯferẽdi eã. alt̃ vo vult ꝓbare ꝙ imo ꝓprietas
collationis illius reuera ptinet ad collationẽ prioris q̃rit̃ nũ
q̃d sit admitẽd⁹? Et vr̃ ꝙ non. q: ꝓbatũ eũ non releuaret vt
vr̃. q: in talib⁹ plus vr̃ attẽdi possessio. nã si ille q in possessio
ne ꝯferẽdi vel pñtãdi ꝯferat vel pñtet valet ei⁹ collatio vel pñ
tatio. ar. c. ꝯsultatõib⁹. de iure pa. τ de ele. q̃relã. τ de ca. poss.
cũ oli. τ psefert illi cui ille ad quẽ de iure ptinet non tñ ẽ i pos-
sessiõe ꝯtulisset vel quẽ pñtasset. ḡ ẽt ipetrans ad collatõꝫ ei⁹
sit psefẽdus ipetrãti ad collationẽ alteri⁹. q: ei⁹ executor ꝫ
vicẽ illi⁹ collationis. τ ẽ ꝑinde ac si ab eo fuisset fcã collatio.
Jtẽ q: vltis stat⁹ tenẽdus est. ar. l. si pr̃. C. ne de statu defunc.
Jtẽ iputet priori q non ꝓseq̃t iua suũ τ q̃uis eo ꝓseq̃nte ad
quẽ pñcipalit̃ ptinet ꝯtõ de ꝯñia fuiad⁹ erit iste stat⁹ τ psũ-
mẽdus ꝑ iure epi possidẽꝫ: τ ipetrãtes ad collationẽ ei⁹ obti
nere debebunt q̃diu ipse erit in possessione ꝯferẽdi. τ ꝑ ista
pte fuit maior ps. Sed i oppositũ vr̃ facere: q: papa sic scri-
bendo de bñficio ptinẽte ad collationẽ epi poti⁹ vr̃ intellige
re τ ꝯcernere vitatẽ iuris τ ꝓprietatẽ quã possessionẽ. q: pro
prietas potẽtiorẽ possessione. ḡ ẽt is q ipetrauit ad collationẽ
ei⁹ cui⁹ ẽ ꝓprietas collationis ẽt it potior eo q ad collationẽ
ei⁹ q soliũ possedit ipetrauit. ar. de ca. pos. cũ dilect⁹. Jtẽ q: vi
tas ꝓbata dꝫ cedere opinioni: vt dic. c. cũ bertol. ex̃. de re iu-
di. Jtẽ q: ṽbũ ptinere ẽ anologũ ad ꝓprietatẽ τ possessionẽ.
Jtẽ ꝑ ista posset induci. l. ii. §. i. ff. de reli. τ sump. fu. Jtẽ non
vr̃ posse negari q̃n ṽbũ ptinet ad collationẽ ꝓprius dr̃ de ꝓ
prietate lꝫ latissime sumptũ dicat̃ de possessiõe. vt. l. ṽbũ illud
ptinere. ff. de ṽ. ob. ḡ simplicit̃ sumptũ sumat̃ ꝓ ꝓprio vel ꝓ
prio significato ad hãc. q. allegari pñt iura alle. ꝑ Jo. an. i no
uel. de reg. iu. mora. li. vi. i. i. q. τ decisio illi⁹ q̃onis facit ꝓ pris
parte. τ pro prima parte obtinui: τ fuit lata snia. τ pro hoc
q: aliud est cum dr̃ collatio pertinet episcopo aliud cum dr̃
ius τ proprietas collationis: vt probant iura predicta.

Verbũ vt asseritur nõ iducit surreptionẽ. VI

Papa Confert alicui ecclesiã vel bñficiũ. cuius
fructus reddit⁹ τ puẽt⁹ sũmã. xx. marca
rũ vt asserit̃ non excedũt. Querit̃ nũq̃d si excedunt
dẽatur ipetrãti. vel an sit gr̃a surreptitia? Quidã dñt ꝙ sibi
dẽatur. ex q̃ ꝯstat de corpore ecclesie. nec ẽ gr̃a surreptitia. q:
illa ṽba vt asserit̃ cũ sint ipsonalia non dñt intelligi de ipetrã
te ꝙ ipse asseruit. ar. C. de ꝯstu. pe. l. si q̃s. nã tunc debuisset di
ci vt asseris. τ iõ cũ non appeat fuisse assertũ p eũ neq̃ꝫ sugge
stũ illud falsum talis falsa demonstratio non viciabit gr̃am.
nec hẽbit necesse ipetrãs ꝓbare bñficiũ esse ĩfra illã summã.
Alii vo dñt ꝯ. ꝙ imo si excedat sibi nõ ꝯẽat̃. τ gr̃a dẽat surre
ptitia reputari. nã vĩsimile est ꝙ ipse hoc pape asserit. Non.
est eni vĩsimile papã hoc posuisse in gr̃a seu lr̃is nisi ipetrans
in supplicatõe hoc posuisset. Jtẽ surreptio alterius in tacẽdo
vitatẽ ita reddit gr̃am surreptitiã sicut si ipse idẽ ꝑ q̃ benefi-
ciũ ipetrat̃ vitatẽ taceret: vt ꝓbat̃ in. c. si motu ꝓprio. in. ṽ. se
cus. τ in. c. seq. §. i. de preb. li. vi. quãto magis dꝫ nocere factũ
vltius exprimẽdo falsitatẽ. Dicit ẽt ꝙ ipetrãs teneat̃ ꝓba
re ꝙ sit infra sũmã cũ hec quãtitas sit ps gr̃e sue. crederẽ tñ
ꝙ hoc casu sufficeret ꝓbare assertõꝫ cõem. Sed nũq̃d presu
metur esse infra illã sũmã nisi ꝓbet̃ excessus? Ur̃ qõ sic. ar. ff.
de pba. l. cũ de lege falcidia. cũ ibi no. dicũt hoc casu ꝯ. ex ẽ
q̃ ipse asseruit esse infra sũmã. τ hoc est ps gr̃e sue iõ suã asser
tionẽ dꝫ ꝓbare. ar. ff. de pb. l. ea q dic. cũ ibi no. τ vide ꝓ hoc
q̃ꝫ no. Jo. an. i. c. exceptionẽ. de li. ꝯte. li. vi. i nouel. Sic i simi
li icũbit ꝓbatio asserenti aliquẽ eẽ vel non eẽ soluendo. iuxta
no. ff. q̃ satis. co. l. si ṽo. §. q. ꝑ rei q̃litate. τ ẽt asserenti quẽ eẽ
vel non esse maiorẽ vel non idoneũ. ar. no. ff. de min. l. de eta
te. τ no. C. de i ite. re. l. si minor. τ ꝑ arc. de rescri. si eo tpe. sup
ṽbo non idoneus. τ facit ꝙ no. Jo. an. i. q. sup regula ĩ ambi
guis. de reg. iu. li. vi. τ hoc credo verꝫ i fmis p̃dictis: τ i gñis
factꝫ sub ista forma spãli. q: tũc sũma est ps gr̃e. ḡ τc. ar. ff. de
edend. l. i. §. editione. secus forte i forma paupeꝝ. q: ibi sũma
non est ꝓpue ps gr̃e cũ ibi gr̃a sit gñalis de oi bñficio ꝯpetẽ
ti. sed postea ponit̃ in fine gr̃e exceptio ibi cũ dr̃. Nec aũt inẽ
tionis existit ꝙ sibi ꝓuideatur de bñficio cuius fruct⁹ τc. ta-
lem sũmã non excedũt. τ iõ cũ oẽ bñficiũ ꝯtineat̃ sub regula
dꝫ qualecũq̃ꝫ bñficiũ ꝙ ipetrãs acceptat reputari ꝯpetens τ
presumi nisi aduersari⁹ q se ꝓuisioni eiusdẽ paupis oppõit
probet illud non cadere sub expectatione τ excedere summã
τ sic ei incumbit probatio non pauperi qui habet regulam
pro se. arg. ad hoc. ff. de proba. ab ea parte.

Cle. cum ei quem. in fi. non habet locum in ordinario col
latore nec patrono. VII

Utrum Uacãte bñficio icipiat currere tp̃s
patrono ad pñtandũ vel collatori ad
ꝯferendũ a tpe note vacationis in ecclesia sicut ipe
trãti currit ad acceptandũ: vt in cle. ei quẽ. in fi. de ꝯcess. preb.
vel a tpe sciẽ patroni vel collatoris. ꝙ vr̃ p. c. q: diuersitatẽ. in fi.
de ꝯcess. preb. τ no. in. c. si. de preb. τ in. c. lꝫ. de sup. ne. prela. vel
a tpe q̃ scire potuit. ꝙ vr̃ p. l. si. circa pri. ff. q̃s ordo i bo. pos.
serue. τ no. i. d. c. lꝫ. Dñi tenẽt ꝙ a tpe q̃ scire potuit τ debuit
pp ṽbũ neglexerũt positũ. in. d. c. lꝫ. τ iõ eps q scire dꝫ cũ hẽat
suã diocesim visitare vel archieps suã ꝓuinciã hꝫ ẽt visitare
a tpe q̃ scire potuerũt τ debuerunt ignorauerunt ab illo tpe
incipiat eis tp̃s currerẽ: vt no. Jnn. in. c. ex pte astiũ. de ꝯcess.
preb. secus in tali quẽ non ptineret visitare q alias non tene
batur de vacatione inq̃rere. τ cle. ponit casũ spãlẽ de ipetrã
tibus: vt ibi no. Sed pone q̃dã renunciauit bñficio in mani
bus non hñtis ptãtẽ q̃ritur an icipiat statim currere tp̃s pro
no vel collatori si hoc sciuerit vel scire potuerit seu debuerit
ẽt antẽq̃ illa renunciatio p illũ ad quẽ ptinet fuerit admissa
vel ratificata vel tunc demũ cũ is ad quẽ pertinet eam admi
serit vel rati hũerit põt dici ꝙ si ad collatorẽ vel pronõ admis
sio vel ratificatio renũciationis non ptinet tñ põt instare ad
superiorẽ ad quẽ pertinet vel eã admittat vel ratificet vel re-
nunciantẽ redire faciat. τ iõ si hoc non faciat sit in culpa. τ sic
si a tẽpore quo renunciat sciuit sibi currat tempus. ar. no. per
Jnn. in. c. admonet. de renunc. τ de conces. preben. q:

Ad prelatum τ capitulum ecclesie collegiate pertinet de
iure collatio prebendaꝝ in dicta ecclesia. VIII

Queritur Utrꝫ ad ppositũ vel decanũ τ
capitulũ in ecclesia collegiata de
iure cõi pertineat collegiata canonicatuũ τ preben
darũ an ad epm. Ur̃ ꝙ non ptineat ad epm sed ad prefatuꝫ
illius collegiate ecclesie de ꝯsilio sui capituli. q: ad prelatum
ptinet collatio sed eps non eũ prelatus igr̃ τc. vt in. c. a colla
tione. cũ no. p arc. de ap. ꝑ no. ꝑ Jnn. de excep. venerabilis.
i fi. τ ibi p Ho. de iure pa. postulasti. circa fi. i. gl. ibi fatemur
τc. a ꝯ̃rio sensu. ꝓ hoc q: in collegiatis ecclesiis electio prela
ti ptinet ad collegiũ: vt no. in. c. i. de elec. ḡ singuloꝝ canonico
rũ seu canonicatuũ et prebendaꝝ ad prelatũ. ꝓbatur ista cõ
seq̃ntia. per ea q̃ no. Ho. de ele. cũ ecclesia vulterana. §. mã-
dauimus. super ṽbo postulauit. ibi: si nõ hꝫ pionũ τc. credo
ꝙ prelatus et canonici inferiores ecclesie habeat eligere ca-
nonicos et ꝯferre prebendas illius ecclesie et nõ episcopus
ar. ad hoc imo est tex. in. c. ex transmissa. in fi. de renunc. et in
c. ex insinuatione. de symo.

Jn ꝯstõne execrabilis non ꝯprehenduntur beneficia de
iure pronatus laicoꝝ quo ad reservationẽ. IX

Supposita Quadã ꝯstõne dñi Clemen
tis septi ꝙ si ipse ꝯtulisset ali-
q̃d bñficiũ reservatũ et collatio n sortiret̃ effectũ vel il
le cui ꝯtulisset antẽq̃ esset possessionẽ pacificã assecut⁹ more-
retur remaneret sub pria reseruatione. et supposito ꝙ dñs

Inn. sextus noluit uti in beneficiis collatio p eimet predicta psitōnē clemē. imo voluit q si ipse Inn. pferret beneficiū reseruatū nū tñ collatio alias teneret psumeretur reseruatio et si is cui pferret ante possessionē btā moreretur. formatur talis qō dñs clemens ptulit cuidā Ticio vnū beneficiū a se psonalit resuatū tandē mortuus est ipse do. clemens post ips clemētē moritur ticius ante tñ possessionē assecutū do. Inn. successor suus illud ptulit cuidā alteri et si esset resuatū si nō foret alteri ius qsitū tñ post mortē clementis et ante collationē do. Inn. ordinarius in ptibus illud ptulit cuidā alteri qrit ur an valuerit collatio ordinarii vel do. Inn. Uñ q non valuerit collatio ordinarii. qr illud beneficiū remāsisset sub pria resuatione do. clementis pp pmissaz suā psitōnē. nā ex q semel hūit papa illud beneficiū in manibus suis et fuit affciū p resuationē. dato et q resuatio fuerit psonalis sp remanet in manibus pape et successoris donec de illo fuerit dispositū ar. eoz q dixi iuxta no. p arc. in c. si glose. de resc. non censetur aūt dispositū fuisse ex q dispō non fuit sortita effcm. ar. l. si p pie. §. visum. ff. de in rē vso. et c. si electio. de ele. li. vi. Si n. do. clemens in vita sua non disposuisset certū est p ea q scripsi. iuxta c. si grose. q beneficiū remansisset resuatū. non ob. q psonalis fuisset resuatio. q et nunc ppt psitōnē suā per quā voluit eo morte ante adeptā possessionē remanere sub pria resuatione. presertī āt dcā psitō uz hic locū hoc casu dato q ille cui ptulit clemens post eius obitū decessent et dato q illa psitōne in beneficiis a se collatis et resuatis. successor suus innocentius non vtatur qr origo istius negocii tota fuit de ipe clementis. igr inspecta origine huic psitōni declaratorie mentis do. clementis erit locus. faciunt iura q dicunt inspici originē. tñ dñi q tenuerunt. q imo non remaneret resuatū. ex q do. Inn. noluit acceptare pdictā psitōnē clemētis nec ea vti. imo ex q collatio do. clemētis fuit canonica. et ille cui fcā fuit supuixit post eū. sicq per do. clementis obitū dicta psitō fuit iuribus euacuata ppt non admissionē illius a successore debuisset fuisse psumpta reseruatio per illā collationē solam. et non btā possessione. ar. c. si tibi absenti. de preb. li. vi. et ipeditur reincidere vel remanere in pria resuatione virtute reuocationis vel non admissionis successoris de dcā psitōne. clemētis virtute cuius debebat fieri illa reincidentia vel remāsio. et sic cū retrotractione. qr sublata psitutione clementis. et sic fundamento retrotrahēte submouetur vel impeditur retrotractio seu eius effectus. ar. l. qui balneum. §. si. cum concor.

¶ Obtinēs grām ad collationē abbatis. pōt acceptare beneficiū pertinēs ad eius collationē cū psensu epi. h. d. X

Queritur An ipetrans ad collationes cuiusdā abbatis q hz aliqua beneficia q solus pt pferre libere. et qdā q hz pferre cū consensu epi. possit obtinere virtute grē. et beneficiū q hz pferre et cū psensu epi. Uñ q non. ex q grā pōt sortiri effectū in aliis et sic eā restringamus ne alteri possit cē preiudicialis q abbati. quē papa solū aggrauar voluit. Tñ tenuerūt oēs q imo hz beneficiū et pferendū de psensu epi. qr et illius re uera collatio ē abbatis. ne sede vac. c. i. li. vi. p q q no. Io. an. i nouel. de preb. cū in illis. sup v. tm. ibi. itē mutaris sittis.

¶ Promot⁹ ad sacros ad titulū certe pēsionis sibi p laicū assignare nō tenet̄ d illa facē mētōz i suis ipetratōibus. XI

trum Intitulatus ad certā pensionē annuā ad vitā suā super certis bonis cuiusdā laici. et ad illū titulū ad sacros ordines pmotus. impetrans a papa beneficiū vel grām ad beneficiū in forma cōi pauper teneatur de illa pensione facere mētionē per c. postulasti. et c. si pponēte. de rescri. Dñi tenēt q non. qr talis pensio non est beneficiū ecclesiasticū nec titulus perpetuus et spūalis. qr eo moriente expirabit. et tunc solū tenetur facere mentionē cū obtinet beneficiū ecclesiasticū et spūale. presertī tale q post obitū eius est alter pferēdū. et sic intelligunt illa iura. et ita obtinuit pluries. q tamen istam opi. vī est archi. in rosario. i. q. ii. c. postulasti. de rescrip. in nouel. super gl. inter. et per ibi no. patet q opi. talis est verior.

¶ Impetrans beneficium possessum per. A. per eius priuationem vel alio quouis modo vacans non potest illud obtinere si vacat ex persona alterius. XII

Papa Mandauit pferri cuidā vnū beneficiū cum vacaret per nunus pfecrationis petri vel alias preterq per mortē ipsius petri. reuera aūt cum petrus nullum ius hret in beneficio non pōt vacare per munus psecrationis petri. i. vel alias per fcm̄ petri. nec p modum aliquē ptigētē in psonā ipsius petri. imo vacauerat dudum per mortē Ioānis in cuius psona et fuerat eo viuente resuatū. Queritur nunqd veniat sub grā pdci virtute illius clausule vel alias quouis modo vera vacatio ptingēs in psonā dci Ioānis. Maior pars tenuit q non veniat in viaz iuris vacatio aliqua ptingens extra psonā dicti petri. qr papa intendebat soluz pcedere eius q dictus petrus hēbat in beneficio. Itē qr psona extrinseca in dictis verbis. vel alias quouis modo adiectus ad personā petri non est subaudienda. ar. l. ita stipulat⁹. §. grisogonus. de v. ob. Itē illa vba vel alias quouis modo: debent restringi ad personā petri. i. ptingentē in personā ipsius. qō denotat exceptio sequens limitata ad eius personā. s. pter q personā ipsius. q qdē exceptio vt fit de regula limitat regulā. et sibi dat restrictū intellectū: vt. l. nā qō liqde. §. si. de penu. le. ff. de leg. iii. qsitū. in fi. cū ibi no. itē qr papa intēdit pcedere seu facere grām de beneficio vacaturo. cum dicit: vacabit. vel cū vacare ptigerit. igr non vī q debeat venire iā vacans. lz hec rō tolli posset per no. in cle. cū quē. super v. noticia. de pces. preb. Quidā tñ tenebāt q et in via iuris. qr ex quo beneficiū erat in manibus pape. et debebat per eum pferri falsa demonstratio vacationis non impediebat grāz. ar. l. falsa. ff. de pdi. et de. Sed huic rōni rñdetur qr falsa demonstratio ipedit grām q est circa vacationē ipetrantis tanq abiciosa est restringēda ad vacationē dūtaxat narratā in grā. Itē h tenebant alia rōe. qr illa vba vel alias quouis modo referuntur fm eos ad pbendā seu beneficium de quo fit grā non ad personā petri. et sic includunt oēm modum per q pbenda vel aliud beneficium vacare poterat. et ptingentē extra personā petri. Itē qr dcā vba: vel alias quouis modo. latissime sunt interpretāda in pīudicium pcedētis q non psumitur fuisse auarus. ar. no. per Inn. de dona. pastoralis. circa pan. imo liberalissimus. ar. in aut. de non alie. §. et si minus. et presertī ne beneficia diu vacent. et p hac parte dicebant alias fuisse obtentum in palacio. et pferri ppt quādā declarationē do. clementis q declarauit q si reseruaret et pferri mandaret beneficium qō obtinet ticius cum vacabit per pcetum matrimonii: vel alias quouis modo q per mortem ipsius qō sic et reseruat si titius illud non obtinuerat de iure sed de fcō. et si de iure non possit vacare per personā ipsius. sed vacauerat alias per personā alterius. Itē q large fiat interpretatio in pīudicium pcedentis. et circa modum vacandi vel ptātē pferendi. facit cle. si de beneficio. de preben.

¶ Impetrans certum beneficium vacans tenetur de eius qualitate facere mentionem maxime vbi non narrantur equipollētia ex qbus resultant alique qualitates. h. d. XIII

trum Cum qs ipetrat certum beneficiū vacans teneatur de eius qualitatibus facere mentionē. puta decura ei iminenti vel q sit decriuum. lz multi tenuerunt in palacio q nō. ex quo papa pfert certum beneficium vacans vī pferre illud quale cunq sit. et meliori mō quo pōt. tamen maior pars tenuit q. nisi sit tale beneficiū qō de sui nā et de iure cōi hēt illas qualitates: vt archidiaconatus q de iure cōi hz curā: vt in. c. ad hec. de offi. archi. et q sit necesse facere mentionē videtur no. doc. in cle. si dignitatē. de preb. et hoc no. Io. an. in nouel. in c. si cui. de preb. li. vi. circa prin. super v. mandatum. ibi tz q et cum papa puidet est opus de talibus qualitatibus facere mentionē. Premissa igr opi. supposita suggestū est pape q qdā prioratus monachoz in quo sunt septē monachi cum priore simul viuentes vacat. et papa illum confert vel mādat pferri opponitur q erat beneficium electiuum. et qō de electione non fecerat ipetrans mentionē. Queritur nunqd ex hoc grā viciaretur. Fuit dcm̄ q non. qr lz dcm̄ non est q esset

beneficiū electiuū satis exp̄ssit expollens. qꝛ eo ipso qd exp̄ssit ꝙ erāt ibi septē monachi cū priore simul viuentes eo ipso est ꝓsumptio ꝙ sint ibi collegialiter seu ꝯuentualiter indubio. qꝛ sunt regulares ꝛ simul viuentes. ꝛ indubio ois ecclesia regularis ꝛ cathedralis vbi sunt multi. ꝛ dos fuit ꝯstituta p multis. indubio ꝓsumit ꝙ sit collegiata: vt no. Hos. de iure pa. c. nobis. lȝ secus sit in aliis ecclesiis secularibus inferioribus. iuxta no. p Inn. de iure pa. postulasti. ꝛ p ꝯñs si est ibi collegiū. prior q est caput est eligendus. de iure cōi p collegiū vel ꝯuentū: vt. c. i. de cle. sed tpe meo rota tenuit ꝙ. s. ꝙ impetrans dignitatē ecclesie collegiate electiuā. lȝ faciat mētionē de collegio. si non facit mentionē ꝙ sit electiua non sufficit p cle. i. de preb. ꝛ est rō. qꝛ id voluit papa ꝙ fieri deberet mētio ꝙ eēt electiua: vt veritas sibi eēt nota de his q in scdo ꝯstituunt cū alias scā ignorare posset: vt in. c. i. de ꝯsti. li. vi. ꝯsiderauit ergo ꝙ sibi notificaret veritas facti. sed non sic est exprimendo ecclesiā collegiatā eē qꝛ pōt in facto eē ꝙ dignitas ecclesie collegiate ptinet ad collationē alicuius. ꝛ non ꝓbat hoc eē ꝙ ab hoc ꝯtingit abesse. qñ ergo dispō iure cōi vnaȝ necessitatē ꝛ veritatē facti ifallibiliter. verbi grā ipetratur dignitas exprimēdo ꝙ pōt excōicare. ꝛ ꝙ tenet audire ꝯfessionē ꝛ ꝯferre ecclesiastica sacra ꝛ hmōi. certe qꝛ in his ex dispōne iuris cōi ꝯfert de necessitate ꝛ infallibiliter qd talis dignitas sit curata. tunc bene sufficeret ꝛ veniret dignitas curata. lȝ ista verba vȝ ꝙ eēt curata non expressisset. qꝛ p pdcā satis expressit de cura ꝛ infallibiliter. Sed exprimendo ꝯuentum vel collegium non est sic: qꝛ cum hoc stare potest in facto ꝙ non pertinebat electio ad conuentum. pro hoc facit. qꝛ materia istarum impetrationum est odiosa ꝛ restringibilis.

C Noua prouisio facta de beneficio reseruato scdo expectañ. in qua narrat ꝙ si sibi nō obstaret reseruato vigore acceptationis habebat bonū ius est surrepticia. h. d. XIIII

rimo Et scdo in data acceptantibus vnum beneficiū reseruatū. alias tñ cadēs sub eoȝ grā scdo in data obtinet grāȝ p quā papa narrans in lrīs ei alias si non obstetisset reseruatio fuisse canonice ꝓuisum. ꝛ tunc tanꝗ de reseruato sibi ꝓuidet vel mandat ꝓuideri si non fuerit alteri ius qsitū. Queritur an hec grā sit surrepticia? Aliq dixerunt ꝙ non. ex eo ne obstañ. eā scire non potuisse fore canonicā. tñ maior ps tenuit ꝙ imo. qꝛ papa fuit mot⁹. vel ē verisimile ꝙ poti⁹ fuerit motus ex eo qꝛ existimabat eum alias canonice prouisionē obtinuisse. qd tñ non obtinuerat ꝛ si reseruatio non obstetisset propter primum eius decretum ligauisset.

C Habentes primarias preces nō preferuntur apostolicis impetrantibus. h. d. XV

trum Illi quos iperator noiat. seu sup qbus dirigit primarias pces p aliqb⁹ vt recipiant in canonicos. ꝛ eis ꝓuideat de pbēda pxie vacatura pferant apostolicis postea ipetrātib⁹ i pbēda postea vacatura. Et tenet ꝙ nō pp clausulas ñ obstañ. q apponunt i lrīs apostolicis. vbi dr̄ ñ obstā. si aliqs apostolica aut alia quauis auctate in canonicos forsitā sint recepti vel recipiant insistāt. ꝛ pferri qꝛ iperator vt dȝ huius illeȝ primariaȝ pcū auctate apostolica: vt no. Spec. in ti. de pbē. § restat. circa fi. in. v. item no. ꝙ iperator in quarta parte igr̄ sui censent auctoritate apostolica recipi. ꝛ ideo sicut receptus ꝛ per predecessores summos pontifices papa suos vult preferri.

C Apostolici impetrantes preferunt noiatis per archiepȝ in vim specialis priuilegij. XVI

trum Si sit ꝯcessum alicui archiepo ꝛ in ppetuū ecclesie sue p qlibȝ āno: vel qlibȝ archiepo q p tpe pficiet ibi semel i vita possit ꝯferre tria vel quatuor bñficia in qualibet ecclesiaȝ sue ꝓuincie. non obstā. ipetrationib⁹ apostolicis. ꝛ ꝙ illi apostolicis pferant. noiati p illū preferant apostolicis. Et fuit deciñ ꝙ ñ pp clausulas non obstañ. ꝛ qꝛ papa q hoc concessit non potuit successoribus manum seu potestatem claudere ꝛ limitare.

C Impetratio facta de beneficio creato ante tñ ꝯfirmatōȝ episcopi non valet. XVII

uidam Patronat⁹ fundauit quoddā bñficiū ppetuū i quadā capella cuiusdā ecclesie dādo dotē seu ppetuos reddit⁹ ānuos. ꝛ ordinādo ꝙ ibi deberet eē vn⁹ ppetu⁹ sacerdos q haberet p ei⁹ aīa celebrare. ꝛ in choro in ecclesia deseruire ꝛc. ꝗ aūt ep̄s seu supior ad quē ptinebat pūisio dicti bñficij fūdatonē ꝛ instructionē approbaret. ꝛ illud eē bñficiū ecclesiasticū ppetuū decerneret. seu ipsuȝ i bñficiū ecclesiasticū istrueret. ergo ipetraui ad collatōȝ eiusdē ep̄i. tādē post grām meā ep̄s pmissam bñficij fundatōȝ approbauit ꝛ illud bñficiuȝ ecclesiasticū instituit iuxta ordinē fundatōis. ꝛ ego illud tūc acceptaui tanꝗ cadens sub grā mea. opponit mihi ꝙ si cadit sub grā mea tanꝗ creatum post datā dictaȝ lraȝ mearū ꝛc. p. c. lras. de rescrip. in cle. ego dico ꝙ imo cadit. qꝛ ante grām meā p fundatorē erat fundatū ꝛ dotatū lȝ nōdū eēt p ep̄m approbatum seu ꝯfirmatū: ꝛ sic añ grām meā censebat creatum. Querit qd iuris vr̄ ꝙ cadat sub grā mea. qꝛ ex q ante fuit inceptum vr̄ pfectum. ff. de au. ꝛ ar. leg. l. ꝛ si nō fuit §. qd ĝ. cū ꝯcor. ibi alle. p hoc pōt induci totū illud Brocar. ꝙ spicit origo ꝛ initiū. de q. de elec. quā. ff. de vb. ob. si fili⁹. p hoc pōt induci illud Brocar. inspicit cā originalis. de dona. q id qd. cū ꝯcor. p hoc qꝛ sicut cinct⁹ vr̄ q de pximo miles cingend⁹ eēt: vt. ff. de testa. mili. l. pe. sic ꝛ deinde bñficium ante grām meā factū seu creatum videat ex quo. de pximo approbandū ꝛ ꝯfirmandū erat. ꝛ ad hoc faciunt ꝛ ꝯcor. i. d. l. pe. p gl. alle. Pro hoc qꝛ post nat⁹ vr̄ cū ꝯcept⁹ eēt. ar. l. q in vtero. ff. de sta. ho. p hoc bñ facit. ff. vn̄ cog. l. i. §. si qs ꝓpinquo. Insti. de here. ab intes. cum aūt. cum ꝯcor. alle. in gl. i. d. l. qui in vtero. p hoc ꝛ facit qꝛ ante grām meā bñficium p fundatorem fundatum erat. Et sic data erat cā seu rō future approbationis. igit talis dat⁹ multum attendit. sicut dr̄ in simili de incendio dato. ff. ad. l. acq. l. si quis fumo. §. fi. ff. qd vi aut clā. l. si alr̄. §. est ꝛ alia. v. seru⁹. ibi. qd si nullo ꝛc. p hoc ꝛ facit. ff. de pig. l. si rem. §. fi. cum ibi no. p gl. ꝛ doc. Item ꝛ bñficiū erat spe quasi indubitata ad ꝯfirmandū ex quo rōnabilr̄ erat fūdatū. igitur pinde sū ac si nūc eēt ꝯfirmatū. qꝛ qd ē i spe quasi idubitata cēsetur i actu: ꝛ ideo mulier cēsetur domina dotis vel rei. qꝛ ē i spe oñā. ar. ff. q satisda. cog. l. sciēdū. §. si fūd⁹. iūcto. §. i reb⁹ de iurtis. alias. l. i reb⁹. de iure do. ꝛ ad hoc video oēs ꝯcor. quas ad hāc viaȝ allegaui. ff. de testa. mili. l. ij. §. deportati. i scdo folio. psti qꝛ de⁹ i cui⁹ honorē bñficiū fūdatū erat iā illud accepisse ꝛ ꝯfirmasse videbatur tūc cū creatū cū p fūdatorē fuit fūdatū ꝛ dotatū. ex quo rationabilr̄ fuit fcm̄. cū de⁹ q oia nouit iquātū fiunt bona illa acceptet cū in de actu ꝛ bñplacito agatur ipse tenēdo ꝯsentire vȝ. qꝛ ꝛ si vellet posset ipedire. facit ad hoc qd no. p Cy. C. de sacrosan. ecc. id qd Pau. i fi. iudicat no. p Inn. de cle. i gener. ꝛ p gl. i regula iuris. q tacet. ĝ cū non restaret nisi nudū misteriū episcopi declarātis illud vēre eē bñficiū p vt rationabilr̄ fūdatū erat. ꝛ p ꝯñs deo acceptū. Ul: q añ grām satis posset dici creatū salti approbatione diuia. quasi factum episcopi postea ꝯfirmātis nil noui faciat. sed qd adeo factū erat declaret. ar. ff. si hui. vē. l. sicuti. §. sed si ꝙ ratur. ff. de acqui. re. do. l. adeo. §. cū qs. In oppositū vr̄ ꝙ imo non cadat sub grā cū post grām meā creatuȝ seu formatū fuerit bñficium: qꝛ non pōt dici eēntialr̄ beneficium ecclesiasticū. quod nec eēt ꝛ tuc spūale añꝗ p episcopum fuerit ꝯfirmatum ꝛ approbatum. seu potius institutum: qꝛ ad eum solum ꝛ ei⁹ supiorē ptinet institutio seu creatio iurium spiritualium ꝛ eoȝ tractatio. arg. ff. de re. diui. l. sacra. in pn̄. ꝛ melius. Insti. de re. diui. §. sacra. l aut. vt nullus fabricet or. do. §. i. colla. v. i auct. de san. epis. §. si qs oratorij domuȝ. extra de iudi. c. decernim⁹. ꝛ c. quanto. extra de reli. do. c. ad hoc. de conse. di. i. nemo. p ipsum. n. episcopum vel supiorē ei⁹ ad quē ptinet i mā p fūdatorē ptus destiata introducitur ꝛ creatur forma bñficialis. p quaȝ res ille que prius erant pphane ꝛ iure pphāi efficiuntur iuris spiritualis. ꝛ spirituales seu iformate iure spāli p quā formā sic introductā distiguuntur specifice a ceteris reb⁹ non bñficialib⁹ ꝛ pphanis. sic recte i embrione postꝗ̄ ē organizatum i vētre matris introducitur ꝛ creatur a deo aīa rationalis q ē ei⁹ for

ma rōnalis per quā specifice distinguuntur a ceteris aīanti bus. ⁊ iō sicut ante introductionē ⁊ creationē aīe rōnalis que est forma hoīs. Embrio ēt organizatus non est hō sicut hʒ. xxxii. q. ii. quod verum. ⁊ c. moyses. ⁊ pbatur. ff. de sicca riis. l. mulier. de penis. si aliqd. §. q obiunctionis. ⁊ l. cicero. in fi. ⁊ extra de homi. c. si aliqs. ⁊ c. sicut ex lrīs. ibi vide. sic ēt in pposito pōt dici qꝫ mā disposita qꝫ beneficio per funda torem. non aūt est beneficium ꝯūs per epm vel eius supe riorem sit ibi introducta forma beneficialis. ⁊ per eum fit be neficium. qꝛ forma est que dat esse rei. vt. l. iulianus. §. sed ⁊ si qs. ff. ad exhi. p hoc facit. qꝛ non aliter aliqs qs fecisse dꝛ nisi formā ppriā que ex ꝯsummatione ꝯsistit ei dederit. ff. de falsis. l. is q quadringenta. §. quedā pro hoc ēt. qꝛ inceptuʒ non dꝫ reputari factū. facit. ff. de le. iii. l. librorꝫ. §. qd tn̄ cassius. ff. de au. ⁊ ar. le. vestimentū. ⁊. l. quitus. §. cui aurū. v. seruius. ⁊. §. si fcm̄. ⁊. ff. de ver. signi. l. quta. §. opere. ⁊. l. edificia. §. per fecisse. non enim aliqd vr̄ fcm̄ cum aliqd restat ad agenduʒ. C. ad sille. l. cum sillenianum. in fi. p ista parte in spāli bene facit qd no. per Inn. de sepul. c. abolende. circa prin. p hoc etiam bene facit. quia qui confirmat dat. ff. de verb. sig. nisi. l. lege obuenire. in auct. de defen. ciui. §. interim. pro hoc qd no. C. de confir. tuto. l. neqꝫ. circa principium ⁊c.

¶ Gratia ad dignitatem non extenditur ad dignitatem cu ratam. hoc dicit. XVIII

trum Preposituram ecclesie collegiate mōtis edilie que ꝯsueuit ꝯferri actu canonico ecclesie traiecteñ. ⁊ non alii. ⁊ est dignitas maior ⁊ caput in illa ecclesia collegiata montis edilie. lʒ in ecclesia ca thedrali traiecteñ. non est dignitas sed offim̄. ⁊ hʒ visitare ⁊ corrigere canonicos ecclesie montis edilie solum per subtra ctionē fructuū seu pbendarꝫ. ⁊ non alias venit sub grā cu iusdā impetrantis canonici traiecteñ. q ipetrauit ad qðcūqꝫ offim̄ ⁊ psonatū vacans ⁊ vacaturū in illa ecclesia traiecteñ. vel alia ꝯsuetum ꝯferri actu canonico traiecteñ. ēt si ibi di gnitas reputet. non tn̄ fuit facta mentio in grā. ēt si eidē cu ra immineat aīarū. Maior pars imo quasi oēs tenuerunt qꝫ non. qꝛ ex quo est dignitas curata. qꝛ hʒ corrigere ⁊ visitare. saltē per subtractionē fructuū. bene facit qꝫ ex hoc censetur hēre curā. qd no. Guil. de monte lau. de sup. ne. prela. qꝛ regu lares. circa prin. super verbo prelati. ⁊ iō non venit sub grā. ar. de preb. cum in illis. §. i. ⁊ qꝛ caput ecclesie. ⁊ sic non cense ret sibi puideri de dignitate in ecclesia. sed potius de eccle sia. iuxta no. p arch. de ꝯcess. preb. detestanda. gl. no. verbꝫ.

¶ Expressio dignitatis que reuera reperitur esse officiū nō reddit gratiam surrepticiam. XIX

Quidam Obtinuit grām de quadā prepo situra in quadā ecclesia quāʒ ipse asseruit eē dignitatē. postea apparet qꝫ reuera illa prepositura in ecclesia illa non est dignitas sed simplex offim̄. Queritur an eius grā sit surrepticia. Et vr̄ qꝫ sic. qꝛ sugges sit falsum. igitur ⁊c. ar. c. susceptū. de rescrip. li. vi. Nam ex pressio falsitatis ēt si esset talis que non mouisset ꝯcedentem ad ꝯcedendū viciat lrās grosas: vt. d. c. susceptū. nec in lrīs beneficialibus locū hʒ decretalis sup lrīs. de rescrip. que lo quit in lrīs ad lites non grosis: vt no. gl. de preb. si motu pro prio. super verbo. teneat. in fi. ꝯcertum qꝛ ⁊ si distinctio illius decretalis super lrīs. locū hēat in lrīs grosis ad beneficia pt dici qꝫ hic est expressa falsitas ⁊ omissa veritas que vere mo uit principem ad concedendum. ⁊ si veritas fuisset expressa etiam forte motus fuisset ad non concedendum: quia aliqui bus personis prouidendum est de dignitate quibus non est puidendū de simplici offō vel administratione. ar. decre talis de multa. de preb. in fi. lʒ enim q dignus est maioribus sit dignus ⁊ minoribus. cū maiora illa ⁊ minora sint eiusdē qualitatis. non tn̄ vbi sunt diuersarū qualitatū: vt dignitas ⁊ offim̄. Nā aliq solēnes viri ⁊ eminentis scie vel magne no bilitatis ⁊ generositatis sunt boni p vna dignitate que for san hʒ magnas prerogatiuas. vel forsan iurisdictionē. q tn̄ non eēnt boni p vno offō vel administratione. vbi opus est forsan bono negociatore sacrista ⁊ tpali. ⁊ sic de similibus. p hoc ēt qd grā sit surrepticia facit. qꝛ lʒ expresserit qualitatē maiorē. non tn̄ pp hoc sub eius grā venire dꝫ qualitas mi nor. ar. c. cū de non sacerdotali. §. i. ⁊. §. fi. de preb. li. vi. p hoc ēt. qꝛ psumit dolose expressisse falsum in dubio. lʒ eni qs i du bio non psumat dolosus nec dolus nisi pbetur: vt. l. quo tiens. q dolo. ff. de pba. tn̄ in istis ipetrantibus expressio vel omissio tacende vel exprimende qualitatis vel circumstantie psumit in dubio fieri dolose. ar. no. p Inno. in. c. dilectus. de rescri. super v. viribus carere. circa prin. ibi eū dicat: psumit eē dolosi ⁊c. agitur non valeat. ar. dicti. c. sup. ⁊ per pmissas rōnes qdā hoc tenuerunt. Aliitn̄ cū qbus ēt ego eram tene bant ꝯtrariū ex quo ipetrabat certū corpus beneficij vacañ. ⁊ ꝯstabat de corpore beneficii ipetrati. ⁊ psona ipetrans sup ponebatur idonea ad vtrūlibet. ⁊ ad offim̄ ⁊ dignitatē falsa demonstratio non dꝫ viciare grāʒ. hec enim qualitas digni tatis vr̄ fuisse adiecta grā demonstrationis. agitur eius falsi tas grām non viciet. ar. l. falsa. ff. de ꝯdi. ⁊ de. p hoc ēt. qꝛ ex quo supponitur ipetrans idoneus ad vtrūlibet. ēt sibi prin ceps ꝯcessisset offim̄. qd est minus cū ꝯcessit dignitatē quod est maius. seu ꝯcedere debuisset. qꝛ quē reputauit dignū ma iori reputasset vtiqꝫ minori. ⁊ iō ex quo grā demonstrationis expressit qualitatē maiorē que potius retrahere poterat pa pam a ꝯcedendo non nocebit. similiter ex quo ꝯstat de cor pore beneficii lʒ sit maioris qualitatis. quia expressa princeps ēt sibi ꝯcessisset. ar. d. c. sup lrīs. Nec vr̄ fecisse dolose. ex quo expressit qualitatē potius principē retrahentē. ⁊ p ista facit pꝫ. c. super lrīs. nō hēt locū in beneficialibus lrīs grosis vbi expressio falsitatis ēt que principē nō mouit viciat rescriptū: vt. d. c. susceptū. qꝛ dico illud veruʒ vbi exprimit falsitas grā taxationis vel limitationis grē rei vel modi ipsius. qꝛ tunc non veniunt alie res vel alius modus non expressus ēt si pn̄ ceps illā rem vel suo illo. alio mō seu sm̄ eāʒ grām ꝯcessisset. ⁊ sic loqtur dcm̄. c. susceptū. ⁊. c. cū de non sacerdotali. ⁊ ideʒ ēt crederē de lrīs iustice vbi adiiceretur falsitas grā taxatio nis vel limitationis. qꝛ ēt tunc non ꝯtinebit illud si fuisset ex pressum ēt fuisset ꝯcessum. ar. no. p Inn. in. d. c. super lrīs. in glo. super verbo in cō forma. vltra mediū. ibi. ⁊ no. qd gene raliter. secus aūt vbi exprimitur falsum grā demonstratōis: tunc credo qꝫ distinctio illius. c. locū hēat vt in lrīs grosis ⁊ beneficialibus vt distinguatur. an expressio illius falsitatis mouere potuit seu debuerit principē vel non. ⁊ vtrū per sim plicitatē vel ignorantiā sit facta expressio. an dolose: vt si non fuisset motus princeps seu moueri non debuisset ad non cō cedendū pp expressionē falsitatis factā potius per simplici tatem vel ignorantiā sicut hic in termino nostro qꝛ nihilo minus valeat grā. nec falsa demonstratio eam viciet. alias vero sic. facit ēt p pmissa distinctione. an cā taxationis vel de monstrationis ꝯcorāt. ff. de vino tri. ⁊ oleo lega. l. cum cer tus. ⁊. l. ex eo. ⁊. ff. de le. i. l. quod testō. ⁊. l. si seruus. §. vere. cūʒ concor. nec ob. quod psumit expressio falsitatis facta do lose. ar. no. in. d. c. dilectus. de rescri. per Inno. qꝛ non est ve ruʒ. qꝛ expressit hic qualitatē principē potius retrotrahentē. ibi vero exprimebat qualitatē potius inducētē. ⁊ omittebat seu tacebat potius retrahentem. ⁊ ita non ob. in dubio enim dolus non psumitur: vt. d. l. quotiens. §. qui dolo. de pba.

¶ Bñficiū semel affectū sp durat affectū. h. d. XX

Papa Reseruauit oīa beneficia officialium ⁊ familiariū suorꝫ. Quidā fuit capellanus ꝯmensalis suus vel alias familiaris vel officialis fatus: sʒ postea dimissa capellania vel officio vel fa miliaritate decessit postqꝫ desiit esse officialis vel familiaris. Queritur nunquid beneficia que obtinebat cum erat fami liaris vel officialis sint reseruata. Et vr̄ qꝫ non. ex quo tēpo re mortis desiit esse officialis vel familiaris qꝛ effectus illius reseruationis dirigebatur in tpe mortis talis officialitatis vel familiaritatis ⁊c. ar. l. quod sponse. cūʒ concor. C. de do na. ante nup. pro hac parte facit. ff. de pigno. cum taberneꝫ. in prin. ibi nidi sm̄ ea ēt. ⁊. ff. de lega. iii. l. tecʒ legato. §. si vxo ri. ⁊. ff. de ventre in pos. mit. l. i. §. remisisse. ⁊. ff. de le. iii. l. lega tis seruus. §. si ex officio. Item pp hoc. qꝛ si concedatur alt

cui p̄tās conferendi beneficia familiarium suorum. ⁊ vnus de familiis suis desiit esse familiaris ⁊ postea moritur non poterit conferre beneficia illius: vt no. Jo. an. de ver. obli. c. si. li. vi. in nouel. In oppositũ facit ꝙ imo. q: attendi dꝫ tēpꝰ reseruationis. ar. l. si. ff. de au. ⁊ ar. le. pro hoc bene facit. q: si sit monasteriũ exemptũ ex eo q: erat monialium. adhuc durat lꝫ efficiatur monachorũ vel canonicorũ secularium vel regularium: vt de capelle. mona. dilectus. §. ad hec. iuncta subscriptione de qua in pñ. pro hoc q: ex quo fuit semel familiaris beneficia que tunc obtinebat iam fuerunt reseruata ⁊ in manibus pape. igitur ex quo semel fuerunt non desināt nec veniant ad manus inferioris donec disposuerit. ar. no. in. c. dilectus. de excess. prela. per Inn. pro hoc bene facit quod no. arc. de rescri. statutũ. sup ybo. ꝯmittant. ꝓ hoc ēt vr̄ tex. in rōne. ff. de rebus dubiis. l. si cognatis. ⁊ de nopali. l. si.

¶ Vicaria ecclesie vnite abbatisse cum cura non est ad nutum reuocabilis. XXI

Quedam vicaria vnius ecclesie vnite abbatisse cuiusdam monasterii est abbatissa pretendens ꝙ vicarius instituendus in illa ecclesia ad eius p̄sentationē per quēdā archidiaconum ad quē pertinet instõ de ꝯsuetudine est reuocabilis ad nutum illius abbatisse: ⁊ iõ dat articulos in ista mā ꝯ quendā vicarium qui impetrauit vicariam. seu ꝯ quendā ibi ad eius p̄sentationem institutum. Queritur an sit bona ista mā? Dicebatur ꝙ non per. c. dilectus. de capel. mona. li. vi. nec ob. qḋ ibi loquitur cum sit instõ per epm: q: idem in alio ad quem pertineat auctorizabilis instõ que per ꝯsuetudinē pōt archidiacono competere. arg. no. per hoc. in. c. cum satis. de offi. archi. Itē ēt mā ista ex eo vr̄ reproba. q: si talis vicarius est reuocabilis ad nutum. igitur cura non esset penes eum. q: tunc non esset intitulatus. ar. no. de offi. vica. ad hec. de p̄bē. extirpande. ⁊ sic oꝫ ꝙ cura esset penes abbatissam vel ꝯuentum. qḋ vr̄ inconueniens. Sed quid si dicte abbatisse esset ecclesia illa subiecta pleno iure ⁊ per quendā archidiaconum vult ibi instituere vicariũ tp̄alē. nunqd poterit? Facit ꝙ sic. qḋ no. per Inn. de preben. in lateranēsi. ⁊ per glo. in. c. cum ⁊ plenare. §. in ecclesiis. de priui. nam talia vt cure ꝯmissio lꝫ non bene possunt cadere in mulieribus quo ad exercitium actuale. tñ ius pōt ꝯpetere monasterio vt exercitiũ faciat per virũ capacē illius p̄tātis: vt ēt dr̄ in simili de exercitio iurisdictionis sp̄ualis in his que ꝯcernunt p̄tātē clauium cuius ius ad abbatē seu monasteriũ ꝯpetere pōt. ⁊ exercitiũ fiet p viros p̄tāte capacē. ff. de ma. ⁊ ob. dilecta. cũ non ibidē p Host.

¶ Valet collatio de beneficio reseruato non exp̄ssa reseruatione cũ clausula dũmodo nõ sit alterius ius q̄situ̇. XXII

Trum si papa ꝯferat vel mandat ꝯferri beneficiũ reseruatũ non facta mentione in lr̄is de reseruatione. sed posita illa clausula si non fuerit alteri ius quesitum. valeat collatio? Quidam ꝙ non. tñ rotaꝫ ꝙ sic vt large fiat interpretatio in p̄iudiciũ ꝯcedentis. ⁊ nec pape auaritia seu cupiditas valeat iputari si aliqd remuere vr̄. ar. C. de bonis vacan. si quādo. faciunt no. per Inn. de don. pastoralis. ⁊ faciunt. ad hoc rōnes quas tetigi in dicta decretali lꝫ. de preben. li. vi.

¶ Collatio facta infra mensem datum expectantibus per ordinariũ. licet expectan. non acceptent. non preiudicat illis q impetrant idē beneficiũ a papa. XXIII

Cum ad collationē cuiusdā epi essent impetrantes apostolici expectantes cum p̄tāte acceptandi infra mensem. iuxta de. cum ei quē. §. sequitur. de ꝯces. preb. vacan. quodā beneficio cadēte sub gr̄a ipetrantis epūs infra mensē ꝯtulit cuidā paulo post papa illud beneficiũ reseruauit ⁊ tanꝗ̄ reseruatũ ꝯtulit ipetranti. cũ illud beneficiũ nũqꝫ acceptarunt nec infra mensem nec post. Queritur qs sit potior. an ordinarius. i. ille cui epūs contulit. an apostolicus: cui papa in virtute reseruationis contulit. Quidā dicunt ꝙ ordinarius est potior q: manus epi infra mensem ita demũ erant ⁊ censebantur ligate si expectantes infra mensem acceptassent. quia eorũ fauorē mensis fuit appositus. tunc enim eis vel eorum altero acceptātibus retro collatio ordinaria appareret nulla. ⁊ sic apostolicus cui papa ante acceptationē expectantis ꝯtulisse ēē potior. Sed q: ipetrantes infra mēsem non acceptant. iccirco retro manus ordinarii non censebũtur ligate fuisse. ⁊ valebit collatio eius ar. no. per Jo. mo. in. c. statutum. de preben. li. vi. ⁊ sic intelligunt. §. secus. in de. ei quē. de ꝯces. preben. Alii vero tenent ꝯtrarium. s. ꝙ imo sit potior apostolicus. q: manus ordinarii fm eos sunt ligate per totum mensem infra quē expectātes acceptare potuerunt. ⁊ si infra mensem postea non acceptauerint ꝑꝑ formā inhibitionis ⁊ decreti que apponuntur in lr̄is eorũ vbi dr̄ districtius inhibentes venerabili fratri nr̄o epō ⁊c. ne de illis interim ēt ante acceptationē hmōi disponere quoquo modo presumāt ac decernen. ⁊c. vel saltim est in pendulo per totum mensem. an valeat vel non. ēt si teneatur opinio precedens donec post mensem sciatur an expectans infra mensem acceptauerit. Cum igitur siue sit nulla siue in pendulo anteꝗ̄ illa pendulitas seu dependentia aut suspensio declaretur interim reseruatio pape superuenerit. ⁊ eius collatio que totum absorbet ēt ius expectantium iccirco ēt si postea non acceptent cum ēt si vellent non possent nõ validabitur collatio ordinarii que si ab initio fuit nulla tractu tp̄is. presertim superuenient eam ipedientes validari nõ pōt: vt in regula iuris non firmatur vel si fuit in pendenti retro non pōt fingi tenuisse. q: istam retrotractionē ipedit fieri posse reseruatio pape ⁊ eius collatio que potuit reuocare ius ipsorum ipetrantiũ ⁊ ordinarii eis nondũ quesitũ perfecte. ar. de rescrip. ꝯ̄sinis. ⁊. c. si pro te. ⁊. l. potior. in prin. ⁊. l. q hal neum. §. si. ff. q po. i pig. habe. pro hoc bñ facit qḋ no. Jo. an. in nouel. in. c. duobus. de rescrip. super verbo digere. vltra modium gl. ibi ad rōnē ipetratis. non enim minoris efficacie ⁊ virtutis dꝫ ēē reseruatio ⁊ collatio pape q̄̄ sola acceptatio ipetrantiũ seu expectantiũ que sola retro facere ꝯferi collationē ordinarii nullam. ⁊ eius valorē ipediri seu valoris effectũ. igitur ⁊ pape reseruatio ⁊ collatio ēt impedient. pro ista parte vr̄ casus in. c. quodā. extra de preben. li. vi. nec obstant no. p Jo. mo. in. d. c. statutũ. q: eius opinio non approbat. p dcm̄. c. quodā. de p̄b. li. vi. ⁊ ēt ibi no. Jo. an. in nouel.

De concessione preben. Rubrica.

¶ Si primo ⁊ scdō acceptantibus infra mēsem ⁊ scdō post mensem ꝓuiso. primus sit exclusus per reuocatoriā pape sequentē. ex hoc scdō non hꝫ ius. ⁊ que sit notabilis negligentia pendet ex arbitrio iudicis. ⁊ scdō de suo non iure ꝯstat nõ poterit spoliatus petere se restitui ꝯ spoliantē. I

Primus et scdō in data acceptauerunt ifra mensem vnam ecclesiam. post mēsez bene per aliũ vel duos menses scdō fecit sibi ꝓuideri. sed primus non. imo anteꝗ̄ primus faceret sibi ꝓuideri supuenit reuocatoria papa. Queritur an scdō hēat ius? Et vr̄ ꝙ sic. q: acceptatio primi reddatur inutilis et inefficax ꝑꝑ reuocatoriam. ꝗ non vr̄ ꝙ scdō prestari possit ipedimentũ. q: non prestat impedimentũ ꝙ de iure non sortitur effcm̄. Contrariũ fuit determinatũ. per. c. quodam. de preben. li. vi. acceptatio enim primi cũ ab inicio tenuerit fecit vt decretum positũ in lr̄is primi oīa facta pro scdō irritaret. et hoc verum nisi tunc cuꝫ scdō fecit sibi ꝓuideri. primo possit sibi notabilis negligentia imputari. q: tunc ꝑꝑ eaꝫ primus sit exclusus: vt in. c. sibi qui. in fi. de rescrip. et in. c. si clericus. de preben. li. vi. scdō posset sibi facere ꝓuideri. Sed quā dꝫ reputari notabilis negligentia primi est in arbitrio iudicis atten. circumstantiis attendendis. cũ non sit tp̄s a iure statutũ. dr̄ tñ cōiter ꝙ executores secundi. vel ordinarius possit mouere primũ vt sibi faciat ꝓuideri. et ad hoc sibi prefigere tp̄s ꝯpetens infra quod hoc faciat. alias ex tunc ipsi poterint ꝓuidere. ar. in simili. extra de resti. spo. frequens. §. solet. et. ff. de here. insti. si qs instituatur. in pñ. cũ ꝯcor. Sed pone retento themate predicto secundus q fuerat in possessione inductus post ꝓuisionē sibi factaꝫ fuit spoliatus per primũ. secundus agit ꝯ eũ possessorio et petitorio simul. queritur q: ꝯstat de non iure suo sicut ēt de non iure primi. an secundus

sit restituendus? Et vr q non. ex q constat de non iure suo. arg.
no. in c. constitutus. de in integ. rest. per inn. et per io. an. i nouel. et qr
cu sit per eorum ca. ex q nemo habz ius vr q sit potior coditio possi
dentis. ite qr cu simul possessorio et petitorio actu est lz in pnu
ciatione sit possessio premittenda. in executione tn dz petitorium
preualere. lz n. feratur snia super possessione cum petitorium no
sit suu imo q ad petitorium absoluendus sit reus ab impetitione
actoris. g talis snia lata in petitorio preualebit in executione
vt impediat pnunciatione possessorij mandari executioni. ar. c.
cu dilectus. de ca. pos. et pro. In oppositu vr q lz i petitorio
debeat absoluere primu ab impetitione scdi. tn in possessorio si
mul intentato debeat eum condenare et sm restituere. ex q constat de
spoliatione. quia vtilis possessorij petitio propter vtilem pe
titione petitorij adiecta non dz viciari. ar. regule. vtile. et psser
tim in odium spoliantis. et qr si non fuisset spoliatus. et primus
ageret contra eum fuisset ab eius impetitione absolutus. et qr melius
est possessione ee penes eum q prius possedit q sine vicio suo
cecidit a possessione. pro q de resti. spo. in litis. et c. sepe contigit.
cum ibi no. per Inn. nihil fuit determinatum. sed motu tm.
¶ Sub gra concessa ad presentatione abbatis veniunt beneficia
pertinentia ad presentatione abbatis cum consensu alterius. II

Acta Est per dnm papam gra alicui de be
neficio spectante ad presentatione talis ab
batis. Queritur nunqd veniat beneficium spectans
ad eius presentatione de consensu alterius? Et dicendu
q sic. ar. ne se. va. c. vnico li. vi. vide q scr ipsi io. an. i. c. cum in
illis. de preb. li. vi. i nouel. sup ver. tm. v. Itë mutatis mutandis et c.
¶ Acceptatio impetrantis non consumit vicissitudines benefici
alterius vicibus presentare vel conferre beneficia. III

Apposita Quadaz compositione littera per
quam qdam abbatissa dz co
ferre vel presentare quandam ecclesiam vel ad eam in
primis duabus vacationibus. et in tertiam qdam
decanus. et postea ad subsequen. duas prias abbatissa. et in
sequentem tertia decanus: et sic deinceps in perpetuum abbatissa
q erit ibi pro tpe conferret bis et in duabus vacationibus seu pre
tationibus solus decanus. postea in sequenti vacatione b acto
q vacationes in qbus impetrantes apostoli obtinerent dictas
ecclesiam auctc apostolica eisde abbatisse et decano. in predi
ctis vicissitudibus conferendi nequaquam in numero computentur.
imo dictis vicissitudinibus conferendi vtantur cessantibus im
petrantibus apostolicis perinde ac si mille alie vacationes co
tigissent. contigit q post dictam compositione in primis duabus
vacationibus in qbus abbatissa debuit conferre vel presentare
impetrantes apostolici obtinuerunt dictam ecclesiam. et sic ab
batissa non potuit conferre. nunc tertio vacan. dicta ecclesia ve
niunt duo apostolici impetrantes quorum vnus impetrauit ad col
latione seu presentatione abbatisse. alter vero impetrauit ad colla
tione seu presentatione illius decani predicti. et qlibet infra tpa
debitu acceptat ecclesiaz predicta. et sibi facit puideri. Que
ritur qs eorum dz esse potior. Quidaz tenebant q ille q impetra
uit ad collatione decani: qr sm ordine vicissitudinis ista vice
tertia dz spectare collatio seu presentatio ad decanu. et in prece
dentibus duabus ad abbatissaz. si non superuenissent aposto
lici impetrantes. lz n. fuisset actu in compositione q apostolici impe
trantes non deberent consumere vices. hoc fuit actum mere
in fauore dictorum abbatisse et decani cum cessarent impetrantes
apostolici. non aut in fauore impetrantium. igr vr q apostoli
ci impetrantes debeant seruare ordine vicissitudinis inter se. vt
sic impetrantes ad collatione abbatisse debeant solu in primis
duabus vacationibus obtinere. qbus eis cessantibus abba
tissa conferret vel presentaret et in tertia. s. in qua conferret vel presen
taret decanus debeant hre impetrantes ad collatione decani
vel presentatione alias videretur seq inconueniens q posset esse
q impetrantes ad collatione abbatisse sp obtinerent dictam
ecclesiam. et impetrantes ad collationem decani nunq posset
iam obtinere. et sic sue gratie frustrarentur. quod iniquu
vr. Alii vero et maior pars tenuerunt q imo impetrantes ad
collatione seu presentatione abbatisse sint potiores: qr no est du
bium q sm tenore compositionis ista vice abbatisse esset colla
tio vel presentatio si cessarent apostolici impetrantes. ex q sm compo
sitione due prime vacationes non consumpserant vicissitudi
nem abbatisse: g impetrans ad eius collatione seu presentationez
debebit ecclesiam obtinere. Nec ob. qd dictu est: q dicta clau
sula est apposita mere in fauorem abbatisse et decani: qr lz h
scdm fuerit tn per eas appareret ad que ptinere debeat collatio
seu presentatio. g cum ad abbatissam hac vice ptineret ex q pri
me due vacationis pp impetrantes non consumpserant eius vi
cissitudines impetrans ad eius collatione seu presentatione obti
nebit. Nec pot dici q impetrantes teneant seq ordine dictarum
vicissitudinum qr inferiores non potuerint arctare papaz nec
eius impetrantes ad illum vicissitudinis ordine. Nec ob. pre
fatum inconueniens q sequeret. qr non est inconueniens all
quod si impetrantes ad collatione vel presentatione abbatisse sp
obtinent qmdiu ad eam ptinere debeat collatio vel presentatio id est
quousq ipsa cessantibus impetrantibus apostolicis bis contu
lerit. Na tunc et impetrantes ad collatione vel presentatione deca
ni sp obtinebunt qmdiu ad decanu spectare debebit collatio
vel presentatio q ad decanu spectare debebit donec post abba
tissam ipse solus semel contulerit. Et istam opi. maior pars do
minorum secuta fuit. pro qua vr facere qd no. Jo. an. in nouel. de
preb. cum in illis. sup ver. vel presentatione. et in c. si de beneficio.
de preb. in cle. pro hoc et facit. qr verba compositionis sunt repe
titiua iuris seu ptatis conferendi. g non obstan. vacationibus
occupatis p impetrantes abbatisse est repetita ptas conferendi.
ar. l. si in annos. in prin. ff. qbus modis vsufruc. amit. igitur
sm impetrantes ad eius collatione obtinebunt ex quo ipsa vir
tute repetitionis habet potestatem conferendi et c.
¶ Valent acceptatio et prouisio facte ante expeditionem lit
terarum gratie. IIII

Ignata Supplicatio ne per papam de
gra ad collationez epi et c. vel de
canonicatu sub expectatione preben. anteq conficeren
tur litte vacante vno beneficio: vel vna pbenda cadente sub
gra expectans acceptauit p quenda decanu tanq executore
suu sibi fecit puideri: et postea et ante confectione litteraz dictaru
vel post non curo papa contulit illud beneficiu seu pbendaz si
non foret in re alteri ius qsitu. Tande primus expectans fe
cit confici litteras sup gra sua et in his litteris obtinuit executore eun
dem decanu q sibi puiderat q litte fuerunt confecte sub data si
gnate gre: et sic data litteraz bene precedit acceptatione et prui
sione qritur an dicte acceptatio et prouisio facte ante confectio
nem litteraz et sic anteq ille executor reuera eet datus executor
vel sciret se datu executore cu nodu sibi essent litte presente. imo
nec confecte valuerint sic qd p eas expectanti fuerit ius qsitu
et p coñs scds cui papa contulit si non foret alteri ius qsitu non
habeat ius. obtinui in palacio p tres instantias q valuerint ac
ceptatio et prouisio ex quo data litteraz precepit: et qr dato execu
toris est potius accessoria ad gratia et eius gra. ar. de offi. de
le. si sup gra. g potius gra iam satis est attendenda. Itez fa
ciunt ad hoc no. per archi. in procemio sexti libri. Ite non ob.
q reuera nondu dati erant executores: qr imo saltë destina
tione: qr papa seu eius cancellaria dabit executores quos de
gerit du tamen alias sint idonei. igr ex quo impetrans iam de
git illu decanu vt idoneu ex q petit tanq per executore sibi pe
tit puideri: iam sibi ex destinatoe pape reuera datus vi
debatur: qd patz qr postea eu dando ponit executoria datam
signate gre non data expeditionis seu confectionis vel bulla
tionis litte. et sic nunc appet retro ipsum habuisse ptate et iurisdi
ctione: cum iurisdictio acqratur ignoranti: vt. l. cecus. ff. de
iudi. alias si furiosus. Nec obstat si dicatur q non hz exer
citium nisi a tpe presentationis litteraz. ar. de appel. c. super eo.
quia iam sibi presentatur per partem verbo et scit vel credit
per eius assertionem se executorem ex quo pars eum elegit
et scit cancellaria electum per eum ponit in litteris et omnia
ista vera deteguntur postea per realem exhibitionem littera
rum. Contra istam opinionem videtur q faciat quod no.
archi. de offi. de le. si tis cui. et de procu. is quis.
¶ Valet commissio p ordinariu alicui vt recipiat resignatione
certi beneficij et illud conferat cuidam alteri. h. d. V

Ordinarius Cōmisit alicui: q cum ticius vellet suū bñficiū ex certis causis eū mouētib⁹ resignare reciperet illi⁹ resignationē si cōdvas et rōabiles repiret et ea recepta pferret illud bñficiū cuidam alti qrif an talis cōmissio de iure valeat et receptio resignationis si alias fuerit legitīa ac collatio in vtute eiusdem cōmissionis secute: Et qdā magni tenuerūt q non.p.c.constitutio.de pces.pb.cū ibi notatis p doctores.et p ea que no. Jnn.i.c.ex pte.el.i.de offi.deleg.q: p talē pcessionē apitur via ad bñficia vacatura qd soli pape pmittit:vt ibi notat.et alias fieret ꝯ pcilū gñale.de pces.preb.c.ii.et hoc repetat tex.in.§.pbibemus.in.c.deliberatione.de offi.lega.li.vi.vbi hec pbibent legato ꝗ multo fortius epo et ordinario q est minor legato.et hāc opionē ibi tꝫ Arc. Et idē tꝫ in.c.suscepti.in pn.de rescr.li.vi. Et p hac pte qdā in quibus causis tulerūt sniās Sed ꝯ fuit determinatū in cā Dauid Marci.et in qbusdā aliis causis in qbus ē fuit obtētū p tres instātias et sniās ꝯa tum.s.q valuerit cōmissio facta p ordinariū et collatio et receptio resignationis vtute illius secute.et hoc pp ptatē ordinariam q est lata ad oia non pbibita de iure cōi.nec p talē commissionē fit ꝯ pcilū gñale:q: pcilū generale pbibet apiri viā ad vacatura.s.generalr viā iniquā p quā veniret ē modus vacandi p mortē.vt cū generalr pmittit pamū beneficiū vacaturū:vel mandat pferri sub quā pmissione vel grā.veniret ē si vacaret per mortē.et ideo non valet.q: sic posset captari mors aliena.sic loqtur.c.ii.de pces.pb.et.c.ꝯstitutꝰ.et.c.ex parte.video nullus tali mō pt apire viā ad vacatura generalr nisi papa.tñ in casu nro non cōmittit generalr ptās ꝯferendi qmō vacet bñficiū sed dūtaxat si vacet bñficiū p resignationē faciēdā.sub q mō cessat rō pcilii generalis piculū captāde mortis.non ob.c.deliberatione.§.pbibentꝰ.q: spālis pbibitio est in legato cuius potestas restrigenda fuit in q finalis rō fuit ne nimiū absorbeat ptās ordinarioꝝ qd fieret si legati possent tales cōmissiones ē de bñficiis vacātibus p resignationē facē.iurisdictio āt ordinaria i qua est qd est potius āpliāda.nec ob.q ille tex.reddit rōem,ne apiatur via ad vacaturā ꝯ pcilū generale:quin ea rōe reddēda errauerunt cōpilatores dictaminis.li.vi.vt audiui recitari p qndam aduocatū q hoc audierat a qdā de cōpilatoribus.nā reuera vt pdictū est tunc demū fieret ꝯ pcilū generale cū generalr via apiret et talr q eēt piculū captāde mortis aliene qd non ē in casu illius.§.nec i casu pmisso:vbi cōmissio restringit ad vacationē p solā resignationē ꝯtigē dēntē quare non obstat tex.

¶ Per mādatū pape de ꝯfirmādo collationē ordiarij non excludit expectans a ptāte acceptandi. VI

Afra Mēsem expectantis et añ ipsius acceptationem ordiarius de facto ꝯtulit cuidā beneficium vacās et cadēs i grā expectātis et ad illiꝰ ordiariꝰ ꝯtulit supplicationē papa mādauit certis iudicibꝰ:q illā collationem ordiariam auctē apostolica ꝯfirmarent si a die date lraꝝ brmōi non eēt alti ius qsitū.tādē añ ꝯfirmationē p eosdē iudices factā expectās acceptauit.ꝯmēsam et sibi obtinuit puideri:postea vero dci iudices collationē ordiariā ꝯfirmauerunt:qrit an talis ꝯfirmatio teneat.vel an dictꝰ expectās cui añ ꝯfirmationē ꝯtulerat,puisum post mādati de ꝯfirmādo a papa emanati sit potior et sibi añ ꝯfirmationē fuerit ius qsitum: Et vi q ꝯfirmatio teneat.et q puisio facta expectanti postq papa apposuit manū mādādo ꝯfirmari collationē ordiarij non tenuerit.q: p talē manus appositionē toti negociū adse vi aduocasse et sic executoꝝ expectā.et cuiuscūq inferioris manꝰ fuerit ligate.ar.c.vt nrm.de ap.et de offi.lega.c.ii. Jn oppositū vi q non ligent manꝰ cuiuscūq ptātē hñtis ꝯferēdi q minus puisio p eū facta teneat et valeat.p decre.q: cūctis.§.ex pte.ver.non sic.et.ver.simplicr.de pces.preb.li.vi.nisi papa expsse bñficiū siue dispōni resuasset.vel decretū in tali mādato subiūxisset:vel alias expsse volūtatē suā insinuassent tales iudices qbus mādabat resuādo bñficiū siue dispōni vel iterdicēdo:vt ibidē cū ibi notatis p arc.i.ver.simplicr.sup ver.exp̄mat.et sup ver.isinuet.et i.c.i.si soli et facit de prebēdis.dilectꝰ si.itellectꝰ q ita pcor.cū.c.int cetera.i.e.ti. Et sic rñderi pt ad rōes ioppositū q: papa non alr vi ad se aduocare negociū nec manū apponē nisi expmat q nullus alius possit disponē.puta resuādo vel decernendo p premissa nisi velles tenēdo pamā ptem dicere q imo mādādo simplicr puideri vel alias disponi de certo bñficio vacāti videatur apponere ē si alias non resuat et rñderi posset ad iura p pte i oppositū allegata.q: oia loquunt vbi papa mādet puideri de bñficio vacaturo vbi non ē verisimile q p solū mādatum icontinenti velit manus iferioris ligare.nec aliqd beneficiū afficere ē si de bñficio certo vacaturo hoc mādet.puta tali illud noiando vel pprio vacaturo.sed non bene video rōnem diuersitatis quare non sit idē i vacātibus qd in vacaturo cū euenit casus vacationis.q: eadē est gō:quare sm ptem de iure credo veriorem et sic puisio expectā.erit prior et ꝯfirmatio non valebit ex q pamus expectanti fuerat ius qsitū. Audiui tamen q i cancellaria p solā manus appositionem pape eo q signat supplicationem siue puideat siue mādet puideri:vel alias disposuit de vacāti vel tē vacaturo certo adeo vult esse affectū bñficiū et clausas manꝰ iferioꝝ q sp daret resuationem cū decreto:de die date signationis facte p papā et tūc p illas clausulas resuationi.et decreti negociū esset planū et daꝝ vꝫ tamen cū grā sit de icerto vacaturo.vt puta q ꝯtigerit acceptādū dat decretū icertum.et sup icerto qd demum ligat cū deductū fuerit ad certitudinē p acceptationē.iuxta decre.dudū.de preb.li.vi.§.ꝯsiderantes.nisi apponeret certum tempus puta mensem.q: tunc infra tempus est ante acceptationem ligaret manus aliorum vt mensis appositio aliquid operaretur:vt in c.cum eiquem.de conces.preben.

¶ Acceptatio facta ante purificationē grātie valet si infra mensem postea purificetur si postea verbo vel facto remoueatur.hoc dicit. VIII

Accc ptatio paupis facta de beneficio vacā.si de iure sibi debeat ante purificationem postea factam.i.mensem valeat absq eo q iterꝝ nouit acceptet: Et vi q valeat.q: non est nisi declaratio voluntatis.et ideo cum eam non mutauerit et psistat i eadem sibi sufficiat dū tamen.i.mensem purificet ꝯditio.p hoc bene facit decre.q: cūctis.§.pe.ad finem.et.c.ne captande.de pces.preb.li.vi.vbi hodie alia forma est pp adiectionē mensis anteq vacet qs sm formam illam pt acceptare pamū vacaturꝫ et ex causa sm vel vlteriorem.et tamen ante vacationem poterat dici grā eius ꝯditionalis.s.si eo viuo vacaret beneficium.ar.l.heres meus.ii.responso.ff.de ꝯdi.et demon. Et sicut ibi ante euentum ꝯditionis facta acceptatio valet i euentum ꝯditionis.§.sic et hic.p hoc.ff.de opti.lega.l.si cum optio.vel datio libertatis facta pendente optione eius cui legata erat fructus optio valet i euentum q illa non operet. Nec est opus q renouetur datio libertatis p eundem modum.facit.l.legatariꝰ.§.si.ff.de leg.i.cum pcor.sius. ¶ Jtem ꝯditio q apponitur in lris paupeꝝ potius dirigit ad puisionem et eius affectū q ad acceptationem. Jtem p hoc bene facit de secū. tabu.l.ii.§.si sub ꝯditione.vbi petitio possessionis bonoꝝ sm tabulas facta ante euentum valet i euentum.p hoc bene facit.ff.de testa.mili.i fraudem.§.testamentum.ff.de leg.iii.l.i.§.si filius.vbi si durauerit voluntas.ff.de offi.pconsul.et lega.l.obseruare.§.si.ver.sed si ante.et.ff.de nouatio.qtiens.§.i.et.ff.de solutio.sub ꝯditione. Jn oppositū vi q imo non valeat ante purificatam grām si postea renouetur verbo vel signo vel facto ex q postea appet de eius aio.ar.ad hoc.de optio.leg.l.optione.et de lega.i.iulianus.et.ff.qꝝ legatoꝝ.l.i.§.quod ait pretor.et.ff.ad trebellianum.l.sed si autem.ibi cum dicit. Si ratum habeat a ꝯario sensu.p hoc de sm tabu.l.q liberis.§.testiū.ver.plane.et.ff.de testa.mili.l.tribunus.p hac parte vi textus.ff.de acqr.here.l.is q heres.et.l.is pt.et.l.si qs extraneus.ipā.et.l.heres ꝯstitutus.et.ff.rem ra.ha.l.bonorum.et p hoc etiam bene facit.q: acceptatio facta est p verbuꝫ presentis tpis si de iure sibi debeatur et ꝯstat q ante purificationē sibi de iure non debeatur cum ante euentum cōditionis non sit debitum sed spes idebitum mar.l.cedere diez.ff.de verbo.ob. Jnsti.de ver.ob.§.ex ꝯditionali. ¶ Jteꝫ non debent

esse maioris efficacie acceptatio ꝙ ꝓuisio. qḋ pꝫ. ĩmo ꝓuisio
dꝫ esse fortioris efficacie: cũ p eã tribuat̃ ius in re ⁊ p accepta
tionē non sed rē. vt in. c. si tibi. de preb. ⁊ p arc. e. t. c. q̄dã. ⁊ de
ꝯces. preb. c. si. li. vi. ¶ Constat aũt ꝙ ꝓuisio facta ad ꝓuisicatõ
nem grẽ non valeret: q: eẽt facta ꝯ ordinē lr̃e ⁊ mẽtem pape:
q studiose p̄rio posuit de purificatione ꝯditionis: ⁊ deinum
de ꝓuisione agit̃ ⁊ ar. eoꝝ q̄ hentur de rescrip. cum dilecta.
Innoc. ibi notatis p Compost. qui ibi no. ꝙ quando papa
mandat aliquid studiose ꝙ tunc ordo littere seruandus est.
¶ Hēns clausulã anferri de posteriori data: preferẽ p̄rio q lꝫ
acceptauerat prius non tñ obtinuerat sibi ꝓuideri. VIII

Anus innocentianus

Seu q obtinu-
it grãm ab Inno. de canonicatu sub expectatione
prebende in vna ecclesia viuo vel mortuo Inn. non
curo vacante quadam prebenda infra tempus debitũ eam
acceptauit sed sibi non fecit prouideri. tandem vnus qui im
petrauerat post obitum Innocentii ab vrbano papa suc-
cessore suo in consimili forma canonicatum in ecclesia sub ex
pectatione preben. habebat tamen in gratia sua clausulam
anteferri eandem prebendam. Infra mensem a data grẽ sue acce-
ptauit q̄ritur quis eoꝝ sit potior. Maior pars tenebat ꝙ sc̃s Ur
banus q hēbat clausulã anferri non obstante expectatõe p̄ri
mi facta ad grãm scḋi ex q̄ sibi non fuerat ꝓuisum. Et alias
allegabant textũ in. c. q̄dam. de preb. li. vi. vbi pp clausulam
anferri: positã in lr̃is scḋi fuit impeditus prius: q: ꝓuisio sibi
facta non valuit obstante decreto lr̃aꝝ scḋi. ⁊ tñ p̄rius hēbat
ius ad prebēdam anteq̄ʒ scḋs hēret grãm. q: sibi debebat̃ pre
benda p̄rio vacatura. nã ibi prius nec scḋs non hēbant benefi-
ciũ acceptandi qḋ appeat ⁊ sic afficiebat̃ prebenda. iuxta de
cre. si postq̄ʒ. in fi. e. t. q: q̄dē prebende affectione non obstan
te scḋi grã pp clausulã anferri ipediuit ibi p̄rium. Itē ēt hoc
dicebant pp clausulã illã appositã in lr̃is scḋi non obstã. si ali
q apostolica vel alia quauis auctē i eadē ecclesia sint recepti
⁊ c̃. seu si sup ꝓuisionibus sibi faciendis de canonicatibus ⁊
prebēdis in dicta ecclesia sp̃ales vel de bñficiis ecclesiasticis
ẽt gñales dicte sedis vel legatoꝝ eius lr̃as ipetrauerint̃ ẽt si
p eas ad inhibitionē reseruationē ⁊ decretũ vel alias q̄ualibet
sit ꝓcessum. q̄ ẽt si ad acceptationē. Et p illã clausulã papa vi
voluisse anferri sm̃ ẽt si p̄rius Innocētianus acceptasset. ⁊ p
opione predicta est expsse Jo. an. i nouel. extra de resc. c. cam
sup gl. Jo. i fine. tñ ego ⁊ duo alii sustiebamus ꝙ prius esset
potior ex q̄ acceptauerat anteq̄ʒ scḋo fieret grã cuꝫ clausula an
ferri non sit extēdēda ꝯ p̄mos q acceptassent ante grãs suas:
q: non ē verisimile papã ius eoꝝ ita ad rē sibi appropriataꝫ
sicut appropriant̃ p acceptationē voluisse tollere nisi expsse
de hoc fecerit mētionē. Et p hoc. c. si. de ꝯces. preb. li. vi. vbi p
reuocatoriã ideo tollit̃ ius ad rē: q: de hoc ibi fiebat mentio
alias non tolleret̃. p hoc. c. ex pte. de offi. deleg. de pb. cuꝫ. J.
magalo. Nec ob. q̄. q̄dã. cũ ibi tpe grẽ scḋi preb. nondũ vaca-
bat. ⁊ sic certa p̄c. tũc determinata non erat affecta p p̄rio. nec
ad eã ius ad rē acq̄siuit hic i casu nr̃o ante grãm Urbani fa-
ctã scḋo cũ clausula anteferri iã vacabat preb. p prius accepta
ta. ⁊ iõ sp̃alit̃ ⁊ determiate affecta ⁊ ad eã p̄rio fuerat ius q̄si
tũ non obstãte predicta clausula vel alias q̄ualibet sit ꝓcessuꝫ
q: itelligit̃ p executores non p p̄tẽ seu ipetrãtem prebendam
vacã. acceptãtem: ⁊ iõ illa clausula dꝫ sortiri vires suas in be
neficiis nũc vacaturis. vel sic nũc vacãt q̄ tamē nondũ fuerũt
acceptata. nec p acceptationē alt̃i quodãmodo appropriata.
¶ Apostolicus receptus ad possessionē sub ꝯditione si sibi
debeat̃ ⁊ non alias censet̃ pure receptus. h. d. IX

Uidã

Expectãs apostolicus acceptauit pre
bendã ⁊ fecit sibi ꝓuideri ⁊ i possessio-
nē iductꝰ ⁊ ꝓuisus iductꝰ ⁊ ad rē recepꝰ fuit sb̃ ꝯditio
ne si de iure sibi dēret̃ ⁊ saluo iure cuiuslibet alt̃ius ⁊ non ali-
as. postea q̄dã ordinarius ẽt. e. mõ receptus fuit ⁊ in posses-
sionē iductus. prius reputãs se spoliatũ agit possessorio petẽs
se restitui ⁊ sospendit petitoriũ scḋs ordiarius q possidet dat de
iure suo ⁊ non de iure p̄mi mõi p apostolicũ sibi ꝙ nõ potest.
nec eius articuli eẽnt admittẽdi: obstãte suspẽsione petitorii: q:
illi articuli ꝯcernũt petitoriũ. Ordiarius respõdet ꝙ imo põt
⁊ ꝙ eius articuli sunt admittẽdi ex quo ipse apostolicus nõ
habuit possessionē pure sed sub ꝯditione: si de iure sibi debe
ret̃. ⁊ saluo iure alt̃ius. ⁊ iõ cessante illa ꝯditione non possedit
⁊ iõ eius articuli ꝯcernẽtes petitoriũ p quos dete get̃ nõ ius
q̄situ: ⁊ p ꝯseq̄ns ipsum non hũisse possessionē deficiente ꝯdi
tione sub qua eã adeptus fuit: cũ sint exclusorii possessorii per
eũ itentati sunt admittẽdi. Sꝫ nũq̄d bene dicat ordinarius
Ui dicēdũ ꝙ sic. q: possessio traditio ⁊ acceptatio possunt ac
q̄ri ⁊ fieri sub ꝯditõe: vt. ff. de acq. pos. q absenti. J. de resti. spo.
oli. q: deficiente nihil acq̄rit̃ ex tali actu ꝯditionali: vt ibi. p ꝯo
hoc bene faciunt notata p Jo. an. i nouel. i. c. ii. de ele. li. vi. su
per tex. i mag. gl. q̄ est sup v̄bo. electo. ⁊ est penultia. Sꝫ poti
us vi dicendum ꝯ: q: dicta ꝯditio inherebat actui: ⁊ erat de
substãtia ⁊ nã sua ⁊ iõ non vi ꝙ suspẽdat acq̄sitionē possessio
nis. ar. l. ꝯditiones q̄ extrisecꝰ. ff. de ꝯdi. ⁊ demon. ⁊. ff. de lon.
tem. prescrip. l. iii. cum concor. licet in euentum resoluatur.
¶ Expectãs ad collationem capituli ⁊ singuloꝝ canonicoꝝ
etiã diuisim non potest acceptare beneficium pertinens ad
presentationem vnius ex canonicis ratione beneficii quod
extra ecclesiam obtinet. h. d. X

A diocesi

Maioricensi sunt quedam ec-
clesie: in quibus sunt duo be
neficia perpetua ecclesiastica quorum vnum voca-
tur rectoria ⁊ habet curam parrochialem illã o btĩ-
nens. Alterum vocatur quartus vel quartaria et obtinẽs il
lum quartũ non hꝫ curã sed certã pteni ꝓuentuũ ⁊ hꝫ presen
tare rectorē ad rectoriã eiusdē ecclesie epõ istituendum. ita ꝙ
ille quartus seu illa quartaria seu illud beneficiũ sic nuncupa
tũ in illis ecclesiis non ꝯsueuit ꝯferri nisi canonico actu prebē
dato i ecclesia maioricensi. hoc supposito vacante rectoria in
vna de illis ecclesiis q̄dã cãonicus maiori. q erat quartarius
i eadem ecclesia presentauit q̄ndã ad rectoriaꝫ illius ecclesie
epõ poteret rõe quarti sui seu quartarie. quidã v̄o ipetrans
apostolicus q expectabat ad collationem presentationeꝫ seu
q̄uis aliã dispositionem decani et capituli singuloꝝ q̄ꝫ cano-
nicoꝝ coĩt̃ vel diuisim ecclesie maioricen. acceptauit illã recto
riã pretendens eã cadere sub grã sua ex quo ptiet ad presen-
tationem illius cãonici. excipit̃ ꝯ eũ p presentatũ aut canoni-
cum ꝙ ad eũ nõ ptiet presentatio rõe canonicatus vel preb.
ecclesie maioricen. sꝫ rõe quarti vel quartarie predicte quam
obtiet i ecclesia predicta de cuius rectoria agit̃. et ideo nõ ca
dit sub grã sua. ar. c. mãdatum. i fi. cũ dicit rõe hmõi preben-
daꝝ. cũ ibi no. de preb. li. vi. Ipse replicat ꝙ immo cadit sub
grã sua. q: ex quo quartus vel q̄rtaria ratione cuius ad eũ
ptiet presentatio non ꝯsueuit ꝯferri nisi canonico: ⁊ ipse ideo
q: cãonicus obtiet illum q̄rtum seu q̄rtariã quem seu q̄ʒ ali-
as obtiere non posset ideo presentatio rectorie ad eum ratio
ne quarti satis cẽsetur ad eum vt cãoni cum ptiere. Et ẽt
q: ex quo ad eum q ē cãonicus maioricē. ptiet presentatio re
ctorie satis cadit sub eius grã q ipetrauit ẽt ad collationē sin
gulorꝝ cãonicoꝝ. Queritur q̄d iuris. Quidã tenebant p pre
sentato ꝯ ipetrãteꝫ: et qḋ non cadat sub grã eius ex quo non
ptiet ratione cãonicatus sꝫ ratione illius q̄rti seu q̄rtarie. nec re
fert vt vel tanq̄ʒ cãonicus: lꝫ sit canonicus sed et vt tanq̄ʒ q̄r
tarius. ar. iuriũ de tanq̄ʒ. ff. de his q. vt idig. l. tutoreꝫ. ff. de
adop. l. si p̄r. §. q duos. cum ꝯcor. p hoc: q: iura canonicatus
et eius prebende sunt separata et diuisim censenda a iuribus q̄r
ti seu q̄rtarie lꝫ i psonã vnius et sub vnius regimine ꝯcurrãt
et vnianturꝰ q: vbi duo iura ꝯcurrunt i psonam vnius perin
de est ac si i psonam ꝯcurrerent diuersaꝝ: vt. c. d. l. tutorem. cuꝫ
ꝯco. p hac separatione iurium bene facit eqtas et eius ratio. ff.
de separa. per totum. et qḋ no. p Inn. de pau. pastora. de re
lig. do. c. ii. p hoc etiaꝫ iducebatur. l. i. §. sed si ꝯiuncti. ff. de le.
prestan. et. l. mulieri. i fi. ff. de condi. et de. p hoc q: talis quar
tus seu q̄rtaria non potest dici de iuribus canoicatus seu pre
bende cum non ꝯferatur certum canonicatum vel prebendã
obtinenti sed iterdum vni canonico iterdum alt̃i. nec ad col
lationem canonicatus et preb. seq̄tur necessario qḋ obtieat
vel obtiere debeat talem q̄rtum vel q̄rtariam cum alt̃i q̄ʒ ca-

nonicos pferri non debeat de psuetudie. Igitur ad illum canoniciaz ratione suorum canonicatus et preb. qrtus vel quartaria non perticat licet illum seu illa nisi esset canonicus obtiere non pot. igit nec pstatus rectorie ptinens ad eam rone quarti seu qrtarie rone canonicatus et pb. censebit ptiere. imo vtrum qz p se et separatim censebit et sortietur naturam alterius. nec vnus cedet alti ex q pncipalit piungtur et vniuntur sub vnius regimine. ar. extra ne sede va. c. i. cu ibi no. et ff. de fideius. l. generaliter. §. si vero. p ista pte et allegabatur. q: iste qrtus e additamentuz patens. igitur et c. ar. l. ite si fundi. §. huic vicinus. v. sz si insula. ff. de vsufr. p ista pte multu facit qd no. Jo. an. in. de c. mandatu. i nouel. sup si. gl. vbi vz expediti si teneamus opionem suaz q bz ibi non dignitate. q: si ipetrando ad collationez etc. capituli coiter vel diuisim non veit bnficium ptinens ad vnum canonicu rone dignitatis quam bz in ecclesia quam et non potest bere nisi canonicus vt ibi sic nec ibi veniret ptinens rone qrti seu qrtarie lz illu vel illam non posset nisi canonicus obtinere. p ista pte et potest iduci. ff. de ver. sig. l. modestinus. cu scor. ibi allegatis. p h et potest iduci. ff. qd vi aut clam. l. si filius. §. nouerimus. et hanc ptem credo veriore. et ad rationes et iura z. Pro hac pte potest iduci et. ff. depo. si. l. i. §. depositione. et. ff. qd cuiusqz vniuer. no. l. ite cor. i pn. et pot iduci. l. sicut i si. e. t. Et. ff. iudi. sol. l. in. §. sz si cu tutor. ver. sz et qdem. et. ff. ad trebel. l. debitor. i. §. si. i si. p ista pte et iducebatur. ff. de solu. l. si duo. et. ff. de iure do. l. pfectcia. §. si pt. non quasi pt. et. ff. de opis liber. l. cu pronis. §. i. ver. itaqz. de bonis liber. l. si filius i pn. p hac pte et allegabatur. ff. de fundo istru. l. si. et. ff. ad trebel. fca. §. si hes. ff. de euic. l. si pgnatis. et. l. nocte. et. l. scephus. et. ff. de accu. tuto. l. tutor pinus. §. i. i si. ff. de his q. vt idig. l. si tri. p hoc. q: ispicieda e origialis ca rone cui ptiet sibi pstatio quarte. facit. ff. de dona. l. q id qd cu tenecor. potest ad hoc iduci. ff. de leg. ii. l. vnu ex familis. §. si de falcidia. pro et z et possunt iduci no. p Jo. an. i nouel. de preb. cu i illis. sup verbo institutionu. et sup verbo. tm qda tn tenebit zam. q: quartus vel quartaria dz cedere iuribus canonicatus et preb. taqz nobilioribus quare eor gra et honore et ornadi eos assignetur seu pferantur. ar. l. et si non sim. §. pueniamus. ff. de auro et ar. le. p hoc e: q: eade e ratio pricipalis et additamenti. ar. l. ite si fundi. §. i. ff. de vsufr. p hoc et iducebatur. l. u. ff. de acq. rer. do. p hoc et iducebatur magis i spali. ff. de pecu. l. si huius meus ordiarius. i pri. Ite q: papa fuit itetionis grauandi singulos canonicos de oi bnficio ad eor collatione ptinete. igitur etc. et de isto: q: nihil refert q ad eu ptiat collatio etc. du tn ptineat ar. i simili. ff. de ver. ob. cu huius. p hoc extra de iudi. cu deputati. Pro h. q: ex q quartus ille seu quartaria ptiet ad canonicu g et pstatio ptinens ad quartu seu quartariam censebitur ad canonicu ptiere: q: qcqd e rei mee meu e. ar. de e. l. si huius meus. de pecul. p hoc. q: heres heredis testatoris e heres. C. de here. isti. l. si. p hoc. q: non refert imediate vel mediate ad eu ptineat potest iduci. ff. de testa. testin. §. si. p hoc et. ff. de pcario. cuius. Insti. de adop. §. illud. et qd no. Arc. de preb. cu singula. super ver. depedeat. li. vi. et Jo. an. in nouel. de eta. et quali. c. a te. super gl. qualiter. p hoc. q: ppter canonicatu habet quartam quam alias non hiturus e etn si e canonicus et vbi vnum ppter alter etc. ar. ff. de colla. bono. l. dedit. potez.

¶ Decretum quod redactum est ad non: inficit gratiaz contrariam. h. d.

X

Papa innocentius .vi. fecit gratiam primo anno pontificatus sui. ix. kaledas Februarii regi francie q posset nomine sexaginta personas idoneas in. sexaginta ecclesiis regni sui mandando certis executoribus q illis per eum nominandis statiz conferrent in illis ecclesiis canonicatus et statim reseruarent prebedas vacantes vel vacaturas: quas illi per se vel alios. I. meseз ducerent acceptadas de qbus sibi puiderent. et q gra eis pdesset ac si a datis hmoi gre facte regi ipsemet papa eis canonicatus pculisset et pbedas huiusmodi reseruasset. et cu aliis no obstantibus et clausulis psuetis apponi in gratiis impetrantium in qbus papa statim pfert canonicatus. ¶ Ite sub eadem data psimile gram fecit dne regine francie et nauarre vidue de viginti psonis per ea in viginti ecclesiis dicti regni nominandis. ¶ Ite psimile regine Joanne vxori regis de aliis viginti psonis. ¶ Ite psimile gram fecit regi nauarre de aliis viginti psonis in. c. regno francie nominandos et sub eadez data. Post ea eodem anno primo kalendas Aprilis papa ampliauit gratiam regi francie de aliis quadraginta personis per eum nominandum sub his verbis non igitur eiusdem regis quantum cum deo possumus precibus inclinati prefatis sexaginta personis quadraginta adiicimus fraternitati vestre scilicet executoribus per apostolica scripta mandamus etc. mandado vt in primis literis de sexaginta et sub eadem forma et cum eisdem clausulis et non obstan. excepto q hec secunda gratia de quadraginta fuit restricta ad duas prouincias dumtaxat scilicet Senonensem et Remensez infra quas potest rex in quadraginta ecclesiis nominare. postea idem papa de anno quarto pontificatus sui concessit q omnes et singuli per ipsum francie regem in eisdem ecclesiis vsqz ad predictarum numerum in primis literis scilicet de sexaginta personis sibi concessis vigore ipsarum literarum aliis nominatis et in posterum nominandis in assecutione canonicatuum collocatorum eis ac prebendarum acceptatarum per eos ac procuratores suos in eisdem ecclesiis iuxta formam literarum suarum aliis quibuscunqz per reges nauarre et reginas aut aliquem ipsorum in eisdem ecclesiis prius etiam nominatis: dummodo non esset eis in eisdem canonicatibus et prebendis tempore date literarum declarationis vel concessionis huiusmodi ius specialiter ius quesitum quibuscunqz constitutionibus et aliis contrariis nequaqz obstan. preferrentur. postremo idem papa pontificatus sui anno sexto declarauit q sue intentionis extitit et extabat q in nulla ipsarum ecclesiarum posset vigore dictarum literarum scilicet primarum sub eadem data regi francie et reginis et regi nauarre concessarum nisi vni persone dumtaxat aliquatenus prouideri decernendo irritum et cetera. si secus super his et cetera. esset hactenus contingeret imposterum attemptari. His suppositis contingit in facto q virtute primarum literarum. de. lx. personis rex francie nominauit quendam matheum guerin in ecclesia parisiensi. anno. liiii. xxv. februarii cui premissa examinatione fuit per executorem deputatum in gratia regis prouisum de canonicatu et reseruata prebenda vacatura quam duceret acceptandam et receptus per capitulum in canonicum et in fratrem stallo in choro et loco in capitulo sibi assignatis. et ille matheus postea vacante quadam prebenda per obitum cuiusdam Dionysii reseruata tamen acceptauit eam ignorans reseruationez et de ea sibi obtinuit prouideri et in pacificam possessionem induci: verum tamen cum cognouit eam reseruatam rex supplicauit pape pro enarrando de premissa reseruatione per eum virtute gratie de eo facte et de prouisione canonicatus receptionum acceptationum. et prouisione ac in possessionez inductione preben. predictis subsecutis q de illa prebenda sibi prouideret papa vero regis contemplatione ac premissorum et meritorum suorum intuitu narrata reseruatione et quomodo ea obstan. et eius decreto acceptatio illius prebende et prouisio subsecuta viribus non subsistat et q nullus ea vice preter ipsum de illa prebenda potuerat disponere contulit sibi ullam prebendam tanqz reseruatam non conferendo aliam sibi de nouo canonicatum. regina vero francie virtute sue gratie antea de anno. liii. xxv. Julii in eadem ecclesia parisiensi nominauit quendam Egydium de translatio cui etiam erat prouisum de canonicatu per executorem et reseruata pro eo vacatura prebenda et cetera. et receptus per capitulum. sed quia tempore quo rex nominauit matheum predictum dicto egydio non erat in aliqua prebenda ius quesitum ipse matheus nominatus per regem erat dicto egydio preferendus propter gratiam predictam nominatis vel nominandis per regem ceteris preferendis. Item etiam idem rex francie de anno predicto. liii. et. xxiii. Februarii nominauerat virtute sue gratie ampliatiue scilicet de. xl. per-

sonis in eadē ecclesia parisiē. quēdā raynaldū iuralgaeo cui ēt p executores fuit puisum de canonicatu ⁊ ad illuz recepto ⁊ reſuata p eo vacatura pbē. Tādē de anno .lviii. vacāte p̄bēda vna p mortē cuiuſdā .G. de cura. F. mensem tam dictus Egydius noiatus p reginā quā ēt dñs Raynaldus virtute sue gr̄e de .xl. psonis noiatis p regē cā acceptauerunt ⁊ de ea sibi puideri obtinuerūt ⁊ ad eā simul sunt recepti p capitulum cū ptestationibus cōsuetis q̄ris eo⁊ sit potior. Fuit coraz me disceptatū in sn̄ia istantia. q⁊ p Raynaldo fuerat lata vna sn̄ia in ptibus ⁊ hic i curia fuit reuocata ⁊ lata alia p. Egydio. ⁊ cū verteba⁊ coram me i tertia istantia dicebatur p pte Raynaldi q̄ ipse erat potior. q⁊ lz Egydius e gr̄a regine virtute cuius fuit noiatus pcederet cū i data q̄ fuit nominatus p regē virtute gr̄e ↄcesse regi de .xl. sub posteriori data tn̄ noiatio Egydij facta p reginam. nec puisio de canonicatu sibi facta nec inde subsecuta valebant nec valere poterant. q⁊ rex noiauerat matheū virtute pāe gr̄e ↄcurrentis cum gr̄a regine in data. ⁊ q⁊ tunc nondū erat ūis ↄsiti. Egydio noiato p reginā in prebenda Matheus sibi preferri debuit pp gr̄am factam regi q̄ noiati p eū pa. ferentur. ⁊ q⁊ declaratoria sequtꝰ p quam papa declarauit q̄ non posset puideri nisi vni habuit decernēs irritum ⁊c̄. apparet qd̄ quicquid factum fieret p reginā vel executorē gratie sue de Egydio fuit nullū ⁊ irritū ⁊ manet quantū ad canonicatū ⁊ prebendam i ecclesia pisiensi in qua rex noiauit Matheū. noiatio. n. regis facta de Matheo. ⁊ puisio canonicatus ibi facta ⁊ eius receptio fuerunt ab initio valide ⁊ potuerūt hr̄e effectū q̄ ad assecutionē preb. imo ⁊ habuerunt. sicut J. dicetur. igitur statim decretū predictū appositū sup declaratoria predicta de nō puidendo nisi vni sortitū fuit effectū ⁊ vires suas. igitur nominatio ⁊ puisio facta de Egydio ⁊ sibi in ecclesia parisiensi vbi rex noiauit non valuerūt obstante decreto ēt si postea ↄ sierunt posse hr̄e effectū q̄ ad preb. puta q⁊ Matheus aliunde eā assequeretur ⁊ non virtute noiationis regie: vel puta q⁊ renūciasset noiationi ⁊ gr̄e sue. Sufficit. n. ad rūpēdū seu tollēdū vel ipediēdū noiationē regie ⁊ inde secuta q̄ nominatio Mathei ab initio fuit valida ⁊ puisio de canonicatu sibi facta ⁊ eius receptio potuerit sortiri effectuz q̄ ad prebendā ēt si postea deduceret ad casum q̄ non posset. Insti. q. mo. test. infir. §. posteriore. ff. de iniusto rup. ⁊ irri. testa. l. i. ⁊ iii. §. ex iis verbis. ver. sz ⁊ si ↄstante. ff. de heredi. isti. l. pr̄ filio. Ad idem ff. de testa. mili. l. codicil. §. fi. Et p hac pte q̄ decretū appositum sub premissa declaratoria ↄiunctum cū gr̄a p quam nominatus p regē preferri debuit hēat vires ⁊ ipediat noiationē regine: ⁊ liget manus executoris eius ex q̄ Rex nominauit ⁊ eius noiato fuit prouisum de canonicatu q̄ prouisio ab initio fuit valida ⁊ effectū sortiri potuit q̄ ad prebendā etiam si postea deducatur ad casum i q̄ non posset videri casus. i. c. quodam. de pb. li. vi. Ex quo. n. noiauit Rex. ⁊ eius noiato fuit puisum de canonicatu ⁊ ille habuit platonis progatiuam pp gr̄am denominari p regē pferendi ↄ vr̄ q̄ noiatus p reginam q̄ ↄcurrebat i gr̄a cū rege penitus careat ipetratione pp declaratoriā de non puidēdo nisi vni ⁊ eius decretum. ar. c. duobus. extra de rescr. li. vi. in fi. vbi dicit quo electo aliꝰ oino careat ipetratione. q̄ clausula fm gl. ēt refertur ad priuz. ⁊ similibus. c. duobus. maxime q⁊ declaratoria p̄dicta hz verba multū generabilia imo vniuersalia seu vniuersalibus eq̄pollētia. vz q̄ in nulla ecclesia⁊ ipsa⁊ ēt nisi vni psone dūtaxat aliquatenꝰ valeat puideri q̄ eq̄pollet huic nullatenus igitur vr̄ negare nedū puisionē pbēde immo et prouisionē canonicatus vt oia negēt q⁊ q oē vel nihil dicit nihil ⁊c̄. ⁊ plus negat negatio ⁊c̄. vt. ff. de rebus du. l. si ita q̄ ducenta. §. vtr. ⁊ l. hoc genus. ff. de ↄdi. ⁊ demō. maxime q⁊ in narratōe facta in illaꝰ declaratoria papa narrādo de gr̄is p̄dictis regibus ⁊ reginis ↄcessis dixit ⁊ narrauerat p̄ncipalit̄ de puisiōe canonicatuū q̄rū mādauerat executoribus q̄ nominatis p eos in singulis ecclesiis de canonicatibus prouiderēt ⁊ pbēdas vacātes vel vacaturas quas sibi ducerēt acceptandas reseruarent de qbus eis postea prouiderēt ⁊c̄. Et postea concludit q̄ūo sue intētiōis fuit et erat qd̄ nisi vni in nulla ecclesia⁊ pos

set aliquatenus prouideri igitur hn̄ appet q̄ papa hoc intellexit ēt de prouisiōe canonicatus. de qua p̄ncipalit̄ narrauerat et executoribus mādauerat pserti pp rōem pp quā dicit se huiꝰ intētiōis fuisse. s. ne ecclesie grauarētur. Cōstat. n. q̄ p solam puisionem cāonicatus q̄ ab initio ē vtilis ecclesia seu collator pbende ē grauatus. Ecclesia. n. vr̄ grauata q̄a tali canonico hz de quotidianis distributiōibus rn̄dere. iuxta no. p Inno. et Cōpost. in. c. cū M. ferrari. de ↄsti. ēt collator est grauatus: q⁊ necesse hz sibi rn̄de et prouidere de pbenda. vt de pb. relatū. ⁊c̄. c. dilectus. mclius. c. ⁊. si clericus. lib. vi. et pro tāto si receptus ē aliq̄s in canonicū sub expectatione prebēde non valēt lr̄e impetrate p aliquē aliū sine clausula non obstā. q̄ pro alio scripserimus: q⁊ p pmam receptionē ad solum cāonicatum lz adhuc non habuerit pbēdam ecclesia reputatur grauata seu collator: hoc solo in specto q̄ ē sibi obligata ad puidēdum de prebenda vacatura vel de qua se offerret facultas lz multa possint ↄtingere iterim pp q̄ illa obligatio non sortiretur effectum sz adminus sola receptio q̄ est possibilis sortiri effectuz est impeditiua hm̄ lr̄a⁊. vt no. hos. de rescr. mandatum. et recitat Jo. an. in. d. c. duobꝰ. in fi. pr̄ ine gl. igitur ⁊c̄. hec sola noiatio regis facta Matheo ⁊ puisio de canonicatu ⁊ eiꝰ receptio inde secute virtute predicte declaratorie ⁊ eiꝰ decreti impediāt ⁊ nominationez regine ⁊ inde secuta: ex quo noiatio p regē gaudet progatiua plationis. Itē ēt ↄstat q̄ noiatio regia facta de Matheo ⁊ eius puisio et receptio ad cāonicatum fuit sortita effectum ēt quo ad pbēdam: q⁊ vt pmisi i themate q̄ūis Matheꝰ pbēdam Dionisii acceptauit et de ea sibi obtinuit puideri et i eius pacificā possessionē iduci et q̄uis illa fuisset reſuata papa cum narratione premissa absq⁊ noua prouisiōe de cāonicatu quasi innitēs pāe prouisioni virtute nominationis regie sibi facte de canonicatu et ↄtēplatione seu in rui premisso⁊ de illa pbēda sibi puidit quasi potius volēs exeq et perficere noiationē regis: et receptionem seu puisionem de canonicatu in virtute illius noiationis subsecūt. q̄ʒ nouā gr̄az facere igitur illa puisione pbende potius dz attribui noiationi regie et puisioni virtute eius gr̄e de canonicatu facte q̄ʒ noue gr̄e pape ex q̄ ↄtēplatione prime gr̄e regie et inde secuto⁊ papa prouidit de illa pbenda reſuata. et q̄si gr̄a pfectione et executione illius. ar. ff. de noua. l. cum. n. extra de rescr. ↄstitutus. faciunt nra cōia de lega. i. l. sz si plures. §. in arrogato. cum ↄcor. de dote plega. cum q̄s. ver. si nam. et si q̄s. de pcu. l. q propo. §. pcurator. vt in cest. de act. emp. l. si q̄s seruum. Itē q⁊ inspicitur potꝰ originalis cā et initium. ar. ff. de dona. l. q id. cū ↄcor. Itē q⁊ prouisio facta matheo per papā de pbenda reſuata intuitu pmisso⁊ vr̄ potꝰ reſuata i locum prouisionis sibi facte per executores regios igitur ⁊c̄. q⁊ qd̄ surrogatur in locum alteriꝰ eiꝰ nām sortitur. ff. si q̄s cau. l. si eum. §. q iniuriarum. ⁊ ff. vt lega. no. caue. l. i. §. si debitor. cum ↄcor. ⁊ vr̄ esse p pl ↄsitā ⁊ seq̄lā noiatio. regie. igitur ei attribuēdum est. ar. ff. de fen. l. ii. ⁊ per no. per Ber. de ↄsti. c. cum accessisset. Et q̄si vr̄ de appēdiciis illiꝰ. facit. ff. de acq. here. l. si q̄s heres institutus. ⁊ in canonicatu virtute noiationis regie per matheum obtente fundato. qd̄ pz q⁊ papa n̄ ↄtulit sibi nouit canonicatum. sz sibi canonico facto virtute noiationis regie. ↄtulit pbendam. igitur trahetur ad fundamentum suuz. ar. Insti. de re⁊ di. §. cum in suo. et. §. ex aduerso. cum ↄcor. Et illi canonicatui tanq̄ʒ principali ista prouisio pb. vr̄ accedere. q⁊ pbēda est accessio canonicatus et non eꝰ. ar. dicti. c. relatum et. c. si clericus. de preb. Canonicatus etiaz se hz ad prebendā sicut mr̄ ad filiam. ex canonia. n. sicut ex matre oritur prebenda sic filia: vt no. hos. in sūma. de preb. §. i. cum iunibus ibi allegatis. hoc idem no. Guil. de monte lau. c. ⁊. si iusta. in de. per tic. n. canonia prebendam sicut obligatio actionem. de pro. cu. lz. §. ea obligatio. Si igit̄ vt pbatū ē ex pmissis gr̄a regis seu eius noiatio ⁊ inde secuta in eius virtute censetur sortiri effcm ēt quo ad prebendā. vr̄ q̄ ulterius in eadē ecclesia virtute noiationis Regie. nec gr̄e sue nequeat. Egidio de prebenda puideri. ⁊ sic stabit gr̄a Raynaldi. seu noiatio in virtute scd̄e gr̄e de quadraginta regi fcē ampliatiue de eo fcē ⁊

puisionis τ receptionis ide secutoꝝ virtute cuius potuit bene in eadē parisiensi ecclesia noiari. τ p hac pte fuit lata snia parisius. p parte vo Egidii noiati p reginā fuit lata hic in curia ꝯtra snia: qꝛ prius erat in data ex gra regine virtute cuius fuit noiat⁹ τ ad canonicatū receptus. quare dꝫ eē potior nisi noiatio mathei p regē fcā virtute pde gre ꝯcurrentis in data cū gra regine τ alia gra de pferēdis noiatis per regē τ pmisse declaratoria φ non puideat nisi vni sibi obstent. Aduertēdū est φ declaratoria p quā papa declarauit φ nō possit puideri nisi vni dꝫ intelligi de puisione canonicatus. qđ declaro sic. qꝛ si itelligeret φ non possit puideri de canonicatu directo ꝯtrictur illi ꝯcessioni quā papa fecit de noiatis p regē pferendiꝫ. φ pꝫ qꝛ p illā ꝯcessionē pelationis papa non intendebat noiationes alioꝝ in eadē ecclesia excludere sed potius pseruare lꝫ in assecutione pbende voluerit regios pferri. virtus enim clausule anteferri hꝫ pseruare clausulam ꝯcurrentē vt no. Jo. an. in noud. in. d. c. duobus. in fi. eoꝝ que no. sup tex. Et si ista declaratio de non puidendo nisi vni τ eius decretū intelligeret de puisione canonicatuum in totū gre alioꝝ excluderent. τ sic eēt papa ꝯtrarius sibi ipsi: qꝛ si ab initio fuit intentionis φ non posset in eadē ecclesia puideri ēt de canonicatu nisi vni. p vt fecisse innuit declaratoria si sic intelligat postea dicendo φ noiati p regē pferantur per que verba vident pseruari gre alioꝝ vt pdixi alias si non possent dici pferri sed solū admitti papa eēt sibi ꝯtrarius: qꝛ ille ꝯcessio de regiis pferendis noiatis p alios dꝫ intelligi de eadē ecclesia: qꝛ frustra hoc ꝯcederet quo ad noiatos per alios in aliis ecclesiis. τ sic noiationes alioꝝ ēt factas in eadē ecclesia papa pseruabat per primā clausulā pelationū. ar. pmissoꝝ. Nec igr ista ꝯcessio pelationū regiorū q̄ ēt ex sui nā seu virtute est pseruatiua gre τ noiationis alioꝝ ēt in eadē ecclesia in totū ꝯtraret. igr predicta declaratoria de non puidendo nisi vni τ eius decreto ꝯcordemus eas τ restringamus indubio declaratoriā illā de non puidēdo nisi vni ad solā puisionē pbende. τ non ad puisionē canonicatuū. imo quo ad puisionē canonicatuū saluemus pmissam ꝯcessionē pelationū. regioꝝ que fuit pseruatiua τ pseruatiua gre τ noiationis alioꝝ. Et dicamus φ noiationes oium tam regū q̄ reginaꝝ τ puisionē canonicatuū in eadeꝫ ecclesia nihil obtinebunt. imo retro oia de eis fcā censebunt irrita qđ pp declaratoriā de non puidendo nisi vni τ eius decretū φ tunc cū noiatus per regē assequit pbendā. incipit sortiri vires suas. τ irritat ēt hactenus attemptata. sꝫ si noiatus p regē desinet posse ꝯseq pbendam virtute sue noiationis. puta qꝛ aliunde eaꝫ assequat: vel ante assecutionē moriatur. vel gre renunciet. vel alias efficiat inhabilis. tunc qꝛ noiatio facta p alios seu eoꝝ alteꝝ tenuit τ puisio de canonicatu. τ receptio inde secuta bene poterit alter de noiatis p eos asseq pbendam postea vacantē nulli alteri noiato p regē debitā. Et in hoc est effectus illius pseruationis gre seu noiationis alioꝝ inducte sub virtute gre pelationis fcē regiis: q̄ est alioꝝ pseruatiua: vt pdixi. Et φ ꝯuenientius sic sit intelligenda dicta declaratoria φ loquat de puisione pbendaꝝ non facienda nisi vni. τ non de puisione canonicatuū. pba. qꝛ p istū intellectū nos ꝯcordamus eam cum pmissa ꝯces. pelationū. q̄ alias sibi in totū eēt ꝯtraria. φ facere debemus sicut ēt in iurib⁹ q̄ sunt potius ꝯcordanda q̄ φ vnū in totū aliud tollat vel corrigat. C. de inoffi. do. l. i. τ extra de ele. cū expediat. Per hoc ēt quantū pono intellectū declaratorie possimus saluare gras seu noiationes alioꝝ τ damus eis effectū quē eis dare possumus sine quocūq pıudicio regioꝝ. qꝛ in casu quo illi hre non potuerunt dicimus illos seu eoꝝ alteꝝ posse hre: τ non alias. φ in dubio facere debemus. τ non interpretari vt in totū pereant sine ꝯmō regioꝝ. ar. l. quotiens. ff. de re. du. Itē p hoc saluatur φ ecclesie non grauantur. qꝛ effectualiter non puidetur nisi vni. nec collatores pbendaꝝ grauant. qꝛ reuera non pōt virtute dictaꝝ graꝝ puideri nisi vni. igr iste intellectus sit potius amplectendꝰ q̄ alias. p quē includeremus ꝯtrarietatem in mente pape. τ induceremus correctionē seu annullationem gre pseruatiue

alioꝝ. τ in nullo plus faueremus regiis: nec ecclesiis: nec collatoribus grauatis. fauore quoꝝ pmissa erant ꝯcessa τ declarata. Item ēt pbatur alia rōe: qꝛ vba declaratorie de non puidendo nisi vni indubio intelligenda sunt cuꝫ effectu. scꝫ de puisione effectuali p quam qs assequtur pbendas. ar. ff. φ qsqꝫ iuris. l. i. §. hec verba. extra de eo q mit. in pos. c. i. cuꝫ ꝯcor. Et p hoc satis pꝫ rnsio ad oppositas rōes. qꝛ cū Matheus virtute noiationis regie non fuerit assecutus pbendam. sed virtute noue puisionis τ gre sibi fcē p papaꝫ tanq̄ de reseruata. τ sic postq̄ aliunde assecutus est eam desiit eaꝫ ammodo posse hre in eadē ecclesia virtute noiationis regie. sequtur φ noiatio Egidii facta p reginam. τ inde secuta pnt sortiri effcm. τ φ eius virtute egidius possit asseq pbendaꝫ istam postea vacantē nulli alteri noiato p regē virtute priuilegioꝝ debitam. Nec ob. φ in oppositū dr. φ ex quo noiatio regis facta de Matheo. τ puisio de canonicatu sibi facta tenuit decretū declaratorie incepit hre vires. τ ligauit manus regine: qꝛ non est veꝝ φ declaratoria non ipediebat dūtaxat nisi puisionē faciendam de pbenda. τ iō eius decretū non ligabat donec vacaret pbenda. q̄ noiato p regē eēt debita τ quam ipse vellet statī igr sicut p regem noiat⁹ aliunde fuit assecutus pbendam. τ desiit eam posse hre ex noiatione regis noiatio regine incepit hre vires. non ob. §. posteriore. nec ꝯcor. qꝛ ibi p sñm testīs ab initio ex mente testantis tollebat primū. qꝛ ambo valere de iure non poterant. τ iō ex q̄ semel ruptum est non pōt vires resumere. lꝫ sñm desinat hre vires. ar. ff. de sol. q res. §. aream. hic vero vtraqꝫ noiatio regis τ regine simul valere poterant. τ ex mente pape valere debebāt quam mentē innuit gra seu ꝯcessio pelationis facta regiis. q̄ ipoṙtat pseruationē gre. τ noiationū. regaliū vt pdixi. lꝫ alr dūtaxat q̄ ad assecutionē pbende possit sortiri effcm: τ iō statim cū altera semel hūit effcm assecutionis pbende altera tollet. τ irritabitur oino. τ nunc bene dico φ non resumeret amplius vires. ex quo semel irritata erit. τ lꝫ altera que hūit effcm semel hūit: vt ꝯcludunt iura illa. non ob. c. quodam. qꝛ ibi scđs q hēbat clausulam anteferri. τ decretum in eius fauorē appositum bene poterat acceptare. τ facere sibi puideri tpe quo primus acceptauit τ fecit sibi prouideri. τ idē ei⁹ decretuꝫ tunc ipediuit τ ligauit manus primus primi. Hic tpe quo regina noiauit decretum declaratorie non ligauit manus eius nec executorē noiato suo prouidērum de canonicatu. qꝛ solum erat appositum illud decretum ꝯ prouisionem faciendam de pben. vt pdixi. τ non ꝯ prouisionē faciendaꝫ de canonicatu. Tpe autē q̄ vacauit pbenda noiatus p regē. qꝛ alius sibi pferēdus erat. non poterat acceptare pbendam istam: qꝛ iam hēbat aliam. s. reseruatā per papam sibi collatam. et iō cum non posset eaꝫ acceptare decretuꝫ ei non proficeret. et iō non ligat manus noiati p reginam: qꝛ tunc demum decretum debebat sortiri effcm ꝯ noiatum p reginam cum vacante pbenda noiatus p regē poterat admitti ad pbendā. et p ei⁹ admissionē ecclesia grauari. alias non vt pdixi. non ob. c. duobus. vbi altero admisso ēt ad canonicatum vel lr̃as pñtaute. vel per. c. electo. alr ꝯcurrēs oino caret ipetratis. Qꝛ illud veꝝ si admissus nō hēbat clausulam anteferri. p quam si eam hūisset pseruaret gra alterius vt postea admitti posset. Hic vo regii hēbant clausulam anteferri. τ iō cum pseruarētur gre alioꝝ pp solam admissionē ad canonicatum noiati p regē non tollebatur effect⁹ donec videretur an regius virtute sue noiationis assequeretur pbēdaꝫ. non ob. gnalitas verboꝝ declaratorie: qꝛ restringenda est ppter īplicitam mentionē pape in alia gra pelationis q̄ alias tacite pseruabat τ pp rōnē supradictam. non ob. φ p receptionē ad canonicatum noiati per regē ecclesia fuit grauata. qꝛ illud grauamen anq̄ vacaret pbenda de qua agitur fuit sublatum: qꝛ cum hūit pbendam reseruatam iam hūit alium canonicatum. s. illum q erat annexus pbende et statut⁹ de numero i ecclesia q erat perpetuus et desiit hre illū canonicatum quē virtute noiationis regie habuerat sup numeꝝ: vt no. per Guil. de monte lau. de preb. c. si iusta. in cle. quia ille canonicatus qui prius habebatur supra numerum

extinguit: vt no. Ber. in c. dilectus. ii. de preben. Item per solam receptionem in canonicum ecclesia non potuit dici grauata nisi pp spem assequendi prebendã que spes sublata est cum aliunde eam assequitur nec sola receptio in canonicum super numerum facta ex cã necessaria. puta de mandato pape grauat ecclesiã. nec sibi prouidendũ est & de distributionibus quotidianis: vt no. Jo. an. in nouel. in. d. c. cum inferior. &c.

De rebus eccle. non alienandis. Rubrica.

¶ In vnione non requiritur tractatus. I

trum In vnione requiratur tractatus sicut in alienatione cum alienatio censeatur vt in c. tua. de his que fi. a ma. par. ca. vbi vi tex. & in c. dudum. de re. eccle. non alie. li. vi. Uel an sufficiat solus consensus capituli. per c. si vna. de re. eccle. non alie. in cle. Antiquiores auditores palacij dicebant opinionem fuisse & sic pluries seruatũ fuisse q3 lz requirat aliqualis tractatus non tñ talis & tantus qualis & quantus in alienatione. & hoc si fiat vnio ecclesie eiusdem diocesis. secus si extra diocesim. qz cum infra eandez diocesim non censetur pprie talis nec tanta alienatio. & qz in hñtibus simbolum &c. ar. ff. de leg. i. l. cetera. § si duobus. & sed videamus. C. non licere hñ. metro. l. i. li. xi. nec ob. c. dudum. qz ibi non tota ecclesia vniebatur sed pars & ita fiebat sectio que est odiosa: vt. c. maioribus. de preben. Item dicebatur q vniones pretendens non hz necesse pbare veritatem causarum: qz pro ea psumit pro ordinario sed bene dz imo sufficit allegare & presertim super vnione antiqua. sed si causarũ falsitas in 9trium probetur bene infringeretur vnio. predicta non placent multum.

¶ Unio facta ex falsis causis est nulla ipso iure. II

trum Unio facta ex ceteris cãis sit nulla ipso iure si cãe non erant vere: vel an pp falsitatem cãrum veniat rescindenda seu annullanda. Quidã tenent q sit nulla ipso iure. ar. ff. de rebus eorũ. l. i. in prin. & in fi. & l. magis puto. § si eo. & §. mancat. C. de prediis minorum. l. & si preses. ff. de tuto. & cura. dan. ab his. l. tutor petitus. ff. ne vis fiat ei. l. i. hec verba. de fideicõmissa. liber. l. cum vero. § subuentũ. de carbo. edicto. l. iii. § puberi. de tu. & cu. da. ab his. l. sic egresse. & qd Jnn. notat de. c. cum dilecti. super verbo confirmauit. in. & item confirmatio. lz qd ibi no. presertim in fine illius glo. et magis faciat 9. Et p hoc ẽt facit qd no. Jnno. in c. extirpande. super verbo priuatus. ibi imo & plus & cetera. de prebende. lz posset induci in 9trium. cum dicit reuocaretur collatio ergo innuit q tenuit ipso iure. pro hoc qd ibi no. in fi. totius glo. sue. pro ista parte ẽt facit opinio archi. extra de re. eccl. non alie. hoc consultissimo. super verbo forma. vbi tz q nedum defectus forme sed ẽt defectus cãe siue insuficie reddit ipso iure alienationem rei ecclesie nullam. Constat aũt q per vnionem fit alienatio: vt in c. tua. nos. in fi. de his que fi. a prela. pro hoc qz obreptio & surreptio viciat ipso iure grãm. de preben. si dignitatem. in cle. & de pañi. dudum. pro hoc. qz minor qui impetrat veniam etatis non aliter sibi prodest impetratio nisi cãe sint vere. & eas coram ordinario suo doceat el veras. de his qui veniam etatis inpetrant. l. ii. in prin. ij. resp. pro hoc qz dispensatio facta ex falsa cã non valet. vt no. glo. de confan. & affi. qz circa. in fi. de elec. dudum. el. ii. § insuper. pro hoc. qz cautas perperam interposita habet pro non interposita. ff. de auc. tu. l. nulla est dña. pro hoc: qz casualis falsitas viciat legatũ. vt. l. cum tale. § falsam. ff. de cõdi. & de. p hac parte q vnio facta ex falsa cã non valeat. facit extra. de his que fiunt a prela. sine consensu ca. tua nobis. cum ibi no. per Ho. & Jo. an. post eum. lz bene posset textus induci pro alia parte: qz in fi. cum dicit. irrita enim erit absqz pueniencia & subscriptione clericorũ non repetit & si meliora non pspiciat. sz p ista parte q non teneat facit: qz in vnione veritas est de substantia. in c. ii. tua nobis. & de preben. c. exposuisti. & hoc pz: qz alias iura phibent fieri vnionem. vt alienationẽ rei ecclesie. igitur nisi fiat ex vera cã erit nulla: tanqz facta 9 iuris phibitionẽ & tanqz deficiens in suis substantialibus. ar. C. de sa. san. eccl. l. iubemus nulli. § i. & C. de legi. non dubium. in fi. Alij tñ & maior pars tenuerunt 9trium & dicebant esse opinionez antiquitus fuatã & obtentã & approbatã per auditores in palacio q falsitas cãe non redderet vnione ipso iure nullã sed annullandam: qz falsitas cãe non impedit ipso iure translationẽ dñij ex quocunqz 9tu fiendam: vt per totũ ti. de cõdi. inde. & de cõdi. sine cã. Quod pz: qz ex falsa cã transferr dñium: qz competit conditio ad repetendũ: vt ibi. nec impedit ipso iure legatum. ff. de cõdi. & de. l. falsa demonstratio. & melius in l. cum tale. § falsum. Item sm opi. eãdem falsitas cãe vel defectus insicie dum tñ seruat sit forma non reddit alienationem rei ecclesie nullam ipso iure: vt no. xii. q. ii. sine exceptiõe. & xii. q. ii. in summa. Et ita sentire vr Jnn. extra de confir. que in ecclesiarũ super verbo lectio. in fi. Sic enim non reddet nullam sniam diffinitiuam ipso iure nisi alias per doluz &c. vt. l. si pretor. § marcellus. cum ibi no. ff. de iudi. Sic ẽt surreptio non redderet rescriptum ipso iure nullum. sed ope exceptionis: vt no. glo. de rescrip. ad audientiam. Jnn. c. ii. dilectus filius. in fi. pro ista parte ẽt alle. ff. de manu. vindic. l. iusta. § i. & ff. de manu. testa. l. cuz ex falsis. insti. ex qui. cau. manu. pos. vel non. § semel. ff. de renudi. donatio. in fi. C. si ex falsis instrũis. per totum. pro ista parte ẽt facit: qz falsa cã non impedit religionẽ. extra de conuer. coniu. c. ex parte. Nec mandatum obligantis impedit obligationem. c. ii. venientes. nec falsitas cãe impedit dotis constitutionem. ff. de iure dotiuz. l. quemadmodum. § fi. & pro hoc in spali allegat. l. cum hi. § si pretor. cum ibi no. in fi. magne glo. que est prima. ff. de transac. Nec obstant iura 9tria: qz loquuntur de alienatione vel dispõne que fit cum decreto superioris. qd quidem decretum sicut & quecunqz interlocutoria obreptio vel surreptio seu falsitas cãe pot impedire ne valeat. In vnione aũt non requiritur decretum superioris sicut nec in alienatione rei ecclesie. no. glo. de re. eccl. non alie. c. dudum. super verbo tractatus. in fi. li. vi. vel dicet melius q ẽt decretuz vel interlocutoria lata ex falsa cã tenet ipso iure. sed pot reuocari per appellationẽ vel restõnem in integrum ex cã pro premissa vltima opi. facit qd no. Jnn. de renun. in prĩtia. super verbo preter ista. & qd no. de excusa. tuto. qui testamento. & glo. ff. de acqui. her. is ad quẽ. § fi. Nec obstant iura supra primo allegata. qz loquũtur in spali casu & in alienatõe minori vbi ẽt est aliud spãle q snia lata ex falsa cã est ipso iure nulla. C. si ex fal. alle. per totum. Non ob. alie leges. qz in oĩbus aliis veritas cãe erat de esẽtia actus quantum ad fines in quibus quilibet loquitur si bene aspicitur materie in quibus loquunt & ideo falsitas viciat ipso iure ad. § puberi. & l. sic egresse. soluitur per C. y. quando prouo. non est necesse. l. ii. in scda oppositione. ad. c. si dignitatem. dic spãle ibi ratione ambitiose impetrationis.

¶ Creatio dignitatis facta sine dote cui statim vnitur parrochialis ecclesia valet non obstante q capitulo remittatur portio prius illi debito cui dignitas confertur. h. d. II

Piscopus Creauit vnam dignitatez de consensu capituli in sua ecclesia cathedrali & regulari seu monachali & nulla alia dote illi dignitati constituta vniuit eidẽ vnã perrochialem ecclesiam. hoc acto qd cum vnionis pretextu habuisset pacificam possessionẽ illius ecclesie qd ex tunc monachus qui instituerer seu pacificaret p tpe in eadem dignitate nihil percipere deberet a capitulo de his que prius rõe sue portionis monachalis solebat percipere. Queritur fouo primo an creatio dignitatis valuerit. Scdo an valeat talis vnio per quã capitulũ in effectu 9sequit vtilitatẽ releuationẽ a portione monachali. quasi 9fter & indirecte videat vnio facta capitulo saltẽ in effectu. de primo fuit dictũ per aliquos q creatio dignitatis non tenebat qz sine dote p qbus vr facere qz prius qz creet bñficiũ siue ecclesia ẽ dos 9stituẽda. in auct. vt nul. fabri. ora. do. § fi. & deinde non aliter. & in auct. de san. epis. § si qs oratorij. & p pñs sm eos si non valuit originaliter dignitatis creatio non valuit sibi de ecclesie postea fca vnio. Alij vo dixerunt q creatio valuit & cẽsef fuisse fca sine dote qz icõtinẽti ecclesia fuit sibi vnita vt cẽt sibi p origie lo dote. & non est inconueniens q talis dignitas habeat illã

ecclesiaꝝ pro totali dote sua. et supposita ista fuit opinione fuit dñi de scdo quesito q vnio valuit: qꝛ non fuit facta principaliter nec totaliter nec directe capitulo licꝫ ꝯsiter capitulum sit ꝯsecuturū aliquā vtilitatē: et sic rñdebat. ad c. vna. de reb. eccle. non alie. in cle. vbi prohibet fieri capitulo per epm ne ꝯsensu capituli vnio. qꝛ veꝝ ē directe et principalit ne idē in capitulo videant auctori in re sua. qḋ eē non dꝫ. sicut in simili. licꝫ tutor non possit principaliter auctē facere in re sua. tñ per quandam ꝯsitiam bene pōt. ff. de aucto. tu. l. i. in prin. Et sic p h Baocer. an q non dꝫ fieri directe possit fieri indirecte: vel per ꝯsitiam. Uide que ibi no. per glo. In hac rōe ē sup hoc pōt induci ꝯcor. iuriū. §. legatarius. insti. de testa. q ita cō cor. cum. l. oibus. C. de testi. Alij vero dicebant ꝯ. per dictū .c. si vna. sed prima opi. q imo valeat plus mihi placuit.

¶ Unio facta dignitati ad vtilitatem capituli non censetur facta capitulo. IIII

reposIture Nemansen. q est dignitas in ecclesia. et hꝫ quasi oia bona capituli. et ꝓuidere toti capitulo et singulis canonicis in victualibus et aliis necessariis. et hꝫ administrationem oium. et totū sibi retinet prepositus qḋ superest oneribus et incūbentibus supportatis. et prepositura ē hꝫ locum et administrationē coꝝ. facta est vnio cuiusdā ecclesie ex certis rōnalibus cāis vt possit melius ꝓuidere capitulo. et onera incūbentia supportare per epm nemansen. de ꝯsensu capituli. Queritur an valeat vnio p et ꝯt facit. c. si vna. de reb. eccl. non alie. in cle. vr̃ dicendū q valeat. ex quo principalit fit dignitati non ipsi capitulo. licꝫ hoc ex ꝯsitu capitulum vtilitatē ꝯsequatur. p hoc benē facit de tuto. q auctorizat pupillo in adeunda hereditate. licꝫ ex quadā ꝯsequentia redundet in vtilitatē tutoꝝ. cui forsitan adita hereditate debebitur legatum. C. de admi. tu. l. cū quedā p hoc ē. ff. de auct. tu. l. i. et .l. qḋ dicimus in prin. Itē per eundē modū pōt induci ad h. insti. de sta. §. legatarius. sic et hic capituli huic vnioni potuit auctorizare. non eni censet hec vnio eē res ꝓpria capituli. ex quo fit prepositure et noie prepositure non noie ꝓpae capituli. bene facit. ff. qñ ap. sit. l. i. §. ꝓpria. cū dicit noie suo. et q est prepositure vel prepositi non est capituli. facit. ff. de re. diui. l. in tm̃. §. vniuersitatis. et de in ius vocan. sed si hac lege. §. q manumittitur. ꝯsertim cū ea que capitulū exinde percipiet non possit per se pcipere. sed de manu prepositi. ar. ad h. ff. de vsuf. l. defuncta. §. sempronio. et de vsufr. legato. l. fundi trebatiani. Pro hoc qꝛ intēdū p er mediū pmissum agit in extraneū ꝓhibitū. facit. ff. de acceptila. l. per iusiurandū. §. et si fideiussor. vbi acceptilatio facta fideiussor p mediū obligationis. fidei iussio que est verbalis agit in obligationē rei principalis non verbalē. in qua alias agere non posset. igit in ista vnione auctoritas capituli per mediū ꝓpositure agere possit et ꝓdesse in vtilitatē ꝯsitem capituli non eni querit cui ꝯmodū queratur vnionis. Sed cui honor habitus est. bene facit de leg. pstā. l. iii. §. i. et iure fisci. l. edicto. §. ad eos. de vulg. et pu. l. q liberis. §. hec verba. et de ꝯ tabu. non putauit. §. in adoptionē. in fi. §. p hoc. q potius ꝯsiderare debeamus prepositurā cui principalit fit vnio posset induci. l. i. ff. de his qbus vt indig. et de edil. edic. cui aūt. §. fi. p hoc q hoc casu auctas capituli possit mediante prepositura seu per aliū qḋ nō posset p se. ff. que res pig. obli. pos. l. aristo. §. fi. cū ꝯcor. p hoc qꝛ ista ecclesia vnita nec eius bona erit sub cura capituli sed redigitur sub cura seu admistratione prepositi. quod multū attendendū est. ar. ff. de le. iii. l. ꝓonius. §. sempronius. p hoc. qꝛ licꝫ hic sint aliqua que videntur vitiare vnionē. scꝫ qꝛ ex ea redūdat seu resultat vtilitas capituli cui melius ꝓuidebitur: qḋ non pōt in re propria auctorizare. ex quo tñ sunt aliqua principaliora que hñt eam validare scꝫ qꝛ fit potius principaliter ipsi dignitati prepositure potius attendamus id q ꝓdest q̄ id q nocet. ff. ne iure fis. l. non intelligitur. §. si qs pala. vt sic vnio magis teneat q̄ pereat. ar. l. quotiens. ff. de re. du. non eni attendenda est illa cōis vtilitas capituli. qꝛ sm hoc nunq̄ epus ne ꝯsensu capituli posset facere vnionē alicui prebende ecclesie cathedralis: qꝛ cū oēs prebende sint capituli ex ea vnione capitulū ꝯsequeret vtilitatē saltē vacāte prebenda quo tpe bona eius semp remanent apud capitulum: vt notat Inn. ne testa. relatū. in fi. quod tñ falsum est: qꝛ imo pōt: vt no. Jo. an. in. d. c. si vna. sup vbo. dignitati. et super verbo capitulo. p ista pte ē posset induci. l. ꝓfec ista. §. si qs certū. ff. de iure do. In oppositū vr̃ q potius attendatur vtilitas capituli resultans ex vnione vt sic capitulū nō potuerit auctorizare vnionē que fiebat ad eius vtilitatē vt ea posset melius prepositus ꝓuidere. facit qꝛ potius attenditur is cui effectuale ꝯmodū acqritur. et ad cuius vtilitatē fit dispō. ar. ff. de le. pstā. l. iii. §. itē si qs. et. §. sed si ꝓponas. pro hoc de succes. edic. l. i. §. i. et insti. per quas perso. nobis acqrit. §. sed si heres. pro hoc ad trebel. l. cogi. §. hi qui solidum.

¶ Eps pōt ꝯmittere vt faciat tractatus super alienatione rei ecclesiastice cum capitulo. h. d. IIII

trum Eps tractatū faciendo cum capitulo sup alienatione rei ecclesie vel vnione facienda possit facere per aliū cui ꝯmittat q tractet cū capitulo sup necessitate vel vtilitate seu expedientia et cāis alienationis vel vnionis et sibi referat: et an si postea eps cui talis tractatus relatus est per quē capitulū reputabat iustas eē et rōnabiles tali alienationi vel vnioni suā auctē et decretū interponat. et eā faciat sine alio tractatu in sui pñtia habito talis alienatio vel vnio teneat. Quidā dicebant q tractatū eps facere non possit per aliū: sed per se. et per ꝯns alienationē vel vnionē si tenere: qꝛ talia sunt ardua: et in qbus vr̃ a iure electa industria epi. et iō non possint fieri per aliū. sed per se. et per ꝯns alienationē vel vnionē non tenere: qꝛ talia si ardua. et in qbus vr̃ a iure electa industria epi. et iō non possint fieri per aliū. ar. l. fi. §. item adiiciendū. ff. de diuer. et tem. prescrip. .C. de prediis. minorū. cum ꝯcor. ibi alle. p hoc. ar. C. de pōde. aur. l. fi. C. de exactio. tributoꝝ. missi opinatores. i. et. ii. et fi. ff. mandati. l. mandatū distrahendoꝝ. in fi. ff. de rei ven. in fundo. extra de pen. c. fi. li. vi. et. ff. de solu. l. inter artifices. p ista parte allegatur tex. ff. de transac. l. cūꝫ hi. Et hec opinio vr̃ placere arch. xvii. q. iiii. in venditionibus alle. ff. de offi. p con. ne qcq̄. §. vbi decretū. Alij et maior pars dicebant ꝯ. qꝛ hoc non reperitur ꝓhibitū. igit et c. ff. de admi. tuto. l. ita aūt. §. gessisse. Item qꝛ ex quo tractatus sibi dꝫ referri ipse discernet. an deliberatio fuit bone et eam sequeret et non aliter: p hoc satis tollunt ꝯria. qꝛ alienationē ipsaꝫ et vnionē per se expedit. ar. ad hoc in rōe ne offi. dele. sup qōni. §. intentionis. in fi. et. co. ti. fi. p debilitate. pro hoc allegabatur tex. ff. de rebus eoꝝ in magis puto. §. ne titulo. ibi nare viatorem et c. p hoc ē: qꝛ de iure canonico ē oēe meri vel mixti imperii sunt delegabiles. de offi. ordi. q sedē. vbi no. et de rapto. in archiepiscopatu. pro responsione ad. §. vbi decreuit. vide Inn. de rdi. do. constitutus. super verbo. ordinationem. in fi.

De locato et conducto. Rubrica.

¶ Lex quotiens de rei vendicatione habet locum in locatione: vt scilicet secundus conductor rei cui tradita est possessio preferatur primo conductori. alias si non haberet possessionem primus preferetur. h. d. I

trum Lex quotiens. C. de rei ven. habeat locum in locatione: vt si locaui reꝫ duobus vni primo et alteri secundo. cui rem locatam seu eius detentionem primo tradidi secundus cui primo tradidi sit potior et non possit expelli propter priorē. nec ad eius instantia videtur q sit potior. secundus per illam legeꝫ. que licet loquatur in venditione. tamen videtur q idem seruari debeat in locatione: quia locatio et cōductio proxima est emptioni et venditioni eisdemqꝫ iuris regulis consistit. ff. locati. l. i. pro hoc bene facit ratio diuersitatis quam assignant doc. inter locationē et vēditionē. quare in mrimonio potius est primū nō ꝯsūmatū carnali copula q̄ sm ꝯsūmatū. et tñ in ꝯsummatione potior est scdꝫ ꝯsummata traditione: vt extra de sponsa. si inter. et ne sponsa. duoꝝ. c. lꝫ. et. c. fi. rō diuersitatis in. d. c. fi. redditur p Ho. et Jo. an. in nouel. q̄ facit p ista pte quā ibi vide. In oppositū facit: qꝛ in locatione p traditionē nullū ius reale iure ꝯsticuitur. C. locati. l. emptorē. Jō tradi

tio nil vr detrahere priore obligationi psonali ꝯpetenti prio ꝯductori. lꝫ ꝯpetit vtriqꝫ ꝯductori actio psonalis. ⁊ in actio-nibus psonalib⁹ q nõ prior est tpe potior est iure. nec attendi-tur prioritas nec posterioritas: vt. l. priuilegia. cuꝫ sua mã. ff. de priui. credi. imo vr ꝙ primus sit potior p. l. i operis. ff. lo-cati. sed ibi neutri fuit fuerat traditio. põt dici ꝙ scõs cui fuit fuit traditio si teneat rem locatã p viã exceptionis sit potior. ⁊ p viã retentionis ⁊ exceptionis possit se defendere. qꝛ prio ꝯductori ꝯ cum agenti se defendet ꝙ sibi non tenetur reꝫ re-stituere. qꝛ in re nullum ius reale hꝫ. nec res aliquo iure reali sibi affecta est. nec ipse scõs aliqua psonali obligatione seu actione sibi tenetur. vtputa: qꝛ secum non ꝯꝑxit vel quasi nec in cuꝫ deliqt nec quasi. sed si scõs non teneret. imo cecidisset a detentione ⁊ ageret forsan ꝯ primũ ad quẽ rei detentatio ꝑ-uenit. vel ꝯ tertiũ detinenteꝫ tunc non eẽt potior. qꝛ traditio prio sibi facta nullo iure reali rem sibi afficit. vt. ꝺ. l. emptorẽ. nec eos hꝫ aliqua actione psonali obligatos cũ qbus non ꝯ-ꝑxit nec quasi ⁊c. ⁊ si possessio reuenisset ad locatorẽ tunc am-bo agerent ꝯ eum ibi dico ꝙ scõs nõ eẽt potior. lꝫ semel res fuisset tradita. ex quo per hoc non fuit reali iure affecta: sed tunc crederem primum preferenduꝫ in rei assecutione: vt. ꝺ. . l. in opis. ff. loca. ⁊ dominũ locatorẽ scõo teneri ad interesse.

De rerum permutatione. Rubrice.

Beneficium viuentis vnitum alteri non potest per eum permutari. h. ꝺ. I

Unquid Ille cuius beneficiũ est alteri be-neficio vnitũ vt vnio post cessuꝫ vel decessum illius sortiatur effectũ possit illud bene-ficiũ sic vnitũ cũ aliquo alio pmutare. Tenet cõtrarium ꝙ non. ar. p hoc. qꝛ p freqntes pmutationes vnio posset reddi inu-tilis vel saltim nimis deferri ꝯ vtilitatẽ vel necessitatẽ ecclesie. cuius contemplatione fuit facta vnio quod precauenduꝫ est ar. ff. de vsuf. l. si vsusfructus ⁊c.

Permutatio facta de ecclesia minori quã obtinebat ne-pos episcopi permutans cuꝫ ecclesia pinguiori non censetur facta in fraudem. h. ꝺ. II

Um Quedã pinguis ecclesia q non cadebat in gr̃a expectan. pp excessum taxe vaca-ret in ptibus. ⁊ vnusqsqꝫ expectans speraret ⁊ cre-deret ꝙ epũs ordinarius ꝯtulisset eã cuidã nepoti suo q vnã ecclesiã minorẽ tũc tpis obtinebat. Quodqꝫ p assecutionẽ ma-ioris vacasset minor qũ ille nepos obtinebat acceptauit illaꝫ minorẽ q bene cadere põt sub gr̃a expectantis. ⁊ de ea fecit sibi ꝓuideri. lꝫ de facto cuꝫ reuera tunc dicta maior ecclesia non fuisset collata dicto nepoti minorẽ obtinenti. sicqꝫ dicta minor minime vacaret. dictusqꝫ expectans egit ꝯ dictũ nepo-tem in curiã romana ⁊ petijt dictã minorẽ ecclesiaꝫ tanqꝫ ex causa pmissa sibi debitã. tandẽ lite pẽdente epũs ꝯtulit maio-rem seu pinguẽ ecclesiã cuidã alteri nullũ beneficiũ obtinẽti. ⁊ ille alter pmutauit illã maiorẽ cũ nepote epi q minorẽ obti-nebat cũ eadẽ minori. pfectaqꝫ pmutatione ⁊ translatione p-mutantis in ecclesijs pmutatis dictus expectans acceptauit minorẽ iterato. ⁊ sibi obtinuit ꝓuideri ptendens eã notiꝫ vacasse p renunciationẽ. nec sibi obstare pmutationẽ. qꝛ fuit vt ptendit fraudulenta ex causis pdictis. ⁊ oĩa pdicta cõficta ptendit in eius fraudẽ. Itẽ qꝛ facta lite pendente ⁊ petit eaꝫ in virtute scõe acceptationis ⁊ ꝓuisionis. Queritur an sibi de-beatur. Fuit dictũ ꝙ non. qꝛ aliqd põt dici ibi fcm̃ in fraudẽ eius principaliter sed in ꝓuisionẽ pmutantis. non. n. põt dici ꝙ nepos epi ꝯmiserit fraudẽ dimittendo minorẽ p maiori sed sibi de meliori ꝓuidit. cũ. ⁊ si eã non dimisisset non eẽt va-catura illa minor necessario cũ i ptãte ipsius nõ eẽ posse asse-qui maiorem immo potestate episcopi erat sibi conferre qui episcopus nolebat sibi conferre ne de sua posset alteri ꝓui-deri. qõ qdẽ non posset ꝓpter expectãtes. ⁊ ideo si alteri nul-lum beneficiũ maius ꝯtulit nulli iniuriã facit cũ nulli illa ma-ior deberetur imo visus est debito iure suo. ille aũt cui maior fuit collata dimittendo maiorẽ p minori nullũ fraudauit cũ maior nulli alij deberetur. nec minor eẽt alias vacatura. nec per ꝯñs expectan. ꝑhenda. ⁊ ita lꝫ ad ꝓuisionẽ suã adiniuen-tus fuerit talis modus per quẽ minor non vacauerit taliter ꝙ posset p ipetrantẽ acceptari non p hoc censetur fraudẽ ali-quã ꝯmisisse. ar. ff. de le. ij. l. cuꝫ põt. §. ticio. ⁊ ff. de dã. infec. l. ꝓculus. cũ ꝯcor. nec ob. lit. pen. qꝛ ꝯstat ꝙ tpe quo expectans mouit litẽ nullũ ius hũit in illa ecclesia minori cũ tunc illa non vacasset. nec p ꝯñs tunc erat acceptabilis. ⁊ ita ꝙ indebite mouit litẽ: ⁊ iõ sua indebita litis motio non põt sibi ꝓdesse. nec illũ nepotẽ epi potuit ipedire quo minus vti possit iure suo eãqꝫ cũ meliori pmutare. nã litis motio iniusta si fiat ma-liciose non inducit vitiũ litigiosi. ar. ff. de litigio. l. i. §. i. ꝓ quo ẽt facit. qꝛ ꝯstat de iniusticia litem ⁊ de non iure suo. ⁊ ideo retro apparet litis pendentiam minus indebite fuisse mo-tam. ⁊ sic nec habere locum vicium litigiosi.

Permutationib⁹ pfectis non pñt pmutantes ꝓpa auc̃te redire ad priora bñficia. ⁊ ꝯ facientes de fcõ nõ icurrũt penaꝫ. c. de multa. de preben. nec. c. cum qui. ⁊c. h. ꝺ. III

trum Permutantes sua beneficia expedita pmutatione p papã vel aliũ superiorẽ in cuius manibus renunciauerit ex cã pmutatõis inuicẽ collatis alteratris bñficijs possit ꝓpa auc̃te renunciando dicte pmutationi in suis pristinis beneficijs re-manere. p vt ante pmutationẽ pmanebãt. Lꝫ qdã tenerẽt ꝙ sic. qꝛ pmutatio est facta in eoꝝ fauorẽ cui fauori poterant renunciare. tñ oẽs tenuerunt ꝯ. qꝛ pmutatione expedita neu-ter hꝫ ius in pristino beneficio suo. sed in nouiter sibi ex cã p-mutationis collato. Itẽ ipsa pmutatio ⁊ eius expeditio tota pendebat ex ptãte superioris. vt si videret ecclesijs ⁊ psonis eã expedientẽ faceret. vt extra de re. pmu. qsitũ. in fi. igit sine eius lnia nequeat resolui. ar. l. nihil tam nãle. nec est solus fa-uor pmutantis. imo ⁊ ecclesiaꝝ. iõ interuenire dꝫ auc̃tas su-perioris. igr non ob. rõ in oppositũ. Kall. Sed pone sicut erat in facto dicti pmutãtis post expeditã pmutationẽ sine supio-ris lnia remanserunt de mutuo ꝯsensu in suis pristinis bene-ficijs. sicut ea tenebant ante pmutationẽ. qdã ipetrauit vnũ illorũ beneficioꝝ tanqꝫ vacans ex eo. qꝛ beneficia erant incõ-patibilia. puta erant due dignitates curate puta decanatus ⁊ prepositura. Queritur nunqd valeat ipetratio. Vr ꝙ sic. qꝛ ex quo decanus pmutauerat cuꝫ ꝓposito expedita pmuta-tione incepit hẽre ius in prepositura. ⁊ eius asseq potuit opti-me possessionẽ si voluit. ex quo igitur sine superioris lnia reti-net decanatũ in quo desierat hẽre ius ꝓpter pmutationẽ cen-setur se intrudere scienter ⁊ iniuste: ⁊ sic vr ꝙ per illam iniu-stam intrusionẽ seu retentionẽ decanatus ipso iure vacaue-rit prepositura quã virtute permutationis obtinebat salteꝫ de iure. ex quo in ea ius hũit. ar. c. eũ q. de preb. li. vj. nã perin-de erat ac si eã de facto pacifice possideret ex quo per eũ sta-bat quo minus pacifice eã possideret. ar. c. ꝯmissa. §. i. de ele. ⁊ no. in. c. de multa. de preb. ⁊ eodẽ modo ẽt põt deduci ꝯtra cet decanatus in quo virtute permutatõis olim prepositus hũit ius. ex quo post pmutationẽ scienter se intrudit iniuste in prepositura ⁊ indebite sine superioris lnia retinendo. ⁊ sic videntur duo bñficia incõpatibilia tenere. tñ dñi ꝯ tenuerunt ꝯtrarium. qꝛ in istis cessat rõ ambitionis ⁊ cupiditatis cuꝫ re-uera neuter de fcõ teneat nisi vnicuꝫ beneficiũ. nec hẽat aiuꝫ nec intentionẽ duo beneficia obtinendi. sed vnũ tm̃ lꝫ errent in iure. ex quo sine lnia superioris remanens in beneficio ex cã permutationis dimissis. igitur cesset pena decretalis de multa. ⁊ c. cum q. vbi eius intentio ferebatur ad duo. ⁊ vbi assequendo scõm intendebat ẽt tenere primũ. vel ius qõ in eo hẽbat. hic võ nõ. imo assequendo scõm itẽdebat dimittere pmũ.

Non valet permutatio facta de beneficio qõ quis se ob-tulerat dimissurum per assecutionem alterius. h. ꝺ. III

Apa Reseruauit beneficia vacantia p asse-cutionẽ alterius beneficij auc̃te apostoli-ca obtenti hoc supposito qdã ipetrauit grãm expe-ctatiuã a papa ad collationẽ ⁊c. talis epi ⁊ obtulit se dimissurũ vnũ beneficiũ qõ tpe huiõi ipetrationis obtine-bat cũ virtute predicte grẽ foret aliud beneficiũ assecutus pa-cifice. interi aũt anteqꝫ virtute illius grẽ foret aliqõ beneficiũ pacifice assecutus vult pmutare illud beneficiũ ꝙ obtinet ⁊

obtulit se dimissurum. Querit an possit illud pmutare vel coram ordinario vel coram papa tacito de pmissa oblatione dimittenda post assecutionem. Quidam dicunt q pot illud pmutare de hoc non facta mentione. qz hz ius in beneficio. igr p renunciationem factam ex ca pmutationis vacabit et poterit alteri conferri. sed eo pmutato in virtute gre predicte non poterit assequi aliqd aliud beneficium qz non pot iplere qd obtulit pape. s. se dimissurum q tunc tenebat. qz ex quo illud pmutauit no poterit illud viterius dimittere. nec papa illud pferre quasi iter ipsum et papam fuerit qda puentio innoiata. do tibi seu facio gram vt dimittas. et io cu iste non poterit puentionem iplere ex pte sui no poterit gaudere gra pape preserti ex quo p eu factu e quo minus posset iplere matie. et qz si pot gaudere gra sua posset illud papa q voluit de illo q obtulerat dimissurum libere disponere. Jte et pot esse iste pluralis in beneficiis 9 intentione pape q voluit eu esse pluralem. io voluit q prius obtentu dimittere teneret q post pmutationem de illo factam amodo facere non posset. et aliud obtentum ex ca pmutationis q papa non afficit nec sue dispoi reseruauit retinere pot cu obtinendo virtute gre si alias cu illo e 9patibile. et sic illuse papa obtineret plura beneficia 9 eius voluntate. Alij dicunt q valebat pmutatio. sed obtentum ex ca pmutationis q est loco alterius surrogatum dimittere tenebit sicut illud tenet et de eo papa pot virtute reseruationis disponere: qz q surrogat loco alterius vice illius fungit: vt. l. si donate. ff. de dona. inter vi. et vx. et. l. cu q. §. q iniuriarum. ff. si qs caut. alij dicunt q non valet pmutatio in effectu. qz lz teneat de pnti reseruet tn in euentum quo virtute dicte gre. ipetrans iste aliqd beneficium assequeret. qz nunc purificabit 9ditio predicte collationis facte de dimittendo et reseruationis pape facte de eode beneficio dimittendo in euentum illum. et sic retractatio facta appebit retro illud beneficium fuisse reseruatum. quasi subiacuisset resiōni. igr p3 ipsum non potuisse hoc tacito papa libere disponere. ar. ancf. res q. C. cōia. de leg. et ar. l. potior. §. q sub 9di. ff. q po. in pig. ha. matie attenta clausula: volumus aut. qua papa coit ponit in lris pmutationi per qua p3 q non vult minus vel aliud ius queri ei cu quo fit pmutatio qua 9peteret pmutanti. nec ob. si dicas talem retrotractione non posse fieri postqz ex p mutantibus fuerit alteri ius qsitum. ar. de rescrip. qsitis. et c. si p te. li. vi. qz ibi. s. in. c. qsitis. non est aliqua ro fiende retrotractionis in piudicium eius cui interfuit ius qsitum. qz ille cui fuit ius qsitum illud obtulit ante eius sub cuius libera dispone erat ius tribuere: vt in. d. c. si p te. et fuit ius qsitum alteri pedente 9ditione vel euentu eius vel aucte eius q poterat cu 9cessione 9ditionalem reuocare. vt no. in. d. c. sup. v. si ad ide. hic secus qz iste pmutans non poterat reuocare oblatione qua de dimittendo papa fecerat. nec papa expediendo permutationem de hoc fuit certificatus. et sic expeditio permutatoris fuit surreptitia seu nunc retro fuisse apparet.

¶ Sola disparitas valoris beneficiorum permutatorum non est sufficiens presumptio fraudis. h. d. III I

Nisola Disparitas in valore beneficiorum pmutatorum sit sufficiens presumptio fraudis 9misse in pmutatione in fraudem expectantium. no. ar. l. dolus. C. de rescin. ven. vide Jo. an. in nouel. de re. permu. c. i. in fi. li. vi.

De solutionibus. Rubrica.

¶ Camera apostolica tenetur ad debita 9uersa in vtilitatem ecclesie quado succedit beneficiato defuncto. h. d. I

Cum Camera apostolica recipit spolia seu bona alicuius prelati vel clerici beneficiati et creditores petunt debita. nuqd tenet pbare illa couersa in vtilitatem ecclesie. et an ad illa debita 9uersa in vtilitatem ecclesie camera teneat: qz scdm dubiu d3 esse primu. Uidetur dicendum q camera non teneatur nisi ad debita 9uersa in vtilitatem ecclesie. p. c. i. de solu. et p. c. pnti. de offi. or. li. vi. in fi. cu ibi no. sup vbo. debitis. et p. c. grauis. ex. de deposito. nec ob. si dicatur q plarus vel clericus viuens cogi posset de fructibus beneficiorum suorum satisfacere creditoribus et si debita no erat 9uersa in vtilitatem ecclesie. vt vr p. c. puenit. de fideius. et p decre. c. grauis. in fi. qz posset dici: hoc non est verum. p ea q no. arch. et Jo. an. in nouel. post eu. in. c. statutu. §. assessore. de rescrip. li. vi. vbi p3 solutio ad decre. c. puenit. vel esto q hoc 9cederetur posset dici aliud esse plato viuente vel beneficiato. qz tunc cu fructuario copetur fructus et pueutus beneficij sui facit suos. et io cu psona sua sit ad huiusmodi debita obligata. nimiru si et de fructibus beneficiorum suorum quos facit suos satisfacere teneatur: sed secus est cu moritur: qz tunc potius vsufructuario copatur: et post mortem oia sua q ab ecclesia acquisiuit tanqz ecclesie remanent et reseruantur futuro successori: vt. d. c. pnti. in cuius preiudicium bona illa non potuit obligare matie qz non hz cim ab eo nec censetur heres eius. faciunt no. p Jnn. i. c. qz. v. de iudi. et io non mirum si successor ad ea tunc non teneatur ex quo ad ecclesia non censetur obligata. vt. d. c. i. de sol. in cuius successoris locum camera p spalem reseruationem pape succedit in istis spolijs seu bonis ab ecclesia puenientibus et eius occasione p ipsum acquisita: qz in alijs bonis patrimonialibus vel aliunde acquisitis bene succederet alius heres suus q ad oia alia eius debita teneretur. C. de epi. et cle. aut. licentiam. vel et posset fieri distinctio inter hntem administrationem vt tunc non teneatur successor vel camera et de fructibus perceptis in vita predecessoris nisi ad debita 9uersa in vtilitatem ecclesie. et ad q solum tenetur ecclesia: vt. d. c. i. de solu. et no hntem administrationem vt tunc teneatur ad oia quatenus sufficerent fructus et pueutus quos ante mortem fecerat suos. qz talis beneficiatus non hns administrationem oes illos fructus et pueutus perceptos in vita adeo facit suos q de illis pot testari. et nisi testetur de illis ab intestato succedit ecclesia. de testa. c. relatum. p vt no. glo. in. d. c. presenti. de of. or. super vbo. reseruari. et per Ho. in. c. si quis sane. de peculio clericorum.

¶ De alio dubio an creditores teneantur probare debita 9uersa in vtilitatem ecclesie? Dic vt no. per gl. et arch. x. q. ii. §. hoc ius porrectum. et per Ho. et doc. ex. de deposito. c. grauis. super v. vtilitatem. de fideius. c. q quibusda. de testa. cu in officiis. per Jnn. et Ho. in summa. de fideius. §. et qo. v. sz 9. de preben.

De testamentis. Rubrica.

¶ Executor testatoris datus p monasterio edificando pot petere restitutionem aduersus negligentiam psecunde appellationis per testatorem interposite. h. d. I

Quidam Testator reliqt oia bona sua pro monasterio edificando dato executore demu in vno litigio q ducebat et in quo appellauerat testator eo mortuo pp negligentiam testatoris fuit deserta dicta appellatio iterposita per testantem. Nunc qritur nuqd iste executor possit aduersus lesionem petere restitutionem iure priuilegiato q ecclesia restitueretur. Quidam dixerunt q non. qz p monasterio vel ecclesia q vel q nondum non pot peti restitutio. ar. de ecc. edi. ad audientiam. alij vo 9. qz ista bona erat destinata p edificando monasterio. 9 ia pro futuri monasterij vtilitate vt possit pfici gaudent priuilegio monasterij. ar. ff. de lega. iij. l. ite lege. §. i. et. l. ligni. cu multis 9cor. ad hoc q destinatum sortitur nam eius ad q destinatur. p hoc qz erat ceptum tc. ar. l. i. §. cepisse. ff. de pollicita. et melius. de an. et ar. l. c. l. et si non sint. §. qd ergo si ceptu. cu 9cor. p hoc et alle. qz si istis bonis ia ceptus censebatur monasteriu edificandum et per edificationem p tpe pariendum. ergo gaudeat priuilegio monasterij. ar. qz pertus 9ceptus ibi q 9cernit eius 9seruationem vt pducatur inesse gaudet priuilegio ia natorum tc. ff. de penis. l. pgnatis. et de stu. ho. l. q i ventero. et q hentur. ff. de extraordi. cri. l. diuus. p hoc qz pp spem videtur inesse. ar. iurius. de spe. Jtem p hoc facit. c. religioso. de sen. ex. li. vi.

De decimis. Rubrica.

¶ Priuilegium religioni 9cessum de non soluendis decimis de terris si est reale extenditur ad colonos. alias non. h. d. I

Apa Concessit priuilegium cuidam religioni vel ordini de no soluendis decimis de terris quas p se vel aliu faciet excoli. Querit nuqd priuilegium extendat ad colonos vt sic coloni p quos terras illas faciebant excoli non teneant ad decias de pte penes eos remanente. Crederem sic dicendum. Aut priuilegium e reale 9cessum

terras et cessum terris: vtputa de terris mille decie pstari debeant. et tunc credo q extendat ad colonos: q priuilegiu reale et rei cessum seqt rē penes quēcūq vadat. Si aūt sit psonale cessum psonis p rebus crederē q non extēderet tūc ad colonos. q priuilegiū psonale non egredit psonā eius vel corpus vel qbus cedit. ar. ad hāc distinctionē. ff. de pac. si tibi decē. § pen. cū cor. et fac ad h. ex. de deci. l3. et ita determinat glo. extra. de deci. c. religiosi. super vbo. excolēdos. in de.

De iure patronatus. Rubrica.

¶ Scds pstatus p pronū clericū postq prio pstatus in manibus proni tn renunciauit si p epm fuerit istitutus pfertur pmo postmodū ab epo ac alti apostolico expectan. h. d. I

Patronus Clericus prio pstauit. A. epo. epo anteq vellet eū admittere et instituere pmisit edictū vt si qs vellet se opponere certa die cpareret q tmio edicti pendē. dictus. A. pstatus in manibus ipsius proni solus renūciauit pstatiōi sue et iuri sibi p eā qsito: q scd dictus pronus eūdē canonico cessit seu cessit p illa vice ius pstandi vt suo noie quē vellet pstaret. q canonicus pstauit eidē epo. B. tandē anteq eps dcm. B. scdo institueret. a. pmus pstatus in manibus epi iterū renunciauit iuri suo cui prio renunciauerat i manibus proni. et tūc eps. B. scdo pstatū admisit et istituit: postea vo eps pretēdēs fam pstationē non tenuisse et p sis istōnē sub secutā ex eo: q pronus anteq pmus in manibus epi renunciasset non poterat fm. s. B. pstare: q erat pronus clericus cui non pmittit variare: et p sis nec dictus canonicus cui ptātē pstandi cesserat eundē. B. potuerat pstare: et sic ex h ptātē pferendi ad se ptinere iure deuoluto ex eo q post renūciationē pmi. s. an pronus nec alius eius noie nullus pstauerat. J. tpa debita: beneficiū illud cōtulit auctē ordinaria et tāq iure ad eū p proni negligentiā deuoluto cuidā. C. tandē aūt veniens in noticiā cuiusdā. D. expectatiō auctē apostolica ad collationē dicti epi beneficiū illud. J. tpe debitū ipse. D. apostolicus ipetrans acceptauit et sibi obtinuit puideri p executorē suū p de. si de beneficio. Querit qs doctox. a. b. c. d. in dcō bñficio sit potior et p eundē. expresso themate formant seqntia dubia. Prio an dictus. a. prio pstatus potuerit in manibus solius proni clerici renūciare: et eius renunciatio valuit pserti postq pstatio iā erat oblata et exhibita supiori. s. epo. Et fuit dcm qd sic p no. p io. an. i. c. si decano. de cle. li. vi. cū re ius. ibi fact. et p arc. de of. le. c. ordinationū. § si. circa si. Scdo an dcūs pronus potuerit cedere seu ccedere illa vice ius seu ptātē pstādi illi canonico seu alti. Et fuit dcm q sic. ex q beneficiū vacabat. ar. c. cstitut. de cces. preb. cū ibi no. p Jnn. et no. p eū i. d. c. si decano. Tertio an dato q renūciatio nō fuisset fca in manibus proni p ipsuz. a. prio pstatū: vel fca nō fuisset de iure si pēdēte pscutōe pstatois sue prie pronus fm. s. B. pstauit seu canonicus predict vel alius eius noie: si prio pstatio iuri suo debite in manibus epi renūciasset. talis scda pstatio sit admittēda p epm: Et vr q non: q fca fuit pendente pria pstatione ipsius o. a. et sic fuit nulla ipso iure: q non licuit tali prono clerico: nec alti eius noie vriē variare. d iur pa. cū ūt. et sic l3 deuenit ad casum q fieri potuit. s. q prio pstatus renūciauit iuri suo non pp hoc validat. ar. reg. iu. Non cfirmat tractu tpis et c. Credo tn q sit admittēda si pronus petat eaz admitti vel alius eius noie: q petēdo eā admitti fat vr eam de nouo facere ex q suā cpmuat voluntatē. et ita qsi ex nūc sumat vires non retro. ar. ff. de of. pcō. et le. l. obsuare. § si. cū in ribus ibi all. et c. l3. de pcu. li. vi. et idē crederē ēt si ipse non peteret eā admitti dū tn non reuocet aliā faciēdo: sed in eadē voluntate psistat et ipsemet pstatus scds petat eā admitti: q satis pronus vr eā nouiter facere ex q in eadē volūtate psistit et p mittit eū psequi illā pstationē. ar. dicti. § si. cū iuribus ibi alle. et ar. de sup. ne. prela. c. lras. cū ibi no. et sic multofortius credo q si postq pmus renūciauit eps illū fm instituit et pronus non cdixit q istō valeat: et idē si tunc pronus nesciuit: sed postea ratū hūit: q sufficit ratihabitio proni. ar. de iur pa. cura. et c. suggestū. et no. expresse p Ho. in sūma. de iure pa. § si qs incipit in qbus differant. v. qd si ecclesia vacan. p pmissis ēt faciūt: q qñ patit q pōt ipedire csentire vr: vt. l. sepe. § cui aūt. de re iudi. iuxta no. ff. de pigno. fideiussor. § pf. et p d y. in reg. iu. q tacet. et in regula. io q tacet. forsan posset dici q ēt absq nouo csensu proni. Ista sa pstatio sumat vires: nec pronus possit c venire: q ab initio in sui preiudiciū tenuerūt. ff. de ser ui. rusti. predio. per fundū et cōia predio. l. ai. et. l. si. nec pmittendū est sibi venire c fcm suū. ar. l. post mortē. ff. de adoptio. non enī ab initio simplicit erat nulla nisi i fauorē pmi cui preiudicari p sam pstationē nō debuit nec potuit: q cessante fauore pmi cessabit inualidas scde pstatōis. et sumet vires cū cacce. ar. dcox iuriū. p fundū. et. l. non enī interest alicuius eā esse nullā: non epi: q ēt l3 esset nulla non pp hoc ad eū ptineret dispō beneficij: vt. J. dicē: nec pmi: q iam renūciauit: nec proni. q hoc non posset allegare: cū3 turpitudinē suā allegaret et veniret c fcm suū: et q pmisi salte in eius preiudiciū tenuit igr ex q nullus pōt pretēdere interesse hō ius nullitatis seu inualiditatis vr q nollus sit audiēdus volens eā ipedire q minus admittat: q non solent audiri quox non interest. de ele. cū inf. Quarto dato q dictus pronus clericus: pēdēte pstatione pmi fm pstat. Quero an pp hoc ad supior. s. epm deuoluat dispō vt ipso prio renūciant eo ipso. de bñficio possit dispensare quasi pronus sic variando reddiderit se indignū. Et dico q non. dū tn non pstauerit indignū. ar. no. in simili. p Jnn. de ele. csiderātes. in. ii. gl. in pn. et sic dico q nisi vt in precedēti qōne dixi in fine. scda pstatio possit dici resumere vires vel alias forsan non pp ipedimētū cuiusdez prio pstati scda pstatio sortiri effcm ex q minus renūciauit et scda pstatio nulla est: si hoc teneas: vel alias non pōt sortiri effcm ius pstandi d3 redire ad eūdē pronū et non deuolui prio dispo nendi ad supiorē: vt. o. c. si. de ele. li. vi. q ēt h3 locū in pronus et pstatio: vt ibi no. Jo. in nouel. in si. gl. crūi. ibi dec. et c. Sic ex pmissis ccludo rñsionē preposite qōnis qs docto: a. b. c. d. sit potior: q dico q. B. scds pstatus p pronū potior sit et dictus. a. q bis iuri suo renūciauit nullū ius h3. C. vo cum eps post admissionē et instōnē fcām de. b. fo pstato et. J. tpa debita: ctulit ēt nullū ius h3 cū pstato sa ipsi. b. fcā postq pmus renūciauit in manibus proni fuerit bona et canonica et admittēda: p vt ēt fuit p epm admissa et bene: tū ēt q si nō fuisset tunc bona sumpsit vires post renūciationē pmi cessante eā ipedimenti et prono cmutāte volūtatē: qsi de nouo fuit facta: tunc ēt q eps eam admisit: tum ēt q pronus non pōt dici fuisse negligens: nec ad episcopū et p sis ēt iure deuolui potuit collatio pp quod ēt dictus apostolicus nullū ius h3.

Instō fca p epm de pstato a prono laico excōicato valet. secus in patrono clerico. h. d. II

Patronus Excōicatus pstauit aliquem epo et eps pstatū admisit et instituit qrit nūqd valeat instō. et p sis si alius impetrauit a papa illud beneficiū si non fuerit alteri ius qsitū non debeat obtinere. Quidā dicebant q pstatio fuit nulla ipso iure et p sis instō epi inde secuta ex q refert ad originē vicio sam. aliq distiguebāt int pronū clericū et laicū dicentes q pstatio proni clerici est nulla ipso iure. et per csequens instō epi scopi ad eā secuta: q presentatio proni clerici h3 vim electōis vt in. c. cum aūt. de iure pa. et ideo cōfirmatio seu instō episcopi secuta ad electionē nulla erit: tunc enim totalis dispositio non dependebat de iure a ptāte epi: sed a ptāte proni: cuius pstatio non valebat: et iō actus cū sit factus ptm a psona inhabili. s. prono non potuit pro alia pte valere: facit decre. cuz super. de iure pa. secus esset si esset fca a prono laico: q tunc fm aliquos valet pstatio cū sit de iure sui proni et eius rōe si bi quodāmō cpetat: cuius admistratio in extra iudicialibus sibi excōicato non esset iterdicta sicut nec cbere vel alia que facti sunt exercere. ar. no. p Jnn. de do. et cnu. vitatis et p arc. in. c. pia. de excep. li. vi. vel fm alios. l3 q sit annexū ius spūali bus pstatio sit nulla ēt facta a prono laico: Et ita dicebant fuisse determinatū pluries in palacio: tū q ipse nihil vel parū iuris h3 circa dispōnē bñficij de quo d. i gr̄a: iuxta no. p Ho. in. c. qm. de iure pa. totalis dispō potius censetur depēdere a ptāte epi. et p sis istō epi tanq sola plene ius in bñficio tri

buēs erat potiꝰ attēdēda. Ubi aūt simplicit in vero q̄ p̄sono dicebant idem ⁊ tenebāt simplicit institōnē epi tenere: nō ob. q̄ p̄sonus fuit excōicatus: p̄sitans ēt si esset p̄sonus clericus q̄ ex quo p̄sonus ɔsensit epo nec se opponit eius insti. totalis dispō p quā ius in beneficio q̄ritur censetur ab epo depēdere ⁊ ad eū ptinet eū ēt si ex post facto p̄sonus ɔsentiret ad hoc sufficeret. ar. de iure pa. c. cura. ⁊ c. suggestū. ⁊ no. Ho. in c. insinuate. § si. circa fi. de iure pa. ar. ad hoc. de offi. leg. dilectus. ⁊ ideo cū p̄sonus absolutus non ɔdixerit sicut ēt nec ɔdicere potuit ne variaret: ⁊ q̄ saltē in eius p̄iudiciū p̄sitatio tenuerat ne sit melior ɔditio eius excōicati: q̄ si non esset excōicatus vr̄ q̄ institō epi teneat. Itē lʒ ad p̄sonū ⁊ epz simul lʒ iure diuerso dicatur ⁊ censeatur dispō beneficii ptinere: tū vr̄ q̄ p̄sono excōicato totaliter ad epm̄ deuoluatur ne beneficia diutius vacent. ⁊ q̄ ipse dʒ oēs defectꝰ subditorū supplere bene facit in simili extra ne sede vacante. c. i. li. vi. ⁊ presertī cū ipse sibi expresse ɔsentit nec ɔdicat lʒ forsan si sibi ɔdiceret epus vellet aliū istituē recusādo p̄sitatū suū p̄ceptu excōicatōis sui p̄sitantis posset sustinere q̄ p̄sono excōicato non curreret tp̄s. ar. c. q̄ diuersitatē. de ɔcess. preben. ⁊ lʒ ista opinio mihi ⁊ q̄busdā aliis placeret: tū plures ⁊ maiores fuerūt i opi. ɔtia s. q̄ p̄sitatū p̄sono clerico excō. istō epi ad eū secuta si valeret.

¶ Tp̄s p̄sitādi currit p̄sono a tpe note vacatōis. h. d. III

Quo Tpe currat p̄sono tp̄s p̄sitandi quadrimestre vel semestre: Ur̄ q̄ a tpe vacationis. ar. de iur̄ pa. eā te. imo vr̄ q̄ a tpe noticie: vt ar. c. lʒ. de sup. ne. p̄la. ⁊ c. q̄ diuersitatē in fi. de ɔcess. preben. ⁊ d. c. cum te. intelligitur a tpe vacationis. s. noticie.

De sponsalibus. Rubrica.

¶ An vacent statim beneficia contrahentis matrimonium cum minore. xii. annorum. h. d. I

Trum Si beneficiatus ɔbat m̄rimonium cū minore. xii. anno. vacet beneficiū incontinēti tpe ɔctus m̄rimonii: vel demū post carnis copulā: Uide Jo. in nouel. de cleri. coniug. c. i. in antiqs. ⁊ plenius per eundē in ɔmento. c. cum Joannes. eo. ti.

¶ Qui filii sint legitimi. Rubrica.

¶ Contra dispensatū sup defectu natalium non admittuntur articuli q̄ m̄r fuit filia sp̄ualibus p̄ris dispensati ⁊ q̄ ante ⁊ post dispensationem tenuit concubinam ⁊ fit erat ⁊ fuit paterne incontinentie imitator. h. d. I

Papa Mandauit dispensari cum quodā qui esset de presbytero genitus ⁊ soluta vt posset p̄moueri ad oēs ordines ⁊ obtinere beneficium ecclesiasticū cuʒ cura sit esset idoneus. ⁊ non esset p̄ne incontinētie imitator. Ille aūt cui Papa cōmisit pretendēs se inq̄siuisse dispensauit cū eo: postea ille cum quo sic dispensatū fuit iperrauit in forma cōi ad collationē ⁊c. tandē vacante p̄io beneficio cadente sub gr̄a acceptauit. J. tp̄s debituz ⁊ petiit sibi de illo p̄uideri: sequens vero in data q̄ idē bn̄ficiū acceptauit ⁊ sibi fecit p̄uideri ⁊ in possessionē induci opponit se ⁊ dat obiectū de illegitimitate ɔ p̄mū ⁊ ipugnat p̄missam dispensationē p̄rio q̄ eius m̄r soluta ex qua p p̄sbyterū fuit genitus erat parochiana illius presbyteri ⁊ cui idem presbyter ministrauerat ecclesiastica sacra: presertī sacm̄ p̄nie ⁊ eucaristie ⁊ de hac qualitate non fiebat mentio in l̄ris q̄d videbatur debere fieri: q̄ f̄m hoc erat filia sp̄ualis ⁊ sic ɔmiserat nouā sp̄em delicti. s. incestꝰ sp̄ualis: vt vr̄ ar. xxx. q. i. oēs. ⁊ c. sequn. Itē obiicit q̄ tpe obtente dispensationis ille erat publicus ɔcubinarius ⁊ manifestus ⁊ q̄ creauerat liberos ex quadā ɔcubina quā ante obtentā dispensationē ⁊ tunc ⁊ post tenuerat: ⁊ sic dispensationis mādatū seu ɔditiones ibi apposite non fuerunt purificate veraciter: q̄ tunc erat p̄ne incontinentie imitator: q̄ritur vtrū isti articuli si alias sint in bona forma sint de bona mā admittendi ⁊ probari debeant obstare dispensationi: Tenuerunt dn̄i q̄ non p̄mū eni nō ob. q̄ p̄niaria non ɔsueuit illā qualitatē ēt si fuisset expressa p illum q̄ iperrat dispensationē apponere in l̄ris nec exprimere tales extrinsecas qualitates crimen aggrauantes presertim nō sp̄em ɔcubitus parentū non inducentes. alle. no. p Cos. de fi. p̄sby. c. si. circa fi. Et de ista qualitate retulit auditor ɔe s. dn̄s Jo. bone burse q̄ repulsis articulis prouidit ⁊ sniauit pro p̄io in data cū fuerat dispensatū asserens se informatū sup hoc cum illis de p̄niaria ⁊ presertī cū dn̄o florentino cardinali tunc summo p̄niario q̄ p̄niaria non ɔsueuit exprimere illā qualitatē. Itē q̄ pp administrationē dcōꝝ sacroꝝ non ɔ bitur p̄pe cognatio sp̄ualis talis sicut cū illa quā tenuisset in baptismo vel cui ministrasset sacm̄ baptismi: vt in. d. c. nota. facit q̄d no. Host. in sūma. de cog. spiri. § ⁊ an aliqs. in fi. Scd̄s obiectus ēt non ob. q̄ illa v̄ba posita in mandato dispensationis: si sit idoneus ⁊ non p̄ne incontinētie imitator potius sonant i quēdā modū p̄missam qualiter debeat ⁊ super q̄bus inq̄rere instructiuū q̄ in ɔditionē presertī extrinsecā q̄ reddat mandatuʒ ɔditionale sed dant sibi certā formaʒ q̄ ēt sine expressione hac intelligeretur: vt in. c. lʒ. de fi. presby. § ec. facit. ff. de tutelis. tutor. § si sub ɔditione. ⁊ de lega. i. l. iii. ⁊ q̄d no. Inn. de presump. dudū. in p̄in. ii. gl. ⁊ glo. Pe. an cha. in c. iudices. de offi. dele. in cle. facit q̄d no. Inn. de trāsl. c. lʒ. glo. fi. Et cuʒ appellatū fuisset ab eodē dn̄o Jo. ⁊ cā ap. mihi ɔmissa fuisset de oium dn̄oꝝ ɔsilio eius sniam ɔfirmaui presertī: q̄ pars q̄ dedit illos articulos voluntarie coram me ɔclusit. nec petiit illos articulos admitti ⁊ iō fuit i secūro.

De dona inter virum ⁊ vxorem. Rubrica.

¶ Non presumitur maritum donasse iocalia vxori: si autē alii donat recurri dʒ ad ɔiecturas. h. d. I

Petrus Existens in m̄rimonio cuʒ Anna vxor̄ sua eidē plures ⁊ diuersas vestes ac arnesia fecit ēt eidē plura iocalia ⁊ diuersa dedit ⁊ tradidit dicens teneas istud verū est q̄ dicta Anna vxor p̄dicta existēs in dicto m̄rimonio diuersas pecunias acq̄siuit diuersimode p bonā diligentiā de q̄bus aliqn̄ dcō Pe. viro suo tradidit q̄nq̄ pro fodraris mantelloꝝ. ix. florenos siue plus siue minus semel vel pluries: nec non plura iocalia d. ocreas argenti ⁊ coclearia per ɔpatres ⁊ alios amicos dicti sui mariti ac p̄nus ɔplures: tam pro mantellis quā aliis rebus ad beneplacitū sibi datis ex noticia eius viri acq̄siuit: deinde dcō Pe. veniēte ad mortē suū ɔdidit testm̄ in q̄ liberos eoꝝ cōes heredes instituit ɔstituens dictā annā vxorē suā tutricē gubernatricē ⁊ administratricē tā liberoꝝ q̄ bonoꝝ: tū cum bn̄ficio inuētarii: nunc q̄ritur an dcā anna vxore p̄fata teneatur ponere in inuentario faciendo arnesia ⁊ iocalia sua supra scripta nec non cū dictus Pe. maritꝰ suus nullā mētionē de hoc fecerit in testō suo nec ea sibi legauerit vel q̄d iuris quo ad vestes ⁊ arnesia p virum fcā vel empta: Ur̄ dicendū q̄ si erant talia ad q̄ sibi faciendum maritus f̄m statum mulieris ⁊ cōem ɔsuetudinē tenebatur ⁊ mulier indigebat q̄ non videbatur sibi donasse: q̄ necessitas exhibēdi ⁊ sibi talia administrandi incūbebant marito: ⁊ iō iura āt marito vt tū rōe p̄mo visus intelligatur potius sibi tradidisse vt probatur. ff. de do. int̄ vi. ⁊ vx. l. i. sed si vir lanā. cum ibi no. in prin. ⁊ l. mortis. sue cā. in fi. e. ti. ⁊ facit. ff. sol. ma. l. in his. §. §. ⁊ in hac snia est ibi Old. ⁊ Cy. ⁊ hoc cōiter tenetur i. d. l. sed si vir lanā. quo ad acq̄sita p suā industriā ⁊ oīgināle. Ur̄ dicenduʒ q̄ si ex operis suis fuerint acq̄sita q̄ debeant pertinere ad maritum seu virum ⁊ eius heredes post eum: q̄ vxor tenetur operari viro: vt in. l. sicut. ff. de ope. libe. ⁊ no. C. de edi. insec. l. si vxor. in fi. ii. gl. ⁊ facit ad hoc. d. l. sed si vir. in p̄in. ⁊ pro hoc quod no. Inno. de testa. cum in offi. circa fi. p̄me colūne. facit etiam ad hoc quod dicitur de vxore cum subiungit paulopost: q̄ q̄cquid acquirit vxor ex opera sua viro acquirit: si vero alia aliter acquisiuit ⁊ potest monstrare vnde ⁊ a quo vel q̄o tunc illa ad eam debent pertinere ⁊ non ad maritū ēt si ex pecunia mariti q̄siuisset. puta mercando vel tenendo in cābiis. ar. ff. de dona. inter vir. ⁊ vx. ex annuo. § i. q̄ mulier erat libera nisi quo ad debitum carnis ⁊ quo ad operanduʒ, vt. d. l. si vxor cui; vi. quo ad vasa ⁊ iocalia ⁊ vestes ⁊ alia ornamenta ad que sibi ministranda maritus necessario non tenebat per maritum sibi tradita, si constaret q̄ aīo donandi sibi: lʒ donatio sibi non valuerit: tunc tā q̄ facta inter vi. ⁊ vx. q̄ maritꝰ eā expisse non reuocauit di

nascit cordis: pbat ḋ peni. di. i. ĉ tacitur nitas. Itē hereticus cū sit excōicatus idiget absolutōe: nō pt ḡ cōuenient absolui nec dz nisi recognoscat se excōicatū: ⁊ huilit petat se absolui. extra. de sen. excō. c. cū desideras. cū no. p Inn. ⁊ Hos. ḡ tē. facit de pnā. di. i. agite pnīam. Et. d. c. vitas. §. ex. v. h. Item qm̄ sm̄ Augustinū. Itē nō sufficit sibi hodie pfiteri se catholicū nisi de lapso pterito pniteat qm̄ pbat icidisse satisfaciat: qz nō sufficit mores i meli⁹ cōmutare ⁊ a pteritis malis recedē nisi ē: de his q̄ facta sūt satisfaciat ⁊c. de pē. di. i. sufficit. Itē hīs hēnc⁹ q̄ recipit ad miam hz abiurare: vt. d. c. ad abolēdā. §. i. ⁊ i abiuratōe hz pfiteri se errasse. ⁊ i q̄ errauit spēcifice publice pfiteri ⁊ iurare se nunq̄ ad illū errorē reuisurū. vt. i. q. vii. q̄ī enī. cū igit iste pprīū nō agnoscat nec pfitet errorē: ḡ non pt dici illū pprīū abiurare: ⁊ lz is q solū infamat⁹ ē lz non puict⁹ necesse non hēat i abiuratōe hēsis quā facē tenet iurare se nunq̄ reuisurū ex q̄ non fatet neq̄ puicat incidisse illā vt de psue. di. i. ḡ berēgari⁹ tn̄ cōuict⁹ q̄ recept⁹ ad miam abiorat hēsim. in abiuratōe hz publice recognoscē se errasse ⁊ i quo ⁊ iurare se nunq̄ reuersurū: vt in. d. c. q̄ties cordi. Itē nō puictus lz sola suspitiōe notabilis ⁊ hēsi nō alit ab ecclesia recipit nec absoluit nisi pprīā innocētiā pgrua purgatōe mōstrauerit: vt. d. c. ad abolēdā. §. q vo. ⁊. c. excōicamus. §. i. ⁊ i auct. gazaros. C. de hēti. ḡ multo min⁹ puict⁹ p testes recipiendus erit vel absoluēdus pp solā suā negationē q alias suā innocētiā nō demōstrat sicut nec mōstrare pt ex q̄ puict⁹ est per testes idoneos. p̄ q̄s nihil dicit nec alias se defēdit. Itē tādiu reputat q̄s icorrect⁹ donec reatū suū recognoscēs emēdet. extra. de so. cōpe. null⁹. i fi. cū igit iste reatū suum non recognoscat ex q̄ negat ḡ non pt reputari correct⁹. hīc āt correctiōem ex q̄ mānifestū fuit crimē oz eē manifestā: qz manifesta delicta mānifesta correctōe idigēt. extra. de peni. ⁊ remi. c. i. ḡ oz q̄ cōfessio sit mānifesta seu recognitio criminis qd non ē in negante. igit ⁊c. non obstāt p̄ria q̄ hēticus non ē ex q̄ hodie credit qd ecclesia credit: qz esto q̄ h̄ pcedat q̄ hodie nō sit hereticus: lz si vē credit qd ecclesia credit: tn̄ nō pstat ecclesie quātū ad iudiciū hūanū ⁊ ecclesie militātis q iudicat sm̄ pbata ⁊ indicata rebz. pōt ppōdere q̄ fuit aliqñ heretic⁹. s. tpe q̄ talia asseruit ⁊ se credere dixit ⁊ dogmatizauit: qz talia q̄s psumitur qualia verba profert ⁊ ei⁹ aium cēset fuisse qualit vba sonāt nisi pp excellētiā stat⁹ vel alias p̄trū appereat. ar. C. de iureiurā. l. si nō puicati. cū pco. ibi alle. dē enī male factū vel dictū male psumitur factū vel dictū. extra. de psum. c. i. ⁊ ibi no. i fi. nēo enī z̄ppti mādus ē dixisse qd nō mēte cogitauerit: nec q̄s arbitrādus ē dixisse qd non sentiret. ff. de suppel. leg. l. labeo. cū non itentio vbis lz vba itētio dēant deseruire. extra. de ver. sig. i his. vocces. n. sunt note. put ait philosoph⁹ cex q̄ sunt i aia passionū talia. n. q̄ non psūt bono aio fieri nō psūt iterptari nisi male facta ⁊ nō bñ extra. de reg. iu. c. i. Ex q̄ ḡ pstat ecclesie q̄ fuerit hereticus oz q̄ pdēnet ⁊ puniat cū p crimie heresis cōmisse. ar. qz de q̄ cognouit iudex de eo iudicare tenet. ff. de iudi. de qua re. ⁊ lz sm̄ regulas iuris cōis ex q̄ semel cōmisit crimen dēret puniri iudicialit ⁊ cōdēnari ēt si pēiteret qz pp. penitētiā suā q̄ ad forū hūanū ⁊ iudiciale nocēs eē nō desiit: vt. ff. de penis. l. q ca mēte. ⁊ de edil. edic. l. qd sit fugitiu⁹. i pncipio: tn̄ qz ecclesia bēigna ē nec claudit gremiū redeūti bēigne volēs agē i hac pte ordiauit q̄ si talis ptinuo post dephēsionē erroris ad fidei catholice vnitatē spōte recurrē ⁊ errorē suū ad arbitriū epi regiōis publice pseserit abiurare ⁊ satisfactionē pgruā exhibere q̄ recipiat ad miam ⁊ iposita sibi penitētia salutari saluet sibi vita: nec puniret occidi p brachiū seculare: qz ecclesia dz defendere suos pnītētes: facit qd no. Ioan. an. extra. de offi. ordi. c. i. sup vltia gl. ⁊ iō tūc detrudit i ppetuo carcere vbi pniam agat. extra. de here. c. penul. i fi. cū igitur iste q sic pmāet i negatiōe sua esto q̄ hodie credat catholice de pterita icredulitate ⁊ de pterito heretico errorē de q̄ puicit sufficient illud pfitēdo ⁊ culpā recognoscēdo nō penitēat non pt dici q̄ debite recurrat ad catholice fidei vnitatē ex q̄ non facit qd fides catholica pcipit. s. qz non recognoscit nec pfitet pprīam culpā quā cōmisit p vt catholica ecclesia pcipit: nec ēt pt dici q̄ sufficiēter pprīū errorē abiuraret ex q̄ illum non recognoscit: nec ēt pt dici de eo sufficient satisfacere ex q̄ illū posteriorē non pfitet: qz pfessio ē vna. ⁊ pās po satisfactionis post ptritionē: vn̄ dn̄s p pphetā ait: Dic tu post peccata tua vt iustificeris. ⁊ sm̄ Ambrosiū: Non pt q̄sq̄ iustificari a peccato nisi fuerit peccatū añ pfessum. de pe. di. i. §. alii ex cū multis aliis auctoritatib⁹ ad h̄ ibi seq. ⁊ si dicas q̄ ille auctes itelligitur de pfessione mētali cordis: vt vi sentire Grā⁹. de pe. di. i. §. q̄ q̄sq̄: dico q̄ ex q̄ de illa mētali pfessione ⁊ cordiali non pstat iudicialit ex q̄ publice negat se errasse ⁊ pstat de errore pterito p testes idoneos: ergo necessario ecclesia hz eū iudicialit punire tāq̄ ipēitētē. ⁊ nec debite satisfacientē ex q̄ iudicialit ⁊ publice non recognoscat pprīam culpā nec eā pfitet: vt pbat i. d. c. vitas. de peni. di. i. ⁊ pserti in. §. tenet. cū. c. seqn̄ti. vsq̄ ad fi. di. ⁊ p h̄ hō facit qd no. Hy. extra. de re. iu. c. pcci vēia. ⁊ si dicat q̄ non tenet confiteri culpā vel crimē qd non recordat se dixisse commisisse vel fecisse ex q̄ de illo vel illa non hz pscīentiā: qz ecclesia militans vel iudex ignorat mētē sōā ⁊ memoriā suā ⁊ vitatē occultā. s. an reuera commiserit ⁊ an sit oblit⁹: ⁊ an de h̄ hēat pscīentiā qz de h̄ scit solus de⁹ lz hz iudicare sm̄ pbata: ex q̄ de facto recenti de quo sm̄ cōem cursū nāe non pt nec dz eē vīsimilit oblit⁹ puincit talia heretica asseruisse ⁊ se credere dixisse ⁊ dogmatizasse: ⁊ ex quo ēt sibi reducat ad memoriā ⁊ pbat cū videt non recognoscētē nec pfitētē necesse hz ipm reputare ipenitētē ⁊ debite non satisfacientē. de pterita culpa esto q̄ hodie se asserat credere q̄ ecclesia crederet: maxie qz saltē hodie nō credit ecclesie q pcipit peccatori sua peccata recognoscere et pfiteri. vt ibi: Confitemini alterutrū pccā vra. Iacob. i. ⁊ pz auctoritatib⁹ sīmitis deducti p Grānū in tractatu de pnia. ⁊ p magistrum sniaꝝ i codē tractatu. Non ob. qd no. arc. i predicto. c. vt commissi. sup ver. i carcere: qz ibi logt de re cognoscēte ⁊ pfitētē pprīū errorē ⁊ debite redeūte p̄ quē sm̄ non ē ferenda snia p crimie pterito pdēnatōria nec pnūciari dz vt crimē heresis commisisti. vel dico ⁊ meli⁹ quo ad hoc q̄ non video icōueniēs si de pterito pfterat sm̄ crimen heresis commisisti vel tu heretic⁹ fuisti: p vt ibidē no. Io. an. i nouel. pro quo ē tex. vbi fert snia de pterito cū calūniat⁹ es. ff. de turpil. l. i. §. calūniatori: ⁊ p vt hodie communit pnūciant oēs inqsitores. maxie. qz psūt subūgi verba de psn̄ sic dicēdo: qz p vt pbatū ē crimē heresis commisisti vel i crimē heresis incidisti qd recognoscere ⁊ pfiteri pprīū reatū huilit recusas icirco cū non videam⁹ te debite pnītētē te relaxam⁹ brachio seculari. Non ob. q̄ dicat q̄ negare se fuisse hereticū non ē hereticū cū negat ex medio illor: qz non dixit qd pcedo. lz tn̄ talis negatio ē cā quare ecclesia cui pstat p testes de p̄rio q̄ imo dixit q̄ negat se dixisse ppōdere ⁊ psumere imo exp̄sse iudicare cum. de culpa illa non pnītētē nec satisfacientē ex quo culpā illam de qua pstat ecclesie q̄ eā commisit non recognoscit nec pfitet: nec ob. q̄ non ē relapsus qz fateor: sed quo ad hoc q̄ relaxetur brachio seculari sufficit q̄ sit lapsus ipēitēs seu non debite rediēs ad gremiū ecclesie nec debite satisfaciēs: vt. d. c. ad abolēdā. §. i. non ob. q̄ si pfiteret ⁊ rediret eēt recipiēdus ergo multofortius si neget se dixisse vel credidisse: qz nego pseq̄ntiā: qz cū pfitetur tunc ecclesie pstat de satisfactione ⁊ de sufficienti penitentia eo modo quo sibi pt pstare ex quo publice pfitēdo culpā se huiliat qd sec⁹ cū negat. ar. d. c. taciturnitas ⁊ ⁊ ita non dz eū recipe ad miam: ⁊ tunc ⁊ hoc sentire vī hostiensis. ti. de here. in summa. §. qualit depchēdetur. ver. si vero neget. ⁊ hoc modo itelligo qd no. Hen. i de. si. de here. in fine. non ob. i. q. vii. didici. vbi dispēsatur cū illo q verebatur heresim confiteri ex cā: lz dic q̄ ibi hñ pfitebatur secrete sed q̄ non teneatur publice pfiteri i hoc secū dispēsatur. vt ibi no.

¶ De priuilegiis. Rubrica.

Per huiusmodi verba quieta libera ⁊ integra cum suis priuilegiis permaneat inducitur exemptio. hoc dicit. I

Papa Concessit cuidā cenobio monachoꝝ quod ipsi ⁊ eoꝝ loca qeta liba ⁊ itegra cū suis priuilegiis pmanerēt. Queritur an ex illis verbis iducatur exemptio: et sic. p pte eoꝝ q̄ si. c. si papa. §. ⁊ eidē. de priuil. li. vi. ⁊ p no. p Inn. de priui. recepim⁹. ⁊ p tex. eodem. ti. cum olim.

¶ De sententia excommunicationis. Rubrica.

¶ Excommunicatus per episcopum visitantem ex eo quod ipsum ad visitationem non admisit pretendens se exemptum ante satisfactionem non debet absolui.h.d. I

Trum Epo excõicãte aliquẽ de iure cõi subditũ. qz nõ pmittit se visitare vel nõ soluit procurationẽ rõe visitatõis debitã, s3 ille ptẽdẽs se exẽptũ a visitatiõe vel pstatiõe pcuratõis appellet et sic ptẽdẽs excõicationẽ iniustã pẽdẽte lite appellatõis petat simpliciter se absolui.p.c.cum ptigat.de offi.dele.sit absoluẽdus contradicẽte epo q sup eo p q̃ eum excõicauit fũdat itẽtionẽ suã de iure cõi.maior ps doctoꝝ tenuit q nõ.qz quasi d3 reputari excõicatus p mãifesta offensã.nec simplex assertio sua qua ptẽdit se exẽptũ vel negatio qua negat se teneri reddit epi itẽtionẽ fũdatã de iure cõi dubiã de q̃ plenius p Inn.de censibus venerabili.nisi alias p pte excõicati pbaretur aliqd saltẽ semiplene de itẽtione sua ppter quod redderetur itentio episcopi dubia vt ibi no.Inno.circa.finem.

¶ Canonice seculares non gaudent priuilegio.c.si qs suadente.hoc dicit. II

Trum Cãonice seculares gaudeant priuilegio seu immunitate vt eas õberãs si excõicatus. Quidã dicũt q sic qz q̃uis diu remanẽt i tali statu si nõ sint religiose sũt tñ psone ecclesiastice vel deo deuote. igitur gaudeãt. ar.xvii.q.iiii.quisqs.et qd notatur de sentẽ.excõ.religioso.li.vi.i fi.pe.gl.p q̃ bñ facit.xii.q.i.duo sũt.cũ ibi no.p q̃.qz ẽt heremita q nullã facit pfessionẽ et h3 ppriũ censetur psona ecclesiastica: vt no.Inn.i.c.cũ monasteriũ de elec.Alii dicũt q nõ.qz earũ status non ẽ approbatus:vt i.c.idẽ itaq3 i fi.de elec.lib.vi.et de statu regu.c.fi.§.alias.i dc.imo reprobatus.xviii.q.ii.puicias3 igitur non merentur gaudẽ priuilegio immunitatis.ar.l.auxiliũ.§.i ad...de mino.et ff.de collegi.illici.quasi p toti.et v.de qd de hac mã no.Jo.an.i nouel.de maio.et obe.dilecta.vbi gl.no.de istis cãonicis.et hãc opi.pseruat vt di cãcellaria q̃ non haret eas lras p talis immunitates.Alii distinguũt dicẽtes q tẽpore q̃ portãt habitũ cãonicarũ puta supp pelliciũ et i diuinis seruiũt deo tũc reputentur psone ecclesiastice et gaudeãt priuilegio.s3 q̃n exierit et ex diuinis dei sũt i domibus ppriis secus.ar.l.Itẽ apd labeo.§.si qs vgine.ff.de iiuri.et extra.de sen.excom.si iudex laicus.li.vi.ad idẽ.ff.de aq̃ ductu.l.oẽs.dicta.l.sp.ff.de iure immu.et quod no.Jo.an.de cleri.coniuga.c.Joannes.

¶ Excommunicationis sententia lata per legatum monitione non premissa est ipso iure nulla.hoc dicit. III

Trum Excõicatio delegata cãonica monitiõe non premissa sit nulla ipso iure. Quidã psic.p no.p arc.de offi.delega.c.i.i fi.l3.secus i ordinario vt no.i.c.ro.§.l3 nec.de sen.excõ.li.vi.et i.c.sacro.i pñ.eodem.titulo.in antiquis.et.ii.q.i.in summa.pro hoc.l.q tenent sñia delegati.bene facit quod no.Archi.de offi.ordi.romana.super ver.nõ attẽptet.et de sen.excõ.romana.§.i vniuersitatem.super verbo.phibentus.et.C.de legi.l.non dubium.sed cõtrarium credo.

Excommunicatus potest acceptare beneficiũ in vim gratie obtente ante excommunicationem.h.d. IIII

Ciendũ Est q abq dicũt q excommunicatus potest acceptare bñficiũ ecclesiasticum eadẽ sub forma gratie sibi facte tpe q̃ erat excommunicatus. equiparãtes eũ deportato.iuxta gl.Jo.an.i.c.decernimus.de sen.excom.vbi datur remissiones ad scripta alioꝝ doctoꝝ.sed similẽ equiparãtiã faciẽtiũ.deportatus ẽt l3 amittat ea q̃ iuris ciuilis sunt non tñ amittit ea q̃ iuris nãlis sũt vt.l.ex facto.§.si qs rogatus.ff.ad trebel.nam vt ibi di deportatus bñ potest eligẽ seu acceptare et voluntatẽ suã exprimẽ i executione alterius pãdẽtis legitime dispositionis.qz h pstitit in solo facto et h de iure nãli compentit:vt clare no.Accur.l.d.§.si qs rogatus modo ad ppositũ reducẽdo dicũt q acceptare ẽ nuda expressio q̃ i solo facto pstitit.quare hoc pmissum vi excommunicato.ar.p.dictoꝝ ad qd ẽt iducit no.p Inn.i.c.vitãtis.de dolo et ptu.et ibi satis inueniri possũt argumẽta p et p.Dicunt ẽt q iste est actus mere extraiudicialis et ideo non ita prohibitus excommunicato sicut si eẽt iudicialis:vt i.c.solet.i fine.de sen.excom.li.vi.Nec ob.sm eos si dicatur q excommunicatus non est capax bñficii ecclesiastici si sibi pferatur.p.c.postulasti.de cleri.excom.mini.et ideo vr q non possit facẽ aliqd pãbuliũ p qd puẽiatur ad illud:vt.l.oĩo.ff.de spon.qz dicũt illud veꝝ i phibitione ppetua.secus i tpali:vt.l.si qs offiũ.ff.de ritu nup.et facit ad hãc solutionẽ qd notat dy.i regula.cũ qd phibetur.de re.iu.li.vi.Et sic dicũt de excommunicatione q̃ ppe non potest nec d3 dici ppetua i3 tpalis cũ excommunicatus absoluẽdus sit cessante ptumacia.ad h pstitu.ex litis.cũ ibi notatis hoc tamen aliquibus non placet.

Conclusiones siue deci.de psilio venerabiliũ viroꝝ dñorũ sacri palacii apostolici cãꝝ auditoꝝ de tpe q̃ reuerendissimus pr dñs Ber.de bisgneto scẽ ro.ecclesie cardinalis vir vtiq3 magne scie et clari itellectus erat eiusdẽ palacii cãꝝ auditor per eundẽ dñm Ber.de bisgneto recollecte.et p Jo.de molẽdino de benignitate sedis apostolice predicte rectorem prochialis ecclesie i lẽmesel.rigẽsis diocesis Scripte de ãno dñi.M.cccxxvii.pontificatus.d.Gre.pape.xi.an.eius.vii.

Ista sunt summaria dubiorum decisionum collectarum per do.Thomam.Fastoli sub congruis titulis collectorum iuxta ordinem decretalium. De rescriptis. Rubrica.

Cõmissio cãe facta alicui tacita lite pendentia coram alio ẽ surreptitia. cã.35. du.64.

De consuetudine. Rubrica.

Prior claustralis ex psuetudine pt monachũ suũ crimino sum punire et excõicare. cã.3. dub.8.

Nõ v3 psuetudo q epus possit duas ecclesias iuicem vnire sine psensu capituli. cã.8. du.5.

De eta.et qualitate.ordinandorum. Rubrica.

Dispensatio facta per hẽtem mãdatum de dispensando sm omnem vim et formã lrarũ mãdati de dispensando censetur legitime facta. cã.27. dub.55.

De officio vicarii. Rubrica.

¶ L3 vicarius curã habeat aiarũ non tñ ppterea tollitur quin rector ecclesie ẽt dicatur habere curã saltẽ hitu. cã.8. du.5.

De procuratoribus. Rubrica.

¶ Cõstitutus pcurator noie ordis gñalis p toto ordine et singulis de ordie non censetur hẽre sufficiẽs mãdatũ ad agẽdum p vno pũentu illius ordis. cã.7. du.3.

Si post litis pteslationẽ pcurator se absentat citãdus est p audiẽtiã pdictaꝝ. cã.30. dub.58.

De iudiciis. Rubrica.

Venientes ad ro.cu.p arduis negociis publicis ius habent reuocandi domum. cã.3. du.10.

Successor in beneficio potest continuare iudicium ceptum per defunctum. cã.6. dub.20.

De mutuis petitionibus. Rubrica.

Exceptio li.pen.nõ repellit libellum reconuentionalem in actione reali. cã.19. dub.39.

De iura.calum. Rubrica.

Non est quis compellendus ad iurãdũ de calũ.nisi prius decreta sibi copia pcessus. cã.26. du.50.

De dilationibus. Rubrica.

Non est dãdus terminus ad declarãdum articulos obiectiuos. cã.15. du.33.

Post terminũ pemptoriũ non admittitur qs ad ponẽdũ et articulãdum sine restitutione i itegꝝ. cã.33. du.62.

De cã pos.et pprie. Rubrica.

Spoliatus suspendens petitorium tenetur probare se detectum a possessione alias non obtinet etiam in canone redintegranda. cã.34. du.65.

De resti.spoli. Rubrica.

Interdictum vtile vnde vi datur spoliato pro rebus mobilibus. cã.5. du.17.

De dolo et contu. Rubrica.

Monitorium decretum pro causa alimentorum parte nõ vocata tenet. cã.5. du.15.

Vt lite.pen.nihil innouetur. Rubrica.

Spoliatus recuperans possessionem in continenti non videtur attemptare. cã.10. du.14.

De probationibus. Rubrica.

Sufficit q probationes concludãtur in canone reintegranda ad attẽptatum etiam li. pen. cã. i. du. 3.

Sufficit q probationes concludant ad attemptatum etiam lite pendente. cã. i. du. 4

Qui coram prioribus iudicibus in termino assignato nõ probauit exceptionem non admittitur ad illam probandũ coram vltimo iudice cause. cã. 10. du. 29

Per appellationem interpositam a collatione et a possessione beneficij probatur inquietatio. cã. 15 . du. 49

De testibus. Rubrica.

Articulans defectum etatis tempore impetrate gratie debet articulare mensem et annũ gratie cã. 8 dub. 15

Remissoria semel data non debet succumbẽti iterato dari. cã. 9 du. 18

Articulans infirmitatem ita grauem q tempore ordinationum de lecto surgere non valebat satis specifice articulare censetur. cã. 11 du. 31

De fide instru. Rubrica.

Spoliũ probari põt p instrm. cã. 1 du. 1

Notarij presumitur i dubio fuisse rogat9. cã. 1 du. 2

Si duo deputati sunt ad scribẽdas reseruationes cũ clausula q alias reseruatio nõ valeat non valebit reseruatio scripta per vnum solum ex eis. cã. 12 du. 32

Per instrm in quo continetur partem esse inductã in possessionem probatur possessio. cã. 20. du. 41

Defectus loci viciat instrm. cã. 25 du. 57

Notari9 si fateatur errorẽ et vellet corrigere dz admitti etiam parte non vocata. cã. 25 du. 48

De sen. et re iudi. Rubrica.

Mortuo collitigante non pt alter collitigans absolui ab instantia iudicij que non est. cã. 6 du. 22

Alia similis de actore et accusatore mortuo ẽ. cã. 18 du. 38

Ad effectum q contra possidentem possit ferri snia sufficit q tempore ferende sententie possideat lz nõ possideret tẽpore lit. contes. cã. 30 du. 57

De appel. Rubrica.

Post lapsum fatalium potest appellatio deserta pronunciari. cã. 2 du. 9

Licitum est appellato vti appellatione sibi non intimata causa. 3 dubium. 12

Satis est inquietare q appellat. cã. 3 du. 13.

Appellatio alternatiue ad archiepiscopum vel papam non tenet. cã. 5 du. 16

Attemptata per tertium lite pen. inter alios non sunt per viam attemptati reuocanda maxime vbi precedit sola appellatio extraiudicialis. causa. 5 du. 19

Ad hoc vt appellatio extraiudicialis deuoluat non requiritur q procurator intimans illam intimet mandatum suũ causa. 16 dubium. 35

Qui non expressit in sua appellatione obiectum consumptionis gratie aduersarii non admittitur postea ad id obijciendum quia non seruauit formam c. vt circa de elec. li. vi. causa. 7 dubium. 24

Non sufficit infra primum fatale obtinere solum causam appellationis committi ad euadendum desertionem salua paupertate. causa 17 dubium. 37

Appellans a grauaminibus vno tantum grauamine expresso male et de alijs referens se ad processum super illis non auditur. causa. 22 dubium. 43

C. vt circa de elec. li. vi. non habet locum in appellatione extraiudiciali. causa. 28 dubium. 52

Prius est cognoscendum de grauamine ad instantiã appellantis q̃ de principali negocio. causa. 32. dubium. 61

Non admittitur quis ad dãdũ obiectũ priuationis fraudulẽte quẽ nõ expressit i appellatione sua. causa. 31 dubi. 60

De preben. Rubrica.

Beneficiũ semel affectũ sp durat affectũ. cã. 3 dubiũ. 11

Decretum appositam in litteris in forma communi ligat ignorantes. causa. 21 dubium. 42

De conces. preben. Rubrica.

Reuocatoria gratiarum Jo. facta per Benedictum non se extendendit ad gratiam per quã erat reseruata dignitas et prebenda in certa ecclesia: si ante ipsam reuocatoriã gratia erat sortita affectum in dignitate. causa. 23 dubi. 44

Gratia in forma pauperum cum clausula anteferri preferri i forma speciali causa. 23 dubium. 45

Gratia ad beneficia vacãtia p cessũ vel decessum non se extẽdit ad beneficia vacãtia p priuationẽ. causa. 14 du. 46

Clausula adiecta post specificationẽ pluriũ beneficiorum restringitur ad beneficia vltimo nominata. cã. 24 du. 46

Reseruatio beneficiorum cedẽtiũ vel decedentiũ cappellanorum pape non afficit beneficia eorum qui desiderant esse cappellani. causa. 28 dubium. 53

Acceptatio facta per expectantem de beneficio incompatibili inducit consumptionem gratie. causa. 27 dubiũ. 54

Gratia expectatiua non se extendit ad beneficium monoculare. causa. 29 dubium. 55

Hñs aliõ beneficiũ ad qd singulis annis presentat capellanũ istituẽdũ p episcopũ non potest allegare monocularitatẽ i alio beneficio ad suã presentationẽ spectãte. cã. 19 du. 56

De rebus eccle. non alie. Rubrica.

Ubi papa mãdat beneficiũ vniri reqrit psiliũ capi. cã. 2. du. 5

In vnione beneficij reqrit q pson9 vocet. cã. 2 dubi. 6

Non tenet vnio de non vacante. causa. 2 dubium. 7

De rerum permu. Rubrica.

Permutatio facta per senem infirmum cum consanguineo suo pro beneficio minoris valoris non tenet etiam in preiudicium impetrantis apostolici. causa. 6 dubium. 22

Permutatio q̃ articulat fraudulẽt fcã nõ valet. cã. 21 du. 60

De regularibus. Rubrica.

Patronus non potest augere numerum limitatum monialium monasterio causa. 5 dubium. 18

Regularis remanens claustralis non potest assumi ad ecclesiam consuetam regi per clericos seculares etiam ad instãtiam patroni. causa. 36 dubium. 65

De cleri. percus. Rubrica.

A. cleric9 q certis ãno mẽse et loco cũ gladio euaginato i manib9 interfuisse pbat cũ plurib9 vulnerãtibus aliquẽ cũ sanguinis effusione icurrit irregularitatẽ. causa. 14 dubiũ. 34

De iniurijs et damno dato. Rubrica.

Judex pdẽnãd9 ẽ i dãnis et iteresse ei quẽ excõicauit vigore processus de quo non pstat ẽẽ iniuriosũ. cã. 4 dubium. 14

De sen. excom. Rubrica.

Si is qui primo obtinuit sibi puideri vigore suorum processuum excommunicatur per executores illius qui obtinuit ex post sibi de eodẽ beneficio puideri nõ potest petẽ se absolui ad cautelã scdi tñ pcessus non valent. causa. 16 du. 36

Finis.

Iste decisiones q̃ sequunt fuerũt extracte a quodã libro quẽ dñs Thomas falstolf compilauit sup stilo cãrum i palacio apostolico vertẽtiũ dũ ibidẽ erat auditor quã compilationẽ recollegit ex dictis auditorum illis tpib9 ibidẽ palaciũ regẽtium.

Causa prima.

Anno Dñi. M. cccxxxvi. pontificat9 scissimo in xpo pris et dñi dñi Bñdicti pape. xij. ãno sc̃o die. xi. mẽsis decẽb. fuit i rota ppositũ q̃ddã negociũ spoliationis p dñm dñ rãdũ i q̃ lectũ fuit q̃ddã istrũ pductũ ad spoliatũ pbãdũ i illo negocio: et ostendebat qdã libell9 siue petitio q̃dã sup spoliatõne quadã fcã p spoliatũ lit. pendẽ. nec ibi exprimebatur q̃ ipe spoliasset vtrum añ spoliationẽ factã de ipso an post, et petebat re9 hmõi se restitui et id quod actũ sic fuerat retractari tanq̃ attẽptatũ lit. pẽdẽ. Circa premissa aũt mouebant hec dubia.

Dubium. i.

Prio an spoliatio posset pbari p istrm: Et tenebatur q sic. ar. extra. de rest. spo. cũ ad sedẽ. v. Nos prouid. et de ma. et obe. cũ i ecclesie. lz ibi videatur notari pñũ i pricio. Et de h no. s. an crimẽ p istrm possit pbari p Jo. an. de testib. c. si. lib. vi. et de v. sig. pstõnẽ. c. li. Ittẽ i iure ciuili no. ff. ad turpil. i sena-

mis r.C.ad.l.iul.q negãtẽ pdicte gl.ode pᵗe ꝑma i decreta li.c.i ecclesiis.pbat q crimia psit pbari p istis.Gof.in pbat ꝯtrarium in violentia z possessioe i suma de cãdes.de.v. Illud aũt no.z idẽ vi recitare Jo.an.post Hosti.de excep.c.pia.in glo.super verbo.viii.dieꝝ circa fi.ibi sz de spoliatione no.eẽ.

Dubium.ii.

Secdm dubiũ erat an istrm valeat si non appeat notariũ eẽ rogatũ.Et tenebaẽ q i dubio ꝑsumebaẽ ipm eẽ ro.z hoc no.gl.i auct.de tabel.§.nos at credim⁹.sup ṽ.iniũgit:ꝯtrariũ vi sentire Jnn.eẽ.de fi.istru.c.i ibi i fi.n.credim⁹ eẽ.z melr⁹.ibi Jtẽ no.vtile eẽ.lz ibi simul referat alios eẽ i opione ꝯtraria ibi alis tamen eẽ.

Dubium.iii.

Tertiũ dubiũ erat istrm pbaret cũ i eo nõ cauebaẽ q spoliatio eẽt facta noie illi⁹ ꝯ quẽ erat dat⁹libell⁹nec ipsomediãte Et arguebaẽ q sic cũ sm formã narratoꝝ i libello ñ erat pbatũ.ar.ff.de pe.hẽtur.si qs libratẽ.i fi.de iureiu.si duo.§.idẽ iulia.ar.C.de fideicõ.li.l.fi.ff.cõ.di.vi fũd⁹de neg.ges.l.põp.in negociis.§.fi.ver.ꝯtrariũ tenebaẽ q lz ñ pbaret istrm q ad illuz ꝯ quẽ de spol.pncipaliẽ agebaẽ vigore iterdicti vñ vi.vigore tñ canonis reintegranda.iii.q.i.dicebatur satis instrz sufficere.

Dubium.iiii.

Quartũ dubiũ erat vtꝝ illa petitio erat admittẽda sup reuocationẽ attẽptat.lit.pẽdẽ.z quasi i fine litis fuisset porrecta Et tenebaẽ q admittẽda eẽt ex eo q vltim⁹spoliat⁹sp audiẽ qñ ñ icõtinẽti spoliatio fit fa.eẽ.de ord.cog.c.fi.ff.cõ vi z vi ar. .l.iii.§.cũ igiẽ.z.l.q poss.C.ad.l.iul.de vi.pu.l.pa.si qs ad se fũdũ.cũ fi.z ꝯsulebaẽ.z p ꝯsilio tenebaẽ q daret termin⁹.xv.dieꝝ reo hmõi qnim⁹determinate q ad tpa locut⁹ẽ ad pbandũ itẽtionẽ suã z q an oia obscuritatẽ de tpe declaret.ar.l.si qs itẽtione ãbigua.ff.de iudiciis.z ar.extra.de rest.spolia.frequens.li.vi.

Causa.ii.

Anno Dñi.M.cccxxvii.die lu.xiiii.ianuarii ppositũ fuit p dñm Reynaldũ i ꝯsilio de quadaz bulla qua ꝯtinebaẽ.d.Jo.Papã.xxii.grãm fecisse epo Tarrecenẽ.vt possit vnire mẽse decanali qdcũqꝫ bñficiũ spectãs ad collationẽ pñtationẽ seu ꝗuis aliã dispõnẽ cuiuscũqꝫ de sua diocẽ p eo q decan⁹z ipse epũs suggesserant pape q reddit⁹decanat⁹ita erãt tenues z exiles q ex eis decia minime soluebaẽ:z hꝯ ꝯcessit papa sub his q vz bñficiũ si qđ vacat vel vacare ꝯtigerit.Jtẽ addidit si tibi videbiẽ:ex his oriunẽ hec dubia vz an vnio fcã sine ꝯsilio z ꝯsensu capituli valeat an dẽat retractari.Jtẽ an idẽ sit si nõ fuit vocat⁹pronus.Jtẽ an vnio fcã ð ñ vacãte i hꝯ casu teneat z sic tria sũt dubia.

Dubium.v.

Primũ dubiũ fuit ibi decisũ p maiori pte auditoꝝ q vsꝫ vniõe hmõi dẽbat requiri ꝯsiliũ capituli.ar.extra.de his q fiũt a pla.sine ꝯs.ca.c.i.z.c.noua.z.c.quãto.z coꝝ q no.extra.de elec.c.cũ ecclesia.z de arbi.cũ oli.nec ob.q papa ipse p se fecit psit ñ fcã de c.mẽtione q papa vi sp itellgẽ facẽ grãm absqꝫ iuris pñudicio alicui:vt.ff.ne qd i lo.pu.l.ii.§.merito.z.§.si qs a pncipe.C.de metropolis.vica.l.i.z extra de rescrip.mandatum.de offi.dele.sup eo.de offi.ord.lz.z.ix.q.iii.nunc vero.

Dubium.vi.

Ad sm dicebaẽ p maiorẽ ptẽ q piõn⁹dẽbat vocari:quia potissime sua itereẽ.ar.l.nã ita.de adop.z.l.his ṽbis z de bo.aut.i pos.l.fi.de mio.in cãe.§.cãe.z.C.si vrse ab hẽ.absẽ.auct.ad hec q trahiẽ.de corpore.i auct.vt spo.lar.§.ad hec z.ff.de aqua plu.arcẽ.l.i ꝑdẽdo.cũ fi.z bñ fact.ff.de na.resti.l.ii.z fi.sz ꝯ vi.de offi.vi.ad hec.i gl.i.in fi.Sed ibi non est tm preiudiciuz in ordinatione vicarii sicut hic quidã:tñ volunt distinguere an sit pronus laicus.z tũc non teneat vnio ipso non vocato.an clericus.z tunc sec⁹vt alias.i similibus distiguiẽ.extra.de offi.le.dilect⁹.z de iurepa.cũ dilectus.Sed ibi loquitur in collatione vbi minus est preiudicium quaz in vnione.

Dubium.vii.

Tertiũ dubiũ vz an vnio teneat de nõ vacãte i Decidebatur negatiue q nõ tenebat pp formã mãdati cuius fines seruãde sũt.ff.mã.diligẽter.extra.de rescri.cũ dilecta.z i.vi.de ꝑbẽ.an de nõ.lz alias vnio possit fieri.de vacaturo:vt p3.extra.i.c.de ꝯsultatõibus.ꝯ.ꝯsiso.de res.spo.cũ vẽissent.Et ad hꝯ q

vi ꝑmissis decisiõibus obstare q i grã subdiẽ si tibi videbiẽ vi.ppter a ꝯplicare pcãtẽ epi q ad hꝯ q vnio fiat alio|nõ vocatꝫ q graue pñudiciũ vẽiẽ:q: nõ ex his ṽbis daẽ sibi plenius arbitriũ sz reduciẽ ad arbi.boni viri.ar.optimũ.ff.de le.iii.fideiussor.§.quãqꝫ.z de ope.li.si libertus.de pẽ.hodie.i fi.cũ fi.z facit hñ.extra.de rescri.cum aliquibus.i.z.ii.R.fi.z vide q ibi no.Jo.an.sup ver.ad eosdẽ.sz nũqd vnio ẽ irrita vel irritanda.z appet casus q dãmõ.extra.de iure pa.illud i fi.sed ibi loqtur i collatõe beneficii vt beneficii z ibi fore aliõ q i hꝯ casu.

Je Mercurii.xv.eiusdem mensis fuerunt tacta quinqꝫ dubia.

Causa.iii.

Dubium.viii.

Primũ an por claustri alias possit suũ mõachũ vacabundũ:vel alias criminosũ p viã iuridice cognitõis punire z excõicare z i hꝯ vi distiguẽdũ an por hẽat i loco supiorẽ abbatẽ an nõ vt i pmo casu nõ possit.ho sic.iupta ea q hẽnur z no.extra.de offi.or.c.quanto.per Ber.z Jnno.aliosqꝫ doctores.z de maio.z obe.c.cũ i ecclesiis.z de sy.sicut.sꝫ qcqd sit de iure stãdũ ẽ i hꝯ ꝯsuetudi cũ z ipsa possit tribuẽ iurisdictionem .C.de emen.li.l.i.z vlti.de diuer.offi.l.vniuersoꝝ.z.ix.q.iii.ꝯquestus .cum fi.z attende distiguendo inter ea que respiciunt regulam z que non.vt bene no.p Jnn.in.c.quanto.predicto.

Dubium.ix.

Scdz dubiũ erat an cũ appellãt a grauamie extraiudiciali si pbeẽ appellatio eẽ deserta:puta q: appellãs nõ fuerit prosecutus p annuz z vltra.an iudex q de appella.cognoscit dẽat pnũciare desertã nõ ob.q pnũciatũ fuerit eã eẽ ad curiã dederunt:Quidã dixerũt vt Frã.de ame.q rõe iteresse dẽat snia ferri puta si multas expẽsas fecisset.ar.C.de se.q p eo q inter est ꝑferũtur .l.i.z.ff.de edẽ.l.vbi.cũ fi.z facit hñ extra.de rescrip.ex pte.i fi.alii vt Egi.de hñ.dixerũt q licet possit iudex cãe pnũciare desertã:tñ sub dubio forte dicebat expedire q nõ pnũciaretur:q: iã pricipale negociũ fuerat itroductũ cui ꝑiudiciũ fieri vẽ si pnũciaretur sup desertiõe pdicta.z sic nõ vẽ tanqꝫ ꝑiudicialis qđ audiẽda.ar.i simili.ff.de peti.hẽ.diu⁹.§.fi.z.l.si qs libertatẽ.de excep.si post.Tertii z maior ps hꝯ tenebat q pnũciari dẽbat sup desertõe q: de qua recognouit iudex eẽ.ff.de iudi.l.de qua re.z extra de cã posseẽ.z propter.c.cum super.in fi.z allegabatur p textu.extra.de appel.c.sicut appellationẽ.in cle.z hec vẽ verior opinio:cũ tamen doceretur de iteresse appellatis:vñ bonũ eẽt sup hoc iterrogationẽ fieri z sic erat obtentũ p maiorẽ ptẽ.ar.iurium predictorum.

Dubium.x.

Tertiũ dubiũ erat ex eo q qdã frẽr de or.suoꝝ ingressus fuerat ordinis sci bñdicti florẽtie:idẽ vo fraẽ icusabatur super eodẽ facto z reuocabatur ad suos frẽs or.suoꝝ pdicti q frẽs obtinuerũt sniaz i ptibus ꝯ frẽm hmõi mõachatũ:ipse aũt appellauit ad cu.ro.z cãm hmõ itroduxit z citatis ac cõparẽtibus fribus supradictis dedit ꝯ eos libellũ i cã app.pfata.verũ ipsi porrexerũt z dederũt quãdã exceptionẽ sup iure reuocãdi domũ p eo vz q alia de cã ad cu.ro.venerant puta missi p alio arduis cãis mõasterii sui:z or.z dubitabatur an huiusmodi exceptio dẽret admitti:Et dicebatur q nõ.q: non erat cã sufficiẽs quare domũ debuerãt reuocare:nã lz p cãis arduis eẽnt missi:nõ tñ appebat q cãe eẽnt tales ex qb⁹quis hẽret ius reuocãdi domũ p id qđ hẽ.ff.de iudi.l.ii.§.lega.z i auct.de scissimis epi.§.reuerẽdissi.fo apocrisarii.z.§.si vero epi q possent vẽire vt agerẽt nõ vt ꝯuẽtionẽ aliquã sustinerẽt:z sic ius reuocãdi domũ vẽdicare nõ possent vt i.d.§.leg.z.i.§.sz si agit:z ar.eoꝝ q no.sm Jnn.extra.de fo.ꝯ.c.lz.in mag.gl.z de hac mã vide i spe.de reo.ṽ.Jtẽ legati.z i sum.Ho.de excep.§.fi.ṽ.Jtẽ effect⁹.z.ṽ.se.Jtẽ z alia rõ videbaẽ monẽ vz sapẽ crim.z sic ẽt eẽnt si eẽnt i bonore misterio vt publico ꝯstituti nõ vẽ q hẽant ius reuocãdi domũ.saltẽ quãdo dẽant satisdare.de iudicio sisti.ar.ff.de adul.si adulterii.§.fi.lz sit ꝯ.ff.de accu.l.hos accusare.i pn.Sz Guil.durãdi hos hz p expedito q oẽs q alias hẽnt ius reuocãdi domũ ẽt accusati si possint iurare.z no.i spe.de accu.ṽ.Jtẽ nec legatus et.ṽ.Jtẽ nõ possunt.i fi.hẽs.de accu.§.qs accusari.ver.i.excipiuntur.z ver.q ꝗ ibi nec hi.eẽ.

Dubium.xi.

Quartũ dubiũ erat tale Papa Jo.xxii.cessit cuidã capellanũ sub bulla p bmõi vbante i capellanũ nrm recipim⁹ et i capellanoꝝ nroꝝ ꝯsortio aggregam⁹ vt apostolici fauoris t gře munẽ plen⁹ pfruaris tc. ꝗrebaᷣ an bmõi capellão extra curiã mortuo ꝯcẽcni bñficia sua vacare i curia pp reseruationẽ quã fecit Clemẽs.v.de bñficiis capellanoꝝ. Et tenebatur pᵒꝭ ꝙ p mortẽ Jo.pape bic capellan⁹ supstes ẽẽ ñ desiit capellan⁹ t ꝰ ppter rõnẽ adiectã illi⁹.§.vt apostolici seu sedis apostolice tc.rõ.n.dꝫ vires t significatũ vbi ppositi ãpliare si ãpliatia nõ fuerit.vt.ff.de le.ii.cũ pꝫ.§.dulcissimis frib⁹.t de le.iii.nomi debitoris.§.fi.de acq.pos.l.fi io q.C.q̃ sit lõ.cõ.l.i.t.fi. Jtẽ fac lex iurisperitos.ff.de excu.tu.i pñ.C.de pñ.agẽ.in reb⁹.l.pnapco.nec ob.ff.loca.l.iiii.q̃ ibi sũt vba q̃ ad dis. vellet tc.q̃ vba bñt reflexionẽ t respectũ ad certã psonã q̃ deficiẽte volũtas declarari nõ pt.de ac.t ob.sub ac.cũ si.t eodẽ mõ rñde.ad.l.de cõ.t de.si ita cõpsiũ.t de le.i.si ita.§.illi si nolet.cũ si.sic et rñdet ad.c.extra.de refer.si grõse.q̃ ibi ẽ simile vbũ puta ad bñplacitũ nrm. Jtẽ alio mõ rñdet ꝙ ibi loqᷣ i mã odiosa t exorbitãte a iure cõi.ar.l.cũ qdẽ.ff.de li.t post.t extra.de re iu.c.ea q̃ a iure.nec ob.ff.de excu.l.fi.q̃ ibi si non exerceret offim stat p eũ.t iõ sibi pĩudicat.ff.de cõ.t de inf.de ꝯ emp.l.labeo. Sꝫ adhuc remãet dubiũ an bñficia morientis extra curiã vacẽt i curia p ocãz reseruationẽ t distigue an Cle. reseruãt bñficia olim capellanoꝝ an capellanoꝝ simpliciᷣ an capellanoꝝ cõmẽsaliũ.si olim expediũ ẽ.ar.illoꝝ.q̃ no.ff.de al.iii.l.ꝗtiu.§.illõ.t.l.bẽs me⁹.§.duo. Jtẽ e⁹ ꝙ no.e.ti.l.vltimo.in pñ. Jtẽ.e.ti.l.fi cui.de an.t er.le.pedicul.§.labeo.fo casu idẽ cũ sit rõ eadẽ mouẽdi pricipẽ vbiqꝫ ad reseruationem t bmõi faciẽdã si idẽ iuo dꝫ bẽ.ad.l.acq.l.illõ. Jn fcio casu reseruatio tñ stabit i t̃mis suis ad bñficia cõmẽsaliũ restrigaᷣ.ff.de exerto.l.i.§.io q naue.v.i reigiᷣ dubia.de le.iii.nõ aliᷣ.t de suppel.le.l.labeo.cũ si.

Dubium.xi.

Quitũ dubiũ erat duplex.vꝫ an appellat⁹ i cã bñficiali possit.ꝓseq cãm ipsi⁹ ap. i curia ĩ penã ꝯtumacie appellãtis si obstãte ꝙ appe.ĩ.x.dieꝝ intimata nõ fuerit app.t an talis appe. possit deuoluẽ i fauorẽ appellan t i odiũ appellãtis. Jtẽ dubitabaᷣ sub eodẽ ꝓponẽte t scribẽte in libellis sup igetatõne t ptur baũe t sup ciꝭ ꝯcludẽs satis pbet si ꝯstet p pducta reũ appellasse a pnisiõe appellan agẽtis t ab iductõe possessiõis qua appellat⁹ ẽ bñficii possessionẽ adept⁹ cũ nulla alia pturbatio sit pbata. Ad primũ vᷣ ꝙ talis appe.non possit deuoluẽ.p decre.cãm electõis.de ele.i cle.ibi.tñc demũ ad sedẽ eãdẽ tc.t i.e.c.ibi:itimatio nõ aliᷣ fcã oim tc.ex qb⁹ vᷣ velle ibi ꝯstituẽs ꝙ nullo mõ t nulli valeat app.nisi fuẽt forma dicte decre.q̃ q oẽ dĩc nihil excipit.ff.de penu.lega.l.nõ oẽ.t no. C.ma.i.l.a pcuratore.i gl.t fac optie.ff.de postul.q̃s ꝓhibet. t isti.q ali.li.vel ñ.fo rñso.cũ si.ꝯtũ tñ lasultũ ẽ.t ꝰ ꝫ.o.Egi. de bñficio idẽ ẽ vᷣ tenẽ Jo.an.i.d.c.cãz elec.i gl.q̃ꝫ no. Jn no.tc.circa fi.ibĩ ꝗre ꝯsulo tc.t ita visũ vẽret t ꝯ.t p hac p te vidẽtur facẽ rõ eẽ q̃ q cert⁹ ẽ certiorari nõ dꝫ.vt.ff.de ac.emp.l.i.§.vẽdito.t.§.fi.de edi.e.l.i.§.oẽ.t.l.fi tñ fi.qui c.extra.de re.iu.cũ q.fi ꝯ appellat⁹ iã ẽ cert⁹ de appe.frustra ẽ alia itimatiõe ꝗri vᷣ.t ad op:ic rẽit tex.i decre.cãm.circa fi.ibĩ:nisi ad appellatũ tc.vbi vᷣ sufficẽ qualiscũqꝫ vbat ad noticiam appellan. Sꝫ ad istõ ar.posse faciliᷣ rñderi t ẽt ad dictũ tex tũ.c.q̃.i decre.cãm.nõ simplex certioratio reqrᷣ:sꝫ ꝙ.ĩ.certũ tpo vt pꝫ i pñio rñso eiusdẽ.c.t i pdicto.v.iiii. Si vo.ĩ.dictũ tpo fuisset certiorat⁹ t bẽret certã plenã noticiã.de appellatõe vᷣ satis ꝯcludẽ.ar.pdictũ vex alia fa rõ vᷣ q̃ fortius vrgent:q̃ ꝙ fauore alicui⁹ introductũ ẽ tc.t licitũ ẽ cuiqꝫ renũciare iuri p se itroducto.C.de leg.i.q̃õ fauo.de pact.j.fi q̃s i conscribẽdo.t.ff.de pact.l.pacti.t de mioꝝb⁹.l.fi index.cum fi. Sꝫ dcĩ bẽr.ꝓuidꝫ appellato ñ appellãti:vt pꝫ i fi.dcẽ.gl.ibĩ solutio apposita tc.vbi ꝰ expꝯse dicit Jo.an.ꝯ vᷣ.ꝙ liceat appellatio vti app.t si nõ fuerit itimata:nec ob.l.q̃s ꝓhibet:q̃ ibi ꝓhibitio sit pp bonorẽ ꝓtoris t pp iprobitatẽ postulãtiũ vt ibi no. Jtẽ nec illã isti.q ali.lꝫ.q̃ ibi expꝯse ponitᷣ.p cã spãliᷣ fragilitas mulieꝝ q̃ hic cessat ad tex.decre.cãm.ibi:tunc demũ tc.t ibi:itimatio nõ tc.dico ꝙ ille tex⁹ bꝫ itelligi sm itentionẽ disponentis t cãm disponendi.de deci.ex multiplici.t c.ad audiẽtiã t ꝯ.ꝓb c.fi.t de refer.mãdatũ t mẽtẽ legis pon⁹ q̃ꝫ vba dicem⁹ attẽdẽ.ff.de legi.l.scire.t de adime.le.l.iiii. §.ꝯditioẽ.t.C.de li.pre.t ex.l.iii.xxviii.dis.c.oẽs t.c.sedulo. cũ igiᷣ ꝯdẽ.itẽio fuerit ꝓuidẽ appellato vᷣ sufficẽ talis certificatio de qua ipse repiᷣ.

Dubium.xii.

Scdã ps dubii erat an libellãs tc.vt.ꝫ pꝫ.ad quã dicebamr⁹ ꝯsulẽdo ꝙ sufficiẽs erat pbatio igetatõis si docẽmus reuꝫ vt pmittiᷣ appellasse:t p ꝰ allegabaᷣ gl.Cõpo.de dec.c.statuim⁹.li.vi.sup v.ipugnat.t de rescri.c.mãdatũ.in.iii.gl.sup v.ꝓseq.v.sꝫ nunqd bẽs tc.t de ꝰi spe.sub Rub.de act.t pe n.§.sup actõib⁹.v.sꝫ qriᷣ.t.v.sꝫ ꝙ o:dꝯ dꝫ.t.v.sed nunquid.

Causa.iiii. Dubium.xiii.

Idẽ Meuse die veneris.xxiii.positũ ẽ ios.tale fuit cũ qdã p certa sũma pecũe quã dicebãt ipsꝫ dẽre ex cã emptõis cuiusdã dom⁹ ꝓtẽdebat se ee excõicatũ iniustissimo ꝓtẽdebat pcessum ꝓnũciari nullũ t ipm iudicẽ rõne iniuste pcessus nec nõ iniq̃ renũciatõis t actõis a cẽr iniuste sibi actionẽ ꝓmissoꝝ illatẽ petẽit ꝯdẽnari i dãnis iteresse t expẽsis t tenebaᷣ p maiorẽ ptẽimo q̃nsi p oẽs ꝙ iudex bmõi dẽat ꝯdẽnari pti q̃relãti i dãnis t iteresse.et ꝙ hõs erat ꝯclusio q̃ ad iniuriã. Jtẽ ꝙ null⁹ erat pcessus t ꝰ vltimuꝫ sic pbabaᷣ q̃ de pcessu ꝓcedẽte fuiaꝫ diffinitiuã ñ appebanq̃ fuia ꝓtẽdebaᷣ sup debito et lataꝫ iudex pcessum ꝓtẽdẽt de q̃ aliqualiᷣ nõ ꝯstabat.et sic fuia ꝓcedẽ nõ potuit nec tenẽ cũ pcessus pambulus nõ pateat.ar.extra de pbatio.c.qm ꝯ simile.i fine.et coꝝ q̃ ibi no.p Ber.t Jnn.t vide q̃ no.p eũdẽ Jnn.de offi.de le.c.cũ i iure.sup v.de mãdato.t fac extra de fide istru.c.i. C.de mãdato pri.l.i.t de arbi.l.ne i arbitrio.§.finaᷣ t cũ.t vide q̃õ de bmõi ꝓcẽsso tãgiᷣ i spe.de fuia.t bis q̃ iã iam sequũtur.§.vt ãt.v.t no.sm q̃sdã.t de pbatio.§.fi.v.sꝫ põe.t de instru.edi.§.restat.v.i sũma si recte.de fuia excõicatõis.sꝫ taliꝫ dicebaᷣ:ꝙ cũ fuia excõicatõis trib⁹ modis dꝫ iniusta eẽ.ex cã.ex aio t ex oe.vt no.extra.de sen.exõ.sacro.sup v.b iusta.t p Hos.i sũma.e.t.§.q̃s sit ei⁹ effect⁹.v.si vo iniuste.t de his trib⁹ modis bẽtur.xi.q iii.§.q̃õ ꝯ.t.§.cũ ꝯ.c.si eps forte fractũ dũs ꝯsequẽ.ꝯ fuia cẽsetᷣ iniusta:vt.d.c.sacro.t.e.t.c.cũ medicinalis.li.vi.ex his ꝯcludebaᷣ ꝙ ꝯclusio sup iniuria fcã dẽbat ꝓcedẽ. q̃ videbaᷣ dol⁹ ꝓsumpt⁹.ex ꝰ potissime.q̃ is ad cuius istãtiã dicebaᷣ excõicat⁹ ꝯfessus fuit ad suã petitionẽ hoc fcm ñ eẽ. sed sic iudex facit ꝙ scienit se facẽ ñ dẽre.ar.ff.de opi.c.fi pcuratorẽ.§.fi.et ad.l.falsa.dolo.et.C.de iur.l.fi ñ ꝯuicii.et ad.l.cor.l.i.§.du⁹.et ex re.nã ex re ꝯcernẽdũ ẽ q̃ q̃s aio fecerint vt tenet no.ff.de iur.l.illõ.pri.rñ. Jta ꝯ excõicatõis iniuriaꝝ tenetᷣ vt no.xi.q.iii.c.illꝫ.et dꝫ extiatio iuriẽ p iuramentũ taxari iuxta q̃õ no.ff.de iur.l.iuriaꝝ estiatio.t ar.coꝝ q̃ no.ff.ꝙ vi aut clam.l.sp.§.iꝰ iterdicto.t isti.de v.ob.§.fi.t.i spe.de fru.t interes.§.viso.v.i.t aspenul.t ex pmissis ẽt pꝫ multo forti⁹ ꝙ iudex sic male iudicãs tenetᷣ ad dãna expẽsas t iteresse.vt pꝫ de sen.exõ.sacro.§.cũqꝫ.t ad hoc.ff.de var.t extra.cog.l.fi iudex.t de iudi.l.fi filius fc.et isti.de obl.ex q̃si delic.in pan.cum fi.

Causa.v.

Ic Lu.xxvii.eius.mẽ.iãuarii.ꝓpositũ ẽ p dñm Durãdũ fcm tale ad petitõez q̃rũdã religiosaꝝ q coram ordiario ꝓduxerãt q̃õdã istrm i q̃ ꝓta facie ꝯtinebaᷣ.de q̃dã ordiatõe fcã p fũdatorẽ loci sup multis q̃ dcẽ religiose dẽnt pcipẽ p alimẽtis et sustẽtatõe ipsaꝝ a q̃dã q erat deputat⁹ ꝓceptor ibidẽ ꝓfat⁹ ordiari⁹ viso et itellecto bmõi istro mor⁹ ex ĩformatõe ipsi⁹ mãdauit monẽdo ꝓceptorẽ pdcm q̃tẽn⁹ ꝰ pẽa excõicatõis q̃s ex tc tc.satisfacẽt religiosis ꝓfatis.ĩ.certũ tminũ sup illis q̃ petebãt vigore istri ꝓfati.a q̃ monitõe p ptẽ aduersã extitit appellatũ ad Archiepm Bituricẽ.q erat metropo. sꝫ ad papã deuuĩ cã ẽ itroducta i cu.ro.et libell⁹ duplex dat⁹ p pte religiosaꝝ vn⁹ sup pcessorio q̃ se tãqꝫ spoliatas petebãt reparatõem supstiui nicti dñaꝝ q̃s dicebãt hẽdẽ piom ꝯ ordiatõnẽ fũdatoris inibi posuisse.sup his igiᷣ multa dubia vertũᷣ.

Dubium.xv.

Primũ an dcã mõitio tẽuerit et sit iusta et tenebaᷣ p.x.ꝙ mõitio de iure pcessit maxie cũ de alimẽtis et de alimẽtatione dñaꝝ agebaᷣ vbi sufficiebat pcessus sũmari⁹ ar.ff.de fer.l.eadẽ oẽ.me.et de his q sũt sui vel ali.iur.l.fi iudex.et de li.ag.

ff. qo ali. §. fi vel peno. r. §. memisse. r. C. de his q a no̅ do̅ mãn. l. fi. r sic videbat̃ eis q̃ n̄ oportebat p̃tē adu̇sã ad monitionē vocari. r p eis b̄n fac. ff. de bo. po. ei qui. l. iii. §. fi cũ i gl. mag. ibiq̃z no̅ q̃d de. r cũ gl. ibidē vltemẽ dy. r ray. r facit p h̄. ff. qo ordo. i bo. pos. fer. l. ii. §. dies. i tem̃ r i gl. Sz p̃i. dicebat sibi videri q̃ p̄s ad mõitiõez debat vocari. ar. C. si vt ab hēdi. se ab. auct. ad hec. alias icipit si oẽs. r cõgiat̃. i auct. de ec. ri. §. ad hec. et de bo. auc. iu. p. s. l. fi. de mio. i. cõc. §. cũ et si cui plus q̃. p. l. fal. l. i. §. cũ dz. et ille tex. optie fac q̃ lz carta vel tabule te stiũ appeãt et de his iudex fuit ĩformat᷒ vñ legatarii et cre ditores debe̅t vocari vt ibi pz. et p h̄ bñfacit ẽ. de. c. v. fi. sepe. §. citatõez. dz. n. p̃s citari ne vitas occultaret̃. et facit q̃ no. in spe. de snia. §. vt āt. et. viii. q. z. c. oĩa. Dubium. xvi.

¶ Sc̃dz dubiũ erat an ad ap. p̃dicta alt̃natiua p̃cedẽt. Et p̃ .d. Eg. dicebat̃ legitĩa p p̃suppofita. q̃si modi legitĩa er go ap. illegitia. q̃ 2̃ioz eadē ẽ discipliã. ar. ff. de. ar. le. q acci sare. et de his q nt̃. s. vel. ali. in. l. i. i p̃n. cũ fi. aliis h̄. iz. idē tene bãt p alia rõnē vz q̃ alt̃natiua et sic icerta. vñ appellão vi va gari cũ discrimie alião q̃ n̄ lz. ar. ff. de iniurijs. l. ptor edixit. §. q̃ āt ait. et de fi. s. l. q̃ si ita. et de ep̃cu. iu. l. autozitaet de con fes. l. certũ. iii. Rub. et fac ẽ. de elec. c. ii. li. vi. et. e. t. c. qs duas. vbi hãc p̃tẽ tz Jo. an. nisi appellão hẽret cãm p̄babilē dubi tãdi. iu. ma. l. ff. q̃ lz le. l. i. §. q̃ āt et de h̄ ẽ plẽ᷒ no. p Jo. an. e. z. de ele. sñia q. c. li. et p has gl. hec p̄s ab altia tenebat̃. Sz p̃i. s. arguebat q̃ ap. tenēt. et p̃io q̃ dictio aut q̃ i ca põit̃ ẽ ẽplati ua. vt. ff. de au. et ar. le. si qs ita legauerit. et. l. qm᷒ muti᷒. cir ca fi. et no. ibi gl. sup. v̇. snia. sic āt q̃ o ictio. aut. stat ẽplatiue no. p arc. eẽ. de li. ptec. c. exceptiõis et q̃da. vt. p fer. dicebant h̄ vez cũ põit̃ iter cõpassibilia vt i. l. si qs ita. alias sec᷒ vt hic. h̄ vez cũ ponit̃ int̃ gen᷒ et spẽs. et p̄tinẽs et p̄tẽtũ et sic p̄pe loq̃ lex si qs ita. et docte. p̃dicta exceptiõis. circa p̃n. alias sec᷒ vt i dicta. l. qm᷒ vl̃ sentire gl. sup v̇. snia. et p h̄ extra de sta. re. c. i. §. porro. vbi seu ponit̃ copulatiue. p vt no. ibi parchi. Sc̃da rõ bus᷒ vndecimi erat. q̃ alt̃natiua. si alt̃natiua dici dz hic pone batur iter ĩferiorē et supiorē et inter p̃sonas. et sic vi v̇ificida ap. p maiori et supiori. ar. ff. so ma. Sar᷒ vbi au᷒ m̃ri᷒ stipu lat᷒ ẽ sue nepti sue aut sibi decẽ reddi et sic ipse vi adiector᷒ et eũ sibi ob. et directa actio dabit̃. et fac q̃ no. p. p. de bel. ff. de le. n. l. si ita relictũ. §. fi. et hãc p̃tẽ tz spe. sub ti. de ap. §. nũc tra ctem᷒. v̇. q si dicat. Guil. va. tz p̃mã p. i appe. iudicali sam in extraiudiciali. et sic recitat Jo. an. i dicta decre. si is q. et pau lus post eũ et tenebãt auditores p̃dicti q̃ ap. de qua hic agi tur ẽ extraiudicialis. et sic dicta opinio Guil. va. faceret con tra eos. Dubium. xvii.

¶ Tertiũ dubiũ an dcẽ dñe debãt restitui i possessorio q̃ di cebãt se spoliatas possessiõe vel q̃si iure p̃cipiẽdi illa q̃ sui or diatõem p̃dictã debãt percipe a p̃iono singulis annis. et vide batur p̃ia facie q̃ n̄. q̃ interdictũ vñ vi n̄ cõpetit directe nisi p reb᷒ imobilib᷒ et corp̃alib᷒. vt. ff. de vi et ar. l. i. §. dicimi᷒ i p̃n. cũ si. l. ff. de acq. rex. do. fu᷒. §. icorpalis. et de fmi. l. q̃tẽs. cũ fi. et optie fac. ff. de vsufru. l. sequitur. §. si mã. tñ tenebatur q̃ de bãt restitui. q̃ lz n̄ hẽat locũ iterdictũ directũ. vtile tñ p̃t locũ hẽre et h̄ denotat v̇bũ iure q̃d ẽ i fi. dictu. §. si mã. et dic ibi iu re. i. p̄pue. et q̃ vtile detur etiã p iure. puta p vsufructu. seu p q̃si possessiõe ipsi᷒ p̄batur. ff. de vi et vi ar. l. iii. §. vñ vi iterdi ctũ. et ẽ de relig. do. p̄sumptis. de causa pos. et p cum occa. cum si. Dubium. xviii.

¶ Quartũ dubiũ erat an ipse p̃ionus poterat argumẽtasse nũc p̄ dñas i loco. Et tenebat̃ q̃ nõ. q̃ lz rites eaz q eis ab initio fuerãt depũtate erat nũc᷒ i fũdatõ limitat᷒ ad. l. et. h̄. vi res p̃dictas n̄ debãt aliẽ supaddi. ar. C. de sa. s. ec. ii. plures. et i auct. vt det. sit nu. cleri. §. si qs āt. v̇. nã si nõ. r. e. col. i. et extra. de p̄sti. cũ i vbi de h̄. et ad h̄ bñ fac q̃ alibi dz. q̃ vltra vel 2̃. l. locationis fru᷒ desiderãs non auditur. ff. de lo. pu. fru. l. i. i fi.

Dubium. xix.

¶ Quitũ dubiũ erat an p̃cessus facis p ep̃m li. pẽd. i cu. 2̃tra aduersarios dñaz debãt reuocari p viaz attẽptatoz et dicebat̃ q̃ n̄. q̃ i libello attẽptatoz p̃tẽdebat̃ hmõi eẽ attẽptata ad pe titõem et 2̃tẽplatiõem dñaz. Sz n̄ p̄bat̃. vñ reos int̃ alios r̄c. vt. C. reos int̃ alios acta. i rubro et nigro. eẽ de re iud. c. q̃m̃.

cũ fi. r mouet et. q̃ tẽtia p̃sona fuit q̃ attẽptauit vñ nõ vl̃ dẽre p auditorē appe. reuocari p viã attẽptatis: vt no. Joã. an. ex tra de ap. n̄ soliũ sop v̇. reducẽdũ. nisi iurisdictionē iudicis ad quē appellatũ extitit ipediret. de offi. dele. c. i. r h̄ magis corro borat̃ ex eo q̃ p̃dicti audit. dicebãt vt p̃mittit̃ q̃ hec ap. erat ex̃iudicialis. r sic talia attẽptata reuocari nõ debẽt p modũ at tẽptati s̄z p̃pẽdẽt ex cuẽtu futuro. ar. ex. de elec. cũ inter. R. r. c. 2̃siderami᷒. r. c. cũ no h̄oli. r no. i. d. v̇bo. nõ soliũ p eũdẽ. r idẽ tãgit Egi. r ad hoc ea q̃ no. p Jnn. extra. de excep. dilẽc. r p Jo. mo. extra de ele. cupiẽtes circa fi. sup v̇. gfa. ibi. s̄z põe r̄c. r facit bene p p̃ia rõe. ff. de liti. l. i. §. i. r de rei vẽdi. re. a quo cum. l. sequenti. Causa. vi.

Je Mercurij. xxix. ianuarij. p. d. Odomar r ẽ factus tale. domin᷒ cardis. Aumonē. tpe pape Jo. xxij. p̃uidebat cuidã domio gerardo de Archipr̃sbiatu cu iusdã ecclesie spectãte ad collatõem suã rõe cuiusdã p̃oratus quē hẽbat i beneficiũ a papa Jo. q̃dã miles p̄sentauit q̃ndaz clericũ ad eũdē. Archipr̃sbiatũ r ad eãdē p̄sentationē ipse fue rãt istitut᷒ vez cũ dict᷒ domin᷒ cardialis obtinuit cãz illã cõmit ti cuidã audit curie r corã eo q̃dã p̄curator cõparẽs noĩe ipsi us cardialis r ẽt noĩe dicti domi gerardi petijt i libello p̄nũ ciari p audit. ius cõpetijsse r cõpetẽ. d. cardi. r. ic̃z p̃oratus lo ci 2̃ferẽdi dicti archipr̃sbiatũ. r de eo r̄c. p̄uidẽdi r petijt etiã p̄nũciari p iure Gerarde r p nõ iure p̃dis aduẽsc. dctiũ lite cõ testata iurato de calũia hic r idẽ r ẽt positiõib᷒ r articulis da tis p ptes car. morit̃ r post cp̃s i p̃oratu p̃dicto ali᷒ i p̃oẽ p̄fi citur: r per illum alter de archipr̃sbyteratu p̃dicto p̄uide tur. Ex his dubitatur de duob᷒. Dubium. xx.

¶ P̄rio an iste dz audiri r admitti. Et dicebat̃ q̃ sic p oẽs q̃ iste successit i locũ cardialis r rõe dignitatis seu officũ in q̃ ipse prior succedit cẽset̃ eadẽ p̃sona r sic dz succedẽ in lite r ad mitti ad litẽ. ar. ff. de re iu. l. q i ius ali᷒. r de edẽ. l. q̃dã. §. i. ex tra. de so. cõ. c. dilecti. r faciũt q̃ no. extra de rescr. significauit. r de re iu. Si qs i ius. p Jo. an. l. vi. r dicebat̃ p q̃sdam q̃ si nolebat p̃seq̄ p̄curator hmõi successor dz dari terminus ad 2̃cludendum vel ad dicẽdũ q̃re non dz 2̃cludi r hoc v̇ius. q̃ p hoc nulli fiet iniuria. vera. n. executio nõ hz iniuriã. ff. oc inñr. vel iniur. §. i. r. ij. r. §. q̃dam. r si qs omis. causa rc. quia aut. §. si patronus in fi. cũ fi. Dubium. xxi.

Sc̃dm dubiũ an ex q̃ dict᷒ domin᷒ Gerard᷒ iaz erat mor tu᷒ āte creationē noui p̃oris nũq̃d saltẽ q̃ ad dictũ Gerarduz lit. pẽdẽ. q̃ ad p̃orẽ dict᷒ istitut᷒ p ep̃m ad p̄sentationē nullus posset petẽ se absolui ab istã iudicij. Et q̃dã vt bene. de no. r. p. si dixerũt q̃ sic q̃ecie r capitula ac p̃sone eãm sepatã hẽre vident̃. ar. ff. de iniu. l. āt. §. ex cõ. cũ ibi no. r. ff. fa. her. i hoc mũ do sepatoz sit sepataz cẽ dz. vt. C. de do. int̃ vi. r vx. si marit᷒ ff. de calũp. l. fi. r p emp. l. q fũdũ. §. si fũdũ cornel. cũ fi. Sed alij tenebãt 2̃riũ tñ q̃ecie erãt 2̃nexe non sepate r sub eodem libello p̃tẽe. ar. d. l. i hoc mũdo. cũ sua mã. r. ar. C. de ordi. iu di. l. i. r de ordie cognitionũ. l. ij cũ sua mã. tñ q̃ nõ intererat petẽtis vt sic absoluẽtur r sic nõ dz admitti. ar. ff. de ac. r ob. io. q mãda. l. si p̄cura. §. si mãdati. r ad exhi. l. ligni. §. fi. vbi d̃ hoc. r de furo cor. l. doli. §. fi. Jtẽ q̃ snia fert̃ 2̃ defũctum r sic nulla est. ff. de iudi. l. de qua re. §. fi. r q sen. sine ap. resim. l. i. de re iu. l. ven᷒. sec᷒ forte si p eo saltẽ ad effectũ libertatis: vt. ff. de fideicõ. li. l. cũ q̃si. i p̃n. r no. i dicta. l. p. r. ff. de re iu. l. i sũma. §. fi. r dcã. l. de qua re. Jtẽ istãtia nulla ẽ cũ mortuo nec p̃t eẽ vt pz dicta. l. i sũma. §. fi. r de iudi. l. rã ex 2̃trib᷒. vnde ab illa que nõ ẽ absolui nõ p̃t. ar. ff. de i inf. rup. r ir. testa. l. nã r fi. §. post õ fectũ. r de. ver. ob. l. decẽ. r de edi. edic. l. bonẽ. §. p. cũ fi. d̃ vsu fruc. vel. l. Sẽpron᷒. i. Rub. r iõ. r̄c. r de 2̃di. r demon. tunc q̃. in prin. Secundo loco propositionis mouebatur. a. d.

Dubium. xxii.

Tertiũ dubiũ ẽ tale q̃dã ipetrauerat a papa Jo. xxij. grãz ad p̃xi. vacatur̃ i certa ecclesia et si dignitas r̄c. demũ archi p̃sbi. illius ecclesie maioz octuagẽari᷒ graue ĩfirmitate deten tus ex q̃ iniorum᷒ ẽ 2̃stituit p̄curatores ad resignãdẽ i curia ex cã p̃mutatõis r p̃mutãdũ cũ alio r de his ẽ articulatũ demũ p̄curator p̃dict᷒ i curia resignauit i mãibus vicecãcellarij r cũ q̃dã alio p̃mutauit q erat 2̃sanguineus illius p̄curatoris cu

tuo ẽt bñficiũ nõ valebat ſuiã ꝑte archipſbĩat° ꝺ abbã ẽt iſta ꝑ
modũ articuli ꝙ dict° iſirm° ppeᷓ dcm̃ ꝑcu. ꝯſtituit ad reſi
gnãdũ. qꝛ ꝺe illo archipſbĩatu volebat ſuo ꝓuideri nepoti.
Ex hiſ igr̃ q̃rebaſ an articuli ꝯcepti ſup dcã mã ad fi. ꝓbãn
dũ ꝑmutationẽ hmõi fraudulẽtã fuiſſe ſint ptinẽtes. Et lʒ ꝑ
aliq̃s fuiſſet dcm̃ ꝙ nõ. qꝛ dol° ꝯſpicu° ꝛc. C. ꝺe dolo. l. dolũ.
ꝛ ꝺe rei vẽ. dol°. ff. ꝺe dolo. l. elegant. i fi. ꝛ ꝑ hac pte videbaſ
facẽ a ꝯ̃io ſenſu. ex̃ ꝺe ren. ſi te ꝓbẽdã. cũ ibi loq̃r i caſu certo
ab iſto diſſimili puta cũ renũciãs i fraudẽ nõ ẽ i firm° ſʒ alius
cu° forte ꝓbẽdã tãq̃ʒ pigniorẽ captabat. vñ cũ i ſuo caſu loq̃
tur ꝺe alio nõ videẽ ſenſiſſe maxĩe dum decr. illa ꝛ ci° decĩſo
ẽ ꝓbatũ a iur̃ cõi. ff. ꝺe cõd. nõ oiũʒ. ꝺe ꝯſt. ꝑn. l. i. i fi. ꝛ ſac. xvi. q. i.
hic ꝛ ex̃. ꝺe ꝑbu. c. ſane. ꝛ ꝺe fi. ꝑſ. c. iſ q. i fi. vel. vi. vex allega
tiõib° hmõi nõ oſtãtib° tenebaſ ꝯ̃riũ p oẽs ꝛ ꝑ ꝑ dcm̃. c. ſi te. qꝛ
ꝯditor illi° decr. nõ ſolũ ꝯſiderabat caſũ ꝑdcm̃ ſʒ ẽt regulã oĩ
ſpõſioñ a iuridicã quã ꝑmiſit inn. dũ ꝑõ illa dʒ magis attẽdi
ꝛ cã eiuſdẽ q̃ſi i tex. põit ibi dũmõ ꝺe ꝑmiſſa fraudẽ. ꝛc. vñ il
lud ꝙ exẽpli grã poſtea ſeq̃r ibi vt qꝛ dcõ ꝛc. gñalitatẽ cano
nis nõ imutat nõ. n. exẽpla ꝯſiderare dẽm° niſi q̃ten° lege fir.
manſ: vt pʒ. C. ꝺe ſen. ꝛ iterlo. l. nẽo. ꝛ. ff. ꝙ me. ca. l. metũ. §.
ſʒ ꝙ pter. ꝛ ad ter. l. tici°. rogat° ibi ꝙ mihi vĩ ꝯcludi ꝙ dcã
ꝑmutatio erat fcã i fraudẽ ſaltẽ pſũptã ꝺe q̃ pt ꝯiecturari
duplici rõe. aut qꝛ nõ fit ꝙ fieri dʒ: vt. ff. mã. l. ſi ꝑcu. §. dolũ. ꝛ
. i. dolo. ff. ad. l. fal. l. dolo. aut qꝛ fit ꝙ fieri nõ dʒ. C. ꝺe mu.
. l. ſi nõ ꝯuen. ꝛ ad. l. cor. ꝺe ſic. l. i. §. om°. v. ꝛ ex. re. ꝯcludeba
tur ꝙ ſic ꝑmutatio fuerat fraudulẽta ꝛ ſic iualida. qꝛ ꝯ̃ ꝓhibi
tionẽ iuris. ex̃ ꝺe re. ꝑmu. c. i. vel. vi. vbi ſimpliciſ dĩ ꝓhiberi
ꝑmutatio fraudulẽta ꝛ ſi ꝯcluſio fiet nulla vĩ. qꝛ legiſlatorẽ
nõ vult tm̃ ꝓbaſſe ſufficit. C. ꝺe legi. l. nõ dubiũ. ꝛ extra
ꝺe reg. iu. c. q̃ ꝯ̃. ꝛ facit iſti. ꝺe nup. §. affinitatiſ. cũ fi. ꝙ dicebaſ
ꝑmutationẽ non tenere ꝛ per ꝯñs beneficiũ nõ vacare in cu
ria ꝛ ſic ꝯcorditer ꝯcludebant apoſtolicum admittendum.

℄ Dubium. xxxi.

℄ Itẽ fuit ꝯſultũ ꝑ Egi. ꝙ ꝓcurator gñalis ordi. cui data ẽ
ꝑtãs ꝑ ordi. ꝛ ꝑ ſingulis pſo. ꝺe or. ꝛc. nõ ſit ſufficiẽs ad ꝯpa
rẽdũ ꝑ vno ꝯuẽtu ꝛ ꝑ dixit ſuare ꝛ fac. ꝙ dĩ ꝙ ſinceꝛ mãda
ti. ꝛ c. ff. mã. l. diligẽtiſ. ꝛ extra ꝺe ꝓb. cũ ꝺe nõ. i fi. vel vi. ꝛ ꝺe
reſcri. cũ dilec. i fi. ℄ Cauſa. vii. Dubium. xxxii.

Ic Veneris. xxx. Ja. euiſdẽ mẽſis ꝑ do. Reg. ꝓpone
baſ tale fcm̃. Duo erãt ipetrãtes aucte Jo. ad va
cãs vel vacatur i certã eccleſia q̃libet ſeũ ꝓceſſum ſuũ ꝛ
dẽmũ vacãs vnũ ꝛ idẽ bñficiũ acceptauerũt ꝛ ꝺe eo fecẽ ſibi
q̃libet ꝓuideri ꝑ ſuos executores ꝛ q̃libet a ꝓceſſu alterius
ſniã appellauit. Scõs aũt ſuã appellatõẽ ꝓſeq̃r ꝛ lʒ i appel.
nullos obiect° exp̃ſiſſet tñ poſtea articulãdo dedit obiectus
vʒ ꝙ ꝑmus iã aliud bñficiũ acceptauerat vigore grẽ ſibi f. ẽ.
ꝺ duob° vel trib° dicebaſ feciſſe. dubitabaſ nũqd mõ
dʒ ad ꝑ admitti ꝓbãdũ. ſcõs ad finẽ ꝙ iſte ꝑm° acceptãs vi
deaſ ſuã grãʒ ꝯſũpſiſſe iuxta cle. ꝺe reſcri. c. grẽ. ꝛ ca q̃ no. ꝺe
ꝓb. c. ſi ꝑ aup cleric°. ꝛ tenebaſ ꝑ do. Guil. ꝛ alios q̃ſi oẽs. ꝙ
ꝑm° nõ dẽbat repelli ꝑ iſtos obiect°: qꝛ i appel. nõ erat ſuata
decr. vt circa. ꝛ dicebãt ꝙ hmõi obiect° reſpiciebãt formã ꝑ
uiſionis ꝛ ſic dẽbat appellãs ſuaſſe formã decr. vt circa. quã
qꝛ nõ ſuauit poſtea volẽs obicẽ nõ audiſ: vt i eadẽ carta. v.
aliogn. ſʒ ꝑ nõ vĩ pzia facie clare ſonare i aurib° audientiũ. ꝙ
vʒ p̃ſat° obiect° ipſam formã reſpiciat ꝓpe ꝯſiderãdo obie
ctũ nã illud ꝺe q̃ ꝑmittiſ vĩ hẽe cãm extriſecã adeo ꝙ non re
ſpiciat ipſam formã neq̃ ipſam pſonã directe ꝛ ꝓcĩmẽdo
tñ ſniã ſupiorẽ auditorẽ pt forte eẽ vã ꝛ ſaluari alia rõe. nam
io. mo. car. i pzia ſua gl. ſup dcã decr. vt circa. poſt diuiſioneʒ
tex. no. ꝛ ſentit ꝙ decr. eadẽ. locũ ſp ſibi vẽdicat q̃ñcũq̃ʒ aliqd
ꝯſiſtẽs obiiciaſ. ẽt ſi obiiciẽs ius ſuũ ꝓtẽdat. ꝛ illud idẽ ius
ſuũ velit augeri ꝛ declarari ſeu vrificari ex eo ꝙ aduerſario ẽ
obiectũ. vñ ſm̃ cũ hʒ loci vbicũq̃ʒ ius meũ nõ ꝓſequor. ſed il
lud declaraſ ex fcõ ꝑtis aduerſe. ꝛ ꝑ idẽ no. arc. i. c. c. ſup v. ap
ponit. ꝛ idẽ vĩ ſentire nou° tex. i de. c. ꝛ. ꝺ ele. c. ꝯſtõnẽ. ꝙ ꝙ obii
cit aduiſario. ꝙ grãʒ ſuã ꝯſũpſit aliud bñficiũ acceptãdo: non
ſolũ ius ſuũ opponit: ſʒ aliud i fcõ ꝯſiſtẽs ꝙ directe ipugnat
ius ptis aduiſe: ꝛ ſic ꝓ ſua ꝑtẽ: vt circa. dʒ hẽe locũ ꝑ ſupiora alle
gata ꝛ alle. io. mo. ff. ꝺe hĩs q vt i oig. l. ſi teſtũ. ꝛ bñ vĩ facere
. ff. ad fil. l. iii. §. fi. cũ ſua mã. ℄ Cauſa. viii.

Liud ſcm̃ ꝑ eũdẽ. R. ꝓponebaſ ꝺe. iiii. ipetrãtibus
circa ꝙ fcm̃ certa dubia moueſ. Dubiũ. xxv.
Primũ qꝛ prius dederat certos articulos inſ q̃s vn° erat.
ꝙ lʒ bñficiũ ꝺe q̃ inſ oẽs agebaſ antiq° fuiſſet curatũ: eꝑs tñ
loci dimiſerat iã añ tꝑs grẽ dcm̃ bñficiũ ꝛ duas pſo. ibi eẽ vo
luit vʒ vnũ vicariũ ꝛ aliũ priorẽ ita ꝙ ipſe vicari° curã ipſius
eccleſie hẽret ꝛ ita volebat ꝯcludẽ ꝙ ꝓorat° ille q̃ tc̃ vacabat ꝛ
ꝺe q̃ litigabaſ nõ erat curat° tꝑe grẽ ꝛ ſic ad eũ ꝑtinẽ dẽbat:
qꝛ ipetrauit bñficiũ ſine cura ꝛ ꝯſulebat. d. Egi. cũ q̃ ẽt aliĩ cõ
cordabãt ꝙ lʒ vicari° curã hẽat aiaꝝ: vt pʒ. extra. ꝺe off. vi. c.
. i. ꝛ. c. ad hec. ꝛ her. i. c. ſi. tñ nõ ꝓpea tolliſ q̃n rector eccleſie cu
rã hẽat aiaꝝ ibidẽ ſaltẽ hitu ꝛ nõ actu ꝛ fac. ꝙ no. ꝑ inn. extra.
decur̃ pa. paſto. i. i. gl. ibi. itẽ ſi i collegiata eccleſia. ꝛ i ſpe. ꝺe l.
§. vidẽdũ. v. ſʒ q̃riſ ꝙ bñficiũ. ꝛ ꝑ arc. extra ꝺe cle. l. ʒ. li. vi. ꝛ bñ
ꝑ io. an. ꝺe ꝓb. ſup. li. vi. ꝛ vide ꝙ no. arc. ꝺe fi. pſ. c. i. circa fi.
gl. ſup v. diſpenſari. ℄ Dubium. xxvi.
℄ Scõʒ dubiũ erat an eꝑs poterat vnire vnã eccleſiã alteri
ſine ꝯſenſu capi. ꝛ an ꝑ poſſit ꝯſuetudie itroduci ſine pſcribi.
Et dicebaſ ꝑmũ expediri. ſ. ꝙ ꝺe iure vnio fieri nõ dẽbat ſi
ne cõ. ca. vt. c. paſto. i fi. ꝺe iure pa. ꝛ ꝺe his q̃ fi. a pl. ſine con.
ca. c. cũ vos. ꝛ. c. nra. cũ ſi. fac. hñ ꝙ h. l. ꝺe re. ec. nõ ali. dudũ. ꝛ
. c. n. c. i. li. vi. ad alterã ptẽ dubii. ſ. ꝺ ꝯſuetudie dicebaſ arguẽ
do ꝙ ꝯſuetudo talis nõ dẽbat obſtare capi. ꝛ adducebaſ tex.
p. d. Egi. i cle. ꝺe re. ec. nõ ali. c. ſi vna. i fi. ſʒ illud qbi dꝛ ꝯ̃ria
ꝯ̃ſuetudine ꝛc. vĩ dẽre referri tm̃ ad ꝑximũ ibi dcm̃ tñ io. an. dicit
ꝙ referſ ad totũ: ꝛ ad vtrũq̃ʒ dcm̃: ꝛ vide ꝙ no. inn. ꝛ hoſ. vt
ec. ꝺe. c. i. i fi. vñ ſanius ẽ tenere cũ illo ꝙ no. io. an. i dcã decr. ſi
vna. i fi. gl. ſuper ver. ꝯſentiente. Dubium. xxvii.
℄ Tertiũ dubiũ erat an obiect° datuʒ ꝯ̃ ſcm̃ ꝑ q̃rtũ ꝙ ſ. idẽ
ſcm° erat minoris etatiſ tꝑe grẽ ſic formãdo ꝑ vba ꝑdcã erat ſuf
ficiẽs cũ nõ ſpecifice ꝛ expſſe fuerit declaratũ ꝺe ãno ꝛ menſe
grẽ ꝑdcẽ. Et dicebaſ ꝙ ꝯſueuit teneri ꝙ in obiectu hmõi de
bebat declarari ꝺe menſe ꝛ anno ꝓpter teſtes examinãdos
ſuper articulo vt melius poſſent deponere ꝛ examinari.
Cauſa. ix. Dubium. xxviii.

Emũ ꝑ. d. fri. ꝓponebaſ dubiũ tale: vʒ an ꝯceſſa
ſemel remiſſiõe ad ptes vtriq̃ʒ ptĩ. ſi alſa ps
repugnauerat reſcriptũ q̃ data erat ptis examinandi ꝛ
ſuccũberit an eidẽ ptĩ poſtea remiſſiõeʒ petẽti dẽat hmõi re
miſſio iterato ꝯcedi: ꝛ dicebaſ ꝑ. G. ꝛ q̃ſdã alios ꝙ nõ. ꝛ fa
cit extra. ꝺ ꝑui. cũ oli eſſent°. ꝛ q̃ no. ꝑ arc. extra ꝺ teſti. ꝑtitũ.
ſup v. ꝓductos. circa pn. gl. eq̃litas eni i iudiciis ẽ ſuãda. vt
pʒ. C. ꝺe fruc. ꝛ li. ex. l. fi. ꝛ ꝺe ꝑp. ſa. ſcri. l. i ſacris. ii. circa fi. l.
. xii. ꝛ. ff. ꝺe ar. ſi cũ dies. §. p. cũ ſi. aliĩ vt rege. dicebãt ꝙ ſi cã rõ
nabilis allegareſ q̃re dẽret dari remiſſio tc̃ eẽ ꝯcedẽda petẽti
alias ñ i pzia tñ opĩ. fuit maior ps. Cauſa. x.

Ic pzia februarii eodẽ ãno ꝑ. d. B. ꝺe nõdũ: tale du
biũ tãgebaſ: lata ſnia ſup poſſeſſorio recuperãdo ꝓ
ſpoliato q poſſeſſionẽ bñficij ſui ꝑdiderat a dcm̃ ipetrãtis iu
dicib° ſup executõe ſnie ꝯparuit ꝑo aduſa corã eiſdẽ nec i pzi
uilegiũ exẽptõis aliqd allegauit: ꝛ tñ ſuis ſeu ipſoꝝ mãdatis
parere voluit i poſtea võ corã ſcdis iudicib° ſup ꝑ ipetratis
ꝑdcm̃ ꝓuilegiũ allegauit: ſi tñ ſe obtulit ꝓbatuꝝ nec ꝓbauit
ſʒ ſumimũ ꝯpetẽtẽ ſup ꝑ hũiſſet finaliſ illi iudices ꝯ miſerũt ad cu
riã ꝯſulẽdũ ꝛ ipetrati ſũt tꝑij iudices ſup executõe ꝑdcis corã
q̃b° ſpoliãs ꝯparuit ꝛ ſupradcm̃ ꝓuilegiũ ẽt allegauit ꝛ ſe ob
tulit ꝓbatuꝝ nõ tñ ꝓbauit vñ iudices circa idẽ negociũ dubi
tãtes itex cãʒ nõ ſolũ ꝓ ꝯſilioꝛʒ decidẽdã ad romanã curiaʒ
ſmiſerũt: ꝛ tc̃ ẽ ꝯmiſſa auditori ꝑdcõ ꝛ ꝓceſſu hito ꝑ eũ fcõ.
Poſtremo dubitabaſ an p̃ſat° ſpolians dẽbat admitti ad
docẽdũ mõ ꝺe priuilegio: ꝛ ſi non qualiter ſnia per auditorẽ
hmõi ſit ferenda. Dubium. xxix.
Ad ꝑmũ dicebaſ ꝑ oẽs ꝙ nõ dẽat admitti: qꝛ ſibi debuit im
putare cum in termino peremptorio ſibi aſſignato nihil pro
bauerit: ꝛ ſic vlterius non dʒ audiri: vt. ff. ꝺe iudi. ꝛ. l. poſt edi
ctum. extra. ꝺe offi. dele. ꝯſuluit. ꝛ. xxiiii. q. iii. de illicita. ubi de
hoc. Dubium. xxx.
Ad ſcõm dabaſ ꝓ ꝯſil. d. Egi. qꝺ ꝓnũciaret ſniam teſti.
executiõẽ q̃uẽdã ꝛ qꝺ mandareſ ſnias excõicationis latas ꝑ prio-

res iudices iuiolabilis obseruari q̃sic erat petitũ: vñ s̃m hoc p3 s̃nia moderari vt.ff.de ne.ge.l.post.ii.⁊ cõi.di.vt fund⁹.C. de fi.li.l.fi.extra.de simo.l3 heli.⁊ de accu.qualiter ⁊ quádo. .ij.ỹ.fine.⁊ in de.de ver.sig.sepe.§.verum.in prin.

Causa.xi. Dubium.xxxi.

Adẽ die p eũdẽ do.Be.pponebat̃ de q̃busdã articulis datis p pte ꝯ quã erat obiectũ q̃ erat puer⁹ ipso iure beneficia curato de q̃ agebat̃ ⁊ dabat̃ i articulis p dictã ptẽ q̃ ille icũbẽs erat p totũ annũ a tpe q̃ bñficij extitit possiõnẽ adept⁹ adeo grauí ĩfirmitate detẽtus q̃ nec ad ep̃m nec ad loca vbi ordines fiebãt accedere valebat tpib⁹ q̃b⁹ ep̃s ordines celebauit. Jtẽ dabat̃ q̃ illo tpe erat ĩfirm⁹ q̃ ẽt de lecto surgere nõ valebat nisi p alios poneret̃. Ex his igĩ q̃rebat̃ nũqd sufficeret ita in gñe de ĩfirmitate exprimere cũ de spẽ ĩfirmitatis minime declarat̃: Et l3 videat̃ ꝯ di. cẽdũ.l.q̃ñi.in pñ.⁊ in fi.ff.de re iudi.⁊ si q̃s ĩp.n.§.si pp. de edi.dic.l.i.§.pudic.tñ tenebat̃ ꝯ.aut3: q̃ illa v̄ba scõi articuli dicta ĩfirmus ⁊c. videnť modũ ĩfirmitati apponere ⁊ sic specificationẽ demõstrant v̄bũ.n.ita q̃ ⁊c. vl modũ ⁊ spẽm addere rei dispositiue: vt.ff.de ꝯdi.⁊ de.l.cũ tale.⁊.l.ticio.in pñ. ⁊.§.ticio. Jtẽ satis specificare vĩ ex predictis verbis: q̃ q̃cqd demõstrãte rei satis demõstrate additur frustra ẽt.ff.de po.prele.l.j.in fi.⁊ in decre.dist.xcvj.c.bene.circa prin.

Causa.xij. Dubium.xxxij.

Ecundo dubitabat idẽ do. her. an reseruatio fc̃a p papã Jo.sufficienť pbeť cũ per vnũ tñ clericũ de duob⁹ ad h̄ deputatis scribať cũ ordinasset q̃ oẽs reseruatiões q̃ fierẽt p illos duos clericos scriberenť ⁊ forte q̃ reseruatio alias nõ valeret ⁊ allegabať p pe.fi.a. q̃ non vĩ fides adhibẽda reseruatiõi nisi p duos scribať: q̃ ex q̃ ꝯ ordinationẽ pape ẽ scripta vĩ q̃ surreptitia sit cẽsenda.ar.extra de re iudi.cũ oli.vbi collatio fc̃a p papã in piudiciũ vel enerationẽ ordinatõis suis scẽ p ip3 tãq̃ surreptitia reuocať. s3 ibi rõ: q̃ ibi ordinatio ⁊ pñuciatio ꝯcernebat ius ⁊ ꝯmodũ alioꝝ hic sec⁹: no.n.credẽdũ ẽ papã illud solũ gen⁹ eligere voluisse q̃ ipsius ipugnareť iudiciũ: vt alias di ẽ multe testatore.ff.de mili.testa.l.si miles.⁊ ẽ.l.iij.⁊ fac q̃ õ no.i spe.de ar. §.vt ãt.q̃d sit ꝯpromissũ3.p pria pte fac hñ.ff.de le.j.si nubi ⁊ tibi.§.pe.⁊ fi.⁊ de le.iij.si q̃s in pñ.testa.in pñ. s3 tñ scõa po vĩ verior p casum valde in simili.ff.de ꝯdi.l.duius.§.l3. Et ad ꝯria dicaś: q̃ in illis agit̃ de clausula.derogãte.ca.in prin.posita q̃ ipsa3 pncipalẽ respicit volũtatẽ ⁊ ppriã dispõnis substãtiã hic aũt ⁊ in.§.l3.derogatoria respicit ipsam fidem. ⁊ hoc tenuit.d.Egi.de preben.⁊ alij concordabant.cum eo.

Causa.xiij. Dubium.xxxiij.

Je veneris.vij.eiusdẽ mẽsis pño dubitabať an articuli ꝯtinẽtes obiect⁹ possint declarari: vel an post ad h̄ ẽminus assignat̃: Et q̃dã vt Egi.tenẽt ad sic adducũt p h̄ de testi.ad h̄ alias icipit pñtiũ.li.vi.§.testes.s3 nõ video q̃ hñ fac vñ alij vt frã.de ãne.dicũt ꝯtrariũ.⁊ hñ fac.ff.de adul.l.accusator⁹.⁊ ẽ acc.l.libelloꝝ.§.fi.⁊.c.ti.l.ticia.p3 pño vĩ multũ fundari p dictũ.c.pñtiũ.§.testes.⁊.§.si vo. Jn q̃bus p3 q̃ nõ ob.q̃ articuli fuerũt assignati hic in curia tñ mãdať iudici sup examinatõe deputato i ptib⁹ q̃tenus sup positõib⁹ de curia ad eũ transmissis testes examiet ⁊ addit̃ p hũc modũ pño cũ specificatõe fc̃a sigillati criminũ ⁊ alioꝝ obiectorũ in eisdẽ articulis ꝯtẽtoꝝ. Ex h̄ g̃ vĩ innuere q̃ nõ ob. q̃ i curia pũs sint dati articuli postea tñ i ptib⁹ poterũt ẽt q̃ ad obiect⁹ ꝯ crimina declarari. ⁊ p illũ tex.in hac opi.resedit.d.Egi.

Causa.xiiij. Dubium.xxxiiij.

Ecundo dubitabať p.d.aur.sup articulo sic ꝯcepto ⁊ pbare itẽdit q̃.a.cleric⁹ in ãno ⁊ mẽse ac loco talib⁹ cũ gladio extracto i manu inť fuit societati multoꝝ q̃ tũc ipso.a. associati aggressi fuerũt.B.⁊ ip3 grauiť vulnerauerũt vsq3 ad sanguis nõ modicã effusionẽ. Et q̃rebať nũqd ad effcũ irregularitatis sufficienť articulatũ fuisset: ⁊ tenebať p.d.Egi.⁊ sic.⁊ alioꝝ maior ps ꝯcordabat.maxie q̃ dabat operã rei illicite ⁊ dubiũ ẽ an pcusserit d.cũ: nec õ ꝯtrario ꝯstat ⁊ sic vĩ ab offõ ecclesiastico repellẽdus: vt no.extra de cle.pcus.c.pñtiũ.i gl.ij.ar.xxiij.q.vi.c.fi.

.l.di.si q̃s vidua.⁊ extra.de cle.pug.in duel.c.fi.⁊ illius q̃õ no.de homi.significasti.ij.vĩ hñ h̄ pbari.C.ad.l.cor.⁊ sic.l.is q̃ cũ telo.⁊.ff.e.ti.l.j.circa pñ.ibi q̃ hois ⁊c.⁊ fac ad.l.põpo.de pricidi.l.i.in fine.⁊ alias per beatum Gregoriũ scribitur sic voce ⁊ voce homici.peragit iracundus ẽt cum a lesione pximi manus cessent: ⁊ hoc scribit.li.v. moralis.xxx.c.

Causa.xv. Dubium.xxxv.

Ertio dubitabať p do.Egi. an ad h̄ q̃ intimatio appellatõis hẽat vĩ citatõis pemptorie ⁊ arctet appellatũ sufficiat appellationẽ ipsa3 solã itimari s̃m formã cle.cãs.de cle.an vo oporteat ẽt ip3 pcuratoriũ itimari. Et vĩ q̃ ẽt itimari d3 pcuratoriũ vbi p pcuratorẽ sit appellatio: q̃ ẽadẽ rõ vĩ loci hic: nã iõ statuiť vt fiat itimatio appellatõis vt appellat⁹ q̃ p eã d3 arctari possit certificari an appellatio ip3 arctet vel nõ: eadẽ g̃ v̄ rõ in pcuratorio: q̃ cũ cognito pcuratorio poterit scire an is q̃ se dicit pcuratorẽ fuerit pcurator ⁊ an sit talis q̃ potuerit appellare vel appellationẽ itimare.et g̃ idẽptitati rõis iuris idẽptitas adaptãda. ar.ff. ad.l.aq̃l.l.illud de fonte.l.i.§.hoc ĩsdem.ff.de ver.obl.a ticio. cũ si. Jtẽ alia rõ v̄risiã v̄ificatio totius̃ sumitur ex pticulariũ v̄itate.ar.ff.de le.iij.si choris.i pñ.⁊ de her.isti.h̄ articulo q̃s q̃3 .i.rñ.q̃tiẽs eni significatio sumitur ex vniuiso si aliud falsũ ẽt totã oõnẽ falsam efficit: vt.ff.de re.du.sius q̃ ducẽta.§.vtrũ. ibi id accidit ⁊c.s3 decr.cãm.i eq̃rit appellationẽ itimari ⁊ infra tps certũ ⁊ sub certa forma vt p3 ibidẽ: pa aũt appel. vĩ pcuratoriũ appel.q̃ sine eo cẽ nõ pt ex q̃ p pcuratorẽ extitit appellatũ: g̃ p pcuratorẽ debuit itimari.j. idẽ tps ⁊ sub eadẽ forma.ad hoc ẽt facit illa rõ arguẽdi vbi duo pp vnum vtrobiq3 tñ vnũ ⁊ neutrũ sine altero: vt.ff.de li.⁊ posth.si ita scriptũ.§.regula.de adi.le.l.iij.§.si loci.⁊ si v̄sus.pe.l.j.§.j.⁊ no.in d.§.regula.facit ẽt illa argumẽtatio g̃nalis idẽ ẽ iudiciũ de via ad ẽminũ: vt.ff.de pcur.ad rẽ.⁊.l.ad legatũ.⁊.ff.de aqua plu.ar.sed interdũ ⁊ q̃õ vĩ aut clã.l.nã ⁊ origo. Jtẽ p ista pte optie vĩ ꝯcludere.ff.de cõdẽ.l.i.§.cedere.⁊.§.diẽ.de trãsa.cũ hi. §.si ptor.C.ad fil.l.fi.⁊.ff.ad.l.falci.l.si is q̃ quadringẽta.circa fi. Pro ꝯria pte vĩ tex.decr.cãm.ibi porrecto ⁊c.cũ ibi loquatur de tenore appel.immãdo: nec facit mẽtionẽ de pcuratorio appel.si eni hoc voluisset ẽt õ pcuratore expressisset.ar. .C.de cadu.tol.l.ista.§.finaũt ad deficiẽs.extra.de trãsl.epi. inť corpalia.circa fi.⁊ de deci.c.ad audiẽtiã. Jtẽ q̃ certa solẽnitas reqritur vt hẽat vĩ citatõis pemptorie.⁊ in hoc exorbitat a iure cõi ⁊ sic nõ ẽ vltra suos ẽminos extẽdenda.ar.ff.de li.⁊ po.cũ q̃dã.⁊ õ mili.test.l.ex⁹milit.§.militia.⁊ de ac.⁊ ob. i honorariis.§.l3 cũ rescissa.⁊ fac.ex̃ de pbi.porro.⁊ de fi.pś. .c.i.li.vi.pñe tñ pti vĩ adhẽ.d.egi.⁊ forte poss3 distigui an appel.fuerit insposita p ip3 pcuratorẽ vt tũc dicebat ẽt pcuratoriũ itimari dẽre cũ sit eadẽ rõ vt supi⁹ tãgitur: an vo sola itimatio fiat p pcuratorẽ ⁊ tũc nõ teneť pcuratoriũ itimare pcuratoriũ: ⁊ sic pt itelligi ħa po ⁊ id q̃õ no.p guil.de mã.i v̄ria pte libelli.§.i.

Causa.xvj. Dubium.xxxvj.

Je lune.xi.eiusdẽ mẽsis pponebatur p.d. Adm.tale dubiũ cũdã p suos executores extiterat vigore gie sibi fc̃e de bñficio vacãte puisũ ali⁹ q̃ ptẽdebat idẽ bñficiũ ad se spectare p aliã grãz sibi factã pcurauit p executores suos fieri pcessus ꝯtra aliũ pmũ ⁊ s̃nias fulminari. a q̃b⁹ pcessib⁹: ⁊ s̃nijs ille primus appellauit asserẽs eosdẽ pcessus ẽt nullos cẽ: ⁊ sup hoc ipetrauit auditorẽ i curia corã q̃ libellauit ⁊ petiit ẽt se absolui ⁊ ad cautelã dicẽs vt pmittitur s̃nia3 excõicatõis q̃ i eũ dicebať ẽẽ lata p dcõs executores scõi nullã ẽẽ p eo q̃õ ad istãtiã ⁊ petitõs dci scõi q̃ excõicat⁹ fuerat dicta s̃nia lata extitit si qua erat. Jtẽ p eo q̃õ post s̃nia3 latã ⁊ p̃uisionẽ fc̃am p prios ⁊ rite ⁊ iuste scõi pñipserãt sup eodẽ bñficio facere nouos pcessus. Querebatur exinde an ex bñs cãis debebat pcedi absolutio: Et r̃ndebatur p.d.egi. q̃õ ex cãis pmissis nõ erat ipẽdẽda absolutio ad cautelã: q̃ illi nõ ẽ locus nisi vbi s̃nia ꝯtinet itollerabilẽ errorẽ i ea expssũ3 vel vbi post appellationẽ lrĩam ex cã lrĩam insposita s̃nia excõicatõis ẽ lata ⁊ de hoc illi a quo absolutio hmõnalius d3 peti fuerit facta fides: vt hoc pbatur extra.de sen.excõ.c.vene

rabilib⁹.§.pe.ꝛ vlt.li.vi.ꝛ de offi.dele.cũ ꝯtingat.ſ; hic ô neu tro coꝝ.apparet ğ ñ in hmôi abſolutio ei ꝯcedēda.q̃tūcūq; .n.ꝑdictaꝝ cāꝝ reſpiciam⁹ ſnia ñ eſt nulla.Ex pña ñ q: ñ ſe. q; iudicio ꝓceſſus ſit null⁹ ſ; excōicat⁹ ſit ꝛ fuerit ille ad cu ius petitōẽ ꝓceſſus eſt fact⁹ vt p; ex illis q̃ habent̃ ꝛ no. ex.ô iudi.intellexim⁹.ꝛ.li.vi.de excep.c.pia.Jtē ex ha cã nõ vr̃ nul la ſnia multomagis q: ſtāt ſimul q; pāni executores prio fe cerint ſuū ꝓceſſum ꝑ priõ ꝛ poſtea ſcdi fecerunt ꝑ ſcdo:ꝛ tñ vterq; ꝓceſſus ligat:nec ſeqr̃ ꝓpterea nullitas ꝓceſſus habi ti p ſcdos:dixerūt tñ q; ꝓceſſus ſcdõs nõ valet:q: poſt ſniaꝫ q̃ tranſiuit in rē iudi.ſi ab eodē vel ab ei⁹ ſucceſſore ꝯtrū iudica tū fit nõ valet:vt.ff.q̃ ſen.ſine appel.reſcin.l.i.in prin.C. ô exe cu.rei iudic.poſt ſniam.ꝛ ſen.reſcin.non poſ.l.i.ꝛ qñ ꝓuo.ñ eſt neceſſe.l.i.Sꝫ non ob.q: hic ꝓceſſus fuerūt facti p ſcdos vigore ſepate ꝯmiſſiōis eiuſdē facte ꝛ ꝑtextu gr̃e alteri facte ꝛ ſup alio ñ ſup eodē.vñ ñ debēt ꝓpterea dici nulli.ar.dē.l. poſt ſniam.ii.rñſo cū ibi no.ꝛ.d.l.i.qñ ꝓuo.non eſt neceſ.

Cauſa.xvii. Dubium.xxxvii.

Jdē Die dubitatū fuit p.d.Frã.de amelia an is q appellauerat a ſnia ꝛ ſtetit vſq; ad nouū diē añ finē anni q; ñ fuerit ꝓſecut⁹:tūc aūt nõ fecit aliud niſi q; ipetrauit ꝯmiſſionē ꝛ poſtea ſtetit p men ſem q; nõ introduxit cāꝫ an dēat repelli.ꝛ an ꝯ eū ſit ꝓnūciā dū cām eē deſertā.Et dicebat̃ p.d.Egi.ꝛ qi p oēs q; ſic:q: ñ vr̃ ꝓſeq cām ex ipetratōe ꝯmiſſionis ſꝫa tpe q̃ incipit in cã ꝑ cedē.ar.ex.de offi.dele.grati.ꝛ.c.relati.de ſo.ꝯpe.ñ diligēti. ꝛ. C.de iurſi.om.iu.l.in crīali.ꝛ.ff.e.t.l.ꝛ q:.C.ne fili⁹ ꝓpa. eſt habita.cū ñ.ꝛ ſact.ff.ex qb⁹ cau.ma.ab hoſtib⁹.§.ſ; qô ſimpliciter.ꝛ ô v.obli.cū ſtipulat⁹ ſun.ꝛ dicebat dñs Burã. q: ex q̃ allegata erat paupetas ñ talis ꝓbaret̃ fuiſſe q; eū a ꝓ ſecutōe poſſet rōnabiliter ipedire ñ ꝓnūciaret̃ appellatio de ſerta.ꝛ idē tenebat.p.i.ar.coꝝ q̃ no.p Jnn.ex.de ap.c.ex rōne.

Cauſa.xviii. Dubium.xxxviii.

Jc Mercurij.xii.mēſis eiuſdē p.d.Odonaꝫ: dubitatū fuit iteꝝ ſup eo de quo ẽt q̃ſitū ē.ſ. die.xxix.ianuaii.vꝫ de vltio pūcto an mortuo acto re reus poſſit petere abſolui ab inſtātia iudicii.Et arguebat̃ p infoꝛmantē q; ſic.cum nullus actoꝛ cōparuerit ꝛ ſic vi debat̃ hēre locū abſolutio ꝑdicta.ꝛ dicebat̃ eē caſus. C .de iudicijs.l.ꝓperandū.§.ꝛ ſiquidē.Jtē allegabat̃.ff.de iudi.nõ iccirco.§.ñ.ꝛ eo.ti.l.ꝛ poſt edictū.§.ar.cā inducto.alias ē ſub §.q̃d ñ is.Jtē mouebat:q: cã ñ erat auditoꝛi cōmiſſa niſi q̃ ad pſonā dicti mortui ꝛ illi⁹ q mõ incūbit ꝛ ſic ſ; alius ꝑtēdat ſibi iure collatōis ꝯpetere vr̃ q; ipſuꝫ nõ ꝯcernat iſta ꝯmiſſio. Jtē nec p talē abſolutõ;ꝑiudicat̃ illi collatoꝛi p abſolutōꝫ eē dē.ar.extra.de cã poſ.ꝛ ꝓpie.cū eccleſia.his tñ ñ obſtātibus .d.Egi.remāſit in ſua ꝓpria opinione.ſ.q; nõ dēat dari ab ſolutio.q: ad h qô hēat locū abſolutio hmôi opoꝛteret q; ci taret̃ is ꝯ quē petitur abſolutio.ꝛ foꝛte regreret̃ trina citatio vt p; in.d.§.ꝛ ſiquidē.ꝛ notat̃ p Jnno.ex.de offi.dele.ꝯſuluit circa prin.ꝛ idē tenuit Bene.de nouo.ꝛ oēs ꝑter duos ꝯcoꝛ dabant cū eo vꝫ.d.Pe.ferñ.ꝛ Pe.de talia ter.tenebant ꝯ triũ ꝛ Pe.ferñ.allegauit qi ꝑ caſu.ff.de accuſa.l.libelloꝝ .§.vbi abolet̃ nomen accuſatoꝛis ipſo moꝛtuo reo h ꝑmi tus poſtulare.Sed ibi exponit gloſatoꝛ abolet̃.i.cancellat̃. ꝛ ita dicit eum a iudicii obſeruatione abſolui.Tu aūt atten de quod dr̃ in glo.ſequēti q; ñ abſolute aboletur.ſed cū mo dificatione tex.ita vꝫ vt liceat alii ex integro repetere reū.ꝛ ſic ponderat cām finalē ſine effectū p modū cauſe. Cū igr̃ cã ſit illa.q: nõ debent plures admitti vt ſimul de eīe reū accuſent vt.ff.de actio.l.ſi plures.ꝛ de ſerui.l.ꝛli.§.ſi plures.ꝛ de pla. ac.l.ii.de libe.hom.exhiben.§.hoc interdictuꝫ.§.ſi tñ plures. Et vide qô ibi notat̃ p glo.vt ğ alius aliud admittat̃ nomē rei abolet̃.Jlla aūt cã ceſſat hic.q: nõ ſolū duo:ſed tres ꝛ plu res poſſent ſimul agē ſup vno ꝛ eodē hñficio.vt ô ꝯceſ.p hē.li. vi.vñ ceſſāte rōne ceſſat effcūs.ꝛ ceſſāte effcū materie ceſſat iu ri; artatū ſup ea fundati.ar.ex.ô ph.ſi paup.li.vi.ꝛ.ff.de iure pa.adigere.§.quāuis.ꝛ de iure deliberan.l.in rebus dotali bus.§.ñ.hec aūt p.o.ſ.o.G.vr̃ inconuinciabiliter debere deſē di.p hoc quod notat Jnn.extra de offi.dele.c.conſuluit.circa prin.ibi:cū credimus ꝛc.nā ſm eū ad hoc q; habeat locum abſolutio ꝑdicta neceſſe eſt accuſatoꝛem citari.ꝛ hoc ſatiſ cla re in.d.§.ꝛ ſi qdē.priõ ꝛ ſcdo reſpõ.imo ibi vr̃ regrere q; tꝛ citaret̃.ſed moꝛtu⁹ citari non pōt imo ẽt ſi ante moꝛtē fuiſſet citatus ꝑemptoꝛie ipſum peremptoꝛiū interiret.vt p; ex preſſe.ff.de re iudi.de qua re.§.ñ.ergo nec abſolutio pōt locū habere.Et q; ſupra in ꝯtrū allegat̃ q; nullū ꝑiudiciū genera ret̃ priori.dic imo.q: oia acta iudicii retro habita.ſ.que reſpi ciūt oꝛdinatōꝫ litis ex tali abſolutione ſunt irrita ꝛ pereūt.ꝛ ſic eēt ꝑiudiciū priori cū libellus ſimul vnus cōiter fuit dat⁹ tā p priore q̃ ꝑ moꝛtuo tunc cū ſupſtite.vnū foꝛte poſſet dici ad cōcoꝛdādū ꝑdictos q; ſi ps rea omnino inſtaret ad hoc nomen ipſius moꝛtui poſſet circunduci non p modū ſnie ſed p modū cācellatiōis auctoꝛitate iudicis cum hac adiectōne q; acta iudicii non perirent quo ad prioꝛē ſed remanerēt ſal ua eidē.ꝛ q; nõ fieret ꝯdēnatio expēſarū que alias locum h; ſimpliciter ſiet abſolutio ab inſtātia iudicii:vt no.p Jnn.i.d. .c.conſuluit circa prin.d.Fran.de amelia dixit imitans dcm̃ ſuū q; abſolutio ōbebat fieri ñ vt ab iſtātia moꝛtui ſ; vt abſiſt ſ; p̄t eē q: ñ fuit vocat⁹.vt i.d.§.ꝛ ſiqdē.ꝛ.l.ꝛ p⁹ ꝑemptoꝛiū.

Cauſa.xix. Dubium.xxxix.

Jc Ueneris.xiii.eiuſdē menſis ꝓponebat̃ p.d. Buran.de quodā ep̄o q; ꝯ quendā merca toꝛē q eū ꝯuenerat libellū quē dederat ſup certo de bito aliū libellū poꝛrexit reconuentionalē dicendo ipſuꝫ mer catoꝛem habere quedā bona q̃ erant ſui ꝑdeceſſoꝛis ꝛ ad ip ſum ꝑtinebāt ſup qbus idem ep̄s ipſum recōueniebat.ſ; ex cipiebat̃ ꝯ ep̄m q; dñs camerarius arreſtari fecerat illa bo na ꝛ ſup h ſiebat ſibi qô in curia camerarii ex hoc q̃rebat̃ an hmôi exceptio litis pendentie fuiſſet ſufficiēs ad repellenduꝫ recōuentionalē libellū.Et fuit cōſultū p.d.Egi.de ꝑben.q; hec exceptio litis pendētie hic locū h; ſ; ñ ꝯdēnaret̃ ad petita in eodē libello cauendū eēt ſibi de ſaluando ipſum indēnem aduerſus camerariū q: hic agi vr̃ in rē nõ in pſonā.ꝛ ſic hic h; locū dicta cautō.vt ar.ff.de rei vē.is a quo.cū.l.ſequēti.ſ; allegabat̃ ad hoc p Pe.ſen.extra de reſcrip.c.diſpendia.cū glo.ſua ſup v̄bo pſonalis.ꝛ in hoc ꝯcoꝛdabat maioꝛ ps ma ꝯme ea rōne.q: tunc tpis non apparebat q; tūc ꝓcederet̃ p curiā camerarij.vel ex dñs alius allegabat q; exceptio ꝓcede bat cum ille mercatoꝛ eēt ꝯuent⁹ apud maius tribunal q̃ au dientia palacij.ꝑterea illa lex ꝯ priuilegiū loqr̃ qñ coꝛā maioꝛe lis iam fuerat inchoata.hic aūt ꝓcuratoꝛ camerarij ꝓce debat ex mero officio.q: bona iniectam in curia moꝛtui dice bantur ꝑtinere ad papam.

Cauſa.xx.

Jdē Die p.o.Fran.ꝓponitur talē caſū.pe tebatur.n.poſſionē ſtaitim p viā attēpta ti lite pēdēte.ille aūt q ſic ſpoliauerat dicebat ſe pri⁹ ſpoliatū p ptē aduerſam ꝛ ex tunc iudicez adiuiſſe.puta ſena ſcallū regis Frācie pcui⁹ curiā fuerat recept⁹ in ſalua guar dia ſm ꝯſuetudinē regni frācoꝝ ꝛ cū officialibus eiuſdē ſe naſcal.reuerſus ſe dicebat poſſionē recupaſſe.Ex h oriebā tur duo dubia.

Dubium.xl.

¶ Primū an videatur retinu iſſe poſſionē adeo q; nec ſpo liaſſe dicatur.nec p dñs ille act⁹ reuocetur p viā attēptati.et allegabat q; ſic.q: ſi in ipſo ꝯgreſſu:vel illico recupat ſpoliat⁹ ñ cēſebitur ſpoliaſſe ſ; poti⁹ i priſtinā cāin reuerti:vt.ff.ô vi ꝛ vi arma.l.q poſſionē.ꝛ.l.iii.§.cū igr̃.ſed iſta ſunt paria illi co ꝛ incōtinēti dcīcē ſpoliatē ꝛ infra biduū vel triduū q̃rēdo amicos h facē vt no.in.d.§.cum igr̃.ſup v̄bo excontinēti.ꝛ hñ nota.extra de homici.c.ſignificaſti.ii.circa finē vltime gl. ꝛ facit extra de reſti.ſpo.c.olim.facit ẽt ad hec.ff.de duo.rei. .l.duos.ꝛ de adul.q; ait lex.§.ñ.de teſta.hēdes pali.§.ñ.et hñ .C.de erro.aduo.l.ñ.cum ñ.ſed qdā intendebāt facē differentiam iter illum q querit amicos et illū q vadit ad iudicē.qi pꝛim⁹ videatur hēre magis aīum retinēdi poſſionē.ſed ꝯ eos hñ facit.ff.de noui ope.nunc.l.de pupillo.§.meminiſſe.cū ſimi.

Dubium.xli.

¶ Secūdū dubiū erat an p publicum inſtrm̃ quo ꝯtinebat̃ ptem eē iductā videatur ſufficienter ꝓbari poſſeſſio.Et dicebat Egi.q; non.cum nec poſſeſſio videatur poſſe ꝓbari

p publicā scripturā.ar.ei⁹ qđ no.Gof.in fi.de clādesti.dsp.§.illud aūt nō obstāte.sz p dñs Cdomanū ep maiorē ptē tenebat ptrū.ar.extra de resti.spo.cū ad sedē.§.fi.Ité non pbibet expresse p informatē pbari ꝗ vī pmitti.arg.ff.de pcura.mutuo.§.i.ꝛ ex qbus cau.maio.ꝛ no.§.quod cio.v.q clā.ꝛ ð iudicijs.cum pctor.in prin.extra de spon.c.cum apud. ꝛ de hoc de translati.epi.inter corporalia.circa fi.

C Causa.xxi. Dubium.xlii.

Idē Dic dubitabat ꝛ taliter an decretū qđ ponit in fi.lrāꝝ grē i forma cōi pcesse arcet ordinariū ignorātē seu anteqȝ insinuatio fuerit sibi facta adeo qđ interī nō possit pferre.Et dicebat.d.Egi. qđ nō arctat.Sz ꝯ allegat ð pbē.qđ circa fi.li.vi.ꝛ.c.i.c.dudū vet.ꝛ qđ decretū ꝛc.ipse vō rñdebat qꝛ illa iura loquunt qñ decretū apponit i grā spāli sec⁹ i forma cōi.qꝛ tūc decretū ligat i casū q̄ pditiones fuerūt liqdate vt pz.in cle.de pces.p.c.cū ei quē.ꝛ h nō solū q ad pditiōes.de qb⁹ibi i textu fit mētio sz ēt q ad alias q̄ ptinent in lrīs forme cōis vt ibi no.p io.an.sup vbo ordinarunt.vñ cū in fi.hmōi lrāꝝ talis sit clausula.cū dirigunt.ni alij executori qȝ epo.pfato.n.epo ne post insinuationē hmōi lrāꝝ nrāꝝ ꝛ pcessuū p eos habitoꝝ ei factā de hmōi bñficio interī ēt añ acceptatōz hmōi disponē q̄quomō psumat districti⁹ inhibem⁹.ꝛ postea seqt decretū ad pditionē insinuationis se vī referre sicut ꝛ alias vt supr⁹ ē notatū ꝛ facit ad hec.ff.de condi.isti.cū fuimus.ꝛ de pdi.ꝛ demō.l.ama.cū fi.demū cōiter oēs alij auditores pamī gradus pcordabūt q ad illā ptē ad qȝ in predcā grā mensio fi opponit puta q ad bñficiū qđ se extēdit ad taxatā in lrīs gratie sec⁹ si intra ꝗtitatē sit ꝛ fi se extendat qꝛ q ad h opponit mēsio i grā.ar.d.cle.cū ei quē.§.sec⁹.ꝛ hꝫ tz dñs duran.Sz tertie vī qđ ēt i grā forme cōis limitatio mēsio referat ad oē bñficiū qđ sit vsqȝ ad taxationē iclusiue cū sic dicat nisi tñ mēnōis existit qđ de hmōi bñficio ēt si minoris qȝ pdicit valoris existeris possit eidē clerico si illud.j.vnu⁹ mēsis spaciū postqȝ sibi ð ipsi⁹ bñficij vacatōe pstiterit acceptare voluerit puidere ꝛ sic dictio ēt q supra ponit vī implicare bñficiū qđ non sit minoris valoris. ꝛ sic vī habere locū dictus.§.sec⁹.ꝛ facit ad id qđ dictio implicata facit bene.ff.ad trebel.l.sz ēt fi.ꝛ ibi no.per gl.cum fi.

C Causa.xxii. C Dubium.xliii.

Ite Lune.xvi.eiusdē mensis.pposuit.d.Ray.de ma.dubiū tale.qdā rei debendi tres numero erāt obligati duob⁹ creditorib⁹ in certa ꝗtitate pecunie singuli singulis insolidū.dicti vō debitores p pcuratorē suū ad hoc pstitutū recognouerūt debitū corā auditore camere.ꝛ pdēnationē subierūt recipiētes terminū ad solvendū.demū vnus creditoꝝ noie suo ꝛ noie creditoris sui cessit alteri actionē q ipsis ad illā pecuniā pspectabat ꝛ hoc fecit pro quadā ꝗtitate q̄ nō attigebat ad dicti debiti quartaȝ partē. Sed in termino nō exit satisfactū ꝛ iō citati erāt quare dcā pdēnatio nō dz executioni mādari.illi aūt sic citati duas exceptiones dederūt ꝯ executionē.vnā de negatione.aliā dedit sup dicta cessione ꝛ ꝯ eam dicēs eā simulatā ꝛ fraudulenter factā.iudex vō ordinauit qđ daretur copia parti absēti ꝛ qđ haberet terminū ad rñdendū.ps vō absēs reputās se grauataȝ a pmissa admissione exceptionū ꝛ ordinatione ad sedē apostolicā appellauit sed in appellatione non expressit noiati cās aliquas nisi vnā tñ.s.de ordinatione facta ꝯ absētem de aliis fi nisi referēdo se ad pcessum.Querit ꝗ an hmōi appellatio sit lrīa ꝛ sufficiens.Et dicebat p.d.Egi.qđ appellatio ñ erat sufficiens.qꝛ ex eā expressa appellatione non vī sufficiēs. naȝ aliud est ordinare de termino pfigendo absenti.ꝛ aliud terminū ipsum absēti pfigere vñ lz vī grauare absētē terminuȝ assignādo absqȝ certificatōe ipsi⁹ vt.l.ab eo.ꝛ.ff.q sen.sine appel.res.l.i.§.Itē tñ lz tñ ordinet de termino assignādo ñ tñ vī ipsum pp hoc assignare.ꝛ p h optime facit.ff.qui.mo.pi.vel hypo.sol.sicuti.§.si volūtate vbi ñ sufficit creditorē voluisse seu ēt ordinasse qđ pign⁹ vēdat sz oz seq vēditōis effectū ꝛ accedat ea q notant.C.de ꝯ.ep.ꝛ ven.In eunctis.ꝛ de le.i.l.fm dictionē sup vbo possum⁹.circa fi.gl.ꝛ facit de op.le.l.apud aufidiū.cū si.lz videat obstare.ff.de le.iij.l.papbilo.§.ppositū.sz sibi foret spāle in milite.Itē alia rōne dicebat appellationē nō pcedere pp.c.appellanti.in cle.de appellationibus.vbi dī qđ ab interlocutoria appellat.si lz alias cās pseqȝ nisi eas q̄ sunt i appellatione noiati expsse.Cū ꝗ ex cā pdicta vnica noiata ñ sit sufficiēs nec alie sint mō debite expressate sz p relationem ad pcessum dūtaxat non vī satisfactū.d.c.appellanti.nec obstant leges q̄ dīt noiari aliqd expriñ cū p certā demonstrationē interio loquētis ostēdit.ff.si cer.pe.certū.ꝛ de lib.ꝛ pos.l.ii.de pdi.ꝛ de.l.noiatim.ꝛ de heredi.insti.q ē si qs nomē.cū si.qꝛ illi loquunt de demonstratione tali q̄ rē in pñti ostēdit ex ipsis vbis platis vel ex facto ipso habito de pñti.sec⁹ si p relationē ad futuꝝ aliqd demonstret.nec ob.ff.de here.insti.asse toto.ꝛ de pdi.insti.institutio talis.de re iudi.in summa.i prin.cū si.qꝛ fm Egi.si in heredis institutione iura requirerent qđ heres noiati in testō institueret:tūc non sufficeret testatorē se ad codicillos referre ꝛ ita intellexit.l.asse.cū si.idē ēt dixit de sniaq ad pcessum referat:vt.l.in summa.cū si. Sz ꝯ istam solutionē expressē vī.C.de testa.l.iubemus.in prin.vbi p relatōz ad codicillos pōt institui.vt.d.l.asse.vñ sic vī qđ in appellatōne ab interlocutoria vel grauamine sufficeret cās exprimere sub relatione habita ad pcessum.sz dcm Egi.pōt saluari si bñ attendant vba.l.iubem⁹ in prin.dicit.n.qđ poneri oz testōe nomē hedis i sua sobscriptione vel i quacūqȝ pte testi q̄ lrā sanas verificare pt si ad codicillos i qbus nomen hēdis scribit in testō fiet relatio.qꝛ codicilli sunt ps testi.vt.ff. de codicil.l.qdā referunt.ver.nomen.quemad.testa.appel.sicut.cū si.

C Causa.xxiii.

Idē Dic dñs Ademā.pposuit tale factum Cuidā in forma grē spāli puiderat papa Jo.ꝛ ptulit sibi canonicatū in certa ecclesia reseruans pbendam cū dignitate pxia vacañ.i eadē ecclesia si tūc non vacarēt eidē cū vacauerit pferēdi.demū vacauit dignitas āte mortē Jo.ꝛ de eā fuit vigore dicte grē sibi pnūciatū verꝫ mortuo Jo.successit bñdictus ꝛ reuocauit oēs grās expectantiū auctāte Jo.Idē vō bñdictus mādauit cuidā puideri in forma pauperꝫ de bñficio ecclesiastico i dcā ecclesia q̄ erat collegiata cum clausula an referri vt moris est: ꝛ finaliter vacauit prebenda in ipsa ecclesia quam idem paup clericus acceptauit.modo queritur quis ðbet pferri an paup bñdictinus an vō Joanninus. Dubium.xliiii.

C Et pmo dubitabat circa hoc an reuocatio se extēdat ad istā pbendā.Et dicebat per.d.Egi.qđ non extendet.arg.cū de preben.c.si tō cū.§.non sic aūt ꝛc.vbi vī casus in reuocatoria bñficij tñ quidam vt dñs Duran.distinguere volebāt an prebenda esset annexa dignitati an nō.Ut pmo casu reuocatoria locum non habeat.scdo sic.fm id qđ hē ð preb.qꝛ sepe.ꝛ eo.ti.super eo.ꝛ pro hac distinctione facit pnimum rñsum in.d.c.si tō cū.vbi in facto reseruationis bonifaciane distinguit inter annexam ꝛ non annexam.ibi cum dicit: alicui non annexam ꝛc.Et sic vī qđ eadem distinctio dz seruari in scdo rñso.Sed ideo ibidem vī tangere de non annexa dignitati prebende.qꝛ si esset annexa non possit vacare ante dignitatis vacationem.Et eadem rōne fm responsum hꝫ intelligi in non annexa vt sic etiam si non sit annexa dignitati reseruatōria locum non habeat.ꝛ fm hoc non pcedit predicta distinctio i h casu.vñ maior ps adhesit opinioni Egidij.

C Dubium.xlv.

C Secundo ergo supposito qđ reuocatoria locū non hēret dubitabat an pauper ðbeat pferri Joannino.ꝛ per maiorem ptē.Dicebat qđ sic pp clausulam anteferri oibus qui alicuius auctoritate expectāt.ꝛ sic illi qui expectat prebēdaȝ auctoritate Joannis.Sed dominus Egidius tenuit qđ nō debeat preferri.quia illa clausula anteferri cum non obstantia sibi iuncta refert seu tantum ad totaliter expectantes,nō autem ad illos expectantes quibus est a papa canonicatus collatus.nam si papa hoc uoluisset de eo mentionem fecisset ꝓut dicitur in decre.ad audientiam.cū de decanis.ꝛ ð tras.epi.inter corporalia.circa.fi. C.de cadu.tol.l.vna.§.fin autē ad deficientia.ꝛ facit p hoc de preben.si clericus.§.verum.vel vi.ꝛ huic adhesit Franci.de zabel.per iura predicta.ꝛ qꝛ

clausula anteferri vr exorbitat a iure cōi. ⁊ sic vltra termios si oȝ extēdi. vt de reg. iu. in. vi. c. q a iure. ⁊ de si. pſ. q. ⁊ ad hec ff. de reg. iu. in. l. q̄dā ꝫ. ⁊ de ꝯsti. l. i. circa fi. cum fi. ⁊ facit ꝙ no. per Archi. de preben. c. cū de nō. super verbo. ꝓuideri.

Causa. xxiiii. Dubium. xlvi.

Ie Mercurii. xviii. eiusdē mēsis ꝓpositū fuit dubiū tale p. B. de Ros. Quidā impetrauerat grāȝ sub hac forma i effectu. papa. n. sic dixerat. canonicatuȝ talis ecclesie tibi conferimus. ꝓbēdā vo ⁊ pstimonia ac pstimoniales portiones cedētiū vel decedētiū si q̄ vacāt ad pſo eodē mō tibi ꝯferim⁹ alioqn reseruam⁹ tibi cuȝ vacauerit cōferendi. postea cōtingit ꝓbēdā quidā ⁊ pstimonia ac pstimonialē portionē p priuationē vnius vacare. Ex istis terminis insultabat ardua qō. an hmōi ꝓbēda sic vacās veniat sub grā supra ꝓdicta. Et maior ps tenuit ꝙ nō. q2 ꝓuisum sibi videbat in casu duos specifice nec de aliis mētio habeat p ꝯsn ad eos casus de qb⁹ nulla facta ē mētio si est grā extendenda ꝗ nec ad casum priuationis maxie cū grā sit ambitiosa. vt ar. de ꝓben. c. ꝗuis. ⁊ c. is cui. c. non pt. ⁊ ō si. pſ. c. i. ⁊. ii. lib. vi. ⁊ arguebat. ex. l. ff. sol. ma. si cū doꝫ. in pri. ⁊ de. v. obli. ex ea pte. ꝗ insula. ⁊ facit ad hoc. ff. de li. ⁊ posth. l. comodissime. ii. rñ. cū si. Jtē adducebat ꝓ rōne id ꝙ p so. in decre. no. s. ꝙ i solis illis casib⁹ ciuilis mors eqpar at morti nāli vbi h in iure cautū inuenit: vt no. xvi. q. i. c. placuit. i vl. gl. ⁊ idē no. ꝑ Jo. an. de rescrip. c. suscep. in gl. cū ꝗ in h casu n̄ reperiat expressum in iure ꝙ casus priuatiōis eqpareť morti. nec nos eqparare debem⁹. allegabat. ff. so. ma. l. si vir. ꝗ. de viro. de publi. de pcio. cū si. Cōtra ꝓdictā tñ opi. facit iura multa. vt pȝ. ff. p socio. l. actor. ꝗ. publicatōe. de bo. pos. ꝗ ta. l. i. in si. de bo. libe. si necesse. ꝗ si deportat⁹. ad trebel. l. mulier. ꝗ. ⁊. si. rñ. ⁊ de dona. inter vi. ⁊ vxo. l. sed si mors. ii. rñ. ⁊. C. ō insti. ⁊ sub. sub cō. fa. l. iiii. q̄ icipit. Si mīt. Sȝ ad oia ista iura pōt rñderi p gl. ꝓdicti. in c. placuit. ⁊ ꝓ pria opinione bñ facit ꝙ no. Jo. an. de ꝓbē. c. ꝗuis. tibi nuper. in gl. sup v̄bo decedentiū ibi sed qd dicis ⁊c. ⁊ bñ facit eo. li. ō rescrip. c. suscepti. i. ⁊. ii. rñ. ⁊ qō ibi no. de hac mā ⁊ ibi no. per Archi. ⁊ p Jo. mo. de sup. neg. ꝓlato. si qs epūs. per Hos. ⁊ Hosti. ō cōuersio. cōiugato. cū si. ⁊ ibidē post eos in nouel. p Jo. an. rñ p diuū in ꝓdicto. ꝗ. insulā. ⁊ p Cy. ꝓ Pe. C. ō epis. ⁊ cle. deo nobis. verū in casu ꝓposito. d. Egi. tenebat ꝙ illa limitatio cedentiū vel decedentiū nō habebat ad ꝓbēdā referri. vz. n. pp pstimonia ⁊ pstimoniales portōes tm adhibita. q2 hmōi clausulam ꝯsueuit papa apponere ad pstimonia ⁊c. nō autē cum simpliciter ꝓuidet de ꝓbenda. ad cōem. n. vbi intelligētiā in dubio recurrendū ē. ⁊ v̄ba debent ad illum sensum reduci quē v̄ba recte intelligētib⁹ generarēt. extra de spon. ex litteris. in si. ⁊ in dubio interpretatio est facienda sm illud ꝙ cōiter ꝯsueuit accidere. xxviii. di. de siracusane. ⁊ ꝯsuetudo loquendi disponētis oȝ attendi. vt. ff. de lega. i. sermus plini. ꝗ. si. ⁊ de le. iii. nūmis. ⁊ de suppel. lega. labeo. v̄. si. n. ⁊c. ⁊ ad hec ē dicebat dñs Egi. se moueri ex eo potissime ꝙ hmōi expectantis ꝓuisum iam fuerat de canonicatu p papā ⁊ simpliciter nulla modificatione adiecta. ⁊ sic cū sine ꝓbēda cē nō debeat ⁊ ꝓbēda sit ꝯnīs ad canonicatū dicebat ꝙ ē ꝓbēda sub eadē simplicitate ⁊ puritate sine alia modificatione deberet. ar. de preb. in. c. si clericus. ꝗ. vex. ⁊ de offi. deleg. c. si sup. li. vi. h idē dicebat. d. Pe. fran. corroborauit p duas rōnes Una erat. q2 id tacite vr in dispōnē vel ꝓuisionē venir qō ē fieri cōsuetum. vt no. p gl. ff. de le. ꝯmis. l. si fundus. ii. ꝗ in ꝯmissoria. ⁊ vr ibi ꝓbare tex. in si. melius facit. ff. de edili. edi. qō si nolit. ꝗ. q2 assidua. ipse vo allegauit de aqua plu. ar. si prius. ꝗ. placuit. alias incipit recte. Alia ratio fuit q2 salua rōne recti sermonis ⁊c. vt. ff. de au. ⁊ ar. lega. l. plautius. in si. sed modicū vr facere nisi attēdať ꝯsuetudo scribēdi in litis gratiosi de q̄ ꝯsuetudine supius tangit. vñ sup addit hāc eādē ptē firmido pro regulam iuris. Quotiens. n. idē sermo duas suas significatiōes exprimit ea potissime accipienda ē q̄ rei gerende aptior ē vt h̄ ad lraȝ. ff. de reg. iur. l. quotiens idē sermo. ⁊ accedit. ff. de re. du. quoti. ii. ⁊. l. vbi. in fi. cum ꝗ p ꝓsupposita illa adiectio cedētiū vel decedeñ. aptius referať sm sibi ser-

bētis ad pstimonia ⁊ pstimoniales portiōes dūtax. at p ꝯsis hmōi significatōȝ preualet oȝ vt sic referri n̄ hēat ad ꝓbēdā. Scdo ꝓbat p rōnē exclusiuā obiect⁹ ꝓ pte ꝯria faciēt. hȝ. n. dictio repetitiua vt ⁊ q̄ sic ponit vel. Jtē vel hoc amplius. seu alia simul repetat ⁊ modos seu ē qualitates vt ō monasyllaba ⁊ p: ff. de fun. instruc. l. scie. ꝗ. Gaius. de in lite iurādo. l. i repetendū. de vel ⁊. de hoc amplius. c. n. Si tibi pure. ō ꝯdi. ⁊ de. l. anua. ⁊ h siue a parte añ siue a pte post qualitas apponat: vt pȝ in. d. l. si per. in priu. ⁊ de re. du. l. si. cū si. rñ qō supra dr de dictiōe repetitiua. ⁊ de ipsi⁹ virtute hȝ locū qñ alia rō n̄ pōt assignari quare duo iungant eadē copula mediāte. nā tūc copulatiua coniunctio. ⁊ vel cum inducit repetitiones cōditionis. secus si alia rō ꝯiunctionis valeat assignari: puta rō necessitudinis vel ꝯsanguinitatis vel alia similis. vt hec q2 pstimonia ⁊ pstimoniales portiones accedāt quodāmodo ad prebēdā ⁊ sic copulatiua hec vr apponi n̄ ad ꝯiugendā qualitatē sȝ ad accessionis ꝯsequētiā demonstrādā vt hec v̄ba in simili habent. ff. de ꝯdi. ⁊ de. titius Paulus. circa si. ibi ⁊ illā ꝯiūctionē ⁊c. ⁊ no. p gl. ordinariā. c. ti. l. anua. in gl. sup v̄bo repetitā. hec sunt q̄ tacta fuerūt circa dubiū ꝓximā. Tractū.

Causa. xxv. Dubium. xlvii.

odem Diep. F. ꝓpositum ē pro dubiū. an valeat instrūȝ in quo nō appareat ō loco instrūti ꝯfecti. Et p Egi. dicebat qō Archid. no. xvi. q. ii. cū redēptor. circa si. sup v̄bo romana. ꝙ eo nō obstāte valet. sȝ certe magis vr ꝯtrium teneri ⁊ expressissim⁹ text. vr de p ꝯrio extra de renud. abbate. ꝗ. pe. v̄. ex his ibi pp ⁊c. ⁊ ibi ⁊ sine qb⁹ ⁊c. col. vi. ⁊ satis tex. extra de ꝓba. qm ꝯ salsaȝ. ⁊ in aut. qui. mo. na. ef. le. ꝗ. ꝗcum col. vi. ⁊ no. glo. C. de ꝯ. ⁊ ꝯmitte. l. optima. sup verbo in ipso die. ⁊ de tabulis. l. generali. li. x. ⁊ per Jo. an. in. d. c. abbate. sup v̄bo eēť. Et hec ps tenebať p maiorē partē. imo p oēs preter dictum dominum Egidium. ⁊ idem tenetur in Spec. de instru. exhi. ꝗ. porro. alias incipit: instrumentum. ver. quod si locus.

Dubium. xlviii.

¶ Scdm dubium erat an si post ꝯclusionē in cā notarius cōpareat corā iudice ⁊ recognoscat hmōi instrūȝ in quo est loci defectus ⁊ fateať de loco vbi ꝯfectū ē istrm ⁊ addat ē locuȝ emendatim dicēs se omisisse p errorē an reconualescat vigore istri ⁊ iudex sm ipsuȝ possit ꝓcedere: ⁊ tenebat. d. Egi. ꝙ sic. aliq tñ volebat distinguere an esset pars aduersa ad hoc vocata ⁊ tūc sic. an n̄. ꝗ oēs ꝯcordabāt ꝙ nisi ps aduersa renūciauerat liti ⁊ actoni si q̄ haberet nō oportebat eā vocari.

Dubium. xlix.

¶ Tertiū dubium erat ꝓpositū p eundē. a. is q in libello dedixit aduersariū se ingetasse circa possessionē certi bñficii sui i sū det ꝗ tenendoȝ suā si ꝓbat aduersariū appellasse a collatore ⁊ ab inductione et tenebat. d. Egi. ꝙ sic. p illa q̄ no. p ꝯpos. extra de electi. statuimus. sup verbo ipugnat. et ē circa prin. c. li. vi. ⁊ ō rescrip. mandati p eundē. in tertia gl. sup verbo ꝓsequi. ver. sed nūquid. et de hoc supra in. ii. folio. i. colum. ibi ha ps ⁊c.

Causa. xxvi. Dubium. l.

odem Die ꝓpositū fuit per dñm Egi. dubium tale. libello dato ꝓ pte actoris i cā bñficiali iudex vult ꝯpellere alteraȝ ptē iurare de calumnia ad petitionē agētis q ē parat⁹ iurare. ps aūt aduersa se excusare et petit prius sibi discerni copiam ꝓcessus vt sic possit videre an defendere dēat an n̄ q̄rebať an iuste allegabat. Et videbať maiori pti ꝙ iuste. q2 sic sciret an secure posset iurare an non. Et idem finaliter tenebat. d. Egi. ex equitate. ar. ff. de eden. l. i. circa prin. cum si. dicebat tamen iudicem posse de rigore ptem compellere ad iurandū. sed alia pars magis est consona equitati.

Causa. xxvii. Dubium. li.

Je Ueneris. xx. eiusdē mensis propositū extitit p dñm alanū vr expositum factum tale. quidam impetrauerat grāȝ sup pro bñficio vacaturo i certo loco. et seca obtinuit dispēsari sup intionitate iuncta clausula cū nobis ipsum. xx. anno. existere asseratur non transierat dir. etate et imediate cū eo dispensatuȝ p ipsum sed mandabať

qbusdá vt p duos vel vnú coz dispésaret cú eo sup etate. sz vn° illoz dispésauit fm ośm viz formá z effectú lraz ɔmissio nis sue nó tń ɔtinebat in lris dispésatóis ꝙ̄ ingsitóz aliqᷓ fe cerit ɔmissari° sup dcá etate .xx. anno. dubitabat an cét secú lris dispésatú. z tenebat ꝙ sic. p Egi. z oés. z ꝓ pp illá clausu lá fm ośm vim zc. qꝛ delegat° satis fecisse vr forme sibi traditate cú in illa nulla ɔdició sit apposita lz isertá fuerit illa clau sula cú nobis zc. de qua. ñ est fcá métio cú ğ sit satisfactú itez tói mádatis fm formá vboz vt satisfac.l. ar. qꝛ vltra vba dispónétis nó debem° intellectú ɔtédere nisi aliud appareret de intentóe loquentis. ff. de le. iij. non aliter. de supel. legá. l. la beo. de exerci. l. i. §. si is q nauem. v. in re igitur dubia.

C Causa. xxviij.

Vdē Dic ppositú extitit p. d. Rey. de duob° ipetrantib° quá vn° ipetrauerat ɔprimá vacaturá ali° ipetrauit vacanté medio loco seu eandem ecclesiá z sup hmói cá erat introducta in curia. p pté aút ipetrátis vacaturá dabat ɔ aduersariú certi obiect° z eco nersop aduersariú ɔ ipsum. p primá. n. dabat ꝙ appellatio im petrantis vacanté q̄ interposuit a ɔuisione alterius ñ debat ɔcedé. qꝛ in ea ñ erat seruata forma decretalis: vt circa. ex ad uerso obijciebat ꝙ ipetrans vacaturá ad illá vacanté nó dz admitti qꝛ vacare videbat i curia p eo ꝙ ille q eá vltimo te nuit fuerat capellan° pape. z sic videbat cadere in reseruató né Clementis. qꝛ bńficia capellanoz fuerát reseruata. sz pri m° ꝓ videbat excludé dando ꝙ dict° capellan° erat capella nia priuatus ante mortem ipsius. Jté scós dedit obiectú ꝙ prim° ɔsúpserat grám suá ɔ eo ꝙ ea pédéte aliud bńficiú ꝙ sub grá sua cadebat acceptauerat. ex his oriunt tres qónes.

Dubium. lij.

C Prio. an obiect° appellatóis ɔcedat. Et dicebat ꝙ obiect° ñ ɔcedebat. qꝛ a ɔcessu ɔdicóali fuerat appellatú z voca ta pte exceptóib° dans p eá z ñ admissis. z sic appel. erat in dicialis vel ñ hz locú ɔstó vt circa. pater ó elec. c. ɔstó. li. vi.

Dubium. liij.

C Secúdo dubitabatur. an bńficiú vacás ó q̄ ɔmittitur vi deatur vacare i curia. Et allegabatur qó vr vacar i curia. qꝛ tpe reseruatóis capellan° erat z sic illud tps obebat attédi. ar. ó rescrip. si eo tpe. li. vi. de pbé. c. cú cui. eodé lib. maxie cú i re seruatióe dicatur capellanoz nroz zc. z sic illa vba videntur pńs tps respicere: vt. ff. de le. iij. vxoré. §. testó. z de au. z ar. le. l. si ita esset. z eo. ti. . l. tho dico. in prin. cú si. sed i ɔtriú allega bat. qꝛ mutata erat ante morté suá ɔditio z esse desierit ca pellan°. z sic deficiente qualitate videbatur ꝙ deficere obe bat reseruationis efficatia. ar. ff. de le. iij. l. Jté legato. §. si vx. z de au. z ar. le. l. q tibi. z. l. vxoz. z fac de fidei. li. l. stich°. §. fi ob °su° inc°. vbi adiectio q̄litatis manifeste ɔditóz facit z huic parti adhesit. d. Egi. p eo potissime ꝙ i reseruatoria sunt re seruata bńficia capellanoz decedentiú vel cedentiú. Cú igr ꝙ ex sit dcm̃ capellanú ante morté priuatú capellania fuisse. p pńs ñ pót dici ipsum capellanú decessisse. sicqz bńficiú vacas se in curia non vr. z facit bene. ff. de le. ij. peculiú. ij. respó. z de le. iij. l. septoribus a contrario sensu cum si.

Dubium. liiij.

C Tertio qrebatur an dictus obiectus de acceptatóe alte ri° bńfici recipi debeat ad finez ꝙ videat grá esse ɔsumpta. Et tenebat p maioré pté auditoz ꝙ talis acceptatio facta pendéte grá sit cósumpta cum beneficiú se non ɔpabat cum alio vigore gratie. ar. de rescrip. c. gratie. in de. z de pbé. si pauper. li. vi. in glo. z vide qó ibi no. doc.

Causa. xxix.

Vdē Dic p dnm Aldomaz fuit ppositú tale factú. quidá impetrauit primá vacaturam spectanté ad collationé pacien. seu q̄uis aliam dispónem certi abbatis. postea vacat vnú bńficiú spectans ad ɔuisionem eiusdem seu pńtationé de quo sic vacante alteri ɔuidetur de voluntate abbatis vel p ipsuz. sed p expectáte a ɔuisione hmói ad sedé apostolicá appellatur. z cá ɔmittitur auditori coz q dat articulado ɔ expectáté ꝙ solú illud bńficiú spectat ad collatóz pńtatio. seu ɔuisione dicti abbatis ꝓ pte vo dicti expectátis dat ꝙ é qdá alia ecclesia ptinés ad eúdé abbaté ad cui° curá idé abbas ɔsueuit singulis ánis pńtat quédá capellanú epo. Jté ꝙ eps singulis ánis hüit capellanú vnú vel aliú ad dictá pńtationé recipe z sibi curá ɔmitté i eadé ecclesia. Ex his qrebat ó duob° effectú ptinétie articuloz.

Dubium. lv.

C Prio an grá extédat ad illú q vmcú bńficiú hz ɔferre vel ad ipz pńtare. Et tenebat ꝙ nó. p ut no. Archi. ex ó pbé. c. si p clericis pauperib°. sup vbo ɔuideas. z p Jo. mo. de re. in. in gńali. Sz ille gl. videntur loq i forma paupez. tn tú dicens idé in forma gre spális. vt no. Jo. an. in cle. de pbé. c. i. sup vbo incerta. z facit. ff. de offi. psi. illicitas. §. z ne tenuis.

Dubium. lvi.

C Scdo dubitat an supposito ꝙ dict° articul° ó capellánia cét ɔbat° releuaret. ꝓ é an talis capellania p bńficio ppetuo habeatur vt sic faciat aliud bńficiú z ptágitur ad grás ptiné. Et tenebatur p. d. Egi. ꝙ debuit reputari ppetuú z reputa bat esse temptú. de capel. mo. c. i. li. vi. z incipit psby. z facit qó habetur. c. ti. c. i. in antiqu. z adeo ꝓ tenebat ꝙ ɔsuetudo vel statutú ɔtriú nó obstaret. ar. dci. c. i. li. vi. z ꝓ tenebát oés pter duos. dńo. n. hń dicebat ꝙ dcá decre. psb. ñ videbatur posse védicar sibi locú i casu isto cú hic capellan° ánis singulis pńtetur z recipiatur z sic ñ vr esse ppetu°. decreta. aút psbyteri. loquitur in casu cú debent esse ppetui ex intétóe pńtantis z isti tuentis. z ꝓ idé tenebat. §. ar. extra de pben. c. si. de decimis ex multiplici. z de rescrip. susceptú. li. vi. in qb° apparet ꝙ atten di oz itétio dispónétis z facit. C. ó le. p. z exhibé. l. iiij. ff. ó adi. le. l. iiij. §. ɔditio. z de suppelle. le. labeo. maxie cú cura videat hic esse ɔmissa tanq̄ ministeriú simplex. nó aút cú iurisdictóe ɔ ut alias oz dari cura. vt p z extra. de elec. dudú Rothom. v. sed tamen in iure. z ad hoc de offi. ordi. cum ab ecclesiarum. z li. vi. de preben. super eo. in glo. ij. per Jo. an.

Causa. xxx. Dubium. lvij.

Vdem Dic p. d. Egi. ppositú fuerat factú tale. Titio° ɔtédétib° sup qdá bńficio. vno apostolico z aliis duob° apostolic° libellabat ɔ vtrúqz. sz alter ñ possidebat tpe litis ɔte. sz postea i ɔclusione vel post é facta fides iduci ꝙ posset. an ɔ ipsuz possit ferri sńia. posito ꝙ litis ɔte. tpe minime possedisset. Et tenebat per omnes ꝙ sic. per. l. ff. de rei ven. sin autem. §. i. z de pecbé. l. quesitum. z ad exhi. tigni. §. si quis. in prin.

Dubium. lviij.

C Deinde scdo qrebatur. an si ɔcurator fact° dńs litis ɔpareat z suscipiat cám z postea se retrahit z desistit. an possit pcedi faciédo citatóes p audientiá. Et distinguebatur qꝛ aut ɔcurator non erat pńs in curia z túc sufficiebat citatóz fieri p audiétiá aut erat presens. z tunc non oz sufficere imo ille ɔcurator continue debet citari. z facit ꝙ no. archi. de elec. c. i. super verbo sicut. de iureiurá. li. vi.

Causa. xxxi.

Je Martis. xxv. dńs Durád° ppósuit factú tale. Quidá martin° ipetrauit grám ad bńficiú ɔprimú vacaturú i ciuitate vel diocesi duracen. postea qdá adulphus q rector fuerat cuiusdá ec. san. Jacobi in eadé diocesi. valentis annuatim. ccc. libr. turoń. paruoz. dum graui infirmitate q̄ idropisis dr adeo fortiter laboraret ꝙ ó vita desperaretur ipsius eadé ecclesiá cú quodá alio bńficio in alia diocesi ꝙ bńficiú valebat vltra. xx. lib. turoń. ɔmutauit. deinum. i. x. vel. xij. dies a tpe dicte ɔmutationis ex ipsa infirmitate pdicta mortuus est. vigore aút ɔmutatóis eiusdem ordinari° fecerat ɔcessus monitóes z sńias fulminauit ɔ hmói expectáté q dictá ecclesiá ex cá ɔmutatóis vacauisse pcepit z q ad eandé aliqualit molestaret a qb° ɔcessib° idé expectás ad se appel. appellauit tádé cá itroducta i curia. expectás dat obiectú ɔ ordinariú ꝙ ɔmutatio fuit fraudulenta z i fraudé ipsi° expectátis fcá. z ad ɔbádú fraudé dat mám supradictaz. qrebatur igr. de duob°. an pdcá sufficiat ad fraudé ɔbádú. z ad hꝙ ɔmutatio césat inualida. Scdo an appellás admittatur ad dádú obiectú ó ɔmutatóe fraudulenta cú illú ñ exɔsserit in appellatóe z sic ñ vr seruata forma decreta. vt circa.

Dubium.lix.

¶ Et ast oia dicebat ad fm dubiu p.d. Egi.q non oz fuarifoama pstois: vt circa. duplici rone pria. qz non est appellatu a puisione seu a pcessib⁹ et sic non hz locu. vt pz in.c.vt circa.de elec. et.c.i.c.psto.li.vi.nec ob.q saltez occasione puisionis extitit appellatu.qz h non sufficit q ad satisfaciendu vbis pstois predicte imo ad h q heat locu oz q directe appellet a puisione electione vel postulatione: vt ibi pz nec ob.decreta. electionis.in cle.qz illa loqt in suo casu q ad matam.c. statuim⁹.de elec.li.vi.illa.n.loqt q ad citatione veniendi et psequendi cam in curia.illa vo vt circa.q ad forma appellandi: vt ibi pz. Scda ro.qz posito q a puisione appellatu3 fuisset tn iste obiect⁹ est admittend⁹ lz non sit in appellatione expressus. qz iste obiect⁹ directe fundat ius obicientis.na non posset suu fudari nisi dca ecclesia vacaret p morte Adulphi. eam ipsam tanq vacante p eius morte petebat. vacare aut per morte illi⁹ non poterat nisi enumeraret effect⁹ pmutationis et sic ipse obiect⁹ ius obicientis vr respicere directe qd satis ex h pot liquere. qz et si is q ex pmutatoe obtinuit iaz cet post litem pte. mortuus tn expectans heret pbare ecclesia vacasse p mortem Adulphi qd esse non possit nisi pmutatio si teneret. Sed obstare vr qd no. Archi.s.q et obiect⁹ i forma vel in psona auget ius opponetis psonem tn locu oz hre dcre. vt circa. p ut no. p eunde Archi.o cle.vt circa.sup vbo se opponit. et Jo.mo.in prin.eiusde.c. Sz rnde q ibi loqt o obiectu q principaliter dat ad aduersariu excludendu puta qz dicto aliquos electores non prestare electo suffragiu qz sunt criminosi.lz.n.ius opponentis aliqualiter augeat.non tn ex h ipsius opponentis ius in aliqua pte fundat nec exinde pbatur. Secus in isto obiectu exclusiuo no fundatio iuris opponentis vt ibi inter que.magna est dria et illu q est exclusiuus iuris ptis cui obijcit fudatiu⁹ iuris opponetis psone vt hic.

Dubium.lx.

¶ Secundo dicebat ad primu dubiu vz an ppositi articuli sup pmutatione fraudulenta pcepti. vt superius tangit sufficient ad fraude pbada. Tenebat.n.p eude.d.Egi.q sic de ere.si.te prebendam.de renunc.li.vi.et in premissis omnes tn dominus Old. qui alij pcordabant.

¶ Causa.xxxij. Dubium.lxi.

Idem Die p dnm pe.tal.erat ppositu factum tale.qda seruientes et officiales cuiusda abbatis ceperunt quenda clericu trauseunte q erat de varijs crialibus diffamat⁹ et ipsum vigore tpalis iurisdictionis q ide abbas in eode districtu habebat carceri mancipauerunt requisiuerunt tn officiales epi loci vt ipsum reciperet q tn eum recipere non curarunt. demu dictus clericus emancipatus de carcere finaliter orta prentoe sup hoc inter epm et abbatez epus monasteriu supposuit interdicto qd videns abbas misit ad curia et ipetrauit certu executore q de iniusticia interdci cognosceret. et si dictaret ro reuocaret. q executor fm forme3 madati interdcm suspendit et ab hmoi suspensione p pte epi extitit appellatu.ca vo appellationis deducta in curia vtraq pars libellauit.s.epus sup grauamine et appellatione. et pars abbatis.s.appellata sup pncipali et sup iusticia suspensionis interdicti.eadem vo ps appellata voluit q simul cognosceret sup suo libello et sup libello et appellantis.ps aut appellans voluit q prio de appellatione cognosceret et de grauamine.i.de iniusticia suspensionis interdicti.qrebat igr qs eoru cet poti⁹ audiend⁹. Et dicebat.d.Egi.q epus erat potius audiend⁹.qz qncuqz alias ps appellas posset pete q obmisso appellatois articulo pcedat in negocio pricipali multo et appellato vt tz archi.de appel.cordi nobis.§.post hec.et Inn.o appel.vt debit.in gl.plus dicim⁹ circa fi.et Hosti.ide in gl.lz ptn hoc dicebat ide Egi.no dere appellato pcedi nisi vbi si appareret grauame aliqd raparadu vn si grauame supesset q nodu cet seruatu prio dz de appellatoe cognosci vt in casu pposito.qz grauamina pp q fuerat appellatu reuocata non du fuerant et sic epus debebat audiri et p se adducebat nota. Inn.de elec.statuim⁹.in gl.sup vbo appellari.§.si aut ca appellas et sibi adherebat oes pter Oldr.et F.dns vo Old.

dicebat q p celeriori expeditoe cae appellat⁹ erat poti⁹ audiend⁹: vt sup vtroqz simul cognoscat. ar.de dol.et pru.fine. et .C.de agri.et cesi.l.libh⁹.de resti.spo.frequens.circa pri.li.vi. et h tenebat p id q no. Inn.ex de appel.interposita.in gl.sup vbo pbati.circa prin. Sz F. distingt vtru cet tale grauamen reparadu q cet separadu a negocio pncipali puta excocatio vel pdenatio expen.vel simile et tunc posset pcede ro dni Egi.an cet ide cu negocio pncipali.vt h.qz p appellatoz petit reuocari s.suspensio interdicti et p appellatu petit pnuciari ea iustam fuisse. et tunc vt dixit.d.Old.seruanda cet gl. Inn. in.c.interposita. Et hanc distinctione innuit expresse Copo. in dicta decre.statuimus.in.v.si autem predicto.

¶ Causa.xxxiij. ¶ Dubium.lxij.

Je Mercurij.xxvi.pposuit.d.Benedictus de Nosi.tale dubiu. Judex dederat terminuz ad ponedu et articuladu i quo termio nihil erat datu ppositionibus vel articulis.demu et cui termin⁹ erat datus petijt de nouo se admitti ad ponedu no obstate lapsu termini.qrebat an debeat admitti et qualiter an p via restoio i inte.an mo iuris et dabat et dicebat tutius ee p via restois hoc fieri.qz termin⁹ erat pemptori⁹ que no lz trasgredi de ordine iuris: vt.ff.de iudi.l.in pemptorio.et.l.et post edictu.et facit bn ad hac pte quasi in terminis ex.de re.in inte.c.cora.et ad hoc bn facit q si oporteat fieri id q no.in Spe de pos.§.iu.v.lz et si ante.et de dilat.§.nuc videndu.v.Ite q si datus libell⁹. et de edi.instru.§.nuc dicam⁹.v.lz aut.et facit bn tex.C.de lege. et ma.diffamari.q ac.non pos.si ca.ff.de op.l.mancipiorum. Sz tn vr q possit emitti pemptoriu3 plures: vt no.in Spe. de cita.§.viso.v.Ite pemptoriu. Sz tn si cogit: vt ibi no. nec et pot in graue piudiciu partis.ar.d.l.mancipior. et eius q no.p Jo.an.ex.de.v.si.sepe.§.p.super vbo obstante.circa fi. glo.in cle.et facit ad hoc id quod habet et no.per glo.et doc. iuris ciuilis.ff.de mino.l.minori.xxv.ann.omissas.

¶ Causa.xxxiiij. ¶ Dubium.lxiij.

Idem Die p eunde.d.Bene.pponebatur tale dubiu.qda appellas a spoliatoe ad curiam cora auditore dato libellauit tam petitorio q in possessorio vnde suspensum est petitoriu et pcessum i possessorio.pbata e possessio sed si deiectio mo qrebat an p libellante posset ferri snia quo ad restoe possessionis. Et dicebat p oes quasi q non qz si erat pbata deiectio.et sic nec dici potuit spoliat⁹.nec eatenus spoliat⁹ oz restitui.duo.n.ad h sunt pbada.s. possessio et deiectu possidete fuisse.ff.de vi et vi ar.l.i.§.iter dcm. et ex de resti.spo.cu ad sede.cu si.sed p Fran.allegabat i ptrariu canon.reintegranda.iij.q.i.reintegranda.et q dr in.d.c.de resti.spo.sepe. Sed p Egidium videbat q ille canon hic locu habere si potuit.qz cu petitoriu suspedit h sit et pnuenit in odiu spoliatis.vt patet i cle.de ca pos.et ppte.c.i.ibi et spoliatis rc. Ad illu q fine suspedit tn vt 9 spoliante succuratur, in possessorio spoliato. Cu igr si appareat spoliat⁹ cessat intetio et ca tam ptoz illam deme.eadem q etiam intentio petitoriu suspendentis et sic cessante ca hmoi cessabit effectus.ideo pnunciari si possit o restitutione fienda.arg.de iure patro.adigere.§.quiuis.et hanc rationem alij approbabant.

¶ Causa.xxxv.

¶ Dubium.lxiiij.

Idez Die p eunde pposuit extit tale fcm q da archi.erat in curia iterfect⁹ post cuius morte qda nepos dni Car.de hispania erat ad dcm archidiaconatu pmotus. pcurator vero fiscalis camere dni pape vedicauit fructus archidiaconatus eiusde a quoda Car.alio q cum dicto mortuo sup archidiaconatu hmoi contendebat.et sup h ca erat pmissa.d.A.epo tusculano.demum dictus nouus archidia.obtinuit cam sup eisdez fructibus pmitti dno auditori pdicto vez 9 pmissionem opponit q lis pedet cora dco dno tusculano.et ad actus iudiciales aliquos e pcessum.et erat an ipetratione pmissionis pdicte in qua nulla de hmoi litis dependentia metio facta fuit.qritur ergo an pmissio pfata surrepticia reputat. Et dicebatur qi p o ds q dbebat surrepticia reputari:qz tacitu e o lite dpe

dñria qȝ ñ fuisset expssũ ñ fuisset fcã pmissio auditori ⁊ sic sur reptitia dẽret cẽseri: ⁊ vt i.d.c.sup lris.§.inter alios.in.fi. imo qȝ pl⁹ ẽ ẽt si papa pcessisset ex q̃ venire pót graue piudiciũ pti aduerse cũ sup eadẽ re agat.idẽ ẽ iuris cẽsendũ.vt ex. de rescrip.c.significãte.ar.ff.de excep.rei iudi.l.eadẽ re.⁊ ar.qȝ eadẽ rõ dȝ mouere dlegatũ q̃ ⁊ dlegãtẽ.vt.d.c.sup lris.i fi.sȝ .d.Egidi⁹ tenebat ɔ̃riũ.qȝ non oia tacita qb⁹ expositis re scriptũ non fuisset obtẽtũ reddũt rescriptũ surreptitiũ.vt pȝ in casu de li.pte.c.i.li.vi.i fi.sȝ ibi rõ.qȝ alias nullũ hẽret effectũ qȝ alias ẽ statutũ de pemptoriis post litẽ ɔte.ẽt vsqȝ ad sniaȝ pponẽdis.vt ibi no.p io.an.imo ẽt si ibi õ fplicatõe mẽtõȝ fe cisset nihilomin⁹ lras hũisset.p pte tñ ista facit.qȝ in huiõi cõ missione psone ɔtra qȝ ⁊ p q̃ ẽ cõmissio ĩpetrata ɔprehẽse sũt i rescripto.⁊ sic vĩ qȝ rescriptũ dẽat pcedere.vt pȝ p ea q̃ no. Cõpo.de rescrip.sup lris.circa prin.⁊ c.ti.significãte.i prin. Sȝ h nõ vĩ pcedere.qȝ ñ derogat sm rescriptũ pmo nisi q̃ ad psonas i eo expressas ĝ non preiudicat q̃ ad aliá cũ q̃ corã pri mo delegato lis pẽdet.sm ea q̃ no.p eũdẽ Cõp.de rescrip. pastoralis.circa fi.sup vbo qbusdá aliũ.ibi.ñ q̃ras ⁊c.⁊ ẽt i prin.gl.a ɔ̃rio sensu.⁊ facit bene p pria pte id qȝ no.e.ti.de rescrip.c.mãdatum.in fi.ibi.sed qȝ si plures õ eadẽ ⁊c.

Causa.xxxvi. Dubium.lxv.

Vacante Quadã ecclesia pochiali ɔsueta regi p seculares a tãto tpe cui⁹ ɔ̃rii hoium memoria non existit pron⁹ laic⁹ ipsi⁹ ecclesie ad quẽ iuspña tus noscit ptinere pñtauit ad dictã ecclesiá suo epo quẽdam canonicũ regularẽ epo ipsũȝ admisit ⁊ istituit ecclesia.ñ.dcã ipso vt prius remanẽte canonico ⁊ in suo claustro residente distributões q̃tidianas ⁊ pte pueutuũ ipsum ɔtigẽte vt vnus ex aliis canonicis inte sue religionis ⁊ claustralitatis pcipiẽ tis petit ĩpetrãs apostolic⁹ ⁊ petit dictã ecclesiá tanq̃ȝ de iu re vacãtẽ. Ad ostẽdẽdũ qȝ regularis in q̃tũ regularis rema nẽs claustralis nõ possit assumi ad ecclesiá secularẽ ɔsuetá re gi p seculares no.p Jo.an.in.c.qȝ regulares.de supp.negli. pla.in cle.sup vbo secularis.no.ẽt ibidẽ p Pau.sup eodẽ v bo.Itẽ no.p Pe.⁊ Abba.in.c.ii.e.ti.in antiqs.Itẽ ẽ tex.õ religi.domi.c.inter quattuor.de regulari.sup eo.in antiqs. Itẽ no.Hostie.in.c.possiones.de re.eccle.non aliená. Item Vincen.in.c.monachi.de statu regula.in antiqs. Itẽ qȝ nũc sequeret qȝ idẽ ẽẽt secularis ⁊ regularis:qȝ ex q̃ remanet in claustro dȝ viuere sm ritũ regulariũ.⁊ ex q̃ assumit ad eccle siá secularẽ dȝ viuere ⁊ officiare sm ritũ seculariũ ⁊ ñ regula riũ.⁊ q̃tũ ad illa q̃ not.xvi.q.i.de monachis.⁊ rõ Inn.post Hosti.in.c.qȝ dei timorẽ.de statu reg.⁊ dicit ibi Host.qȝ pp h vt seruiat ecclesie extrahit a claustro ⁊ absoluit ab aliis q̃ pmode suare nõ pót.idẽ no.Inn.ad h facit.de elec.ɔstitut⁹ .xvi.q.ii.si qs iã trãslat⁹.cũ ẽt qsqȝ de iure cõi teneat i suo bñ ficio residere.⁊ sic legi.⁊ no.de cleri.ñ residẽ.ɔquerẽte.⁊ no. de rescrip.c.grã.li.vi.p Guil.⁊ Jo.an.qȝ idẽ nõ possit ẽẽ cle ric⁹ secularis ⁊ remanere i claustro.ẽ tex.xvi.q.i.nemo. Itẽ qȝ vtrũqȝ sibi tenuit vtroqȝ dȝ priuari.de pbẽ.de multa.⁊ ẽ ipso iure priuat⁹ vtroqȝ.p decre.extrauagã.execrabilis.⁊ lȝ il la iura loquãt i curatis idẽ dico in bñficiatis reqrentib⁹ resi dẽtiá.hec no.Inn.de cleri.ñ residẽ.c.ñ.itẽ qȝ regularis nec re gularis nãliter reqrit claustrũ:vt.xvi.q.i.si cupis:⁊ iõ cũ iste de q̃ agit vellet ẽẽ claustralis ⁊ remanere nõ pót ecclesiá secu larẽ regere cũ offiñ clerici secularis ñ assumat qȝ dẽbuisset assu mere si voluisset seculari ecclesia deseruire. Itẽ regularis q̃ñ p ficit ecclesie seculari dȝ pñtari vt cleric⁹ ⁊ istitui ⁊ in offõ cum psbyteris secularib⁹ ɔformari.xvi.q.i.si monach⁹.⁊ c.cũ p vtilitate. Iste tñ de q̃ agit ñ assumpsit offiñ clerici secularis i mo fuit pñtat⁹ ⁊ istitut⁹ vt claustralis qȝ ẽ ɔ̃ iura pdicta. itẽ dispẽsatio epi operari nõ pót qȝ i claustro remaneat ⁊ iura sue claustralitatis vt añ pcipiat ⁊ ecclesie seculari curate dseruiat vt.c.nec i agro.in.§.sane.de statu reg.in cle. Itẽ dispẽsatio epi statũ eccle.sine ɔsẽsu capituli ⁊ sine cãe cognitõe imutat ñ pt. iuxta no.p Jo.an.de elec.c.ex eo.li.vi.ho.statu reg.qȝ dei ti morẽ.p Arch.õ fil.psi.c.i.⁊ õ elec.in.c.lȝ canõ.li.vi.no.Inn. de fil.psi.c.veniẽs.i antiqs. Itẽ q̃ñdiu pñt inueniri seculares ñ sunt ponẽdi i ecclesiis secularib⁹ regulares p.c.iter quattuor. Salle.⁊ no.p Hosti.i.c.qȝ dei timorẽ. Itẽ ñ valet dispẽsatio exhibita p pte aduersaȝ.qȝ lris epi cũ sint priuate scripture ñ ẽ credẽdũ nisi sup exõicatõe.maxie vbi lederet ius ptis nisi habeãt testiũ subscriptõȝ.vt no. Archi.vi.q.ii.c.placuit.⁊ õ dec.vi circa.sup vbo publico istro.li.vi.⁊ Jo.an.post eũ.itẽ non valet ex alia cã.qȝ q dispensat dȝ pmittere cognitionẽ ⁊ examinare cãȝ.p Inn.de fil.psi.venis.p Archi.in.c.cũ de bñ ficio.de pb.li.vi.⁊ de elec.lȝ canon.itẽ ex alio ñ valet.qȝ dispẽ satio ẽ iuris cõis relaxatio.sȝ ñ epo dispẽsaret qȝ remaneret i claustro ⁊ pficeret ecclesie seculari ɔsuete regi p seculares dispẽ saret ɔ̃ oia iura pdcã ⁊ sic dispẽsaret sup duob⁹ bñficiis i cõ patibilib⁹.s.qȝ ɔpeteret claustrũ ⁊ exerceret offiñ religiosi ⁊ offiñ clerici secularis cũ religiosus q̃ñ pficit ecclesie seculari dẽat se ɔformare i offõ sm ritũ seculariũ ⁊ ñ regulariũ qȝ tñ facẽ ñ pót.qȝ tñ sũmo pótifici reseruat.qȝ epo solũ i illis pót dispẽsare q̃ sibi pmittũt a iure.de iudi.i.c.decernim⁹.õ tẽpo. ordi.c.cũ dilect⁹.itẽ qȝ ab initio nullũ ẽ tractu tpis ñ firmat. de reg.iu.sȝ pñtatio ⁊ istõ.facte.⁊ de fcõ de regulari vt clau strali ad ecclesiá secularẽ ɔsuetá regi p seculares cũ õ iure fie ri ñ possent nec deberẽt.vt pȝ p iura pallegata fuit ⁊ sunt cas sa ⁊ inualida tãq̃ȝ de iure iõ facte ⁊ p subsequẽtẽ dispẽsatõȝ validari ñ pñt.no.iura q̃ dñt sic.c.qȝ dei timorẽ.õ statu reg. ⁊.c.pñtis.lx.di.alle p ptẽ adũsaȝ qȝ ex dispẽsatõe epi pñt pficí regulares ecclesie seculari loqt q̃ñ prio abdicãt a claustro ⁊ pñtant ⁊ istituũt vt clerici ⁊ in illis ecclesiis ẽt i qb⁹ ñ ẽ ɔpleta pscriptio seculariũ vel regulariũ.iste aũt de q̃ agit fuit pñta t⁹ vt claustralis.⁊ in ecclesia ad q̃ȝ pñtat ẽ ɔpleta pscriptio se culariũ.itẽ alia.c.p ptẽ adũsaȝ alle.q̃ sũt.xvi.q.i.c.doctos.⁊.c. cũ p vtilitate.⁊.c.in prochia.i qb⁹ de iure cõi fuit pñfati re gulares ecclesiis secularib⁹ loquũt ẽt q̃ñ prio abdicãt a clau stro ⁊ pñtant ⁊ istituũt vt clerici ⁊ assumũt offiñ clerici secu laris loquũt ẽt in illis q̃ q̃ñqȝ ɔsueuerũt regi p seculares ⁊ ñ i illis ecclesiis i qb⁹ ẽ ɔpleta pscriptio seculariũ vel regulariũ ecclesia aũt de q̃ agit ɔpleta ẽ pscriptio seculariũ a tãto tpe qȝ in ɔ̃riũ hoium memoria ñ existit q̃re cũ ex pmissis appareat presentationẽ ⁊ institutioneȝ pfactas tãq̃ȝ de iure nõ idoneo factas non tenere quare vacat ipsa ecclesia.

¶ Decisiones siue ɔclusiões. R.P.⁊ dñoȝ sacri palacii auditoȝ recollecte.p.R.P.⁊ dñoȝ Thomã fastoli eiusdẽ sacri palacii tũc auditorem finiunt feliciter.

¶ Regule Ordinatiões ⁊ ɔstõea cãcellarie scẽssimi dñi nrĩ d.Sixti diuina puidẽtia pape.iiii.scripte ⁊ correcte in can cellaria apostolica.

Sanctissimus In xpo pr ⁊ dñs nr.d.Sixtus diui na puidẽtia Papa.iiii.suoȝ predecessoȝ ve stigiis inherẽdo normã ⁊ ordinẽ gerẽdis dare volẽs incrastinũ assumptõis sue ad summum apo stolatus apicẽ vȝ die.x.mẽsis augusti ãm a na tiuitate dñi.m.cccc.lxxi. Reseruatões ɔstões ⁊ regulas infra scriptas fecit quas ẽt ⁊ tẽ suo tpe duraturas obsuari voluit. Et quas de ei⁹ mãdato ⁊c. Nos Roderic⁹ miseratõe diui na sci Nico.in carcere tuliano Diaconus Cardi.san.Ro. ec.Vicecan.die.xxvii.eiusdẽ mẽsis in cãcella.aposto.fecimus publicari. ¶ In primis reseruationes fecit similes q̃ i ɔstõe fe licis recordatõis.Benedci Pape.xii.q̃ incipit. Ad regimẽ ɔtinẽt.⁊ illas loci hẽre voluit ẽt ñ officiales i eadẽ ɔstõe exp̃ si apostolice sedis officiales añ obitũ coȝ ẽẽ desierit q̃ ad bñ ficia q̃ tpe q̃ officiales erãt obtinuerãt ac reseruauit benefi cia que per constitutionem pie memorie Jo.pape.xxii.que incipit. Exectrabilis vacauit.vel vacare contigerit.

¶ Itẽ reseruauit spãliter oẽs ecclesias ẽt patriarchales archi epales epales necnõ oia monasteria viroȝ valorẽ ducẽtoȝ floxenoȝ auri cõi extimatõe excedẽtia q̃ñcũqȝ illis vt voluerit. Itẽ reseruauit gñalit dispõni sue oẽs dignita.maiores p⁹ pótifi cales i cathedra.⁊ metropolitãs ac pñcipales i collegiatis ecc. valorẽ.x.flo.auri cõi extimatõe excedẽtes.necnon pborat⁹ ppo situras ⁊ ppositat⁹ ac alias dignitates ɔuẽtuales ⁊ pceptorias gñales ordinũ q̃ñcũqȝ sȝ ñ militaȝ.necnõ q̃cũqȝ bñficia que

sui et sancte ro. ec. viuentiū tūc et q erunt suo tpe cardinaliū familiares continui commensales obtinēt et ipostez obtinebūt eorū familiaritate durāte et i qb⁹ seu ad q̄ ius eis cpetit aut cōpetierit ēt si ab ipa fa. p obitū car. eorūdē vel alias recesserit.

Itē reseruauit gnāliter oīa bnficia ecclesiastica q̄cūq̄ collectoꝝ et nūtioꝝ in quacūq̄ ciuitate vel diocesi q suo tpe eorū officia exercuerit. succollectoꝝ fructuū et pūentuū camē apostolice debitoꝝ. illa vz bnficia dūtaxat q̄ durāte eoꝝ offō obtinuerūt et in qb⁹ seu ad que ius tunc eis cōpetierit.

Itē reseruauit oīa bnficia ecclesiastica q̄cūq̄ curialiū q̄ dū cu. ro. de loco ad locū transferet eā sequēdo decedere cōtigerit et i quouis loco quātūcūq̄ etiā a dicta curia remoto.

Itēq̄ reseruauit oīa bnficia cubiculārioꝝ et cursoꝝ suoꝝ.

Itē reseruauit dispōni sue generalit q̄scūq̄ canonicat⁹ et pben. ac dignitate. pso. et officia in basilica pncipis apostoloꝝ. et sancti Ioh. lateraū. ac beate Marie maio. d vrbe ec. necnō ad collatōz pūsioné pñatōz seu q̄suis aliā dispōnez sā. ro. ec. car. a ro. cu. absētiū rōne suoꝝ cp̄atuū cardinalat⁹ et in eoꝝ cardinalatib⁹ ec. et titulos spectātia q̄diu absētia eoꝝ durauerit cano. et pb. digni. psonat⁹ admistratōes vel officia ceteraq̄ bnficia ecclesiastica cuz cura vel sine cura vacantia et inantea vacatura tam in eadē vrbe q̄z ecc. ciuitatibus et diocesibus dictoꝝ cp̄atuum consistētia hac decreuit.

Itē voluit q̄ pcessa p pdecessorem suum et de eius mandato expediantur in forma rationi pgruit vt est moris.

Itē declarauit oīum et singuloꝝ ecclesiaꝝ cathedraliū monasterioꝝ pūsiones quas pfat⁹. d. Paul⁹ ei⁹ pdecessor ordinationi et dispōni sue necnon oīa et sing. bnficia ecclesiastica q̄ dic⁹ pdecessor ēt pfate dispōni cū interpositōe decreti reseruauerat q̄ qdē ecclesie monasteria. necnō reseruata bnficia tpe obitus dicti pdecessoris vacabāt aut ecclesie et monasteria hmōi sic pmēdata vel eis admistratores deputati n̄ fuissent ēt tunc vacassent remansisse et remanere p hmōi reseruationē et decretū affecta nullūq̄ de illis pter romanū pontifi. ea vice se iromittē vel disponē potuisse sine posse q̄quo mō decernens irritū et inane si secus d illis attēptarū forsan erat tunc vel imposterum contigerint attemptari.

Itē reuocauit quascūq̄ expectatiuas q̄ in aliqua sui pte n̄ sortite effcm ac reualidatōes extēsiones collationū mutatōes eas q̄nolibet pcernētes. necnon alias q̄z sup qb⁹ p cancellariaz apostolicā līe in forma solita expedire psueuerūt reseruatōes de qbusuis ēt patriarchalibus. metropolitanis et aliis cathedralibus ecclesiis ac monasteriis et bnficiis vacaturis cū mādatis de puidēdo et extensionibus inde secutis p dēm Paulū pdecessorē i fauorē q̄ucūq̄ et qbuscūq̄ ēt si sint san. ro. ec. car. pcessas et factas ac facultates nolandi et reseruādi ac pferendi perrogatiuas et indulta q̄ circa gratias et hmōi ab eodez predecessore emanauerunt reseruationes quo ad ea in quibus nondum sortite sunt effectum.

Itē rōnabilibus suadētibus cāis ipse. d. n. oēs vniones annexiones et incorporationes de qbus cathedralibus necnon aliis ecclesiis ac monasteriis digni. pso. officiis ac bnficiis et locis ac ecclesiasticis qualiacūq̄ fuerint iuicē vel aliis ecclesiis monasteriis mensis dignitatibus psonatibus officiis bnficiis et locis q̄nolibet apostolica vel alia q̄uis aut̄ te factas q̄ suū sortite n̄ sunt effcm ac q̄cūq̄ pcessiones et mādata sup vnionibus annexionibus et incorporationibus talib̄ faciēdis reuocauit cassauit et irritauit nulliusq̄ decreuit existere firmitatis. nec alicui quascūq̄ clausulas vel adiectiōes in qbusuis apostolicis ēt q̄ motu pprio aut ex certa scia processerāt aut emanauerant līis q̄nolibet pcētes aduersus reuocationem cassationem et irritationez hmōi noluit aliquatenus suffragari. vnionibus annexationibus incorporationibus in fauorem san. ro. ec. car. quas in suo robore permanere volumus et in his omnibus duntaxat exceptis.

Itē pdic⁹. d. n. oēs et singulas ab ipso Paulo pdecessore .J. annū ante diē obit⁹ eiusdē pcessas grē vel iusticie līas tantū oib⁹ de bitis eoꝝ executorib⁹ n̄ priuatas oīno reualidauit et in statū pristinū quo ad vz añ fuerāt et eos p qb⁹ erāt obtēte quo ad h plene restituit. ac decreuit p executores pdictos vel ab eis subdelegādos perinde ad ipaꝝ executionē pcedi posse et debē ac si executio hmōi tpib⁹ pdicti icboata fuisset.

Itē reuocauit quascūq̄ facultates pcessas qbusuis patriarchis archiepis epis et aliis plātis et psonis necnon apostolice sedis nunciis ac fructuū et pūentuū camere apostolice debitoꝝ collectorib⁹ de dispēsando cū qbusuis psonis sup mrimonio pcto vel pbendo in gradu pbibito ac sup natalium et etatis defectib⁹ et de icōpatibilib⁹ ecclesiasticis bnficiis insimul retinēdis necnō de notariis publicis creādis ac aliis pcumissis officia ipsoꝝ nuncioꝝ et collectoꝝ directe n̄ pcernētes q̄ ad oīa i qbus facultates ipse n̄ sūt sortite effcm ēt si nūciis eisdē dicte sedis legatis de latē pcedēs fuerit pcessa ptās.

Itē vt in apostolicis līis pmittēdi crimē falsi p āpius occasiōe tollat voluit statuit et ordinauit q̄ inantea dictōes numerales q̄ i dictis līis añ calendas nonas et idus imediate poni psueuerūt p līas et syllabas extēse scribant et ille ex pcfatis litteris in quibus hmōi dictiones aliter scripte fuerint ad bullariam non mittantur.

Itē voluit q̄ de pcurrentibus sup vacatib⁹ seu certo mō vacaturis bnficiis illi qb⁹ grē motu pprio pcedunt ceteris n̄ simili motu grās nō hntib⁹ alias graduati n̄ graduatis et inter graduatos magis graduati. ac inter equaliter graduatos prius graduati necnō colorato titulo possidētes nō possidētibus. et inter psonas alias i curia pñtes ab ea absētib⁹. et inter pñtes n̄ bnficiati bnficiatis. et similit inter absētes. et ceteris pib⁹ cardinalis n̄ cardinalis. et diocesanus nō diocesano. i reliquis vo singuli q prius apostolicas d sup līas eoꝝ executoribus pñtauerit aliis i ipsoꝝ d qb⁹ agi pcigerit bnficioꝝ assecutiōe preferant.

Itē ne p varias q̄ p pmissionib⁹ habēdis in causis plerūq̄ fiunt suggestiones iusticia post ponat: idē. d. n. decreuit et declarauit sue intētionis fore q̄ deinceps p quācūq̄ signaturā seu pcessionē p pmissionib⁹ hmōi p sanctitatem suam vel eius mandato faciendam nulli ius sibi q̄situ q̄nolibet tollat.

Itē q̄ pūisiones aut pcessiones vel mādata de puidēdo de cathedraliū ecclesiaꝝ canonicatib⁹ et prebeu. q̄ qbusuis psonis n̄. xiiii. sue etatis annū n̄ pplenerint nisi eis q̄ illos i annoꝝ etate recipe possint p sedē apostolicā spāliter pcessuz fuerit et q̄cunq̄ ipetrationes de canonicatib⁹ et prebendis i collegiatis ecclesiis si ipetrātes minores. x. ānis fuerunt et de h in ipetrationib⁹ huiusmodi expressa mentio n̄ fiat nulli⁹ sint roboris vel momēti et habeantur prorsus pro infectis.

Itē voluit q̄ si qs in ifirmitate pstitut⁹ resignauerit aliqd bnficiū siue simplicit siue ex cā pmutatiōis et postea. J. xx. dies d ipsa ifirmitate decesserit ac ipsuz bnficiū pferat p resignationem facta collatio huiusmodi nulla sit ipsumq̄ beneficium nihilominus per obitum vacare censeatur.

Itē voluit q̄ si pcigat ipsum alicui psone de pochiali ecclesia puidē vel grām expectatiuā pcedere nisi dcā psona itelligat et itelligibilit loquat ideoma loci vbi ecclesia huiusmodi psistit pūisio vel mandatū et grā desup q̄ ad pochialē ecclesiam nullius sit momenti.

Itē si qs supplicauerit sibi d bnficio q̄cūq̄ tāq̄ p obitū alicuius iā tūc viuentis vacāte puideri et postea p obitū eius vacet pūisio dicto supplicanti per obitum huiusmodi denuo facienda nullius sit roboris vel momenti.

Itē voluit q̄ petētes bnficia ecclesiastica aliis vniri teneāt exprimē veꝝ valorē tā bnficii vniēdi q̄z illi⁹ cui vniri petit. alioqn vnio n̄ valeat. et sp i vnionib⁹ pmissio fiat ad ptes vocatis q̄rū iterest. Idē voluit obsuari i pfirmationib⁹ vnionū fcāz.

Itē d mēdicātib⁹ q ad alios ordines trāsierit p tpe voluit pstōēz fe. recordationis Martini pape quīti predecessoris sui desuper factā et in libro cancellarie descriptā firmit obsuari.

Itē dclarauit idē. d. n. q̄ libra Turoñ paruoꝝ et florēn⁹ auri de camera p equali valore in concernentibus līas et cameram apostolicam computari et extimari debeant.

Itē prefat⁹. d. n. papa voluit dcreuit et ordinauit q̄ q̄cūq̄ pcessionū grē et mādata ēt motu pprio et cū drogatōe hmōi pstōis q̄ ab eo p qbuscūq̄ psonis emanauerit de puidendo eis de qbusuis bnficiis vacaturis p pmotionē q̄cūq̄ ad ecclesiaꝝ et monasterioꝝ regimina sibi hmōi pcessiones et mā

data dñe pmotiõis pmouẽdoꝝ ipsoꝝ pcesserint nec si quas-
cũq3 collatões ⁊ puisiões p tpe faciẽdas d pmissis ac qbus-
dis aliis ecclesiasticis bñficiis secularibus ⁊ regularib⁹ ꝗ p
pmouendos vel assumẽdos ad quascũq3 platuras iter illa
rũ vacatõe ⁊ hmõi pmotionẽ vel assumptiõe tpe simpliciter
vñ ex cã pmutationis vbicunq3 resignari vel alias dimitti
contigerit cum inde secutis pro tempore sint cassa ⁊ irrita:
nulliusq3 roboris vel momenti.

¶ Item voluit statuit ⁊ ordinauit idẽ.d.n.ꝙ iudices i Ro.
cu.deputati p tpe,ẽt si sancte Ro.ec.cardinales cãrum pa-
lacii apostolici auditores vel alii quicunq3 ii iuxta supplicatõ-
num signatarũ sup qbusuis ipetrationib⁹ vel pcessionib⁹ ni-
si sint pmissiones iusticiã pntẽtes p placet vel p sancte Ro.
ec.vicecancel.iuxta facultatẽ sup hoc sibi pcessam signate s3
sẽ iuxta lrãꝝ sup eisdem impetrationibus ⁊ pcessionib⁹ pfecta-
rũ tenores ⁊ formas indicare debent.⁊ si lre ipse nun⁹ hñ p
occupationẽ vel alias expedite reperiant ad illoꝝ quoꝝ in-
terest instãtiã ad apostolicã cãcellariã remitti poterunt p ei⁹.
officiales quibus hmõi tenores ⁊ formas per stringere con-
uenit ad formas reducẽnde.

¶ Item attendens idem.d.n.ꝙ sup habendis de cancella-
ria apostolica regulis ⁊ pstitutionibus inibi descriptis faci-
liter p illos q in Ro.cu.indiguerint ad ipsas cancel.recursus
dirigi põt.nec consultũ foret ꝙ sup earundem regulaꝝ pstitu-
tionem quis iuxta occurrentiũ varietatẽ cãrum ⁊ negocio-
rum aliquotiens imotari pueniat pbandũ tenore vel effectu
testiũ plerunq3 tenacẽ de sup memoriã non habentium de-
positionibus stari deberet.voluit statuit ⁊ ordinauit ꝙ dein-
ceps qlibet ex auditoribus cãrũ palacii apostolici ẽt si sancte
ro.ec.Cardi.sint i ipsa curia p tpe deputati auctoritate apo-
stolica iudicibus ẽt in causis actu pẽdentibus super hmõi te-
nore vel effectu pbando duntaxat stet fidemq3 adhibeat ce-
dule siue scripture desup a duob⁹ a maiori parte ꝙ danda.
sit a tergo signate ⁊ ẽt duobus aliis lrãꝝ apostolicaꝝ abbre-
uiatorib⁹ in ipsa cãcel.auscultate ⁊.d.vicecancel.seu dictam
cancel.regentis manu subscripte vt est moris.Quicquid ẽt
secus fieri contigerit nullius sit roboris vel momenti.

¶ Itẽ idem.d.n.litium succindere cupiens aufractus ⁊ no-
ui colitigantibus aduersarii dentur puidere voluit statuit
⁊ ordinauit ꝙ quotiens aliquem sup quouis ecclesiastico bñ-
ficio colitigantem in iure vel ad ius si quod forsitan ei⁹ adu-
sario i dicto beneficio ppetierit surrogari pcesserit dummo
do pfatus colitigãs in dcõ bñficio intrusus nõ sit nec sup
eo q dictum aduersarium postq3 illud p triennium pacifice
possidentis tunc mota fuerit aliorum quorlibet de pmissis
iure siue tunc vacet vel cum vacauerit impetrationes .J.men-
ses añ pcessionẽ hmõi facte nullius sint roboris vel momẽti.

¶ Itẽ voluit ⁊ ordinauit ꝙ oẽs grẽ q̃s de qbusuis ecclesia-
sticis bñficiis cũ cura siue sine cura secularib⁹ ac regularib⁹.
p obitũ quarũcũq3 psonaꝝ vacantib⁹ inantea fecerit nulli⁹
roboris vel momẽti sint nisi post obitum ⁊ ante datam grã-
rũ hmõi tñ tpis effluxerit ꝙ interim vacationis ipse de locis
in quibus persone pdicte decesserint ad eiusdem domini
nostri noticiam verisimiliter potuerint peruenisse.

¶ Item ꝙ oẽs ⁊ singule cãrum pmissiones quas in antea
fieri ptigerit obtentu vel occasione pcessionũ dũtaxat aposto-
licaꝝ.de beneficiis ecclesiasticis gratiarum sup quibus apo-
stolice lre confecte non fuerint ac processus de sup habendi
nullius sint roboris vel momenti.

¶ Itẽ voluit ꝙ ipetrãs bñficiũ vacãs p obitũ familiaris ali-
cuius cardinalis teneat exprimẽ nomẽ ⁊ titulũ ipsius Car.
⁊ si ille in curia fuerit ei⁹ ad id accedat assensus.alias de sup
grã sit nulla.Et idẽ seruari voluit ẽt si dicti familiares ipsoꝝ
Car.familiares esse desierint seu ad alioꝝ Car.familiaritatẽ
similem transierint quo ad beneficia que durante familiaritate
pdcã obtinuerunt ⁊ in quibus ipsa priori familiaritate du-
rante ius eis pceperit ita ꝙ quo ad illa car.quoꝝ pri⁹ fami-
liares fuerunt habebunt adhibere psensum.

¶ Itẽ cũ car.sancte ro.ec.assidue assistãt sũmo pontifici ⁊ p
inde debeant spalibus prerogatiuis ⁊ priuilegiis gaudere idẽ

S.d.n.ex tunc pcedit ipsis car.plenã ⁊ liberã dispõnẽ oium
bñficiorum ad collatões puisiões electões seu quasuis alias
dispõnes suas cõiunctim vel diuisim q̃libet ⁊ q̃cunq3 iur
vel titulo spectãtes ac voluit ꝙ expectatiue grẽ spãles i scrutã-
nos.mãdata.de vnicãdo ⁊ queuis alie dispõnes ac regule cã-
cellarie dignitatũ principaliũ alioꝝ q3 bñficioꝝ ẽt familiariũ
car.ro.pontifici seu eorũdẽ aut dicte sedis officialiũ seu aliãs
quouis mõ reseruatiões generales siue spãles pntẽtes siue
inducentes pstitutionẽ ⁊ pcedentiũ innouãtes aut alias q̃o-
libet affecta facientes ad dicta beneficia nullatenus se exten-
dant sed de ipsis libere car.soli disponant pterq3 de vacanti-
bus in curia de quibus idem.S.d.n.nemini puidebit nisi
de expresso psensu ipsi⁹ cardinalis ordinarii seu cõmẽdarii.
Statuit quoq3 ꝙ beneficia familiarium car.eorundem ẽt si
officiales curie fuerint de consensu car.eorum ⁊ non aliter p
eundem.S.d.n.pferantur ac decreuit irritum ⁊ inane.

¶ De beneficio per annum possesso.

¶ Item voluit ⁊ ordinauit ꝙ pcurrẽtib⁹ eodẽ die sup quo-
cunq3 beneficio per fiat ⁊ per concessum signaturis ex eis p
fiat habens alteri preferatur.

¶ Itẽ idẽ.d.n.vt iprobi litis exquirentium mor⁹ reprimã-
tur voluit statuit ⁊ ordinauit ꝙ quicũq3 bñficiũ ecclesiasticũ
tunc p annũ imediate pcedẽtẽ pacifice possessum ⁊ qd certo
mõ vacare pretendit deinceps ipetrauerit nomen gradum
⁊ nobilitatẽ possessoris eiusdẽ ⁊ quot ãnis illud ipse possedit
⁊ specificã ⁊ determinatã ex qua clare pstare poterit ꝙ nullũ
ipsi possessori in dicto bñficio ius ppetat cãm in hmõi impetra-
tione exprimẽ ⁊ ex tũc .J.sex mensis ipsum possessorẽ ad iudi-
ciũ euocari facẽ cãmq3 desup .J.annũ vsq3 ad sniam diffiniti-
uã iclusiue psequi dẽat ⁊ teneat.alioquin ipetratio pdcã ⁊ q̃-
cũq3 inde secuta nulli⁹ existat firmitatis:⁊ idẽ ipetrãs de dã-
nis ⁊ iteresse possessorẽ pdcãm ppea pungẽtib⁹ eisatisfacẽ.Et
si possessorẽ ipsum iniuste friuole ac indebite molestasse repe⁹
extiterit qnquaginta floren.auri psoluẽ camere apostolice sit
astrict⁹.nec ali⁹ q3 pdict⁹ vacationis mod⁹ ẽt p lrãs si neutri
aut surrogationis vel alias sibi q̃ ad hoc vt hmõi bñficium
ea vice psequi vel obtinere valeat q̃uolibet suffragetur illud
q3 nullaten⁹ inantea litigiosum propterea censeatur.

De triennali possessore.

¶ Itẽ statuit ⁊ ordinauit idẽ.d.n.ꝙ si q q̃cũq3 ecclesiastica bñ-
ficia qualiacũq3 sint absq3 simoniaco igressu ex apostolica vel
ordinaria collatõe aut electõe ⁊ electõis hmõi pfirmatõe seu
pñtatõe illoꝝ ad q̃s bñficioꝝ hmõi collatio ⁊ puisio electio
pñtatio seu quauis alia dispõ ptinet p triennũ pacifice pos-
siderint dũmõ i bñficio hmõi si dispõni apostolice ex aliqua
reseruatõe generali in corpe iuris clausa reseruata fuerint se
si intruserint sup eisdẽ bñficiis taliter possessis nequeant mo-
lestari.nec si ipetratões q̃libet de bñfici.pos.factas irritas ⁊
inanes censeri dẽre decreuit antiquas lites sup illis motas
penitus extinguendo.

¶ Itẽ idẽ.d.n.statuit ⁊ ordinauit ꝙ q̃cũq3 bñficia ecclesiastica
siue i ro.cu.siue ex͂ eã resignata nisi d illis fcẽ resignatões si i ro.
cu..J.sex mẽses ⁊ si extra dictã curiã facte sint.J.infra3 ex tũc ipsa
bñficia psistũt publicate ⁊ possessio illoꝝ ab eis q̃s id ptigit pe-
tita fuerit si resignãtes illa postmodũ in eorũdẽ resignatoꝝ
possessione decesserint ñ per resignationẽ3 s3 p obitũ hmõi va-
care cẽseant collatões q̃q3 de illis tanq3 p resignationem va-
cantib⁹ facte ⁊ inde secute nullius sint roboris vel momenti.

¶ Itẽ idẽ.d.n.vt litib⁹ celeri⁹ finis iponeat ⁊ litigãtiũ parcat
sumptib⁹ ⁊ expeñ.suoꝝ pdecessoꝝ pstitutõib⁹ ⁊ statutis inhe-
rendo statuit ⁊ ordinauit ꝙ in cãis in ro.cu.pẽdẽtib⁹ ⁊ quas
iposteꝝ in ea quouis mõ ptigerit agitari nulli añ diffinitiuaꝝ
sniaꝝ liceat appellare.nec appellatio si fuerit emissa d3 admit-
ti nisi ab iterlocutoria q̃ vim hẽat diffinitiue vel a grauamie
minime pcernẽte negociũ principale qd ñ possit p appellatõ3
a diffinitiua snia reparari.nullaq3 cãe appellationũ hmõi co-
mitat nisi in pmissiõe exprimat ꝙ interlocutoria vim diffini-
tiue hẽat.vel grauamẽ.ac tale qd i appellatõe a diffinitiua ñ
valeat reparari.alioquin appellatões ⁊ pmissiões iposteꝝ ⁊
q̃cq̃d inde secutũ fuerit sint nulli⁹ roboris vel momẽti.pmis-
sionibus

fionibus appellationis iam iudicibus pñtatis ⁊ exhibitis in suo robore pmansuris in quibus latis sup eisdē sniis scdo vel vlterius ab eis non liceat appellare. Appellantes vero ⁊ appellatiões ꝫ ab interlocutoriis ⁊ grauaminibus hmôi suo vel alterius nomine proseq̄ntes si succubuerint vltra expensas ⁊ damna ad que refertienda de iure condēnatus compellitur. xx. flor. auri pena mulctetur.

¶ Item statuit ⁊ ordinauit ꝙ in cōmissionibus de iusticia ꝫ ꝯsistorialibus per eum seu de eius mandato auctē in causis in quibus ꝯclusum extitat iposterū ꝓcedendis ꝫ si in eis de ꝯclusione hmôi implicite vel explicite mentio facta fuerit nihil censeatur concessum esse nisi per concessionem ꝯmissionis hmôi conclusioni derogetur expresse.

¶ Item voluit ⁊ ordinauit ꝙ si aliqui religiosi petant aliqđ beneficiū ad mutū irreuocabile cū clausula ꝙ eande ꝓ solo nutu abbatis vel superioris nō possit amoueri lr̄e quo ad ipsam clausulā nullatenus expediant nisi idē dñs nr̄ ponat signanter ꝙ non possint amoueri vel ad pté clausulā ipsam cōcedat.

¶ Itē si ꝯmittat alicui bñficij resignatiōis receptio ponatur clausula attente quoqꝫ ꝓuideas ⁊c. Et si ex cā pmutatōis resignatōes fiāt ponat clausula ꝙ neutri pmutātiū ius acqrat nisi qlibet ipsoꝝ ius hñerit in bñficio p ipsum resignato.

¶ Itē voluit ꝙ si petant suppleri defectus in genere nullitatis lr̄e desup ꝓcedat nisi in petitione sup hmôi defectus exꝑmantur. vel per fiat vt petitur supplicatio signata fuerit.

¶ Itē voluit ꝙ sup quouis bñficio ecclesiastico de iure pšonatus laicoꝝ non expediant lr̄e nisi ponat expsse ꝙ tale bñficiū tanto tpe vacauerit ꝙ eius collatio est ad sedē apostolicā lr̄e deuoluta. vel ad id pšonoꝝ accedat assensus. Et si p ipsꝫ iuri pšonatus hmôi derogare ꝯtigerit si ius hmôi ad aliquē regē. ducē. marchionē vel aliū pncipē ptineat ⁊ hoc in lr̄is ꝓuisionis vel mandati de ꝓuidēdo de oco bñficio mētio facta non fuerit nō cēseaturi hmôi qñolibet fore derogatum.

¶ Itē voluit ꝙ nulli seculari de regulari ⁊ religioso de seculari. beneficiis cōmenda detur nisi in signatura super petitione commende huiusmodi de cōmenda ipsa mentio fiat.

¶ Itē ꝙ sup qbuscūqꝫ reformationibus signatis sup impetrationibus quorūcūqꝫ beneficioꝝ vacantiū vel certo modo vacaturoꝝ in qbus petit ꝙ lr̄e sub pria data expediri possint ex hmôi expeditiōe sub tali data cuiqꝫ videat fieri posse pñiudiciū lr̄e sup ipsa pria date nullatenus expediantur nisi reformatōes hmôi p vba fiant ⁊ sub prima data resignate fuerit.

¶ De beneficiis resignatis in cancellaria.

¶ Item voluit ⁊ ordinauit ꝙ super resignatione cuiuscūqꝫ beneficij ecclesiastici seu cessione iuris in eo que in manibus suis vel in cancellaria apostolica fieri ꝯtigerit apostolice lr̄e nullatenus expediant nisi resignās vel cedens pñs in ro. cu. fuerit pšonaliter alioquin per ꝓcuratorem suum ad hoc ab eo specialiter ꝯstitutū; expeditionis hmôi in eadē cancellaria expsse ꝯsenserit ⁊ iurauerit vt est moris. nec lr̄e resignationis vel assignationis ꝫ motu ꝓprio cuiuslibet pensionis annue super alicuius beneficij fructibus expedari possint nisi de cōsensu illius qui dicta pensionē persoluere tunc habebit.

¶ Itē ꝙ non dētur lr̄e super beneficiis vacaturis p ingressū religionis nisi ille ꝓcesserit datum desuper petitionis.

Item voluit ꝙ si petatur aliquod beneficium vacans per modum in cancel. Appella. exprimendum talis impetratio non valeat nec littere desuper expediantur

Itē voluit statuit ⁊ ordinauit ꝙ quotiēscūqꝫ p signaturaꝫ suā vel d eiꝰ mādato factā sup expediēdis aliqbꝰ cū adiectiōe ꝓprii nois vel dignitatis cuiuslibet iudex vel lr̄e desup expediant cū expssione ꝙ idē iudex executōꝫ hmôi faciat p seipꝫ.

De dispensationibus.

Itē voluit ꝙ i lr̄is dispēsationū sup aliquo gradu ꝯsanguinitatis vel affinitatis vel alias ꝓhibito ponat clausula si mulier rapta nō fuerit ⁊ si scieter ponat clausula addita i querno.

Itē voluit ꝙ in dispēsatoibus sup defectu natalū ꝙ possint succedere in bonis tpalibꝰ ponat clausula ꝙ nō pñiudicetur illis ad quos successio bonoꝝ ab intestato ptinere dēat.

Itē p quācūqꝫ signaturā in quauis grā nullatenus dispensatio veniat nisi de cā grā totaliter effecti dispensationis hmôi ꝯcernat vel alias nihil ꝯferret aut operet. Et si sup defectu etatis sit dispēsatio hmôi qe duobus dūtaxat annis d tri valeat habita pus p testes idoneos vel alias iformatoe quo ad hoc de idoneitate psone cui dicta dispensatio conceditur.

Itē voluit ꝙ sup defectu natalū dent graduatis sue de magnis nobilibus genitis p simplicē signaturā quattuor ꝫ si canonicatus ⁊ pbenda cathedraliū seu collegiataꝝ ⁊c. ⁊ p fiat vt petitur vltra hoc dignitates ꝫ maiores ⁊ pncipales. aliis vo p fiat vt petit quattuor si petant dūmō canonicatus ⁊ prebeū. cathedraliū ⁊c. vel dignitates non existant.

Item voluit ꝙ super obtinendis incōpatibilibus beneficiis in theologia magistratis ⁊ in iure canonico vel ciuili doctoribus ⁊ in illis cum rigore examinis ac in eadem theologia licētiatꝫ aut formatꝫ baccalariis ac magnis nobilibus p fiat qnquēniū. ⁊ addito vt petit quoad vixerit ad duo icōpatibilia. aliis vo p fiat biēniū. ⁊ addito vt petit triēniū ad duo. dūmodo non sint due dignitates ma. post pontificales seu principales aut due parrochiales ecclesie vel tales mutim cum potestate permutandi si petatur.

Itē voluit ⁊ ordinauit ꝙ p quācūqꝫ signaturā deinceps faciēdā nulli cuiuscūqꝫ dignitatꝫ statꝰ gradus vel ꝯditōis fuerit dcē dispensatio ꝙ duas ecclesias prochiales vel dignitates maiores post pōtificales in cathedralibꝰ seu pncipales i collegiatis ecclesijs vel vnā cū reliqua eaꝝ ısimul retinere valeat nisi ecclesie prochiales adeo ꝯtigue ⁊ iuicē ꝓpique sint ꝙ ipsius p vnū ꝯmode deseruiri possit illarūqꝫ ꝫ fructꝰ ısimul vltra. xxiiii. flor. aūri de camera fm cōem extiatōꝫ nō valeāt annuatī. ⁊ de h i lr̄is dispēsationū hmôi expssa mētio fiat: vel nisi sup obtinēdis duabus ex hmôi dignitatibꝰ seu prochialibus ecclesijs ısimul p magnis nobilibꝰ magistratꝫ vel baccalariis formatis in theologia aut doctoribus seu licētiatis in altero iuriū vba p dispēsamus de spāli sufficiēs signatura hēat ⁊ sup ipsis prochialibꝰ ecclesiis i hmôi signatura de prochialibus mētio fiat. alioquin si p pocupationē vel alias lr̄e super tali dispensatione ꝯfecte repiant ille nullius sint roboris vel momēti. ⁊ similiter in dispensatione ad incompatibilia prorogationibus obseruentur.

Itē cū ꝯcessiones sup grās dispēsationū q̄rūcūqꝫ qbuslibet p ipsꝫ d nr̄ꝫ ꝯcessaꝝ vel ꝯcedēdaꝝ p regulas cācel. apostolice sint ꝓuidē limitate lꝫ aliqn i petitōibꝰ sup hmôi ꝯcessionibꝰ oblatis multa sint petita ne qs pretextu taliū ꝯcessionū id dispēsatiue tenere aut facere ꝯsumat ad q̄ ꝯcessiones hmôi se non extēdunt voluit idē. d. n. ꝙ nulla talis dispensatio cuiqꝫ suffragetur anteqꝫ per eum apostolice littere sint confecte.

Itē voluit ꝙ petētibꝰ secū dispēsari vt rōe beneficioꝝ non teneantur se facere pmoueri in ro. cu. vel studio p fiat septēniū alias vo detur qnquēniū dūmodo infra annū a tpe date dispensatōis hmôi ad subdiaconatꝰ ordinem sint ꝓmoti.

Itē de fructibꝰ in absētia pcipiēdis dcē i ro. cu. vel studio residēdo p quācūqꝫ signaturā septennium ⁊ alibi qnquēnium.

De indulgentiis. Rubrica.

Item voluit ꝙ in litteris indulgentiarum solum dentur festa per cancellariam dari solita ⁊ ꝙ durent per. xx. annos nisi petantur pro vno die ⁊ durent perpetuo.

Itē voluit ⁊ ordinauit ꝙ i lr̄is idulgētiaꝝ pōat clausula: ꝙ si ecclesie seu cappelle vel alias aliq̄ idulgētia fuerit p ipsꝫ ꝯcessa de qua inibi spālis mentio fcā non est hmôi lr̄e sint nulle.

Itē voluit ꝙ littere non expediantur super indulgentiis ad instar nisi specificentur.

Itē voluit ꝙ p fiat si ecclesia cathedralis vel isignis collegiata aut solēne mōasteriū fuerit tres alioqn ānī ac totidē q̄dragene. ⁊ p fiat vt petit cathedrali collegiate vel mōasterio. iiii. aliis tres ānī dēt. p singulis vo diebꝰ octauaꝝ cētū dies apponāt. Et ꝓ capella p fiat viiꝰ. ⁊ p fiat vt petit duo ānī ꝯcedāt.

De beneficiis vacantibus ⁊ certo modo vacaturis.

Itē voluit ⁊ ordinauit ꝙ i grās bñficialibꝰ d vacātibꝰ aut certo mō vacaturꝫ fcīs qbuslibet si plura petat bñficia vnū cuiuscūqꝫ ānui valoris p simplicē signaturā. ⁊ addito vt petit duo aut tria ⁊ no vltra petita dūtaxat ueniant dūmō ꝫ illoꝝ fru-

etus ec. vltra sexagita i portatis vel cētū librar₃ Turoñ. par uor₃ cōi extimatōe siue tātūdē i alia moneta si valo₂e ānuati.
¶ Itē voluit q̄ i grāis q̄s psonis qbuſuis de bñficijs vacātibus seu certo mō vacaturis fieri ɔtigerit illor₃ & alior₃ quicūq₃ bñficior₃ q̄ dcē psone tūc obtinuerūt seu de qbus fuerit eis puisū vel ɔcessū aut mādatū puideri ver⁹ ān⁹ p marcos argēti aut sterligor₃ vel librar₃ turoñ. puor₃ seu floreno₂ aut ducator₃ vel vntiar₃ auri vel alteri⁹ mōete valo₂ fm̄ cōem extimatōz exprimat nisi motu pprio grē hmōi fiāt vel psone pdcē bñficia q̄ tūc obtinuerit aut i qb⁹ vel ad q̄ ius ɔpetierit iuxta ipso₂ obligationes vel alias dimitte teneant. aliq̄n pfate grē sint nulle. Et idem seruetur in expectatiuis de beneficijs obtentis & in qbus seu ad q̄ ipetrāti ius ɔpetit & illor₃ valo₂is.

Itē voluit & ordinauit q̄ qñ puidet seu mādat puideri alicui de bñficio ecclesiastico vacāte tūc dari poterūt clausule: si petāt & si illud quis mō. &c. seu p ɔstōnē execrabilis vacet. ac si spālit reſuatū int̄ alios litigiosū sit & ei⁹ collatio deuoluta fuerit. & si p collitigāte vel surrogatiōis. aut si neutri vel nulli &c. petēte si tūc specifice lis exprimat nec dcī aliq̄ gñalis reſuatio dispositiue nisi desup in ɔcessione spālis & expssa ac pure & non sub ɔditiōe mētio fiat. & tūc reliq̄ reſuatiōes inibi ɔtēte veniat. Si vō tpe expeditiōis sūe liar₃ gñalis reſuatio hmōi pbari non possit alias aut nisi i nouis puisionib⁹ aut p collitigātib⁹ si neutri vel si nulli &c. sit expssū q̄ ab aliqb⁹ asserit illū cui⁹ bñficiū ɔcedit collecto₂ē abbreuiato₂ē vel familiarē &c. fuisse clausula ponat & si dcm̄ bñficiū ex eo q̄ talis collector vel succollector abbreuiator vel familiaris &c. fuit dispōni apo. generaliter reſuatū existat dūmodo in eo non sit alicui spāliter ius q̄situm. In reliquis vero nulla clausula dcī vnde reſuatio gñalis elici possit nisi desup signatura p duplex fiat signata sit aut p reſuationē vel alias spālit̄ dēat.

Itē voluit q̄ sup beneficijs ecclesiasticis de qualitatib⁹ illor₃ vꝫ an dignitates psonat⁹ vel officia sint eisq₃ cura imineat aiar₃ & ad illa ɔsueuerit q̄s p electionē assumi mētio fiat. alias grē desup fcē sint nulle. & si qualitates hmōi affirmatiue seu ɔditionalit̄ non exprimāt negatiua desuper expssio fiat in beneficijs q̄ tales qualitates vel eis aliquas ɔsueuerunt hrē.

Itē si reſuet bñficiū p ɔtctū mrīmonij non dent alij modi vacationū de futuro nec cēseat bñficiū reſuatū spālit vel affectū nisi sequat mrīmoniū. sed i bñficio p pmotionē vel assecutiōꝫ vacatur] pōat clausula: cū bñficia hmōi pmisso vel alio quouis mō &c. pterq̄ꝫ p obitū obtinēt] vacar ɔtigerit & si vacēt.

Itē voluit q̄ si petat aliquē i religiosū recipi. ac sibi de q̄uis ecclesiastico bñficio puideri p simplicē signaturā fiat receptio hmōi dūtaxat dcī adiectio si petēs sit idoneus vel aliud canonicū nō obsistat & exprimat si cert⁹ numer⁹ regulariū sit ibidē cui ēt ñ derogetur nisi expsse ɔcedat. & si nūer⁹ ipe ñ existet pōat dūmodo loc⁹ receptiōis hmōi nimiū ppterea non grauetur.

Itē si regular] petat sibi de beneficio ab aliq̄ monasterio vel alio regulari loco de pēdentibus puideri & appareat ex hmōi petitione q̄ alterius monasterij vel loci religiosus sit lꝫ inibi translatio non petatur nihilominus illa veniat.

Itē quod in līis super beneficijs per ɔstitutionē execrabilis vacātibus ponatur clausula: si ē ita. simulit̄ de qbuscūq₃ narratis informationem facti requirentibus.

Item petenti sibi puideri de vacaturo dentur littere de vacanti & econuerso prout expedierit impetranti.

Itē voluit & ordinauit q̄ mādata apostolica sup fructib⁹ seq̄strādis & remissionib⁹ ad ptes p merit] cāx recipiēdis siue singulares siue cōes fuerit necnō sup exeq̄ndis sniis i ro. cu. latis sub bulla expedientur. alias nulle sint.

De ptāte vicecācellarij & cācellarię apostolicę regētis.

Pmo q̄ possit ɔmittere absolutionē illor₃ q ignorant in supplicatōib⁹ vel līis aliqd scriberēt corrigerēt vel delerēt.

Item q̄ possit corrigere & nomina & cognomina personarum & beneficiorum dum tamen de corpore constet.

Item q̄ possit omnes cās beneficiales & non deuolutas ɔmittere in curia cum ptāte citandi ad partes.

Itē q̄ pcessus auctē apo. decretos aggrauare possit cū inuocatiōe brachij secular] ac sntias executioni demādari facē ɔtra trusos & intrudēdos p līas apo. desup ɔficiēdas & non alias.

Item q̄ possunt concedere quibusuis petentibus conseruatorias ad triennium in forma.

Itē qbuslibet nobilib⁹ psonis petētib⁹ idultū de celebrādo & celebrari faciēdo ante diē & i locis iterdictis & p triēniū reconciliari faciendo ecclesias & cimiteria polluta in forma.

Itē pthonotarijs līar₃ apostolicar₃ scriptoribus & de qbus iuxta illor₃ sufficientie idoneitatē sibi vī abbreuiatoribus sua officia in ro. cu. p tēpore exercentibus indultum de percipiēdis in absentia suor₃ beneficior₃ fructib⁹. & si alias eis tale indultum quauis auctoritate concessum fuerit.

Itē dñis terrar₃ & locor₃ necnon abbatibus & per priores gubernari solitor₃ monasterior₃ prioribus subprionb⁹ prelatis ac magnor₃ pncipū ɔsiliarijs altare portatile i forma.

Itē q̄ possit recipere & admittere resignationes beneficior₃ ecclesiasticor₃ quorūlibet & generalit̄ vel spālit reſuator₃ simpliciter vel ex cā permutationis & desuper supplicationes & ɔcessum signare p līis apostolicis inde ɔficiēdis vt ē moris.

Itē q̄ possit signare supplicatōes & duor₃ referēdarior₃ manib⁹ signatas de nouis puisionib⁹ si neutri & surrogatōib⁹ p collitigātib⁹ i qb⁹ ñ dcī clausula gñalē reſuatōꝫ iportans.

Itē q̄ possit signare supplicationes & duor₃ referēdariorū manibus signatas de beneficijs ecclesiasticis vacātib⁹ secularib⁹ & regularibus dispositioni apostolice gñalit̄ non reſuatis q̄r₃ cuiuslibet valo₂ē flore. au. de ca. vel totidē librarꝫ turo. puo. seu tātūdē i alia mōeta fm̄ co. exti. non excedant.

Itē q̄ possit signare supplicatōes vni⁹ referēdarij manu signatas sup defectu natalīꝫ ad oēs sacros ordies & ad duo bñficia ecclesiastica cū cura vel sine cura se iuicē ɔpatiētia & si canonicat⁹ & pb. vel officia collegiatar₃ ecclesiar₃ fuerint.

Itē q̄ in grāis expectatiuis ɔcedere ad obtinēdas digni. pso. admini. vel officia curata etatis defectū patiētib⁹ q. xx. sue etatis. annū peregerit & de qbus sibi q̄ alias ad h̄ idonei sint fides fcā fuerit q̄ hmōi eor₃ grē ad ipsa beneficia digni. perso. admi. ac officia valeant suumq₃ sortiantur effcm̄ q̄ illarū vigore q̄ꝫ pmū ad etatē lītiam peruenerint hmōi beneficia digni. perso. adm. vel offi. acceptare & de illis sibi prouidere facere ac ea recipere & retinere valeant.

Itē q̄ in expectatiuis p nobilibus & graduat] saltē. xx. ānos hñtibus & ad obtinenda beneficia digni. perso. admini. vel officia cū cura defectū etatis patientibus ac ad illa dispensationum supplicationes signare possit de duobus annis.

Itē q̄ in expectatiuis & de beneficijs generaliter vel spāliter non reseruatis impetrationū quarūlibet informatōes de nō obstantijs & dispensationibus obmissis ac beneficiorꝫ valoribus & qualitatibus natalium defectibus signare possit.

Itē q̄ sufficientib⁹ & idoneis & de qbus q̄ tales sint ei fcā fides extiterit in expectatiuis signare possit ad maiores ec. preben. in quibus iuxta ipsarꝫ statuta & consuetudines de minoribus ad maiores gradatim debet fieri ascensus.

Itē q̄ possit ad ordies suscipiēdos artatis prorogare t̄mios de dictis suscipiēdis ordinib⁹ vsq₃ ad ppla tūc a iure statuta tpa in qbus sic artati successiue ad ipsos ordies pmoueant.

Lecte & pub. fuerunt supradicte regule rome in cancel. apo sto. die Martis. xxvij. mensis Augu. āno dñi. M. cccc. lxxi. indictione quarta. Pon. Sanctis. d. n. dñi Sixti diuina pui dentia ɔdictarum die mercurij secūda Octobris Anno. & Pont. vt supra. Oz. de vrsinis locūtenens.

Sequuntur regule expectatiuarꝫ.

Sanctis. in christo pater & d. n. d. Sixtus &c. Papa. iiii. cupiens pauperibus & alijs secularibus & regularibus clericis in gratiarum ɔcessionibus liberalē se exhibere predecessorū suor₃ vestigijs inherendo p earundē grār₃ ordine dirigēdo instituit & fecit constitutiones & regulas subsequentes.

In primis voluit idem. d. n. q̄ p pauperibus clericis beneficiandis dentur vsq₃ ad annū & non vltra littere in ea forma fm̄ quam p eis tpe fe. re. Martini pape. v. scribi ɔsueuit vꝫ ad vnum collatorem saluo q̄ si ad collationem decani & capituli vel abbatis & ɔuentus aut abbatisse & ɔuentus ipetrauerint detur clausula cōiter vel diuisim vbi antiquitus dūta

rat dabatur cõiter ꝛ iuxta eoꝝ sufficientiã locentur per tria bene ꝛ duo bene ꝛ vnũ ꝓpetenter vel duo bene ꝛ vnum debiliter aut duo ꝓpetenter in lectura ꝛ ꝯstructione ꝛ vnũ male in cantu. per totã vero Hispaniã ꝛ Gasconiã bñficiatus bene legit ꝓpetenter ꝯstruit nihil cantat. vel bñficiatus ad minus tria ꝓpetenter detur ad beneficiũ cũ cura. sed bñficiatus duo cõpetenter ẽt si vnum sit in cantu detur ad beneficiũ sine cura.

¶ Itẽ idẽ d. n. pauperib⁹ clericis ꝓuidere cupiens voluit statuit ꝛ ordinauit ꝙ oẽs ꝛ singl̃ q̃ suas in forma ſm quã pauperibus clericis beneficiandis scribi ꝯsueuit de ben. ec. vacãtibus vel vacaturis lr̃as obtinuerit i ipsoꝝ assecutõe bñficiorũ q̃ sine cura ꝛ non canonicatus ꝛ ꝑbende vel ꝑsonat⁹ fuerĩt singulis aliis ibidẽ beneficia ecclesiastica quecũqꝫ ẽt maioꝝ data apostolicas lr̃as expectantib⁹ ꝛ tunc beneficia quorũ fructus ꝛc. vltra .x. flor. auri de camera ſm cõem extimationẽ annuatim non valeant obtinentib⁹ oĩno preferantur.

¶ Itẽ ꝙ oẽs ꝛ singuli obtinentes beneficia .xxiiii. librarum vel similis monete cõi ex. va. an. ꝛ ẽt non bñtes possessiones beneficiorum in quibus se ius habere asserunt vel super quibus litigant cuiuscunqꝫ valoris annui quem non teneantur exprimere possint in cõi forma pauperum litteras impetrare ita ꝙ per assecutionem alterius alia dimittere teneantur.

¶ Item ꝙ iidẽ pauperes clerici si graduati sint possint habere duas litteras in forma taxe specialis.

¶ Item ꝙ ipsi pauperes extra suã ꝓuinciã locari possint si ibidẽ per sex annos morã traxerint vel ẽt in aliis dioc. vbi suam perpetuam elegerint mansionẽ ꝛ ꝙ caueatur in litteris ꝙ per ꝓcuratores acceptare ꝛ sibi facere ꝓuidere possint.

¶ Item illis qui tanto tempore in ro. cu. steterunt ꝙ ibidẽ de laudabili ꝛ honesta eorum ꝯseruatione constare potest dentur executores in curia alioquin extra curiam cum clausula ꝙ si non omnes duo aut vnus eorum ꝛc.

¶ Itẽ voluit ꝙ per fiat vt petitur dentur due collatões ꝛc. ꝛ cũ clausula si petatur ẽt rõe dignitatũ ꝑsonatuũ administrationũ ꝛ offõꝝ que ibidẽ obtinent ꝛ in ptib⁹ Italie tõidẽ beneficia ẽt si alterũ eoꝝ cano. ꝛ ꝑbẽ. ec. cathedralis fuerit in aliis ptibus vnũ dũtaxat beneficiũ q̃sqꝫ cano. ꝛ ꝑbẽdã. cũ prestimoniis prestimonialibus portionibus obleiis additamentis ferculis ꝛ supplementis vnius canonici cedentis vel decedentis quoꝝ q̃dã prestimonioꝝ ꝛc. si ꝓ magistris licentiatis baccalariis formatis in theologia aut doctorib⁹ vel cum rigore examinis licentiatis in iure canonico vel ciuili seu magis nobilibus .lx. ꝛ si ꝓ aliis gr̃e hmõi fuerint .xxx. libraꝝ turo. puo. vel tantũdẽ in alia moneta fructus ꝛc. ſm cõem extimationẽ valorẽ annuũ non excedant ac ẽt canonicatus ꝛ preben. necnon digni. per so. ꝛc. cathedralis seu collegiate ecclesie pro vno beneficio computentur.

¶ Item ꝙ loco verborum cum prestimoniis ꝛc. non ponãtur verba ꝛ prestimonia.

¶ Itẽ ꝓ religiosis lr̃e sup expectatiuis gr̃iis non expediantur nisi particulares ꝛ extra rotulũ signatura de sup suffragetur.

¶ Itẽ ĩ ptibus vltramontanis extra Daciã Sueciã Norwegiam Scotiam ꝛ Iberniam nulli nisi magistratis ꝛ licẽtiatis baccalariis formatis in theologia aut doctoribus seu cũ rigore examinis licentiatis in iure canonico vel ciuili aut in artibus q post suoꝝ in illis graduũ susceptionẽ ꝑ biẽniũ rexerint seu studuerint vel in medicina magistratis aut q ꝑ sex annos studuerint in altero ex iure hmõi baccalariis vel apo. sedis officialibus ꝛ nobilib⁹ ac de militari genere procreatis ac nepotibus ꝛ ꝯsanguineis sancte ro. ec. car. detur ꝑ expectatiuas ad canonicatus ꝛ prebendas dignitates ꝛc. cathedralium ecclesiarum vel desuper a prefato dño nr̃o per reformationem vel alias habuerint signaturam specialem.

¶ Item magistratis ac licentiatis baccalariis formatis in theologia doctorib⁹ in iure canonico vel ciuili ꝛ magis nobilis in canonicos alicuius ecclesie creari seu ad vnam dũtaxat collationem expectatiuam gratiam sibi concedi petentibus detur ad vnum beneficium cuiuscunqꝫ taxe.

¶ Itẽ magistris in medicina ꝛ in iure canonico vel ciuili licentiatꝫ in ptib⁹ ad taxationẽ decime ad medietatẽ reductis si cũ cura octuaginta. ꝛ si sine cura sexaginta. sed in aliis non reductis si cura centum ꝛ viginti. si vero sine cura octuaginta librarum turo. paruo. ſm taxationem decime.

¶ Item baccalariis in theologia non formatis magistris in artibus ac in iure canonico vel ciuili baccalariis ꝛ in medicina licentiatis in partibus reductis si cum cura .lx. ꝛ si sine cura .xl. ac non reductis si cum cura centum. ꝛ si sine cura .lxx. librarũ turo. paruo. ſm taxam decime.

¶ Item secularibus non graduatis in partibus reductis si cum cura .xl. ꝛ si sine cura .xxx. ac in aliis non reductis si cũ cura .xl. librarum turo. paruo. ſm taxam decime.

Itẽ regularib⁹ non graduatis in partibus reductis .lx. ꝛ in non reductis .lxxx. libraꝝ turo. paruo. ſm taxationẽ decime.

Item in Alamania cum argenti necnon in Anglia Scotia ꝛ Ibernia cum sterlingorum marcis detur secularibus non graduatis si cum cura .xxv. ꝛ si sine cura .xviii. necnon regularibus .xxx. marcarum ſm taxa. decime.

Item in Italia si cum cura .lx. ꝛ si sine cura .xl. flor. auri ſm taxationem decime.

Item in forma pauperũ in partibus Gallicanis reductis si cum cura .xxx. ꝛ si sine cura .xxv. in non reductis vero si cum cura quinquaginta ꝛ si sine cura .xxx. in Hispania aũt ꝛ Aragonia si cum cura .xl. ꝛ si sine cura .xxv. libraꝝ turo. paruo. in Alamania si cum cura .xx. ꝛ si sine cura .xv. marcarum argẽti. In anglia vero Scotia ꝛ Ibernia si cum cura .xxx. si sine cura .xx. sterlingorum ſm taxationem decime.

Itẽ ꝙ priuilegiis statutis seu ꝯsuetudinib⁹ de optando vel assequendo maiores aut alias prebendas vel obtinendas per illos q canonici cathedraliũ ecclesiaꝝ aut i eis beneficiati non fuerint prestimoniis ꝑstimonialib⁹ portionib⁹ seu simplicib⁹ bñficiis nõ recipiẽdis illegitimis ꝛ dũtaxat graduatꝫ nullaten⁹ derogetur nisi secũdũ sufficiẽs signatura desup hẽat.

Itẽ ꝙ magistri licẽtiati baccalarii formati i theologia necnon doctores seu cũ rigore examinis licẽtiati iure canonico vel ciuili religiõ ẽt sub pari vel maiori data expectãtib⁹ i assecutõe ꝑochialiũ ecclesiaꝝ bñtiũ cõi que ſm famã publicam intendaꝝ extimatõe duo milia cõicantium oĩno preferantur.

Itẽ ꝙ in ptib⁹ vltramontanis dignitates lꝫ maiores vel principales nõ sint rõe quaꝝ eas obtinẽtes ꝑ se ꝑ capitulis ꝑesse ꝛ singulaꝝ ꝑsonaꝝ ibidẽ exercere curã aiaꝝ hñerint ꝑ alios ꝙ magr̃os licẽtiatos seu baccalarios formatos i theologia aut doctores seu licẽtiatos in iure canonico vel ciuili aut medicina vel in artib⁹ q post suoꝝ in eis graduũ susceptionẽ ꝑ triẽniũ rexerit vel studuerit magr̃os aut apo. sedis offi. vigore seu ꝑtextu lr̃aꝝ sup expectatiuis gr̃iis acceptari non possint.

Itẽ doctoris in iure cano. vel ciuili ac in theologia vel medicina ꝛ q ꝑ aliquos annos rexerint ac legerint in artib⁹ magistri necnõ in aliquo ex iure vel theologia hmõi cũ rigore examinis licẽtiati ac baccala. in ipsa theologia non examinentur.

Item hospitalia domus leprosoꝝ aliaqꝫ pia loca necnõ laicis assignari solita ꝛ claustralia officia sibi expectatiuis gratiis minime comprehendantur.

Item nullus expectatiuã grãm extra suam nationẽ impetret nisi ideoma qd̃ cõiter hoies loquuntur ibidem intelligat ꝛ intelligibiliter loqui sciat. alioquin gratia hmõi sit nulla.

Item nullus vigore gr̃e expectatiue vel reualidationis eius lr̃is desuper non ꝯfectis aliqd̃ beneficium acceptare valeat. ꝛ alias acceptatio hmõi nullius sit roboris vel momenti.

Itẽ voluit stat. ꝛ ordi. ꝙ nullus duab⁹ gr̃iis expect. seu spãlibus reseruationib⁹. aut expect. ꝛ spãli reseruatis. simul ẽt si ambe vel altera earũ motu ꝓprio seu alias quolibet cõcesse fuerint nisi vna illarũ tpe datꝫ ꝯcessionis alterius ꝯsumpta extiterit vti possit. sed si tales due gr̃e altera non consumpta sibi ꝯcessa fuerint ꝛ expedite sup vtraqꝫ illaꝝ lr̃is apo. in expeditione lr̃arũ quas postremo expediri fecerit mentio de pria fcã nõ fuerit vel non elegerit seu mentẽ suã sup hoc quã gratiarũ hmõi vti voluerit in presidentia cancellarie apostolice ẽt corã ipsius cancellarie notario non declarauerit effectu careat vtriusqꝫ gratiarum earundem.

Itẽ ꝙ nullus vigore cuiuscũqꝫ gr̃e expect. ꝑ ipꝫ d. n. S. sibi

uis et derogatoriarum derogatoriis clausulis forsan concessas ⁊
factas ac sup quibus ecclesias monasteria pore. digni. pso. admi.
offi. cão. ⁊ p̃b. aliaq; bñficia ⁊ loca sue ⁊ dictẽ sedis disponi ge
neralit reseruata cõprehẽdunt seu cõprehẽdi videntur aut q̃rum vi
gore ec. mo. pore. di. ps. ad. of. ca. ⁊ preb. aliaq; bñficia ⁊ loca.
ec. gñalit reseruata hmõi vnita anexa ⁊ icorpata dicunt aut ac
ceptari cõferri assignari vniri anecti icorpari ⁊ cõmẽdari pos
sit seu de illis puideri eisdẽ vel alijs psonis quocũq; valẽt in
futurum q̃ sui nõdũ sortite sint effectũ motu ⁊ scia similibus auc.
apostolica q̃ ad bñficia reseruata hmõi dũtaxat reuocauit cas
sauit irritauit ⁊ anullauit necnõ easdẽ ac q̃scũq; alias gr̃as ex
pectatiuas ⁊ reseruatiões ac vniões anexiões ⁊ icorpatiões seu
mãdata de vniẽdo vel cõferẽdo aut cõmẽdãdo ac sup illis cõfe
ctas lr̃as i quibus certos librarum seu flore. va. vltra taxã p cãcel
lariã pdictã iuxta cõstitões p nos sup h̃ editas solui repit ex
pressus ⁊ q̃ tñ bñficiorum & gñalit sue ⁊ sedis pdicte dispõni si
reseruatorum nũcq; excedũt cũ eorum cõcessib⁹ ad tres collatões. q̃s
ipis cũ gr̃a hmõi & motu pprio aut i remuneratione laborum seu
cõtẽplatiõe pncipũ cõcessa fuerit. f. iij. mẽ. a die publicatõis cõ
stitutõis hmõi seu cõcedi cõtigerit i futurũ a die cõcessiõis eligẽ
tenear ⁊ ad tria bñficia i vna vel duab⁹ puicijs restringit re
ducit ⁊ repõit ac alias q̃ ad reliquũ nũcq; cassãs ⁊ pro ifectis
hẽns voluit statuit ⁊ ordinauit ac declarauit gr̃as expectati
uas reualidatiões extẽsiões collationũ mutatões reserua. vni.
anexi. ⁊ icorpo. ac mãdata cõcessa hmõi necnõ alia similia per
ipsum forsã iposterum cõcedẽda ac desup cõfectas ⁊ cõficiẽdas lr̃as
& si de pñti cõstitõne de v̄b. ad v̄bũ mẽtio hẽret ⁊ illi d̃rogaret
expsse ad tres collatões ⁊ tria bñficia sue ⁊ dictẽ sedis dispõni
minime reseruata mõ p̃missõ dũtaxat extẽdi decernẽs irritum ec.

Placet motu pprio publicetur ⁊ describatur in cancel. .F.

¶ Lecta ⁊ publicata fuit supradicta regula Ro. i cãc. apo.
die sabbati. xiii. mẽ. augu. M. cccc. lxxiiii. pontifi. domini no
stri dñi Sixti diuina prouidentia pape quarti Anno tertio.

¶ S. i xpo pr̃ ⁊ d. n. d. S. di. pui. papa. iiii. volẽs cõportune
pspicẽre cõcessionũ gr̃e q̃ ab ei⁹ felicitate emanãt & si motu pro
po cõcesse fuerit diu mãeat i suspẽso s; pducte ad actum iuxta
apostolicas cõstitões ⁊ cãcellarie regulas moderent suorum pre
decessorum iherẽdo vestigijs statuit ⁊ ordiauit oẽs ⁊ singulas
cõcessionũ gr̃as iustitia dispẽsatione seu quãcũq; alia gr̃am cõ
cernẽtes p suã bñtudinẽ hactenus factas dũmõ expeditionẽ exi
gãt lr̃arum nisi a publicatõe pñtiũ ifra. iiij. mẽ. p citramontãis.
⁊ viii. p vltramõtãis, q̃ ad alias v̄o i posterum faciẽdas nisi. f.
totidẽ mensiũ spacia ab earum data vt. pacferet computãda sup
eis lr̃e apostolice cõfecte ⁊ i dibus officijs totalit expedite fue
rint nullius existere roboris vel momenti.

¶ Placet publicetur ⁊ describatur in cancel. .F.

¶ Lecta ⁊ publicata fuit supradicta regula Ro. in cancel.
apo. die Jouis. xviii. Augu. Anno domini. M. cccc. lxxiiij.
pontifi. dominus noster dominus Sixtus pape. iiij. ãno. iij.

S. i xpo pr̃ d. n. d. S. di. p. papa. iiij. certis rõabilibus suadẽ
tib⁹ causis voluit statuit ⁊ ordiauit q̃ in expectatiuis gr̃ijs il
larumq; extẽsiõib⁹ reualidatõib⁹ ⁊ collationũ mutationibus p
ipsũ cõcessis ⁊ deĩceps cõcedẽdis ac desup cõfectis ⁊ cõficiẽdis lit
teris v̄ba ppri motus quo ad bñficia lẽntes vacaturis nulli
cuiuscũq; dignitatis stat⁹ ⁊ cõditõis fuerit q̃olibz suffragen
tur nisi solũ ⁊ dũtaxat ad tollẽdũ ⁊ excludẽdũ surreptionem
lr̃arum earũdẽ. Placet publicet ⁊ describat i cãcel. .F.

Lecta ⁊ publicata fuit Ro. i cãc. apost. die martis. xxiij. mẽ.
Aug. m. cccc. lxxiiij. pont. d. n. d. S. di. p. pape. iiij. anno tercio.

S. d. n. S. papa. iiij. q̃ i pncipio sue assumptionis q̃scũq; ex
pectatiuas q̃ i aliq̃ sui pte fuerãt effectũ sortite ac reualidatio
nes extẽsiões collationũ mutatões eas q̃olibz cõcernẽtes re
uocauerat predeco. suorum suorum iherẽdo vestigijs ex certis rõa
bilibus causis aiũ suũ mouẽtibus kalẽ. decẽbris ponti. sui
ãno pmo & alias oẽs pdecessorum suorum gr̃as expectatiuas i pdi
cta reuocatiõe non cõphẽsas reuocauit ac decreuit irritum.

Lecta ⁊ publicata fuit predicta regula Ro. in cancella
ria apostolica. die martis. iij. decembris. Anno incarnatio
nis dominice. M. cccc. lxxi. indictione. iiij. pont. prefati. S.
anno primo. ⁊ in audientia contradictarum. xi. eiusdem.

Motu pprio ⁊ ex certa scia oẽs ⁊ singulas cãs tã bñficiales
q̃ ciuiles ⁊ mixtas corã quibuscũq; platis iudicib⁹ cõmissarijs
Ro. cu. sequẽt. pñtiq; corã venerabilib⁹ frib⁹ nr̃is scẽ Ro. ec.
cardi. ⁊ p pñcet ex rotã cõmissas necnõ de cãs pñtiũ cõscilia signa
tas ⁊ p psonas eorũdẽ venerabiliũ fratrum nr̃orum scẽ Ro. eccle
sie cardialiũ seu palacij apostolici cãrum auditorum ⁊ fratrum eorũ
dẽ aliorumq; de q̃b⁹ p regu. cãcel. alias p nos expsse dẽfiniẽti
exitus p dilectũ filiũ scẽ Ro. ec. vicec. seu ei⁹ locũ tenẽtes cõmis
sas i q̃cũq; istã pẽdẽtes q̃rum oiũ statu hic hẽri volum⁹ p spẽali
ter expssis ad nos aduocam⁹ mãdam⁹ oib⁹ platis pñtis q̃te
n⁹ post publicatione pñtiũ deĩceps nullatẽ⁹ se itromittat s;
eas i his statu ⁊ libris i q̃b⁹ existũt ad cãcel. apostolicã remit
tãt p eũdẽ vicec. seu ei⁹ locũ tenẽtẽ i ipsa rota cõmittẽdas decer
nẽtes nihilominus ex nũc irritũ ⁊ iane q̃cq̃d p iudices seu cõis
sarios pdictos i dcis cãs iposterum cõtigerit attẽptari volum⁹
etiã pñtẽ regulã seu publicatione oib⁹ petẽtib⁹ dari ⁊ exhibe
ri p vt alie regu. cãcel. dari cõsueuerũt ita q̃ i iudicio ⁊ extra
fides indubia adhibeat. In cõtrarium facientibus non obstanti
bus quibuscumq;. Placet ⁊ legatur ⁊ publicetur. .F.

Lecta ⁊ publicata fuit suprascripta regula in cãcel. apostoli
ca die mart. d. xv. decem. pont. sanctissimi. d. n. d. S. quarti
anno secundo. G. puteo.

Et i audiẽtia cõtradictarum die. xvij. mẽ. supdicti. E. Auditor.

S. i xpo pr̃ ⁊ d. nr̃. d. S. di. p. papa. iiij. dudũ nõnullis fami
liarib⁹ suis cõtinuis cõmẽsalib⁹ int q̃s prius magr̃ Johanes de
mõte mirabili ⁊ successiue nõnulli alij noiati reperiunt q̃sdã añ
latonũ progatiuas i cãonicatuũ ⁊ pbendarum ac dignitatũ p
sonatuũ administrationũ officiorum pstiomorum pstionialiũ pomo
nũ ⁊ simplicũ ac q̃rũcũq; aliorum bñficiorum ecclesiasticorum q̃ vi
gore gr̃arum expectatiuarum p ipsũ eis cõcessarum ⁊ extẽsionũ ac re
ualidationũ seu mutatões collatõnũ eorũdẽ si q̃s p eum fieri
cõtigẽt acceptarẽt ⁊ de q̃b⁹ sibi puideri fecerit assecutõ. mo
tu pprio gr̃ose cõcessit. p vt i lr̃is idẽ cõfectis plenius cõtiet. Cum
itaq; postmodũ sicut tũc sci demõstrat euidẽtia ipse. S. d. n. ex
ipsis descriptis q̃sdã eorum meritis exigẽtib⁹ ad cathedrales
ec. duxerit pmonẽdos. alij v̄o vltimũ petẽtes diẽ ab hac lu
ce migrauerũt ac nõnulli vice ⁊ officio eorum fungentes ipsi
us sanctissimi. d. nr̃i insistãt obseqijs ⁊ aliquandiu institerũt
ac pleriq; pacferũt cum nõnullis pelatis in palacio suo resi
dentibus seu predictis aut quibusuis alijs familiarib⁹ cõtinuis
comẽsalib⁹ cõmorãtes etiã grata sibi assidue ipẽdũt obseq̃a.

¶ Ité sacti. d. n. cupiẽs tã suos q̃ pelatorum ⁊ aliorum suorum q̃rũ
cũq; familiariũ predictorum familiares cõtinuos comẽsales nec
nõ cãtores capellanos i capella sua q. p tpe fuerit q̃s similiter
suos ⁊ idubitatos familiares suos cõtinuos cõmẽsales sp fuis
se ⁊ eẽ decreuerit pñt ⁊ declarat. p meritis spẽalib⁹ attolli pre
rogatiuis statuit decreuit ⁊ declarat ipsisq; tã suis q̃ pelato
rum ⁊ aliorum q̃rũcũq; famulorum suorum familiariũ pdictorum fami
liarib⁹ ac cãtorib⁹ ⁊ capellanis cõcedit q̃ i assecutiõe q̃rũcũq;
cãonicatuũ pbẽdarum ac dig. ps. administra. of. pstiomorum pstii
mõialiũ pomoniũ ⁊ simplicium ac q̃rũcũq; aliorum ecc. be. q̃rũ
cũq; q̃litatũ fuerit q̃ vigore dcãrum gr̃arum ⁊ extẽsionũ ac reuali
dationũ earũdẽ seu mutationũ collationũ p ipm eis cõcessarum
⁊ iposterum cõcedẽdarum acceptarũt ⁊ de q̃b⁹ sibi puideri fecerũt
hacten⁹ seu imãtea acceptarũt ⁊ de q̃b⁹ sibi puideri obtinue
rũt eisdẽ prius añlationũ progatiuis declarationib⁹ dero ga
tõib⁹ exeptõib⁹ suspẽsiõib⁹ pñilegijs cõcessiõib⁹ fauorib⁹ idul
tis ⁊ gr̃ijs p eũdẽ sactissimũ eisdẽ familiarib⁹ descriptis in si
mili bñficiorum assecutõe cõcessis ⁊ q̃b⁹ ipsi familiares descripti
gaudẽt seu gaudẽ poterũt i futurum absq; vlla dcã sñtri pñudi
cio eorum familiariũ descriptorum pisomnĩ i oib⁹ ⁊ p oĩa vti va
leãt pñt ⁊ gaudẽ ipseq; añlationũ progatiue similit eis suffra
gent nec progatiue añlatões facultates ⁊ declaratões ⁊ idul
ta q̃cũq; si q̃ i fauorẽ regũ ducũ aliorumq; pncipũ aut platorũ
cuiuscũq; excellẽtia vel pẽminẽtie aut aliorum q̃rũcũq; & illustriũ
⁊ officialiũ sedis apostolice quo ecclesiastica vel mũdana di
gnitate fulgẽtũ seu aliarum psonarum & motu simili aut cõsidera
tiõe eorũdẽ pncipũ vel platorum aut ad istar eorũdẽ pmorum
familiariũ seu alias sub quacũq; v̄borum forma ⁊ cũ q̃buscũq;
& pñtib⁹ expssis derogatib⁹ derogatoriis clausulis a sede

predicta hactenus vel imposterū emanauerint cuiq; aduer sus voluntatē decretū ordinationē z pcessionē hmōi ac pñtes regulā suffragent decernens irritum z inane si secus sup his a quoq; quauis zc. contigerit attemptari.
¶ Placet z publicetur in cancellaria. .F.
¶ Lecta z publicata fuit supascripta regule siue pstō rome in cācellaria apo. Anno a natiuitate dñi. M.cccc.lxxiii. die sab.xxiiii.mē.aprilis pōtificat⁹ pfati dñi nři pape Sixti an.ii.
¶ Sanctissimus in xpo pī z dñs nr̄ dñs Sixt⁹ diuina pui dētia papa quartus volens ne pcingat quēpiā verba forsan ambigua pstōnū z regulaꝝ p sanctitatē suā editaꝝ aliī q̄ fu it de mēte z itētione sue scitatis dū illas edidit iterptari z iu xta hmōi iterptationū cās pdēntiz bñficiales terminare scita tis sue pstōnē siue regulā q̄ icipit. Itē reuocauit quascūq; ex pectatiuas q̄ in aliqua sui pte sunt sortite effectū zc. declarā do pcessiones līas z indulta q̄cūq; p que felicis recordatōis Paulus papa scds z alii pdecessores sui qbussis collatori bus collatricib⁹ aut alias ecclesiasticoꝝ bñ. q̄uis dispōnem bñfib⁹ z quauis patriarchali archiepāli epāli vel alia digni tate et cū cardinalat⁹ honore fungētib⁹ sub quacūq; verboꝝ forma cōiter vel diuisim ēt actione ipsāꝝ sumoꝝ seu alia pñ deratione ēt motu pprio z ex certa scia pcesserit vt q̄ ad vnue rēt vel pessent ecclesiis vel mona. tūc expssis seu alias ad cer tū vel icertū tps de bñ. ecclē. ad eoꝝ collationē pūsionē pñta tionē electionē seu quāuis aliā dispōnē cōiter vel diuisim pti nētib⁹ q̄ in certis tūc expssis mēsib⁹ vacare ptingeret dispo nere libere z licite valerēt i oīb⁹ z p oīa pinde ac si aliq̄ gře ex pectatiue noīationes seu noiandi facultates z pferēdi māda ta ab eisdē pdecessorib⁹ a sede apo. vel legatis ei⁹ nō emanas sent fuissetq; tūc p eādē pstōnē spetu⁹ reuocatas z platos ac psonas qbus pcesse fuerāt ex tūc illis vti non potuisse sicq; i tētionis z mētis sue scitatis fuisse z eē dclarauit z i qbuscūq; cāis motis nō decisis p siniaz q̄ i rē trāsiuerit iudicatā sz pēdē tib⁹ coꝝ q̄cūq; auditore z iudice z scē Ro.ec.car. i pria aut q̄ uis alia īstātia et ap. paie z vbcūq; ac mouēdis sniari z iter ptari dēre sublata eis q̄uis aliī iterpetādi z iudi. facultate z auc. necnō irritū z ianē si sec⁹ sr his ptigerit attēptari dcreuit.
¶ Placet motu pprio z ita mādamus z declaramus: pu blicetur z scribatur in cancellaria. .F.
¶ Lecta z publicata fuit supadicta regula siue pstō Ro.i cancel. apo. die martis. M.cccclxxv. pontifi. S.d. Sixti.iii. anno.iiii. zc. B. de puteo. z in audientia contradictarum die veneris.v. Maii. anno pontifi. z men se supadictis Jo. a. lector.
Scīssimus zc. papa.iiii. q̄ dudū i primordio sue assumptiōis iter alia voluit q̄ ipetrās bñficiū vacans p obitū familiaris alicui⁹ cardinalis tenerei exprimere nomē z titulū ipsius cardi nalis z si ille i curia foret ei⁹ ad id accederet assēsus alias gřa desup fcā eēt nulla: z idē suari voluit et si de i familiares ipsoꝝ cardinaliū familiares dserit seu ad alioꝝ cardinaliū familia ritatē simile trāsierit q̄ ad bñficia q̄ durāte familiaritate poa obtinuerāt z i qb⁹ ipsa poa familiaritate durāte ius eis pce tentiua q̄ duo cardiales q̄ꝝ pri⁹ familiaris fuerat hēnt ad hibere psensū. Proinde psideratōe attēdēs plerūq; ptige re pfatū. d. n. Papā car. eoꝝdē psideratiōe siue alias de di gnitatib⁹ canonicatib⁹ pñb. z aliis ec. bñ. et dispoñi apostolice reseruatis q̄ ad ipsoꝝ cardinaliū collationē zc. nō ptinēt z in qb⁹ seu eaꝝ collatiōib⁹ ipsoꝝ nō dz iteruenire psensus fami liarib⁹ cardinaliū pdictoꝝ puidere seu puideri mādare z a nōnullis reuocef i dubiū an postea eoꝝdē bñficioꝝ occurrēte vacatione pcessus vel decessus familiariū pdictoꝝ seu qbus uis mōis aliis i collatōe bñficioꝝ eoꝝdē p pfatū. d. n. Papā faciēda ipsoꝝ cardinaliū dēat regri assensus. Ad hmōi am biguitatis tollēdū dubiū ex certa scia declarauit i hmōi bñfi cioꝝ collatiōe z puisiōe p eūdē dñm nřm papā faciēda vt p fertū ipsoꝝ dñoꝝ cardinaliū psensuz nequaq̄ regri vel iteruenī re oportere. Ac et statuit z ordinauit talia bñficia ad suā z sedis apostolice collationē pui. z dispōnē oimodā ptinere d cernēs q̄scūq; collationes z puisiones p eū de talib⁹ bñficiis absq; eoꝝdē cardinaliū noiuz z titulo exp̄ssiōe siue psensu qbussis aliis psonis iā forsan fcās z decetero faciēdas ppe tue firmitatiz existere irritasq; z iane si sec⁹ zc. ptigerit attēptari.
Placet z scribatur z publicetur. .F.
Lecta z publicata fuit supadicta regula siue pstō Ro.i cancellaria apostolica. die sabba.ii. mēsis septembris. M. cccc.lxxv. ponti. d. n. Sixti zc. anno.v. B. de puteo.
Sāctissimus i xpo pī. d. n. d. Sixtus diuina puidētia pa pa.iiii. tps expediēdi totaliī i oīb⁹ officiis līas apo. sup pces sionū gratiis p scitatē suā factis dūmō expeditionē exigant līaꝝ p citramōtanis ifra q̄tuor mēses z p vltramontanis in fra octo mēses a tpe publicatōis pstōnis p scitatē suā desup facte p fectū: pfaciēdis vō a dat eaꝝdē graꝝ cōputādis ifra eordem mensium spacia vsq; ad alios sex menses tā p citra montanis q̄ vltramontanis hmōi a fine termini dicte pri⁹ publicationis pstitutionis computāduz gratiose prorogauit.
Placet z describatur in libro. .F.
Sāctissim⁹ i xpo pī z dñs dñs Sixt⁹ diuina puiden. papa quart⁹ ex certis rōnabilib⁹ aiuz suuz mouētib⁹ cāis declara uit voluit statuit z ordinauit oia. z singula monasteria pōrat⁹ dignitates psonat⁹ administrationes officia canonicat⁹ z p bēdas ceteraq; cū cura vel sine cura bñficia ecclesiastica secula ria z ordinuz q̄ruq; regularia postq̄ ipse dñs nr̄ ab alma vr be pp aeris intēperiez recessit p obitū q̄:ruq; Romanā curiā p suis expediēdis negociis seu alias sequentiuz q̄ i ea dē vrbe seu alio q̄cūq; loco vltra sex dietas legales a loco vbi pfatus dñs nr̄ resederit seu ipsū residere ptigerit non distā. decesserunt seu decedēt vacauerunt z vocabunt apud sedez apostolicam vacauisse z vacare z vt apud illā vacantia sue z dispositioni apostolice gñaliter reseruata censeri dbuisse z debere decernē. irritū z inane si secus zc. ptigerit attēptari.

Placet. F.

Lecta z publicata fuit suprascripta regula in cancellaria apostolica apud sanctuz Frāciscum in oppido sancti Gemi ni Narnien. dioce. die martis. xxiii. mensis Julii. M. cccc. lxxvi. pontificatus sanctissimi dñi nři dñi Sixti diuina pui dentia pape quarti Anno quinto. B. de puteo.
S. i xpo pī z. d. n. d. S. di. p. papa.iiii. q̄ dudū i primordio sue assumptionis iter alia voluit q̄ ipetrās bñficiuz vacās p obitū familiaris alicui⁹ cardinalis teneref exprimē nomē z ti tulū ipsi⁹ cardinalis: z si ille i curia foret ei⁹ ad id accedēt assen sus alias gřa desup fcā eēt nulla. z eidē suari voluit et si di cti familiares ipsoꝝ cardinaliū familiares eē desierāt seu ad alioꝝ cardinalium familiaritatē similē trāsierit q̄ ad bñficia q̄ durāte familiaritate poa obtinuerāt et i qb⁹ ipsa poa famili aritate durāte ius eis pcētētia q̄ q̄ ad illa cardiales q̄ꝝ pa tis familiares fuerāt hērent adhibē psensum proinde pside ratione attēdēs plerumq; ptigē prefatum dñm nřz cardina lium eorundē psideratione siue alias de dignitatibus cāoni catibus pñb. z aliis ecc. bñficiis etiā dispositioni apo. reserua tis q̄ ad ipsoꝝ cardinalium collationez zc. non ptinēt z in q bus seu eoꝝ collationibus ipsoꝝ non dz interuenire assensus familiaribus cardinalium pdictoꝝ puidē seu puideri man dare z a non nullis reuocef indubium an postea eorundem bñficiorum occurrente vacatio. p cessus vel decessus famili arium pdictoꝝ seu qbussis modis aliis in collatione bñfici orum eorundē in p pfatum dñm nřm facienda ipsoꝝ cardi nalium debeat regri assensus ad huiusmodi ābiguitatis tol lendum dubiuz ex certa scientia declarauit in huiusmodi bñ ficiorum collatione z puisione p eundem dñm nřm facienda vt prefert ipsorum cardinalium psensum neq̄q̄ regri vel in teruenire oportē: ac ēt statuit z ordinauit talia bñficia ad suā z sedis apostolice collationem puisionem z dispositionem omnimodam ptinē decernens quascumq; collationes z pui siones p eum de talibus bñficiis absq; eorundem cardinali um nominum z titulorū expssiōe siue psensu qbussis aliis p sonis iā forsan factas z decetero faciendas ppetue firmitatē existere irritasq; z inane si secus zc. contigerit attemptari.
Placet scribatur et publicetur. .F.
Lecta et publicata fuit supradicta regula siue constitutio Rome in cancellaria apostolica die sabbati.ii. mensis septē

bris.M.cccc.lxxv.pont. domini nostri domini Sixti diui na prouidentia pape.iiii.anno quinto. G.de puteo.
S.i xpo pr.d.n.d.S.di.pro.pa.iiii.xpo expediendi totaliter i oib⁹ officiis lras apo.sup pcessionib⁹ gratis p scitatē suā factis dūmō expeditionē exigāt lrap p citramontanis.s.quatuor men ses et p vltramon.s.viii.mē.a die publicationis pstitutionis p scitatē suā de sup fcē p fcis: p faciēdis do a dati earūdem grap computādū.s.eondē mēsiū spatia vsqz ad alios sex mē ses tā p citramontanis q̄ vltramon.hmōi a fine sīni dicte p mis publicationis pstitu. computandum gfose prorogauit.
Placet et describatur in libro. .F.
S.i xpo pr et.d.n.d.S.di.p.pa.iiii.puide attēdēs q sepius ea q̄ a romāo pontifice et sede apo.ex iustis et rationabilib⁹ cāis emanāt p petētiū ipoztūitates trahūtur i abusū. q̄uis.n. pēsiones ānue q̄ nonnūq̄ p Ro.pont.p pacificatione eccle siap cathedraliū et Metropo.ac monasterioꝝ dig.pso.ad. officioꝝ ac cāonicatuū et pzebēdaꝝ alioꝝqz bñficio.ec. secu lariū et regu.et p sustētatione ec.et mona.regimib⁹ coꝝqz et nonnulloꝝ commēdis sibi fcis cedētiū aliaqz bñficia idē eis resignātiū ad illoꝝ vitā sup ec.mona.et alio.bñfi.eoꝝqz fructib⁹ reſuari pstitui et assignari solēt p cedētiū obitū exti guātur ac ec.mone.pſidētes illaqz et alia bñficia huiusmodi obtinētes a pēsionib⁹ earūdē solutionib⁹ eoipso imunes exi stūt. Nonnulli tñ ābitiosi nescientes abstinē a vetitis adipoꝝ tunā eoꝝ et pzicipiū istāriā et sub mot⁹ ppzij et certe scie colo re nōnullas ex eisdē pēsionib⁹ sic extictis et suppzessis i totū vel aliq̄ cap pte p sue.S.lras suscitare et sibi illas ad eoꝝ vitā et de nouo reſuatione illasqz i eoꝝ psonas et cū deroga tione expzessa cuiusdā.S.d.n.pstitutionis q̄ cauetur expzes se q lre sup huiusmodi pēsionib⁹ nullatenus expediātur nisi illi⁹ q pēsionē huiusmodi soluē nūc bēret expzessus accedāt as sensus trāsferre pcurarūt et idies pcurāt i maximū ec.mona sterio.et alio.bene.necnon mona.et ec.pſidētiū illaqz et alia beneficia huiusmodi obtinētiū piudiciū et iacturā. Cupiēs i pmissis opoztune puidē et ab ec.mona.et bene. huiusmodi illoꝝqz pso.oēm auferre grauedinē hac irrefragabili pstitu tione ex certa eiusdē scitatis scia oēs et singulas pēsiones ā motu ppzio et ex certa illius simili scia post eap extictionem expirationē et suppzessionē cū derogatione pzioris pstitutio nis ādicte vel alias hacten⁹ q̄uolibet suscitatas et renoua tas et iposterum suscitādas et renouādas q̄buscūqz psonis cuiuscūqz stat⁹ gradus ozdis dignitatis et pditionis existāt re seruatas hactenus et iposterum reſuādas ac lras apo. sin gulosqz pcessus exide hitos et hēndos et ide secuta q̄cūqz et secutura p ter sue.S.itētionē emanasse et iposterū emanare ac irrita et iania nulli⁹qz roboris vel momenti fuisse et eē il lorumqz oim et singulorum tenores series et effectus p sufi cienter expzssis hēre p nullis cāis irritis et ifectis hēri dēre. Ec clesias q̄qz monasteria et alia bñficia huiusmodi obtinētes ad eaꝝ undē sic suscitataꝝ et renouataꝝ pēsionum ā in toto vel in q̄libet earum pte solutionē minime obligari vel teneri aut ā ad id lrap z pcessuum huiusmodi pūtis z insertis vel illeruz aliq̄ pptea ligari ac q̄cq̄d hactenus p pmiss pstitutio nis tenorē ā motu z sciētia pzedictis attemptatum forsan ē hactenus aut imposterum pzingeret attemptari etiam cū to tali expzessione huiusmodi pstitutionis irritum z inane mo tu z scia similib⁹ z aucte apostolica decreuit atqz declarauit.
Placet motu pzopzio z ita mandamus publicetur z de scribatur in cancellaria. .F.
Lecta z publicata fuit supzadicta regula in cancel.apostoli ca die sabbati.xvi.mensis decembris.M.cccclxxv. pontifi catus.S.d.n.S.di.p.pape.iiii.ano q̄nto. G.de Puteo.
Motu ppzio clausulā p ā si intendimus modum viuen di earundē pzioisse z sozoꝝ in aliq̄ appzobare i lris aposto. vnionis ppetue de pzioratu isule de Arx oz.sci Bñ. Vene tefi.dioc.ad supplicati.dilectap i xpo filiap Fracisce de em boise z pzūbus domus triummariarum.ppe domuz bonuz sob regula fratruꝝ btissime dei genitricis marie de monte car melio degētium eiusdē dioc.earuꝝ domui sub certis modo z forma fcē appositaꝝ de ipsis lris ac registris bullari z ali bi vbi expediēs fuerit cassari ipsasqz lras i ea pte p illos ad q̄s spectat visis pūtib⁹ corrigi volumus z mādamus stilo cā cellarie aposto.ac aliis i p̄riū faciē.n obstantibus q̄buscūqz ec.
Placet z ita mandamus. .F
Jo.de Calandrinis custos.
S.i xpo pr z.d.n.d.S.ni.p.papa.iiii.q̄uis i pzimordiis sui pontificatus ut cesa voluit z ozdiauit q lre apostolice reſua tionis vel assignationis ā motu ppzio cuiuslis pēsionis ānue sup aliquo⁹ bñficiis fructib⁹ expediri non possent nisi de pzsen su illius q̄ oīctā pēsionē soluē tūc hēret. Cupiēs ecclesiaruꝝ mo nasterioꝝ z bñficio.eccle.immunitatibus puidē z illozum am bitiosam cupiditatē repmē q extictas pēsiones ānuas super fructibus ecclesiasticis alias assignatas suscitare moliunf die sextadecima mē.decē.pontificatus sui āno q̄nto declarat sue intētionis nullatenus eē pēsiones similes suscitare z renoua re velle. Et si p preoccupationē vel alias p sactitatē suā susci tari innouari pstitui z assignari aut secus deīnceps fieri pztin gēt illas ex nūc p vt ex tunc cassas z irritas ac lras apostoli cas ā motu ppzio z ex certa scia desup pficiēdas z q̄scūqz ali as efficacissimas clausulas i se ptinētes necnon pcessus p tpe habitos p easdē z q̄ inde sequūtur irrita z inania nulliusqz roboris vel momēti foze decreuit: ad ipsarū q̄qz pensionū so lutionē pzetextu suscitationū innouationū pstitutionū assigna tionū lraꝝ z pcessuū pzedictorū quēpiā non vlterius teneri vel cōpelli aut sentētiis cēsuris z pēis in lris z pcessibus pzē dictis pūtis ligari minime posse scientia simili declarat ac pariter irritum z inane decreuit quicquid contra pzesentis declarationis tenozem contigerit imposterum attemptari.
Placet z ita mandamus scribatur et publicetur. .F.
Lecta et publicata fuit supzadicta regule Rome in cancel laria apostolica die Jouis tricesima mensis maii. M.cccc lxxvi.pontificatus.S.domini nostri domini.Sixti diuina prouidentia pape quarti anno quinto. G.de.Puteo.
S.in xpo pr et.d.n.d.S.di.p.pa.q̄rtus pstitutionē siue re gulā p sactitatē suā die.xix.mē.decē.pontificatus sui āno pzi mo editā p quā pzelatis et aliis pso.ec.ad q̄s dignitatū alio rūqz benefi.ec.collatio pūisio pzsentatio electio seu q̄uis alia dispositio ptinet de dig.ps.ad.et officiis cano.et pzeb. necnō aliis bñficiis ecc.cū cura et sine cura secularibus et regulari bus ad eoꝝ collationē puisionē pzesentationē electionē seu q̄uuis aliā dispositionē ptinētibus q.s.q̄nq̄nium a data die kalē. Januarii pontificatus eiusdē āno pzedicto computādū in marcij Junii septē.et decē.mēsibus.vacare ptigēt dūmo do dispositioni aposto.gñalit reſuata non forent pīnde ac si aliq̄ a sede aposto.vel eius legatis expectatiue gfe aut sup illis reſuationes non emanassent libere disponendi faculta tem concessit decernens irritum etc.ad aliud quinquenniū a fine pzimi quinquennii computandum cum irritantis ap positione decreti pzogauit. Placet.F.
Jo.de calandrinis custos.
S.in xpo pr et.d.n.d.S.di.p.papa.iiii.q̄scūqz expectatiuas gfas ac alias q̄s sup q̄bus p cācel.aposto.hēret in forma so lita expediri psueuerāt reſuationes et reſuādi facultates ac inde secutas gfarū reualidationes seu extensiones nec non vniones ānexiones et incozpationes seu de pferendo vnien do aut commendādo mādata de quibusuis pziarchalibus metropolita.cathedra.et aliis ecc.mona.pzozatibus dignita tibus ā maiozibus vel pzincipalibus pso.admi.officiis ca no.et pzebendis ceterisqz beneficiis et locis ecclesiasticis secu laribus et q̄rumuis ozdinum regularibus sue et sedis apo stolice dispositioni ex q̄cunqz cā gñalit reſuata q̄liacunqz fo rent etiā si vniones ānexiones et incozpationes vel mādata huiusmodi seu ecclesie monasteria pzioratus dig.ps.ad.offi cia cāonicatus et pzeb.ac alia beneficia et loca pzedicta inuicē vel aliis ecclesiis mona.mensis pzioratibus digni.ad.officiis cāo.pzeb.beneficiis et locis ecclesia.facte forent nec non lras aposto.super his pfectas cum pcessionibus mādatis ac pzo cessionibus inde secutis in quozumcunqz fauozem et q̄bus uis ā spālibus et expzessis pso.p ipsū etiā motu pzopzio et ex certa scientia ac ad futuram rei memozā et cuꝝ q̄buscūqz etiā

derogatoriaꝝ derogatoriis clausulis forsan ꝯcessas ⁊ factas ac sup qb⁹ ecclesie monasteria ꝓoratus dignitates ꝑsonatus admi. officia cano. ⁊ ꝓeb. aliaqꝫ bñficia ⁊ loca sue ⁊ dicte sedis dispóni gñaliter reſuata compꝛehendebantur seu comprehendi videbanẗ aut quaꝝ vigore ecclesie monasteria pꝛiorat⁹. dig. ꝑs. adm. officia cano. ꝓeb. alia bñficia ⁊ loca ecclesiastica generalit̃ reſuata hmõi vniis anneꝑa ⁊ incoꝛpoꝛata eẽẽbanẗ aut acceptari ꝯferri assignari vniri annecti incoꝛporari ⁊ cõmẽdari possent seu de illis prouideri eisdẽ vel alijs ꝑsonis quocũqꝫ valẽ in futuꝝ q̃ suũ nondũ soꝛtite erant effectuꝫ motu ⁊ scia similib⁹ auctoꝛitate apostolica quo ad bñficia reseruata huiusmodi duntaxat reuocauit cassauit ⁊ irritauit ⁊ annullauit necnon easdem ac quascunqꝫ alias grãs expectatiuas ⁊ reseruationes ac vniones anneꝑiones ⁊ incoꝛpoꝛationes seu mandata de vniendo vel conferendo aut cõmendando ac super illis confectas litteras in quib⁹ cert⁹ librarum seu floꝛenoꝛum valoꝛ vltra taꝑam per cancellariam apostolicam iuxta constitutiones per eum super hoc editas dari solitam reperiebatur expꝛessus ⁊ que triumbeneficioꝝ etiam generaliter sue ⁊ sedis pꝛedicte dispositioni non reseruatoꝛum numerum excedebant cum eoꝝ processibus ad tres collationes quas is cum gratia huiusmodi etiam motu proprio aut in remunerationem laboꝛum seu contemplationeꝫ pꝛincipium ꝯcessa foꝛet infra tres mẽses a die publicationis ꝯstitutionis hmõi seu ꝯcedi ꝯtingeret in futuꝝ a die ꝯcessionis eligere teneref̃ ⁊ ad tria bñficia in vna vel duabus ꝓuinciis restrinxit reduxit ⁊ reposuit ac alias quo ad reliquũ numerum cassauit ⁊ pꝛo infectis habẽs voluit statuit ⁊ oꝛdinauit ac declarauit gratias expectatiuas reualidationes extensiones collationum mutationes reseruationes vniones ãnexiones ⁊ incoꝛpoꝛationes ac mandata concessa hmõi necnõ alia similia per ipsum foꝛsan imposteꝝ ꝯcedenda ac desuper ꝯfectas ⁊ ꝯficiẽdas litteras ẽt si de dicta constitutione si de verbo ad verbum mentio haberetur ⁊ illi derogaretur expꝛesse ad tres collationes ⁊ tria bñficia sue et dicte sedis dispositioni minime reseruata mõ pꝛemisso duntaxat extendi decernens irritũ ⁊ cẽt. Uerũ qꝛ nonnullis reuocatur indubiũ an reuocatio cassatio irritatio annullatio restrictio reductio repositio voluntas statutum oꝛdinatio declaratio et decretũ aliaqꝫ pꝛemissa ad Reuerendissimos dños sacrosancte Ro. ecclesie cardinales eoꝝqꝫ personas se extẽderũt extendãt seu extẽdere debeãt seu possint pꝛelibatus Sanctissimus dominus noster dominus ambiguitatis dubium hmõi se mouere et mentis suum ꝯceptum expꝛimere cupiens statuit voluit oꝛdinauit et declarauit eiusdẽ sue mẽtis semꝑ fuisse et esse omnes et singulos Reuerendissimos dños cardinales pꝛefatos sub reuocatione cassatione irritatione annullatione restrictione reductiõe repositione voluntate statuto oꝛdinatione declaratione et decreto aliisqꝫ pꝛemissis ac pꝛenarrata regula et ꝯstitutione cõpꝛehendisse et compꝛehendi illisqꝫ subici debuisse et debere ac cõpꝛehẽsos eisqꝫ subiectos extitisse foꝛe et esse dictasqꝫ reuocationem cassationem irritationem annullationẽ restrictionẽ reductionẽ repositionẽ volũtatẽ statutũ oꝛdinationẽ declarationẽ et decretũ ac regulã et ꝯstitutionẽ ad eosdẽ Reuerendissimos dños cardinales eoꝝqꝫ personas se extẽdisse extẽdere ⁊ imposterum extendi debere in oibus ⁊ per oia ac si ipsi Reuerendissimi domini cardinales eoꝝqꝫ persone hmõi in pꝛelibatis reuocatione cassatione irritatione annullatione restrictione reductione repositione voluntate statuto oꝛdinatione declaratione decreto ⁊ ꝯstitutiõe spãlit̃ ⁊ expꝛesse noiati fuissent ⁊ cẽtẽ decernẽs irritum ⁊ cẽ.

Placet ⁊ publicetur ⁊ describatur in cancel. F.

Lecta ⁊ publicata fuit supꝛadicta regula Roꝫ in cancellaria apostolica die sabbati vndecima mensis Julii. M.cccc lxxviii. pontificatus Sanctissimi in xp̃o patris ⁊ dñi nr̃i dñi Sixti diuina pꝛouidẽtia pape quarti pꝛefati anno septimo.

Jo. de Calandrinis custos.

Noue regule cancellarie per sanctissimum in xp̃o pꝛem ⁊ dominum nostrum dominum Sixtum super reuocatione gratiarum expectatiuarum edite ⁊ facte.

Sanctissimus in xp̃o pater ⁊ dominus noster domin⁹ Sixt⁹ di. ꝓui. papa quart⁹. Intendens vestigiis suoꝝ pꝛedecessoꝝ qui decursis aliquib⁹ annis pontificatus eoꝝ gratias expectatiuas in fauoꝛem pꝛesertim paupeꝝ clericoꝝ sub noua data tam in communi q̃ꝫ in spãli foꝛma ꝯcesserunt inherendo sub noua data hmõi gratias ꝯcedere statuit. ⁊ oꝛdinauit ꝙ gratie huiusmodi expectatiue decetero sub data kalenda. Januarii pontificatus sui anno pꝛimo aut alia que pꝛoinde vakat nullaten⁹ expediantur sed duntaxat sub data alias per sanctitatem suam declaranda. ⁊ ꝙ circa illarum expeditionem ⁊ prosecutionem ⁊ effectum obseruentur constitutionem siue regule infrascripte ⁊ etiam ille que edite fuerunt per sanctitatem suam expectatiuas gratias quomodolibet concernen. quatenus infrascriptis non contrarientur.

¶ Item idem S. d. n. intendens non solum circa concedendas ⁊ expediendas de nouo sed etiam circa concessas ⁊ expeditas gratias expectatiuas ⁊ illarum reualidation. extensionum ⁊ mutationũ collationum earundem ac speciales reseruationes ⁊ antelationum pꝛerogatiuas illas concernen duꝫ oppoꝛtune pꝛouidere. ⁊ attendẽs non ꝯuenire ꝙ sancti Jacobi de spata et aliarum militiarum milites et fratres beneficia ecclesiastica extra suas militias ꝑsertim curata obtineant reuocauit oẽs et singulas grãs expectatiuas earũqꝫ reualidationũ extẽsio. et mutationes collationũ earũdẽ speciales reseruationes nominationũ et nominãdi ac nominatio ꝯferendi facultates et mãdata vniones quoqꝫ incoꝛpoꝛationum q̃ a sanctitate sua quomodolibet pꝛedictis militibus et fratribus ad beneficia ecclesiastica secularia et aliorum q̃ꝫ suarum militiaꝝ oꝛdinum regularia ẽt cum motus pꝛopꝛij et certe scientie ac aliis clausulis foꝛtioꝛibus et quauis considerationũ emanarũt etiã si in eisdeꝫ gratiis expectatiuis et aliis pꝛemissis ꝯtinerentur ꝙ talia beneficia exigerentur in ꝑceptoꝛias suaꝝ militiaꝝ et etiam si illi qb⁹ ꝯcessa fuerunt nullum ex eis fructũ hactenus repoꝛtassent. Et similiter dispẽsationũ quascunqꝫ ad obtinẽdũ talia bñficia ecclesiastica secularia et alioꝝ oꝛdinũ regularia quas hactenus obtinuerunt ad effectũ gratiarum huiusmodi vel alias quo ad illa in quibus gratie et dispensationũ ipse nondũ sunt foꝛtite effectum.

¶ Item cum plurimi ex his qui a sua sanctitate gratias expectatiuas hactenus obtinuerũt ex illis fructum repoꝛtauerint ne rõe tot iam ꝯcessarũ et quas de nouo ꝯcedi ꝯtinget gratiarum oꝛdinarii collatoꝛes nimiuꝫ grauẽt ne inter illas obtinẽtes varie oꝛiant. Idem S. d. n. reuocauit omnes et singulas grãs expectatiuas eaꝝqꝫ extensionũ et mutationuꝫ collationũ earũdeꝫ ẽt motu pꝛopꝛio ex certa scia et quauis ꝯsiderationẽ ꝯcessas p sanctitatẽ suã hactenus quibusuis personis cuiuscũqꝫ status gradus oꝛdinis et ꝯditionis existant et quacũqꝫ dignitate ẽt cardinalatus pꝛefulgeant que vigoꝛe acceptationum et ꝓuisionũ eaꝝ aut pꝛetextu facte vel obtente super acceptata bñficia noue ꝓuisionis surrogationẽ vel si neutri si nulli aut alterius gratie in qua acceptatio ipsa narratur aliquod beneficiũ ecclesiasticũ assecuti fuerunt aut ius sibi q̃suerunt in illo qd ꝓsequitur vel ꝓsequi non curãtes onus sic debitis diligentiis vel alias quolibet etiam illis libere cedendo amiserũt et ꝓsequi nequeunt seu pꝛo iure ꝙ sibi acceptatioi hmõi et subsecute d illis ꝓuisionis vigoꝛe cõpetẽ dicebãt ẽt si nõ competiisset in vero aliquã cõpẽsaꝫ in alio beneficio ecclesiastico ꝑsione vel alias obtinuerunt quo ad ea in quibus gratie ipse nõdum sunt ꝯsecute effectũ decernen. irritum et inane quicquid pꝛetextu ipsarum gratiarum sic reuocataꝝ imposteꝝ scienter vel ignoꝛanter contigerit attemptari.

¶ Ité similiter idẽ d. n. attẽdens ꝙ plurimi ex pꝛedictis qui a sua S. grãs hmõi expectatiuas earũqꝫ reualidation. extẽsion. ⁊ mutationũ collationũ earũdẽ obtinuerũt et ex illis aliquẽ effectũ repoꝛtauerunt aliq̃ ex modis in pꝛima regula et ꝯstitution. pꝛemissis nouas grãs vel pꝛioꝝ reualidationum extension. et mutation. collation. earũdẽ ac diuersas alias litteras sub pꝛimis ꝓcessibus vel alias obtinuerunt ne ex multitudine tot grãꝝ hmõi ꝓuisiones et litteras oꝛiantur in ecclesiasticoꝝ beneficioꝝ et ꝑsonaꝝ grãs hmõi ꝓsequentium dispen-

diū reuocauit oēs illas quas psone qb⁹ pcesse sunt postq̄ il larū vigore vt in pcedēti pstōne siue regula p suā scitatē fcā acceptauerāt ꝛ alia in eadē pstōne expressa fecerāt a sua scita te scdo tertio ꝛ vlteriori loco obtinuerūt grās expecta. ēt sub priori vel alia datis ꝛ ipsoꝝ prioꝝ vel aliaꝝ extēsioñ mutatio nū. q̄ꝫ collationū ac reualidationū earūdēq̄ ēt cū mot⁹ ppꝛij ꝛ certe scie alijs siue clausulis qbuslibet ꝛ fortiorib⁹ ꝛ insolitis p qbuscūq̄ psonis ecclesiasticis secularib⁹ ꝛ quoꝝuis ordinuꝫ regularibus cuiuscunq̄ꝫ status gradus vel cōditōis existant ꝛ quacūq̄ꝫ ecclesiastica ēt cardinalatus vel mundana dignita te pfulgeāt ꝛ quauis ēt Imperatoris Regum Principuꝫ ꝛ platoꝝ ac obsequioꝝ p fide catholica ipsoꝝ psideratioñ q̄uolibet emanarūt decreuit q̄ irritū ꝛ inane qcq̄d pretextu grā rū expectatiuarū reualidatioñ extensionū ꝛ mutationū colla tionum earundē sic reuocataꝝ ꝛ imposterū quo ad ea in qui bus reuocata sunt contigerit attemptari.

¶ Itē. S. d. n. attendens q̄ pp speciales reseruatioñ. necnon vniões spales ad bñficia vacatura q̄ a sua sanctita. hactenus emanarūt in fauorē diuersoꝝ ñ solū ordinarij collatores plu rimū sunt grauatis: et alij expectātes psertim paupes spe diunt fructum ex pcessis eis grās expec. reportare ac volens sup h oportune puidere: reuocauit oēs ꝛ singulas spales re seruationes ad bñficia vacatura absq̄ꝫ clausula restrictiua p' terq̄ p obitū illa obtinentiū expeditas: necnon vniones bñ ficioꝝ primo vacaturoꝝ vel eligēdoꝝ de pluribus cū vacaue rint psonaꝝ: non autem bñficioꝝ psideratioñ ad vitā eorum vel aliud tps: non autē ppetuo factas ꝛ reseruationū ac vnio num hmōi reualidatioñ extensioñ ac mutatioñ collationum earūdēq̄ etiā cū motus ppꝛij ꝛ certe scie alijs siue clausulis q' buslibet efficacioribus ꝛ insolitis p qbusuis psonis ecclesia sticis secularibus ꝛ quoꝝuis ordinū ēt militiaꝝ regularibus cuiuscūq̄ꝫ status gradus vel cōditionis existant ꝛ quacūq̄ꝫ ec clesiastica vel mundana dignitate pfulgeant ꝛ quauis ēt ipe ratoris regum principū ꝛ platoꝝ ab obsequiorum p fide ca tholica impensoꝝ consideratioñ. q̄uolibet emanarūt. siue hi quos concernunt ex illis fructum reportassent siue non quo ad illa in quibus non sunt sortita effectum.

Item id. in. S. d. n. ne pp varias clausulas q̄ in hmōi per sanctitatē suā reuocatis grās forsan apposite forēt supradicte reuocatioñ. vt pferf facte p suā sanctitatē effcm̄ sortiri ipediā tur voluit ꝛ decreuit q̄ hmōi grāꝝ expectatiuarū dispensa tionū reualidationum extensionū ꝛ mutationū collationum earundem. necnon spaliū reseruationū ac vnionū reuocatio nū in oibus pcedentibus pstōnibus siue regulis p sanctitatē suā vt pferf facte effcm̄ sortian: ēt si i eisdē sic reuocatis expe ctatiuis ꝛ alijs grās ꝛ dispēsationibus pdictis contineret q̄ i generalibus reseruationibus hmōi nullatenus cōprehenderēt nisi sub certis inibi expssis mō ꝛ forma. de eis eoꝝq̄ꝫ causis ꝛ psonaꝝ quarū psideratione emanarunt mentio fiat: quas ꝛ quascunq̄ꝫ alias ēt fortiores efficaciores ꝛ insolitas nemini vo luit ꝫ reuocationem huiusmodi q̄uolibet suffragari.

Item ideꝫ. S. d. n. suoꝝ pdecessoꝝ similiter inherēdo ve stigijs voluit statuit ꝛ ordinauit q̄ vbi plures ad eandem ec clesiā vel collationē ꝛc. sub eadem vel diuersis datis expectañ fuerint ēt habētes inibi de minori vel equali datā grās nun⁹ tū prorogatiuarū sub illis alias cadentia iuxta formā desup cō fectaꝝ acceptare ꝛ de illis sibi prouideri facere valeant. ꝛ si il li eorūdē sic acceptantium q in assecutione q̄uolibet potiores erāt in faciendis publicationibus intimationibus seu alias requisitis diligentijs defecerint reliquorū q hmōi diligētias fecerint acceptationū ꝛ puisionū suū sortiant effcm̄: perinde ac si deficientes in faciendis diligentijs q potiores erant illa minime acceptassent. nec cēseant bñficia hmōi sic acceptata ex psonis eorūdē acceptantiū ꝛ suas acceptatōes nō publicā tiū vel non intimantium possessoribus eorūdē seu alias di ligentias nō faciētiū vt tenebat quouis modo vacare.

Item idem. S. d. n. ne psonarū p qbus lre sue emanabūt generalem absolutionē a cēsuris ecclesiasticis qbus ligati fo rent ad effcm̄ lraꝝ earundē indifferenter cōcedi ꝛ in lris apostolicis apponi solitā pstet alicui occasio cēsuras ipsas vilipendi ꝛ insordescēdi in illis statuit ꝛ ordinauit hmōi ab solutionem ꝛ clausulam in lris quas in futurum cū illa pcedi continget non suffragari non parentibus rei iudi. incendia rijs violatoribus ecclesiaꝝ falsificātibus ꝛ falsificari procuran tibus lras apostolicas ꝛ illis vtentibus hereticis receptato ribus ꝛ fautoribus eoꝝ ꝛ res vetitas ad infideles deferenti bus violatoribus ecclesiastice libertatis via facti ausu. teme rario apostolicis mandatis non obtēperantibus ꝛ nuncios vel executores apostolice sedis ꝛ eius officialiū ꝛ cōmissa exe qui impedientibus qui pp premissa vel aliquod eoꝝ excōi cati a iure vel ab homine p quatuor menses scienter excōica tionis sniaꝫ hmōi sustinuerint ꝛ generaliter qbuscunq̄ꝫ alijs qui censuris: aliquibus etiam alias q̄ vt pferf q̄uolibet li gati in illis per annum continuum insordierint.

¶ Item q̄ nonnulli pluralitatem canonicatuum ꝛ pben. in ecclesijs cathedralibus sibi vendicare non verenf in anima rū suaꝝ periculū ꝛ ecclesiarū earū cū in oibus residē nequeāt nō modicū detrimentū. Idem. S. d. statuit ꝛ decreuit q̄ nul lus pretextu grāꝝ expectiuarū vel aliarū quarūlibet qua etiaꝫ motu ppꝛio emanare cōtingeret a sua. S. sup vacantib⁹ vel certo aut icerto mō vacaturis patriarchaliū metropolitañ. ꝛ aliarū eccle. cathedra. canonicatibus ꝛ prebendis illos as sequi posset si ipse p q̄ emanarēt in duabus alijs cathedrali bus ecclesijs canonicus actu pbēdatus existat tpe datis lra rū aut assecutiōis hmōi nisi id ei spāliter ꝛ specifice p. S. suā p signaturā ad ptē illi clausule spāliter factā pcederef vel ipsi p quibus emanarent cōcessionū pdicte vnum ex canonicati bus ꝛ vnā ex pbēdis p eos obtentis obtulerint se in euentū assecutionis eoꝝ de quibus ageref paratos dimittere ipseq̄ꝫ lre quo ad effcm̄ hmōi assecutioñ dūtaxat nullius sint robo ris vel momenti illis quo ad reliquam que forsan inibi con tinentur in sua firmitate remanentibus.

¶ Placet publicef ꝛ describatur in cancella. .F.

¶ Lecte ꝛ publicate fuerūt suprascripte regule Rome i cā cel. apo. Die Martis. xij. mēsis decē. An. dñi. M. cccclxxx. indictiōe. xiij. pōti. pfati. S. d. n. pape Sixti Anno. x. Et in audiētia pdictaꝝ die Iouis. xiij. decē. Anno ꝛ Pōti. vt. s. G. de mug. locumteneñ. Io. de caladrinis custos.

¶ Sanctissimus in xpo pr̄ ꝛ d. n. d. Sixtus diuina proui d. Papa. iiij. sancte Romane ecclesie cardinalibus per suas lras concessit vt de ecclesijs monasterijs dignita. psonatī. ca nonicatibus ꝛ pben. alijsq̄ꝫ beneficijs ecclesiasticis cuꝫ cura ꝛ sine cura secularibus ꝛ ordinū quoꝝcūq̄ꝫ regularib⁹ ad eo rū collatōꝫ puisionē pñtationeꝫ seu q̄uis aliā dispōnē cōiter vel diuisim rōne ecclesiaꝝ qb⁹ pcrāt ꝛ tituloꝝ suoꝝ ac mona steriorum ꝛ aliorum bñficioꝝ ecclesiasticoꝝ q in titulū vel cō mendam obtinebant ꝛ p tpe obtinerent extra Ro. cu. pro tpe vacantibus p se vel alios libere disponere possent nō ob stan. quibusuis grās expectatiuis spālibus vel generalibus reseruationibus ꝛ alijs in pꝛium facientibus: ꝛ si illa in Ro. cu. vacare pꝛingerit voluit q̄ in lris sue. S. q̄ super illoꝝ pro uisione seu puidendi mādatis vel alijs dispōnibus. expedi renf ipsoꝝ cardinaliū accederet assensus: alioqn puisiones ꝛ mandata hmōi nō valerent put in eisdem lris plenius cō tinetur ex certis rōnabilibus causis ad id animū suū mouen tibus cōcessioñ. hmōi ēt si motus ppꝛij ꝛ certe scie ac plenitu dinis ptātis vel quibusuis alijs clausulis sint munita; illas modificando quo ad ea q̄ apud sedem vacabāt p tpe eccle sias monasteria ꝛ alia beneficia hmōi in eis pꝛa. hensa expꝛ se reuocauit ꝛ hmōi eorum consensum in expeditione lraruꝫ desup exigi noluit quouis mō. quo vo ad ea que extra curiā vacare continget restrinxit ꝛ locum dūtaxat hēre voluit i ec clesijs monasterijs dignitatibus psonatibus administratio nibus ꝛ officijs canonicatibus ꝛ prebēdis alijsq̄ꝫ beneficijs ecclesiasticis cuꝫ cura ꝛ sine cura secularibus ꝛ regularibus ad ipsorum cardinalium collationem puisionem pñtationē seu quāuis aliam dispositionem p tempore rōne vnius dū taxat patriarchalis metropolitañ vel alterius cathedralis ecclesie cui ex cōcessione ꝛ dispensatione apostolica vt epi vel administratores pfsunt ꝛ quo ad eos qui pluribus ecclesijs

bmōi pceſſe noſcuntur rōne illius ex eiſdē eccleſijs dūtaxat
cui p̄ima pfuiſſe noſcunt: q̄ vero ad eos q talibus catbe-
dralibus eccleſiis in pſtitia ſi pfuerunt rōne illius eccleſie ca
thedralis cui eos p̄io pfeſſe ptigerit ꝛ q̄dm alicui ec. catbe
dralis pfuerunt rōne tituli presbyteri ſeu diaconi cardinala-
tus de q intitulant ꝛ intitulabunt p tpe pruneābus q̄ impo
ſterꝫ vacare ptinget ꝛ q̄ ad alia eaſdē pceſſion. reuocauit ꝛ no
luit decetero eis quolibet ſuffragari decreuitqꝫ collata bacte
nus p aliquē eorūdē cardinalium bñfi. q̄cūqꝫ ꝛ q̄liacūqꝫ diſpōni
apoſtolice gñaliter reſeruata vel affecta ꝛ q̄ pferent impoſte
rū niſi illi qbus collata ſunt ex nūc ꝛ illi qbus pferenſ, impo
ſterꝫ ex die collationū earundē .J. quatuor ſi citra ꝛ octo men
ſes ſi vltramontes bñfi. ipſa pſiſtant nouaꝫ deſuper pviſio
nem a ſua .S. obtineant ꝛ lr̄as deſup ex toto expediant ꝛ in
camera apo. debitā p illis dicte camere annatam ſoluēdo
expedire pcurauerint cū effectu eo ipſo vacare ꝛ poſſe ꝛ debere
p ſedē ipſaꝫ pferri necnō irritū ꝛ inane qcqd ipſoꝝ pretextu
ex die publicatōis pñtis ſcient vel ignoranter pugerit attēptari.

¶ Placet ꝛ publicetur ꝛ ſcribatur in cancel. .F.

¶ Lecta ꝛ publicata fuit ſupraſcripta regula Ro. in cācel.
apo. die ſabbati .xiij. mēſis Janua. ano dñi .M.cccclxxx. Pō
ti .S.d.n.d. Sixti pape .iiij. Anno .x. Jo. de caliduris cuſtos.

¶ Sanctiſſimus .d.n. Sixtus diuina pvidentia pape .iiij.
intendens adueniente menſe nouembris proxime futuro no-
uas grās expec. ꝛ circa aſſecutionem beneficiorum eccleſia-
ſticorum illarum vigore faciendaꝫ ad nobiles ꝛ graduatos
ac Ro. curie officiales ꝛ in ipſa reſidentes ptpe aliaqꝫ meri
ta ꝛ pauperes debitū reſpectū habēdo antelationū prroga
tiuas pcedere: vt interī ordinarij collatores grās ꝛ fauores
reponerent a ſua ſanctitate ꝛ in pferendis beneficijs eccl. ſiaſti
cis vti ordinaria auctoritate pretextu grāꝝ expectatiuarum
non ipediant oēs ꝛ ſingulas grās expectatiuas ac reſerua-
tiones ſpāles p ſuā .S. ꝛ apo. ſedis legatos hactenus ēt mo
tu pprio quibuſuis pſonis cuiuſcunqꝫ ſtatus gradus ordis
ꝛ pditionis exiſtant. conceſſas ē quarum vigore ipſas obti
nentes nullos fructus hactenus reportarūt quo ad bñficia
eccleſiaſtica ſub ipſis cōprehenſa q̄ hactenus vacauerunt ꝛ
p eos acceptata non ſunt ꝛ impoſterum vacabūt reuocauit
ꝛ voluit p infectis haberi: ac decreuit grās expectatiuas ac
reſeruationes predictas quas interim añ menſ. in predictum
p .S. ſuā aut dicte ſedis legatos ſeu alios eius auite ēt mo-
tu ſimili pcedi pugerit nullius eſſe roboris vel momenti.

¶ Placet publicetur ꝛ deſcribatur in cancel. .F.

¶ Lecta ꝛ publicata fuit ſupradicta regula rome in cancel.
apo. die ſabbati .xxiij. menſis Junij Anno a natiuitate dñi
.M.cccclxxxi. indictiō .xiiij. pontī. pfati domini noſtri Six
ti pape quarti anno decimo.

¶ Sanctiſſimus .d.n.d. Sixtus diuina pviden. papa .iiij. q
in pmordio aſſumptionis ſue ad ſummi apoſtolatus apicē
pclaris ꝛ pſonis alijs eccleſiaſticis ad quos dignitatum alio
rumqꝫ bñficioꝝ eccleſiaſticoꝝ collatio pviſio pñtatio electio
ſeu queuis alia diſpō ptinebat p quandam pſtitutionē in ge
nere conceſſit vt de dignitatibus ꝛ alijs beneficiis hmōi que
infra quinquennium a die k. ſeu. Januarij pontificat⁹ ſui an
no p̄imo computandum in quatuor menſibus cuiuſlibꝫ an
ni tunc expreſſis vacare contingeret dummodo diſpoſitio
ni apoſtolice generaliter reſeruata ſeu ex generali reſeruatio
ne affecta non forent diſponere poſſent: proinde ac ſi aliqūe
a ſede apoſtolica vel eius legatis expectatiue grē aut ſup illis
reſeruationes non emanarent quinquennium predictū poſt
modum ad aliud quinquennium prorogauit ac pclaris ꝛ p
ſone predicte pp gratias expecta. nouiter conceſſas ꝛ quas
concedi contingeret in futurum: earumqꝫ extenſiones reuali
dationes ꝛ mutationes collationum earundem minuū gra
uentur conſtitutionem predictam innouauit ꝛ voluit obſer
uari durante quinquennio proxime futuro.

¶ Placet publicetur ꝛ deſcribatur in cancella. apo. .F.

¶ Lecta ꝛ publicata fuit ſupraſcripta regula Rome in can
cellaria apoſtolica die Jouis .xxiiij. menſis Januarij ponti
ficatus ꝛc. anno vndecimo.

¶ Sanctiſſimus in chriſto pr̄ ꝛ d.n.d. Sixtus diuina pu
dentia papa quartus qui die .xxiiij. menſis Junij proxime pre
teriti nouas gratias expectatiuas pcedere ex cauſis tūc expreſ
ſis per quandam conſtitutionem ſuam ſeu cancellarie apo
ſtolice regulaꝫ omnes ꝛ ſingulas gratias expectatiuas ac ſpe
ciales reſeruationes quibuſuis perſonis pceſſas ē quarum
vigore illas obtinentes nullos fructus hactenus reportaue
rant reuocauit ac decreuit gratias expectatiuas ꝛ reſeruatiō
nes quas interim ante tempus predictum ibi expreſſuꝫ con
cedi contingeret nullius eſſe roboris vel momenti: qꝛ nuper
ad aures ſue ſanctitatis peruenit q a nonnullis aſſerit certas
gratias expectatiuas ſeu ſpeciales reſeruationes in quibus
inter alia nonnulle clauſule appoſite ꝛ certa verba deſcripta
fuerunt. de qbus niſi in quacūqꝫ reuocatione. per ſuā ſanctita
tem facienda ſpālis ꝛ expreſſa mentio fieret ſeu illis p binas
ſeu trinas lrās apoſtolicas vel alio certo modo ſpāliter ꝛ ex
preſſe derogaret aut nonnulla alia verba exprimant nullate
nus comprehenderent tam ante pſtitutionē predictaꝫ q̄ po
ſtea a ſua ſanctitate emanaſſe ꝛ precedentes in dicta reuoca
tione cōprehenſas non eſſe ꝛ p reliquas q̄ poſtea emanarūt
pſtitutioni predicte derogatū fore volens ad conceſſionem
nouarum gratiarum deuenire omnes ꝛ ſingulas huiuſmo
di gratias expectatiuas ꝛ illarū extenſiones reualidation. ꝛ
declarationes ſpāles reſeruationes taꝫ antedictis reuocatōis
q̄ poſt illam etiam motu proprio vel ex certa ſcientia ꝛ de ple
nitudine poteſtatis ꝛ cum predictis ꝛ quibuſuis: alijs etiam
efficacioribus derogatoriaꝝ derogatorijs ꝛ inſolitis appo
ſitis clauſulis etiam talibus q ille reuocari nequeant niſi certis
verbis appoſitis ſeu trina vel ampliori lrārum apoſtolicarū
ſerie aut conſenſu illorum quibus conceſſa fuerunt q̄ p qbuſ
uis perſonis etiaꝫ ſancte Ro. eccleſie cardinalib⁹ archiepiſ
copis epiſcopis pthonotarijs Subdiacon⁹ Cantoribus
ꝛ familiaribus ſuis continuis commenſalibus etiam i cer-
tis lrīs quo ad antelationē prerogatiuas in executione bene
ficiorum vigore grārum hmōi facienda deſcriptis cauſarum
palatij apoſtolici auditoribus Camere apoſtolice clericis lit
rarum apoſtolicarum de parca maiori ꝛ alijs abbreuiatorib⁹
ac ſcriptoribus necnon ſue .S. ꝛ dictorum cardinaliū pare
frenarijs certiſqꝫ apoſtolice ſedis officialibus ꝛ alijs quibuſ
cunqꝫ perſonis ſub quibuſuis formis ꝛ verborū expreſſioni-
bus ꝛ alias q̄ñcunqꝫ nobilibus ꝛ graduatis cuiuſcunqꝫ
dignitatis ſtatus gradus ordinis ꝛ conditionis fuerint taꝫ
antedictam pſtitutionē quatenus in illa comprehenſa non
ſunt q̄ poſtea quolibet emanarunt a ſua .S. vel eius legatis
ēt p ſi a .S. ſua de fratrū ſuoꝝ conſilio emanaſſent quoꝝ om
nium tenorem voluit hic p inſerto haberi quo ad pprovīſa
ſub illis: regularia etiam monaſteria ꝛ ſecularia ēt dignita-
tes exiſtentia ꝛ queuis alia bñficia eccleſiaſtica q̄ in futurum
vacare continget penitus ꝛ omnino reuocauit ꝛ voluit p nō cō
ceſſis ꝛ infectis haberi ac decreuit acceptationes prouiſiōes
ꝛ aſſecutiones quas pretextu dictarū gratiarum ꝛ reſeruatio
num in futuꝝ ex die publicationis pñtium fieri ꝛ quicqd ſecus
ſuper his ſeu quolibet earūdē contigerit ſcienter vel ignoran
ter nullius eſſe roboris vel momenti.

¶ Itē pfatus .d.n. volens vt gratie p. S. ſuam de nouo cō
cedende pleniorē ſortiantur effectū omnes ꝛ ſingulas antela-
tionum prerogatiuas ſuper obtinendis beneficijs eccleſiaſti
cis vigore grārum expectatiuarum ſeu illaꝝ reualidationū
extenſionum ſpecialiuꝫ reſeruationum cum quibuſuis de
clarationibus ꝛ decretis in fauorem quorumcunqꝫ etiā ſan.
Ro. eccle. cardinalium ſeu aliorum officialium in preceden
ti conſtitutione expreſſorum ac familiarium ſuorum continuo
rum commenſalium etiaꝫ in certis litteris apoſtolicis ſeu ro
tulo deſcriptorum: ꝛ ad illorum inſtar cum quibuſuis clau
ſulis ꝛ verborum expreſſionibus etiam motu proprio ꝛ de cer
ta ſciētia ac de plenitudine poteſtatis emanatas auctoritate
apoſtolica ex ſimili ſcientia ac plenitudine reuocauit caſſauit
ꝛ annullauit illaſqꝫ decetero nemini ſuffragari ſed pro nullis
ꝛ infectis haberi voluit nulliuſque roboris vel momenti reꝫ
iudicio quam extra cenſeri debere ſtatuit decreuit ꝛ declara

ut: acirritū et inanie si sec⁹ sup his p quoscūqz quauis auctē scienter vel ignoranter ptingat attemptari.

Itē voluit idē .S.d.q psētes pcedēde grē tā in cōi q̄s ī spāli formali forma sub dato .xv. cal. decēb. Pontificatus sui āno .xi. alias iuxta regulas et ɔstōnes p suā .S. in pmordijs eius assumptionis ad summi apostolatus apicē circa expeditiōe et pfectionē grāz ī expectatiuaꝝ editas expediant et regulant et quo ad acceptandes puisiones publicationes et alias diligentias in eisdem cōstitutionibus expressas.

Itē idē Sanctissim⁹ .d.n. voluit statuit et ordinauit q oēs et singuli q̄ sfaas in forma pm q̄s p pauperibus clericis bñficiādis scribi ɔsueuit de bñficijs ecclesiasticis lr̄as obtinuerit in ipsoꝝ assecutiōe bñficioꝝ ēt si cū cura aut canonicatus et pbēdarum etiā in metropolitan. et alijs cathedralibus ecclesijs fuerint singulis alijs ibidē bñficia ecclesiastica expectantib⁹. et tūc bñficia quoꝝ fructus etc. vltra decē flo. auri de camere fm cōem extimatiōem annuatim valeant obtinētib⁹ oīno pferant.

Itē q in grāis hmōi in cōi forma pauperū faciēdis si petatur decl dispēsatio sup defectu natalium ad effectū grāꝝ hmōi dūtaxat et ad oēs ēt sacros ordines nisi cū talibus super defectu huiusmodi fuerit alias dispensatum qd expmi dēat et quo ad obtinendum curata beneficia dispensatio sup defectu etatis de tribus annis similiter detur.

Itē voluit q clausula motus pprij ēt q̄ ad h q ō obstātijs bñficialib⁹ ī grāijs expec. et dispēsationib⁹ ō sup bñdic mētio fieri si dēat et alias oēs suos opet effectus quos ō iure cōi opatur alijs regulis sue sanctitatis sup hōdictis non obstantibus.

Placet. F.

¶ Sanctissimus .d.n. Sixtus diuina puiden. papa .iiii. pridē attendens q si illi qb⁹ puidet sen puideri mādat seu concedit ēt motu pprio de bñficijs ecclesiasticis vacantib⁹ vel vacaturis in puisionibus mādatis vel concessionibus hmōi expmerent bñficia ecclesiastica q̄ obtinēt ac ī qbus et ad q̄ ius eis ɔpetit et illoꝝ fructuū redditutū ac puētuū vos annos valores puenient iuxta pdecessores suoꝝ et q̄s sanctitas sua in crastinū assumptionis sui ad summū apostolatus apicem edidit ɔstōnes sanctitas sua expressione hmōi certificata de puētibus ecclesiasticis peretū sibi puideri illos ex eisdē petētibus quos magis indigere cognoscēt exaudiret et nonnūq̄s q ille cui puisio fieret in assecutione bñficij pinguior ā ō q̄ puideret eidē ius suū in lingiosis aut vnū vel plura de cōtēas p cū pacifice beneficijs hmōi dimittere teneret ordinare et de iure collitigantū ac bñficijs dimittēdis hmōi al.ī vel alijs presertim pauperibus et ɔpetitoribus clericis puideri mādare ɔmodius possit: q hmōi ɔmoditati et effectu q̄ ex sua et pdecessoꝝ ɔstōnū predictaꝝ obseruātia resultaret p sepe obuiat p clausulā illā p q̄s sanctitas sua oīa hmōi bñfi. ecclesiastica q̄ exprimi dēberēt et illoꝝ fructuū et puētuū verū annuum valorē in hmōi puisionibus mādatis vel concessionibus bz p expressis et p clausulam mot⁹ pprij in his q̄ sanctitas sua pprio motu ɔcedit: et ne in futurum h ɔtingat puidere volens statuit et ordinauit q de cetero clausule predicte vz p pprij mot⁹ et p q̄s sanctitas sua bz bñficia hmōi p expssis i impetratōib⁹ puisiōib⁹ ɔfirmatōib⁹ et ɔmēdis monasterioꝝ dignitatū vel psonatuū aut q̄ruicūqz alioꝝ bñficioꝝ ecclesiasticoꝝ vacātiū et certo mō vacaturoꝝ et q̄ desup emanauerint grāꝝ ɔcessionib⁹ et mādatis hmōi qualitercūqz et qbuscūqz ōbis q̄ruicūqz generalibus vel spāl ib⁹ ɔcepit et p q̄scūqz signaturā q̄s desup in futuꝝ a sanctitate sua vel in eius pntia obtinere ɔtingeret p tpe ɔcesse q̄ ad illoꝝ q̄ psonē qb⁹ ɔcederent tunc expectarent vacaturoꝝ dūtaxat: nō aūt alioꝝ q̄ tūc obtinent et in qb⁹ et ad q̄ ius eius ɔpeteret bñficioꝝ ecclesiasticoꝝ ac pensionū annuarū q̄ tūc paperēt expressionē hmōi eis suffragent: lr̄asqz sup ɔcessione clausulaꝝ hmōi q̄ in futurū a sanctitate sua emanerent ob non expssionē bñficiorū valoꝝ et qualitatū ac pensionū eorundem surreptionis et defectus intentionis sue sanctitatis vicino omnino subiacere decreuit pinde ac si clausule tpe in eisdē lr̄is apposite nō fuissent dicta clausula motus pprij alias in suo robore pmanente.

D. clarauit quoqz idem Sanctissimus .d.n. sue intentionis fore huic ɔstitutioni nullatenus derogare nisi dum et q̄ndo clausula ipsa derogationis p se fiat vel p ɔcessuꝝ de derogatione manu sue sanctitatis vel signātis in pntia sua specifice et ad ptē sola: nō aūt in cumulo alioꝝ clausularū signata fuerit. Ac voluit ɔstōꝝ hmōi pntes in curia ro. decurso triduo: bñtes vo a b eadē citra montes decurso mense: reliquos vo vltra mōtes elapso trimestri dūtaxat a die publicatōis eisdē in cancellaria apo. faciende et non ante ligare et effectū sortiri.

¶ Placet publicetur et describatur in cancel. F

¶ Lecta fuit in cancellaria apo. penultima. Augusti Anno eius vndecimo.

¶ Sanctissimus .d.n. Sixtus diuina puiden. Papa .iiii. a quo etiam emanauerūt quedam reuocationes dispensationū ɔcessarū fratrib⁹ quarūcūqz militiarū ad bñficia ecclesiastica extra earū militias et gratiarū expectatiuarū ac spāliū: reseruationū ēt in qbus continent q ille ī generalibus reuocationibus hmōi non ɔprehēderent nisi sub certis inibi expssis mō et forma de eis earūqz causis et psonarū quarū ɔsideratōe emanassent mentio fieret et quevis alie clausule fortiores quas aduersus reuocationē ipsam nemini volunt suffragari publicare in cancellaria apostolica die .xi. mensis decēbris pontificatus sui anno decimo. Namqz postmodum p aliam constitutionem suam die .xxiii. mensis Junii anno predicto in eadem cācellaria publicatā reuocauit oēs et singulas grās expectatiuas ac reseruationes speciales per .S. suā vel apostolice sedis legatos cuicumqz: concessas ēt motu pprio quibusuis personis cuiuscumqz status gradus ordinis et conditionis forent etiam quarum vigore illa obtinentes nullum fructum reportauerant pro vt in illis plenius continetur puidere volens vt huiusmodi reuocationes iuxta sue mentis conceptum plenum sortiantur effectum declarauit non solū in priori sed etiam in posteriori reuocatione predicta etiam eas dispensationes ac gratias expectatiuas et speciales reseruationes inclusas fuisse in quarum literis continerentur predicte et illis efficaciores ac fortiores clausule derogatorie aduersus reuocationes hmōi apposite etiam quo ad effectum valide derogationis earum inibi traditam formā omnino exigere videretur et exigerent: fuissēqz intentionis .S. seu q huiusmodi clausule aduersus etiam eandem posteriorem reuocationem nemini suffragarentur: prout aduersus priorem reuocationem predictam ordinauerat suffragari non debere reuocauit quoqz eas dispensationes que pro fratribus quarūuis militiarum ad non sue militie beneficia ecclesiastica obtinendum quomodolibet et quauis consideratione post aliā similiter reuocationem predictaꝝ etiam motu proprio a sanctitate sua vel eius auctoritate emanarunt etiam similes derogatorias in se continentes clausulas.

¶ Item cum nonnulli in impetrationibus beneficiorum ecclesiasticorum pro tempore vacantium et certo modo vacaturorum asserendo illos fructus etc. certuꝝ per eos expressuꝝ annuum valorem non excedere nonnunq̄s obtineant a sanctitate sua vt valorem annuum huiusmodi augeri possint et veriis exprimere in confectione literarum super eisdem impetrationibus summa vsqz ad quam valorem ipsuꝝ augere valeant aliter non specificata ne de virtute concessionis predicte in posterum hesitari contingat declarauit pretextu concessionis huiusmodi valorem ipsum vsqz ad quartam partem valoris expressi et in prima que desuper fiet literarum expeditione dūtaxat augeri posse et eas quas literis expeditis cū expressione valoris specificati aut non integro augumento predicto denuo desuper expediri contingeret literas cū aliq̄ augmento valoris hmōi nullius esse roboris vel momenti.

¶ Placet publicetur et describatur in cancellaria. F.

¶ Lecta et publicata fuit supradicta regula Rome in cancellaria apostolica die Jouis secunda mensis maij. Anno domini. M.cccclxxxi. pontificatus .S.d.n. domini Sixti pape quarti anno vndecimo. Finis.

¶ Regule ordinationes et constitutiones cancellarie sanctissimi dñi nr̄i .d. Innocentii diuina prouidē. pape .viii. scripte et correcte in cancellaria Apostolica.

Sanctissimus In xpo pr et dns nr. d. Inn. diuina prouidentia papa. viii. suorum predecessorum vestigiis inherendo normam et ordinem gerendis dare volens in crastinum assumptionis sue ad summi apostolatus apicem vz die. xxx. mensis Augusti Anni a natiuitate dni. M. cccc. lxxxiiii. reseruationes constitutiones et regulas infrascriptas fecit: quas ex tunc suo tempore obseruare voluit, et quas de eius mandato etc. Nos Rodericus miseratione diuina eps Portuen. san. Ro. ec. vicecan. die lune. xiii. mensis Septembris in cancellaria apostolica fecimus publicari.

Reseruat bnficia constitutionis ad regimen et execrabilis.

In primis reseruationes fecit similes illis que in constitutione fe. re. Bnfdicti pape. xii. que incipit. Ad regimen continentur. Et illas locum habere declarauit si officiales in eadem constitutione expressi apo. sedis officia per obitum eorum et deserint que ad bnficia que tempore quo officiales erant obtinuerant. Ac reseruauit bnficia que per constitutionem pie memorie Jo. pape. xxii. que incipit. Execrabilis vacant vel vacare contigerit.

Reseruat prouisionem cathedralium patriarchalium et monasteriorum valorum vltra. cc. floren.

Item reseruauit specialiter oes ecclesias et patriarchales et archiepiscopales. Necnon oia monasteria virorum valorem. cc. flo. auri communi extimatione excedentium quotienscunque illud vti voluerit.

Reseruat dignitates pontifi. maiores in cathedrales metropo. et principales in collegiatis. et dignitates conuentuales quorumcunque ordinum. sed non militiarum: necnon suorum et Cardinalium familiarium beneficia.

Item reseruauit generaliter dispositioni sue oes digni. maiores post pontificales in cathedralibus et metropoli. ac principales in collegiatis ecclesiis valorem. x. flo. auri communi extimatione excedentium. necnon prioratus prepositatus et prepositatus ac alias dignita. conuentuales et preceptorias generales ordinum quorumcunque sed non militiarum: necnon quecunque bnficia suorum qui sui et san. ro. ec. viuentium tunc et qui erunt suo tempore cardinalium familiares continui commensales obtinent et in posterum obtinebunt eorum familiaritate durante et in quibus seu ad que ius eis competit aut competiuerit si ab ipsa familiaritate per obitum cardinalium eorundem vel alias recesserit. **Reseruat bnficia collectorum et subcollectorum.**

Item reseruauit generaliter oia bnfi. ecclesiastica quorumcunque collectorum vnicorum in quacunque ciuitate vel diocesi qui suo tempore eorum officia exercuerit subcollectorum fructuum prouentuum camere apostolice debitorum. vz illa beneficia duntaxat que durante eorum officio obtinuerint et in quibus seu ad que ius tunc eis competierit.

Reseruat beneficia curialium dum curia transfertur.

Item reseruauit oia et singula bnfi. ecclesia. quorumcunque curialium quos dum curia ro. de loco ad locum transferri eam sequendo decedere contigerit in quouis loco constitutiones et a dicta curia remoto.

Reseruat beneficia cursorum et cubicularior.

Item reseruat oia benfi. cubiculariorum et cursorum suorum.

Reseruat prebendas dignita. et officia scti Petri scti Joan. lateranen. et san. Marie maioris ecclesiarum. necnon bnfi. spectan. ad collationem cardinalium absentium.

Item reseruauit dispositioni sue generaliter quecunque canonica. et prebe. ac dignita. personatus et officia in basilica principis apostolorum, scti Petri scti Joan. lateran. ac beate Marie maioris de vrbe ecclesiis: Necnon ad collationem prouisionem presentationem seu quamuis aliam dispositionem san. ro. ec. cardinalium a ro. cu. absentium ratione suorum episcopatuum cardinalatus: et ieorum cardinalatibus ecclesiarum et titulorum spectantia quamdiu absentia sua durauerit: canonicatus et prebe. dignita. persona. administrationes vel officia ceteraque bnfi. ecclesiastica cum cura vel sine cura vacantia et in antea vacatura tam in eadem vrbe quam in ecclesiis ciuitatibus et diocesi dictorum episcopatuum consistentia. ac decreuit. **De expediendis litteris in forma rationi congruit.**

Item voluit quod concessa per predecessores suos. et de eius mandato expediantur in forma rationi congruit vt moris est.

Quod bnfi. reseruata per Sixtum maneant reseruata: etiam que vacabant tempore obitus Sixti predecessoris sui.

Item declarauit oium singulorum ecclesiarum cathedralium et monasteriorum prouisiones quas prefatus. d. Sixtus eius predecessor ordinationi et dispositioni sue. Necnon oia et singula bnfi. ecclesiasti. que dictus predecessor etiam prefate dispositioni cum interpositione decreti reseruauerat. Que quidem ecclesie et monasteria necnon sic reseruata bnfi. tempore obitus dicti predecessoris vacabant aut ecclesie et monasteria huiusmodi sic commendata vel eis administratores deputati non fuissent: etiam tunc vacassent remansisse et remanere per huiusmodi reseruationes et decretum affecta: nullumque de illis preter Romanum pontificem ea vice se intromittere vel disponere potuisse siue posse quoquo modo decernens irritum et inane si secus de illis attemptatum forsan erat tunc vel in posterum contingerit attemptari.

Reuocat expectatiuas que in aliqua sui parte sunt sortite effectum reualidationes extensiones mutationes colla. reuocat reseruationes: facultates noiandi que non sunt sortite effectum.

Item reuocauit quascunque expectati. que in aliqua sui parte sunt sortite effectum. ac reualidationes extensiones collationum mutationes eas quolibet concernentes. Necnon alias super quibus per cancellariam apostolicam litteras in forma solita expedire consueuerunt reseruationes de quibusuis etiam patriarchalibus metropolitanis. et aliis cathedralibus ecclesiis ac monasteriis et bnfi. vacaturis cum mandatis de prouidendo et executionibus inde secutis per predictum Sixtum predecessorem in fauorem quorumcunque et quibuscunque concessas et factas ac facultates noiandi reseruandi et conferendi prerogatiuas et indulta que circa gratias et reseruationes huiusmodi ab eodem predecessore emanarunt quo ad ea in quibus nondum sortite sunt effectum.

Reuocat vniones annexiones et incorporationes.

Item rationabilibus suadentibus causis ipse. d. n. oes vniones annexiones et incorporationes de quibusuis cathedralibus necnon aliis eccle. ac monasteriis dignitatibus person. officiis ac bnfi. et locis ecclesiasticis qualiacunque fuerint inuicem vel aliis eccle. monasteriis mensis digni. perso. officiis bnfi. et locis quolibet apostolica vel alia quauis auctoritate factas que sui sortite non sunt effectum: ac quecunque concessiones et mandata super vnionibus annexionibus et incorporationibus taliter faciendis reuocauit. cassauit: et irritauit nullius que decreuit existere firmitatis: nec aliquas quascunque clausulas vel adiectiones in quibusuis apostolicis etiam que motu proprio aut ex certa scientia concesserant et emanarunt litteris quomodolibet contentas aduersus reuocationes: cassationem et irritationes non huiusmodi voluit aliquatenus suffragari vnionibus annexionibus et incorporationibus in fauorem san. Rote. ec. cardinalium quas in suo robore permanere voluit in his omnibus duntaxat excepti.

Reualidatio litterarum infra annum ante diem obitus Sixti concessarum non presentatarum executoribus.

Item predictus. d. n. oes et singulas ab ipso Sixto predecessore infra annum ante diem obitus eiusdem concessas gratie vel iustitie litteras temporibus obitus earum executoribus non presentatas omnino reualidauit: et in statum pristinum quo vz ante fuerant et eos per quibus erant obtinentes quo ad hoc plenarie restituit ac decreuit per executores predictos vel ab eis subdelegandos procedi ad ipsarum executionem procedi posse et debere ac si executio huiusmodi temporibus predictis inchoata fuisset.

Reuocat facultates concessas legatis episcopis et aliis prelatis et nunciis apostolicis.

Item reuocauit quascunque facultates quibuscunque patriarchis archiepiscopis episcopis et aliis prelatis et perso. necnon apost. sedis nunciis: ac fructuum et prouentuum ca. apo. debitorum collectoribus de dispensando cum quibusuis perso. super matrimonio contracto vel contrahendo in gradu prohibito: ac super natalium et etatis defectibus: Et de incompatibilibus ecclesiasticis bnfi. insimul retinendis. necnon de notariis publicis creandis: ac alias a premissis officia ipsorum nunciorum et collectorum directe non concernentes quo ad oia in quibus facultates ipse non sunt sortite effectum. etiam si nunciis eisdem dicte sedis legatis: de latere competens fuerit concessa potestas.

De dictionibus numeralibus in litteris apostolicis ponendis.

Item vt in apo. litteris committendis crimen falsi per amplius occasio tollatur: voluit statuit et ordinauit quod in antea dictiones numerales que in dictis litteris ante calen. Non. et Idus immediate poni consueuerunt per litteras et syllabas extense scribantur. et ille ex prefatis litteris in quibus huiusmodi dictiones aliter scripte fuerint ad bullariam non mittantur.

De concurrentibus in datis benefi. vacantibus que alteri preferri debeat.

Item voluit quod de concurrentibus super vacantibus seu certo modo vacaturis bnfi. illi quibus gratie motu proprio conceduntur ceteris similiter motu gratias non habentibus alias graduati non graduatis et inter graduatos magis graduati: ac inter equaliter graduatos prius graduati

necnõ colorato titulo possidẽtes possessorib⁹. et liter personas alias i curia psites ab ea absẽtib⁹. ac inf psites si bñficiati bñficiatis et similit absẽtes. et ceteris pib⁹ oriũdus si oriundo et diocesan⁹ non diocesano. in reliqs vo singuli q pamo apostolicas desup lras eoꝝ executoribus psitauerint alias i iporũ. de qb⁹ agi ptigerit beneficio p assecutione preferant.

De nõ tollẽdo ius q̃siti p q̃scũq3 commissionem.

Itẽ ne p varias q̃ p pmissionib⁹ bñfidis in causis plerũq3 fuerint suggestiões iusticia postponat. Idẽ dñs nr̃ decreuit et declarauit sue intẽtiõis fore deinceps p q̃scũq3 signaturas seu pcessioné p cõmissionibus hmõi p. S. sua m vel de ei⁹ mãdato faciẽdã nulli ius sibi quesitũ q̃uolibet tollatur.

De etate illorum qui obtinere pñt in cathedralibus. xiiij. in collegiatis. x.

Itẽ q puisiões seu pcessiões vel mãdata de puidẽdo de cathedraliũ ecclesiaꝝ canonicatibus et pbẽdis q̃ p qbusuis psonis si. xiiij. sua etatis annũ n̄ pleuerit q̃uolib3 emanauerint nisi eis q illos in minori etate recipe possint p sedẽ apo. spẽaliter pcessum fuerit. et q̃scũq3 ipetratões de canonicatib⁹. et pbẽ. in collegiatis ecclesiis si ipetrantes minores. x. annis fuerit et de h i ipetratõibus hmõi expssa mẽtio non fiat nullius sint roboris vel momẽti et habeant pro aſus p infectis.

De bñficiis resignatis p ifirmos .j. xx. dies decedẽtes.

Itẽ voluit q si qs i ifirmitate pstitut⁹ resignauerit aliqd bñfi. siue simplicit siue ex cã pmutatõis et p⁹ea .j. xx. dies d ipa infirmitate decesserit nec ipm bñfi. conferat p resignatõz sic factam. collatio huiusmodi nulla sit ipsumq3 beneficium nihilominus per obitum vacare censeatur.

Cui pcedat ẽ parochiali ec. oz itelligẽ et loq idcoma illi⁹ pñe.

Itẽ voluit p si pcigat ipz alicui psõe d parochiali ec. puidẽ seu mãdare puideri: vel grãm expec. pcedere nisi dcã psona itelligat et itelligibilit loquat idcoma loci vbi dcã ecclesia cõsistit puisio seu mandatum et grã desuper quo ad parrochialem ecclesiam nullius sit roboris vel momenti.

Itẽ si qs supplicauerit sibi de bñficio q̃cũq3 tãq̃3 p obitũ alicui⁹ l; tũc viuẽtis vacã. puideri et p⁹ea p obitũ ei⁹ vacet puisio dcõ supplicãti p obitũ hmõi denuo faciẽda nulli⁹ sit roboris vel momẽti. Ꝗ̃ i vniõib⁹ oz exprimi valor vniẽdi et alti⁹.

Itẽ voluit q petẽtib⁹ bñficia ecclesia. alias vniri teneaſ exprimẽ veꝝ valorẽ sm cõez extimatõz tã bñficij vniẽdi q̃3 illi⁹ cui vniri petitſ alioqñ vnio n̄ valeat et sp i vniõib⁹ pmissio fiat ptib⁹ vocatis q̃ri iteresẽ. Idẽ voluit obſuari i pmutatõib⁹ vnionũ factis. Obſuetũ pstõ Martini p mẽdicãtib⁹ trãſeũtib⁹.

Itẽ de mẽdicantib⁹ q ad alios ordies trãsierũt p tpe voluit pstõz fe. re. Mar. pape. v. p decessoris sui desuper factam et in libro cancellarie scriptam firmiter obseruari.

Libra tu. par. et flo. auri de camera eiusdẽ sint valoris.

Itẽ declarauit idẽ d. n. q libra Tu. par. et flo. auri d ca. p eq̃li valori pcernẽtib⁹ lras et ca. apo. pputari et extiari deãt.

De collatõe et puisiõe et resignatõe fac. p pmouẽdos.

Itẽ p fat⁹. d. n. papa voluit decreuit et ordiauit q q̃cũq3 cõcessiõe grẽ et mãdata et motu pprio et cũ derogatõe hui⁹ pstõnis q ab eo p qbuscũq3 psonis emanauerit de puidẽdo eis d qbusuis bñficiis vacaturis p pmotioné q̃ricũq3 ac ecclesiaꝝ et monasterioꝝ regimia si hmõi pcessiõe et mãdata dicẽ pmotõis pmouẽdoꝝ ipsoꝝ p̃cesserit. necnõ q̃scũq3 collatões puisiões p tpe faciẽde d pmissis ac qbusuis aliis bñficiis ecclesiasticis secularib⁹ ac regularib⁹ q̃ p pmouẽdos vel assumẽdos ad quascũq3 platuras inter illaꝝ vacationũ et hmõi pmotionũ vel assũptionũ tpa simplicit vel cã pmutationis vbicũq3 resignari vel alias dimitti ptigerit cũ inde secutis p tpe sint cassa et irrita nulliusq3 roboris vel momenti.

Nõ iudicet iuxta formã supplicatiõis s3 lraꝝ expeditaruz.

Itẽ voluit statuit et ordinauit idẽ d. n. q iudices in ro. cu. d putati p tpe et si sint ſan. ro. ec. car. cãꝝ palacij apo. auditores v. l alii q̃cũq3 n̄ iuxta supplicationũ signataꝝ sup qbusuis impetratõib⁹ vel pcessionibus nisi sint pmissiões iusticiã ptinẽtes p placet. vel p ſan. ro. ec. vicecan. iuxta facultatẽ sup h sibi pcessaz signate. s3 iuxta lraꝝ sup eisdẽ ipetratõibus et pcessionib⁹ pfectaꝝ tenores et formas iudicare debẽt. et si lre ipse minus bñ p pccupatõz vel alias expedire repiant ad illoꝝ q̃ꝝ iteresẽ istãciã ad apostolicã cãcellariã remitti poterit p eius officiales. qbus hmõi tenores et formas pstringere pueñit ad formas reducende.

De extrahendis regulis ex cãcellaria.

Itẽ attẽdẽs idẽ d. n. q sup bñfidis d cãcel. apo. regulis pstõnib⁹ nimi descriptis facilit p illos q i ro. cu. idigueriut ad ipsam cãcel. recursus dirigi pñt. nec psultũ foret q sup eardẽz regulaꝝ et pstõnũ q̃s iuxta occurrẽtiũ varietatẽ cãꝝ et negocioꝝ aliquotiẽs imitari puẽit p hẽdo tenore vel effectu testiũ plerũq3 tenacẽ desup memoriã n̄ bñiũ despositõibus stari debere3 voluit statuit et ordiauit q deiceps qlib3 ex auditoribus cãꝝ palacij apo. et aliis et ſan. ro. ec. sint car. i ipsa curia p tpe dputatis auctẽ apostolica iudicibus et i cãis actu pẽdẽtibus p hmõi tenore vel effcũ p hẽdo dũtaxat stet fidẽq3 adhibeat cedule siue scripture desup a duobus d maiori pco q dãda sit a tergo signate et et duobus aliis lraꝝ apostolicaꝝ abbreuiatoribus i cãcella. auscultate et dñi vicecãcellarij seu dicte cãcel. regẽtis manu scripte vt moris ẽ. Quicqd aũt secus fieri ptigerit nullius sit roboris vel momenti.

De surrogandis colligantibus.

Itẽ idẽ d. n. litiũ succidere cupiẽs anfract⁹ et ne noui collitigãtib⁹ aduẽsarii deniſ puidẽ. voluit statuit et et ordiauit: q q̃tiẽs deiceps aliquẽ sup q̃uis ecclesiastico bñficio colligãtẽ in iure vel ad ius si qd forsitan ei⁹ aduẽsario in dcõ bñficio cõpetierit surrogari pcesserit dũmõ p fat⁹ collingãs i dcõ bñfi. itrusus n̄ sit nec sup eoz dcm̃ aduẽsariũ postq̃3 illud p triẽniũ pacifice possederit lis tũc mota fuerit alioꝝ q̃uilib3 de pmisso iure siue tũc vacet vel cũ vacauerit ipetratõe .j. mensem ante concessionem hmõi facte nullius sint roboris vel momenti.

Nõ valeat ipetratio nisi pcesserit congruum tempus.

Itẽ voluit et ordiauit q oẽs grẽ q̃s de qbusuis ecclesiasticis bñficiis cũ cura vel sine cura secularib⁹ ac regularib⁹ per obitũ q̃rũcũq3 psonaꝝ vacã. inantea fecerit nullius roboris vel momẽti nisi p⁹ obitũ et an dãs graꝝ hmõi tñ tps effluxerit q iteriz vacatões ipse de locis i qb⁹ psone pdcẽ decesserit ad eiusdẽ dñi nr̃i noticiã verisimiliter poterint puenisse.

Non valent commissiones neq3 pcessus circa sup grãs nisi litteris expeditis.

Itẽ q oẽs et singule cãꝝ pmissiões q̃s iantea fieri ptigerit obtẽtu vel occasiõe pcessionũ dũtaxat apostolicaꝝ. d bñficiis ecclesiasticis graꝝ sup qb⁹ apostolice lre pfecte n̄ fuerit ac pcessus desup habẽdi nullius sint roboris vel momenti.

Impetrãs bñficiũ familiaris cardinalis p obitũ illi⁹ tenet exprimẽ nomẽ et titulũ cardi. eiusq3 hẽe psensũ.

Itẽ voluit q ipetrãs bñficiũ vacãs p obitũ familiaris alicuius cardi. teneaſ exprimere nomẽ et titulũ ipsius cardi et si ille in curia fuerit eius ad id accedat assensus alias dsup grã sit nulla. Et idẽ sic suari voluit et si dci familiares ipoꝝ car. familiares eẽ desierit seu ad alioꝝ cardi. familiaritatẽ simili trãsierint. q̃ ad bñficia q durãte familiaritate priori obtinuerũt: et i qbus ipsa priori familiaritatẽ durãte ius eis pcesserit ita q q̃ ad illa cardi. q̃ꝝ prius familiares fuerũt suũ habebũt adhibere psensuz. Signatura p fiat pferſ illi p psensuz.

Itẽ voluit q pcurrẽtibus eadẽ die sup q̃cũq3 bñficio p fiat et p psensum signaturis ex eis p fiat habẽs alteri preferatur.

De ipetrantibus benefi. p annum pacifice possessum.

Itẽ. d. n. vt iprobi lites exigẽtiũ motus r. pmiaſ: voluit statuit et ordinauit q q̃cũq3 bñficiũ ecclesiasticũ tũc p ãnũ immediate pcedẽtẽ pacifice possessum et qd certo mõ vacarẽ pẽdẽt deinceps ipetrauerit: nomi gradũ et nobilitatẽ possessoris eiusdem et quot ãnis illd ipse possedit et specificã et determinatiõe q̃ clare pstare poterit q nullum ipsi possessori in dcõ bñfi. ius pperat cãm in hmõi ipetratione exprimere et infra sex menses ipsum possessorem ad iudiciũ euocari facere causamq3 ex tunc desuper infra annũ vsq3 ad sniam diffinitiuã inclusiue pcedi debeat et teneaſ: alioqñ ipetratio pdicta et q̃cunq3 inde secuta nullius existãt firmitatis. Et idẽ ipetrans de dãdis interesse possessori pdicto pptrea contingẽtibus eis satisfacere. Et possessorẽ ipsum iniuste frivole ac indebite molestasse repertus extiterit. qnquaginta florenoꝝ auri psoluere camere apo. sit

astrict⁹: nec ali⁹ q̄ʒ p̄ain⁹ vacatōis modus ēt p lr̄as. Si neq̄ tri aut surrogationis vel alias sibi q̄ ad hmōi bn̄ficiū rea vi te consequi vel obtinere valeat q̄ūolibet suffragetur. illud q̄ʒ nullatenus in antea litigiosum propterea censeatur.

De triennali possessore non molestando.

Itē statuit ꝛ ordinauit. idē dn̄s nr̄ q̄ si q̄ q̄cūq̄ʒ ecclesiasti. bn̄fi. qualiacūq̄ʒ sint absq̄ʒ simoniaco ingressu ꝛ apo. vel ordinaria collatiōe aut electione. ꝛ electionis hmōi ꝯfirmatōe seu p̄ntatione ꝛ instōe illoꝝ ad q̄s beneficiū hmōi collatio ꝛ p̄uisio electio p̄ntatio seu quauis alia dispō ptinet p trienniū pacifice possederint. dūmō i bn̄fi. hmōi si dispōni apo. ex aliqua reseruatione generali in corpore iuris clausa reseruata fuerint se non intruserint sup eisdē beneficiis talis possessio nequeat molestari. necnon impetrationes quaslibet d̄ beneficiis ipsis sic possessis factas irritas ꝛ inanes censeri debere decreuit an̄tiquas lites super illis motas penitus extinguendo.

De publicatione facienda in bn̄ficiis resignantis.

Item idem dn̄s nr̄ statuit ꝛ ordinauit q̄ q̄cunq̄ʒ beneficia ecclesia. siue in Ro. curia siue extra eam resignata: nisi d̄ illis facte resignationes si in Ro. curia. i. sex menses. si ex̄ dictam curiam facte sint. i. mensem ex tunc vbi dicta benefi. consistūt publicare ꝛ possessio illoꝝ ab eis q̄ id contingit petita fuerit si resignantes illos postmodum in eorundem resignatorum possessione decesserint non p resignationem sʒ p obitū hmōi vacare cēseant. Collatōes q̄ʒ q̄ de illis tanq̄ʒ p resignatōs vacātib⁹ facte ꝛ inde secuta nullius sint roboris vel momenti.

De non appellando ante diffinitiuā sententiam.

Item idem dn̄s nr̄ vt litib⁹ finis celeri⁹ imponat ꝛ litigantiū parcat sumptib⁹ ꝛ expensis: suoꝝ predecessoꝝ ꝯstitutiōib⁹ ꝛ statutis inherendo statuit ꝛ ordinauit q̄ in causis i ro. curia pendentib⁹ ꝛ quas in posteꝝ in ea quouis mō ꝯtigerit agitari: nulla añ diffinitiuam sn̄iam liceat appellarē: nec appellatio si fuerit emissa dʒ admitti nisi ab interlocutoria q̄ vīʒ h̄eat diffinitiue vel a grauamine minime ꝯcernente negociū p̄ncipale q̄ non possit p appellationem a diffinitiua sn̄ia reparari: nullusq̄ʒ cause appellationū hmōi ꝯmittant: nisi in ꝯmissione exprimat q̄ interlocutoria vim diffinitiue habeat vel grauamen: ac tale q̄ in appellatione a diffinitiua nō valeat reparari: alioquin appellationes ꝛ ꝯmissiones in posterum ꝛ q̄cq̄d inde secutum fuerit sit nulli⁹ roboris vel momēti. ꝯmissionib⁹ appellationū iam iudicib⁹ p̄ntatis ꝛ exhibitis in suo robore permansuris. in q̄b⁹ lati s sup eisdem sn̄iis scdo vel vlteri⁹ ab eis non liceat appellare. Appellantes vō ꝛ appellationes ēt ab interlocutoriis ꝛ grauamib⁹ hmōi suo vel alterius nomine ꝓsequentes si succumbuerit vltra expēsas ꝛ damna ad que resartianda de iure condemnatus compellitur. xx. floren. auri pena mulctetur.

Cōmissioni. post ꝯclusionē n̄ sterinisi derogel conclusioni.

Itē statuit ꝛ ordinauit q̄ in ꝯmissionibus de iusticia ēt cōsistorialibus p eū seu de eius mādato vel auc̄te in causis in q̄bus cōclusum existat iposteꝝ ꝯcedēdis: ēt si in eis de ꝯclusione hmōi iplicite vel explicite mētio facta fuerit: nihil cēseat eē ꝯcessū: nisi p ꝯcessionē ꝯmissionis hmōi ꝯclusioni derogetur expresse.

De litteris expediendis.

Item voluit statuit ꝛ ordinauit q̄ si aliq̄ religiosi petāt aliq̄ bn̄ficiū ad nutū irreuocabile cū clausula q̄ exinde p solo nutu abbatis vel superioris si possint amoueri lr̄e q̄ ad ipsam clausulā nullaten⁹ expediant: nisi idem dn̄s nr̄ ponat signanter q̄ si possint amoueri vel ad p̄ē clausulā ipsam concedat.

De clausulis ponēdis i lr̄is ꝯmissionū sup resignationi.

Itē si ꝯmittat alicui⁹ bn̄ficii resignatōis receptio ponatur clausula. Attēte q̄ʒ ꝓuidens ꝛc. Et si ex cā ꝑmutatōis resignatōes fiant ponat clausula. q̄ nemo ꝑmutatiōē mō accipiatur. nisi q̄lib; ipsoꝝ ius habuerit i bn̄ficio p ipsum resignato.

De supplendis defectibus.

Itē voluit q̄ si suppleri defect⁹ in gn̄e nullaten⁹ lr̄a desup ꝯcedatur: nisi in petitione sup hmōi defectus exprimant vel per fiat vt petitur huiusmodi supplicatio signata fuerit.

De bn̄ficiis existentibus. de iure pa. laicoꝝ.

Item voluit q̄ sup quo ecclesiastico bn̄ficio de iure pat. laicoꝝ non expediant lr̄e nisi ponat expresse q̄ tale bn̄ficiū tanto tp̄e vacauit q̄ ei⁹ collatio est ad sedē apostolicā lr̄ie deuoluta: vel ad id patronoꝝ accedat assensus. Et si p ipsuʒ iuri patronatus hmōi derogare ꝯtigerit si ius hmōi ad aliquē Regē Ducē Marchionē vel aliū p̄ncipē ptineat. ꝛ de h in lr̄is ꝓuisionis vel mādati de ꝓuidēdo de dcō bn̄ficio mētio fcā nō fuerit n̄ cēseat iure hmōi fore q̄uolibet derogatū.

De beneficiis commendandis.

Item voluit nulli secula: de regulari ꝛ religioso de secularib⁹ bn̄ficiis ꝯmenda detur nisi in signatura super petitione commende huiusmodi de commenda ipsa mentio fiat.

De reformatione super prima data signāda.

Itē q̄ sup q̄buscūq̄ʒ reformationib⁹ signatis sup impetratōnib⁹ q̄ruicūq̄ʒ bn̄ficioꝝ vacantiū vel certo mō vacaturoꝝ in q̄bus petit q̄ lr̄e sub p̄ia data expediri possint si ex huiusmodi expeditōe sub tali data cuiq̄ʒ videat fieri posse p̄iudicium lr̄e sup ipsa p̄ia data nullatenus expediant. nisi reformatōes hmōi per verba fiat ꝛ sub prima data signate fuerint.

De beneficiis resignatis in cancellaria: ꝛ de resignantibus beneficia de consensu in pensionem.

Itē voluit ꝛ ordinauit q̄ sup resignatōe cuiuscūq̄ʒ bn̄fi. ec. seu cessione iuris in eo q̄ʒ i mānbus suis vel in cācellaria apo. fieri ꝯtigerit apostolice lr̄e nullatenus expediat nisi resignās vel cedēs sipsis in ro. cu. fuerit p̄sonaliter: alioquin p ꝓcuratorē suū ad hoc ab eo sp̄aliter ꝯstitutū expeditione hmōi i eadem cancel. expsse ꝯsenserit ꝛ iurauerit vt moris ē. nec lr̄e resignatōis vel assignatiōis ēt motu ꝓprio cuiuslibet pēsionis annue sup alicuius bn̄ficii fructibus expediri possint nisi d̄ ꝯsensu illius qui dictam pensionem persoluere tūc habebit.

De ingressu religionis.

Item q̄ nō dent lr̄e super bn̄ficiis vacaturis p ingressuꝫ religionis nisi ille precesserit dati desuper petitioñ.

Nō si valet ipetratio scā p modū i cācella. exprimēdū.

Itē voluit q̄ si petat aliq̄d bn̄ficiū vacās p modū in cācel. apo. exprimēdū talis ipetratio n̄ valeat: nec lr̄e d̄sup expediat.

Cum exprimitur nomen proprium iudicis ꝛ dignitas iudex per seipsum tenetur exequi mandatum.

Itē voluit statuit ꝛ ordinauit q̄ quotienscūq̄ʒ p signaturā suā vel de eius mādato factaʒ sup expediēdis aliq̄bus cū adiectōe ꝓprii noīs vel dignitatis cuiuslibet iudex d̄el lr̄e desup expediant cū expssiōe q̄ idē iudex executōē faciat p seipsuʒ.

De dispensationibus.

De clausula ponēda i dispensatione sup consanguinitate vel affinitate.

Itē voluit q̄ in lr̄is dispensationū sup aliquo gradu ꝯsanguinitaᵹ vel affinitaᵹ aut alias ꝓhibito ponat clausula: si mulier rapta n̄ fuerit: ꝛ si scienter ponat clausula addita i q̄terno.

De successiōe i bōis tp̄alibus ꝓ defectū natalium patientib⁹.

Itē voluit q̄ in dispēsatiōibus sup defectu natalium q̄ possint succedere i bonis tp̄alibus ponat clausula: q̄ n̄ p̄iudicet illis ad q̄s successio bonorum ab intestato pertinere debeat.

Dispensatio in gr̄a posita non venit nisi tota gratia effectum dispensationis concernat.

Itē q̄ p q̄cūq̄ʒ signaturā i quauis gr̄a nullatenus dispensatio veniat. nisi d̄ci gr̄a totalit̄ effectū dispēsatōis hmōi ꝯcernat vel alias nihil ꝯferret aut opet: ꝛ si sup defectu etatis fit dispēsatō hmōi d̄ duobus dūtaxat ānis dari valeat h̄ita pius p testes idoneos vel alias iformatōe q̄ ad h̄ de idoneitate p̄sone cui d̄cā dispēsatio ꝯceditur.

Super defectu etatis.

Itē voluit q̄ sup d̄fectu natalium dent graduatis seu d̄ magnis nobilibus gēnitis p simplicē signaturā: quatuor ēt si canōicatus ꝛ p̄b. cathedralium seu collegiataꝝ ecclesiaꝝ ꝛ p fiat vt petit vltra h dignitates ēt maiores ꝛ p̄ncipales. Aliis vō per fiat tria: ꝛ per fiat vt petitur quatuor si petātur dummō canonicatus ꝛ preben. cathedralium ecclesiarum vel dignitates non existant.

De incompatibilibus.

Itē voluit q̄ sup obtinēdis icōpatibilibus bn̄ficiis i theologia magistris: ꝛ i iure canonico vel ciu. doctoribus ꝛ i illis cū rigore examis ac eadē theologia licētiatis aut formaᵹ baccalariis ac magnis nobilib⁹ p fiat q̄nquēnia ꝛ addito vt pe

nis q̃ ad viṗerit ad duo incōpatibilia. aliis vō p fiat biēniū ⁊ additio vt petit̃ triēniū ad duo: dūmō ñ sint due dignitates maiores post pōtificales seu pncipales aut due ꝑrochiales ecclesie vel tales mutuim cū pꝛitē ꝑmutādi si petat̃.

De obtinēdis duab⁹ ꝑrochialib⁹ ecclesijs vel dignitatibus pncipalibus.

Itē voluit ⁊ ordinauit ꝙ p q̄scūq; signaturā deceps faciēdā nulli cuiuscūs dignitatis stat⁹ grad⁹ vel ꝯditōis fuerit, ꝯcet dispēsatio ꝙ duas ꝑrochiales ecclesias vel dignitates maiores post pōtificales i cathedralib⁹ seu pncipales i collegiatis ecclesijs: vel vnā cū reliq̄ eaꝝ in simul retinē valeat nisi ecclesie ꝑrochiales adeo ꝯtigue ⁊ inicē ꝓpinq̄ sint ꝙ ipsi⁹ p vnū cōmode deseruiri possit illarūq; fruct⁹ ⁊c. isimul vltra .xxiiii. flo. auri d camera sc̄. cō. eꝝ ñ valeāt ānuati. ⁊ d' B i līis dispēsationū hmōi expssa mētō fiat vel nisi sup obtinēdis duab⁹ ex hmōi dignitatib⁹ seu ꝑrochialib⁹ ecclesijs isimul ꝓ magnis nobilib⁹ magistris vel baccalarijs formatis i theologia aut doctorib⁹ seu licētiatis i altero iuriū p vbā dispēsam⁹ de spāli. sufficiens signatura habeat̃: ⁊ sup ipsis ꝑrochialibus ecclesijs in huiusmodi signatura de parrochialibus mentio fiat.

Cōcessiōes dispēsationū ñ suffragēt nisi līis desup expedit̃.

Itē ꝯcessiōes sup gr̄ijs dispēsationū quarūcūq; quibusuis p tpm dn̄i nr̄i ꝯcessaꝝ vel ꝯcedēdaꝝ p regulas cācel. apo. fuit ꝓuide limitate: ⁊ aliqn̄ i petitōib⁹ sup hmōi ꝯcessiōib⁹ oblatis multa sint petita ne q̄s ꝓtextu taliū ꝯcessionū i dispēsatōe tenē aut facē ꝑsūat ad q̄s ꝯcessiōes hmōi se ñ extēdūt. voluit idē dn̄s nr̄ ꝙ nulla talis dispēsatio cuiq; suffraget̃ anq̄ sup ea līe apostolice sint ꝯfecte.

De ñ ꝓmouēdis ad ordies.

Itē voluit ꝙ petētib⁹ secū dispēsari vt rōne bn̄ficioꝝ ñ teneant̃ se facē ꝓmoueri i ro. cu. vel i studio p fiat septēniū alias vō det̃ qnquēniū dūmō .x. ānū a tpe dat̃ dispēsatōis hmōi ad subdiacō. ordinē sint ꝓmoti.

De fructib⁹ i absētia ꝑcipiēdis.

Itē de fructib⁹ i absētia ꝑcipiēdis det̃ i ro. cu. vel studio residēdo p quācūq; signaturam septenniū ⁊ alibi qnquēniū.

Denī festa p cancellariā dari solita.

De idulgētijs.

Itē voluit ꝙ in līis idulgētiaꝝ solū denī festa p cācellariā dari solita ⁊ ꝙ durāt p .xx. ann. nisi petat̃ ꝓ vna die. ⁊ tūc durēt ꝓpetuo.

De clausula ponēda in līis indulgentiarū.

Itē voluit ꝙ i līis idulgētiaꝝ ponat̃ clausula. ꝙ si ecclesie seu capelle: vel alias aliqua indulgētia fuerit p ipsum ꝯcessa de qua inibi spālis mētio facta nō est hmōi līe sint nulle.

Sup indulgentijs concessis ad instar.

Itē voluit ꝙ līe non expediantur super indulgentijs ad instar nisi specificētur.

De temporibus indulgētiaꝝ.

Itē voluit ꝙ p fiat si ecclesia cathedralis vel isignis collegiata: aut solēne monasteriū fuerit tres alioqn duo āni ⁊ totidē q̄dragene. ⁊ p fiat vt petit̃ cathedrali collegiate vel monasterio q̄tuor. alijs tres āni dent̃. p singulis vō dieb⁹ octauoꝝ centū dies apponant̃. ⁊ ꝓ capella per fiat vnus ⁊ per fiat vt petitur duo anni concedantur.

De signatura p fiat vt petit̃ ⁊ per fiat simpliciter

De beneficijs vacañ. ⁊ certo modo vacaturis.

Itē voluit ⁊ ordinauit ꝙ in gr̄ijs bn̄ficialib⁹ de vacātib⁹ aut certo mō vacaturis factis q̄buslibꝫ si plura petant̃ bn̄ficia vnū cuiuscūq; ānui valoris p simplicē signaturā ⁊ addito vt petit̃ duo aut tria ⁊ si vltra petita bn̄ficia veniāt dūmō ēt illoꝝ fruct⁹ ⁊c̄ vltra .lx. ipoꝛtaris vel cētū libras. Turoñ. par. cōi extimatōe siue tm̄mō i alia mōeta ñ valeāt annuati.

De valore bn̄ficioꝝ exprimēdo in impetratione.

Itē voluit ⁊ ordiauit ꝙ i gr̄ij quas ꝑsonis q̄buscūs de bn̄ficijs vacā. seu certo mō vacaturis fieri ꝯtigerit illoꝝ ⁊ alioꝝ q̄rūcūq; bn̄ficioꝝ q̄ dicte ꝑsone tūc obtinuerūt seu de q̄b⁹ eis fuerit ꝓuisū vel ꝯcessum aut mādatū ꝓuideri verus annuus p marchas argēti aut sterlingoꝝ vel libraꝝ turoñ. paruoꝝ seu flo. aut duca. vel vnciaꝝ auri seu alteri⁹ monete valor sm̄ cōem extimatōꝫ exprimant̃ nisi motu ꝓprio gr̄e hmōi fiant. vel ꝑsone p̄dicta bn̄ficia q̄ tūc obtinuerūt aut in q̄b⁹ vel ad q̄ius eis ꝯpetit iuxta ipsaꝝ oblatōes vel alias dimittere tenebūt: alioqn ꝑfate gr̄e sint nulle. Et idē fuet̃ i expectatiuis d bn̄ñ. obtinēdis ⁊ in q̄b⁹ seu ad q̄ ipetrantibus cōpetit ⁊ illoꝝ valore.

De clausulis generalibus dandis in ipetratōe vacañ.

Itē voluit ⁊ ordiauit ꝙ qn̄ ꝓuidet seu ad q̄ mādat ꝓuideri cui d bn̄ficio ecclesiastico vacā. ⁊c̄ dari poterit clausula: si pe tanstēt si illō q̄uis mō ⁊c. seu p ꝯstitōꝫ execrabilis vacet ac spāliter reseruatū iter alios litigiosum sit ⁊ ei⁹ collatio deuoluta fuerit ⁊ si p collitigāte vel surrogatōꝫ aut si neutri: vel si nulli ⁊c. ꝑtiēte sit ⁊c̄ specifice lis exprimat̃. nec det̃ aliqua gn̄alis reseruatio dispositiue nisi desup i ꝯcessiōe spālis ⁊ expsse ac pure ⁊ in sub ꝯditōe mētio fiat. ⁊ tūc reliq̄ reseruatōes inibi ꝯtēte veniāt. Si vō tpe expeditōis idē līaꝝ gn̄alis reseruatio hmōi ꝓbari ñ possit aut in nouis ꝓuisionibus aut p collitigātib⁹ si neutri vel nulli ⁊c. fit expssuꝫ ꝙ ab aliq̄bus asserit̃ illū cuius bn̄ficiuꝫ ꝯcedit̃ collectorē subcollectorē abbreuiatorē vel familiarē ⁊c. fuisse clausula ponat̃ ēt si dcm̄ bn̄ficiū ex eo ꝙ talis collector vel subcollector abbreuiator vel familiaris ⁊c. fuit dispōni apo. generalit̃ reseruatū existit dūmō ñ sit i eo aliter spālit̃ ius q̄situm: in reliquis vō nulla clausula det̃ vñ reseruatio generalis elici possit. nisi desuper signatura p duplex fiat signata sm̄ aut reformationem vel alias specialiter habeatur.

Qualitates beneficioꝝ debēt exprimi in impetratione.

Itē voluit ꝙ sup bn̄ñ. ecclesiasticis d q̄litatibus illoꝝ vꝫ an dignitas ꝑsonatus vel officia sint: eisq; cura immineat aiaꝝ. ⁊ ad illa ꝯsueuerit q̄ p electōꝫ assumi mētio fiat alias gr̄e desup facte sint nulle. ⁊ si q̄litates hmōi affirmatiue vel ꝯditionalit̃ ñ exprimant̃ negatiua desup expressio fiat in beneficiis que tales qualitates vel ex eis aliquas consueuerunt habere.

In reseruatis per ꝯtrāctū matrimonij ñ denetur alij modi vacationum sed in alijs dent̃.

Itē si reseruet̃ bn̄ficiū p ꝯtrāctū mr̄imonij ñ alij modi vacationū de futuro nec cēseat̃ bn̄ñ reseruatū spālit̃ vel affectū nisi seq̄t̃ mr̄imonij: sꝫ i bn̄ficijs p ū ꝓmotōꝫ vel affectionē vacaturis ponat̃ clausula: ⁊ cū bn̄ficia hmōi ꝑmissio vel alio q̄uis mō ⁊c. ꝓter q̄ꝫ p obitū obtinētis vacare ꝯtigerit ēt si vacent.

De religiosis recipiendis que clausule dabuntur.

Itē voluit ꝙ si petat̃ quē i religiosuꝫ recipi ac sibi d q̄uis ecclesiastico bn̄ficio ꝓuideri p simplicē signaturā fiat receptio hmōi dūtaxat: det̃ adiectio: si petr⁹ sit idone⁹ vel aliud canōicū ñ obsistat: ⁊ exprimat̃ si cert⁹ nūer⁹ regulariū sit ibidē aut ēt ñ derogēt nisi expsse ꝯcedat̃. ⁊ si nūer⁹ ipse ñ existat ponat̃ dūmodo locus receptionis hmōi nimiū ꝓpterea ñ grauet̃.

De trāslatione religiosoꝝ ⁊ ipetratione bn̄ficioꝝ.

Itē si regularis petat sibi d bn̄ficio ab aliq̄ monasterio vel alio regulari loco dēpēdēte ꝓuideri ⁊ appareat ex hmōi petitiōe vel alteri⁹ monasterij vel loci religiosus sit licꝫ ibi translatio non petatur nihilominus illa veniat.

De vacā. per constitutionem execrabilis.

Itē ꝙ i līis sup bn̄ficijs p ꝯstitōꝫ execrabilis vacā. pōat̃ clausula: si ita ē. similit̃ d q̄buscūq; narratis iformatōꝫ sci regrēib⁹

Petēti ꝓuideri de vacaturo dentur līe de vacan.

Item petenti sibi prouideri de vacaturo dentur līe de vacante ⁊ econuerso prout expedierit impetrari.

Seq̄stra. remissioñ. executoriales dent̃ sub plumbo.

Itē voluit ⁊ ordiauit ꝙ mādata apo. sup fructib⁹ seq̄strādis ⁊ remissionibus ad partes ꝓ merītis cāꝫ recipiēdis siue singulares siue communes fuerit necnon sup exequēdis suijs in ro. cu. datis sub bulla expediantur alias nulle sint.

De ptāte. R. dn̄i vicecācellarij ⁊ cācellaria regentis.

Absolutio illoꝝ q̄ i supplicatōib⁹ vel līis ignorant̃ scribūt.

Primo ꝙ possit ꝯmittere absolutionē illoꝝ q̄ ignorātē i supplicationibus vel in līis aliquid scribent corrigerent vel deraderent.

Q̄ possit corrigeř noīa ⁊ cognomina.

Itē ꝙ possit corrigē noīa ⁊ cognoīa ꝑsōaꝝ ⁊ bn̄ficioꝝ dū nomē d corpore ꝯstet.

Q̄ pt ꝯmittere oēs causas.

Itē ꝙ possit oēs cās bn̄ficiales ēt non deuolutas ꝯmitē in curia cum potestate citandi ad partes.

Q̄ possit aggrauare processus ⁊ sententias.

Itē ꝙ ꝓcessus auctē apo. decretos aggrauare possit cū inuocatione brachij secularis: ⁊ sn̄ias executioni demādari facere ꝯ intrusos ⁊ intrudēdos p līas apostolicas desuper ꝯficiēdas ⁊ non alias.

De conseruatoriis.

Itē ꝙ possit ꝯcedē qbusuis petētib⁹ ꝯseruatorias ad triē niū in forma. De celebrādo añ diē in locis īterdictis.

Itē ꝙ qbuslibet nobilib⁹ ꝑsonis petētib⁹ indultū de cele brādo ⁊ celebrari faciēdo añ diē ⁊ in locis īterdictis ⁊ ꝑ triē niū recōciliari faciēdo ecclesias ⁊ cymiteria polluta ī forma.

Quib⁹ ꝯcedere pōt indultū de fructibus ꝑcipiendis.

Itē ꝓthonotarius ⁊ līraꝝ apostolicaꝝ scriptorib⁹ ⁊ ōib⁹ qb⁹ iuxta illoꝝ sufficiētiā ⁊ idoneitatē sibi videbit̄ abbreuiatorib⁹ sua officia in ro. cu. ꝓ tpe exercētib⁹ idultū ꝺ ꝑcipiēdis ī absē tia suoꝝ bñficioꝝ fructib⁹ ēt si alias eis tale idultū ꝗuis auc toritate ꝯcessuꝫ fuerit. Quibus ꝯcedit̄ altare portatile.

Itē dñis terraꝝ ⁊ locoꝝ necnō abbatib⁹ ⁊ ꝑ ꝑriores gubnari solitoꝝ monasterioꝝ prioribus ac superioribus ꝑlatis ac magnoꝝ princip̄ ꝯsiliarijs altare portatile in forma.

Quod possit admittere resignationes.

Itē ꝙ possit recipe ⁊ admittere resignationes bñficioꝝ ec clesiasticoꝝ quorūlibet ēt gñaliter vel spāliter reseruatoꝝ sim pliciter vel ex cā ꝑmutationis ⁊ desup supplicatōes ꝓ ꝯcessum signare ꝓ līris apostolicis inde ꝯficiendis vt moris est.

Quod possit signare beneficia.

Itē ꝙ possit signare supplicatōes duoꝝ referēdarioꝝ ma nib⁹ signatas de nouis ꝓuisioib⁹ si neutri. ⁊ surrogatōib⁹ ꝓ collitigātib⁹ in qb⁹ ñ def clausula generalē reseruatōꝫ ipoꝝ tandem. De signandis prouisionibus.

Itē ꝙ possit signare supplicatōes ēt duoꝝ referēdarioꝝ manib⁹ signatas de bñficiis ecclesiasticis vacātib⁹ secularī b⁹ ⁊ regularib⁹ dispōni apostolice generaliter ñ reseruatis ꝗꝝ cuiuslibet valoꝛ. c. floꝛ. auri de camera vt totidē librarū Turoñ. paruoꝝ seu tīudē i alia moneta se. cō. exti. ñ excedāt.

Super defectu natalium.

Itē ꝙ possit signare supplicatōes vni⁹ referēdarij manu signatas sup dfectu natalīū ad oēs sacros ordines ⁊ duo bñ ficia ecclesiastica cū cura vel sine cura se inuicē cōpatientia ēt si canonicatus ⁊ ꝑbē. vel officia collegiataꝝ ecclesiarū fuerit.

Super defectu etatis.

Itē ꝙ in gratiis expectatiuis ꝯcedere possit ad obtinēda bñficia dignitates ꝑsonat⁹ admistratōes vel officia curata etatis defectū patiētib⁹ q. xx. sue etatis ānū pegerit de qbus sibi ꝙ alias ad h idoneis sunt fides scā fuerit ꝑ hmōi eoꝝ gr̄e ad ipa bñficia dignitates ꝑsonat⁹ admistratōes ac officia va leāt suūqꝫ sortianī effcm̄. Et ꝙ illaꝝ vigore ꝗꝫ primū ad eta tē lītiam ꝑuenerit hmōi bñficia dignitates ꝑsonat⁹ administra tōes vel officia acceptarī ⁊ de eis sibi ꝓuideri facer ac ea reci pere ⁊ retinere valeāt. Super defectu ꝓ magnatis.

Itē ꝙ i expectatiuis ꝓ nobilib⁹ vel graduat; saltē. xx. ānos h̄ntib⁹ ⁊ ad obtinēda bñficia dignitates ꝑsonat⁹ administra tōes vel officia. cū cura ꝺfectū etatis patiētibus ⁊ ad illa di spēsationū supplicationes signare possit de duobus annis.

De reseruationibus.

Itē ꝙ i expectatiuis. ⁊ de bñficiis generaliter vel spālit̄ ñ reseruatis ipetrationū quarūlibet reformatōes de ñ obstātis ⁊ dispensationibus omissis ac beneficioꝝ valoribus ⁊ qua litatibus nataliumqꝫ defectibus signare possit.

De maioribus prebendis.

Itē ꝙ sufficiētibus ⁊ idoneis ⁊ ꝺ qbus ꝙ tales sint ei scā fides extiterit in expectatiuis signare possit ad maiores eccle siaꝝ ꝑbē. in qbus iuxta illaꝝ statuta ⁊ ꝯsuetudies de mino ribus ad maiores gradatim fieri ꝺꝫ ascensus.

De ꝓrogationibus suscipiendorum ordinuꝫ.

Itē ꝙ possit ad ordies suscipiēdos artatis ꝓrogarī termi nos ꝺ ꝺcis suscipiēdis ordibus vsqꝫ ad ꝓxia tēa iur̄ statuta tpa i qbus sic artati successiue ad ipsos ordies ꝓmoueanī.

Placet publicenī ⁊ describantur in cancellaria. J.

Lecte ⁊ publicate fuerūt supascripte r̄gule rome i cācella. apostolica die lu. xiii. men. Septē. Anno. d. M. cccclxxxiiii. ponti. ꝓfati S. D. N. d. Innocētij diuina ꝓuidētia pape. viii. anno primo. Reuocatio reseruationum.

Sanctissimus in xp̄o p̄r ⁊ d. d. Inno. diuina ꝓuidētia pa pa. viii. ꝗꝫ post sacrā p. S. suā i crastinū sue assumptōis reuo cationē oiuꝫ spālū reseruationū p̄terꝗꝫ eaꝝ sup qbus līe apo stolice ꝑ cācellariā apostolicā expediri ꝯsueuerūt ⁊ eiusdē reuo cationis factā i cācellaria ipa publicatōꝫ. Venerabiles frēs sui san. ro. ec. car. in ꝯsistorio suo secreto reuocatōꝫ ipsam pluri bus rōnibus laudātes ꝯcessis ꝑsentis eoꝝ ꝑ fe. re. Sixtū pa pā. iiii. ꝑdecessorē suū q̄ ad ea in qbus ille nō erāt sortite effcm̄ ⁊ quas ꝑ ꝑoccupatōꝫ vel alias assuā. S. eos obtinere ꝯtin geret i posterū ēt cū motus ꝓprii ⁊ certe scie ac qbus aliis clau sulis efficacioribus expīse in manibus sue. S. renūciarūt ⁊ il lis nullo tpe vti velle affirmauerūt ⁊ eas ꝓ ifectis ⁊ cassis nul liusqꝫ roboris vel momēti h̄ri voluerūt ne ordiarii collatores ⁊ alij ignari decē renūciatōis taliū reseruationū qbus cardina les sic ipsi renūciarūt p̄textu a collatōe ⁊ dispōne qualibꝫ. ac ipetratōe bñficioꝝ ecclesiasticoꝝ sub illis ꝯprehēsoꝝ dū ꝓ tē pore vacabūt ⁊ ꝓsecutiōe iuriū suoꝝ in illis retrahāt renūcia tionē ⁊ ipsoꝝ cardinaliū libertatē hmōi ad oiuꝫ noticiā dedu cit ac decreuit ad illius plenā ꝓbatōꝫ ꝑntē sūe. S. assertioneꝫ i iudicio ⁊ extra vbiqꝫ sufficere ⁊ alterius ꝓbōis ad vicaliū ñ regri. nec ñ irritū ⁊ iane ⁊ qcqd sec⁹ sup his ꝯtigerit attēptari.

Reuocatōes decimaꝝ. Impositiōes idulgētiaꝝ.

Itē reuocauit quascūqꝫ decimaꝝ subsidioruꝫ vigesime ⁊ alioꝝ oneꝝ ipositiōes q̄ a ꝑfato ꝑdecessore suo ex quauis cā ētiā subsidiū expeditiōis ꝯ thurcos ⁊ alios orthodoxe fidei hostes emanarunt: ⁊ tā sup decimaꝝ vigesime ⁊ oneꝝ hmōi exactiōe ꝗꝫ alias quascūqꝫ facultates qbusuis fructuū reddi tuū ⁊ ꝓuētuū camerē apostolice debitoꝝ collectoribus ⁊ apo stolice sedis nūciis ēt cū plena ꝑtāte legati de latere ab eodē ꝑ decessore ꝯcessas eoꝝ collectoriē offiū ⁊ ꝯmissa eisdē nūciis principaliter seu alia quis negocia nō ꝯcernētes suspēdit ꝗꝫ ad sue. S. ⁊ sedis apostolice bñplacitū quascūqꝫ plenarias i dulgētias q̄ ab eodē ꝑdecessore ex quis cā ēt expeditiōis hmōi ꝯcesse fuerit. necnō deputādi ⁊ eligēdi ꝯfessores q plenarie absoluāt ⁊ alia faciāt ad earūdē idulgētiaꝝ effcm̄ reliqua sua. facultates idulgētias ipas quolibet ꝯcernētes q̄ ad ea i qb⁹ idulgētie ⁊ facultates ipe sunt sortite effcm̄ vt in illis q iplētes iniūcta eis i līis idulgētiaꝝ hmōi iā ꝯsecuti sunt facultatem eligēdi ꝯfessorē q absoluat eos plēarie i mortis articulo ꝓ hu iusmodi suspēsionē ñ ꝑiudicetī qn facultate ipsa vti possint in futuꝝ. decreuit ꝗꝫ irritū ⁊ inane qcqd facultatū reuocata rū earūdem p̄textu in posterum contigerit attemptari.

Placet publicentur ⁊ describantur in cancellaria.

Lecte ⁊ publicate fuerūt supascripte regule ro. in cācella. apostolica die Jouis. xxiii. mēsis Septe. Anno. d. M. cccc lxxxiiii. ponti. pꝛefati sanctissimi dñi nr̄i dñi Innocentij diui na prouidentia pape. viii. Anno primo.

Extensio reseruationū spālium officiorum ad ea que effe ctum sortite non sunt.

Scissim⁹ i xp̄o p̄r ⁊ dñs nr̄. d. Inn. papa. viii. ꝯstōꝫ suā reuo catonē spāliū reseruationū bñficioꝝ ecclesiasticoꝝ q̄ emanarūt a fe. re. Sixto papa. iiii. ꝑdecessore suo ad spāles reseruatōes offioꝝ quorūlibꝫ ro. cu. q̄ ab eodē ꝑdecessore emanauerunt ⁊ effcm̄ sortite ñ sunt extēdit. ac p̄latis ⁊ ꝑsonis ecclesiasticis vt de qbusuis dignitatib⁹ ꝑsōatib⁹ administratōib⁹ officiis cāo nicatib⁹ ⁊ ꝑb. aliisqꝫ bñficiis ecclesiasticis cū cura ⁊ sine cura secularib⁹ ⁊ regularib⁹ ad eoꝝ collatōꝫ ꝓuisionē ꝑsētatōꝫ ele ctōꝫ seu ꝗuis aliā dispōnē ꝑtinētib⁹ q̄ vigētib⁹ grãs expecta tiuis a ꝑdecessore ꝑfato ꝯcessi i Decē. Martii Junij ⁊ Sep. mēsib⁹ ꝓpe futur. e vacare ꝯtigerit. dūmō dispōni apostoli ce gñaliter reseruata seu ex gñali apo. reseruatōe affecta ñ fuerit. ꝑinde ac si expec. grē ꝑdcē ⁊ sup illis reseruatōes ñ emanassent libe disponē possint ꝓut poterāt viuente predecessore predi cto iuxta ꝗꝫdā ipsi⁹ predecessoris ꝯstōꝫ ꝯcessit: ac decreuit ir ritū ⁊ inane qcqd secus super his a quoꝗꝫ quauis auctorita te scienter vel ignoranter contigerit attemptari.

Placet ⁊ publicet in cancellaria ⁊ describatur.

Lecta ⁊ publicata fuit supascripta regula ro. in cācella. apostolica die mercurij. xiiij. mēsis Noue. Anno a natiuita te dñi. M. cccclxxxiiij. ponti. pfati dñi nr̄i pape anno. i.

Quod clausula absolutōis non suffraget falsifica toribus ⁊ impedientibus nuncios apostolicos.

Scissim⁹ i xp̄o p̄r ⁊ dñs nr̄. d. Inn. diuina ꝓuidētia papa .viij. ne

.viii.ne psonaꝝ de qbus lr̃e sue emanabūt gn̄alr̄ absolutoꝫ a cē
suris ec.qb⁹ legati forēt ad effcm̄ lraꝝ earūdē idiffcrēt̄ ꝓcedi ꝛ in
lr̃is apo.appōi solitā pstef aliciri occasiō cēsuras ipsas vilipēdē
di ꝛ i eosdē scēdi i illis statuit ꝛ ordiauit hmōi absolutōꝫ ꝛ clausu
lā i lr̃is q̃s in futurꝫ cū illa ꝓcedi ꝯtigerit ñ suffragari ñ parētibus
rei iudicate: icēdiariis violatorib⁹ ecc. falsificatorib⁹ ꝛ falsificari ꝓ
curātib⁹ lr̃as apo. ꝛ illis vtētib⁹ bñficio receptatorib⁹ ꝛ fautori
bus: ꝛ res vetitas ad ifideles deferētib⁹ violatorib⁹ ecc. libertatis
vis sci auso temerario apo. mādatis ñ obtēpātib⁹ ꝛ nūcios vel
executores apo. sedis ꝛ ei⁹ offāliū eis ꝯmissa exeq̄ntib⁹ ipedien
b⁹ q ꝓp ꝓmissa vel aliqō coꝝ excōicati nūc vel ab hoie ꝓ q̄ttuor
menses scienter excōis sniaꝫ hmōi sustinuerint ꝛ generaliter qui
buscunqꝫ aliis qui censuris aliquibus etiam aliis q̄ꝫ vt pactersi
quolibet ligati in illis per annū continuum insorducrint.

Nō vigore clausule maioꝝ valoꝝ fruct⁹ i sua pte augeri possit.
Jtē cū nōnulli i ipetratōib⁹ be.ecc. ꝓ tpe vacātiū ꝛ certo mō va
catuꝝ asserēdo illoꝝ fruct⁹ ec.ētū ꝓ eos expressū āmui valorē
ñ excedē nonūq̄ꝫ obticāt a scitate sua vt valorē āmui hmōi augē
possint ꝛ ꝯtis exp̄mēi ꝯfectōe lraꝝ sr̄ eisdē ipetratōib⁹ sūma ad
q̄ꝫ valorē ipꝫ augere valeāt alit̄ ñ specificata ne ꝟ vtute ꝯcessiōis
ꝓdcē ipostꝫ hesitari ꝯtigat ꝺclarauit ꝓtextu ꝯcessiōis hmōi va
lorē ipꝫ vsqꝫ ad tria ꝑtē valoris exp̄ssi. ꝛ i ꝑria q̄ desup fiet lraꝝ ex
peditōe dūtaxat augeri posse. ꝛ eas q̄s lr̃as expediri cū exp̄ssio
ne valoris specificatur: aut ñ itegro augmēto ꝓdco demo desup ex
pediri ꝯtigerit lr̃as cū aliq̄ augmēto valoris hmōi nullius eē ro
boris vel momēti et si motu ꝓprio bñficiales gr̃e ꝛ dispōes q̄cūqꝫ
a scitate sua emanarit. Nō offales nihil exigāt vltra debitū.
Jtē pfatus. S.d.n. papa itēdēs exactōib⁹ q̄s suas scitas ñ sine
displicētia fieri itellexit ꝓ offales ro.cu. q ꝯstitutis eis emolimen
tis ꝓ exercitio offōꝝ q̄ obtinēt ñ ꝯtēti vltra illa a ꝓseq̄ntib⁹ nego
cioꝝ q̄uilꝫ expeditōꝫ i eadē exigere ñ vent. obuiare volēs districte
ꝓcipiēdo ihibuit oīb⁹ ꝛ singulis q̄uis offa i eadē curia obtinēti
bus ne ꝟ cetō q̄cq̄ꝫ ꝓtextu offōꝝ q̄ obtinēt q̄uis colore et celerio
ris expeditōis vltra emolumēta hmōi exigere: aut et a spōte soluēti
bus recipe seu ad hūc effcm̄ expeditōꝫ eoꝝ q̄ eis icūbit maliciose
differre ꝑsumāt sb excōis late sn̄ie cui⁹ absolutōe ꝓterq̄ꝫ i mortꝫ
articulo sibi retēta ꝛ pater illā suspēsiōis a ꝑceptōe emolumētoꝝ
hmōi ꝓ pria ad semestrē: ꝓ sa ad ānū: ac ꝓ tia vicib⁹ qb⁹ sic
excederēt ꝓuatōis offōꝝ p eos obtētoꝝ i qbus sic excesserit pēis
eo ipso cū ꝯfecerit icurrēdis. ac voluit tā soluētes q̄ꝫ scientes ꝛ ñ
reuelātes simulē excōis sniaꝫ icurrer q̄ꝫ q̄ꝫ scē ro.ec. vicecā. came
rarius ꝛ maior pniari⁹ excedētes ipsos respectiue ꝓut eis sbsint
ꝓ subtractōꝫ ꝓuētuū cōnidē ac alias ꝯpellāt ab hmōi illicitꝫ exa
ctōib⁹ abstiñere faciātqꝫ ꝛ mādēt excedētes pēis ꝓdcis irretitos
publice nūciari. Placet ꝛ publicent ꝛ describant. J.
Lecte ꝛ publicate fuerūt supascripte regule ro.i cā.ap. die sab
bati. xi. mēsis decēb. anno a natiuitate dn̄i M.cccclxxxiiii. pon.
S.d.n.d. Jnn oiui. ꝓui. papa. viii. anno primo.

Nō i ꝯmēda fiat exp̄ssio valoꝝ be. obtētoꝝ ꝛ ad q̄ ius eis ꝯpetit.
S.i xp̄o pi ꝛ.d.n.d. Jn. pape. viii ꝓuide ꝯsiderās q̄ꝫ dū lr̃e apo.
sr̄ ꝓuisiōibus ꝛ aliis dispōnibus be.ec. q̄uilꝫ ñ exp̄ssio valore fru
ctuū ec. cōnidē icā. apo. seu alias expediunt illaꝝ expeditio ob nō
factā exp̄ssiōēꝫ valoris hmōi ñ ꝓuū retardat i camera apo. illius ꝓ
latis ꝓsidētibus ꝛ clc. volētib⁹ ipsas lr̃as relaxare ñ factā ꝓbatōe
lr̃is ꝟ valore fructuū cōnidē. Cōtigit nōnūq̄ꝫ camerā ipsā hmōi
ꝓbatōes testib⁹ ñ vā deponētib⁹ dāmificari cū onē ꝯsciaꝝ tā te
stiū q̄ꝫ eos iducētiū: ac volēs celeriori expeditōi lraꝝ cōnidē ꝯsu
lere ꝛ fraudib⁹ hmōi obuiare: ꝯstitōnē suā de exp̄mēdo valore be.
ecc. de qbus p. S. suā ꝓ tpe ꝓuidet seu ꝓuideri mādat ad eas
gr̃as q̄s a sua. S. ipostꝫ motu ꝓprio emanare ꝯtiget i eadē ꝯstitō
ne exceptos ꝛ ad lr̃as ꝓ q̄s ꝓmor: ꝓ tpe ad cathedrales et me
trop. ecclesias ac monasterioꝝ regimina in titulū ꝯmēda seu admi
strationē et motu ꝓprio ꝯcedit q̄ monasteria ꝛ alia be.ec. secularia
ꝛ regularia ꝓ eos obtēta: ac i qbus ꝛ ad q̄ eis ius ꝯpetit retine
re possint extēdit: ꝛ voluit ipostꝫ q̄ ad valorē hmōi exp̄ssionē fir
miter obseruari. districtius ihibēs i illis ad q̄s spectat in eāo: l ꝛ ali
bi ne lr̃as ipsas sine hmōi valoris exp̄ssione expedire q̄quo mō
ꝑsumāt. Placet motu ꝓprio ꝛ publicet ꝛ describat. J.
Lecta ꝛ publicata die lune. xxiiii. ianuarii āno a natiuitate dn̄i
M.cccclxxxv. āno. i. Nō collitigātes frucli ñ surrogēt.

S. i xp̄o pi ꝛ.d.n.d. Jn. oi. ꝓui. papa. viii. iherēdo vestigiis fe.
re. pauli pape. ii. ꝓdecessoris eiusdē: cupiēs certi fraudibus ob
uiare q̄ viuētiū bñficia illoꝝ pacientiꝫ qbus aut ꝓp senii aut ob
ifirmitatē vite iminet periculū ipetrat vt illis decedentibus tanqꝫ
collitigātibus in illoꝝ iuribus facilius surrogent: voluit statuit
ꝛ ordinauit vt deinceps nemo in iure vel ad ius in beneficio de
functi q̄ꝫ illo viuente in casibus ꝓmissis vel similibus ipetrauit
aliq̄ mō surrogetur: ac gr̃a ñ neutri ñ nulli seu noue ꝓuisiones aut
ꝓinde valere talis ipetrātis nullatenus ꝯsit: quod etiam strictissime ob
seruari voluit i ipetratōib⁹ bñficioꝝ ꝓ ꝓuatione ꝛ amotione ex
qbusuis criminib⁹ ꝛ excessib⁹ forsan ꝑpetratis et si vsqꝫ ad diffi
nitiuam sniam q̄ tñ in rē non trāsiuit iudicatā processum fuerit.
Nō status cause in surrogationibus exprimatur.
Jtē idē. S.d.n. voluit statuit ꝛ ordiauit q̄ q̄cūqꝫ inantea ali
quē sup q̄uis bñficio ec. collitigātē i iure vel ad ius ñ q̄ꝫ forsan
ei⁹ aduersario in eodē bñficio cōpetebat surrogari ꝯcesserit pre
fat⁹ collitigāns corā q̄ cā pēdet idecisa necnō ill⁹ stati ac ad q̄s ter
minos saltē substāles ꝯcessū fuerit ꝛ verā ac specificā ex q̄ legitie
ꝯstare possit pacsatum collitigantem surrogationem ipsam no
minatiue querere exprimere teneatur: alioquin surrogationes
contra tenorem pacsentiū facte nullius sint roboris vel momēti.
Lecte ꝛ publicate fuerūt supradicte regule Rome in cancel
lariā apostolica die martis ꝓma mēsis Martii. Anno a na
tiuitate dn̄i. M.cccclxxxv. pontif. pacfati Jnnocentii Anno. i.
Nō dignitates ñ maiores i cathedra. ꝑeminētia in collegiatis
hētes censeantur esse comprehense sub generali reseruatione.
Lꝫ. S. i xp̄o. pi ꝛ.d.n.d. Jnn. oi. ꝓ. pa. viii. ꝛ fe. re. S. pape
.iiii. ꝛ sui añcessores Ro. pōt. ꝓ tpe exñtes i ꝓmordiis suoꝝ pō.
ꝓ suas certi tenoꝝ ꝯstōes int alias oēs ꝛ singulas dignitates i
collegiatꝫ ecclesiis ꝑncipales collationi sue reseruauerit. Nūc
ꝑo a nōnullis reuocat i dubiū an dignitates q̄ i cathe. vel et me
tropolitanis post pontif. maiores exñtāt ꝛ qua apostolice se
dis idulgētia vel ordiaria aut et aut ꝯsuetudine ꝑcipuū ꝓtāt ali
as q̄uis mō i collegiatis ecclesiis ꝑeminentia pacipalē hērē
scuntur sub reseruationibus predictis debeant comprehendi.
Nō dignitates hmōi ꝯphēdāt sub ꝓdcis reseruation. ꝯstōib⁹.
Jdē. S.d.n. ad ꝯsā abiguitatē submouēdā in pie memorie
Pauli pa. ii. sui ꝓdecessoris vestigiis iherēdo decreuit dignita
tes hmōi sub ꝓdcis ꝯstōnib⁹ reseruationū cōprehēdi dēre nul
liqꝫ de illis pter Romanū pōtificē dispōnē posse: Volēs insup
ꝛ mandans ꝓ quoscūqꝫ sacri palatii apostolici cāꝝ auditores ꝛ
ꝯmissarios i ro. cu. ad cās audiēdas ꝓ tpe deputatos i qbuscū
qꝫ cāis iuxta ꝓūtꝫ decreti formā ꝛ tenorē iudicari: ac decernētes
irritū ꝛ iane ec. Lecta ꝛ publicata ꝑa mē. Martii vt sup.
Nō familiares familiariū ꝛ ꝑlatoꝝ reputāt ꝓ vis familiarib⁹
S. i xp̄o pi ꝛ.d.n.d. Jnn. oi. ꝓ. pa. viii. q̄ ex die sue assūptio
nis ad sūmi apostolatus apicē habuit tēuit ꝛ reputauit isistētes
obsequiis venerabiliū fratꝝ suoꝝ epōꝝ. referēda. suo. ꝛ alio. prela
to. ac familiariū ꝯtinuo. cōmēsaliū i rotulo familiariū suoꝝ de
scriptoꝝ tā et q̄ꝫ itra palatiū sue. S. hītātiū ꝓ vis ꝛ idubitatis
familiarib⁹ ꝯtinuis cōmēsalib⁹ sue. S. lꝫ i nūclo alioꝝ familiari
um. S. sue nō comederēt ꝛ i dcō palatio nō residerent: qꝫ vt. S.
sue acceptū nōnulli asserūt eos tales nō eē ꝛ lr̃as sue. S. ꝓ eis ex
peditas ꝛ q̄ ꝓ tpe expediunt vt ꝓ familiarib⁹ ꝯtinuis cōmēsali
b⁹ ꝓptea viribus carē ꝛ ipugnari posse. Ad hmōi cauillatōes sb
mouēdas declarauit oēs ꝛ singulos q̄ hactenus q̄ncūqꝫ post sue.
S. assumptionē ꝓdictā isteterūt ꝛ insistūt ipostꝫ obsequiis epōꝝ
ꝑlatoꝝ ꝛ familiariū suo. ꝯtinuo. cōmēsaliū ꝓdictoꝝ nūc ꝛ ꝓ tpe
exñtiū q̄ꝫdiu sic isteterūt ꝛ i futurꝫ istent obsequiis hmōi fuisse ꝛ in
futurꝫ ꝓ tpe fore vos ꝛ idubitatos familiares ꝯtinuos commē
sales ꝛ ꝓ talib⁹ vere ꝛ nō ficte quo ad oīa hēri tenēri ꝛ reputari
debuisse ꝛ ipostꝫ dēre: ac lr̃as. S. sue ꝛ quascūqꝫ alias scriptu
ras potuisse ꝛ in futurꝫ posse debuisseqꝫ ꝛ debere expediri pro
eis vt pro veris ꝛ indubitatis familiaribus continuis commē
salibus sue. S. ꝛ ex eo q̄ in illis familiares continui commen
sales sue. S. nominati ꝛ appellati fuerint hactenus aut noiaren
tur appellarentur in futurum infringi nullatenus posse.
Placet ꝛ publicentur ꝛ describatur in cancellaria. J.
Lecta ꝛ publicata est ꝓdicta regula i cāce. aposto. die. v. mēsis.
maii anno dn̄i. M.cccclxxxv. pont. pacfati Jnnocentii anno i

Alia reuocatio expectatiuarum.

¶ S. i xp̄o pr̄ r. d. n. d. Inn. di. p. pa. viii. q i crastinū assumptiōnis sue ad sūmi apostolat⁹ apicē reuocauit q̄scūq3 grās expectatiuas p fe. re. Sixtū papā. iiii. p̄decessorē suū ɔcessas i aliq̄ sui parte effectū sortitas ac reualidatiōes extēsio. ⁊ collationū mutatiōnes illas q̄uolib3 ɔcernētes itēdēs p̄decessoꝝ suo. ihęrendo vestigijs circa finē mēsis Octo. p̄xie. futuri grās expectatiuas in fauorē p̄serti paupeꝝ clericoꝝ ɔcedē rōabilib⁹ suadētib⁹ causis grās expectatiuas a p̄fato p̄decessorē ɔcessas i dcā reuocatiōe n̄ ɔp̄hēsas q̄ post reuocationē ipsā i aliq̄ sui pte effcm̄ sortite fuerit: necnō reualidatiōes extēsiōes ⁊ mutatiōes collationū eas q̄uolibet ɔcernētes reuocauit decernēs irritū ⁊c. si sec⁹ a q̄q̄ attēptatū3 fuerit ⁊c.

Placet ⁊ publicet̄ ⁊ describat̄ i cāc. J.

Lecta ⁊ public. ē i cāc. apo. v. mēsis. Inn. An. d. M. cccclxxxv.

Reuocatio altarium portatilium. ⁊ reductio confessionalis ad formam cancellarie.

¶ S. i xp̄o pr̄ r. d. n. d. Inn. di. p. pa. viii. rōabilib⁹ suadētibus causis oēs ⁊ singulas ɔcessiones sub simplici signatura altaris portatilis q̄ a fe. r. S. papa. iiii. p̄decessorē suo ⁊ a sua. S. hacten⁹ emanarūt p ecclesiasticis secularib⁹ ⁊ regularib⁹ psonis: Abbatiales i monaste. aut maiorē post pōtificalē i cathedralib⁹ seu p̄ncipalē i collegiat3 ecclesijs dignitatē vel supiores p̄laturas ecclesiasticas nō obtinētib⁹ aut laicis q locoꝝ dn̄i aut saltē nobiles n̄ exīstāt reuocauit: ac voluit p n̄ factis h̄ri. Facultates vō diligēdi ɔfessorē q absoluat dīgētes a peccatis p eos cōmissis obtēntas tā ab codē p̄decessorē q̄3 a sua. S. viue vocis oraculo: vel p solā signaturā supplicationū valē ⁊ illis p q̄b⁹ emanauerint suffragari voluit ⁊ declarauit i oīb⁹ ⁊ p oīa p̄inde ac si i forma sm̄ quā lr̄e apostolice sup talib⁹ facultatib⁹ p cācellariā aposto. expediri ɔsueuerūt i q̄nterno dicte cācellarie anotata ⁊ eoꝝ exceptione casuū inibi exceptoꝝ ⁊ clausulis restrictiuis ⁊ alijs inibi adiectis noīati ⁊ specifice ɔcessē ⁊ sup illis lr̄e iuxta formā ipsā expedite fuissent ⁊ n̄ alit̄ nec alio mō. Decreuit isup idē. S. D. N. i q̄buscūq3 facultatib⁹ cōmutādi vota ɔcessis hacten⁹ ⁊ q̄s ɔcedi ɔtīget p. S. suā q̄uocūq3 ⁊ q̄lscūq3 vltramarinū visitationū liminū apostoloꝝ Petri ⁊ Pauli ac ēt scī Jacobi i Compostella: necnon igressus religionis ⁊ castitat3 vota nō icludi s3 sp̄ itelligi excepta: nisi sup illis noīati3 ⁊ specifice fuerit ɔcessa facultas. In dispēsatiōib⁹ sup regularib⁹ d3 fieri mētio de vnius obtētio.

¶ Itē p̄fat⁹. S. D. N. ihęrēdo vestigijs illoꝝ p̄decessoꝝ suoꝝ q voluerūt b̄n̄ficia ecclesiastica ad tp̄s vnita cedē i n̄mero icōpatibiliū statuit ⁊ ordiauit q si ɔtigat. S. suā iposteꝝ dispēsare sup obtinēdo vno vel pluribus regularib⁹ titulū vel cōmēdā3 aut mixti cū clerico seculari vel religioso obtinēte aliqō regulare vnitū alīi b̄n̄ficio ecclesiastico p cū obtētō n̄ ppetuo s3 ad eius vitā vel aliō tp̄s aut sup obtinēdis plurib⁹ b̄n̄ficijs ecclesiasticis icōpatibilib⁹ secularib⁹ cū aliq̄ simul obtinēte aliqō b̄n̄ficium ecclesiasticū seculare vnitū alīi b̄n̄ficio ecclesiastico cōpatibili vel icōpatibili p cū obtētō n̄ ad ppetuā s3 ei⁹ vitā vel aliud tp̄s talis dispēsatio n̄ suffraget̄ eidē nisi de suo vnito b̄n̄ficio illiusq3 q̄litatib⁹ ⁊ fructuū ⁊ ēt vno ānuo valorē i tali dispēsatiōe mētio fiat: ⁊ si i lr̄is desup ɔfectis obtēta p eū b̄n̄ficia ecclesiastica cū suis anexis habeant̄ p expssis vel motu ppo dispēsatio ipsa emanaret.

Placet ⁊ publicetur ⁊ describatur. J.

Lecta ⁊ publi. fuit i cāc. apo. die. ix. mē. Augusti. M. cccclxxxv.

Quod officiales nihil vltra debitum exigant.

¶ S. i xp̄o pr̄ r. d. n. d. Inn. di. p. pa. viii. dudū itēdēs exactiōibus q̄s fieri itellexerat p officiales Roma. cu. q ɔstitut3 a. s. S. emolumēt3 p exercitio officioꝝ q̄ obtiebāt n̄ ɔtenti vltra illa a p̄sequēn. negocioꝝ q̄ulibet expeditionē i eadē exigē n̄ verebant̄: obuiare volēs districte p̄cipiēdo ihibuerat oīb⁹ ⁊ singulis q̄uis officia i eadē curia obtinētib⁹ ne de cetero qcq̄3 p̄textu officioꝝ q̄ obtiebāt q̄uis colorē ēt celerioris expeditiōis vltra emolumēta h̄mōi exigērāt: ēt a spōte soluētib⁹ recipe: seu ad hūc effcm̄ expeditionē eoꝝ q̄ eis icūbebāt maliciose differre p̄sumerēt sub excōicationis late sn̄ie qua illi⁹ absolutionē p̄terq̄3 i mortis articulo sibi reseruata ⁊ ppriā suspēsionē a p̄ceptiōe emolumētoꝝ h̄mōi p p̄ia ad semestre ⁊ p s̄a ad ānū ac p t̄tia vicib⁹ q̄b⁹ sic excederēt p̄uationē officioꝝ p eos obtētoꝝ i q̄b⁹ sic excesserit pēis eo ipso cū ɔfecerint icurrēdis: ac voluerat tā soluētes q̄3 scientes ⁊ n̄ reuelātes simile excōicatiōis sn̄iam icurrē. q̄ōq3 scē Ro. ec. Vicecancellari⁹ Camerari⁹ ⁊ maior pēītētiari⁹ excedētes ipsos respectiue prout eis suberāt p subtractionē puētuū eoꝝidem: ac alias ɔpellerent ab h̄mōi illicit3 exactiōib⁹ abstinē: facerētq3 ⁊ mādarēt excedēn. pēis p̄dictis irretitos publice nūciari. Cū aūt ad p̄fati Inn. non sine grādi animi sui displicētia clamosa isinuatione puenit auditum: nonnulli ex officialib⁹ p̄dictis cēsuras ⁊ pēas p̄dictas ac aīaꝝ suaꝝ salutē pētit⁹ negligētes ab extorsiōib⁹ ⁊ illicitis exactiōnib⁹ h̄mōi nullatenus abstinē hacten⁹ voluerit seu abstinuerit: et n̄ solū ex Ro. cu. sed ēt ex diuisis mūdi ptib⁹ clāores: ⁊ q̄rele ad. S. suā de hoc ɔtinuo ɔferant̄ intendēs oīno p̄fata. S. super h̄ effectualiter p̄uidere q̄ōq3 dignū est vt quos dei timor a malo n̄ reuocat saltē coerceat seueritas disciplie. S. sua pēas supradictas inouādo statuit decernit ⁊ declarat q oēs ⁊ singuli officiales p̄dicti quocūq3 nomine ceuseantur qui aliquid vltra taxas ⁊ solutiōes debitas antiq̄s ordinatas a partibus vel sollicitantib⁹ ēt a dantibus ⁊ sponte offerētib⁹ seu donantib⁹ sub quauis excusatione aut q̄sito colore de cetero receperint: aut expeditionem lr̄aꝝ tardauerint maliciose p̄uationē suoꝝ officioꝝ quorumcunq3 ⁊ cuiuslibet eoꝝ eo ipso incurrāt: q̄ quidem officia in euentum h̄mōi ex nūc p̄ut ex tūc ⁊ ex tūc p̄ut ex nunc ipso facto vacare decreuit ipsosq3 vltra debitum recipientes ad alia officia Ro. cu. ⁊ b̄n̄ficia ecclesiastica ex tūc ihabiles eē declarauit.

Placet ⁊ publicetur ⁊ describatur. J.

Lecta ⁊ publicata fuit suprascripta regula Rome. i Cancellaria apostolica die sabbati. xx. mēsis Augusti anno a natiuitate dn̄i. M. cccclxxxv. pontifi. p̄fati. D. N. pape anno p̄mo.

De dandis gratijs.

Scītissimus in xp̄o pr̄ r. d. n. d. Inn. diui. p̄ui. papa. viii. q p̄imordio sue assumptiōis ad sūmi apostolatus apicē p̄io decīde q̄nta mēsis Julij p̄xie decursi quascūq3 grās expectatiuas p fe. re. Sixtū papā. iiii. p̄decessorē suū ɔcessas i aliqua sui pte effcm̄ sortitas. ac reualidatiōes extēsiones ⁊ collationū mutatiōes illas q̄uolib3 ɔcernētes reuocauerat. Intēdēs suoꝝ p̄decessoꝝ ihęrēdo vestigijs circa finē mēsis octobris p̄xime futuri grās expectatiuas in fauorē p̄serti paupeꝝ clericoꝝ ɔcedere rōnabilibus suadētib⁹ cāis. Etiā alias oēs ⁊ singulas p eūdē p̄decessorē ⁊ apostolice sedis legatos ɔcessas grās expectatiuas q̄ suū nōdū sortite sunt effcm̄: ⁊ in dcīs reuocatiōibus ɔp̄hēse nō fuerūt. necnō reualidatiōes extēsiones ⁊ collationū mutatiōes eas q̄uolib3 ɔcernētes reuocauit ⁊ voluit p infectis h̄ri decernētes irritū ⁊c.

¶ Placet ⁊ publicetur ⁊ describatur. J.

Lecta ⁊ publicata fuit suprascripta regula in cācel. apo. die iouis sexta mēsis octobris anno. M. cccclxxxv. anno eius p̄io.

¶ Alia reuocatio oium expectatiuarum.

S. in xp̄o pr̄ r. d. n. d. Inn. di. p̄ui. papa. viii. q post alias pera ctas reuocationes postremo reuocauerat quascūq3 expectatiuas p fe. re. Sixtū papā. iiii. p̄decessorē suū apostolice sedis legatos ɔcessas q̄ suū nōdū sortite erāt effcm̄. ⁊ in p̄dcīs p̄oribus reuocationibus ɔp̄hēse non fuerāt. Intēdēs tūc circa finem presentis mēsis octobris grās nouas expectatiuas ɔcedē ob certis itēperiē ⁊ certis alijs bonis respectib⁹ in ɔcessione graꝝ h̄mōi vsq3 ad sue Scītatis beneplacitū duxit supersedendum.

Placet ⁊ publicetur ⁊ describatur. J.

¶ Lecta ⁊ publicata fuit suprascripta regula in cācellaria apostolica die martis. xi. mensis octobris anno. M. cccclxxxv. S. d. n. dn̄i Innocentij anno eius secundo.

¶ Nō debeat interuenire ɔsensus in impetrationibus beneficiorum vacan. per obitum familiarum cardinalium viuentium.

Scīssimus in xp̄o pr̄ r. d. n. d. Inno. di. p̄ui. papa. viii. vestigijs fe. re. Sixti. iiii. p̄decessoris sui inherendo decreuit ɔstōnē suā q̄ in ipetratiōibus b̄n̄ficioꝝ ecclesiasticoꝝ vacātiū p obitū familiarū ɔtinuoꝝ ɔmēsaliū scē ro. ec. cardinaliū exigit expssione nois ⁊ titulē ⁊ si p̄ns fuerit in curia ēt ɔsensu3 eoꝝidē cardinaliū locū nō h̄re in illis b̄n̄ficijs ecclesiasticis q̄ dū eisdē familiaribus ɔtinuis commensalibus per Sanctit. suam collata hactenus fuerunt ⁊ pro tempore conferentur constabit dispositioni apostolice generaliter reseruata vel affecta fuisse: nec etiam in illis que non solum ratione familiaritatis ⁊ commensalibus huiusmodi sed

& rõe officiorum q familiares ipsi tpe eorum obit⁹ i ro.cu.vel ex eis obtinerēt aut antea obtinuissent dicte dispōni gñalit reseruata vel affecta fuisse apperent: et illos q ad effectū dicte ꝯstōnis familiares ꝯtinuos ꝯmēsales eorum cardinaliū cēseri q illorum veri familiares ꝯtinui ꝯmēsales ad minus p quatuor mēses fuisse ꝓbantur.

De officiis resignatis per infirmos.

¶ Itē idē.S.D.N.iherēdo vestigiis fe.re.pauli pape.ii.pre decessoris sui ꝯstōnē suā de infirmo resignāti ben.eccl. et decedēte .i.xx.dies post resignationē ipsam ad resignātes q̄lcūqz i ro.cu. officia ad fuc.S.dispōnē ꝑtinēta extendit ac decreuit.xx.dies predictos a die prefati ꝯsensus per resignātē i expeditione litterarum sup ꝓuisione bñficii vel officii p hmōi resignationē vacātis non āt data supplicatiōis desup signate et litterarum sup illa expeditarum.

Placet publicentur et describantur.I.

Lecte et publicate fuerunt supradicte regule in cācellaria apo. die iouis .xxvii. mensis octobris anno M.cccclxxxv.prefati .D.N.Innocentii pape.viii.anno eius secundo.

Q8 lre dēnt eē signate añ expeditiōz p oēs offales alia sit nullas.

Dudū fe.re.sixt⁹ papa.iiii.ꝑdecessor nr̄ volēs de fraudib⁹ obuiari ac vt lre apo.debitis mō et ordie expedirēt ꝓuidere statuit et ordinauit ac sub certis pēis tūc expssis ihibuit ne aliq lre apo.tam p cācel.q̄z p camerā sine subscriptōe diuz officialiū p tpe ad colligēdas pecūias dilectorum filiorum earūdē litterarum abbreuiatorum i dca cācel.deputatorum expedirēt ac decreuit oēs litteras q̄s sine subscriptōe hmōi expediri ꝯtigēt nulli⁹ esse roboris vel momēti.cū āt sicut non absqz graui q̄rela accepim⁹ q plures lre p camerā ipsaz sine subscriptōe dictorum officialiū retroactis tpib⁹ expedire repiāt et idies expediāt non sine piculo illorum q̄s iuscit et q posset tpe ꝓcedēte varie lites exoriri sub eo ꝑtextu q tales lre vitio subiaceāt.nos statutū ordiatōz ihibitōz et decretū hmōi inouātes et inouabilit obsuari volētes motu ꝓprio et ex certa scia dilēo filio secretario nro et dcē sedis p tpe existēti ac oib⁹ et singulis aliis officialib⁹ ad q̄s spectat et spectare poterit q̄nolibet in futurum ne decetero aliq̄s litteras et gratis de mādato vel p deo signatas i dca camera expedire ac ptib⁹ expeditōz hmōi ꝑcurātib⁹ ne litteras ipsas eis ad expediēdū ꝑstare q̄quo mō ꝑsumāt nisi ꝑus fuerit illis apposite man⁹ diuz officialiū ꝑdcōrum expeditas vo et nō redēptas cū redimēt ad eādē cācel.p dcā subscriptōe faciēda et taxa dictorum abbreuiatorum inibi soluēda vt oino remittāt i virtute scē obediētie et sub excōis late snie pēa districte ꝑcipiēdo mādam⁹ volens ꝓut papa sixt⁹ ꝑdecessor voluit et decreuit litteras sine dcā subscriptione virib⁹ non carē.et q ꝯtigere posset q lre ipse non expedirent ne ptes ꝯqri possint officialib⁹ p tpe colligētib⁹ pecūias dci officii sub pēa ꝑuatōis officiorum suorum similit inodam⁹:vt ad oēm ptiū ipsarum reqsitōz volētū dcās litteras alias i tpe debito distaxatas pecūias p eos i dcō offō ꝓ taxa solutas oi exceptōe et dilatione cessātib⁹ realit et cū effcū restituāt.et ne qspiā de pdcis ignorāntiā valeat allegare:volum⁹ ꝑntes i cācel.apo. publicari et i qnterno eiusdē cācel.describi ac q̄scūqz a die scē publicatōis i cācel. ꝑfata ligari ac cuiuscūqz petēti dari sic ut alie ꝯstōnes apo.et regule cācel. ꝓ tpe dātes decernēs irritū et inane si sec⁹ sup his p q̄scūqz quauis auctē scient vel ignorāt ꝯtigerit attēptari.ac ꝑntes ad ꝓbādū plene statutū ordiatōz et ihibitōz sixti ꝑdecessoris hmōi vbiqz sufficē nec ad id ꝓbatōē alteri⁹ admiculū reqri.nō obstā.ꝯstōnib⁹ et ordiatōib⁹ apo.necnon oib⁹ illis q̄s idē sixt⁹ predecessor i suis sup hoc ꝯfectis litteras voluit non obstare ceterisqz ꝯtrariis q̄buscunqz.

Placet et ita motu ꝓprio mandamus et describat et publicet.

Lecta Martis.iii.Martii.M.cccclxxxvi.

Noue regule cācel.p.S.D.N.dñz Inn.viii.sup grās expect. per ipsum dandis edite et facte. Et primo in forma pauperum.

Scītissim⁹ i xpo pr̄ et.d.n.d.Inn.diui.ꝓui.papa.viii.q varias ac lōgas an et qualit ab eo grē expect.ꝯcederēt ꝯsultacōes hūit tādē cupiēs suorum ꝑdecessorū iherēdo vestigiis paupib⁹ et aliis secularib⁹ clericis regularib⁹ ꝑso.ibmōi grarum ꝯcessiōib⁹ liberalez se exhibē grās hmōi ꝯcedē dispōit formis ꝯtētis i regulis et ꝯstōnibus ifrascriptis.Quas durātibus grās ipsis obsuari voluit.

In ꝑmis voluit idē.d.n.q p paupibus clericis bñficiādis decē vsqz ad annū et non vltra lre i ea forā sz quā ꝓ eis tpe fe.re.martini pape.v.scribi ꝯsueuit vz ad vnū collatorē:saluo q si ad collationē decani et capi.vel abbatis et ꝯuēt⁹:aut abbatisse et ꝯuēt⁹ i

peruenerit desclausula cōit vel diuisim:ubi āt igr⁹ dūtaxat dabat cōit.et ipsi iuxta eorum sufficiētiā locēt tria bñ:vel duo bñ et vnum competenter:vel duo bene et vnum debiliter:aut duo competenter in lectura et ꝯstructione et vnū male in cātu. Per totā vo hispaniā et guasconiā:bñtib⁹ bñ legit ꝯpetēt ꝯstruit nihil cātat:vel bñtib⁹ ad mīn⁹ tria ꝯpetēt desed bñficiū cū cura.sz bñtibus duo ꝯpetēt:et si vnū sit i cātu det ad bñficiū sine cura.

Itē idē.d.n.paupib⁹ cler.ꝓuideri cupiēs voluit statuit et ordināuit q oēs singuli q suas i forā sz q paupib⁹ cler.bñficiādis scribi ꝯsueuit de ben.ec.vacātib⁹ vel vacaturis litteras obtinuerit ipsorū assecutōe ben.q sine cura et non cāonicat⁹ et ꝑbē.vel ꝑsonatus fuerit singulis aliis ibidē bñficia ec.p apo.litteras expectātib⁹ et tā bñficia q̄z fructus ec.vltra.x.florenos auri de camera fm cō.ext.ānuati valeāt pacifice possidētibus seu pēsionē ānuā similis summe super fructibus reddi.et ꝓuē.ec.percipiētibus quacūqz antelatiōnē ꝑrogatiua munitis omnino preferantur.

Itē q oēs et singuli obtinētes bñficia.xiiii.librarum vel similis monete cōi extimatione valoris an.et ēt non hntes possessionē beneficiorum i q̄bus se ius hr̄e asserūt:vel si q̄bus litigāt cuiuscūqz valoris an.quē non tenēāt exprimē possint i cōi forā pauperum litteras ipetrare:ita q per assecutionē alterius alia dimittere teneantur.

Itē q iidē paupes clerici si graduati sint possint hr̄e duas litteras i forā grē spālis fructuū valore et aliis bñfi.qualitatib⁹ n̄ mutatis.

Itē q pauperes extra suā ꝓuinciā locari possint si ibidē per sex annos morā traxerint vel ēt in aliis diocesibus vbi suā perpetuam degerint mansionē:et q caueatur in litteris q per executores acceptare et sibi ꝓuideri facere possint.

Itē illis q tāto tpe i ro.cu.resederit q ibidē de laudabili vita et honesta eorum ꝯuersatione ꝯstat ꝑt vlt̄ executores i curia:aliogn extra curiā cum clausula: Quod si non oēs duo aut vnus eorum.

Itē voluit q p fiat vt petit dec due collatōes ec.et cū clausula: si petat hēt rōe dignitatū ꝑsonarū admi.et officiorum q ibidē obtinēt et i ptib⁹ italie tonidē ben.et si alterum eorum cāonicat⁹ et ꝑeb.ec. cathedralis fuerit et i aliis ptib⁹ vnū dūtaxat bñficiū q cū cāonicat⁹ et ꝑb.cū ꝑstimoniis ꝑsti.portiōib⁹ oblegiis addiramētis ferculis et supplemētis vnius cāonici eccl̄ie vel decedētis:q̄z q dē ꝑstimōio:et ēt si p mgr̄is licētiatis baccalariis formatis i theologia:aut doctoribus vel cū rigore examinis licētiatis i iure cano.vel ciuili seu magnis nobilibus.lx.Et si ꝓ aliis grē hmōi fuerint.xxx.librarum turo.p.vel triūdē i alia mōeta fruct⁹ ec.se cō.ext. valorē an.nō excedē.ac ēt cano.ꝑeb.necnon digni.ꝑso.ec.cathedralis seu collegiate ecclesie ꝓ vno beneficio computentur.

Itē q loco vborum cū ꝑestimo.ec.non ponāt vba ꝑstimōia ec.

Itē q ꝓ religiosis lre sup expectatiuis grās non expediāt nisi particularis et extra rotulū signatura desuper suffragetur.

Itē q i ptibus vltramontanis ex dacia suecia norwegia scotia et hibernia nulli nisi magr̄is licētiatis baccalariis formatis i theologia aut doctorib⁹ seu cū rigore examinis licētiatis in iure can.vel ciuili aut i artib⁹ q post suorum i illis graduū susceptionē p biēniū reperiri seu studuerit i aliq̄ ex iure hmōi baccalariis vel apo.sedis officialib⁹ et nobilib⁹:ac de militari gñe ꝓcreatis:ac nepotib⁹ et ꝯsanguineis scē ro.ec.cardialiū det p expectatiuas cāonicatus et ꝑeb.dignitates ec.cathedraliū ec.vel q desup a ꝑfato dño nro per reseruationem vel alias habuerint signaturā spālem.

Itē mgr̄is licētiatis baccalariis formatis i theologia ac doctoribus i iure ca.vel ciuili et magnis nobilibus i canonicos alicuius ecclesie creari seu ad vnā dūtaxat collatōz expectatiuā grāz sibi ꝯcedi petentibus det ad vnū beneficiū cuiuscunqz taxe.

Itē mgr̄is et baccalariis formatis i theologia ac i iur̄ ca.vel ci.doc. et licētiatis ac i medicia ēt mgr̄is i ptib⁹ q ad taxatōz dcie ad medietatē reductis si cū cu.lxxx.et si sin cu.lx.si i aliis n̄ reductis si cū cura.c.et.xx.si vo sine cura.lxxx.librarum turo.p.sc.taxationē decie.

Itē bac.i theo.non formatis mgr̄is i artib⁹ ac i iur̄ ca. vel ci.bac. et i medicia licen.i ptī.reductis si cū cu.lx.et sine cu.xl. ac i non reductis si cū cu.c.et sine cu.lxx.libra.turo.p.fm taxationem decie.

Itē secularibus non graduatis in ptibus reductis si cū cura .xl.et sine cura.xxx.ac in aliis non reductis si cū cura.lx. et sine cura.xl.librarum turo.par.fm taxationē decime.

Itē regularibus graduatis et non graduatis i ptibus reductis .lx.et non reductis.lxxx.librarum turo.par.fm taxationē decime.

f i·

Itē i alamāia cū argēti necnō i anglia scotia ⁊ ibernia cū ster ligoꝝ marchis ꝺcī secularibus mgris ⁊ baccalarijs foꝛatis in theologia ac i iur ca. vel ci. ꝺoc. ⁊ licētiatij ac i medicia ēt mgris si cū cu. xxxv. ⁊ sine cu. xxv. baccalarijs vō i theologia nō foꝛatꝫ mgris i artibus ac i iur ca. vel ci. baccalarijs ⁊ i medicia licētia tis si cū cu. xxx. ⁊ sin cu. xxv. ⁊ i alijs n graduatis si cū cu. xxv. ⁊ si ne cura. xviij. necnon regularib⁹. xxx. marchaꝝ ƀꝫ taxatio. ꝺcie.

¶ Itē in Italia ⁊ in Hispaniaꝝ regnis non graduatis si cuꝫ cura. lx. ⁊ sine cura. xl. floꝛeno. auri ƀꝫ taxationē ꝺecime. graduatis vero quēadmodū supradictum est.

¶ Itē in foꝛa paupeꝝ in ptibus gallicanis reductis si cū cura. xxx. ⁊ sine cura. xxv. In non reductis vō si cū cura. l. ⁊ sin cura. xxx. i italia hispania āt ⁊ aragonia si cū cura. xl. ⁊ si sine cura. lx. marchaꝝ argēti. In anglia vō scotia ⁊ ibernia si cū cu. xxx. ⁊ si sine cura. xx. marchaꝝ sterlingoꝝ ſm taxationē ꝺecime.

Itē ꝙ pꝛiuilegijs statutis seu ꝯsuetudib⁹ ꝺeoptādo vel assequēdo maioꝛes āt alias p b. vel obtinēdo p illos q ca. cathe. ecc. aut in eis bñficiati non fuerint pstimonijs pꝛestimonialibus poꝛtionibus seu simplicibus ben. ac non recipiēdis illegitis ⁊ ꝺūtaxat graduatis nullaten⁹ ꝺeroget nisi secus sufficiēs signatura ꝺeat.

Itē ꝙ mgri lniati baccalarij foꝛati i theo. necnon ꝺoc. seu cuꝫ rigoꝛe examis lniati i iure ca. vel ci. religs ēt sub pari vel maioꝛi data expectā. i assecutōe paꝛochialiū ec. bñtiū cōr q ƀꝫ famā publicā attēdat ꝯtiatione ꝺuo milia cōicātiū oino pꝛeferantur.

Itē p i ptibus vltramontanis ꝺignitates ƀꝫ maioꝛes vel pncipales non sint rōe q̄ꝝ eas obtinēti. p ipe capitulis pꝛeesse ⁊ singulaꝝ psonaꝝ ibidē exercere curā aiaꝝ hūerint p alios q̄ magros lniatos seu baccalarios foꝛatos in theologia: aut ꝺoct. seu lniatos i iu. ca. vel ci. aut medicia vel in artibus q post suorum in eis graduū susceptionē per triēniū rexerint vel studierit mgros aut apo. sedis officiales vigoꝛe seu pꝛetextu liaꝝ super expectatiuis gratijs acceptari non possint.

Itē ꝙ ꝺoctoꝛes in iure canonico vel ciuili ac in theologia vel medicina ⁊ in artibus magistri: necnon in aliq̄ ex iure vel theologia huiusmodi licentiati ac baccalarij non examinentur.

Itē hospitalia dom⁹ lepꝛosoꝝ aliaq꞉ pia loca: necnō laycis assignari solita ⁊ claustralia officia sub expectatiuis gratijs minime compꝛehendantur.

Item nullus expectatiuā gratiam extra suā nationē impetret nisi ideoma qō cōiter hoies loquunt ibidem intelligat ⁊ intelligibiliter loqui sciat: alioquin gratia hmōi sit nulla.

Itē nullus vigoꝛe grē expectatiue vel reualidationis eius litteris ꝺesuper non confectis aliqō beneficium acceptare valeat: ⁊ alias acceptatio hmōi nullius sit roboꝛis vel momenti.

Iteꝫ voluit statuit ⁊ oꝛdinauit ꝙ nullus ꝺuabus grīs expectatiuis seu spāl. hus reseruatiōibus aut expectatiua ⁊ spāli reseruatiōe simul ēt si ambe vel altera eaꝝ motu pꝓpꝛio seu alias quōlꝫ ꝯcesse fuerint: nisi vna illaꝝ tpe ꝺate ꝯcessiōis alterius ꝯsumpta extiterit vti possit. Sꝫ si tales ꝺue grē altera nō ꝯsumpta sibi cōcesse fuerint ⁊ expedite sup vtraq꞉ illaꝝ lris apo. i expeditione liarū quas postremo expediri fecerit mētio ꝺ pꝛia fca nō fuerit vel nō elegerit seu mētē suā sup hoc qua grarū hmōi vti voluerit i psidētia cācellarie apo. ēt coꝛā ipius Cācellarie notario nō ꝺeclar auerit effectu careat vtriusq꞉ gratiaruꝫ earundem.

Itē ꝙ nullus vigoꝛe cuiuscūq꞉ grē expect. p ipꝫ ꝺ. n. sibi ꝺe cāonicatu cū reſuatione pb. ac ꝺi. pso. admi. vel officii: necnon pꝛestimonioꝝ pꝛestimonialiū poꝛtionū ⁊ simpliciū ben. sub quocūq꞉ ƀboꝝ foꝛma ꝯcedende aliqō seruitoꝛū beneficiū acceptare vel ꝺe illo sibi pꝛouideri facere possit: ꝺecernens irritum ⁊c.

Itē statuit ⁊ oꝛdiauit ꝙ nullus vigoꝛe cuiusuis grē expect. quocūq꞉ be. ec. ꝺispōni apo. generalit reſuati vel ex generali apo. reſuatione affectū ēt si alias sub hmōi grā ꝯpꝛehēdi videret acceptare ⁊ illo sibi pꝛouideri facere possit siue ꝺeat. Decernens irritum ⁊ inane quicquid secus contigerit attemptari.

Itē voult ⁊ oꝛdiauit ꝙ quicūq꞉ vigoꝛe graꝝ expect. acceptauerit quecūq꞉ be. ec. secularia vel regularia cū cura vel sine cura ēt si canonicat⁹ ⁊ pꝛeb. ac ꝺi. pso. vel officia seu admistratōes fuerit teneāt ⁊ ꝺeāt. j. viij⁹ men. spaciū tpe hmōi acceptōis ꝯputādū ꝺ hmōi be. p eos vt pferf acceptarij sibi p suos executoꝛes, vel sub cretoꝛꝫ facē puiderī aliogn lapso ꝺcō mēse hmōi acceptōes p

eos fcē ⁊ quecūq꞉ iđe secuta q̄ ad nūeꝝ ⁊ qualitatē be. q̄ acceptatōes ꝯcernerēt vel ꝯcernē possent eo ipso sint cassa ⁊ irrita nullius q꞉ roboꝛis vel momēti: ⁊ ꝙ. j. tres mēses a ꝺie pꝛouisiōis hmōi eo ꝺc imediate seqn. teneāt hmōi acceptōes i loco be. publicare alias grā ⁊ acceptatio ac pꝛouisio hmōi sint nulle necnon a tpe publicā. earūdē acceptatōes pꝛouisiōes ⁊ publicatōes hmōi ipso rū possessoꝛib⁹ ben. si q tēc aliogn a ꝺie q̄ intrusi fuerit. j. annū intimare facē vel sup iure si qō eis i ꝺcis ben. ꝯpetē putauerit iudicialit expiri ꝺeant ⁊ teneāt. aliogn si postmodū ipsis i ꝺcis be. suo ꝯpetisse ꝯstiterit grē q̄ ad nūeꝝ ⁊ qualitatē be. hmōi necnō acceptationes ⁊ pꝛouisiones pꝺcē nulli⁹ sint roboꝛis vel momēti. pꝛites tñ i ro. cu. publicationes i hmōi audiētia ꝯdcāꝝ p auditoꝛes eiusdē vel tpe vacatōis: ⁊ q̄tiēs audiētia hmōi non tenet i cā. apo. coꝛā iudice psidētib⁹ p illi⁹ notariū fieri facē possint. Cui qdē notario p ipe rogato vt pꝛothocollū ꝺuo bolēdini: ⁊ istim ꝺesup ꝯficiat. iiij. grossi auro. soluant. ꝺe qb⁹ merito ꝯtentet nec aliqd vltra sub pēa pꝛiuationis emolumētoꝝ offici sui notariat⁹ camē apo. applicādoꝝ p tres mēses q̄tiēs sec⁹ fuerit petere aut recipe ꝯsumat. ac ꝺecreuit idē ꝺ. n. si ꝺictos acceptātes i hñdis pꝛouisionib⁹ ⁊ faciēdis publicatōib⁹ hmōi ꝺeficere vel negligētes ēē ꝯtige: ring ꝙ locoꝝ oꝛdiarij ad q̄s id alias ptinerit pinde ꝺe ꝺcis ben. post pꝺcos mēses ꝺispone possint ac si grē pꝺcē ēt cū ꝺecretis irritātibus nullatenus emanassent.

Itē vt plati ⁊ alie psone ec. ad q̄s ꝺignitatū aliorūq꞉ be. ec. collatio pꝛouisio pꝛitatio electio seu q̄uis alia ꝺispō ptinet abeodē ꝺño nřo grās ⁊ fauoꝛes repoꝛtasse ꝺinoscāt ipse ꝺñs nř platis ⁊ psonis pꝺcis vt ꝺ g. ꝺigni. pso. admini. of. cano. ⁊ pbē. necnō alia bñfi. ec. cū cura ⁊ sine cura secularibus ⁊ regu. ad coꝝ collatiōn. pꝛouisiōn. pñta. elec. seu q̄uis alia ꝺispōnē ptinētibus q in fra qnquēniū a ꝺata ꝺicti ka. Nouēbꝛis pōtificatus sui anno. iij. cōputādū in marcij Junij septēbꝛis ⁊ ꝺecēbꝛis mēsib⁹ vacare ꝯtigerit ꝺūmō ꝺispōni apostolice gñaliter reseruatatseu ex gñali apo. reseruatōe affecta nō fuerit pinde ac si a sede apo. vel ei⁹ legatis expectatiue grē aut sup illis reseruatiōes nō emanarent oꝛdinaria auctoꝛitate libere ꝺisponere possint cōcessit ac ꝺecreuit irritum ⁊ inane ⁊c.

Itē iđe sanctissim⁹ ꝺñs nř seruoꝝ pꝺecessoꝝ similit īherēdo vestigijs voluit statuit ⁊ oꝛdiauit ꝙ vbi plures ad eādē ec. vel collatiōnē ⁊c. sub eadē vel ꝺiuersis ꝺatis expectātes fuerit. ēt hñtes inibi ꝺe minoꝛi vel equali ꝺatꝫ grās: nun⁹ tñ pꝛerogatiuā sub illis alias eadē bñficia iuxta foꝛmā liaꝝ ꝺesup ꝯfectarū acceptare ⁊ ꝺe illis sibi pꝛouideri valeāt ⁊ si illi eoꝛūdē sic acceptātiū q in assecutōe quōlꝫ potioꝛes erāt i faciēdis publicatōib⁹ intimatōibus seu alijs requisitis ꝺiligētijs ꝺfecerit reliq̄ꝝ q hmōi ꝺiligētias fecerit acceptatōes ⁊ pꝛouisiōes suū soꝛtiāt effectū: pinde ac si ꝺeficiētes i faciēdis ꝺiligētijs hmōi q potioꝛes erāt illa minime acceptassēt: nec cēseāt bñficia hmōi sic acceptata ex psonis eoꝛūdē acceptātiū ⁊ suas acceptatōes nō publicātiū vel nō inti. possef. eoꝛūdē seu alias ꝺiligētias ꝯfaciētiū vt tenebāt q̄uis nō vacaf.

Itē iđe scīssimus ꝺñs nř itēdēs ꝙ platiōes sue pꝛerogatiue i ec. be. vigoꝛe graꝝ expectatiuaꝝ assequēdis iuxta psonaꝝ ꝯditiōes ⁊ merita moderēf. statuit ꝺecreuit ⁊ oꝛdiauit ꝙ inter hñtes grās expectatiuas hmōi nobiles. ꝺe Ducū marchionū ⁊ cōitū gñe q reputant illustres ⁊ officiales apo. sedis infrascripti vꝫ Referēdarij Pꝛothonotarij pꝛincipātes liaꝝ apo. coꝛrectoꝛes eiusdē sedis subdiacōi nūerarij capꝫ palatij apo. auditoꝛes camet apostolice clerici similit nūerarij ⁊ pꝛincipātes curie cārū ꝺicte cameꝛ gñalis auditoꝛ. abbꝛeuiatoꝛes ꝺe pco maioꝛi sua officia actu exercētes. Oibus alijs qualitercūq꞉ qualificatis i assecutōe q̄rūcūq꞉ bñficioꝝ q hmōi grarū vigoꝛe expectabūt quacūq꞉ ꝺiligētia receptōe vel creatōe i canonicos nō ob. potioꝛes existāt. Alij vō nobiles ex iferioꝛi nobiliū gñe mgri i theologia ꝺoctoꝛes i vtroq꞉ vel altero iuriū q fuerit graduati i aliqua vniuersitate studij gñalis. necnō familiares sue. S. nō ꝺscripti: q erāt veri familiares ꝯtinui cōmēsales tpe sue assumptiōis ad sūmi apost olatus apicē. oib⁹ alijs ēt creatis vel recepti i cāoni. aut ꝺiligētioꝛibus i ꝯcessu simulit pferāf. ceteri āt mgri aut bac. foꝛati i theo. ꝺoc. vel cū rigoꝛe examis lniati ēt i altero iuriū: necnon i medicia ⁊ in artib⁹ mgri q post susceptū gradū aliqb⁹ anis legerit. Et i hispanijs ēt i altero iuriū baccalarij i simili studio sex annis stu

duerit necnō alij fami. cōtinui cōmēsales sue. S. si ōscripti q ad fam. post assūptōz hmōi venerint et .xij. fami. singulor sce ro. ec. cardi naliū p eos noiandi et i libro cā. apo. describēdi pifomit oibus alijs pacferāt. int se āt si ocurrāt ipsi graduati et fami. vltio loco scripti iuo cōe huare voluit. et si oēs et singuli graduati supdci int se ocurrāt huato tn ordie supscripto magis graduati min9 gra duatis: et int eqlit graduatos pri9 graduati. et simili int oēs et sin gulos supscptos magis qlificati min9 qlificatis pifomit pferāt ipsi tn fami. sue. S. l supdcis. xij. fam. cardialiū certis pib9 pferāt et q int oēs et singulos supdcos et alios qscūq certis pib9 pñtes i dcā curia q eā p sex mises añ vacatiōz be. secuta fuerit abñtib9: ab eadē āt graduatis et vniūsitatū locor i qb9 studiū vigeat gña le et int pñtes: int se simul ocurrētes vel abñtes int se n bñficiati be. quolz obtinētib9 pit pferāt. saluis pogatis et aslla. certis sue S. cōtinuis cōmēsalib9 i cā. pdcā seu litis ōst cōficiēdis ōscribēdis p eādē S. oñziuz ocedēdis qb9 p hac cōstō. noluit i aliq derogari.

Placet publicentur et describatur in cancel. apostoli. J.

Reuocatio reseruationū vnionū annexionū et incorporationū.

S. i xpo pi et d. n. d. Jn. di. pui. papa. viij. vrgētib9 nōnullis rō nabilib9 cāis oēs et singulas ec. mon. di. et be. ec. qualz spales re huatōes vniōes ānex. et icorpatōes vniēdi qoz ānecti et icorpādi mādata ppetuā vel ad tps q a sua. S. quis ēt platoz regū du cū et alioz pncipū vniūsitatū studioz et iurū ablatoz et sec. necñ ipsoz sue. S. ēt p fide catholica obsequoz seu alia qcūq cōsid. p q busuis psi. cuiuscūq stat9 grad9 ordis et odi. existētib9: et qcūq ec. et mūdana dignitate fūgētib9: ēt cū mot9 pprij et certe scie ac plē tudis potes dē a sua. S. et ap. sedis legatis vel alias quis añte actent9 emanarūt necnō qscūq facultates qbusuis ap. sedis lega tis ēt de lat. et nūtijs sr bis q ex offō legatōs eor n pñt et pncipa lit eis cōmissa negocia suocauit q ad ea i qb9 nondū sr sor tite effcm dūtaxat ēt si i ipsis spalib9 resuat. vnion. ānex. icorpa tōib9 et mādatis ac facultatū ocessiōib9 cōtinet expsse q i illis hmōi gñalib9 reuocat. q fierēt nullaten9 icluderent nisi d psōaz q ocer nūt et qz cōside. emanarūt noib9 cognoib9 dignita. et officijs ac cāis pp q ocesse sr seu qus alia expssio idiuidua fieret d eisdē idqz eis isinuarent p diūsas lias sb diūsis datis et carūdē psonaz i r ocatōe hmōi expssus accedēt assēs9 qs et qscūq alias clausu las q ad hmōi effcm q h icluderēt i hmōi fuocatōe i eis adiecte foēt: illas sb p ifectis bns nemi voluit vllaten9 suffragari q min9 i pñti reuocatōe icluderēt piñ ac si oia reqsita ad coz reuocatōz iuxta coz foias et clausulas hic specificarēt. decreuit qoz irritū et iane qcqd pretextu earūdē sic reuocataz scienter vel ignoranter post reuocatōis eiusdē in cācel. apo. publicationē cōtigeret attēptari.

Placet publicetur et describatur. J.

Lecta et pu. ē supdcā reg. i cā. ap. āno a natiuitate dñi. M. cccc lxxxvj. die martis. xviij. mē. septē. pō. eiusdē dñi nri pape āno. ij.

De motu proprio.

S. i xpo pi et d. n. d. Jnn. di. pui. papa. viij. certis nōnullis sua dētib9 cāis voluit statuit et ordiauit q i expectatiis gūis illarūqz extēsiōib9 reualidatōib9 et collationū mutatōib9 p eū z d cetero ocē dēdis ac desup cōficiēdis līis vba ppij mot9 q ad be. iantea va catura: nulli cuiuscūqz dignitatis stat9 grad9 et cōditōis fuerit quolz suffragēt: nisi solū et dūtaxat ad tollēdū excludēdū surreptiones litteraz earūdē.

Placet publicetur et describatur. J.

Ad familiares familiarium pape sint veri familiares.

S. i xpo pi et d. n. d. Jnn. di. pui. papa. viij. volēs vniūsos et sin gulos n solū suos sz ēt platoz suoz dōesticoz sue scitatis obsequijs et huitijs dōesticos cōtinue isistētes fam. cōtinuos cōmēsales apo. fauo rib9 pseq voluit statuit et ordiauit dclarauit atqz decreuit et p pñ tes vult statuit ordiat dclarat decernit et mādat eosdē platos ia os dōesticos ēt si ex palaciū ap. hitauerit et ipsoz et platoz ac fa mi. sue. S. fami. cōtinuos cōmēsales dcis huitijs dcoz platoz et fa mi. nc et p tpe cōtinue isistētes dos et idubitatos fa. sue. S. ēt noia ri et reputari i oib9 et p oia ēt q ad pogatiuas p qscūqz auditores et iudices iudicari ac oib9 et singulis pui. pemiētiis ailatōib9 idultis ocessiōib9 pogatis iurib9 et imūitatib9 qb9 sue. S. vij fa mi. cōtinui cōmēsales i palacio ap. sue scitatis huitijs dōesticis cōtinue isistētes ebitātes potiāt et gaudēt potiri a gaudere debere. De cernentes irritū etc.

Placet publicet et describat. J.

Lecte et publicate fuerūt supradcē reg. i cā. ap. āno a natiuitate dñi. M. cccclxxxvj. die iouis. xix. mē. octob. pon. eiusdē dñi nri pa pe anno eius tertio.

Reuocatio vnionum et reseruationum.

S. i xpo pi et d. n. d. Jn. di. p. papa. viij. oēs et singulas ec. mon. oig. et be. ec. qualz vacatoz spales resuatōes sr qb9 lic apo. p cā. cel. expediri n cōsueuerit et vnion. ānexiōes et icorpat. vniēdi qqz ānecti et icorpādi ac sic resuata cū vacauerit cōferēdi mādata ppe tuo vel ad tps q a sua scitate qūuis ēt platoz regū duci et alioz pncipū vniūsitatū studioz et iurū ablatoz vel cessoz necnō ipsoz rū sue. S. ēt p fide catholica obsequoz seu alia qcūqz cōside. p q busuis pso. cuiuscūqz stat9 grad9 ordis et odi. existētib9 et qcūqz ec. et mūdana dignitate fūgētib9. ēt cū mot9 pprij et certe scie ac plē tudie ptātis clausulis a sua. S. et apo. sedis legatis vel alias quis auctē actent9 emanarūt reuocauit: q ad ea i qb9 nōdū sortita ef fcm dūtaxat ēt si i ipsis ptierēt expsse q illic i hmōi gñalib9 reuo catōib9 q fierēt nullaten9 icluderēt: nisi d psōaz qs ocernūt et qz cōside. emanarūt noib9 cognoib9 digni. et officijs ac cāis pp qs ocesse sr seu qus alia expssio idiuidua fieret d eisdē idqz eis insi nuarēt p diūsas lias sb diūsis datis et earūdē psōaz i reuocatōe hmōi expssus accedēt assēsus qs et qscūqz alias clausulas q ad hmōi effcm q n icluderēt i hmōi reuocatōe i eis adiecte foēt illas bis p specificatis hns nemi vllaten9 suffragari q min9 i pñti re uocatōe icluderēt piñ ac si oia reqsita ad coz reuocatōz iuxta coz foias et clausulas hic specificarēt decreuit qqz irritū: et iane qcqd pretextu earūdē sic reuocataz scient et ignoranter post reuocatōis hmōi i cancel. apo. publicationē contigerit attemptari.

Placet et publicetur et describatur in cancellaria. J.

De fulminatione processuum prime et secunde expeditionis per cameram apostolicam factis.

S. i xpo pi et d. n. d. Jn. di. p. papa. viij. q ad obuiādū scādalis q alias tpe fe. re. nōnulloz pdecess. suoz pp ocessū pseqnti ex p editōz liaz graz expe. et decretū pcessuz sr illis p eaz executores euenerit die. viij. p̄mis mē. noue. i pria expeditōe qz fec scitas sua d līis graz expe. ocess. p scitatē suā sb data kal. noue. pōn. sui āno .iij. phibuit ipas sic expeditas in bullaria eaz et p bullatores re portatas sue scitatis restitui pseqntib9 illaz expeditōz: et ne illis qs lic et gic hmōi ocernebāt detriñtē paterēt: voluit q executo res illis dputati q tc erāt i palacio ap. pati ad decernēdū pcess9 sr illis possēt hmōi pcess9 decernē fcā solū vbali pñtatōe liaz earū dē et q tā sr illis qz executores ibidē tc erāt qz sr alijs liis qbus cūqz tc expeditis vñ a hīs sr so9 ardicinu9 eps alerien. sue scitatis referēdarius possz pcess9 decernē tā p petētib9 q n petētib9 qz p q buscūqz abñtib9 simili n petētib9 piñ ac si ipe eps i singulis liis pdcis executor dputat9 fuissz: ne d virib9 pcessuū hmōi hesitari cōtigat ipostez: et ne illi q vt alios supplātarēt ea die i dcto pcess suū hmōi curarēt alios pueñr et locū i q lic ipse erāt irratc: ac alias diūsimode astrion ora decreti pcessuū hmōi sr liis graz earūdē obtinēānotes: et i eisdē pcessib9 ex sua malitia seu nimia accura ta diligētia pter voluntatē sue scitatis cōmodū reportēt: statuit et or diauit pcess9 decretos post eps dicta die octaua pñtis mēsis sup liis pdcis graz expe. dcā die expeditaz piñ valē et effcm sortiri posse et debere i oib9 et p oia piñ ac si idē eps fuissz vn9 ex executo rib9 caz alias iuxta illaz cōtinētiā hoiati dputat9. et q tā decreti dcā die p dcm epz qz p alios qscūqz earūdē liaz executores sup dcis liis pcess9 hmōi eo pretextu q lic ipse nec actualit spalit: nec noiati pñtat fuerit dcis eps et executorib9: aut alit eoz ifrigi nō possit: sz piñ sortiat effcm ac si lic ipe singularit singulis eisdē eps et executorib9 pcess9 hmōi decernētib9 actualit pñtat ipsiqz pcess sus pcedēt eaz actuali pñtatōe et huata foia liaz earūdē decreti fuisset. voluitqz scitas sua vt executores qcūqz dcis liis expecta tiuaz noiati: ēt q tpe decreti et fulminatōis pdcōz abñtes erūt pro cess9 i foia debita et cōsueta: oīmō p aliquē ex nōtarijs q ibidē pñ tes fuerit sbscripti sit et testiū ibidē simul pñtiū et ppoz ipsoz exe cut. respectie sigilloz mūnimie roboratis coraqz ppijs noib9 ac si cōsimet psōalit pcess9 ipsos decuissēt et sñias fulminassēt ptib9 pe tētib9 dari et ocedē possit. voluit isup eadē S. sua q eadē die oc taua decreti pcess9 hmōi sr dcis liis tā p eps qz p executores pfa tos aut aliquē eoz p oib9 eadē ora decreti et expedita cēseat: qz qz ex tenore eaz vel alias appet aliqs ex eis añ ior ora qz alios de cretos et expeditos fuisse decernēs pbatōz añioris hoie vp s vel momēti nulli suffragari posse vel operet istius cōstōis sr dcis p esse

bus vel die vt pferet decretum sue pcessus siue p executores pfatos decreti appuerit nullā fidē adhiberi illis pcessib⁹ p illis psonis decretum q̄z noīa ī sit ī rotulo familiarū sue. S. descriptarū nisi p dilectū filiū hyero. balbanū clericū lucanū scitatū sue secretariū ī eoz calce subscripti p hec v̄ba vz. vidi Hyeronim⁹ balbanus.
Et iuxta statutū ordiatōz voluntatē sue scitatū hmōi p q̄scūqz au ditores z iudices ēt. S. R. E. cardiales ī quis cā sniari z iudi cari decre sublata eis z cuilz eoz quis aliē iudicādi z interptādi facultate z auctē necnō irritū z iane si sec⁹ sr hos a q̄q̄ quis scie ter vel ignoranē otigerit attēptari. Et hmōi statutū ordiatōz vo lūtatē z decretū extēdit scitas sua ad pcessus decretos sr l̄ris simi liū graz expeditis p scitatē suā z camerā suā secretā similiē die martij. xiiii. eiusdē mēsis tā p dictū cp̄z q̄z aliquē executorē earūdē.
Itē cū asserat q̄z plurimas l̄ras graz earūdē vsqz ī pntē die scri ptas culpa abbreuiatoz q minutas pfecerūt aut scriptoz q illas scripserit rescribēdas eē voluit. S. sua q regēs cācellarie apo stolice rescribi faciat oēs z singulas l̄ras graz hmōi q̄s pfat⁹ se cretari⁹ remittet ad cācellariā vt rescribāt expēsis eoz q̄z culpa eas rescribēdas eē iudicauerit idē regēs. z q abbreuiatores vel scriptores q̄z expēsis eas rescribi mādabit dicāt illas rescripsisse seu rescribi fecisse eoz expēsis. Limitū eis p dictū regētē pfigēdūz sub pena excōis late snie z suspensionis ab eorum officiis z illo rum emolumentis eo ipso si non paruerint incurrenda.
Placet z publicetur z describatur in cancellaria. J.
Lecte z publicate fuerūt supscripte reg. ro. ī cā. ap. die iouis. xvj mē. nouē. āno īcarnatōis dnīce. M. cccclxxxvi. pōti. sui. anno. iij.
Reuocatio reseruationū q̄a ad grās expectatiuas hūtes.
S. ī xp̄o pr̄ z. d. n. d. In. di. pui. papa. viii. vt familiares sui pti nui ōmēsales z alii q̄cūqz ex grās expec. eis p tpe ocessis celerio rē ōseq̄nt effectū z ī illi⁹ ōsecutiōe p alios ōseq̄ntes q̄scūqz spāles reseruatōes noiatōes noiandiqz z noiatū ōferēdi facultates z mā data z vniōes q̄qz ānexiōes z īcorpatōes suppssiōes z extictiōes q̄ asua. S. z sede apo. hactenus emanasset z ī futurū emanarēt ēt cū mot⁹ ppū z certe scie aliis sue clericis fauorabilib⁹ formoib⁹ z īsolitū ac efficaciorib⁹ q̄uis ēt pncipū platoz z huiioz ac iuriū cessoz vel ablatoz aliaqz q̄cūqz excogitabili ōsideratōe sr q̄bus l̄re apo. p cā. apo. expedite ī apperēt ī ipediāt easdē reseruatōes noiatōes ac noiādi z noiatū ōferēdi facultates z mādāta vniōn. ānex. z īcorp. suppssiōes z extictiōes q̄ hactenus emanarūt p ut bn̄fi cia hmōi sub ocis grās expe. p tpe ōphēsa q̄ ipsi expectantes ou perit acceptāda ōcernūt cū ide scūtū suspēdit z voluit p ifectū z nō ocessis hēri z illas ac q̄s ocedi ōtigerit ī futurū z q̄scūqz clau sulas ēt derogatorias derogatoriaz ī eis factā ocessis z q̄s ocedi ōtiger ōtetas illas nūc z p tpe ōseq̄ntib⁹ cuiuscūqz dignitatū sta tus gradus ordis z ōditōes exītīb⁹ z q̄cūqz ecclesiastica vel mū dana dignitate fūgētib⁹ ēt ro. cu. officialib⁹ aduisus hmōi suspē sionē ī eorūdē expectātiū pīudiciū decreuit nullaten⁹ suffragari posse vel dēre ac irriti zc. Placet publicet z describat. J.
Lecta z pub. fuit supscripta reg. ro. ī cā. apo. die mart. iii. men sis aprilis anno īcarnatōis dnīce. M. cccclxxxvii. pō. sui āno. iii.
Inhibitio ō scriptores apo. ne vltra taxā q̄cq̄z accipē dēant.
Nup nō sine graui molestia accepim⁹ q plerīqz ex dilectis filiis l̄raz apo. scriptorib⁹ a ptib⁹ illaz expedictiōn. ōseq̄ntib⁹ pecūiaz vltra taxā eis debitā variis z exq̄sitis modis extorq̄re pīumūt. Sīqdē nōnulli ex ipsis notas l̄raz earūdē p eos ad igrossādū p tpe receptas tādiū igrossare z scribē maliciose differūt q̄diu p tes ipse tedio affecte illaz expeditiō p̄cio redimē arctant. z alij notas p̄dcās nisi certa mercede vltra taxā hmōi p eos ab eisdē ptib⁹ hita ipudēter scribē recusāt. plures vo asserētes se porcōēz suā ī epitaphio iā hēr z p pñs vltri⁹ nisi cū antissiōe tape scribe re ī posse. z reuera porcōēz nō hēāt z cū lucro tape scribē possint p̄miū laboz suoz vt appellāt exposcē z exigē. necnon alias ma chīatōes z fraudes ob effcm extorsiōis hmōi ōmittēt vertē ī aia rū suaz pīculū ac dētaz ptiū graue pīudiciū z grauamē. nos igr machiatōib⁹ z fraudib⁹ hmōi put nrō icūbit offō obuiaē pncsqz p̄dcās ab indebitis exactōib⁹ releuare volētes motu ppo z ex certa scia oib⁹ z singulis scriptorib⁹ āudictis nūc z p tpe existē tib⁹ hic ō cetero nōz l̄raz hmōi igrossatōe ad effcm extorsiōis hmōi iuxta formā sr B p fe. re. Eugenij papā. iiii. p̄decessorē nr̄. statu vel maliciose differre seu ēt nisi maiori mercede hita recusare aut p̄miū laboz suoz p̄dcōz cū tapā sr se vel suos p q̄b⁹ scribūt hēr possint ab eisdē ptib⁹ petere vel exigē z vltra debitā tapā hmōi extorq̄r aut alias ad effcm p̄missū machiatōes z fraudes hmōi admittē q̄quo mō pīumāt sub excōis late snie ōtra ō faciētes eo ipso icurrāt. illi⁹ absolutōe pterq̄z ī mortis articulo nob retēta. necnō q̄nq̄ginta ducatoz auri de camera p vna pti accusāti z p alia capelle eorūdē scriptoz z p tria ptib⁹ fabrice basilice pnci pis apostoloz de vrbe ptib⁹ irremissibilit q̄ciēs ō p̄missis ōtite rit applicādaz penis districti⁹ ihibem⁹ z volum⁹ q pñs ihibitio z mādatū nrā ī cā. apo. legat z publicet hac ēt ī illi⁹ libro describat illudqz p scriptores p̄dcōs iuiolabilit obsuet. q̄buslibz aliis ōstō nib⁹ z ordiatōib⁹ apo. p nos z p̄decessores nros sup B editis q̄s cūqz alias cēsuras z pēas ī se ōtinētib⁹ p q̄s eosdē scriptores vel eoz aliquē nisi ī p̄missis casib⁹ ac alias q̄suis psonas ligare nul lo mō volum⁹. z q̄b⁹ illas ēt ī ō eis eorūqz totis tenorib⁹ hīda eēt mētio spālis ptib⁹ p expssis hītes motu z scie similib⁹ deroga mus pēitus z oino cessant quis ceterisqz ōtriis quibuscūqz.
Placet z publicetur z describatur. J.
Lecta z publicata fuit suprascripta inhibitio rome in cancella ria apostolica die sabbati. i. mensis Junii āno. M. cccclxxxvij. pont. S. d. n. d. Inn. pape. viii. anno eius. iii.
Reuocatio facultatum notariorumqz creationum. z ad doc toratus zc.
S. ī xp̄o pr̄ z. d. n. d. In. di. pui. pa. viii. rōabilib⁹ suadētib⁹ cāis reuocauit q̄scūqz facultates p fe. re. sixti pape. iiii. p̄decessorē suū sr applicatiōn male ablatoz īcertoz z illoz ac ad certas z īcer tas pias cās dispositoz necnō votoz emissoz ōmutatōe z ele ctōe ōfessoz q eligēti ōfessiōe audita eis de absolutōis bnficio puideat. nō noz q̄qz creatōe z ad doctorat⁹ z magisterii z ad lnie alios sue grad⁹ ī facultatib⁹ pmotōe. z sr ō dcis fcāt vel igno rāt z ōtrahēdis mrīmōiis īnt ōiūctos q̄buslibz ōsanguitatis vel affinitatis gradib⁹. z ppea sue alias illa iuicē ōhē ipeditū. necnō natalium defectib⁹ ad successiones bonoz z officia secularia dispēsatōib⁹. ad ōmodū S. aonēsi. z alioz q̄uicūqz mētiū picta tis ocessas. ēt si sue scitatis aut legatoz suoz ēt ō latere auctē cō firmata apperēt. z ō nouo ocesse q̄ ad oia ī q̄b⁹ facultates ipe nō dū sūt sortite effcm decernēs ex nc̄ irriti z iane q̄cqd secus circa p̄missa decetero scienter vel ignoranter contigerit attemptari.
Placet z publicetur z describantur.
Lecta z pub. fuit supscripta reg. ro. ī cā. apo. die iouis. xvj. mē. augu. pon. S. d. n. d. Inn. pape. viii. anno eius tertio.
Mandatum contra nepotes germanosqz z familiares non veros zc.
Cū sic ī sīn displicētia accepim⁹ nōnulli ōscie sue pdegi z auari tie morbo laborātes vt l̄ras ap. gratis expediāt z offiles debi ta eoz porcōe ōfraudēt ī eisdē l̄ris se nōnūq̄z venabiliū frēz nroz S. R. Ec. car. aut dilectoz filioz abbreuiatoz ō maiori p̄sidē tia seu l̄raz p̄dcaz scriptoz. necnō aliaz pso. q̄rūcūqz ex q̄s qua litatib⁹ z puilegiis siue aīq̄ ōsuetudie l̄ras ipsas grat expedire solēt nepotes z q̄nqz germāos. necnō familiares ōtinuos ōmē sales fuisse z eē affirmare. z vt tales ī dcis l̄ris se īscribi facerē ac fecisse ī veanfcū īuera tales sifuerīt aiaz suaz pīculū ac offō rū ro. cu. ī modicū pīudiciū z grauamē. nos fraudib⁹ z dceptiōi b⁹ hmōi p ut nrō icūbit offō ō imedio opoztūo puidere volētes motu ppo z ex certa scia oēs z singulos cuiuscūqz stat⁹ grad⁹ z ōditōis fuerit z q̄cūqz noīe nūcupēt q se cardialiū aut assistētiūz seu scriptoz eorūdē aut aliaz pso. q̄rūcūqz ex q̄ui q̄litatib⁹ z pui legiis siue āīq̄ ōsuetudie l̄ras ipsas grat expedire solēt nepotes seu germāos aut familiares ōtinuos ōmēsales ī eisdē l̄ris noiauerit cū reuera tales ī fuerit excōis snia a q̄ nisi p romanū pōti. p tpe existē ī articulo mortis excepto ac satisfactōe puia absolui ī possit auctē apo. p pntes inodam⁹. z nichilomin⁹ porcōes z grās ī eis dē l̄ris ōtētas q̄scūqz ipsasqz l̄ras hactenus expeditas z expediēdas virib⁹ oino carere. easqz z eoz singulas ī aliq̄ suffragari ī potuisse nec ī futuz posse. motu auc. te z scia similib⁹ decreuim⁹ z dclara m⁹ ac volum⁹ q mādatū decretū z dclaratio nrā hmōi ī cā. apo. publicet z ī illi⁹ libro dscribat hac ppetuis futuris tpib⁹ inuiolabi lit obsuet. nō obstā. ōstōnib⁹ z ordiatōib⁹ apostolicis a q̄buscūqz puilegiis z idultū eisdē psonis ocessis q̄ eis aut eoz alicui q̄ ad p̄ missa volumus nullatenus suffragari. ceterisqz ōtriis q̄buscūqz.

Placet ꝛ publicetur ꝛ describatur.

¶ Lectũ ꝛ publicatũ supascriptũ mãdatũ Rome in cãc. apostolica die sabbati. xviii. men. Augusti. Anno. M.cccclxxxvii. Põtifi. scissimi. d. n. d. Innocentii pape. viii. Anno eius tertio.

Reuocatio reseruationum ꝛ reseruandi facultatis ꝛc.

S. i xpo pi ꝛ. d. n. d. In. di. pui. papa. viii. ex gẽtib⁹ nõnullis rõnabilib⁹ cãis quascũqꝫ ecc. mona. dignitatũ psonatuũ admini. offi. canonicatuũ ꝛ pbẽdaꝝ ac alioꝝ be. ec. ꝛ pioꝝ locoꝝ q̃uis vacatoꝝ spẽales reseruatões ꝛ reseruãdi facultates ꝛ mãdata sup qb⁹ lr̃e apo. p cãcel. apo. expediri non ꝯsueuerũt de puidẽdo seu cõferẽdo nõ tñ i foia capituli mãdatũ: nec facultates reseruãdi ꝛ puidẽdi noiandis capellanis ꝛ dilectis singuloꝝ regũ ꝛ pncipũ in gñe ꝯcessas: ac reseruationũ earũdẽ reualidatões ꝛ extẽsiones: necnõ ꝯcessas vniones anexiones ꝛ icorpatões. ac vniẽdi annectẽdi ꝛ icorpãdi. ꝛ sic reseruata cũ vacabũt ꝯferẽdi mãdata cũ lr̃is desup ꝯfectis: ac oib⁹ alijs ꝛ singulis in eisdẽ lr̃is ꝯtẽtis clericis q̃ a scitate sua vel apo. sedis legatis hactenus ẽt cũ motus ꝓprij ꝛ certe scie alijsqꝫ fortiorib⁹ clausulis: ẽt q̃uis platoꝝ regũ ducũ pncipũ ꝛ alioꝝ pso. iuitu vel intuitũ cessoꝝ vel ablatoꝝ seu fuitioꝝ ẽt ꝓ fide catholica ipẽioꝝ ꝯtẽplatõe emanarũt: q̃ ad bñficia dispõni apostolice gñalit̃ reseruata: ꝛ q̃ ad ea in qb⁹ nõ sunt sortite effcm̃ dũtaxat ꝛ ex certa sua scia reuocauit cassauit ꝛ annullauit necnõ easdẽ ꝛ q̃scũqꝫ alias grãs expectatiuas ꝛ spẽales reseruatões ꝛ ipsaꝝ reseruationũ reualidatões extẽsiões ꝛ super illis ꝯfectas lr̃as i qb⁹ cert⁹ librаꝝ seu florenoꝝ valoꝛ vltra taxã p ꝯstitutões sup h̃ p. S. suã editas limitatã repit̃ exp̃ssus. Et q̃ duoꝝ bñficioꝝ ẽt dispõni apostolice gñalit̃ ñ reseruatoꝝ nũeꝝ excedũt. cũ eaꝝ ꝯcessib⁹ ad duas collatões p̃ut i lr̃is desup ꝯfectis exp̃ssas ꝛ tõdẽ bñficia gñalit̃ ñ reseruata cãonicatũ ꝛ pbeñ. ac dignitate i eadẽ ecclesia i q̃ creati fuerit hĩ qb⁹ hmõi reseruationes seu grẽ expectatiue ad pluralitatẽ bñficioꝝ ꝯcesse fuerũt p vno bñficio cõputatis restrĩxit: reposuit ꝛ reduxit. ac alias q̃ ad reliquũ nũm i bñficioꝝ i eisdẽ grñs expectatiuis ꝛ spẽalib⁹ reseruatõibus ꝯpbẽdoꝝ cassauit ꝛ p ifectis hẽri. ac añlationũ ꝛ alias i eis ꝯtentas clausulas q̃ ad ipsa duo bñficia ad q̃ reducũt̃ iuxta ꝯstõnes suas desup editas regulariť volunt. Declarauit ẽt scitas sua reseruatões ꝛ reualidatões ac extẽsiones ꝛ sup illis ꝯfectas lr̃as ad mõasteria ẽt dispõni apostolice gñalit̃ ñ reseruata i specie vel i gñe se extẽdẽtes. Necnõ singulas psonas qb⁹ reseruatões ꝛ grẽ expectatiue ac vniões vt pmittit̃ ꝯcesse sũt cuiuscũqꝫ dignitatis status grad⁹ ordis vel pẽminẽtie existatẽt si põtificali aut alia supiori dignitate pfulgeãt sub p̃tn ꝯstõe icludi ꝛ eis ñ suffragari. clausulas i lr̃is reseruationũ. reualidationũ. ac extẽsionũ. eaꝝ: necnõ vnionũ ꝛ mãdatoꝝ hmõi appositas: ẽt ñ i illis ꝯtineat̃ exp̃sse q illi i hmõi gñalib⁹ reuocatõib⁹ q̃ fierẽt nullaten⁹ icluderẽt: 3 cẽserẽt̃ post hmõi reuocatões faciẽdas i p̃stinũ statũ ꝛ vigorẽ i q̃ añ reuocatões hmõi erãt reitegrate restitute ꝛ reposite: nisi de psonaꝝ q̃s ꝯcernũt ꝛ q̃ꝝ ꝯsideratõe emanarũt noib⁹ cognomibus dignitatib⁹ ꝛ officijs ac causis pp q̃s ꝯcesse fũt: aut alia q̃uis limitata ꝛ idiuidua mentio spẽalis fiẽt: ꝛ id eis p diuisas lr̃as sub diuisis datis fĩnum reput ex q̃ psonaꝝ ad id exp̃ssus accedat assensus. Ac decreuit irritũ. Placet ꝛ publicet̃ ꝛ describat̃. J.

S. i xpo pi ꝛ. d. n. d. Inn. di. p. pa. viii. q. sepi⁹ ab vnionũ. ꝛ spẽalium reseruationũ. ꝯcessiõe abstinẽ ꝓposuit ac concessas reuocauit. Ac varijs pleriqꝫ respectib⁹ ac eaꝝ ꝯcessiõe ꝛ ꝯcessaꝝ reuocataꝝ i p̃stinũ vigorẽ restitutionũ. ac nũqꝫ q̃ sub reuocatõib⁹ iam fcis ꝛ faciẽdis iuxta sue mẽtis ꝯceptũ ꝯpbẽse ñ fuerũt: nec fint attẽtatõe dei rõe ꝛ decretoꝝ ꝯsideratis tpoꝝ ꝛ psonaꝝ ꝯditõib⁹ vt desiderabat abstinẽneqꝫ vnionũ. ꝛ spẽaliũ reseruationũ. hmõi visum extirpe. Et ne psone p qb⁹ spẽales reseruatões vniões restitutiones attẽstatões declaratões ꝛ decreta hmõi emanarũt se ab eadẽ scitate deceptas: ꝛ effectũ sibi p tpe ꝯcessaꝝ lr̃aꝝ frustratos dicẽ ac p̃ritis facultatis ignorantiã allegare possint obuiare cupiens. Reuerẽdissimo i xpo pñ. d. Antonio epo Alerien. eiusdẽ scitatis. Datario reuocationẽ vnionũ. spaliũm ad p decessum oũm taxatãnecnõ spaliũ reseruationũ. ad ecclesias mõasteria cãs. et pbẽd. dignitates ac p̃stimonia p̃stimoniales portões ꝛ simplicia aliaqꝫ cũ cura ꝛ sñ cura bñficia ecclesiastica secularia ꝛ q̃ꝯuis ordinum regularia q̃cũqꝫ alioꝝ q̃titatũ vacatura alias q̃ꝝ p cãcellariaꝝ apostolicã expediri solitaꝝ ꝯcessaꝝ ac ꝯcedẽdaꝝ ꝛ idẽ secuta ad istãtiã q̃ꝝcũqꝫ psonaꝝ sub q̃cũqꝫ data: post tñ p̃sentis i deci cãc. publicationẽ cũ qbusuis clericis ẽt derogatoriaꝝ derogꝫ ac talib⁹ q illẽ q̃scũqꝫ spẽales reseruatões ꝛ pdictas vniões ẽt motu ꝓprio ꝛ ex certa scia: ac de apostolice ptãtis plẽitudie alijsqꝫ fortiorib⁹ ꝛ efficaciorib⁹ clericis ꝛ ex qbuscũqꝫ cãis ẽt de necessitate exprimẽdis qbusuis psonis q̃cũqꝫ ẽt archiepali epali dignitate fulgẽtib⁹ p̃ter q̃ꝝ p dictã cãc. expediri solitas ꝯcessas p tpe cõpbẽdant iuxta petẽtiũ volũtatẽ datãdi plenam ꝯcessit facultatẽ. Ac voluit q̃ ñ i ꝯcedẽdis reseruatõib⁹ ꝛ vniõib⁹ hmõi ac desup ꝯficiẽdis lr̃is deo datario p eadẽ scitatẽ ihibẽ ꝯtigat ẽt cũ irritãti decreto ne reuocatões hmõi daret: nihilomin⁹ ihibitio ꝛ decretũ hmõi illũ ñ arctẽt nec ligãt q̃ min⁹ illa ꝛ facultate pdictis libẽ vti possit vt pfert̃. ac decreuit irritũ ꝛ inane si sec⁹ sup his a q̃q̃ q̃uis auctoritate sciẽter vel ignoranť ꝯtigerit attẽptari lr̃asqꝫ sup reuocatõe hmõi p petẽtib⁹ eo mõ q̃ lr̃e de curia expediunt̃ expediri dẽre. Ac abeaꝝ datis non solũ sciẽtes sed etiã ignorãtes ligare.

¶ Placet ꝛ ita motu ꝓpo mandam⁹ ꝛ publice describatur.

Lecte ꝛ publicate fuerũt supascripte regule Ro. i. cãc. apostolica die iouis. vi. mẽsis Septẽ. Anno dñi. M.cccclxxxvii. Põti. Scissimi dñi nr̃i dñi Innocẽtij pape. viii. Anno eius tertio.

S. i chrĩsto pi ꝛ. d. n. d. Inn. di. p. pa. viii. Intellecto q̃ accusati de criminib⁹ p qb⁹ vacãt bñficijs ecclesiasticis q̃ obtinẽt puãdi illa tacita accusatõe resignãt et eoꝝ amicis ꝯferre pcurãt. q obtẽta postea p eosdẽ accusatos ab eisdẽ criminibus absolutione: illa nõnũqꝫ ad effcm vt eisdẽ q ea resignauerãt recõferantur dimittũt. Ex q̃ fit vt accusatores labõrib⁹ ꝛ impẽsis frustrati remaneãt ꝛ bñficia ecc. obtinẽtes spe euitãdi mõ predcõ suoꝝ excessuũ punitõe ad illicita ꝑpetrãdũ pclimores existãt ꝛ i criminibus tollerẽt̃. q re metu resignationũ hmõi retrahũt̃ q̃ꝑlurimi ab accusando eos q̃s sciũt reos eẽ criminũ diuisoꝝ. Volẽs his fraudibus obuiare statuit ꝛ decreuit q̃scũqꝫ resignatões bñficioꝝ ecclesiasticorũ q̃ꝫlibet qb⁹ sedes apo. aliqs pp crimia q̃ ab eis asserũt̃ commissa ꝑcedẽtib⁹ accusa. ꝛ iscriptõib⁹ crimia ꝓponẽtiũ suis lr̃is ꝓ tpe puari mãdat q̃s de eẽo fieri ꝯtigẽt: post q̃ꝝ resignãtes ipsi eaꝝdẽ lr̃aꝝ vigorẽ cũ iscriptõe opoztũa accusati ꝛ legitie citati fuerit post vnã latã ꝯ eos sniaꝫ diffinitiuã i fraudẽ future puationis factas eẽ cẽseri ꝛ cũ his q̃rẽt̃ ex eis nulli⁹ eẽ roboꝛ vel momẽti et hẽri dẽre pꝯsus p ifectis: bñficiaqꝫ ipsa ꝓpterea ñ vacare. Et eatũdẽ lr̃aꝝ executores ad illaꝝ totalẽ executionẽ ꝓcedẽ posse ꝛ dẽre i oib⁹ ꝛ p oia perinde ac ñ resignationes ipse non emanassent.

Itẽ q̃ iterdũ ꝯtigit ꝛ forte ꝯtiget suã scitatẽ de bñficijs ecclesiasticis vacatib⁹ de qb⁹ ad vni⁹ cõmodũ dispõni petebat̃ sup illi⁹ mẽt supplicatõe i fauorẽ alteri⁹ motu ꝓpo vel alias disposuisse dispõneqꝫ seu dispõni ꝯcedẽ. ꝛ a nõnullis asserit̃ hmõi dispõnes ꝛ ꝯces. ñ valuisse neqꝫ valẽ q̃rẽs ante diẽ datis earũdẽ ꝛ vacationẽ bñficioꝝ ñ effluxisset tñ tps q̃ de vacatõe hmõi potuisset i Ro. cu. notitia hẽri iuxta q̃ndã ꝯstõnẽ fue scitatis. Declarauit sue itẽtõnis sp fuisse ꝛ eẽ ꝯstõnẽ eadẽ in hmõi feim hacten⁹ ꝛ q̃s sic fieri ꝯtiget graꝝ ꝯcessiõib⁹ locũ ñ hẽre. Etiã si ꝯcessiões ipse graꝝ ñ i forma supplicatõis sed mot⁹ ꝓpꝛi p aliq̃ ꝯcepte ꝛ ñ p illo sed p alio simili motu vel alias fuisset aut forẽt signate. Et ita i qbuscũqꝫ cãis motis ñ decisis p sniam q̃ i rẽ trãsiuerit iudicatã: 3 pendẽtib⁹ corã q̃cũqꝫ auditore ꝛ iudice ẽt scẽ Ro. ec. Car. i pria aut alia q̃uis istãtia: ẽt appellatõe pñte ꝛ vlterius: ꝛ i qbus ẽt vsqꝫ ad ad conclusionem inclusiue processum existat: cũ conclusioni sua scitas derogat exp̃sse: ac mouẽdis iudicari ꝛ iterpretari dẽre: sublata eis aliť iterpretãdi ꝛ iudicãdi facultate ꝛ auctoritate. Et si secus super his contingerit attemptari irritum ꝛ inane decreuit.

Placet publicentur ꝛ describant̃ in cancellaria apostolica. J.

Lecte ꝛ publicate fuerũt supascripte reguli i cãc. apo. die martis. xxvii. mẽ. Nouẽ. Anno. M.cccclxxxvii. Pontifi. scissimi. d. n. d. Innocẽtij diuina prouiden. pape. viii. Anno eius tertio.

Prerogatiue familiarium motu proprio ꝛ ex certa scientia.

S. i chrĩsto pi ꝛ. d. n. d. Inn. di. p. pa. viii. q dudũ nõnullis antiqs familiarib⁹ litis ꝯtinuis commẽsalibus illis sup his ꝯfectis descriptis quasdã antelationũ ꝑrogatiuas i assecutione bñficioꝝ ecclesiasticoꝝ q̃ vigorẽ graꝝ expectatiuaꝝ eis ꝯcessaꝝ ꝛ concedendaꝝ: illaꝝqꝫ reualidationum extensionum ampliationum et mutationum collationum earundem acceptarum: motu proprio ꝛ ex certa scia gratiose ꝯcessit p vt in illis plenius ꝯtinetur.

Inteādēs nonnullos ro.cu.officiales ⁊ alios infrascriptos eorū exigētib⁹ meritꝭ fauorib⁹ psequi gratiosis motu ⁊ scia similib⁹ voluit decreuit ⁊ ordinauit oib⁹ ⁊ singulis referēdariis ac platꝭ suis dōe sticis itra ⁊ ex palaciū apo.residētib⁹ apo.sedis ptbon. pricipā tib⁹ litterarū ap.correctori eiusdē sedis sub diaconis nūeriis cāmerarū pala cii apo.audito.camerē ap.cle.similit nūerariis ⁊ pricipali.cāmerarū cu rie camē ap.gnāli auditori.abbreuiatorib⁹ de pco maiori suis offā actu exercent.ōbusq3 viis ⁊ imediatꝭ suc.S.fami.ptinuis pmēsali b⁹ ipoꝝ referēda.dōesti.⁊ platoꝝ ac fami.pdcōꝝ sūi.ptinuis pmē salib⁹.ac sue capelle cātorib⁹.capellanis ⁊ cle.cerimoniaꝝ ⁊ aliis ip si⁹ capelle cle.i eadē suiētib⁹ pñtib⁹ ⁊ futuris pcessa q̄ ipsi ⁊ eoꝝ qlꝫ deiceps i assecu.quorūius be.ec.qualꝫ ⁊ q̄ncūqꝫ q̄rtatū q̄ i futu rū vacabūt ⁊ vigore gratiaꝝ expec.pcessaꝝ ⁊ pcedēdaꝝ hmōi ac il laꝝ reualidat.extēn.āplia⁊.⁊ col.mutat.eaūdē dūxerit acceptan dat ⁊ de qb⁹ sibi puiderī obtinuerit eisdē pisu e anulationū proga tiuis decretis ordiatōib⁹ pces.declara.deragat. cassatio.māda tis exceptōib⁹ suspēsiōib⁹ priuilegiis fauorib⁹ gratiis ⁊ idultis per S.suā ipis fami.dscriptꝭ i simili ben.assecutōe pcessis ⁊ pcedē.⁊ qb⁹ ipsi dscripti vtūt potiūt ⁊ gaudēt ⁊ vti potiri ⁊ gaudē pote rūt q̄nolꝫ i futuꝝ si ad hoc existat sꝫ pisoami ⁊ absqꝫ vlla dīa fine ti eorūdē dē proꝝ fami.piudicio vti potiri ⁊ gaudē ac oib⁹ illis qb⁹ dscripti fami.pdci assertūt imediate afferri poit ⁊ dēit. ipe qꝫ anlationū progatie imediate cū suffragēt i oib⁹ ⁊ p oia pide ac si ab initio i eisdē lris noiati ⁊ specifice descpti fuissēt.nec proga tie anlatōe facul.dcla.⁊ idulta q̄cūqꝫ siq̄ i fauorē rgū ducū aliorū qꝫ pn.aut platoꝝ c⁹cūqꝫ excellētie vel pemi. aut q̄ncūqꝫ illustriū offālū sc.apo.quis ec.vel emūdana fulgēt dignitate seu aliaꝝ ps.ex motu simili aut psid.eorūdē pn.vel platoꝝ aut ad istar pn toꝝ fami.seu alios sb q̄cūqꝫ i boꝝ soia ⁊ cū qbusuis ēt pñtib⁹ epistē drogātib⁹ derogatoriis cle.a sede pdcā actēn⁹ vel iposterū emanauerit cuiqꝫ adūs⁹ volūtatē dcrū ordiatōꝝ ⁊ pcess.hmōi q̄nolꝫ suffragēt.dcernēs sic p q̄scūqꝫ iudices ⁊ pmissarios q̄cūqꝫ au te figēteo tā i ro.cu.q̄ ex cā qbuscūqꝫ cāis p tpe motꝭ ⁊ i q̄cūqꝫ istā tiā pēdē. sētari ⁊ diffiniri dēre: sublata ipsis ⁊ eoꝝ cuilibet quo aliter interpretandi facultate. ac irritū ⁊ iane si secus super bis a quoq3 quauis auctē sciēt vel ignoranter ptigerit attemptari.

Placet publicetur ⁊ dscribat in cancellaria apostolica. J.

Lecta ⁊ publicata fuit supradicta regula ro.i cāc.l. apo.die iouis.xx.mēsis decēb.anno.M.cccc.lxxxviii. pon. scitissimi dni nr̄i.d. Inn.ot.pui.pape.viii.anno eius quarto.

Regula q̄ instar non pciudicet familiaribus descriptis aꝝ decreto q̄ efficaciores clausule nemini suffragentur.

S.i xpo pi.d.n.d. In.ot.pui.papa.viii.q dudū similis strigo fa mi.suis ptinuis pmēsalib⁹ p q̄sdā suas lit.i qb⁹ illoꝝ noia ⁊ cogn. denōtasꝫ pcessit q̄ i assecutoe be.ec.p eos faciēda vigore gratiaꝝ exp. cis p.S.suā q̄ tpe pcessaꝝ potirēt ⁊ gauderēt nōnullis ēt expssis anlationū progatiuis decrꝭ declaratōib⁹ excep.⁊ fauori. ⁊ sue cessit me variis ⁊ diūs pso.tā motu pprio q̄ alias durīt ēt pcedēdū q̄ hmōi anlationū progatis decrꝭ declaratōib⁹.exc.⁊ fauor.i si mili be.ec.assecutōe p pso.ipas faciēda vigore gr̄aꝝ exp.cis fami i p.S.suā p tpe pcessaꝝ potiri ⁊ gaudē possēt ⁊ deinde pretextu eoꝝ q efficaciora ⁊ pgnātiora viderēt adiecta magis i vna q̄ alia ex pces.pdcis ac i lraꝝ suaꝝ sup illis expeditaꝝ ⁊ q̄s expe dire ptigēt p tpe aliqd vel vltra mēte sue.S. ⁊ certū ptigat dcla rat p hmō progatiuaꝝ pcessiōes q vsqꝫ mō emanarūt a sua.S. ⁊ lras dsup expeditas q̄s expediri ptigēt i futuꝝ sue itētōis fuisse ⁊ eē illis p qb⁹ ēt motu pprio ⁊ ex quis ēt gradi psidera.pcessioes ipe emanarūt cui⁹cūqꝫ stat⁹ ordis ⁊ pdi.existāt ⁊ q̄cūqꝫ dignitate ⁊ auc.p algēat dūtaxat pcedē q̄ i assecut.be.ec.qualꝫ sb gratis q̄s pcessiōes ipe pcnūt pphēsoꝝ vti potiri ⁊ gaudē possēt ⁊ dēret oi b⁹ ⁊ singulis anlationū progatis decrꝭ declara.exc.pul.⁊ fauo. ⁊ idultꝭ p scitarē sua dcis aliqs fami.suis i dcis lris descptꝭ pces sis: ⁊ qb⁹ ipsi dscpti fāiliares i simili be.ec.assecutōe.p eos vigo re gr̄aꝝ expec.cis pcessaꝝ faciēda potiebāt ⁊ gaudebāt ac vti potiri ⁊ gaudē possēt q̄nolꝫ i futuꝝ ad eorūdē fami.dscriptoꝝ i star sine tri eoꝝ piudicio.ac decrūt quis efficaciora ⁊ pgnātiora dbat regulaꝝ q̄qꝫ ⁊ pstōnū suaꝝ derogatōes ⁊ alias anlatōes q̄ ptinēt i eisdē gr̄aꝝ pces.q actēn⁹ emanarūt ⁊ lris dsup expeditis ⁊ q̄s i illis expediri ptigērit nemini alias suffragari posse vel dēre a currirī ⁊ iane qcqd sec⁹ sup bis a q̄quā quis auc te sciēt ⁊ igno

rāter attēptatum forsan est vel iposterum ptingeret attemptari.

Placet ⁊ ita describatur ⁊ publicetur in cancellaria. J.

Reuocatio confessionalium.

S.i xpo pi ⁊.d.n.d. In.ot.pui.papa.viii.plurimoꝝ xpifideliū relatōe tenore fact⁹ q̄ nōnulli qb⁹ pfessiōalia i foia breuissime p.S.p suā.S.pcessa sūqꝫ signaturā sue.S.si cōfessiūt ⁊ q data si sunt i multas ābiguitates ⁊ errores icidūt pfti falsificatōis signaturē.⁊ si ipa pfessiōalia p datariū sue.S.i recognitiōe signature data rēt: pfecto ois dubitatio secluderet ⁊ hac deuotōi ipetrāciū maꝝ itimū trāqllitatē psulerēt. Volēs sr̄ bis p vt suo icībit offō xpifi. pscie puidē ne scrupul⁹ aliqs i eoꝝ ac pfes.ipoꝝ pñs itūb⁹ irrepe aut iīsidē possit hodie q ē.xxii.mē.mar.pō.sui āni.iiii.ac pñti pstōe q̄s mādat iuē clausulas sue.S.i cā.ap.dscribēt vult statuit ⁊ ordiat oia pfessiōalia i dcā foia btis.p.p suā.S.aut ei⁹ mādato iposte rū signāda nulli⁹ psi⁹ momēti existē.ac p ea qb⁹ illa pcedēt nihil gr̄e pcedi pfessiōnibusqꝫ ipis illoꝝ vigore cleet, nullā facul.seu ptā tē tribui nisi pfessiōalia ipa p datariū sue.S.sicuti alie supplica tōes p suā.S.signate datata sint.⁊ q ad iportunā supplicātiū istātiā pdci pfes.signate aliqñ sua.S.solet q̄ sola eoꝝ signatura sufficiat ex q ne i pdcis imo maiores ⁊ varias ābiguitates xpi fideles icidāt: vult eadē.S.sua statuit ⁊ declarat q̄cūqꝫ pfessiōa lia iposterū fore signāda q̄ sola eoꝝ signatura sufficiat absqꝫ di cti datarii data sint pñs⁹ irrita ⁊ pnūt.⁊ inania nulliusqꝫ ro boris ⁊ efficacie:in p̄rium facientibus non obstātib⁹ qbuscūqꝫ.

Placet describatur ⁊ publicetur. J.

S.i xpo pi ⁊.d.n.d. In.ot.pui.papa.viii.psiderās quāta sint h uiꝰ dispēdia q̄cūqꝫ i subditos dī pāt iudicāti.opē.ac ppea ⁊ equū ⁊ meritoriū eē⁹ ius ō qb⁹ mēorā bꝫ q fuerit a b inio sue intꝭ itētō ⁊ adhuc existat plasi facē ⁊ sublatꝭ litigioꝝ āfractib⁹ litigātiū. va leāt ab itollerabilib⁹ incōmodis liberali.declarauit venerabiles frēs suos.S.R.E.cardiale nē ⁊ p tpe existētes ⁊ eis p tpe pcessas lras apo.q̄scūqꝫ tā gr̄aꝝ q̄ iusticiā seu vtrāqꝫ mixti pcnēt: lites q̄qꝫ ⁊ cās eos ⁊ eas q̄nolꝫ ptinēs i sue.S.cā.apo.regulis ⁊ aliis suis pstōib⁹ ⁊ ordi.qbuscūqꝫ spāli reseruationū ⁊ gr̄aꝝ aliaꝝ reuocatoriis modificatōib⁹ ⁊ suspēsiuis q a sua.S. bacte nus emanauerūt ⁊ p tpe emanabūt iclusos ⁊ iclusas minime fu isse aut eē seu i futuꝝ icludi dērentnisi dū ⁊ q̄nēs i illis dē ipsis car. ⁊ eis concessis gr̄is ⁊ lris ac eos pcernen.lmb⁹ cāis ⁊ negociis noiati ⁊ specifice mētio fcā appet vel apperet i futuꝝ:ēt si illis ca ueret expsse q̄ ille q̄scūqꝫ psōas cuiuscūqꝫ stat⁹ grad⁹ ordis ⁊ cō di.⁊ q̄cūqꝫ ēt gr̄adi dignitate pollētes ligarēt aut similes vel for tiores clausule q pso.gr̄as lras ⁊ cās eorūdē car. viderēt āplecti eis fauorabilib⁹ regulis pstōib⁹ ⁊ lris qb⁹ vti ⁊ se iuuarī pñt dū taxat exceptꝭ.sicqꝫ sue itētōis sp fuisse ⁊ adhuc existē ⁊ p q̄scūqꝫ auditores ⁊ iudices ēt si cardi.forēt i q̄cūqꝫ cā nē ⁊ p tpe mota ⁊ pēdē.i ro.cu.et ex cā i q̄cūqꝫ illi⁹ istañ ēt pñe et vltioꝝ appel. et monēda īterpitari et iudicari dēre sublata eis et cuilꝫ eoꝝ quis aliē iudicādi et iterpitādi facultate et auctē.decernēs ex nūc irritū ⁊ inane si secus sup bis a q̄quā quis auctē sciēt vel ignoranter pti gerit attēptari.

Placet ⁊ publicetur et describat. J.

S.in xpo pi et.d.n.d. Inn.ot.pui.papa.viii.q p quādā pstōnē suā i cā.ap.die iouis.xii.octob pōn.sui ano.iii.publicatā voluit decreuit et dcla.isistētes p tpe obsequiis platoꝝ dōesticoꝝ suoꝝ ēt ex palatiū apo.morā trahētiū.S.sue vos fāiliares ptinuos pmē sales eē noiari bñ teneri et reputari et ubi ptētꝭ anlationū proga tiuis fauori.et idultꝭ potiri et gaudē.scrupulosā q̄ꝝdā asserētiuꝝ p pmotōꝝ dilcōꝝ filioꝝ nroꝝ laur.scē susāne et ardicini tituli scō rū ioānis et pauli.et āntonioti scē anastasie pṡbroꝝ cardialiū: q ū platoꝝ pdcōꝝ dōesticoꝝ i pstōe pdcā pphēsoꝝ nūero erāt ad cardialat⁹ dignitatē p suos nup fcāꝫ eosdē cardi. platos nr̄os dōesticos ⁊ illoꝝ obsequiis isistētes fami. nr̄os ptinuos pmēsales eē desiisse submouē volēs dclarauit eosdē sic eoꝝ exigētib⁹ me ritꝭ i cardiales assūptos q ad effcūt dcē pstōis platos dōesticos ⁊ eoꝝ obsequiis tē isistētes fami.nr̄os ptinuos pmēsales eē minime d fuisse ⁊ tā eos q tē isistebāt q̄ q postea isistē cepūt i futuꝝ q̄cūqꝫ isistāt eoꝝ cardialiū obsequiis nr̄os vos ⁊ idubitatos fami.fore ⁊ i dcā pstōe icludi pi mō sic pus angūsto digni.⁊ honoris eorūdē cardi.neq̄q̄ obstā.

Placet ⁊ publicet ⁊ describat.i can. J.

Cū a nōnullis desinet an lnia ⁊ facultas sup expediēdis reuoca tionib⁹ vnionū epalū ⁊ spālū reseruationū iuxta petentiū volun

datē p scissimū i xpo pēs ⁊.d.n.d. Jn.di.pui.papa.viii. Reue. i xpo pl dño antoniotto tituli scē anastasie presby.car. dū fuc. .S.datarij exerceret offiñ alias p psitōnē ⁊ successiue p diuisas lr̃as eiusdē.S.pcessit p pmotionē ipsi⁹ antoniotti ad cardialatus bonorē nup p dcm̄.S.fcāz cassauerit ⁊ expirauerit.idē.S. .D.N.hesitationē eādē de medio tollē volēs declarauit lr̃az ⁊ facultatē p pmotionē predcās minime cessasse ⁊ expirasse nec cessare aut expirare:s3 dcm̄ cardialē i oib⁹ ⁊ p oia illis alias in jxta illaz vi forāz ⁊ tenorē vti potuisse ⁊ decetero posse pñi ac si ad cardialat⁹ bonorē pmot⁹ non fuisset s3 datarij offiñ hmōi exercuisset ⁊ exerceret:sicq3 i qbuscūq3 căis motī ⁊ mouēdis ⁊ corā qbuscūq3 auditorib⁹ ⁊ iudicib⁹ ēt.S.R.E.cardialibus nūc ⁊ p tpe pedētib⁹ iudicari ⁊ interpretari dēre:sublata eis q̄uis alit̃ interpretādi ⁊ iudicādi facultate ⁊ auctē:necnon irritū ⁊ iane decernēs super hiis a q̄q̄ quauis auctē ptigeret attēptari decreuit.

¶ Placet ⁊ ita motu proprio declaramus ⁊ decernimus publicetur ⁊ describatur in cancellaria. J.

Lecte ⁊ publicate fuerunt suprascripte regule ro. i cācel. apo. die sabbati.xxviii.men.martii anno icar. dñice.M.cccclxxxix. ponti.prefati sanctissimi nostri pape anno quinto.

¶ Compositio secretariorum abbreuiatorum ⁊ scriptorum.

Scissim⁹ i xpo pē ⁊.d.n.d. Jnn.di.pui.papa.viii.puidēs attēdēs ⁊ diffidētib⁹ int̃ se ro.cu.officialib⁹ negocia ad eādē curiā d diūsis mūdi ptib⁹ pfluētia vt decet expediri nequeūt: ac pterionib⁹ ⁊ desen.int̃ secretarioz sue.S. ⁊ lr̃az apo.abbreuiatoz sup pceptione taxaz plena. ⁊ aliaz idulgē.iuxta lr̃az aliai ūq3 iudicatura.ac int̃ earūdē secretarioz ⁊ scriptoz apo.collegia sup obseruatione priuilegij expediēdi grat̃ lr̃as apo.p pso.secretariorū ⁊ vnius fami.singuloz eorūdē secretarioz exorta fine iponere ac p sue declarationis misteriū qd cauillationū pgeries ⁊ ambiguitat̃ scrupulos inodarūt puide solui: ⁊ int̃ ipsa collegia illorūq3 psonas mutuā charitatē ⁊ pacē:sine qbus nullū bonū eē pt:vigere volēs decreuit ⁊ declarauit lr̃az plena.meraz integre abbreuiataz ceteraruq3 idul.cū aliis materiis mixtaz ⁊ pcessionū ad istar aliaz idul.fētaz i secretarioz ⁊ abbre. collegiis eqs portionib⁹ diuidēdā solui: ⁊ p abbre. secreta. collegia seu ad id deputatos p eos perpi.ac meraz plen. ceteraruq3 idul. cū aliis materiis mixtaz lr̃as p abbreuiatores de maiori presidētia dūtaxat iudicari:necnō rescribēdarū p tpe existē p pso.secretarioz eorūdē p grat̃ secretarioz ⁊ p vno familiari singuloz secr.eorūdē p quolibet eoz.J.x.dies post publicationē pñtis pstōnis desenforibus ⁊ deputat̃ collegii dcoz scriptoz collocādo p eos i libro ad h faciēdo noiādo q alias q3 ipsi⁹ fami.obitū d q̄ secretarius quē ptiget lr̃az fidē facē tenean̄t:ēt si ab ipsa familiaritate recesserit mutari ⁊ illius loco alius admitti neqat:sub excōis late snie pēa ipo fcō tā pmutātes q3 admittētes icurrēda:a q̄ nisi ab eodē dño nro papa pterq3 i mortis articulo absolui possint:lr̃as gr̃as p dco subscribēt:ac collegiū secre.hmōi q̄cūq3 buccia p singulis scriptoribus gratis absq3 aliq exactione expedire dēant ⁊ teneant. ⁊ sic pmissis pcētōib⁹ ⁊ difficūltib⁹ singulis collegiis pdcis respectiue silen.iposuit psitēq3 pstōnē sub dcā excōis snia p singulos pfaciētes ipo fcō icurrēda iuiolabilit̃ obseruari mādauit.

¶ Placet ⁊ ita motu proprio decernimus declaramus ⁊ mādamus:publicetur ⁊ describatur in libro. J.

Lecta ⁊ publicata fuit supscripta pstō sine decla. ro.i cā.apo. die mercurii.xxvii.mē.mar.āno icarnationis dñice.M.cccc. lxxxix.pon.prefati sanctissimi dñi nři pape anno quinto.

¶ Nō pfessionalia p solā signaturā nemini suffragēt:nisi i casibus in forā cācel.ptētis.cū inhibitione ne supplicationes huiusmodi cum clausula:q solā signatura sufficiat scribantur.

Scissim⁹ i xpo pē ⁊.d.n.d. Jn.di.pui.papa.viii. attēdēs q plerūq3 ad iportunā petētiū istantiā.facultatē eligēdi pfessorē q absoluat eligētes a peccis p eos pmissis sb simplici signatura pcedit. ⁊ q i hmōi facultatib⁹ plura sepenūero pñnēt q3 i forā h3 q3 lr̃e apo.sr̃ talibus facultatibus p cā.apo. expediri psueuerit i quaterno dcē cā.m nōta sr̃ expssa. ⁊ illi qbus pcedūt ppca idico ad peccādū pcliuiores reddūt: ⁊ ēt facultat. ipsis abutūt non sine suaz piculo aiaz. Voluit ⁊ decreuit facultates hmōi q̄s de cetero p suā scitatē viuo vocis oraculo vel p solā signaturā supplicationū p eum seu d mādato suo ēt motu pprio signataz pcederit nemini suffragari posse ⁊ dēre.nisi dūtaxat i casib⁹ i forā pdcā ptētis districti⁹ i vtute scē obediētie ⁊ sub excōis late snie pēa q3 pfaciētes eo ipo icurrāt ⁊ a qua ñ nisi a scitate sua pterq3 i mortis articulo absolui posse voluit: qbuscūq3 pso. inhibēdo: ne deiceps supplicationes super facultatibus huiusmodi cū illa clausula: q dcāz supplicationum sola signatura sufficiat nisi fm formam predictam ad cuiuscunq3 persone instantiam in forma qua signari possint quouis modo scribere presumant.

¶ Placet ⁊ publicetur ⁊ describatur. J.

Lecta ⁊ publicata fuit supscripta regu.ro.i cācel.apo.die martis pria septēbris anno icarnationis dñice.M.cccclxxxix.pontificatus prefati sanctissimi dñi nostri pape anno quinto.

Scissim⁹ i xpo pē ⁊.d.n.d. Jn.di. pui.papa.viii.puide psiderās q dū lr̃e apo.sup puisionibus ⁊ aliis dispōnibus be.ec. q̄libet non expsso valore fructuū ⁊c.expssionē valoris hmōi non pcaz ratardas i came.apo.illius plato psidētibus ⁊ clericis volētibus lr̃as ipsas relaxari non scā pbatione ltia de valore fructuū eorūdē. Contigitq3 nonnūq3 camerā ipsaz p hmōi pbationes testibus non vā deponētib⁹ dāmificari cū dnē psciaz tā testiū q3 eos iducētiū.ac volēs clericoz expeditōi lr̃az earūdē psulē ⁊ fraudibus hmōi obuiare: pstō.suā de exprimēdo valore fructuū ⁊c.ben.ec.de qbus p scitatē suā p tpe puidet̃ seu puideri mādat̃ ad eas gr̃as q̄s a sua scitate ipostez motu pprio emanare ptiget i eadē pstōe exceptas ⁊ ad lr̃as p q̄s pmone p tpe ac tpe cathe.ēt metro.ec.ac mon.regimia i titulū pmēdā seu administ.ēt motu pprio pcedūt̃ q monasteria ⁊ alia be.ec.secu. ⁊ regularia p eos obtēta ac i qbus ⁊ ad q̄ eis ius pperit retinē possint extēdit ⁊ voluit ipostez q̄ ad valoris hmōi expssionē firmit̃ obseruari.districti⁹ inhibēs illis ad q̄s spectat i cācel. ⁊ alibi ne lr̃as ipsas sine hmōi valoris expssione expedire q̄quomō psumāt.

¶ Placet motu pprio ⁊ publicetur ⁊ describatur. J.

¶ Lecta ⁊ publicata fuit suprascripta regula ro.i cancel.apo. die lune.xxiiii.mēsis Januarii.anno a natiuitate dñi. M.cccc. lxxxv. Pontificatus prefati scissimi dñi nři pape anno primo.

¶ Innouatio ⁊ extensio pstōnis incipiētis: Ut familiares sui: die tertia aprilis anno tertio in cancellaria publicate.

Scissimus i xpo pē ⁊.d.n.d. Jnn.di.pui.papa.viii.pstōnē suā icipiētē: Ut familiares sui i fauorē expectātiū editā: ⁊ die.iii.mēsis aplis pon.sui āno.iii.i cā.apo.publicatā p vt publicata fuit inouauit: ⁊ ad spāles reseruatōes noiatōes noiandi noiatis pferēdi facultates ⁊ mādata spāles vniones anexiones ⁊ icorporationes suppssiones ⁊ extictiones q̄ p scē ro.ec.cardi.hactenus emanarūt ⁊ i futuz emanabūt extēdit ⁊ voluit locū hr̃e ēt si i carūdē spāliū reseruationū noiationū noiandi ⁊ noiatis pferēdi facultatū ⁊ mādatoz vnionū anexionū icorporationū suppressionū ⁊ extictionū lr̃is ēt regū psideratōe vel intuitu vel alias dcē pstōni derogatū foret hactenus ⁊ illi ac eius inouationi hmōi i futuz derogaret̃ ēt noiatī specificē ⁊ expsse:p quas qdē derogatōes sub q̄cūq3 vboz tenore pcepte sint vel pciperēt ipostez decreuit non cēseri eidē pstōni derogatū nisi dū ⁊ q̄tiēs p aliā gnālē pstōnē ptigēt illā gnālit̃ reuocari modificari vel suspēdi ⁊ non alias nec alio mō.ac irritū ⁊ iane ⁊c.dūmō fruct⁹ ⁊c.be.ec.de qbus ageret̃ taxā p regulas cācel.apo.q̄ ad gr̃as expect. limitatā ⁊ p scitatē suā i rotulo familie sue sub data kalē.nouē.dcī āni p eadē familia signato pcessaz respectiue non excedāt. Jn illis enī ben.ec.q̄z fructus ⁊c.taxā hmōi excederent voluit alios q3 dcē scitatis familiares ptinuos pmēsales q gr̃as expect. vigore dcī rotuli expediuerint ⁊ expedient expectantes pstitutionis ⁊ illius inouationis huiusmodi bñficio q̄quo modo potiri posse.

¶ Placet ⁊ publicetur ⁊ describatur in cancellaria. J.

¶ Lecta ⁊ publicata fuit suprascripta regula ro. i cācel. apo. die sabbati qrta mensis Junii anno icarnationis dñice.M. .cccclxxxx.ponti.prefati sanctissimi dñi nři pape anno sexto.

Nō lr̃e f. licis i cordatōis sixti pape.iiii.icipiētes:sicut bonus pastor iuiolabilit̃ obseruent. ⁊ reuocans dictas lr̃az derogationes.

¶ Scissim⁹ i xpo pē ⁊.d.n.d. Jnn.diua.pui.papa.viii.q in crastinū assūptōis sue ad sūmi apo.apicē int̃ alia voluit: q si qs i infirmitate pstitut⁹ resignaret aliqd bñficiū siue simplicit̃ siue ex cā pmutatōis: ⁊ p⁹ea.J.xx.dies de ipsa ifirmitate decedēt: ⁊ ipz bnñ. pferret̃ p resignatōz sic factā col. hmōi nulla foret:ipz q3 bñr.

nihilominus p obitū vacarē cōferrē p scitatē suā. accepto q nōnulli q a scitate sua seu alias a sede apo. vel legatī ei⁹ obtinuerūt eis ɔcedi lrās resignādi simplicit vel ex cā pmu. eoꝝ bñfi. ecc. & dispōni apo. gnālit reseruata vel affecta: ecc ro. cu. līnāb⁹ ordiariī locoꝝ aut idignitate ec. ɔstitutaꝝ psonaꝝ seu metr. vel aliaꝝ cathe. ecc. cano. cū facultate p eisdē ordiarios pso. ꝛ canonicos resignatōes ipsas eē eidē curiā recipiēdi ꝛ admittēdi ac de bñficiis ipsis disponēdi ꝛ i līis desup ɔfectī derogari obtinuerūt volūtati p dicte ꝛ līas felicis recordatōis Sixti pape. iiii. pdecessoris sui icipiētib⁹. Sic bonus pastor. p q̄s idē pdecessor int alia voluit q si resignātes bñfi. ec. vigore similiū lrāꝝ ꝛ facultatum nō supuixerīt post resignatōes ipsas p mēses: resignatōes ipsę cū īde secutī nulli⁹ eēnt roboris vel momēti. intēdēs dēi pdecessoris sui līas pdcās q̄ ad pmissa iuiolabilit obseruari i obtētas p q̄scūqꝫ hactenꝰ tā a sua scitate q̄ alias a sede pdcā volūtatī ꝛ līaꝝ pdecessoris pfati p dcāꝝ tā i pdcā q̄ q̄cūqꝫ alia ipsāꝝ līaꝝ pte derogatōes q̄scūqꝫ ēt cū motu ppu ꝛ certe scie ꝛ qbusuis derogatorioꝝ derogatoriis clausulis ad ea i qb⁹ hactenꝰ nō effectū sortite reuocauit ꝛ voluit p nō ɔcessis hāri ꝛ illas q̄s ipostez a sua scitate obtieri ɔtigēt derogatōes hmōi nemī suffragari: ēt si i ipsis q̄s obtieri ɔtigerit derogatōib⁹ huic sue voluntati sup obseruantia hmōi derogaretur specifice noiatim ꝛ expsse.

Placet ꝛ publicetur ꝛ describatur in cancellaria. J.

Lecta ꝛ publica fuit sup̄scripta regula rome i cancel. apo. die martis tria mēsis. augu. anno icarnatōis dñice. M. cccc. lxxxx. Pōtificat⁹ pfati scīssimi dñi nrī pape āno. vi. Regula sup ɔfessiō q p quascūqꝫ ɔcessiōe fruct⁹ ꝛ puēt⁹ bñficioꝝ eccl. arrēdādi siue ānuā pēsionē ɔcedēdi: successores ad earūdē arrēdationū siue pēsionū ānuaꝝ solutōē nō obligēt neqꝫ teneātur nisi ꝛc. vt. J.

Scīssimus i xpo pr ꝛ dñs nr dñs Inn. diui. pui. papa. viii. q insdā pitarchaliū metro. ꝛ cthated. ecc. plarī aliisqꝫ pso. ecclesiasticis secularib⁹ ꝛ regu. ꝛ militaꝝ quarūcūqꝫ ꝛ certī expssis cāis vel alias ēt motu ppo ɔcedi vt fruct⁹ reddit⁹ ꝛ puēt⁹ ecc. dignitatū ꝛ bñficioꝝ suoꝝ ad certū tps arrēdare seu ad firmā vel annuā pēsionē ɔcedere ac p ciuz seu pcia vnico ɔtextu ꝛ anticipata solutōe pcipē ꝛ leuare: ac suosqꝫ i illis successores ad id obligare valeāt: ita q si ɔtigat eos iterī cedē vel decedē seu eccl. digni. ꝛ alia bñficia hmōi q̄uolibet dimittē: nihilominus fruct⁹ redditus ꝛ puēt⁹ pdci remaneāt obligati: ac successores pfati dictus arrēdamētū obseruare teneant. puide ɔsiderās q sic lꝫ plurimorū fidedigna relatōe pcipit ɔcessiōes hmōi obtinētes illas abutētes vt plurimū differūt fruct⁹ reddit⁹ ꝛ puēt⁹ hmōi arrēdant donec resignare seu cedē vel ec. digni. ꝛ bñficia hmōi alias dimittē voluerit aut se i piculo mortī viderit ɔstitutos ex q̄ aīaꝝ suaꝝ saluti nō ɔsulit: ꝛ tā successores eoꝝ q̄ ecc. digni. ꝛ bñficia hmōi cū reddit⁹ iteri carē cogant maxia pariūt tā i spūalib⁹ q̄ tpalib⁹ detrimēta: ꝛ sepenūero lites imortales ꝛ grauia scādala oriunt. Volēsqꝫ ppea pmissis put ɔuēit debite obuiare ꝛ ecc. digni. bñficioꝝ ac successoꝝ pdcoꝝ idēmitati ɔsulē decreuit i qbuscū qꝫ ɔcessiōib⁹ arrēdādi hmōi hactenꝰ tā p. S. suā q̄ p pdecessores suos ro. pōti. fcis tps i illis expssū post sex menses a die publicatōis psentiū imediate ɔcedēdis vo de cetero a data lraꝝ desup ɔficiēdaꝝ ɔputari. ꝛ sic deiceps p illos ad q̄s expeditio lraꝝ apo. i cācel. ꝛ alibi spectat i eisdē līis hmōi tps specificari debeat. accessores pfatos ad suādū arrēdamēta p eoꝝ pdecessores p tpe fcā nō teneri. nisi mō ꝛ forā pmissāꝝ rinī q̄ꝫ ꝛ mane.

Placet publicetur ꝛ describatur in cancellaria. J.

Lecta ꝛ publicata fuit supascripta regula ro. i cancel. apo. die sabbati vicesimasexta mēsis Febuarij Anno icarnatōis dñice. M. cccc. lxxxx. pontificatus pfati Sanctissimi domini Innocentij pape octaui Anno septimo.

Regula sup ɔstō q priuilegia idulta ꝛ facultates beneficia ecclesiastica ɔferendi sancte ro. ecc. cardinalibus ɔcessa nō preiudicent personis illis ad quas beneficioꝝ huiōi collatio puisio electio ꝛc. ac omnimoda dispositio pertinet.

Scīssimus i xpo p i ꝛ. d. n. d. Inn. diui. pui. papa. viii. volēs puilegia idulta ꝛ facultates ɔferēdi ben. ec. secularia ꝛ q̄rūuis ordinū regularia i cath. ꝛ metro. ecc. qb⁹. S. ro. ec. car. ex ɔcessione ꝛ dispēsatione apo. vt psules ɔmēdatarij aut admīstratores hactenꝰ ɔfuerūt pcessit vel perūtī earūqꝫ citatib⁹ ꝛ dioc. ɔsistēs ac alias de ipsis ben. disponēdi p scitatē suā hactenꝰ ꝛ motu ppo ꝛ ex certa scia ac de apo. ptātī plenitudie: cū qbusuis aliis clausulis & derogatoriaꝝ derogatoriis ac fortiorib⁹ ɔcessa taliter declarare: q ex illis aliis pso. ad quos i ecc. citatib⁹ ac dioc. pdcis bñficioꝝ eorūdē collatio puisio pñtatio electio ꝛ institutio ac oimoda dispō prict pīudiciū aut ipedimētū aliqō iferiori non potuerit sine possit. declarauit a diēb⁹ ɔcessionū puilegioꝝ idultoꝝ ꝛ facultatū huiōi itētōis sue scitatis fuisse ꝛ eē q p illa aliis pso. pdcis ad quos bñ. ec. secularīū ꝛ regulariū cū cura sine cura ac q̄ñcūqꝫ aliaꝝ qualitatū i ecc. ciuita. ꝛ dioc. pdcis ɔsistētiūs collatio puisio pñtatio electio istō ac oimoda dispō sine dictis cardinalib⁹ prict i collatōe puisione pñtatione electione institutione seu quauis alia dispōne oimoda hmōi preiudiciū aut ipedimētū aliqō iferri non potuerit hactenꝰ nec possit i futurū: ēt si in puilegiis idultis ꝛ facultatib⁹ pdcis ɔtrariū appereret expssū irritū q̄qꝫ ꝛ inane decreuit qcqd ɔ pñtī declaratōis tenorē attēptatum forsan est hactenus vel ipostez contigerint attemptari.

Placet ꝛ publicetur ꝛ describatur in cancellaria. J.

Lecta ꝛ publicata fuit supascripta regula ro. i can. apo. die sabbati. vij. mēsis maij anno icarnatōis dñice. M. cccc. lxxxx. pontificatus pfati scīssimi dñi nostri pape anno septimo.

Regula declaratoria facultatis nup ɔcesse datario de recadiis vniōnib⁹ ꝛ reseruationibus: die Iouis. vj. mēsis Septē. pōtificatus scīssimi. d. Inn. pape. viij. āno suo i cācel. publicate.

Scīssimus i xpo pi ꝛ. d. n. d. Inn. diui. pui. papa. viij. Volēs ne ɔtigat quēpiā vba forsan ābigua ɔstōnū regulaꝝ p scitatē suā editaꝝ alia q̄ sue detinēte ꝛ itētōe sue scitatis dū illas edidit intēpretari ꝛ iuxta hmōi intēpretatiōnē cāis pasenti beneficialibꝰ fmiare: ɔstōnē seu regulā sue scitatis die Iouis. vj. mēsis septē. Pontificatus ipsius scitatis anno suo publicatā: p quā Reuerēdissimo i xpo pri. d. anto. tituli scē anastasie presbīo cardinali tūc epo alerieñ ꝛ dcē sanctatis datario datādi reuocatōz vniōnū tpaliū ac p decessū dūtaxat necnon spāliū reseruationū ad secularia ꝛ regularia ēt tūc qualificata beneficia vacatura alias q̄ p cancel. apo. expediri solitaꝝ ɔcessaꝝ ꝛ ɔcedēdaꝝ ad instātiā quarūcūqꝫ psonaꝝ sub quacūqꝫ data post tū dcē ɔstōnis publicationē cū qbusuis clausulis & derogatoriaꝝ derogatoriis ꝛ talibus q ille quascūqꝫ spāles reseruationes ꝛ vniones pdcās ɔprehēderent facultas ꝛ lrā ɔcesse: ꝛ post ipsius antonioti ad cardinalatus honorē pmotionē minime cessasse aut expirasse declarate fuerūt. declarando expectatiuas grās p dcāꝫ scitatē tūc ꝛ ipostez ɔcessas ꝛ i futurū ɔcedēdas quatenus ad beneficia dispōni apostolice gnālit reseruata seu ex gnāli apostolica reseruatione affecta se extēderēt aut extēdāt: q lꝫ expectatiue sint in ea tū parte qua reseruata seu affecta beneficia huiusmodi hactenus ɔprehenderunt ꝛ ɔprehendunt ꝛ ɔprehēdent nām spāliū reseruationū supe videnī: ꝛ eadē rōe expectatiue sicut spāles reseruationes pdcē sub lrā ꝛ facultate pdcis ɔprehēdi debuerunt sub ɔstōne ꝛ declaratione predicis ɔprehensas fuisse ꝛ eē. ꝛ sic itētionis ꝛ mētis sue scitatis a die dcē publicationis fuisse ꝛ eē declarauit: ꝛ sic siniari intēpretari debere sublata quauis alit iudicādi ꝛ iudicādi facultate ꝛ auctē. necnon irritū ꝛ manesi secus sup his a quoqꝫ quauis auctē scient vel ignorant attēptatū forsan ē hactenꝰ vel ipostez contigerit attemptari decreuit.

Placet ꝛ ita motu ppo mandamus declaramus ꝛ decernimus placet publicetur ꝛ describatur in cancellaria. J.

Lecta ꝛ publicata fuit supascripta regula Rome i cancel. apo. die Iouis quarta mēsis augusti anno incarnationis dñice. M. cccc. lxxxxi. pōtificat⁹ pfati scīssimi dñi nrī pape āno. vij.

Impresse sunt presentes decisiones in felici Venetorū ciuitate per Paganinum de paganinis. M. cccc. lxxxxiij. die. xx. Decembris.

Registrum chartarum

a b c d e f g h i k l m n o p q r A B D E omnes sunt quaterni C quinternus F ternus: exceptis tribus tabulis que ponuntur suis in locis.

nibilominus p obitũ vacar͂ cõferet p scitaẽ suã. accepto q nõnul li q a scitate sua seu alias a sede apo. vel legatis ei9 obtinuerũt eis ↄcedi litteras resignãdi simpliciter vel ex cã pmu. eo benẽ. ecc. ẽt di spõni apo. gñalit reseruata vel affecta. ẽ ro. cu. i maib9 ordiario rũ locoꝝ aut idignitate ec. ↄstitutaꝝ psonaꝝ seu metr. vel aliaꝝ cathe. ecc. cano. cũ facultate p eisdẽ ordiariis pso. ⁊ canonicis resignatões ipsas ẽ eidẽ curiã recipiẽdi ⁊ admittẽdi ac de bñ ficiis ipsis disponẽdi ⁊ i litteris desup ↄfectis derogari obtinuerũt volũtati p dicte ⁊ litteris felicis recordatõis Sixti pape. iiii. p decessoris sui icipiẽtib9. Sic bonus pastor. p q̃s idẽ pdecessor int̃ alia voluit q si resignãtes benẽ. ec. vigore similiũ litteraꝝ ⁊ facultatum nõ supuixerĩt post resignatões ipsas p mẽses: resignatões ipse cũ ide secutis nulli9 eẽnt roboris vel momẽti. intẽdẽs dci pdecessoris sui litteras pdcãs q̃ ad pmissa inuiolabilit obseruari: obtẽtas p q̃scũq3 bacten9 tã a sua scitate q̃ alias a sede pdcã volũtati ⁊ litteraꝝ pdecessoris pfati pdcaꝝ tã i pdcã q̃ q̃cũq3 alia ipsaꝝ litteraꝝ pte derogatões q̃scũq3 ẽt cũ motu pprio ⁊ certe scie ⁊ qbuslibet derogatoriaꝝ derogatoriis clausulis ad eã i qb9 bacten9 nõ sũt effcũ sortite reuocauit ⁊ voluit p nõ ↄcessa bñ: ⁊ illas q̃s ipo sterꝝ a sua scitate obtieri ↄtigẽt derogatões hmõi nemini suffra garĩ ẽt si i ipsis q̃s obtieri ↄtigerit derogatõib9 huic sue volũta ti sup obseruantia hmõi derogaretur specifice noiatim ⁊ expsse.

Placet ⁊ publicetur ⁊ describatur in cancellaria. J.

Lecta ⁊ publicata fuit supscripta regula rome i cancel. apo. die martis tria mẽsis. augu. anno icarnatõis dñice. M. cccc. lxxxx. Põtificat9 pfati scissimi dñi nri pape ãno. vi. Regula sue ↄstõ q p quascũq3 ↄcessiões fruct9 ⁊ puẽt9 bñficioꝝ ecci. arrẽdãdi siue ãnuã pẽsionẽ ↄcedẽdi successores ad earũdẽ arrẽdationũ siue pẽsionũ ãnuaꝝ solutõẽ nõ obligẽt neq3 teneãt: nisi ⁊c. vt. I.

Scissimus i xpo pr ⁊ dñs nr dñs Inn. diui. puĩ. papa. viii. q in ẽdũ pñarchaliũ metro. ⁊ cathed. ecc. p lar aliisq3 pso. ecclesia sticis secularib9 ⁊ regu. ⁊ militiaꝝ quarũcũq3 ⁊ certis expssis cãis vel alias ẽt motu pprio ↄcedi vt fruct9 reddit9 ⁊ puẽt9 ecc. digni tatũ ⁊ bñficioꝝ suoꝝ ad certũ tps arrẽdare seu ad firmã vel an nuã pẽsionẽ ↄcedere ac pciũ seu pcia vnico ↄtextu ⁊ anticipata solutõe pcipẽ ⁊ leuare: ac suosq3 i illis successores ad id obligari valeãt: ita q si ↄtigat eos iteri cedẽ vel decedẽ seu eccl. digni. ⁊ alia bñficia hmõi quolibet dimittẽ: nihilominus fruct9 reddi tus ⁊ puẽt9 pdci remaneãt obligati: ac successores pfati dictũ arrẽdamẽtũ obseruare teneant. puide ↄsiderãs q sicut lz plurimo rũ fidedigna relatõe pcipit ↄcessiões hmõi obtinẽtes illis abu tẽtes vt plurimũ differũt fruct9 reddit9 ⁊ puẽt9 hmõi arrẽdare donec resignare seu cedẽ vel ec. digni. ⁊ bñficia hmõi alias di mittẽ voluerit aut se i piculo mortis viderit ↄstitutos ex q̃ aiarũ suaꝝ saluti nõ ↄsulit: ⁊ tã successores eoꝝ q̃ ecc. digni. ⁊ bñficia hmõi cũ reddit9 iteri carẽ cogant maxia patiõt tã i spũalibus q̃ tpalib9 detrimẽta: ⁊ sepenũero lites imortales ⁊ grauia scã dala oriunt. Volẽsq3 pptea pmissis put ↄuẽit debite obuiare ⁊ ecc. digni. bñficioꝝ ac successoꝝ pdcõꝝ idẽnitati ↄsulẽ decreuit i qbuscũ q3 ↄcessiõib9 arrẽdãdi hmõi bacten9 tã p. S. suã q̃ ẽt p pdecessores suos ro. põti. fcis tps i illis expssũ post sex men ses a die publicatõis pñtiũ imediate ↄcedẽdis vo de cetero a data litteraꝝ desup ↄficiẽdaꝝ ↄputari. ⁊ sic diceps p illos ad q̃s expe ditio litteraꝝ apo. i cãcel. ⁊ alibi spectat i eisdẽ litteris hmõi tps specifi cari dẽat. accessores pfatos ad huidũ arrẽdamẽta p eoꝝ pdeces sores p tpe fcã si teneri. nisi mõ ⁊ forã pmissaꝝ irritũ q̃q3 ⁊ inane.

Placet publicetur ⁊ describatur in cancellaria. J.

Lecta ⁊ publicata fuit suprascripta regula ro. i cancel. apo. die sabbati vicesimasexta mẽsis Februarii Anno icarnatõis dñice. M. cccc. lxxxx. pontificatus pfati Sanctissimi domi ni Innocentii pape octaui Anno septimo.

Regula sue ↄstõ q priuilegia idulta ⁊ facultates beneficia ecclesiastica ↄferendi sancte ro. ecc. cardinalibus ↄcessa nõ pre iudicent personis illis ad quas beneficioꝝ hmõi collatio puĩ sio electio ⁊c. ac omnimoda dispositio pertinet.

Scissimus i xpo pr ⁊. d. n. d. Inn. diui. puĩ. papa. viii. volẽs puilegia idulta ⁊ facultates ↄferẽdi ben. ec. secularia ⁊ q̃rũuis or dinũ regularia i cath. ⁊ metro. ecc. qb9. S. ro. ec. car. ex ↄcessio ne ⁊ dispẽsatione apo. vt pĩsules ↄmẽdatarii aut administratores bacten9 pfuerũt pñtsũt vel pfuerũt i eaꝝq3 ciuitatib9 ⁊ dioc. ↄsistẽtis ac alias de ipsis ben. disponẽdi p scitatẽ suã bacten9 ⁊ motu pprio ⁊ ex certa scia ac de apo. ptatis plenitudine ⁊ cũ qbuscũq3 aliis clausulis ẽt derogatoriaꝝ derogatoriis ac fortiorib9 ↄcessa talit declarare: q ex illis aliis pso. ad quas i ecc. ciuitatib9 ac dioc. pre dcis bñficioꝝ eorũdẽ collatio puisio pñtatio electio ⁊ istitõ ac oimoda dispõ ptinet pñudiciũ aut ipedimẽtũ aliqd iferri non potuerit siue possit. declarauit a dieb9 ↄcessionũ puilegioꝝ idul toꝝ ⁊ facultatũ hmõi itẽtõis sue scitatis fuisse ⁊ ẽẽ q p illa aliis pso. pdcis ad quas bñ. ec. secularũ ⁊ regularũ cũ cura siue cura ac q̃rũcũq3 aliaꝝ qualitatũ i ecc. ciuita. ⁊ dioc. predcis ↄsistẽtiũ collatio puisio pñtatio electio istõ ac oimoda dispõ sive dictis cardinalib9 ptinet i collatõe puisione pñtatione electione institõ ne seu quauis alia dispõne oimoda hmõi preiudiciũ aut ipedi mẽtũ aliqd iferri non potuerit bacten9 nec possit i futuꝝ: ẽt si in puilegiis idultis ⁊ facultatib9 predcis ↄtrariũ appareret expssũ irri tũ q̃q3 ⁊ inane decreuit qcqd ↄ pñtis declaratõis tenorẽ attẽpta tum forsan est bactenus vel iposterꝝ contigerint attemptari.

Placet ⁊ publicetur ⁊ describatur in cancellaria. J.

Lecta ⁊ publicata fuit suprascripta regula ro. i can. apo. die sabbati. vii. mẽsis maii anno icarnatõis dñice. M. cccc. lxxxx. pontificatus pfati scissimi dñi nostri pape anno septimo.

Regula declaratoria facultatis nup ↄcesse datario de reuo cãdis vnionib9 ⁊ reseruationibus: die Iouis. vi. mẽsis Septẽ. põtificatus scissimi. d. Inn. pape. viii. ãno sctõ i cãcel. publicate.

Scissimus i xpo pr ⁊. d. n. d. Inn. diui. puĩ. papa. viii. Volẽs ne ↄtigat quẽpiã vba forsan ãbigua ↄstõnũ regulaꝝ p scitatẽ suã editaꝝ alia q̃ sue decẽntẽ ⁊ itẽtõe sue scitatis dũ illas edi dit inspectari ⁊ iuxta hmõi inspectionẽ cãis presertĩ beneficialis termiare: ↄstõnẽ seu regulã sue scitatis die Iouis. vi. mẽsis septẽ. Pontificatus ipsius scitatis anno sctõ publicatã: p quã Reue rẽdissimo i xpo pri. d. anto. tituli scẽ anastasie presbĩo cardinali tũc epo aurien̄si ⁊ dcẽ sanctitatis datario datãdi reuocatõẽ vnio nũ tpaliũ ac p decessũ dũtaxat necnon spãliũ reseruationũ ad se cularia ⁊ regularia ẽt tũc qualificata beneficia vacatura alias q̃ p cancel. apo. expediri solitaꝝ ↄcessaꝝ ⁊ ↄcedẽdaꝝ ad instã tiã quarũcũq3 psonaꝝ sub quacũq3 data post tñ dcẽ ↄstõis pu blicationẽ cũ qbuslibet clausulis ẽt derogatoriaꝝ derogatoriis ⁊ talibus q illẽ quascũq3 spãles reseruationes ⁊ vniones pdcãs ↄpachẽderent facultas ⁊ litteris ↄcesse: ⁊ post ipsius antonii ad cardinalatus honorẽ pmotionẽ minime cessasse aut expirasse declarate fuerũt. declarando expectatiuas grãs p dcãz scitatẽ tũc ⁊ iposterꝝ ↄcessas ⁊ i futuꝝ ↄcedẽdas quatenus ad benefi cia dispõni apostolice gñalit reseruata seu ex gñali apostolica re seruatione affecta se extẽderẽt aut extẽdãt: q lz expectatiue sint in ea tñ parte qua reseruata seu affecta beneficia huiusmodi bacte nus ↄprachenderunt ⁊ ↄprachendunt ⁊ ↄprachẽdent nãm spãliũ reseruationũ sapẽ videnl: ⁊ eadẽ rõe expectatiue sicut spãles res uationes pdcẽ sub litteris ⁊ facultate pdcãs ↄprebẽdi debuerunt sub ↄstõne ⁊ declaratione predcis ↄprachensas fuisse ⁊ ẽẽ. ⁊ sic itẽtionis ⁊ mẽtis sue scitatis a die dcẽ publicationis fuisse ⁊ ẽẽ declarauit: ⁊ sic seruari inspectari debere sublata quauis alit in terptãdi ⁊ iudicãdi facultate ⁊ auctẽ. necnon irritũ ⁊ inane si se cus sup his a quoq̃ quauis auctẽ sciẽnl vel ignorãnl attẽpta tũ forsan ẽ bacten9 vel iposterꝝ contigerit attemptari decreuit.

Placet ⁊ ita motu pprio mandamus declaramus ⁊ decerni mus placet publicetur ⁊ describatur in cancellaria. J.

Lecta ⁊ publicata fuit suprascripta regula Rome i cancel. apo. die Iouis quarta mẽsis augusti anno incarnationis dñi ce. M. cccc. lxxxxi. põtificat9 pfati scissimi dñi nři pape ãno. vii.

Impresse sunt presentes decisiones in felici Venetorũ ciui tate per Paganinum de paganinis. M. cccc. iii. die. xx. De cembris.

Registrum chartarum

a b c d e f g h i k l m n o p q r A B D E omnes sunt quaterni C quinternus F ternus: excepto tribus tabu lis que ponuntur suis in locis.